

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

OLDBREVE

TIL KUNDSKAB OM NORGES INDRE OG YDRE FORHOLD, SPROG, SLÆGTER, SÆDER, LOVGIVNING OG RETTERGANG I MIDDELALDEREN.

SAMLEDE OG UDGIVNE

AT

C. R. UNGER OG H. J. HUITFELDT.

NIENDE SAMLING.

--048**628**00---

CHRISTIANIA.

P. T. MALLINGS BOGHANDEL.

1878.

FUBLIC HELL TY

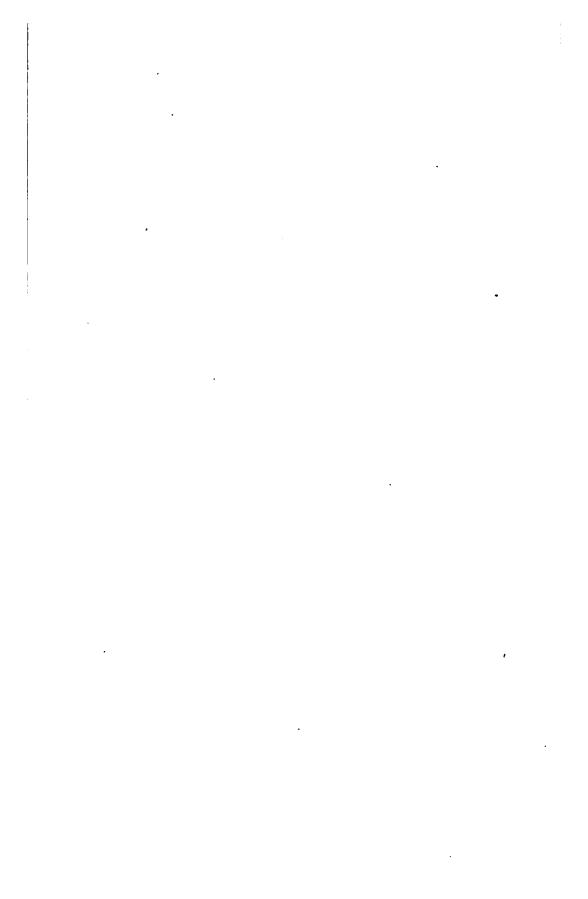
FUBLIC HELL TY

ANTOR ITW YAND

LUEN I INDATION

R 1918 L

IX.

OLDBREYE

III. KUNDSKAB OM NORGES INDRE OG YDRE FORHOLD, SPROG.
SLÆGTER, SÆDER, LOVGIVNING OG RETTERGANG
I MIDDELALDEREN.

SAMLEDE OG UDGIVNE

C. R. UNGER OG H. J. HUITFELDT.

NIENDE SAMLING.

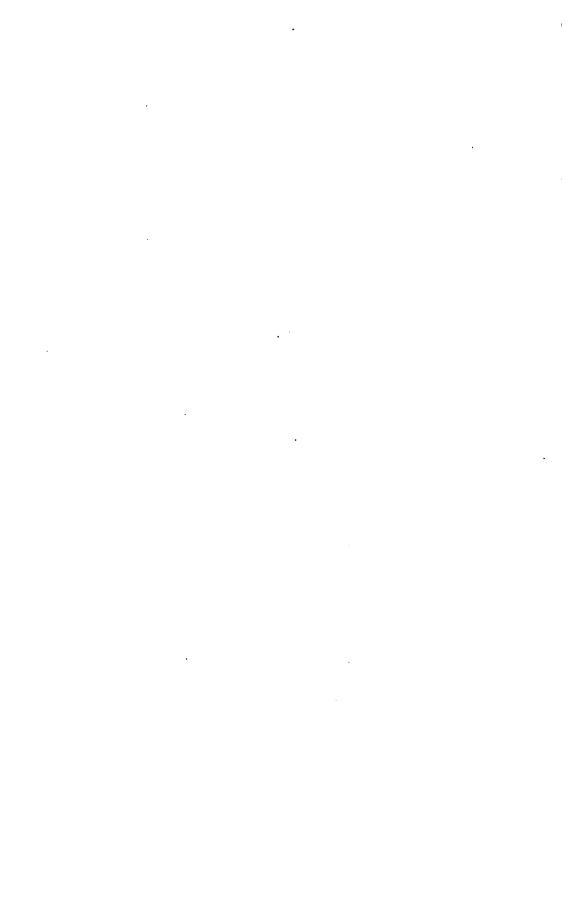
PØRSTE HALVDEL.

----BBB-----

CHRISTIANIA.

P. T. MALLINGS FORLAGSHANDEL.

1876.

Pave Gregorius IX bekjendtgjör for den hölere Geistlighed, at han har optaget Minoriterordenens Stifter Franciscus blandt Helgenerne paa Grund af hans Liv og Mirakler og befaler den at opfordre de troende til at ære ham som saadan og höltideligholde hans Festdag den 4de Oktober.

Iadtaget i Vidisse af 23 Januar 1495 i Masta Barth. III. (D), S. 281—82, i Univ. Bibl. i Kbhvn. (Trykt i Waddings Annales Minorum II. p. 215—16, hvorfra Varianterne.)

1. 21 Februar 1229. Perugia.

Gregorius episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis ac dilectis filiis abbatibus prioribus archipresbiteris archidiaconis decanis et aliis ecclesiarum prelatis ad quos littere iste pervenerint salutem et apostolicam benedictionem. Sicut fiale auree quas vidit lohannes [per vas1 odoramentorum que sunt orationes sanctorum in conspectu altissimi ad abolendam nostrorum criminum corruptelam odorem suavitatis emittunt ita saluti nostre credimus plurimum expedire si corum in terris celebrem habeamus memoriam ipsorum [meritis2 merita solennibus recolendo preconiis quorum in celis speramus intercessionibus assiduis adjuvari, sane [tum3 de conversatione vita et meritis beati Francisci institutoris et rectoris ordinis fratrum Minorum qui juxta consilium saluatoris contemptis transitoriis secundum promissionem ejusdem ad celestia premia feliciter et eterna pervenit; Cujus vita et fama preclara peccatorum depulsa caligine ambulantes in regione umbre mortis de vitiorum tenebris ad penitentie [viam4 vocans. Quorum tam virorum quam mulierum ad fidem ecclesie roborandam et confutendam hereticam pravitatem vivit ad huc et viget non modica multitudo, tam per [nos⁵ quam per multos alios fide dignos qui miracala que deus per illius sancti viri merita operatur⁶ cognoverunt cer-

tiores effecti auditis etiam ejus virtutibus et miraculorum insigniis et quod inter carnales [spiritualem7 et inter homines etiam angelicam conversationem habuisset [ipsumque8 corporaliter dissolutus cum Christo esse meruit in celestibus, ne ipsius honori debito et glorie detrahere quodammodo videremur si glorificatum a domino permitteremus humana ulterius devotione privari de fratrum nostrorum consilio et prelatorum omnium qui tunc temporis apud sedem apostolicam consistebant sanctorum cathalogo duximus ascribendum. Cum igitur ejus lucerna sic arserit hactenus in hoc mundo quod per dei gratiam jam non sub modio sed super candelabrum meruerit collocari universitatem vestram rogamus monemus [attentius et exhortamur9 per apostolica [vobis2 scripta mandantes quatenus devotionem fidelium ad venerationem ipsius salubriter excitantes festivitatem ejus iiij.º Nonas Octobris annis singulis solenniter celebratis et pronuncietis constituto die similiter celebrandam ut ejus precibus dominus exoratus suam nobis gratiam tribuat in presenti et gloriam in futuro. Datum Perusij nono Kalendas Martij pontificatus nostri anno secundo.

(1) plenss. — (2) mangler. — (3) cum. — (4) vitam. — (5) vos. — (6) plenius tilfõies. — (7) spiritualiter. — (8) qvi. — (9) et attentius hortamur.

Pave Gregorius IX opfordrer (Skule) Jarl i Norge til at holde sig beredt til paa nærmere Besked at komme Kirken til Hjælp i Anledning af Keiser Frederik II.s Fremgangsmaade i det hellige Land.

Efter Orig. Reg. i d. pav. Ark., Reg. Greg. IX. an. III. ep. 38. (Jfr. A. Theiner, Hungaria Sacra, I. p. 89-90 og Rayualdi Annal. eccles. XIII. p. 360-61).

2. 18 Juli 1229. Perugia.

Gregorius episcopus s. s. d. nobili viro . . . . Duci Norwagie sal. et ap. ben. Inter alia flagitia, quibus F[redericus] dictus Imperator fidem nominis Christiani confudit, et prodidit, quatuor precipue notare debes alphabeto quadruplici deploranda, que per litteras venerabilis fratris nostri . . . patriarche Jerosolimitani apostolice sedis legati nobis sunt fideliter intimata, et in forma treuge inite cum paganis perpenditur manifeste. Primum quod arma Christiane militie gladii potestatem de altari beati Petri sumpti ad vendictam malefactorum laudemque bonorum sibi a Christo per suum vicarium assignati, quo pacem Christi, fidem ecclesie defenderet et muniret, Soldano Babilonie inimico fidei adversario Jhesu Christi, cultori perditi Machometi impudentissime resignavit, denuntians ei ut de ipso faceret quicquid vellet, et affirmans se nolle arma de cetero assumere contra ipsum quem ut impugnatorem

adei fideliter impugnaret, acceperat imperialis culminis dignitatem, per quod patenter arguitur quod dignitati imperii, eiusque spontaneus renuntiavit honori, cum executionem gladii contra hostes fidei pacto execrabili et inaudita presumptione remittens, potestatis et dignitatis sue se spoliavit officio, causa se privatum insinuans, cuius effectu promisit et iuravit se decetero cariturum, privilegium enim meruit dignitatis ammittere, qui concessa sibi abusus est potestate. magis execrabili et inauditi ammiratione stuporis horrendum, quod de templo dei in quo Christus oblatus est, et sedem sibi primam cathedralem constituit, quando in medio doctorum sedit audiens et respondens, ipsum impudenter et irreverenter eiecit, et in sede sua Machometum perditum collocavit, cum doctrinam nephandam et legem ipsius in templo dei predicari et clamari concedens, silentium preconio evangelice veritalis imposuit, eiusdemque templi custodiam et septi eius claves Sarracenis committens nullum intrare statuit Christianum, nisi de altitudine templi prius examinatus suam pagano credulitatem exponat, per quod datur intelligi manifeste, quod iudicio Sarraceni relinquitur, utrum debeat dei templum ingredi Christianus. Tertium est quod Antiochiam et Antiochenam provinciam, Tripolitanam etiam cum adiacentibus suis, castrum quod dicitur Crak, Castellum album, et Margattum occupanda paganis exposuit, quando ipsa a confederatione trengarum excepit, immo si ea invadi contingeret a paganis, non solum omne subsidium se denegaturum assensit, sed universos ferentes auxilium impedire et cohibere nephandissimo iuramenti vinculo se astrinxit, quasi non sufficiat inaudite tyrampnidi et infidelitati dampnate templum dei hostium fidei subdere potestati et prophanari, inmunditiis paganorum ac Christum de sede sua turpiter eiecisse, nisi etiam primam sedem apostolorum principis ejus vicarii iuramentum ei prestitum male servans exposuerit inimicis fidei Christiane, manifeste protestans, quod infidelis capiti non solum uni membro, sed toti corpori sit infidus. Quarto autem contra totum populum Christianum apparet ipsius et paganorum confederatio manifesta, ubi ita se dampnabiliter obligavit, quod omnes, qui predictis inter se initis factionibus vellent quomodolibet obviare iuramento tenetar suis expensis et exercitu suo pro suis viribus debellare, ex quo constat, quod si Christianus exercitus ulcisci sui vellet iniuriam redemptoris et a templo dei et a terra sancta eliminare spurcitias paganorum patenter tenetur se opponere Christianis. Numquid super hiis non indignabitur zelus tuus, aut impune Christus de regno suo et sede repellitur, et transactionem principis solo nomine Christiani qua templum dei conceditur Machometo, religio Christiana conniventibus oculis aprobabit? Absit ut illius, qui lese maiestatis reus est, particeps consors existas. Si reus est ille criminis huius cuius ope vel dolo civitas hostibus vel provincia traditur, quanto magis eiusdem criminis reus est qui cum inimicis fidei Christiane contra regem celi et imperatorem eternum, ut thronus eius ad adversarium transferatur, nepharias iniit factiones. Si secundum leges principum secularium hoc biaculare flagitium tam dura diraque pena mulctatur, ut feratur ulctio tam in actores sceleris, quam in progeniem dampnatorum et eiusdem criminis noxius, non solum honore, sed vita privetur, filiosque perpetua comitetur infamia, ut ad nullum honorem nullaque prorsus perveniant sacramenta, ut mors sit eis solatium, et vita in supplicium convertatur, quanta, qualive pena est dignus qui in tot et tantis impie dominum dei filium Jhesum Christum offendit, cum longe sit gravius eternam, quam temporalem offendere maiestatem. Quocirca nobilitatem tuam rogamus et monemus in domino per effusionem Christi sanguinis obsecrantes, quatinus ad vindicandam iniuriam salvatoris nostri dei taliter assurgas, ut cum a nobis fueris requisitus, paratum te inveniat ecclesia mater tua ad exprobandum obprobrium inimicorum crucis Christi, et abolendam maculam tante infamie a gloria nominis Christiani. Cum nuper die dominica post festum apostolorum super premissis recepissemus litteras patriarche, sequenti die sabbati alias eiusdem accepimus litteras, in quibus inter alia perspeximus contineri, quod postquam reversus est dictus F. a civitate Jerosolimitana dictum patriarcham et fratres Militie templi obsidens in Accon quinque diebus cum hiis qui secum erant graviter impugnavit, intendens domos eorum bonis omnibus spoliare, sed cum dominus conatum sue nequitie repressisset, nec posset quod in animo gerebat efficere, balistas et cetera arma tam a carissimo in Christo filio nostro J[oanne] illustri rege Jerosolimitano, quam ab aliis peregrinis pro defensione terre sancte ibi relicta, et longo tempore conservata ad navim suam fecit clanculo asportari, quorum partem secum deferens, et reliquam Soldano et fidei inimico transmittens, destructis galeis que erant ad terre custodiam relinquende, in festo apostolorum Philippi et Jacobi clam fu(g)it, et summo diluculo civitatem egressus, et sic terram viris, et viribus, armis et munimentis ceteris destitutam relinquens, exposuit inimicis fidei occupandam. Datum Perusii xv. Kal. Augusti, pontificatus nostri anno tertio.

5

Pave Gregorius IX bekjendtgjör for Christenheden Sandheden af Beretningen om, at den hellige Franciscus i sit Liv og efter sin Död befandtes mærket med Ar paa Hænder og Födder samt i Siden, hvorfor han er optagen blandt Helgenerne og skal æres som saadan.

Indtaget i Brev af 25 August 1279, efter senere Afskrifter indfört i Mssor. Barth. III. (D), S. 279—80. (Trykt i Waddings Annal. Minorum II. p. 426—27, V. p. 88—89 og i Raynaldi Annal. eccles. XIII. p. 456, hvorfra Varianterne).

3. 5 April 1237. Viterbo.

Gregorius episcopus servus servorum dei universis Christi adelibas [ad quos littere iste pervenerint1 salutem et apostolicam bemedictionem. Confessor domini gloriosus beatus Franciscus [quibus? vite [meritis³ processerit ad patriam perpetue claritatis explicare litteris arbitramur fore superfluum cum id fere pervenerit ad fidelium notitiam singulorum, verumptamen grande et singulare miraculum quo ipsum sanctorum splendor ac gloria dominus Ihesus Christus mirabiliter decoravit, universitati vestre tenore presentium non indigne duximus exprimendum videlicet quod idem sanctus cum ad huc spatium presentis vite percurreret et postquam illud feliciter consumavit manibus latere ac pedibus specie stigmatum divinitus extitit insignitus. Quo ad nostram et fratrum nostrorum deducto notitiam et cum ceteris [ejusdem4 miracalis per testes fide dignissimos probato solenniter ex ipso specialem causam habuimus [ad⁵ confessorem eundem de dictorum fratrum ac omnium prelatorum consilio qui tunc apud sedem apostolicam existebant sanctorum cathalogo duximus adscribendum, igitur, cum id ab universis fidelibus credi firmiter [cupiamus⁶ devotionem vestram rogamus et hortamur in domino lhesu⁷ in remissionem vobis peccaminum injungendo quatinus ab assertione contrarii aures de cetero⁸ avertentes confessorem eundem apud deum pia vobis [reddatur⁹ veneratione propitium et ejus meritis ac precibus et in presenti a domino prosperitatis gaudium et in futuro felicitatis eterne percepisse solatium exultetis. Datum Viterbii Nonis Aprilis¹⁰ pontificatus nostri anno undecimo.

(*) presentes litteras inspecturis (W.) — (*) qualis (W. og R.) — (*) mentis (W.) — (*) eisdem (W.) — (*) quod (W. og R.) — (*) cupimus (W.) — (*) Christo tilfõies (W.) — (*) penitus tilfõies (W.) — (*) reddatis (W.) — (**) Raynaldi Annal.: ii kal. Aprilis (3: 31 Marts).

Pave Gregorius IX anbefaler Minoriter-Ordenen til den höiere Geistligheds Beskyttelse og befaler at understötte dens Prædike-Virksomhed; men hvis Medlemmer af denne Orden, der har lovet bestandig Fattigdom, söger at erhverve Penge ved sin Virksomhed, skulle de gribes og dömmes som Bedragere.

Efter Afakr. af Vidisse af 15 Oktor. 1500 i Msscr. Barth. III (D), S. 24-26.

4. 18 April 1239. Rom (Lateran).

Yvarus dei gratia Ottoniensis episcopus¹ universis presens scriptum inspecturis salutem in vero salutari. Notum sit vestre dilectioni nos litteras domini pape vidisse in tali tenore.

Gregorius episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus archiepiscopis episcopis et dilectis filiis abbatibus prioribus decanis archidiaconis plebanis archipresbiteris et aliis ecclesiarum prelatis ad quos littere iste pervenerint salutem et apostolicam benedictionem. Quoniam abundavit iniquitas et refriguit caritas plurimorum, ecce ordinem dilectorum filiorum fratrum Minorum deus suscitavit, qui non que sua sed que sunt Christi querentes tam contra profligandas hereses quam contra pestes alias mortiferas extirpandas se dedicarunt evangelizationi verbi dei in abjectione voluntarie paupertatis, nos igitur sanctum eorum propositum et necessarium ministerium benevolo favore prosequentes universitati vestre ipsos affectuose duximus commendandos caritatem vestram rogantes et exhortantes in domino ac per apostolica vobis scripta mandantes quatinus dilectos filios fratres ordinis memorati pro reverentia divina et vestra ad officium predicandi ad quod sunt ex professione sui ordinis deputati benigne recipere procuretis ac populos vobis commissos ut ex ore ipsorum verbi dei semen devote suscipiant ammonentes in suis necessitatibus eis liberaliter assistatis nec impediatis quo minus illi qui ad eorum predicationem accesserint tunc eorum sacerdotibus valeant confiteri quatinus ad predicta suscipientes vestris exhortationibus populi preparati tanguam bona ac fructifera terra pro vitiorum tribulis incipiant, segetem germinare virtutum et dicti fratres per cooperationem vestram suscepti ministerii cursum felicius consumando optatum reportent sui laboris fructum et finem salutem videlicet animarum. Quia vero sepe vitia sub specie virtutum occulte subintrent et angelus Sathane in angelum lucis se plerumque simulate transformat, presentium vobis auctoritate mandamus quatinus si qui de predictorum fratrum ordine se dicentes in vestris partibus predicaverint ad questum se pecuniarum convertendo per quod religionem eorum qui paupertatem professi sunt contingeret infamari vos tanquam falsarios capiatis et condempnetis eosdem. Datum Laterani xiiii Kal: Maii pontificatus nostri anno xiii.º

(1) Levede endnu 1245; Bekræftelsen mangler.

· 1243. 7

Pave Innocentius IV tillader Minoriterordenens Provincialministre i Forening med Diffinitorerne (d. c. Kapitlernes Deputerede) pas Provincialkapitlerne i sine Provincer at foretage den tidligere til Generalministeren henlagte Examination, som Ordensbrödrene skulle underkaste sig, för de erholde Ret til at prædike.

Efter Afskr. af Vidisse af 15 Oktbr. 1500 i Msscr. Barth. III (D) S. 30-31.

5. 30 Oktbr. 1243. Rom (Lateran).

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis ministris provincialibus ordinis fratrum Minorum presentes litteras inspecturis salutem et apostolicam benedictionem. Prohibente regula vestra nulli fratrum vestrorum est licitum predicare populo nisi a generali ministro vestri ordinis examinatus et approbatus fuerit et sibi predicationis officium ab ipso concessum. Verum cum pium sit ut pro dictorum fratrum laboribus ac periculosis discursibus evitandis nec non quod animarum salus possit provenire facilius apostolice sedis circumspecte super prohibitione hujusmodi oportune remedium provisionis apponat. devotionis vestre precibus inclinati ut singuli vestrum in suis provinciis cum diffinitoribus in provincialibus capitulis congregatis fratres in sacra pagina eruditos examinare ac approbare et eis officium predicationis deum habendo pre oculis committere valeant vobis auctoritate presentium concedimus facultatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus noverit se incursurum. Datum Laterani tertio Kalendas Novembris pontificatus nostri anno primo.

Pave Innocentius IV tillader Minoriterordenens Generalminister samt Provincialministrene i sine Jurisdictioner at absolvere de Brödre af Ordenen, som ere Exkommunikations- eller anden Straf hjemfaldne, i de samme Tilfælde, hvori det er Erkebisper og Biskopper tilladt, og hvad enten Forseelsen er begaaet för eller efter Indtrædelsen i Ordenen, medens dog de mest graverende Tilfælde skulle henvises til Kuriens Afgjörelse.

Indtaget i Vidisse af 1247 nedenfor i Msscr. Barth. III (D) S. 31-33.

6. 30 Oktbr. 1243. Rom (Lateran).

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et universis ministris provincialibus ordinis fratrum Minorum presentes litteras inspecturis salutem et apostolicam benedictionem. Licet ad hoc fratrum vestri ordinis pia desudet intencio ut ab eis in hiis que faciunt prudenter et provide procedatur per hoc et sue religioni pro-

ficere et dei cupientes ecclesiam honorare tamen aliquando ex conditionis humane fragilitate contingit quod quidam ex ipsis excedunt in casibus in quibus excommunicationis sententiam et notam irregularitatis incurrunt. quare nobis supplicatione humili postulastis ut cum viri contemplationi dediti sint, in religionis favore a discursibus cohibendi ac propter viarum pericula eisdem fratribus ad nostram et diocesanorum presentiam impediatur accessus super hoc providere de benignitate solita curaremus. Nos itaque pie volentes quod vestra devotio in hiis que digne possumus sedem apostolicam repperisse gaudeat gratiosam ut singuli vestrum in provinciis sibi commissis predictis fratribus constitutis ibidem absolvere ac dispensatione indigentibus sive priusquam ordinem intraverint sive postea in casibus excesserint memoratis de consilio discretorum fratrum vestrorum qui litterati sint et deum timentes impartiri valeant absolutionis beneficium et dispensare cum eis juxta formam archiepiscopis et episcopis super hoc ab apostolica sede traditam vobis auctoritate presentium concedimus facultatem nisi adeo gravis fuerit et enormis excessus quod merito sint ad sedem apostolicam destinandi. nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Laterani tertio Kalendas Novembris, pontificatus nostri anno primo.

Pave Innocentius IV tillader Minoriterordenens Minister og Brödre under almindeligt Interdikt at holde Gudstjeneste i sine Kirker for lukkede Döre, uden Klokkeringning og med dæmpet Stemme samt med Udelukkelse af dem, der ere under Ban eller Interdikt.

Indtaget i Vidisse af 1247 nedenfor (Msscr. Barth. III (D) S. 34).

7. 20 Novbr. 1243. Rom (Lateran).

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis ministro et fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Devocionis vestre precibus inclinati ut tempore generalis interdicti non pulsatis campanis excommunicatis et interdictis exclusis januis clausis et submissa voce in ecclesiis vestris divina possitis officia celebrare auctoritate vobis presentium indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum

ejus se noverit incursurum. Datum Laterani xij Kal: Decembris pontificatus nostri anno primo.

Pave Immocentius IV tillader Minoriterordenens Minister og Brödre, der have forpligtet sig til den yderste Fattigdom, baade at opholde sig i Lande, der tilhöre bansatte, og paa Reisen derigjennem at bede om og modtage det nödvendige til Livsophold.

Indtaget i Vidisse af 1247 nedenfor (Msscr. Barth. III (D) S. 35).

8. 20 Novbr. 1243. Rom (Lateran).

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali ministro et universis fratribus ordinis fratrum Minorum presentes litteras inspecturis salutem et apostolicam benedictionem. Vobis extremam patientibus pro Christi nomine paupertatem digne conceditur ab apostolice sedis gratia per quod et necessitati vestre consulitur et benefactoribus vestris salutis meritum procuratur. Hinc est quod nos quorum deposcit officium justis annuerit desideriis devotorum vestre precibus humanitatis inducti ut vos qui exhortationis pio studio bonos ad potiora dirigitis et errantes in rectitudinis semitam laudabiliter revocatis, in excommunicatorum terris libere commorari et ab eis tunc et etiam quando vos per ipsas transire contingit necessaria vite deposcere ac recipere valeatis, vobis auctoritate presentium concedimus facultatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Laterani xii Kal: Decembris pontificatus nostri anno primo.

Pave Innocentius IV tilstaar Minoriterordenen af Hensyn til dem, der söge at modarbeide den, den Begunstigelse, at Pavebreve, der ikke udtrykkelig nævne Ordenen eller nærværende Indulgents, ikke skulle ansees at gjælde samme.

Efter Afskr. i Barth. III (D) S. 26 af Vidisse, dat. 15 Oktbr. 1500.

9. 22 Decbr. 1243. Rom (Lateran).

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali ministro et universis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem
et apostolicam benedictionem. Cum jam per ejus gratiam qui que
mendus abhominatur assumit vestri titulus ordinis adeo sit insignis quod
vix creditar ab hiis qui contra vos litteras impetrant sine malitia sub-

10 1243.

ticeri nos et illorum obviare fraudibus et vestram innocentiam favorabiliter confovere volentes auctoritate vobis presentium indulgemus ut nequeatis per litteras apostolicas conveniri que de hac indulgentia et vestro non fecerint ordine mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Laterani xj.º Kal: Januarij pontificatus nostri anno primo.

Pave Innocentius IV forbyder, for at undgaa Splittelser og Strid, under Bans Straf Prædikebrödrene at optage Minoriter og disse at optage Prædikebrödre i sin Orden uden vedkommende overordnedes Samtykke.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 26—28 af en Afskr., dat. 15 Oktbr. 1500. (Det til Minoriterne rettede Brev er trykt i Waddings Annal. Minor. iII. p. 435—36 og Dipl. Svec. I. No. 312, hvorfra Varianterne).

10. 21 April 1244. Rom (Lateran).

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis [magistro¹ et fratribus ordinis [Predicatorum² salutem et apostolicam benedictionem. Quo vos in Christo sinceriore caritate diligimus eo plenius ut in cunctis providi sitis et vigiles affectamus [turbationes non modici speciem⁸ assumentes si de vobis quandoque contrarium ad nos relatu perveniat aliquorum. Sane admirantes accepimus quod vos non absque offensa rectitudinis que in vestris debet actibus haberi continue specialis fratres [Minores4 et corum ordini obligatos frequenter ad [vestram⁵ recipitis unitatem spiritus in pacis vinculo non servantes. verum cum ex hoc scissure possit et scandali exoriri materia que solatium pacis [externe⁶ querentibus debet [omnimodis⁷ existere peregrina [universitate⁸ vestre per apostolica scripta in virtute obedientie [precipientes mandamus quatinus tam fratres eosdem quam eorum fordinem¹⁰ voto vel juramento etiam obligatos nulla tenus de cetero pretextu indulgentie alicuius seu aliquarum litterarum obtentarum a sede apostolica vel etiam obtinendarum in posterum que de presentibus expressam non fecerint mentionem nisi prius [ministri¹¹ sui petita fuerit et obtenta licentia recipere presumatis aliqquin decernentes irritum et inane quicquid per vos in hac parte contra preceptum nostrum contigerit attemptari presentium auctoritate statuimus ut hujusmodi presumptores incurrant excommunicationis sententiam ipso facto a qua nequaquam absolvi valeant nisi se apud sedem apostolicam, personaliter

11

representent ab ea sicut [sibi¹² [visum¹³ fuerit absolvendi. Nulli ergo omnino hominum licent hanc paginam nostre constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum [Laterani xj.º Kal: Maij¹⁴ pontificatus nostri anno primo.

(1) ministro. — (2) fratrum Minorum. — (3) turbationis non modice spiritum. — (4) Predicatores. — (5) vestrum. — (6) eterne. — (7) omnibus modis. — (8) universitati. — (9) precipiendo. — (10) ordini. — (11) prioris (Dipl. Svec.) — (12) mangler. — (13) iustum (Dipl. Svec.) — (14) xii kal. Maij (D. S.) — apud Civitatem Castellanam viii. Kalendas Julii (0: 24 Juni).

Pave Innocentius IV befaler Erkebisper og Biskopper ikke at tillade nogen, der ikke er virkelig Franciscaner, at bære Ordenens Dragt i deres Stæder og Bispedömmer og paa Begjæring af Ordenens Brödre at tvinge dem, der gjöre det, til at aflægge samme.

Efter Afskr. i Mascr. Barth. III (D) S. 28 af en Afskr., dat. 15 Oktbr. 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. III. p. 97-98, hvorfra Varianterne).

11. 30 Mai 1244. Rom (Lateran).

Innocentius episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis presentes litteras inspecturis salutem et apostolicam benedictionem. Quia confusio habitus confusionem inducit ordinum et etiam animorum auctoritate apostolica districte duximus inhibendum ut [nulli sive sit in religionis ordine [sive extra ordinem constitutus habitum dilectorum filiorum fratrum Minorum aut ita [sibi consimilem quod propter eum frater Minor credi possit deferre liceat absque mandato sedis apostolice speciali. Volumus igitur et fraternitati vestre per apostolica scripta mandamus quatinus singuli vestrum in suis civitatibus et diocesibus illos qui prefatum habitum vel [sibi predicto modo consimilem contra inhibitionem nostram deferre presumpserint ad deponendum ipsum cum ab [eisdem fratribus requisiti fueritis monitione premissa [per censuram ecclesiasticam [sublato appellationis obstaculo compellatis. Datum Laterani tertio Kalendas [Junij pontificatus nostri anno primo.

(1) sepe tilfòies. — (9) alicui si non. — (9) fratrum. — (4) mangler. — (5) non tilfòies. — (6) ipsis. — (7) sublationis. — (8) Decembris. (9: 29 Novbr.)

12 1244.

Pave Innocentius IV forbyder under Bans Straf Minoriterne at optage Prodikebrödre og disse at optage Minoriter i sin Orden uden höiere vedkommendes Samtykke ligesom ogsaa begge Ordener under samme Straf at optage Medlemmer, der ikke have været underkastede et Aars Pröve.

Ester Afskr. i Mascr. Barth. III (D) S. 28—30 af en Afskr., dat. 15 Oktbr. 1500. (Trykt med enkelte Afvig. i Dipl. Svec. I. No. 313 og i Waddings Annal. Minor. III. p. 433—35 tilligemed det tilsvarende Brev til Prædikebrödrene, hvorfra Varianterne.)

12. 24 Juni 1244. Civita Castellana.

Innocentius episcopus servus servorum dei [generali ministro et fratribus ordinis fratrum Minorum¹ salutem et apostolicam benedic-Meminimus vobis olim in virtute obedientie per nostras litteras precepisse ut fratres [Predicatores² et eorum ordini voto vel juramento etiam obligatos nulla tenus de cetero pretextu indulgentie alicuius seu aliquarum literarum obtentarum a sede apostolica vel etiam obtinendarum in posterum que de [illis; expressam non [fecerint4 mentionem presumeritis recipere nisi prius [prioris⁵ sui petita foret licentia et obtenta. [Decrevimus6 etiam irritum et inane quicquid [per7 vos in hac parte contra preceptum nostrum contingeret attentari statuentes ut hujusmodi presumptores incurrerent excommunicationis sententiam [ipso facto⁸ a qua nequaquam absolvi possent nisi se apud sedem apostolilicam ab ea sicut [visum9 foret [absolvendos10 personaliter presentarent. Verum quia postmodum per quasdam alias litteras vobis et eisdem fratribus districtius duximus inhibendum ne ante annum probationis elapsum qui est maxime in subsidium fragilitatis humane regulariter institutus quemquam ad professionem vestrorum ordinum [presumeritis11 recipere [sive19 ad renuntiationem seculi faciendam nec constitutum in [probationis13 novilium aliquatinus impedire quominus infra eundem annum probationis ad aliam religionem quam mallet transiret sicut de [suo procederet14 libera voluntate non [obstante,15 statuto contrario si quod a vobis esset editum quod irritum [decrevimus16 et inane vel aliquibus litteris a sede apostolica impetratis seu etiam impetrandis que de premissis expressam non facerent mentionem. Et si forte contra hujus modi nostram [inhibitionem¹⁷ [quemquam¹⁸ vos vel dicti fratres reciperetis qui taliter receptus existeret nulla tenus vestro esset nec eorundem fratrum ordini [obligatus19 vosque ac ipsi a receptione quorumlibet ad professionem dictorum ordinum essetis ipso facto suspensi et insuper pene deberetis subjici que fratribus ipsorum ordinum pro culpis infligi gravioribus consvevit. Nos quod de obligatis ordini predictorum fratrum in premissis nostris litteris diximus ne ipsos recipere presumatis statuendo ut hujusmodi presumptores ipso facto sententiam

excommunicationis incurrant, de illis [tamen²⁰ intelligi volumus quos post [predictum²¹ annum probationis elapsum eorum esse [constituerint²² ordini alligatos. nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre declarationis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum apud Civitatem Castellanam octavo Kal. [Julij²³ pontificatus nostri anno primo.

(1) dilectis filiis . . . . magistro et fratribus ordinis (de ordine fratrum) Predicatorum. — (2) Minores. — (3) hoc. — (4) facerent. — (5) ministri. — (6) decernimus. — (7) mangler. — (8) mangler i det sidste Brev. — (9) justum. — (10) absolvendi. — (11) presumeretis. — (12) seu. — (12) probatione. — (14) sua transiret; i det andet Brev procederet. — (15) obstantibus. — (16) i det andet Brev: decernimus. — (17) prohibitionem; i det andet Brev som her. — (18) I det andet Brev: nequaquam. — (19) alligatus. — (20) tantum. — (21) pretactum; i det andet Brev som her. — (22) constiterit. — (23) Junii; det andet Brev har Julij.

Pave Innocentius IV tilstan Minoriterordenen Ret til selv eller ved andre at straffe Ordenens Apostater, hvilken Dragt de end bære.

Indtaget i Vidisse nedenfor af 1249 i Msscr. Barth. III (D) S. 45, efter Afskr., dat. 15 Oktbr. 1500.

13. 5 August 1244. Genua.

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali ministro et aliis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Devotionis vestre precibus benignum impartientes assensum capiendi ligandi incarcerandi et alias subdendi discipline rigori apostatas vestri ordinis per vos ac etiam alios si necesse fuerit in quocunque habitu eos contigerit inveniri plenam vobis concedimus auctoritate presentium facultatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Janue Non: Augusti pontificatus nostri anno secundo.

Pave Innocentius IV tilstaar de Minoriterbrödre, der som Prester drage til Sarracenernes og andre Hedningers Lande, Ret til efter forudgaaende Syndsbekjendelse at paalægge de derværende Kristne Pönitents og efter Kirkens Regler löse fra Bansstraf.

Indtaget i Vidisse af 1247 nedenfor i Msscr. Barth. III (D) S. 37. (Trykt i Waddings Annal. Minor. III p. 111, hvorfra Varianterne).

5 Marts 1245.

Lyon.

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis fratribus ordinis fratrum Minorum presbiteris in [terra¹ Saracenorum, paganorum aliorumque infidelium proficiscentibus salutem et apostolicam benedictionem. Animarum salutem desiderio ferventi querentes auctoritate vobis presentium indulgemus ut cum in Saracenorum et paganorum aliorumque infidelium terra fueritis liceat vobis Christianis ibidem morantibus confessione peccatorum suorum audita poenitentiam salutarem injungere ac ipsis si aliquibus excommunicationis sententiis sint astricti juxta formam ecclesie absolutionis beneficium exhibere. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum [Lugduni tertio Nonas Martij² pontificatus nostri anno secundo.

(1) terras. - (2) Januæ iv. Nonas Octobris (2: 4 Oktor. 1244).

Pave Innocentius IV tilstaar Minoriterne paa Begjæring Ret til i Stilhed at udföre gudstjenstlige Handlinger paa Steder, der ere belagte med Interdikt, dog med Bortfjernelse af dem, der selv ligge under Ban eller Interdikt.

Indtaget i Vidisse af 1247 nedenfor (Mescr. Barth. III (D) S. 35-36). (Trykt i Waddings Annal. Minor. III. p. 458).

15. 13 Januar 1246. Lyon.

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris ac ceteris fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Eis qui sanandis animarum morbis verbo medentes et opere solerter invigilant libenter illa de speciali gratia indulgemus per que divinis suffulti presidiis tutius et utilius valeant hominum procurande saluti vacare. Hinc est quod vestris devotis supplicationibus inclinati presentium vobis auctoritate concedimus, ut cum ad loca interdicto supposita vos venire contigerit possitis in eis excommunicatis et interdictis exclusis januis clausis suppressa voce et non pulsatis campanis divina officia celebrare nisi id vobis fuerit specialiter interdictum. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Lugduni Idus Januarij pontificatus nostri anno tertio.

Pave Innocentius IV tilstaar Minoriterordenens General- og Provincialministre samt Kustoder Ret til at absolvere dem, der önske at optages blandt Brödrene men ere belagte med Ban eller Interdikt, og endog til at gjöre dette efter deres Optagelse i Ordenen.

Indtaget i Vidisse af 1247 nedenfor i Msscr. Barth. III (D) S. 33.

16. 25 Januar 1246. Lyon.

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali ac provincialibus ministris et custodibus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Celestis amor patrie mentes vestras sic alexisse prospicitur ut quasi hoc solum delectationem vobis tribuat, quod divine voluntati sit placitum et salutem proferat animarum, procedit ex hoc quod nos vestris piis petitionibus favorem largiri benivolum delectantes maxime cum ex apostolici cura teneamur officii circa religionis augmentum attenti et vigiles inveniri vobis auctoritate presentium indulgemus ut volentibus vestro aggregari collegio qui suspensionis aut interdicti vel excommunicationum sententiis sunt ligati absolutionis heneficium juxta formam ecclesie impartiri et ipsos in fratres recipere ac eos qui post assumptum habitum recoluerint se talibus in seculo fuisse sententiis innodatos secundum formam ipsam absolvere valeatis, ita tamen quod si aliqui ex eisdem hujusmodi sententiis propter debitum sunt astricti satisfaciant ut tenentur. Nulli ergo omnino hominum licest hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Lugduni octavo Kal: Februarij, pontificatus nostri anno tertio.

Pave Innocentius IV tilstaar Minoriterordenens General- og Provincialministre samt Kustoder Ret til at anvende Excommunications- og Fængselsstraffe paa Apostater og opsætsige inden Ordenen.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 38-39 af Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. III. p. 142, hvorfra Varianterne).

17. 7 Februar 1246. Lyon.

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris ac custodibus ceterisque fratribus ordinis [fratrum¹ Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Provisionis nostre cupimus [provenire² subsidiis ut [religio vestra¹ semper in melius deo propitiante proficiat et siquid obstare dinoscitur [sollicite¹ corrigatur vobis itaque quos in divini [nominis amore³ vigiles delectat ex-

16 1246.

tirpare vitia et plantare virtutes ut apostatas vel insolentes vestri ordinis nisi vestris [salubribus² monitis acquiescant excommunicare [capere ac ligare et carceri tradere si videbitur [expedire possitis auctoritate presentium concedimus facultatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Lugduni septimo Idus Februarij, pontificatus nostri anno tertio.

(1) mangler. — (2) prevenire. — (3) nomine amoris. — (4) salutaribus. — (5) ligare, capere, carcerare, mancipare. — (6) expediens.

Pave Innocentius IV paalægger den höiere Geistlighed at behandle dem, der efter regelmæssig Optagelse igjen have forladt Minoriterordenen og af dennes Ministre og Kustoder efter pavelig Tilladelse ere satte i Ban, som excommunicerede og paa Begjæring selv sætte dem i Ban.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 40-42 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. III p. 168-69, hvorfra Varianterne).

18. · 27 Mai 1247. Lyon.

Innocentius episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis et dilectis filiis abbatibus, prioribus, archidiaconis decanis et aliis [ecclesiarum¹ prelatis ad quos litere iste pervenerint salutem et apostolicam benedictionem. Fratrum Minorum continent instituta ut nullus ad professionem sui ordinis nisi per annum in probatione fuerit admittatur ne forte altiora se querens retro? respiciat, tamquam in commotionem dederit pedem suum, sed et nulli einsdem ordinis fratrum post factam professionem licet ordinem ipsum relinguere nec relinguentem alicui retinere. Nosque ministris et custodibus fratrum insorum concessimus ut in discedentes [liceat⁸ donec resipuerint ecclesiasticam [excercere4 censuram, quia cum probati fuerint locus nullus est [penitudini⁵ quam alias posset [lenitatis⁶ occasio excusare. Nunc autem non sine admiratione referimus quod sicut relatum est nobis cum [predicti ministri7 et custodes taliter discedentes excommunicationi subjiciunt hos aliqui vestrum tamquam excommunicatos [evitare⁸ non curant unde [illos⁹ magis [obstinari¹⁰ contingit et dictorum fratrum religionem et ordinem infamari. Quia vero etsi universis liberum sit arbitrium in vovendo nec necessitas in [votis11 locum habeat sed voluntas [usque13 adeo tamen solutio necessaria est post votum ut sine proprie salutis dispendio alicui resilire non liceat

sb hiis que sponte ac solenniter repromisit, quare nemo mittens manum [suam³ ad aratrum et respiciens retro aptus est regno dei [et³ Ananias et Zaphira qui abiere retrorsum sancto [spiritui¹³ mentientes a conspectu apostolorum [principes¹⁴ mortui scribuntur successive delati universitatem vestram¹⁵ monemus et [hortamur¹⁶ in domino per apostolica vohis scripta mandantes quatenus ne quis vestrum unde quis in peccatis [suis³ moriatur et ordo hujusmodi detractioni subjaceat sit occasio discedentes post professionem ab eis factam secundum predicta¹¹ ordinis instituta presertim excommunicatione notatos ab ipsis evitetis omnino quos etiam cum ab eisdem ministris et custodibus fueritis requisiti excommunicatos nuntiare curetis ut cum demum se cognoverint inter homines [vivere³ ac humano carere solatio [ad ordinem suum reddendo deum votum¹² quod in susceptione ejus devoverant revertantur. Datum Lugduni [vj⁰ Kal: Junij¹² pontificatus nostri anno iiijto.

(¹) ecclesie. — (²) tandem tilfoies. — (²) mangler. — (⁴) exercerent.

(1) ecclesie. — (2) tandem tilfõies. — (3) mangler. — (4) exercerent. — (5) penitudinis. — (6) levitatis. — (7) predictos ministros. — (9) vitare. — (9) illis. — (10) obstinatis. — (11) voto. — (12) eisque. — (13) spiritu. — (14) principis. — (15) autem tilfõies. — (16) exhortamur. — (17) illius tilfõies. — (18) ad reddere deo votum. — (19) viii. Kalendas Maii (5: 24 April).

Pave Innocentius IV befaler Minoriterordenens General- og Provincialministre samt Kustoder ikke at optage nogen i Ordenen uden efter et Aars Prō-vetid, men efter Optagelsen maa ingen atter forlade Ordenen eller fritages for at overholde Reglerne navnlig med Hensyn til Fattigdom.

Efter Afskr. i Maser. Barth. III (D) S. 39-40 af en Afskr. fra Aar 1500.

19. 10 Juni 1247. Lyon.

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filis generali et provincialibus ministris et custodibus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Cum secundum consilium sapientis nichil sit sine consilio faciendum ne post factum penitudo sequatur expedit cuilibet excelsioris vie propositum aggressuro ut precedant palpebre gressus suos vires videlicet proprias discretionis moderamine metiendo ne si quod absit altiora se querens in commotionem dederit pedem suum retro respiciat in fatuati salis statuam convertendus pro eo quod sui sacrificium quod domino fuerat oblaturus sale sapientie non condivit, sicut enim sapiens desipit si non fervet sic fervens confunditur si non sapit. Quare pene in omni religionis est ordine provide institutum ut regulares observantias suscepturi certo tempore ipsas probent et probentur in eis ne sit locus de cetero penitudini quam

18 1247.

non potest lenitatis occasio excusare, auctoritate itaque vobis presentium inhibemus ne aliquem ad professionem vestri ordinis nisi per annum in probationem fuerit admittatis, post factam vero professionem nullus fratrum ordinem vestrum relinquere audeat, nec relinquentem alicui sit licitum retinere, quod si quis forte retinere presumpserit licitum sit vobis in fratres ipsos regularem sententiam promulgare inhibemus etiam ne sub habitu vite vestre liceat alicui extra obedientiam evagari et paupertatis vestre corrumpere puritatem quod si qui forte presumpserint liceat vobis in fratres ipsos donec resipuerint censuram ecclesiasticam exercere. Nulli ergo omnino hominum licest hanc paginam nostre inhibitionis et concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit Datum Lugduni iiijo Idus Junij pontificatus nostri anno iiijto. incursurum.

Pave Innocentius IV paslægger Abbeder og Konventer af Cistertienserordenen, der mod Pave Gregorius IX.s Forbud have optaget Minoriter i sin Orden, igjen at udlevere disse, da de ellers af Erkebisper og Biskopper ved Kirkestraffe ville blive tyungne dertil.

Indtaget i Vidisse nedenfor af 1249 i Msscr. Barth. III (D) S. 43—45. (Trykt i Waddings Annal. Minor. III p. 167—68, hvorfra Varianterne).

20. 12 Juni 1247. Lyon.

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis universis abbatibus et conventibus ordinis Cisterciensis ad quos littere iste pervenerint salutem et apostolicam benedictionem. Cum olim [felicis recordationis¹ Gregorius papa predecessor noster de religiosorum finibus [omnem turbationis² materiam amputare desiderans, vobis in virtute obedientie firmiter precipiendo mandaverit prout in registro ipsius predecessoris continetur expresse ut nullum de ordine fratrum Minorum pretextu alicujus indulgentie nisi prius sedis apostolice vel ministri sui petita licentia et obtenta in vestrum admitteretis consortium et receptos³ ad sui resumptionem habitus remittere [curetis⁴ vos sicut accepimus non solum admissos restituere contempsistis ad plenum verum [etiam⁵ plures postmodum ex ipsis fratribus preter formam a dicto predecessore nostro vobis impositam non absque inobedientie vitio recepistis. volentes igitur ut ejusdem predecessoris nostri mandatum utpote pluribus salutiferum et seminarium pacis firmiter observetur a vobis universitati vestre per apostolica scripta [precipiendo amandamus]

quatinus omnes quos de ordine predicto vos vel antecessores vestri contra mandatum hujusmodi recepistis ad ministros ipsorum sine difficultatis obice remittentes studeatis a receptione talium propter quietem ordinis utriusque de cetero abstinere alioquin ne hoc per aliquorum insolentiam impediri contingat venerabilibus fratribus nostris archiepiscopis et episcopis locorum [variorum⁷ diocesanis nostris damus litteris [in⁸ mandatis ut eos qui ex vobis hujusmodi mandato apostolico [nolucrunt⁹ humiliter obedire ad id monitione premissa per censuram ecclesiasticam appellatione [remota¹⁰ compellant indulgentia sedis apostolice [contraria¹¹ non obstante. Datum Lugduni secundo [Idus¹² Junij pontificatus nostri anno iiij^{to}.

(1) fere. — (2) omnis perturbationis. — (3) a vobis tilfõies. — (4) curaretis. — (5) et. — (6) presentium auctoritate. — (7) vestrorum. — (8) cum. — (9) noluerint. — (10) postposita. — (11) mangler. — (12) Kalendas (2: 31 Mai).

Da Cistertienserordenen ikke har overholdt Pavo Gregorius IX.s Paabud om ei at optage Minoriter i sin Orden uden special Tilladelse af Pavestolen eller Ministeren, paalægger Pavo Innocentius IV Erkebisper og Biskopper, om fornödiges med Anvendelse af Kirkestraffe, at bevirke, at de ulovlig optagne igjen udleveres.

Indteget i Vidisse af 1249 i Msscr. Barth. III (D) S. 42-43.

21. 12 Juni 1247.

Lyon.

Innocentius episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis ad quos litere iste pervenerint salutem et apostolicam benedictionem. Cum olim felicis recordationis Gregorius papa predecessor noster de religiosorum finibus omnem turbationis materiam amputare desiderans dilectis filiis universis abbatibus et conventibus Cistertiensis ordinis in virtute obedientie precipiendo firmiter mandaverit prout in registro ipsius predecessoris continetur expresse ut nullum de ordine fratrum Minorum pretextu alicujus indulgentie nisi prius sedis apostolice vel ministri sui petita licentia et obtenta in eorum admitterent consortium et receptos ad sui resumptionem habitus remittere procurarent, ipsi sicut accepimus non solum admissos restituere contempserunt ad plenum verum etiam plures postmodum ex ipsis fratribus preter formam a dicto predecessore nostro ipsis impositam non absque inobedientie vitio receperunt, volentes igitur ut ejusdem predecessoris nostri mandatum utpote pluribus salutiferum et seminarium pacis firmiter observetur ab ipsis eisdem damus nostris litteris in preceptis ut omnes quos de ordine predicto ipsi vel antecessores sui contra mandatum hujusmodi receperunt ad ministros ipsorum
sine difficultatis obice remittentes studeant a receptione talium propter
quietem ordinis utriusque de cetero abstinere. Ceterum ne hoc per
aliquorum insolentiam impediri contingat fraternitati vestre per apostolica
scripta mandamus quatinus eos qui ex ipsis hujusmodi mandato apostolico noluerint humiliter obedire ad id monitione premissa quilibet
vestrum in sua diocesi per censuram ecclesiasticam appellatione remota
compellat indulgentia sedis apostolice non obstante. Datum Lugduni
secundo Idus Junij pontificatus nostri anno iiijto.

Valdemar, Erkebiskop af Lund, udsteder paa Begjæring af Minoriternes Minister for Provinsen Dacia og andre Ordensbrödre bekræftet Afskrift af Ordenens originale Privilegier, som ere den tilstaaede af Pavestolen.

Efter Afskr. i Barth. III (D) S. 31 og 34 af Vidisse, dat. 15 Oktbr. 1500.

22. Uden Dag 1247. Lund.

Universis Christi fidelibus presens scriptum inspecturis Valdemarus dei gratia Lundensis archiepiscopus Svetie primas in omnium salvatore salutem. Ad petitionem dilecti nobis in Christo ministri ordinis fratrum Minorum provincie Datie et aliorum fratrum privilegia ordini eorum ab apostolica sede concessa, nobis ostensa, non rupta, non cancellata, nec modo aliquo vitiata, sed veram bullam et filum et stilum curie habentia inspeximus et de verbo ad verbum diligenter perlegimus, quorum tenor talis erat. [Her fölge Brevene No. 6 og 16 ovenfor.] Ne igitur, si predicta privilegia incendio vel naufragio vel quocunque alio casu fortuito amitti contingeret, eorum continentia simul a memoria exciderent, rogati ipsa transcribi et sigilli nostri appensione fecimus consignari. Actum Lundis anno domini mo cco xlvij.º

Valdemar, Erkebiskop af Lund, udsteder pas Begjæring af Minoriterne i Provinsen Dacia bekræftet Afskrift af Ordenens originale, af Pavestolen tilstanede Privilegier.

Efter Afskr. i Barth. III (D) S. 34 og 36 af Vidisse, dat. 15 Oktbr. 1500.

23. Uden Dag 1247. Lund.

Universis Christi fidelibus presens scriptum inspecturis Valdemarus dei gratia Lundensis archiepiscopus Svelie primas salutem in

omnium salvatore. Ad petitionem dilecti nobis in Christo ministri ordinis fratrum Minorum provintie Datie et aliorum fratrum, privilegia ordini ipsorum ab apostolica sede concessa nobis ostensa, non rupta non cancellata nec modo aliquo viciata, sed veram bullam et filum et stilum curie habentia inspeximus, et de verbo ad verbum diligenter perlegimus quorum tenor talis erat. [Her fölge Brevene No. 7, 8 og 15 ovenfor.] Ne igitur si predicta privilegia incendio vel fraude alicuius seu quocunque casu alio fortuito amitti contingeret, eorum continentia a memoria simul exciderent, rogati ipsa transcribi et sigilli nostri appensione fecimus consignari. Actum Lundis anno domini millesimo ccº xlvij.º

Erkebiskop Valdemar af Lund udsteder paa Begjæring af Minoriterne i Provinsen Dacia bekræstet Afskrift af originale Privilegier, der ere Ordenen tilstaaede af Pavestolen.

Efter Afskr. i Barth. III (D) S. 36-37 af en Afskr. fra Aar 1500.

24. Uden Dag 1247.

Lund.

Universis Christi fidelibus presens scriptum inspecturis Valdemarus dei gratia Lundensis archiepiscopus Svetie primas salutem in omnium salvatore. Ad petitionem dilecti nobis in Christo ministro ordinis fratrum Minorum provincie Datie et aliorum fratrum privilegia ordini ipsorum ab apostolica sede concessa nobis ostensa non rupta non cancellata nec modo aliquo vitiata sed veram bullam et filum et stilum curie habentia inspeximus et de verbo ad verbum diligenter perlegimus quorum tenor talis erat. [Nu fölger No. 14 ovenfor.] Ne igitar si predicta privilegia incendio vel naufragio vel quocunque alio casu fortuito amitti contingeret eorum continentia simul a memoria exciderent rogati ipsa transcribi et sigilli nostri appensione fecimus consignari. Actum Lundis anno domini mo cco xlvij.o

Valdemar, Erkebiskop af Lund, udsteder paa Begjæring af Minoriterne i Provinsen Dacia bekræftet Afskrist af originale Privilegier, der ere Ordenen tilstanede af Pavestolen.

Efter Afskr. i Barth. III (D), S. 42 og 45 af Vidisse, dat. 15 Oktbr. 1500.

25. Uden Dag 1249. Lund.

Universis Christi fidelibus presens scriptum inspecturis Valdemarus dei gratia Lundensis archiepiscopus Suetie primas in omnium salvatore salutem. Ad petitionem dilecti nobis in Christo ministri ordinis fratrum Minorum provincie Datie et aliorum fratrum privilegia ordini ipsorum ab apostolica sede concessa nobis ostensa non rupta non cancellata nec modo aliquo vitiata sed veram bullam et filum et stilum curie habentia inspeximus et de verbo ad verbum diligenter perlegimus quorum tenor talis erat. [Her fölge No. 21, 20 og 13 ovenfor]. Ne igitur predicta privilegia si ad diversa loca deferrentur amitti contingeret presentem paginam sigilli nostri appensione fecimus consignari. Actum Lundis anno domini millesimo ducentesimo xlix.

Pave Innocentius IV tillader, at det man stan enhver frit for at lade sig begrave i Minoriternes Kirker, dog med Forbehold af de Kirkers Ret, fra hvilke Ligene borttages.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III. (D), S. 37—38 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annales Minorum III. p. 222—23, hvorfra Varianterne.)

26. 25 Februar 1250. Lyon.

Innocentius episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris et aliis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Cum a nobis petitur quod justum est et honestum tam vigor equitatis quam ordo exigit rationis ut id per solicitudinem officii nostri ad debitum perducatur effectum; eapropter dilecti in domino filii vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu sepulturam ecclesiarum vestrarum liberam esse decernimus ut eorum devotioni et extreme voluntati qui se illic [sepelire deliberaverint¹ nullus obsistat salva tamen justitia illarum ecclesiarum a quibus mortuorum corpora [assumuntur. 2 Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Lugduni quinto Kal: Martij pontificatus nostri anno septimo.

(1) sepeliri desideraverint. — (2) assumentur.

Pave Innocentius IV paalægger Biskopperne af Roskilde at beskytte Minoriterne i Provinsen Dacia ved at anvende Kirkestraffe mod dem, der söge at forurette dem tiltrods for de Privilegier, der ere Ordenen tilstaaede af Pavestolen.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 9-10 of en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. III. p. 296-97, hvorfra Varianterne).

23 Mai 1252.

Perugia.

Innocentius episcopus servus servorum dei, [venerabili fratri episcopo Roskildensi¹ salutem et apostolicam benedictionem. Inundans malitia perversorum, [viris² sancte religioni deditis adeo frequenter exhibet se infestam, quod ipsi divino cultui ut [deberent⁸ vacare non [possunt4, dum illorum malitiis agitantur. Cum [igitur⁵ sicut dilecti filii minister [et fratres Minores Datie, 6 nobis [significare7 curarunt, nonnulli qui nomen domini in vacuum recipere non formidant, ipsos graviter molestare presumant, nose presumptorum hujusmodi refragari conatibus, et dictorum ministri et fratrum gravaminibus volentes congruis remediis subvenire, fraternitati (tue9 per apostolica scripta mandamus, quatinus ipsos in personis vel rebus non permittas contra [indulta privilegiorum sedis apostolice ab aliquo 10 indebite molestari, molestatores hujusmodi per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo.11 Datum Perusij [decimo Kal: Juniarum pontificatus nostri anno nono.19

(1) venerabilibus fratribus Volentinen. et Calaguritanen. episcopis. — (2) personis. — (3) debent. — (4) possint. — (5) ergo. — (6) fratrum Minorum Castellæ et fratres sibi subjecti. — (7) significari. — (6) et tilföies. — (7) vestre. — (7) tenorem privilegiorum et indulgentiarum sedis apostolice ab aliquibus. — (11) Her tilföies: non obstante constitutione de duobus dietis edita in concilio generali. Quod si non ambo his exequendis potueritis interesse, alter vestrum en nihilominus exequatur. — (12) vi Kal. Octobris pontificatus nostri anno x (2; 26 Septbr. 1252).

Pave Alexander IV forbyder Minoriterordenen at opfylde de Fordringer paa Lydighed og Afhængighed, som visse Prælater stille til den.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 295-96 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. III. p. 533, hvorfra Varianterne).

28.

27.

21 Mai 1255.

Neapel.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali ministro et universis fratribus ordinis [fratrum¹ Minorum salutem
et apostolicam benedictionem. Inducimur pie conversationis vestre meritis ut in [hiis² que secundum deum possumus vos favore benivolo
prosequamur. Hinc est quod cum quidam ex prelatis ecclesiarum qui
sicut accepimus vos sibi devotos inveniunt et in exhibitione condigne
reverentie studiosos in eo se humilitati vestre molestos exhibeant quod
novam consvetudinem inducere molientes a vobis obedientiam exigunt
manualem nos id reputantes incongruum et³ indignum ut nullus ex
prelatis eisdem a vobis dictam obedientiam manualem presumat exigere

auctoritate presentium districtius inhibemus. nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre inhibitionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Neapoli duodecimo Kalendas Junij pontificatus nostri anno primo.

(1) mangler. — (2) iis. — (3) reputantes gientages her.

Pave Alexander IV tilstaar Minoriterordenens Ministre og Kustoder Ret til at absolvere fra Kirkestraffe dem, der ville indtræde i Ordenen, og endog dem, der efter Optagelsen befindes tidligere at være saadanne Straffe hjemfaldne.

Efter Afskr. i Mascr. Barth. III (D) S. 53-54 af en Afskr. fra Aar 1500.

29. 21 Juni 1255. Anagni.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis (generali) et provincialibus ministris et custodibus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Celestis amor patrie mentes vestras sic allexisse perspicitur ut quasi hoc solum delectationem vobis tribuat quod divine voluntati sit placitum et salutem proferat animarum procedit ex hoc quod nos vestris piis petitionibus favorem largiri benevolum delectantes maxime cum ex apostolici cura teneamur officii circa religionis augmentum attenti et vigiles inveniri vobis auctoritate presentium indulgemus ut vestro volentes aggregari collegio qui suspensionis aut interdicti vel excommunicationum sententiis sunt ligati absolutionis beneficium juxta formam ecclesie impartiri et ipsos in fratres recipere ac eos qui post assumptum habitum et professionem emissam recoluerint se talibus in seculo fuisse sententiis innodatos secundum formam ipsam absolvere valeatis ita tamen quod si aliqui ex eisdem hujusmodi sententiis propter debitum sunt astricti satisfaciant ut tenentur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vet ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Anagnie xj.º Kal. Julij pontificatus nostri anno primo.

Pave Alexander IV tilstaar dom, der staa i Tjoneste- eller Forretningsforhold til Minoriterordenen, Ret til paa Steder, der ere Interdikt eller Ban underkastede, hvortil de dog ikke selv have givet Anledning, at overvære den Gudstjeneste, som det er Ordenen tilladt at holde under saadanne Omstændigheder.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 125 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. III p. 533, hvorfra Varianterne).

30. 27 Juni 1255. Anagni.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis genenali [et provincialibus ministris ceterisque1 fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Ut in vestris domibus servientes in ministeriis oportunis ob vestri gratiam quam apud sedem apostolicam sedule devotionis, vestre obsequia promerentur [vestre gratie munere² non reddantur immunes. Nos (vestris⁸ precibus inclinati quod si quando in4 terras in quibus [degitis5 excommunicationis [seu6 interdicti [sententias⁷ contigerit promulgari. Pueri vestris servitiis deputati negotiorum (quoque⁸ vestrorum procuratores et operarij qui in locis vestris eorum operibus personaliter [insistunt continue9 hujusmodi sententiis obnoxii nullatenus habeantur ibique [possunt10 audirg divina juxta formam que¹¹ locis ipsis in eo casu a sede apostolica est concessa nisi [iidem12 causam [dedissent interdicto vel18 excommunicari specialiter seu interdici contingat eosdem auctoritate vobis presentium indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis 14 infringere vel ei ausu temerario contraire si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Anagnie .vto. Kal: Julij pontificatus nostri anno primo.

(1) ministro et universis. — (2) nostre gratie. — (3) vestre devotionis. — (4) personas vel tilfòies. — (5) residetis. — (6) vel. — (7) sententiam. — (7) quorumcumque. — (9) constituti institerint. — (10) possint. — (11) in tilfòies. — (12) eisdem. — (13) dederint. — (14) et gratie tilfòies.

Pave Alexander IV tilstaar Minoriterordenen Ret til at behandle de Brödre som Apostater, der have erholdt Pavestolens Tilladelse til at indtræde i en anden Orden men ikke have gjort dette inden 2 eller 3 Maaneder efter Tilladelsens Erhvervelse, eller som inden Pröveaarets Udlöb forlade den nye Orden, da flere skulle benytte Bevillingen til igjen at overgaa til verdslig Stand.

Efter Afakr. i Mescr. Barth. III (D) S. 292-94 af en Afakr. fra Aar 1500.

9 Septbr. 1255.

Anagni.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris et aliis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. In gravem cordi nostro redundat offensam si quod a nobis salutis causa conceditur in pernitiem convertitur, non sine illorum scandalo quorum mens ad hoc ferventer invigilat ut et sibi per innocentis vite meritum et aliis proficiat per exemplum, cum itaque sepe contingat quod aliqui ex fratribus de ordine vestro prout accepimus ad hoc a sede apostolica licentiam obtineant ad religionem aliam transeundi ut proprii motum sequentes arbitrii possint per seculum nequiter evagari dignum esse providimus ut super hoc salubre remedium apponamus; Hinc est quod nisi dicti fratres infra duos vel tres menses post obtentam licentiam supradictam se ad aliam religionem sue saluti congruam studuerint se transferre ac de ipsorum diligentia et studio super ingressu hujusmodi religionis predicte constiterit evidenter et ipsius habitum susceperint regularem vobis ut ex tunc prout vestri ordinis honestati expedire videritis contra ipsos tamquam contra alios ordinis vestri apostatas procedere valeatis liberam auctoritate presentium concedimus facultatem illud idem intelligi volumus de illis qui post susceptionem habitus religionis alterius infra tempus probationis inde presumpserint resilire. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Anagnie .vto. Idus Septembris pontificatus nostri anno primo.

Pave Alexander IV bekjendtgjör for den höiere Geistlighed, at Damianiterordenens Stifterinde Clara er optagen blandt Helgenerne paa Grund af hendes Liv og Mirakler, samt at hendes Festdag skal höitideligholdes 12 August, til hvilken Tid der aarlig udgives Indulgents ved hendes Grav.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 193-203 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. III p. 373-76, hvorfra Varianterne).

32. 25 Septbr. 1255. Anagni.

Umnibus presentes litteras inspecturis Iacobus divina miseratione Lundensis archiepiscopus Svecie primas salutem in domino. Noveritis nos litteras domini pape inspexisse sub hac forma.

Alexander episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus universis archiepiscopis et episcopis¹ ac dilectis filiis abbatibus priori-

bus archipresbiteris decanis archidiaconis et aliis ecclesiarum prelatis ad quos littere iste pervenerint salutem et apostolicam benedictionem. Clara claris preclara meritis [magna² in celo claritate glorie ac in terra [splendore³ miraculorum sublimium clare claret. Clare huius arta et alta religio hic choruscat hujus sursum eterni premii radiat magnitudo, hujusque [virtus signis magnificis4 mortalibus [illuscessit,5 huic Clare intitulatum hic fuit summe privilegium paupertatis, huic in excelso rependitur inestimabilis copia thesaurorum huic a catholicis plena devotio et honoris cumulus exhibetur hanc Claram sua fulgida hic insignierunt opera, hanc Claram in alto divine lucis clarificat plenitudo. Hanc Christianis populis prodigiorum ejus insignia stupenda declarant. O Clara multimode titulis (predicta claritatis ante conversionem tuam utique clara in conversione clarior in claustrali conversatione preclara et post decursum vite presentis spatium clarissima illuxisti ab hac Clara clarum exempli speculum huic seculo prodiit, ab hac inter amenitates celestes svave lilium virginitatis offertur, ab hac in terris manifesta subventionum remedia sentiuntur. O admiranda Clare beate claritas que quanto studiosius per singula queritur tanto splendidior in singulis invenitur, emicuit hec inquam in seculo in religione prefulsit in domo illuxit ut radius in claustro choruscavit, ut fulgor [enituit8 in vita post mortem firradiato claruit in terra in celo relucet. O quanta hujus vehementia luminis et quam vehemens istius illuminatio claritatis, manebat quidem hec lux secretis inclusa claustralibus et [foras10 micantes radios emittebat, colligebatur in arto cenobio et in amplo seculo spargebatur, servabatur intra et extra manabat, latebat namque Clara sed ejus vita patebat, silebat Clara sed sua fama clamabat, celabatur in cella et in urbibus noscebatur. [non11 mirum [quod12 lucerna tam accensa tam lucens abscondi non poterat quin splenderet et clarum in domo domini daret lumen nec recondi poterat vas tot aromatum, quin fragraret et svavi odore dominicam frespargeret¹⁸ mansionem, immo cum in angusto solitudinis reclusorio alabastrum sui corporis hec dure [conteret14 tota omnino ecclesie aula sanctitatis ejus odoribus replebatur, sane cum ipsa dum ad huc puella esset in seculo hunc mundum fragilem [et immundum mundo calle³ ab etate tenera transilire studeret et [pretiose¹⁵ sue virginitatis thesaurum illibato semper pudore custodiens caritatis et pietatis operibus vigilanter intenderet ita quod ex ea [grata16 et laudabilis ad vicinos et alios fama prodiret beatus Franciscus audito ejus fame preconio cepit confestim hortari eam [et17 ad Christi perfectam [inducere 18 servitutem que sacris illius monitis mox adherens et mundum cum terrenis omnibus abdicare ac soli domino in paupertate vo**28 1255**.

luntaria [familiari¹⁹ desiderans, hoc suum fervens desiderium quam cito potuit adimplevit, quia tandem cuncta sua bona ut una secum quicquid etiam habebat Christi obseguio deputaret in elemosinas et pauperum subsidia distribuit et convertit, cumque de seculi strepitu fugiens ad quandam campestrem declinasset ecclesiam et ab ipso beato Francisco sacra ibi recepta tonsura processisset [ad20 aliam consanguineis ejus ipsam exinde reducere [volentibus² illa protinus amplectens altare [pannosque²² apprehendens ipsius crinium capitis sui incisura de tecta leisque²⁸ consanguineis in hoc fortiter restitit et constanter. Ouia cum jam esset mente²⁴ juncta deo pati non poterat ab ejus servitio se divelli denique cum ad ecclesiam sancti Damiani extra civitatem [Assisinatis²⁵ unde traxit originem per eundem beatum Franciscum adducta fuisset ibi ei dominus ad amorem et cultum assiduum sui nominis plures socias aggregavit ab hac siquidem insignis et sacer ordo sancti Damiani per orbem jam longe diffusus salutare sumpsit exordium, hec [exhortante²⁶ ipso beato Francisco huic nove sancteque observantie sequendum dedit initium, hec hujus magne religionis fuit primarium et stabile fundamentum, hec hujus alti operis lapis extitit primitivus, hec genere nobilis sed conversatione nobilior virginitatem quam etiam prius custodiverat sub hac sanctimonie regula precipue conservavit, hanc postmodum religionem mater ejus [Ortulana²⁷ nomine piis intenta operibus insius nate sequendo vestigia devote suscepit, in qua demum hec optima [Ortulana²⁷ que in [orto²⁸ dominico protulit talem [plantulam²⁹ conclusit feliciter dies suos. Post aliquot vero annos ipsa beata Clara monasterii et sororum [regimine nimia⁸⁰ ejusdem sancti Francisci devicta importunitate recepit, hec utique fuit arbor procera et eminens longis distenta ramis que in agro ecclesie dulcem fructum religionis attulit et ad cujus delectabilem umbram sub illius amenitate fructum hujusmodi libature [concurrunt³¹ undique multe alumpne fidei et concurrunt. hec fuit [vena vivida32 vallis Spoletane que novum aque vitalis fontem ad refectionem animarum et commodum propinavit [que⁸⁸ jam per diversos rivulos in territorium ecclesie derivatus plantaria religionis Hec fuit altum sanctitatis candelabrum vehementer in tabernaculo domini rutilans ad cujus ingentem splendorem plurime [properaverant^{3 5} et properant suas de illius lumine lampades accendentes. Hec profecto in arvo fidei plantavit et coluit vineam paupertatis de qua fructus salutis pingues et divites colliguntur. Hec in predio ecclesie humilitatis [ortum³⁶ constituit multiplici rerum [consortium³⁷ inopia in quo virtutum magna copia reperitur hec in religionis districtu arcem arte abstinentie fabricavit in qua larga spiritualis [refectionis alimonia 38

ministratur, hec fuit pauperum primiceria ducissa, humilium magistra continentium et penitentium abbatissa. Hec suum monasterium creditamque in illo³⁹ familiam sollicite et prudeater in timore ac servitio domini et plena ordinis observantia gubernavit vigil in cura in ministerio studiosa in exhortatione attenta diligens in admonitione in correctione moderata temperata in preceptis in compassione [peramabilis40] discreta in silentio in sermone matura et consulta in cunctis ad perfectum regimen oportunis volens magis famulari quam dominari et honorare potius quam honore sustolli. Hujus vita erat aliis eruditio et doctrina in hoc libro vite cetere vivendi regulam didicere in hoc vite speculo relique vite semitas inspexerunt, corpore namque sistebat in terra sed animo versabatur in celo humilitatis vasculum armarium castitatis caritatis ardor dulcor benignitatis, patientie robur nexus pacis et familiaritatis [convivio41 mitis in verbo lenis in facto et in omnibus amabilis et accepta et ut carne depressa convalesceret spiritu quia [quisquis42 hoste suo debilitato fit fortior, nudum solum et interdum sarmenta pro lecto habebat et pro pulvinare [pro48 capite durum lignum unaque tunica cum mantello de vili despecto et hispido panno contenta. Hiis humilibus indumentis ad operimentum sui corporis utebatur aspero [enim⁸ cilicio de cordulis crinium equorum contexto nonnunquam adhibito ad carnem, arta quoque in cibo et potu districta tanta se in hiis frenabat abstinentia quod longo tempore tribus diebus in sebdomada44 videlicet secunda quarta et sexta feria nichil penitus pro sui corporis alimento gustavit, reliquis nichilominus diebus adeo se cibariorum paucitate restringens quod alie de ipsa quomodo sub tam forti districtione subsistere [potuit⁴⁵ mirabantur, vigiliis⁴⁶ et orationibus assidue [dedita47 in hijs precipue diurna et nocturna tempora expendebat, diutinis tandem perplexa languoribus cum ad excercitium corporale non [poterat48 surgere per [semet ipsam49 sororum suarum suffragio [relevabatur⁶⁰ et ad tergum ejus fulcimentis appositis propriis manibus laborabat ne in suis etiam infirmitatibus esset otiosa unde de panno lineo hujus sui studii et laboris plura pro altaris [sacrificiis⁵¹ corporalia fieri fecit et per plana et montana Assisii diversis ecclesiis exhiberi amatrix vero precipua et colona sedula paupertatis sic illam suo affixit animo sic eam⁵² suis desideriis alligavit quod semper in ipsius [dilectione63 firmior et ardentior in amplexu a districta et delectabili [cujus⁵⁴ copula pro ulla nunquam necessitate discessit, nec aliquibus [prorsus⁸ suasibus potuit induci ad [consuetudinem^{6,5} quod suum monasterium proprias possessiones haberet quanquam felicis recordationis Gregorius papa predecessor noster de multa sindigentia 66

30 1255.

ipsius monasterii pie cogitans libenter illi voluerit pro sororum eius sustentatione possessiones sufficientes et congruas deputare, verum quia magnum et splendidum luminare supprimi non potest quin sue radios proferat claritatis in ipsius etiam vita multis et variis miraculis virtus sue sanctitatis effulsit, nam cuidam de sororibus ipsius monasterii vocem quam a longo tempore quasi omnino perdiderat restauravit alii officio lingue penitus destitute loquelam restituit⁵⁷ alteri aurem surdam aperuit ad auditum laborantem febre tumentem [idropisi58 plagatam fistula et aliis oppressas languoribus liberavit facto crucis signaculo super ea. 59 Quendam fratrem de ordine Minorum sanavit ab insanie passione, cum autem quadem vice oleum in monasterio totaliter defecisset insa vocato fratre qui erat eidem monasterio pro colligendis [elemosinis 60 deputatus accepit urceum atque lavit vacuumque juxta fores 61 monasterii posuit ut illum idem frater pro oleo atquirendo deferret, quem cum vellet ipse apprehendere invenit eum oleo beneficio divine largitatis impletum rursum cum uno die non nisi unius panis medietas pro refectione sororum in eodem monasterio haberetur ipsa medietatem eandem jussit in frusta [dividi62 et sororibus dispensari, quam inter manus frangentis ille qui vivus est panis et dat escam esurientibus multiplicavit in tantum quod quinquaginta sufficientes exinde facte fuerint portiones et sororibus discumbentibus distribute, per hec et alia signa conspicua suorum dum adhuc viveret innotuit preminentia meritorum. Nam et cum in extremis ageret candidus beatarum virginum cetus micantibus coronis ornatus in quo una ex ipsis eminentior et fulgidior apparebat visus est intrare domum ubi eadem Christi famula decumbebat et usque ad lectum ejus procedere ac circa eam quasi visitationis officium ad confortationis solamen quodam humanitatis studio exhibere, post obitum vero eius quidam [in 6 3 morbo caduco ruebat et propter crus confractum gradi non poterat ad sepulcrum ipsius delatus fuit, ibi crure inso quasi fragoris sonitum faciente ab utraque infirmitate curatus [fuit.3] curvi renibus [membris64 contracti precipites furia et dementi furore ferales receperunt ibidem integram sospitatem cuidam sua dextera manus cujus ipse usum ex illata sibi vehementi percussione ita perdiderat auod nichil omnino per eam veluti prorsus inutilem poterat operari fuit ad actum suum pristinum ipsius sancte meritis plenarie reformata. Alius qui diutina cecitate lumen oculorum amiserat cum ad idem sepulcrum sub [ductu⁶⁵ alterius accessisset recuperato inibi visu rediit exinde sine Hiis et quam plurimis aliis operibus et miraculis hec venerabilis virgo resplenduit, gloriosis ut evidenter appareat adimpletum id quod de ipsa mater ejus dum esset ex ea gravida et oraret dicitur

audivisse videlicet quod paritura erat quoddam lumen quod orbem plurimum illustraret. Gaudeat itaque mater ecclesia quod talem genuit et educavit filiam que tamquam virtutum fecunda parens multas religionis alumpnas suis produxit exemplis et ad perfectum Christi servitium pleno magisterio informavit, letetur et devota turba fidelium quod rex [illorum⁶⁶ et dominus sororem ipsorum et sociam quam⁶⁷ sponsam sibi elegerat ad suum precelsum et preclarum palatium cum gloria introduxit, nam et sanctorum congaudent agmina quod in superna eorum patria [novellis68 regalis sponse nuptie celebrarentur ceterum quia congrait ut quam dominus exaltavit in celo catholica ecclesia veneretur in terra quia de sanctitate vite et miraculis ejus diligenti et attenta [exquisitione³ inquisitione ac examinatione districta et solenni discussione premissis liquido constitit licet (alijs 69 etiam et in propinguis et in remotis partibus satis essent precognita lucida eius acta. muni fratrum nostrorum et prelatorum omnium tunc apud sedem apostolicam existentium consilio et assensu de omnipotentia divina confisi auctoritate beatorum Petri et Pauli apostolorum ac nostra ipsam cathalego sanctarum virginum duximus adscribendam, ideoque universitatem vestram monemus et hortamur attente per apostolica vobis scripta mandantes quatinus [pridie⁷⁰ idus Augusti festum ejusdem virginis devote sc solenniter celebretis et faciatis a vestris subditis venerabiliter celebrari, ut ipsam apud deum habere mereamini piam et sedulam adjutricem et⁷ ad venerandum ejus sepulcrum avidius et copiosius Christiani populi confluat multitudo ac celebrius ipsius festivitas precolatur omnibus vere penitentibus et confessis qui ad illud cum reverentia in ejusdem virginis festo vel etiam infra [ejus^{7 2} festi octavas annuatim accesserint ipsius suffragia petituri humiliter de omnipotentis dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus [confici78 unum annum et quadraginta dies de injunctis penitentiis sibi misericorditer Datum Anagnie [vij.º Kalendas Octobris 74 pontificatus relaxamus. nostri anno primo.

In hujus igitur rei testimonium sigillum nostrum presentibus apponi fecimus.

⁽¹⁾ per regnum Francise constitutis etc. tilfõies. — (2) maguse. — (3) mangler. — (4) virtutis magnifica. — (5) illucescunt. — (6) prædita. — (7) hoc tilfõies. — (6) emicuit. — (6) radiat. — (16) foris. — (11) nec. — (12) quia. — (13) aspergeret. — (14) contereret. — (15) pretiosum. — (16) gratia. — (17) ut. — (18) induceret. — (19) famulari. — (20) in. — (21) molientibus. — (23) Aabent Rum i Barth. III. — (28) eisdem. — (24) integra tilfõies. — (25) Assisiatem. — (26) adbortante. — (27) Hortulana. — (26) horto. — (27) plantam. — (26) regimen nimis. — (21) concurrerunt. — (25) nova munda. — (24) infudit. — (25) pro-

peraverunt. — (**) hortum. — (**) concertum. — (**) alimoniæ refectio. — (**) sibi tilfõies. — (**) præstabilis. — (**) communio. — (**) quisque. — (**) sub. — (**) hebdomada. — (**) poterat. — (**) insuper tilfõies. — (**) deduci. — (**) posset. — (**) seipsam. — (**) levabatur. — (**) sacrificio. — (**) in tilfõies. — (**) directione. — (**) ejus. — (**) consentiendum. — (**) indulgentia. — (**) expeditam tilfõies. — (**) hydropisi. — (**) eas. — (**) eleemosynis. — (**) ipsius tilfõies. — (**) distribui. — (**) qui. — (**) membrisque. — (**) ducatu. — (**) cælorum. — (**) in tilfõies. — (**) novellæ. — (**) alias. — (**) secundo. — (**) ut tilfõies. — (**) ipsius. — (**) tilfõies. — (**) ipsius. — (**) tilfõies. — (**) lipsius. — (**) alias. — (**) secundo. — (**) tilfõies. — (**) ipsius. — (**) confisi. — (**) xiv. Kalendas Novembris (**): 19 Oktbr.)

Pave Alexander IV stadsæster til Fordel for Minoriterne de Begunstigelser, som Pave Innocentius IV tidligere har tilstaaet dem, da de have tvivlet paa, at disse i alle forekommende Tilsælde kunde komme dem tilgode.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 52-53 af en Afskr. fra Aar 1500.

33. 15 Oktbr. 1255. Anagni.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris et aliis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Cum felicis recordationis Innocentius papa predecessor noster olim duxerit statuendum ut exempti quantacunque gaudeant libertate nichilominus tamen ratione delicti seu contractus aut rei de qua contra ipsos agitur rite possint coram locorum ordinariis conveniri et illi quo ad hoc suam in ipsos jurisdictionem prout jus exigit exercere vos dubitantes ne per constitutionem hujusmodi libertatibus aut immunitatibus vobis et ordini vestro per privilegia et indulgentias ab apostolica sede concessis prejudicari valeat nobis humiliter supplicastis ut providere super hoc indempnitati vestre paterna sollicitudine curaremus. Quia vero ejusdem ordinis sacra religio sic vos apud nos dignos favore constituit ut nobis votivum existat vos ab omnibus per que vobis possent provenire dispendia immune libenti animo preservare auctoritate vobis presentium indulgemus ut occasione constitutionis hujusmodi nullum eisdem libertatibus et immunitatibus in posterum prejudicium generetur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit Datum Anagnie Idus Octobris pontificatus nostri anno incursurum. primo.

Pave Alexander IV tilstaar Minoriterne Eiendomsret til de Bygninger og Grande m. m., Kirker undtagne, som de forlade, naar de flytte fra et Sted til et andet, saa at ikke, som hidtil oftere er skeet, vedkommende Erkebisper, Biskopper og Prælater skulle kunne gjöre Fordring paa disse Ting.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 120-21 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. III p. 543, hvorfra Varianterne.)

34. 21 Oktbr. 1255. Anagni.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis [generali et provincialibus ministris et universis fratribus ordinis¹ fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Ex parte vestra fuit propositum coram nobis quod nonnulli archiepiscopi et episcopi ac alii ecclesiarum prelati cum fratres vestri ordinis de locis ad alia loca eis et ipsi ordini pia sedis apostolice vel aliorum Christi fidelium [libertate² concessa transferri contigerit priora loca violenter [occupant⁵ et tam ea quam libros4 et paramenta sibi vendicare presumunt in animarum [suarum⁵ dispendium dicti ordinis prejudicium et scandalum plurimorum, Nos igitur super hiis paterna sollicitudine providere volentes ut liceat eisdem fratribus cum de prioribus locis ad alia loca se transferunt tam edificia seu omnem edificiorum materiam locorum que dimittunt ecclesiis duntaxat exceptis, quam libros calices et paramenta predicta ad alia loca transferre ac ipsa edificia cum solo et aliis ad eadem loca [pertinentias preter [ecclesias per procuratores a vobis [filij ministri ad hoc deputatos vendere [ipsorum9 pretium in aliorum locorum ad que dicti fratres se transferunt edificationem seu alias in eorum utilitatem convertere cum ipsa priora 10 et alia frutrum loca ad nos et apostolicam sedem specialiter pertinere noscantur presentium auctoritate indulgemus districtius inhibentes ne aliquis predictorum prelatorum seu quevis alia persona ecclesiastica vel secularis predicta loca seu bona occupare accipere seu usurpare aut [quoquo11 modo sibi vendicare presumant absque licentia sedis apostolice speciali decernendo irritum et inane quicquid contra 1 inhibitionem nostram per quoscumque fuerit attemptatum. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis inhibitionis et decreti infringere vel ei ausu temerario contraire, siquis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Anagnie xijo Kalendas Novembrís pontificatus nostri anno jo.

(3) generali ministro et provincialibus custodibus guardianis necnon univ. fratr. de ordine. — (3) liberalitate. — (4) occupent. — (4) calices tilfoies. — (5) mangler. — (6) pertinentibus. — (7) ecclesiam. — (8) filhis ministris. — (7) ipsorumque. — (10) loca tilfoies. — (11) quocumque. — (12) hujusmodi concessionem et tilfoies.

34

Pave Alexander IV fordömmer (Vilhelm de St. Amore's) mod Pavedömmet, Biskopperne og Tiggerordenerne rettede Skrift, som er befundet at indeholde falske og skammelige Lærdomme og Paastande, og som enhver under Excommunications-Straf skal brænde eller tilintetgjöre inden otte Dage, efter at denne Fordömmelsesdom er bleven ham bekjendt.

Ester Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 58-63 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annales Minorum IV p. 26-28 og i Raynaldi Annal. eccles. XIV. p. 20-21, hvorfra Varianterne).

35. 28 April 1256. Anagni.

Alexander episcopus servus servorum dei ad perpetuam rei memoriam. Romanus pontifex de summi apostolatus specula urbi et orbi debita servitute prospiciens curis occupatur innumeris et cogitationibus rapitur infinitis quia eminentior ceteris sedes ejus sollicitudines sibi vehementiores accumulat et ipsius auctoritas potior meditationes ei multiplicat ampliores quo enim altius presidet eo longius latiusque circumspicit et quanto plus potest officio tanto [majores1 vigilantie sibi sarcina incumbente plus pensat quoniam maxime dignitati potissima sollicitudo coheret et altiorem honorem onus gravius comitatur curaque profusior ardentioribus stimulis mentem urget, unde cum aliis [plebjum² fidelium pastoribus quibus grex dominicus particulariter est commissus immineat de suarum ecclesiarum eminentia [vigilanter³ ad suas oves [attendere4 incumbit utique Romano presuli cui est grex ipse generaliter creditus de sublimi ecclesiarum vertice sede scilicet apostolica propensius ad illum et instantius intueri. Quia cum [hiis suis limitatis populis presint singuli quidem singulis hic sine [distinctione6 prelatus est pontifex universis; dominice quidem custos vinee generalis et cultor et totius ovilis catholici pastorumque omnium summus pastor incumbente [namque⁷ sibi generali sollicitudine super omnes cum ex hoc sue mentis intuitum per cuncta diffundere teneatur, stupet nimirum [suus⁸ animus et sub tam gravis et difficilis cure [providere⁹ contremiscit quod [posse¹⁰ sufferre ut convenit [vis nature occidue vix confidit¹¹ ad eum namque negotia undique confluent perveniunt lites dubia deferuntur et destinantur implicita et perplexa nec unquam horum influens torrens cessat nec hujus alti pelagi valide infesteque procelle quiescunt sed hiis que nunc imminent expeditis mox alia subsecuntur nec tot implexarum questionum nodi decisione apostolica solvi possunt quin et alie irretite¹² nodose superveniant deliberatione matura et cousulta diffinitione solvende immo ex quo de instantibus difficilibus et obscuris dubietatis caliginem verbo sue declarationis ammoverit statim nova et recentia turbulenta ingruunt apostolico dilucidanda oraculo et

ambiguis ac incertis mentibus clare dissertionis (lumine 18 serenanda. Propter [hoc14 inest Romano [pontifici15 sollicitudo sine otio, labor sine quiete, occupatio sine vacatione exercitium sine tranquillo, ingens et sedula meditatio et vigilia sine sompno nec ad modicum etiam sua cotidians intermissionem habet instantia que nec omittitur aliquo tempore nec aliquod ipsa tempus omittit urget continue quia cogitandi materia semper adest nec successu temporis desinit16 cum illius diuturnitate perdurat quia nec decursu [temporum17 deficiunt negotia sed assidue illis succedentibus renascuntur. Nam et hostis antiquus argutus quidem insidiator [calidusque18 deceptor animarum vehementis et ardentis sollicitudinis causam prebet, 19 emulus quippe pacis fraterne invidus caritatis divisionum (actor²⁰ dissipator unionum et [tranquilli status² 1 fidelium anxius persecutor interserit odia rancores ingerit livores accendit movet lites, jurgia suscitat [parat22 seditiones et dissentiones procurat et illorum etiam qui perfectiores et firmiores esse creduntur, interdum corda subvertit²³ impietatis sue machinas erigere ac nequiti**e** faces accendere nititur [ibi24 fore25 existimat [malignitatis26 sue conamina obfutura.27 Hinc turbationes oriuntur surgunt inimicitie dissidia prodeunt²⁸ scandala generantur unde sic jam seculum declinavit ad melum quod excrescentibus et invalescentibus in eo noxiis quasi vix locus in ipso salutaribus invenitur et exclusa fere inde concordia quasi stabilem ibi [habeat²⁹ discordia mansionem, quare oportet cura incessabili vigilare ut detorta et corrupta per malitiam bonitatis virtute rectificentur et reformentur [divulsa 3 0 per odium caritate ligentur, commota [sistant et pansent³ habeant turbata tranquillum et status fidelium semper in melius roboretur. Sane quidam scripture sacre intelligentiam se babere fatentes sed divertentes a tramite recti sensus cogitaverunt auper malitiam et contra innocentes et rectos iniquitatem maximam sunt locuti exerserunt in cordibus suis et lingua eorum maliloqua dolum etnequitiam [concinnavit32 surgentes adversus fratres detraxerunt et contra dilectos matris ecclesie filios scancalum posuere. Prodiere inquam et in prava commenta ex nimio calore animi proruperunt libellum quendam³³ perniciosum et detestabilem temere componentes libellum quidem non rationabilem sed reprobabilem non veritatis sed mendacii non eruditionis sed derogationis non [monentis sed mordentis34 non instruentem veraciter sed fallentem, quem nos ad sedem delatum apostolicam venerabili fratri [nostro⁸⁵ episcopo Tusculano et dilectis filijs nostris Johanni [titulo 3 6 sancti Laurentij in Lucina [Hugoni 3 7 [titulo 3 6 sancte Sabine presbiteris et [Nicolao⁸⁸ sancti Nicholai in careere Tulliano [discono⁸⁹ cardinalibus examinandum commisimus ut plene ipsum inspi**36 1256**.

cerent et universa in eo contenta perfecte attenderent et discuterent diligenter quo studiose perlecto et mature ac districte examinato nobisque de hoe plenaria facta relatione ab eis [quia40 in ipso quedam perversa et reproba contra [pietatem41 et auctoritatem Romani pontificis et coepiscoporum suorum et nonnulla contra illos qui propter deum sub artissima paupertate mendicant mundum cum suis opibus voluntaria inopia superantes alia vero contra eos qui salutem animarum zelantes ardenter et sacris studiis procurantes multos in ecclesia dei operantur spirituales profectus et magnum faciunt ibi fructum quedam autem contra [salutarem42 pauperum seu mendicantium religiosorum statum sicut sunt dilecti filii fratres Predicatores et Minores qui vigore spiritus seculo cum suis divitiis derelicto ad solam celestem patriam tota intentione suspirant nec non et alia plura inconvenientia digna utique confutatione et confusione perpetua manifeste comperimus contineri. [Quia 4 8 etiam idem libellus magni scandali seminarium et [multe turbationis materia44 existebat et inducebat etiam dispendium animarum cum retraheret⁴⁵ a devotione solita et⁴⁶ consueta elemosinarum largitione ac a conversione et religionis ingressu fideles nos libellum eundem qui sic incipit Ecce videntes clamabunt foris quique secundum ipsius [tutoris47] tractatus brevis de periculis novissimorum temporum nuncupatur tanquam iniquum scelestum et exsecrabilem et (instructiones48 ac documenta in eo tradita utpote prava (et⁸⁵ falsa et nepharia de fratrum nostrorum consilio auctoritate apostolica [reprobamus49 et in perpetuum [condempnamus⁵⁰ districte precipientes ut quicunque libellum ipsum habuerit eum infra octo dies ex quo hujusmodi nostram reprobationem et condempnationem sciverit prorsus in toto et in qualibet sui parte comburere et51 abolere procuret52 in illos [enim58 qui [hujus54] nostri precepti fuerint contemptores excommunicationis sententiam promulgamus firmiter in virtute obedientie prohibendo ne quisquam predictum libellum ore apostolico jam dampnatum approbare vel quomodolibet defensare presumat si quis vero presumpserit tanguam contumax inobediens et rebellis Romane ecclesie ab omnibus fidelibus habeatur et nos nichilominus alias contra eum taliter procedemus quod pena condigna temerarium [feriat, 55 et alii ea perterriti a [similia 56 frenabuntur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre reprobationis condempnationis precepti et [prohibitionis⁵⁷ infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Detum Anagnie [quarto Calendas Maij⁵⁸ pontificatus nostri anno ij.º

(1) majoris. — (2) plebium. — (3) vigilantim. — (4) pascendas. — (5) illi. — (9) districtione. — (7) item. — (8) ipsius. — (9) pondere. — (16) posset; i Barth. synce forst at have staget: possit. - (11) pondus orbis universi. - (12) ac tilfoies, - (15) luce. - (16) quod. - (16) antistiti. - (16) sed tilföies. - (17) temporis. - (16) callidusque. - (19) humanæ tilföies. - (20) auctor. - (21) tranquillitatis. — (25) contentiones irritat, parit. — (25) et ibi magis tilfôies. — (24) ubi. — (26) plas tilfoies. — (26) malignitati. — (27) Her tilfoies: Jacit iniquus laqueos, pedicas objicit, ponit tendiculas, ut prudentiores etiam intercipiat et captivet. — (**) et tilfõies. — (29) habet. — (20) divulsi. — (21) consistant et pausent. — (22) excogitavit. — (23) valde tilfőies. — (24) recte monentem sed mordentem. — (35) mangler. - (**) tituli; titulo er i Barth. senere rettet til: tutore. - (**) Honorio (R.) -(36) I(ohanni). — (36) diaconis (R). — (40) quod (R.) — (41) potestatem. — (48) salutem. - (48) quodque. - (44) magnæ turb. materiæ; Raynaldi Annal. som her. - (45) fraudulenter tilföies h. W. - (46) a tilföies h. W. - (47) titulum, hvilket sok ogsas först har stanet i Barth. — (40) institutiones (R.) — (40) duximus reprobanda (R.) — (**) condemnanda (R.) — (**) omnino tilfoies (R.) — (**) et tilfoies (R.) — (60) mangler (R.) — (64) hujusmodi (R.) — (65) feriet. — (66) similibus. — (67) inhibitionis. — (68) iii. Non. Octobris (9: 5 Oktbr.).

Pave Alexander IV erklærer de Interdicts-, Suspensions- og Excommunications-Straffe ugyldige, som forskjellige Prælater have forkyndt mod Minoriterordenen, dens Stiftelser og Velgjörere for at tiltvinge sig visse Ydelser af samme og gjöre den afhængig af Seculargeistligheden.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 81-84 af en Afskr. fra Aar 1500. (Jfr. Waddings Annal. Minor. III. p. 439-40 og IV. p. 440-41, hvorfra Varianterne).

36. 4 Oktbr. 1256. Anagni.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris et aliis fratribus [de ordine¹ fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Nimis iniqua vicissitudine largitori bonorum omnium respondetur dum [hii2 qui de Christi patrimonio [impinguantur³ luxuriant dampnabiliter in 'eodem Christum patenter in famulis suis persegui non [verentur4 ac si factus sit impotens dominus ultionum cum enim abnegantes salubriter vosmet ipsos elegeritis in altissima paupertate Christo pauperi [ad⁵ placitum famulari tanquam nichil habentes et omnia possidentes, non desunt plerique tam ecclesiarum prelati quam alii qui ceca cupiditate traducti proprie aviditati subtrahi reputantes quicquit vobis fidelium pietas elargitur quietem vestram multipliciter inquietant contra vos molestiarum occasiones [varias exquirentes, volunt namque et si non omnes vobis invitis vestras confessiones audire ac vobis injungere penitentiam et eukaristiam exhibere nec volunt ut corpus Christi in vestris oratoriis reservetur et fratres vestros defunctos apud suas ecclesias sepeliri compellunt et **38 1256.**

[illorum⁷ exequias celebrari et siquis decedentium fratrum alibi quam in ecclesiis suis [eligit⁸ sepulturam funus primo ad ecclesias suas deferri cogunt ut oblatio suis usibus cedat nec sustinentes vos habere campanam vel cimiterium benedictum certis [tamen9 temporibus permittunt vos celebrare divina, volunt etiam in domibus vestris certum numerum fratrum sacerdotum clericorum et laicorum nec non cereorum lampadarum et ornamentorum pro sua voluntate taxare ac residuum cereorum [et candelarum10 a vobis exigunt [in toto vel in parte10 quando [in vestris ecclesiis¹¹ apponuntur, nec permittunt ut novi sacerdotes vestri alibi quam in ecclesiis suis celebrent primas missas vos nichilominus compellentes ut in quotidianis missis quas in vestris locis et altaribus celebratis oblationes ad opus eorum recipiatis et [conservetis, 12 quicquid etiam vobis dum celebratis missarum solennia intra domorum vestrarum ambitum pia fidelium devotione donatur a vobis extorquere oblationis nomine contendentes quod vobis¹³ in ornamentis altaris quam in [luminaribus ecclesiarum fabricis libris et aliis necessitatibus vestris14 absolute confertur [vel in ultima voluntate legatur in parte vel in toto10 vendicant¹⁵ juri suo cogendo vos ad synodos suas [et convocationes¹⁰ accedere ac suis constitutionibus subjacere, nec [hiis16 contenti capitula [scrutinia et inquisitiones¹⁷ in locis vestris [seu slibi¹⁰ de vobis¹⁸ facturos se comminantur fidelitatem juramento firmatam a vestris ministris [custodibus et guardianis nichilominus19 exigentes nobis quoque ut²⁰ tam extra civitates quam intra cum eis processionaliter veniatis²¹ mandantes excommunicationis sententiam fulminant in benefactores vestros et [id28 ipsum vobis comminantes vos de locis in quibus domino famulamini satagunt ammovere nisi eis obediatis in omnibus supradictis. Ad hec ne vos ad honorabiles civitates et villas ubi religiose ac honeste commorari possitis a populis devote vocati audeatis accedere [ibidem pro vestris usibus edificia ecclesias seu oratoria construere 10 inhibentes tam in accedentes fratres [seu construentes hujusmodi10 quam in recentatores corum [presumunt10 excommunicationis sententiam promulgare a vobis etiam de [ortorum²⁸ fructibus decimas [necessario²⁴ de habitaculis vestris sicut de Judeorum domibus contendunt redditus extorquere asserendo quod nisi vos ibidem moraremini eis ab aliis habitatoribus proventus aliqui solverentur, et ut vos sue [ut10 totaliter subdant ditioni vobis ministros [custodes et guardianos²⁵ volunt preficere pro sue arbitrio voluntatis a quibus omnibus vestris molestiis quidam ex eis non omnino abstinere dicuntur, Cum igitur ordo vester a felicis recordationis Innocentio tertio Honorio Gregorio et Innocentio iiij Romanis pontificibus predecessoribus nostris et nobis ipsis vestris dignis

sit exigentibus [meritis26 approbatus [et confirmatus10 et vestre religionis obtentu vos inter alios religiosos artius amplexemur in visceribus caritatis et intentionis nostre existat quod religio vestra que quanto precellit meritis tanto preminere debet prerogativa favoris et gratie specialis privilegiata et immunis sit in omnibus supradictis ne hujusmodi gravamina vobis ab eisdem prelatis vel [etiam¹⁰ eorum subditis ulterius inferantur auctoritate presentium districtius inhibemus omnes interdicti suspensionis et excommunicationis sententias si quas ab ipsis vel eorum aliquo premissorum [occasionem²⁷ in vos vel aliquem vestrum seu ecclesias [vel²⁸ oratoria [et²⁹ benefactores vestros promulgari contigerit decernentes irritas et inanes. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre inhibitionis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum Datum Anagnie [iiijo Nonas Octobrisso eius se noverit incursurum. pontificatus nostri anno secundo.

(*) ordinis. — (*) ii. — (*) impinguati, — (*) merentur. — (*) id. — (*) vamas. — (*) corum. — (*) eligat. — (*) tantum. — (**) mangler. — (**) noviter. — (**) reserv. — (**) tam tilfóies. — (**) libris ecclesiasticis. — (**) perperam tilfóies. — (**) iis. — (**) et scrutinia. — (**) corrigendis tilfóies. — (**) et custodibus. — (**) in hyeme tilfóies. — (**) ex levi causa tilfóies. — (**) idem. — (**) hortorum. — (**) necnon. — (**) et custodes. — (**) mentis. — (**) occasione. — (**) et. — (**) vel. — (**) v. Kalend. Septembris (**): 28 August).

Pave Alexander IV tillader Minoriterne i Norden at være tilgjæst i de for Frillelevnet bansatte geistliges Huse, uden derfor selv at falde i Ban.

Indtaget i fölgende No. efter Afskrift i Mascr. Barth. III (D) S. 57. (Ligelyd. Brev til Prædikebrödrene af 18 Marts 1261 trykt i Dipl. Norv. VII. No. 22).

37. . 3 Januar 1257. Rom (Lateran).

Alexander episcopus servus servorum dei, dilectis filiis, fratribus Minoribus administrationis Datie, Norvegie, Svetie, et Rige, salutem et apostolicam benedictionem. Attendentes quod necessitas legibus non artatur, devotionis vestre precibus inclinati, auctoritate vobis presentium indulgemus, ut si vos ad domos aliquorum clericorum, qui pro detentione concubinarum sint excommunicationis vinculo innodati, declinare contigerit, licite cum eisdem clericis hospitari possitis, nec propter hoc excommunicationis laqueus vos involvat. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indigna-

40

tionem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Laterani iij.º Nonas Januarij, pontificatus nostri anno tertio.

Pave Alexander IV tillader Minoriternes Provincialministre i Forening med Diffinitorerne paa Provincial-Kapitlerne at foretage den til Generalministeren hidtil henlagte Examination af de Brödre, hvem Prædikeret skal meddeles.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 56-57 af en Afskr. fra Aar 1500. (Se Innocents IV.s Bevilling ovenfor No. 5 og Waddings Annal. Minor. IV. p. 444).

38. 5 Januar 1257. Rom (Lateran).

Omnibus presentes litteras inspecturis Jacobus divina miseratione Lundensis archiepiscopus Svetie primas salutem in domino. Noveritis nos literas domini pape vidisse sub hac forma,

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis ministris provincialibus ordinis fratrum Minorum presentes litteras inspecturis salutem et apostolicam benedictionem. Prohibente regula vestra nulli fratrum vestrorum est licitum predicare populo nisi a generali ministro vestri ordinis examinatus et approbatus fuerit et sibi predicationis officium ab ipso concessum, verum cum pium sit ut predictorum fratrum laboribus et periculosis discursibus evitandis nec non quod animarum salus possit provenire facilius apostolice sedis circumspectio super prohibitione hujusmodi oportune remedium provisionis apponat. Nos devotionis vestre precibus inclinati ut singuli vestrum in suis provinciis cum diffinitoribus in provincialibus capitulis congregatis fratres in sacra pagina eruditos examinare ac approbare et eis auctoritate nostra officium predicationis deum habendo pre oculis committere valeant ac ipsi sic examinati ac approbati hujusmodi officium libere exercere possint vobis et eisdem fratribus plenam auctoritate presentium concedimus facultatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Laterani [Nonis Januarij, 1 pontificatus nostri anno tertio. [Herefter fölger foreagaende No.1

In hujus igitur rei evidens testimonium sigillum nostrum presentibus jussimus et fecimus apponi.

(1) Wadding: xiii. Kal. Februarii (2: 20 Januar).

Pave Alexander IV anbefaler Prædikebrödrene og Minoriterne til Kirkens Prælater og beder, at der ei maa lægges Hindringer i Veien for Overholdelsen af deres Statuter og Nydelsen af de Begunstigelser, Pavestolen har indrömmet dem.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III. (D), S. 114-16 af en Afskr. fra Aar 1500.

39. 13 Januar 1257. Rom (Lateran).

Alexander episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis ac dilectis filiis abbatibus prioribus decanis archidiaconis prepositis ceterisque ecclesiarum prelatis presentes litteras inspecturis salutem et apostolicam benedictionem. Patris eterni benignitas cui proprium est misereri quondam humane compatiens infirmitati suum coequalem in salutem populorum de trono sue majestatis filium destinavit qui campum ecclesie militantis colonus ingrediens vineam domini Sabaoth verbo plantavit opere fecundavit ac proprio sanguine irrigavit et tandem in torculari pressus passionis se ipsum in salutis poculum pro humana salute optulit deo patri. Verum quia succrescentibus vitiorum sentibus hec vinea in humili jacens solis ardorem recipere non valebat, idem dèi filius hora prima terna sexta et nona cultores in ipsam mittere non destitit qui verbo exhortationis et opere continue actionis uvas maturas colligerent et in cellaria domini reportarent, undecima tandem hora sole ad occasum declinante ac mundi jam fine propinguante duo nova luminaria apparere fecit quorum influxu hec vinea vires resumendo germinaret fructumque salutis afferret. Hij sunt dilecti deo et hominibus fratres ordinis Predicatorum et Minerum qui corda hominum tam doctrina et moribus quam etiam devotis erationibus incitando illuminant et ad percipiendum eterne mercedis denarium inflammando sollicitant, ipsos itaque ubique terrarum statu gaudere pacifico affectamus pro re indigna et nimis amara ducentes si aliquis de numero fidelium et potissime prelatorum eos aliquibus turbat injuriis vel offensis. Rogamus itaque devotionem vestram et per dei misericordiam obsecramus et per apostolica scripta vobis mandantes ac in remissionem peccaminum injungentes quatinus illos ex eis qui sunt in vestris civitatibus et diocesibus constituti seu qui ad presentiam vestram quandoque pervenerint pro divina et nostra reverentia affabiliter et benigne recipere procuretis ac eos vestre charitatis studeatis affluentia confovere permittendo ipsos uti libere regularibus eorum observantiis et statutis per sedem apostolicam approbatis ac etiam indulgentiis et litteris quas circumspecta pietas sedis ejusdem eis olim concessisse dinoscitur de sua gratia speciali. Ceterum predictos fratres de favoris plenitudine plenius honorantes eis liberaliter concedatis ut que res sunt **42** 1257.

pro animarum salute fieri ab eis auctoritate nostra libere valeant excercere presertim cum ipsi cordi habeant ministerium suum ita laudabiliter et prudenter exequi quod exinde apud vos possint sinceram et stabilem benivolentiam promereri, preces autem nostras, quas ex intimo cordis affectu dirigimus vobis sic adimpleat sinceritas vestra quod per boc gratiosi favoris premia oportuno tempore compensemus. Datum Neapoli (3: Laterani) Idibus Januarij pontificatus nostri anno tertio.

Pave Alexander IV forbyder Geistligheden i Provinsen Dacia under Navn af den kanoniske Andel (portio canonica) at afnöde Minoriterne en större Del, af hvad der skjænkes til Ordenen.

Indtaget i Brev nedenfor af 31 August 1431 (Msscr. Barth. III (D) S. 49-50).

40. 2 Februar 1257. Rom (Lateran).

Alexander episcopus servus servorum dei, venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis et dilectis filiis abbatibus prioribus prepositis archidiaconis rectoribus et aliis ecclesiarum prelatis per Datiam constitutis, ad quos litere iste pervenerint, salutem et apostolicam benedictionem. De pia et sancta conversatione dilectorum filiorum fratrum de ordine Minorum, qui sunt in vestris partibus constituti, frequenter evenire percepimus, quod quando aliqui fideles partium earundem seculum relinquentes bona sua piis locis et pauperibus deputant. aliqua de bonis ipsis predictis fratribus pro edificiis libris et vestibus, ac aliis eorum necessitatibus largiuntur, non nulli vero aliqua bona ad se spectantia fratribus eisdem pro similibus rebus et necessitatibus, divine retributionis intuitu, in ultima voluntate relinquunt; conantibus vobis aliquando mediam, quandoque tertiam vel quartam partem de bonis ipsis, pretextu portionis canonice ab eisdem fratribus extorquere, in grave ipsorum prejudicium, et scandalum fidelium predictorum. Nos itaque misericorditer attendentes, quod non solum indecens et indignum, ymo est potius ab omni humanitate remotum, aliquid de premissis ab eisdem fratribus exigi, qui sub extrema paupertate viventes, de prelatorum et ecclesiarum elemosinis deberent potius sustentari: Universitatem vestram obsecramus in domino, et in remissionem vobis injungimus peccatorum, ac per apostolica scripta districte precipiendo mandamus, quatinus circa personas dictorum fratrum affectum benivolum, pro divina et nostra reverentia dirigentes, nichil ab eis de bonis hujusmodi ulterius exigatis, sed onera paupertatis eòrum de bonorum vestrorum subsidiis potius relevetis, ita quod exinde apud nos gratiosi favoris

sugmentum vobis proveniat, et nulla super hoc coactionis necessitas intercedat. Datum Laterani iiijto Non: Februarij, ponțificatus nostri anno tertio.

Pave Alexander IV paalægger Erkebisperne og Biskopperne i Provinsen Daois ved kirkelige Straffe at bringe de Novicer af Minoriterordenen, der ifölge Provincialministerens Klage have forladt Ordenen for verdslige Goders Skyld, til igjen at vende tilbage til denne eller en anden Orden.

Indiaget i Brev af 28 Marts 1277 nedenfor (Mescr. Barth. III (D) S. 102-3).

41. 20 Februar 1257. Rom (Lateran).

Alexander episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus universis archiepiscopis et episcopis per Daciam constitutis salatem et apostolicam benedictionem. Ex parte dilecti filii ministri fratrum Minorum Dacie, fuit propositum coram nobis, quod nonnulli novicii domorum ejusdem ordinis sue administrationis, procurante humani generis inimico, ad seculum sunt reversi, quorum quidam matrimonia contrahunt, quidam vero ad ecclesias et beneficia ecclesiastica que prius habuerant restitui se procurant, seu alias in seculo dampnabiliter evagantur, in animarum suarum periculum et scandalum plurimorum, quamvis per habitum ejusdem ordinis qui dari profitentibus consuevit, quem ipsi sponte ac voluntarie receperunt, et alias apparuerit evidenter quod voluerint absolute vitam mutare, et sub religione domino perpetuo deservire; quare dictus minister de ipsorum salute sollicitus, nobis humititer supplicavit, ut providere super hoc misericorditer curaremus. De vestra igitur discretione plenam in domino fiduciam obtinentes, vobis in virtute obedientie per apostolica scripta districte precipiendo mandamus, quatinus, si est ita, dictos novicios ut ad eundem ordinem redeant, vel ad alium debeant se transferre, monitione premissa per censuram ecclesiasticam appellatione remota cogatis, cum a predictis ministro vel fratribus sui ordinis fueritis requisiti. Datum Laterani decimo Kalendas Martij pontificatus nostri anno tertio.

Pave Alexander IV meddeler Minoriterne Fortolkninger til Ordensregelen, der tildels formilde dens oprindelige Strenghed, navnlig med Hensyn til Erhvervelse af Gods og Penge, Aflösning for Dödssynder, Valg paa Generalminister, Examination for at opnaa Prædikeret, Ordensbrödres Adgang til Nonneklostre m. m.

Indtaget i Brev nedenfor af 4 Juli 1279 (Msscr. Barth. III (D) S. 185-91). (Trykt i Waddiags Annal. Minor. IV. p. 446-48, hvorfra Varianterne).

44 1257.

42. 20 Februar 1257. Rom (Lateran).

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis genenali et provincialibus ministris ac custodibus ceterisque fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Ordinem vestrum illo prosequentes affectu quod ipsum inter alios laudabilibus continue proficere incrementis [ferventer1 optemus libenter ea per que oportuni vigoris recipiat fulcimentum paterna sollicitudine procuramus, hinc est quod cum quedam dubia et obscura que in vestra regula continentur animos vestros cujusdam confusione [implicitatis2 involvant et nodose intricationis difficultate impediant intellectum et felicis recordationis Gregorius⁸ predecessor noster aliqua ex eis exposuerit et declaraverit semiplene, nos obscuritatem ab illis sperfecte interpretationem declaratione4 omnino amovere volentes et ambiguitatis scrupulum circa ipsa de vestris cordibus plenioris expositionis certitudine penitus amputare dicimus quod per eandem regulam quo ad [observationem⁵ evangelii quam injungit non nisi ad ea dumtaxat evangelii consilia [tenemini6 que in ipsa regula preceptorie vel inhibitorie sunt expressa, licet autem ministris provincialibus tam eorum vicariis quam aliis providis fratribus venientium ad ordinem receptionem pro suis provinciis de consilio fratrum committere discretorum, non tamen expedit converti volentes indifferenter admitti sed illos tantum qui suffragantibus eis litteratura et aliis laudabilibus circumstantiis possint utiles esse ordini sibique per vite meritum et aliis proficere per exemplum, soli vero ministri egressos ab ordine cum redierint ad ipsum recipiant et [ejiciant7 in certis casibus secundum determinationem vestri generalis capituli jam receptos quamquam vero predicta contineat regula quod clerici faciant divinum officium secundum ordinem sancte Romane ecclesie excepto psalterio ex quo habere poterunt breviaria cum tamen divino (intersint⁸ officio cum aliis celebrantes tunc eis illud [sufficit9 et ad dicendum proprium officium non [tenentur,10 et licet in eadem regula sit prohibitum [ne fratres recipiant¹¹ per se vel per alios [denarios¹² vel pecuniam ullo modo [possunt18 tamen si rem sibi necessariam aut utilem velint emere vel solutionem facere pro jam empta vel nuncium ejus a quo res venditur vel aliquem alium volentibus sibi elemosinam facere nisi iidem per se vel per proprios nuncios solvere maluerint, presentare et taliter presentatus a fratribus non est corum nuncius licet presentetur ab ipsis, sed illius potius cujus auctoritate solutionem facit seu recipientes [eandem11 et ad ipsum si soluto empte rei pretio de [hujusmodi¹⁴ elemosina remaneat aliquid apud eum [prout¹⁵ etiam fratres

pro suis necessitatibus vel commodis [licite habere recursum. Si vero pro aliis fratrum necessitatibus aut commodis nominetur aliquis vel presentetur ab eis potest ille commissam sibi elemosinam sicut et dominis conservare vel apud specialem seu familiarem amicum fratrum nominatum vel non nominatum ab ipsis deponere per eum pro loco et tempore pro ipsorum necessitatibus vel commodis¹¹ sic ut fratres expedire viderint [dispensandam¹⁶ seu etiam ad personas vel loca alia [transferendam¹⁷ ad quos etiam fratres pro hujusmodi necessitatibus [vel¹⁸ commodis sana conscientia recurrere poterunt maxime si negligentes fuerint vel necessitates aut incommoda ignoraverint eorundem et taliter nominati vel presentati a fratribus non sunt [ipsorum19 nuncii seu depositarii sed illorum a quibus [illis²⁰ pecunia vel [denarii²¹ committuntur, nec fratres per se vel per interpositas personas [denarios19 vel pecuniam recipiunt nominando aut presentando sic aliquos seu ad [hujusmodi¹⁴ nominatos vel presentatos taliter recurrendo [cum²² non sit [intensionis 2 3 eorum ut de ipsorum auctoritate hujusmodi [denarii 2 4 vel pecunia conserventur aut ab eis 95 nomine depositi exigantur licet ipsis nunciis vel depositariis committantur pro necessitate eorundem vel commodo. Et cum in dicta regula [subjungitur 9 6 quod pro necessitatibus infirmorum et aliis fratribus induendis per amicos spirituales ministri tantum et custodes sollicitam curam gerant. Debent alii fratres curem hujusmodi que prefatis ministris et custodibus ex regula precipue incumbit cum sibi ab illis commissa fuerit [gerere⁹⁷ diligenter. Dicimus insuper quod cum in ipsa regula contineatur expresse quod fratres nichil sibi [approperent²⁸ nec domum nec locum nec aliquam rem nec in communi [neque²⁹ in speciali [debent⁸⁰ proprietatem habere sed locorum et domorum ac utensilium et librorum et eorum mobilium que licet habere ordo usum habeat et fratres secundum quod [generalis⁸¹ et provinciales ministri deponendum duxerint [hiis32 utantur nec vendi debent loca domus vel mobilia hujusmodi seu extra ordinem commutari aut alienari quoquomodo a quibuscumque personis ad usum fratrum donata vendita permutata seu quocumque justo modo concessa vel translata sunt vel [fuerunt^{8 8} nisi apostolica sedes vel ecclesie Romane cardinalis qui pro tempore fuerit ordinis gubernator generali seu provincialibus ministris auctoritatem super hoc prebuerint vel assensum cam tam immobilium quam mobilium hujusmodi jus proprietas et dominium illis solis exceptis in quibus expresse donatores seu translatores sibi proprietatem et dominium servasse constiterit nullo medio ad ecclesiam ipsam spectent cui soli fratres domos et loca predicta cum ecclesiis ceterisque suis pertinentiis que omnia in jus et proprietatem beati 46 1257.

Petri suscipimus³ a cujuslibet alterius jurisdictione illa penitus eximentes tam in spiritualibus quam³⁵ temporalibus decernimus subjacere. De vilibus autem mobilibus vel parum valentibus liceat fratribus pietatis seu devotionis intuitu vel pro alia honesta et rationabili causa obtenta super hoc prius superiorum suorum [licentiam36 extra ordinem aliis elargiri; illud quoque regule predicte capitulum ubi dicitur (ut si quis fratrum⁸⁷ instigante humani generis inimico mortaliter peccaverint pro illis peccatis de quibus ordinatum fuerit inter fratres ut [recurraturs 8] ad [solos⁸⁹ ministros provinciales teneantur predicti fratres ad eos recurrere quam citius poterunt sine mora ad manifesta [tamen40 et publica pertinet, possunt tamen iidem ministri pro fratrum laboribus et periculosis discursibus evitandis si expedire viderint custodibus et aliis discretis fratribus presbiteris super [hiis32 committere vices suas volumus [aut41 ut ipsi ministri constituant vel constitui faciant tot per provincias quot ad [hoc42 necessarios noverint de maturioribus et discretioribus fratribus sacerdotibus qui super [hiis43 peccatis cum occulta vel privata fuerint audiant penitentes nisi ministris aut custodibus suis ad loca [eorum¹¹ declinantibus maluerint confiteri; ad hec pro eo quod in regula dicitur ut decedente generali ministro a provincialibus mini-cimus quod singularum provinciarum custodes unum ex se constituant quem cum suo provinciali ministro pro ipsis ad capitulum dirigant vices suas committentes eidem, et cum juxta regule prefate tenorem nulli fratrum liceat populo predicare nisi a ministro generali fuerit examinatus et approbatus et sibi officium predicationis ab ipso concessum [pontifice idem minister⁴⁵ vices suas ministris provincialibus et eorum vicariis committere in hac parte, ita tamen ut ipsi provinciales vel iidem vicarii in ipsorum provincialium absentia una cum [diffinitoribus46 in provincialibus capitulis fratres suarum provinciarum qui examinatione indigere creduntur examinent et approbent eisque hujusmodi officium prout secundum deum viderint expedire concedant, si qui vero examinari non egent pro eo quod in theologica facultate et predicationis officio [sint47 instructi si etatis maturitas et alia que requiruntur in talibus conveniant in eisdem [possunt48 de generalis [et11 vel suorum provincialium [ministrorum¹¹ licentia seu mandato populo predicare, per id autem quod in eadem regula continetur quod fratres non ingrediantur monasteria [monacharum49 proter illos quibus a sede apostolica concessa [fuerit⁵⁰ licentia specialis, [dicimus¹¹ ingressum [in monasteria¹¹ tantum modo [de¹¹ monialium inclusarum ordinis sancti Damiani prohibitum fore ipsis 51 ad que nemini licet ingredi nisi ei a sede [ipsa 52

stram [domos⁵] et officinas interiores volumus comprehendi ad aliarum vero cenobia monialium possunt sicut et alii religiosi fratres illi ad predicandum vel petendum elemosinam aut pro aliis honestis et ratiombilibus causis accedere et intrare, quibus id a superioribus suis pro sua fuerit maturitate vel idoneitate concessum. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre declarationis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Laterani x. Kalendas Martij pontificatus nostri anno tertio.

(3) ferventius. — (3) implicatos. — (3) papa tilfoies. — (4) perspicuse declarationis interpretatione. — (5) observantiam. — (6) teneamini. — (7) rejiciant. — (8) intersunt. — (9) safficiat. — (10) teneantur. — (11) mangler. — (12) denarium. — (13) recipere possint. — (14) hujus. — (15) possunt. — (16) dispensandum. — (17) transferendum. — (18) seu. — (19) eorum. — (19) eis. — (19) denaria. — (19) ut. — (19) intentionis. — (19) denarius. — (19) ipsorum tilfoies. — (19) subjungatur. — (19) quærere. — (19) approprient. — (19) nec. — (19) debant. — (19) generales. — (19) iis. — (19) fuerint. — (19) et tilfoies. — (19) in tilfoies. — (19) licentia. — (19) quod si qui fratres. — (19) recurrant. — (19) suos. — (19) tantum. — (19) autem. — (19) hujusmodi. — (19) possint. — (19) possunt iidem ministri. — (19) deflaitoribus. — (19) sunt. — (19) apostolica. — (19) domus.

Pave Alexander IV paalægger Patriarcher, Erkebisper og Biskopper, om fornödiges ved kirkelige Straffe, at bringe lærde og læge, der have gjort Angreb paa Prædikebrödrenes og Minoriternes Ret til at prædike og höre Skriftemaal, beskyldt dem for Dovenskab m. m., til inden en vis Tid at tilbagekalde sine Udsagn og Beskyldninger.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 66-70 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annales Minorum IV. p. 452-54, hvorfra Varianterne.)

43. 30 Marts 1257. Rom (Lateran).

Alexander episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus patriarchis archiepiscopis et episcopis ad quos [litere¹ iste pervenerint salutem et apostolicam benedictionem. Non sine multa cordis amaritudine animique [perturbatione² audivimus quod nonnulli magistri et doctores et alii acuentes [ut gladium¹ linguas suas et venenum aspidum gereates sub labiis [eorum¹ ad infamiam gravamen et dispendium inaocentum illud in sugillationem et lesionem dilectorum filiorum fratrum Predicatorum et Minorum aequiter vomuerunt, et licet ipsos distincte

48 1257.

non nominaverint nec vocabulis propriis expresserint, eosdem [tamen³ quibusdam verborum involutis et certis [ac tantis4 circumlocutionibus faptius invenerunt, ita quod ex talibus fillorum dictis [majestate? tanguam [si1 expressim illos nominassent innotuit quod de ipsis fratribus loquebantur, fuderunt [iniquum8 virus et contra eos in scolis predicationibus et alibi asserere presumpserunt quod in via et statu salvandorum non erant nec meritoria nec salutifera existebat eorum mendicitas et paupertas cum deberent valetudine corporali et aliis justis impedimentis cessantibus propriis manibus [laborare9 sub spe alieni subsidij non torpendo nec pro sustentatione vel necessariis extranea mendicando suffragia seu ab aliis vite adminicula expectando. [quique 10] licentia [et11 commissione Romani pontificis seu [diocesis12 episcoporum predicationis exercere officium et confessiones audire libere non valebant tamquam per hoc sacerdotibus parochialibus prejudicium [inferretur, ad 1 3 alia nichilominus prava et iniqua in detractionem eorum et suorum ordinum derogationem ora malilogua relaxando. Cum igitur iidem ordines fuerint dudum a sede apostolica sicut clari sacri et conspicui approbati ex quibus jam nonnulli fratres ad supernam [pervenere14 patriam in sanotorum numero sunt adscripti et velut eminentia candelabra et duo magna luminaria in ecclesia dei luceant et ab ipsorum fratribus et cultoribus sacre doctrine lumen diffundatur ubique per orbem Christi evangelium ardenter et efficaciter predicetur ac recta et sana consilia et exempla salutaria prebeantur. Cum etiam dicti fratres sacre scripture ac verbi dei studio ac animarum profectibus nec non divinis officiis et orationibus instanter et incessanter intendant nequaquam otio marcentes sed opere se optimo et potissimo exercentes cum sapientia [extat¹⁵ opus maximum. Nec sint [plures¹⁶ qui operantur exterius gaam qui studium cognoscende [veritatis17 exercent. Unde et dominus. ministrante et operante Marta Marie audientiam [attensionem1 et studium circa verbum ipsius precipue commendavit. Ex quo [liquide 18 patet ipsos fratres ad operandum¹⁹ manibus non teneri quin ymo si fhiis 20 intermissis laborarent manibus potiora ac utiliora utique in minora minusque utilia opera non sine animarum dispendio commutarent [propter quod1 constat21 meritoriam [esse22 mendicitatem eorum et fipsos²⁸ tam ab [hiis²⁰ quibus predicant quam ab aliis elemosinas petere [et accipere illosque²⁴ ipsas [posse²⁵ fratribus eisdem salubriter Cum insuper iidem fratres omnis propter deum reliquerint exilia vite subsidia mendicantes Christumque imitentur [paupertate²⁶ perfectionem evangelicam amplexando propter quod evidenter apparet eos non solum in statu salvandorum existere sed etiam perfectorum et

per sue religionis observantiam que quidem ipsius perfectionis evangelice tenet formam [interne27 retributionis premio precellentem [gratiam²⁸ promereri. Cum etiam de licentia [et²⁹ commissione aut concessione Romani pontificis seu legatorum ejus vel ordinariorum locorum licite possint predicare populis et confessiones audire et penitentias isjungere salutares. Aliorum inferiorum prelatorum et rectorum eccle-sierum ac sacerdotum parochialium assensu minime requisito. Volumus et per apostolica vobis scripta districte precipiendo mandamus quatinus singuli vestrum in civitatibus et diocesibus suis ad requisitionem dictorum fratrum ordinum eorundem civitatum et diocesum per sa vel per alios inquirentes de plano et sine strepitu judicij super assertione et presumptione [hujusmodi³⁰ diligentius veritatem; omnes magistros doctores et alios qui³1 in scolis sive in predicationibus seu alibi premissa [seu⁸² aliquod [premissorum⁸³ dicere [attemptaverint⁸⁴ vel in posterum attemptabunt ex parte nostra monere studeant ut infra certum terminum sb ipsis prefigendum eisdem suum dictum in [hiis20 publice revocent male se dixisse fatentes illaque [detestantur35 penitus et retractent asserendo constanter contrarium et illud etiam fideliter predicando. Quod si forte³⁶ monitis eorundem in hac parte atquiescere non curaverint ex tunc contra eos ad suspensionis excommunicationis et perpetue privationis beneficiorum suorum ecclesiasticorum [sententias⁸⁷ sublato cujuslibet appellationis impedimento procedant. Laicos de hoc culpabiles vel fautores hujusmodi presumptorum animadversione debita percelleates secularis brachii ad hoc si necesse fuerit auxilio invocato. Nos enim nichilominus auctoritate presentium districtius inhibemus ne quisquam premissa vel [aliqua^{8 8} premissorum pertinaciter astruere vel quomodo libet [aliter1 defensare presumat, quicumque vero id presumpserit tanquam contumax et ecclesie Romane rebellis ab omnibus fidelibus habeatur, contra quem etiam taliter procedemus quod pena condigna ipsum pro sua temeritate feriet et alii eius exemplo perterriti a presumpsione simili frenabuntur. Ne autem aliquis ex ignorantia velamen excusationis assumat vobis universis et singulis districte precipimus ut ad requisitionem fratrum eorundem ordinum in civitatibus et diocesibus vestris manentium presentes litteras et [eorum^{8 9} tenorem in ecclesiis vestris et sinodis publicetis et faciatis solenniter publicari non obstantibus aliquibus litteris vel indulgențiis alicui vel aliquibus personis ab apostolica sede concessis quod interdici suspendi vel excommunicari aut extra suas civitatates et dioceses seu loca in causam trahi non possint per litteras apostolicas que de indulto [hujusmodi⁸ ? plessm et expressam non [fecerint40 mentionem seu quibuscunque aliis

50 1257.

indulgentiis et litteris sedis ipsius per quas effectus presentium impediri valeat vel differri et constitutione de duabus dietis edita in concilio generali literis venerabilibus fratribus nostris Turonensi et Rothomagensi archiepiscopis et episcopo Parisiensi super hoc directis a nobis nichilominus in suo robore duraturis. vos autem memoratos fratres omni benevolentia et gratia prosequentes eos tanquam probatos et acceptos Christi ministros habeatis pro divina et nostra reverentia propensius commendatos ipsos ab injuriis et molestiis [oportunis⁴¹ presidiis defendentes ita quod ex hoc vobis et vestris ecclesiis [obligemus⁴². Datum Laterani iij.⁰ Kalendas Aprilis pontificatus nostri anno iij.⁰

(1) Mangler. — (2) turbatione. — (3) in. — (4) et cautis. — (6) apertius innuerunt. — (6) eorum. — (7) manifeste. — (8) inquam. — (9) operari. — (10) quodque de. — (11) vel. — (12) dioeces. — (13) inferrent ac. — (14) provecti. — (15) existat. — (16) pluris et. — (17) divinitatis. — (18) liquido. — (19) suis tilfóies. — (19) iis. — (19) igitur, ex iis tilfóies. — (19) existere. — (19) quod ipsi. — (19) ac recipere, illique. — (19) possunt. — (19) pauperem. — (19) in æternæ. — (19) gloriam. — (19) vel. — (19) hujus. — (19) sive tilfóies. — (19) vel. — (19) pauperem. — (19) ipsi tilfóies. — (19) parum. — (19) aliquod. — (19) detestentur. — (19) ipsi tilfóies. — (19) sententiis. — (19) aliquod. — (19) parum. — (19) focerunt. — (19) focerunt. — (19) fortius obligemur.

Pave Alexander IV tillader efter Ansögning Minoriterne under almindeligt Interdikt at holde Gudstjeneste i Stilhed og for lukkede Döre samt med Udelukkelse af dem, der ligge under Ban.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 54-55 af en Afskr. fra Aar 1500. (Se Innonents IV.s omtrent ligelydende Bevilling ovenfor No. 7.)

44. 1 Decbr. 1257. Viterbo.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filis generali ministro et fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Devotionis vestre precibus inclinati ut tempore generalis interdicti non pulsatis campanis excommunicatis et interdictis exclusis clausis januis et submissa voce in ecclesiis et oratoriis vestris divina possitis officia celebrare auctoritate vobis presentium indulgemus dum modo causam non dederitis interdicto nec id vobis contingat specialiter interdici. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Viterbii Kalendis Decembris pontificatus nostri anno tertio.

Pave Alexander IV meddeler Mineriterordenen det Privilegium, at den ei kan prejudiceres ved noget Pavebrev, der ikke udtrykkelig gjör en Undtagelse fra nærværende Indulgents.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 55 af en Afskr. fra Aar 1500. (Jfr. Waddings Annal, Minor. IV. p. 475 og 111. p. 409-10).

45. 11 Februar 1258. Viterbo.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris custodibus et guardianis nec non universis fratribus ordinis Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Celestia querentibus terrenis contemptui derelictis libenter illud specialiter presidium favoris impendimus quod eis pacis et quietis producere graliam sentiamus, ea propter dilecti in domino filii presentium vobis auctoritate concedimus ut a quoquam conveniri per litteras apostolicas non possitis nisi de hac indulgentia et ordine vestro expressam fecerial mentionem sententias omnes excommunicationis suspensionis et interdicti si quas in vos vel aliquem vestrum communiter vel divisim per quoscunque contra hujusmodi concessionem nostram contigerit promulgari decernentes irritas et inanes. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit Datum Viterbij iij.º Idus Februarii pontificatus nostri anno ijij.to

Pave Alexander IV fritager Minoriterne for at svare nogen den kanoniske Andel af kirkelige Gjaustande, der legeres Ordenen.

Efter Afskr. i Mascr. Barth. III (D) S. 110-11 af en Afskr. fra Aar 1500.

46. 15 Mai 1258. Viterbo.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris ac universis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Pium est et consonum equitati ut vos qui abnegantes salubriter vosmetipsos elegistis in paupertate Christo pauperi ad placitum famulari tanquam nichil habentes et omnis possidentes illius intuitu cujus vicarius sumus in terris illa prosequamur gratia per quam cultus ejus ampliari valeat et paupertas vestra in aliquo revelari. Hinc est quod necessitatibus vestris compatientes paterno affectu ut de hiis que in ornamentis vel pro eis aut libris seu fabrica luminaribus anniversario septimo vigesimo tricesimo sive aliis

ad perpetuum cultum divinum seu pro pitanciis ad sustentationem vestram aut indumentis vestris vobis legantur nulli canonicam justitiam aut portionem aliquam teneamini exhibere devotioni vestre tenore presentium indulgemus districtius inhibentes ne quis a vobis aliquid extorquere presumat, et sententias ómnis excommunicationis suspensionis et interdicti si quas in vos vel aliquem vestrum seu executores testamentorum vel beredes decedentium seu benefactores vestros communiter vel divisim per quoscunque contra hujusmodi concessionem et inhibitionem nostram promulgari contigerit decernentes irritas et inanes. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum inhibitionum concessionum et decreti infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omaipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se neverit incursurum. Datum Viterbij Idibus Maij pontificatus nostri anno iiij.0

Pave Alexander IV tilstaar Minoriternes General- og Provincialministre Ret til at lade Brödre af Ordenen promovere til geistlige Grader efter en forudgaaet Præsentation for vedkommende Biskepper men uden nogen Examination fra disses Side.

Efter Afskr. i Meser. Barth. III (D) S. 118-19 af en Afskr. fra Aar 1500.

47. 16 Juli 1258. Anagni.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Convenit ut sacer et lucidus ordo vester sicut religionis altitudine pollet sic per sedis apostolice gratiam privilegio fulgeat speciali, attendentes igitur quod ejusdem ordinis fratres de locis · ad loca ipsius ordinis sepius transmittuntur propter quod stabilem et perpetuam in certis et determinatis ejusdem ordinis domibus non faciunt mansionem, considerantes etiam quod bones idoneos et approbatos a vobis fratres facitis ad ordines promoveri vestris supplicationibus inclinati ut liceat vobis ordinandos fratres ejusdem ordinis quibuscumque malueritis catholicis pontificibus concionem et gratiam predicte sedis habentibus presentare ipsisque pontificibus presentatos a volsis fratres sine qualibet examinatione per cosdem partifices fiends et absque omni promissione seu obligatione ipsorum ordinandorum fratrum ad ordines promovere vobis et ordini vestro auctoritate presentium indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemp-

tare presumpserit, indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Anagnie xvij^o Kalendas Augusti pontificatus nostri anno quarto.

Pave Alexander IV erklærer, foranlediget ved Paastande om det modsatte, at Minoriterne med Samtykke af pavelige Legater eller vedkommende Binkopper have Ret til at prædike, köre Skriftemaal, absolvere og paalægge Pönitents uden at behöve Tilladelse af de lavere Prælater eller Sognepresterne.

Indtaget i Brev nedenfor af 29 Juli 1272 (Msscr. Barth. III (D) S. 101). (Trykt i Waddings Annal. Minor. III p. 488, hvorfra Varianterne).

48. 14 Marts 1259. Anagni.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis generafi et provincialibus ministris et universis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Cum olim quidam temere sentientes et ad sobrietatem sapere nescientes impudenter assererent quod de licentia et commissione diocesanorum episcoporum libere non poteratis predicationis¹ officium et confessiones audire sine perochialium sacerdotum licentia et assensu. Nos ad tollendam et confutandam assertionem hujusmodi et dilucidandam in talibus veritatem dudum in quibusdam litteris nostris determinando expressimus quod vos de licentia vel (commissione² aut concessione legatorum sedis apostolice vel ordinariorum locorum libere potestis predicare populis audire confessiones (et absolvere penitentes⁸ ac penitentias injungere salutares [aliorum prelatorum inferiorum et rectorum ecclesiarum ac8 sacerdotum parochialium assensu, (numine4 requisito. Volentes igitur hujusmodi nostram determinationem irrefragabiliter observari auctoritate presentium districtius inhibemus ne [quisquam⁵ super hiis vel eorum [aliquo o vos vel aliquem vestrum aut etiam confitentes vobis contra premisse determinationis formam aliquations molestare presumat, decernentes nichilominus irritum et inane quicquid a quoquam contra inhibitionem hujusmodi contigerit attemptari. Nulli ergo omnino hominum liceat banc paginam nostre inhibitionis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Anagnie [primo (o: pridie) Idus Martij' pontificatus nostri anno quinto.

(*) exercere tilfôies. — (*) permissione. — (*) Fra [mangler. — (*) minime. — (*) quis. — (*) aliquis. — (*) iii. Idus Maii (o: 13 Mai).

Pave Alexander IV tilstaar Minoriterne, som have besluttet ikke at ville efterkomme Paslæg om at indsamle Penge, den Ret, at de ikke med sin Villie kunne tvinges hertil, ikke engang ved senere Pavebreve, naar disse ikke udtrykkelig undtage fra nærværende Brev.

Ester Asskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 114 af en Asskr. fra Aar 1500.

49. 17 April 1259. Neapel.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris ac universis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Vera semper in amore virtutum delectatur humilitas et cuncta sollicite refugit que sibi aliquod fame vel conscientie illatura dispendium pertimescit, ob quod sicut accepimus quod a nullo vestrum alicujus specialis loci vel persone pretextu verbum exhortationis de colligenda pecunia proponatur in ordine vestro laudabiliter statuistis pie cogitantes et proinde quod dum singulariter ab hiis immunes vivitis ad veram proximorum salutem predicationis officium liberius excercetis, Nos igitur devotorum vota salubria benignis affectibus prosequi delectantes quod nullus ex vobis per litteras apostolicas de cetero impetrandas seu de mandato alicuius ad pecuniam colligendam cogi possit invitus nisi littere ipse de hac indulgentia plenam fecerint mentionem vobis auctoritate presentium indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Neapoli xv Kalendas Maij pontificatus nostri anno quinto.

Pave Alexander IV tilstaar Minoriterne Ret til, selv med Bistand af verdslig Magt, at bansætte, paagribe og fængsle Apostater og opsætsige inden Ordenen, uanseet hvilken Dragt de imidlertid have antaget.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 116-17 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. IV p. 489, hvorfra Varianterne).

50. 17 Septbr. 1259. Anagni.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris [ceterisque¹ fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. [Provisioni vestre cupimus² provenire³ subsidiis ut⁴ semper in melius deo propitiante proficiat et si quid obstare dinoscitur sollicite corrigatur. [Vos⁵ itaque quos in divini nominis amore vigiles delectat extirpare vitia et plantare virtutes ut apostatas [et⁶ insolentes vestri ordinis in quocunque habitu

55

fuerint nisi vestris [salubribus] monitis atquiescant excommunicare capere ligare et carceri tradere et invocare ad hoc si [necesse] fuerit auxilium brachii secularis] possitis auctoritate presentium concedimus facultatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Anagnie quintodecimo Calendas Octobris pontificatus nostri anno quinto.

(1) et aliis. — (2) Provisionis nostræ. — (3) debet tilfoies. — (4) religio vestra tilfoies. — (5) Vobis. — (6) vel. — (7) salutaribus. — (9) opus. — (7) si videbitur expedire tilfoies.

Pave Alexander IV paalægger den höiere Geistlighed at være Minoriterne behjælpelig med at erholde sine Apostater udleverede fra dem, der beskytte dem, og i fornödent Fald baasætte disse.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 117-18 af en Afskr. fra Aar 1500.

51. 21 Oktbr. 1259. Anagni.

Alexander episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis ac dilectis filiis abbatibus prioribus decenis archidiaconis prepositis et aliis ecclesiarum prelatis ad quos littere presentes pervenerint salutem et apostolicam benedictionem. Cum sicut ex parte dilectorum filiorum generalis et provincialium ministrorum ordinis Minorum fuit propositum coram nobis quod nonnulle persone ecclesiastice seculares et regulares apostatas ejusdem ordinis qui post professionem in ipso ordine factam ad seculum revertantur, quosdam videlicet in religionis habitu aliquos vero in seculari secum aut in suis obsequiis vel ecclesiis seu monasteriis detinere presumant in animarum surum periculum injuriam dicti ordinis et scandalum plurimorum. Nos volentes super hiis paterna sollicitudine providere universitati vastre per apostolica scripta stricte precipiendo mandamus quatinus quilibet vestrum cum a fratribus dicti ordinis requisiti fueritis omnes illos cujuscamque conditionis existant qui hujusmodi apostatas postquam per ministros custodes et guardianos predicti ordinis quorum sunt cure commissi excommunicati publice fuerint a se non rejecerint sed scienter cos secum aut in suis obsequiis vel ecclesiis retinuerint vel eis in hoc prestiterint auxilium vel favorem cum ipsis taliter communicando in crimine hujusmodi criminosi post latam in eos excommunicationis sententiam simili sententia involvant denuncietis excommunicationis sententie innodatos, contradictores per censuram ecclesiasticam compe56 1259.

scendo appellatione postposita non obstante si aliquibus conjunctim vel divisim a sede apostolica indultum existat, quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenament et expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionemo. Datum Anagnie duodecimo Kalendas Novembris pontificatus nostri anno quinto.

Pave Alexander IV tilstaar de Brodre af Minoriterordenen, der drage u.d. blandt en Del nævnte, Pavestolen ikke undergivne, Nationer i Europa, Asien og Afrika, Ret til at prædike, kave Samkvem med bansatte, dispensere, absolvere og paa mange andre Mander begunstige geistlige og verdalige Personer, der omvende sig til den katholske Kirke, grundlægge og rense Kirker, forsyne dem med Prester og i det hele træffe Foranstaltninger, der ellers ere Legater og Kirkens holere Prælater forbeholdne, naar sandanne ikke findes paa vedkommende Steder.

Indtaget i Vidisse nedenfor af 22 Marts 1496 (Barth. III (D) S. 105-9).

52, 26 Januar 1260. Viterbo.

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis fratribus ordinis fratrum Minorum ad terras Saracenorum paganorum Gregorum, Bulgarorum, Cumanorum, Ethiopum, Sirorum, Hiberorum, Alanorum, Gazarorum, Scitarum, Gottorum, Ruthenorum, Acerbitorum, Nibianorum, Nestorianorum, G(e)orgianorum, Armenianorum, Hindorum, Molelicorum, Tartarorum, Hungarorum majoris Ungarie Continorum captivatorum apud Turcos aliarum infidelium nationes orientis seu aliarum partium quarumcumque proficiscentibus salutem et apostolicam benedictionem. Cum hora undecima Christus in vinee sue culturam vos posuerit vinitores, quorum labores pari cum primis denario recompensat presentium vobis auctoritate concedimus ut in terris que ad huc apostolice sedis magisterio non intendunt proponere verbum dei et constitutis ibidem non obstante quod siqui eorum sint excommunicatione ligati in verbis officio et cibo aut in aliis secure communicare et ipsos seu alios converti ad unitatem fidei Christiane cupientes recipere baptizare et aggregare ecclesie filiis valeatis et presbiteri ex vobis ipsos aggregatos possint insignire caractere clericali et ipsos ad acolitatus ordinem promovere liceat vobis etiam ibidem redeuntibus ad obedientiam sedis apostolice qui sunt excommunicatione ligati absolutionis beneficium juxta formam ecclesie impartiri, et super eo dispensare cum ipsis qui sacros ordines receperant et celebraverant divina officia sic ligati, hoc ipsum vobis sit licitum circa illos de terris eisdem qui temporibus indebitis vel infra etatem legitimam aut qui omnes uno die vel

qui superiores pretermissis inferioribus conferre seu recipere ordines presumpserunt, si tamen in hoc servata forma talis extiterit per quam ordines recepissent, vobis preterea licitum sit dispensare ut illi ex netionibus vestre predicationi commissis qui post susceptionem sacrorum ordinum vel in gradibus seu casibus a divina lege minime prohibitis matrimonia contraxerunt maneant in eisdem, et hii qui ad unitatem ecclesie, at inter suos habitent et eisdem communicent, nec non quod cierici nationum ipsarum publice ad obedientiam sedis apostolice redeuntes gaudeant privilegio clericali sit etiam vobis licitum omnium fidelium in terris predictis confessiones audire ac ipsis injungere penitentias salutares et excommunicatos a canone vel alio modo iuxta formam ecclesie absolvere dummodo injurias et dampna passis satisfaciant competenter, cum irregularibus etiam ipsarum partium in casibus in quibus solent legati sedis apostolice dispensare ac etiam cum clericis partium ipsarum patientibus defectum natalium dum modo non sint de adulterio "insestu aut regularibus procreati sit vobis dispensandi facultes, quem circa illos similiter habeatis facultatem qui ab unitate fidei seu ecclesie catholice vel religione aut clericali ordine recesserunt si redire voluerint et digne satisfacere de commissis ita quod ipsi religiosi ad sua loca salva disciplina ordinis resumantur, et illos ex jam dictis qui excommunicationis vinculo sunt astricti juxta premissam formam et premisse satisfactionis modum absolvere valeatis et cum eisdem regularibus sicut est expressum superius dispensare, ad hoc sit vobis etiem facultas absolvendi occisores clericorum et religiosarum personarum in predictis partibus constitutos, fundandi ibidem de novo ecclesias et reconciliandi illas que sunt aliquo casu prophanate ac de novo fundatis rectores idoneos providendi, et illis qui de gentibus vel scismaticis noviter sunt conversi dandi licentiam ut uxores suas cum quibus in gradibus a lege divina non prohibitis contraxerunt valeant retinere, de causis quoque matrimonialibus quas in partibus illis ad audientiam vestram deferri contigerit legitime cognoscendi, ad discordantes inter se invicem quod ad pacem et concordiam redeant necnon inordinate viventes ut de suis excessibus sicut justum fuerit satisfactionem exhibeent eos compellendi per censuram ecclesiasticam vobis libera sit potestas. Insuper in locis in quibus vos hospitari contigerit vel in locis partium earundem in quibus residentiam facietis missas et divina officia celebrare. et in eisdem partibus cimiteria benedicere et dare indulgentias mutere vota facultatem et licentiam habeatis; Ceterum vobis concedimus quod a catholicis patriarchis archiepiscopis et episcopis possitis ordines et alia sacramenta ecclesiastica *suspicere ac vestes sacer58 1260.

dotales altaris pallas et corporalia per illos qui ex vobis sunt presbiteri cum vobis necesse fuerit benedicere ubi catholicorum episcoporum copia non habetur, nec non alia facere que ad augmentum divini nominis et ad ampliationem catholice fidei ac reprobationem et irritationem illorum qui sacris traditionibus contradicunt sicut pro loco et tempore videritis expedire. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum concessionum infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Viterbij vij^o Kal: Februarij pontificatus nostri anno sexto.

Pave Alexander IV erklærer forskjellige Overenskomster, som enkelte af Minoriterordenens Kustoder, Guardianer og Brödre have været nödte til til at indgaa med Kloster- eller Seculargeistligheden, angaaende Ordenssager, som de ikke uden Generalministerens eller Provincialministrenes Samtykke kunne forföie over, for aldeles magteslöse og ugyldige.

Indtaget i Vidisse nedenfor af 22 Marts 1496 (Barth. III (D) S. 112-13).

53. 10 Februar 1260. Rom.

Alexander episcopus servus servorum dei dilecto filio generali ministro ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedic-Mente sollicita curare debemus ut quos deus in sortem quiete contemplationis elegit in suis devotis actibus foveamus ut a subditis nichil attemptetur quod votis presidentium objiciatur; lecta siquidem coram nobis tua petitio continebat quod licet fratres ordinis tui ex statuto seu consuetudine ipsius ordinis absque tuo et suorum provincialium ministrorum assensu nullas super hiis possint compositiones facere que ad eundem ordinem pertinere noscuntur nonnulli tamen tam custodes quam guardiani et fratres alii ipsius ordinis pro redimendis vexationibus que sibi a religiosis personis et clericis secularibus sepius inferuntur diversas cum eis compositiones et pacta obligationibus interpositis et adjectis conditionibus super locis ad ordinem ipsum pertinentibus eorumque cimiteriis sine tua et ipsorum ministrorum licentia sunt inire coacti. Et sicut tua petitio subjungebat talia nisi in prejudicium tue auctoritatis et privilegiorum a sede apostolica tuo ordini concessorum fieri nequeunt. Quare nobis humiliter supplicasti ut super hiis providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos itaque tuis supplicationibus inclinati componens conditiones obligationes et pacta omnia quocunque nomine censeantur ne super premissis absque tua et dictorum ministrorum provincialium licentia et assensu contra hujusmodi

predicti ordinis statutum vel consuetudinem taliter inita esse noscuntur cum sint temeraria penitus et indigna presentium auctoritate irrita esse decernimus et nullius existere firmitatis ac ministros custodes guardianos et fratres predictos ad eorum observantiam non teneri. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti infringere vel ei susu temerario contraire; si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Rome iiij Idus Februarij pontificatus nostri anno sexto.

Pave Alexander IV tillader Minoriterordenens Ministre, Kustoder og Guardianer at absolvere de Brödre af Ordenen, der maatte tro sig rammede ved en almindelig Dom, udstedt af en Biskop eller anden Dommer mod dem, der staa i noget Slags Forbindelse med bansatte.

Indtaget i Vidisse nedenfor af 17 August 1272 (Barth. III (D) S. 58).

54. 26 Novbr. 1260. Rom (Lateran).

Alexander episcopus servus servorum dei dilecto filio ministro generali ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Contingit interdum sicut accepimus quod locorum ordinarij vel alii judices in participantes cum excommunicatis sententiam proferunt generalem propter quod tui ordinis fratres cum talibus quos lucrari domino cupiunt vel quia eorum subsidiis indigent conversantes de participando cum eis habent conscientiam remordentem, super quo provideri a nobis fuit ex parte tua humiliter supplicatum; nos itaque volentes animarum saluti consulere ac hujusmodi periculis obviare presentium auctoritate concedimus ut hujusmodi fratres quotiens talem sententiam sic incurrunt possint juxta formam ecclesie per ministros custodes vel guardianos ipsorum absolvi. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Laterani vi Kal: Decembris pontificatus nostri anno sexto.

Pave Alexander IV tilstaar af Ærbödighed for St. Franciscus som Minoriterordenens Stifter og St. Antonius som dens Medlem Ordenens Ministre og
Brödre Ret til under almindeligt Interdikt pan de nævnte Helgeners og
St. Claras Festdage, Aftnerne forud samt i de nærmest fölgende 8 Dage
i Forening med kloster- og seculargeistlige at holde höttidelig Gudstjeneste
for sabne Döre med Udelukkelse af bansatte.

ladtaget i Vidisse nedenfor af 22 Marts 1496 (Barth. III (D) S. 125-26.)

55. 21 Marts 1261. Rom (Lateran).

Alexander episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris et ceterisque fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Pro reverentia beati Francisci confessoris qui vestri sacri ordinis extitit institutor ac etiam sancti Anthonij professoris ejusdem ordinis nec non pro sancte commiserationis et vite vestre meritis delectamur vos prosegui dono gratie Hinc est quod nos vestris supplicationibus annuentes vobis auctoritate presentium indulgemus ut cum generale fuerit interdictum in vigiliis et festivitatibus dictorum sanctorum et beate Clare et octo diebus immediate sequentibus vos cum religiosis et secularibus clericis qui tunc in vestris convenerint ecclesiis apertis januis excommunicatis dumtaxat exclusis divina officia ibi solenniter celebrare possitis, dummodo vos aut iidem religiosi et clerici causam non dederitis interdicto, nec id vobis vel eis contingat specialiter interdici. ergo omnino (hominum) liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Laterani xij.º Kal: Aprilis pontificatus nostri anno septimo.

Pave Clemens IV stadfæster Minorisernes Ret til at prædike og erklærer den Mening ugyldig, at Sognepresternes Samtykke skulde være fornödent, naar Pavestolen, en Legat eller vedkommende Biskop har meddelt Tilladelse.

Indtaget i Vidisse af 3 (16?) Novbr. 1348 (Msscr. Barth. III (D) S. 98—99). (Trykt i Waddings Annal. Minor. IV. p. 523, hvorfra Varianterne).

56. 20 Juni 1265. Perugia.

Clemens episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali ministro et fratribus universis ordinis [fratrum¹ Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Quidam temere sentientes et ad sobrietatem sapere nescientes impudenter presumunt asserere quod de licentia [et² commissione aut concessione [Romanorum pontificum³ seu legatorum apostolice sedis vel ordinariorum locorum vos sine sacerdotum parochialium licentia et assensu non [potestis⁴ libere predicare populis audire confessiones absolvere [penitentes⁵ ac penitentias injungere salutares. Nos igitur volentes assertionem tam temerariam penitus confutare [et⁶ elucidare in talibus [veritate deliberationis¹ provida declaramus

quod si vobis detur licentia committatur seu concedatur a legatis predicte sedis aut ordinariis locorum nedum a Romano pontifice de quo procal dubio esset erroneum dubitare an in omnes sine alicujus consensu imo [etiam¹ invitis [quibuscunque8 hujusmodi possit concedere pietalem⁹ populis legalis et ordinariis subjectis eisdem libere predicare potestis audire confessiones absolvere vobis confitentes ac penitentias vobis confitentibus injungere salutares aliorum inferiorum prelatorum et rectorum ecclesiarum ac sacerdotum parochialium assensu, nullatenus requisito illis casibus exceptis qui de jure consuetudine seu retentione ab eis specialiter facta sedi legatis [et1 ordinariis predictis specialiter [relinquantur, 10 ad quos non licet vos manus extendere nisi vobis specialiter (committantur, 11 ideoque auctoritate apostolica districtius inhibemus ne quisquam super hiis vel eorum aliquo vos vel aliquem vestrum aut etiam confitentes vobis vel ad predicationes vestras forsitan accedentes contra premisse declarationis formam aliquatinus molestare [presumat12. Decernentes nichilominus irritum et inane quicquid a quoquam contra declarationem et inhibitionem hujusmodi contigerit attemptari. ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre declarationis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare contigerit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Perusii duodecimo Kalendas Julij pontificatus nostri anno primo.

(1) Mangler. — (2) vol. — (3) Romani pontificis. — (4) poteratis. — (6) confitences. — (6) ac. — (7) veritatem deliberations. — (6) quibuslibet. — (9) potentatem. — (10) relipquentur. — (11) committatur. — (12) presumant.

Pave Clemens IV forbyder, foranlediget ved Klager fra Minoriterordenen, under Bans Straf at tilföie dens Kirker og Stiftelser nogen Slags Vold eller Skade.

Efter Afskr. i Mescr. Barth. III (D) S. 121—22 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annales Minorum IV. p. 523—24, hvorfra Varianterne.)

57. 29 Juni 1265. Perugia.

Clemens episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et [previncialibus ministris ac universis fratribus ordinis¹ fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. In [aliquibus² locis aliquando illas prout accepimus persecutiones et angustias sustinetis at vix sit pessibile [vobis³ ibidem conditori omnium⁴ prout cupitis devotum impendere famulatum; Hinc est quod nos vestre providere quieti et malignerum malitiis ohviere volentes ut nultus de cetero ecolesias aut

62 1265.

loca vestra ausu temerario presumat infringere aut in illis violentiamo dampnabilem exercere auctoritate presentium districtius inhibemus; Illi autem qui [divino postposito timore secus facere presumpserint ipso facto sententiam excommunicationis incurrant a qua non possint absolvi nisi per sedem apostolicam vel conservatores ab [ea vobis aut eidem ordini deputatos. Nulli ergo omnino hominum liceat (hanc) paginam nostre inhibitionis infringere vel ei ausu temerario contraire, siquis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Perusij iij Kal: Julij pontificatus nostri anno primo.

(1) universis ministris guardianis et fratribus de ordine. — (2) quibusdam. — (3) quod. — (4) valeatis tilfòies. — (5) divini nominis. — (6) per tilfòies. — (7) eadem.

Pave Clemens IV forbyder at bygge de forskjellige Ordeners Klostre, Kirker og andre Bygninger med kortere indbyrdes Mellemrum end 300 Cannæ (omtrent 500 Alen), maalte i ret Linie.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 122-24 af en Afskr. fra Aar 1500, (Trykt i Waddings Annal, Minor, IV p. 526-27, hvorfra Varianterne.)

58. 30 Novbr. 1265. Perugia.

 ${f C}$ lemens episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris ac universis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Ad consequendam gloriam celestis patrie sic divina pietas humilitatem vestram per suam gratiam cernitur allexisse quod semper intenti estis et vigiles ut [nulla vobis et proximis per innocentis vite studium atquiratis. [Hic⁸ enim et alia⁴ pauperrime religionis vestre merita nos inducunt⁵ ut in omnibus que ad dei laudem et tranquillum devotionis vestre statum cupitis habeamus providentie studium efficacis. Sane non sine quadam animi [turbatione6 frequenter audivimus quod inter vos et religiosos aliquos illa de causa emulationis et [dissentionis⁷ materia [exoritur quia⁸ ipsi domos et ecclesias regulares juxta loca [vera9 non sine gravi vestro prejudicio et dispendio [manifeste¹⁰ quandoque construere [presumit.¹¹ Cum itaque ad apostolici spectet officij dignitatem de regno militantis ecclesie cujuslibet scandali materiam abolere. Nos¹² volentes quod hujusmodi emulationis et [dissentionis occasio per nostre diligentie studium amputetur auctoritate presentium ordinamus et [districtius18 inhibemus quod nulli liceat [... modo14 de Predicatorum Penitentie Jesu Christi [Carmelitarum15, Eremitarum sancti Augustini sancte Clare aliisque ordinibus in pauper-

tate fundatis, nullique mulierum de predictis [sive de16 quibuscumque aliis ordinibus aliquod monasterium ecclesiam vel oratorium edificare seu construere, nulli quoque seculari vel religioso cujuscumque professionis ecclesiam [monasterium vel oratorium17 jam edificatum in aliquen transferre de ordinibus memoratis infra spatium trecentarum canparum a vestris ecclesiis mensurandarum per aerem¹⁸ ubi alias¹⁹ mensurari loci non permittit dispositio. Preterea statuimus ut quicquid contra hujusmodi inhibitionis et ordinationis nostre tenorem ex nunc is antes edificatum fuerit dirustur, et ne de notitis ordinum et quantitate cannarum hujusmodi possit dubitatio aliqua [suboriri20 illos ordines intelligi volumus [qui²¹ in paupertate [fundati et²² qui ex regula vel coastitutionibus suis extra [cepta²³ ecclesiarum [vel²¹ monasteriorum morum [seu officinarum²⁴ et clausuram ipsorum [multas²⁵ debent possessiones habere; Quod si aliquis de ordinibus [ipsis 3 6 possessiones in aliquibus membris suis habere in aliis vero non habere noscatur eum quosd ordinationem inhibitionem et statutum hujusmodi predictis ordisibus in paupertate fundatis volumus annumerari, et quamlibet ipsarum cannarum octo palmarum longitudinem continere non [obstante²⁷ varia locorum consuetudine sive privilegiis²⁸ seu litteris quibuscumque tam supradictis ordinibus quam mulieribus vel eorum alicui a sede apostolica sub quacumque forma concessis seu etiam concedendis que de presentibus specialem et expressam non fecerint mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam [nostrarum²⁹ inbibitionis ordinationis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Perusij [iiijto Nonas Januarij pontificatus nostri anno ijo.80

(1) ad hoc tilfòies. — (2) illam. — (2) hæc. — (4) sancta tilfòies. — (5) Her tilfòies: quod sumus ex intimo cordis affectu solliciti. — (6) perturbatione. — (7) dissensionis. — (8) oriretur quod. — (9) vestra. — (10) manifesto. — (11) presumebant. — (12) digne tilfòies. — (13) districte. — (14) amodo. — (15) heatæ Mariæ de monte Carmeli. — (15) seu. — (17) vel monasterium, seu eratorium. — (18) etiam tilfòies. — (19) recte tilfòies. — (20) exoriri. — (21) mangler. — (22) fundatos. — (23) septa. — (24) officinarum earum. — (26) aullas. — (26) ipsius. — (27) obstantibus. — (26) indalgentiis tilfòies. — (26) nostræ. — (27) ii. Kal. Decembr. p. n. a. 1 (2: 30 Novbr. 1265), hvilken Dakering man foretrækkes, hvis fölgende Brevs Datum er rigtig; Pavens Opholdssted viser ogsaa, at Dateringen i Barth. (2 Januar 1267) er urigtig.

Pave Clemens IV indskrænker den af ham tidligere fastsatte Afstand mellem de forskjellige Ordeners Klostre, Kirker og Stiftelser til neget mindre end det halve.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III. (D), S. 124-25 af en Afskr. fra Aar 1500.

59. 13 April 1266. Perugia.

Clemens episcopus servus servorum dei dilectis filiis magistro et universis prioribus ordinis fratrum Predicatorum salutem et apostolicam benedictionem. Quia plerumque in futurorum eventibus tali solet sedes apostolica successione procedere ut nonnunquam illa concedat que postmodum ex causa contingat immutari prout locorum temporum et personarum qualitate pensata in dominio conspicit salubriter expedire; Dudum siquidem ut inter religiosos potissime per nostre diligentie studium emulationis et dissentionis tolleretur occasio et caritatis integritas servaretur per nostras sub certa forma litteras ordinandum duximus et districtius inhibendum quod nulli liceret extunc de fratrum Minorum Penitentie Jhesu Christi Carmelitarum Heremitarum sancti Augustini sancte Clare seu quibuscumque aliis ordinibus aliquod monasterium ecclesiam seu oratorium edificare seu construere aut iam edificatum vel edificandum in aliquem transferre de ordinibus memoratis infra spatium trecentarum cannarum a vestris ecclesiis mensurandarum per aerem ubi alias mensurari loci non permittit dispositio; Nos super hiis cum fratribus nostris deliberatione prehabita hujusmodi spatium de ipsorum fratrum consilio restringentes ipsum ad centum xl cannas duximus reducendum, omnibus aliis que in premissis nostris litteris continentur in suo nichilominus robore duraturis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum restrictionis et reductionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Perusij Idibus Aprilis pontificatus nostri anno secundo.1

(1) Et Brev af samme Indhold men tildels afvigende i Form og dateret Viterbo 5 Juni 1268 findes i Waddings Annal. Minor. IV. p. 537.

Pave Clemons IV paalwager den hele Geistlighed paa Begjæring at benasætte dem af Regular- eller Seculargeistligheden, som i sine Klostre og Stiftelser tilbageholde Apostater fra Minoriterordenen, efter at disse af sine rotte overordnede ere satte i Ban.

Efter Afskr. i Meser. Barth. III (D) S. 99—100 af en Afskr. fra Aar 1400. (Trykt i Waddings Annal. Minor. IV. p. 533, hvorfra Varianterne).

15 Decbr. 1267.

60.

Viterbe.

Clemens episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus universis archiepiscopis et episcopis ac dilectis filiis abbatibus prioribus [archiprioribus1 decanis archidiaconis plebanis et aliis ecclesiarum [prelatis et2 rectoribus ad quos litere iste pervenerint salutem et apostolicam benedictionem. Cum sicut ex [perte3 dilectorum filiorum generalis et provincialium ministrorum ordinis fratrum Minorum fuit propositum coram nobis nonnulle persone ecclesiastice seculares et regulares apostatas ejusdem ordinis qui post professionem in ipso ordine factam ad seculum revertuntur quosdam videlicet in religionis habitu, aliquos vero in seculari secum aut in suis sobsequia4 vel ecclesiis seu monasteriis detinere [presumant⁵ in animarum suarum dispendium in injuriam predicti ordinis et scandalum plurimorum. Nos volentes super hiis paterna sollicitudine providere universitati vestre ad instar felicis recordationis Alexandri pape predecessoris nostri⁶ per apostolica scripta precipiendo mandamus quatings singuli vestrum cum a fratribus [ipsis² requisiti fueritis omnes illos cujuscumque conditionis existent qui hujusmodi spostatas postquam per ministros custodes seu guardianos predicti ordinis quorum sunt cure commissi excommunicati publice fuerint a se non rejecerint sed scienter eos secum aut in suis obsequiis vel ecclesiis [seu⁷ monasteriis retinuerint vel eis in hoc auxilium prestiterint vel favorem cum [ipsi8 communicando taliter in crimine hujusmodi [criminosis post latam in eos excommunicationis sententiam simili sententia involvantur denuntietis excommunicationis vinculo innodatos, contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita [compescentes. 10 non obstante si (aliquibus² a sede apostolica sit indultum quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam de indulto hujusmodi mentionem. Datum Viterbij xviij Kal: [Juniarum11 pontificatus nostri anno tertio.

(1) archipresbyteris. — (2) mangler. — (3) parte. — (4) obsequiis. — (5) presumunt. — (5) Jfr. ovenfor No. 41. — (7) vel. — (8) ipsis. — (9) criminosos. — (19) compescendo. — (11) Januarii, som maa være rigtigt, da xviij Kal. Jun. er Idus Maij.

Notaren Ramitius af Benevents Afskrift af Pave Alexander IV.s Brev ovenfor No. 48, beseglet af Biskop Peter af Odense.

Efter Afekr. i Mescr. Barth. III (D) S. 100-102 efter en Afekr. fra Aar 1500.

IX.

29 Juli 1272.

Orvieto.

In nomine domini amen. Hoc est transcriptum cujusdam littere bulla domini Alexandri pape iiij vera et integra bullate non fracte non abolite non cancellate nec in aliqua ejus parte corrupte vel vitiate, tenor cujus talis est. [Her fölger No. 48 ovenfor.] Actum et scriptum fuit presens transcriptum et ab originali sumptum apud Urbem veterem ac una cum discretis viris Johanne de Guartino clerico et notario Henrico de Trajetto et Nicholao de sancto Germano clericis ac in Romana curia procuratoribus diligenter cum predicta littera auscultatum sub anno domini m.º cc.º lxxij.º indictionis xvº mensis Julij die xxix, pontificatus domini Gregorij pape decimi anno primo.

Ad manus (o: majus) autem hujus transcripti robur et evidentiam pleniorem venerabilis pater dominus Petrus Ottoniensis episcopus huic transcripto sigillum suum duxit liberaliter apponendum et ego Ramitius de Benevento sacrosancte Romane ecclesie auctoritate notarius publicus presens transcriptum notavi et prout in predicta littera de verbo ad verbum inveni nichil addito vel diminuto fideliter et attente de mandato dicti episcopi transcripsi, publicavi meoque solito signo signavi.

Erkebiskop Otto af Milano og Broder Otto, Biskop af Minden, udstede Transscript af Pave Alexander IV.s Brev No. 54 ovenfor.

Efter Afskr. i Mescr. Barth. III (D) S. 57-58 af en Afskr. fra Aar 1500.

62. 17 August 1272. Verona (Orvieto?).

Otto del gratia Mediolanensis archiepiscopus et frater Otto Myndensis episcopus universis presentes literas inspecturis salutem in domino sempiternam. Noveritis nos litteras domini pape Alexandri iliju non rasas aut abolitas non *cancellitas aut in aliqua sui parte vitiatas vel corruptas cum veris bulla et filo serico inspexisse sub hac forma. [Her fölger Brev No. 54 ovenfor]. In hujus igitur rei testimonium et perpetuam firmitatem presens transcriptum fieri fecimus et nostris sigillis duximus roborandum. Actum apud urbem Veronam (veterem?) anno domini m.º ccº lxxijº. xvj Kal: Septembris. Pontificatus domini Gregorij pape x anno primo.

Anders, Abbed i Allehelgens-Kloster, og Erik, Erkedegn i Lund, udstede Vidisse af Pave Alexander IV.s Brev ovenfor No. 41.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 102-3 af en Afskr. fra Aar 1500.

28 Marts 1277.

63.

Lund.

Universis presentes litteras inspecturis Andreas dei gratia abbas Omnium sanctorum et Ericus archidiaconus Lundensis salutem in eo qui est omnium vera salus. Noverit vestra dilectio nos vidisse ac legisse quasdam litteras felicis recordationis domini Alexandri pape iiij, in nulla sui parte vitiatas, tenorem hujusmodi continentes. [Her folger Breo No. 41 ocenfor.] In hujus rei testimonium presentes sigillis sostris litteras fecimus consignari. Datum Lundis anno domini m.º cc.º lxxvij.º quinto Kalendas Aprilis.

Guide, Erkebiskop af Berry, udsteder Vidisse af Pave Alexander IV.s Brev ovenfor No. 42.

Efter Afskr. i Mescr. Barth. III (D) S. 185 og 191 af en Afskr. fra Aar 1500.

64. 4 Juli 1279. Paris.

Universis presentes litteras inspecturis frater Guido permissione divina Bituriensis archiepiscopus Aquitanie primas salutem in domino sempiternam. Noveritis nos vidisse diligenter inspexisse ac legisse quasdam litteras domini Alexandri pape quarti non rasas non abolitas non cancellatas nec vitiatas in aliqua parte sui cum veris bulla et serico tenorem hujusmodi continentes. [Her fölger Brev No. 42 ovenfor.] Nos autem in hujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus litteris duximus apponendum. datum Parissius anno domini millesimo ducentesimo septuagesimo nono iiij. ¹⁰ Nonas Iulij.

Pave Nikolaus III udgiver en bekræftet Afskrift af Pave Gregor IX.s Brev om den hellige Franciscus og erklærer, at den skal gjælde lige med det oprindelige Brev.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D), S. 278-80 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. V p. 88-89, hvorfra Varianterne).

65. 25 August 1279. Soriano.

Nicolaus episcopus servus servorum dei universis Christi fidelibus ad quos littere iste pervenerint salutem et apostolicam benedictionem. Litteras felicis recordationis Gregorii pape ix predecessoris
nostri non abolitas non cancellatas non vitiatas vera bulla bullatas inspeximus diligenter, quarum tenorem de verbo ad verbum ex [*scerta¹
scientia presentibus fecimus annotari decernentes ac statuentes ut idem

68 1279.

tenor eandem vim eundemque vigorem ac idem robur per omnia obtineat sic insertus que ipse littere bulla ipsa munite [obtinere² noscuntur etiam si dicte littere nunquam in posterum apparerent et eadem sibi fides in judicio et extra judicium adhibeatur omnino que predictis originalibus litteris [preberetur³, predictus vero tenor earundem litterarum talis est. [Her fölger Breo No. 3 ovenfor.] Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre annotationis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Suriani octavo Kalendas Septembris, pontificatus nostri anno secundo.

(1) certa. — (2) mangler. — (3) perhiberetur.

Pave Honorius IV tilstaar paa Ansögning Minoriterne Ret til at lade hvilkensomhelst Biskop lægge Grundstenen til deres Kirker og Stiftelser samt indeie disse og deres Kirkegaarde, naar den dertil nærmeste Biskop vægrer sig eller udsætter Sagen over fire Maaneder.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 119-20 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. V p. 155-56 og 495, hvorfra Varianterne.)

66. 29 Novbr. 1285. Rom (St. Sabina).

Honorius episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali [et provincialibus ministris ceterisque1 fratribus ordinis [fratrum2 Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Ex parte vestra fuit propositum coram nobis quad licet vobis per specialia privilegia sedis apostolice sit indultum ut ad .civitates vel villas ubi religiose ac honeste commorari possitis a populis evocati accedere ibique pro vestris usibus edificia et ecclesias sive oratoria construere valeatis, diocesani tamen locorum in ecclesiis seu oratoriis que de novo vultis construere primarium lapidem ponere et constructa consecrare ac cimiteria vobis juxta ecclesias vel oratoria predicta benedicere denegant pro sue libito voluntalis. Aliqui vero diocesanorum ipsorum cum ad ecclesias et loca vestra pro premissis exequendis⁸ propter [adventionem⁴ et personarum multitudinem quas secum ducunt gravant vos non modicum in expensis. Quare nobis humiliter supplicastis ut providere vobis super hoc paterna sollicitudine curaremus. Nos itaque vestris supplicationibus inclinati devotioni vestre auctoritate presentium indulgemus ut si diocesani predicti a vobis humiliter requisiti hujusmodi lapidem in predictis ecclesiis vel oratoriis ponere ac ecclesias vel oratoria predicta ac etiam altaria vestra consecrare et cimiteria benedicere denegaverint vel id facere ultra quatuor

meases distulerint⁵ per quoscumque [volueritis⁶ episcopos gratiam et [concionem⁷ sedis apostolice habentes premissa recipere libere valeatis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Rome apud sanctam Sabinam [tertio Kalendas Decembris⁸ pontificatus nostri anno primo.

(*) ministro et. — (*) mangler. — (*) accedunt tilfôies. — (*) S. 155: evectionem; S. 495: evectionum. — (*) vos tilfôies. — (*) malueritis. — (*) communionem. — (*) xv. Kalend. Februar. (o: 18 Januar 1286).

Pave Henerius IV erklærer de Overenskomster, som Ministre, Kustoder, Guardianer og Brödre af Minoriterordenen ved Anlæg af Kirker og Stiftelser have indgaaet med de Prælater og andre geistlige, inden hvis Territorium disse ligge, for ugyldige, naar de stride med de Ordenen tilstaaede Privilegier og ei ere stadfæstede af Generalministeren eller Generalkapitlet.

Efter Afskr. i Meser. Barth. III (D) S. 111-12 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. V p. 496-97, hvorfra Varianterne).

67. 10 Februar 1286. Rom (St. Sabina).

Honorius episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali [et provincialibus ministris ac1 universis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Religionis favor sub ques domino [deservitis et fructus uberes qui ex [veris laboribus in ecclesia universali divina gratia cooperante proveniunt nos inducunt ut illa vobis⁵ concedamus per que ab impedimentorum obstaculis liberati, fructificare in eadem ecclesia liberius valeatis, sane [pro6 parte vestra fuit propositum coram nobis quod nonnulli ministri custodes guardiani et fratres vestri ordinis in [receptione7 domorum et locorum ejusdem ordinis cum prelatis rectoribus et clericis ecclesiarum in quarum territorio domos et loca predicta consistunt sine tua fili generalis et alicuius predecessorum tuorum ac generalis capituli ordinis predicti licentia et assensu, compositiones et pacta varia in prejudicium indulgentiarum et privilegiorum apostolica sedis eidem ordini concessorum inire temera fpresumpserunt, cum id eis nec ex auctoritate competeret nec ex speciali esset concessione commissum, nec a te stili generalis necº a tuis predecessoribus 10 vel ab [eodem 11 capitulo fuerant compositiones hujusmodi et pacis acceptata. Quare nobis humiliter supplicastis ut12 ex conventionibus et pactis eisdem taliter presumptis in hiis que ordini prefato tam ex apostolice sedis privilegiis et indulgentiis quam a jure communi concessa esse noscuntur nimium derogetur providere super

70 1286.

hoc paterna sollicitudine curaremus. Nos [itaque¹³ super hoc de benignitate apostolica volentes providere presentium [auctoritate14 decernimus quod ex conventionibus et pactis talibus et taliter initis in hiis que ipsi ordini vel personis aut locis ejusdem sive de jure communi competant sive per privilegia [vel¹⁵ indulgentias sint concessa eidem ordini locis domibus vel personis prejudicium nullum fiat sed compositionibus et pactis ipsis, dummodo nec a te memorate generalis nec a predecessorum tuorum aliquo vel dicto capitulo [acceptate16 fuerint nequaquam, [non¹⁷ obstantibus¹⁸ tam [ipsis ordinibus¹⁹ domibus personis et locis quam hiis cum quibus [eadem²⁰ compositiones et pacta sunt inita jus pristinum absque alicujus impedimenti obice integrum conservetur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum concessionis et decreti infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Rome apud sanctam Sabinam, iiij Idus Februarij, pontificatus nostri anno primo.

(1) ministro et. — (2) virtutum tilfõies. — (3) servitis. — (4) vestris. — (5) favorabiliter tilfõies. — (6) ex. — (7) receptionibus. — (8) presumpserint. — (9) sive. — (10) prefata generalis tilfõies. — (11) eorum. — (12) quia tilfõies. — (13) igitur. — (14) tenore. — (15) et. — (16) acceptata. — (17) mangler. — (18) et tilfõies. — (19) ipsius ordinis. — (20) eædem.

Pave Nikolaus IV erklærer paa Grund af derom fra enkelte Sider ytret Tvivi, at Minoriterordenen og dens rörlige og urörlige Eiendomme ere undtagne fra enhver anden Jurisdiktion end Pavestolens, hvorunder Ordenen umiddelbart sorterer.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 288-90 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annales Minorum V. p. 518-14, hvorfra Varianterne.)

68. 30 April 1288. Rom (Vatikanet).

Nicolaus episcopus servus servorum dei dilectis filis generali et provintialibus ministris ac universis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Quia nonnulli qui hesitare se asserunt ubi non est aliquatenus hesitandum [non sine¹ malignitatis astutia in dubium revocare conantur utrum vos et ordo vester exemptionis privilegio gaudeatis et an juris et proprietatis beati Petri ac etiam a cujusvis alterius jurisdictione prorsus exempti et tam in spiritualibus quam temporatibus quorum vobis usum habere licet immediate subjecti sedi apostolice existatis quantumcumque vobis et eidem ordini per diversos predecessores nostros Romanos pontifices super hiis

plene sicut [asseritur² sit provisum. Nos vestre ac ejusdem ordinis providere quieti paterne studio sollicitudinis intendentes sicque volentes super hoc omnem dubitationis ambiguitatis et querele materiam funditus amputare ne quis vos et eundem ordinem super exemptione hujusmodi et aliis vestris et ipsius ordinis libertatibus et immunitatibus quibuscumque vobis et ei ab apostolica sede concessis impugnare valeant vel quomodolibet molestare vos et ordinem ipsum a cujusvis alterius jurisdictione omnimoda prorsus eximimus de gratia speciali decernentes vos et eundem ordinem immediate sedi subjacere predicte, ecclesias vero et oratoria domos loca libros utensilia et alia mobilia et immobilia quorum usum babetis ex licito cum ceteris quocumque modo pertinentibus ad predicta et aliquod predictorum in jus et proprietatem beati Petri apostolica auctoritate suscipimus illis ex eis dumtaxat exceptis in quibus expresse donatores seu translatores sibi proprietatem et dominium constiterit reservasse, preterea ecclesias oratoria domos et loca predicta que tenetis et inhabitatis et tenebitis et inhabitabitis in futurum dum et [quociens³ vos illa tenere ac inhabitare contigerit esse omnino exempla decernimus nulloque medio sedi memorate subesse. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre exemptionis decreti susceptionis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Rome apud sanctum Petrum secundo Kalendas Maij pontificatus nostri anno primo.

(1) dum in. — (2) asseritis. — (3) quoties.

Pave Nikoleus IV tilstaar Minoriterne Ret til under almindeligt Interdikt at skrifte og modtage Absolution, holde Gudstjeneste i Stilhed for Ordenens Medlemmer samt modtage Nadverens og den sidste Salvelses Sakramenter.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 277-78 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. V p. 515-16, hvorfra Varianterne).

69. 24 August 1288. Rieti.

Nicolaus episcopus servus servorum dei dilectis filiis ministro [generali¹ et fratribus ordinis Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Meritis vestre religionis inducimur ut petitionibus vestris in hiis que salutem animarum continent favorabiliter annuamus, sane petitio vestra nobis exhibita continebat quod interdum contingit civitates et alia loca in quibus habitatis supponi ecclesiastico interdicto et aon obstantibus aliquibus privilegiis seu indulgentiis quibuscumque re-

72 1288.

ligiosis ab apostolica sede concessis exceptis baptismate parvulorum et penitentiis morientium omnia in eis ecclesiastica sacramenta [prohibere,2] propter quod sine conscientiarum vestrarum dispendio [vestra1 confiteri peccata et ab ipsis absolvi ac divina celebrare officia interdicto durante hujusmodi non potestis, nec etiam evcharistie ac unctionis extreme in mortis articulo recipere sacramenta, super quo per sedem apostolicam [petivistis⁸ humiliter vobis de salutari remedio provideri. Nos itaque vestris supplicationibus inclinati ut tempore talis interdicti vestra confiteri peccata et ab ipsis absolvi ac simul legere divinum officium missas celebrare ianuis clausis non pulsatis campanis voce submissa excommunicatis ac interdictis et omnibus personis que non sunt de ordine vestro exclusis, nec non temporibus consuetis juxta morem vestri ordinis sacre communionis et unctionis extreme sacramenta recipere prohibitione hujusmodi seu aliquibus litteris super hoc a sede predicta impetrandis que de ordine predicto et hac indulgentia specialem non fecerint mentionem neguaquam obstantibus valeatis presentium vobis auctoritate indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum [Rome nono Kalendas Septembrum4 pontificatus nostri anno primo.

(1) Mangler. — (2) prohiberi. — (3) postulastis. — (4) Reate viii Kal. Septembris (0: 25 August). Paven opholdt sig ved denne Tid i Ricti.

Pave Nikolaus IV tilstaar Minoriterne Ret til at udnævne Prokuratorer, der skulle vælges udenfor Ordenen, til at paase dennes Bedste og bestyre dens verdslige Anliggender, da den som Pavestolen umiddelbart undergiven er udsat for Tab og Forurettelser.

Rfter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 284-88 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. V p. 542, jfr. m. p. 485-86, hvorfra Varianterne).

70. 22 Novbr. 1290. Orvieto.

Nicolaus episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali, et provincialibus ministris et custodibus universis ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Religionis favor sub qua virtutum domino deservitis et fructus uberes qui ex vestris laboribus in ecclesia universali divina gratia cooperante proveniunt nos inducunt ut illa vobis favorabiliter concedamus per que vestri ordinis pura observantia in sui vigore [observetur¹ dictique ordinis professores qui pro nulla re temporali possunt in judicio experiri exclusis quibus-

libet sollicitudinibus liberius et quietius divinis vacent obsequiis et offerestium donantium concedentium aut in ultima voluntate relinquentium erdini predicto vel fratribus ejusdem ordinis aliquid propter deum pia intentio non fraudetur (ac illorum qui propter deum ad ipsos reverentiam non habentes eos presumunt in personis vel rebus indebite molestare audacia refrenetur,2 (ea propter3 nos sollicitudini qua predictus ordo pro sais necessitatibus quotiens ingrueret necessitas vel utilitas suaderet recurrere ad Romanam ecclesiam cogeretur ad quam omnium rerum mobilium et immobilium quibus fratres sipsi quorum ordo ad Romanam ecclesiam nallo medio pertinet² uti possunt jus proprietas et dominium nullo medio spectat pensata incommoditate vel difficultate potius que per [hec4 ingeri posset fratribus supradictis benignius indulgentes, volentes quoque, heredum et executorum negligentiis [ac molestatorum ipsorum insolentiis² obviare ut fratres secundum modos licitos et congruos ipsi ordini relictis sibi in testamentis elemosinis non fraudentur leisque de iniuristoribus ipsis exhibeatur justitie complementum² ac sperantes quod hiis que pro statu prospero [dictorum fratrum et⁵ ordinis agenda fuerint per vos eo fliberius² salubrius et utilius consuletur quo majori fueritis in hac parte auctoritate muniti [discretionis⁶ vestre, de qua plenam in domino fiduciam obtinemus speciales personas que non sint de ipso ordine nominandi pro locorum [et fratrum² indigentia singulorum [quas? personas per vos taliter nominatas in hiis administrationem legitimam generalem et liberam⁸ et ipsos veros et legitimos [procuratores² administratores yeonomos9 et actores esse de plenitudine potestatis presentium auctoritate (instituendo 10 decernimus qui res ipsas et rerum 11 pretium et predictas elemosinas nomine ipsius ecclesie recipiant per eosdem in fratrum ipsorum utilitates prout eis licet ex regula vel declaratione regule convertenda sicut et quando a te [filii12 generalis let¹³ singulis aliis vestrum in provincia vel custodia sibi decreta vel ab eisdem fratribus de assensu vestro [fuerint14 requisiti ac eedem persone petendi exigendi recipiendi alienandi predicta transigendi quoque et paciscendi conveniendi [impetrandi litteras apostolicas vel alias justitiam sive gratism continentes in judices et loca conveniendi et recusandi compromittendi 15 remittendi refutandi quitationem faciendi agendi defendendi ac in animas eorum de calumpnia et veritate dicenda jurandi et cujuslibet alterius generis juramentum prestandi (sententiam seu sententias diffinitivas seu interlocutorias audiendi necnon et appellandi appellationis seu appellationum causas prosequendis cum illis et contra illos qui hujusmodi res mobiles et immobiles aut pretium [eorum16 vel relictas elemosinas fratribus in testamentis occuparent vel violenter auferrent sive contra voluntatem fratrum quomodolibet detinerent [seu ipsis in personis vel rebus aliquas injurias irrogarents et generaliter in omnibus causis pro rebus et locis hujusmodi ad ecclesiam ipsam spectantibus ipsorum fratrum usui concessis nec non pro [predictis injuriis ac violentiis² immunitatibus libertatibus et juribus ac privilegiis¹⁷ corundem sine cujuslibet satisdationis et cautionis onere plenam generalem fet liberam auctoritatem apostolicam¹⁸ in judicio et extra judicium potestatem quoque revocandi personas easdem et earum quamlibet ac alias eis subrogandi vel nominandi per supradictum modum nominationis quotiens oportunum fuerit [qui19 eandem in predictis vel similem habeant potestatem plenam et liberam concedimus auctoritate presentium facultatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum apud Urbem veterem decimo Kalendas Decembris pontificatus nostri anno tertio.

(1) servetur. — (2) Fra [mangler. — (3) sicque. — (4) hoc. — (5) dicti. — (6) discretioni. — (7) quos. — (8) gerere tilfòies. — (9) syndicos tilfòies. — (16) constituendo. — (11) predictarum tilfòies. — (18) fili. — (18) vel. — (14) extiterint. — (15) et promittendi. — (16) earum. — (17) et indulgentiis tilfòies. — (18) liberam habeant auctoritate apostolica. — (19) quæ.

Pave Bonifacius VIII meddeler en Fortolkning af de for Minoriterordoneus.
Embedsmænds Valg og Virksomhed gjældende Regler samt stadfæster en
Mængde Ordenen tidligere tilstaaede Privilegier, hvis Indhold nærmere
angives og bestemmes.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III. (D) S. 10-23 af en Afskr. fra Aar 1500.

71. 11 Novbr. 1295. Rom (Vatikanet).

Bonifacius episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris ac universis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem, virtute conspicuos sacrivestri ordinis Minorum professores qui contemplationi celestium ferventer invigilant et pie vie studio sine intermissione desudant decet per apostolice circumspectionis auxilium sic provide dirigi et sollicite confoveri ut alicujus pretextu calumpnie nullum interne pacis excidium nullumque religiosi status perferant detrimentum, sed in hiis robur et vigorem habeant per que circa cultum divini nominis devotis et quietis mentibus invalescant; Hinc est quod cum sicut nobis exponere curastis

tu fili generalis minister et predecessores tui juxta ejusdem ordinis consuetudinem observatam hactenus et a sede apostolica toleratam statim postquam electi secundum predicti regulam et constitutiones ordinis exstitistis fratrum ipsius curam gesseritis ministerii officium plene ac libere in omnibus excercentes ijdemque fratres vobis devote et humiliter obedierint ac intenderint reverenter et in eadem regula sit expressum ut generalis minister qui pro tempore suerit a ministerij officio ammoveri valeat a provincialibus ministris et custodibus in generali capitulo congregatis. Nos volentes ambiguitatis scrupulum in hac parte de vestris cordibus amputare ac ordinem ipsum prefate sedi immediate subjectum a sede approbatum eadem honestate floridum preclarum scientia et virtute fecundum privilegio apostolice gratie attollere singulari vestris supplicationibus inclinati, devotioni vestre ut successores tui fili generalis minister qui erunt pro tempore statim postquam electi secundum regulam et constitutiones fuerint supra dictas eo ipso veri ejusdem ordinis *generalis ministri effecti et curam animarum fratrum ipsius ordinis plene habeant libereque gerant ipsosque fratres auctoritate propria ligare ac solvere nec non in codem ordine agere valcant que ipsi ministri et distinitores ad hoc electi juxta predictas constitutiones, eisdem ordini et fratribus secundum deum viderint expedire aliasque possint officium generalis ministerij licite in omnibus excercere iidemque fratres tibi generalis minister et successoribus ipsis devote ac humiliter obediant et intendant ac prefati successores et tu generalis minister a provincialibus ministris et custodibus secundum regulam et constitutiones ipsius ordinis absolvi et ammoveri possitis auctoritate apostolica indulgemus ratum habentes et firmum quicquid super premissis per te generalis minister dictosque predecessores fratres et diffinitores factum et observatum est hactenus concessa tibi exequendi officium generalis ministerij quo ad premissa omnia libera facultate, in electionibus quoque generalis et provincialium ministrorum ipsius ordinis fratribus, qui debent electionem hujusmodi celebrare cum eos frequenter de remotis partibus oporteat convenire tempus super hoc a jure statutum non currat nec ipsi in hac parte juris hujusmodi regulis coarctentur, custodes vero et guardiani, qui secundum statuta ejusdem ordinis aliter quam per electionem instituuntur, post ipsam institutionem seu provisionem de ipsis factam curam animarum sibi subditorum fratrum ipsius ordinis habeant ipsosque ligare ac solvere possint juxta ipsius ordinis instituta. fratres autem de ordine vestro, quos secundum constitutiones ipsius ordinis conventibus deputandos duxeritis in lectores sive alterius cujuscumque licentie libere in domibus predicti ordinis legere ac docere

valeant in theologica facultate illis locis exceptis, in quibus viget studium generale ac etiam quilibet in facultate ipsa docturus ut magister solenniter incipere consuevit. Et quia prohibente regula vestra nulli fratrum vestrorum est licitum predicare nisi a generali ministro vestri ordinis examinatus et approbatus fuerit sibique predicationis officium Nos ut predictorum fratrum laboribus et pericuab ipso concessum. losis evitandis discursibus animarum salus possit inde facilius provenire super prohibitione hujusmodi opportune provisionis remedium opponentes ut singuli provinciales ministri in suis provinciis cum diffinitoribus in provincialibus capitulis congregatis fratres in sacra pagina eruditos examinare ac approbare et eis officium predicationis deum habendo pre oculis committere valeant, sicut ex forma regule minister poterat generalis plenam auctoritate presentium concedimus facultatem. Et quia ejusdem ordinis fratres de locis ad loca ipsius ordinis sepius transmittuntur propter quod stabilem et perpetuam in certis et determinatis ejusdem ordinis domibus non faciunt mansionem; Quia etiam bonos et ydoneos ac approbatos a vobis fratres facitis ad ordines promoveri; liceat vobis ordinandos fratres ejusdem ordinis, quibuscumque malueritis catholicis pontificibus communionem et gratiam apostolice sedis habentibus presentare ipsisque pontificibus presentatos a vobis fratres sine qualibet examinatione per eosdem pontifices facientes et absque omni promissione vel obligatione ipsorum ordinandorum fratrum ad ordines promovere in locis quoque in quibus degitis liceat vobis habere oratoria in quibus cum altari portatili possitis missarum solennia et alia divina officia celebrare ac etiam ecclesiastica recipere sacramenta. Et quia vos extremam patientes pro Christi nomine paupertatem exhortationis pie studio bonos ad potiora dirigitis et errantes in rectitudinis semitam laudabiliter revocatis, concedimus ut in excommunicatorum terris libere commeari et ab eis tunc et etiam quando per *ipsos vos transiro contigerit necessaria vite deposcere ac recipere valeatis nisi id vobis fuerit interdictum. Generalis quoque et singuli provinciales ministri et eorum vicarij ac etiam custodes in provinciis et custodiis sibi commissis predictis fratribus constitutis ibidem nec non et fratribus aliis ejusdem ordinis interdum ad vos declinantibus undecumque absolutione et dispensatione indigentibus sive priusquam intraverint ordinem sive post in casibus excesserint pro quibus excommunicationis vel interdicti aut suspensionis incurrunt sententias a jure vel a judice generaliter promulgates et hujusmodi sententiis innodati aut in locis suppositis ecclesiastico interdicto divina officia celebrantes vel suscipientes ordines, sic ligati notam irregularitatis incurrunt absolutionis

et dispensationis beneficium valeant impertiri nisi adeo gravis et enormis excessas fuerit quod sint ad candem sedem merito destinandi fratres etiam vestri quos pro tempore vos generalis et provinciales ministri nec non et vices vestras gerentes ac etiam custodes in proprios habueritis confessores absolutionis et dispensationis beneficium vobis cum expedierit valeant impartiri, juxta formam concessionis super absolutione et dispensatione fratrum ejusdem ordinis superius facte. Ad hoc volentibus vestro aggregari consortio qui suspensionis aut interdicti vel excommunicationis sententiis a jure vel a judice promulgatis generaliter sunt ligati absolutionis beneficium observata forma canonica impartiri ipsosque in fratres recipere ac eos qui post assumptum habitum vel professionem emissam recoluerint se talibus in seculo fuisse sententiis insodatos secundum formam ipsam vos generalis et provinciales ministri ac prefati custodes ac vices vestras gerentes valeatis absolvere et cum irregularibus dispensare si forsan talibus innodati sententiis vel in lecis interdicto suppositis divina presumpserint officia celebrare vel ordines receperant, ita tamen quod si aliqui ex hujusmodi eisdem sententiis propter debitum sunt astricti satisfaciant ut oportet. Volumus autem nichilominus quod hujusmodi vestro volentes aggregari consortio nisi mox postquam fuerint absoluti ordinem vestrum intraverint etiam si super hoc eis inducie a prelatis ejusdem ordinis concedantur eo ipso in pristinas sententias a quibus eos taliter absolvi contigerit relabuntur. Ceterum vestra discretio caute provideat ut apostolice sedis legatorum ipsius et ordinariorum locorum in absolutionibus huiusmodi scandalum evitetur. Porro quieti vestre providere volentes quod per litteras spostolice sedis aut legatorum seu delegatorum ipsius conveniri a quoquam minime valentis et quod ad pecuniam colligendam cogi non possitis inviti per litteras ipsius sedis de cetero impetrandas quodque nullus vestrum correctionis seu visitationis vel inquisitionis officium monesteriis vel ecclesiis seu quibuscumque personis impendere vel ad cogniliones causarum citationes partium et denuntiationes sententiarum interdicti vel excommunicationum procedere aut recipere curam monialium seu religiosarum quarumlibet personarum illis duntaxat exceptis, que in vestris regula vel constitutionibus continentur aut que fuerint de mandato sedis apostolice excepte teneatur per litteras apostolicas impetratas vel impetrandas in posterum nisi hujusmodi apostolice littere de hoc indulto et ordine vestro expressam fecerint mentionem auctorilate vobis apostolica indulgemus. Concedimus etiam ut ad visitanda Aliqua monasteria monialium cujuscunque ordinis illis exceptis que sicut premittitur in vestris regula vel constitutionibus continentur aut que

78 1295.

fuerint de mandato sedis apostolice excepte vel (ad) audiendum confessiones earum compelli aliquatinus non possitis aut ad recipiendum commissiones causarum seu sententiarum exsecutiones vel alia contingentia causas ipsas per litteras prefate sedis in quibus facta non fuerit de indulgentia hujusmodi mentio specialis sive per legatos vel delegatos Nullus insuper archiepiscopus vel episcopus nullusque alius prelatus ecclesiasticus nec eorum vicarij vel officiales ad portandum seu deferendum litteras vel exsequendum aut denuntiandum sententias contra principes seculares, civitates populos seu quoscumque benefactores vestros. Nullusque delegatus vel ordinarius judex ad faciendum citationes vel commissiones recipiendas sive quod sitis in causis aliquibus assessores seu ad alia lites vel controversias contingentia in causis que coram ipsis tractantur quemquam vestrum compellere valeant, sine predicte sedis mandato et licentia speciali expressam faciente de hac indulgentia mentionem nec quisquam vestrum parere vel intendere teneatur super hiis monitionibus mandatis aut jussionibus eorundem aut facere vel implere quod in hac parte duxerint injungendum. Ceterum generalis ac provinciales ministri ipsorumque vicarij illos ex fratribus de quibus auctoritate literarum sedis apostolice vel legatorum ipsius archiepiscopis et episcopis ac aliis quibuscumque provisum existit vel in posterum contigerit provideri corrigere ac etiam non obstante contradictione aliqua possint ad suum ordinem revocare nec per litteras ejusdem sedis seu legatorum ipsius jam obtentas vel optinendas de cetero aliquos de fratribus ipsius ordinis prefatis archiepiscopis et episcopis aut aliis teneantur in socios deputare nisi dicte littere apostolice obtinende de indulto hujusmodi et ordine ipso expressam fecerint mentionem et alias id honestati ordinis et illorum saluti viderint expedire. Nullus autem legatus nisi de latere nostro missus auctoritate litterarum sedis apostolice specialem de hoc indulto et ordine vestro non facientium mentionem nullusque prelatus etiam cardinalis Romane ecclesie nec aliqua persona religiosa vel secularis de fratribus ejusdem ordinis ad sua seu ecclesie negotia procuranda vel secum manendum aliquos assumere valeat nisi quos generalis minister (vel) provincialis ipsorum tanquam idoneos et discretos sibi duxerit assignandos, quos etiam subjacere volumus ordinis discipline; illos vero ipsius ordinis fratres qui ad predicandum crucem vel inquirendum contra pravitatem hereticam seu ad alia hujusmodi negotia sunt vel fuerunt ubicumque a sede apostolica deputati tu fili generalis minister tuique successores removere seu revocare penitus transferre ipsisque quod supersedeant injungere aliosque substituere cum expedire videritis licite ac libere va-

leatis et in eos si contravenerint censuram ecclesiasticam excercere ac quilibet minister provincialis vel ejus vicarius ejusdem ordinis id ipsum in sua provincia circa fratres ipsius ordinis quibus ab eadem sede similia contigerit in illa committi facere possit non obstantibus aliquibus litteris vel indulgentiis apostolicis impetratis vel etiam in posterum impetrandis que de hoc non fecerint mentionem. Inhibemus quoque ne quis post professionem in ordine vestro factam sive generalis vel sui provincialis licentia discedat ab ipso discedentemque absque cautione litterarum alterius ipsorum pretextu privilegii alicuius apostolice sedis aullus audeat retinere quod si forte retinere presumpserit vobis generalis et provinciales ministri dumtaxat et vestris seu provinciarum vicariis licitum sit in ipsos discedentes fratres excommunicationis sententiam promulgare. Detinentes vero eosdem secum vel in monasteriis aut ecclesiis suis nisi eos rejecerint postquam eis denuntiatum fuerit excommunicationis sententie volumus subjacere non obstante quod excommunicari suspendi vel interdici non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam de indulto hujusmodi mentionem. Si vero aliqui de fratribus vestri ordinis post obtentam licentiam a sede predicta aut a vobis ad religionem aliam transeundi infra duos vel tres menses si ad illam religionem sue saluti congruem non contulerint et ipsius non susceperint habitum regularem licitum sit vobis generalis aut provinciales ministri ac vices vestras gerentibus contra ipsos tanquam contra alios ordinis vestri apostatas procedere secundum quod honestati videritis ipsius ordinis expedire, illud idem intelligi volumus de illis qui post susceptionem habitus alterius religionis infra tempus probationis nulla professione facta inde presumpserint resilire aut etiam post professionem hujusmodi si ad religionem laxiorem seu mitiorem ordinem transferint, vel quod absit ad seculum revertantur, volumus vos contra ipsos rigorem vestri ordinis excercere, apostatas quoque vestri ordinis excommunicare capere ligare incarcerare et alios subdere discipline rigori possitis per vos ac etiam alios in quocumque habitu contigerit eos invenire, invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis. Inhibemus quoque ne fratres quos ab ordine vestro pro suis culpis per generalem seu provintiales ministros aut custodes expelli contigerit vel qui egressi fuerint proprio suo motu predicare confessiones audire seu docere presumant nisi ad alium ordinem in quo licite bujusmodi officia excerciantur transjerint de nostra vel dictorum ministrorum licentia speciali. Quod si forte ipsi contra hujusmodi inhibitionem nostram aliquid super premissis temere attemptare presumpserial ministri et custodes ac eorum vicarij in illos quos infra fines suarum 80 1295.

provintiarum et custodiarum juxta consuetudinem ordinis vestri districtos invenerint talia presumentes monitione premissa auctoritate nostra excommunicationis sententiam valeant promulgare; ejectos autem de ordine vestro vel egressos qui receptione in eodem ordine suis culpis exigentibus reddiderunt se indignos et alios fratres ejusdem ordinis ex rationabili causa ad quoscunque ordines approbatos preterquam ad beati Augustini Templariorum Hospitalariorum et aliorum religiosorum arma portantium ad vitandam occasionem evagandi generalis vel ministri provinciales cum suis testimonialibus literis auctoritate nostra licenciandi liberam habent facultatem. Nos enim districtius inhibemus ne tales ad alium ordinem aliter transire vel aliqui eos recipere seu retinere presumant absque licentia speciali sedis apostolice faciente de hoc plenariam *mensionem. Inhibemus etiam ut nulli sive sit in religionis ordine sive extra ordinem constitutus habitum vestrum aut ita consimilem quod propter eum frater Minor credi possit deferre liceat absque mandato sedis apostolice speciali et ut dicta inhibitio majorem consequatur effectum statuimus ut hij qui habitum vestrum vel sibi predicto modo consimilem deferre presumpserint ad deponendum ipsum per diocesanos locorum cum a vobis requisiti fuerint monitione premissa per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellantur. Ceterum cum humilitas vestra sibi de latitudine orbis terre nichil preter domos et ortos cum virgultis ad simplicem testimonio facti usum premiorum obtentu celestium duxerit reservandum nos pie volentes quod illorum fructus integre vestre paupertatis usibus applicentur ut de dictis ortis et virgultis vestris nulli decimam teneamini exhibere vobis auctoritate presentium indulgemus districtius inhibentes ne quis a vobis de premissis aliquid exigere vel extorquere presumat. Quia vero nonnulli vestre religionis habitum assumentes diversis personis que sciri et inveniri non possunt aliqua bona interdum restituere tenentur vobis ministri et custodes ac vicariis predictis concedimus ut singuli vestrum in locis sibi commissis bona ipsa in pios usus convertere valeant prout secundum deum viderint expedire sepulturam quoque in locis cimiteriis et ecclesiis vestris concedimus et eam liberam esse censemus ut eorum devotioni et extreme voluntati illis qui se illic sepeliri deliberaverint nisi excommunicati vel interdicti aut etiam publice usurarij fuerint nullus obsistat salva tamen justitia illarum ecclesiarum a quibus mortuorum corpora assumentur. Districtius inhibentes ut nulli religiosi vel seculares vobis invitis aliquorum corpora defunctorum in vestris cimiteriis sepelire aut in ecclesiis vestris missarum solennia vel pro animabus eorum qui ad loca vestra tumulandi feruntur ibidem exequias

celebrare sine vestro assensu et voluntate presumant. Inhibemus quoque universis fratribus vestri ordinis ne aliquis eorum nisi necessitatis urgente articulo alii quam prelatis suis peccata sua confiteri presumat vel aliis ejusdem ordinis sacerdotibus seçundum regulam et ipsius ordinis instituta. Universis autem ecclesiarum prelatis et aliis inhibemus ne confessiones vestras vobis invitis audire vel compellere vos ad sinodos seu convocationes suas accedere vel cum eis extra civitates vel intra processionaliter exire aut suis constitutionibus subjacere vel capitala scrutinia et inquisitiones in locis vestris vel alibi de vobis facere aut fidelitatem juramento firmatam et manualem obedientiam a ministris. et custodibus vel guardianis vestris exigere aut de ipsorum institutione vel destitutione sive de statutis vestri ordinis se aliquations intromittere seu prohibere ne ad civitates vel villas ubi religiose ac honeste commorari possitis a populis evocati audestis accedere ibique pro vestris usibus construere edificia ecclesias seu oratoria aut in accedentes fratres seu construentes hujusmodi vel receptatores ipsorum excommunicationis sententias ferre presumant. Concedimus quoque vobis ut de hiis que in ornamentis vel pro eis aut libris fabrica luminaribus anni-, versario septimo vigesimo tricesimo sive aliis ad perpetuum cultum divinum seu pro pitanciis aut victu ad sustentationem vestram vel indumentis nec non pro annuis censibus redimendis ad quorum solutionem alique domus vestri ordinis obligate noscuntur vel de domibus prediis el ortis aliisque locis vobis secundum instituta vestri ordinis oportunis aut de hiis que pro hujusmodi domibus prediis ortis et locis emendis vobis legantur dum modo premissa non convertantur in usus alios sed in illos dumtaxat pro quibus relinguuntur aut alios etiam qui in hac concessione vel indulgentia continentur, nulli canonicam portionem aliquam teneamini exhibere. Et ne quis a vobis vel ultimarum executoribus voluntatum seu decedentium heredibus de premissis aut de hiis que vobis in ultimis voluntatibus absolute legantur, vel aliis pro vestris necessitatibus conferuntur aliquid exigere vel extorquere presumat, districtius inhibemus ad hec liceat fratribus vestri ordinis cum de prioribus locis suis ad alia loca se transferunt tam edificia quam omnem edificiorum materiam, locorum que dimittunt dedicatis ecclesiis dumtaxat exceptis quam libros et calices et pergamenta secum ad alia loca transferre et edificia ipsa cum solo et aliis ad eadem loca pertinentibus preter ecclesias per personas a sede apostolica deputatas vendere ipsorumque pretium in aliorum locorum ad que dicti fratres se transferunt edificationem seu alias in eorum utilitatem convertere secundum quod eis melius videbitur expedire cum ipsi priora et alia loca fratrum ad

nos et apostolicam sedem specialiter et immediate pertinere noscantur. Et ne aliqui archepiscopi vel episcopi aut alii ecclesiarum prelati seu quevis alia persona ecclesiastica vel secularis predicta loca seu bona occupare accipere vel usurpare aut quoquo modo sibi vendicare presumant absque dicte sedis licentia speciali districtius inhibemus, indulgentes vobis ut ad prestationem procurationem legatorum predicte sedis vel nuntiorum ipsius seu diocesanorum locorum aut exactionum vel collectarum seu subsidiorum vel provisionum quarumcumque minime teneamini nec ad es solvenda per litteras dicte sedis aut legatorum vel nunciorum ejusdem seu rectorum terrarum ecclesie Romane impetratas seu in posterum impetrandas cujuscumque tenoris fuerint in perpetuum compelli possitis nisi dicte sedis littere impetrande plenam et expressam de hujusmodi indulto et dicto ordine fecerint mentionem. Ceterum cum felicis recordationis Innocentius papa iiii predecessor noster olim duxerit statuendum ut exempti quantacunque gaudeant libertate nichilominus tamen ratione delicti seu contractus aut rei de qua contra ipsos agitur rite possint coram locorum ordinariis conveniri et illi quo ad hoc suam in ipsos jurisdictionem pro ut jus exigit excercere. Nos vobis ut occasione constitutionis hujusmodi nullum libertatibus et immunitatibus vobis et ordini vestro per privilegia et indulgentias ab apostolica sede concessis aut in posterum concedendis prejudicium generetur auctoritate presentium indulgemus; decernentes vos seu personas vestri ordinis in predictis casibus ordinariis ipsis minime subjacere. Decernimus ergo irritum et inane quidquid contra tenorem concessionum constitutionum et inhibitionum hujusmodi per quoscumque fuerit attemptatum et interdicti suspensionis et excommunicationis sententias si quas contra concessiones constitutiones et inhibitiones easdem in vos vel vestrum aliquos aut loca vestra seu benefactores vestros vel executores aut heredes predictos in posterum promulgari contigerit penitus non tenere, nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis constitutionis et inhibitionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Rome apud sanctum Petrum tertio Idus Novembris, pontificatus nostri anno primo.

Pave Benifacius VIII tilstaar Minoritorus Ret til at paalægge Delinkventer inden Ordenen inappellable Revselser og Straffe, bestemte efter gjældende Sædvaner og Vedtægter, men uden lagttagelse af strengt juridiske Former.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 23-24 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annales Minorum V p. 561, hvorfra Varianten).

72. 12 Novbr. 1295. Rom (Vatikanet).

Bonifacius episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris ac universis fratribus ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem; ad augmentum continuum religionum et ordinum quos Romana suscepit et approbavit ecclesia paternis studiis intendentes et considerantes attentius quod non intermissa sedulitas discipline religiones et ordines supradictos statusque regulares salabriter dirigit et conservat quodque si eam perire vel remitti contingeret ordo quilibet collabi necessario cogeretur pensantes etiam quod si regularium personarum correctio rimas juris et apices sequeretur hujusmodi rigor lentesceret et multiplici laxatione torperet. Nos vestris supplicationibus inclinati vobis auctoritate apostolica indulgemus ut ad correctiones et punitiones fratrum ejusdem ordinis delinquentium infligendas prelati ordinis supradicti ad quos eedem spectare noscuntur rimulis et apicibus ipsis postpositis libere procedere valeant secundum consuetudines approbatas et generalia facta et etiam [facienda1 ipsius ordinis instituta. Nec volumus eisdem licere fratribus, ab eisdem correctionibus et punitionibus aliquatenus appellare, previa in hoc deliberatione ac maturitate debita observatis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit Datum Rome and sanctum Petrum ii.º Idus Novembris, pontificatus nostri anno primo.

(1) fienda.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 109-10 af en Afskr. fra Aar 1500.

Pave Bonifacius VIII gjör det Tillæg til en nylig udgiven Bestemmelse angaaende Minoriternes Ret ligeoverfor Sekulargeistligheden til at prædike, höre Skriftemaal, paalægge Pönitents og begrave döde, der have valgt Gravsted i deres Kirker og Stiftelser, at de i sidstnævnte Tilfælde i Procession og med Korset kunne afhente Ligene fra Hjemstederne og före dem til Begravelsespladsene.

28 Marts 1297.

Rom.

Bonifacius episcopus servus servorum dei ad perpetuam rei memoriam, constitutionem quandam et ordinationem super gravi et periculosa discordia inter prelatos et rectores seu sacerdotes et clericos parochialium ecclesiarum per diversas mundi provincias constitutos ex parte una et Predicatorum Minorumque ordinum fratres ex altera super predicationibus populis faciendis audiendis eorum confessionibus penitentiis injungendis et tumulandis defunctorum corporibus qui apud ipsorum fratrum ecclesias seu loca eligunt sepulturam exorta nuper edidimus in qua inter cetera duximus statuendum quod dicti fratres in ecclesiis et locis eorum ubilibet constitutis habeant liberam ut sequitur sepulturam videlicet quod omnes ad eam recipere valeant qui sepeliri elegerunt in locis et ecclesiis memoratis, ut tamen hujusmodi corpora defunctorum ad ecclesias et loca predicta eo decentius devotius et honorabilius deferantur quo ipsi fratres super hoc quibuslibet impedimentis sublatis liberiorem habuerint facultatem presenti declaramus edicto ut cum hujusmodi corpora ad ecclesias et loca predicta extiterint deferenda liceat eisdem fratribus ad domos et loca in quibus corpora ipsa fuerint processionaliter cum cruce libere accedere eague inde recipere ac ad eorum ecclesias et loca deferre ut convenit tumulanda constitutione nostra prefata in omnibus aliis in suo robore duratura. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre declarationis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem dei omnipotentis et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Rome v.º Kal: Aprilis pontificatus nostri anno tertio.

Pavo Benedictus XI giver, da Uenighed og Usikkerhed er opstaaet ligeoverfor Sekulargeistligheden, noiagtige Fortolkninger og Begrændsninger af Pave Bonifacius VIII.s udstrakte Privilegier for Prædikebrödrene og Minoriterne med Hensyn til Prædikeret, Skriftemaal, Begrævelse og Immunitet, samt tilbagekalder derhos denne Paves Constitution "Super cathedram."

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 70-79 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annales Minorum VI p. 58-62, hvorfra Varianterne.)

74. 18 Februar 1304. Rom (Lateran).

Benedictus episcopus servus servorum dei, ad perpetuam rei memoriam. Inter cunctas sollicitudines nostras, quibus nos pastorale premit officium, et debitum apostolice servitutis astringit, illa debet esse

precipua, ut gregi dominico nobis superna dispositione commisso animerum cura non desit, ne illum lupus rapax antiquus serpens humani generis inimicus invadat, ejusque sanguis de nostris quod absit, id clamante propheta, manibus requiratur, debemus insuper quantum1 ab alto permittitur, pacem inserere, removere scandala, jurgiorum amputare meteriam, et intelligere super pauperem et egenum, quis non in finem oblivio erit pauperis, et patientia pauperum non peribit in finem. Sane dudum bone memorie Bonifacius papa octavus predecessor noster quandam specialem inter prelatos rectores seu sacerdotes et clericos parochialium ecclesiarum ex parte una, et Predicatorum et Minorum ordinum fratres ex altera, super faciendarum predicationum, audiendarum confessionum per cosdem fratres, ac de cis relictis, et de funeralibus c:nonice portionis articulis constitutionem edidit, certum hiis modum imponens, prout in eadem constitutione plenius continetur. Sed pro (quam intendebat) quiete turbatio nata est, pro concordia sunt oborta dissidia, et pullulate imquietudines pro tranquillitate noscuntur, sicque dum ansam solvisse se credidit, nodum ligasse videtur, et septem uno vdre amputato capite suscitasse. Nec mirum, quia plerumque pariunt novitates discordiam, presertim dum ab eo quod diu equum visum est, per novam constitutionem receditur, nec quare recedatur, utilitas evidens vel alia causa subest; ideoque cupientes, ut ipsi gregi cura nostra eo plenior impendatur, quo amplior in agro domini operariorum numerus operetur, super egenum intendentes, et pauperem ac novitatem removentes per eandem constitutionem inductam, statuimus de fratrum nostrorum consilio ut ipsorum ordinum fratres, qui ad hoc deputati fuerint, in ecclesiis et locis eorum que in presentiarum habent et in posterum obtinebunt, ac in plateis communibus seu publicis, libere absque diocesanorum et aliorum prelatorum petita licentia, valeant clero et populo predicare, eisque proponere verbum dei. Caveant tamen ompino, ne hora in que diocesani predicti predicarent, vel coram se facerent predicari, predicent iidem fratres, putamus etenim dignum, ut majori minor, et superiori inferior deferat in hac parte, nisi forsan aliud circa hoc facerent de voluntate diocesanorum ipsorum, aut in studiis generalibus diebus illis dumtaxat, quibus sermones ad clerum feri solent et solenniter predicari, sive mortuorum funeribus, vel eorundem fratrum festis specialibus seu [peculiaribus;2 quia hiis8 casibus, cum diocesanis in predicatione concurrere poterunt, predicarent. vero ijdem diocesani convocarent generaliter ad se clerum, aut aliqua ratione vel urgente causa illum ducerent congregandum, ea hora in studiis memoratis diebus [sepedicti4 fratres ab hujusmodi predicatione

86 1304.

cessabunt. In ecclesiis autem parochialibus fratres ipși invitis earum rectoribus seu sucerdotibus, nisi jussi a superioribus eorundem, non audeant predicare. Sed quia [multotiens propositum verbum dei [audientes⁶ a peccato non retrahit, ideirco post peccatum necessarium est penitentie sacramentum, circa quod nisi articulus necessitatis occurrat (oris sacerdoti7 facienda confessio, prout scriptum est, corde ad justitiam creditur, ore autem fit confessio ad salutem exigitur) alias frustra esset in sacramento eodem sacerdotis, qui inter lepram et lepram debet discornere, ministerium institutum; Electi igitur ab eisdem fratribus ad audiendas confessiones et penitentias injungendas libere auctoritate apostolica, absque licentia diocesanorum vel aliorum prelatorum inferiorum exemptorum et non exemptorum, quibus subsunt [qui ad confitendum accedunt,8 audiant [eis9 peccata sua confiteri volentes, [necnon10 religiosos qui secundum statuta suorum ordinum propriis prelatis confiteri debent, [aut ab eis11 ne consiteantur aliis [prohibentur12 absolvant, ipsisque [penitentias salutares13 injungant, infra sibi designatos terminos ad hujusmodi excercendum officium constitutos. [Excommunicationes 14 vero vel alias sententias per prelatos latas contra [hoc, 15 vol in ejus fraudem, denuntiamus irritas et inanes. Nec confessi ipsis fretribus, peccata illa de quibus confessi sunt eis et absoluti, penitentes de illis, sacerdotibus propriis teneantur, sicut et non tenentur, iterum confiteri, non obstante constitutione generalis concilii, que sano intellectu, ne sequatur absurdum, quod per penitentiam dimissa peccata quis confiteri debeat, et anod liberatus debitor adhuc ad solvendum [remaneat16 obligatus, intelligenda est, ut ex es patet de illis, qui sua peccata legitime confiteri alij neglexerunt; sed sacerdotes ipsi taliter confessis et absolutis astricti sint ministrare eukaristie et extreme unctionis 17 sacramentum. confessione autem facta fratribus memoratis, cum hic de confitentis solius prejuditio, si falsum dicat, agatur, in juditio anime18 seu penitentiali foro stabitur simplici verbo illius qui sacramenta petit predicta, el dicit dictis fratribus se confessum. Duos [tamen19 casus excipimus. si sacerdos asserat eum excommunicatum, aut notorie peccatorem; sed videat ne id dicat mendaciter, aut in dolum vel fraudem, quia si hoc egerit, a delicto tali nisi plene satisfecerit, preterquam in morte nequeat absolvi, [nec20 de illo ad penitentiam aliter admittatur. Ut autem diocesanis honor debitus reservetur, precipimus ut provinciales [priorum²] Predicatorum, et ministri Minorum ordinum prefatorum, per se vel alios. verbo vel scripto eis significent, se fratres ad hujusmodi confessionum audiendarum et penitentiarum injungendarum officium elegisse, et non nominando aut coram ipsis sistendo eos, nec illorum numerum expri-

mendo, petant humiliter a diocesanis eisdem, quod iidem electi fratres de ipsorum beneplacito et licentia, dictum possint in eorum civitatibus et diocesibus, infra eis determinatos fines officium excercere. Quod si denegent vel infra triiduum non concedant, ex tunc iidem fratres nichilominus auctoritate eadem hujusmodi officium exequantur. Datam vero licentiam per diocesanorum mortem nolumus terminari. Per [hoc15] sulem non intendimus, quod sepedicti fratres, qui ad hoc [eligentur^{2 2} officium excercendum, plus habeant in [auditionibus confessionum²⁸ et penitentiis injungendis, quam parochiales sacerdotes noscunture habere. sicque de casibus episcopis, et superioribus quos inferius annotamus, ac sedi apostolice reservatis se nullatenus intromittent. Observent ergo sollicite dicti fratres, ne ad confessionem recipiant criminosos criminibus, pro quibus esset solennis penitentia indicenda, modo eodem excommunicatos respuant, et clericos qui propter delictum irregularitatem Inconveniens etenim [extimamus,24 ut a peccato aliquam incorrerunt. absolvat qui penitentiam ei debitam imponere, aut irregularitatis penam, sequelam peccati, vel excommunicationem que infligitur, maxime a jure, quandoque pro crimine, [que ne quem^{9 5} ab ecclesia, et per consequens a participatione ecclesiasticorum sacramentorum excludit, removere non potest. Incendiarios etiam [eos, 26 qui tam enormibus sunt irretiti peccatis, quod ea rationabilis consuetudo prescripta canonice in episcopatibus aliquibus reservavit episcopis, similiter non admittant. Quam consuetudinem ex causa, que juste ad id animum nostrum movet, solummodo circa voluntarie homicidas²⁷ ecclesiarum emunitatis et libertatis ecclesiastice violatores et sortilegos approbamus. Quod si forsan, antequam ab eo qui potestatem habet, absolvi possint, mors talium confiteri voleatium verisimiliter timeatur, etiam in predictis casibus sepefati fratres [eos28 confiteri volentes audiant, ipsisque beneficium absolutionis impendant, (subcantque²⁹ juramentum, quod liberati se suis episcopis et excommunicatoribus presentabunt excommunicantium super hiis, pro quibus ab eis excommunicati erant, et episcoporum pro peccato hujusmodi parituri mandatis. Verum quia post baptismum inter cetera magis ad salutem propositio verbi dei, quo audientes illud que est victoria nostra instruuntur in fide, docentur fugienda fugere et sectanda sectari, ac quo per peccatum lapsi resurgunt penitentie sacramentum [proficiunt, 80 grandis nobis sollicitudo incumbit, ut tales ad [hec31 promoveantur fratres, qui oleo dulcedinis verbi ejusdem nostros foveant subditos, a peccatis prohibeant, increpationis vino peccatorum suorum mordeant vulners, eosque ad illa penitentie acrimonia purgandum et [tegendum^{3 2} provocent et inducant. Ad id vero exequendum scientia [divine38 legis

exposcitur, desideratur ordo, et vite integritas etiam postulatur. Scriptum est enim: Tu scientiam repulisti [et11 ego te repellam, ne sacerdotio fungaris michi, quia labia sacerdotis custodiunt scientiam, et legem [exquirant84 ex ore ejus, alias prout ad eum pertinet, inter peccatum et peccatum non posset discernere, nec peccator existens dei deberet narrare justitias, et testamentum illius [assumere^{8 5} per os suum. Nam cujus vita despicitur, consequens est ut ejus predicatio contempnatur. Quare decernimus, ut magister et minister [generales, 86 ac priores et ministri provinciales, Predicatorum et Minorum ordinum prefatorum, vel eorum vicarij, de discretorum consilio, ad tam salubre officium fratres divina scientia doctos, discretione vigentes, vita probatos, et expertos moribus, alioquin districtam [reddant⁸⁷ in futuro examine rationem, eligant et assument; sic enim quod predicabunt, facient, que [arguent^{3 8} operari cessabunt, et in eis edificabitur populus verbo pariter et exemplo. Ceterum licet, sicut predicitur, de necessitate non sit iterum eadem confiteri peccata, tamen³⁹ propter erubescentiam, que magna est penitentie pars, ut eorundem peccatorum iteretur confessio, reputamus salubre, districte injungimus, ut fratres ipsi confitentes attente moneant, et in suis predicationibus exhortentur, quod suis sacerdotibus, saltem semel confiteantur in anno asserendo id ad animarum profectum procul dubio perfinere. Porro ut circa sepulturam, apud loca eorundem fratrum eligentium sepeliri, et portionem canonicam de relictis eisdem fratribus minime detrahendam nequest in posterum dubitari, jubemus ut corpora defunctorum, qui apud eos elegerunt dum viverent sepulturam, processionaliter cum cruce turibulo et aqua benedicta, cantando seu legendo officium mortuorum, vel [processus,40 et alienas ingrediendo parochias possint assumere et ad suas deferre ecclesias tumulanda, de quibuscumque vero relictis [pretactis⁴¹ fratribus, in communi vel singulis, in ultimis decedentium voluntatibus sive anud eos sepeliendi sive sint alibi, nulla per parochiales sacerdotes morientium, a qua fratres ipsos liberos esse volumus, canonica portio, et multo minus per episcopos episcopalis quarta, cum eis tanquam exempti non subsint, nec etiam debita jure parochie, si forsan cathedralis defunctorum esset parochialis ecclesia, detrahatur. De funeralibus autem medictatem, si commode divisionem [recipiant,42 alias ejusdem medietatis [extimationem48 solvant parochiali ecclesie, et sacerdotibus antedictis; funeralia vero [intelligantur44 hoc casu, que cum funere deferuntur. De candelis tamen quas fratres portant, portio non petatur. Moneant autem jidem fratres, et pro posse inducant confitentes sibi, ut de propriis bonis suis parochialibus ecclesiis earumque sacerdotibus

competenter relinquant, et que eis debent parochialia jura reddant. Ad hec non murmuret45 secularis clerus, non gerant moleste prelati, quod circa premissa sic duximus providendum; attendant quanta ex hiis que in primis duobus articulis statuta sunt, salus animarum proveniat, advertant quanta tollantur jurgia, et prudenter considerent, quod eorum onera cum aliis nostro beneficio salubriter et quasi necessario parciuntur. Circa tertium vero articulum diligenter intelligant, quod fratres ipsi hec per privilegia [Romani pontificis⁴⁶ eis benigne concessa, ante constitutionem eandem hactenus habuerint, quodque sunt pauperes nichil habentes singuli nec in communi rustica predia immo nec urbana vel mobilia eorum (alteri,47 etiam universi mendicant victum, querunt vestitum, et eatenus subsistere possunt, quatinus vel vivorum pietas, aut morientium caritas eis necessaria [subministrent.48 Quis ergo non miserealur eorum, qui omnia, setiam voluntatem habendi49 reliquerunt; Quis non compatiatur eisdem, operantibus tam utiliter in agro predicto? certe nullus, nisi qui triturantis bovis os impie alligare velit, aut eos subtractis alimentis necare; inopes patrimonii onera ipsa non habendi necessitate non sustinent, et a curialibus res ecclesiis vel piis locis donatas a quarte 50 prestacione, seu lucrativorum inscriptionibus lex facit immunes, relicta pauperibus, non patiuntur falcidiam, et legata ad fabricam, vel pro ornamentis ecclesie aut ad divinum cultum perpetuum solutioni non subjacent canonice [portioni.51] Pauperes autem ut est dictum sunt fratres, et quod eis relinquitur, aut in sua alimenta erogant, aut in fabricam sive⁵² cultum divinum et ecclesie ornamenta convertunt. propter que nos, qui debemus intelligere super egenum et pauperem, et non oblivisci eorum, cum humanitatis sit etiam secularis principis prospicere egenis, et dare operam ut pauperibus alimenta non desint, non lam pie quam quodammodo juste in eodem articulo egimus, eosdem at premittitur reddendo fratres ab onere canonice portionis exemptos. Hec sutem, dicta constitutione que incipit: Super cathedram, 58 quam penitus revocamus, aliisque quibuscumque constitutionibus specialibus el generalibus, statutis, privilegiis, indulgentiis, sub quacumque forma verborum concessis, etiamsi de feis⁵⁴ de verbo ad verbum, vel aliquorum nominibus in nostris literis oporteret fieri mentionem, conventioaibus, pactis, juramentis, sententiis et consuetudinibus contrariis nequaquam obstantibus inviolabiliter observari sanximus. Nulli ergo omnino hominum licent hanc paginam nostrorum statuti, denunciationis, [exceplionis, 11 preceptorum, approbationis, jussionis, voluntatis, exemptionis, revocationis, et sanxionis infringere vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignationem omnipotentis dei et bealorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Laterani xiij^o Kal: Martij, pontificatus nostri anno primo.

(1) nobis tilfõies. — (2) particularibus. — (3) in tilfõies. — (4) supradictis. — (5) multoties. — (6) audientem. — (7) ori sacerdotis, hvilket ogsas först synes at have staaet i Barth. — (6) accedant. — (7) eos. — (10) non. — (11) mangler. — (12) prohibetur. — (13) pænitentiam salutarem. — (14) Excommunicationis. — (15) hæc. — (16) maneat. — (17) etiam tilfõies. — (19) suæ tilfõies. — (19) tantum. — (20) neque. — (21) priores. — (22) eliguntur. — (23) audiendis confessionibus. — (24) existimamus. — (25) quandoque — (26) eosque. — (27) falsarios tilfõies. — (26) eis. — (26) sed subeant. — (26) apponere. — (26) generalis. — (27) reddent. — (28) arguunt. — (29) quia tilfõies. — (40) paalmos. — (41) prefatis. — (42) recipiat. — (43) æstimationem. — (44) intelliguntur. — (45) quis tilfõies. — (46) Romanorum pontificum. — (47) alter vel. — (49) subministrat. — (40) voluntarie hojusmodi etiam. — (40) quarta. — (51) portionis. — (52) in tilfõies. — (53) Se Waddings Annal. Minor. V p. 340—43. — (54) ipsis.

Pave Benedictus XI paalægger Biskopperne af Roskilde, Linköping og Stavanger ligeoverfor Minoriterordenen i de tre nordiske Riger at passe Overholdelsen af det nylig i Anledning af Stridighederne mellem Sekulargeistligheden og Tiggerordenerne udstedte Pavebrev angasende disses Immunitet samt frie Ret til at prædike og höre Skriftemaal.

Efter Afskr. i Maser, Barth, III (D) S. 79-81 af en Afskr. fra Aur 1500. (Jfr. m. Waddings Annal. Minor. VI p. 443-44, hvorfra Varianterne).

75. 2 April 1304. Rom (Vatikanet).

Benedictus episcopus servus servorum dei, [venerabilibus fratribus Roskildensi, et Lincopensi, ac Stavang(r)ensi episcopis, 1 salutem Super egenum nuper intendentes et et apostolicam benedictionem. pauperem, et dantes operam animarum saluti, [quandam² inter prelatos rectores parochialium ecclesiarum et clerum secularem ex parte una, et fratres Predicatorum et Minorum ordinum ex altera, tam super predicationibus libere ab eisdem fratribus faciendis, et audiendis confessionibus eis peccata sua confiteri volentium, quam super canonica portione et episcopali quarta de relictis ipsis fratribus, sive in communi siue eorum singulis, minime detrahenda, specialem constitutionem edidimus, prout in eadem constitutione que incipit, Inter [cunctas,3 hec et alia plenius et seriosius continentur, sed quia parum esset jura condere, nisi qui ea tueatur existeret, nos volentes constitutionem predictam irrefragabiliter observari, fraternitati vestre per apostolica scripta mandamus, quatinus vos vel duo aut unus vestrum per vos seu alium vel

alios, fratribus dicti ordinis [Minorum provintie Datie4 efficacis defensionis presidio assistentes, ac facientes constitutionem eundem, quo ad omais ejus capitula prout jacet, firmiter observari, non permittatis contra tenorem ipsius memoratos fratres molestari [et5 predictis prelatis rectoribus et clero sive aliis vel eis gravamina aut injurias irrogari, facuri ipsis fratribus de illatis eis injuriis molestationibus et gravaminibus, se de extorta ab eis canonica portione, et quarta episcopali6 contra knoren eundem, in illis videlicet que judicialem [requirunt7 indaginem, per viam judicii in aliis vero prout qualitas sipsorum⁸ exegerit, justitie complementum: ita quod officium [pietas,9 et jurisdictio vestra ex nunc [perpetuata10 censeantur, molestatores et [injuriatores11 hujusmodi, nec non contradictores et rebelles, quandocumque et [quotienscumque12 espedierit, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo non [obstante¹³ tam de duabus dietis in concilio generali, quam selicis recordationis Bonifacii pape viij predecessoris nostri, quarum prima cavetur ne quis, certis exceptis casibus, extra suam civitatem et diocesin, secunda vero ne reus alterius diocesis ultra unam dietam a faibus ejusdem diocesis ad judicium evocetur: et aliis quibuscumque constitutionibus a predecessoribus nostris Romanis pontificibus tam de jadicibus delegatis, quam conservatoribus aut aliis editis, que vestre possent in hac parte jurisdictioni aut potestati, ejusque libero exercitio quomodolibet obviare; seu si aliquibus a sede apostolica sit indultum, mod excommunicari suspendi vel interdici non possint per literas sposiolicas, non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, et [quibuslibet14 aliis indulgentiis16 pririlegiis et literis apostolicis quibuscumque, et in quacumque forma verborum concessis, per que presentibus non expressa vel totaliter non inseria dicte jurisdictionis sive potestatis explicatio possit quomodolibet impediri, et de quibus quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum oportest in nostris literis fieri mentionem. eandem insuper vobis, eisdem modo et forma per omnia jurisdictionem et potestatem concedimus circa conservationem aliorum privilegiorum, que iidem fratres a nobis habent, vel a Romanis pontificibus hactenus habuerunt. Datum [Rome apud sanctum Petrum, quarto Nonas Aprilis 16 pontificatus nostri anno primo.

⁽¹⁾ venerabili fratri archiepiscopo Ravennaten, et Bononien, et Paduan, et Firmaa, episcopis. — (2) quondam, — (3) cuncta. Se foreg. Brev. — (4) Prædicatorum provinciæ Lombardiæ, — (5) a. — (6) prædictis tilfòies. — (7) requirant. — (8) eorum. — (9) potestas. — (10) perpetua. — (11) injuratores. — (12) quotiescumque. — (13) obstantibus. — (14) quibusvis. — (16) et tilfòies. — (16) Laterani vi. Idus Martii (0: 10 Marts).

92 1304.

Pave Benedictus XI udvider den Minoritererdenen af tidligere Paver tilstanede Exemption fra Sekulargeistlighedens og umiddelbare Henförelse under Pavestolens Jurisdiktion, til at gjælde i alle, ogsan de hidtil undtagne Tilfælde. Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 290—92 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykti Waddings Annal. Minor. VI p. 445—46, jfr. m. V p. 562, hvorfra Varianterne.)

76. 2 April 1304. Rom (Vatikanet).

Benedictus episcopus servus servorum dei dilectis filiis generali et provincialibus ministris ac universis [fratribus¹ ordinis fratrum Minorum salutem et apostolicam benedictionem. Inter ceteros ordines quos celestis agricole summa benignitas in orto plantavit ecclesie sacrum vestrum ordinem (jamº per orbis provincias superna gratia propagante diffusum dum minori fungeremur officio sincera caritate dileximus ad statum ejus feliciter promovendum sollicitis studiis intendentes nec minuit [utique⁸ sed auxit polius circa [ipsum⁴ prehabite dilectionis affectum persone nostre subsecuta promotio ad⁵ apostolice dignitatis cum tanto propensius ad ipsius ordinis intendamus augmentum [quanto 6 nobis facultas prestantior [quamque7 nostris non exigentibus meritis [noscitur⁸ celitus attributa. Licet igitur nonnulli Romani pontifices predecessores nostri prefatum ordinem a prelatorum jurisdictione quorumlibet prorsus exemerint ipsumque fore decreverint per ipsorum litteras speciales exemptum. Nos tamen ordinem ipsum ah salutis fructus innumeros qui ex ipso noscuntur animabus fidelium provenire gerentes in visceribus caritatis et propterea nolentes omnino ut quisquam cuiuscumque sit ordinis dignitatis conditionis aut status vos generaliter [vel9 specialiter ac prefatum ordinem super exemptione ipsius ac aliis [vestris dictique¹⁰ ordinis libertatibus et immunitatibus quibuscumque sub quavis forma vel expressione verborum vobis et eidem ordini ab apostolica sede concessis impugnare impetere ac turbare valeat vel quomodolibet molestare vos et ordinem ipsum ab [omnium11 et singulorum quorumlibet prelatorum et personarum ecclesiasticarum omnimoda potestate ac jurisdictione prorsus eximimus de apostolice plenitudine potestatis ita quod nec etiam [ratio . . 12 delicti commissi vel initi contractus aut rei site posite vel existentis extra loca vestra exempla possitis coram eis, non obstante [institutione13 felicis recordationis Jnnocentii papa iiij.ti predecessoris nostri in contrarium edita impeti molestari seu quomodolibet [conveniri14 decernentes vos et ordinem [supradictum¹⁵ immediate eidem sedi ac soli tantummodo Romano pontifici subjacere, ecclesias insuper oratoria domos et loca que tenetis et inhabitatis ad presens et tenebitis ac inhabitabitis in futurum dum et quotiens vos illa tenere ac inhabitare contigerit exempta prorsus exi-

stere nulloque medio sedi subesse decernimus prelibate. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre exemptionis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Rome apud sanctum Petrum iiij.º Nonas Aprilis pontificatus nostri anno primo.

(1) Maugler. — (2) tam. — (3) itaque. — (4) ipsam. — (6) apicem tilfòies. — (6) quantum. — (7) quamquam. — (8) noscimur. — (9) aut. — (10) vestri. (11) omni. — (12) ratione. — (13) constitutione. — (14) contravenire. — (15) ipsum.

Biskoppen og Kapitlet i Oslo udnævne Fuldmægtige til at overbringe Erkebiskop Jörund sin Appel til Pavestolen i Anledning af sin paastanede Ret til at deltage i Valget paa ny Biskop i Hammer, hvortil den Hammerske Kannik Ingjald er udseet af Kapitlet sammesteds, og bemyndige dem til at tage de i denne Sag nödvendige Forholdsregler.

Efter Afskr. m. Arnes egen Haand bl. Apogr. Arn. Magn. paa Univ. Bibl. i Kbhvu. (Se Dipl. Norv. I. No. 105 og Keyser, Den n. Kirkes Hist. II. S. 104-6).

77. 16 August 1305. Oslo.

eorum in solidum, ita quod non sit melior conditio occupantis; sed quod unus eorum inceperit, alii possint finire ad appellandum; ne reverendus pater et dominus noster, dominus Jerundus dei gratia archiepiscopus Nidrosiensis electionem de persona Jngelldi canonici Hamarensis, contra canones et apostolice sedis privilegia attemptatam confirmet, et ne eidem ecclesie Hamarensi ut superior provideat, vel ut compromissarius aliquem eligat, et ne predicte ecclesie canonici nos de cetero spolient possessione juris eligendi vel quasi, in qua retroactis temporibus fue-Damus insuper eisdem procuratoribus nostris speciale mandatum ad jurandum corporaliter, tactis a se sacrosanctis ewangeliis, in animas nostras, quod credimus ea, que in appellatione ipsa exprimunt, vera esse et nos posse probare, et ad illa probanda sufficientes probationes habere, et ad appellationes legendum et prosequendum, et apostolos petendum, et alium seu alios loco sui substituendum. Volentes eliam relevare dictos procuratores nostros ab onere satisdationis, promittimus sub ypotecha rerum nostrarum et bonorum nostrorum, judicio sisti et judicatum solvi, cum omnibus clausulis suis, ac ratum habere quicquid per dictos procuratores seu ab ipsis substitutos factum fuerit in premissis et quolibet premissorum. In cuius rei testimonium sigilla

nostra presentibus sunt appensa. Datum Asloye, anno domini .m.º ccc.º v.º xvij.º Kal. Septembris.

(1) Antecedentia abscissa sunt (Arne Magnussens Bemærkning).

Den pavelige Pönitentiarius Kardinal Berengarius foreskriver Abbeden i St. Johannes's Augustinerkloster i Bergen, hvorledes han skal forbolde sig med de Novicer, der have gjort sig skyldige i Ulydighed og Vold mod geistlige, eller som ved Simoni ere indkomne i Klostret.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E), S. 206-8, jfr. m. Apogr. Arn. Magn. (Trykt i Langes Klosterhistorie, 1ste Udgave, S. 752-54).

78. 4 Februar 1308. Poitiers.

Berengarius miseratione divina tituli sanctorum Nerei et Achillei presbiter cardinalis, religioso viro, abbati, monasterii sancti Johannis Baptiste, ordinis sancti Augustini, Bergis, salutem in domino. Ex parte tua fuit propositum coram nobis, quod novitii tui monasteri(i), canonici et conversi, pro violenta injectione manuum in se ipsos invicem, [et] religiosas alias personas, sive clericos seculares, in canonem late sententie inciderunt; aliqui vero pro detentione proprie conspirationis offensa, denegata tibi et aliis suis superioribus obedientia, transgressionibus statutorum ipsius ordinis, et aliorum suorum superiorum et regularium mandatorum, excommunicationis incurrerunt sententias, in tales generaliter promulgatas; plures etiam ex eis, aliis assentientibus vel ad hoc assensum prestantibus, in ipso ordine vel monasterio, symoniacum habuerunt ingressum; quorum quidam, sic ligati, ordines receperunt, ministrarunt in ipsis, et alias se ingesserunt divinis. super quibus, tanquam pastor providus de subditorum salute sollicitus, supplicari fecisti humiliter, eis per sedem apostolicam misericorditer provideri. Nos igitur ex favore, qui religioni debetur, auctoritate domini pape, cujus penitentiarie curam gerimus, discretioni tue committimus, quatinus predictis manuam injectoribus, qui in se invicem, per te, illis vero qui [in] religiosos alios seu clericos seculares, manus temerarias injecerint, per te ac eorum prelatos, post competentem satisfactionem, injuriam passis exhibitam, ac aliis excommunicatis ex causis predictis, purgatis per satisfactionem condignam suis excessibus, super premissis perjuriorum reatibus, horarumque canonicarum omissionibus, ac peccatis aliis, que tibi confitebuntur, (nisi talia fuerint, et nisi forte eorum excessus adeo difficiles fuerint vel enormes, quod merito sit super eis sedes consulenda predicta) debite absolutionis beneficium impendas, hac vice, juxta formam ecclesie consuetam, et injuncta inde eorum cuilibet, super

premissis, pro modo culpe, penitentia salutari, et aliis, que ei de jure fuerint injungenda, quodque si quibus, per predicta perjuria, ad satisfactionem tenentur, satisfaciant competenter; et si licita fuerint juramenta, ad corum et horarum canonicarum observantiam redeant, ut tenentur; cum illis, qui predicto modo ligati, per simplicitatem et juris ignorantiam ordines receperint, ministrarunt in ipsis, vel alias se ingessere divinis, eis ad tempus, prout expedire videris, illis vero, qui talia scienter, non tamen in contemptum clavium, presumpscrunt, per biennium, a suorum ordinum exsegutione suspensis, tandem, suffragantibus eis meritis, alioque canonico non obstante, super irregularitate ex premissis contracta, et sic susceptorum exsegutione ordinum, misericorditer auctoritate predicta dispenses; proprium autem, si quod habuerint dicti canonici et conversi, in tuis facias manibus resignari, in utilitatem monasterii ipsius fideliter convertendum; acturus cum eis in casibus symonie juxta statuta concilii generalis. Datum Pictavis. ij Non: Februarii, pontificatus domini Clementis .v. anno tercio.

Kong Haakon (V) udsteder Leidebrev for de Underhandlere, der fra dansk Side skulle möde ham i Viken omkring 23 Mai for at handle om Frigivelse for Junker Nikolas (Jakobssön af Halland).

Efter Afskr. i Msscr. Barthol. IV (E) S. 334, jfr. m. Apogr. Arn. Magn. (Trykt i Thorkelins Analecta, S. 97—98 og Dipl. Svec. II. No. 1573).

79. 20 Marts 1308. Bergen.

Omnibus [presens scriptum cernentibus] H[aquinus] dei gracia rex Norwegie [salutem in domino sempiternam]. Notum facimus universis, quod nos damus et concedimus per presentes salvum et securum conductum, quibuscumque prelatis vel militibus, ex parte magnificorum principum dominorum Erici regis Dacie et Christophori fratris sui, ad nos libere veniendi in Vichiam, super deliberacione domicelli Nicolai nobiscum decimo kal. Junii, vel citra tempus illud volentibus placitare et nobiscum tempore placitacionis morandi, nec non a die placitacionis finite, infra vicesimum diem, pro nobis et nostris omnibus et singulis, ad propria libere redeundi; mandantes omnibus et singulis, tam extraneis quam indigenis, infra districtus nostri potestatem constitutis, sub pena capitis, ne quis ipsum presentem conductum ausu temerario violet vel infringat, sed pocius ipsos, durante conductu presente, omnes ipsos benigne recipiant et honeste pertractent. In cujus rei testimonium sigilla, reverendi patris domini Arnonis dei gracia Bergensis ecclesie episcopi, et discretorum virorum de consilio nostro, dominorum Erici

Waldemari, Berneri Erlingi de Berkræy. Snaronis Ashlaci, baronum nostrorum, una cum sigillo nostro sunt appensa. Datum Bergis, anno domini m.º ccc.º viij.º die Mercurii ante dominicam Letare.

Arne, Prest pas Stedje, melder Biskop Arne af Bergen, at han efter bans Befaling har undersögt Sagen mellem Sira Halldor pas Hval og Gyda pas Foss samt hendes Sönner Narve og Eyvind, og at han, de disse ingen Vidnesbyrd kunde fremskaffe, har ladet Sira Halldor ved Ed fralægge sig Skyld i den Skade, Eyvind havde faset.

Efter Afskr. bl. Apogr. Arn. Magn. og i Msscr. Barthol. IV. (E) S. 363-64.

80. 13 Juli 1308? ¹ [Stedje].

Wirðvlægom herra sinvm oc anlægom fæðr Arna biscupi i Biorgwin sendir Arne prestr a Steðiv. q. g. oc sinar [bæner] med auðmivkri *þæniostv, þer bvövt mer næstom min herra er ek var i Biorgwin at profe malefni bæirra sira Halfdors) a Hvale, oc Gyðu a Fosse Narfa sonar hænnar oc Œyvindar, oc af því setti ek þæim dag at þav skildi koma [til] min med sinvm vithnym oc malsbotom a Selliyvokv dag, hver er so komo, krafðe ek þa vithna vm fyrnæ[mda a]kæro Gyðv oc sono hænnar. æn þav qvaðozst ængi hafa, eptir hvat er ek setti þæim dag annan a lavgar dag[inn] næsta eptir Knvz mæsso invirðlægare eptir at læita gognvm sinvm oc malfærom, komo til andsvara við [fyrnæmdan] sira Haldor Narfe vmboðsmaðr Œyvindar. oc Grimr stivpfaðr hans, læitaðe ek við þa allra vtvæga vm þ[essa] framfærð með loglægom krofvm til vithna a presten, æn Narfe qvaðzt engi hafa, oc engom vendezst han, [eptir] þat stafaðe ek sira Haldore æið með þema orðom. at so lagðe han hond a bok. oc þvi skaut han til guðs. at safrsaukil sa sæm Œyvindr son Arnfins oc Gyðv a Fosse hefir a fingri ser. fæk[zst] æigi af hans handa værkvm. ne vil[tand]. sannaðo bænna æið með honom sira Gynnar a Læikangrym, sira Ommyndr i Kaupangre, sira Vilmvndr Vig... bema monnym hia værande flæirym. sira Hallwarðe a Ylmhæimi, oc Simvni [preste² a Nios. Hafre Moggu synis oc Porgæiri Poronnar syni. oc nokorom so oðrvm goðom monnym, himnæskr faðr gæymi yðar ny oc iamnan.

Exterior inscriptio epistolee: Virdulegom herra sinom Arna biscupi j Biorguin.

(1) Originalbrevet stod indsyet i den Bergenske Bispestols Kopibog efter andre Breve af 1308 - 10. — (2) Igjen udskrabet. — (3) Her synes at mangle et Ord.

Kong Erik af Danmark afteler Fred med den Norske Konge Haakons Sendebud, Biskop Helge af Oslo, Hr. Erik (Valdemarssön) af Sverige og Kannikon Ivar (Olafssön), hvorved blandt mere bestemmes, at Kong Haakon skal give Junker Magsus Birgerssön af Sverige sin Datter Ingeljörg tilægte, der skal være Norges Arving, hvis Faderen ingen ægtefödt Sön efterlader; Kong Haakon skal have en Del af Halland nordenfor Etersaen istedenfor sit mödrene Gods i Danmark, hvorpaa han giver Afkald, og Resten af Landskabet nordenfor denne Aa til Len; nöiagtige Bestemmelser træftes om de for Mordet pas Kong Eriks Fader lovfældte samt deres Tilhængere og Siægtninge; de to Honger skulle 11 Juni (1969) komme sammen ved Isefjord til Iverksættelse af Aftalen, og de underkaste sig endog Bansstraf, om denne ikke overholdes.

Efter Afekr. i Msscr. Barthol. IV (E) S. 342—46. (Trykt i Thorkelins Analecta p. 98—103 og Dipl. Svecan. II No. 1628. Se fölgende No.)

81. 29 August 1308. Kjöbenhavn.

Omnibus presens scriptum cernentibus, E(ricus) dei gracia Danorum Slavorumque rex, salutem in domino sempiternam. Noverint miversi, quod anno domini m⁰. ccc. [in octava die¹ beati Johannis baptiste, per reverendum in Christo patrem dominum Helgonem, miseracione divina episcopum Asloensem, et nobilem virum dominum E(ricum) condam regis Sueuorum filium, consanguineum nostrum dilectum, ac dominum Jwarum, canonicum Bergensem, magnifici principis domini Haquini regis Norwegie illustris, procuratores et nuncios speciales, ex parte ejusdem domini regis ex una parte, et nos ex altera parte, placitatum, concordatum et promissum est in hunc modum: Primo videlicet, quod inter dominum regem Norwegie et nos, et regna nostra, ex utraque parte, debet firma pax et securitas plenaria perpetuis temporibus observari, et ut ipse pax et securitas utrinque firmius et inviolabilius perpetuo teneantur, debet dominus rex Norwegie predictus fillam suam primogenitam legittimam, Jngiburg nomine, domicello Magno, filio domini Birgeri Sueuorum regis illustris, nepoti nostro, desponsare et copulandam sibi matrimonialiter assignare. Jpse eciam dominus rex Norwegie eandem filiam suam constituere debet post se regni Norwegie heredem, si ipsum non contingat filium legittimum optinere, si vero filium legittimum optinuerit, cum eadem filia sua domicello predicto sex milia marcarum argenti in dotem, et tantum de argento idem domicellus sponse sue predicte, ratione dotacionis propter nupcias, que Mornegiof dicitur, assignabit, vel bona seu certos redditus pro eodem, si vero heres regni fuerit, dabit eidem octo milia marcarum puri, in donacionem propter nupcias et super eo faciemus nos cum nostris fidelibus caucionem. Debemus etiam nos et bona fide promittimus, intendere sollicite et fideliter cooperari pro toto posse nostro, quod dominus Birgerus rex Sueuorum ad regimen regni sui redeat, et dignitatem regiam; et quod filius suus domicellus sepedictus succedat eidem, sicut tenetur merito, in eisdem, Ceterum ut pax et securitas supradicte inter nos et regna nostra teneantur amodo vinculo firmiori, et singula alia, que premittuntur, deducantur commodius et favorabilius ad effectum, aliqua de bonis et redditibus in Hallandia, ex parte boriali aque Ether, domino regi Norwegie sub rata et debita porcione pro bonis suis maternis omnibus, infra regni Dacie sitis, assignabimus, et residuum ejusdem terre ex ipsa parte aque Ether, videlicet quatuor hærad, eidem concedemus in pheodum, cum juribus, possessionibus, libertatibus et attinenciis, sicut ea comes Jacobus a progenitoribus [nostris] dinoscitur liberius tenuisse, et de eisdem facto nobis per eundem dominum regem Norwegie homagio, dominus rex Norwegie memoratus, cum hominibus et incolis ipsorum heredth, nobis et corone regni nostri servicium faciat requisitus, hoc adjecto, quod convicti pro morte patris nostri, ipsorum heredes et complices Daci, ibidem nullatenus colligantur; et ut ipsa hæredth et castra ibidem recuperentur ad manus domini regis Norwegie, cooperari debemus fideliter cum eodem toto posse. Preterea, ad preces et instancias domini regis Norwegie, de speciali gracia duximus admittendum, quod uxores et liberi novem pro morte patris nostri convictorum, et complices ipsorum novem ac eorum liberi, qui racione excessuum suorum bona sua, antequam domino regi Norwegie homagium fecerant, amisisse legitime dignoscuntur, bonis suis maternis utantur tantummodo; complices vero eorum alii omnes, et uxores et eorum liberi, qui antequam in servicium domini regis Norwegie venerant in Norwegiam, bona sua propter excessus suos, ut premittitur, non amiserant, utantur regno et bonis suis omnibus paternis et maternis, hii nichilominus, qui caucionem nobis fecerint, quam duxerimus acceptandam; reliqui vero bona sua vendant, et cum precio eorum maneant extra regnum; hoc adjecto, quod uxores et liberi novem convictorum pro morte patris nostri, perpetuo extra regnum Dacie stent, et infra tres annos premissa bona sua alienent; de ceteris vero in voluntate nostra sit et gracia, quos ipsorum regno cum bonis, uti, ut premittitur, velimus, quos ipsorum extra regnum stare velimus, et de bonis suis premissis fructus et redditus levare, et quos ex ipsis extra regnum manere perpetuo velimus ac bona sua supradicta [vendere] et extra Admittimus eciam, quod temregnum deducere precium eorumdem. pore placitacionis habende, ut premittitur, comes Jacobus una cum rege Norwegie compareat coram nobis, insuper, ne quid remaneat, quod pa-

cen et concordiam premissas violare poterit, seu dissensionis alicuius materiam generare, memoratus dominus rex Norwegie bona sua materna ratione quorum actenus lites et dissensiones sepius sunt commote, nobis nec non corone nostre, ubicumque infra regnum Dacie sita sint, ordinanda libere pro nostris usibus resignabit, quando adeptus fuerit quatuor heredth in Hallandia prius dicta, jtem nobili viro consanguineo nostro domino E(rico) predicto bona sua materna omnia, ubicumque in regno nostro en racionabiliter docere poterit, ex nunc libere resignames. Promittimus insuper, ipsum dominum Birgerum regem Sueuorum pro posse nostro favorabiliter promovere. Condictum est etiam et promissun, quod memoratus dominus rex Norwegie et nos aput Jaafiord in Sioland in die beati Barnabe apostoli, jam proximo futuro, convenire personaliter debeamus, ad deducendum supradicta omnia et singula ad Ut autem premissa omnia ex parte nostra inviolabiliter observentur, submittimus nos jurisdiccioni venerabilis patris domini Hælgonis Asloensis episcopi, jta quod si [in] premissorum aliquo defecerimus, possit in nos excommunicacionis sentenciam ferre, et nos excommunicatos denunciare, doneo defectus hujusmodi suppleatur, sed ipse dominus rex Norwegie jurisdiccioni venerabilis patris domini Olawi Roskeldensis episcopi, cum convenerimus ipse dominus rex Norwegie et nos primo similiter se submiserit viceversa. Promittimus insuper. quod dominus Birgerus rex Swecie predictus dispensacionem in curia procurabit, super contractu matrimonii inter ipsos domicellum Magnum et filiam regis Norwegie, cum idem quarto gradu consanguinitatis se attingunt. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum et datum Hafnis, anno et die supradictis.

(1) Uden Tvivl Skrivfeil for: octavo in die decollacionis. Dateringen hos Therkelia (og i Dipl. Svec.) er vilkaarlig; Tallet IX findes kun med Blyant tilskrevet over Linien i Barth. E. (Se P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VI. S. 499—501 og 519—22).

Kong Haakon slutter en endelig Fred med Kong Erik af Danmark i det væsentlige paa de Betingelser, hans Underhandlere det foregaaende Aar aftalte med den Danske Konge, samt med Tillæg af nogle Bestemmelser om Kong Haakons Mödrenegods, deres Rettergang i`hinandens Riger, begges Forheld til de Soonske Hertuger, Handelen m. m.

Efter Afshr. i Meser. Barth. IV (E) S. 846—52, (Trykt i Thorkelins Analecta p. 103—10 og Dipl. Svecan. II No. 1629. — Se foreg. No. og P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VI S. 518—22).

17 Juli 1309.

Kjöbenhavn.

Umnibus presens scriptum cernentibus Haguinus dei gracia rex Norwegie, salutem in domino sempiternam. Noverint universi, quod anno domini m.º ccc.º jx.º feria quinta proxima ante festum beate Marie Magdalene, Kaupmannahafa, juter magnificum principem dominum Ericum dei gracia Danorum Slavorumque regem illustrem ex una parte, et nos ex altera, placitatum, concordatum et promissum extitit in hunc modum, Primo, quod inter nos et regna nostra ex utraque parte, debeat firma pax et plena securitas perpetuis temporibus observari; et ut ipse pax et securitas utrinque firmius et inviolabilius perpetuo observentur, debemus filiam nostram primogenitam, legittimam, Jugiburgam nomine, domicello Magno, filio domini Birgeri-Sueworum regis illustris. nepoti domini Ririci dei gracia Danorum regis supradicti, desponsare et copulandam sibi matrimonfaliter assignare, Nos eciam debemus eandem filiam nostram constituere heredem post nos, regni Norwegie, si filium legittimum non contingat nos optinere, si vero filium legittimum optinuerimus, tunc cum eadem filia nostra domicello predicto sex milia marcarum argenti dabimus in dotem, et tantum de argento jdem domicellus sponse sue predicte, ratione donacionis propter nupcias, que morghengiof dicitur, assignabit, vel bona seu certos redditus pro eodem, si vero heres regni fuerit, dabit eidem octo milia marcarum puri in donacionem propter nupcias; et super eo fecit nobis dominus rex Dacie, cum suis fidelibus, caucionem. Debet etiam dominus rex Dacie, et bona fide promisit intendere sollicite et fideliter cooperari pro toto posse suo, quod dominus Birgherus rex Sueuorum ad regimen regni sui redeat, et dignitatem regiam, et quod filius suus, domicellus Magnus sepedictus, succedat eidem patri suo, sicut tenetur merito in eisdem, jpse dominus Birgherus rex Sueworum predictus dispensacionem in curia procurabit super contractu matrimonii inter ipsos domicellum Magnum et filiam nostram supradictam, cum idem quarto gradu consanguinitatis se attingunt. Ceterum ut pax et securitas supradicte inter nos et regna nostra teneantur amodo vinculo firmiori, et singula alia, que premittuntur, deducantur commodius et favorabilius ad effectum, aliqua de bonis et reditibus in Hallandia ex parte horiali aque Ether, sub rata et debita porcione pro bonis nostris maternis omnibus, infra regnum Dacie sitis, nobis assignabit, et residuum terre ex ipsa parte aque Ethre predicte, videlicet quatuor hærod dominus rex Dacie nobis concessit in pheodum, cum juribus, possessionibus, libertatibus, et attinentiis, sicut ea comes Jacobus a progenitoribus ipsius regis Dacie dinoscitur liberius tenuisse,

et de eodem residuo, ut supra, faciemus domino regi per nos homagium, et cum hominibus et incolis ipsorum hærod domino regi et corone regni Dacie servicium faciemus requisiti, hoc adjecto, quod convicti pro morte petris domini regis Dacie, ipsorum heredes et complices Daci, ibidem nullatenus colligantur, et, ut ipsa hærod et castra ibidem recuperentur ad manus nostras, cooperari debet dominus rex Dacie fideliter nobiscum, toto pesse, Preterea ad preces et instancias nostras de speciali gracia daxit dominus rex Dacie admittendum, quode uxores et liberi novem, pro morte patris sui convictorum, et complices ipsorum novem, et eorum liberi, qui racione excessuum suorum bona sua, antequam fratri nostro et nobis homagium fecerant, amisisse ligittime dinoscuntur, boais suis utantur maternis tantum modo, complices vero ipsorum alii omnes, ipsorum uxores et eorum liberi, qui antequam in servicium nostrum venerant in Norwegiam, bona sua propter excessus suos, ut premittitur, non amiserant, utantur regno et bonis suis omnibus paternis et maternis, hi nichilominus, qui caucionem domino regi Dacie fecerint, quam ipse duxerit acceptandam, reliqui vero bona sua vendant, et cum precio eorandem maneant extra regnum, hoc adjecto, quod uxores et liberi novem convictorum pro morte patris domini regis Dacie, perpetuo extra regnum Dacie stent, et infra tres annos premissa bona sua alienent; de ceteris vero in voluntate et gracia domini regis Dacie sit, quos ipsorum regno cum bonis, ut premittitur, uti voluerit: quos ipsorum extra regnum stare voluerit, et de bonis suis premissis fructus et redditus levere: et quos ex ipsis extra regnum manere perpetuo voluerit, ac bona sua supradicta vendere, et extra regnum deducere precium corundem, Jusuper, ne quid remanest, quod pacem et concordiam premissas violare poterit, seu dissensionis alicujus materiam generare, bona materna, racione quorum actenus lites et dissensiones sepius sunt commote, domino regi Dacie et corone regni, ubicumque infra regnum Dacie sita sunt, resignabimus, pro suis usibus ordinanda libere, qum adepti fuerimus castra et quatuor hærod in Hallandia prius dicta, Jtem instrumenta seu littere omnes, super banis nostris maternis in Dacia mobis restituantur, que dominus rex Dacie habet, vel per ipsum poterint optineri, Jiem faciat dominus rex Dacie, quod nobis fiat justicia de quibascum que personis infra regnum Dacie constitutis, contra quos querimoniam movere voluerimus, secundum quod exigunt leges patrie et postulat orde juris. Sic etiam faciemus domino regi Dacie in regno nostro vice versa, Jtem resignavit nobis dominus rex Dacie exnunc, omnia bona nostra materna, ubicumque infra regnum Dacie sita, pro vostris usibus libere ordinanda, super fructibus autem de bonis eisdem

a die decollacionis beati Johannis baptiste sub anno domini m.º cccº. viijo. usque nunc, per quemcumque perceptis, vel percipiendis forsan in futurum, super quibus coram domino rege Dacie querimonia, nostro nomine, mota fuerit, faciat ipse dominus rex Dacie nobis, quod exigunt leges terre, donec castra et quatuor hærod in Hallandia, ut premittitur, consecuti fuerimus et adenti. Jtem dominus rex Dacie, duces Suetie, quam cicius poterit, hostiliter invadat, nec nos cum eisdem ducibus pacem treugas seu diem aliquem faciemus vel recipiemus, sine consensu domini regis Dacie, et si contingat nos cum dictis ducibus diem vel treugas, ex causa aliqua, recipere, illa dies seu treuge debent esse breves, et dominus rex Dacie et regnum suum in eisdem die et treugis includantur; et hoc sibi tempestive per nos debet intimari; super quo postmodum fiat, quod utrique nostrum expediens videatur, Jtem dominus rex Dacie et nos, non debemus separatim cum fautoribus dominorum ducum predictorum aliquibus pacem facere, nisi cum eis, quos nobis et domino Birghero regi Suecie attrahere poterimus in servicium et juvamen. Jtem mercatores utriusque regni, Dacie videlicet et Norwegie, hic vel ibi naufragium pacientes, bona sua, per se vel per alios, salvent libere, et de salvatis disponent libere, pro sue libito voluntatis, nullum eciam theloneum in Dacia vel Norwegia a mercatoribus ipsorum regnorum extorqueri debeat aliquatenus, nisi secundum quod solvi consueverat ex antiquo, Jtem mercimonia quecumque per mercatores utriusque regni emta in eisdem regnis ante publicacionem inibicionis, super eisdem non deducendis ibidem factam, soluto theloneo, ut supra, libere deducantur, si que vero empta fuerint post publicacionem inibicionis hujusmodi quandocumque factam, eadem, nisi de gracia speciali minime deducantur, antegnam ipsa deducendi data fuerit licencia generalis, ut autem premissa omnia ex parte nostra inviolabiliter observentur, submittimus nos jurisdiccioni venerabilis patris Roskelldensis episcopi, quicumque pro tempore fuerit, ita quod, si in premissorum aliquo defecerimus, possit in nos senténciam excommunicacionis ferre, et nos excommunicatos denunciare, donec defectus hujusmodi suppleatur, sic eciam memoratus dominus rex Dacie jurisdictioni venerabilis patris, domini episcopi Asloensis, qui eciam pro tempore fuerit, se submisit, similiter viceversa, et cum hoc, ut supradicta omnia firmiter observentur, promiserunt una nobiscum bona fide, venerabiles patres, domini Ketillus Stawangrensis, Hælgo Asloensis, Arno Bergensis, et Jngeldus Hamarensis, dei gracia episcopi, ac dominus Bricus Walldemari condam regis Sueuorum filius, dominus Finno, magister capellarum nostrarum, ac nobiles viri, dominus Bernardus de Biarkeræy, Thorias

Haguini, Sparo Aslaci, barones, nec non et domini Thorwaldus Thoresson. Blauus Bilifsson, Sigwardus de Random, Throndo Halwardi, Siguatus de Leirholom, Thorias Harfer, Sigwardus Harexson, Bryniulphus Storm, Threndo Gunulphi, Gunnarus Thome, Birgherus Thorkilli, Serkus Petri, Jwarus Steinari, Rywindus Symonis, Augustinus Arnonis, Andreas Sigwardi, milites, ac eciam Haquinus Thorie, Johannes Gudbrandi, Ivarus Arnonis, Bryniulphus Agmundi, Agmundus Œywindi, Johannes de Strond, Auduenus Gudthormi, Haquinus Agmundi, Petrus Peterss son, Gudbrandus Gudbranzsoner, armigeri nostri, quorum sigilla, una cum nostro, presentibus sunt appensa, Condictum est eciam, quod ducenti et septuaginta milites et armigeri nostri promittent bona fide, et super hoc dabunt literas suas patentes, quod singula omnia, ut premittitur, nostro nomine observentur, et illas literas mittemus nos, si securus fuerit transitus, Tunsbergis, die nativitatis beati Johannis baptiste proximo affuturo, nunciis domini regis Dacie ibidem assignandas, Si vero securus non fuerit transitus, ipso tempore litere predicte tam suo nomine quam nostro Kaupmannahafn mittentur, eodem die ibidem nuncjis nostris utrinque mutuo assignande. Jtem si ex promissoribus nostris. predictis militibus videlicet et armigeris, interim aliquem vel aliquos mori contigerit, alium vel alios instituemus, qui nostro nomine promissionem similem faciat loco sui. Actum et datum, loco anno et die in principio supradictis.

Den valgte Erkebiskop Eilif af Nidaros paalægger Biskop Arne af Bergen i Anledning af det Orknöske Kapitels Begjøring om Stadføstelse paa sit Valg af Erkedegnen Villiam til Biskop i den afdöde Dolgfinns Sted at indstevne dem, der maatte have noget at indvende mod den valgte, Vælgerne eller Valgmaaden.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E), S. 520-21, jfr. m. Apogr. Arn. Magn.

83. 12 Septbr. 1309. Bergen.

Elawus miseratione divina electus ecclesie Nidrosiensis, venerabili in Christo patri domino Arnoni eadem gratia episcopo Bergensi, salutem in salutis auctore Jesu Christo. Significaverunt nobis discreti viri, domini Stephanus et Anacholldus, procuratores capituli Orchadensis, quod vacante ecclesia Orchadensi per mortem bone memorie domini Dolphinni, condam episcopi Orchadensis, unanimi consensu discretum virum dominum Willelmum, archidiaconum ac concanonicum suum, sibi et ecclesie Orchadensi in prelatum et pastorem concorditer elegerunt, et ut eleccionem bujusmodi confirmaremus, nobis cum instancia supplicabant procuratores memorati. Nos autem in tanto negocio juxta

canonum statuta, debits maturitate procedere cupientes, ut, secundum apostolum, nemini cito manum imponere videamur, vos in juris subsidium requirimus et rogamus, quatinus clero et populo in ecclesia vestra majori congregato, auctoritate presentium per vos, vel per alium, quem ad hoc duxeritis deputandum, peremtorie citetis omnes et singulos obicere volentes crimina vel defectus in electi vel eligencium personas, seu etiam contra eleccionis formam, ut coram nobis a presencium publicacione compareant infra mensem, quod proponunt, legittime probaturi. In signum autem execucionis vestre seu denunciationis per vos facte, sigillum vestrum presentibus apponatis. Datum Bergis, pridie Jdus Septembris anno domini millesimo .ccc.º nono.

Biskop Thord af Garde og Abbed Eisar i St. Michaels Kloster (Munkeliv) i Bergen udgive Vidisse af Pave Gregor IX.s Beskjermelses-Brev for Fane Hospital.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 372-74.

84. 9 Mai 1311. Bergen.

Universis Christi fidelibus presens transcriptum cernentibus Thordo dei gracia episcopus Gardensis et Enarus abbas monasterii sancti Michaelis Bergis ordinis sancti Benedicti salutem in domino sempiternam, Noveritis nos apud civitatem Bergensem septimo Jdus Maii anno domini m.º ccc.º undecimo literas felicis recordationis Gregorii. pape noni cum vera bulla et filo serico non rasas non abolitas non cancellatas nec in aliqua sui parte viciatas vidisse et diligenter inspexisse tenorem de verbo ad verbum ut sequitur continentes. [Her fölger Brev No. 6 i Dipl. Norv. II.] Nos igitur episcopus et abbas memorati presenti transcripto sigilla nostra apponi fecimus in testimonium premissorum, Datum loco die et anno supradictis.

Kormak, Erkedegn paa Suderöerne, og Grimar (Ormssön), Præbendarius i Nidaros, afgive til Erkebiskop Eilif en Beretning om den dem paalegte Visitation af Orknöernes Bispedömme om Hösten 1319, hvorved de forefundne Mangler befandtes mere at hidröre fra Forgjængernes end den nuværende Biskops (Villiams) Forsömmelse; dog havde denne i Jarlens og fleres Nærværelse lovet at rette herpaa og anvist Penge dertil; hvad derimed hans private Liv angik, da havde de derom adspurgte geistlige under Ed bevidnet, at de ufordelagtige Rygter desangaaende vare fuldkommen falske.

Efter Afskr. i Msscr. Barthol. IV. (E) S. 134—36, jfr. m. Apogr. Arn. Magn. (Trykt i Thorkelins Fragments of English and Irish history p. 71—72. — Jfr. Suhms Hist. af Danm. XII S. 37—38, R. Keyser, D. n. Kirkes Hist. II S. 210 og P. A. Muuch, D. n. Folks Hist. VII S. 31. Se ogsaa Dipl. Norv. VII No. 97.)

Reverendo in Christo patri et domino suo, domino Elawo dei gracia archiepiscopo Nidrosiensi, sui humiles et devoti Cormacus archidiaconus Sodorensis, et Grimarus sue ecclesie Nidrosiensis prebendarius, salutem et omnem reverenciam, tam debitam quam devotam, Quoniam uterque peccat, qui veritatem occultat, et mendacium profert, quia hic prodesse non vult, et alius nocere desiderat, idcirco testimonium veritati perhibere volentes, paternitati vestre reverende significamus, quod cum nos, ex commissione mandati vestri, in officio visitacionis ad dyocesim Orchadensem circa festum sancti Michaelis accessissemus apud Kirkewan, et porrecta ac ostensa commissione mandati vestri, venerabili patri, ejusdem loci episcopo, in ecclesia sua cathedrali, coram suo capitulo, nos ad execucionem officii nobis injuncti satis gratiose et obedienter admisit, et in omnibus necessariis, ob vestre paternitatis reverenciam humaniter et benigne pertractavit. officioque visitacionis per totam Orchadiam per nos plenius peracto-et discusso, defectus quos invenimus in ecclesiis ibidem, magis per remissitudinem et negligenciam predecessorum suorum, quam suam, ut ad plenum intelleximus, existentes, cum tot et tales defectus infra breve tempus, licet pro posse suo nisus fuerit, eos reparare non suffecit. Promisit tamen nobis, fide media, coram domino Magno comite Orchadie et Cathanie et Caterina sponsa ejusdem, capituloque suo, ac multis aliis fidedignis, dictos defectus infra [breve] tempus emendare, assignavitque ad hoc certam portionem reddituum suorum, prout unicuique ecclesie opus fuerit, et sibi et capitulo suo visum fuerit oportunum, quoadusque dicti defectus plene fueriat emendati, Preterea quia quedam sinistra de persona dicti domini episcopi paternitati vestre fuerunt suggesta, super quibus nobis specialiter inquirere precepistis, habita super hiis fideli et diligenti inapisitione et examinatione, tam per archidyaconum suum et canonicos, quam vicarios ecclesie, corporali sacramento interposito, invenimus predicta suggesta omnino esse falsa et inania, et magis ex iniquitatis et odii fomite quam radice veritatis processisse, maxime quoad incontinenciam, dicto domino episcopo impositam, predicti archidyaconus, canonici et vicarii, per sua juramenta specialiter deposuerunt, se numquam scivisse, vidisse aut intellexisse, seu per aliqualem modum probabilem, vel alicujus suspicionis similitudinem perpendisse aut percepisse huiuscomodi contra prefatum dominum suum episcopum, postquam fuit in episcopum consecratus, sed pocius se credere et scire hujus-[modi] penitus esse falsa, et ab. emulis et malivolis, si qua dicta sunt,

85.

ortum habuisse. Unde ad innocentie puritatem declarandam, et detrahentium versutiam comprimendam, quatenus facultas nobis a deo data est, inquirendi et investigandi super premissis, paternitati vestre veritatem patefacimus per presentes literas, sigillis nostris consignatas. Datum etc.

(1) Staar mollem to Breve af 1320; bvis Beretningen, som maaske rimeligst, allerede er afgiven fra Orknöerne, maa den snarest være fra Hösten 1319.

Erkebiskop Eilif af Nidaros, der af sine udsendte Visitatorer er bleven underrettet om, at Biskop Villism af Orknö har bestyret sin Bispestols Gods
slet, ukanonisk besat de geistlige Embeder, fört et for en Biskop upassende Privatliv, forsömt Omsorgen for sit Embede og sine undergivne
m. m., suspenderer ham fra Bispegodsets Bestyrelse og formaner ham til
Bedring.

Indtaget i Vidisse nedenfor No. 89 (Msscr. Bath. IV (E) S. 138-41 og Apogr. Arn. Magn.) — (Trykt i Thorkelins Fragments etc. p. 73-75. — Jfr. Suhms Hist. af Danm. XII S. 33-34, Keyser, D. n. Kirkes Hist. II S. 210-11 og P. A. Munch, d. n. Folks Hist. VII S. 31-32).

86. 17 Juli 1320. Bergen.

In nomine domini amen. Cum nos Blawus dei gracia Nidrosiensis archiepiscopus, dudum valido nostris auribus deferente clamore, vos dominum Villelmum, episcopum Orkadensem, per totam nostram dvocesim enormiter intellexerimus infamatum, ideirco nos ex officii nostri debito scire volentes, si dictus clamor opere sit completus, ad insam vestram ecclesiam et dyocesim per viros discretos, dominum Cormacum archidyaconum Sodorensem, et Grimarum, ecclesie nostre prebendarium, a nobis plenariam optinentes potestatem, descendimus visitandam. Qui quidem nostri nuncii, visitatores et inquisitores, in hoc negotio per nos commissum sibi legacionis et visitacionis effectum, diligenter per processus legitimos et formam debitam exsequentes, invenerunt vos, frater episcope, non solum bona episcopalia, per prediorum alienaciones et infeudaciones adeo dilapidasse, ac etiam distraxisse, quod ipsa ecclesia cathedralis et curia episcopalis in ipsis edificiis pro magna parte corrutis, de reliquo subitam minatur ruinam, verum etiam omnium quasi aliarum ecclesiarum redditus [et] proventus, ad rectorum earundem sustentacionem et edificiorum reparationem pertinentes, vestris inordinatis usibus in tantum applicasse, quod cultus divinus deperit, honestas pre expensarum penuria negligitur, clericalis et cleri pariter et populi caritas et devotio contabescit. Jnvenerunt vos insuper, tanquam canonum contemptorem, beneficia nulla canonice contulisse, sed personas diversas, videlicet alienigenas, vagabundos, ac etiam diversarum

religionum apostatas, ad terminum limitatum annorum vel mensium instituisse in eisdem: certa vobis pensione vel pecunie quantitate de corum quolibet reservata; ac etiam subditorum appellationibus, rite interjectis, injuriose, non deferre; vosque personaliter, pontificali dignitate et debita morum gravitate neglecta, aucupiis et clamosis venationibus, ac hujusmodi levitatibus, ut de aliis taceanus, tanta vos frequentia occupatis, quod ecclesiarum regimini et pastoralis cure sollicitudini, sic dissolute vivendo, nichil vel parum intenditis, subditos, vestros, vdolatras, veneficos, hereticos, ac etiam alios criminosos male viventes, et clavium contemptores, in nullo penitus corrigendo; sed in vestris expensis et familia, excommunicacionis sententia manifeste ligatos detipentes. Cum igitur hec, et hiis similia, animarum saluti plurimum adversentur, scandalum generent manifestum, et divinam provocent offensam, si eis obviatum non fuerit remediis oportunis; idcirco nos, Orchadensis ecclesie indempnitatibus, ex officii nostri debito providere cupientes, ne per vestram dilapidationem bonorum suorum jacturam et dampna sustineat ampliora, auctoritate metropolitica a bonorum administratione sententialiter vos suspendimus in hiis scriptis, quo ad alios vestros excessus correctione nobis debita reservata; fraternitatem insuper vestram caritative requirimus, et paternis affectibus exhortamur, in virtute sancte obedientie vobis firmiter demandantes, quatinus excessus vestros et processus improvidos, emendatione debita corrigatis. Lecta et lata est hec sententia, ipso domino episcopo presente, ac sepies pries ammonito, et tunc specialiter ad ipsam sententiam audiendam legittime citato. xvjo. Kal: Augusti, in consistorio curie nostre Bergis, anno domini millesimo, ccc.º vicesimo.

Erkebiskop Eilif suspenderer Biskop Villiam af Orknö fra Bispeembedet og paalægger ham under Bans Straf inden 3 Maaneder at betale 53 Mark Sterling i Peterspenge, som han siden sin Tiltrædelse i c. 15 Aar havde tilbageholdt, samt inden samme Termin at godtgjöre den Orknöiske Kannik Engelbrekt Lyning, der i 1318 blev sendt til Orknöerne for at oppebære Peterspengene derfra, for hans Fængsling og Berövelsen af Gods og Præbende.

Indtaget i Vidiese nedenfor No. 89 (Msscr. Barth. IV (E) S. 141—43 og Apogr. Arn. Megn.) — (Jfr. Suhms Hist, af Danm. XII S. 34—35, Keyser, D. n. Kirkes Hist, II S. 211 og P. A. Munch, D. n. Folks Hist, VII S. 32. Se ogs. Dipl. Norv. VI No. 124 og VII No. 129).

87. 28 Juli 1320. Bergen.

In nomine domini amen. Cum nos Elaws dei gracia Nidrosiensis ecclesie archiepiscopus, dudum sub anno domini millesimo .ccc.º 108 1320.

decimo octavo, auctoritate sedis apostelice, nobis in hac perte specialiter commissa, ad inquirendum de denario beati Petri in episcopatu Orchadensi, ac etiam ad ipsum ibidem levandum, discretum virum, dominum Jngilbertum dictum Lyning, canonicum Orchadensem, vos, domine Villelme, Orchadensis episcope, nuncium nostrum memoratum, immo verius sacrosancte sedis antedicte, omni reverentia postposita, proprie professionis et juramenti penitus immemores, incarcerare presumpsistis, in ejusdem apostolice sedis dampnum et injuriam, ac hujus negotii confusionem et impedimentum manifestum; ipsumque Jngilbertum, juris ordine totaliter pretermisso, prebenda sua et bonis omnibus mobilibus et immobilibus, in Orchadia existentibus, spoliastis, et adhuc contra nostras ammoniciones et mandatum inobedienter bona eadem detinetis, taliter spoliata; vos insuper de denario memorato, a tempore, quo primo administrationem habuistis ecclesie Orchadensis, pro quolibet anno tres marcas sterelingorum cum dimidia et quinque denariis, vestris usibus applicastis, summam hujusmodi per annos circiter quindecim occultando, prout per testium depositiones et vestram confessionem in jure factam coram nobis est probatum. Nos ergo tantam apostolice sedis injuriam sub dissimulacionis connivencia sustinere non valentes, vos dominum Villelmum, episcopum Orchadensem, pro injuriis et contumeliis antedictis, ab officio pontificali suspendimus in hiis scriptis, ad solucionem et restitucionem quinquaginta trium marcarum sterelingorum de vestris propriis bonis solvendorum, quas de sepedicto beati Petri denario vobis usurpative retinuistis, nichilominus condempnantes. Ad cujus quidem pecunie solutionem et tradicionem nobis plenariam faciendam, terminum vobis trium mensium prefigimus, sub pena excommunicationis; quam ex nunc in vos ferimus, si mandatis nostris parere contempseritis in premissis. Infra quem terminum, sub pena prelibata bona omnia, quibus dominum Jngilbertum, domini nostri pape et nostrum nuncium, spoliastis, restitui precipimus per hec scripta, quem et nos ad prebendam et canoniam, quam in ecclesia Orchadensi rite optinuerat, tanquam spoliatum manifeste, sententialiter restituimus per presentes. Lecta et lata est hec sententia in consistorio curie nostre, Bergis, prefato domino episcopo sepe sepius prius, super premissis monito et vocato, tunc vero ad audiendam hanc sententiam specialiter citato. Anno domini millesimo. ccc.º vicesimo quinto. Kal: Augusti.

Erhabiskop Eilif paalægger Biskop Villiam af Orknö under Forbud af Indgang i Kirken inden förstkommende St. Hansdag at lade Hr. Ragneald Aslakssöns Frues Lig hæderlig före til Begravelse i Nidares Domkirke, hvor hun bande i sin Velmagt og paa sit Yderste har valgt sit Gravsted, samt at betale, hvad han har oppebaaret, samt lide yderligere Straf for at have tilbageholdt Liget i sin egen Kirke, som derved er falden under Interdikt, hvorfor de, som deri holde Gudstjeneste, blot kunne löses af Kurien.

Indtaget i Vidisse nedenfor No. 89 (Msscr. Barth. IV (E) S. 143-45 og Apogr. Arn. Msga.) -- (Jfr. Suhms Hist, af Danm. XII S. 35, Keysers Kirkehist. II S. 211 og Munch, D. n. Folks Hist. VII S. 32. Se ogs. Dipl. Norv. II No. 137).

88. 29 Juli 1320. Bergen.

Elaws dei gratia, archiepiscopus Nidrosiensis, venerabili in Christo fratri, domino Villelmo episcopo Orchadensi, salutem in domino. Quia cum bone memorie domina Raghneldis, uxor discreti viri, domini Roghanaldi Aslaci, dudum in presentia nostra, cum adhuc omnimoda gauderet corporis sospitate, ac predicto domino Roghnaldo presente et consentiente, sibi in ecclesia nostra Nidrosiensi solempniter locum elegit sepulture, sicut in literis super hoc confectis clarius continetur, et. sicfut] intelleximus, illud idem in ultimis suis in Orchedia innovavit, non sufficieus admirari, qua temeritate presumitis funus predicte domine Raghnaldis, contra predicti domini Roghnaldi requisitionem, detinere; qui se paratum offerebat, illud ad ecclesiam nostram Nidrosiensem cum honore transportare; in nostrum et ecclesie nostre, cui fidelitatem tenemini 'ex prestito juramento, prejudicium non modicum, ac sepedicti Roghawaldi dampnum evidens et gravamen; non advertentes, quod ecclesie et loca, in quibus contra decedentium voluntates corpora defunctorum detinentur, ipso jure, ecclesiastico supponuntur interdicto, et irregularitatem contrahunt, a qua nisi per sedem apostolicam absolvi nequeunt celebrantes in eisdem. Nos ergo, tantam presumpcionem sub dissimulacione preterire nullatenus intendentes, et cum justissimum sit, ut in quo quis dereliquerit, in eodem puniatur, vobis precipimus ac sub pena ingressus ecclesie, quam in vos exnunc ut extunc, si mandatis nostris non parueritis, sententialiter ferimus in hiis scriptis, auctoritate metropolitica firmiter demandamus, quatinus corpus sepedicte Roghnaldis, cum omnibus inde perceptis, ad ecclesiam Nidrosiensem in expensis vestris, cum honore debito, ante festum beati Johannis baptiste a dato presentium proximo subsequens, per personas honestas nobis deferatis, nichilominus penas ulteriores pro injuriis, dampnis et aliis inobedienciis, nobis et ecclesie nostre per vos irreverenter exhibitis et illatis, vobis infligendas, auctoritate presentium, reservantes. Datum Bergis, anno domini millesimo .ccc.º vicesimo. quarto Kal: Augusti.

Biskop Audfinn af Bergen og hans Kapitel bevidne, at de 5 August hörte Hr. Grimar Ormssön oplæse for Biskop Villiam af Orknö tre Domsbræve mod ham, udstedte af Erkebiskop Eilif af Nidaros.

Efter Apogr. Arn. Magn. og Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 137—45. (Trykt i Thorkelins Fragments etc. p. 73—75. — Jfr. Suhms Hist. af Danm. XII S. 33—35, Keysers Kirkehist. II S. 211 og P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VII S. 33.)

89. 6 August 1320. Bergen.

Transscriptum super sententiis domini archiepiscapi contra Orchadensem episcopum.

Universis Christi fidelibus, presentes literas inspecturis, Audfinnus dei gracia episcopus Bergensis, nec non et capitulum et canonici ecclesie memorate, salutem in domino sempiternam. Noveritis, quod anno domini millesimo, ccc.º vicesimo, in octava beati Olavi regis et martiris, in consistorio curie Bergensis, presentes fuimus, audivimus ac diligenter ascultavimus, cum dominus Grimarus Ormeri legit coram domino Villelmo dei gracia episcopo Orkadensi, tres literas venerabilis in Christo patris ac domini nostri, domini Blaui permissione divina Nidrosiensis archiepiscopi, sigillo suo consignatas; quarum tenor de verbo ad verbum talis extat: [Her fölger Brev No. 86 ovenfor.] Secunda litera tenoris sequentis. [Her fölger Brev No. 87 ovenfor.] litera tenoris et continencie infrascripte. [Her fölger Brev No. 88 overfor.] Ad evidentiam majorem collacionis facte ad ipsa originalia cum presenti transcripto, sigilla nostra episcopi et capituli predictorum presentibus sunt appensa. Datum viii. Jdus Augusti, loco et tempore supradictis.

Erkebiskop Eilif af Nidaros bekjendtgjör, at han har overdraget de Bergenske geistlige Thorkel (Haanefssön) og Herbrand Theeitashings og Raudarthings (Randarthings?) Kirker i Orknöernes Bispedömme, da deres Besættelse ved Biskop (Villiams) Forsömmelse ifölge en Concilstatut nu er ham hjemfalden.

Efter Apogr. Arn. Magn. og Afskr. i Mescr. Barth. IV (E) S. 145—46. (Trykt i Thorkelins Fragments of English and Irish history etc. p. 76—77 og Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. VI S. 502).

90. 1 Septbr. 1321. Nidaros.

a. Universis Christi fidelibus presentes literas visuris vel audituris, Elawus miseratione divina, Nidrosiensis ecclesie archiepiscopus, salutem in domino Jesu Christo, Noveritis nos discreto viro Thorkillo, Bergensis ecclesie clerico, ecclesiam que dicitur Puzzitaping, Orchadensis dyocesis, ad nostram donationem, ex statuto concilii gene-

ralis, per venerabilis fratris domini.. Orchadensis episcopi negligentiam devolutam, auctoritate metropolitica, cum omnibus suis pertinenciis, habitis et habendis, canonice contulisse, perpetuis temporibus libere possidendam. Jn cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Nidrosie Kalendis Septembris anno domini m.º ccc.º xxj.º consecrationis vero nostre anno xj.º

b. Litera vero Herbrandi, que sequitur, abbreviatur, quia ejusdem tenoris est cum precedenti, exceptis loci et propriis nominibus, ut per eam, que sequitur, satis patet.

Universis etc. Elawus miseratione divina etc. Noveritis nos discreto viro, Herbrando, Bergensis ecclesie clerico, ecclesiam [dictam Rauðarþing, 1 Orchadensis dyocesis, ad nostram donationem, ex statuto concilii etc. Datum etc. sicut prius.

(1) Apogr.: de Raudarping eller Randarping.

Notits om at (Biskop Audfinn) i to Kannikers og flores Nærværelse efter Begjæring löste Presterne Thorkel og Herbrand fra sin Jurisdiktion i Anledning af deres Ansættelse i Orknöernes Bispedömme.

Efter Apogr. Arn. Magn. og Afskrift i Msscr. Barth. IV (E) S. 145. (Trykt i Thorkelins Fragments of English and Irish history p. 76.)

91. 5 Marts 1322. [Bergen.]

Nota. quod anno domini. m.º ccc.º xxij.º tercio Non. Martii dimisimus a nobis et nostra jurisdictione Thorkillum et Herbrandum ad eorum supplicationem propter causam in eorum literis dimissoriis contentam quod eis annuimus in presentia dominorum Borghari et Haquini canonicorum nostrorum Johannis Suenonis fratris Stullonis, cum pluribus aliis fidedignis.

Biskop Audfinn af Bergen underretter Biskop Villiam af Orkno om, at han paa Begjæring har lost Thorkel Haunefeson, som han efter Erkebiskop Eilifs Præsentation har befordret til geistlige Grader, fra sin Jurisdiktion og tilladt ham at residere ved den ham af Erkebispen overdragne Thoeitathings Kirke paa Hjaltland, hvis Besættelse var denne hjemfalden ved Biskop Villiams Forsommelse, og anmoder om en god Modtagelse for ham.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 146-47, jfr. m. Apogr. Arn. Magn. (Trykt i Thorkelins Fragments of English and Irish history etc. p. 77-78 og Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. VI S. 502-3).

6 April 1322. Bergen.

Litera dimissoria.

92.

Venerabili in Christo fratri et domino, domino Vilelmo dei gracia episcopo Orchadensi, Audfinnus eadem gratia episcopus Bergensis,

112 1322.

salutem et fraternam in domino caritatem. Accedens ad presenciam nostram Thorkillus Hanewi, quem ad presentacionem venerabilis in Christo patris ac domini nostri, domini Elawi miseratione divina Nidrosiensis ecclesie archiepiscopi, ad diaconatus et presbiteratus ordines, statutis a canone temporibus, promovimus, nobis intimavit, quod cum eidem dominus archiepiscopus memoratus ecclesiam in Hiatlandia, vestre dyocesis, que Pvæitabing dicitur, ad ipsius archiepiscopi collationem, ex statuto generalis concilii, prout patet in literis super hoc confectis, devolutam, auctoritate metropolitica canonice contulerit, perpetuis temporibus possidendam. Verum quia beneficium hujusmodi personalem requirit residenciam, nobis Thorkillus antedictus humiliter supplicavit, ut ipsum a nostra jurisdictione absolveremus, dandi sibi liberam licenciam in beneficio ei sic collato residere. Quare vestram in domino fraternitatem exoramus, quatinus presbiterum prelibatum, cum ad dyocesim vestram venire ac in corporalem mitti possessionem dicti beneficii contigerit, intuitu nostri benigne recipiatis, nullam eidem ab aliquo injuriam aut gravamen inferri permittentes; scituri pro certo, eundem presbiterum a nobis cum bona licentia absolutum recessisse. Jn cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. **Datum Bergis** viij.º Jdus Aprilis, anno domini millesimo .ccc. vicesimo secundo.

Biskop Audfinn af Bergen bekjendtgjör Resultatet af det Forhör, der var holdt over Ragnhild Tregagaas, og hvorved hun tilstod at have brugt Tryllemidler og Besværgelser, som hun havde lært i sin Ungdom, for at bringe sit Næstsöskendebarn Baard, til hvem hun, skjönt gift, tidligere havde staaet i et utilladeligt Forhold, til at hæve sit Ægteskab med Bergljot, hvilket han ogsaa havde gjort.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 87—90 og Apogr. Arn. Magn. (Trykt med Oversættelse i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. V S. 479—82; jfr. ogs. Suhms Hist. af Danm. XII S. 365—66, Keyser, D. n. Kirkes Hist. II S. 235—36 og P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VII S. 138—39.)

93. 8 Februar 1325. Bergen.

De quadam lapsa in heresim Ragnilda Tregagaas.

In nomine domini amen. Nos Audfinnus dei gratia episcopus Bergensis notum facimus universis quod sub anno domini m.º ccc.º
xx.º quinto immediate post octavam epiphanie de septimana in septimanam fama publica validusque clamor discretorum nostris auribus deferebant quod Ragnilda dicta Treghagaas, erroris cecitate depressa divini cultus obtestante turbulent(i)a nature, proch dolor peregrina non
solum in innocentium vite existimationisque labefactionem miserabiliter

sit molita verum eciam ad ipsius creatoris contumeliam in heretice supersticionis invium detestabilius est prolapsa. Nos igitur predictum clamorem salva conscientia quadam connivencia captata sub dissimulacionis pallio penitus indiscussum pertransire non audentes de fratrum nostrorum consilio ad inquisicionem descendimus super illo prout postulat ordo juris, Primo itaque dictam Ragnildam ream citari fecimus ut in festo beste Agnetia secundo compareret que de statuto comparens super articulis de quibus fuerat infamata totam inficiabatur veritatem, hoc videntes discretos viros videlicet Asbernum de Lundarviik Ketillum de Haferskor, Hallonem sub Monte Asbernum et Halvardum de Skialbreid coram quibus fuerat pridem confessata ad diem Martis proximum post parificationem beate virginis comparituros citavimus, sed ipsam suspicionum presumptionumque podio quasi impositi sceleris obnoxiam secare custodie addiximus qua suspecti set nondum convicti mancipantur lestesque supradicti in personis propriis prefixo termino venientes et tanquam legittime admissi sacrosanctis evangeliis corporaliter tactis deposuere iurati quod anno domini millesimo .ccc.º xxiiij. tercio Nonas Novembris in hyemali refectorio presbyteri de Fusum se presentes audivisse quod sepedicta Raghnilda sponte a nullo interrogata fatebatur articulos qui sequuntur. Scilicet quod prima nocte nuptiarum in thorum Barderi et Bergliote deposuerat quinque panes totidemque pisa una cum hoc gladium ad eorum caput reposuit cum incantatione detestabili que subdetur a prefato postmodum die in diem Veneris proximum Raghnildam citavimus pro veritate de illo negotio lucidius *eruendam, que determinato die in consistorio nostro comparens modicis comminacionibus super questionibus a balliuo prehabitis si facti seriem diucius subticeret per confessionem articulos detegebat infrascriptos, primo quod omnes articuli depositi per testes prenominatos veri erant, secuado quod ipsa Raghnilda vivo marito suo se Bardero quatuor vicibus carnaliter copulaverat, quem tertio et tertio gradu in consanguinitatis linea contingebat, Item quod divine protectioni abrenunciavit et se dyabolo commendavit. Ad hoc ut inter Barderum Berghliotam dissensionum et rancorum zizania seminaret, Jtem quod super excitatione dyaboli ad perficienda predicta verba que subintrant cum incantatione pestilenti recitavit Ritt ek i fra mer gondols ondu. æin ber i bak biti annar i briost ber biti bridi snui uppa bik hæimt oc ofund, oc sidan besse ord ero lesen skall spyta uppa ban er till syngzst. Jtem guod occasione persuasionum Raghnilde Barderus Bergliota repudiata Halogiam sit profectus seque fide intermedia constrictam ad eundem ibidem prestolantem cum primo posset suum iter maturare. Jtem super verbis que orsa fuerat 114 1325.

quod in Bardero vite necisque teneret potestatem talem interpretationem subjunxit quod nisi ipsius voluntati per singula consentiret legittimus maritus Ragnilde pro incestu et adulterio secum commissis Barderum vita privaret, Jtem quod secundo die nupciarum sponsum subsannando in hec verba prorupit, arridet *meus mens quod genitalia Barderi ut maleficiata non plus valerent ad coitum quam zona ad manum meam revoluta. Jtem quod prima nocte nupciarum se absconderet sponso et sponsa ignorantibus infra thalamum juxta thorum in quo dormiebant, Jtem interrogata respondit quod hujusmodi incantationes hereticas in juventute a Solla dicto Sukk didicit quas in hoc casu practicavit.

Biskop Audfinn af Bergen bekjendtgjör, at da Ragnhild Tregagaas, som efter egen Bekjendelse havde övet Trolddom, under sin langvarige Fængsling har vist sig meget bodfærdig og nu anholdt om en gavnlig Pönitents, har han efter Skriftens Ord og Medbrödres Raad, og da hun under Forbrydelsens Udövelse som maanesyg var utilregnelig, formildet Lovens Strenghed og efter at have modtaget hendes Afsværgelse af sin Vildfarelse paalagt hende en streng Faste for hendes hele fölgende Liv og en syvaarig Pilegrimsfærd til hellige Steder udenfor Norge.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 90—92 og Apogr. Arn. Magn. (Trykt med Oversættelse i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. V. S. 482—84; se ogs. foreg. No.)

94. [1325.] [Bergen.]

Alia in eodem crimine.

In nomine domini amen. Anno ejusdem m.º ccc.º xxv.º coram nobis Audfinno dei gratia Bergensi episcopo causa horrende incantationis et eciam heretice pravitatis aliquamdiu ventillata super qua Ragnilda Treghagaas fatebatur in judicio dissenciones inauditas inter conjuges Barderum videlicet Berghliotam seminasse, verum quia dicta Raghnilda diu carceri nostro et vinculis mancipata ad bonum consciencie rediens vigiliis fletibus ac in continuis orationibus et jejuniis se ibidem ultra modum maceravit que etiam per interpositas personas nobis cum omni humilitate supplicans ut abjurato hujusmodi errore penam sibi injungeremus salutarem, nos vero considerantes ut a fidedignorum relatione didicimus ipsam tempore patrati maleficii non mentis sue compotem ut lunaticam exstitisse. Jdeo misericordiam iudicio et pietatis equitatem rigoris et juris in hac parte de fratrum nostrorum consilio ac aliorum prelatorum et religiosorum assensu mitigando penas duximus preferendas, cum ipsa veritas ore prophetico attestetur dicens se mortem peccatoris nolle sed magis ut convertatur et vivat, ac eciam

in jure cautum sit nulli debere claudere gremium redeunti, potissime ubi quis semel in errorem lapsus sit set non relapsus, Jdeo nos Audfanus memoratus episcopus, juramento tactis sacrosanctis evangeliis ab ipsa prestito super abjuratione predicti erroris et per nos recepto prout in actis sanctis patet sibi penitentiam salutarem in modum qui sequitur duximus injungendam, primo videlicet quod bis in qualibet septimana annuatim quamdiu vixerit cum pane et aqua jejunabit, Jtem in anniversario diei patrati sceleris simili modo jejunet omnibus diebus vite sue, Jtem tribus septimanis ante sestum Johannis baptiste, as similiter ante festum beati Michaelis una cum hoc per adventum domini et septuagesimam jejuniis se affliget et ad septennium peregre visitando loca sanctorum extra regnum Norvegie ipsam digne ducimus proscri-Quod si eam in articulorum aliquo predictorum quisquam transgressam invenerit capeatur ut condempnata de heresi vel ut in ipsam relapsa tradatur curio seculari, lata et lecta fuit hec correctionis sententia etc.

Biskop Audfinn af Bergen udsteder Pas for Broder Arne, Abbed af Lyse, der er kaldet til General-Kapitelet i Cistertium (Citeaux).

Efter Afskr. i Barth. IV (E) S. 94 og Apogr. Arn. Magn. (Jfr. fölgende No.)

95.

18 Juli 1326.

Bergen.

Viaticum.

Universis Christi fidelibus presentes literas inspecturis Audfinaus permisione divina episcopus Bergensis salutem in domino sempiternam, Reverendum virum fratrem Arnonem abbatem de Lysa nostre dyocesis Cisterciensis ordinis exhibitorem presentium ad generale capitulum Cistercii celebrandum hoc anno personaliter evocatum dilectioni vestre una cum rebus suis et familia recommendatum habere volentes. universitatem vestram requirimus et rogamus quatinus eundem cum per vos transitum fecerit, in eundo morando et redeundo benigne recipientes et humaniter pertractantes, nullum eidem in rebus aut personis gravamen inferatis vel inferri per alios permittatis ad salvamentum et liberationem ipsorum si et quando opus fuerit liberaliter et efficaciter intendentes, quod apud vos si aliquos vestrum ad nos declinare contigerit cupimus et intendimus promereri. Datum Bergis .xv.º kalendas Augusti anno domini m.º ccc.º vicesimo sexto.

Biskop Audfinn anbefaler Broder Arne, Abbed af Lyse, der er kaldet til General-Kapitelet i Cistertium, til de der forsamlede Abbeder, Priorer og Brödre, samt beder dem holde ham undskyldt, hvis han ikke nær frem til rette Tid, da han er bleven opholdt ved Storm og Uveir.

Efter Afskr. i Barthol. IV (E) S. 94-95 og Apogr. Arn. Magn. (Jfr. foreg. No.)

96. 18 Juli [1326]. [Bergen].

Keverendis in Christo patribus abbatibus prioribus et fratribus universis apud Cistercium in generali capitulo congregatis Audfinnus dei gratia Bergensis episcopus cum salute perhenni graciam in presenti et gloriam in futuro. Reverendum virum fratrem Arnonem abbatem de Lysa mee dyocesis ordinis vestre exhibitorem presentium ad ipsum capitulum personaliter evocatum universitati vestre nobis in domino dilecte specialiter recommendatum et apud discretionis vestre prudencium excusatum habere cupimus si minus tempestive quam expedit quod absit eundem ad presentiam vestram venire contingat, cum idem octavo ydus Julii proxime preterito versus ipsum capitulum sarcinulas suas paraverit et iter arripuerit veniendi, sed ventorum contrarietate et aeris intemperie impeditus et longissimis terrerum et maris tractibus semotus, periculis in mari et periculis latronum expositus in eodem proposito constantissime perseverans, ab incepto itinere nec periculis retrahatur, nec imminentis temporis intemperie retardatur, quem cum ad vos venerit tanquam obedientie filium recolligere et erga eum pii patris officium exhibere curetis, Scriptum .xv.º kal: Augusti.

Biskop Salomon af Oslo udbeder sig den Bergenske Biskop Audfinns Raad i Sagen mod Mester Arne, der om Sommeren var gaaet i Hosedö Kloster, som han imidlertid atter har forladt, og hvortil han ikke har villet vende tilbage uagtet den over ham udtalte Bansættelses-Dom, hvorimod han har appelleret til Pavestolen uden at ville modtage Biskoppens Fölgeskrivelse.

Efter Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Barth. IV (E) S. 195-96, hvis orthographiske Afvigelser synes et hidröre fra en mindre nöisgtig Afskrivning. (Jfr. fölg. No.)

97. 28 Septbr. [1326¹]. [Oslo.]

[De quodam professo exeunti sine licencia.2

Vyrduleghom herra oc sinum andleghom bræðr. herra Audfinni etc.³ sendir Salamon med samre etc.³ yðr see kunnict. at mæistare Arne. er korsbroðer var vaar. gæk jn .j. Gramunka klaustr .j. Hofuðæy .j. sumar. oc tok þeghar habitum professorum. oc siðan han hafðe þar .j. staðet margha dagha. þa kom han til vaar med abotanom

oc nokkrom munkum, et resignavit prebendam in manus nostras .j. varo capitulo. fylgði han siðan abotanom aftr til claustrs, oc stoð j beim sama habitu vm tiu dagha. þar eftir gæk han vt aftr, oc var lenge her oc hvar j herade, oc bar nærst kom han til herra Erlings. Kærðe nu fyrnæmfadr abote firir oss. sem ver skildum oc sealfer. at ver maattom han zei vzel bola j veralldar hegoma, contra capitulum Bonifaciañ *constitucionem de regularibus. libro vi.º Gærðom ver honom bui ammonicionem ad ingressum religionis, juxta constitucionem memoratam, for sidan sira Thorkæll, af vaarre halfuo, fram a mot honom oc bans breotzsko, et ad ultimum sentenciam excommunicacionis tulit in cum. a qua ipse ad sedem apostolicam appellavit. Nos vero appellacioni sue hujusmodi. tamquam a correccione ex officio nostro debita vt a gravaminibus in ea confictis et mendacibus friuole interjecte, non duximus deferendum, spostolos sibi refutatorios super ipsa nichilominus ob reverenciam dicte sedis concedentes, quos ipse [sibi4 presentatos nullatenus voluit acceptare. hæitir han nu konungs klærkr. oc oll vaar framfærð er kallat gorð konunge til oæro, sem ver hyggiumzst .j. ængo hkendi til teett. Er han .a. konungs garðe oc seghir openbærlegha. at han skal huerium godom manne samnæytazst, oc huarke enta skula varo boče ne banne. Styrkia beir menn han nu mote guči oc oss. sem ver bottomzst ængrar motestoðu von af æigha. Gerom ver yðr bui betta sua kunnict. at oss bikkir von. at abrer menn muni bar abra hærming vm gera, oc biðium yðarn foðurleghan kærlæik, at þer mæðer yor at rita oss. huat yor synizst her vm. æinkannlegha. ef per finnir. at ver hafem i nokkro her vm afueghiss genget .i. vaarre framfærð. er ver vilium oc skulum gerna eftir yörum raðom sealfer reetta. Biðium ver mikilegha, at ber bioder til var kunnlegha .j. allum lutum sem yör venter, at ver meghom firir yor gera, sem ver kænnom oss .j. huærn stað skylldugha yðr til hæiðrs oc æro. Gæymi yðar guð. Ritat a. Mikkials messo eftan.

(1) Stear tilligemed fölg. No. mellem andre Breve af 1326. — (2) Denne Overskrift findes ikke i Apogr. Arn. Magn. — (2) Jfr. Dipl. Norv. VII No. 154. — (4) Barth.: scilicet.

Biskop Audfinn af Bergen besvarer Biskop Salomons Brev angasende den mod Mester Arne brugte Fremgangsmaade, som han finder fuldkommen lovlig, bestyrker ham deri og raader ham til at henvende sig til Erke-biskoppen og de övrige Biskopper for ogsas at fas ham bansat i deres Kirker.

Efter Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Afskr. i Msscr. Barthol. IV (E) S. 197-99. (Se foreg. No. - Jfr. Langes Klosterhist. (2 Udg.) S. 408-9 og Keysers Kirkeh. II S. 221-22).

13? Novbr. [1326.]

Rugsund.

[De ecclesia sancte crucis in civitate Bergensi et ecclesia sancte trinitatis.1

Wyrouleghom herra oc sinum andleghom bræðr herra Salomone etc.2 sendir Audfinnr etc.2 Suæin yðar Thorðr kom til vaar .j. Rughsundi .j. Nordfiorðum jn festo Briccii. með brefe yðru .j. hueriu per tedot oss framfærd yora. er per hafet haft mote mæistara Arna. er gæk i klaustr i Hafuðæy. Synizst hon oss oll loglegh vera. oc æi seam ver annat firir guði. en þer hafet reettlegha mote honom framfaret. saker hans orada. En bo at han hafe appellerat a correccione vestra. ba hyggium ver .a. sannendi. þat honom firir alltzækki koma. nec necesse erat. vt nobis videtur. deferre tali provocacioni nec apostoli de-Extra. de appellacionibus capitulo. berent sibi dari, juxta illud. appellacionibus friuolis. libro vi.º Et quamvis ob reverenciam sedis apostolice dedistis ei dimissorios vel refutatorios apostolos, tamen, secundum canones, redibit ad vos, condempnandus in expensa vt in capitulo preallegato. Nec obstat vobis, quod per huiusmodi delacionem transfusa sit a vobis cause decisio prima facie in superioris potestatem. quoniam parificari videntur, qui contempnit apostolos recipere, et qui neglexerit apostolos petere infra .xxx.ta dies. cum tales in hoc appellasse minime reputantur. Quare ejus appellacio videtur nullius esse momenti, potissime, cum apostolos sibi a vobis oblatos acceptare re-En vm bat at han kallar sik nu konungs klærk oc vil veria sik vndir beim skugga, at veralldleght valld skal styrkia han .j. siinni olyðni. mote kirkiunnar loghum. oc vil huarke sinna yðru bode ne banne. ba er han .j. bui sealfbansættr. juxta statutum Villelmi Sabinensis. ubi animatvertit in clericos declinantes forum ecclesie. Monu pa oc biskupanner .j. Noreghe litit hafa at gera, er konungs klærkar skulu bui ollu framfara sem þeim likar. oc skal ængin sa vera er ifuir þeim skal reetta. Man þat ocæi guð uilia. at pawenn gefe þeim so stærk priuilegia contra ius commune. vt nervus rumpatur ecclesiastice discipline. Preterea magister capellarum et sui, videlicet regis clerici, non sunt exempti; quia illi solum exempti dicuntur, qui habent in suo privilegio aliquem .vii. articulorum. exempcionem exprimencium. De quibus habetur Extra. de privilegiis. capitulo. Si papa. - Si autem ecclesia. Sed isti clerici non habent aliquem illorum articulorum .vii. Ergo non sunt exempli; sed privilegiati tantum in articulis, qui exprimuntar in privilegio Clementino. Unde animatvertere potest dyocesanus in clericos taliter delinquentes, non obstante eorum frivola allegacione. Meghe ber oc ef

yör synizst þat raað vera með bræðrom ydrum hæiðazst af herra erkibiskupi oc aðrum biskupum. bræðrom yðrum. in subsidium juris, quod
ipsi faciant eum, in confusionem sui ipsius, denunciari in ecclesiis suis
publice excommunicatum, quousque resipuerit ab errore suo, et redierit
ad debitam obedientiam et ecclesie unitatem. Biðium ver mikilegha at
þer firirlater oss. at ver gatom æi at sinni með mæire [deliberacione³
vmhughsan bætr suarat yðru brefue. Þi at ver varom veghfarande
þa er suæinnen kom til vaar. kænnom ver oss þo fulkomlegha skylldugha til þærs oc [allz⁴ annars er ver getom yðr gort til hæidrs oc
æro. sem ver vilium oc skulum gerna fullgera. þeghar stund oc tima
gefr guð til.

(1) Denne Overskrift er atter udslettet. — (2) Jfr. Dipl. Norv. VII No. 154. — (3) Fra [igjen underprikket; skal udgaa. — (4) Mangler i Apogr.

Kong Magnus bestemmer med Samtykke af Biskopperne af Bergen, Hammer og Stavanger m. fl., at den af Kong Haakon den gamle og Erkebiskop Signard givne Christenret skal gjælde, og at Lagmændene skulle dömme derefter.

Efter Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 237—38 og III (D) S. 796—97 (til Frostathingslagen). — (Trykt efter sidstnævnte og andre Kilder i Norges gl. Love III S. 153—54, hvor de uvæsentlige Varianter findes, og i Paus's Gl. N. Love og Forordn. III S. 213; jfr. ogs. P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VII S. 90).

99. 14 Septbr. 1327. Bergen.

a. Magnus með guðs miskunn Noreghs Swia oc Gota konungr sendir allum monnum j Gulabings laghum. q. g. oc sina. at per vitit. at ver hafum þa skipan agort með raaðe oc samþykt virduleghs herra oc vinar vaars hins kærazsta. herra Eilifs erkibiskups j Nidarose, herra Audfinnz, herra Haluardar, herra Eiriks, biskupa j Biorghwin. Hamre oc j Stafangre. oc annarra vaara hinna bæsto manna er þa varo hia oss. at Cristin reettr sa sem virðuleghr herra Hakon konungr gamle, forfaðer vaar, og herra Sighurðr erkibiskup j Niðarose. skipačo oc sambyktu at ganga skilldi. meč beirra bætzstra manna raače oc sambykt. er þa varo i rikinu. skal nu haldazst allra manna millim. so oc með þeim hætte sem þa gek han. Ok þui bioðom ver loghmonnum varom at læggia orskurð .a. eftir þui sem han vaattar. vm oll þau mæll sem loghmenn hofdu þa dom og lagha orskurð ifuir. Ok til sannz vitnisburðar at raað vaart hefir so samþykt. [setti] með varo jnnzsighli berra Erlingr Vikunnar son. drotzsete vaar. siitt jnnzsighli firir petta bref er gort var i Biorghwin .a. krosmæsso dagh vm haustet .a. niunda

are rikiss vaars. herra Paall Baarðarson canceler vaar jnnzsighlade. Jwar Auðunarson ritade.

b. Sequitur litera ejusdem tenoris ad cives Bergenses.

Biskop Audfinn af Bergen beretter Erkebiskop Eilif om den Fremgangsmaade og de Trudsler, Gaardeierne i Bergen under Ledelse af Underfehirden Svein Klerk, Drotseten og Lagmanden have anvendt mod ham under de mellem dem verserende Forhandlinger om Erlæggelsen af Tiende af deres Gaarde i Bergen, hvilken de kun ville betale efter Behag og som en frivillig Ydelse; han omtaler sine egne Forholdsregler derimod og beder Erkebispen om Raad, omtaler Kantslerens (Paal Baardssöns) vanskelige Stilling og henviser til ham om nöiagtigere Besked.

Efter Afskr. bl. Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Msscr. Barth. IV (E) S. 231—35. (Trykt med Oversættelse og Ammærkninger i Saml. t.d. n. Folks Spr. og Hist. V S. 352—59; jfr. ogs. P. A. Munch, D. n. Folks Hist, VII S. 105—9 samt Dipl. Norv. VIII No. 81, der altsaa gjælder Svein Klerk og ikke Svein Bonde.)

100. [Febr.—Marts 1328.] [Bergen.]

Processus contra contumaces super solucione decimarum.1

Wirdulæghom herra sinum oc andlæghom fæðr. herra Eilifui med guðs miskunn erkibiskupi j Nidarose, sender Audfinnr med samre miskunn biskup .j. Biorghwin. q. g. oc skylldulægha lyðni. naudgumnzst ver kunnikt at gera vndarlægh tiltæke ær nu hefuiazst mote frælsi oc rette hæilaghrar kirkiu. Þar sem nu er firirbodet at sækia þau maal sem kirkiunni hæyra till epter kirkiunnar laghum. hof bat hær af i haust, at saker langhrar briotsko oc olydni Suæins klærks. vndir fehyrdis j konongs gerde, er lenge hefuir mote stadet at luka tiundir af gardum sinum j Biorghwin, sem æfuenlægha hafua loknar verit. oc aller bæzstu menn luka enn með godom græidskap oc kærlæika vtan allz motemælghis. huærn tima oc er ver taladom til hans æda letom tala vm fyrsaghda tiundar gerð, quædzst han alldri loket hafwa. oc alldri luka skula tiund af gardum sinum. ok sem han vndirstood, at ver villdum hardare framfærd mote honom hafua nu æn fyr. vakte han vpp allann bæænn mote oss oc kirkiunni med miklum samblastre, oc kom þeim i med drotzætanom oc Gudþorme Kolbiarnar syni. saato beir bar vm margar stæmfnor aat Predicara. oc kallado saman till þærs alla herramenn oc huusbænör er þa vaaro i Biorghwin. hof Gudthormr fyrsaghör so sina rædo a stæmfnonni, at æi mindum ver biskupanner oc korsbræðr vaarer aflaata fyr en oss være gor slikr læikr. sem Lybiku mænn gerdo biskupi sinum oc canuncum. er þeir uuthlæghdo oc oll huus þeira niðr brutu. oc saghde þa sok till værit

hafa, at peir krafdu frækare tijund af folkeno. æn aat forno hafde værit. bo at annur sok være sannare till beirar girnlæghrar? gerdar. sem yðr man kunnikt væra, at þi vollde hællör vonör lifnaðr lærdra manna ber. epter bui stadarmenn i Lybikku ræghdo ba. Epter bat sambyctu beir aller med lofuatake mote frælsi kirkiunnar oc fornom reett at enghina skilldi gera garda tiund hædan af j Biorghwin, vttan slikann goduilia sem huærium likade. oc þat skilldi ænghi tiund hæita vttan goduili. oc þar vm gerdo þeir bref till ydar vndir flæstra huusbonda jasiglum. oc krofdu þar ifuir konongs stadfæsto bref oc drotzætans. En of bui at huarke fækzst. Þa ræif huær hinna siit jnsigli fra bui brefue. En mædan beir rærdo mote oss bænna samblaastr bo^s forom ver fram ekki sat siidr mote Suæini optnæmfndom med loghlægom aminninghum. oc bannfærdom han firir siina briotsko. kom han vm siidir till vaar. oc baud alldri annat æn slikann goduilia sem honom likade. en ænga garda tiund sina. kom -bar aat vm sjidir, at han samnde vid os. oc ver keystum han. oc bægar vono bradare epter hafdu beir a hirdstæmfno j konongs garde, oc stadfæsto þat siin a mædal, at huarke tiundir ne annar kirkiunnar rettr sækezst hædan af [med] banne. Stood oc Gudthorar a bi. at Suæinn skilldi væra vbota maðr firir þat at han sættizst vid oss. En herra Baaror Petrs son oc adrer loghmenn dæmdo a. han siidan viij, ærtoghar oc xiij, merkr firir fyrsakt saatmæle. Kallazst nu Suzeinn sem aðr oc sumir hans fylghiarar. Engha garda tiund skula luka saker þærs rands er Gudthormr hefuir alaght med þeim. Vard oc drotzætenn openbær aat bi æinn tima j hiauæro korsbrædra varra, er han kom med Suæini klærk, till fylgis vm fyrsakt maal, at ver biskupanner mindum ei aflata fyr en beir gerdi oss slikann læik. sem gor var vid Jon erkibiskup. Letom ver oc snara j Norræno decretales in concilio prouinciali nouissime celebrato, de quibus de Latino in vulgare transferri necessario videbatur. que tunc ad illud opus specialiter erant assignate. Bidium ver yör oc audmiuklægha. at þer later scrifua oss aptr huat yor synizst vm vaara framfærd. oc leggit oss bat raad .a. at ver mæghom hafua aller æina framfærd vm alla provinciam ecclesie Nidrosiensis. hefuir kanzelerenn mikit andstræymi af drotzætanom firir þat at han vil æi *jngsigla morgh þau bref sem drotzætenn villdi. oc bi er mikill styglæikr beira .a. mædal vm þat oc fæira. Sæ beir oc gærna læikmænnenner at han misti jnsiglit. en beir hefdi. krafde oc kannzelerenn seer kost af fehirdunum till suor færðar j Vikina, oc hafde ænn ængan lut bar af fænget ba er þetta ritadezst. Vilia beir oc at han fa seer sialfuer kost austr j Vikina. sem han fæk seer in i Soghn oc aptr till Biorghwiniar. legghia beir allan hugh a **122 1328**.

med þuilikum raadom. at færa han vid vttinghi. at þeir mæghi þæim muni hællör komazst aptr aat jnsiglinu. oc stæyta han oor raadeno. þui at þæir villdi æinir raada konongs aud oc rikis stiornn. Mæghe þer oc sanns viisir værda vm þærsa luti oc flæiri. þægar gud gefuer kannzelerenn finna yör. þui at honom ær ænn kunnigare en oss ær vm. þo at ver hafum teet yör nokot so. epter þui sem marger mænn hafua nu ord a. j Biorghwin. Bidium ver at þer ritir oss kunnlægha etc.

(1) Overskriften findes kun i Barth. — (2) o: grimlæghrar. — (3) o: pa.

Gyrd, Prest paa Aker, og tre andre Mænd kundgjöre, at Ingebjörg (Peters-datter) gav sin Husbonde Hallvard Arnaldssön, hvad hun eiede i Övreby i Flugubergs Sogn i Land, samt gav ham sin Bænke- og Fæstegave tilbæge. Indtaget i Vidisse af 17 Septbr. 1348 nedenfor. (Jfr. Dipl. Norv. III No. 158).

101. 2 Juni 1330. Oslo.

Ullum monnum þæim sæm þetta bref sea ædær hæyra, sændir Gyrdær prester .a. Akre Iæmmæltær Poress son Œystæin Gisla son ok Ragnaldær j Kynninghenom q. g. ok sina. mer gerom ydær kunnight att trinitatess messo æstan .a. xi. are. rikis vars vyrduleghs herra Magnusær med gudes miskun Noreghs Swia ok Gota kononghs. varom mer j hia j Porogarde j Oslo. j stofwo Haluardar Arnals sonar. ok hæyrdum .aa. ok soom. handar tæke þæira. Halwardær Arnals sonar ok Jngiæborgar kono hans. att hon gaf Halwarde husbonda sinum. Œfraa by. er liggær j Flughubærghs sokn j Lande swa mykitt. sæm hon atte j. med allum lunnyndum, sæm till ligghia ok til hafua leghet fraa forno ok nyghiu. vttan garz ok innan. ok ber med gaf hon. en honum after bæikiar giof, ok fæsthnar giof þa sæm fyrnæmfdær Halwardær. hafdhe henne gefuett. ok afhendi ser samstundis. swa at han skuldi æigha ok fylghia fyrnæmfdir, iord ok fæsthnar giof, ok bæikiar giof, med bui skilordo, ef fyrnæmfd Jngiæbiorgh lifdi hans lifui længar. þo att þau være baarnom saman bundin. Þa skildi hon ærfwa siolf giof sina. ef þa en Halwardær lifdhi henner lifui længar, en bo at bau ætte born saman. þa skildi han þo giof sinn(i) fylghia ok æigha æuarlegha.

Bagpaa med Haand fra 17de Aarhundrede: Bref om Øffreby y Fluberg sogenn.

— Lesd paa Hamer S. Martinj dag Ao. 1608. — Brevet har endvidere været i
Rette 1653, 1655 og 1667.

Tre Lagrettemend kundgjöre, at Bergulf Bondessön og Jon Hallvardssön svore og opgik Delet mellem Gaardene Ramstad og Holmeim i Sigdal.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. Forbundet med en udsteret Vidisse (fra 1656?), af hvis 5 Segl, de 4 vedhænge. (Skrift og Orthographi tyde nærmest paa Slutningen af 15de Aarhundrede, paa hvilken Tid Brevet maa være omskrevet, hvis det ikke er falskt.)

102. 18 Juni 1331. Ramstad.

Ullom monnom them som thetta bref sia edher hera senda Havard Jonsson Halvard Ewindsson ok Ormer Biornsson laghrettis men 4. g. ok sinæ kunnict gørande at mydh warom a Ramstadom som ligger i Holmems sokn i Sigdal dagen nest efter Botolfs wku dagh ok a xii are rykis wars vyrdelix herra Magnus medh gudz miskun Norgis konunger ok a delis gango mellom Ramstada ok Holmenis ok ii vitne medh oos gengo som sworo fore deleno som sa heyta Bergwlf Bondason ok Ion Halvardzson ok flere gode men thera eidh til stodo. gingom mer ta delit ligger til Ramstada j Linda likkia nordra luten tedan ok i Skitnabek ok sa i vegar brwten ok sa vp i aassen som nordan til ligger ok or asenom oc i nesta tiennit or tienne oc i fiordongx stenen or fiordongx stenenom ok i Kellingga bergh ok sinsta pollen i Glessionom in til Kellinggabergh fra Kellingga berge ok vnder Vika velle fra Vika welle ok vester mellom tiennana ok Dam tien til Ramstada or Dem tienneno ok i aashoggit or ashoggit ok i aar bwkten or aar bukten ok i Tranu holman ok all Grenkkla ligger frialslega til Ramstada ok Holmems gardom jam frials hampn ok bwgangh til markene. Ok till saninde her vm tha hengia wi wor insigle firir thetta bref som gort war dagh ok aar som fyr segher.

Searce Paaskrifter vise, at Brevet har været lagt i Rette 26 Septbr. 1656, 4(?) Jali 1660, 21 Septbr. 1689 og 1690 for Sørenskriveren, 1692 for Lagmanden i Tönsberg, 1693 paa Aastedet og 1694 i Overhofretten.

To Mend kundgjöre, at Ulf i Narverud for 12 Mark solgte til Thore i Liden13 Öresbol Jord i Orrevold i Bergs Sogn paa Nes (Hedemarken) med
Brugsret i Bergs Hage og Skov samt stillede ham Borgen i 6 Öresbol
Jord i Kangulstad i Vardal.

Efter Orig. p. Perg. p. Gaarden Sunde i Vaage. Seglene mangle.

103. 20 Decbr. 1332. Narverud.

Ollum mannum þæim sæm þettæ bref sia æder hæyræ sændæ Audun .a. Himastadum ok Andres Godenesson q. g. ok siner. mit villium yder kunnit gera at mit varom þer j hia j Narfuærudi .a. Veldrym .a. Sugrtandæ are rikis okars vydulex herræ Magnuser .med. gudes 124 1332.

miskun Norex Suiæ ok Gotta konogs .a. Tomes messo æften þa er þæir heldo handum saman Þorer j Lidenne ok Vlfuer j Narfværudi .med. þæim hætte at fyrnemder Vlfuer sælddi Þorære j Lidenne þretan auræ booll jerder i Orrævelli j Berghsoknt .a. Nese firir .xii. merker ok skildi hanum jvinnu jn j Bergs haga ok Bergs morkana frislst ok hæimol form ok vaukit .med. allum lunnyndum þæim sem til hafua leget at forno ok nyuv sætti fyrnemder Vlfuer Þorære j Lidenne j borgen .vi. auræ boll jerder j Kangulstadum j Vardale en hanum verder æi frialst j Or-rævelli þæimæ flæiræ ma(n)num hiauerande Arnæ Loghuildusyni Amuddæ Jonssyni Saude Gudmundæsyni ok Sigurdæ Flaghs. firir sannydæ saker sæto mit okor jnsigli firir þettæ bref er gort var sem fyr sægir.

Bagpaa med Haand fra 17de Aarhundrede: Om Orreuelli, og Kangulstadum, y Vardal.

Tre Mænd kundgjöre en Overenskomst mellem Thrond Thorgilssön og Aslak Kofressön angaaende Mageskifte og Salg af Gaardene Kröken, övre Bakke, Hjaltarf og söndre Hoam (i Lom).

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levning af 1 Segl vedhænger; 2 og 3mangle.

104. 15 Oktbr. 1333. Skalsarf.

Ollum monnum þæim sæm þetta bref sia ædda hæyræ sændæ Pall i Huammi ok Ærlinggær pollardær ok Suærdæ kallr q. g. ok sinæ. mær villium ydær kunnikt at gera at mær varum i stofwnni a Skalsarfwi a friadagen fyrstæ a vættræ a xv aræ rikis vars virdulægs herræ M(agnusar) Noræx Sw(i)a ok Gottha konungs ba ær bæir kæpptthu jardum Pronddær Porgils son ok Aslakkær Kofræ son toko þæir swa handdom soman at Pronddær fægt hanum viji kua leigghu jardær i Krækænnæ æn Aslakkær fægt fyr næmfdom Pronddæ iiii kua læigghu iardær i æfstæ Bacchum ok iiii kua læigghu i Hialttarfwæ skall ok Aslakkær fulnæ fyr næmfdom Pronddæ jiji kua læigghu jardær i Hialtarfwæ, kæpptthi ok Aslakkær af Prondæ ii kua læigghu iardær i syddræ Huammi firir x kyrlogt vanmals ok x var kyr. skilddi þæssor x kyrlogt vanmals nu voræn lokkæn i var æn x kyr at vari næstæ þær æpptær. skilddi ok Aslakkær læiggiæ þæssær x kyr firir iarddær læigghu firir ii kyr logt vanmals kom ok þæt i handdæ band þæiræ at Aslakkær skall *hauppæ Prondæ fimthu kyr læigghu iardær i Hialtarfwæ ok fuulnæ hanum v kua læigghu iarddær, gættær ok Aslakkær fuulnæt fyr næmfdom Prondæ v kua læigghu iardær i Hialtarfwæ þa skall Aslakær lukæ oppt næmfdom Pronddæ vi kyr logt vanmals firir iarddæne i Huammi, gættær han ok æigi frialsæt Prondæ þæsse v kua læigghu iardær i Hialtarfwæ þa

skall han lukæ fyr næinfdom Prondæ x kyr ok x kyrlogt vanmals firir iordæne i Huammi sæm fyr sæggir ok till sannynddi sætthom mær vor insigli firir þætte bref ær gort var a aræ ok timæ sæm fyr sæggir.

Bagpaa yngre: breff om Krøkenn som liigger y Beffredallenn.

Hermund, Prest i Bagöy, og 3 andre Mænd, kundgjöre, at Benedikt Eirikssön, Prest (i Veö), kjöbte 2 Öresbol i Haukaas (i Vaagö Sogn, Romsdalen) af Eirik Sveinssön og hans Hustru Elin Halldorsdatter og erlagde Betalingen.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af de 4 Segl vedhænge 2 og 4.

105. 28 Januar 1336. Bagóy.

Ollum mannum þeim sem þætta bref sia eda hæyra senda Hermunder prester j Bag æy Gunnar .a. Sande Rognalder a londeimum Olafer a Hedens stadum q. g. ok sina kunnikt gerande at þar varom mer ihia i stofonne (j) Bagæy sunu dagen nesta firi kyndils mæsso a xvii are vars virdulegs herra Magnusar med guders miskun Norikx Suia ok Gota konogs at Benedict prester Birikx son kæypti ii aura bol i Haukase af Eirike Sueins syni frials ok heim holt firi huerium manne vttan gars ok innan med ollum þeim lunnendum er til ligia ok legett haua fra nyu ok forno til allda odals ok efuelegrar eignar var sua Eilin Haldors doter kona fyr nems Eirikx i handa bande sem Eiriker lukuz þa aller aurar i hender ok til sannynda her vm settom ver vor insigli firi þætta bref er gort var a degi ok are sem fyr segir hiaverandum Anbinni prest syni Kolbeini a. Hoeimi Nikulase a Eideimi ok morgum odrum godom monnum.

Biskop Haakon af Bergen bemyndiger Hr. Arnfinn Peterssön, Præbendarius i Bergen, til paa sine Vegne at besöge Metropolitansædet for indeværende Aar og foretage det i denne Anledning nödvendige.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 695, jfr. m. Apogr. Arn. Magn. (Jfr. fölg. No. og Dipl. Norv. VII No. 114—15).

106. 28 Oktbr. 1337. Bergen.

Universis presens scriptum cernentibus, Haquinus dei gracia episcopus Bergensis, salutem in salutis auctore, Jesu Christo. Universitati vestre tenore presentium innotescat, quod nos facimus, constituimus et ordinamus nostrum verum et legittimum procuratorem ac nuncium specialem, discretum virum dominum Anfinnum Petri, prebendarium ecclesie nostre cathedralis, vices nostras eidem committentes sedem

metropoliticam nomine nostro visitandi anno pro presenti, nec non et cetera agendi, que ad presens spectant negocium, et que facere, si presentes essemus, teneremur: nec non et recipiendi salubria monita ac mandata a reverendo in Christo patre ac domino nostro, domino Paulo miseracione divina archiepiscopo Nidrosiensi seu ejus vicem gerente, que nobis duxerit committenda, Jn cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Bergis in festo beatorum apostolorum Symonis et Jude anno domini m.º ccc.º xxx.º septimo.

Biskop Haakon af Bergen underretter Erkebiskop Paal om, at han har bemyndiget Præbendaren Hr. Arnfinn Peterssön til paa sine Vegne at besöge Metropolitansædet og modtage Erkebispens Befalinger.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 695 - 96, jfr. m. Apogr. Arn. Magn.

107.

28 Oktbr. 1337.

Bergen.

Reverendo in Christo patri ac domino suo, domino Paulo dei gratia archiepiscopo Nidrosiensi, Haquinus eadem gratia episcopus Bergensis, se ipsum et quicquid poterit reverentie et honoris, Paternitati vestre tenore presentium innotescat, quod nos discretum virum dominum Anfinnum Petri, prebendarium ecclesie nostre cathedralis, exhibitorem presencium, ad paternitatis vestre reverenciam nostro nomine destinantes, eidem committimus vicem nostram, quo ad presens sedem metropoliticam visitandi, nec non et recipiendi a circumspeccionis vestre reverentia vestra salubria monita et mandata, que eidem quoad presens duxeritis committenda. Scriptum Bergis in festo beatorum apostolorum Symonis et Jude. anno domini m.º ccc.º xxx.º septimo.

Biskop Haakon af Bergen afgiver efter Begjæring af Arne Gjavaldssön Forklaring om den Samtale, han hörte, mellem Erkebiskoppen og Bjarne Erlingssön angaaende Fiskeværet Grip, der efter hins Sigende længe skulde have tilhört Erkebispestolen.

Efter Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Afskr. i Mascr. Barthol. IV (E) S. 699-700. (Trykt med Oversættelse i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. V S. 109-10).

108.

1 Januar 1338.

Bergen

Ver Hakon [með guðs miskun biskup i Biorgwin] heilsom yðr Aarne Giafuallzson með q. g. ok vaarre vinaatto. Bref ydart kom til vaar .j. hueriu en þer beidduszt at ver skyllðum giorla aminnaszt. viðrtolu. vaars vyrdulegs herra erkibiskups ok Biarna Erllings sonar.

vm Gripar. Minnumszt ver giorlla at Biarne gerdi nokora so. aminaiagh ok tiltolu vm bat sama vær. suaraðe vaar vyrdulegr herra erkibiskupen sem oss minnir at heilogh Niðaross kirkia. hafdi þat sama vær. lenghi fylght ok hefdatt. ester bi sem frammaszt huæszt han til vits. ok þat skyldo þer giorlla vita sem han sagðe. en þer sogðuszt eighi frammare til vita en at vaar herra erkibiskupen Eilifuer hefdi haft ok fylght þi sama væri .j. vaars herra konongsens barndome, en at þer segdir at han hefdi vndandreghit. meghom ver með enghom hætte minmszt. ei hyggium ver ok at ber hafuer honom nokorn 'tima hallmælt lifwandom eðr framfornom með þi at ver vissum huatt kærleika han til vdar hafðe, ok ber til hans, varlla hvgdim ver ok, at ver skylldim hæyra honom hallmællt væra. so at ver letem þat vm oss vitan nokors ordz eðr andsuara lijda. Skrifuer til vaar kunnlegha sem ydars vinar. er gerna vilium ok skulum þat gera er yðr meghi væl lika. Gæymi yðr gud nu ok jamfnan. Skrifwat .j. Biorghwin. jn die circumcisionis anno domini. m.º ccc.º xxx.º octavo.

Biskop Haakon af Bergen fratager efter sit Kapitels Raad Hr. Erling paa Birkeland dette geistlige Beneficium, efter at han först forgjæves er adværet mod at beholde sin Frille og derpaa suspenderet fra sine geistlige Forretninger.

Efter Afskr. i Mescr. Barth. IV (E) S. 422-23, jfr. m. Apogr. Arn. Magn. (Se nedenfor No. 115 og P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VII S. 328).

109. 17 Januar 1338. Bergen.

In nomine domini amen. Cum nos Haquinus dei gracia episcopus Bergensis, te domine N. Erlinge, quondam de Birkilande, sepe sepius monuerimus, super focaria tua, immo fornicaria, de cura et curia tua dimittenda, moribus tuis et excessibus corrigendis, ac eciam penitentia super commissis delictis peragenda, quamvis tu, fronte effronti ac animo infrunito, precipientis salubria monita ac precepta et perungentis fomenta contempseris, non sine multorum scandalo et exempli Nos diucius scelera tua conniventihus oculis sub dissimulacionis velamine preterire non valentes, sicut non audentes, ad convincendam, si fieri potest, tuam obstinaciam, te defraudantem memoratum beneficium serviciis sibi debitis, vix sine clavium contemptu, licot prius satis canonice monitum, immo ab officio ipso jure suspensum, ad hec premissa tibi trina monicione canonica, communicato fratrum nostrorum consilio, tuis exigentibus demeritis, beneficio prelibato de Birkilande sententialiter privamus, et privatum denunciamus in hiis scriptis. Lecta **128** 1338.

et lata fuit hec sentencia privacionis in consistorio curie nostre Bergis, sub anno domini m.º ccc.º xxx.º viij.º jn festo sancti Anthonii abbatis.

Biskop Haakon af Bergen, der siere Gange forgjæves har advaret Hr. Peter paa Os for Frillelevnet, giver ham nu den tredobbelte kanoniske Advarsel, saa at han, hvis han ikke bortsender sin Frille, efter 5 Dages Forlob er suspenderet, efter andre 5 Dage excommuniceret og, naar enden 5 Dage ere hengaaede, afsat fra sit Embede.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 436-37, jfr. m. Apogr. Arn. Magn. (Se de 2 folgende No. og P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VII S. 328.)

110. [3? Juni 1338.] [Bergen.]

In nomine domini amen, Quia nos Haguinus dei gratia episcopus Bergensis, jam sepe sepius non solum statuta provincialia seu synodalia pupplicando, sed et moniciones super eorum observanciis faciendo, immo et visitationis officium peragendo, te, domine Petre, satis debite et canonice monuimus et monentes induximus, super vita tua corrigenda, ac in melius reformanda, quamvis nostri laboris modicum vel nullum inveniatur lucrum, immo, quod dolentes referimus, tu, dei timore postposito salutisque tue immemor, non sine obstinata excecatione et excecata obstinacione, focariam tuam, immo fornicariam. contra canonum sancciones, nostras moniciones et precepta, ad anime tue pregrande periculum, plebis scandalum, exempli perniciem, huc usque detinuisti, et adhuc presumis detinere, non sine nostri et ecclesiastice contemptu discipline. Ne igitur tu obturans more aspidis surde aures tuas, in peccato tuo moriaris, sanguis autem tuus de manibus nostris requiratur, Nos, dei nomine invocato, ad convincendam, si fieri potest, tuam maliciam, te semel, secundo et tercio peremptorie monemus, ac monendo requirimus, eciam per aspersionem sanguinis domini nostri Jesu Christi, tibi nichilominus in virtute sancte obedientie districte precipientes, premissa trina monicione canonica quindecim dierum, ita quod quinque pro prima, et quinque pro secunda, totidemque pro tercia et ultima, tibi prefigimus et prefigendo assignamus, ad predictam tuam fornicariam a cura tua et curia modis omnibus amovendam, nullis unquam temporibus, ad suspectam cohabitacionem reversuram. Quod si hanc nostram monicionem et preceptum, per quinque primos dierum predictorum neglexeris aut contempseris, sentenciam contra te suspensionis ab officio ferimus in hiis scriptis, preter hanc sive has, quas a canone latas incurristi, quam suspensionis sentenciam, si per immediatos quinque dies, animo sustinueris indurato, excommu-

aicationis sentenciam in hiis eisdem scriptis contra te promulgamus, quam excommunicationis sentenciam si ad ultimos dies quinque completos, non sine clavium contemptu sustinueris, hiis eisdem scriptis, premissa monicione canonica, qua prius, beneficio de Oose privamus et privatum indicamus.

Biskop Hankon af Bergen padlægger There, Vikarius ved Fane Kirke, under Suspensions Straf at stevne Sognepresten Hr. Peter paa Os, der tidligere er advaret mod at beholde sin Frille og derpaa suspenderet fra sine Embedsforretninger, til at möde i Bergen for Biskoppen 18 Juni for at modtage endelig Afgjörelse paa Sagen.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 423—24, jfr. m. Apogr. Arn. Magn. (Jfr. Borgens Kalfskind ved P. A. Manch, S. 121).

111. 15 Juni 1338. Bergen.

Maquinus dei gracia episcopus Bergensis, dilecto sibi in Christo Thorie vicario ecclesie de Fana, salutem in domino. sepius monverimus dominum Petrum, quondam rectorem ecclesie de Oose, et menitum salubriter induxerimus, super focaria sua, immo forniceria, a cura et curia dimittenda, suisque excessibus corrigendis, ao ecism penitencia super commissis delictis peragenda, quamvis ille, dei timore postposito, proprieque salutis immemor, more aspidis surde obturaverit aures suas, preceptaque nostra contempserit, non sine exempli pervicie et scandalo plurimorum. Jdem namque suspensus ipso jure ab officio, beneficium ipsum servitiis sibi debitis, non sine grandi peccato, presumit defraudare: non attendens, quod beneficium datur propler officium, et qued is qui altario servit vivere debet de altari. te monemus et requirimus, tibi nichilominus in virtute sancte obediencie ac sub pena suspensionis ab officio districcius demandantes, quatinus eundem semel, secundo, et tercio peremptorie, testibus adhibitis fidedigais, citare non postponas, ut coram nobis compareat in crastino beati Botulphi abbatis, in consistorio curie nostre Bergis, hora immediata post primam, diligenter attendens et attente auditurus, quid super premissis suis excessibus sentencialiter duxerimus disfiniendum et finaliter ordinandum. Alioquin contra eum, prout juris ordo postulat, procedemus, ejus contumacia non obstante. Tu vero in signum hujus nostri mandati per te recepti, ac eciam exequati, sigillum tuum ad secundam candam apponere non omittas. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Bergis anno domini m.º ccc.º xxx.º viij.º ia festo sanctorum martyrum Viti et Modesti.

Biskop Haakon af Bergen erklærer efter sit Kapitels Raad Hr. Peter paa Os afsat fra Embedet, efter at han först forgjæves er advaret mod sit Frillelevnet og siden suspenderet fra sine geistlige Forretninger.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 437—38, jfr. m. Apogr. Arn. Magn. (Se de 2 foreg. og 2 folg. No. samt No. 119).

112. 18 Juni 1338. Bergen.

Cum nos Haquinus dei gracia In nomine domini amen. episcopus Bergensis, te, domine Petre, quondam de Oose, sepe sepius monuimus, super focaria tua, immo fornicaria, de cura et curia tua dimittenda, moribus tuis et excessibus corrigendis, ac eciam penitentia super commissis delictis peragenda, quamvis tu, fronte effronti ac animo infrunito, precipientis salubria monita ac precepta, et perungentis fomenta contempseris, non sine multorum scandalo et exempli pernicie, nos diucius scelera tua conniventibus oculis sub dissimulacionis velamine preterire non valentes, sicut non audentes, ad convincendam, si fieri potest, tuam obstinaciam, te defraudantem memoratum beneficium servitiis sibi debitis, vix sine clavium contemptu, licet prius satis canonice monitum, immo ab officio ipso jure suspensum, ad hec premissa tibi trina monicione canonica, communicato fratrum nostrorum consilio, tuis exigentibus demeritis, beneficio prelibato de Oose sententialiter privamus, et privatum denunciamus in hiis scriptis. Lecta et lata fuit hec sentencia privacionis in consistorio curie nostre Bergis, sub anno domini m.º ccc.º xxx.º viji.º in festo sanctorum martyrum Marci et Marcelliani.

Biskop Haakon af Bergen underretter Indbyggerne af Os Sogn om, at han har beskikket Thorstein Knutssön til deres Sogneprest, og paalægger dem at vise ham den skyldige Lydighed samt forbyder den forrige Prest Peter under Bans Straf at gjöre ham nogen Hinder.

Efter Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Afskr. i Mascr. Barth. IV (E) S. 425-26.

113. [18 Juli?] 1338. Bergen.

Hakon med guds miskun etc. 1 senőr allum monnum j. Ooss kirkiu sokn. þæim sem þetta bref sea eder hæyra q. g. ok sina. yőr se kunnight at prest þenna er Þorstæin Knutzson hæitir ok þetta vaart bref hefuir. hofum ver skipat med samþykt brædra vaarra yőr til soknar prests. ydarre kirkiu ok siaulfum yőr hæilaght embette at væita med allum gooduilia ok audmykt er han ma. Þui er þat bænastaðr vaar bod. ok sannr vili. til ydar. ok seerlegha til hwærs ydars. at þeer seet honom græidir ok gooduiliughir j. þi sem han kann ydar med at burfua.

væitande honom eftir læte ok lydni eftir þui sem andlegir synir ero styldagir andleghom fodur sinum at gera. En nu til mæirri varygdar ok vruglæika, at af þessare vaarre skipan mæghi hwarke rugl, eðr sunörþykt aukast þa biodom ver fulkomlegha sira Petre sem aðr var yder soknarprestr. at han hindri hwarke ne taalme eor vndandraghe kirkiunnar reett her med yor. hus. gripu. ne rentor bær er hedan af kanna til at bera. En ef han oðruvis gerir eðr gera vill þa gerom ver bonom brifallda loghlegha aminningh aminnande han zein tima ok anman tima ok pridia tima med alykt. petta vaart bod vbrigdilegha at gæyma, hwert ef han firir smaar æðr glæymir þa vilium ver fulkomlegha firirgangande fyrsagdre aminningh, at han falle i bann af sealfuu værkinu hwært er ver færom ifuir han med þesso vaaro brefe firirbiodande sidan hwærium manne honom at sambykkia vttan kirkin æðr innan, ok til sannenda her vm settom ver vaart insighli firir betta bref ergort var i Biorgwin, a bi are er lidnir varo fra burdartiid vars herra Jesa Christi bushundrad vetra .iij. hundrod. xxx. ok aatta vetr.

(1) Se ovenfor No. 108.

(Biskop Haakon af Bergen) underretter Indbyggerne i Os Sogn om, at han har givet Presten Thorstein Knutssön Fuldmagt til at stevne den forrige Prest Sira Peters Tyende og Gods af Gaard og Huse inden fem Dage; hvad der ikke inden denne Tid er bortfört, lovfæstes som Kirkens Eiendom, dog saaledes at Erstatning gives for gjort Arbeide og Sædekorn. Overbörighed mod Biskoppens Bud medförer Banstraf.

Efter Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 426-27.

114. 18 Juli [1338.] Bergen.

Salutacio vt prius. 1 yör se kunnight, at ver faam preste pessom er Porstæin Knutzson hæitir ok petta vaart bref hæfuir vaart vmbod fullt ok loghlæght af garde ok husum at stemfnna hiunum sira Peters hwart sem pat er bryti, deighia eör onnur hiun, med sama hætte bu hans ok godze ollu pi sem han a. loghlægha brott at fimta, so at pess fimt byrizst aat sygnum deghi, ok aatt aalsygnum deghi wtreiknizst, estir pui sem loghbok vaattar. En allt pat sem j, husum eör kirkiunnar æighu, værör estir pessa fimt statt æör funnit logsestom ver kirkiunni til æighnar ok verium med loghum ok dome, so po, at firir kostnad akervinnu hans ok saadkorns skulum ver honom med fulnade lata luka af pæiri prestrento sem hedan af kann in at koma, nu ef han sealfr eðr nokot hans hiuna glæymir eðr firirsmaar pessa vaara sokn eðr ok logsesting, þa gærom ver honom ok seerlegha hwæriu pæira

eftir kirkiunnar loghum. Þrifallda loghlægha aminningh. æin tima ok annan tima ok þridia tima med alyktar dome þenna varn bodskapp jollum sinum græinum. at hallda. erllighar skal han ok þau. til sandz vita sik af sealfw værkinu j bann falla. af hwæriu ver han ok þæim banfærum med þessa vaaro brefe. fulkomlegha soknarpresti ydrum biodande at han þæira banne lysi. sunnudagha ok adra hælgha dagha .j. hæilaghre kirkiu ringðum klokkom, ok stæyptum kertom. oc þar til er han ok þau vilia sik reettlæida vid hæilagha kirkiu ok oss med fullri idran ok logleghom ifuirbotom. ok till sannenda etc. er gort var j Biorghwin .iij. naattom nestom firir Margarette mæsso anno quo supra.

(1) Se foregaacade No.

Biskop Haakon af Bergen löser Hr. Erling (paa Birkeland), der har gjort Bod for sin Forseelse, fra den ham paalagte Suspensions- og Excommunications-Straf og tillader ham igjen at overtage sit Embede.

Efter Afskr. i Barth. IV (E), S. 440-41, jfr. m. Apogr. Arn. Magn. (Se ovenfor No. 109, jfr. m. Bergens Kalfskind ved P. A. Munch, S. 122).

115. 4 Januar 1339. Bergen.

In nomine sancte et jndividue trinitatis, patris et filii et spiritus sancti, amen. Nos Haquinus dei gracia episcopus Bergensis, licet te, domine Erlinge, jam quondam demeritis tuis exigentibus, sententiis suspensionis vel interdicti, sive eciam excommunicacionis, nos, urgente nostro officio, subjecerimus, tamen aciem nostre mentis convertentes ad pietatis viscera, que sacrosancta mater gestat ecclesia, nulli claudens gremium redeunti, equitatem etiam juris rigori preferre cupientes, ac illum pre oculis habentes, de quo scriptum est: miseraciones ejus super comnia opera ejus, te, sicut in domino confidimus, ad dominum converti valentem, et de commissis penitentem, a predictis suspensionis, interdicti, sive excommunicationis sententiis, in te latis, auctoritate omnipotentis dei et apostolorum ejus Petri et Pauli confidentes, absolvimus et absolutum denunciamus in hiis scriptis, tecum dispensantes, quod in ordinibus susceptis valeas et debeas ministrare, et beneficii ecclesiastici capax esse: si tamen aliud canonicum, sicut credimus, tibi non obsistat. Lecta et lata fuit hec sententia absolutionis sive dispensacionis in consistorio curie nostre Bergis, pridie Non. Januarii anno domini m.º ccc.º xxx.º ix.º

Biskep Hankon af Bergen underretter Indbyggerne i Olbus Kirkesogn om, at han pea Grund af den store Skade, der har rammet Prestegaarden paa Re, har overladt Sira Sigurd paa Re Kirkens Landskyld af 4 Gaarde i Olhus Sogn for et Aar til Opbyggelse og Forbedring af Kirken og Prestegaarden paa Re.

Efter Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Afskr. i Msscr. Barth. IV (E), S. 447. (So nedenfor No. 121).

116. 23 April 1339. Bergen.

Hakon etc. 1 senőr ollum monnum j Olhus kirkiu sokn q. g. ok sina. yör se kunnight, at saker misfelli ok þes mykla skada sem ofirirsyniu kom til a prestbænom a Re eftir þi sem flestom mon her kunnight vera. hofum ver væit sira Sighurdi a Re. landskyld kirkiunnar ber med yor aarlengis. kirkin a Re ok prestbænom til uppbygginger ok vmbota. ok os til fullrar reikningar j. bessom iordum fyrst j. æfra Jtem j. Saalgarhæimi halfan Olhusi .ix. laupa ok j Solhæimum atta. aatta laup ok j. Hwamme. iiij laupa. Þi bidium ver at sira Sighurðr fyrnemfőr komezst aat þessere vaarre væizslu ok lane væl ok græidulega vitan allt hinor ok firirbiodom nokorom odrunis at gera, so framt sem þæir vilia æighi. at ver farem mote þæim fram. eftir þi sem logh hæilaghrar kirkiu krefwia, ok til sannenda etc.² er gort var j. Biorgwin ix naattom nestom firir krosmæsso. vm varet. a þi are er lidnir varo fra burdartijd vaars herra Iesu Christi bushundrad vetra briu hundrod brijrtigir ok niu vetr.

(1) Se evenfor No. 108. — (2) Se evenfor No. 113.

Biskop Haaken af Bergen klager over den i Byen stadig stedfindende Uorden med Drik, Slagsmaal o. s. v., hvorunder Sira Thorstein, Leieprest ved Korskirken, nylig paa Marise Kirkegaard er bleven farlig saaret; da ingen skyldig har meldt sig for at afsone Bröden, erklæres alle, som ere skyldige deri eller vidende derom, for bansatte og kunne nu blot löses af dem, der have særlig pavelig Bevilling dertil.

Efter Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 447-50. (Jfr. P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VII S. 329.)

117. 7 August [1339]. Bergen.

Allum guðs vinum oc sinum, þæim sem þetta bref sea æðr hæyra, senðr Hakon med guðs miskun, biscop j. Biorghwin q. g. oc siaa, ny tiltæke, er hællör ma fadæme oc udæme kalla, ijdkazst mæir oc vaxa j. þessom stað aat suabunu, en nokor maðr meghi vttan mykiar sorghar hugrenna, eðr vmræda þar sem bæde inlenzsker oc wtlenzsker fleiri myklu af vþarfwa lyð en vera skyldi. glæymdum guði. 134 1339.

oc hans ootta, oc sialfra sinna saloborf, æi sijor en menzsko liggia nott med deghi j. moče oc močes husum, tempranče hwarke sik med drykken, ne drykkin med sik, vttan þa offyltir æighi at æins af honum vitan iamfast, bat sem bunghare er, af vræinum anda, gera ba alla vloflega luti, sem lofwaðr være, hwarke gudi, hæilaghre kirkiu ne sialfum ser þyrmande j þui æinu gleðiandezst sem vgledi er, at þæir mæghi firir litslar saker, eðr enghar, sinum iamkristnum, mæin, saarsauka, eðr med ollu dauda væita, æighi meir j. þui þyrmande hæilaghre kirkiu, ne kirkiugordum, er aller burfwa j. sijna borf, til at renna, en oğrum stoğum aalmennileghom, er enghin mætte til slikra uğağa bolazst, ne lofwazst. Er flestom monnum kunnight, j. bessom stad, vm sira Porstein leighuprest aat Kroskirkiu er skommu var j. Marikirkiugarde, særðr, skemðr, oc driughum til vlifwis meidðr þo at ver þykkimzst nokora rijd vmboret bafwa, oc bo efter lata leita sem frammazst, ef nokor eðr nokorer vildi þessa sinna afbrota kennazst, oc til ifirbota snuazst, vid gud, oc þann er þæir mæiddu, þa finnum ver þo mikin þæirra vhentleika oc vskynsemi j. þui, at þæir skammazst j þess aughliti sik reetsleida oc bæta, er þæir æighi skammadozst med sliku gudelaste oc ofbelldi reita, Nu af bui, at ver meghom med engho mote, yttan vaarrar ofmykillar abyrgdar builika vlydni med ifirdylmande aughum, eðr vliodans æyrum þeghiande vmlijda, þa gerom ver allum godom monnum kunnight, at þæir oc hwær þæirra er j þesso vðaða værki vaaro stador kunnir eor sanner falla oc fallet hafwa, j bann af siaulfw verkinu, pui biodom ver allum soknarprestom j. bænom þæirra banne at lysa, med ringdum klokkom oc stæyftum kærtom sunnudagha oc aðra hælgha dagha, þar til er þæir vilia sik reethlæida, firirbiodande bæim alla kristinna manna samnæytslu, bæde j kirkiu, oc vttan læynilegha oc openbærlegha, Vilium ver oc, at þæir viti at ænghi klaustrmenn, ne prestar megho hæim af þesso banne læysa, vttan þæir einir er paswen hesir bar serlegha oc hæimilegha valld tilgeswit. oc til sannenda her vin settom ver vaart insighli firir betta bref er gort var j. Biorgwin, in festo Donati episcopi et martyris, a pui are, vt prius.

⁽Biskop Haakon af Bergen) takker Biskop (Eirik) af Stavanger, fordi han har reconcilieret Mariekirken og dens Kirkegaard og ydet to Chorsbrödre Hjælp ved deres Reise til Throndhjem, samt beder om at erholde noget Jern overladt tilkjöbs.

Eft. Afskr. bl. Apogr. Arn. Magn. (Trykt med Oversættelse i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. V S. 131-32. Jfr. P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VII S. 329.)

14 Oktbr. [1339¹].

Bergen.

Ad episcopum Stawangrensem.

Gud þakke yðr et(c).² ver vilium æftir mætte þakka. alla goda læti oss teeda. namfnlegha þokkum ver yðr mæde yðra, er þer hofdur seest firir oss .j. Biorgwin. reconcilierande Marikirkiw ok hennar tirkiu gard med sama hætte þokkum ver yðr dygd ok hæfwersko er þer teedor brædrom varom nest, er þæir foro j. ærendom varom til Prondhæims. sira Hauarde. ok sira Haldore³. værem ver biðiande j naudsyn vaara. at þer leter oss. eina lest jarns firir fullt andvyrdi j hæriu ok hæærn dagh. er þer vilir kraft hafwa. vildi þer so væl gort hafwa þa hefdim ver gærnazst her tekit. af swæinum yðrum. sem nu nest ero komande. af Soghne. haghaðe oss bæzst tæint jarn ok þo tokom ver gerna, at þat se lurks jarn so mykitt sem þer þykizst mægha aflætazst. vili þer nokorn lut til vaar bioda. þa vilium ver þatt gærnsæmlegha gæra. goymi ydr gud nu ok jamfnan. Skrifwat j. Biorgwin. aat vetrnaattom, anno quo supra.

(*) Henfort til dette Aar vagtet Blyants-Paaskriften 1338 paa Apogr., da ogsaa fære andre udaterede Breve, som i Barth. rigtigen staa ved 1339, bl. Apogr. ere henforte til 1338; Mariekirkens Beconciliation er rimeligst at sætte i Forbindelse med den i foreg. Brev omtalte Vanhelligelse og er maaske foregaaet under Biskop Haakons Fraværelse fra Bergen fra Midten af August 1339 (Dipl. Norv. VIII No. 120-23). — (*) Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 116-17, 124. — (*) Kan neppe gjælde Provincialconciliet 1338 (jfr. Dipl. Norv. IV No. 235), da dette ikke blev afheldt (Dipl. Norv. VIII No. 113).

Biskep Haakon af Bergen underretter Indbyggerne i Os og Framnes Kirkesogne om, at han atter har taget deres Sogneprest Sira Peter til Naude og paalægger dem at vise ham Lydighed og betale ham de skyldige Afgifter.

Efter Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 452-53. (Se ovenfor No. 110-14, jfr. ogs. P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VII S 328).

119. 24 Novbr. 1339. Bergen.

Hakon etc. 1 senör allum monnum j. Oos ok Framnes kirkna soknom þeim sem þetta bref sea eðr hæyra. q. g. ok sina. ver vilium, at þer vitir. at askilnaðr saa. sem veret hefir vm rijdir millim vaar ok sira Petrs soknarprestz ydars er nu ollungis suæfðr ok til lykta en-taðr okkar j. millim ok hofum ver tekit han aftr vndir vaarar naaðr ok miskunnar valld. Þui er þat vaar sannr vili. ok bod at þer ser lymemfdom sira Petre lydnir ok eftirlater, græidir ok gooduiliugir j.

136 1339.

alire skyldu sem þer eroð ydrum rettom soknarpreste ok andleghom fodur. skyldugir hwart þat ero tiunder, landskyldir eðr annar reettr ok skylda er prestrentonne hæyrir her till aat forno ok nyiu vitande til sanz, at ver skulum swo eftirsia vid þa sem her kunna þriotsker vm verda. at honum luka æighi sina skyldu at odrum skal verda til viðrsionar. var þetta bref gort j. Biorgwin a Katerine mæsso æftan sub anno domini mo. coc. tricesimo nono.

(1) Se evenfor No. 108.

Simum, Prest i Alda, og 3 andre Mænd kundgjöre, at de vare tilstede i Alda Kirke, da Ivar paa Rake opregaede for Olaf Ogmundssön baade Veiteler, Affald og Ödejord (i Alda Skibrede?).

Efter Vidisse af 10 Aug. 1588 i Bergens Museum (No. 132.) Alle 3 Segl mangle.

120. 19 Januar 1340. Alda.

Ullum monnum þeim sæm þ(e)tta bref sea æder høyra senda Simun prester i Alda Jostein Arnarszon Hakon broder hans Erlinger a Harinum q: g. ok sina yder gerum mer kunikt at mer warum i hia saaum ok heyrdum a i kirkiune i Alda dagin nesta firir festum Fabianj et Sebastianj a einu are ok xx rikis varns virdulegs herra Magnusar med guds miskun Noregs Suia ok Gota konungs er Juar a Rake reiknade firir Olafe Ogmundar(syni) bæde weitslur affoll ok audnir er fyrst veitsla x. m. m. leigu. Jtem afoll i Nesdale inra vij m. m. leiga: Jtem i yttra Nesdale xj y Bø xviij y Hugrenne iij y Hellisettre iiij ok þueggia bueitna leiga. Jtem i Breidingj iij m. m. leiga, Jtem i Sande iij y Pyuin viij y Seten sex y Afleinum iij y Medallenum v: y meira Sundj iiij y Huamme siu y Brekkobals m. m. leiga, [En j¹ Myklabost iiij y Grytin m. m. leiga: Beinanese ij y Laukin v y Bruaruollum iij y Skarpsteinum iij y Ælgellum m. m. leiga. Jtem audnir i Haugrennj iij y Bryggium iiij y Soleimum ij y Sannese iij y Rustum iiij y Birgisdaler iiij. Jtem fatekkir Ericer sanger v m. m. leiga, Siugurder hafer firir iij Singurder Gudridarson firir iij Olafer keiper firir ij Ragnildar Pofua kons firir ij Jngeriid m. m. leiga, Loden firir sex Bardr Meldibein firir ij Kolbein Vikapunger firir m. m. leiga Halstein bratter halffs annars Solveig firir iiij Juar a Brekku h. atta Ogmunder firir iiij Ændrider firir v Kolbern firir iij Serkir a Laukin m. m. leiga Kalfuer firir m. m. leiga, Jwar gys firir vj Halfuard firir v Erlinger øyker firir ij. bessare reikming hans goruan ok varar ok vorar hiauero ok einga adra sannare at vare vitendt settum mer firnemdr men var indziglj firir p(e)tta bref er giort var a firnemdum degi ok are sæm fyr segir.

137

Vij efftherscreffne Poueld Helieszen Bergens och Gulatings laugmand Lauris Hanszen och Hans Findzen borgemeistere vdj Bergenn gisre witterligt ad vij haffuer gradgiffuelig besicht och offnerlest eit gamelt pergamens odels breff som vid thette breff er vidfest² liudendes ord epther ord som thenne forscreffne vdcopie formelder. Till sandingen herom henger vy vore signetter neden paa thette breff som er schreffset y Bergen aar mdlxxxviij thend x Augustj.

Begpas: Lest pas Stryenu tinng thennd 28 Septembris anno (15)97. — Lest i leagueandens huus i Bergens thend 12 Nouembris Anno 1599 neruerendes Pouell Hellieszen lougmand Jacob Willomszen Michell Jenszen borgemestere och Raszmus Pederszena raadmand i Bergen.

(1) Fra [tilskrevet i Margenen. — (2) Mangler nu.

Biskop Haakon paalægger Steinar, Prest paa Olhus, under ellers paafölgende Straf at sörge for, at de Bestemmelser efterleves, som ifjor bleve givne til Fordel for Sira Sigurd paa Re i Auledning af lidt Skade, men hvoraf han hidtil lidet eller intet Gavn har havt dels paa Grund af Kirkens Leilændingers Trods og dels paa Grund af Steinars Vrangvillighed.

Efter Afekr. bl. Apogr. Arn. Magn. i Univ. Bihl. i Kbhvn. (Se ovenfor No. 116).

121. 28 Marts [1340]. Bergen.

Ver H. etc. hæikom þer Steinar prester a Olhusum. ver hefum vndrstaðet at skipan su sem ver gerdom j. sumar vid sira Sighurd a Re saker þess mykla skada. sem vard hia honom, hefir honom til litils eðr enskis gagns komet, firir vlydni þæira ok þriotsko vid os. sem a bua kirkiu iordunum her. ok nokot so saker þinnar firirgongu ok aeggian med þa. þi er þat sannr vili var ok fulkomet bod til þin. ok so til þæira. at sira Sighurdr komezst aat ollu þui. sem honom brestr j. þi. sem ver honom gafwom. ok bref vart fyr þar vm gort vaattar. vitan allt hinder ok motemælghi. vitande til sanz. ef þu eðr þæir firirsma þetta vart bod so sem annat fyr. at ver skulum so eftirsia. at odrum skal værda til eftirsionar sidarmæir, skrifwat j. Biorgwin. vokal. Aprilis anno domini quo supra.

(1) Se ovenfor No. 108.

Biskop Haakon anbefaler Broder Thoreald af Videy Kloster, der har opholdt sig nogen Tid hos ham, til Biskop Jon af Skaalholt, og beder, at han man fan Tilladelse til at komme tilbage til ham, om han skulde önske det.

Efter Afakr. bl. Apogr. Arn. Magn. (Jfr. Saml. t. d, n. Folks Spr. og Hist. V S. 148 No. 53).

122. 26 Juni [1340.]

Bergen.

Ad dominum Johannem Skaloholtensem.

Vyrduleghom herra ok andaleghom bræðr sinum herra Jone med guðs miskun. biskup j. Skalahollte sænðr Hakon med samre miskun biskup j Biorgwin q. g. ok brodorleghan kærlæika. brodr Porwalðr af Vidæyar klaustri hefir dwallst hia oss vm nokora stund ok haft sik j. ollu sinu aathæfwe ok framfærd j. varom garde. sem æinom godom manne ok spokum ber til. þui bidium ver at þer later han niotande verda, firir alla sina dyghligha ok audmiuka þionostu. oss viliulegha teeða. j þui sem ver villdum han kraft hafwa ok þeghar honom lijkar med ydru orlofwe ok abota sins til vaar aftrkoma skal han vælkomen væra so lenghi sem honom lijkar. ok laater han lidughan til vaar koma þeghar han krefr orlof af yðr, gerom ver gernsamlega þat yðr væl lijkar. ok bioder til vaar traustlega. Gæymi yðr gud ok hans signada moðr vttan ænda. Skrifwat j Biorgwin in festo sanctorum Johannis et Pauli martyrum. anno quo supra.

(Biskop Haakon) anbefaler Maleren Thoraren, der har opholdt sig nogen Tid hos ham og vil vende tilbage næste Aars Höst, til Biskop Jon af Skanlholt og beder denne være ham behjælpelig med at erholde sit Gods af Hr. Eirik (Sveinbjörnssön) og de andre, som sidde inde dermed.

Ester Askr. bl. Apogr. Arn. Magn. (Jfr. Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. V S. 148 No. 54, Dipl. Norv. VII No. 155 og fölg. No.; se ogs. P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VII S. 307—9).

123.

[26 Juni 1340.]

Bergen.

Ad dominum Johannem Skaloholtensem.

Poraren pentur hefir dwallst hia oss vm nokora tima. j varom ærendom ok gort vaar bod viliulegha j pui sem ver hofum han kraft. ok vil gæra ærende siin ok hitta vini sina a Islande. pui later han niotande værda. vaars bænastaðar. hialpande honom til. at han fae sijt godz af herra Æiriki. ok þeim odrum sem þess ero handhafwe. hefir han iaattat oss. at han skal aftr til vaar koma. aat odru hausti. Gæymi yðr (gud) jamfnan. Bioðr til vaar traustlega. skrifwat vt prius.

Biskop Haakon anbefaler sin Svend Thoraren Eirikssön til alle Dannemænds, geistliges og kongelige Ombudsmænds Hjælp med Tilbud om Gjentjeneste.

Efter Afskr. bl. Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Msscr. Barth. IV (E), S. 463—64.

(Se føregaaende No.)

26 Juni 1340.

Bergen.

Allum monnum etc.¹ guðs vinum ok sinum senðr Hakon etc.¹ Tör se kunnight, at maðr þessir er Þoraren Æiriksson hæitir. ok þetta vært bref hefir. er vaar hæimilegher swæinn. þui bidium vær alla dughande menn ok æinkanlegha lærda menn ok vars virdulegs herra konungsens vmboðsmenn. at þer ser honom gooduiliughir þar sem han þarf ydars lidsinnis vid. hialpande honom til lagha ok reettenda. Þar sem han æigha maalæfni med aðra menn. vilíum med yðr eðr ydra swæina ef þer æðr þæir kunnu til vaar koma þat með godo skylda. ok til sannenda etc.¹ er gort var j. Biorghwin manadaghen neesta eftir Jonsvokudagh. a þui aare er lidnir varo fra burdartijd vaars herra lesu Christi þushundrad vetra. þriu hundrod ok fiorotighir.

(1) Se ovenfor No. 117, jfr. m. 108.

(Biskop Haaken) aumoder Biskop (Eirik) af Stavanger om at löse hans Frænde Klerken Audum af det Ban, hvori han er falden, fordi han af Uvittighed har opbrudt et Barfodbrödrene i Bergen tilhörende Hus.

Ester Afskr. bl. Apogr. Aru. Magn., jfr. m. Msscr. Barth. IV (E) S. 717—18. (Trykt m. Oversættelse i Saml. t. d n. Folks Spr. og Hist. V. S. 151).

125.

13 Juli 1340.

Bergen.

Ad episcopum Stawangrensem.

Klerker þessir sem Audun hæitir ok þetta vaart bref fær yder, er vaar skylör frende. sem ofirirsyniu hæfwir fallet j. bann saker sinnar fauizsku ok bensklæika .j. þui. at han skal nokott misþyrmt hafwa eðr vppbrotett æitt huss aat Bærfættra brædra j. Biorgwin. eftir þæira soghu. so sem oss veenter. at han skal yðer þar vm sannende seghia, af hwæriu banne ver vitum at þer mæghir han læysa. þui er þat bænastader vaar. at þer lijtir miskunnar aughum a han frialsande han af sinum vænda. Þo at han hafwe bræysker vordet. ok saker vaar. ef yðr so lijkar. laater han sem fyrst til vaar afterkoma aftæystan. Gerom ver gerna þat yðr væl lijkar. ok bjoder til vaar traustligha, yder ok yðarn hæider gæymi Iesus Christus med sinum naadom iamfnan. Skrifwat j. Biorgwin. tercio ydus Iulij in Christo valete.

(Biskop Haakon) roser i Brev til Biskop (Salomon) af Oslo Sira Arnulf for Udförelsen af dennes Arender, undskylder hans forsinkede Hjemreise med det ualmindelig slette Veir samt forklarer, at han selv paa Grund af den store Mangel paa Vin ikke har kunnet skaffe ham, hvad han önskede af denne, Vare.

Efter Afskr. bl. Apogr. Arn. Magn. (Trykt m. Oversættelse i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. V S. 158--59).

126.

4 Novbr. [1340].

Bergen.

Ad episcopum Osloensem.

Sira Arnulîr hæfir ydur ærende gort. sem varr ok viiss madr. med alire aktan ok satgæymslu. ok j. allu sathæfwe so framfaret sem ver vildim vita ok fræghna til þess. sem ver væl vildim. ok þo æi mædolaus verit af þui. at hans færd ok aftrkoma til ydar. hæfir myklu lengr dwalzst. en han vildi. hefir þui woldet þrauidri. ok fasent illuidri. er a hæfir læghit. sem flestir aller monu frasoghn væjta. mædal annarra luta. bado peer oss. at ver skyldim yder vin hafwa syslat. sem ver vildim ok skyldim gerna gort hafwa, ef bess hæfdi æfni gefwezst. er slijkt sama vinlæysi her. sem med yder ok bræðer varer nu ollungis viinlausir, vitan bat, at ver fenghom bæim æina pipu hwita, af Rijn. po raandyrt. blekti þat flest alla. at men veento hwærs daglighs bata. ok vmbota, en Pydesker tappaðo ok drukku medan, slijkt sem til var. bo bat mest, sem valla matte vijn kalla, skulum ver gerna betr gæra. beghar gud vill bess æfni gæfwa. Gæymi yder gud alizualidande ok alla yder vælviliande nu ok jamfnan. scriptum Bergis. pridie Nonas Nouembris. anno quo supra.

(Biskop Haakon) erkjender Modtagelsen af Erkebiskop (Paals) Brev med en Munk fra Selje og lover saa snart som muligt at sörge for Istandsættelsen af Kirkerne i Sild og Selje samt beretter om den nylig sluttede Stilstand mellem Kongerne af Frankrig og England og det forudgaaende store Slag (Franskmændenes Nederlag ved Sluys), hvorom Beretningerne ere forskjellige; dog sige de fieste, at den Franske Kongesön Hr. Johan har seiret.

Efter Afskr. bl. Apogr. Arn. Magn. i Univ. Bibl. i Kbhvn.

127.

15 Decbr. [1340.]

Bergen.

Ad dominum archiepiscopum.

Bref ydart fengom ver med æinum brodor j. Seliu .j. hwæriu ver vndirstodom hæil ok nytsamlegh raad. af ydarre fodurleghri mildi vm kirkiuna j. Silld. sem aat morghu er vanhalden. ok þat sama. er oss

141

saght. vm soknat kirkiuna j Seliu skulum ver æstirlæita. sem gjorzstaf hwers woldum eder vanrækt. Þat hæsir tilkomet. ok aat morghu varo þær badar vanhaldnar. Þa er ver visiteraðom j Fiordum. ok gerna skulum ver. estir frammazsta mætte æstersia at vmbætr akome. sem syrst. Tidenda saatt er her aat swa bunu. vttan þat hælizst. at med sannendom segizst. at dagr se tekin medal konunghana af Franz ok Englande. til Jonsvoku neest er kæmr. En vm strijd þa ok bardagha sem þæira medal skal verit haswa. kunnum ver æighi ne mæghom yder sannende skriswa saker ymisa srasaghna. ero þæir þo slestir. er seghia at konungs son af Franz. sira Jon skal stridena wnnit haswa. æi vttan mikit mansall hwarratwæggia halswunnar. þeghar ver saam sannare j þui. æder oðru vndirstanda skulum ver yder gerna skriswa. bioder til vaar ydars þionostomanz. er æi minnr viliughir en skyldughir skulum af hiarta gæra. Þat yder mæghi væl lijka. yder ok alla yder vælviliande gæymi ok styrki gud med sinum naaðom. Skriswat j. Biorgwin xviii. kal. Ianuarij.

To Mænd kundgjöre, at Thorgaut Reidarssön erkjendte at have solgt til Ryvind Olafssön, 3 Öresbol i Gaarden söndre Ossin i Oslo-Hered og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl vedhænge. Sigillat. forbundet med fölgende Brev.

128. 19 Decbr. 1340. Oslo.

Ollum monnum þæim sæm þettæ bref sea eða hæyra sændæ Clemettær Þorers son ok Brander Oðs son q. g. ok sina mitt gerom yder kunnikt att mitt varom j hia j Olbiornægarðe j Oslo j lofteno ofuan ifuir stæinhusinu ok soom handætækæ þæira Æiuindar Olafs sonar ok Þorgauz Ræiðærs sonar att Þorgauter vidergek þa att han hafde sællt Æiuindi adernæmfdum þriggiaura boll j syðra garðenom j Ossini j Oslos beraðe ok att han hafde þa lokett fyrsta pæningh ok æfsta ok allæ þer j meðall firir fyrnæfnðæ iorð ok till sanz vithnisburdar sættum mitt okor jasighli firir þettæ bref er gortt var aa tysdaghen nesta firir Tomess messo aa auðru are ok .xx. rikis okars wyrdulaghs herra Magnusar med guðs miskunn Noreghs Swia ok Gota konungs.

Eyoind Olafssön kundgjör, at han har betalt 3 Öresbol i Gaarden Ossin i Oslo-Hered til sin Sön Olaf.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglet, der forbinder dette Brev med foreg. No., mangler.

129. [19 Decbr. 1340?]

[Oslo?]

Ollum monnum þæim sem þettæ (bref) sea eder hæyra sændir Eiuinder Olafs son q. g. ok sinæ ek gerir yder kunnikt at ek lauk Olafue syni minum þriggiaura boll j sydra gardenom j Ossini j Oslos herade, ok till sanz vitnisburdar sætti ek mit insigli firir þetta bref er gort var a saumu aare sem þette bref sæighir er herr er vider fæst.

Biskop Haakon befaler Presten (paa Ylmheim) at stævne Narve paa Slinde til at mode for ham med Sira Ogmunds Testamente, da Raadsmanden i Nonneseter Kloster, Sira Haavard, beklager sig over, at Narve paa sin Kones Vegne forholder ham og Klostret en Bog, som Sira Ogmund har testamenteret did.

Efter Afskt. bl. Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Mescr. Barth. IV (E) S. 470-71.

130. 7 Februar [1341.] Bergen.

H[akon] etc.¹ Saker bess at sira Hauarder raadsmader ast Nunnusetre, hæfir kært firir oss. at Narfue a Slindum, a væghna kono sinnar, hællder hann ok klaustrett þar bok þæiri er sira Æghmunder hallte gaf adernæmfdom stad j. testamentum sijtt. þui er þat sannr vili vaar. ok fulkomet bod til bin. vndir mæssosonghs pinu. at bu lesir firir honom betta vaart bref. stæmfnande honom æin tima. annan tima. ok bridia tima med alyktar dome. manadar stæmfnu til vaar fra þæim deghi er han hæfir þelta vaart bref hæyrt. med testamenti brefe sira Æghmundar fyrnæmzt. suarande þa sira Hauar. firir oss. til adernæmfdar akæro, ok þess flæira er hann a sialfs sins væghna æder aðrær menn æighu ok mægho, med loghum til hans tala ok bui testamento hæyrir til. ok at bu hafer betta vart bod med fullnade gort ba sent oss aftr betta vaart bref insighlat med binu insighliæftir vaart, so ok tak opett bref yndir godra manna insighlum. þæira sem hia ero. sia. ok hæyra bina framfærd j. besso vaaro ærende, ok sent oss bat aftr med besso. ok til sannenda etc. 1 er gort var j Biorgwin miduikudaghen neesta æftir Kyndils mosso, a bui sare er lidit var, vt prius.

(1) Se ovenfor No. 108.

⁽Biskop Haakon) anbefaler Jon Skotte, Skrædder i Bergen, til at erholde Hjælp af Biskop Eirik af Stavanger for at fan Ret over Sira Snare Gunnarssön, der sidder inde med hans Hustrues Gods.

Efter Afskr. bl. Apogr. Arn. Magn. i Univ. Bibl. i Kbhvn.

23 Februar [1341.]

[Bergen.]

Ad dominum Brichum episcopum Stawangrensem.

Jon Skotr. skraddare j. Biorgwin teede oss ok oft teet hæfir med kwæinkrande kærslo. at han æi reetto nær. ne logh fær vm godz kono sinnar. af sira Snara Gunnarssyni. so sem bref hans ok skilriki þar vm gort vattar. þui bidium ver yðer. kærligha. sem ver træystum ok. at þer monur gera. at laater þenna mann retto na ok æi sins rettar leagr þarnazst. ne hin syndsamligha glædizst. af sinni þriotsko. gerer þetta æftir þui. sem þer vilir. at ver vid ydra menn gerim ef þer kunnu vaar j. slijku æðr mæiro viðrþurfwa. Gæymi yder gud iamfnan. Skrifwat in profesto Mathie apostoli. anno quo supra.

(Biskop Haakon) erklærer sig beredt til at yde Sira Isak den Hjælp, hvorom (Erkebispen?) nylig men ikke, som denne har troet, engang för har til-skrevet ham, og takker for den Godhed, han har vist denne Mand.

Efter Afskr. bl. Apogr. Arn. Magn. i Univ. Bibl. i Kbhvn.

132.

131.

9 Mai [1341.]

Bergen.

Peer skrifuaðor oss nest. vm sira Ysak. at ver mættem honom æina hwæria hiolip væita. Gato þeer ok j brefe yðru. at yder minti. at þeer hæfdir oss vm hans ærende fyrmæir skrifuat. saam ver hwarke. ne fænghom ydart bref vm þetta fyr en nu, skulum ver þo .j. þesso. ok ollu odru. æftir mætte. ydra bæn. sem bod hallda. ok þokkum yder af hiarta. þan goduilia sem þeer til hans hafuer. ok vitir til sanz. at ver skulum honom æftir æfnom hialpa. Tidenðalaust er her flest allt. vttan slijkt sem ver hyggium. ok vitum. at sira Botolfuer kan yder sæghia. bioðer til vasrr vm ydarn vilia. er bunir ok viliughir æi sijðer en skyldughir. vilium ok skulum. þat gerna gera. sem yder mæghi væl lijka. yder ok ydarn stett. gæymi gud allzualldande med sinum naðom. nu ok jamfnan. Skrifuat j. Biorgwin. vij jdus Maij. anno quo supra.

⁽Biskop Haakon) tilskriver Biskop Eirik af Stavanger angaaende Pavens Afgjörelse af hans Strid med Abbed Eirik (af Utstein), hvilken han raader ham at modtage med Ærbödighed, men tilbyder sig, hvis han finder den altfor haard, at söge istandbragt et andet Forlig med Abbeden.

Efter Afskr. bl. Apogr. Arn. Magn., jfr. m. Mascr. Barth. IV (E) S. 722-23. (Trykt m. Oversættelse i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. V S. 160-61. — Jfr. Dipl. Norv. IV No. 212-15 og Langes Klosterhistorie (2 Udg.) S. 379-82.)

133. 11 Juni [1341.]

Bergen.

Ad dominum Erichum episcopum Stafuangrensem.

Skylda sanz kærlæika kræfr oss ok naudgar till ydar at skrifwa. mest saker gæzsko fridaræns vttan huærs. er gudi ma valla þækkilægha þionazst. munu þer fa. at vndirstanda postolaleghan bodskap till ydar vm vnadær ok vro þa er vfirirsynin hæfir hin gamle vvinær med sinum ærendrækom vandom tungum, tendrat, rært, ok vppuækt, bidium ver gernsamlægha ok radom at þer taket þæim bodom væl. ok hæiðrlegha .j. tighn ok vyrdingh med þan sem bodet hæfir þykkir yðr nokor lutr til þyngsla snuazst j. þæim sæm værda ma. ef illa skal vændazst. bæde .j. fiartion þarflausri mæde ok ærfuædi. þa vilium ver ok skulum. ef þer vilir oss. til þæss træysta med þæim odrum godom monnum sæm yder synizst vægho tillfinna at þat mæghi suæuast ok ollungis med alsætte niðrsætiast. at vskoddum rette ok stett huarratvæggia haulfunnar yðar ok abotans Æiriks, være hænt ok þarfleght at varazst vanda benna ok vava sæm af bæiri dæilu ma aukazst. ef hon skall længr standa. En af annarre haulfvu mæghi þer sia ok giorla vndirstanda til huærrar. ok hui mikillar þionosto. ok hollosto er asðr næmför abote mætte yör værda. ef þer vilir nokora alitu a þi hafwa. late gud yor i besso ok odru bat gera ok wtuælia er gudi see bekkilæght ok ydarre kirkiu till mæstrar nytsæmdar, gæymi yðar guð iamínan. Skrifuat j Biorghvin jn festo Barnabe apostoli.

(Biskop Haakon) takker Hr. Jon Hafthorssön for sidste Brev og Tidende og for bevist Höflighed; hans Önske om en Baad til at roes af 8 Mand kan han ikke for Tiden opfylde men lover at gjöre det senere.

Ester Afskr. bl. Apogr. Arn. Magn. i Univ. Bibl. i Kbhvn.

134,

13 Juni [1341.]

Bergen.

Ad dominum Johannem Hasthorie.

Mykilægha þokkum ver yder firir kærlæght bref ok tiðende er ver nest af yder fænghom. ok alla adra dyghd ok hæfuersko oss teeda. vilium ver ok skulum þat med godo skylda. æftir mætte. þeer gator ok vm j. brefe ydru. at ver mættem fa. yðer. æia baatt. þan sem roa mætte aatta menn a bord. hofwm ver þess ænghin æfni. aat suabunu. en þeghar ver kunnum betr lidughir værda vilium ver gerna lata værda yder. Gæymi yder gud med sinum nadom jamfnnan ok alla yder væl viliande. Skrifuat j. Biorgwin. Jdus Junij.

Erkebiskop Paul af Nideros panbyder i Skrivelse til Biskop Haakon af Bergen Afholdelsen af et Provincial - Concilium 1 August 1342 i Bergen eller i Nærhoden deraf, ved hvilken Leilighed han agter at indvie Biskoppen af Skaslhelt, og hvortil han paslægger Biskoppen at sörge for, at hans Kapitel og Indsamlerne af de pavelige Afgifter indfinde sig.

Indtaget i Brev nedenfor No. 137 (Barth. IV (E) S. 488-89 og Apogr. Arn. Magn.)

135. 18 Januar 1342. Nidaros.

Paulus dei pacientia archiepiscopus Nidrosiensis, venerabili in Christo fratri, domino Haquino, ejusdem gracia episcopo Berghensi, salutem in domino Jesu Christo. Cum, secundum sanctorum patrum decreta, metropolitani cum suis suffraganeis teneantur singulis annis, omni excusacione remota, provincialia concilia celebrare, in quibus de corrigendis excessibus et moribus reformandis subditorum, cum dei timore diligentem habeant tractatum, attendentes, ad sacrorum canonum observantiam iuramenti interpositione nos astrictos, provinciale concilium in estate proximo jam futura duximus convocandum, jn eodem concilio episcopum ad Scalothensem ecclesiam consecrando. Quocirca fraternitati vestre, auctoritate metropolitica, in virtute sancte obedientie firmiter demandamus, quatinus ad provinciale concilium una nobiscum celebrandum, ac consecracioni episcopi ad memoratam Scalotensem ecclesiam interessendum, Berghis vel ibi prope, ubi commodius visum fuerit. Kal: Augusti proximo venturis, videlicet sub anno gracie m.º ccc.º xl.º secundo, quolibet impedimento cessante, studeatis personaliter comparere, quem terminum vobis peremptorium assignamus, vobis nihilominus in virtute obedientie injungentes, quatenus, auctoritate presentium, citetis capitulum et canonicos vestros, ut per syndicum seu syndicos vel eciam procuratores, ad hoc habentes speciale mandatum, et precipue illos, qui denarium beati Petri et alias pecuniarum quantitates et summas ad cameram domini pape spectantes, collegisse dinoscuntur, in loco et termino prefixis compareant, prout penas contra illos a canone latas, qui ad provincialia concilia vocati non veniunt, voluerint In recognitionem autem susceptionis et exequcionis hujus nostri mandati, nobis vestras patentes literas, tenorem presentium continentes, per presentium portitorem remittatis. Scriptum Nidrosie xviij. die mensis Januarii, anno suprascripto.

10

Erkebiskop Paal af Nidaros underretter Biskop Haakon af Bergen om, at han agter at begynde den paa Provincial-Conciliet i Nidaros 1341 besluttede Visitats af sin Provins, hvorfor han förstkommende Sommer vil visitere i Bergens Bispedömme og der begynde med Firdafylke, som han sidste Gang ikke besögte; han anmoder derfor Biskoppen om at sörge for bans og hans Fölges Forsyning med Levnetsmidler og andre Fornödenheder.

Indtaget i Brev nedenfor No. 138 (Msscr. Barth. (E) IV S. 490-91 og Apogr. Arn. Magn.) (Se Dipl. Norv. VIII No. 150, jfr. m. Keyser, D. n. Kirkes Hist. II. S. 280).

136. 27 Januar 1342. Nidaros.

Paulus dei paciencia archiepiscopus Nidrosiensis, venerabili in Christo fratri domino Haquino ejusdem gracia episcopo Berghensi, salutem in domino Jesu Christo. Quia in provinciali concilio proxime per nos Nidrosie celebrato, videlicet sub anno gracie m.º ccc.º xl.º primo, diffinivimus ad visitacionem provincie nostre per nos procedendum, ne igitur de negligentia cure pastoralis, tanquam minus diligentes, argui mereamur, nos, ex officii nostri debito, ad dyocesim vestram visitandam accedere proponimus hac estate, ad omnes et singulas ecclesias, capitula, monasteria, collegia, aliaque religiosa et pia loca vestre dyocesis, nostre sollicitudinis operam extendendo: in Fyrdafylki idem visitacionis officium, cum eam partem vestre dyocesis in priori visitacione non visitatam dimiserimus, incepturi. Quo circa vobis in virtute sancte obediencie firmiter demandamus, quatinus nobis nosque comitantibus in victualibus alfisque necessariis, quibus nostre visitacionis officium vobiscum liberius exegui valeamus, prout de jure tenemini, faciatis provideri nobisque vestras patentes literas, diem susceptionis hujus nostri mandati ac tenorem presentium continentes, per presencium bajulum remittatis. Scriptum Nidrosie xxvij. die mensis Januarii, sub anno gracie m.º ccc.º xl.º secundo.

Biskop Haakon underretter sit Kapitel om, at han 29 Marts 1342 har modtaget Erkebiskop Paals Indkaldelse til Provincial-Conciliet, hvortil det ved valgte Fuldmægtige opfordres at afgive Möde.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 487-89, jfr. m. Apogr. Arn. Magn.

137. 31 Marts? [1342.] Bergen.

Haquinus etc.¹ capitulo et canonicis suis, honorabilibus viris sibi in Christo karissimis, salutem in filio virginis gloriose. Noveritis nos recepisse Bergis in atriis ante cameram nostram, sub anno domini m.º ccc.º xl.º secundo, in die Parascheves, hoc est xxix.ª die mensis Marcii quasdam literas reverendi in Christo patris ac domini nostri, do-

mini Psuli dei gracia archiepiscopi Nidrosiensis tenorem qui immediate sequitur continentes. [Her fölger Breo No. 135 ovenfor.] Nos igitur mandatum domini nostri archiepiscopi reverenter per omnia et in omnibus prosequi cupientes, ut tenemur, vos et vestrum singulos requirimus et monemus ac citamus, vobis nihilominus in virtute sancte obediencie demandantes, quatinus per syndicum vel syndicos vestros, vel eciam procuratores vestros, ad hoc speciale mandatum habentes, in prelibato concilio, loco, die sive termino nobis prefixis in ipso mandato, studeatis comparere, prout penas contra ipsos, qui ad provincialia concilia vocati non veniunt, a canone promulgatas volueritis evitare. In signum autem presentium litterarum per vos receptarum, nobis vestras patentes literas, tenorem presentium continentes remittatis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Bergis, pridie Kal: Augusti. 2

(1) Se ovenfor No. 111. - (2) Uden Tvivl Feilskrift for: Aprilis.

Biskop Haakon af Bergen erkjender, at han 29 Marts har modtaget Erkebiskop Paals Breve, der bestemme Afholdelsen af et Provincial-Concilium i Bergen og Erkebispens Visitats i Bergens Bispedömme förstkommende Sommer.

Ester Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 490-91, jfr. m. Apogr. Arn. Magn.

138. 4 April 1342. Bergen.

Universis Christi fidelibus, presens scriptum cernentibus Haquinus sola dei permissione episcopus Bergensis, salutem in filio virginis gloriose. Noveritis nos recepisse Bergis in atriis ante curiam nostram, sub anno domini m.º ccc.º xl.º secundo, in die Parascheves Pasche, hoc est iiijo. Kal: Aprilis, quasdam litteras reverendi in Christo patris ac domini nostri, domini Pauli, dei gracia archiepiscopi Nidrosiensis, tenorem qui immediate sequitur continentes: Paulus dei paciencia etc. ut prius.1 Jtem die loco et anno prelibatis recepimus quasdam alias literas memorati domini nostri archiepiscopi tenorem qui imme-[Her fölger Brev No. 136 ovenfor.] Nos diate sequitur continentes. igitur episcopus memoratus mandatum seu mandata ipsius domini nostri archiepiscopi reverenter per omnia et in omnibus prosequi cupientes, at tenemur, in signum horum mandatorum suorum per nos receptorum, ac eciam pro modulo nostre parvitatis exequtorum, presentes litteras sigillo nostro fecimus consignari. Datum Bergis, pridie Non: Aprilis, anno supradicto.

(1) Se ovenfor No. 135.

Erkebiskop Paal af Nidaros underretter Biskop Haakon af Bergen om, åt han paa Begjæring af Kong Magnus, der önsker at forhandle vigtige Sager med ham, har henlagt det tidligere til Afholdelse i Bergen 1 August paabudne Provincial-Concilium til Konghelle c. 15 August, hvor han nu beder ham paalægge de tidligere indkaldte at afgive Möde.

Indtaget i Brev nedenfor No. 141 (Msscr. Barth. IV (E) S. 493—95 og Apogr. Arn. Magn.) — (Jfr. Keyser, D. n. Kirkes Hist. II S. 280—81 og P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VII S. 275).

139. 4 Mai 1342. Nidaros.

Paulus dei pacientia archiepiscopus Nidrosiensis, venerabili in Christo fratri domino Haquino ejusdem gracia episcopo Bergensi, salutem in domino Jesu Christo. Non debet reprehensibile judicari, si que pro bono ordinantur, in aliud, novis et improvisis urgentibus necessitatibus, transformentur. Hinc est, quod cum nos concilium provinciale, juxta exigentiam nostri debiti, sub anno gracie m.º ccc.º xl.º secundo Bergis circa Kal. Augusti duxerimus convocandum, ob honorem domini nostri Magni dei gracia regis Norwegie, Swecie et Scanie, illustris, propter magna et ardua negocia ipsum et regnum Norweghie tangentia, que in eodem concilio nobiscum suis literis asseruit se habere pertractanda, terminum loci et temporis ejusdem concilii, ad instantiam memorati domini nostri regis, prorogavimus in hunc modum, qui sequitur, videlicet, quod predictum concilium vobiscum aliisque nostris suffraganeis, Kononghellie in dyocesi Asloensi sub anno quo prius, circa festum assumptionis beate Marie virginis intendimus celebrare, quocirca in virtute obedientie, et sub penis, sub quibus in priori convocatione ad concilium Bergis habendum injunximus, firmiter demandamus, ut nobiscum loco et tempore prefixis, quolibet impedimento cessante, studeatis personaliter comparere quem terminum vobis peremptorium assignamus, vobis nihilominus in virtute obedientie injungentes, quatinus auctoritate presentium citetis capitulum et canonicos vestros, ut per syndicum seu syndicos vel eciam procuratores suos ad hoc habentes speciale mandatum, et precipue eos, qui denarium Petri et alias pecuniarum quantitates et summas ad cameram domini pape spectantes, collegisse dinoscuntur, in loco et termino prescriptis compareant, prout penas, contra illos a canone latas, qui ad provincialia concilia vocati non veniunt, voluerint evitare. In recognicionem autem suscepcionis et exequcionis hujus nostri mandati, nobis vestras patentes litteras, tenorem presencium continentes, per presencium bajulum remittatis. Scriptum Nidrosie iiij.º Non: Maii, anno quo supra.

Biskop Haaken af Bergen erkjender, at han 24 Mai 1342 har modtaget Erkebiskop Paals Brev angazende Provincial-Conciliets Afholdelse i Konghelle c. 15 August s. A.

Efter Afskr. i Mescr. Barth. IV (E) S. 495-96, jfr. m. Apogr. Arn. Magn.

140. 27 Mai [1342.]

Bergen.

Universis Christi fidelibus presens scriptum cernentibus, Haquinus sola dei permissione episcopus Bergensis, salutem in filio virginis gloriose, Noveritis nos recepisse Bergis in camera nostra sub anno domini m.º ccc.º xl.º secundo, nono Kal: Junii, hoc est .xxiiij. die mensis Maii, quasdam litteras reverendi in Christo patris ac domini nostri, domini Pauli dei gracia archiepiscopi Nidrosiensis, tenorem qui immediate sequitur continentes.

Paulns dei paciencia etc. totum ut prius.1

Nos igitur episcopus memoratus, mandatum ipsius domini nostri archiepiscopi reverenter per omnia et in omnibus prosequi cupientes, ut tenemur, in signum hujus mandati sui, per nos recepti, ac eciam pro modulo nostre parvitatis exequti, presentes literas sigillo nostro fecimus consignari. Datum Bergis, sexto Kal: Junii. anno quo supra.

(1) Se ovenfor No. 139.

Biskop Haakon af Bergen underretter sit Kapitel om, at han 24 Mai 1342 har modtaget Erkebiskop Paals Brev, der henlægger Provincial-Conciliets Afholdelse til Konghelle c. 15 August s. A., hvortil det ved Fuldmægtige paalægges at afgive Möde.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 493 og 495, jfr. m. Apogr. Arn. Magn.

141.

28 Mai 1342.

Bergen.

Haquinus etc. 1 capitulo et canonicis suis etc. ut prius. 1 Noveritis nos recepisse Bergis in camera nostra, sub anno domini m.º ccc.º xl.º secundo, nono Kal: Junij, hoc est xxiiija die mensis Maii, quasdam literas reverendi in Christo patris ac domini nostri, domini Pauli dei gracia archiepiscopi Nidrosiensis, tenorem qui immediate sequitur continentes. [Her fölger Brev No. 139 ovenfor.] Nos igitur mandatum ipsius domini nostri archiepiscopi reverenter per omnia et in omnibus prosequi cupientes, ut tenemur, vos et vestrum singulos requirimus et monemus ac citamus, vobis nihilominus in virtute sancte obedientie demandantes, quatinus per syndicum seu syndicos vestros, vel eciam procuratores, ad hoc speciale mandatum habentes, in prelibato concilio, loco die sive termino nobis prefixis in ipso mandato, studeatis compa-

150 1342.

rere, prout penas contra ipsos, qui ad provincialis concilia vocati non veniunt, a canone promulgatas, volucritis evitare. In signum autem presentium literarum per vos receptarum, nobis vestras patentes literas tenorem presentium continentes, remittatis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Bergis quinto Kal: Junii, anno supradicto.

(1) Se ovenfor No. 137

Fire Mænd kundgjöre, at *Ingerid* paa *Heaal* förte 2 Vidner mod *Gunnar* paa Vighaug og hans Hustru Thora, om at hendes Sön *Kolbjörn* havde kjöbt 3 Öresbol i Gaarden *Kuland* paa Eker, i Tilfælde af Vanhjemmel med Sikkerhed i *Skinnararud* sammesteds.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglene mangle.

142. 13 Decbr. 1343. Heidinstad.

Ollum monnum þæim sem þetta bref sia ædr hæyra senda Olafer a Lundum ok Nikulas a Saurbæ Sigurder a Lundum ok Roar Porgæirssun q. g. mer gerom ydr kunict at mer varom a Hæidinstandum er liger i Hau(g)hs kirkiu sokn a Æikium festum Lucie virginis a fimta are ok xx tikis vars vyrduleghs hæra Magnusar med gudes miskun Noreghs Suia ok Gota konunghs ok hæyrdum a at Gunnar a Vighaugum ok Pora kona hans vider gengo at Ingirid a Huale hafde stæmt þæim till fyr næmsz stæimnu biar at lydha vitnum sinum vm þrigia aura boll iardar i Kulande bet sem Kollbiorn sun hennar hafde kæyft. læidi þa fyr næmd Ingirid ij manna vitni þau en sua hæita Nikulas Hællaukssun ok Halluarder vrugger ok sua suoro a bok at þæir varo j hia ok hæyrdu a en fyr næmder Kollbion kæysti af Gunnare ok Poro kono hans iij aura boll j Kulande firir sæx kyrlogh ok lauk j hallfa fiordo ku begar j hender vyrdi æigi Kollbinni frialst oft næmt iii aura bollet i Kulande þa skulldi Kollbiorn æigha iii aura boll j Skinnara rudhi er liger j samre sokn frialst ok hæimalt. ok till sanynda sæittum mer vor insighli firir betta bref.

En Prest og 12 andre Mænd kundgjöre, at de efter Paalæg af den kongelige Ombudsmand Paal Jonssön fastsatte Grændserne mellem Gaardene Sigstad og Ekern i Birid.

Efter Orig. (?) p. Perg. p. Gaarden Sigstad i Birid. Remmer til 13 Segl, der mangle. Brevet er falskt eller maaske snarere omskrevet i meget nyere Tid. Seglremmerne synes at indeholde Skriveövelser. (Jfr. Dipl. Norv. III No. 944.)

Sigstad.

Bergen.

Ollum mannum theim sæim thætta bræif siaa edher høra sender Erlingr præstr a Kioos i fullum wmbodhum mines hærra bispno Narfue a Hereberghi Eirikr a Fialastadum Sighur a Fulasing Ogmunder Ormson Seghur a Gliastadum Seghur a Brom Thorer a Boghastighe Olafur Aslefson Narfue a Wenier Nikulaus Lafrandsson Botholfuer Sigmundason ok Kiæthil Agmundson q. g. ok synæ. "mer gerom ydrer kunnught ath odensdaghen næst firi Matthæsmesæ a xx are ok siaundee rikis wars wyrduleghs hærræ Magnusærr med gudæs miskundh Norrægs Suiz ok Skanze konungh waarum mer hia gardanum yfrum Sighustadhum a Biridh af Palæ Jonssyni konghsens wmbudhsmand i nordra lutthenom laglika thilkrafdær ath skynnsama ok ransaka rettho delo ok endamerke ghardanum Sighusthadum ok Æghkronær allom landzægharne fire steemdr ghienghom mee tha adh Sighustad sydre ghathastydh i sane midhsthr@ms dhedan ok j Ghlupæ bækeno adhr thiavæghen wp adhær Baaghaberghjæighur j diighæ sthænæm dhedhan ok norduæsth adher Thuzerebækenom ok wædhr thook Sægmundha lænde i Svarthbækkenom i millian Booldharudh ok Sægmundarudh liika adher horne sthenom j Strond æghær oudan thuæggiæ bækænom adher myrsæghien j Strandænæ nordan Kallerausten adh Skomsrudhj æighur mitstroms store Kaleyfoen j vadz hemath thiavæghen Ækkrenær ok yfrum Sighustadz ghatthustyder thesem thyker mer skynsamd wara fylghia allnæmda ghardenum Sighustadh ok Ækkrenæ. thil sanz vitnesbyur sæthum mær warum jas(i)ghli firj thætha bræf ær ghiorth war a are ok dheghi som firj sægher.

Bagpaa: Breff om vd veyenn j Sydestadum och y Echrenar. — Anno 1695.
d. 17 Septembr. anwiest udj retten paa Sigstad og ey for gyldig kand ansees.
Test. Michael von Schönberg. m. propria. — D. 10 Junii 1696 reist af mig. Pede-Blicfeld. — Anvist vdj retten j mellum Sigstad och Svennes dend 22 Octobr.
Ao 1698. Test. Niels Hede g. — Weret for dend Kongl. Oberhofrett d. 14 Nov. 1710r Testr. J. Hasse.

Fem Mænd kundgjöre, at Jon 11 Februar solgte til Herleik Arnessön 6 Huse m. m. i en Gaard paa Stranden i Bergen og oppebar Betalingen. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 5 Segl mangle.

144.

22 Februar 1346.

Ollum monnum þeim sem þetta bref sea eda hæyra senda Halldor Helgason folguti j Biorghuin ok Gunstein Arason ok Biarne Bir[gir]son Ellinger Hiarrandason ok Þorgrimr Hallason quediu guds ok sina mer vilium ydr kunnikt gera at þar varom mer j hia j stemno stouonne j Breida almenninginum j Biorguin laugardagin nesta ept[ir Ag]atomæsso a vii are ok *p[ut]tugta¹ rikis vars virdhuligs herra Magnusar med guds [miskunn Noregs] Swya ok Skane konungs saghum ok hæyrdum a handahand þeira Herleiks Arnasonar ok [Jons . . . . sonar va]r þat skilt vndir þeira handahande at fyrsagdr Jon selldi adrnemdum Herleiki vi hus j . . . . . þar a Strond iii buðir ok iii liopt ok varo ii lopt ok ii buðir ner sionum kæyfti Herleikr fyrnemd vi hus med ollum lunnendum þeim som till liggia ok legit haua fra forno ok nyiu firir h. fimtanda marka þriggia skillinga . . . . . . borgaðe fyrnemðr Jon opnemdum Herleiki þesse hus frials ok akærolaus firir huerium manne. Ok till sannenda her vm setto mer var jnsigli firir þetta bref er gort var j þratnemdum stað miðuikuðagin nessta firir Matþeasmæsso a þui are sem fyr segir.

(1) Paa Grund af Dateringen efter Kong Magnus's Regjeringsaar kan der vel neppe læses þritugta; Dateringen vilde isaafald blive 24 Febr. 1356.

Kong Magnus meddeler Fehirden i Tunsberg Matthias Thorgeirssön Fuldmagt til i Forening med nogle tilkaldte Mænd at foretage det Mageskifte med Gunnvald pan Kaurethveit, som denne har bedet Kongen om.

Efter Orig. (Fragm.) p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglet mangler. Brevet har været sigillat. forb. m. No. 248 i Dipl. Norv. III.

145.

17 Juli 1347.

Ljodhus.

[Magnus med] gudz naad Noregs Swya ok Skane konongr [sendir allum monnum þeim] sem þetta bref sea ædr hæyra q. g. [ok sina. Ver vilium] at þer [vitir] at vm þat iærdaskipti sem [Gunualldr a Kara]þuæit hefuer bedet oss vm þa fsam [ver Mathiosi] Porgæirssyni fehirda vaarum j Tunsbergi fullt [vmbod a vara] veghna at scipta med honum skulum ver ok [varir eptirkomendr] þat allt hallda ok hafua sem fyrnemdr [fehirdi var gærir] med þeim godum monnum sem han kallar till. [Var þetta bref gort j] Lodusum tyrsdaghin nesta firir Margreto [mæsso a attanda] are ok xxta rikis vars ok insiglat oss [sealfum hiauerandum.]

Tre Mænd udstede Vidisse af Brevet No. 101 ovenfor.

Ester Orig. p. Perg. tilhör. Erik Tandberg p. Septun i Land. 3die Sogl vedhænger, de 2 förste mangle.

146.

17 Septbr. 1348.

[**O**slo.]

Ollum monnum þæim sæm þetta bref sea ædær hæyra sænda Sigurdær Ogmuns son. Anfinnær Gudbranz son ok Œystæin Thorgæirs

153

son q. g. ok sina. mer gerom ydær kunnight, at mer soom ok hæyrdam oppett bref med hanghandæ jnsiglum ok vskiærdhum, sua vattande ord fra orde sæm her sæighir. [Her fölger Brev No. 101 ovenfor.] ok til sanz vithnisburdær sæittum mer vor jnsigli firir þetta transcriptum er gort var aa. odensdaghen nestæ æifter crossmesso sidhare .a. x. are ok xx. rikis vars vyrduleghs herra Magnuser med gudes nad Noreghs Swia ok Skane kononghs.

1348.

Jakob Povelsson, Biskop i Roskilde, udsteder Vidisse af Pave Clemens IV.s. Brev ovenfor No. 56.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 98-99 af en Afskr. fra Aar 1500.

147. 3 (16?) Novbr. 1348. Roskilde.

Universis Christi fidelibus presentes litteras inspecturis Jacobus Pauli divina miseratione episcopus Roscildensis salutem in domino sempiterasm. Noverint universi nos litteras sanctissimi in Christo patris ac domini domini Clementis pape iiij vidisse tenorem qui infra sequitur continen(te)s in hec verba. [Her fölger No. 56 ovenfor.] Datum Roskild anno domini m.º ccc.º xlviij.º dominica (o: die?) iij mensis Novembris.

Tre Mend kundgjöre, at *Björn* Bonde paa *Dyster* testamenterede 1 Öresbol i Gaarden *Skræpheim* i Kraakstad til *Aas* Kirke paa Follo.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle.

148. 6 Januar 13[49?]. Aas.

Ollum monnum þæim sæm þætta bref sea æder hæyra senda Amunder Porgazs son [Og]munder a Puæithom ok Jon gruti q. gudes ok sina. Mer gerom yder kunnikt at aa þrættande dagh jola a x[xx]ta 1 (are) rikis wars wyrdulæghs herra herra Magnusar med gudes naad Noreghs Swia ok Skane konungs warom mer j Aas kirkiu a Follo. ok hæyrdum aa att Biorn bonde a Dystum hæill att allre samuisku lysti firir os ok widergek att han hafde gefwett æyrisboll jærdar er ligger j Skræppæinam j Krakastad sokn till Ans kirkiu j testamentum sitt ok till bænahaldz firir sik ok sina kono till æwerlegha æighu æftir sina dagha. Till sanz hær vm settom (mer) wor jnsigli firir þætta bref er gortt war dæghi ok are sæm fyr sæghir.

Begpea: vm œyris bell j Skræppæimum j Krakastada sokn.

(1) Manske mangler kun et X, hvorved Brevets Udstedelsesaar vilde blive 1339.

Chorsbrödrene i Oslo kundgjöre, at de have modtaget Lösning for et Öresbol i Ulfgestrud (i Vestby) af Amend paa Galabō.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Uden Segl. (Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 264 og 271).

149. [c. 1350.]

[**Oslo.**]

Ollum monnum þæim sæm þetta bref sea edr hæyra senda korsbrædr .i. Oslo q. g. ok sina. ver gerom ydr ollum kunnikt. at ver hafum tæikit lausn firir æiryss boll .i. Ullgestr rudi af Amunda a Galabæ. ok till sanz vittnissburdr at ver hafum allt tæikit fengom ver honom þetta bref insiglat med varo secreto er¹

Bagpaa, yngre: bref vm Vgest rudh øyris bool.

(1) Dateringen ikke udfört.

De ved Provincialconciliet i Nidaros forsamlede Bisper og befuldmægtigede udfærdige Bestemmelser om de geistlige Forhold i Kirkeprovinsen som Presternes Frilleliv, Fraværelse fra Sognet, Klædedragt; uduelige Personers Beskikkelse til Prester, Geistlighedens Forhold ligeoverfor den verdslige Magt, Presternes Undervisningspligt, Nonneklostre, Indulgentser, Præbendarer og deres Gods, Vold mod geistlige, Ægteskab, Excommunication, Studier i Udlandet, Kirketyvers etc.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. IV (E) S. 736—45. (Trykt i Finni Johannæi Hist. eccles. Islandiæ I. p. 530—36, Suhnis Hist. af Daum. XIII S. 816—23 og Norges gl. Love, III S. 301—6. Jfr. ogs. Keyser, D. n. Kirkes Hist. II S. 343—48 og P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VII S. 549—52.)

150.

23 August 1351.

Nidaros.

In nomine domini amen. Olauus dei patientia archiepiscopus Nidrosiensis, Gisbertus Bergensis, Hauardus Hamarensis, Johannes Gardensis, ejusdem gratia ecclesiarum episcopi, Nidrosiensis ecclesie suffraganei, universis Christi fidelibus, per Nidrosiensem provinciam constitutis, salutis eterne gaudium in filio virginis gloriose.

Cum, ex debito pastoralis officii, prohibere vitia, persuadere virtutes, ac animarum saluti salubriter providere tenemur, nec non utilia queque subditos docere, et mores actusque eorundem in melius reformare: sollicitudine prehabita diligenti, ne, si quidquam de grege dominico, nostro regimini commisso, per nostram incuriam seu negligentiam fuerit deperditum, subditorum sanguis de nostris manibus per districtum judicem requiratur, nos in hoc presenti concilio residentes, ac juxta sacrorum canonum statuta de subditorum excessibus corrigendis et moribus eorum in melius reformandis, ac animarum profectibus tractantes, patrem misericordiarum inprimis suppliciter imploramus, ut ipse in hiis exsequendis ex sue benignitatis inundantia salubriter com-

pleat, quod nostra modicitas, nisi ipso opitulante, non presumit, et ut, ipso iniciante ac consumante, ad finem debitum, quod cepimus, ejus auxilio, perducere valeamus.

In nomine igitur sancte et individue trinitatis, patris et filii et spiritus sancti, inprimis statuimus precipimus et mandamus, ut clerici, quorum conversationem castitate, modestia, pudicitia, sobrietate, temperantia, ac ceteris virtutum exercitiis convenit adornari, contemplationi sint et orationi dediti, quia ad sortem domini sunt electi, contentiones. lites et rixas, ac ceteras insolentias, honestati derogantes clericali, procul abjicientes, sic evitent, ut omnipotenti deo, cujus serviciis specialius deputantur, digne valcant famulari, quantus enim horrendi criminis usus frequens, ymo verius frequentia dampnabiliter usitata, quod dolentes referimus, quosdam, immo plures, quamvis ad nostram et patrie verecundiam hec dicamus inviti, Noricane provincie presbyteros ac clericos alios execavit, qui, proprie salutis et juramenti sui immemores, immunditie fetoribus turpiter insudantes, non solum sibi focarias simpliciter adjungentes, et in curiis suis publice detinentes, verum etiam, quod execrabilius et dampnabilius est, eas, pactis, donationibus, vel aliis fidelitatis promissionibus intervenientibus, convocatis ad hoc earum consanguineis, adinstar laycorum sibi impudenter associant et conjungunt, quamvis enim nostri predecessores exhortationibus, monitionibus et processibus diversis, etiamsi, proch dolor, illorum laboris fructus nullus vel modicus ostendatur, nos tamen adhuc sic inhoneste viventium inveteratis malitiis novis volentes remediis obviare; statuimus, ut quicumque presbyter vel clericus in sacris ordinibus constitutus, maxime benefici**um ecclesias**tic**u**m optinens, cujuscumque fuerit status, officii, dignitatis, prerogative vel honoris, qui post monitionem sibi a dyocesano suo factam, in domo sua et expensis tenuerit vel habuerit concubinam, juxta statutum pie memorie domini Elavi archiepiscopi, predecessoris nostri, pena pecuniaria puniatur, quam si minus timuerit, suspensionis, excommunicationis, vel privationis sententiis percellatur. Hiis vero, qui pactis vel donationibus, ut premissum est, sibi concubinas associaverint, in dimidietate fructuum beneficiorum suorum per annum multentur, gravius, si suo dyocesano visum fuerit, puniendi.

Jtem hujus sacri approbatione concilii statuimus, ut bona beneficiatorum decedentium dum modo non sint a bonis ecclesiarum distincta,
heredibus eorum absentibus per dyocesanos locorum vel eorum procuratores ad hoc specialiter deputatos, donec inter ecclesiam et heredes
clerici decedentis justa fiat bonorum divisio, sub fideli custodia, absque
subtractione qualibet vel fraude, conserventur, heredibus vero adveni-

156 1351.

entibus, statim, ut pretactum est, justa stat bonorum divisio inter illos. Laici vero predictam conservacionem in grande ecclesiarum dispendium sibi, occasione jurisdictionis secularis, vendicantes, per mensem, si a dyocesanis requisiti non destiterint, ingressum ecclesie sibi noverint interdictum, quod si predictam penam, quod absit, animo sustinuerint indurato, eo ipso sententiam excommunicationis incurrent.

Jtem presbiteris, curam animarum habentibus, omnem vagandi et discurrendi extra suas parrochias, cum ex hoc quandoque populus eis commissus officio debito defraudetur, ac animarum non modica immineant pericula, cupientes adimere facultatem, prohibemus, ne quis parrochialis presbyter extra suam parochiam, absque sui prelati vel ejus locum tenentis licentia speciali, seu evidenti necessitate, nisi alium ydoneum presbyterum ejusdem dyocesis, qui interim vices et officium suum debite peragat et attente, loco sui relinquat, notabiliter se absentare presumat, statuentes, ut quicumque presbyter extra suam parrochiam per quindenam continue, nisi unam supradictarum seu aliam justam et legitimam absentie sue causam probare potuerit, compertus fuerit commorari, marcam Noricanam solvere teneatur, si vero extra dyocesin illicentiatus abcesserit, ut predictum est, in marca puri condempnabitur ipso facto.

Jtem quoniam [qui] abjectis vestibus proprio congruentibus ordini, alias assumere et in publico portare, rationabili causa cessante, presumit, professorum prerogantie ordinis illius se reddit indignum, juxta concilium Viennense, inhibemus, ne quis clericus virgata vel partita veste aut alias quam canones precipiunt formata, publice utatur, prout canonicam vitare voluerit ultionem.

Jtem quia hiis temporibus, quod dolenter referimus, defectu personarum exigente, ad regimen animarum simpliciores et ignari plerumque assumuntur, statuimus, ut superiores juniores presbyteros instruant de ceteris officiis, et maxime de canone misse, sacramento baptismatis, atque extreme unccionis, officio sepulture et aliis ad officium presbyteri spectantibus; et super premissis sepius examinent diligenter, ut sic ad eorum devotam diligentiam ceteri gaudentes concurrant, in cantica laudum consurgant, et omnium corda et vota, ora et labia, ympnos persolvant leticie salutaris, et psallet fides, spes tripudiet, exultet caritas, devocio plaudat, jubilet chorus, puritas jocundetur, cum singuli alacri animo pronaque voluntate conveniunt, sua, ymo Christi officia laudabiliter exsequendo.

Ceterum statutum pie recordationis domini Arnonis archiepiscopi, predecessoris nostri, in quo quasi omnium priorum statuta, resecutis

superfluis, sunt collecta, quoad omnes ipsius capitula, clausulas et articulos, presentis auctoritate concilii innovamus, approbamus et ratificamus. Cuius statuti quasdam singulares clausulas, aliquibus utilibus de novo additis, sub penarum adiectione, in modum qui sequitur decrevimus muniendas.

Statuimus ergo seu statutum declaramus, quod presbyteri, ceterique ecclesiarum rectores et prepositi, tam clericos quam laicos diligenter doceant, de veneratione eucharistie et credulitate, ut cum inter manus sacerdotis in officio altaris levatur, vel a presbyteris per plateas aut quemcumque locum portatur ad infirmos, depositis capuciis et pileis, nudis et extensis manibus, flexis genibus adoretur, quam quidem eucharistiam a presbiteris, indutis superpelliciis, velatam, sub mundo velamine, cruce, candela accensa, cum tintinnabulo, et aqua benedicta precedentibus, ad infirmos precipimus deportari, nisi locorum impedierit distantia, aut rationabile obstiterit impedimentum, et tunc in munda bursa sive pera circa collum presbyteri reverenter cum libro et stola deferatur, atque in loco mundo hoc quod superfuerit diligenter observetur.

Preterea statuimus, ut nullus sacerdos vel clericus in sacris ordinibus constitutus, qui usque ad extremum vite sue in concubinatu notorio compertus fuerit perdurasse, ad sepulturam infra muros ecclesie sine dispensatione episcopi admittatur, et quicumque tales in ecclesia scienter sepelierit, ad arbitrium dyocesani puniatur.

Jtem statuimus, ut presbyteri, curam animarum habentes, doceant vel docere faciant parrochianos suos, tam senes quam juvenes nescientes, symbolum et orationem dominicam, cum salutatione beate virginis, et frequenter ipsos examinent de predictis, et maxime in confessionibus eorum, debitam penam addiscere renitentibus infligentes, de fide catholica et ejus articulis, de baptismo et ejus effectu, aliisque ecclesiasticis sacramentis, de septem mortalibus peccatis, et de penis gehennalibus pro eis debitis evitandis.

Jtem cum scriptum sit, ut a quo quis defendi tenetur, ab eodem non debet inpugnari, presentis auctoritate concilii statuimus, ut clericus, cujuscumque status, ordinis vel dignitatis existat, qui procurat a rege vel seculari potestate, directe vel indirecte, manifeste vel occulte, contra justitiam se tueri, quominus pro suis excessibus a suo judice ecclesiastico corripiatur, ipso facto sententiam excommunicationis incurrat.

Jtem statuimus, ut quicumque clericorum, contra jus et libertatem ecclesie cathedralis, vel honorem episcopalis dignitatis, advocaverit vel conspirationem fecerit, eo ipso excommunicationis sententie subiacebit.

Jtem statuimus, quod claustra monialium sub diligenti custodia et

firma clausura, precipue de nocte, observentur, nec clericos vel laicos, religiosos vel seculares, post earum vesperas, ad se ingredi permittant, nisi urgens necessitas et evidens utilitas id exposcat; et tamen non in locis vel horis suspectis.

Jtem prohibemus, ne quis indiscretas indulgentias pronunciet, sive pronunciare presumat.

Jtem statuimus, ut in monasteriis quibuscumque nullus precio vel pactione recipiatur in fratrem vel sororem, nec in prebendarios vel prebendarias, sine suorum dyocesanorum consensu, quod si factum fuerit, sit irritum et inane, contrafacientes vero et consentientes juxta arbitrium dyocesani puniantur.

Jtem statuimus, ut si quis laicorum causas ad ecclesiasticum forum spectantes, que sunt hee: omnes cause clericorum, quando inter se litigant vel a laicis impetuntur, sive agatur ex contractu vel quasi, seu delicto vel quasi, jtem cause matrimoniorum, natalium, juris patronatus, decimarum, votorum, testamentorum, maxime quando agitur de legatis ecclesiis et piis locis et religiosis, tuitio peregrinorum visitancium [limina] beati Olaui et aliarum ecclesiarum cathedralium in Norvegia et eorum cause, item cause possessionum ecclesiarum, symonie, fornicationis, adulterii, incestus, perjurii, usurarum, sacrilegii, heresis, et alie consimiles, que ad ecclesiam spectant mero jure, contra [com]positionem inter regnum et ecclesiam olim initam, et juramento hinc inde firmatam, scienter, in contemptum ordinariorum, examinandas, discutiendas vel difiniendas sibi assumpserit, vel qui clericum invitum ad forum traxerit seculare, vel de rebus ipsorum clericorum vel ecclesiarum, ipsis irrequisitis vel contradicentibus, judicaverit, ipso facto sententiam excommunicationis incurrat.

Jtem si quis in clericum, monachum vel conversum, virginem sacram vel conversam, vel in aliam religiosam personam, cujus religio approbata est, manus violentas et temerarias injicit, ipse ligatur a canone similiter et is, cujus auctoritate et mandato illud fit, nisi mandatum integrum revocaverit, [item] qui tam temerario mandato presumpserit obedire.

Jtem et ille latam a canone sententiam incidit, qui cum potest clericum defendere a violentia et injuriosa manuum injectione, et non defendit, quod verum est de eo, qui dum ratione potestatis vel officii, prohibere [potest] et manifesto facinori desinit obviare.

Jtem si potestas, consules et rectores, balivi, et alii officiales laici civitatum et aliorum locorum, angarias et exacciones indebitas ecclesiis, clericis, aut eorum possessionibus inferant, et jurisdictionem seu auc-

159

toritatem prelatorum evacuaverint, nisi moniti desistant, tam ipsi quam ipsorum fautores, excommunicationis sententie, late per canonem, se noverit sabjacere.

Item ille, qui alicui supradictorum succedit, post mensem ecclesiastica censura percellitur, nisi infra duos menses post ipsorum excessum [talia] sui predecessoris emendaverit; quia ipso eo facto eidem intelligitur consentire.

Jtem illi, qui contra libertatem ecclesiasticam statuunt, nisi statuta edita et in scriptis redacta infra duos menses post ipsorum puplicationem de libris suis capitularibus deleverint, excommunicationis sentencia, lata a canone, innodantur.

Jtem statutorum ipsorum scriptores, nec non potestates, consules et rectores, et consiliarii locorum, si secundum ea judicare presumpserint, vel in formam redegerint judicata; similiter, si consuetudines servaverint vel servari fecerint, contra libertatem ecolesie introductas, excommunicationis sententiam non evadant.

Jtem matrimonia clam contrabentibus triennalis penitentia inponatur, sacerdotes vero, tales conjunctiones non prohibentes atque debitas de-nunciationes requisiti obmittentes, ac talibus contractibus interesse non caventes, per triennium ab officio suspendantur, et gravius, si culpe qualitas postulaverit, puniantur.

Qui vero, vivente uxore, scienter cum alia contraxerit, vel e contrario, excommunicationi subjaceat ipso facto, a qua, nisi tanquam pro simplici adulterio satisfecerit, nullatenus absolvatur.

De contrahentibus autem secundas nuptias statutum est, quod vir vel mulier ad secundas nuptias transiens benedici non debeat, cum alias fuerit benedicta, ne injuria fiat huiusmodi sacramento. Et presbiteri, qui scienter secundas nupcias benedixerint, per suum dyocesanum a suspensionis sententia, quam incurrunt vel hactenus incurr[er]ant, absolvi possunt, et super executione ordinum ac retentione beneficiorum, per eosdem libere dispensari.

Jtem clerici beneficiati decedentes, ecclesiis a quibus fructus levaverunt, decimam partem bonorum per ecclesiam acquisitorum, in ultima dispositione relinquant; quod si renuerint, ad jus commune duximus recurrendum.

Jtem statuimus, quod canonici existentes in studio, de suorum sententia prelatorum integre prebendarum suarum fructibus gaudeant, set vicaria et cetera omnia ecclesie debita de fructibus ad communem mensam spectantibus deducantur. Et quicumque procurator mense communis ante terminum depresente procurationis seu dispensationis sue ad

requisitionem procuratorum absentium, vicarias seu onera non solverit, eo ipso ab ingressu ecclesie sit suspensus.

Jtem ut canones late sententie, per quos excommunicationis sententiam ipso facto quis incidat, semel in anno in ecclesiis cathedralibus, ac etiam in aliis majoribus ecclesiis, in vulgari puplicentur, et post puplicationem singulis annis, qui in dictos canones inciderint, pulsatis campanis, candelis accensis, excommunicati generaliter nuncientur.

Jtem quicumque clericus, qui cujquam contra ecclesiam, in subversionem ecclesiastice libertatis, patrocinium prestiterit, vel inpugnautibus eandem ad hoc auxilium vel concilium inpenderit, ipso facto sententiam excommunicationis incurrat.

Jtem quicumque res vel bona, in ecclesiis vel cimiteriis custodiendi causa reposita, furtive vel violenter rapuerit vel extraxerit, vel alias immunitatem ecclesie qualitercumque violaverit, vel hoc fieri mandaverit, excommunicationis sententia ipso facto sit ligatus.

Jtem volumus quod ad jejunium vigilie beati Mathie et ipsum festum, tempore bissextili, antiqua ipsius ecclesie consuetudo observetur.

Jn quorum omnium evidentiam et fidem pleniorem, cum sigillis nostris discreti viri, (domini) Arno Ketilli, in procuratorio venerabilis in Christo fratris nostri, domini Salomonis dei gratia episcopi Asloensis, Barderus Bindridi et Thorphinus Birici, Nidrosiensis, Arno Thorstani, Asloensis, Odgarus Thorstani et Bothulphus Asberni, Bergensis, Petarus Eindridi, et Thor(i)as Thorkilli, Stawangrensis, Barderus Beronis, Hamarensis ecclesiarum canonici, ipsarum ecclesiarum capitulorum procuratores, sua sigilla presentibus affixerunt. Actum Nidrosie .x. kal: Septembris anno gratie mo. ccco. lio.

Sex Mænd kundgjöre, at Thorkel mageskiftede 5 Öresbol Jord i söndre Narveböl i Haaböl Sogn til Orm Reidarssön mod 24 Öresbol i övre Opsand i Skeids Sogn paa Follo samt 10 Mark Penge, hvorfor Thorkel modtog forskjellige Gjenstande i Betaling.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 4 Segl vedhænger No. 1 og Levning af No. 2.

151. 9 Juli 1354. Medalgaard.

Ollum monnum þæim sem þetta bref sea eder hæyra senda Thofue Danielson Finner Sighurderson Gunner Halkelsson Æiuinder Ræider(son) Þoralder Andorsson ok Aslaker Kolbiærnerson q. g. ok sina mer vilium yder kunnight gera at mer varom a Narfuabæle er ligher j Hobæless sokn j Mossedale a þridiavokw dagh a fimta are ok xxxta

rikiss wars wyrduleghs herra herra Maghnysar med guds nad Noreghs Suis ok Skane konunghs som ok hævrdum .a. er bæir heldo hondum samen Porkell¹ . . . . . af einni balfuo en af annere Ormer Ræidersson med bui skilorde at bæir kæyptw jordum sin amillum sua at Ormer sek Porkele halst bridia œyres boll jærder jæfra *gardenem j Vísondum er ligher j Skæides sokn a Follo frialst ok hæimolt firir huorium manne med ollum sinum lunnyndum en Porkell fek Orme ber i mote im aura bell jærder i sudra gardenom i Narfuabæle sem ligher i fyrnemfdri Hobœless sokn frielst ok hæimolt firir huorium manne med ollum lutum ok lunnyndum sem till lighia ok leghet hafua fra forno ok nyw vtten garsz ok innen var bet ok j handerbande bæira Porkels ok Orms ad Ormer skildi leghia Porkele sua margha peningha millum iærderenne sem mer sex gerdom millum bæira efter betta skodadom mer inwyrdulegha ok athughdom vm huaretueghia iærder var bet ba vart matt ok sambyktt at huart skildi suara odrw halft bridia œyres boll j Visondum ok j Narsuabæle en firir annet halft bridia æyres boll j Narfuabœle mattom mer firir .x. merker ganghs peningha sua at Ormer skuldi pet leghie Porkele. Jtem daghen nesta efter pridia vokw dagh varom mer a Medall garde er liger j Krakastada sokn a Follo ok matom vpp fyrnemfder tiw merker firir halft bridia œyres boll j Narfuabæle opinemidom Porkele j bessom anefdom peninghom fyrst iii kyr firir iii merker ii van firir iii merker vii. stikkur kledes firir halfua iiii mork ok halft pund malsz firir halfua mork verder ok Orme nokot wfrialst j bi .v. aura bole i Narfuabœle er Porkell seldi honum ba skildi Ormer taka after jord sina i Vísondum halft bridia œyres boll ok ber med sua margha peningha sem Ormer gaf j kendis ba Porkell firir oss at han baide vpp boret af Orme fyrsta peningh ok æfsta ok alla ber i mellom firir .v. aura boll j Narfuabæle efter þi sem j kaup þæira kom ok till sannynda settom mer vor insighli firir betta bref er gort var deghi ok are sem fyr seghir.

Bagpaa, med Haand fra 17de Aarhundrede: Breff om 5: aureboll i 'Narrebøll i Haabbell sogn. Hanns Dall. E: handt.

(1) Aabent Rum til Fadersnavnet.

To Mænd kundgjöre, at Audum Thoressön erkjendte at have solgt \(\frac{1}{2} \) Öresbol i Östergaarden i Vestby i Ignebakke Sogn til Sæbjörn Jonssön og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Se Breve medenfor af 15 Marts 1368, 28 Septbr. 1363 og 13 Oktbr. 1396).

29 Marts 1355.

Hofvin.

Ollum monnum þæim sem þetta bref sia ædda hæyra sænda Porkiæll Arnasun ok Hafuardær Jerundærsun q. g. ok sinæ mit gerom yddær kunnikt at mit vorum þar j hia a Hofuin sem lighar j Hobælessonk a palmsunnudag a sæxtande are ok xx rikis okkars virdulæx hæræ Magnusar med guddæs nad Norex Suuiæ ok Skane konunghs þa er Auddun Poressun kæindis þæs at han hafde sælt Sæbirni Jonssyni halfs æyrisboll j austtægardenum j Vesby sem ligghar j Ignærbakkæ sok fræialsæ ok hæmmolæ firir huoriu(m) manne med ollum luttum ok lunnyndum þæim sem till æighu at læigghia fra forno ok niu suo kæindis ok fyrnæfdær Audun at han hafde huorn pænig vpboret firir fyrnæfdæ jord ok till sannyndæ her væ þa settu mit okkor insighli firir þetta bref sem ghort var a dæigi ok are sem fyr sæighir.

Bagpaa, lidt yngre: bref vm Vesby. Med Haand fra 17de Aarhundrede: Wesby angaaende, — Paa den gjenværende Seglrem staar: Erleghum hærræ hærræ Sighurdæ Hafþæoressyni ek Pall Sigh[u]rdarsun hæilsar ydar med gudæs . . . . . .

To Mænd kundgjöre, at Ingebjörg samtykkede i sin Husbonde Ketils Salg af 10 Löbsbol Jord i Medalkeim i Reinlid paa Valdres.

Ester Orig. p. Perg. p. Gavno i Sjælland. Levninger af begge Segl vedhænge.

153.

4 Februar 1356.

Mo.

Ollum monnum þæim sæm þetta bref sea eder hæyra sænda Sigurder Asbiarnar son ok Juar Kolbiornar (son) q. g. ok sina mit wilium yder kunnikt gera at þorsdaghen nestæ æiftir kyndils messo .a. fyrstæ are rikis okars wirdulaghs herra Hakonar Norex kononghs uarom mit .a. Moe ok saam mit a at Ingibiorgh tok .j. hond Kæitili husbondæ sinom ok samþykti vm þet tiu laupæ boll iærder .j. Medallæimi j. Ræinlidd a Ualdrese ok hon atte ok fyrnæmder Kæitill hafde sælt sua at þet uar iamgoder henner uili sæm hans at þen iord uar sæld ok firir sanyndæ saker sæittu mit okar insighli firir þetta bref er gort uar .a. dæighi ok are sæm fyr sæighir.

Tre Mend kundgjöre, at Herbrand pan Lid og. hans Hustru Ingebjörg Thomasdatter 10 Mai 1358 erkjendte at have solgt til Svein Arnbjönssön 4 Löbsland i den næstnördste Gaard i Aasland i Flesberg og at have oppebaaret Betalingen samt stillet ham Sikkerhed i 1 Markebol i Gymble sammesteds; 22 Novbr. 1359 vedgik ligeledes Tholf Ketilssön og fornævnte Ingebjörg dette Salg.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 4 Segl mangle.

154. 22 Novbr. 1359. Flesberg.

Ullum monnum þæim sem þettæ bref sen æder hæyræ sendæ Aslæker Jonsson Halluarder Olafsson Aslaker Porgæirsson g. g. ok sinæ. mer gerom yder kunnit att a hællghaborsdaghen a iii are rikis vars vyrdhwlleghs hærra Hakonar kononghs ba varo mer i hia i kirkiugardhenom a Flesbæirghi sabom hansall ok hæyrdhwm skillordh þæiræ er baw vider gengo bædhe hion Hærbrander a Lidh ok Inghibiorg Tomas doter kona hans at þaw haufdhw sællt Suæini Annbiornar syni iiii laupa land i bæim gardhenom sem nester er bæim nærzsta j Aslande er liger i samre sokn frialist ok hæimalit firir huarium manne med allum lutum ok lunyndum sem till liger æder till hæifir leget att forno ok nyhw ok falle penings firir tæikitt æfter kaupi þæira ok sæittw honom i væd merker boll j Gymbblw er æi vyrdi fyr næmt iiii laupa land friallst. Jtem varo mer en j hia j kirkiugardhenom a Flesbæirgi a Klemetzmesso æstan a v are rikis Hakonar kononghs ok hævrdhwm a er baw vider gengo bædhe Pollfer Kæitillsson ok Ingibiorgh fyr næmdh at þaw haufdw sællt jordhene, till sannyndæ sæitti Roar Porgæirsson sitt insighli æistir sinni hiauero med varom insighlum firir þettæ bref er gortt ver a dæighi ok tima.

Sex Mænd kundgjöre, at de 8de og 30te Juni 1360 beregnede og delte Jordegeds og Lösöre mellem Arvingerne efter Peter paa Foss (paa Blaker),
nemlig Ivar Throndssön paa sin Stifsön og Peters Sönnesön Onnulf (Arnulf) Sigurdssöns Vegne, Margrate Petersdatter og Sæbjörn Gudleikssön
paa egne og Ragndid Petersdatters Vegne samt Uvarna Petersdatter, hvorved det fastsattes, at Onnulf skulde beholde, hvad hans Fader havde
faaet i Hjemmegifte, men at han til 15 Oktbr. skulde erlægge en Del
mærmere angivet Jerdegods og Lösöre eller Penge til sine Fastre.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 6 Segl mangle.

155. 30 Juni 1360. Foss (Blaker).

Ollem mennum þæim sæm þetta bref sen eða hæyræ. sændæ Gudbrander Andressun. Alfuer Haluarzsun. Þiostolfuer Hafthorssun. Gyrder Eifuindæsun. Eiriker Gudbormssun. ok Olafuer Eifuindæsun q. g. ok sinæ. mer gerom yder kunnight. at mer uarom .a. Fosse a Blakum a. Raumæriki, a. manædaghæn nestæ eptir festum corporis Christi a. v. are rikis wars wyrduleghs herræ Hakonær med guðs nað Noreghx kononghs. loghdu þau. þer. þa. vndir oss. med handærbande. Ifuær Prondærsun af væghnæ Onnulfs stiufsunar sins. Marghretæ Peters dotter ok Sæbiorn Gudlæikssun firir sik. ok j vmbode Rangdiðu Peters dottor vndir rett fiartall. ok apterloghu. bædi a. jordum ok lausæ gozze. ok bet skuldu beu haldæ ok hafua. sæm mer her i gerdom, eptir bet tokom mer vm ii manne vitni er sua æitæ. Kolbæin Omlunghssun ok Ogmunder Porbiornnærsun at bæir varo i hia. ok sua suoro a book. at Peter a Fosse vičergek sua. a sičæstæ doghum sinum. at han gaf hæimæn Sighurdi syni sinum. fimtighi mærkæ forngildær. ok h. fimtæ mærkæ boll jerdær. huorro er þær lagho. þet kuadozt þæir æi vita, jtem en a sama dagh loghdu þau fyrnæmd Ifuær. Marghretæ. ok Sæbiorn. vndir adernæmdæ men, med handærbande, vndir sama skilord, ok fiartall, bæde vm [jerder] ok lausæ goz. a. daghæn epter Peters uoku dagh. a sama are sæm fyr sæighir, komom mer ber i adernæmdæn dagh, ok ræiknædom. millum. barnnæ Peters a Fosse ok Onnulfs sunarsunar Peters bæde framloghu ok sua apterloghu, vm jerder sua vm lausæ goz, Ræiknædæzt oss ba sua at Onnulfuer optnæmder [skuldi vp lukæ ok] apter leggiæ. Rangdidu. Peters dottor. j lausu gozze h. xi. mork fongildæ s. daghæn estir vettræ daghæn nu er kæmer a. Aulinæ vp lukæ eptir vi mannæ mati. j sua godo fe. fiordongen j bui. annen j korane. iii. j klæðom. iiii j anbodom, skall ok Onnulfuer after leggiæ Vuarnno dottor Peters. h. iiii mork [fon]gildæ j adernæmdæn dagh, ok j sua godo fe sæm fyr sæighir, en j jordum hafuum mer sua sunder lakt millum fyrnæmdræ barnnæ Peters ok Onnulfs, skall Vuarna ok Rangdið fylghiæ þæimæ jordum .x. auraboll j Sethnæþuæit, h. mærker boll j Iodrudolum, fim auræ boll i Kuæflini, ærtoghæ b. minnæ en vii auræ boll a Hadalande ok Ringæriki, ii auræ boll j Flotastodum, ok sua mykit sæm Peter atti j Næbbærudi er ligger a Blakum, skall Onnulfucr optnæmder fylghiæ bæim jordum sæm fadir hans hafdi hæimæn, vttæn eighi h. mærker boll bykt bet skall han apter leggiæ Marghreto Peter(s) dottor en at veternattom, ellæghæ iii mærker fongildær, skall ok Onnulfger fylghiæ þui fim auræ bole, af xx auræ bole i Sethnæþuæit, þer till er med loghum verder af honom dæilt, finz ok nokot vræiknet eptir. Þa skall þet skiplæ millum bæiræ barnnænnæ i iiii fiorðongæ, till sannyndæ settom mer wor insighli firir betta bref er gort uar a deghi ok are sæm fyr sæighir.

165

To Mend kundgjöre, at Thormod Paalssön solgte til Thorgils Finnssön 2 Öresbol Jord i övre Berg, vestre Gaarden, i Svarvstads Sogn og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

156. 7 Februar 1361. Berg.

Otlum monnum þæim sæm þetta bref sia eðr hæyra sænda Gunni Porbiarnar son Æinar Jons son q. g. ok sina mitt vilium yðr kunnikt gera at Gangsunnudagh¹ a vi are rikis okkars vyrðuligs herra Hakonar med guðis naad Noregs konungs varom mit .a. Bæirghi i æfra garðenom ok j væstre stouonne j Suaruastaða sokn saom ok hæyrðum a ia ok handarband er Pormoðr Pal son sæildi Porgylsi Finz synt ii aura booll iarðar i æfra Bæirghi ok i vestra gardenom i samre sokn frislst ok hæimholt vttan garz ok innan med aullum lunnyndum sæm till liggia ok leghet haua fra fonno ok nyghiu. kæindiz þa Pormoðr fyrnæmndr i sama handarbande at han hafde vp boret af Porgylsi fyrnæmndum fysta pæining ok æfsta ok alla þer j millum sæm i kaup þæira kom ok till sannynda her vm sæittum mit okkor insigli firir þetta bref er gort var dæighi ok are sæm fyr sæighir.

(1) Autaget at betyde det samme som Igangssunnudagh d. e. Fastelavnssöndag.

Fire Lagrettemend i Land kundgjöre, at Thore Gudleikssön og hans Hustru Brynhild Erlendsdatter erkjendte at have solgt til Sira Errik Narvessön (paa Flugberg) 5½ Hefseldebol Jord i nedre Ornes (nu Odnes) i Flugbergs Sogn i Land og at have oppebaaret Betalingen.

Kfter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 4 Segl mangler 4de. (Jfr. Dipl. Norv. III No. 363—64 og 518 samt V No. 247).

157. 24 Juni 1361. Oslo.

Ollum monnum þæim sem þetta bref sea æder hæyra sendæ Sigurder Biriksson ok Hakon Biriksson Gunner Haluarsson ok Estæin Ogmunderson logreto men j Lande q. g. ok sina kunnight gerande at mer uarom j Gyridagharde j Oslo j stofuo Þoress Gudlæikssonar ok hæyrdum a at Þorer Gudlæiksson ok Brynilda Ellenssdotter kona hans ueitti þui uiderganghu at þau hafdu selt sire Eiriki Narfua syni halft setta hefselde boll ierdar j nedraghardenom j Ornese er ligher j Fluguberghs sokn j Lande frialsa ok hæimola firir huerium manne med ollum lunnindum sem till þæira ierdar hefuer leghet fra forno ok nyu ok firir tekit fyrsta peningh oc æpstan ok alla þer j millium epter þui sem j kaup þæira kom ok till sannynda settum mer uor insighli firir þetta

bref er gort uar a Jonsuaku dagh a vi are rikis Hakoner Noreghs kononghs.

Bagpaa: Bleff thette breff lest pas Nes tinng y Lanndt thenn 21 Junij Anno 1593. Hanns Amundszen. Egonn hanndt.

To Kvinders Vidnesbyrd, angaaende hvad Eilif (Thorbjörnssöm) Skjenker havde betalt Gunnar Halldorsson for Foss og Finstad (i Lem paa Raumarike).

Efter beskad. Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglene mangle. (Se folgende No.)

158. Aug. 1362—Aug. 1363. [Oslo.]

Ullom monnom beim sem bettæ bref sea eder høræ sender Anunder [Eiwindarson fehyrdi mins herra konungsens] j Oslo q. g. ok sinæ. ek gører yder kunnukt at a odensdaghen [nesta] . . . . [a] atandæ are rikis mins vyrdæligs herra Hakonar med guds nad Noregs ok Swya konongs, tok ek] tueggæ mannæ viitni. Þau sem swa eitæ Gudrun Bardard[otter ok] . . . [dotter er] swa sworo a bok med fullum eidstaf. at bet vissu ber firi [gudi satt vera] . . . . [at] Eiliuer skenker rykti sin knif. at Gunnæræ Haldor[syni ok sagde vidergenger bu] ei bui Gunner æ þen timæ ek kræfuer þik þess at [þu hefuer vpboret allæ] verdauræ firi iarder biner i Fosse ok Finnæsta[dom] . . . . ba skalt bu nu Gunner fa skam af mer ok swa skalt . . . . æ alt þet þu aat. þet hafdu þer ok j eidi sinum ok þe.... at Eiliuer lauk engæ verdauræ firi fyrnemd[er jarder j Fosse ok Finnæstadom meiræ en Gun]ner vidergek audruuis firi sins rædughs saker . . . . Stigh Pollakssyni sem sin insigli settle med mino firi bettæ bref er gort var a are ok deghi sem fyr segir.]

Bagpaa: bref vm Foss ok Finnestad[æ]. Yngre: [p]rofsbref vm Fos ok Finnæstadhæ.

Peter Eirikesön, Provst ved Mariekirken i Oslo, og Gudtherm Gudbrændssön,
Lagmand sammesteds, m. fl. afsige Dom imellem Asgrim Therbjörnssön
og Paal paa sin Hustru Sigrid Halldersdatters Vegne anganende Gaardene
Foss og Finstad i Lem paa Raumarike (nu i Holter Sogn), hvilke Sigrids
Broder Gunnar Hallderssön sagdes at have overdraget Asgrims Broder
Eilif Therbjörnssön (Skjenker), men som nu tilkjendtes Sigrid.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Stærkt beskadiget. Seglene mangle. (Jfr. Dipl. Norv. III No. 338, IV No. 380 og 563 samt V No. 512 og 859.)

[16-22] August 1364.1

[**O**slo.]

Ullom monnom beim sem betta bref sea. eder hæyra. senda Peter [Biriksson profester at Mariukirkiu j Oslo] ok Gudbormer Gudbrandzson loghmader j sama stað q. guðs ok si[na kunnikt gerande at j Kyrningænom j Oslo. a] . . . [dagen] nesta. eptir Mariu messo færro a x are [ri]kis okars virdulegs herra Ha[konar] m[eder guðs nað Noregx ok Swia] konongns komo a stæmfnu firi okker Asgrimer Porbiæreason af einni baulfuu en P[aal] . . . . [son j fullo vmbode Sigridar Haldorsdottor] kono sinnar af annare, ok kenduzst at þa var þeirra retter stæmfnu dagher [vm xv. aura boll. j Finnastadum ok] h. xv. aura boll j Fosse sem liggia j Læm a Raumariki sem þeir deildu vm [teðe be Asgrimer firnæmfder fram bref vndirl goðra manna jusiglum, er swa vattačo at Gunnar Haldorsson broder firnfæmfdrar Sigridar kono Paals kendizst at han hafde vlidergenget at han hafde sælt Eilifui Porbi**ærnasyni adernæ**mfdar [jardir j Fosse ok Finnastadum adernæmfdum eptir] bui sem j kaup beirra kom. swarade ba Paal ok sagde at Gunnar [væitti ei þesso vidergan]go ok teðe fram bref vndir goðra manna jasiglum. Þau sem her ero v[iderfest.º siðan læiddi en Paal fram tuæggiæ manna vitni bar a] ofwan sem swa eita. Gunnilder Anundadotter ok Asa Asmundadotter, ok swa sworo a [bok med fullum eidstaf at þær] . . . . a oðru are firnæmfdz herra Hakonar konongs at Eilifuer Porbiærnason rykti knif i [mote Gunnare fyrnæmfdum ok sagðe vidergelager bu ei bui Gunnar, e ban tima er ek krefuer bik bess at bu hefuer vpbore[t fyrstæ penning ok æfstæ ok allæ verdauræ firi] jarðir binar j Fosse ok Finnastadum, ba skalt bu nu Gunnar fa skam af mer, blafdu bær ok i æidi sinum at bær varo bar i bia er] kona adermemfdz Gunnars kom heim, gangande austan af Berfættabrædra klaustri j . . . . . [þrear merker peninga sem] Eilifuer oftnæmfder hafðe sent Gunnare firi adernæmfdar jardir, þa sagðe Gunnar grat . . . . . . [prear merker peninga firi] minar jardir, ekki hefuer ek ok meira firi per fenget, bet visso bær ok firi sanfnyndi at Gunnar hefuer ekki meira vpboret] firi adernæmfder jardir en firsagdar brear merker peninga, nu af bui at okar herra k[onungren] . . . {bauð sik þa Paal firnæmfder} meder ollu sinu profue ok skilrike vndir endeleghan doom, ok bauð okker þar vm [at dæma] ... anuars at Asgrimer hafde ekki meira prof till sins maal. En firnemfda viderga[ngo Gunnars firnæmfdz] . . . [var bet þa okkar] endelegher domer, at Sigriid skall. eigha firnæmfdar jardir j Fosse ok Finnast[adum] . . . [till euer]dleghar eighnar, ok till sannynda setto Loduik Rifaindarson. Paa[I Gi]urdarson . . . . [sem bessum] doom sambykte

meder okker siin jnsigli meder okrum jnsiglum firi þetta bref [er gort] va[r a deghi ok are sem fyr seghir.]

(1) Paa Grund af Dipl. Norv. III No. 338 maa Brevet snarest være af dette Aar og ikke af 1365. — (3) Uden Tvivl No. 338 i Dipl. Norv. III og foregaæende No.

Bevidnelse om at Halvard Fonnessön betalte Birger Thoressön og hans Hustru Arnbjörg Gaarden vestre Bön i Aremark og 7 Stikker Klæde for det uforsætlige Drab, hans Fader Fonne begik paa Sæbjörn Arnulfssön.

Indtaget i Vidisse p. Perg. (trykt nedenfor ved 1430) i norske Rigsarkiv.

160. 22 Juli 1366. Klemetsby?

Item mith vilium jdher kunnokt gæra ath mith varum a Clemisby som ligger j Aursmark jn die beate Marie Magdalene a xi are rikis vars verdelix herra Hakana med gudhz nadh Norgis Swia konungs sagum oc hærdum aa ath the huldo handum saman Haluarder Ffonnason aff eine halffuo, en aff annare halffuo Birgyr Thoreson och Anbiærgh kona hans, ær Haluarder fforder look Bæn som ligger æpsta a Adramark vestaste gardin ffor Ffanna ffadur sin ffor affthak er han aff tok Sebiærn Anwlifson offorsyne och vij stikkor kledis ffryælsth och hemolth ffor huarywm manne med allum [lut 1 lunnandum som til legit ældher legit haffwer ffran fforno oc nyo vthans gardz och jnnan til fforda jordh, hwardh thet ruffwer aldher roffs men til ffer vere swa goth som han haffue roffuet try(g)dh oc xij manna dom ældher la(g)-manz vrskurdh, Varo the tha sate oc alsater vm fforda gioldh oc til sannynde setiwm vi var jnsigle ffor thetta breff giorth var degy oc are som ffir seghir.

Bagpaa: Breff vm Bœn.

(1) Igjen udslettet.

To Mænd kundgjöre, at Ivar Peterssön solgte en Del af Röteim pan Vaage til Erlend Eysteinssön og oppebar Betalingen derfor.

Efter Orig. p. Perg. p. Kruke i Hedalen. Levning af 2det Segl vedhænger. (Se Dipl. Norv. VIII No. 300, 399 og 495.)

161. 21 Januar 1367. Öy.

Ullom monnom þæim sæm þetta bref sia æder hæyra. sændæ Sighurder Nicholasson. ok Ændridher Anfindzson q. g. ok sinæ. Mit gerom thæt ollom monnom kunnokt at mit varom j Œy a þorsdaghen nesta firir Paalss møsso a tolftæ arc rikis okkars vyrdulegs herræ. herræ Hakonær med guðs miskun konongs j Noreeghe. saam ok hæyrdom

a at Just Petersson ok Ællender Æstæinsson hello hondom saman med by skilorde at Just fyrnæmpder sælde Ellende aadhernæmfdom. æyrisbool jerder minnæ æn tweggiæ kualæighur j Rutæime a Vagha frialsæ ok hæimoke firir hwærium manne. ok kendizst oftnæmfder Just at han hafde vpboret fyrsto pæningh ok sidhustæ ok alle þær j *millen æfter þui sæm j kaup þæiræ kom. Ok till sannyndæ sættom mit okkor jnzsigli firir þættæ bref er gort var a are sæm fyr sæghir.

Bagpas, yngre: breff for Routem.

Jon Arnessön kundgjör, at han har solgt til Sæbjörn Jonssön 3 Öresbol Jord i Vestby i Ignedals (Enebaks) Sogn paa Romerike og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levninger af alle 3 Segl vedhænge. (Se No. 152 ovenfor og Breve nedenfor af 28 September 1383 og 13 Oktor. 1396.)

162. 8 (15?) Marts 1368. Oslo.

Ollom monnom pæim. sæm. þetta bref sea. edr. høyra sændir Joa. Arnason quediu guds ok sina. ydr. gerer ek. kunnikt. at. ek hefuir sælt Sebiorne Jons syni. þriggia aura. boll. iardr. j Vesby. er liggær. j Ignærdalls sokn. aa. Raumariki. ok, þo .j. øystra. gardenom. frialst bæimolt. ok akærslolaust firir huorium manne med ollom lutom ok lunayndom. sæm till. liggia. edr leget hafua. fra. forno ok nyu vttan. gardz ok. inuan. hefuer ok vp. boret. fyrsta peningha ok øpsta ok alla þær j. millom æftir þui sæm .j. kaup okkart kom. fyrir adrnæmfda *ion. ok. till. sannynda hær vm. sætto þesse goder men. sin. inscigli. er sua. æita. Botolfuer Ionsson. ok Alfuær Euindason med mino inscigli. firir þetta bref er gort var j Oslo aa midviku dagen j þridiu viku fostu aa xiii are rikis vars vyrdulægs herra herra Hakonær med guds naad Noregs. ok Swia konongs.

Bagpan, lidt yngre: [bref] wm Wæsby. — Endda yngre: jtem breff om iii swreboll jardher i Vesbi. — Fra 18de Aarhundrede: Breff om Weszby och Fosz.

Gunnar Baardssön, Prest pan Heidreim, og Gunnsald Ammdssön kundgjöre, at de hörte Brödrene Stane og Reidar Jonssönner vedgan, at de havde solgt ti Öresbol i Bergan i Heidreims Sogn pan Vestfold til Thorgeir Halleardssön og oppebaaret Betaling derfor.

Eft. Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. II No. 486.)

163. 2 Oktbr. 1368. Lunde.

Ollum monnum þæim sæm þetta bref sia æder hæyræ sændæ Gunnær Bardærson prester .a. Hæidræimi ok Gunualdær Anundærson q. g. ok 170 1368.

sinæ kunnikt gærande at mit varom j hia .a. manadaghen nestæ æftir Mikiæls mæsso j sætstofuonne sydræ gardenom a Luadi .a. xiiii aare rikis okars virdulæx hærra Hakonær med gudes nad Norex ok Swierikis konongs ær Stane Ionsson ok Ræidær Ionsson broder hans vidergengo firir okkær at þæir hofdu sælt Þorgæiri Haluardssyni .x. auræ booll j Bærghunum sæm liggær j Hæidræims sokn a Westfold med ollum lynnyndum sæm til ligiæ ok legh(e)t haua fra fonno ok nyu wtan gardz ok innan: kænduz þa fyr næmdir Stane ok Ræidær firir okkær at þæir hofdu wpp boret af adar næmdom Þorgæiri fystæ pæningh ok æfstæ ok allæ þær j mællom æftir þui sæm j kaup þæiræ kom j þæimæ anæmdom pæninghom tuuæir yxn firir half viij kw fola firir half þridiæ kw vi kyr sylghæ firir ii kyr ok iiii kyr firir ix laupæ smærs þer med varo þæir sater ok alsater wm fyr næmt kaup. til sannyndæ sættum mit okor insighli firir þetta bref ær gort war a dæghi ok are sæm fyr sæghir.

Sira Asle, Prest pas Rakkestad, og 3 andre Mænd kundgjöre, at Audum Gudleikssön fremförte Vidner for, at Thorkel Storofssön og Ragnkild Sigurdsdatter pas Logby i Digrenes Sogn erkjendte, at de havde oppebaaret den fulde Betaling, for hvad de eiede i den vestre og söndre Trediedel af Gaarden Rud i Bjernestadkroken (i Rakkestad.)

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levninger af 2det og 3die Segl vedhænge; iste og 4de mangle.

164. 22 Juni 1370. Biernestad.

Olivm monnym þeim sæm þetta bref sea eðr hæyræ sendr sire Asle prester a Rakkestadhym ok Halvarðr Aruæ syn Smyddr Gyndrodær syn Pollakker Hakonner syn q. g. ok varæ mer villivm yðr kynukt gera at [mer] varom a Bernestadhym et j Rakkestade sonk [a la]vggyrðag[hen] nestæ firir Jons vokky dagh[en] a xy are rikkis varzs virðyl[egs herra herra] Hakonner meðr gyddes naðd Norex kkonungh saghom ok hæyrðylm mer a at] Ayddyn Gyðleikzsyn leiðði :ii: manne vitni er sya eitte ok [sya soro] .a. book Porer Sallmyndðr syn ok Pollakker Aslakzs syn [at Ayddyn opne]mdðr hafðd(e) stemt Porkielle Storofs syni ok Rag[nilði Sivrðr] dotter iiii natte stemny till Bernestaðe at l[yða þer] vitnym sinym. leiðði ok en opnemdðr Ayddyn ii manne vi[tni] er sya eitte ok sya soro a book meðr fyllym eiðstaaf er sya [eitte] Æirikker Hakkoner syn ok Svein Postein syn: kyodos þær vera þær j hiaa ok hæ(y)rðy a Logbæ sæm liggær j Digrænæs sonk at Porkiell Storofs syn ok Ragnilðr Sivrðr dottær kændos þes at þay hofðy

vppboret fyrstæ:p: okæpstæ ok alle þær j mellivm sæm j kavp þeiræ kom firir sva mykkyt sem þav atte j ii lvtvm j vestre þridivngenom ok j syddr þridivngenom j Rvdhi sæm liggær j Bernestadekrokke[nom] friakt [medr] lvtvm ok lvnyndvm sæm till liggær [ok] leget hever fra for[no] ok [nyio] vtten gars ok innen aker[elaust ok] till sanynde sættom mer vor in sigli firir þetta bref [er gort var a] dæighi ok arc sem fyr segir.

Fire Mænd kundgjöre, at Thorgrim Gudbrandssön gav sin Fæstekvinde Ronnog Olesdatter 5 Hefseldebol i Tjerne pas Brjotheim i Ringsakers Sogn, hvorimod hun gav ham ligesna meget i Gellestad (Gjölstad) i Lomhered sammesteds, alt til Eiendom for den længstlevende.

Efter Orig. p. Perg. p. Gaarden Hersaug p. Ringsaker. 1ste Segl (Vanben) vedhænger utydeligt, de 3 sidste mangle. (Se Dipl. Norv. VIII No. 294.)

165. 24 Juni 1370. Gellestad.

Vilum monnum þæim sem þættæ bref sea ædder høyræ sender Gudbrander Porder son ok Pesto(l)uer Olæsson ok Juer Erlinghs (son) ok Andres Gudbra(n)ds sson q. g. ok sinæ. mer vilium yder kunnikt geræ at mer varum a Gellæstodum er liggær j Lomheradæ ok j Riggssakærs sonkn a manædaggen nest efter Bottolfs voku a xv arrærikes vars virdulix herra herra Hakon meder guds nad Noreghx ok Suiers konogs varum mer þer j hia ok sam handerband þeræ Porgrims Gudbrands son ok *Rognog Ollæ dotter meder þæim skilmalæ at ader næmder Porgrimer gaf fyr nemder Ronnoge fester kono sinæ v helsseldæ bol j Tiornæ er ligger a Briotemæ j Riggerssaker ssogn en Ronog gaf j motæ v helsseldæbol j Gellæstodum er liggær j fyr sægder ssogn ok skildæ þet þæiræ þessæ jerder æiggæ er læggær lifde. til æuerdæliggæ æiggæ ok alls afredes ok til sanninde settæ mer vor jnsiggli fyrir þættæ bref er gort var a deggi ok aræ sem fyr seggir.

Bagpan: breff vm v hesselde bool jærdher j Tiærne a Briothem.

166. 1 Mai 1372. [Hallingdal.]

Ollum monnum þæim sem þetta bref sia æder hæyra senda Þorghæir Jfuarsson ok Audun Ællændzsson loghretto men j Haddingha

To Lagrettemend i Hallingdal kundgjöre, at Tubbe Thorbergssön solgte til Erling Ivarssön, hvad han eiede i Eriksgaarden paa Upheim i Thorpe Sogn, som han havde arvet efter sine Slægtninge.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 1ste Segl (Bomærke) vedhænger; 2det mangler. Sigillat. forb. m. fölg. No.

dalle q. g. ok sina, mit villium yder kunnikt gera at mit varom j hia ok saam a handa band ok hæyrdum skil ord þæira en þæir heldo hondom saman Tubi Porbærghsson ok Ællighar Jfuarsson med þi skilordde ok fullu handa bande at fyrnemfder Tubbi seldi ader nemfdum Ællighi sua mykit sem han atte j Æiriks ghardde sem han tok æftir fadur sin ok fadur modur ok fadur bræder sina sem lighar a Vpæimi j Porppa kirkiiu sokn j Huddinghadalle firir tuttughu kyrlogh. borghade fyrnæmfder Tubbi ader nemfdum Ællighi frialsa fyrsagh(d)a jord ok akærolaussa firir ser ok huærium mann(e) med ollum þæim lutum ok lunendum sem til þæira jarder lighar ok leghet hæfuir fra forno ok nyiu vttan gharts ok jnnan. var þat ok j þæira skil ordde en Ællighi vyrdi nokot vfrialst j fyr nemfdare jord þa skildi sua mykit skærda j værdaurum firir optnemfdum Tubba. lauk þa opt nemfder Ællighar optnemfdum Tubba j jarder aura niiu stikkur klædes firir þríu kyrlogh. ok til sanynda setti mit okkor jnsigli firir þetta bref er ghort var a tuæghis postolla messo dagh ym varet a xvii are rikis okkar virduleghs herra Hakonna med guds nad Noreghs ok Syiia kononghs.

Tre Mænd kundgjöre, at Tubbe Thorbergssön erkjendte at have modtaget Betaling af Erbing Ivarssön for Eriksgaarden paa Upheim i Thorpe Sogn (Hallingdal).

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. Sigill. forb. m. foreg. No.

167. 19 Juni 1372. Upsate (Aal.)

Ollum monnum þæim sem þetta bref sia æder hæyra senda Jínar Arnna son ok Porbiorn Æighiuls son Jon Pronda son q. g. ok sina. mer villium yder kunnikt gera at mer varom j hia a Vpsattum a laughardaghen nesta firir Jons voku a sæyttianda are rikkis vars virduleghs herra Hakonna med guds nad Noreghs kononghs ok saam a handa band ok hæyrdum skilord þæira en þæir heldo hondom saman Ællighar Jínars son ok Tubbi Porbærghs son med þi skilordde at ader nemfder Tubbi vider kendist at han hafde vp boret af fyrnæmfdum Ællighi fysta penigh ok æfsta ok alla þar j millum æftir þi sem j kaup þæira kom firir [sua mykit sem han atte jÆiriks ghardde sem lighar a Vpæimi]¹ j Porppa kirkiiu sokn j Haddinghadalle. var þat i þæira skilorde at þa skildi sem bæde væde være metten jord ok aurar borghade ok optnemfder Tubbi optnemfdum Ællighi frialsa fyr saghda jord ok akæro laussa firir ser ok huærium manne firir fædom ok ofodom alnum ok oalnum. ok til sanynda setti

mer vor jnsigli firer þetta bref er ghort var a þi are sem fyr seghir.

(2) Hvad her staar i Klammer er med Forsæt gánske udkrabet men her udfyldt efter foregaacade Brev.

Harald Ulfssön, Prest i Aurdal paa Valdres, og to andre Mænd kundgjöre, at Ketil Nikolassön med sin Hustru Ingileifs Samtykke udbetalte til Haloard Sæbjörnssön 7 Löbsbol i Ogmundsgaard paa Bagn for den Skade, han uforvarende havde gjort ham.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 4 Segl vedhænger No. 3.

168. 25 August 1375. Eiriksstad.

Ollom monnom þæim sæm þætta bref ssæa ædr hæyra sændær Haraldar Wils son pr(e)ster j Awrdal a Waldræs Asslæ Halkials *som ok lwar Toka son q. g. ok sina. mær gærom ydr kunict at mær warom a Æirikstodom j Bagns kirkiu sookn a Waldræs a dagæn næst æptir Bartholomeus apostoli æ æino aræ ok xx.ta rikis wars wy(r)-dolæx hærra Hakonar med gudz nad Noræx ok Sya konungs sam ok hærdom a handa band þæira Kætils Nikulas sonar ok Halwards Sæbiarnar sonar at Kætiil fiir næmdr lawk Halwardæ firi þan afrun sæm han h(a)fde gort med han ofirsyniw ssæiaw lawpa boo j Ogmunda garde a Bagnæ fræast ok hæmolt firi sær ok sinom ærwingiom med ia ok handa bandæ Ingilæiwo hans æignar fæstarkono med ollom þæim lwanondom sæm tiil ligia ok lægæt hawa fra forno ok nyo tiil rættra ænda mærkis. ok tiil sanynda hær wm sætti Kætiil sit insigli med warom insiglom firi þætta bref æn gort war a dægi ok aræ ssæm fyr ssægir.

Bagpes med Haand fra 17de Aarhundrede: lyder om 7 laffus boll i Omunda gard i Bagene.

Fire Söstæders i Wismar forsamlede Sendebud underrette de Preussiske og Hollaudske Stæder om de Tilbud, som efter den Danske Konge Valdemars Död ere dem gjorte paa hans Dattersönners, Albreckt af Mecklenburgs og Olaf af Norges Vegne, hvorpaa de dog ei paa egen Haand ville give Svar men opsætte dette til en ny Sammenkomst i Lûbeck den 23 Marts.

Efter samtidig Afskr. i Recessus Hansæ i Wismers Stadt-Archiv, vol. 1. (Jfr. P. A. Munch, D. n. Folks Hist. VIII S. 62—63.)

169. 20 Januar 1376. Wismar.

To den van Prucen vnde van der Sudersee.

Tocius honoris et complacencie amorifera salutacione in dulcedin: pr[esentata]. Amici sincere dilecti quemadmodum vobis sane con-

stat illustrem olim principem. dominum W(aldemarum) regem Danorum diem suum clausisse supremum, et duos filios ex duabus filiabus suis procreatos, post se reliquisse prudencias vestras agnoscere cupimus per presentes quod magnificus princeps dominus Albertus dux Magnopolensis direxit ad nos preces suas, ut nobilis Albertus domini Hinrici ducis Magnopolensis. filii sui filius ad adipiscendum regnum Dacie promoveatur, ex quo ille senior existit inter illos duos filios predictos et ex primogenita et seniore filia memorati regis W. procreatus. exhibens se velle civitatibus sufficientem facere caucionem ipsis priuilegia et libertates suas sigillare at tamen et plus facere quantum et quam alius princeps eis facere posset. Simili modo serenus princeps dominus Haquinus rex Norwegiæ et inclita ipsius regina, direxerunt nobis supplicationes suas pro filio suo Olavo, prebentes directe facere similia. Ad hec neutri parcium ob nostri carentiam et absenciam potuimus respondere. igitur concepimus et contraximus quendam placitorum terminum proxima dominica Letare Lubeke observandum. circumspectiones vestras attente rogitantes quatinus maturis vestris deliberationibus et consiliis vestris preuiis et prehabitis super premissis negotiis nuncios vestros consulares cum plenitudine potestatis vestre ad prefixum terminum legare curetis. vt extunc cum vnanimi decreto et concordi consilio possimus ad premissa petita et exhibita tales reddere responsiones que nostrum omnium et communis mercatoris commodo prosint et viilitati. Preterea noueritis nos decrevisse quod quilibet in suo consulatu loqui debeat super eo vt si pirate et maligni predones partes maritimas infestare aut perturbare machinarentur, quis modus melior possit inveniri quod illorum rebellio et malicia compescantur et refrenentur super quo et vestra ventilari petimus consilia cum vestrorum reportacione responsorum. Rursus significamus vobis nos percepisse quomodo nonnulle ciuitates in Saxonia, ciuitati Brunswic vicine eidem ciuitati et cius incolis bona asportant et auferunt. edicta ciuitatum minime curantes. vnde petimus affectuose quatinus super eodem negocio loqui et consiliari curetis ipsum dictis viris nunciis consulari(bu)s ad prenotata placita venturis. [at]tendentes, ut super hoc pariter possimus, utile et oportunum remedium adhibere. Conseruet omnipotens salubriter et longe. Datum anno domini m.º ccc.º lxxvj.º die sanctorum Fabiani et Sebastiani martirum sub secreto ciuitatis Wysmarie quo nos omnes vtimur pro presenti.

Sex Mænd kundgjöre, at Sira Olaf Jonssön og hans Söster Ingeborg Jonesdatter betalte Simon Dyressön 6 Öresbol i Kirkefjeld og 2½ Öresbol i Hongon i Klövedals Sogn i Thjörn for 17 Mark, som paa Lagthinget vare ham tilkjendte for den Tiltale, han havde til Orm Thorsteinssön.

Efter Orig. p. Perg. i kgl. Vitt. Hist.- og Ant.-Akad. i Stockholm. Af 6 Segl vedhænger 3die. (Se Dipl. Norv. I No. 707; III No. 413, 446, 554, 666, 727, 1020; V No. 574 og 1114.)

170. 22 Februar 1377. Thegneby.

Ullum monnum beim sem betta bref sea æder hæyra senda Porer Aslaghsson Aslakar græin Niklos Biornsson *Gunmij Hualshæinghum Krokar Masason ok Anundar j Poresby q. g. ok sina. mer vilium yder kunnikt (gera¹ at mer varom j prestagardenom vidar Peghnaby kirkiu sunudaghen nesta firi Mathios møsso fra burd vars herra lesu Christi. m.º cccº lxx.º septimo hœyrdum mer ok saghom aa at þau beldo handum *samar sira Olafuar Jonsson ok Ingiborgh lonsdotter systir hans ok Simun Dyrason med bi skilorde at fiirnemd sira Olafuar ok Ingiborgh guldu Simuni adarnemdom sex. aura boll j Kirkiu fialle ok halft bridia eyris boll i Haughinum sem liggia i Piorn i Klaufwadals sokn. firi siautian merkar gildar sem Simuni oftnemdom varo dømdar a leghbinghi firi þa till talu ok malemfni sem han hafde þer till Orms Porstæinssonar at kæra, lofuade ok þa sira Olafuar ok Inghibiorg. Simuni Dyrasyni fyrnemt .vi. aura boll gilt j Kirkiufialle ok halft bridia cyris boll [gilt1 j Hauginum. frialst heimholt ok akerolaust firi huarium manne med ollum lutum ok lunnyndum sem till ligghia ok læighit hafua fra forno ok nyiw vitan garsz ok innan ok afhendo sek ok sinum arfwm ok vndir Simun Dyrason ok hans arfwa. ok ber med varo bau seet ok alsaat vm alt bet beim ba j mellom for. ok till sannynda settom mer var insighli firi þetta bref er gort var a dæighi ok are sem fyr sæighir.

Bagpan, meget yngre: vm Kiirkufiield och Haugian.

(1) Tilskrevet over Linion.

Thord Eilerssön kundgjör, at Sira Ogmund, Prest paa Skygthveit, fremförte Vidnesbyrd angaaende Leien af 3 Öresbol Jord i Skjolathveit (Skjörthveit i Eidsberg?).

Efter Orig. p. Perg. p. Gavaō i Sjælland. Alle 3 Segl mangle.

171. 13 Februar 1378. Folkensborg.

Ollum monnum þæim sem þetta bref sea eder hæra sendir Þorder Æylirszsun q. guds ok sinæ kunnikt gerande at a læugudhagen nesta firir Valentini a iii are ok xx rikis wyrduleghs herra herra Hakonar Noreghx konongs var ek a Folkens borgh þa er Ogmunder prester a Skygþoæit læiddi ii mannæ vitni firir mer ok firirstemdhi Aasto Haralsz dottor þau er sua æita ok sua suor a bok Gudlæiker priller at han læigdhi þrigiaura bol iardar j Skiolaþoæit vm sex ar af prestenom ok Þorere ok Þronde Gunnessunum en Haluarder suor sua at han læigddi i ar af sira Ogmundhi en iii aura bol kiændisz ok Asstæ at hun hafdhe læikt haf sira Ogmundhi en vm iii ar ok sagdhe at han læigdi sina iord spurdhi þa sira Ogmunder huat skilriki hun hæfdhi þær till en hun sagdhe sek æingin vitni haua ok til sannyndha sættu þæsser goder men sin insigli med minu Gunner Andorszsun ok Þorgrimer Jverssun firir þetta bref er giort var a dæighi ok are sem fyr sæighir.

To Mend kundgjöre, at Thord Frodessön erkjendte tidligere at have mageskiftet en Del af Brautastad (Brustad) i Foss Sogn i Nordlem pas Romerike (nu i Holter Sogn) til sin Farbroder Haakon Eyvindssön mod Halvparten af Flater i Henin Sogn i Sydlem sammesteds m.m., hvorfor Haakons Enke Ragmbild Ulfsdatter nu eier den omtalte Del af Brautestad. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiy. Begge Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. II No. 876 og V No. 168).

172. 6 Juni 1378. Holter.

Ollum monnum beim sem betta bref seia æder hæyra sender Hakon Porleifssyn ok Aslaker Keitiulssyn g. g. ok sine kunnukt gerande at a Huitasunnvdag ok a iii are ok x[x] rikis okars virdulegs herra Hakonar meder g(udz) nad Noregs konungs varo mit j stemfno stovonne a Holtom [j] *Norlen a Ravmariki sam ok hæy(r)dum a at bay heldo hondom saman Porder Frodasyn ok Ragnildæ Vlfs dotter kiendest ba Pordr at ban hafde kæypt jordvm vider Hakon Bivindersvn fek Porder Hakone x[v] peningabole minne en xiii aurebol i Bravtastodum er ligger j Foss sonk i Norlem a Ravmariki frialst ok heimolt firi hvarium manna meder lunnyndym sem til hefver leget fra forno ok nyiv en Hakon adrnemfder fek Porde fyrnemfdum halven sydra garden i Flotum er ligger j Heinini sokn j Syderlem a Raumariki frialst ok beimolt firir hvarium manne ok eit lydvengg er liger mit j Peteseng ok eit kværnstæde ok o(l)lum adrum lynnyndum sem til hana leget fra forno ok nyiu kiendist þa opnemíder Porder at ader nemfd Ragnildæ a sya mykla jord i Braylastodym sem han hafde fenget Hakone fadyr bræder sinum sem hysbonde henner hafde fyr veret ok til sannynda her vm settum mit okkor insigli firir betta bref er gor(t) var a degi ok are sem fyr segir.

To Mend kundgjöre, at Björn Thorsteinssön og hans Hustru Ranosig erkjendte, at de havde solgt hele Gromsrud i Löykin Sogn paa Höyland til Thorstein Kolssön og oppebaaret Betalingen.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl vedhænge, 2det utydeligt.

173. 1 Juli 1379. Bersjö (Hemnes).

Ullum monnum þæim sem þetta bref sea ædr hæyra sendir Pryryker Gudmundz son ok Bardr Nils son q. g. ok sine mit villium ydr kunnikt gera at mit varom i Berisio fredaghen nestæ fire bridia vaku a iiii are [xx1 rikis vars wirduleghs herra Hakon med gudes nad Norex konongr ok Suja som ok hæyrdum a er þæir heldo handum saman af enni halw Porstæin Kol son en af annare Biorn Porstæin son ok Ronnogh æighin kona hans vidr gengho þau þa [at² fire oker fyrnemfd hion at bau hafdu sellt adr nemfdum Porstæini Kolssyni allt [j² Groms rudh sum ligher a Hæylandum i Læykynæ sonk frialst ok hæimolt fire huarium manne med ollum lutum ok *lunynidum sem till ligher ædr leghet hefr fra forno ok nyiu *vtant gars ok jnnan. kendisz ok optnemfde hion at þau hafdu vpboret fyrstæ pennigha ok æfstæ ok allæ per j mellom af opt nemfdum Postæini Kol syni efter bui sem j kaup bæire kom verdr ok nokett vfrialst i Groms rudhi þa skuldhi Þostæin in after i Gars vik vii boll ok tiill *sannynede her vm setto mitt okor jnsigli fire þetta bref er giort var deighi ok are sem fyr seghir.⁸

(1) Fra [tilskrevet over Linien. — (2) Fra [igjen udslettet. — (3) Bagpaa Brevet findes Spor af et andet udskrabet Brev, af hvilket blot enkelte Ord kunne skjelnes; Dateringen synes at være: nesta firir Haluardz messo a xv are ok xxtarıkıs vars herra Erix (? o: Mai 1424), hvorved Hovedbrevets Ægthed altsaa vilde blive tvivlsom; hvis der menes Kong Magnus, som efter Skriften er rimeligst, vilde Dateringen blive Mai 1354.

Tre Mænd kundgjöre, at Arne erkjendte at have solgt til Eindrid Styrkaarssön og hans Sön Styrkaar 7 Spands Leie i Treadal, og hvad han eiede i Fivisdal (?), begge i Hofs Sogn i Sundalen, og at have oppebaaret Betalingen.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv.

174. 21 April 1380. Aaker (Sundalen).

Ollum monnum þeim sem þetta bref sca æder hæyra sendir Þorer Þorgiulsson Steiner Eiriksson Hauker Þordeson q. g. ok sine kunnikt gerande at mer varom a Akre i Sundale j Hofssokn a laughurdaghen nesta firir gandagha fyrre a v are ok xxta rikis vars virdileghs herre herra Hakonar med gudes nad Noreghs ok Suierikis konungs

er Arne vonder kendisz firir os at han hafde selt erleghom mannum Endridi Styrkarssyni ok Styrkare syni hans siau spanne leighu iarder j Treadale ok sua mikle iord sem han atte j Fiuisd[al]e liggia þesser iarder bader j Sundale j Hofssokn. seldi Arne adernemder þesser iarder fyrsagdum Endridi ok Styrkare frialser ok heimholler firir huarium manne med allum lunnindum sem til hafua leghet fra forno ok nighiu vtten gars ok innen til æuerdelegho eighu til alsz odals. kendisz ok opnemder Arne at han hafde af adernemdum Endridi ok Styrkare fyrsta peiningh ok æfsta ok alle þer j medal firir adernemder iarder ok firir sanninde skuld settom mer vor insigli firir þetta bref er gort var deighi ok are sem fyr seghir.

Thorbjörn Andressön, Prest pas Vireid (Gloppen), og to andre Mænd kundgjöre, at Cecilia Ivarsdatter gav sin Frænde Isak Eindridssön 7 Masnedmatsleie i Igland i Gratle Sogn i Bremanger, mod at han skulde forsörge hende, saslænge hun levede.

Efter en af Gulethingslagmanden 4 Mai 1615 udstedt Afskrift p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglet mangler.

175. 13 August 1380. Vireid.

Ullum mannum teim sæm tettæ breff seia ede høyre sender Torbiørnn Andersøn prester a Viereidhj, Rikarder Jonsønn, Tiuer [o: ok luer] Grimorsønn g. g. ock sinne. Mir vilium yder kunnigt gera at a v ock xx are rikis wars wurdulige herræ Hakon med guds naade Norregx kononger, warom meer a Wierwidhi er ligger i Gloppæfyrdi a Nordennfiordæ manædaghen nestæn fyr Mariomæso syrræ¹, saam ock høyrdom a er tau heldæ hondom saman Siseliæ Juerss dotter aff æini halffa en aff annære Jsaker Endrider son wnder tet skilorde ad adernæmdt Siseliæ gaff ock affhende fyrsagdom Jsake frendæ sinum heil ock osivuk morghom godom monnum ahøyrændom vij mamattaleigh jord i Jglande er ligger i Gralse kirkiu sookn i Brimmangre med allum tæim lunnyndom sem ter till liger ock lighet heuer wdtan garss ock innæn till æuerligur eigner optnemder Jsake ock hans efftir kommandom till fuld færædis och frialser æigur, Skildi ock Jsake birdeuardæ honæ medaan er hon liffdj ock fyrsuara hennar ærenda met henner wmbodt tiit wut sem hon wildi tet lede, ock optnemder Jsaker teir adernemdir Sisilium einæ byudt a Gratsle wndir lidinu medan henne liiff wæra skilitt, ock Sisiliæ optnemdr taka landsckvldænæ a tui are, en sidan skildi Jsake tera at sagdæ taka sialue landschyldir sinnæ a fyrnemdre jordu. Ock till sannyndu settom meer waar insiglj fyr tetto breff er giort var deghj ock are sem fyrsogdom.

Hans Glad Bergenns och Gulætings laugmandt gior witterligt adt dette forne er em rett och richtig copia aff itt gamelt pergementis breff liudende ord fra ordt som forschreffuett staar. Det bekiennder ieg wuder mit sigenete och eigenn hanndt. Actum Bergenn denn 4 Maij anno 1615.

(Egenhændigt:) Hanns Gladt. Eigenn hanndt.

(1) Her antaget at skulle være fyrræ snarere end Sydaræ, der vilde give Dateringen 5 Septbr. 1379, idet Kong Haakons Regjeringsaar rimeligst begynder med Mariemessen 15 August.

Tre Mænd kundgjöre, at Erlend Thordssön og hans Hustru Svalaug Ljonsdatter(?) erkjendte at have solgt til Gudrid Sigurdsdatter 2 Öresbol Jord i Sudagaard (Sörgaard) i Tyldalen, † Öresbol i Steig i övre Elvedalen og en Del af Dalseg samt at have oppebaaret Betalingen derfor.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 1ste Segl mangler, No. 2 og 3 vedhænge. (En Afskr. p. Perg. uden Segl sammesteds fra Slutningen af 16de Aarhundrede er astrykt som b. — Se Brev af 23 April 1548 nedenfor, jfr. m. Dipl. Norv. II No. 520).

176. 1 Juli 1381. Aalen.

a. Ollum monnum þæim sæm þetta bref sea ædr høyra sændæ Æirikær A[m]unsson Pollæifuær Gunvlfsson oc Hælghe Siughurdæson g. g. oc sina. mer gerom ydr konnikt at aa manadaghen nest æftir Petærs voku a settæ are oc xxta rikis vars vyrdulegs herra Hakonar med guds naad Noregs oc Suyia rikis konongs: varom mer j Aall sokn aa gildis vangenom sæm ligr i Gaulæ dell: saom oc hæyrdum a at ban væittum vidrgongu firir okkær oc flæirom odrum godom monnum: Ællændær Pordæson: oc Sualaugh Lionsdotter kona hans: at þau hofðu sælt Gudridu Siughurda dottor: tuæggiæ aura bol iærdær i Sudagarde er ligger j ^pyllærdale halfs øyris bol j Stæigh j Ælfuærdale øfra oc sua mykyt j Dals æg sæm af ganga sæx mærkr smærs: frialsær oc hæimhollær firir h**uorium manne med ollum þæim l**utum oc lunnyndum sæm þær til liggiæ oc leghet hæfuer fra forno oc nyio vttan gardz oc innan: kiænduz oc en þa fyrnæmfd hion Ellendr oc Sualaugh kona hans at þau hofdu vphoret af adr næmfdre Gudridu fyrsta pænigh oc æfsta oc alla bær i mildium: firir opt næmfdar iærder at ollu iæmn fullu sæm j þæira kaup kom: oc til sannynda her vm sættum mer wor in sighli firir þetta bref er gort æftir dæghi oc tima sæm fyr sæghir.

Bagpas, yngre: breff vm Stegh etc. — Til den almindelig gaarde besigtelse (efter kongl: naadigste befalning forrettet) anvist paa Sögaard d: 19de Augusti 1667 testerer J. Bang m. propria.

b. Allom mannom tennom szom tethe breff serr eller hørre sender Eriker Araeszon oc Tolleffuer Grynulszon och Helga Sinuerszon evindelig med gud vy gørre
vyderligt at om mondagen nest effter sancti Peders dag som ta vor gudz aar :26:

oc da vor Norgis oc Suerigis herre konge her Hakon med gudz naade vaare vy aa Aals sogn: lia y gyldoss voken som liger y Guldall saagom vy oc hørde at da bekendes: fforne Eriker och flere gode mannom med hanom Elender Tordeszon och Sualleg Loons daater: konne hans och da haffde sælt Gudridj Siuuers daater tuegj øris boell iorde *y szom liger y Syndregaard y Tyllerdall och en j øris boell iorde y Stægh som liger y øffre Elffuedall oc saa megit y Dalsægh szom aff gaar 6 marker smør: ffrelst och hiemmolt ffor hueria mannom med allom ter lutum oc lundom som til liger oc liget haffuer fra fforno oc nyo vter gaars och inden. ttet kendis oc fforne Elender oc Sualig konne hans at da haffue oppabaarit aff forne Gudridj storste pening oc yderste oc alt det tenom y kom for fforne iorda oc iorde somme som tenom y mellom kiøp kom oc thil sandingen her vnder henge vy vaare yndsegle for tette breff som er giort aar dag timen som for stender.

To Lagrettemænd pas Hadeland kundgjöre, at Lodin Kolbeinssön forligtes med Nikolas Aslessön, Kongens Ombudsmand og Lensmand pas Hadeland, om de 6 Sold Korn, som han havde stjaalet pas Röken af Sira Ulfhedin Baardssöns (pas Thingelstad) Tiende, hvorfor han nu betalte 3 Kyrlag, skjönt Presten ikke vilde pastale Sagen for Lensmanden.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

177. 3 Marts 1382.1 Jostad.

Pet sæ ollom godhom monnom kunnigt. at mit Haralder Eirikksson. ok Porgrimer Æiuindha son logretto mæn .aa. Hadhallandhe. waarom .a. Jogæstodom sæm ligger [j] Granaar sokn .a. Hadhallande .aa. manedagen nesta. efter. lauppars møsso dagh .aa. odhru aare¹ nesta efter frafall. konungns Hakons. Noregs konungns, þa er Lodheen Kolbæinsson sæættez. vider Nichullas Aslla son. konungns vmbodz man ok lænsman .a. Hadhallandhe wm þau .vj. sallö. korns sem fyrnemfder. Lodheen hafde stolleeth .a. Røøkena. af tiiwndh sira Vllfuedins. Baardzsonar. Oc gaf han. honum þa. j saatthmall þan. fyrnemfdan. þriw. kyrllogh. þoaatt sira Vllfuedin fyrneppmder fyre siin heiderskulldh villdhe þet æigi fyre Nicholase. kiæra. Ok sakar sannyndha. her wm þa settom mit okoor jnzsiglii fyre þetta bref er giort var .j. staadh. deghii aare ok tiimæ sæm fyr sæghiir.

(1) Jfr. Dipl. Norv. II No. 475; maaske kunde der dog ved det andet Aar efter Kong Haakons Död alligevel menes 1381, idet man har regnet det förste Aar fra hans Dödsdag til Asrets Udgang og det andet fra 1 Januar til 29 Juli 1391, da Olaf blev tagen til Konge. Under denne Forudsætning vilde nærværende Brevs Datering blive 25 Februar 1381, som vel ogsaa er det sandsynligste.

Gunnar Brynjolfssön, Chorsbroder i Hammer, og to andre Mænd vidne, at Bystein Peterssön solgte til Gudbrand Paalssön halve Audunelid i Fagabergs Sogn.

Ester Orig. p. Perg. paa Gaarden Nedre Kraakbol i Gausdal. Seglene mangle.

178. 24 (17?) Februar 1383. Vidheim.

Pæt see ollom monnom kunnigt at mer Gunnar Bryniulfsson korsbroðr j Hamre. Æiuinðr Basseson. ok Athle Swæinsson varom a Vidhæime er ligger a Faghabergi tys laghen j iij viku fastu a adro are rikis vars virdulegs herra, herra Olafs med guðs nadh Noregs Danæ ok Gota konongs. saom ok hæyrða a, at þeir heldo handom saman Œystæin Petersson af æinne halfuu, æn af annære Porer Saxeson vnðr þæim skylmalæ at Œystæin fyrnæmðr kendizst þæt at han hafde sælt Gudbrande Paalssyni halfuæ Audunæ lidhænæ er ligger j sama, sokn. Faghabergi, frialsæ ok hæimolæ firir huærium manne med ollom lutum ok lunnændom sæm til þeiræ jærðr hafua leghet vttan gardz ok jnnan fra forno ok nyiu ok firirtekit fyrstæ pæningh ok efstæ ok allæ þar j millum eftir þui sæm j kaup þeiræ kom. Ok til sannynde hær vm settom mer vor inzsigli firir þetta bref er gort var sæm fyrseghir.

(1) Sammesteds findes et Brev angaaende samme Gaard af 13 Marts 1649.

Magnus Sveinssön, Sysselmand i Valdres, kundgjör, at 4 Mend aflagde Ed paa, at de aldrig havde hört andet, end at de Vande, der kaldes Rotsjöerne, bestandig havde tilhört Valdres lige siden den förste Bebyggelse. Efter Orig, p. Perg. p. Gavnö i Sjælland. Alle 7 Segl mangle.

179. 7 Marts 1384. Jostad.

Ollum monnum þæim sæm þetta bref sea eder hæyræ sender Magnus Sweinson syslu mader a Waldresse q. g. ok sinæ. Ek will yder kunnickt gæra at ek var a Jostadum j Volubu kirkiu sokn a sydra lutanom aa Waldresse a manadaghen nestan firi Gregorii mæsso dagh aa þridia are rikis mins wirdulighss herra herra Olafs med gudz nadh Noreghs Swerikis ok Dana kononghs kom firi mik j þan sama stadh stemdir þæir goder men en so æitha *Hæighi Jwarsson ok Barder Æyuindarson Ulfræker Jonsson Olafuer Aslason huærir en suoro at fullan bokar æidh at þæir aldri herdhuu af kannat Waldresse þau vothn en so æithe Rotsionæ ok leghit vndir Waldressæ sidan fyrst bykt war. þæssom dandhe monnom hiauerandom fyrst Lodhene Æirikssyni kononghsens hangengz man Gudlæiki Þorgæirssyni Hælgha Jwarssyni

Æiriki Eirikssyni Alfue Sigurdarsyni Barder Æiuindar syni sæm sin jnsigli setti med mino firi þetta bref en giorth war dæghi ok are sæm fyr seghir.

Gunnar Reidarssön kundgjör, at han har solgt til Thorleif Anundssön 2 Öresbol Jord i Herleiksrud i Svarvstads Sogn i Lagardal paa Vestfolden og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. 2det Segl vedhænger. (Se Dipl. Norv. I No. 484.)

180. 25 Januar 1385. Svarvstad.

Ollom monnom pem sem petta bref sea edar høra sendir Gunnar Reidarson q. g. oc sina. ek vil ydar kunnit gøra at ek hefuir selth Pollefui Annunssyni ii aura bool jardar j Helleix rudhe sem lighar j Swaruastada sonk j Lagardal a Wesfollenne frials oc heimmol forc hwariom manne, med luthom oc lunnendom sem til liggia eder leghet hafua fra forno oc nyw vttan gars oc jnnan, kendes þa fyrnemdar Gunnar at han hafde vpboreth fysta peningh oc øpsta oc alla þer j mellom sem j kauph þeira (kom), Oc til meira sannynda her vm þetta [kop¹ setthe Viglekar Dyrason sith jnsigli med mino. fore þetta bref er giort var j kirkiw sonk *fyrnende, a Pals messo dagh a iiii are rikis mins virdulex herra Olafs med gudhs nad Noreges Dana oc Gotha konungs.

Bagpaa: bref vm Hellæifssrud.

(1) Tilskrevet over Linien.

Tre Mænd kundgjöre, at Ingebjörg Halloardsdatter ved fuld fornust testamenterede sin Husbonde Saxe Andressön Askathingsgaard i Bergen og et Sölvbelte.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Se Dipl. Norv. 1 No. 527 og ovenfor No. 144).

181. 21 Juli 1388. [Bergen?]

Ollom monnom þæim sem þett[a bre]f sæa ædr hæyra sender sira Sivghurder Fridiks son prester j Vaghvm Pore Porder son Peter Niculos son qvediv g. ok sina kunnikht gerande at þar vorom mid j þia svnnvdaghin nesta fire Margaræto messo dag sagvm ok [hæyrdvm] a at Jngibiorg Hallfuardz doter gaf Saxsa Andræs syni bonda sinum j sit testamentum Askaþingsgard sem [liggher j Bi]orghunne med ollom þæim lu[tv]m ok lu[nnendom] sem [till liggh]er ok leghit hefuer

Bagpaa, yngre: bref vm Askatinsgard.

Gudleik Thorgeirsson erkjender, at han har solgt til Thorkel Glödersson 6 Löbsbol Jord, 3 i övre og 3 i nedre Hellin paa Hordin i Hordins (Hurums) Sogn i nordre Valdres og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg., tilhör. Ole Olsen Kvien i Hurum i Valdres. Huller til 4 Segl, der mangle.

182. 16 April 1389. [Valdres.]

Pat se oltum godom monnum kunnikt at ek Gudlæiker Porghæirs son vider kennist þat med þesso mino brefue at ek hæifuir sælt Porkæle Glædersyni sex lauppa bol jardar þrighia jæfrahællini j nærdra ghardenum ok annad þrighia læuppa bol j Nedrahellini j Benta gard liger a Hordini j Hordins kirkiíu sokn a nærdra luttanom a Valdresse. borghar ek fyrnemfder Gudlæiker ader nemfdum Porkæle frialsar fyrnemfdar jarder ok akærolausar firir mer ok minum ærfui(n)gium ok huerium manne med ollum þeim luttum ok lunendum sem til hæfuir leghet at forno ok nyiu. kennist ek ok optnemfder Gudlæiker at ek hæifuir vpboret fysta penigh ok æfsta ok alla þar j millum æftir þi sem j kaup okkart [kom² ok til sanynda setti Aslle Siugurdason ok Audun Rolfsson sin jnsigli med minu jnsigli sem j hia varo ok hæyrdu okra viderghanghu firir þetta bref en gort var a langhafriadagh a adru are rikkis mini fru dronegh Margrette med guds nad en hon var tekin til Noregs rikkis storn.

(1) Tilskrevet over Linien.

184 1390.

Tre Mænd kundgjöre, at Kol Eirikssön og hans Hustru Olof Brændsdatter hjemlede Thore Jonssön og hans Hustru Ingebjörg (Arnesdatter) fire Löbsbol Jord i Loststuegaarden i Belgen i Ulsnes Kirkesogn paa söndre Valdres og erkjendte derfor at have oppebaaret 8 Kyrlag, idet Odd Andressön havde betalt dem 6 Kyrlag af det Gods, der tilfaldt Ingebjörg og Gyrid Arnesdöttre i Böder for deres Faders Drab, samt Thore og Ingebjörg to Kyrlag.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 4 Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. 11 No. 569.)

183. 15 Mai 1390.

[Valdres.]

Ollum monnum þæim sem þetta bref sia æder hæyra senda Aslle Siughurda son Gudlæiker Porghæirs son Alfuar Siughurda son q. g. ok sina kunnikt gerande at mer saam handaband ok hæyrdum skilord pæira Kol Æiriks son ok Olof Brands dotter æighin kona hans af æinni halfuu en af annare Porer Jons son ok Jngibiorgæighinkona hans var bet j bæira bandabande at fyrnemfder Kol ok Olof konna hans frialsade ader nemfdum hiunum Porer ok Jngibiorgu fioghur lauppabol jardar j Bælginni j Loftstofuogharden sem liger j Vlfnes kirkiiu sokn aa sydra lutta aa Valdresse frialsa ok akærolaussa firir ser ok sinum ærfuinghium ok huærium manne med ollum bæim lunendum som til liger ok leghet hæifuir at forno ok nyiu. vider kendist ok opt nemfd hiun Kol ok Olof at bau hafdu vp boret sex kyrlogh af Ode Andres syni af bi botta ghodse sem bar þæim systrum Jngibiorg ok Gyridi Arnna dætrum j giold æstir fadur sin ghaf ok opt nemsder Porer ok Jngibior(g) bar til tau kyrlogh vider kendist þa þrat nemfd hiun Kol ok Olof at þa hafdu þau fysta penigh ok æfsta ok alla þer j millum æftir þi sem j kaup okkart kom ok til sanynda setti ek opt nemfder Kol mit insigli med bessa godra manna insiglum firir betta bref en ghort var aa Haluards messo dagh aa fysta are rikkis vars virdulegs herra herra Æiriks med guds nad Noreghs kononghs.

Ogmund Bergthorssön (Bolt) og Eirik Olafssön kundgjöre, at Fru Cecilia (Haakonsdatter Bolt) testamenterede sin Slægtning Thora Viljalmsdatter hele Gaarden Sundby i Borge Sogn.

Indtaget i Vidisse nedenfor af 19 Febr. 1424 i svenske Rigsarkiv (Danska och Norska Pergamentsbref). — (Jfr. Dipl. Norv. II No. 208 og 498 samt IV No. 296).

184.

27 August 1393.

Oslo.

Ollum monnum þeim sæm þetta bref sen eder heira sendha Amunder Berdorsson Erish Olafsson q. g. och sina kunnikt gerandhe

at mit warom j frw klostreno j Oslo saghom och hørdhom a ær erlighen fru, frw Cecilia ghaf frendhbarne sino Poro Wiliælms dottor j sit thestament med heilo samwiti en þo ath hon war siwk til likamen. Swndby allan er liggher j Borgha sokn med ollum lutum och lwnnindum wttan ghardz och jnnan frielst och hemolth fere hwariom manne til æwerdhelighe ægho. Til sannindh her wm sættom mit okkur insigle fore þetta bref er gjort war j Oslo odhinsdaghin nest efter Barthollomei apostoli a fjordha are rikis okkars wirdherlegs herra herra Eriks med gudz naad Noreghs kononghs.

Bagas samtidigt: Transscriptum wm Swndby etc. Yngre: Sundby j Borge sokn.

Kong Erik udsteder ved Kantsleren Arne Sigurdssön, Provst ved Mariekirken i Oslo, Landsvistbrev for Orm Gunleikssön, der uforvarende dræbte Hallvard Nikolassön, mod Betaling af de sædvanlige Böder, Thegn og Fredkjöb. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglet mangler.

185. 12 Oktbr. 1394. Oslo.

Eiriker medh gudz naadh Noregs kononger ok Swerikis rettar ærfningæ sendir ollum monnum þæim sæm þetta bref sea ædher høyra q. g. ok sina, veer vilium at þeer vitir at veer hafuum j hæidher vidher gudh ok sakar godhra manna bonastadhar ok æstir þy profue sæm her fylghir¹ gefuet Orme Gunlæikssyni er Halwarde Niklossyni vard at skadha vfirisyniu landzuist medh þæim hættæ at han bøte vider gudh ok ærfuingia hins daudha ok luke oss fullan twifaldan þægn ok fult twefalt fridhkaup ok hafue loket innan tolfmanadhæ fra þæssom dæghi ællægher hæfuir han ænga landzuist. Byodhom veer ærfuingium hins daudha at taka sætter ok beter af honom æftir þæirra bætzstra manna lagha dome sæm syslumadren tilnæfnir a hwarræ twæggia halfwunne. En fulkomligha firibyodhom veer hworium manne vandhrædhæ al suka æder auka lata vidher han hedhan af vin þetta maal. hwar sæm bet gerer vili hafua firigort fee ok fridhi ok værdhæ aldræ Var þetta bref gort j Oslo a manadaghen nest bolamadher sidhan. firi vættramæsso a setta are rikis vaars Noregs. Profasten at Mari kirkiu j Oslo herræ Arne Sighurdzson canceler vaar incighladhe.

(1) Findes vu ikke.

186

Biskop Eystein af Oslo tilskriver Indbyggerne af Hviteseids Sogn, Tyresdal, Nissesdal, Fyresdal, Skafsaa og Mo (i Thelemarken) et Hyrdebrev, hvori han advarer mod de hos dem mest gjængse Laster og Feil, paataler Mandrabenes store Hyppighed og Omgangen med bansatte, giver Forskrifter om Böndernes Udredsler til Geistligheden ved Visitatser og Begravelser, meddeler Indulgentser til en Del Kirker, lover dem til flere, naar der gjöres Bod for tidligere Ulydighed, men negter Skafsaa Sogns Indbyggere samme paa Grund af vedvarende Trods, giver Forskrifter om Sakramenterne, Faste paa Helliglegemsdag etc.

Efter Afskr. fra 1426 (se nedenfor ved 22 Febr. d. A.) i Biskop Eysteins Jordebog ("Den röde Bog") i den Arn. Magn. Saml. i Univ. Bibl. i Kbhvn. fol. 21—22. (Trykt med Normalorthographi i Munchs og Ungers Oldnorske Læsebog (Chra. 1847.) S. 133—36 og i Latinsk Oversæt. i Pontoppidans Annal. eccles. Dan. II p. 244—48. — Jfr. ogs. Keyser, D. n. Kirkes Hist. II S. 426—29 og Munch, D. n. Folks Hist. VIII S. 355—57).

186. 11 Novbr. 1395. Gimső.

Weer Øystein med gudz fforsio biscoper j Oslo hæilsom ollom monnom i Huitisæides sokn Tyrisdale Nizsisdale Fyrisdale Skafsaam ok Monom q. g. ok ware æuælaghre blæzan nest ær wer ner ydhær warom firir ix aarom funnum weer mykit afaat vm sumligha luti hia ydær wæra. sæm ydarum salom vaderliger æro oc swa huat afaat er med ydart sidfærdi oc swa tede þeer oss imissærende sæm stundum foro jæfue millom vaar oc ydhar oc stundum millum prestæ þæira sæm ydhær wærdhæ skipader oc almugens. En af þuj at weer kænnom oss skylduger wæra raad a læggiæ oll þau malæfni sæm kristinsdomenom warda her med ydhær gefue gudh at weer mattom bæt swa hugsa ok firirsæigia at þæt wære sialfuum gudi till lofs ok æro kirkiunum till nytsamdar oc ydhær till hugnadar bade þessa heims ok annæs sæm weer fyr badom gud j waro hiarta oc brefue oc nu bidhium ændænyum ver waræ giærd nw sæm wer gerdom med rade oc sambykt warsa korsbrødra ok þæira bæzstræ ok ælzstra bonda sæm þaa hia oss waro ok ær boo æn buj wær litit vmbætræd fyrst funnum wer med ydhær afaat wæra vin þæt sæm mæst wardar at þeer hafuær æi swa kærleika huar till annars sæm wæra skuldi buj at mandrapp buj wær hænda hær meir æn j nokrom adrom bygdælaghom hwar med wer yndirstandom kærleikan bunnæn væra ydhær i myllom allræhælst saker bes at ymisær af ydær bæra giold oc betar vp æftir sinæ frænder sæm af ero tæknær vforsyniu bo hæ(m)nast beir swo fast siidan sæm fyr. Ero bæt bau wærsta førrad sæm wæra megho lofua frid oc grid oc sidan bæra ofwnd 88 sino hiærta ok illan wilia till þes sæm han fyr sættes vider. Ok mughu peir ær aa þær sættir gera gridnidhingiar æitæ ok fullir drottans suikarar luttakande æuærligre heluitis pinu med diæflinum siæluum sæm

follær med ofwnd oc alsko ær ok med hins fula Judas ær suæik siin berræ med kosse sæm fridarmark skuldi wæra. Swa syntizst oss ok at beer warezst æi swa banførdæ mæn æder baa sæm forbodadher ero af heilagro kirkin sæm tilhøyrælikt wære, þuj radhom wer ydhær aa minnom ok hardlighæ biodhom at beer warest beim hædan i fra sæm hina fulasta æiterorma þuj at swa sæm ormren skadar likamenom manzens med æitri sino swa skadar ein banzættær man ædher then sæm j oppenbaræ vlydnj lifuir salennæ buj at hwar sæm samnøyter banz mannæ fæller j baan med honom ok swa likamenom med buj at morgh ero deme till thes at firir ruangra manna skuld faa retlater men ofta storan stada, gøymer ydhær þuj giorlæ at all grid ær þer gefuær se med hiærta gordh oc goymd. Ok at ængin samneyter banzmonnom ædher af heilaghre kirkiu forbodhadom. Sw warazst ok giorle vm æmbette ydhart sæm ydhær bær vm paskar taka at ther ganger ber till med alre audmyakt oc wyrdning æin timæ aa hwariu aare buj at hwer sæm swa ær vm briu aar at han taker ey æmbete værder af buj utlæger æftir krisnum rette. Ok af ængom meghær þer þæt hafua vitan af ydrum sokna preste En tho at ber seer j ollum skilum vttan med hans loffue En siidhar megho beir sæm i vskilum ero ok buj taka beir bæt æmbete i forbodhe ok ær tha wær tækit en wæra latit. En wer haldhom beim viækit hafua aa laghannæ wægna. Ok buj bræmer aarom framlidnom skulu wer baa sæm ær swa i forbodhe baka lata lysa vizlægæ buj wærer allær i lydni wider gudh ok oss. wærder ok nokor *bretligher bete sæm fyrst tæker heilogh kirkis ok weer as hennar wægna gærna alla till nadha sæm nada ero wærder. Swa ok sakar bees at biskup beifaer sialdan faret her mædher ydhær visiteranda æfuar imisa vm huar honom reidho gæra skall þuj see ydhær kunnikt at þer sæm tiundar gerazst taka prestar mote biskupe sinom swa at kirkian af sinu vphældis goze hielper bæim altz ænkte ber till. Swa bær ok bondom ber sæm ey gerezst tiundh reidha biskupe kost ok hæstæ foder vskaddu kirkiunne vpheldis gotze. Ok af þuj at her aa Tælamarken hafua bønder sik skilt at gæra biskupe skat aa huæriu aare oc reidhu þa han fær at færmæ barn ok preste reidhu firir twa luti tiundar ok þriðia halda yppi kirkium sinum þuj biodhom wer ydhær bondom ollom at þeer gerer swa saman reidhonæ sæm aa ær laght bæim i hænder sæm oss firir kost sagho. Rækker þæt æi till þa læggir swa mykit till at widertaku men soe skadalausir þuj at ænguleidhis wilium wer kirkiunum þer vm En hwar sæm wil þæt æy at gæra wilium wer at hanom næitlizs æmbete af tha hæilagræ kirkiu mædhan wer sieluer j kirkiu durum beim loglighæ amintum swa ok at beer seer annen timæ vissare aa ba reidhu 188 1395.

vtt at gæra. Skipum weer swa sæm ok gømizst vidara huar aa Palamarku at þa er biskup byder reidhu sina vtt at gera weer æder war ofterkomande gere huær medher laups wyrdi i smore oc adhrum beim lutum sæm till kostær høyrer ok hæsta fodhers ok anduarder vidertaku monnom mædher prestønna vitorde twim æder þræm kirkiu fiarhaldzs monnom æder adrum sæm beer till welir ok vituenasto ero. Ok later beim reida j nesta garde kirkiunne sæm viderkuæmeligh hus ero swa at alt see saman komet ok reitt tha er biskup komer till gards ok han fae ba beim i hondh sæm ther skal firirsia. Løyper ber nokot ifuer sæm till kostar ær þa biskup fær afgardhe þa hafue thet sialuar bøndar after swa boo at biskup vnni widertaku monnom ber af nokot firir sino mødho sæm honom synizst skynsamlekt vera. En æf þæt rækker æi till þaa see bonder skyldugir till at læiggia swa at nøghetz. En bo at oss botte nw sumum stadhom nokot afat vera vmberom weer thet firir buj at weer finnim vidertaku men viliugæ vera oc swa imisan almughen. En þa ær profaster fær einsaman at visitera wilium weer at han liggi hia prestom ok aa beira kost ber beir sitia. En ber sæm æi sitær prester. Þa reidhi kirkiu fiarhaldz men honom widerkuæmelighan kost oc hæstæ foder sæm forn wane ær swa at æi see kirkiunne bynght mædher nokrom gestom. En at æi see missæmiæ millom vdhar ok presta þeira sæm ydær værda skipadher wilium weer at hædhan j fraa late hwar prester sik at noghia i fullæ vtfærdh ku ædher kvrvvrdhi. Er ok swa at men ero swa frodhe at beir wilia æi preste bodh sændæ ædher æi hælgha oliian taka þo wilium weer at prestens retter æi minkki ber af vttæn nokor see fateker swo at han æi formughe bæt vtt gæra buj at weer wilium at prester ølie ok alla reidhu wæiti swa fatøkom firir gudz skuld sæm rikum firir værlønar skuldh æf þeir þæt purfui kræifuia ok þeir sæm æi formugha gefua fullæ vtfærdh gefue halfuæ ædher minna æfter æfnom sinum. En firir barns liik huart vilium weer at beer synir æi prestom ydhrum vikumat smørs till bers er þæt ær þriggia wætræ gamalt. En siidhan till þers þæt ær þolf aara half løypi ok sidhan til þers mader kæmber j bondæ logh græidizst j vtfærdh lauper æder twa aura forngildæ æftir twi sæm gort heifuir wæret i hwariw bygdælaghi her till. Ok j innargangu gefuin vikumater smors sæm gefuet heifuir weret ifuir alla Tælamarkena eftir stora daudan bot i adrum bygdalaghom sæm tiundh gerez ok anan offærdaghar haldhes vppi gofuz minna sæm ver ok mædher ydhær samdum ba wer fyrmeir forom. En bot prester se skyldugher ydær alt æmbete kaupalaust weita bo eror beer honom betta skylduger at halda. En æf nokor er ben er preste wil æi bettæ vigera sydhan prester he.

fuer siit æmbete weit ædher hælder preste reidho sinæ þa maa prester ganga j kirkiudyr ok sætia honom briar fimter til sinnar skyldu. zi zi er loket innan bæira briggia fimta ba ma prester honom halda alt æmbete af kirkiunne, Varezst ok prester at beir halde æi ruanglega nokrom manne æmbete buj at beir standæ beim dom firir er beir æmbettit halda ok oss gefus þeir fisrsæktir ok þer mædher eygs von storn plago ok refster. Ok bidhiom wer allæ prestæ her ok biodom at vera sinom soknar monnom græida ok audquæda j ollu sino prestalegho æmbette sæm monnom af beim barnazst sæm beer wilir hafua leen af gudhi þak af oss. ok waraz wara ræifstir. þæt sama radhom wer ydhær bondom ollom aminnom ok hardleghæ biodhom at beer halder presta ydra i hæidher ok alre wyrdning sæm ydræ fæder. firir gudz skuld ok beira æmbetti skuld ok verer beim lydhuger ok æfterlatogher takande beira fortalu ok kænnidom medh kærleikæ swa som beer skylduger eror ok gøymer x gudz bodordh medh rettre trw ok warez siau hofwudsyndir medh buj mæiræ sæm ver hafuum nw sialfuer ydhær beet ok predicat heidrir gudh ok ælskir ydhan jæmkristin swa at gud moghe ydhær i bessare wæroldh ælskæ ok æftir bettæ liif heidra medh himirikis verdløn. Ok swa at theer aller wærde bes niotande at wer sialfuer till ydhar komom wilium wer ydhrar kirkiur hæidra medh afgiftom ydær ok ydrum æfterkomandom till hugganar ok sala hizelpar ok ollom retskriftadhom monnom til syndæ aflausna ær biit komma a beim daghum er sidhameir næmfnez ædher beim hialpa med: sinom almosom fyrst til Huitæsæidz xl dagha aflat till Biar xx dagha til Puæita kirkiu xx dagha ok kirkiunne aa Roholte oc j Pridiungenom .x. dagha til huærri beira a huern joladagh attandadagh brættendæ dagh ok fioræ Marimessodagha paska dagh hælgæ þorsdagh huita sunnudagh trinitatis messo dagh Jonsvakudagh Olafs vaku dagha badha Michals messo dagh ok alræ hæilagræ messo dagh kirkiu messo dagha ok kirkiu drottæns dagha j huærri kirkiu ok swa oftæ sem gudz ordh værdhæ firir ydhær tett medh predikæn ok swa oftæ sæm beer hielper kirkiumiinom medh ydhru oc almosom en hinir allæ ær kirkiunne gotze hunt bæt er i lausu ædher fastu minnæ ædher meira hunt bæt er lakt till prestbordzens ædher vmbota kirkiunum af kirkiunum hærdrægha medh stuld falserekning æder ofkappe alliger ok varn skat asterhalda vitan wart minni skulu vita sik i banne wara ok gudz ruædhi sancte Peters sancte Paals apostola hans ok won æiga at beir fae bradhar hemdir badhe bessæ hæims ok anners, geymir ok giorla alla saman al beer gerer Ruma skat talan peningh ben minstæær fæller af konunghs steidia hwar man sæm æmbete tæker aa þa peningæ sancte Peter aa

Rome ok buj æitir bæt Roma skatter, were *gudz medh ydher allom saman ok bidhir firir oss wer kannom oss skylduga wæra ydra aldre gløymæ framleidhis af þuj at firir oss er tett at bønder i Molanda sokn ok Monom biodhæ sik til bætranar ok ifuirbota vm þæt vplaupp er beir gerdho nest wer visiteradom wilium wer beim gernæ till nadhæ taka ba beir firir oss koma ok wilium wer hæidræ beirræ kirkiur medh afgiftum xx daga till huærre beirræ j adernæmpdæ daga. Skafsaam hafua sik sialfuar wuærdæ gort nokra nadha mædhan beira briozska ok wonzskæ wax ok æi minkar swa biodhom wer ok ydhær ollom heilagt halda a helgi likams dagh ok fasta firir medh huitan maat ær ben dagher bræm vikum dagstøt æstir hælgha borsdagh vm waret ok ber medh wilium wer vnnæ kirkianum ydhrum afgiftir swa huerri kirkiu ben dagh sæm j sielfuu brefueno stænder vmfram allar bæær afgyster sæm laghen hæidræ ben dagh mædher. war betta bref gort j Gymsøy Martæins mæsso dagh anno domini m ccco nonagesimo quinto vndir waro jnciglæ.

Hr. Nisse Iverssön (Rosenkrantz?) og Hr. Wulf Pogwisch den yngre, Riddere, samt Henneke Lembeke, Væbner, erkjende at have modtaget de 4000 lödige Mark, som den afdöde Kong Haakon af Norge og Sverige samt hans Fader Kong Magnus havde laant af deres Forfædre.

Efter Orig. p. Perg. i danske Geheimearkiv (N. Saml. 3 Afd. Fasc. 5 No. 6).

Af 8 Segl vedhænge No. 1, 2, 6 og 7.

187. 5 Marts 1396. Asnes.

Wy her Nysse Ywersson her Wulf Pogghewische de iunghere riddere vnde Henneken Lembeke knape bekennen vnde betughen openbare yn desme yeghenwardighen breue dat wy vnde vnse eruen den edelen heren konynck Haken to Norweghen vnde to Sweden dem god gnedich zy mit willen vnde mit ja quijt vnde los laten alder manynghe vnde schult de vs van rechteme erue van vnsen olderen to komen is yndem openen breue de de spreckt vppe veerdusent lodighe marck houetstolis vnde vppe groten schaden dar to desses vorscr. breues houetstolis vnde schaden manynghe vnde schult vorscreuen late wy her Nysse Ywerssæn her Wulf vnde Henneken vorscreuen vor vs vnde vor vnse eruen vnde vor alde de dat læf van vnser weghen yndem vorscreuenen breue entsanghen hebben den edelen konynck Haken vnde syne eruen mit synen medeloueren quijt ledich vnde læs wer ouer dat wy anders yeneghe breue yn vnsen weren hadden edder vænden edder worden de konynck Haken edder konynck Mangnus syn vader utegheuen

hadden de en scholen dem edelen konynck Haken edder zynen eruen nummermere to schaden edder to hinder komen. To tughe alle desser vorser, stucke so hebbe wij her Nysse Ywerssæn her Wulf vnde Henneken Lembeke vorscreuen vse yngheseghele mit willen henghet vor dessen bref mit den yngheseghelen vnser vrunt der erbaren lude vnde riddere her Bendictus van Aleuelde her Claws Rennouwe de anders hed Kerle her Wulf Pogghewisch de eldere her Claws van Aleuelde vnde her Hinrik van Aleuelde de hir aen vnde ouer wesen hebben vnde den dit witlik is. Screuen vnde gheuen to Asnes na godes bord dusent iar drehundert iar indem sæs vnde neghentyghesten iare des sondaghes inder vasten wen men synghet oculi mei.

Bagpas, noget yngre: her Niels Ywersson her Wlff Pogwisch oc' Henneke Lembeks quittebreff pa iiijm lødhige marck.

To Mænd kundgjöre, at Steinulf Sumarlidssön erkjendte, at han havde oppebaaret Böder af Björn Veterlidssön, der af Vaade dræbte (hans Sön) Thore Steinulfssön, samt af Andor Olafssön, der var tilstede ved Drabet.

Ester Orig. p. Perg i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

(Se Dipl. Norv. II No. 464, jfr. m. I No. 482.)

158.

16 Marts 1397.

Berge.

Ollom) godom monnom kunnig[ærer] ek Þollæiuær Ewindær sson ok Pæiodoluær Pordær sson q. g. ok sinæ [mitt] vilium ydær kunnigt gæra at mitt varum a Bæirghi sem ligær i Molgadalæ a Pælamorkennæ freadaghin i annare viku fastu a viii aræ rikis waar vyrdaligæ herræ herræ Erikær med guds nadd Noregs konongær sagum ok hæyrdum a at Stæinuluær Sumalidæ sson vidær kæindisz at han hafdæ vpboret ok intækit at [gæiold1 af Bæiornæ Vætælidæ syni ok Andore Olaf syni sem atvisstæman var at taka af Þorær Steinulfz sson vidær kæindiz þa Stæinuluær at hann hæuer hæimp(t) gæiold ful ok ol af Bæiornæ Vetelidæ syni som af tok Þorær iffæresyni ok at vistær bætær af Andore Olafs syni þæir haua lokæt mer fystæ sal ok æfstæ ok ol þær j mællum þær wm gæuer ek þæim kuittæ ok allungis lidugæ firir ffyrnæmdæ (gæiold¹ ok atvistær bætær. Til sannyndæ settum mitt okor insigglæ firir bættæ bræf er gæjort var a deghi ok are sem fyr Sægir.

⁽¹⁾ Fra [tilskrevet over Linjen.

Fire Mænd kundgjöre, at Thormod Ketilssön og hans Hustru Gyda erkjendte at have solgt til Arne Drengssön 3 Öresbol Jord i nordre Hyppestad i Thjodalyngs Sogn og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 2 og 4 Segl vedhænge; 1 og 3 mangle. Sigillat. forb. med fölg. No. og Brev nedenfor af 5 Febr. 1517. (Jfr. Dipl. Norv. II No. 882.)

189. 8 Oktbr. 1397. Bergan.

Ollom monnom beim sem betta bref sea ædar høyra senda Aslakar Audunson Piostoluar Benedikzson Gestar Einindason ok Heidin Amundason quediu guds ok sina kunnikt gerande at .aa. manadaghen nesta firi vettanetar aa, ix are rikis wars virdulighs herra herra Æiriks med guds naadh Noregs konungs, varom mer aa. Bergonom i Sanda sokn .aa. Vestfoldh saom ok høyrdom aa, ja ok handarbandh þeira Arna Drengssonar ok Pormosz Kætillsonar ok Gydhu eighin kono hans med bui skilorde at Pormodar ok Gydha fyrsagdh hiun kendosz ok vidargengo at þau hafdu selt Arna fyrsagdom þriggia aura boll jardar j Hippistadhum nørdra gardenom sem liggar j Piodalings sokn med allum lutum ok lunindom sem till liggia ædar leghet heuir fra forno ok nyo vtan gardz edar innan, frialst ok akærelaust firi huerium manne. Jtem kendoz ok Pormodar ok Gydha opnemf at þaugh hafdu vpboret af Arna Drengssyni ofnemdom fyrsta peningh ok øfsta ok alla ber j millom efter bui sem j kaup beira kom firi fyrsagt iii aura bol j Hipistadum, Ok til sanynda her vm settom meer voor insigli firi betta bref er giort (var) a dæighi ok are sem fyr sæighir.

Bagpaa, lidt yngre: Bref vm Hypistadar j Sanda sokn.

To Mænd kundzjöre, at Gudthorm Thormodssön og hans Hustru Eidborg erkjendte at have solgt til Arne Drengssön 1½ Öresbol i nordre Hyppestad i Thjodalyngs Sogn og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 2det Segl vedhænger. (Sigillat. forb. med foregaaende No.)

190. 22 Oktbr. 1398. Bergan.

Ollom monnom þæim sæm þetta bref sea ædher høyra sænda Porder Gunwalzson ok Aasvalder Ogmundason quædiu guds ok sina kunnikt gerande at mit warom aa Bærghom j Sanda sokn. aa. tysdaghen nest firi Simonis et lude saom ok høyrdom .aa. at þæir hældo handom saman af æinni halfu Arne Drængsson ok af annera halfu Gudþormer Pormodzson ok Æidborg æighin kona hans med þui skilorde at þau kændozst at þau hafdo sælt halfs annes øyris bool j Hyppistadum sæm

ligger j Piodlings sokn boo j nørdrag(ardenom) fra sik ok sinom arfuum ok vndir Arna fyrnæmfdan ok hans arfua till æuerdalegha æighe ok alz afrædezst med ollom lutum ok lunnyndom sæm till liggia ædher leghet hafua fra forno ok nyu vttan gardz ok innan. Sva kændozst þau j sama handerbande at þau haído vpboret af oftnæmídom Arna fyrsta pening ok ofsta ok alla þer j mellom æfter þui sæm i kaup bæira kom ok till sannynda settom mit okor incigli firi þetta bref er gort var a x sare rikis okars vyrdalighs herræ herræ Eriks med guds naad Noregs konongs.

To Mand kundgjöre, at de var tilstede og hörte, hvad der tilkom Asbjörg Smidsdatter i Byrgen (nu Bölgen i Haugs Sogn pau Ringerike?) og i 3 Gaarde i Sigdal.

Efter Orig. p. Perg. p. Gavnō i Sjælland. Begge Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 422 og 477.)

191. Löken. 23 Januar 1399.

Ollom monnom beim sæm betta bref sia ædæ hæyræ sændæ Hacon Asulfsson ok Euindær Gudbormsson quædiu gudæs ok sina kunnikt giærande at mit varom a Læykene ær liggær a Ringarike i Hogssokn porsdaghen næst firir *conuersacionem sancti Pauli a x are rikis okars værduleks berra herra Eriks med gudz nad Noregs kongs saghom ok hæyrdom a, at Asbiorghe Smidz dottær burde j anæmdom jordom, swa myket fyst j Byrghene ii œyris bool ok ii pæningabool sæm liggær a Arnæsi, i Pingilstadhom sæm liggær i Sigdale halft æyris bool ok vi pæninga bol, æn j Skrarudhi halft æyris ok vi pæninga bol sæm liggær i Sigdale, i Langorudi æyris bool ok pæningsbool sæm æn liggær j Sigdale. þetta var giort dæghi ok are sæm fyr sæghir ok til sanninder sætto mit okor insigli firir betta bref.

Tre Mend kundgjore, at Rollang Gudthormsson, Lensmand i Lider, förte Vidner for, at han af Thorleif Olafsson og hans Hustru Olof havde erhvervet Retten til 2 Örcsbol i Dolin i Heggens Sogn paa Modum og ti en Hoppe, som Haavard Jonsson havde frataget Olof, samt derfor erlagt Betaling.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Se nedenfor Brev af 14 Juni 1414.)

Vaaren [c. 1390-1400.] 192. Vigustad.

Ullom monnom bæim sæm betta bref sæiaædder høyra sendæ Aslaker Tubbesson Gunnar Porgeirdsson ok Gæstær Pollæifsson q. g. ok sinæ warom mææ[r a Vigustadom er lig]ger j Frawna sooknt j Lidhom i rættæ stæfnæ bynum a midvikudaghen næstæ firir paalm[sunnudagh a] . . . . . a [a]re rikis wars wyrdæligs herra herra Æirix med gudz naad Norighis konoghs. Saghom [mæær ok høyrdom a at] Rollaughæ Gudbormdsson læænsman i Lidhom læyddi þer twæggiæ mannæ witne firir [er swa æi]thæ . . . . . [H]auardzsson ok Bændicthæ Æinardzsson en swa ssworo þæir a book med fullom æidstaue [at Rollaughæ] Gudbormdsson hafde stæfmt Pollæyui Olafssyni ok Oloouæ kona hans til fyrnæmdæ Vigustadæ [at profuæ] . . . . wm twæggiæ auræ booll j Dolinæ ok wm hoors bet sæm Oloof sagdhe at Hauardær Joonzsson hafde [bo]r[et] af henne med jvir valde ok þæim þa badom hionom loglighæ firir stæmfdom. þer æster læyde Rollaughæ Gudþorindsson twæggiæ mannæ witne þau er swa æitæ Biorn Nicolossson ok Anbiorgh kona hans en swa sworo þau a book med fullom æidstaue at þau waro i hiia ok høyrdom a þa er þau kendis firir okkær Pollæyuær ok Olooff fyrnæmd] hion at þau hafde sæælt Roollaughi fyrnæmfdom badhe med ja ok handærhande tweggiæ auræ booll [j Dolin]æ er liggær i Hægginæ sooknt a Modæymi firir tweymæ arom fyrræ en þæssæ stæfnæ mal bade med lutum ok lunnyndum sæm til þæs twæggiæ auræ boollæth ligger æddær læghet hæuir fra forno ok nyio wttan gardz ok innan frialst ok hæymolt firir hworium manne ok vm æith hoors sæm Oloof fyrnæmd sagdhe [at] Hauarder fyrnæmfder haafde af henne med jvir wælde ok med ollo þi sakmæle er addærnæmfder Rollaughæ kan at vp at spyria en vloglighæ kan væra jvir faræth, kendis ok addærnæmdæ Pollæyuær ok Olo[of] at bau hafde vpboræth fystæ pænigh ok øfstæ ok allæ þer jmællum af ofthnæmdom Rollaughe firir addærnæmdæ twæggiæ auræ bool ok til sandz vitnis burd þa sættom mæær wor jnsigli firir petta bref ær giort var a deghi ok are sæm fyr sæghir.

Bagpan: howdbref om Doline er ligger i Heggene a Modem.

Tre Mænd kundgjöre, at Paal Gunnarssön erkjendte, at hans Fader havde givet sit Frændebarn Egileif Kaaresdatter 1 Hefseldebol Jord i övre Lindhvaal(?) i Hauner Sogn paa Sinnen (Land), hvilken Gave Paal stadfæstede og erholdt derfor af hendes Husbonde en Ko.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Huller efter 4 Segl.

193. Sept. 1399—Sept. 1400. [Land.]

Ollom monnom þæim sæm þettæ bref sea ædær hæyræ sændæ Eirikær ok Havardær Sigvattz synir ok Halvardær Esteinsson q. g. ok sinæ mer villium ydær kunnikt gera at mer varom j hia saghom ok

bæyrdom a at Paall Gunnærson kendistz med fullære vidærgonghu at føder hans hafde gefuet Ægileiuo frænbarni sino hefseldo booll jærdær j Lyn[nho]uale j æfræ gardinom sæm liggær j Haunæ sokn a Sinninom frialst firir huorium monnom ok Paall fyrnemdær samþykti Ægileiuo Karæ dottor henne ok hennær erfuinghiom till æuærlighræ eigho ok gaf Sigurdær eigin bonde hennær Pale after j mothe einæ ku ok firir sannyndæ sakir settom mer voor inzsigli firir þettæ bref er gort var a xi are vaars wyrdulæx herræ herræ Eirix med guds naad Noregs konogs.

Tre Lagrettemend i Gudbrandsdalen kundgjöre, at Brödrene Olaf og Eirik
Dagssönner gjorde ret Odelsskifte sig mellem paa Rindadal i Faabergs Sogn.
Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 3 Segl vedhænger 2det.
(Se Brev af 1 Mai 1429 nedenfor.)

194. [1390—1400.] Rindadal.

Ullom monnom þeim sæm þettæ bref se æder høre sændæ Gunner Sueinsson Siugurder Ogmundæson ok Gyrder Esteinsson logretho men j Gudbransdolum q. g. ok sinæ kunnigt gerandæ at meer varom j Rindædali er ligger j Vingæreme (j) Foghabergs sonk soom ok berdom a at Olafer Dagzsson ok Eiriker Dagzsson broder hans gierdo jorderskipthe sin a millom med þeim skilmalæ. at Olafer fyrnefder skyldhe hafua i adernemfdo Rindædali so mykit akærlægie sæm ligger vester fra gardenom ok þer med hialmsenghet, lofthet vndæburet ok ha sfræ stofuonæ ok iji alner vp fra stofuonæ sæm er ein kiælære tosth ok sidænæ lodunæ ok sioset þet vestræ en Eriker skylde hafaa alt auster fra gardenom hau østre husen ok þo þei nedræ stouonæ rit gierde ligger fyrir austhen giærdænæ hans Eiriks sæm halft skal sylgiæ huar beiræ ok oll onnor lunnynde sæm liggie vithen garzs: goutunnæ auster fra gardeno skal Biriker vppe haldæ en Olafer vester fra: var þettæ skifthe giort til ret odalzs skifthe: ok þer med skulde beir fyrnemfder brøder væra sater vm oll sin skifthe er beiræ millom hafde farit til þessæ dagzs.

Bagpas, yngre: breff om Rindall.

Tre Mænd kundgjöre, at Assand Tholfssön overdrog til Sira Gudthorm paa Haaböl til Deling mellem Kirken og Prestebolet 5½ Öresbol i Lövestad (Leifestad) ved Mork (i Kraskstad), som Thjostolf og Sigrid havde givet for sin Sjæl, hvorhos han selv gav lige saameget og dertil endnu 1 Öresbol i samme Gaard.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levninger af 1 og 3 Segl vedhænge. (Brevet er falskt eller muligens omskrevet i 16de Aarhundrede).

16 Juli 1401.

Haaböl.

Ollom mannom bæm sæm bætta bref sia ædhær heræ sændæ Eilir Stepænsson Pore Par(a)lsson oc Halstan Poroson q. g. (oc) sina kunikt gørande at mer worom a Hobølom j Mossedalle a laugurdag nest fire Maritte messa a xii (are) rikis wors vyrdel(i)gx herre Eirick med gydz nahd Norikx koningx sogom oc hørdom a at Anund Polfsson af hændet op jfra ser half sette aura boll j Løuestat som liger widt Mork oc øris bol j samre iord fire ser oc sine bon the adre vj gaf Poostolf oc Sigridz firir sal sin frit oc frielst fire huari mannom af hendtet fo(r)ne Anund same iord oc half sette ørisboll sire Gwtrom a Hobøl til kirkian oc prest bolet med allen afrede som fire sægt var af forne hionum oc af hendeth taa aderne Anund halfsette aura bol fra seg oc sinom aruingiom oc wnder Hobøls kirkia oc prestebol oc thera formenne. Til sannindi settheom mer wore incigli fire þættæ bref ær gort war dag oc ar som fire sægher.

Bagpaa: Løuestadt i Krogstadsogn.

To Raadmænd i Tunsberg kundgjöre, at Eilif (Tholfssön) paa Helin og hans Sön Thorleif sluttede en Overenskomst med Thormod Halladssön (Hallessön), Hr. Ogmund Bolts Ombudsmand, og vedtoge at udrede 24 gangende Kjör for Undladelse af at betale Leding; til Sikkerhed herfor stilledes 12 Öresbol i östre Helin i Helins Sogn i övre Borgesyssel.

Indtaget i No. 198 nedenfor. (Jfr. Dipl. Norv. III No. 445, 504, 514, 874 og 945; IV No. 716).

196. 10 Marts 1403. Tunsberg.

Ollum monnum þeim sæm þetta bref sea eder. hæyræ sendæ Asgauter Niclison ok Amunder Sigurdæson radmen j Tunsberge q. g. ok sinæ kunnigtgerandæ at a logurdagin nestæ firir Gregors messo anno dominj mo cccco iiio warom mit y nørdra lutanom j Jonsgarde j Tunsberge, sagom ok høyrdom a at þeir heldo hondom saman af einne halfuo Elifuer a Helinæ ok Torleifuer som hans, en af annare halfuo Pormoder Halledzson vmbodz man herra Ogmundz Bolt. feste þeir þa Tormode fyrnemfdom fioræ kyyr ok tiugho j gangendæ kuum firir þa tiltalo sæm Þormoder til hans hafde vm leidangs fall skulo þeir wplukæ xij kyyr ath weternattom nu komer nestæ ok adra xij ath veternattom þer nest eftir ok wedsette þeir xij anra booll jærder j Helinæ j øystra gardinum sæm Elifuer siter a ok ligger j Helinæ bygd j øfra lutanom j Borgæsyslo koma ej fyrnemfder xij kyyr fram sath

bessino som fyr er skilt þá skál herra Ogmunder Bolt fylgiæ vj auta boolle j Helinæ fyrnemfdo. lyker han ok ej adra xij kyr aath odro hauste sæm skilt er þa skall herra Ogmunder fyrnemfder eigæ ok frialsligæ fylgiæ han ok hans eruinge xij aura booll j fyrnefndre jord Helino. ok til sunnyndæ her vm settom mit okkor inzcigle firir þetta bref er giort war degj ok are sæm fyr segir.

Bagpan: bref vm iiii ok xx kyr af Eilifue a Helinæ.

Rolf (Rullof) Gyrdssön erkjender, at han til Thinge og med sin Hustru Helga Gæutsdatters Samtykke har solgt og opladt til Peder Michelssön Gaarden Gæutakil i Röden Sogn (i Jæmteland) for 30 Jæmtske Mark, som han har oppebaaret.

Efter Orig. p. Perg. i kgl. Sv. Vitt.-, Hist.- och Antiq.-Akad. i Stockholm.
Alle 4 Segl mangle.

197. 1 April 1403. Nesgata.

Alla the thetta, breff hæræ æller, sse, helsar jac Rwlleff Giordhson. vinlika. met gudh. kiennis jak met mino nerwarende opno breffue. a sættho tinghe oplathit oc salt haffaa. thenne broffuisare. Peder. Michelson. eth goz i Rødhen sokn. som. kallar Gewthækiel, fridht oc frælzt. met allom til laghum, ængho wndan takno. for .x. x. x. mark jemzka. hvilka .x. x. x. mark. jek kiennis wp bwrit heffua j thesse daghandhe manna, nerwaru, swa som, ær. Erik j Tiwdastadum, Andres j Vitom. Hacon Assmarson. Biorn Torstenson. Ola Olafson oc Orm f Nesgath, mik til fulla næghio, oc mina, hustru. Helga, men swa ær. lather jak forder Rwlloffer, quittan, tenne forde Pær offuer alla maningh. met godhom vilia och biradhna modhe stadfester jak howant, that æverdeliko æghio swa hanz arfuum, thet forscripna goz, fran mik de wimum arfaum, met minne hustru Helgha Goutzdotter radæ oc minne. This less mero visso, bedis jac met miinne for sagdho ælsklikæ hustru samtykke. tessis godamanna incigle for thetta breff. Erix j. Thiwdasfadum. Remings Olafson. [oc1 Thullok j Aas. Ok Swenunghz laman. Scriptum. Niesgat. anno domini mo. cdo 3.º dominica in passione domini.

(*) igjen udslettet.

Gregors Haakowsson, forhen Prest pen Hof (Hudrum), og tre sindre Mend udstede Transscript af Brov No: 196 ovenfor.

Efter Orig. p. Perg. 7 northe Rigsarkiv. Atte 4 Segl mangle. Sigili: forb. m: Brow af 30 Juni 1408 nedenfor.

28 Juni 1403.

Throndstad.

Pet se ollum monnum kunnigt at meer Gregors Hakonson fordom prester a Hofue Odder Porersson Gudbrander Niclison ok Asulfuer Aslæson warom a Prondstodum a sanctæ Peters æftan sagom ok høyrdom bref godræ mannæ med heilum hangendum ok oskadum inzeiglum swa wattendæ ord fra orde sem her segir: [Her fölger No. 196 ovenfor.] Ok saker santz witnisburder her vm settom meer wor inzeigle firir þetta transcriptum gjort war a fjurtandæ are rikis wars wyrdeligs herra herra Eiriks mædr gudz naad Noregs konungs.

Tre Mænd kundgjöre, at Thord Eyvindssön og hans Fæstekone Elin Thoresdatter solgte til Eyvind Ljotssön i Markebol i nordre Hval i Furefjerdingen i Heggen Sogn paa Modheim med Tomt til Húse og med Ret til Hugst og Havn i Skoven, samt at de oppebære Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle.

199.

2 Marts 1404.

Heggen.

Pet se ollum godum monnum kunnight at mit Aslæ Porsteinson prester a Hegginæ Asbiorn Haluardzson ok Ranæ Alfson varom a Hegginæ sunnudaghen j þridia viku fostu a xv aræ rikis vaars virdulex herræ herræ Eirix med guds naadh Norex Swia Dana Gota konungs saghom ok hørdum a at bau heldo hondom saman Pordær Eiuindæson ok Ølin Pores dotter festar kona hans heldo j hond Biuindzs Liotæ sonar ok seldo honom halfwæ merka bol i Hualæ i nærdra gardenom sæm liggær i Furæ fiordonghæ i Hegginæ sokn a Modeimæ frialst ok akerslolaust firir huorium (mannæ¹ med ollum lutum ok lunnyndum fornom ok nyom sæm til beire jardær hefwær leget. swa kennazs mit ok fyrnemd hion Pordær ok Ølin at mit hofwm vpp boret fyrstæ peningh ok ofstæ ok allæ þer j millium af adernæmdum Eiwindæ ester bui sæm j kaup vart kom. En sengho mit hionæn syrnemd adernemdum Eiuindæ swa myklæ tupt i fra norsta stofwonnæ sæm han hefwer nu gert vm frialsæ til eigho ok þer lauk han okkæ firir j motul swa godæn sæm iii kyrlogh ok j galtæ gødan swa storæ tupt at han ma husæ vpp a oll huss ok hog ok homfn j skoghenom swa sæm honom til beire tupt vel at nøghær fyrnemd tupt eighær han nu friallsæ en jordænæ fyrnæmda eftir okkræ dagha. Ok til sannyndæ her vm setti mit okkor jnsigli firir þetta bref er gjort var deghi ok are sæm fyr seghir. bessæ tupt ligger i nordræ gardenom i Hualæ.

(1) Tilskrevet over Brevet med Henvisning hid.

Fem Mond kundgjöre, at Thorgeir Bergssön og Ingebjörg Thordsdatter bleve forligte om den Arv, der faldt efter Thorlak.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 5 Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 279.)

200. 7 Marts (28 Febr.?) 1404. Logby.

Ollum monnum þæim sem þetta bref sea ædder hora senda Haluardr Rolfssun Salmundr Gunnarzssun Grimer Haluarzssun Biorn Porerzssun ok Biorn Ræidarzssun q. g. ok sina kunnikth gærande at fredagen j iii viku fastu ok xv are rikis wars vordelix herra herra Æirikz med gudz naadh Norekz konongs varom wer a Logby sem ligr j Digranes sokn sagum ok hordum a handrbandh Porgerz Bærgs sunar af ænni haluo æn af annare Inggibiorg Porzdotter vaar þet j þæira skilorde at fyrnemf Inggibiorg gæk oor þæima iordum sem sua hæita Logby Billarudh ok Grasidho bar vp Inghibiorg af vskipto siin kirkiw klædhe ok æinna sylgio ok æiin ringh sidan till holnings þæira j millum lausa gozseth waro þau þa saath ok alsatt vm þæn arf sem fæll after Pollak ok oll viddrskipti ok till sannynda her vm seette mer vor ingsigle fire þetta bref ær giort vaar *dæidi ok are sem fyr segir.

Atle Sigurdssön, Bonde paa Sigmundnes, kundgjör, at han har solgt til Sira Steine Peterssön, Prest paa Mo, en Koleies Jord i Hole i Biverdalen paa Lom og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. paa Gaarden Offigsbo paa Lom. Alle 4 Segl mangle. (Se Dipl. Norv. III No. 598.)

201. 24 Februar 1405. Mo (Lom).

Ollum monnum þæim sem þettæ bref sea æder. hæyræ. sendir Athle Sigurdzson. bonde aa. Sigmundænesse q. g. ok sinc. þet se yder kunnigt. at ek hefuer sællt siræ Stæinæ Peterssyni preste "aa. Monum æinæ kyrlæigu jærdær j Holenum er ligger "aa. Loom "aa. Bifuær dalenum, til æuerdligre æiighu ok allz afrædes med ollum luttum ok lunmendum fornom ok nyum vttæn gardz ok jnnæn frealsæ ok heimolæ firir huarium mannæ. Sua kiænnizst ek ok fullæ vidergongu væiitir at siræ Stæini adernæmfder hefuer loket mer uell med fulnæde allæ værdaura firir fyrnæmfdæ kyrlæigu jærdær j. Holenum efter þi sem j kaupp ockort kom, ok sakar sannyndæ setto þærsser goder lagretto mæn sem hiavaro þæssare minni giærd ok vidergongu "aa. Lauppars mæsso dagh "aa. Monum. Erlænder Estæinsson. Estæin Gudbrandzson ok Æiwinder Narfuæson sjin jnzægli med mino inzsigli firir þettæ bref er gort var

aa. Monum .aa. dæghi adernæmfdum ok aa. xvi aare rikis miins. wyrduligs. herræ. herræ Eiriks med guds naad Noregs konungs.

Bagpaa med Haand fra 17de Aarhundrede: Breff for Hollen.

Olaf Halloardssön, Prest i Herestad, og 3 Lagrettemænd i Lane Skibrede kundgjöre, at Arvid Anderssön erkjendte at have solgt til Jon Olafssön 6 Oresbol Jord i Hellebek i Skriksviks Sogn og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levninger af 2det og 4de Segl vedhænge.

202. 18 Mai 1405. Herestad.

Ullow monnom them som thetta bref see heller hørn sendher Olaf Haluardzson pr(e)ster j Herestade Thore Amundzson Torleiff Gudmundzson oc Ellingher Svensson lagrettismen i Laneskiprede g. g. oc sina kunnuct gerande at wi varum (j) Heristade anno dominj mcdvto sancte Eriks dag sogom oc hørdom a at the heldho handom i saman aff eine halfuo Aruidher Anderson en af andhre halfuo Jon Olafson med them skilordom at forde Arvidhe kendis for os at han hafde selt forde Jon vi aura bool jord i Hellebek som ligger i Skrixuik sokn med allom them lutom oc lunnistom som til forde jord ligger eller lighet bafuer fra fonno oc nyio vtan gardz eller jnnan engom lutom vndhen [teken1 fra sik oc sina arfyinga oc vnder Jon forden oc hans arfuinghe til seuerdelige odals eign kendis oc tha forde Aruidh at han hafdhe vpboret førsta peningha oc østa oc alla ther i mellom epther thy som i kaup theris kom sik vel til negis. Til sannighen her om hengiom wi voor jusigle for thetta breff som giort var a are oc degi som før siger etc.

Bagpaa: bref om vi aura bool j Hellebek. — Paaskrevet 4 April 1704.

(1) Tilskrevet over Linien.

Tre Mænd kundgjöre, at Halleard Kolbjörnssön solgte til Kolbein og Thorgeir Gudbrandssönner 2 Markebol Jord i söndre Finholt i Aulins (uu i Udenes) Sogn paa Romerike for 38 Kyrlag.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl (Bomærker) vedhænge. (Se nedenfor Brev af 6 Januar 1412).

203. 21 Septr. 1406. Finholt.

Ollum monnum þeim sem þettæ bref sea edr heyra. senda Ogmundr Palsson Aslaker Eiriksson ok Reidulfuer Haluardzson q. g. ok sinæ. kunnigt gerande at mer uarom a Finholte Matios messo dagh um hansten a xviii. are rikis uars uirdulix herræ Eiriks med gudz nad. Noreghs konungs. saghum ok heyrdum a at þeir heldo hondum saman af einne holfuð Haluardr Kolbiorneson. æn af annære. Kolbein ok Þorgeir Gudhbranz synir. med þi skilorde at Haluardr fyrnæmfdr seldi adrnæmfdom bræddrum. tueggiæ markæ boll iærdr j syddræ gardenom Finholte j Auline sokn a Raumæriki firir atian kyrlagh ok xx. ok lukæ a fim arom. ok frialse iordenæ ok heymolæ firir *manne huorium manne. med ollum lunnyndum uttæn gard[z] ok innæn. till sannyndi settum mer nor insighli firir þettæ bref er gort uar a degi ok are sem fyr seghir.

Bagpaa: bref om ii marke bol.

Arnstein Ulfsson kundgjör, at han har solgt til Thorleif Ogmundsson 2 Löbsland i vestre Geikstad i Sande Sogn (Sandehered).

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af Seglene vedhænge No. 2 og 4. (Jfr. Dipl. Norv. 11 No. 310 og V No. 285 samt Breve nedenfor af 7 Januar og 28 Februar 1465).

204.

15 Mai 1407.

Sande.

Ollom monnom þæim sum þetta bref se æder høyra sænder Anstæin Vlísson q. g. ok sina kunnikt gerandhe at ek hæfer sælt Þor-læifue Ommundsyni med ia ok handarbandhe tueggia laupaland j Gæik-stadum sum liggær j væstragardenom j Sandha sokn frialst ok akær-slolaust firir huarium manne med ollom lutum ok lunnendom sum til liggia æder læghæt hafua fra forno oc nyghiu vttan gardz ok innan ok til sannindha her vm sætthe þæsser goder men siin insiggli med minum insiggli ær sa æita sire Æiriker Kolbior(n)son prestær a Sandom Hær-læiker a Skardaberghi ok Arne Drængzson firir þetta bref er giort var a Sandom a huita sunnodaghen ok a xviii are rikis varz værdulex herra herra Æirikz med gudz nad Norex konungz Sui.

Gudnjot i Hökabek erkjender, at han med sin Hustru Sigrid Thorstensdatters Samtykke solgte til Peder Michelssön hendes Gaard Sjoa i Hjelsjonas Sogn for 16 Jæmteke Mark, som han har modtaget paa hendes Vegne.

Efter Orig. p. Perg. i kgl. Vitt.-, Hist.- og Ant.-Akad. i Stockholm. Alle 3 Segl mangle.

205.

Uden Dag 1407.

Nesgata.

Thet scall allom godhom mannom witerlikith wara swa them ber epther koma som the som nw æra ath iak Gudniwther i Hekabæk tensis iak mik haffua sælt ok kærlika wnth biskedhom manne Pædher

202 1407.

Mikælsson ok min hwstry Sigrwdh Thorstens dotther som godzeth atthe gik i handlagh mædher forda Pædher Mikælsson mædher sawa mattho ath iak ok min hwstry Sigrwdh sældhom forda Pædher Mikælsson eth godhz som Sioa hether ok i Hiælzsioasa sokn liggher fore xvj mark jæmpska ok thær haffuer iak opburit aff helan pæning ok halwan a mina hwstry wægna ok affhændher iak mik thet forda godhz ok minom arffom ok wndher forda Pædher Mikælsson ok hans arffua thil æwærdhelika ægho mædher allom tillaghom nærby ok fiærre hwlt ok hagha watu ok wedhestadha mædher allo thy ther thil ligher ok leghat haffuer fran forna ok nyio ængho wndhan thakno thæsse waro fastor ath thæsso kepe Kætil i Nældh Byørn i Hællem Orm i Næsgatw Olaff i Throlssas Ingældher i Køl Olaff i Mom Lauris i Biærtom Jon ibid(em), thil mers wisso ok stadffæstilsse bedhis iak thæssa biskedha manna som ær Tilloger i Bergom Kæthil Hoksson ok Jon i Siline ath the sin incigle hængie fore thetta breff mik inthe incigle siælffom ægandhe. Datum apud parrochiam Næsgatu anno dominj mo quadringentesimo septimo.

Borgethings-Legmanden Jon Karlsson tilkjender ifölge et fremlegt Brev Hallvard Thoresson paa Hr. Ogmund Bolts Vegne Lodarværd efter 6 Mænds Vurdering og 9 Örer i Landnam for hvert Aar, Rilif paa Helin siden Pantsættelsen har siddet inde med 12 Öresbol i östre Helin.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglet, der forbinder Brevet med No. 198 ovenfor, affaldet. (Se No. 208 nedenfor.)

206. 30 Juni 1408. Sarpsborg.

Ollum monnum þæim sæm þettæ bref sea æder høyræ sendir Jon Karlsson Borghæthings logman q. g. oc sinæ. ek wil yder kunnikt gøræ at komo a almennelighit loghthing firir mek j Sarpsborgh oc alle logrettenne a logurdægen nestæ eftir sancte Peters dægh a xixda are rikis mins wyrdheligs herræ herræ Eirigs mæd guds naad Noregs konungs af einni holfw Halwarder Poresson j fullu oc loglighu vmbodhe heiderligs mandz herræ Ogmundz Boltz en af annarre hol(f)w Eilifuer a Heline oc kenduds þa bador at fyrnæmpder dæger war þeirræ retter stæmpno dæger vm þa til tolu som herre Ogmunder hafdhe til Eilifs vm xij auræ bool j øystre gardhenom j Heline eftir þy som þettæ bref watter [som¹ her ær wid fæst kuadde þa Halwarder mek doms vm þettæ maal. Nu sæker þes at Eilifuer hafdhe eingin loglig mothe swar þa dømde ek Halwardhe a herræ Ogmunds wægnæ laderwerd eftir sex mannæ mathe oc lannam ix auræ a hweriu are eftir þy som brefuet watter hwarsso leingi han hafdhe fylght sidhan han hafdhe

bet wisseth oc brefuet sialst wisar vm segh. Til sanninde setti ek mith incigli sirir bettæ bref er gort war a deghi ok are som syr seghir.

Høyrdhi ek at Halwarder setti honum manædhæ stæmpno vp at lukæ fe oc falrette.

Bagpaa: Bider ek yder gernæ at j gørin þet bæstæ vider Eilif.
(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Thorgils Eilifssön tager i Nærværelse af Eilif Thofssön (Tholfssön) og hans Sönner Thorleif og Thorgrim Vidnesbyrd af Björn Thorkelssön og Jon Hawwardssön om, at de vare tilstede, dengang Eilif overdrog sine Sönner alt Helim med löst og fast i Mödrenearv, samt at dette skede, för han sluttede Overenskomsten med Hr. Ogmund Bolts Ombudsmand Thormod Hallessön (Halladssön).

Indtaget i fölgende Brev.

207. 26 Juli 1408. Hofvin.

Pæt se ollum godhum monnum kunnikt þæim sæm þættæ bref sea eder høyræ at ek P[or]giuls Æilifs sun var a Houini a rettom stefnoby sæm liggær a Vimum þorsdagen firir Olafs vocu a xix are rikis mins virdelix hærra hærra Erix mædær gudz nad Norex k[ungs] kom þa a stæfno Æilifær Þoof sun af æinni holfw æn af annæræ Þorbeifer Eilifs [sun] oc Porgrimær broder hans, var oc þa þæiræ rettær stæmnædaghær þær æfter [tok] ek þa ii skilriik vitni ær swa æitæ Biorn Porkiæl sun oc Ion Hafuardz sun ær swa s[woro] a book mædær fellæn æidstaf at þæir varo þa i hia sagho oc høyrdo a at þæir helldo bond[um] samen fyr næmdær Eilifær oc Porlæifær sun hans oc Porgrimær broder Porlæifz [mædær] þui skilorde at adærnæmdhær Æilifær sette fyrnæmdum sunum sinum Porlæife oc P[orgr]ime j siin modhor arf alt Heline sæm þæt þa stood bæde laust oc fast, hafdæ [bæir] oc bet i seidhi sinum at adær næmdær Æilifær setti bæim fyrnæmdum sunum sinum þæfssæ fyr]næmdæ iord oc gooz adær æn han giordhe nokon satmalæ vidær Pormod Hallæ [sun] vmbodz man hærra Ammundz vidærgiek oc æn Eilifær adærnæmdær at þæir fyr n[æmder] synir hans varo zi zen ha fehalner i sinum modhor arf. til sannind her vin [sætto] bæsser logret mæn Porbiorn Porgæir sun oc Æinær Ion sun siin insigli mæder m[inu firir] bættæ bref er gort var dæi oc are sæm fyr segir. Asmund Halloardssön, Prest paa Spjoteberg, og 3 Mænd kundgjöre, at Thorleif og Thorgrim Eilifssönner samt den sidstes Hustru Ronnog forligtes uned Hr. Ogmund Berdorssön (Bolt) og overdroge ham 3 Markebol, som er hele östre Helin i övre Borgesyssel, for den Fordring, han havde paa deres Fader Eilif (Thofssön).

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. De 3 sidste Segl vedbænge; 1ste mangler. (Se ovenfor No. 196 og 206).

208.

6 August 1408.

Helin.

Ullum monnum bæim sæm bettæ bref sea ædær høyræ sændæ Asmundær Halwardz sun prestær a Spiotæbærge Porgiuls Porstæins sun Baardær Hærmundær sun ok Æinindær Pormodz sun q. g. ok sinæ kunnict gerande at mær varum a Heline ær ligær i Heline bygt i ofræ lutanum Borghæsyslo a manadh(a)gæn nest firir Lafransvoku a xix are rigis vaars virdelix hærra hærra Erikz mædær gudz nad Norex kun(g)s sagwm mær ok høyrdum a at herra Ammundær Bærdor sun giorde satmalæ vidær Pollæifær Porgrimær Æilif synir ok ia handærband Romogho æigin kono Porgrims ok allæ þæiræ swa at hærra Ammundær skal æigæ allæn oustægardæn iii markæ bol j fire namdæ Helin fraalsæn ok hæimollæn mædær allom lunnindum vtæn gars ok innæn frir malæmne ok ret sum herra Ammundær hafde til fadhur þæiræ ok mær høyrdum bref ok logmans orskurd, ok flæiræ adræ godhæ mannæ bref ok bær mædær gaf oft næmdær herra Ammundær adær næmdæ fædgæ kuittæ ok ledughæ, høyrdum mær ok bref millum adær næmdæ fædghæ vnder godræ manna insigli vm þæiræ satmalæ, swa vattændæ ord (fra orde) sum hær segir. [Her fölger foregaaende No.]

Bagpaa: bref vm iii markæ bol j Helin j Spiotæbærxs sokin.

Pave Alexander V bekjendtgjör for den höiere Geistlighed, at han, i Lighed med Pave Johannes XXII i Forhold til Johannes de Poliaco, har forkastet de lignende nu fremkomne Paastande om, at forskjellige pavelige Begunstigelser til Fordel for Tiggerordenerne, navnlig med Hensyn til Skriftemaalet, skulde være ugyldige, og befaler dette kundgjort.

Indtaget i Vidisse nedenfor af 1427 (Msscr. Barth. III (D) S. 84—93). — (Trykt i Waddings Annales Minorum IX p. 508—12, hvorfra Varianterne. Se Dipl. Norv. VII No. 96.)

209.

12 Oktbr. 1409.

Pisa.

Alexander episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus universis patriarchis archiepiscopis et episcopis ac dilectis filiis electis salutem et apostolicam benedictionem. Regnans in excelsis

triumphans ecclesia cui pastor est pater eternus cuique sanctorum ministrant agmina et laudis gloriam angelorum chori decantant in terris sibi vicarium constituit ecclesiam militantem unigenito filio 1 domino nostro Jesu Christo ineffabili commertio copulatem, in hac guidem ipse Christus a patre [prodiens2 per [illuminationem3 paracliti qui ab utroque procedit statuit fidei firmamentum ut ab ea velut a primitivo fonte ad singulas orthodoxas [vacationes4 ejusdem fidei rivuli deriventur. Ad [huius 5 autem ecclesie regimen voluit Christi clementia Romanum pontificem deputare ministrum cujus instructionem ac doctrinam eloquio veritatis evangelice traditam cuncti renati fonte baptismatis teneant et observent qui salvationis gratiam merebuntur. Qui vero ab ea deviaverint et errores contra illam tenuerint dampnationis sententia ferien-Sane dudum felicis recordationis Bonifacius papa octavus predecessor noster in constitutione sua que incipit [Supra7 cathedram quam pie memorie Clemens [papa 8 quintus etiam predecessor noster postea in Viennensi concilio innovavit super predicationibus fidelium populis faciendis saudientibus eorum confessionibus penitentiis injungendis eisdem et tumulandis defunctorum corporibus qui apud Predicatorum et Minorum fratrum ordinum ecclesias sive loca [elegerint¹⁰ sepulturam. Que quidem constitutio etiam¹¹ ad Heremitarum sancti Augustini et [Carmelitarum¹² ordinum fratres per sedem apostolicam extensa fuit anctoritate apostolica statuit et etiam ordinavit ut dictorum ordinum fratres in ecclesiis et locis eorum et in plateis communibus libere [valerent¹³ clero et populo predicare et proponere verbum dei hora illa dumtaxat excepta in qua vellent prelati ecclesiarum coram se facere solenniter predicare in qua fratres ipsi predicare cessarent preterquam si [illud14 de ipsorum prelatorum consensu procederet ex licentia speciali, in studiis autem generalibus ubi sermones ex more fieri solent diebus illis quibus predicari solenniter consuevit [et etiam ad funera16 mortuorum et in festis specialibus seu etiam peculiaribus eorundem fratrum possent iidem fratres et liceret eis predicare libere nisi forsan in illa hora qua solet ad clerum in predictis locis seu studiis proponi verbum dei. [At ubi⁸ episcopus [et¹⁶ prelatus superior clerum ad se generaliter convocaret aut ex [alia17 ratione vel causa urgente clerum clerum ipsum duceret congregandum. In ecclesiis autem parochialibus fratres illi nullatenus auderent [aut18 deberent proponere vel predicare verbam dei nisi fratres ipsi a parochialibus sacerdotibus invitati vel vocati fortassis existerent vel de [eorum19 placito vel assensu petita licentia vel obtenta foret nisi episcopus vel prelatus per eosdem fratros predicari mandaret, statuit etiam et ordinavit idem Bonifacius prede206 1409.

cessor [noster⁸ auctoritate predicta ut in singulis civitatibus et diocesibus in quibus loca fratrum ipsorum consistere [dinoscerentur, 20 ac in civitatibus et diocesibus aut locis ipsis vicinis in quibus loca hujusmodi non habentur magistri priores provinciales Predicatorum [aut²1 eorum vicarij ac generales et ministri provinciales et custodes Minorum et Predicatorum ordinum prefatorum ad presentiam prelatorum eorundem locorum se conferrent per se vel [per8 fratres quos ad hoc idoneos fore putarent ut fratres qui ad hoc electi forent in [eisdem22 civitalibus et diocesibus confessiones [suorum⁸ subditorum confiteri sibi volentium audire valerent et hujus modi confitentibus prout secundum deum cognoscerent imponerent penitentias salutares et eisdem beneficium absolutionis impenderent gratia et beneplacito eorundem ac deinde prefati magistri priores provinciales et ministri ordinum predictorum eligere studerent personas sufficientes idoneas vita probatas discretas atque peritas ad tam salubre ministerium et officium exsequendum quas sic ab ipsis electas [representarent28 vel facerent presentari prelatis antedictis ut de sillorum²⁴ licentia et beneplacito in civitatibus et diocesibus eorundem hujusmodi persone sic electe confessiones sibi confiteri volentium audirent et imponerent eis penitentias salutares ac beneficium absolutionis impenderent prout superius est expressum et alia rationabilia et utilia dictus Bonifacius predecessor (noster⁸ ordinavit et statuit prout in eadem constitutione plenius exprimitur. Postea vero ad pie memorie Johannis pape xxij etiam predecessoris [nostri8 notitiam deducto [quomodo quidam²⁵ Johannes de Poliaco in sacra theologia magister in quibusdam articulis tangentibus penitentie sacramentum non sobrie sed perperam sapiebat infrascriptos articulos periculosos continentes errores docens publice in suis predicationibus et in scolis primum, siquidem astruens [videlicet8 quod confessi fratribus habentibus licentiam generalem audiendi confessiones teneantur eadem peccata que confessi fuerant iterum confiteri proprio sacerdoti. Secundo quod stante statuto omnis utriusque sexus in concilio generali [edito⁸ Romanus pontifex non potest facere quod parochiani non teneantur omnia peccata sua semel in anno proprio sacerdoti confiteri quem dicebat esse parochialem curatum nec deus possit hoc facere quin ut dicit simpli-Tertio quod papa non posset dare generalem cat² 6 contradictionem. [auctoritatem²⁷ audiendi confessiones imo nec deus quin confessus habenti generalem licentiam teneatur eadem iterum confiteri suo proprio sacerdoti quem dicit esse ut premittitur parochialem curatum. predictus Johannes predecessor [noster8 volens scire si suggesta sibi in ea parte veritatem haberent prefatum Johannem de Poliaco de fratrum suorum

consilio [evocare²⁸ atque articulorum [premissorum²⁹ copiam eidem magistro Johanni tradi fecit et ad defensionem suam audientiam plenam sibi prebuit tam in sua dictorumque ssuorum8 fratrum presentia et in consistorio quam alibi coram aliquibus fratribus [suis80 per eum ad hoc deputatis [sed³1 prefatus magister dictos articulos et contenta in ipsis desendere niteretur. Qui quidem magister Johannes asserebat se paratam credere et tenere in premissis et aliis [ea 8 que tenenda et credenda (sedes³² apostolica diffiniret prefatusque Johannes predecessor [noster8 attendens quod dictorum articulorum assertio predicatio et doctrina redundare poterat in multarum perniciem animarum ipsos per plures magistros in theologia examinari fecit diligenter et ipse etiam cum dictis fratribus suis collationem solennem habuit super premissis per quas quidem [collationes et examinationes³⁸ super hoc prehabitas comperit predictos articulos doctrinam non sanam sed periculosam nultum ac veritati contrariam continere, quos etiam articulos omnes et singulos idem magister Johannes veris sibi rationibus opinioni sue dudum habite contrariis demonstratis in eodem consistorio revocavit asserens eos non veros sed [veritati contrarios34 esse cum diceret se nescire rationibus sibi factis in contrarium respondere. Ideoque ne per assertionem predicationem et doctrinam³⁵ in errorem [que³⁶ absit anime simplicium prolaberentur omnes predictos articulos et quemlibet eorum tanquam falsos et erroneos et a doctrina sana devios idem Johannes predecessor [noster8 auctoritate apostolica dampnavit ac reprobavit de fratrum suorum consilio predictorum doctrinam ipsis contrariam veram esse et catholicam asserens quod illi qui predictis fratribus confiterentur aon magis tenerentur cadem peccata iterum confiteri quam si alias illa confessi fuissent eorum proprio sacerdoti juxta dictum concilium⁸⁷ optans veritatis vias notas [esse^{3 8} fidelibus et cunctis erroribus precludere aditum felicis recordationis Alexandri pape iiij et Clementis iiij Romanorum pontificum predecessorum [suorum⁸ vestigia imitando universis et singulis districtius inhibuit ne quisquam dictos articulos per eundem Johannem predecessorem [nostrum⁸ dampnatos et reprobatos et contenta in eis vel aliquo ipsorum utpote a catholicis mentibus respuenda lenere auderet [seu defensare³⁹ ac universis et singulis patriarchis archiepiscopis episcopis 40 electis per apostolica scripta precipiendo mandavit ut in civitatibus et diocesibus eorum convocato clero communiter premissa omnia et singula per se vel alios publicarent solemniter nec non eidem Johanni mandavit ut ipse in scolis vel sermone [Parisius⁴1 predictos articulos et contenta in eisdem tanguam veritati contraria [propere42 vocis oraculo et assertione constanti publice deberet **208 1409**.

revocare et etiam se facturum illud dictus Johannes de Poliaco efficaciter repromisit. Cum autem⁴³ nuper fratrum Predicatorum et Minorum predictorum ac etiam Heremitarum sancti Augustini et [Carmelitarum¹² ordinum lamentabilis querela ad nostrum perduxit auditum [quod8 nonnulli clerici et ecclesiastice persone ac utriusque sexus homines ne dum predictos dampnatos per eundem Johannem predecessorem nostrum ut prefertur sed etiam quosdam alios articulos prorsus erroneos ac sacris canonibus contrarios etiam publice non verentur astruere et per illos propries et multorum simplicium animas inficere illosque a devotione eorundem fratrum ordinum predictorum et ne Christi fideles peccata sua fratribus ipsis confiteantur dampnabiliter retrahere satagant etiam contra eandem constitutionem [predicti⁸ Bonifacij predecessoris [nostri⁸ super hoc editam ut prefertur. Qui quidem [dicti44 erronei articuli sequuntur per ordinem in hec verba, primus videlicet articulus talis est. Confessus fratri admisso in forma dudum tenetur [de jure 8 eadem peccata 4 5 iterum confiteri curato dampnatur per Johannem papam xxij in statuto quod incipit Vas electionis. secundus conclusiones Johannis de Poliaco dampnate per Johannem xxij sunt satis vere et a quocunque literato sufficienter possent teneri statutum Johannis xxii editum vas electionis est irritum et inane quia cum illud fecit erat hereticus et per consequens quicquid fecit predictus Johannes sive mendicantibus sive aliis ante revocationem [sue heresis irritum fuit et inane46 stante statuto omnis utriusque sexus, nec deus nec papa de potentia sua potest facere quin fratri mendicanti admisso confessus iterum teneatur confiteri suo curato, confessio fratribus admissis facta est dubitabilis et incerta. Quapropter omnes tenentur dimittere incertum et sic solum confiteri suis sacerdotibus curam animarum habentibus sub pena peccati mortalis, let^a quamvis fratres admissi habeant auctoritatem absolvendi et audiendi confessiones tamen populus subjectus non habet [auctoritatem accedendi⁴⁷ ad mendicantes admissos sine licentia proprii sacerdotis, ⁴⁸ fratres petentes privilegia pro confessionibus audiendis et sepulturis habendis sunt in peccato mortali49 et Romani pontifices talia privilegia mendicantibus concedentes [sive 50 confirmantes sunt in peccato mortali et excommunicati, fratres non sunt aut fuerunt pestores sed fures latrones et lupi [rapaces.8 Sacerdos curatus dans licentiam mendicantibus audiendi confessiones magis dispensat cum statuto omnis utriusque sexus quam papa dans fratribus licentiam juxta formam decretalis dudum, Nos vero attendentes quod nimis perniciosum [est⁵¹ antiquos dudum per eundem Johannem predecessorem [nostrum8 cum52 solemnitate et maturitate dampnatos et reprobatos ut premittitur et etiam

bejasmodi novos articulos per nos veluti erroneos et etiam eisdem canonibus contrarios tenere astruere vel docere. Nec non in hac parte salubriter providere volentes [et⁸ eosdem novos articulos⁵⁸ quos nos etiam una cum fratribus nostris sancte Romane ecclesie cardinalibus metare prout tanti negotii qualitas exigit vidimus et [examinamus⁵⁴ nec non etiam per [plures⁵⁵ in sacra theologia magistros ac quosdam doctores in jure canonico [recensere⁵⁶ fecimus diligenter per quam quidem examinationem reperimus⁵⁷ ipsos novos [articulos⁸ fuisse et esse falsos confictos et erroneos ac eisdem canonibus contrarios et propterea ipsos al tales de eorundem fratrum consilio dampnamus et reprobamus volestes quod si quis deinceps predictos articulos asserere aut in scolis vel alibi glosare defendere seu tenere aut predicare presumpserit tanquem hereticus sit censendus et excommunicationis sententiam [incurret,58 ipso facto a qua nisi per summum pontificem preterquam in mortis articulo non possit absolvi. Quocirca universitati vestre per apostolica scripta districte precipiendo mandamus quatinus universi et singuli vestrum convocato clero civitatum et diocesium vestrarum⁵⁹ premissa omnia et singula per vos vel [per8 alios ubi et quando super boc per eosdem fratres seu ipsorum aliquem seu aliquos requisiti fuentis auctoritate nostra solemniter publicetis ac etiam 60 rectores ipsarum parochialium ecclesiarum civitatum et diocesium [predictarum 6 1 in hujusmodi parochialibus ecclesiis publicari faciatis. Et si [forsitan62 hujusmodi dampnatos articulos novos aut veteres et eorum aliquem seu aliquos estruere vel tenere sive predicare repereritis contra [ipsos 68 tanquam (contras hereticos seu de catholica fide suspectos procedere nec non ipsos et corum quemlibet juxta tantorum excessuum qualitatem per censuram ecclesiasticam et alia juris oportuna remedia auctoritate predicta compescere, nec non ad [observandum⁶⁴ dictam constitutionem prefali Bonifacij predecessoris [nostri8 juxta ejus tenorem compellere ratione previa studeatis contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis non obstante predicta [constitutione8 que incipit [Omnes65 utriusque sexus, et aliis apostolicis contrariis quibuscumque constitutionibus [seu si aliquibus communiter vel divisim a sede apostolica indultum existat quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non "facientibus plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.8 Datum Pisis iiij Idus Octobris, pontificatus nostri anno primo.

^(*) dei vivi tilfòies. — (*) progrediens. — (*) illustrationem. — (4) sationes. — (*) hujusmodi. — (*) enim sub hac doctrina cursus vitæ non per-IX.

egerint, aut. — (*) Super, se ovenfor S. 89 og 90. — (*) mangler. — (*) audiendis. — (10) suam eligerent. — (11) successive tilfoies. — (18) beatæ Mariæ de monte Carmelo. — (18) valeant. — (14) aliud. — (18) ad funera etiam. (16) vel. — (17) aliqua. — (18) nec. — (19) ipsorum. — (20) noscerentur. - (21) et. - (22) corum. - (23) presentarent. - (24) corum. - (25) quod quondam. — (26) implicet. — (37) potestatem. — (25) evocari. — (26) suorum. - (^{30}) ipsis. - (^{31}) si. - (^{33}) fides. - (^{33}) collationem et examinationem. — (84) contrarium verum. — (85) hujusmodi tiliõies. — (86) quod. — (87) generale tilfoies. — (36) etiam. — (30) ac defensaret. — (40) et tilfoies. — (41) Parisiis. — (42) proprie. — (43) sicut fuit. — (44) adjecti. — (45) in numero tilfdies. — (40) inane tilfdies. — (47) potestatem accendi. — (40) et tilfoies. — (49) et excommunicati tilfoies. — (50) aut eisdem. — (61) esset. - (52) tanta tilfoies. - (53) et tilfoies. - (54) examinavimus. - (55) plerosque. — (86) recenseri. — (87) etiam tilfdies. — (88) incurrat. — (59) eis talfoies. — (**) per tilfoies. — (**) prefetarum. — (**) quos forsan. — (68) illos communiter vel divisim. — (64) observandam. — (65) omnis.

Tre Mænd kundgjöre, at Gudthorm Halldorssön erkjendte, at han intet eiede i (sin Hustru) Thora Einarsdatters Gaard, de han havde udbetelt, hvad han eiede, i Drabsböder, hvorfor hun undte ham Underholdning af sit Gods, om han overlevede hende.

Bfter Orig. p. Perg. p. Kruke i Hedalen. Levninger af alle 3 Segl vedhænge. (Jfr. Dipl. Norv. II No. 599, III No. 425 og V No. 452).

210. 25 Marts 1410. Hjellund.

Ollom monnom þæim sem þettæ bref se æder høyræ sender *Eminer Berdorsson Eiriker . . . orzson Siurder Gudbrandzson [q. g. oc sina mer gerom] yder kunnigt at mer varum a Hiellunde er liggher a Frone i Gudbranzdalum saom oc høyrdum a at þau h[eldo] ban[dum saman af æine] holfuo Gudbormer Haldorsson en af annære holfuo Poræ Æinerz dotter med þæim skilmale at Gudþormer [fyrnemder kendizst pess] at han atthe enggan peneng j garde Poro fyrnemde vttan stender till fridz oc . . . . vm minæ [fram]fez[slo vm ek lif]vir henne lifue lengher firir bui at ek look minæ pænenggæ allæ burt j pegn oc j høt[er] ol . . en . . . . [vtt]an ek mattæ siæliæ henner iarder goz j Fridixson half fiordæ kyrlæighæ firir xx kyrlogh oc . . . . firir xiiii kyrlog . . . . [a] Vagha xiiii kyrlogh oc xxix vnthæ ba Poræ fyrnemd honom Gudbormme ader[nemdum fram]fezslo j [Fridixson?] . . . . af sino gozse vm han lifuir henner lifui lenggher. Ok till sannynde her vm settom [mer] okkor inzfigli] f[irir bettæ] bref er gort var a Hiellunde a tisdaghen nesthæ efter paskæ a æino are oc xxta rikis vars virduleghs herræ herræ Eiriks med gudz (nad) Noreghes konungs.

Andres Egwindssön erkjender at have solgt til Ogmund Asmundssön 1 Markebol Jord i Unisheim i Fagaborgs Sogn i Gudbrandsdalen og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 3 Segl vedhænger No. 1 (Vaabensegl). (Se Dipl. Norv. II No. 400 og 762; III No. 212; IV No. 654.)

211. Sept. 1410—Sept. 1411. [Faaberg.]

Pætt se ollum godum monnum kunnigt at ek Andres Æiuinderson kænnist þætt med þesso mino brefe at ek hefer selt Omunde Asmund syni half merker bol ierder j Vnnisemi sydrengi er liger j Fagabergs sogn sem liger i Gudbrans dollum frialsæ ok hæimolo fra nyu vtten *garsds ok innen med ollum luttum ok lunindum sem til þæiræ ierdæ hefer leget fra fornu ok nyu vtten gards ok innen ok firirtekit fyrstæ penning ok estæ ok allæ þær jmillum æeftir þui sem j kup þæiræ kom. Til *samræ visso sette þæssir godir men [er sua æittæ Odder Aslæson ok Asmunder *Palvalson¹ sin insigli med minu insigli firir þættæ bref er giort var a aodro arre ok xx rikis vars vyrduligs herræ konongs Æirix.

Bagpaa, meget yngre: Breff om halff markeb. j Vnssimne Mønænger y j Fagge berg sogu.

(1) Fra [tilskrevet under Brevet.

Fire Mænd kundgjöre, at Thorstein Hallvardssön og Bothild Tofesdatter erkjendte at have af Thorgeir Gudbrandssön oppebaaret Betalingen for 2 Markebol Jord i söndre Finholt i Aulins Sogu i Nes paa Romerike.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 1ste og Levning af 2det (Vaaben-) Segl samt 4de vedhænge; 3die mangler. (Se ovenfor No. 203.)

212. 6 Januar 1412. Nes.

Ollum monnum þæim sem þettæ bref sea edr heyre senda lon Holteson Andres Gudbranzson Hakon Reppirsson ok Reidulfuer Haluardzson q.g. ok sinæ kunnight gerande at mer uarom j hia j Nes kirkio. a Raumeriki a xiij dagh iolæ a iij are ok xx. rikis uars uirdulix herræ Eiriks med guds nadh Noreghs konungs. saghom ok heyrdum a at Porstein Haluardzson ok Botilde Tofuæ dotter. af einne holfuo. heldo j hond Porgeirs Gudbranzsonar. uidrkiænduz þau þa fyrnæmfd Þorstein ok Botilld. at þau hofdu upb(o)ret af Porgeire fyrsto penigh ok efstæ ok ellæ þer j millum. firir tueggiæ markæ boll iærdr j syddre gardenom Finholte j Auline sokn j Nes þridiungi. frialst ok heimolt ærir huorium manne med ollum lunnyndum uttæn gardz ok innæn. till sannyadiæsttæm mer uor insighli firir þettæ bref er gort uar a degiok are sem fynysægið.

Bagpaa: bref om ii marka bol.

bæir wa

To Lagrottomend pas Furnes (Vang) kundgjöre, at Ingebjörg Vesetesdatter bevidnede for Thorstein Skeldulfsson, at hun vidste, at Gjavald Olafsson for omtrent 26 Aar siden i sit Testamente gav og afhændede, hvad ban ciede i Austby i Hofs Sogn pan Thoten til Sira Andres Ogmundsson, Chorsbroder i Hammer (og Prest paa Hof), for Vox, Offer og Restantser. Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Sogl vedhænge. (Se Dipl. Norv. I No. 686.)

16 April 1412. Doffa (Furnes). 213.

Ollum monnum þæim sem þettæ bref sia æder høyre heilsom mit Eriker Ogmunsson ok Lafranz Jonson logretto men aa Fuurnese kunnikt gerande at mit warum sa Dofloo Magnuus messo daag a iii are ok xxte rikis okkars vy(r)dulix herræ. herræ Briks med guz naad Norix konnongs bui j hia saghum ok høyrdhum aa at Jngebiorgh Wæsette dotter helt i hand Porsteine Skeldulfue ssy(n)i at hoon viste bheth fire gudhi saat wera (wist fire vi arum ok xxte 1 at Gefualder Olafson gaaf ok afhendhe ærlighum manne sire Andresse Ogmunssy(n)i koors broder j Hamre med handerbandhe suua mykle jord sem han atte j Austby sem ligger j Hof sokn as Potne j bestamentum fire wags ok ofuer ok jfnirstadum fraa sek ok sinum eruuinghum ok wnder sire Andres ok hans aruinghum frialse ok heimolle fire huarium manne med ollum lutum (ok) lunnindum *sel til hafua leghet fra forno ok nyo vtten garz ok innan. Til sanninde her vm settom mit okkor jnzsigli fire bettæ bref er gort war aa deghi ok are sem fyr seghir.

Bagpas, yngre: bref fire Ausby j Hoff sogen pa Toten.

(1) Fra [tilskrevet under Brevet med Henvisning hid.

Tre Mænd kundgjöre, at de 8 Sept. (1411?) paa Jostad (i Valdres) beregnede den Nisse Magnussons Dötre tilkommende Fædrene- og Mödrenearv, der blev oppebaaret af Audum Rolfsson og hans Son.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Narves Segl vedhænger; til de 2 förste Andes ikke engang Huller. (Se Dipl. Norv. II No. 588.)

214. 24 Juli 1412. Jostad.

Ullum monnum þæim sæm þetta bref sæ æder høyra sænder Sighurder Bæssason Bardhær Ankælsson ok Naruæ Knutzson q. g. ok sinæ kunnikt gærandæ at þer warom meer j hia a Jostadhum vm war fru mæsso sidhare ok matum pæningha Nissa Magnussons detrom sin modhær arf wel mætænn lx kyrlogh ok sin fadhur arf xv kyrlagh ok per gauor aller sem modher beira hafdhe af fadhur gardhe hafdho þæir wmætnadhær ok þæima sama fadhur arf ok modhær arf bar wpp

Audum Rolfsson sæm honum wel at nøgdhæ ok hans son. Oc til sanmenda sættom meer war insiglæ for þetta bref æn giort kar a Jostadham vigilis sancti Jacobi anno dominj m° cd° xii.°

Tre Mond bevidne, at Gudthorm Pederssön solgte Hallegaard i Aspans Sogn (i Jæmteland) til Gaute Östenssön og erkjendte at have oppebaaret 30 Jæmteke Mark i Betaling.

Efter Orig. p. Perg. i kgl. Vitterh.-, Hist.- och Antiqv.-Akad. i Stockholm.
Alle 3 Sogi mangle.

215. 18 Januar 1413. Röden.

Thet skall allom mannum vitherliket vara swa thœm bær zpthe koma som the nw æra ath vi Thyllogher i Hardskaghom Sigffrit i Opa ok Hagwardh a Berghe kænnomps med thesso varo vpno nærvarandhe breffue at vi hærdhom saghom ok nærvarom at Gudzorm Pædhersson sældhe biskedhom manne Gowtha Østensoni en gardh som beter Hallagard liggiandhe i Aspasa sokn med allom thyllagom nærby ok fizerre med holt ok hagha med vatn ok vedhestadha ok med allo thy ther til ligger ok leghat haffuer fra forno ok nyio alzængho vndhan thakno ok vitnom vi thet med tesso sama breffue at forde Gudzorm kendhe sik haffua voburit huan pæningh ok allan som varo xxx marck izmpska fore the forda jordh ok affhendhe ok skildhe fra sik ok sinom arffom ok vndher forda Gowta ok hans arffua til æwærdelika ægho fraissa ok hemulia fore huariom manne som nv æra ok hær æpthe kunno koma hærtil mera visso ok fulkomplika vitnesbyrdh hængiom vi varom incigle fore thetta breff. Soriptum apud ecclesiam Rædhen anno dominj millesimo quadringentesimo xiijo vigilia beatj Henricj episcopj.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Se ovenfor No. 160.)

216. c. 1 Marts 1413. Klemetsby.

Ollum monnum þæim sem þetta bref sea æder høra sendir Peter Andresson ok Ei . . . . [q. g. ok sins] kunnikt gerande at mit varom a Klemzby som ligger j Rødanes sokn a almann[alighre stemno a . . . . daghen] nesta estir Laupars messo a xxiiii are rikis okars wyrdaligs herra herra Eiriks med [gudz nad Noregs konongs sa]ghom ok hørdum an at Aslaker Ommundzson ok Biorn son hans

To Mend kundgjöre, at Aslak Ogmundssön og hans Sön Björn solgte til .
Rolf Nikolassön en Del af Fonnerud i Rödenes Sogn.

seldo Rolfue Nic[olos syni . . . . boll jærder j] Fonna rudhi er ligger j Raudanes sokn frialst ok heimolt firir huorium manne med ollum [lutum ok lunnindum sem þer til] liger eder leget hafuer vttan gardz ok jnnan, firir x. gangande kyyr ok attæ kyrl[og. verder ok] . . . . boll med loghum af honum sookt tha skall Rolfuer fyrnæmpder after hafua af Aslake [Ommundzsyni allæ fyrnæmpdæ peningæ] vsøktæ ok brigdalighæ ælligha af hans rettæ ærfuingium. Ok thagar þessæ p[eningar ero Aslake fyrnæmpdom lo]kner þaa skal allæs þæiræ jaørde peningælaust vers reidubuit ok opnæmf[d jord fra Aslak ok Biorn] ok þæira erfuingia ok vndir Rolf ok hans erfuingia til æuerdaligha eigo. til sa[nninde her vm hengiom mit vore] jneigle firir þetta bref er giort var degi ok are som fyr segir.

Bagpaa med Haand fra Slutningen af 17de Aarhundrede: Bref om ødegd. Ruud j Ørs#.

To Mænd kundgjöre, at de toge Vidnesbyrd af 2 audre Mænd om, at disse vare tilstede, da *Thof Thorgerssön* kvitterede *Helge Roaldssön* for Betalingen for fire Markebol i *Sædelid* i Brunkebergs Sogn.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 273.)

217. Sept. 1412—Sept. 1413. Raaby.

Ollom monnom þeim sem þetta bref sia ædhar høyra sender Gunna[r] Roals son ok Born Kals son q. g. ok sina mit gerom ydar kun[nikt] at mit varom a Raby j Flatdal ok tokom tvegia manna vitne er sva eita Eigil Drans son ok Pordar Gasa son ok sva svoro a bok med fvllom eidstaf at þeir varo þar j hia sagom ok høyrdom a þa er þeir høyldo handom samman Povar Porgers son ok Helge Roals son med þy skilorde at P[o]var gaf þa Helga kvittan ok lidogan firir inii marka bol j Sedalid er ligar j Brongaberga sokn frelst ok hemolt firir hvarrivm manne allen ok vallen med allom lvtom ok lvnnindom [s]em til ligar ok leget hafvar fra forno ok nyiv ok gaf Helge [e]ina kv ok ein hvitil j jfvir gaf. ok til sanninda her vm þa satt[vm] mit okkor jasili firir þetta bref er gort var a iiii are ok xx rikis okkars virdilax herra Eirekar med gud(s) nad Norex kvnnvgar.

Jon Karleson, Legmand i Tunsberg, dommer Jon Björneson og Haakon Aasmundsson imellem angazende Retten til Gade og Fævei mellem Gaardene östre og vestre Kile i Rode, hvilken Ret tilkjendes Haakon, der paaberaabte sig Hævd.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Seglet vedhænger utydeligt. (Se Brev af 26 Januar 1551 nedenfor).

218. 31 Oktbr. 1413. Tunsberg.

Ullom monnom þeim sæm þetta bref sæ ædar høra sendir Joa Karlsson loghman j Tunsberge q. g. oc sina. ek vil ydar kunnikth giora at komo .a. almannaliga stemno firi mik i Askælenum i Tunsberge a manadagen oc tysdaghen nesta firi Helghona messo oc a .v. are oc xxu rikis mins wrdulex herra herra Birikx med gud(s) nad Norekx konokx af einne halfuo Jon Biornsson sem bur .a. Kile j Rodo sokn en af annere halfuo Hakon Asmu(n)dzsson sæm er a øystri Kila i fullu oc loghligu vmbode Jngibiorgho Gunnars dotor modor sinne oc kenduz þa at fyrnemdar dagar var þeira rettar stemno daghar vm gotu oc burec fra systri Kila oc vestar vm vestre Kila. kerde þa Jon at hans fader oc moder oc han nytu ser þa gotu til fiar hamnar, en Hakon suarade oc sagdez hafua per huarket gotu ædar gotu leghe .a. lakth oc eigh hans sader firi honom oc baud retta hesd oc synd firi sæk bade vm gotu oc bamnaleghe nu estir Jons til talu oc Hakons suor, þa dømde ek med lager oskurd at be sem bu .a. øystri Kila skulu ba gotu oc hamnalege nyta ææ til þes at er annat loghlegara prof komar firi loghmannen j Tunsberge. Ok til sanynda her vm setti ek mit incigli firi betta bref er giort var deghi oc are sem fyr seghir.

Sex Mænd bevidne, at de hörte tre Vidnesbyrd om, at Ogmund Salcessön erkjendte, at han havde solgt til Eilif Erlingssön hele Brekke, og hvad han eiede i Kviden i Haugs Sogn paa Eker, samt at han havde oppebaaret Betslingen derfor.

Efter Vidisse af 1583 p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

219. 21 Novbr. 1413. Hedenstad.

Wij eptter schriffne Christenn Anderson paa Loffstoffue Herick Grasvold ed some lagretis mend i Sandzwerd, kindis och gigr wettellig for alle mett thette wert obne breff, att wy met flere danmend haffuer sett enn breff met helle hengende segell, som mus haffuer sönder skorenn for Oluff affuer Sottetued, lydende ord fra or som her eptther føliiger

Ollom monnom them som thette breff seer eller høre, sender Oluff Aslackson Anund Asbyørnson. Torder Sigurderson Torstin Os-

mundson Ogmund Dyreson Sebyern Toreson qde. gs. ec sine kindis atth wij wore paa Hedenstad som leger paa Eger tiisdagenn nest for Clemz messo, a v ar och xx rigis woris werdeliig here, Ericke met gudz nade Norgis konninge sogom och herdom att Guttorm Rederson och Halworder hermede for oss att waar ner och herde a, att Ogmunder Saulason kindis at han haffde selt Eleff Erlingson alt Brecke och saa megiit som han otte i Quidena, som leger y Hoff sogenn a Eker, fralst och hiemholt for huerom mandom, met oll(o)m luttum och lundom som tiilliiger eller legen haffuer fra forno och nygio, wtten gaardz och jndenn. kindis Ogmunder forne att han hade opborne aff Eleffue ferste penning och *orffste som thenom i mellom waar eptther som y kaupa thera kom samstundis kindis och Siedzsala Tordz dotther att saa waar som tha war hermede och *samsteder kundis, oc tiill sanden her om setter mee wor jindzell for thete breff, som giort er dag och ar somafor er sagd,

och tiill sandenn henger wij wor enzell for thette breff som giør ær ar 1583.

To Mænd kundgjöre, at Tryg Birgerssön erkjendte, at han havde oppebaaret Betaling af Ramund Gimleifssön for et Öresbol Jord i Fridne i Rakkestad Sogn.

ER. Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Se Dipl. Norv. II No. 947, III No. 558 og VIII No. 415, 417—20 og 449.)

220. 2 Februar 1414. Rakkestad.

Ollom monnom þæim sæm þæta bref seia ædar hæyra sænda Bærgar Halfuarsson ok Birger Trygsson q. g. ok sina mit williom yder kunnikt gera at mit worom j Rakastadh kyrkio a Kyndolssmæsso dagha a fæmtu are ok xx rikis wars wærdoleks hæra hæra Eriks med gudz nadh Noreks konogs *sægom ok hæyrdom a at þæir heldo handom saman af [ene¹ æine halfo Trygar Birgersson æn af anare halfo Ramonda Gunleifs son kændis ok þa adrnæmdr Trygar at han wp boret af adrnæmdom Ramonde fysto pænigh ok østa ok alla þær j mællom firir i æyris bol jarda j Fridno sæm ligar j Ra(ka)stadh sokn ok þær med voro þæir sater ok alsater wm þæt sama ok til sanenda hær wm sætom mit okor jnsigli firir þæta bref sæm gjort war a dæige sæm før sægir.

(1) Igjon udslettet.

Paul Jomesson i Digranes erkjender, at han har solgt nogle Gaardeparter (i Jamteland) til (sin Broder?) Redar Jomesson i Genvalle og oppebaaret

8 Jæmtske Mark i Betaling.

Efter Orig. p. Perg. i kgl. Vitterh.-, Hist.- och Antiqv.-Akad. i Stockholm. Begge Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. III No. 332 og VI No. 430.)

221. 1 Mai 1414. Sunde.

Alla the thettha breff here ælla see helsar iak Pawl Iowansson j Dighranæs kærlika med gudh. kænnes iak med thæsso mino opno brefue ath iak salt hafuer Redhar Iowansson j Genwallom min lut som isk agher i fords Genwallom, oc swa thet iak agher i Swinadal, backa oc engia med allom tillaghom oc tillundom som ther til ligger oc lighat hafuer aff forno oc nyo j wato oc torro nær oc fiærre oc æyngo vadanlaghno for atta Jæmpska mark. fframdeles kænnes jak forscrifne Pawi mik hafua vpbureth forsta pæning oc senstan. for thæsso forscrifts æghor til fullo neghio. oc thy vndanskil iak mik thæsso fords zghor oc minom arfuom oc vnder forscrifna Redhar oc hans arfua til Til mero wisso oc bætre skæl bidher iak forde zwerdelika zegho. Pawl hedherlikan man herra Rawald kirkio herre j Sundom oc beskedhelikan man Laurenz Niclesson ath the siin jncighle bængia for thettha breff. mik æynte jncighle hafuande. Scriptum jn parrochia Sunda anno domini mº cdº xiiij.º die apostolorum Philippi et Iacobi.

To Mend kundgjöre, at Sigurd Reidarssön erkjendte, at han havde solgt til Sira Asle Thorsteinssön 6 Öresbol i Dolin i Heggens Sogn i Furefjerdingen pan Modum og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Se ovenfor No. 192).

222. 14 Juni 1414. Berg.

Ollum monnum þæim sæm þetta bref sea ædhær heyra sændæ Gudulfwær Clemetzson ok Anundæ Ormson q. g. ok sinæ. mit wilium yder kunnigt gera at mit varom a Bergi þorsdaghen nest firir Botolís woku a v aræ ok xx rikis okkars virdulex herræ herræ Eirikx med gudzs nadh Norex konungs saghom ok herdom a at þeir heldo hondom saman Sigurdæ Reidærson ok sira Aslæ Þorsteinson med þui skilordæ at fyrnæmdæ Sigurdæ hefwær selt adrnemdum sira Aslæ vi aura bool j Dolinæ sæm liggær j Hegginæ sokn j Furæ fiordongæ a Modeimi frialst ok heimholt firir huorium mannæ med ollum lutum ok lunnyndum forsom ok nyom vtæn gardzs ok jnnæn fystæ penningh ok efstæ ok allæ þer j millium hefwær ek Sigurdæ firir tekit af adærnæmdum sira

Aslæ eftir þui sæm j kaup vart kom ok til sannyndæ her vm setti mit okkor jncigli firir þetta bref er giort var deghi ok aræ sæm fyr seghir.

Bagpaa: bref fore Dælinæ [vj øreboell.1

(1) Fra [med Haand fra 17de Aarhundrede.

Jon Pill gjör vitterligt, at han har solgt til Erik i Öyasjo sit Jordegods i Rind i Refsunda Sogn (Jæmteland).

Efter Orig. p. Perg. i Vitterh.-, Hist.- och Antiqv.-Akad. i Stockholm. Nu uden Segl eller Huller dertil.

223.

2 April 1415.

Forset?

Alle the donde mæn som thetta breff høræ ælle se skal thet witerlikit wara ath iak Ion pilther haffer saltz mit goz biskedolikom mana Erik i Øiasio thet fornæpdha goz ligendhe i Refsundha sokn i Rind med alom tillagom næra ok fera i wato ok torræ ra ok ren tun ok topt entæ wndan taakit til meeræ wissa wines mæn som ær Torra i Sundom Anudher i Wtby til viissa bedhes iac godha mana jnsigle som [ær¹ Haken i Lanszæpna ok Anudher i Wtby. Scriptum Fosetum(?) in pache iij firiia anno *domino mo cdo xv.

(1) Tilskrevet over Linien.

Kong Erik paalægger Almuen i Viken paa Grund af den forestaaende Ufred og Orlog i Lighed med Almuen i Danmark og Sverige at udgive fuld Udfare-Leding inden 14 Dage efter Brevets Bekjendtgjörelse, efter som den bliver fastsat af Hans Kröpelin, Jakob Augustin og Fikke Grupendal, mod at være fri for selv at drage ud.

Efter Orig. p. Perg. i svenske Rigsarkiv. Seglet vedhænger.

224.

16 April 1415.

Helsingborg.

Eriker mædh gudz nadh Noregis Danmarks Suerikis Venda ok Gota konungir ok hertugir ifuir Pomeren sændom ollom almuganom j Vikenne q. g. ok vara. kungerom wer ydir vm vidirþurft ok naudsyn sæm oss ok riki vaar aliggia saker vfridar ok orlogx mangfalz. Nu saker þæs at þesse riki Noregh Danmark ok Suerike ero sua samanbunden ok ær sua af bezstom mannom þessa rikia fulkomliga stadfæst ok samþykt at huert riket scal vara odro til styrkx ok hiolp til fridar. i ollom logligom naudsynom. ok þæs hins annars at wer hafuom eigi fyr latet ydir til segia vm hielp ok tilstudning at beidazst af ydir vm þuilika luti þuj at oss hefir eigi meire naudhsyn tildregit þer vm. æn sæm oss nu tildregir ok sua hefir nu almugen j Danmark ok i Suerike jattat þagar wtgefua til

pes estir pui sæm oss ok radhe varo pektizst af peim frammazst tilstudning beidazst puj bidiom wer ydir ok biodom at peer gerir oss nu huer ydar siri sek sullan vtsaraleidangir estir puj sæm Hannes Krøpelyn Iacop Augustin ok Fikke Grvpendale ydir til segia puj at wer hasuom pa skipat til pan vtsaraleidangir per hia ydir vtpinga ok vpbera oss til handa. Puj latir peim petta goduilliga saa ok væl atkomazst isna]n pæs halssmanadar sra peim degi sæm? peer hasuir høyrt, petta vart bres suasramt sæm peer vilir hasua pak ok aswoo af oss. En huer sæm siri nemsst petta at gera suare sliko siri sæm logh vatta. En pesso greideliga vtgesno estir puj sæm syrsægir losuom wer ydir siolsua heyna sitia ok vera srialsa siri særdenne. Datum Helsingeburgh anno dominj mcd quintodecimo. xvjta die mensis Aprilis nostro sub secreto.

Begpea med Haand fra Slutningen af 16de Aarhundrede: Koning Erik begerer bestand aff them j Wikenne vdj Norghe. gamal Norske.

Tre Mænd kundgjöre, at de paa Vaarthinget paa Österaat vidnede for Sysselmanden i Ryfylke Ioar Ormssön, at baade Lutsi og Aldingskaga (i Höiland) bavde Ret til Kvernstöd og Fiskeri i den mellem begge Gaarde rindende Bæk, hvilket förstnævntes Eier Gunleik Gunnarssön vilde formene Halvard Thordssön som Eier af den sidste.

Indtaget i Vidisse af 1 Juli 1443 nedenfor. (Se ogsaa nedenfor Breve af 2 Mai 1455, 5 April 1458 og 21 Juni 1479).

225. 26 Juli 1416. Stavanger.

Alle mend thennom som dette breuff see eller høre, sender Biorn Endrisen och Torgiuls Ormsen och Odt Amundsen q. gudis och *siune, kunigt gierende, att wij waare aa Østraad thingj om waaren for Jffuer Ormsen syslemann y Ryfylcke och børde paa at Gu(n)leck Gunnarsen kierde paa Haldwor Thorsen och sagde Alding haiga aate icke becken som rinder emellum Lutzie och Aldinngs haga forne, Thi waere wij daa frembkallede som daa ware dj eldste paa tingit aff Jffuer Ormsen forme syslemand huad wij wiste der sandiste till effter woris æide, Wille wij och thet suergi boger æid oppa effter woris jndseigle, Och halffue becken forme ligger till Lutzie och halffue till Aldinngs haga med quernstade och allom fiskeri, møgit och stort och intheid vnderlagit, och er dette wort fulde och sande windisbyrd och stadfestelse. Och till mhere sanningen her om sette wij woris jndseigle for thette breuff som giort war i Staffuanger sendagen nest effter Jacobi wege daugh paa 27 riigis voris verdelige herre, her Brick med gudtz naade Norigis Dann: och Suergis koning.

Conciliet i Constants bekjendtgjör for den hele Minoriterorden de Beguastigelser, det paa Ansögning af en Del Conventer i Frankrige, Burgund og Touraine har tilstanet disse som tilhörende den strenge Observants, navnlig med Hensyn til egen Styrelse ved valgte General— og Provincialoicarier, samt træffer forskjellige Bestemmelser til deres Beskyttelse mod Forurettelser af Conventualerne; Brödre af Observantsen skulle paa Reiser overalt i Verden söge til Klostre af samme Art og maa ikke være Honoraircapellaner eller under Paaskud af at höre Skriftemaal have stadigt Tilhold i verdsliges Huse.

Indtaget i Brev af 20 Septbr. 1460 nedenfor (Mascr. Barth. III (D) p. 241-49).

226. 23 Sepbr. 1416. Constants.

Sacrosancta generalis Constantiensis sinodus etc. Dilectis ecclesie filiis generali et provincialibus ministris et custodibus ceterisque ordinis Minorum prelatis ac fratribus salutem et omnipotentis dei bene-Supplicationibus personarum que voto religionis sunt astricte illis presertim libenter annuimus quos ad finem tendere conspicimus per quem persone ipse sub placida tranquillitate juxta suam professionem quiescant ac sedulum et tranquillum in humilitatis spiritu domino valeant reddere famulatum. Nuper signidem pro parte religiosorum virorum guardianorum et fratrum vestri ordinis conventuum videlicet de sancto Andomaro Maurinensi de Sagro Sagrensi de Baronis Remensibus de Dola Bisuntinensi de Lavalle Guidonis Cenomanensi de Clerico Nannetensi de Ambasia Turonensi de sancto Johanne Angliatensi Xantonensi de Brichorio de Tholeto et Fontmaco Comitis Maleacensis diocesum infra provincias Francie Burgundie et Turonie juxta morem dicti ordinis existentium nobis humiliter supplicatio presentata continebat. Quod divina operante clementia hiis temporibus novissimis regularis observantia vestri iam dicti ordinis in prefatis conventibus inceperat vigere sed variis obstantibus impedimentis per ministros et custodes illarum provinciarum eis prestitis in ipsa observantia non mediocriter impediebantur quorum impedimentorum occasione scandala multa pullulabant humiliter et devote supplicantes quatinus eis de remedio oportano providere digneremur; Borum igitur supplicationibus tamquam juste benigne annuentes cupientes scandala queque de medio ordinis vestri tollere atque unitate in eo conservata fratres in pacis dulcedine confovere statuimus et decernimus eisdem supplicationibus fore providendum et de facto tenore presentium providemus eis juxta formam per reverendissimos patres dominos videlicet Iordanium episcopum Albanensem de Ursinis ipsius ordinis protectorem et Petrum tutore (a: tituli) sancti Crisogoni presbiterum Cameracensem vulgariter nuncupatum sancte

Romane ecclesie cardinales et *alios ex parte hujus sacri concilii super hoc specialiter ordinatam et traditam atque per religiosum virum fratrem Johannem de Rocha in sacra pagina professorem et vicarium in presenti concilio cui minister generalis una cum pluribus aliis magistris et discretis fratribus ordinis vestri ex una parte et fratres dictos conventus representantes ex alia concordatam videlicet quod fratres predictorum conventuum de cetero et quousque aliud super hoc per sacrum generale concilium ordinatum fuerit possint et valeant quilibet in sua provincia eligere de predicta stricta observantia unum fratrem idoneum quem in scriptis ministro illius provincie presentatum ipsum dictus provincielis minister infra triduum post hujusmodi presentationem suum vicarium constituere debeat ad ipsos regendum insolidum loco et vice ejus et eis providendum in omnibus quibuscumque et ipsis modis quibus ipse provincialis minister providere possit eis, ita quod de ipsorum fratrum regimine in nullo se possint intromittere dicti provinciales vel custodes sed ad ipsos vicarios cura et correctio eorum omnino pertinest excepto quod ad sue superioritatis cognitionem minister provincialis possit si voluerit ipsos visitare in propria persona et tunc punire ex concessu majorum et discretorum conventus in quo fiet hec visitatio quicquid punitione reppererit dignum. Quem si constituere rennuerit modo predicto extunc ejusdem presentati constitutio ad vicarium ministri generalis inferius annotatum devolvatur et pertineat absolute, qui quidem vicarii hujusmodi trium provinciarum possint et debeant una cum fratribus discretis sibi subditis forma solita in electionibus ordinis servata in similibus eligere inter se unum alium fratrem ad hec sufficientem et idoneum pro corundem vicariorum correctione et totius bujus stricte observantie in predictis provinciis meliori regimine quem per eos in scriptis ministro generali ordinis qui erat pro tempore presentatum humiliter ipsum minister generalis super illos suum vicarium constituere infra triduum post illam presentationem benigne debeat et caritative, alioquin ipso triduo transacto sic et habeatur vicarius ipsius generalis auctoritate hujus sacri concilii constitutus. Qui quidem vicarius generalis in sua congregatione vel aliis solus debeat et possit vicarios prefatos punire quotiens opus fuerit et fratribus aliis sibi subditis providere in omnibus quibuscumque casibus quibus minister generalis eis potuisset providere ipsos ut sepius contingit quotiens generali ministro indigerent longius oporteat evagari. Et pro hac vice primaria constituimus in prefatum vicarium generalem fratrem Nicolaum Radulphi spud nos de hac observantia laudabili providentia ac diligentia solerti maltipliciter commendatum quem volumus posse deponi quotiens vi-

cariis et aliis fratribus discretis sepedictis videbitur expedire possit tamen generalis minister qui est et qui pro tempore erit ipsos fratres et conventus in sua persona quotiens voluerit visitare prelibato vicario non obstante et punire si quid in dicta visitatione puniendum reppererit sicut moris est in ordine et alias facere consuevit, verumptamen non intendimus quod prefati vicarii propter mortem depositionem seu mutationem illorum quorum vice fungentur possint a suis officiis removeri vel in eis impediri nisi super hec assensus majorum et discretorum sibi subjectorum prius intervenerit ad quos semper eos deponere et alios eligere antedictis generali et provincialibus ministris presentare, modo et forma premissis quotiens fuerit oportunum volumus et decrevimus pertinere. Insuper possit et debeat ipse vicarius generalis et sui successores conventus sibi subditos ad statum dicte stricte observantie consonum juxta declarationes et statuta sedis apostolice et ordines reducere tollendo quascumque superfluitates sive sint in rebus mobilibus sive immobilibus quantum fieri poterat bono modo habito semper consilio majorum et discretorum sibi obedientium, eligendo si opus est aliquos fideles qui ipsas superfluitates auctoritate hujusmodi sacri consilii vendant, commutent aut alias in piis operibus convertant. Insuper statuimus quod omnes et singuli conventus predictarum provinciarum quotiens majori et saniori parti fratrum in eis existentium placuerit ad hanc strictam observantiam reducere se et v(ic)ariis antedictis se subdere hoc libere facere possint et etiam singuli fratres cujuscumque conventus contradictione cujuscumque non obstante a quorum vicariorum obedientia et subjectione nullus possit exire sine speciali licentia vicarii generalis antedicti non tamen per hec intendimus quin fratres et conventus qui voluerint possint secundum hanc strictam observantiam vivere manendo immediate sub cura ministrorum provincialium exceptis tamen prenominatis conventibus et conventu de Mirabello Pictaviensis diocesis quem volumus expresse et ordinamus cure et regimini predictorum vicariorum subesse et ex causa ut sicut in eo hec stricta observantia regularis in partibus illis sumpsit exordium illa in illo tanguam in aliorum speculo semper elucescat. Ceterum cum juxta sententiam sapientis volatilia ad sibi similia habitualiter conveniant, statuimus quod quando hujusmodi observantia fratres peregrinationis studio vel alias per mundum proficiscentur ad loca et conventus communitatis ordinis declinent si voluerint, ad alia vero loca fratrum in observantia sibi similium semper declinare teneantur juxta quod in statutis ordinis continetur. Insuper quilibet provincialis minister provinciarum premissarum vicario generali sepe dicto pro presenti duos conventus in sua

provincia fideliter assignet aptos ad manendum munitos libris aliisque rebus pro cultu divino quotiens ab eodem vicario per litteras aut alias in suo provinciali capitulo fuerit requisitus eligendos per ipsum provincialem, ita quod propter hanc assignationem mobilia quecumque dictis conventibus pertinentia quonamcumque sit non debeant abegi seu segregari secundum dispositionem protectoris ordinis vestri et si contigerit quod ministri provinciales custodes et alii expulerint vel ejecerint fratres hujusmodi observantie ab aliquo seu aliquibus conventuum predictorum a quindecim mensibus citra violenter et alios loco eorum inibi collocaverint vel mobilia ad ipsos conventus seu aliquem ipsorum spectantia deportaverint volumus et mandamus districte predictos fratres indilate recedere et exire de dicto conventu mandantes tenore presentium prelibato vicario generali quatinus auctoritate nostra omnibus modis quibus fieri poterit honeste et licite ipsos exire et predicta bona restituere compellat per censuras ecclesiasticas et alios fratres subditos suos ibidem denuo collocando omnibus quibuscumque districte prohibentes ne quis eum super hoc impedire presumat sub excommunicationis pena sed magis ei prebeat unusquisque requisitus auxilium et juvamen. Statuentes ulterius ne fratres hujusmodi observantie fiant capellani honoris vel maneant continue in domibus secularium causa confessionis vel alia citra tamen aliorum fratrum vestri ordinis prejudicium ne forsan freno obedientie laxato vel prophana conversatione fervor devotionis corum tepescat precipimus insuper et mandamus districte in virtute sancte obedientie omnibus et singulis fratribus conventuum predictorum et aliis in futuru... sub cura et regimine predictorum vicariorum constitutis sive constituendis quatinus ipsis vicariis firmiter obediant et pareant cum effectu in omnibus in quibus fratres illius ordinis suis generali et provincialibus ministris obedire debent. Ceterum cum predicta sint de voluntate partium sic ut prefertur per nos statuta et ordinata districtius inhibemus omnibus et singulis ministris et custodibus qui sunt et erunt in futurum ac aliis fratribus vestri ordinis ne occasione controversie prius super hiis mote aut prosecutionis in presenti concilio facte seu alia quavis causa de hac observantia presentes vel futuros inquietent molestent vel affligant seu eorum vicarios vel de secta nova seu reprobata quomodolibet vocent nec etiam fratres dicte observantie alios fratres vestri ordinis nec elemosinas nec oblationes sibi dandas impedire presumant, quod si de cetero alii aliis facto circa premissa vel eorum aliquod hinc inde injuriati fuerint manus violentas in eis ponendo eos incarcerando arestando libris spoliando aut alias maculam heresis false imponendo sententiam excommunicationis ipso facto incurrant injuriantes

224 1416.

a quo non possint articulo mortis excepto absolvi nisi per eum cardinalem qui pro tempore hujus ordinis erit protector. De ceteris levioribus injuriis verbalibus omnes quique fuerint in hoc culpabiles deprehensi puniantur per eorum prelatos circa premissa sententiarum fulminationibus aut appellationibus interpositis et litteris felicis recordationis Alexandri pape quinti et earum confirmationibus non obstantibus quas tenore presentium revocamus cassamus annullamus ac nullius roboris et momenti esse declaramus et aliis quibuscumque statutis apostolicis vel hujusmodi ordinis in contrarium editis non obstantibus. Datum Constantie nono Kalendas Octobris anno a nativitate domini m. cccc. xyj apostolica sede vacante.

(1) Jfr. Dipl. Norv. VI No. 452.

To Lagrettemmad kundgjöre, at *Thorgair Andressön* kom overens med sin Broder Anund om Delingen af forskjellige Gaarde (i Onsô) efter Formidrenes Död.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 280.)

227. Sept. 1417—Sept. 1418. [Onsö.]

Ollum monnum þeim sem þettæ bref sea æder here sendæ Porder Pædersson ok Andres Anundhsson logretis men q. g. ok sinæ kunnikt gerande, at mit varom j hia ok høyrdum a, at Porgeir Andressson ok Anundh broder hans varo swa ofuer eino vm jordeskipte sin mellum, ok var þeire skipte swa matha, at Porgeir adhernemdar skal fylia Stein ok h. mærkæ bool j Vælli ok ii ertoghæ bool j Wlfuedale, ok halfs eyris bool j Slethe, ok Kaups vikinne j Skæløynne, med ollum lunnindum þer til liggiæ var þenne sattmalæ giorder med beggias þeire ja ok handerbandh ok skal huar þeire brødrane fylia mærka bool þer til fader þeire blifuer dødher eder moder þo skal þettæ stonda, Til sanindæ settum mit okor jnsigle firir þettæ bref er giort var a ix are ok xx konongx Eirikx med gudz nadh Noregx konongx.

To Legrettemend i Oslo kundgjöre, at Haakon Thorsteinssön med Samtykke af sin Moder Margrete solgte til Halvard Thorgeirssön 20 Öresbol i Strand i Rygia Sogn (Hiterdal) i Lindeims Skibrede i Thelemarken og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Bigsarkiv. Alle 3 Segl mengle. (Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 729 og Brev nedenfor af 23 Mai 1428.)

Oslo.

Ullom monnom þeim sæm þetta bref sea æder høra sændher Biorn Jonsson oc Biorn [Olafsson1 loghrættomæn j Oslo q. g. oc sina kunniktgerandhe at meer warom i Oslo borsdaghin i fyrsta wiko paska a xxx sare rikis okars wyrduligs herra herra Eriks mæder gudz nadh Saghom oc hørdhom aa at þeir hældho hondhom saman af einne halfuo Hakon Porsteinsson mæder ia oc samaþykt Margrello modor sinna en af annære halfuo Halwarder Porgeirsson mæder bui skilordhe at Halwarder kopte af Hakone fyrnæmfdom xx auraboll j Strandh er ligger i Ryginæ sokn i Lindeims skipreidho a Pilamarkenne frialst oc beimolt firir hwarium manne mæder ollom luthom ec lunnindhom sem ber til liggia fra sigh oc sinom ærfuinghiom oc vnder Halfwardh adernæmfder oc hans ærfuinghia til æwærdæligho eighn oc altz afrædhis. Jiem kændhis oc Hakon oftnæmfder at han hafwer vo borith af adernæmfdom Halwarde fyrsta peningh oc ofsta oc alla ber j millom eftir bui sæm i kaup beira kom firir fyrnæmft xx aura boll. her vm sætte adhernæmfdher Hakon sit insigli mæder okrom insiglom firir betta bref ær gort war a deghi oc are sæm fyr sæghir.

(1) Senere tilskrevet i det asbne Rum.

Heming Sigmundssön, Chorsbroder ved Christkirken i Bergen, kundgjör, at han med sine Medbrödres Samtykke har mageskiftet Lodstad (Laastad) i Geirstads Sogn (Haus Prgjd.), tilhörende hans Præbende Korsalteret ved (Kong) Sverres Græssted, til Olaf Iverssön mod 5 Maanedmadsbol i Troceses.

Efter Vidisse af 24 Februar 1573 i norske Rigsarkiv. Af 6 Segl vedhænge No. 4 og 5.

229.

9 Oktbr. 1420.

Bergen.

Ollum mannom theim som thetta breff sea eller høyra sender Hemminger Siigmundarsonn koorsbroder ath Kristkirckiu y Bergen queda guds och sina, kunnuctgørende ath met raade och samtøckt heiderligom manna sambrødra myna kanucka y Bergenn heffuer eck giort garda skiffte met beskedeligom man Olaff Juersonn y saa mathe, her syger ath eck haffuer fingit hannom heimola och frelsa jord tha er Lodstad heiter och ligger y Girrestad sockn saa stor som hun er och wærit heffuer fra forno och nygo och mino prebendo tii(1)høyrer fra meg och myno effterkommonum mannum och hanns erffuingiom tiill euerdeliige eignn for jord tha er Tuwones heiter som hannd eiger i v: mamatta bolt atter jgenn vnnder mino prebendom meg och minum

effterkommandom som tha prebendam haffuer och Krosseltarit heiter wider Sueris lægge j domkirckione tiill euerdelige eignn kann och so tiilhenda framleidis ath thetta skiffte tiildyrffues nokor ath riffua, tha schall huer ganga *flelseliiga tiill sina eignn jgenn, och tiill sannande her vm tha setter eck mit jnsiigle fyr thetta breff och hederliiga manna kanucka capitols jnsiigle som gior war i Bergenn anno dominj mo cdxx ipso die beatj Dionisij.

Wij effterschreffne Joenn Gunnarson, Johans Halgiersonn, Johanns Anndersøn Fuse Nielsonn Oluff Monsonn ock Oluff Torbiønsøn suorne laugrettis mend y Mielde skiprede giore alle witterliigt ath wij haffue seeth och hørt læse eth sabit forsiigliit pergemettis breff helt ock wakad meth hele ock wakade jngsiigle lydendis ord fra ord som her forschreffuit staa(r) thett wiidne wij meth wore jngsiigle her neden faare. Schreffuit paa Hauga thenn 24 dagh Februarij anno dominj mdlxxiij.

To Mænd bevidne, at Jon Peterssön og Gudmund Simonssön gjorde Mageskifte saaledes, at den sidste erholdt 12 Öresbol i vestre og 14½ i söndre
Löken i Askheims Sogn, medens den förste fik 20 Öresbol i söndre Haaböl, 9 Öresbol i övre og, hvad der tilhörte Gudmund, i nedre Delin i
Ignebakke; heraf skulde Jon have 2 Öresbol mere, end han gav i Bytte,
og hvad der endda overskjöd, skulde han betale med 2 Kyrlag for
hvert Öresbol, hvorhos Gudmund stillede Rud pas Hammeren nordenfor
Neset (nu Hammer-Rud) til Sikkerhed.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

230.

9 Januar 1421.

Löken.

Ullom monnom bæim sæm bettæ bref see æder høræ sendher . . . . Gotulfuer Holtæson q. g. ok sinæ kunnikt gerande at mit warum a Løkinnæ sem [li]gger j Askems sokn a þorsdaghen nesta fyrj Brettimesso a polítæ are ok xxtæ rikis wars wyrdælix herræ herræ Erikx med gudz nad Norex kunnux. Sagom mit a ja ok a handerband af eino holfuo Jon Pæderson en af annære holfuo Gudmunder Simonæson med buj skilorde at bæir giordo jærdæskipte sin j *mellon Jon Pæderson sette honom ok afhende xij auræ boll j fyrnemt Løkinæ j vestæstæ gardenom ok halffimtande oris bool j sydræ gardenom i Lekine j fyrnemda sokn j ofræ lutanom j Borgæsyslo frialst ok hæimalt fyri hwarium manne vtan gardz ok jnnæn til æwærdæligæ eigo sem til liger ok leget hafuer fra forno ok nyo, æder Gudmunder Simonson sette Jone fyrnemdom þer i mote xx auræboll i sydræ gardenom i Hobøle sem liger j Jgnæbakkæ a Raumærike ok ix aura boll j øfræ gardenom i Doline ok swa mykit i neddræ gardenom i Delini sem fyrnemder Gudmunder eiger ber vti, sem liger j nest fyrnemdæ sokn, ok skal

Jon opnemder eigæ ij auræ bool meira en Jon opnemder setti Gudmunde en hwat sem þer jfuer reknæs at Gudmunder mæir ate, þer skal Jon *opnender gefua Gudmunde tidnemdom ij kørlak fyrj hwart øris boll ok loket þa peningæ jnnæn iiij ar, þy lokno skal Jon opnemder eigæ fyrnemdæ jærdær med lutum ok lunindom sem til liger ok leget hafuer fra forno ok nyo ok med ollo odale til æwærdæligæ eigo fyrj Gudmundz arfuom ok vndir Jon Pæderson ok hans arfua, wærdæ med logom af Jone sektær fyrnemdær jærdær þa wedsette Gudmunder Jone jn j Rudh j sina eigo sem liger j sambræ sokn sem liger a Hambrenom norder fyrj Nese ok skyldj ok swa Gudmunder at Jon skulde koma at vseto at fyrnemdo wedsetto jord. til sanyndæ settom mit okor jnsigli fyrj þettæ bref er giort war a degi ok are sem fyrsegir.

Bagpaa, yngre: Jtem breff om Hopbølle oc Deline etc.

To Lagrettemænd kundgjöre, at Jarthrud Eindridsdatter overdrog Eirik Bergsveinssön ni Koleier Jord i Vekkin i Bifradalen paa Lom i nordre Gudbrandsdalen, mod at han skulde föde hende til hendes Dödsdag.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl vedhænge. (Se Dipl. Norv. III No. 304, 306, 768 og 773; V No. 232 og 335 samt No. 280 nedenfer).

231. 23 Juni 1421. Hvarberg.

Ollum monnum them sem thettæ bref sen ædhe høyræ sendæ Otzor Bardeson oc Ifuar Birgirson logrettemen q. g. oc sinæ mit vilium ydher kunnikt gera at mit varum a Hwarberge er liger a Vaga a manedagen nest firir Ioons vaku a xii are oc xx rikis okkars vyrdelix herræ herræ Eirikx medher gudz nadh Noregx konungs varum mit ther y hia saghom handarband ok høyrdhom ordh theiræ so ludande af einæ halfuo Kiriker Bersueinson en af annare halfuo lortrwdh Endridedoter medher them skilmale at Iortruud fyrnemdh gek a hendher fyr nemdhz Birikx medher eina iordh er ligher a Bifradalenum a Loom y norder lutanum y Gudbranzdalum som eyther *e Vekkene ix kualeygor sem hon er(f)de æpther moder sinæ setthe adhernemdh lortruudh tidnemdhum Birike the same jordh frielse oc beimole firir hwarium manne til æuerdelegare eigo oc i then matha at han skulde vera henner framføsla man til dededag setthe tidnemdh lortruud fyr nemda iord fra sik oc sinum eruingium oc til tid nemdan Biriker oc bans eruingiæ til æuerdelegare eigo oc alsz afrædes med luthum oc lunnindhum oc allum tillægium ther til ligher oc leget (hefuer) fra forno oc nyio vtan gardz oc inan oc (til) meira sanninde setthom mit okkor inzigle firir thettæ bref er *scripnar var degi oc are som fyr sigher.1

Bagpaa med Haand fra 17de Aarhundrede: Breff om 9 kolie iord i Vecken.

(1) Brevets Orthographi synes at tyde paa en senere Tid; maaske kan det være omskrevet mod Aarhundredets Slutning, skjönt Seglene ere i Orden.

Tre Lagrettemænd i söndre Nordmöre kundgjöre, at Frideke Eirikssön erkjendte at have solgt til Jon Baardssön 4 Spandsleie Jord i Huseby i Tofadalen i Stangviks Skibrede og at have oppebaaret Betalingen. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle.

232. 12 April 1422. Stangvik.

Ollom monnom þeim sem þetta bref-see æder høyra senda Sigwrder. Styrkarsson. Radwger Jonsson ok Haluarder. Guttormsson lagretthes (men) j sudra luthanom Nordmøre, q. g. ok sina, konnocht giørandæ at meir warom per ner. j Stangaruik paska dag anno domini m.º cd.º xxij.º saghom handharband. Jon Bardssonar. oc Frideka. Birikxssonar, ok høyrdom a. at nw nempder. Frideka, kendhis at han hafde selt Jone Bardssyni fyrnempdom iiij spannaleigo, jardar, j Husaby ær. ligger, j Tofvadalæ j Stangauiku skypreido, vndan sik ok sinom ærfvingiom ok vnder Jon Bardsson ok hans ærfvingiar. til. æwerdleigrar eingnar, ok aldz odals frelsa heimholla, ok akiæralousa fyre huariom manne med ollom beim luthum ok lunnendom, sem ber, til, ligger, æder, leiget hafwer, fra fonno ok nyio framleidhis kendæs fyrnempder Frideka, hafwa vpboret af Jone heilan pening ok halfuan ok alla ber i millom sem i koup beyra kom fyrre fyrnempdæ jord. Till saninda. her, vm settom meir okkar jneigle fyre betta bref sem giort var. i fyrnempdan stad deighi ok aare, sem fyrseigir.

Bagpaa, yngre: Breff om Husby y Toeffdallenn.

To Lagrettemend paa Lister kundgjöre, at Tholleif Thoressön erkjendte, at han havde solgt 4 Maanedmadsleie Jord i Mosvold i Vansyns Sogn paa Lister til Ogmund Thorolfssön og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

233. 10 August 1422. Vansyn.

Ollom monnom þeim sem þetta bref sea æder høra sender Vlf Gunlecsson (ok) Gunwaldh Jonsson loghrettomen a Lista q. g. ok sina kunnikt gørande at mit warom j hia a Husaby a sancti Lawrensmesso dagh a xxxiij are rikis okkars wirdolix herra herra Eriks med gudhz nadh Noriks konungs hørdom ord ok saum handarband þeira

en swa heita Polleiff Poresson af einne halfwo en af annare halwo Ommunder Porolfsson war het i handarbande heira at fyrnemder Polleifwer kendis bes at han hafde selt adernempdo(m) Ommunde iiij mamata leighu jardar j Moswelle som ligger j Vansynskirkiu sokn a Lists med ollum þeim lutum ok lunnendom som til ligger ok leghit bawer fra forno ok nyo vtan gardz ok innan, kendis þa oc fyrscrifwen Porleifuer at han hafde vpboret fyrsta sal ok seinsta ok oll per j mellom estir kaupe beira af aderscripnom Ommunde sirir adernempda jord ber med frialsadha opscrifwin Þorleif þratscripnom Ommunde forenempda jordh iiij mata bol j fyrscripno Moswelle ok lowadha honom frialsa ok agangolausa firir ser ok sinom loghlighom eptirkomandom ok ollom loghlikum akærom ok eignadhe vnder optscripnan Ommundh ok hans Til sannende her arfwa til æwerdelighrar eignar ok frials forredhis. vm settom mit okkart insigle firir betta bref en goort war a Wanyssyn a are ok deghi som fore sæghir.

Niklis Salvessön og hans Hustru Ögerd erkjende at have solgt nordre Fornastad til Olaf i Haga og derfor at have oppebaaret Betaling.

Efter Orig. p. Perg. i kgl. Vitterh.-, Hist.- och Antiqv.-Akad. i Stockholm. Alle 3 Segl mangle. Brevet er skaaret i 2 Dele, hvorved en Strimmel i Midten af Brevet er gaaet tabt. (Jfr. Dipl. Norv. V No. 533.)

234. 29 Sephr. 1423. Brunflo.

Allom mannom [them som t]hetta breff hæra hæller se, helsar wi Niclis Saluason Øgerdh . . . . . dotther kerlika med varom berra. kennoms wi med thesso va[ro nær]varande brefue ath wi hafuum vndh ok salt beskedelikom [manne] Olaffue j Hagha [allan¹ nordhra gardin j Fornastadom fo[re...m]arch læmpska swa ath wi ford Nichiss ok Øgerdh hafuum [vpboret] aff forda Olaff j Hagha helan pæning ok halfuan oc alla t[her j m]ællan som j kop wart kom til fulla nygio ok alla ther oss v[el atnø]gher. Thy skythom wi thetta forda goz Fornastadha vndhan [oss ok] varom arfuum ok vndher forda Olaff oc hans arfua med allo thy [goze som] tilligat hafuer af forno oc nyo med hult med hagha med vatn ofc vedes tadom nærby oc fiærrin oc als ingo [vndan² thagno hulkit ey ær [oss la]glika gaffuum gifuit oc salum salt honum til alla odals æw[erdelika] ægo med obrygdelika statfeste oc atta fastum Andres j Vikum [Swerkar] a Bakka Tillogher j Øslanar Odhin j Halhem Olaff Joanson Olaff . . . . . . Thyrgher j Hækas Thorsten Okson. til mera visso oc vilnisborfd fore thesso va]ro breff tha bidiom wi donde mæn vm there incigle fore thetta b[reff herra]

Torsten j Brunfio Swerker j Bakka Andres j Vikum. Scriptum Brun[fio anno] dominj mo cdo xxiij in festo Michaelis.

(1) Synes senere rettet fra det oprindelige: halfuan. — (2) Tilskrevet over Linien.

To Lagrettemend pas Lom kundgjöre, at Steinar Halkelssön 29 Juni 1423 pas Kili pas Dovre gav sin Datter Astrid 7 Koleier Jord (værd 20 Kyrlag?) i söndrs Audulfstad (Aanstad) i Mo Sogn pas Lom og stadfæstede Gaven ligeoverfor (hendes Mand?) Eirik Alfssön.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Se nedenfor No. 240 og 241 samt Dipl. Norv. il No. 483 og 999; III No. 297; V No. 219.)

235. 8 Januar 1424. Kili.

Ullum monnum þeim sem þettæ bref sea ædæ høyra senda Ioar Siugurson ok Alfuer Biornson suarna lagrettæ men a Loom quediu gudis ok sina mit vilium ydher kunnikt gøra at mit varum a Kili som ligher a Dofrum *Pedres vocku dag xiiii are ok xx rikis okkars vyrdelikx herræ herræ Birikx med gudz nad Noregis konungs gaf þa Stæynar Halkelson Atstrido dotor sinnæ ok handtok thet med Eirike Alfsyni [vii kualæygor¹ iardar j sydræ gardenum Adul[f]stadhum som liger a Loom [j Mo sokninnæ³ med husom ok herbyrgium lutum ok lunnindhum ok ollum til læygium som til fyrnemdaræ iordh hafuar leget fra forno ok nyio frialsæ ok heimola firir huarium mannæ vtan gardz ok inan til meiræ visso settæ fyrnemdher Steyinar sit incigle med okkrom incigllum firir þettæ bref er scripuat var a Kili fyrnemdho laugardagen nest epther epiphania domini xv are ok xx rikis vars vyrde(li)kx herræ herræ Eirikx med gudz nad Noregis konungs.

(1) Ovenover staar: xx kyrlag. — (2) Fra [tilskrevet over Linien.

Broder Olaf, Abbed i St. Olafs Kloster i Tunsberg, og to andre Mænd udstede Transscript af Fru Cecilia Haakonsdatter (Bolts) Gavebrev (se ovenfor No. 184.)

Efter Orig. p. Perg. i Svenske Rigsarkiv (Danska och Norska Pergamentsbref). Af 3 Segl mangler det förste.

236. 21 Februar 1424. Tunsberg.

Ollum monnum þeim som þetta bref see æder hoyra senda broder Olaf med gudz nad abote j sancti Olafs klaustre j Tunsberghe Hans Wædicsson och Pæder Olafsson quædiu gudz och sina kunnikt gerandhe at wi saghom och hørdom och jnwirdeligha iwerlasom bref wælborna fru, frw Cesilie Hakonadottor med heilo(m) hangandom och oskadom insiglum swa ludande ordh fran ordhe som her efter star scrifuet.

[Her fölger Brev No. 184 ovenfor.] Och til mere wisse och godh bewisningh þaa sætthe þesse godhe men sin jnsigli fore þetta trans scriptum er giort war j Tunsbiærghe feria secunda ante Mathie apostoli a xv are och xx^{ta} rikis wars wirdelix herra herra Erich med gudz nad Norex konongher anno domini mo cdo xxo iiii.

Tre Mænd kundgjöre, at Biskop Jens i Oslo paslagde Sira Gunnar Thorleifssön (Prest pas Thorsnes) og Halvard Sigurdssön (pas Hun) at möde
hjemme i Bygden, naar Provsten visiterer der, for at fas endelig Dom
om Engestykket mellem Hun og Uphus (i Borge).

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Se Dipl. Norv. I No. 634, 731 og 734; III No. 687; VII No. 380.)

237. 15 Mai 1424. Oslo.

Ollom monnom þæim som þette bref sea ædher høyra sendher Halstæin Niclisson, Olafuer Arnasson, Haluarder Eylifsson q. g. ok syna meer vilium þydder kungøra at meer warom (j) kumonenne j kanunkagardhenom j Oslo vm Haluardzmesso oc aa xv are oc tyttughta rykis wars werdulix herra Erikx med gudz naad Noreghiis konongs oc høyrdom aa þæir waro þer a stæmno firir warom andeleghom fædher biscopp Jæness oc cappitulo koorsbrødra þer samastadz, þaa er biscoppen saghdæ sir Gunnar Pollæifsson oc Haluardh Sygurdzson heym atter j bygdhæna, her neest þaa profasteræn visterar þer med idher, hwarom þæira med syno "propue ok skilrikj vnder sex eller tolf (mæn) tillændhalix doomss, om þet ænghia stykyth som førnemder mæn hafua her till þræth vm millom Hun ok Vpphusar. Ok till sanydhe herom settom meer woor jnsighle fyrir þette bref.

Bagpaa: bref vm Hunar engh.

Vilhjalm Björnssön erkjender at have solgt Hændla i Alsne Sogn i Jæmteland til Björn Ottærssön for 9 Jæmtske Mark og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i kgl. Vitterh.-, Hist.- och Antiqv.-Akad. i Stockholm.

Begge Segl mangle.

238. 23 Novbr. 1424. Tronger (Alsen).

Ullom monnom thøm sem thetta breff se edher hører helsar iæk Wilialmer Biornsson kiærligha med warom hærra og kennis iæk med thesso mino offno nærwerande breffwe at iæk hafwer solt beskedhelighom manne Biorn Ottarssyni eith godz liggiande j Alzne sokn og Hændla either med godwilia og beradne modhe ffor ix læmzska markher frælsan og hemelan ffor hwariom manne wndan mik og minom arffwom og wnder fforde Biorn og hanss ærwinggia og hanss rættom æfther komandom thil alla odhals og æwerdelika egho med ollom them lotom og lonnendom som ther thil ligher og lighet haffwer fra fforno og nyo akher og ængh med holt og hagha watn og weidhestadher nær by og fiærre engo wndan thakno alt thet som bædher ær hafwa æn aan at wæra thet som ei ær lagligha gi(a)fwom gifwit edher salom sælt og kennis iæk og forde Wilialmer mik wp hafwa borit fyrsta peningh og sidh(e)rsta og alla the ther i mællan efther thi i kaup okkart kom swa at mik nøgher og wæl nøgher, thesse waro ffaste at kaupe thesse Ketil i Kluke Rolleff i Wpgordh Ion i Finnesæter Lauris ibidem Skofwe j Remisberghom Esbiorn j Trongher Ion Ottarsson Erik a Mom. thil mære wisso og bædre skel tha badh iæk beskedhelike men Rollewer j Wpgordh og Nisse Andresson at henggia sin insigle ffor th(e)tta breff sscriffwit j læmtaland j Troongher j Alzne sokn om sancte Clemes dagh anno domini mº cdº xxiiij.º

Asbjörn Jonssön, Prest paa Rollag, og en Lagrettemand kundgjöre, at Megin Gunnulfssön erkjendte med Samtykke af sin Hustru Gro Germundsdatter at have solgt til Sigurd Olafssön 31 Markebol Jord i söndre Öptedal (nu Ögtedal) i Nore Sogn i Naumedal og 2 Löbsland i Bölet i Eggedal samt at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig, p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle.

239. 31 Januar 1425. Bakke.

Ollom monnom þeim sem þetta bref sea æder heyra. sendir Asbion Joons(son) prester a Rollaghe ok Gunleiker Bionsson logretto man q. g. ok sina kunnikt gerande at meer warom a Bokkom j nørsta stofuonne [j Wpdals kirkiu sokn¹ dæghinom neste firir Kyndils messo eptannen a sextande are ok xxta rikis wars vyrdeligx herra herræ Eiriks med gud(z) nadh Norigs konungs. Saghom ok høyrdom a at þeir heldo handom somon af einno halfuo Mæghin Gunnulfssson med fullre samþykt Groa Germunde dotter egna kona sinne ok kiendos hafua selt Sigurdi Olafssyni half fiorde marke boll jærder jn j sydra garden j Øptedall er ligger j Nora sokn j Nawmedalle ok twæggia lawp landh jn j Bøleth er ligger j Eggiedals sokn fra sik ok sinom ærfuingium ok til fyrnempdz Sigwrdz ok hans ærfuingiæ med allom lutom ok lwnnindom

som til fyrnempdra jærder hafua lægit wttan gardz ok jnnan bade forno ok nyo þa frelsade han honom þær adernempdra jærde frælser firi hwarium manne. Item kiendis ok adernempdir Mæghin med samw handebandh at hafua vpborit fyrsto peningh ok øpsta ok alla þær j millom af adernempdom Sigurde firir opnempder jærdir eptir þuj sem j kaup þeire kom. Firi meira visso ok sannind setto þrotnemdir Mæghin sih insigle firir þetta bref med warom jnsiglom a dægi ok are sem fyr seghir.

(1) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hid.

To Lagrettemænd paa Vaage kundgjöre, at Andres Jonssön og hans Fæstekone Ingebjörg (Kolbjörnsdatter) erkjendte at have solgt til Eirik Alfssön 4 Koleier Jord i Audulfstad paa Lom i Gudbrandsdalen for 22 Kyrlag, der skulde erlægges ved Midten af Mai og 29 Septbr. förstkommende.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 3 Segl vedhænger 2det (Thorstein Paalssons). (Se folgende No. samt No. 235 ovenfor.)

240. 22 April 1425. Kleppe.

Ullum monnum beim sem bettæ bref sea ædhe hæyra sendher Postæin Palson ok Postæin Piostolfson logretmen a Vaga q. g. ok sine mit vilium ydher kunnikt gære at mit varum a Kleppæ [i stouene1 som ligher a Vaga i nærdrelutenum Gudbranzdalum dominica secunda post festum pasce vi are ok xxx rikis okkers vyrdeliks herræ herræ Eiriks med gudz nadh Noregs konungs varum mit i hia [kaupe1 ok saghom handarbandh Andres Ionssonar ok Eiriks Alfsonar kendes þa fyrnemdher Andres ok Ingebiorg festar kana hans i sama handarbandhe at hau hafdhe selt fyr nemdhum Eirikæ iiii kualæygo iardar j Audulstadum som ligher a Loom i fyrnemdhum Gudbranzdalum med luthum ok lunnindhum ok ollum tillægium som til fyrnemdare iordh hafuer leget at forno ok nyio vtan garzs ok inan friasser ok heimolt firir hvarium manne til æuerdelegare eigo ok alzs afrædes firir ii kyrlog ok xx j godhum peninghum ok j ii saldaga luka fyrsthæ nest æpther Haluardmesso a sama are annar at Mykialsmesso a adro are per nest epther (quikt ok brefuelaust.2 til sannidhe sakar (sette) tidnemdher Andres sit inzigle med okkrum inziglum firir bettæ bref ær gort var degie ok are som fyr seghir.

(1) Fra [tilskrevet over Linien. — (2) Fra [tilskrevet under Brevet og manske hidhörende.

Fire Lagrettemænd paa Lom gjöre vitterligt, at Andres Jonssön 26 Mai op pebar 22 Kyrlag i gode Penge af Eirik Alfssön for 4 Koleier Jord i söndre Audulfstad i Mo Sogn paa Lom, hvilke han havde solgt til denne. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 6 Segl mangler 5te. (Se foregaaende No.)

241. 28 Mai 1425. Stamstad.

Ullum monnum þæim sem þettæ bref sea ædhæ hæyra senda Alfuer Biornson Gisbrid Guthormson Gudbrandhe Haldorson Binar Porerson svornær logretmen a Loom g. g. ok sinæ, bet skal ydher vitherlegit væræ at mer varum i sydræ stofuonæ [a Stamdstadum¹ j Mo soknænnæ a Loom som ligher j nordræ lutenum j Gudbrandzdalum a laugardaghen nest firir huitasunnadag (a) vi are ok xxx rikis vars vyrdhelix herræ herræ Eirikx med gudz nadh Noregis Sverikis ok Danmarks konungs ok hertug jfuer Pomeren varum mer j hia er Biriker Alfson lauuk Andres Ioonsyni ii kyrlog ok xx j godhum peninghom j iardar auræ firir iiii kualæygor iardar som fyrnemdher Andres Ionson kendes at han hafdhe selt fyrnemdhum Eirikæ j sydræ gardenum a Audulstadhum som ligher j fyrnemdare Mo sokn a Loom med ia ok handarbandhæ Ingebiorgo festar kono sinnæ vndan ser [oki sinum æruingium vndher fyrnemdan Eirik ok hans ærui(n)giæ med husum ok herbyrgium tunum ok topthum ok ollum þæim lunnindhum som til fyrnemda iiii kualæiga hafuer leget at forno ok nyio vtan garsz ok jnan frialsar ok hæimolar firir hvarium manne til æuerdelegare eigo ok alsz afrædis. [hafdhe ok tidnemdher Eirikæ i skilmale sino at wrdhe honum ofrialsar thær iiii kualæigor tha skuldhe optnemdher Andres Ionson ligiæ honum atther mothe adrar iiji kualæigor i adræ iordh so godhe ædher hans æruingiæ. kendhes þa ok tidnemdher Andres at han hafdhe þa fyrstan pening ok *sidudstan ok allæ ther jmillum som j kaup þæira kom.² til meiræ visso setthe tidnemdher Andres lonsson sit inzigle med varum inziglum firir þettæ bref er gort var a fyr nemdan stadh a manædaghen nest æpther huitasunnadag a sama are.

Bagpaa: Audulstada bref. — Meget yngre: Breff om Vdulstad.

⁽¹⁾ Fra [tilskrevet over Linien. — (2) Fra [skrevet paa et ved Seglremmerne vedheftet Pergamentstykke.

Biskop Jens af Oslo stadfæster indtil videre sin Formand Biskop Eysteins Brev angaaende Forholdene i Thelemarken.

Efter samtidig Afskr. i Biskop Eysteins Jordebog ("Den röde Bog") fol. 22 b. (Univ. Bibl. i Kbhvn., Arn. Magn. Saml.)

22 Februar 1426. Thyeit (Eidanger).

Ollom monnom theim sæm thettæ bref sea ædher høyræ sender Jenes med gudz naadh biscoper j Oslo quædiu gudz ok sinæ kunnakt gerande at weer saghom ok grangefuelighæ ifuerlasom bref ok gærdh wars wyrdhulighs herræ ok forfadhurs biscop Øystens godhra aminningar sæm nylighæ war firir oss biscoper j Oslo sæm thettæ wart bref er widherfæst¹ nw af thuj at oss thotte hona skællighæ wæra skipadh tha samthyckiom weer hona oc wiliom stadhughæ haldæ ok biudhom hona stadhoghæ haldhas af waro biscopsligho walde til gudh wil weer kunnom thæghat sealfue koma ædher oc at oss thæckis ther tha adhræ skipan aa at gera eftir godhra manna radhe vm en thet kan tharfuaz. Til sanninde sættom weer wart secretum firir thetta bref er gort (war) j Twæitom widher Moo kirkiu j Hæidanghræ fredaghen nest firir Laupaars messo anno domini mcdxx sexto.

(1) Se ovenfor No. 186.

Tre Lagrettemend kundgjöre, at Erlend Ogmundssön og Viking Ketilssön forligtes om Arveskiftet efter Herborg Ketilsdatter (Hardanger).

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 4 Segl mangle.

243.

26 Mai 1427.

Langseter.

Ollom monnom peim sem petta bref se ædher høyra sender Halder Ællingsson Germunder Amundason Porbion Hnarrason loghrætomen q. g. oc sina kunnukt gerande at mer varom j hia saam oc høyrdom a at peir hello handom samman Ællender Ogmundason oc Vikinger Kætilsson. skildes pet j peira handar bande at peir varo satter oc alsatter vm al pau skifte sem peir hafdo haft siin a millom wm arfæfter Herborgho Kættils dotter firir alen oc valen wm meira lut oc minna. til sanninda settom mer okker insigli firir petta bref oc Ellender insigli er gort var a Langasætre feria secunda in diebus rogacionum anno dominj mo cdo xxo viio med jordom oc oll helmenghs skifte.

Bagpan, yngre: breff om arff effter Herborg Kiels datter.

Halloard Jonssön, Lagrettemand i Hiterdal, hans Söster Aslaug og (deres Farbroder) Thord Halloardssön stadfæste for Herleik Folkvardssön Overenskomsten mellem Jon Halloardssön og Folkvard Solvessön om Salget af Hvammen i Lillehereds Sogn i Thelemarken.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglet mangler.

23 Juni 1427.

Fulsaland.

Ullom monnom beim sæm betta bref sæia æder hæyra sender Haluarder Jonsson logrettoman i Heitradall, g. g. ok sina kunnikt gærande, at fader min Jon Haluarzson, hafde selt Folkuarde Sollasini jord sina, er Huammen heiter, sæm ligger j Lisla hærade sonkt a Pælamarkenne j Hamars biscops dæme frialst ok hæmholt firi huariom manne, med ollom lutum ok lunnendom sæm till ligger ok leget hafuer fra forno ok nyio, ok fyri teket fyrsta peningh ok æfsta ok alla þer j millom æfter by sæm i kaup beira kom. Item kændis ek fyrnæmder Halvarder Jonsson ok Aslaug Jonsdotter, at mith stadf(es)tom fyrnemt jardar kaup, sæm fader okkar hafdhe giort, Jtem kendis Porder Haluarzson at han stadfeste fyrnemt jardar kaup a sina uægna. Jtem borgadom mer oll fyrnemd, Hærlæike Folkuarzsyni fyrnemda jord Huammen frialssa ok akæra lausa fyri os ok uarom æruingom ok under fyrnemdan Herleik ok hans æruingha till æuerdelika æigho ok alz afrædis. Till sannynda her vm sette ek mith insigle fyri betta bref er gort var a Fulzalande a Jons vaku aftan [a] xviii are ok xxte rikis vars vyrdelex herra, herra Erikx med gudz nad Norcegs konogs.

Biskop Severin udsteder bekræftet Afskrift af Pave Alexander V.s Brov angasende Minoriterordenen.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) S. 84 og 93 af en Afskr. fra Aar 1500.

245.

Uden Dag 1427.

Uden Sted.

Universis presentes literas inspecturis Severinus dei gratia episcopus Tranquiliensis salutem in domino sempiternam. Noveritis nos literas domini Alexandri pape quinti non abolitas non rasas nec in aliqua sui parte vitiatas sub vera bulla et certa forma perspexisse in hec verba. [Her fölger Brev No. 209 ovenfor.] in cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo septimo.

To Mænd kundgjöre, at Thorgrim Jonssön fik 4 Löbsland i söndre Strand i Rygin Sogn (Hiterdal) af Halvard Thorgeirssön mod ligesan meget i Fose i Sudaland (Sauland) og 8 Kyrlag.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl vedhænge. (Se ovenfor No. 228).

Rygin.

Ollom monnom þæim sæm þetta bref sea ædher høyra sændha Drængher Poordhæson oc Halwardhe Jonsson q. g. oc sina kunnikt gørandhe at meer warom widher Ryghenæ kirkiu a hwitha sunno daghen a ix are oc xxx rikis vars wirdelix herra herræ Erikx med gudz nadh Norighs konungs sagum oc hørdum a at þeir heldo handom saman Porgrimer Jonsson oc Halwarder Porgeirsson medher þwi skilordhe at fyrnempder Porgrimer Jonsson køyfthe [af Haluarde Porgeirssyni¹ iiii lawpa landh j Strandh j synzsta garden en Halwarder Porgeirsson hafwe after j mothe iiij laupa landh j Fosse er ligger (j) Swdulan oc viij kyrlagh þer afwan a þet kaup firir fyrnempdh fiogur laupa landh j Strandh er ligher j [Ryd² Ryghenæ sokn oc til saninda herum satte midh okko jnscigle firir þetta bref er gorth var a deghi oc are sem fyr seghir.

Bagpaa, meget yngre: Breff om Strand oc Foszen.

(1) Fra [tilskrevet over Linien. — (2) Igjen udslettet.

Haakon Laurenssön, Lagmand i Jæmteland, tildömmer Helge Gudmundssön i Overensstemmelse med en tidligere Lagmandsdom Gaarden Aasa, da Olaf Lokker og Faste i Upgaard paa Opfordring ikke kunde fremskaffe Odelsvidner.

Efter Orig. p. Perg. i kgl. Vitt.-, Hist.- og Ant.-Akad. i Stockholm. Seglene mangle.

247. 13 Decbr. 1428. Forberg.

Allom mannom thetta breff høra ælla sea sendher Hakon Laurenzson lagman i Jæmptalande quædhio gudz och sina. kænnis iak at komo i stapno fore mik j Afferdall Olaff locker och Faste i Vpgordhe och spordhe iak thessa forda mæn ther vppa sætto thinghe æn the kunno sin odals vitne ther fram koma vm thet godzith Asa heter och sidhan the kunno enghin vitne æller skiell ther til føra och the ænghin ræth ther til haffde tha dømde iak biskedom manne Helghe Gudmundzson thet sama godz Asa fralst och hemolt fore huariom manne och æpter thy thet honom och førra dømth var med fullo lagmanz orskurdh thil mera visso och stadfestilse bidher iak biskedan man Nicles Thordson foghthe j Jæmptaland sith incigle hængia fore thetta breff med mino egno incigle. scriptum in curia regis Forbergh terre Jempcie anno domini millesimo cd xx viijo die sancte Lucie virginis.

En Kannik i Bergen, som Ombudsmand for den postulerede Erkebiskop Aslak (Bolt), meddeler Sira Laurens Jonssön Kvittering for den af ham i Erkebiskop Eskils Tid oppebaarne Syvaarsskat af 6 Sogne i Thelemarken.

Skrevet paa Seglremmerne til Brev af 1527 nedenfor.

248. [1428—29.] [Thelemarken.]

Ollom monnom þeim sem þetta bref sea eda høyra sender]
..... sson kannunker j Bergwen ok wmbodzman werdelix herre ok andelix fadirs herre Aslakx postulatus ærchebiscup j Nidroos qudis ok sinæ kunnikt gørande at þenne nærwarande godh herre sire Lafrens Jonsson hafuer mik gjort fulla græin ok rekning a myns herre erchebiskupens wægna firir þenn vil ara skat sæm han hafde wpburit ofwer sex sokna a Tælamorkenne j herre Eskils tyma fordom erchebiskup j Nidros ok j hans wmbode sæm mik wæl [atnøger] ....

Ulf Hallsteinssön, Prest paa Thveit, og 2 andre Mænd kundgjöre, at Gunnar Leidulfssön erkjendte at han havde solgt 14 Maanedmads(bol?) Jord til sin Maag Thorkel Aslakssön og oppebaaret Betalingen.

Efter beskadiget Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglene mangle.

Vaaren 1429(?) [Thyeit?] 249. Ollom monnom beim sem betta bref sea ædher høyra send]her Wlfuer Halsteinsson presther a Pweit Eiriker Porleifsson [oc. . . . . son q. g. oc sina kunn]iktgiorandhæ at meer varom a retto varbinge a laugar [daghen nesta . . . . anno domini mcd]xxix1 gek ber ba fram Gunnar Leidulfsson oc kændizst [swa fyrir oss at han hafde selt] Porkellæ Aslakssyni maghæ sinom halfs annars allungis akerolaust fyrir hueriom manne [med allom beim luthom oc lunnendom sem till ligger oc leghet] hafuer fra forno oc nyio vttan oc fyrnepnder Gunnar at han hafde [vpboret fyrsta pening oc ofsta oc alla ber i mællum] epter by sem j kauph beirra kom oc Gun[nar fyrnepnder afhænde fra ser oc sin om arfuom en vndir Porkell Aslakas on oc hans arffuingia] . . . . o frelst oc heimolt fyrir allom logh-[ligom agangom. Oc till sanninde her vm setther] . . . . h Gunnarsson sitt inziglæ med vafrom fyrir betta bref er gort var degi oc arle sem fyre segir.

(1) Eller maaske [mcdx]xxix.

To Lagrettemend kundgjöre, at Erik Dagssön kjöbte af sin Sön Ivar hele östre Rindadal (i Faaberg), som han tidligere havde givet ham, og som udgjorde 9 Öresbol, samt erlagde Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl vedhænge. (Jfr. Dipl. Norv, I No. 925; II No. 149 og 890; III No. 283 og 354; V No. 375 samt No. 194 ovenfor).

250. 1 Mai 1429. Röne.

Ollom godhom monnom theim som thetta breff see ædher hørs sender Torgyls Sighurdasson oc Gamel Biornsson logretto mæn q. g. oc sina kunnigt gørande at mit warom j Røne som ligger j Wingreme j Faghabergs sokn sunnadaghin næst fire korsmøsso wm wareth. a firatykto are rikis okkors wyrdeligs herra herra Ericx med gudz naad Noregs konongs. saghom oc hørdom aa at Eriker Døgsson køpte atter af Juare syni sinom allan østra garden j Rindadale som firnæmpder Eriker hafde gifuit honom med allom lutum oc lunnendom som til theira iordh hafuer leghat fra forno oc nyio wtan gardz oc innan engo wndan takno oc ær then iord nio øra bool. Jtem lauk firnæmpder Eriker tha samstundis Juare firnæmpdom syni sinom. firsta pæning oc sidersta oc alla ther j millom fire firnæmpda iord æpter thy som j kaup theira kom. Oc til sanz witnisburdar hær wm settom mit okkor jncigle fire thetta bref som giort war j firnæmpdom stadh a deghi oc are som fire segher.

Bagpaa yngre: Breff paa ix ore buoll i Rendedale i ostrestuen.

Presterne paa Vaage og Mo (Lom) og 11 Lagrettemænd kundgjöre, at *Paal Halloardssö*n og hans Hustru *Sigrid Eiriksdatter* erkjendte at have solgt til *Eirik Björnssö*n söndre og nordre *Bjölstad* samt *Rud* i övre Hedal i nordre Gudbrandsdalen og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. tilhörende Jon Melum i Ringebo. Af 13 Segl mangler No. 1, 3, 7, 9, 11 og 13. (Se Dipl. Norv. III No. 103, 136, 213, 526, 532, 534, 717, 728, 807).

251. 21 Januar 1430. Ullensyn.

Ottom monnum pæim sæm þettæ bref sia ædhær høyræ sænder Rootand Goodhskalxsson prester a Wagha oc Anundær Assulfsson prester a Moonom Andrees Joonsson Amund Niculasson Haldoor Siugur(d)sson Torstein Paalsson Torstæin Tiostio(l)fsson Wetelidh Biærnesson Siugurder Haluardzsson Paal Joonsson Hafward Eiwindzsson Joon Paalsson Amunder Paalsson loghretomen q. g. oc sinæ kunnikgørande at meer warom j prestgardenom Vllænsyn eer ligger a Wagha laughærdaghen næstæ efter Antunsmesso dagh a i are xxxxtæ rikis waars wyr-

dulix herræ herræ Eirix med gudz nadh Norex S. oc Danmargh konungs saghom oc høyrdom a at Paal Halwarzsson oc Sighridh *Eiridhx doottor hans eighin koona kendoos med jaa oc handarbande hafwa sælt Eirike Biornsyni Biolestadh sydhræ garden oc nerdræ oc Rwdh eer ligger i ofræ Hedale i nordræ syslunne Gudhbranzdalum med watnum oc wædhistodhum oc med ollum odhrum lutum oc lunnindum sæm til hefwir legheth fra forno oc nyo vtan gardz oc jnnæn frialst oc heimolt firir hworium manne til æwærdælighæ eiighn oc eer nokor þæn som vp a tala bæssæ fyrnæmdæ joord Bioolestadh oc Rwdh, þaa skall fyrnæmder Paal *Hahwardzsson oc *Sidhridh Eirikxdottor oc bæiræ ærwingiæ bær til swara i sama handarbande, kendos oc fyrnæmd hioon Paall Halwardzsson oc Sighridh Eiriksdoottor hans eighin koona at baw hafdo vpboret fyrstæ pening oc sidhærstæ oc allæ þær j millum sæm i kaup bæiræ koom af fyrnæmdom Birike Biornssyni, firir sannindæ skuld sette Paall Halwardzsson siit jnzzighli med warum jnzzighlum firir bettæ bref eer giort war a deghi oc are sæm fyr seghir.

Fire Mend udstede Vidisse af Brevet No. 160 ovenfor. Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 4 Segl mangler No. 2.

252. [c. 1420—30.] [Borgesyssel.]

Ollum monnum theim sææm thetta breff se ældher hæra sendher Jngemundh Thoreson Kætil Ewindhson Stenær Aslakson och Wlff Amundh(son) q. g. och syna kunnoktth gærandhe ath mer sogom oc hørdom offwer lesith breff med helum oc vskaddum jnsiglum swa vaththande ordh epther ordhe som her siger [Her fölger Brev No. 160 ovenfor.]

(1) Bekræftelsen mangler.

Erling Narvessön erkjender, at han har givet Asle Olmodssön sit fulde Ombud med Hensyn til 12 Löbsbol Jord i Midtgaarden i Hamre i Slidre Sogn i Valdres, som Asle skal beholde til Eiendom, hvis Erling og hans Sön skulde dö, medens han indehar Ombudet, dog paa den Betingelse, at han i saa Fald skal give noget til Sjælehjælp for Erling efter gode Mænds Bestemmelse.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle.

253. 27 Januar 1431. [Slidre.]

Pæth kænniist æk Ællinger Naruasson at æk hæuær fængith Aslaa Olmodhsyni mit fult oc loglighit wmbodh wm xii laupa booll

jardhær j midgardhænom j Hamræ j Slidræsonk a Waldræssæ sem fadhær min sættæ mær j min modhær arf som han hafdhæ mær ingha græin fyri giort skal oc Aslæ byghia ok bela abudha oc wæl wm wælæ a fyrnæmdha jord ok anur min þingh huath han kan med lagom wp at spyria wil æk alt þæt halda oc haua som [han¹ gærir loglægha j þæsso mino wmbodhæ likær wis sæm æk sæluær wære jtem kan min at missa ædær sonar mins mædhan han hæuær þætta wmbodh þa *slall fyrnæmdær Aslæ Olmodhsson wæra æighomadær æfyrnæmda jord j Hamræ hældær æn nokor annar til æuærdhalægho æigho a þan hatt. at han skall minast an saall [mins¹ æftær þy som godom mannom þykkær sannligh wæræ at hænna ma til ganx koma. Til mæira sannidh hær wm sæltæ Pædær Haluarsson ok Magnus Nicholasson sin insiglæ med mino insiglæ ær hia waro oc herdho a handaband ok skilord okart ær giort war haugærdagæn nest æftær [Passl² Palssmæssodagh anno dominj m°cd°xxxi.º

Bagpas: Verit i rette pas sffre Hande tingstuffue den 5 Julij 1638. Hans Pederssen. E. handt. — Breff for szynndre gardenn j Hammre.

(1) Tilskrevet over Linien. — (2) Igjen udslettet.

Pave Eugenius IV moddeler Biskoppen af Viborg, at han vil stadfæste et af Minoriterne i Provinsen Dacia panberanbt og af Pave Alexander IV 2 Febr. 1257 udstedt Brev, der forbyder Geistligheden sammesteds at afnöde Ordenen den kanoniske Andel af Gaver til samme, hvis Biskoppen i Forening med 2 eller 3 lærde Mænd finder det originale Brev i fuld Orden.

lndtaget i fölgende No. (Mescr. Barth. III (D) p. 46—48). (Trykt i Waddings Annal. Minor. X p. 493, hvorfra Varianterne.)

254. 18 Mai 1431. Rom (Vatikanet).

Evgenius episcopus servus servorum dei venerabili fratri episcopo Vibergensi salutem et apostolicam benedictionem. Sacre religionis, sub qua dilecti filii universi fratres ordinis Minorum provintie Datie devotum et sedulum [reddant² altissimo famulatum, promeretur honestas, ut [que pro illorum quiete et comodo facta sunt, cujusvis impedimenti semota materia illibata persistant, cum a nobis petitur adjici mandemus apostolici muniminis firmitatem³; sane pro parte universorum fratrum ordinis et [observantie⁴ eorundem nobis nuper exhibita petitio continebat, quod olim per felicis recordationis Alexandrum papam iiij predecessorem nostrum, accepto quod quotiescunque per aliquos Christi fideles partium earundem seculum relinquentes, aliqua bona sua predictis fratribas pro edificiis libris vestibus et aliis eorum necessitatibus largiebenter, ac etiam in ultima voluntate [relinquebantur, 5 archiepiscopi et

episcopi et abbates priores prepositi archidiaconi rectores parochialium et aliarum ecclesiarum prelati, partium ipsarum, pro tempore existentes, aliquando mediam, quandoque tertiam seu quartam partem de bonis largitis et relictis hujusmodi, pretextu canonice portionis, ab eisdem fratribus, in grave ipsorum fratrum prejuditium, et scandalum fidelium predictorum, extorquere conabantur; idem predecessor videlicet iiijio Non: Februarij pontificatus sui anno iijo per suas litteras eisdem prelatis injunxit ac mandavit, ut de cetero nichil ab eisdem fratribus de bonis hujusmodi exigerent, sed onera paupertatis eorum de bonis [ipsorum⁶ propriis potius relevarent, prout in eisdem literis plenius dicitur contineri. quare pro parte dictorum fratrum nobis fuit humiliter supplicatum, ut literis [ipsis7 juxta earum continentiam atque formam, robur apostolice confirmationis adjicere, et alias eis in premissis opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur. de premissis, cum [prefateº litere originales in partibus illis ut asseritur existentes nobis exhibite non fuerint nec ostense, certiorem notitiam non habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tue, de qua in hiis et aliis in domino fiduciam specialem obtinemus, per apostolica scripta committimus et mandamus, quatinus adhibitis tecum duobus vel tribus doctis viris, et in hujusmodi cognitione expertis, de quibus tibi videbitur, non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis contrariis quibuscumque, si literas ipsas per diligentem et solertem inspectionem omni vitio et suspitione carere inveneris, super quo tuam conscientiam oneramus, literas ipsas et omnia in eis contenta, prout provide facta sunt, auctoritate nostra approbes pariter et confirmes. Datum Rome apud sanctum Petrum, anno incarnationis dominice m.º cccc.º xxxjº xv [Kal:10 Junij, pontificatus nostri anno primo.

(1) Se ovenfer No. 40. — (*) exhibent. — (*) votis ipsorum, illis præsertim, quæ divini cultus sugmentum, et prædicti ordinis propagationem concernunt, quantum cum deo possumus, favorabiliter annuamus. — (*) provinciæ. — (*) relinquebant. — (*) eorum. — (*) prædictis. — (*) qui tilfōies. — (*) prædictæ. — (*) mensis (0: 15 Juni).

Biskop Herman af Viborg bekjendtgjör for Geistligheden i Previnsen Dacia Paverne Eugenius IV.s og Alexander IV.s Breve anganende Minoriterordenens Fritagelse for Ydelsen af den kanoniske Andel af Gaver til samme og panbyder en punktlig Overheldelse deraf.

Efter Afskr. i Meser. Barth. III (D.) S. 45-62 af en Afskr. fra Aar 1500.

Keverendis in Christo patribus venerabilibusque viris dominis archiepiscopis episcopis abbatibus, prioribus, prepositis, decanis, archidisconis, cantoribus, canonicis tam cathedralium quam collegiatarum parochialium que ecclesiarum, rectoribus et loca tenentibus eorundem, ceterisque presbiteris curatis et non curatis, clericis, notariis, tabellionibus publicis quibuscunque, omnibusque aliis quorum interest vel intererit, aut infra scriptum tangit negotium, seu tangere poterit quomodolibet in futurum, per et infra provinciam Datie, ac alias ubilibet constitutis. Hermannus dei et apostolice sedis gratia episcopus Vibergensis, unicus ad infra scripta ab eadem sede apostolica executor specialiter deputatus, salutem in domino, et fidem indubiam infra scriptis firmiter adhibere, litteras signidem sanctissimi in Christo patris ac domini nostri. domini Evgenii divina providentia pape iiijti, ejusdemque vera bulla plambea cam cordula canopis more Romane curie impendente bullatas. saas et integras, non vitiatas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, sed omni prorsus vitio et suspicione carentes, nobis per religiosum virum fratrem Vilhelmum Jacobi ordinis fratrum Minorum, pro et ex parte fratrum ejusdem ordinis provincie Datie procuratorio nomine, coram testibus infrascriptis presentatas, nos cum ea qua decuit reverentia noveritis recepisse, tenoris et continentie subsequentis. [Her fölger foregaaende No.] Post quarum quidem litterarum apostolicarum presentationem et receptionem, fuimus pro parte dictorum fratrum, per memoratum fratrem Vilhelmum, tanquam per legitimum procuratorem fratrum predictorum coram nobis personaliter constitutum, humiliter ac debita cum instantia requisiti, quatinus ad ipsarum litterarum apostolicaram cognitionem, intentionem et executionem, et contentorum in eisdem secundum traditam seu directam per eas a dicta sede nobis formam procedere dignaremur. Nos igitur Hermannus episcopus Vibergensis et executor prefatus, volentes mandatum apostolicum nobis in hac parte directum reverenter exequi ut tenemur, auctoritate apostolica nobis in hac parte commissa, juxta vim formam et tenorem literarum spostolicarum dictarum nobis directarum, et contentorum in eisdem, servatis servandis, adhibitis nobis viris venerandis discretis et juris-Peritis, dominis, Nicholao Møørk priore monasterij sancti Kanuti Ottonie, Tukone officiali venerabilis in Christo patris ac domini domini Naffnonis episcopi Ottoniensis, et Nicholao Thernberg canonico ibidem, ex quorum consilio et informatione rite legitimeque procedentes, habitaque per nos ac viros venerandos jurisperitos antefatos summaria cognitione, ac diligenti examinatione litterarum apostolicarum felicis recordationis Alexandri pape iiij, de quibus ut supra nobis facta est commissio specialis, quarum quidem litterarum apostolicarum tenor sequitur et est talis. [Her fölger Brev No. 40 ovenfor.] Et quia predictas literas apostolicas comperimus et invenimus una cum memoratis viris jurisperitis, vera bulla plumbea antedicti felicis recordationis Alexandri iiij, cum cordula canopis more Romane curie impendente bullatas et munitas, sanas et integras, non vitiatas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, sed omni prorsus vitio et suspicione carentes, eapropter auctoritate apostolica nobis ut premittitur in hac parte specialiter commissa, sepe dictas litteras apostolicas felicis recordationis Alexandri iiij memorati, et omnia et singula contenta in eisdem, seu secuta ex eisdem, approbavimus, auctenticavimus, confirmavimus, ratificavimus, ac tenore presentium approbamus auctenticamus confirmamus et ratificamus, constitutione in perpetuum valitura, non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Vobis igitur omnibus et singulis supra scriptis, has nostras ymmo verius apostolicas, examinationem approbationem auctenticationem confirmationem ratificationemque publicamus notificamus et insinuamus, ac ad vestram et ad vestrum cujuslibet notitiam, deducimus et deduci volumus per presentes, firmiter precipientes auctoritate apostolica nobis in hac parte commissa specialiter, easdem ab omnibus et singulis vobis supradictis inviolabiliter observari, prout penam in contrarium facientibus debitam duxeritis, et quilibet vestrum duxerit evitandam, ut etiam ultra eterne retributionis meritum erga prefatum sanctissimum dominum nostrum, sanctamque apostolicam sedem valeatis, ac vestrum quilibet valeat merito commendari. Datum et actum Ottonie sub anno incarnationis domini m.º ccccº xxxj.º secundo Kalendas Septembris, pontificatus sanctissimi in Christo patris ac domini nostri, domini Evgenij sepe dicti anno suprascripto; presentibus ibidem reverendis discretis et honestis viris dominis Jacobo Johannis, Laurentio Nicholai, Johanne Laurentij, canonicis ecclesie Ottoniensis, Andrea Staar rectore in Viisloff, Martino Nicholai rectore in Agerness, et Paulo Johannis plebano in Lundæ, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis. In quorum omnium evidens testimonium presentes litteras sigilli nostri appensione fecimus communiri.

To Mænd kundgjöre, at Gunvor Sveinsdatter erkjendte at have solgt til Sigbjörn Andorssön hele Litleholmen tilligemed en Kvernefus ved Navn Gotufossen i Skoger Sogn i Sande Skibrede og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

1432.

256.

7 Marts¹ 1432.

Sande.

Ullum monnum þæim sem þetta bref sia edr høyra sendir Piodoluzer Glødersson oc Anbiorn Hallasson q. g. oc sina kunnikt gerandhe ad mit varum vidær Sondina kirkiu a kirkmesso daghin oc bridia are oc fiortugtha herra konnung Æirix med gusnad saghum oc herdum a ad bavg heldo hondum saman af æina holfuo Gunnor Svæins doller en af adro holuo Sigbiorn Andorsson vidærkendis þa Gunnor ad hun hafde selt fyrnemdum Sigbiornne allan lisla Holmen som liggr j Skogha kirkiu sokn oc j Sondina skipræido med slikum lunnyndum som til fyrnemda jord ligger oc i sama handarbande vidærkendis oftnemda Gunnor ad hun hafdhe selt fyrnemdum Sigbiorn þær med æin kuærna fos som æitir Gotufossen som ligger i Skogha bøyd frialsan oc hæmhollan firir huorium mann(e) oc j sama handarbande vidær kendis Gunnor ad hun hafde vpborid af oftnemdum Sigbiorn fyrsta penning oc efsta oc alla þær j mellum eftir þy som j kavp þæira kom bada firir litla Holmen oc kuærna fossen oc til sannyuda ber vm þa sattum mit okar incighli firir betta bref er giort var a deghi oc are som fyr sæg(ir).

Bagpaa med Haand fra 16de Aarhundrede: lisle Holm.

(1) Se Biskop Eysteins Jordebog (den rode Bog) S. 103.

To Lagrettemend pas Lom kundgjöre, at Jon Olafssön erkjendte, at han havde solgt til Sigurd Eirikssön, hvad han og hans Söster Ragnhild eiede i Reidesnes pas Stranden i Vasge samt i Sandnes nordenfor Asen i Nordhered sammesteds, og oppebasret Betslingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigearkiv. Huller til 3 Segl, der mangle. (Jfr. Dipl. Norv. V No. 335.)

257.

Sept. 1431—Sept. 1432.

Ramstad.

Ollum monnum þeim sem þettæ bret seæ ædæ heyræ sændæ Einar Poresson Amunder Østeinsson logrættemen a Lom q.g. ok sinæ kunnigt gerande ad mit warom a myklæ Ramstadum er liggir a Hofstrandene a Lom a kirkmesso daghin a Hofue¹ a iii are ok xxxx rikis okkars wyrduligs herræ herræ Eiriks med guds nadh Noregs kunungs saghom ok hørdom a ad þeir heldo handom saman af eine halfu Jon Olafsson en af annare Sigorder Eiriksson med þeim skilmala ad Jon kiendist ok fulla widhirgango veite ad han hafde sælt firnæmdom Sigorde sva mykit sem han atte ok Ragnildæ syster hans j Ræidhis næse er liggir a Strandenne a Waghæ ok swa mykit sem þau atto j Sandnæse firi nordan ana sem liggir j Nordhæræde a Waghæ þessæ jærder friælsæ ok heimulæ firi hwariom manne med ollum þeim lutum ok lunnandom sem til firnæmdæ jærder hæfuir leghit ad forno ok nyghio vttan gardz ok jnnæn til ewerdelighar egho ok alz afrædis, kiendist þa firnæmder Jon j sama handerbande ad han hafde opborith af firnæmdom Sigorde fyrstæ peningh ok sidastæ ok alla þer j millom sem j kaup þeiræ kom firi fyrnæmdæ jærder ok til sannyndæ sættom mit okkor incigle firi þettæ bref er gort var dæghi ok are sem fyr sighir.

(1) Dagon kjendes ikke.

Klemet Arnhjörnssön erkjender at have solgt til Jon Arnhjörnssön og hans Sön Sighjörn 1 Markebol i östre Grenin i Röken Sogn og at have modtaget Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. V No. 1110, 1113 og 1123.)

258. 16 Marts 1433. Myre.

Thet se ollow theim godhom monnom som thettæ breff siæ eller hæyra kunnikt at ek Klemeth Anbiornasson kennist med myno offno breffue at ek heffuer selt med ja ok handerbande Jone Anbiornæssyni oc Sigbiornne syne hans marka boll jorder j Grenyna æystra gardeno som ligger (j) Ræykynæ sokn j Myrahuarffue med ollom lutom ok lunnyndom som ther til ligger ok legit haffuer fra forno ok nyo vttan gardz ok innan frialst ok hæimholt firir huorium manne, kennes ek vpboreth haffua af Jonne ok Sigbiornne hæilan peningh ok halffuan ok allt ther j mellom effter thy som j kaup okkar kom firir fyrnempt markabol ok til sanyndæ hervm sette ek mit jnsigle ok thessa godhe men sin jnsigle er suæ eita Asulffuer Andresson ok Haluarder Jonson firir thetta breff er giort var a Myrom j samre sokn manædagin nest effter Gregors messo dagh, anno domini m° cd° xx° xiii° ok a deghi ok are som ffvr siger.

Bagpaa med Haand fra 17de Aarhundrede: breff om øster Grenj y Røgenszogn.

Thorkel Tofeson kundgjör, at han har solgt til Thorkel Lidvardsson 2 Markebol i nedre Lofthus for 31 Mark Guld og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. p. Gaarden Röyndal i Öyfjeld. Brevet har havt 2 Segl, der mangle.

5 April 1433.

Eidsborg.

Ollom monnom þeim sæm þetta bref sæia æder hæyra sænder Torkæll Pofson kunnikgerand(e), at ek bæfuer selt Torkælle Liduarsssy(ni) ii markaboll j nædra Lofthusom firir halfua fiorda mork gulz frialst ok hæimholt firir huarom manne, kendis ek Torkel fy(r)nemder at ek befuer vpboret fyrsta penig ok æfsta ok alla þar j millom æfter þy sem j kaup okkart kom ok yfuer gefuet iiii kyrlag, till sannynda her vm sette ek Jon Erixkson prester j Lardal mith insigle for þette bref er gort var j Æidzborg a palmsunna dagh anno domini mo cdo xxxiii.

Bagpaa: Anno 1609 fierde paaskedag var detta breff lest for sex mend paa Loftus.

To Borgere i Sarpsborg kundgjöre, at Lasse Bing, Sysselmand i Tune Skibrede, lyste Eindrides Ord, om at han havde bygget et Skib paa 16 Læster, hvilket ogsaa bevidnedes af Svartehans.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 283).

260.

23 Januar 1434,

Sarpsborg.

Ullum monnum þæim sæm þetta bref sea ædher hera sænda Herman Nyman (ok) Thule Gunnerson borgare j Sarzborg q. g. ok sina kunnikt gerande at mit warom j Sarzborg a laugurdaghen nestæ firir Pals messo a fæmthe are oc fioratigio rigis okkors virdulex herra herra Eirikx med gudz nadh Norex konungs saghum oc herdum a at Lasse Bing sissloman j Tuna skipredo lystæ firir os æfther Endridis ordum at han bygde skippet firir sextan lester ok æy anners jtem þæt sama vitnir ok suarthe Hanes at han bygde skippet firir sextan lester ey anners. Ok til saninda her vm settom mit okor jncigli firir þetta bref.

Helge Sveinssön, Prest paa Tunheim, og en Lagrettemand kundgjöre, at Rolf Anundssön erkjendte at have oppebaaret af Thorbjörn Björnssön og Margrete Jonedatter fuld Betaling, for hvad hans Fader eiede i Ass i Tuft Soga paa Vestfeld.

Efter Orig. p. Perg. fra Sandsverv. Begge Segl mangle.

261.

10 Marts 1434.

Tunheim.

Ollum monnum þæim sem þetta bref sæ ædar hera sender Helgi Sueinsson prestar a Toneime oc Paal Reinkesson logretto man 4. g. oc sina kunnikth giorande at mit warum a Toneime j prestgardenum aa miduiku dagen nesta firi Gregorius messo anno domini mo cdo xxxiiijo saghom ok høyrdum aa at Rolfuar Anunzsson kenniz med ja oc handarbande at han hafde wppboret af Porbiorne Biornssyni oc Margareto Jons dotor fyrsta pennig oc efsta oc alla per j millum firi sua mykin jordmun sem fader hans hafde at j Asenum sem liggar j Tufta sokn a Westfollenne. skulu paug pesse jord fylgia frialslega oc akerælausa firi huarium manne til æuerdeliga eigu oc alz afrædis fra Rolfue oc hans erwingium oc til Porbiorns oc Margareto oc peira erfuingia med allum lutum oc lunyndum sem til liggar ædar leghet hafuer fra forno oc nyghio wttan gardz oc jnnan. Oc til sanynda her wm setto mit okor jncigli firi petta bref er giort war degi oc are sem fyr segir.

Bagpaa, meget yngre: Breff om Aasse j Thofft sogenn.

Tre Lagrettemænd paa Vaage kundgjöre, at Paal Ioarssön solgte til Ogmund
Ioarssön 10 Öresbol Jord i Röydesheim og 2 Öresbol i Skalpestad i Hvam
i Holliden for 12 Kyrlag og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl vedhænge. (Se Dipl. Norv. I No. 866 samt III No. 892, 904 og 1052).

262. 4 April **1434.** Söndre Sundbo.

Ullom monnom theim sæm thette breff høyre æder see sænde Iffuer Birghersson Sighurder oc Andoor Haluardssyni logretis mæn a Vaga q. gudis oc syne kunniktgørande ath meer warom a sydhræ Sundbo som ligger a Vagha i nærdræ syzslone Gudbranzdala. sunnedaghæn næst æfter pasca dag anno dominj mcdo xxx iijj j bia sagbom oc hæyrdom a ath their hældo hondom soman Paal Iffuersson a æine halffuo æn a anneræ halffuo Omundær Iffuersson j thæssære mutte ath Paal fyrnæmpder sælde Ogmunde adhernempdom mæder ia oc handerbande x auræ bool jærder j Ræydesæme oc ii auræ bool jn j Skalpestade som liggiæ j Hwamme i Hollidene ffirir xii kyrlogh, skal fyrnæmpder Ogmunder thæssær jærder parte æigæ frælsæ oc bæimolæ firir huariom manne mæder ollom theim lutom oc lunnyndom som til liggiæ oc leghet heffuer fra forno oc nyo vthæn gardz oc jnnæn til æuerdeligæn æigæ oc alz affrædis. kændis oc opnæmpder Paal j sama handerbande ath han haffde vpboret aff Ogmunde fyrste pening oc æfste oc aller ther j millom som j kaup theiræ kom firir fyrnæmpder jærder. til sannynde her vm sættom meer voor jnsigle firir thette breff som giort war a degi oc are sæm fyr seghir.

Bagpaa: Jiem kepebreff vm Reydeseem oc Skalpestadhe j Hvam.

Veljörn Einerssön, Lensmand, og 2 Lagrettemmend i Valdres kundgjöre, at Signed Aslessön fremförte Krav med Therbjörn Reiderssön i Anledning af Bestyrelsen af hans Faders og Farbrödres Gods, hvilken Arne paa Nöste (i Slidre), Therbjörns Hustrues Morfader, havde forestaaet, uden at der efter de af Sigurd förte Vidners Udsagn var aflagt ordentlig Regnskab derfor, hvad dog Therbjörn med sine Breve mente at kunne godtgjöre.

Efter Orig. p. Perg. p. Gavnő i Sjælland. Alle 3 Segl mangle.

263. 4 April 1435. Reiden.

Ullom monnom þæim sæm þætta bref sæa ædær heyra sændær Webiorn Einarsson lænsmadhær a Waldræssæ Magnus Nikolasson ok Badridher Ellensson sworner loghrette men her samastadhar g. g. ok sinæ kunnicht gørandhæ at mæær warom a rættom stæmnaby a Reidhene a sydræ lotanom a Waldressæ margum godom mannom fæirom hin wærandhom saghom ok hørdhum a at Sighurdhær Aslasson krafdhæ Porbiorns Ræidharssonar þær mæd allo þy prouæ som han haldhæ wm þæt fiarhald þær Arnæ a Nøstæ haldhæ innæ þær þæim prem bredrom til herdhæ Arnulfuæ Waldhiuuæ ok Atlæ fadhur fyrnæmz Sighurs. kom þaa Porbiorn ok tædhæ fram æit bref spurdhæ þaa æn fyrnemder Sighurdher heuer bu nokor flæire profæller kuitan at bu æller binne kono modhærfadhær fyrnæmdhær Arnæ ællær binnæ kono fadhær at þæir haua loghlægha at fullo wt græit ok af sinom gardhæ *wlolokit minom fædhær ællær hans brødhrom þaa skal þu wæra min kuitter een bu hæuær beth bref wm bet fiarhaldz til talu swaradhæ þaa Porbiorn Ræidharsson æn hæuær æk æit bref tæær æk þæth fram þas skal þæær æi þæs bætær þikkia krafdhæ þas æn Sighurdær Porbiorn bref pær at tæa fyri godom mannom æn Porbiorn saghdhist zi willia te honom flæiræ prof wm þaa til talu læth þaa æn Sighurdhær gangha twan skilrik witne loghligh fyri stæmd Sigrith Kara dottær ok Ketil Bllingsson fyrst at Sigrith swor fullan bokar widh at hon hørdhæ sia fadher ok sine modhær ok fleiræ godhæ mæn optælighæ sæghæ peth at passe wister peet fyri gudhi sath were at we war meetith til prestighi kyrlagha a huars þæira þrighia brodhranna halua j gard Arna a Nestence ok hans kono Puridho sen sengan saghdist hon høyra bæs getith ner best war wplokit en beth hafdhæ Ketil j sinom witnis burdh ok za fyrazmd Sigridh at þau wisto þæth fyri gudhi ok sworo a fullan bokar zidh at Hakon a Nøstænz maghær fyrnæmz Arna galt wt Gudlæikæ j Boo j saars auks þær han honom giordhæ af oftnæmdom barna peninghom seina silfuser brazzo ok seina gryto ok i swordreip jtem ix kyr hafdhæ þau j æidhæ sinom at Arnæ sændhæ til Kara fadhur Sighridho at fødha wm wætræn af þæim barna pæninghom ær þaa doo af æin waro swa atta kyr drifnar hæim aftær til þratnæmz Arnæ a Nøstænæ, war ok þæssær stæmnodagær manadagæn næst æftær kæræ sunnodagh anno dominj mo cdo xxxo vo ok til sannindh hær wm settom mer wor insiglæ fyri þætta bref.

Tre Mend kundgjöre, at Estein Thoressön og hans Hustru Sunnica Ivarsdatter erkjendte, at de havde solgt 5 Spands Leie i Askard (Aasgaard),
2 Spands Leie i Bæle og 1 Spands Leie i Hakestad i Stangviks Sogn (paa
Nordmöre) til Amund Ellingssön for 12 Kyrlag og oppebaaret Betalingen.
Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af de 3 Sogl mangler 3die.

264. 6 Juni 1435. Stanger.

Ollom monnom beim sæm betta bref sea eder hæyra sænda Jon Halkilsson Sighmunder Petersson Anfinder Endrizson q. gudhs oc sina kunniktgerande at meer warom a Rødhæfuio manodaghen næst ester Hwitasunnodagh þa er lidhit war fra burdh wars herra Jesu Christi mº cdº xxx quinto saghom oc hœyrdhom a handaband þeira er swa eita af einne halfuo Estein Porersson oc Sunnifua Ifuarsdotter eighen kona hans en af annare halfuo Amuader Ellingxsson. kendis ba fornempder Esten oc Sunnifus fire oss oc flerom godhom monnom hiswarandhom at be hafdho sælt Amunde fornemdom v spanna leigho jardhar j Askardh sæm ligger j Stangaruika sokn oc ij spanna leigo j Bæls oc eins spanz leigo i Hakastadom fire xij kyrlogh frialss oc heimola oc allungis akærolausa fire hwarium mane vndan sik oc sinom ærfuingiom oc vnder Amundh Ellingxson ok hans erfuingia æueligha till eigna med allom *pem lutum oc lunendum sæm þer til liggia oc lighat hafua fra forno oc nyo vtan gardz oc innan ængo vadan takno kændis oc þa fornemfd hion Esten oc Sunnifua at þe hafdho vpborit fyrsta pæning og senaste og allan ber i millom efter by i kaup beira kom. Oc till *sænninds oc meris witnisburd her vm satte ek firenemder Esten Torersson mit inzeigle med forscripna manna inzeiglem fire bette breff er giort var i Stangar a sama are sæm førsæghir.

Bagpaa med Haand fra 17de Aarhundrede: Breff om Aasgard.

Efter Orig. p. Perg. p. Gestrud i Hiterdal. Seglene mangle. (Jfr. Dipl. Norv. II No. 1063.)

Hjarrand Thoraldssön, Chorsbroder i Stavanger samt Provst og Prest paa Gerpen, kundgjör, at han har solgt 3 Markebol Jord i söndre og nedre Rafnaberg (i Hiterdal) til Gunnar Jonssön og oppebaaret Betalingen.

26 Septbr. 1435.

Gerpen.

Ottom monnom thæim sæm thetta bref seea ædher høyræ sændher Hierrendher Thoraldhsson koorsbrodher i Stauangher och prester och profasther a Gerpina q. g. oc sina kunnikt gørandhe ath ek hafuer sælth iij marka bool iardhar i synstæ Rafnaberghum thoo i nædhræ gardenom Gunnare Joonssyni frialsth och hæimholth firir hwarium manne med luthum och lunindom innan gardhs och vttan som til liggær och læighet hafuer fra forno och nyio och med fiski och fygle och allæ wæidhastadhæ och hafuer ek vppboret firir fyrnempt iij marka bool af fyrnempdhom Gunnare førstæ pæiningh och øfstæ och alla tha ther i mellom efther thui som i kaup waarth kom. til sanindhæ hær vm bidher ek thæssæ godhæ mæn sætiæ siin insigle med mino som swa æithæ siræ Guttormer Gisslesson Torgrimer Joonsson Gunlæikær Ormsson firir thetta bref er giorth war a Gærpinæ a manadhaghen nesth firir Michials messo anno domini mo cd xxx quinto.

Bagpas, yngre: Raffneberg.

To Legrettemend kundgjöre, at Gumbjörn Gudbrændssön erkjendte, at hans Fader havde solgt 6 Öresbol Jord i söndre Sigmen (Semmen) i Aardalen i Norderhefs Sogn paa Ringerike samt et Öresbol i vestre Bergesund sammesteds til Erland Arnulfssön, samt at Betalingen var erlagt.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af de 2 Segl mangler 1ste.

266.

11 Marts 1436.

Bjarnestad.

Ollom mannom þem thetta breeff sea ædher hera sændher Giordher Arnulffson oc Hærmundher Sigordhsson lagrætta mæn q. g. oc sina kunnikth gerande ath mith warom a Biærnistadhom som liggher j Steas kirkio sokn a synedagenom næsth fare midfastho a vij areno oc al rikis akers wyrdeliks herra herra Eriks med gudhz nadh Nariks kaningh ty j hia sagom oc herdhom a ath te heldo handom saman aff andre halffwo Ærlandher Arnulffsson æn aff andre Gunbien Gudbransson med ty skilordhe at fyrder Gunbien kændis thet firi akor at Gudbrandher fadir hans haffde sælth adirdom Ærlande vi oris bool iærdher j sudre gardenom a Sigmine som liggher j Aardalenom j Nard(r)offss sokn a Ringarike med allom lutem oc lunnindom som til liggher oc legath haffwir vtan gardz oc innan frælsth oc hemolth fare hwargio manne til Ærlanz oc hans ærffwingia til ewærdeliko ego oc ther med oris boel j westre Bærgha sundhe som liggher j fyrdom fjærdongh oc

kirkio sokn. kændis oc fyrder Gunbien at thet war betalath fyrsta pæningh oc efste. til sanenda hængiom mit akars insigle fare thetta breff.

Bagpan med Haand fra 16de Aarhundrede: breff for 6: øris boll ij sødre Semen och iij øris bol ij vestre Berge sund.

Fire Mænd kundgjöre, at de paa Öslebö hörte de af Andres Reidarssön fremförte Vidner, Steinar Anundssön og Thorbjörg Thordsdatter, der provede, at de paa Halshaug saa Björn Bergulfssön mishandle Anund Roaldssön, efter at denne allerede havde faact Banesaar.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 4 Segl mangle.

267. 14 April 1436.

Valle.

Ullom monnom beim som *beim betta bref sea æder høra sender Euinder Poresson Herbiorn Ossolfson Salue Anundsson Olafuer Porgylson q. g. kungerande at vi varum a Øzlebe i Kalladalands skipreidh a profstefno som Andres Reidharson set hafde skuldgefnom manne vm atuistasok som sa eitir Biorn Berghulson, gengo ba fram ij skelligh vitne Steinar Anundason ok Porbergh Pordadotter som his varo a Halsaughom sagho ok hørdo vpa at fyrnemder Biorn Bergulson høgge ok stak at Anunde Roaldasyne siidhan han var bana saar, kom þa Markuus ok helt fyrnemdom Biorn frenda sinom ok badh han eighi lenger atlaup at veita by at Anunder han er daudh stungin, Suarade þa Biorn andernemder, Er han dauder veri ha daudher j fendans ban iek vilde at han være kalder, ok bu lange diuplendinger iek vilde at bu leghe per hia honom, her at suo(ro) pau fullan bookar eidh. her vm settom vi vaar incigle firi betta bref en giort var a Vollom fyrsta sumarsdagh a by agre som lidhit var fra burdartiidh vars herra Jesy Christi m.º cd.º xxxvi.

Tre Mend kundgjöre, at Stener Estenesön overlod sin Broder Ogmund Estenssön, hvad han eiede i nedre og övre Broom (Brimi), mod Ofexesal (Offigsbö) i Bivradalen paa Lom og en Del af Heggen i Langeliden paa Fron.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 4 Sogl vedhænge No. 1 og 3. (Se nedenfor No. 270 og Dipl. Norv. I No. 693).

268.

17 Januar 1437.

Lom.

Ollom monnom them som thetta bref see ædher hæra sendher Haldor Sigurdson Enar Toreson oc Silfest Toraldson q. g. oc sina kungærande at mer varom hia sagom oc bærdom a at their heldo handom

samon Stenar Estenson oc Ommunde Estenson brodor hans med them skilmalom at ther kendos at the hafdo giort iordhe skipthe sin a millom fek tha Stenar fyrnemdhe med ia oc handar bandhe adhernemdom Ommund so mykit som han athe i nædre Broem oc so mykit som han ate i æfre Broem frealsa oc hemala forer huarium manne med allom lutum oc lunnendom som til tera iordo hauer leget at forno oc nygio utan gord oc innan til æverdelega eigo oc alz afrædis en fyrnemde Ommunde fek honom ather i mothe Ofexsouale som ligher vppa Bifredalen a Lom oc so mykit som han athe i Hegghene som ligher i Longelidene i Fron songh oc frealsa oc hemala efther fyrre skilordhe oc skulu tessar iordher frelsa huar adra en hon verdher med lagom af sækt. Oc til tes mera visso her vm setthe Stenar Estenson fyrnemdhe sit incigle med varom forer thetta bref som giort var a Lom a Antunius mæsso dagh anno domini m° cd° xxxx septimo.

Bagpaa: breff (vm) Ofyx bō [och Broem¹ och Brijmium. — breff . . . . ok Broem. — Med Haand fra 17de Aarhundrede: Breff om Brijmmium.

(1) Fra [udslettet; Resten med Haand fra 17de Aarhundrede.

Erkebiskop Aslak af Nidaros meddeler 40 Dages Aflad til alle de bodfærdige, som hjælpe eller pas visse angivne Helgendage besöge St. Olafs Kirke i Eidsberg.

Efter Orig. p. Perg. p. Gavnô i Sjælland. Seglet mangler. (Jfr. Dipl. Norv. I No. 820 og VIII No. 268).

269. 2 Februar 1437. Eidsberg.

Universis Christifidelibus presentes litteras, visuris seu audiluris Aslacus, diuina miseracione archiepiscopus Nidrosiensis et apostolice sedis legatus salutem in omnium saluatore. Quoniam vota Christifideliam ad divini cultus ampliacionem ac animarum fidelium remedium sunt piis exhortacionibus ac indulgenciarum excitanda fauore nos de omnipotentis dei misericordia beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi. sanctique Olaui regis et martiris et omnium sanctorum meritis et precibus confidentes omnibus vere penitentibus et confessis qui ecclesiam sancti Olaui in Eidzbergh Asloensis dyocesis in sollempnitatibus infrascriptis videlicet natiuitatis dominj cum quatuor diebus proxime sequentibus circumcisionis et epyphanie domini diebus cineris cene et parasceues, pasche et .iiij.or diebus proxime sequentibus ascensionis. penthecostes. trinitatis corporis Christi jn vtroque festo sancte crycis singulis precipuis festivitatibus ipsius gloriosissime virginis Marie in vtroque festo sancti Johannis baptiste. singulis festis omnium apostolorum et ewangelistarum in festis sanctorum martirum Olani Haluardi Laurencij et Erici sanctorumque confessorum Martini Nicholai Benedicti et Anthonij ac singulis diebus sanctorum quatuor doctorum sanctarumque virginum et viduarum Anne Marie Magdalene Katerine Margarete Sunniue Cecilie Lucie Scolastice et Birgitte. ac die omnium sanctorum seu commemoracionis die omnium defunctorum jn anniuersario dedicacionis ecclesie prediete jn singulis dominicis et sextis feriis causa deuocionis et cum reuerencia visitauerint annuatim seu qui eidem ecclesie manus porrexerint adiutrices et quociens ibidem verbum dei modo predicacionis pronunciatum fuerit tociens eis quadraginta dies indulgenciarum de iniunctis sibi penitenciis misericorditer in domino relaxamus. Datum aput ecclesiam supradictam. anno dominj mcdxxx septimo die purificacionis sancte Marie virginis gloriose. Nostro sub secreto appenso in testimonium premissorum.

Ogmund Esteinssön kundgjör, at han har betalt Kirken paa Mo (Lom) tre Koleier Jord i nedre Broem (Brimi), og hvad han eiede i övre Broem, for de Penge, han paa Kirkens Vegne oppebar, medens han havde dens Ombud, samt at Biskop Peder af Hammer indtog Godset i Kirkens Regnskab i to Chorsbrödres Nærværelse.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Se ovenfor No. 268).

270. 14 Marts 1437. Mo (Lom).

Thet se ollum monnum kunnikt at ek Ommund Esteinsson hafwer bitalat kirkiunne a Moonum fyrir ba peningæ som ek intok a henner væghnæ, þæn tidh ek henner vmbot hafde, þriggæ kwaleigho *jærdæræs i nedhræ Broem oc swa mykit som ek atte i øfræ Broem med lutum oc lunnindum som til hafwer leghet fra forno oc nyo vtæn gardz oc innæn frialsa oc heimolæ fyrir hworium manne kirkiunne a Moonum til vppeheldis oc æwærdælighæ eighn, Pædhær med gudz nadh biskupær i Hamre tok þæssæ fyrnæmdæ jord Broem i kirkiunne reknigxskap a Moonum kirkiunne a Moonum til vpheldis oc æwærdælighæ eighn, sire Ellinggær Eirikxsson oc sire Halbiorn Reidhulfsson korsbrødhær j Hamre waro þær ner a Moonum þa fyrnæmd jord Broem var bitalat kirkiunne a Moonum fyrir sannindæ skuld setto besser godher men sin jnzzighli med mino jnzzighli er swa eitæ Anundær Assulfsson prestær a Moonum oc Haldor Siugurdzsson loghretto man a Lom fyrir bettæ bref er giort var a Moonum a torsdaghen nest efter Gregors messo dagh a xiviii are rikis wars virduligx herræ herræ Eirikx med gudz nadh Norekx konungs.

Bagpan: breff vm Broom.

Sex Mond kundgjöre, at Ægtefolkene Sigurd Baardssön og Ragna Ketilsdatter erkjendte, at de havde solgt til Thord Roarssön 6 Öresbol Jord i
eestre Eeje og 1 Markebol i det hosliggende Askelsrud i Elstelöite Sogn
i Sandsverv, hvilket Gods var Thords Odel, og at de derfor havde oppebaaret 6 Kyrlag i Betaling.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigearkiv. Alle 6 Segl mangle. En Del af Skriften efslidt. (Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 246).

271. 13 Januar 1438. Evie.

Ollow monnom them sem *them thetta bref hera ældher sia sender Thorder *Stostensson ok Arne Æuindason Alfer Tormodzson Tosten Niclissason Grimar Salwason Rikarder Lyutuls son q. g. ok sias kunnigt gærande ath meer warom a Æfyw j westre gardenom ok flere gode men hia warande a manadagen [nesta] esther Bræthis messo dagen a viiii ere ok xl rikis akars wirdelix herra herra Erigs med gudz nadz Norigis konugher sagom ok *hærdam a ath then heldo handom [saman1 af eno halfuo Sygurder Barsson Ragna Kætilsdather ok af andro halfuo Tordher Roason med thi skilorde ath then kændis firi os ok flerom godom mannom hia warande firnemdh hion er swa hethe Sygurder ok Ragna wyen kana hans ath then hafdo sælt Thordæ Rossyne vi ceris boll iordær i Æfiw [vestre garde¹ ok half marka boll j Eskelsrude sem lygher i samæign ok i Æstalæthe sokn i Sanswerwe * Westfolne i Tonsbergs syslo med lutum ok lunnidom sem ligher ælder (leghet) bæfuer fra fonno ok nyo wtan gars ok *gars ok inan friælst ok hemhalt fire hwariom mane ok akærolæ(s)t wndan Sigurde ok hans arwigem ok wader Tordh ok hans arwiga thil æwerdelika æigo en kendis the firnemdh hion j samma handar bande Sigurder ok Ragna eyen kana hans ath then hafde wpibæreth af farnemdom Thorde xx kirlag j godom pæniggom swa ath hanom wel ath nægde æfther thy sem j kop *koop thera kom. En kændis tha Sigurder firnemder ath Torder war odals man ath lossa thessa firnemda jordh sem j brefuena stender. Ok thil saninde hær wm sættiom meer okkar jnsigle fore thetta bref sem gort war are ok deie sem fir sigher.

Bagpan samtidigt: thetta bref ligher fire Æfiw x ceris booll jorder etc. — Yngre: Lest pan Effaie steffne (stuffue) thenn 18 Aprilis anno (15)94.

⁽¹⁾ Fra [tilskrevet over Linien.

Egoind Gyrdssön kundgjör, at han har givet Vilhjalm Aasmundssön Fuldmagt til at lovfæste den Del af nedre Vorden (Vaalen) i Gausdal, som Hustru Thora besidder.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Det bagpaa trykte Voxsegl affaldet. (Jfr. Dipl. Norv. VI No. 497 og No. 287 nedenfor).

10 Februar 1438.

Segestad.

Pet se ollum godhum monnum kunnikt pet ek Eiuindhe Giurssson kennes pes med pesso mine ofne brefue pet ek hafuer gefuet Viliem Asmunsson fult vmbot ok logleghe ad logfeste jord pe som eiter Wordene j nedregardenum j Gausdals sokn, swa mykit som hustru Pore ber per j med rette ok hennes bref watter per vm. Til meire visso trykker ek mit insigle fire pette bref er giort war a Segastadum manedaghen j nyo wiku fassto anno dominj mo odo xxx viii.

Sex Lagrettemend kundgjöre, at Jon Kolbeinssön erkjendte at have solgt til Ogmund Thorsteinssön hele Klaper (nu Kloppe) paa övre Svartsheim i Gausdals Sogu og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigearkiv. Alle 6 Segl vedhænge, tildels utydelige.

273.

29 Marts 1439.

Gansdal.

Thet skall allom godhom mannom kunnigt wæra som thetta breff sea ædher høra at wi Sigurder Arnasson; Olauer Sigurdzsson Haldor Steinarsson: Wilialmer Asmundasson: Azor Arnasson och Lafrenz Jonsson swornir logretto mæn: warom a kirkio wollenom j Gausdale Palmsunnodagh anno domini mo cdo xxxo nono saghom och hørdom a at Joon Kolbeinsson hælt j hand Omundz Thorsteinssons och widherkendis med fullo iaa. at han hafde sælt firnæmpdom Omunde alt Klaper partalaus som ligger a efra Swartzeime i Gausdals sokn frælzst heimalt och akærolaust fire huariom manne med allom lutum och lunnendom fornom och nyiom wtan gardz och junan eingo [wndan¹ tækno: firnæmpdom Omunde till æuerdeliga eigho och alz afrædhis och odhals och hans æruingiom. Jtem kendis och Joon firnæmpder j sama handerbande at han hafde wpborit aff Omunde adhernæmpdom førsta pæning och sidhorsta och alla ther i millom som i thera kaup kom. fire Klaper firenæmpt item lyste och Joon Kolbeinsson och sagde fire oss oc allo adro næruærandis kirkio folke at han hafde alldrig noghorom adhrom tha optnæmpda jord goldit ædher gifuet och ey sælt ædher skipt wtan Omunde Torsteinssyni som fer seghir. Och till thes mera wisso och sannind her vm settom wi waar incigle fire thetta breff som scrifust war i Gausdals sokn: a are som før seghir.

(1) Tilskrevet over Linien.

To Mand kundgjöre et Forlig paa Tjerne (i Vansyn) mellem Huge Haareksson paa den ene og Rolf Gunleifsson og hans Hustru Ragnhild Anundsdatter paa den anden Side om hver Parts Ret til Fisket mellem Ekenes og Radafos (i Leiknes Sogn).

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle, (Se Dipl. Norv. VII No. 560).

274. 25 April 1439. Elgeström.

Ollom mannom them som thetta breff see ælla hæra sæinde Thorlak Olafsson oc Thoraidh Bærghulfsson q. g. oc syna konnokth gærande at meth warom a Tyærne som liggor a Lista j Hælghauika things saghom oc hærdhom a at ther hældo handom saman af ene balfwo Hughe Hareksson en af annare haluo Rolfwor Gunlefsson oc Ragnildor Anundadotter eghen konna hans waro the tha sater oc aalsater om then fiskegangh som ær j kærbroteno tel Ekenæs skal tha fornæmder Rolwor ægha frælsa ana fra Ekenæs landh oc wt j stenen som næsth er wian fore kæreth skal oc fornæmdor Hughe ægha allan fiskegangh wian fore stenen frælsth oc akæro lousth wndor Radhafoss tel æuærdeleka ægho oc tel sanninda hær om sattom met okor insighle fore thetta breff ær giorth war a Ælghiastræm jn anno domini mo[c]ccco xxx nono die sancti Marci [e]wangelistæ.

Bagpas med Haand fra 16de Aarhundrede: mællom Egeness oc Radefos.

To Lagrettemend kundgjöre, at Brynjulf Eyulfsson og hans Hustru Foldeid Viglogesdatter 21 Decbr. 1438 solgte, hvad hun havde arvet efter sine Formidre i Lofthus i Ullensvangs Sogn i Hardanger, til hendes Broder Simeon Viglogesson og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. IV No. 884 og 889).

275. 31 Oktbr. 1439. Lofthus.

Pat gerom mid Ormr Porisson ok Postein Eindridsson suornir logreto menn ollum godum monnum kunnikt med besso ockro brefe at par woro mid j his inra tune a Losthusum Tomas messo dag firir iol j ford sam ok heyrdum at Bryniolfr Øyiolfsson ok Folldeid Vigloga dotter hans eigin kona seldo Simione Vigloga syni brodr hennar med is ok handabande suo mykla jord sem hon hafde erst estir sadur sin ok modr inra tune j Lopthusum sem liggr j Vllinswangs kirkiu sokn j Hardangre ok allan hennar luta i alldin gardenum med ollum þeim lutum ok lunnendum teigum ok tillogum som til þeirar jardar ligr edr legit hefir fra forno ok nyio yttan *grards ok innan honum ok hans erfwingium til æwirduligrar eignar ok frials forrædis ok vndan segh ok sinum erfwingium. kendost ok fyrr nefnd hiun at þau hafa vpp borit af fyrr nefndum Simione Vigloga syni fysta pening sidsta ok alla þar j mile suo at þeim væl at negde. Ok til sannenda her (vm) setto mid ockr jnsigle firir þetta bref giort a Lopthusum j Vllinswangs sokn j Hardangre allra helgono messo aftan anno domini m.º cdº xxx nono.

Gudmund Helgessön i Holt kundgjör, at Drotseten Hr. Sigurd Jonssön har tilgivet ham hans Deltagelse i Amund Sigurdssön (Bolts) og Haloard Grautops Oplöb, hvorfor han har betalt ham hele Kauserud i Kise (Ulleasaker) paa Raumarike m. m. og lovet aldrig mere at deltage i lignende Foretagender.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af Seglene vedhænge No. 1 og 2 samt Levning af No. 3. (Jfr. Dipl. Norv. II No. 737; III No. 736, 745, 746, 751—54; V No. 677 og 775; VII No. 465).

276. 16 Decbr. 1439. Oslo.

Ullom monnom beim sem betta bref sea edher hera sender Gudhmunder Helghesson j Holtæ q. gads oc sina kunnigt gerande at af by at welboren man herre drotzste Sigwrdh Jonsson hafuer fore gudz skyld ofuerseet oc mik till gifuet all the skyldinger saker oc brot som jak mot honom till thenna dagh giort hafuer bade med Amund Sigurdzsson oc Haluard Gratopp the hafuer jac med godhom wilia vnt oc gefuet forme herre drotzste alt Kauserudh j Kisa a Raumarike och tiwghe marker j goda betaling oc iij pund malt jnnen kyndilsmesso næst komer oc iij pund malt at are oc fem net j hest, oc ther med lofuar jak vppa mina goda tro oc sanninde at jak skal her efter ware forne herre drozste till ødmyukt oc thienist oc aldrigh wera j nogher vskiellig vpplep meir j mina lifs dage. Oc till sanninda her vm hafuer jak bedhit Hakon Hoskuldzsson loghman j Oslo oc Jon Amundzsson a Biorko at setia sin inciple med mino till fulla witnisburd at jak alt thetta forscr. med godhuilin giort bafuer firir petta bref er giort war j Oslo anno domini mocdxxx nono feria quarta proxima ante festum beati Thome apostoli.

Bagna med forskjellige Hunder fra 164e Aurhundrede: breff was Kuwservi a Kysse y Rommrike som war giffuit her droteste her Ssiwert Joneson.

Den Hammerske Biskops Official dömmer i Biskoppens Nærværelse i en Sag mellem Sira Ammd Aasulfssön, Prest paa Mo (Lom), og Gisbrikt Gudthormssön paa hans Hustru Sigrid Petersdatters Vegne angaaende Gaarden övre Helgestad, hvoraf ved Vidner og gamle Kirkeregistre 4 Koleier bevistes at tilhöre Kirken og Presten paa Mo, hvem de derfor tildömmes, to til hver, da Gisbrikt ingen tilfredsstillende Modbeviser kunde fremföre.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levuing af Seglet vedhænger. (Jfr. Dipl. Norv. I No. 433, 437 og 759; III No. 403, 485, 774 og 782).

277. 22 Februar 1440. Mo (Lom).

Ollum monnum beim som bettæ bref sen eder høyræ sænder officialis herræ biskups j Hamre q. g. ok sinæ kunnikt gørande at j neerwero waars wyrdæligx herræ ok andæligx faders herræ Peters med gudz nadh biskups j Hamre j hans visiteringh. komo firir oss j prestgardenum a Monum manadaghèn neest firir laupars messo anno domini med quadragesimo. siræ Anunder Aassulfsson prester þer samastadz af eiane halfwo en af annære Gisbrith Gudtarmsson i ymbode Sigrido Peters dottor kono sinne war þa þeiræ retter stefno dagher kiærdæ þa sire Anunder till Gisbritz at han fylger buegge koleigo jærder j ofræ Helgæstodum som till høyrer kirkionne ok prestenum þer ok leidds samstandis ij vitne baw er swa eithæ ok a book sworo medh fullom eidzstaf Assle Holmsson ok Steinoor Holms dotter syster hans bet viste bew firir gudi sath were at fader beire Holmer leigde alt ofræ Helgestader af sire Steinere godom aminninghe fordom preste a Monum at han bygde bet a komuneus vegne j Hamre a sinne kirkio vegne ok sinne prestekiu ok a inkkes anners vegne, swa beedde ok sire Anunda oss bref som luder vm bueggie koleiger i adernemidræ jordh som hen ok kirkien nw fylger. funnom weer ok j gamlæ kirkionne registre at sire Steiner hafdæ giort reikningskapp wyrdæligom herræ ok andæligom feder herræ Sigurde medb gudz nadh biskupe i Hamre godom aminninge firir kirkionne jærder a Monum at kirkian ok presten eigher ber i efræ Helgæstodum iiij koleigor halft presten ok halft kirkien, krafdom weer ok prof Gisbritz ok motækast. En han bedde oss bref bet er luder at Haluardh Einindzson sette Gisbritte ok hans quinno i bøter ester Porstein Sigurdsson swa mykit som han leetz ber j eigæ jngen bref halde han ber firir fram the ok ingen bref væntes han ber vm. swa balde ok Haluarder fyrnæmider sakt j ben tiidh han jordennæ wisette. ber ester krasde oss sire Anundh dooms vm bettæ maall nw sakar bess at oss syntes Gisbrit ey hafua laglighen motæ kast thy demdom weer till krafder at kirkien ok prestær a Monum her efter huer efter annen skulw frielsligæ fylge iiij koleigo jærder j efræ Helgæstodum til æuerdæligæ eigo ok aldz afrædes halft huer kirkien ok presten. En ey fins sidere annedh lagligære. Till sannindæ her vm hengdom weer wart officialatus jnsigle firir þettæ bref er giort war a deghi ok aare som fyr seghir.

Bagpaa: breff vm ofre Helghestadhe.

Erik Jakobssön, Prest pan Steinaberg (Ringsaker), og Sigurd Thoressön kundgjöre, at de fire Söstre Borghild, Sigrid, Joron og Gudrid Haloardsdötre med deres Ombudsmænd erkjendte at have solgt til Broderen Erik Haloardssön, hvad de havde srvet efter Forældrene i Haloardsrud, Aaslid og Skedshagen i Balke Sogn pan Thoten, og derfor oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levninger af begge Segl vedhænge. (Se Dipl. Norv. I No. 870; II No. 597; IV No. 1133).

278.

4 April 1440. Staf.

Thet see allom godom maannom konnokth sæm thetta breff see æller høra ath jak Erik Iacobsson prester a Stensberghe oc Sigurder Thorersson warum a Sthaffue soom liggher j Swadabo j Stensbers sookn manadagen næsth æpther pasca wiku anno domini mocdoxl sagom oc herdhom hander *bandn thera Eriks Halvardssonar aff enne halffuo en aff andre halffuo sisther hans sambornar kændes tha sisther hans Borgilla Sigrid Jooron oc Gudrit oc ombodz (men) thera ath the haffde salth Erikke broder thera swa mikit soom them baar æpther fader oc moder j Haluardzrudhi Asslyda oc Skædzhagan soom ligger j Balka sonk soom liger a Thothn frælsth oc hæmolth foor hwariom manne badha wthan gardz oc innan soom thil haffuer ligadh fran forno oc nigio ffor saninda skuld her om tha sættho wi woor jnsigle for thetta breff ær giorth waar a dægi oc are soom fyri sægir oc opboret forstha pæningh oc effthsta oc alla ther j millom soom j koop thera kom.

Fem Mand kundgjöre, at Haloard Sigurdssön erkjendte at have solgt til Arnulf Gunnarssön 71 Öresbol Jord i Hum i Anbygge Skibrede (Borge) og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglremmer til 6 Segl, der mangle. (Se ovenfor No. 237 og Dipl. Norv. 1 No. 634, 731 og 734; III No. 687).

279. 2 Mai [13 Septbr.] 1440. Hun (Borge).

Ollom monnom þæim som þatta breff seia ædher høyra sendher Tiostolfuer Gunnarsson Sæmunder Olafsson Asgauter Biornsson Torstein

Nicelesson oc Asgauter Jonsson q. g. oc sina kunnikt gerande at mer vorum a Hun som liger j Abygia skipredho a Kors messo æstan oc a eino are oc fæmtiunda rikis herra Eirix med guds nadh Norex konungx saghum oc heyrdum a at Haluarder Singursson viderkendis firir oss at han hafde selth *Armulfue Gunnarssyni halfth attande øris bool jordh i fyrde Hun frialsth oc heimholth firir huarium manne akerelausth med ollom lutum oc lunnedhum som til ligia oc legeth hafua fra fonno oc nygio vttan gars og jnnan i fra sækh og sinum æruighum og vndher fyrde Arnulfue oc hans ærfuigha til æfuerdeligha eigho oc alth afredis ok vp boreth fyrsto pennigh oc efsta oc alla ther i mellum æster by som i [kop¹ kaup theira kom. Jtem hafuer oc fyrde Onnulf loketh mek til negis som ein danda man. Jtem lenteh ba fyrde Onnulfuer athernemdum Haluarde jordena arleigis firir ifuir giofh ok til meira visso sete fyrde Haluarde Singursson sith incigle firir batta breff med varum jaciglum.

Bagpes, yngro: Hund. — Segirommerne synes skaarne af en gammel Lovcodex.

(1) Igjen udslettet.

Thore Brynjulfssön erkjender, at han til Bönne- og Aartidehold for sig og sin Hustru Ragndid har skjænket Fagabergs Kirke og Prester Halvdelen af Gudrumarudstad med Fiskepladser, saaledes som hans Forfædre have havt dem, mellem Bronlo og Tangarudstad.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 386.)

280. Vaaren [c. 1430-40.] [Fagaberg.]

Thet skal ollow godom monnom kunnikt vera at ek Thorer Briniwlfs sson kiennis thess med tesso mino brefue at ek hefuer gefuet ok afhent halfuan Gudruna rudzstaden helagre kirk[iu] j Fagaberge ok prestom huariom epter androm per prest gardenom til wpheldis firir beggie okra saal Rangdido egna kono minne okker til æuerdeliga bona stada ok altidahald med ollom luthum ok lunnindom ok fiskestødom epter pui som mit foreldre hefuer fylgt ok ligger millom Bronlo ok Tangarudzstadz firir sannide skuld bedes ek Gudbrandz Ifuers (sson) granne mins jnsigle ok Stens Ogmundz sson med mino jnsigle firir thetta bref er scrifuet var a Helgatorsdag firir wars herræ¹

(1) Ufaldfört.

Andres og Erik Jonssönner bevidne til Bedste for Sigurd Eirikssön, at Gertrud Eindridsdatter oppebar et Hudelag i aarlig Landskyld af Vekken i Bifradelen paa Lom i nordre Gudbrandsdalen, medens Sognepresten paa Mopaa Lom Sira Stenar Peterssön levede.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levninger af begge Segl vedhænge. (Se ovenfor No. 231 og nedenfor No. 287 og 290 samt Dipl. Norv. III No. 304, 306, 307, 768 og 773; V No. 232 og 335).

281. 22 April 1441. [Lom.]

Ollom monnom þetta sea ædder høra sender Andres Jonsson q. g. oc sina kunnukt gørande at æk veth firj gudhi sat vara at medhan syre Stena Petharsson sokna prester aa Monom aa Loom oc min fadhor fadhor lifdhe þa følde Gherthrudh Endridhadottor oc opbar hudhalagh aa huario are j landskyl af Vekkene som ligger aa Bifradalenom aa fornemdo Loom j Nørdhralutenom j Gulbrandzdalum jtem kennes æk Erik Joonsson med mith insigle at æk var j hia oc saa æk aa at G(r)imer Botolfsson helt j handh Siwrdh Erikssonar oc feste honom vitnisburdh sva ludhande ordh j fra ordhe som firj segher oc naar fornemder Grimer vardher laglegha firj stemder þaa vil han þenna vitnis burdh badhe bera oc sveria om þes kan med þorua oc tel þes mere visso oc sannind herom seter æk mith insigle med fornemdom Andres Jonssyni fore þetta bref som giort var arom efter guds byrdh m°cd°xl° primo loghordaghen j paska viku.

To Lagrettemend kundgjöre, at Sira Skeldulf (Thordssön) paa Vestby fremförte Thore Hemingssön og Asgerd Hemingsdatter som Vidner om Leieforholdet angasende söndre Brandstad mellem deres Fader Heming paa
nordre Brandstad og den daværende Prest paa Vestby Sira Thord (Seeinungssön); [ligeledes aflagde Olaf Ausulfssön Vidnesbyrd angasende
Eikskogen.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Levning af 1ste Segl vedhænger, 2det mangler. Den ene Trediedel af Brevet afrevet. (Se Dipl. Norv. I No. 739 og VIII No.312—16).

282. 14 Juni 1441. Vestby.

Ollom monnom þæim som þjetta bref sea æder høyræ sendæ Andress Einarsson oc Kolbein Gautzson logrettomen [q. g. oc sina kunnikt gera]nde at mit warom aa Vesby aa Follo aa Helghalikama eftan aa odro are oc [læ¹ rikis vyrdelix herræ herræ Eirikx med] gudz nadh Noregx konungx. Saghom oc høyrdom aa at sire Skeldulfuer prester þer sama[stad leidde fram ij skilrike vi]tne ær sua eithæ Þorer Hemingxson oc Asgierdh Hemingx dotter. oc sua suoro aa [bok med

fullom zidastaf) at þa fadher þæira sath an nordra gardenom j Brandstadhæ þa leigde han [af sire Porde som song] aa Vestby allen sydra gardhen j Brandzstadh j eino are fyr æn Gudhmunder . . . . m j Brwm bædhan, foor, oc fæk han ekki anners leighiæ fyrdæ jordb [j sydra gardenom i Brandstadbæ] fyr ban skilde at gera þer vppa eina stofuo oc sua som han gat þa stofuo ey [giort wart han at lska þjer firir fyrdom sire Þorde .v. naut. en sidhan leigde han fyrde jordh firir pund [smørs j lanskyldh a huerio are] oc lauk ber af engom manne lanskyldh, vtan adernempdom sire Porde oc engan . . . . visso at nokot seighia sig. at eighæ æder kannæ sig j fyrdo jordh sudher gar[denom j Brandstadhæ] fyrde æder noket ypps at kæræ, eigh oc hælder vppa bær ængiær som ber [liggia j mellom Sæneengiom] oc Branstadhæ mædhan sire Pordher lifde. [Jiem leidde fyrder sire Skeldulfuer æn j skilrikt vitni ær sua either Olauer Asulfsson. oc sua suor aa book at han hoyrde sin fodhur bet seighia at Haugharder. som fordom sath j Laghabudh. fylgde Eikskoghe en ek wisse han hunt han atte han æder eighi oc enktet vilde fyrder Olauer at suæria wm bet som han hafde høyrt af sinni modher sogn. oc hafde fyrder Olauer bet j æidbi (sinom bet han viste eighi? huat Gudbrander som war fadher Alfs an Vidhænæsi nokot atte j Eikskoghe æder eighi. Jtem sagde oc be Haugharder as Vidhænæsi at Haugharder i Laghabudh fyrder setti fyrdum Gudbrande fiordongen i Bikskoghe³ waro oc baa Porger Alfsson j..... vidhanæsi firir stemfder at lydhæ þæsso profue. til sannyn[de her vm settom mit] okor insigli firir bettæ bref ær giort war aa deighi oc are sæm fyr seighir.

Bagpaa: witnisburdh Porerz oc Asgærdhæ vm sydra Brandzstadha oc Eik skog. — Brandstad.

Formedentlig som Pennepröver findss fölgende Navne skrevne under Folden: Alfuer, Gotulfuer Erlender [Gunner Biærtson⁴ Hiærrender Andresson Rinar, Karl. Porgarder, J. . .

(*) Hvis der har stanet xltm, vilde Dateringen blive 30 Mai 1431. — (*) Fra (tilskrevet i Margenen med Henvisning hid. — (*) Fra [skrevet paa et ved Seglremmerne tilfæstet Papirstykke med Henvisning hertil. — (*) Fra [igjen adslettet,

Helge Somundsein, Prest pan Skygthveit, og Aslak Aslakssin kundgjöre, at Thorlang Andresdetter erhjendte, at hun havde solgt til Thorgils Olafssin 1 Örasbol i söndre Borg (i Skygthveit) og oppobaaret Betalingen.

River Orig. p. Perg. i merske Rigsarkiv. Levning af 1ste Sogl vedhænger; 2det mangler.

283. Sept. 1440—Sept. 1441. Kapel p. Vime.

Ollum monnum þem sem þettæ bref see ædhær heræ sendir Helghe Semund son prestær j Skygthwet ok Aslak Aslak so(n) q. g. ok sinæ kunnikt gerande at mit warum j Kapel ær liggær a Vimum a xii are ok ffiorætiundæ rikis vars vyrdælix herræ Birikx med gudz nadh Norekx kununx hørdum vpa at Tholloff Andresdottær vidhær kiendis firir [os¹ at hon hafde selt Torgiulsse Olaff syni oris bol j Berghe j sydre gardenom ffrelst ok hemholt firir hwarium manne vttæn gardz ok innæn med allum lutum ok lunnindum sem til liggiæ ok leghet hauær fra fonno ok nyo vttæn gardz ok innæn ok vidhærkiendis ok Tholloff a sama tidh at [hon¹ hafde vpboret fystæ pening [ok offstæ² ok allæ þær j mellum æftir þy sem j kaup þeiræ kom. Til sanindæ hær vm settum mit okor insigle firir þettæ bref ær gjort war are sem før seghir.

Bagpaa: breff om Berg. — Lest paa Fredrigstadt raadhuus thennd 3 sægne epter Tagetiszdagh som var denn 23 Aprilis anno 1601.

(1) Tilskrevet over Linien. — (2) Fra [tilskrevet under Brevet med Henvisning hid.

Björn Aslakssön kundgjör, at Thore Pederssön fremförte tre Vidner, der forklarede, hvad der engang var bleven oplyst angaaende Grenimarks Udstrækning mod Nord, samt at Haloard i Forening med Baard i Buder for mange Aar siden leiede Aftersbuder - Fitjerne af Helga Holtesdatter og betalte hende Landskyld (Öiamark).

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl vedhænge, utydelige. (Se Dipl. Norv. ! No. 781).

284.

9 Marts 1442.

Svalerud.

Ollom monnom thæim som thetta breff see æller høra sændher Biorn Aslaksson q. g. ok sina jak wil jdher kwnnokt gøra at jak war j Swalurudi som ligger j Øiamark sokn a Markom saa jak ok hørdhe a at Thorer Pedarsson leeth handzela seek jj skilriik witne som swa æitha Kaarll Halwardzson ok Laffrens Halwardzson, ok haffdhe swa j hermi(n)g sinne at fadher theira bæggiaz brødra læigdhe Afflorsbudher fitiaar aff Helgho Holthadottber j mangh aar sidhan hamsskipthet aather geek jtem haffdhe Kaarll fyrnæmdher yth(e)rmeira j hærming sinne at han hørdhe Jørundh j Grænimork spwrdhe Jwridho Gwdulffdotther som æng atthe langht agher Grænimark nordher swaradhe fyrnæmdh Jwridh swa Grenimark agher nordher j røisena som staar væsthan gathumosan ok swa westher j dælddhena ok swa nidher j Hællowadhith ok swa wth æpther bækkenom ok swa j aasspena som staar næst swnnan fore akren

jængene. jtem staar Smidher Torgeirsson til medher insigle sino at (han) wiste at tiidnæmdher Halwardher læigdhe aff fyrsagdhe Helgho ok Bardher j Budhom medher honom adh(e)rnæmdhar fitiaar ok landskyldh aff luku tiidhnæmdho Helgho til sanidhe her wm tha sætthom wi war jnsigle fore thetta breff som giorth war fredaghen næst fore Gregorsmesso anno domini m° cd° xl° ii.º

To Mond kundgjöre, at Herleik Herleikssön gav Thorleif Anundssön, der uforsætlig havde dræbt (hans Fader?) Herleik Thorleifssön, fri for al Tiltale i Anledning af Drabet.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

285. Uden Dag 1442. Aamlid.

Ollom monnom peim som petta bref se eller høyra sendir Ommundar Olafsson oc Ormar Ononzsson q. g. oc sina kunt gerande at mith warum j his saam oc hørdhom at Helleikar Helleiksson kendist at han hafuer gefuit Porleif Ononzsson som Helleike Polleifssyni wart at skadha vforsynio quittan oc lidhoghan oc allungis akærolausan han oc hans erwinghia firir ollom loglighom agongom firir adharnempth aftak. til meira visso pa settom mith occor insigli firir petta bref er giort var j Aamliid anno dominj m cd xl secundo.

Fire Lagrettemend kundgjöre, at Eystein Thorgrimssön solgte til Hr. Hartvig Krummedike og hans Hustru 8 Maanedmadsleie i Birkeland i Fede Sogn i Lister Syssel for 16 Mark Guld og en Egdsk Mark.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 4 Segl maugle. (Jfr. Nye D. Mag. VI S. 25 og Dipl. Norv. I No. 789; II No. 367).

286. 3 Februar 1443. Brynlaa.

Ollom monnom þem som þetta bref se æller høra sender Torlef Salvason Reider Asolfson Lauerens Gottormson ok Paual Reinickason suorne lagrettis men q. guds ok sina kunnikt gørande med þetta wart bref at mith varom an Brynlan anno dominj mo cdo xliij a Blaseus messo dagh nest komande epter Kyndills messo dagh sagom vj an oc herdom at þe hioldo handom saman en af eino haluo velboren man herre Hartuigh Krommedike en af andro haluo Ødsten Torgrimson selde fyrd herra Hartuigh Krommedike viij mamatho leigo j Børkæland som liger j Fiæthasokn j Listhe syslo firir iiij m. gulds en j fyrste salunne ij m. gulds ok eina Bidzka m., en at andre salo x m. vm Michialls

messo nw nest kommande ær, at bittalæ, ok fren sic oc sinom ærfuingom oc till herre Hartuig oc hans hustro epter komande æruinge huat heller tho eiga barn samman æller oc ey med ollom luthom oc lunnendom som till hafuer ligat fran forno oc till nyo vthan gærdz oc jnnan med fisk oc fygle oc alle veigdestade med alt afræde frælst oc hemolt firir huariom [manne¹ fore alle akæror. Ok till sannidhe hær vm tha hengiom vj vare jnsigle fore þetta bref, ssom scrifuat ær aa Brynlaa dæghi oc are som for seghir.

Begpee: bref om Bierkeland j Lista. — Vm pen jord som velboren man her Hartuigh Krommedike kepthe af Ødsten Torgrimson.

(1) Tilskrevet over Linien.

Roland Gotskalkssön, Prest paa Vaage, og 2 Lagrettemænd kundgjöre, at Sigurd Eirikssön opgav til Anund Aasulfssön, Prest paa Mo (Lom), al sin Ret til Vekken i Bifradalen paa Lom til Sjælehjælp for sin Fader Eirik Bergsveinssön samt for Gertrud Eindridsdatter og overleverede ham fem Breve angaaende denne Gaard.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Se ovenfor No. 281 og nedenfor No. 290 samt Dipl. Norv. III No. 768).

287. 8 Februar 1443. Ullensyn.

Ullom monnom þæim sæm þettæ bref sin æder høyræ sender Rolland Gotskalxsson prester a Wagha oc Haldor Siugurdzsson oc Trondær Petærsson loghretto men q. g. oc sinæ. Thet see yder kunnikt at meer warom i prestofwnnæ a Vllensyni a Wagha a friadaghen nestæ efter Agata messo dagh anno domini mo cdo xlo iiio saghom oc høyrdum a handærband theiræ en swa æitæ Anundær Assulfsson prestær a Moonom oc Siugurdær Eirikxsson med thy skilorde at fyrnæmfdær Sjugurdær vogaf allæn thæn ret som han hafde til Wekkienne er ligger a Bifredalenom a Loom i Moos soknt firir gudz skuld oc firir sins fadhurs sallz skuld er swa eiter Eirikær Bærsweinsson oc Jærtrud Kndridhæ dottor thæim til salæhiælpær benæhaldz oc artida haldz thær med afhende optnæmfdær Siugurdær fyrnæmfdom Anunde preste a Moonom fim bref er han hafde vm fyrnæmfdæ joord Wekkienne. Jtem j sama handærbande lowadæ oc tidhnæmfdær Singurdær at hwarkæ han ællær hans eftirkomande skulu afklalla fyrnæmfdæ jord Wekkienne firir sannindæ skuld settom meer woor jnzzighli firir bettæ bref er giort war deghi oc are som fyr seigir.

Brödrene Egwind og Jon Gyrdssönner kundgjöre Vilhjalm (Aasmundssön)
Segestad og Erik Kalstad, hvorledes de ville forholde sig mod dem, der
maatte lovfæste Gaardene Segestad (Seielstad), Kalstad og Gryte (i Gausdal), samt gjöre Leilendingerne ansvarlige, for hvad der maatte komme
fra disse Gaarde.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Det udenpaz trykte Voxsegl affaldet. (Jfr. No. 272 ovenfor).

288. _ 3 April 1443. Botner.

Pet skal allom godhum monnom witerlikt wera ad er pet sa ad nokor loghfesster pe ierdher sasum wy hafua atter wunnet medh laghum som eiter Seghastadher Kalstadher Grytenne hwat pet er helder biskuppen eller anner man pa wilia wy brøderrenne theim tilsstande badhe fore skuld ok skadha pa fyrnemde ierdher, en fulkomeleghe skula pe lanbolenne os brødernenne fore loghum swara vmmen pe lata nokra lunindh vndan ganggha som til peim iordhum fyrnemdh hafua leget ad forno fare ok sa sum wart doms bref vt wisser. Til meire wisse setter ek Einindhe Giurssson mit insiglæ fore pettæ bref er giort war j Botnum a Raumerike mywikkedaghæn nesste efter mitfassto a fyrsste are rikis okars wyrdelix herræ herræ Krisstofer med gusnadh Norex kunx.

Ek Eininde Giurssson

ok Ion Giursson sende yder bettæ bref.

Udskrift: Wiliemme Seghastade ok Erikke Kalstadhe sendes þettæ bref.

Gunnar Erikssön, Chorsbroder i Stavanger, Ingemar Gautssön, Provst paa Jæderen, og 2 andre Mænd udstede Vidisse af Brevet No. 225 ovenfor anganende Bækken mellem Aldingshage og Lutsi (i Hölland).

Efter Vidisse p. Perg. med 12 Segl af 8 April 1605 i Bergens Museum.

289. 1 Juli 1443. Stavanger.

Alle mend som dette breuff see eller høre sender Gunder Ericksen korsbroder vdj Staffuanger, Jngemer Goudsen proust paa Jederean Thorgiuls Oluffsen och Haldwor Oluffsenn q. g. och sinna, kunnigt giørende, att wij saae och offuerlæste breuff som liudede om becken emellum Aldinnghs haige och Lutzie liudendis ord epter ord som her silger, [Nes fölger Breo No. 225 ovenfor.] Till mhere wissen sette wij woris jndseigle for dette breuff, som giort war vdj Staffuanger and die et loco Septunis aften anno domini 1443.

Andres Jonsson, Kongens Ombudsmand i nordre Gudbrandsdalen, kundgjör, at han tog Vidnesbyrd af tre af Sigurd Eriksson fremförte Personer, der provede, at Gertrud Endridsdatter klagede over, at Helge Haakonsson mod hendes Villie sad inde med 1½ Koleie Jord i Vekken i Bifradalen paa Lom, som hun havde arvet efter sin Moder.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levninger af begge Segl vedhænge. (Se ovenfor No. 287, der masske er yngre end nærværende Brev).

290. Ukjendt Dag 1443. Hollebő.

Ullom monnom þetta bref sea ædder høra sender Andres Joonsson kunungs vmbodz man j Nørdhralutenom j Gulbrandzdalum q. g. oc sina kunnukt gørande at arom efter guds byrdh mo cdo xlo iij oc looghordaghen nest firj huwdh kyrkiomesso a Vagha var æk j Hollobe ær ligger j Hiordale a Vagha rettom stemnobee laglegha tel krafder af Siwrdhe Ericsson at taka prof hans leede þa Siwrdher fram iij skilrik vitne ær sva heta Se(r)quer Steenfinsson Seuater Halsteensson oc Asbiorgh Esbinna dottor oc sva svoro aa bok med fullum edstaf at þov varo a Loom j fornemdom Gulbrands dalum þa ær Jerþrudh Endridha dottor kom af Lesiom oc kerdhee sik oc sagde at Helghe Hakonsson hafdhe vt af henne halua addhra kørlegho jordhar j Vekkene som liger j Bifradalom a Loom som fornemdh Jerthrudh ærfdhe efter modhor sina vtlan henner lof heller løue oc vilia oc til sanninde herom seter Þorsten Þiostolfsson sith insigle med mino firj þetta bref som hia var þa ær æk tok þetta prof som giort var are oc tima som firj segher.

Bagpaa: breff (vm) ij kyrleigo [i Veckene.1 — Paa Seglremmerne nævnes Navnene: Æluenstadh Jønis Lafrensson oc Paal Am . . . . . .

(1) Fra [med Heand fra 17de Aarhundrede.

To Lagrettemænd kundgjöre, at Brynjulf Gunnarssön paa sin Hustru Sigrid Baardsdatters Vegne skiftede forskjelligt Jordegods paa Ringerike, Hadeland og Raumerike med Dyre Erlandssön og hans Söskende, Erland Baardssöns Börn.

Efter Vidisse af 4 April 1475 (se nedenfor) p. Gavnö i Sjælland.

291. 28 Februar 1444. Hole.

Ollom monnom them sem th(et)ta bref se æder høre sender Gudbrande Torgeirsson oc Estin Sigordsson svorne logreto men (q. g. oc sina kunnikt gørande at mit) varom i prestgardenom a Holom a Ringerike a fredagen nest efter laupars messo anno dominj mcdxliiij sagom oc hørdom a at their heldo hondom saman af enne halfuo Bryniulfuer Gunnersson i fullo vmbode Sigride Barde dotter æigin kono

bans, en af annare halfuo Dyre Erlendsson oc i vmbode syscenna sinna med thy skilorde at atnempder Bryniulfuer oc Dyre kendes at theer hafde skypt som the atthe til saman swa at Dyre oc hans sysken skule eiga oc frieslega fylgiæ swo manga jarder oc jarde parthe som theer atthe til saman a Ringerike fore vttan fim aure bol i nordgardenom a kirkio Holom er ligger a Røyse a Ringerike skullo ok anepndeer Dyre oc hans syskenne eighe oc friaslege fylgia Moo oc Berger er ligger a Hadalande j Jemnaker sokn en adernempder Bryniulfuer oc hans hustry skulo eige oc friaslege fylgia atther i mothe austegarden i L[un]nom er ligger a Hadalande oc swa manga jarder oc jardhe parthe som ther ligger oc thau sysken atthe til saman Erlender Bardsson oc anempdh Sigrid for vttan Moo oc Berger, en ther jærder som their eighe til saman a Raumerike ther skall at fylgis helftan huor theire. for saninde skuld her vm setthe mit okkor jnsigle for thetta bref er giort war a dagh oc ar som fore seigir.

Bagpaa med Haand fra 16de Aarh.: breff for Moo oc Berger paa Hadelandh. — Med Haand fra 17de Aarh.: Moo och Berger wdj Jemnager sogenn som ere bytte wdj østre gaardenn wdj Lunder paa Hadeland.

Gudleik Ormssön kundgjör, at han har solgt til Steinar Olafssön 4 Markebol Jord i Forsene (Fossum i Hofvin?) og oppebaaret Betalingen. Efter Orig. p. Perg. tilhörende Cand. theol. S. Sörensen. Levning af 1ste Segl vedhænger, 2det mangler.

292.

14 Septbr. 1444.

[Tinn?]

Otlum monnum pem sem pettha bref se ædhir høra sendhir Gudhleik Ormson q. g. oc sina chunnith gørandhe at ek hauur selth biskelegenn manne Steinar Olafson iiii mark bool jordhe j Forssøne frelst oc heimulth fore huarium mane meth løtum oc lunnum sem thil liggir oc legith hauur "frar forno oc nyo fran mek oc minum aruinga oc vndhir Steinar oc hans aruingia thil æuerdeliga eiga. Jtem chennist ek Gunleik at ek hauur vpborith førstha "penening (oc) ysstha oc alla the som i chøph varo choma fore fornemdha iordh Forssina. thil meira visso oc bætre foruaringh hengir bischedeleghin man Folquard Halu(o)rsson sith insigle for thettha bref meth mino scriptum anno domini mo cd xl iiiio in die exaltacione sancte crucis.

Bergsom Hensson erhjonder, at han med Samtykke af sin Hustru Borghild
Armesdatter for sin og sine Formidres Sjæle har skjænket Kolbjörn Marteinssön, Prest pan Fagaberg, til Bordhold, hvad han eiede i et Teinelag.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Tildels udfyldt ester Dr. O. Irgens's Afskrist i Macr. No. 255 in 4¹⁰ i Univ. Bibl.)

293. 7 Decbr. 1444. Baare.

Ollom monnom þeim som þetta bref sæa æller heira kennis iæk Berswen Hansson at iak hauer giuit Kolbiorn Marteins syni preste a Fagaberghe til bordhaldz firir saal mina ok mina faareldhre saal swa mykith iak eigher j tenelag som nest liggher steinin som iij þenelog liggia samfast . . . . æfther þui som mik var med retto ærfdhæfther fadur min hauer jak nu thet giuit med iaorde ok handerbande Borgildo Arne dotthor æin kona min þil mera visso ok sanninde heinge þesser dande men sin íncigle med mino incigle firir þetta bref som swa heita sire Hans Hansson prester a Kambestadom ok Godin Ootrekson lagrettis man. Scriptum Bara anno dominj mo ed xl iiij feria secunda proxima post festum Andree apostoli.

To Lagrettemænd kundgjöre, at Orm Thjodolfssön og hans Hustru Ulfhild Kolbjörnsdatter erkjendte at have solgt til Gunnar Helgessön 2 Markebol Jord i Berg i Bergs Fjerding i Sande Sogn paa Vestfold og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Huller till 4 Segl, der mangle, og hvoraf det ene synes at have forbundet Brevet med et andet. (Se Dipl. Norv. I No. 822 og VIII No. 91.)

294. 14 Marts 1445. Straums Kirke.

Ollom monnom þeim sem þetta bref sea ædher heyra sender Anbiern Halledhsson oc Olafuer Asgautzson loghretto men q. g. oc sinæ kunnikt gerande at mitt warom vider Straums kirkio a Vestfellena a Kærsle sunnedagh anno dominj medzi quinto sagom oc herdom a at þaugh heldo hondom saman af eino halfuo Orm Piodolfsson oc Vifuilda Kolbiorns dotter æigin kona hans en af annare halfuo Gunner Helghesson med þeim skilordom at fyrnemfd hion viderkendis firir oker at þaugh hafdo selt fernemfdom Gunnare þueggia marka bool jarder j Bærghe som ligger j Sondina sokn a Vestfollena oc j Bærgs fordong med aign oc odhle oc med ollom þeim lutum oc lunnyndom som til ligger oc leghet hafuer j fra forno oc nyio vlæn gards oc jnnan j fra þeim oc þeira eruingiom oc vnder Gunner Helghesson oc hans eruingia til æuerdelighæ aigho oc alz afrædis kendos oc adernemfd hion j sama

handerbande at þaugh hafdo vpp borett af adernemfdom Gunnare første peninghe oc øfstæ oc alle þer j milliom efter þy som j kaup þeire kom fire førde jord. Till meire visso oc sannynda þa setter ek Orm Þiodolfsson mitt jncigle med þeira jnciglom firir þetta bref er gort war deighi oc sare som før seigir.

Paa den ene Segirem findes Navnet Aslaker Baardsson loghrettoman.

Gudbrand Rolfssön, Kannik ved Mariekirken i Oslo og Bestyrer af St. Stephans og St. George Hospital i Tunsberg, udsteder en ny Afskrift af Registret over Hospitalets Jordegods og Indkomster.

Efter Orig. p. Perg. i d. Deichmanske Bibl. i Christiania. Rolle, c. 5 Tommer bred og c. 6 Kvarter lang, bestaaende af 3 sammenklistrede Pergamentstykkker og forsynet med en Pind i hver Ende til Oprullingen, uden Segl. Överst findes en Pennetegning, forestillende St. Georgs Kamp med Dragen m. m.

295. 1445 [för 1 Juni]. [Tunsberg.]

Anno domini mcdlx quinto anno vero regni illustrissimi principis domini Cristoffori dei gracia regis Norwegie tercio jnnouata est hec rotula siue renouatum fuit hoc registrum reddituum et possessionum hospitalis sanctorum martirum Stephani et Georgij apud Tunsbergh per me Gudbrandum Rolfueri canonicum ecclesie beate Marie virginis Osloie et prouisorem eiusdem hospitalis et prout melius et diligencius potui hic summam exemplaui et fideliter conscripsi curias edificatas et desertas prata predia et nemora et omnes alias possessiones et eorum omnium et singulorum annualem censum secundum modernum censum qui longe differt a priori in valore et quantitate sicuti euidenter patet ex antiquissimis literis registris prescripcionibus et testibus fidedignis de quibus subscripta accepi didici et collegi et perspicatissimo scrutinio quo potui jnquisiui.

Gudbrandz delum

Hwalfbærgh xxiiij kyrleigho land gar aff
Thioræstadha gar aff ij laupa

Jtem jbidem gar aff ij laupa

Jonsgarden deserta iiij merker boll gar aff ij laupa

Wangh iiij laupa land gar aff

Flodha sokn j Hadinga dell

Contlandor iiii merker boll gar aff

Grutlandum iiij m(er)ka boll ger aff Robyggialaghum

Huesta x laupa land gar aff

Bikiar

Spærine merka boll gar af laupar

Fossinni xiij aura boll gar af laup Porderbærgh iij merka boll gar af ij laupar Lundar teigh øyris boll gar af øyri Brynæ ij merka boll gar af ij laupar Heidinstadhum [ii merkæ¹ boll gar af ij laupa Nædhra Ryg xij aura boll gar af hud Øfra Ryg vii aura boll gar af hud Hobelstadhum merka boll gar af laup Ælgharudj vj aura boll gar af ij aura Berghe xij aura boll gar af Mildeswiik gar af [j øris bool.²

Gunnulfsrudh a Modheime h. merka boll gar af Lidhær

Straume vj aura boll gar af iij aura Tweitum vj aura boll gar af iij aura Jlæbrækko vij aura boll gar af iij aura Labærghom vj aura boll gar af Nordby j Skoghabygd ij aura boll gar af ij aura Bamblom

Grofstokkom ij merka boll gar af ij huder
Waghe xij aura boll gar af ij huder
Biorkasætre gar af hud
Ase xiiij aura boll gar af ij huder
Skærkiu merka boll gar af hud
Jtem skoghaleighen af Langang wæff klædis firir iiij aar
Jtem skogh then som kalles Spitalskogh j Slagn sokn gar af efter
pui sem pet bykt verder oc j wnnit
Jtem ein skogh vidh Suærdwiken eiter oc Spitalskogh
ganga af iij aura

Agdum

Nothæland merka boll gar af

Borghasyslo Ryggiof sokn
Primo ein fos j Mos med quærna stødhe gar af
Otterstadhum merka boll gar af hud
Nærdhreimum v merka boll gar af iij laupa [oc ij sura³
Røyre [xvj¹ aura boll gar af [ijd korns. thet ær ij laupæ³
Flukstadhum ij merka boll gar af ij laupa
R[audsne]se ij aura boll gar af
Torpe h. merka boll gar af

Krossum h. merka boll gar af Porleifs rud h. merka boll gar af laup Vrøykiarudh ix aura boll gar af Omundarudh xx ørtoga bol gar af Kambornæ v aura bol gar af iij aura

Æfuiu h. merka boll gar af
Myklunamfne ij aura bol gar af
Nordra Sæter h. merka boll gar af
Kobbarudh h. merka boll gar af laup
Helgarudi vj aura boll gar af
Haugha j Thesala sokn gar af
Heilisfyrdhi [j pvnd salth²
Sundomaness

Jiem j Tuneim sokn j Wikinne Haughenom merka boll Odhensæy sokn

Hadawiik jiij aura boll gar af [ix skin vider 2
Rudh iij aura boll gar af laup
Moswiik iij aura boll gar af [iii skilling . . . 2
Gautstadh ofræ v aura boll gar af j laup
Kringlurudi h. merka boll gar af [j hud²
Frodhawiik ij aura boll gar af
Mælenom b. mark gar af
Mædalsaltness iij aura boll [j hud²
Øfræ Saltness viij ørtoga boll gar af laup
Kilæ tueggia laupa land [ii skilling²
[Jtem Husløs ii skyn²

Skialbergh sokn

Skoftarudj vj aura boll gar af [vi skin*

Taluberghe vij aura boll [gar aff pd malt*

Berghe iij aura boll gar af

Adro Berghe iij aura boll gar af

Kirkiubærghe tueggia laupa land gar af

[Nørste Grimstad vj aurebool gaar af pund korn*

Lunde iij aura boll gar af

[Øfre Gvdeslvnd half ma(r)kebol gaar af jj hvder eller j pvnd korn*

Homfn* x aura boll gar af

Hasle j Warteigha sokn iij aura boll

[Jtem Grimstade oc Gudeslund war skipth i Rompengh*

IX.

Bærgh sokn

Snoreswollum xij auraboll Hwolum ij merkaboll Leifsakre merka boll Hagha x aura boll Vptueit j Watzass sokn [ogher wp i Oreb(e)k oc sster i Flatbergh oc i Løkasbek oc i wadedretthe vth pa stranden i hammeren, oc ii teneleger nidher i ane, thette hermde Olaff Rederson Sigrid Bords dotter Auborgh Vikingsdotter Vikingh Ewindson Gunlek Person oc swerie wille om behoff giør ath the hørde spitals register sielfft vthyde som Roger Torstenson leth lesse etc.²

[Jtem Langakre en ødegord som ligger vider Amunderud som Guttorm ibidem fylgher per multos annos. nota diligenter²

Tuneim sokn

Haghan x auraboll Gudine v merka boll Olzrudh merka boll gar af

Skirisall

J Monom merkabol Namfnesale xij auraboll J Brækko xij auraboll [aff ij huder² Klæpakre [øress bol aff iij skyn² Næsium vestra

Heidrim sokn

Vnnulfsbudha Saltholmen

Sandæ sokn

Bruneimum vj auraboll [ok i Reffsalen h. merke bol² Væruikum ij merka boll gar af ij laupa Skafto ij auraboll gar af Huudauik xij auraboll gar af [ij hvdh² Hierlness vj auraboll gar af hud Tufuom vij auraboll gar af Sighiuælle merka boll gar af Husaby [iii aura booll pd smør² Wælløy h. merkabol gar af

Skedhaugha horad
Vndangspueit x aurabol gar af laup [i Stokkæsokn²
Langabo merkabol gar af
Torrenne merka boll gar af [ij aura² [j tylth bordh²
Brækko merka boll gar af [j hudh²
Budhum h. merkaboll gar af [j thylth bord²

Andabu sokn

Samestadh xij aura boll gar af [en tylth bordh3

Audhnum vj aurabol gar af Vlfsasom h. merkabol gar af Anbiornarudh v auraboll Skorgrofsrudh ij auraboll gar af Eiksrudh merka boll [gar aff ij høns²

Suarfuastadh sokn

Lyngisvarpe h. merka boll [gar af iiii linspund korn² Moren merkaboll ·

Lidhenne j Haughagærdasokn viij ørtoga boll oc lundinne

Wiuilstadha sokn

Lunde xviij aura boll gar af laup Lundrinne x aura boll

Ramfnessokn

Hofue øyris boll Remer vj aura boll

Vndreimsdall

Bakskyrti vj aura boll Bærghennar

Rudhunum syntzsta garden iij merka boll gar af h . . . 8

- (1) Fra [synes senere rettet eller tilskrevet. Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 757.

   (2) Fra [tilskrevet med Haand fra 16de Aarhundrede. (3) Fra [synes senere tilskrevet. (4) Fra [skrevet over Radering med Haand fra 16de Aarhundrede. (5) I Margenen staar: . . . . . . sogn. (6) Fra [tilskrevet med Haand fra 15de Aarhundrede. (7) Igjen udslettet. (8) Paa Bagsiden af Rullen findes de i Dipl. Norv. II No. 139 og 606 aftrykte Breve. (Jfr. ogsaa Dipl. Norv. IV No. 3, 112 og 139.)
  - Hr. Eirik Sæmundssön, Væbneren Einar Fluga og Lagrettemanden Thormod Armessön kundgjöre, at Glöder Thorgeirssön solgte til Hr. Hartvig Krummedike 1 Markebol i Kjer ved Raden i Sæms Sogn (Vestfold) og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Den nederste Kant af Brevet med Seglene er afklippet. (Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 293).

296. Oktbr. [c. 1445 ?¹] Tunsberg.

Ollom monnom them som thetta bref se ædher høyra sendher Erik Sæmundsson riddher Enar Flugha aff vapn Tormodher Arnasson lagretis man a Borra q. g. oc sina kunnich gerande thet vi varom j niddre Haralden i Tonsberghe tystdaghen nest epther vndecim milium virginum anno domini saghom oc hørdhom a handerbandh theyra aff eyne halfuo velboren man herre Hartvik Krummedike en aff annare halfuonne Glødher Torgersson. kendis tha ffyrnemder Glødher ffore oss

oc androm godhom monnom nerwarandom haffua selth fyrnemdo herra Hartwik merka boll iord j Ker vidh Rod ligiandis j Semsonkth ffrelst oc heymolth ffirir hwariom manne badhe med lutom oc lunnendom som till ligher oc lighat haffwer fra fonno ok nyio vtan garst oc innan vndan sik oc sina arffua oc vnder atnemdan herra Hartvik oc hans arffua till æwerdeligha odels eygho oc alz affredis oc medh allo retther fare. kendis oc atnemdher Glødher Torgersson hafua vp boret førsta peningh oc øffsta oc alla ther i mellom epther thi som i kaup theyra kom ffirir ffyrnemda iord. Till saninde her om tha hengiom vi vaar insigle ffirir thetta breff som giort vaar deghi oc are som før sigher.

Bagpan med senere Haand: Breff om Ker y Seem sogenn: som Gleder Torgersson solde her Harthwiig Krommedickge.

(1) Aarstallet er udeglemt; Brevet man være ældre end Novbr. 1449, da Einar Fluga blev Ridder, og yngre end 1442, da Eirik Sæmundssön endnu var Væbner i 1440 og saaledes ikke vel kan være bleven Ridder förend tidligst ved Kong Christoffers Kroning i Oslo 2 Juli 1442.

To Lagrettemænd kundgjöre, at Thorbjörn Thorkelssön overdrog Hr. Hartvig Krummedikes Foged Haakon Pederssön 1 Markebol Jord i Flotasannes i Thjödlings Sogn paa Vestfold, fordi hans Hustru Thora Gudleiksdatter havde bedrevet Hor med Thorolf Audunssön; hvis Jorden ikke er indlöst for 32 Mark i gangbar Mynt inden tre Ahr, skal den tilhöre Hr. Hartvig. Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

297. 28 Marts 1446. Flotasannes.

Ollom monnom p[eim som] pette bref sea ædher høra senda Gester Vigle[iksson] oc Postein Swensson logrettis men quediu gudz oc sin[a kunnikt] gørande at mith varum a Flotasandneysi er ligg[er] i Piodlings sokn a Vestfoll *manadaghagen eft[er midfa]sto sunodagh anno dominj m ed xl sexto saghom oc herdom aa at Porbiorn Porkelsson sette Haquone Pederss[yni fogw]tte herre Hartuiks K(r)umedich riddare, merker bool iardar i Flotasannæsy i fyrnempde jord pil lausna[r inn]an iij aaradagh fra fyrnempdom degy firir ij merker oc xxx i gangspeningom firir hordømæ er Pora Gudleiksdotter hafde giort med Porolfue Audonssyni eighin kona adernempds [Por]biorne, med pui skilorde at vare swa at fyrnempt merka bool vare ey løyst innan fyrnempdan iij aara[dagh] þa skulde adernempt merkabool vara fra Porbiorne honom oc hans erfuingiom oc vnder her Hart[u]yk honom oc hans erfuingiom til eweliger eigho med ollo afræde med lutom oc lunindom fra formo oc nyo vttan gards oc jnnan som þil ligger eder leghit hefuer fyr-

nempdo merka bool oc akeralaust firir hwario manne hil saninda her om hengiom meer okar jnoigle firir hette brefer giort var degy oc are som fyr segher.

Bagpaa: bref vm Sandnes som Torbiorn Torkelson solde her Hartwiig Krommedycke ligger paa Westffollenn.

To Lagrettemænd kundgjöre, at Gudthorm Sveinssön og hans Hustru Ingerid Thorlaksdatter mageskiftede hele Thofsrud (12 Öresbol) i Hofs Sogn paa Fit til Thorstein Gudthormssön og hans Hustru Gunnvor Jonsdatter mod 14 Öresbol mindre end 1 Örtogsbol Jord i Gand sammesteds.

Ester Orig. p. Perg. p. Gavno i Sjælland. 2det og Levning af 1ste Segl vedhænger.

298. 5 Juni 1446. Hof (Fit).

Ullum monnum beim som hættæ bref sen ædder høiræ sender Arne Olaf son ok Sigurder Annundz son sworne logrettes men q. g. oc singe kunnikt gerande at mith warom a Hofue a Fiith a hwitæsunnodag anno domini mo cdo quadragesimo sexto sagom oc hordom a handerbandh beire af eine halfuo Guttorm Sweinson oc Ingerit Polacx dotter eigin kona hans, en af annare halfuone Porstein Guttorm son oc Gonor Jons dotter eigin hustru hans widerkiendis haw ha ool j sama handerbande, at baw hafdo giort iordeskipte i sine mellom, i swa mathæ at Gutorm oc Jagerid addernemdh skula fylgie oc eige frielsligæ ertoge bool mindre en fiurton aure bool jerder j Gande fra Porsteine oc Gonoræ oc beiræ erwingie oc wnder Guttorm oc Ingeridh oc beire erwingie frielst heimolt oc akierelaust firir hwarium manne med ollum lutum oc lunindum som til ligger oc leghet hafuer fra forno oc nyo viten gardz oc innen til euerdeligre eigo oc aldz afredis. En Porstein oc Gonor addernemd skula fylgie oc frielslige eige alt Pofsrud som eer xii aure bool fra Guttorme oc Ingeride tidnemde oc beire erwingie oc wnder Porstein oc Gonor tidnemde oc peire erwingie frielst heimolt oc akierelaust firir hwarium manne med ollum lutum oc lunindum som til ligger oc legheth hafuer fra forno oc nyo vtten gardz oc innen til enerdeligre eigo oc aldz afredis, jtem werder nokot wfrielst ædder ned logum af søkt j addernemde Gande þa gange tidnemder Guttorm in after i Tofsrad swa mykit, en werder oc nokot wfrielst, ædder med logum afsøkt i Tofsrud þa gange Porstein tidnemder swa mykit in after j tidnemt Gand. liggie pesse bade ierder Gand oc Pofsrud j Hofsokn a Fiith a Raumerikie. Til meire wisso oc sanind ha hengiom mith okor incigli farir tettæ bref eer giort war degi oc are som fyr segir.

Bagpaa: Er Gandh all jorden xiv eris boll ertogh boll mindre som *bleffuedh inneholt. — xiiij aura boyll iord paa Gann en ertug mindre.

Tre Lagrettemænd kundgjöre, at Gunnvor Thorgrimsdatter erkjendte, at hun havde givet Lif Dyresdatter og hendes Sön Olaf (Thorgeirsöön) kvit og fri for al Tiltale i Anledning af sin Söns uforsætlige Drab ved (Olafs Broder?) Andres Thorgeirssön.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Se Dipl. Norv. VIII No. 298).

299. 31 Oktbr. 1446. Strand.

Orm Haluardzson Ellinger Sweinsson oc Swein Jonson loghrettismen q. g. ok sinæ kunnicht gørande at wer warom a Strandh j Heytrædale a Helghonæ messo eften anno dominj mo cdxlvj. saghom ok høyrdhum a at Gunwor Thorgrimsdotter weitte widhergango fore oss at Liiff Dyredotter ok Olaffuer son hennæ hafde giort hennæ til fulnædhe ok j mynne blifuit vm allæ tha tiltalu som hon thottis hafua til them a son syns weghnæ som Andres Torgeirson wart at skada vforsynio, oc ther med gaff hon førnempdæ Liiff oc hennæ son Olaff ok theiræ erfuingiæ quittæ ok lydhughæ fore sik ok sinæ erfuingiæ vm allæ tiltalu oc gioldhæpter son syn, ok til sanninde her vm tha setie wer war jncigle fore thettæ breff som gjort war deghi ok are som før seghir.

Bagpaa: breff Liif oc Olafs a Strandh vm Gunworæ.

Pave Eugenius IV bekræfter den allerede i nogen Tid forsögte Foranstaltning med Beskikkelse af to Generalvikarer for Observanterne af Minoriterordenen, en i de Cismontanske og en i de Ultramontanske Provinser, samt giver nöiagtige Bestemmelser om deres Valg og Virksomhed.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) p. 252-61 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. XI p. 251-53, hvorfra Varianterne. Jfr. ovenfor No. 226.)

300. 17 Decbr. 1446. Rom (Vatikanet).

Evgenius episcopus servus servorum dei ad [perpetuam¹ rei memoriam, ut sacra ordinis Minorum religio cujus zeli sinceritas ex suis laudabilibus clarens operibus commendabile plurimum catholice fidei prestare non desinit augmentum ab omni reddatur quantum permiserit altissimus adversitate secura internis gerimus insitum [vobis efficere² ut [semoto³ quod officit et subrogato quod proficit [nil rema-

neat4 quod fratres [ab incepti5 forsitan retrahat salubritate propositi aut ullatenus robur sacre religionis infringat. Sane siguidem dilectus filius Antonius de Rusconibus sacre theologie professor [ac6 ordinis Minorum generalis minister nobis [suadens7 ac nonnullis8 sacre theologie professoribus et probis [ipsius religionis⁶ viris [suasionis nostre⁹ propositum laudantibus assentientibusque et id ipsum consulentibus duos instituit vicarios dilectos 10 [videlicet 11 Johannem de Capistrano in et super omnes in partibus [Cismontanis commorantes 12 et Johannem de Mauberto in et super omnes in partibus Ultramontanis ejusdem ordinis fratres de observantia nuncupatos professores cum plenaria sui officii [pietate utrisque sigillatim 18 concessa ut [ex 6 suis nostris insertis litteris Cum igitur ex prefata institutione status quietem evidenter apparet. fugata vagationis materia [sacri studii14 attentionem personarum augmentum et [plura¹⁵ bona ut certa experientia didicimus ipsis fratribus de observantia nuncupatis necnon Christiane religioni ex eorum exemplari vita accessisse intelligamus et [pluriora16 domino concedente in futurum evenire [sperentur17 si eadem institutio futuris'temporibus perseveret. Nos qui singulorum presertim regulari observantie deditorum quietem pariter et salutem intensis desideriis affectamus inherentes constitutionibus et statutis super hujusmodi [disponentibus18 editis sacri Constantiensis concilii et felicis recordationis Martini pape quinti predecessoris nostri motu proprio non ad alicujus nobis super hoc oblate petitionis instantiam sed ex certa [nostra 6 scientia auctoritate apostolica de consilio et assensu venerabilium fratrum nostrorum sancte Romane ecclesie cardinalium statuimus decernimus et ordinamus ut deinceps vicarius generalis ipsorum fratrum de observantia Ultramontanus [circa¹⁹ finem triennii ex quoad officium vicariatus electus fuerit [possint²⁰ et debeat convocare vicarios et discretos [vocem²] in congregatione [habentes²² deputatos quarumlibet vicariarum et provinciarum sibi subjectarum in loco per ipsum vicarium generalem deputando [et circa²³ finem ipsius triennii capitulariter facere congregari. Quorum si qui infirmitate vel [alio 6 legitimo impedimento detenti interesse non possint per nuncios ab eis deputatos vel [per6 supplecionem [vocum24 juxta eorum consuetudinem presentia suppleatur, qui sic congregati facultatem habeant [omnia et singula faciendi ordinandi atque disponendi que jure consuetudine et ex privilegiis possint fratres^{2 5} ejusdem ordinis in corum similem vicarium generalem, cujus electionem si a duabus partibus eligentium celebretur quam primum commode fieri poterit generali ministro totius ordinis [juxta eorum consuetudinem⁶ faciant presentari, ipse vero generalis minister infra triduum a presentatione sibi facta

280 1446.

[predictum electum²⁶ confirmare teneatur concedendo et committendo [ei6 plenarie vices suas dando scilicet ei liberam auctoritatem et potestatem ac omnimodam facultatem²⁷ super omnes et singulos fratres de observantia nuncupatos (et si alio nomine quispiam eorum nominenture in partibus Ultramontanis [commorantes et commoraturos tam in capitibus quam in membris visitandi publice et private vocandi citandi inquirendi examinandi procedendi judicandi [amonendi²⁸ terminandi decidendi sentenciandi approbandi reprobandi corrigendi [arcendi²⁹ detinendi puniendi carcerandi et a carceribus liberandi ad actus legitimos restituendi fratres vicariarum et provinciarum hujusmodi collocandi et commutandi expellendi et revocandi fratres de [Citramontanis 30 partibus cum bona licentia venientes (recipientes³¹ apostatas omnes ad ordinem redire volentes cum penitentia que eidem vicario videbitur injungenda reducendi et acceptandi fratres conventuales dummodo suis ministris non sint rebelles et ab eis licentiam petierint et penitentiam non effugiant delictorum veraciter cupientes ad meliorem frugem se transferre et vivere regulariter recipiendi officiales et prelatos quoslibet sibi subjectos cum opus fuerit aut casus exegerit privandi absolvendi deponendi et restituendi vel alios loco eorum de consensu tamen fratrum eorundem locorum in quibus hujusmodi^{3 2} officiales aut prelati existunt vel saltem majoris partis eorundem [instituentes^{3 5} fratres conventus [domus loca et heremitoria⁸⁴ predicta presentia⁸⁵ et futura [eis subjecta⁸⁶ informandi et reformandi absque socio vel sine licentia de Citramontanis partibus [seu Ultramontanis⁶ [delinquentes³⁷ puniendi, et quos noverit abiles et idoneos etiam ad sacros ordines [usque38 ad sacerdotium inclusive promoveri faciendi [et6 ad confessionis et predicationis officia promovendi et promotos cum eidem vicario videbitur privandi vel suspendendi omnes et singulos fratres sibi subjectos ab ómnibus peccatis suis penis spiritualibus [et^{3 9} temporalibus excommunicationibus suspensionibus transgressionibus regule et statutorum casibus irregularitatibus et censuris [prefato40 generali ministro commissis vel reservatis libere absolvendi liberandi et dispensandi [quotiens41 opus fuerit se quoque ab hujusmodi absolvi liberari et dispensari faciendi etiam [quotiens41 oportere ei videbitur ad omnes provincias et vicarias et ad presentiam ipsius generalis [ministri6 ac Romanam curiam accedendi et mittendi fugientes a seculo a quoscumque volentes deo in dicto ordine deservire tam pro clericis quam pro laicis ad habitum et professionem recipiendi gratie sive littere quecumque a [prefato40 generali ministro eisdem fratribus concesse vel destinate vel in posterum concedende [vel destinande si tales essent ab observantia regulari distraherentur

fratres hujusmodi aut que scandalum in regimine eidem vicario commisso parerent habeantur pro infectis contradictores et rebelles per censuram ecclesiasticam et alia juris et dicti ordinis remedia etiam per invocationem brachii secularis vel ecclesiastici si opus fuerit compescendi congregationes in provinciis et vicariis omnibus [eis42 subjectis sive pro electione vicariorum sive pro aliis utilibus negotiis et occurentiis oportunis faciendi sive fieri faciendi, et generaliter specialiter que omuja alia et singula48 circa fratres conventus domos [loca et heremitoria44 hujusmodi faciendi excercendi disponendi ordinandi administrandi⁴⁵ statuendi que ipse minister generalis facere posset si personaliter interesset, easdem insuper auctoritates et gratias potestates et facultates per insum ministrum generalem eidem vicario concessas vel earum partem aliis fratribus quos ad hoc judicaverit idoneos [committentes et concedentes, 46 nec non per ipsos dicti vicarii 47 committi et concedi faciendi mandet [preterea48 ipse generalis minister quod mandatum in commissione [dicto40 vicario facta in scriptis [semper6 appareat omnibus et singulis fratribus in [prefatis49 Ultramontanis partibus commorantibus et commoraturis prelatis et subditis ad meritum obedientie salutaris in virtute spiritus sancti quatinus omni appellatione postposita quam nullo modo facere liceat in omnibus et per omnia firmissime pareant et obediant eidem vicario toto tempore sui vicariatus tanquam persone ipsius ministri generalis et nullo colore vel causa quesitis possint ipsi fratres [sub pena⁵⁰ excommunicationis et carceris et privationis officiorum et omnium actuum legitimorum late sententie ad subterfugiendum correctionem examinationem reformationem et [prefati⁵¹ vicarii seu vicariorum illi [subjectorum⁵² obedientiam ad conventus [domos et herimitoria seu loca alia quecumque⁵³ illius cure non commissa aufugere neque si jam aufugerint vel deinceps aufugere contingeret ministri custodes [et 6 guardiani seu quicumque alii fratres eidem [prefato 40 vicario non subditi cujuscumque conditionis gradus et dignitatis existerent sub pena privationis 54 officii et excommunicationis late sententie et privationis omnium actuum legitimorum audeant illos recipere aut forte receptos vel in posterum recipiendos retinere contra ejusdem vicarii velle vel vicariorum illi subditorum. [et55 si quid aliud facultatis et auctoritatis in dictis litteris continetur quarum tenorem hic volumus [habere 5 6 pro sufficienter expresso ac si de eis de verbo ad verhum facta esset mentio specialis. One commissio [assumptionis⁵⁷ ad dignitatem suspensione depositione vel obitu [dicti58 generalis committentis nullatenus exspiret, sed firma auctoritate apostolica ad tempus [inconcussa⁵⁹ et stabilis perseveret, quo triduo elapso et [electo non

282 1446.

confirmato 60 electus ipse [non 6 confirmatus cum plenaria [pietate 61] hujusmodi [atque preceptis usque ad successoris electionem habeat et sedis apostolice auctoritate infra quod tempus non valeat dictus vicarius suo renunciare officio nisi scitu vicariorum omnium vicariarum et provinciarum discretorumque aut majoris partis eorundem possit nichilominus predictus vicarius convocare omnes vicarios illi subjectos discretosque infra tempus sui officii in loco per ipsum deputando quotiens Et si tempore electionis [prefati68 vicarii sibi opus visum fuerit.62 vacaret generalatus officium faut generalis excommunicatus esset vel suspensus⁶ electum ipsum vicarium cum premissa [pietate⁶] confirmatum censeri et esse volumus atque ordinamus, interim vero dum fuerit confirmatus [is qui predictum vicariatus officium exercuit ante electionem 64 exerceat officium vicarii generalis et premissa que circa convocationem congregationem [ordinationem dispositionem executionem6 electionem presentationem et confirmationem et commissionis stabilitatem per [prefatos 65 dilectos filios ministrum generalem et ejus [prefatum 6 vicarium et ceteros ut [premittitur66 fieri volumus ita et per inferiores ministros et eorum vicarios provinciales hujusmodi et qui adesse habent [esse et6 debere fieri in suis provinciis et vicariis [singulis annis6 statuimus et ordinamus [vicaria Gosne propter illius amplitudinem excepts.6 vicarius generalis infra [sui officii tempus⁶⁷ ex hac luce migraverit [seu alias ab officio amotus fuerit,6 vicarius in cujus provintia mori [vel amoveris contigerit nunciet [quanto cicius68 poterit aliis vicariis Ultramontanis et de consilio atque [assensu⁶⁹ duorum proximorum vicariorum [terminet⁷⁰ locum et tempus nisi fuissent per vicarium ante ejus obitum [vel amotionem6 deputata et convocet qui [fuerunt71 convocandi pro successoris vicarii electione celebranda, quo vacationis tempore auctoritate sedis apostolice excercent officium vicariatus hujusmodi vicarius ipse in cujus provincia obiit [vel amotus fuerite predictus vicarius generalis cum plena potestate premissa. [Hoc idem intelligi volumus de vicariis provinciarum seu vicariarum cum eos mori vel amoveri contigerit provincias regi et gubernari per guardianum in cujus guardiania talia evenerint salva semper et reservata predicti vicarii generalis ut premittitur potestate,6 Generalis vero aut quisquam ministrorum vel custodum seu [fratrum^{7 2} dicti ordinis [prefato^{4 0} vicario generali seu⁷⁸ vicariis vel cuipiam fratri ejusdem familie de observantia [nuncupate⁷⁴ molestiam seu impedimentum aliquod inferre non audeat nec presumat [sub pena excommunicationis late sententie privationis officii omniumque actuum legitimorum ut in predictis litteris continetur⁶ nisi quod [prefatus^{7 5} minister generalis per se dumtaxat personaliter visitare

el corrigere possit el valeat predictum vicarium generalem fratrem seu fratres conventum [domum locum seu heremitorium, 7 6 eiusdem familie pie [ets benigne ac caritative ad meliorem frugem provocando, et si [quemquam^{7 7} quod absit repererit criminosum ipsum vicarium de consilio et assensu⁷⁸ majoris et sanioris partis fratrum domus [heremitorii⁶ loci⁷⁹ conventus visitatorum in eodem loco et non extra⁸⁰ punire penitenciare et emendare secundum quod delicti qualitas exegerit faciendum. De regimine vero et cura⁸¹ predictorum de observantia nuncupatorum se aliter non [intromittant.82 [Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis necnon statutis et consúetudinibus dicti ordinis juramento confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis privilegiis quoque et indultis ac litteris apostolicis generalibus vel specialibus quibuscumque quorumcumque tenorum existerent per que presentibus non expressa vel totaliter non inserta effectus eorum impediri valeret quomodolibet vel differri et de quibus quorumque tenoribus totis de verbo ad verbum habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Quibus omnibus et singulis aliis in suo robore permansuris quo ad premissa derogare intendimus et expresse derogamus per presentes ceterisque contrariis quibuscumque.⁶ Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre constitutionis ordinationis voluntatis statuti intencionis et derogationis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Rome apud sanctum Petrum anno incarnationis dominice m.º cccco xl[vj.0 xvj.0 Kalendas Ianuarij pontificatus nostri anno xvj.083

⁽¹⁾ faturam. - (2) votis affectum. - (3) submoto. -- (4) nihil maneat. - (5) a czepti. - (6) mangler. - (7) suadentibus. - (8) etiam tilfőies. - (*) nostrum. - (10) fratres tilfoies. - (11) scilicet. - (19) Citramontanis. - (15) potestate utrique singillatim. - (14) sacro studio. - (15) plurima. -(16) plura. — (17) speretur. — (18) dispositionibus. — (19) prope. — (20) possit. — (21) ab nomen. — (22) habentibus. — (23) ante. — (24) vocis corum. — (26) eligendi et eligere sint astricti unum religiosum. — (26) prædictam electionem. — (27) suam tilfõies. — (28) amovendi. — (29) arctandi, - (30) Cismontanis. - (31) recipiendi. - (22) fratres tilfoies. - (33) substituendi. — (34) domos et loca. — (35) pariter tilfoies. — (36) constructa. - (87) venientes. - (80) et. - (80) vel. - (40) prædicto. - (41) quoties. - (42) ei. - (43) in spiritualibus tilfdies. - (44) et loca. - (45) et tilfdies. - (46) committendi et concedendi. - (47) commissarios tilfõies. - (48) propterea. — (49) prædictis. — (50) ad pænam. — (51) prædicti. — (52) subditorum. — (68) et loca. — (64) sui tilfōies. — (65) aut. — (66) haberi. - $\binom{57}{2}$ assumptione. - $\binom{59}{2}$ ipsius. - $\binom{59}{2}$ concessionis. - $\binom{60}{2}$ electione non confirmata. — (61) potestate. — (62) ad triennium habeatur, sedis aposto-

lice auctoritate. — (63) prædicti. — (64) vicarius, in cujus previncia contigerit fieri hujusmodi electio. — (65) prædictos. — (66) prædicitur. — (67) triennium. — (66) quantocyus. — (69) consensu. — (70) determinet. — (71) fueriut. — (72) frater. — (73) ceteris tilfôies. — (74) nuncupatis. — (75) prædictus. — (76) locum vel domum. — (77) quidquam. — (78) majoris partis vicariorum prædictorum, ceteros vero de consilio et consensu tilfôies. — (79) vel tilfôies. — (80) corrigere valeat tilfôies. — (81) fratrum tilfôies. — (82) intromittat. — (83) v. iii. Idus Jan. p. n. a. xv (3: 11 Januar 1446), naar Aaret er regnet fra Incarnationen efter Pave Eugenius's Bestemmelse i 1445. Aarstallet ovenfor skulde efter denne Incarnationsberegning ogsaa rettelig været: xlv.º

To Lagrettemend i Thelemarken kundgjöre, at Svenke Neridssön og Ingebjörg Bergulfsdatter solgte til Halleard (H)aferssön 8 Löbsland i Raumsdal (i Eidsborg Sogn) for 3 Mærker Guld og oppebare Betalingen. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

301. 5 Januar 1447. Eidsborg.

Ollom monnom þæim sæm þetta bref sæiaæder hæyra sender Haluarder Arnasson Olafuer Asualsson logretomen a Pælamarkenne q. g. ok sina kunnikt gærande at mith varom j hia saom ok hey(r)dom a at þæir heldo hondom saman af enne holfuo Svenke Næridzsson ok Ingeberg Bergulfsdotter en af annara holfu Haluarder Afuersson med þæim skilmala at fyrnemder Swenke ok Ingeberg seldo adernemdom Haluarde viii laupaland j Raumzdall fyre iii merker gulz frialst ok *hæmlholt for huariom manne med ollo þy sem till ligger ok læget hafuer fra forno ok nio vadan ser ok sinom [ær]uingom ok vader Haluard Afuerson ok hans æruinga till æuerde[le]ga æigho, kendis fyrnemder Swenke ok Ingeberg at þau hofdo vpboret þær iii mærker gulz ok yfuer gefuet j kyrlag, Till sannynda her vm sette mith okkor insigle for þetta bref ær gort var j Æizborgh a tolfta dag jola anno domini [m]cdxl septimo.

Pave Eugenius IV paalægger den höiere Geistlighed at være Prædikebrödrene og Minoriterne behjælpelig i Bekjæmpelsen af de igjen opdukkende vildfarende Meninger anganende Nödvendigheden af Skriftemaalets Aflæggelse for Sognepresten, hvilke i sin Tid Mag. Johannes de Poliaco fremsatte men siden maatte tilbagekalde.

Indtaget i Vidisse af 29 Juni 1448 nedenfor (Msscr. Barth. III (D) p. 93—97). (Trykt i Raynaldi Annales ecclesiastici Tom. XVIII 6. 332—33, hvorfra Varianterne.

— Se ovenfor No. 209 og Dipl. Norv. VII No. 95).

302. 16 Januar 1447. Rom (Vatikanet).

Evgenius episcopus servus servorum dei universis et singulis venerabilibus fratribus patriarchis archiepiscopis episcopis ac dilectis filis electis et abbatibus ubilibet constitutis ad quos presentes [litere1 pervenerint salutem et apostolicam benedictionem. [Gregis nobis crediti curam gerentes pervigilem studiis efficere conamur assiduis ut pro quorum salute languores humanos altissimi filius perpeti voluit fideles execrandis non involvantur erroribus, sed nostri directiones ministerii prout superna gratia contulerit a noxiis ac dispendiis jugiter preserventur, et ut etiam vos in parte sollicitudinis vocati pro dictis exstirpandis erroribus onem et operam ferventius impendatis. Nos pro injuncto nobis officio excitamus¹ dudum [siquidem¹ felicis recordationis Bonifacius papa octavus predecessor noster in sua que incipit super cathedram² constitutione sive decretali quam postea pie memorie Clemens papa quintus etiam predecessor noster in Viennensi concilio innovavit et que subsequenter ad heremitarum sancti Augustini et [Carmelitarum³ ordinum fratres per sedem apostolicam extensa fuit inter cetera statuit et ordinavit quod in singulis civitatibus et diocesibas in quibus Predicatorum et Minorum ordinum fratrum loca consisterent ac in locis ipsis vicinis in quibus loca hujusmodi non haberentur magistri et priores4 provinciales ministri nec non custodes Minorum ordinum predictorum ad presentiam prelatorum ibidem se conferrent per se vel [per: fratres qui ad hoc electi forent in eorum civitatibus et diocesibus (confessionem⁶ suorum subditorum confiteri sibi volentium audire libere valerent et hujusmodi confitentibus prout secundum deum expedire cognoscerent penitentias imponere salutares ac beneficium absolutionis impendere de licentia gratia et [beneficio? eorundem prefatique magistri priores ac ministri studerent eligere personas idoneas sufficientes (vita probatas discretas modestas atque peritas ad tam salubre ministerium et officium exeguendum. Quas sic electas prelatis ipsis presentarent vel facerent presentari ut de illorum licentia gratia et beneplacito in civitatibus et diocesibus corundem persone sic electe huiusmodi confessiones sibi confiteri volentium audirent et eis imponerent penitentias salutares ac beneficium absolutionis impenderent prout in ipsa constitutione sive decretali plenius continetur, et licet postmodum ad pie recordationis Johannis pape xxij etiam predecessoris nostri notitiam deducto quod quondam Johannes de Poliaco magister in theología sequentes articulos (temeratº publiceque docuerat videlicet quod confessi10 licentiam generalem confessionos audiendi habentibus eadem peccata que

286 1447.

confessi fuerant iterum proprio sacerdoti confiteri tenerentur ac stante statuto [omnes¹¹ utriusque sexus in concilio generali [edito¹ nec deus [nec12] Romanus pontifex facere posset quod parochiani non tenerentur [omnia18 peccata sua semel in anno proprio sacerdoti scilicet parochiali curato confiteri quodque non posset papa generalem dare potestatem audiendi confessiones immo nec deus [quin14 confessus generalem [habenti¹⁵ licentiam [teneatur¹⁶ eadem iterum suo proprio sacerdoti veluti parochiali curato confiteri dictus Johannes predecessor noster a verbis [que1 vas electionis [protulit1 exordium sumens habita inde per plures sacre pagine professores examinatione diligenti nec non de venerabilium fratrum suorum sancte Romane ecclesie cardinalium consilio et assensu prefatos articulos tanguam falsos et erroneos et a sana doctrina devios auctoritate apostolica dampnaverit [ipsemet¹⁷] Johannes de Poliaco veris rationibus opinioni quam dudum habuerat contrariis et quibus respondere non poterat demonstratis18 eosdem articulos non esse veros affirmans illos in consistorio publico nec non ipsorum Johannis pape et cardinalium presentia revocaverit, tamen sicuti nuper fratrum [ordinum19 eorundem lamentabili querela ad nostrum non sine displicentia gravi pervenit auditum plures ecclesiastice nec non alie utriusque sexus persone reprobos [superstitiosos20 articulos hujusmodi amplexantes fideliumque animos inficere ac eos ut fratribus ordinum hujusmodi non confiteantur et ab illorum devotione retrahere [volentes² ne dum predictos sed et alios etiam sacris canonibus omnino contrarios articulos astruere publice non verentur videlicet quod confessio fratribus sic electis [et1 admissis facta dubitabilis et incerta sit unde tenentur omnes incertum dimittere et sic solum confiteri suis sacerdotibus curam animarum habentibus sub pena peccati mortalis, et quamvis ipsi fratres admissi auctoritatem habeant confessiones audiendi et absolvendi tamen²² eos accedendi populus subjectus sine licentia proprij sacerdotis non habet potestatem, fratres quoque privilegia pro confessionibus audiendis et sepulturis habendis petentes in peccato mortali et Romani pontifices illa me(n)dicantibus concedentes sive confirmantes etiam²³ simili peccato et excommunicati [sunt²⁴ ac dicti fratres mendicantes non pastores sed fures²⁵ et lupi [rapaces¹ censentur sacerdos autem curatus mendicantibus, confessiones audiendi licentiam dans magis super [illo²⁶ statuto [omnes¹¹ utriusque sexus dispensat quam papa fratribus licentiam tribuens juxta formam decretalis antedicte nos igitur [et1 animarum et alia que premissorum articulorum occasione nisi prodeuntes inde confutarentur errores succedere possent pericula trepidantes ac illis quantum in nobis fuerit obviare cupientes omnes articulos predictos una cum venerabilibus fratribus nostris sancte Romane ecclesie cardinalibus mature inspeximus et per diversos in jure canonico doctores ac sacre pagine professores diligenter examinari fecimus et quia protinus illos falsos et erroneos ac eisdem [canonibus¹ adversos fore reperimus illos de dictorum fratrum nostrorum sancte Romane ecclesie cardinalium consilio et assensu auctoritate apostolica pro falsis erroneis et [adversantes²⁷ sacris canonibus dampnatos reprobatosque declaramus atque decernimus, quocirca universitati vestre per apostolica scripta mandamus quatinus singuli vestrum quando super hiis a quoquam predictorum ordinum Predicatorum Minorum et aliorum mendicantium super premissis privilegiatorum magistro generali et provinciali ministro vicario vel aliud gerente officium fueritis requisiti ad confutandos et reprimendos ac penitus tollendos hujusmodi errores prout in prefatis decretali sive constitutione super cathedram ac [ex vagante²⁸ vas electionis continetur diligenti studio atque cura provideatis ac intendatis prefatasque constitutiones integre servantes faciatis ab omnibus inviolabiliter observari. et si [quis²⁹ forsan hujusmodi dampnatos ut prefertur articulos aut aliquem seu aliquos eorum pertinaciter asserere vel tenere seu predicare [inveneritis 30 contra illos communiter vel divisim tamquam contra hereticos et de catholica fide suspectos procedere nec non ipsos et eorum quemlibet juxta tantorum excessuum qualitatem per censuram ecclesiasticam et alia oportuna juris remedia auctoritate predicta compescere studeatis in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre declarationis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. apud sanctum Petrum anno incarnationis dominice millesimo quadringentesimo quadragesimo sexto, decimo septimo Kalendas Februarij pontificatus nostri anno (decimo) sexto.

(1) mangler. — (2) Se ovenfor No. 74. — (3) B. Mariæ de Monte Carmelo. — (4) principales Prædicatorum aut eorum vicarii, et generales ac tilfõies. — (5) quos ad hoc idoneos fore putaverint, humiliter petituri, ut fratres tilfõies. — (6) confessiones. — (7) beneplacito. — (8) vitæ probatæ. — (9) tenuerat. — (10) fratribus tilfõies. — (11) omnis. — (12) vel. — (13) omnes. — (14) quia. — (15) habens. — (16) teneretur. — (17) et reprobaverit ipseque. — (10) et tilfõies. — (10) ordinem. — (20) superstitiososque. — (21) molientes. — (22) ad tilfõies. — (23) in tilfõies. — (24) essent. — (26) latrones tilfõies. — (27) adversantibus. — (80) extravagante. — (80) aliquos. — (80) invenietis.

To Mænd kundgjöre, at Thorgeir Anundssön og hans Hustru Thora Vebrandsdatter erkjendte at have solgt 1 Markebol Jord i söndre Risteigen (i Rollag) og Halvparten af Husene paa den nordre Gaard, hvilket var Thoras Hjemgifte, til Niklis Audunssön og at have oppebaaret Betalingen derfor.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 1ste og Levn. af 2det Segl vedhænge. (Se Breve af 16 April 1458, 5 Juni 1463 og 1 Juni 1478.)

303. 3 Septbr. 1447. Landsverk.

Ullom mannom them sem thetta bref size æder høre sænder Kietil Thormotson oc Gunliek Narfuæson q. g. oc sina kunnith gierendhæ at mit varum a Lanzswærkiæ i efræ gardonom som ligger i Rollax sogn i Nomedalæ sino dagen nest firir Mariamesso sfræ m cd xivij sagom oc herdom a at ther hældo handom samal Niclis Øfdenson af eno halfuæ æn af adræ halfuæ Thorgier Anundhson oc Thoræ Vebranzsdøter egen kono hans med thi skil ordom at Thorgier fyrde sældhæ Niclis fyrde j markæ bool jardær i Risthynom i syddrægar(do)nom oc [halff1 hvsnum i nordræ gardonom med ja oc hander bandh Thore egen kono hans Thorgiers som hennæ gyfthinghælandh var med allom lutum oc lunnundom som til ligger oc liget hafuer fro fornor oc nyo fra seer oc sinom ærfuinghæ oc vnder Niclis fyrde oc hans ærfuingghæ til euerdelighæ (eighæ) oc alzs af rædes. Jtem kannes thæ fyrde hion Thorger oc Thore egen kono hans j sama hander bandh at thaw hafde op boret firstæ peninghæ oc ofstæ oc (alt) *threr j mellom var som i køp teres kom oc Niclis Øfdenson, til sannindhæ her om settiom mit okkor jnsiglæ firir thetta bref som giørt var degi oc ar som fyr siger.

(1) Skrevet med andet Blæk over noget, der er udskrabet.

Jon Erikssön, Prest i Heydalsmo, og en Lagrettemand sammesteds kundgjöre, at Sven Asgerssön solgte 3 Markebol Jord i Vestikeet til Halvard og Nerid Thorgeirssönner (Thorgardssönner?) for 8 Kyrlag, som han oppebar.

Efter Orig. p. Perg. i det Deichmanske Bibl. i Christiania. Den nederste Kant af Brevet med Seglene afklippet.

304. Uden Dag 1447. [Heydalsmo.]

Ullom monnom þæim sæm þetta bref sæia æder høra sænder Jon Erikxson prester j H[øydalsmoo] ok Nicholas Dyrason logrettoman þar sama stat, q. g. ok sina kunnikt gø[rande at] Sven Asgersson hefuer selt Haluarde ok Næride Torgarssonom iii mark[abol iardær j] Væsttuet fore viii kyrlag frialst ok hæimholt med ollo þy sæm till ligg[er ok 1447 289

leget] hafuer. kændis fyrnemde Sven at han bafde vp boret, þau viji kyrlag [ok til meiræ] sannynda her vm settom mith okkor insigle fore betta bref er gort var j [Høydalsmoo] anno domini mocdoxlo septimo.

Pave Nicolaus V stadfæster sin Formand Pave Eugenius IV.s Brev angaaende Bekjæmpelsen af visse vildfarende Meninger om Skriftemaalet. Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) p. 93 og 97-98 af en Afskr. fra Aar 1500.

29 Juni 1448. 305. Rom (Vatikanet).

Nicolaus episcopus servus servorum dei universis et singulis venerabilibus fratribus patriarchis archiepiscopis episcopis ac dilectis filiis electis et abbatibus ubilibet constitutis ad quos presentes litere pervenerint salutem et apostolicam benedictionem. Promissionis nostre debet provenire subsidio ut ea que a bone memorie predecessoribus nostris in religionis augmentum utiliter gesta sunt illesa permaneant et ab omnibus inviolabiliter conserventur. Hinc est guod nos tenores quarundam literarum felicis recordationis Evgenii pape iiij predecessoris nostri in ipsius registro repertos de ipso registro de verbo ad verbum transcribi et presentibus annotari fecimus, qui sunt tales. [Her fölger Brev No. 302 ovenfor.] Ceterum ut carundem litterarum tenores maioris roboris et efficacie censeantur nos de venerabilium fratrum nostrorum sancte Romane ecclesie cardinalium consilio et assensu easdem predecessoris nostri literas in omnibus et per omnia innovamus approbamus confirmamus et presentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre innovationis approbationis confirmationis et communitionis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit Datum Rome apud sanctum Petrum anno incarnationis incursurum. dominice millesimo quadringentesimo quadragesimo octavo tertio Kalendas Julij pontificatus nostri anno secundo.

Pave Nicolaus V fornyer efter Begiæring fra Abbedissen og Benedictinerindernes Convent i Gimso de dette Kloster for forundte Benandninger. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglet mangler.

306. 3 Juli 1448. Rom (Vatikanet).

Nicolaus episcopus seruus seruorum dei dilectis in Christo filiabus abbatisse et conuentui monasterij de *Symsoo ordinis sancti

19

IX.

Benedicti Asloensis diocesis. salutem et apostolicam benedictionem. Cum a nobis petitur quod iustum est et honestum tam uigor equitatis quam ordo exigit rationis ut id per solicitudinem officij nostri ad debitum perducatur effectum. Ea propter dilecte in domino filie uestris iustis postulationibus grato concurrentes assensu omnes libertates et immunitates a predecessoribus nostris Romanis pontificibus siue per priuilegia uel alias indulgentias uobis et monasterio uestro concessas necnon libertates et exemptiones secularium exactionum a regibus principibus et alijs Christifidelibus rationabiliter uobis et monasterio uestro indultas sicut eas juste et pacifice possidetis uobis et per uos eidem monasterio auctoritate apostolica confirmamas et presentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre confirmationis et communitionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Siguis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Rome apud Sanctumpetrum anno incernationis dominice millesimoquadringentesimoquadragesimooctano quinto nonas Julij pontificatus nostri anno secundo.

In plica: Constantinus. Sub plica: Jul. — G. de Puteo. Jo. de Mota. Bagpaa: Pro d. M. de Estall. prothonotario. B. Malazon. — B. Malazon. — Seruacius regis.

To Prester og ni Lagrettemænd kundgjöre, at de i Nærværelse af Sira Andres Hennikessön, Provst paa Gerpen, dömte mellem Sira Thorgils Thorleifssön, Prest i Hereseid (Drangedal), og Aasulf Herbrandssön paa sin Hustru Gudruns og sin Stifdatters Vegne angasende et Markebol i Haatheet i Nissedal i Thelemarken, der tilkjendtes de sidstnævnte i Henhold til et af Biskop Gotskalk (af Hole), der visiterede for Biskop Jens af Oslo, udgivet Mageskistebrev, hvorpaa Aasulf og hans Hustru gave östre Svenseid i Lundehered paa Grænland til Bö Kirke i Tyrisdal.

Efter Afskrift p. Papir fra 17de Aarhundrede i d. Deichmanske Bibl. i Christiania. Uden Segl. (Se Dipl. Norv. I No. 778 og 1004 samt VII No. 521.)

307. 9 Novbr. 1448. Skiden.

Ollum manum, dem som dette breff, see eller høre, sender Rejder Hafftorsen, præster å Sollem Rawalder Jonsen, præster, Jenis Petersen, Anders Ellingsen, Aslach och Anbiørn Grinkellsønner, Gunne Olaffsen, Øjsten Rolffsen, Torer Tordsen, Olaff Jonsen och Olaff Niklisen, laugrettismend, queda gudz och sina kunnigtgierende, at ver vare j Thringen, j Schieda, lugerdagen nest for S: Martins daug anno dominj, 1448, sire Andres Hemingsen profaster å Gerpene offuerværende

vare vj bedner och tillneffnder aff hederlige mand, sire Torgius Torleiffsen, præster i Hæritseide aff ene halffue, end aff ander halffue Aasulfuer Herbrandsen, j fulde ombode Gudrin eigen kono szine, och stiffdotter sine, om jord da som Haatued heter, och ligger j Nisszedale à Tellemarkene, som sjre Torgius sagde, at giffuen var till Bøe kirckion, j Tyrredalle, och kiendis da baade lagt haffua under osz forne jord, med ja och handerbande, ubrødelige stande schulle, den stade som vi giorde dem emellom, Gingo vi da tillsammen, och troværdelige offacrsagum, breff, *gørsiudigen offaerlæste, som herre bisp Gotschalch haffde vdgiffuit i Torredall, den tid som hand visiterede, der upan bisp Jenis aff Oslo vegne, med hejle och uschadde indsegle, sire Rejders, och sire Torgiuls indseglom medhengende, att hand giorde jordebytte, â kirckone vegne, saa at forne Boo præstebol, fich j Torredalle it markebol jorder fore det markeboll, j Haatued som Tyrredals præstebord vart giffuit och 4 vaarfødde kiør j øffuerbott, Jtem vitnede och herre bisp Gotschalch i samme breffue, at hand saa och hørde, och offuer var, med andre gode mend, at Aslough, som løst haffde Haatued, gaff och affhende Suenunge systersonnen sin, 7 markeboell mindre end it loup land, j forme Haatued, och ingen anden. Nu saker disz, tuiliken værdeligen herra vilde ey veta den hellige kircken schade, som vell troligt och med fulle ombudz macht visiterit, giorde det schisste, som føresiger, och vitner at den jord var giffuen, som foresiger, da viljom vj ey heller roffue det schifftan eller anderledis giøre, och ey ehr kommen ander sandere proff for osz, Thi var det vor fuldkommelige dom och samtyche, at forne Ausulffs hustru Gurin och hennar barn schulle solge frelseligen forne Haatued alt effterdj som det var schifft och bytt, och giffuit, som bispebreffuit om vitner, och huo vor dom riffuer, suare slige fore, som loug væta, Jtem, for gudis schyld, och sielehielp, och j dis maate, at den hellige kierke j Tyrredalle, des bedre schall være holden da gaffue forne hion Aasulff och Gudrin till forne kierche Bøø, ousteste gaarden j Svensej, som ligger j Lundehærit, å Grelande till eværdelige eygo, Och till sandinge her om, henge forne sjre Andres Henikesen sit jndsegle med vore jndseglom fore dette breff, som giort var j Schieden, degj och aare som forre siger.

Dette att verre ehn rettlydende copie, aff originalen bekender, Peder Klod Egen handt. [Anno 1633.]

⁽¹⁾ Fra [synes skrevet i 18de Aarhundrede.

Hr. Erik Sæmundssön, Ridder og Hövedsmand paa Tunsberg, opfordrer Indbyggerne paa Agder til at slutte sig til ham og modsætte sig "den Tydske og Danske Konge", som de Norske Sendebud, der skulde slutte Fred med Danmark, og en Del gode Mænd her bjemme nu med Magt ville paatvinge Nordmændene.

Ester Orig. p. Papir i danske Gebeimearkiv (Norge fasc. 2 No. 4). Spor af det paa Bagsiden trykte Segl. (Trykt i F. H. Jahns Danmarks polit.-milit. Hist. under Unionskongerne S. 527.)

308. 19 Mai 1449. Tunsberg.

Alle the godhæ men som byggiæ oc boo vppa Aghdær helssar ek Eric Sæmuntzson ridder oc høuitzman vppa Tunsbærgh kerlegha meth gudh. Moghe i withe gothe winer oc kære almoghe at her waro nogher sændebudh wisænde til Danmark som schulde dæghlingæ fridh sæmio oc kerlighet mellan Norighe oc Danmark oc beggiæs therras righes inbyggiara. Oc haffua the som wth waro sænde oc somlighe aff thesse gothe men her heimæ æro swa dane swik oc forrædhilse giort vppa Norighes rike at engen liffuer then swa dane swik hort haffuer førre warit giort j Norye ffor thy the haffua samman kommet wel thw twsende men. oc wiliæ swa føræ then Tydzskæ oc Danske konnungen in vppa Noriges rike oc giffua oss fatike Nordmen j een skadhelighen Thy bidher ek yder oc fulkomlighe radher æuerdelighen trældoom. widh liiff oc gods oc yder allæ oc ether barna oc effterkommande wælfærdh atj bewisen ydher her wij som gothe trøste Nordhmen bør at giora oc sæthen ether til wærye oc hiælpen j mik ek wil hiælpæ ether oc styrkiæ meth liiff gods oc macht at Norighes rike scall bliffuæ widh sin lagh oc friihet. Oc kan thenne min swen Hans Mwnk ydher yttermeræ vm alle styckiæ berettæ. Thi biwdher mik ether wilia oc swar i gen strax offortøffret hwat i wilen styrkiæ mik at haldæ Norighes ræt lagh oc fryhet æller them som swa dane forrædhilse giøra vppa Noriges rike oc Noriges jnbyggiara gudh ware meth ether. Tunsbergis anno dominj mcdxlix.0 prima die rogacionum. meo sub sigillo. Bagpaa, yngre: her Erik Symundzsons breff til bønderne vp Agdom.

Gunnar Simonssön, Lensmand i Vesterlenet i Thelemarken, kundgjör, at 12 af ham opnævnte Mænd, efter 8 Vidners Udsagn frifandt Aslak Olafssön for nogen Skyld i Brever Grjotgardssöns Död, dog skulde han give dennes Arvinger 14 Mark Guld.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 6 Segl mangle.

Aasland.

293

Ollom mannom them sem thetta bref seæ æder høre sænder Gunnær Simonson lænsman j Væsterlænæt a Thællæmarken g. g. ok sino kunnit gorændhæ at jak var a Aasland thingh manædhagen nest fire Birgit messo anno domini m cd xl ix thog jak viij vithnæ ær sva hæthæ Grædgert Erikson Simon Berghvlíson Evindhæson¹ Gro Biarnæ døter Orm Svenson Oon Dyræson Olaf Hærgivlfsson oc Olaf Thorbiernson oc aa book soræ med fullæn etstaf at Bræuæ Grædgartson lystæ hvarkit kanæ aller tilrædhæ for them oc ey syvntis han blaa aller blodughæ a hans handhværkom tha næpdhæ jak sex men til aller xij at skothæ [ana² them i mellom Aslak Olaf(son) som malæt var til af eno halfue oc ærfuinghæ hans Bræuæ firnæpdæ tha fynnæ xij mæn ey annæt fire ræthæ med sinom vitmonom æn the saghdæ guitten Aslak fire thetta maal som paa Aslak var komen at han skal vare vallændhæj Bræuæs døt oc æpter tesso viij vitnæ som soro a bogh med fyllæn etstaf oc ther med hællæ the handom samol Aslak Olafson af eno halfuæ æn af adre halfuæ alla ærfuinghæ Bræuæ firnæpdæ Torgier Tordson Sofuæ Anstenson oc *Omandh Ormson Tordh Torgierson ther med skullæ Aslak gifvæ them if mark *guzls fire mistekit oc ther med skullæ the vare sater oc aal sater om thetta maal til sanindhæhær om tha sæter tesso gothæ man sine jnsiglæ fire thetta bref med mino som ær Halvort Arnæson Olaf Osvalson Svænunghæ Bivghson Hiærgiuls Bræuson oc Kætil Halvortson lagretes men a Tellæmar(ken) fire tetta bref som giørt var degi oc ar som fyr sigir.

6 Okthr. 1449.

(1) Hans Fornavn er udeladt. — (2) Tilskrevet over Linien.

To Mænd kundgjöre, at Björn Jonssön og Gudbrand Arnessön erkjendte, at dengang Björn skiftede mellem sine Ægtebörn, da Sönnen Jon blev gift og fik sine Penge og derhos en Kappe, afholdt han en Kjedel og en Sylgje til sine Dötre.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 2 Segl vedhænger Levning af No. 2. (Jfr. Dipl. Norv. 11 No. 676 og 854.)

310. 1 Marts 1450. Ringsaker.

Ollwm monnwm them ssom thetta breff sse ædher hære helser iek Bstheyn Godhenson oc Thorgyls Alffsson kerligha med warwm herra kunnikt gærende at meer warwm i Ringesakris kyrkynne a swnnedeghinwm nest effther Laupaarsmesso ssaghwm ok hærdhwm a kennygh Biorn Ionsons ok Gudbranz Arnesons som neer war tha som han

Biorn adernemder giorde skipthe mellen egtherbarnwm synwm i then thiid Ioon son ffornemds Biorns giffdez heyman gaff tha optnemder Biorn hanwm ssyne penigge ok i matthol iffuer aath oc ssagde optnemder Biorn at i kethyl ok i ssylghie thaker ek wndhen thy at them thaw thynghen skulu myne dædther haffwe ffor sannynde skuld her vm sethwm meer war incigle ffor thetta breff som skriwet war a them deghi som ffyr seghir anno dominj m cd 1.0

Tre Mænd kundgjöre, at de hörte forskjellige Vidnesbyrd, om hvad der var Sameie og hvad særskilt Eiendom for Eierne af Gaardene Mælong, Grenaskeid, Rollag og Hakanes i Mæls Sogn paa Tinn.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle.

311. c. 1 Oktbr. [1420—50.¹] Hakanes.

Olum monnum bæim sem þetta bref sea ædir hæyra send(a) Gunne Haluardzson ok Aslakir Olafson ok Næridir Grimzson q. g. ok sina, vdir gerom mer konnækt at a fræighiadaghen næsta æfter Mikials mæsso dagh þa varom mer a Hakanæse j Mælz soknn a Tynne ok tokom bar iii manna vithni bau er sua hæito Summarlidhir Haluardha-(son) ok Karlh Summarlidhason ok Byærn Sommarlidhason ok suoro a book fyrst suor Sommalidhr at Mælonghar ok Grena skææd ok Rollagh ok Hakanes at bæir atto alle sam æghn fir ottan bet at æin æghnnom [er2 tyll Hakanes i Berghonom ba ægha bæ skugh hugh æn inkie gres bæite fir ottan Hakanæs þet in sam æghnna haghin er ok varo þar þa aller sam æghno [men² komnir ok sam þykto æn sua aller þæir ok sua varo ok flæsta alle sokna mænneneer j byghdhynne varo ok sambykto æn at bet var ret sum suorit var ok Sommarflyd² suor med fullum æidstaf vm firn(e)fnda ægho æn Kal ok Biæn þæ suoro ordh Lyfuo Biærns dottor modhor synnar ok sydhan læter Ormstæin Gudbrandson ganga pæsse vithni ok tyll sanninde hær ym settom mer var in sighle fir þetta bref er giort var a day ok are svm fir sæghir.

(1) Efter Skrift og Orthographi vistnok nærmere förstnævnte Aar. — (2) Tilskrevet over Linien.

To Raadmænd i Oslo kundgjöre, at Ingeleif Falkvardsdatter erkjendte at have solgt til Hr. Hartvig Krummedike 2 Öresbol Jord i Dolin i Heggens Sogn paa Modheim og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Se ovenfor No. 222).

15 Oktbr. 1450.

312.

Akershus.

Ollom monnom them som thetta bref se æder høyræ sænda Haluard Hallesson oc Amund Thorleifsson radmen i Oslo g. gudz och sinæ kunnicht gørande at mit warum vpa Akershuse daghen efter sancti Calixti pape dagh anno domini mcdquinquagesimo saaghom oc høyrdom aa ia oc hand(e)rbande beire af eine halfuun wælboren man her Hartik Kromedike riddere en af adru halfuo Jngeleif Falquardzdotter kendis ha fyrda Jngeleif widergango firir oss at hon hafuer sælt adernemfdom herre Hartik ij aure boll jarder i Doline er ligger i Heggene sokn a Modeme frælzt och heimolt firir huarium manne fra sigh oc sinom ærfuingom oc vnder her Hartik fyrd oc hans arfuingom til æuerdeligho eigho oc allz afrædis med beighom oc tillaghom lutum oc lunindum som til ligger æder lighet h(a)fuer wttan gardz oc jnnen fra forno oc nyo engo wndan skildo, jtem kendis och titnemfd Jngelef i sambre handerbande at hon hafde vpboret af ofdom her Hartik fyrstæ pening och siderstæ oc alle the ther j mellom efter thy som i kaup theire kom firir fyrde twægge marker boll i godo betalning. Oc til sanind her om henge wy forscrifae woor jacigle føre thetta bref som giort war stadh deghi oc aar som fyr seghir.

Bagpaa: Om twegge aure boll i Doline i Heggene a Modem.

Gudthorm Erikssön paa Rindal kundgjör, at han mageskiftede östre Rindal og hele Videseter i Vingreim i Faabergs Sogn til Gudthorm Erikssön paa Vettestad sammesteds, mod hvad denne eiede i nedre og övre Asleseter paa Birid.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 3 Segl vedhænger 1ste. (Se ovenfor No. 250).

313. 28 Marts 1451. Bratteberg.

Ollom monnom thetta bref sea ædder hæra sender Guttorm Ericsson a Rindale q. g. oc sina kunnukt gærande at arom æfter gudz berdh mo cdo ljo var æk a Brattaberghe a Biridhe oc giordhe jordha skipte med Guttorme Ericsson a Vettestadhom fek æk honom æstra gardhen j Rindale oc alt Vidhaseter som ligger j Vingreme j Faghabergh sokn æfter thy som min gamla bref vtuisar med allom lutum oc lunnandom som tel therra fæ(r)nemda jordh ligger oc leghet hauer fra formo oc nyio vttan gardz oc innan frelst oc hemolt firj huarium manne vndan mik oc minom æruingium oc vnder adhernemdan Guttorm a Vettestadhe oc hans æruingia tel æuerdhelegha ægho oc alz afredis en

296 1451.

adhernemder Guttormer fek mik atter mote sva mycla jordh som han attæ j Aslasetre j nedhra gardhenom oc æfra som ligger a Biridhe med firre skilordhe oc skulu thessa jordher borgha huar annare frelsa oc tel sanninde herom setia thesser godher men Aluer Biærnsson oc Halkel Throndasson som hia varo tha er mit giordhom thetta jordha skifte sin insigle med mino firj thetta bref sem giort var sunnadaghen nest efter Mariomesso j Langafasto a sama are som fir segher.

Bugnaa: probacio.

To Lagrettemænd kundgjöre, at Thorleif Thorbjörnssön erkjendte at have solgt 8 Löbs Land Jord i Gladheim i Veglid Sogn i Numedal til Thorgeir Olafssön og at have oppebaaret Betalingen.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl vedhænge. (Se Breve nedenfor af 11 Oktor. 1456, 8 Mai 1457, 16 April 1458, 1 Juni 1478, 8 Decbr. 1497 og 5 Oktor. 1501.)

314. 8 Septbr. 1451. Flateland.

Ollom monnom beim som betta bref sia æder hæyra sender Haluarder Ketilsson ok Porer Ketilsson logrete men q. g. ok sina kunnikt gerande at mith warum aa Flathalande som ligher i Hiardale wm Waræfry messo natiuitatis anno mº cdº liº sagum oc hærdum aa at beir heldho hondum saman af eno halfwo Porleifwer Porbiornasson en af adre halfwo Porgeir Olafsson med by skilordhe at Porleifwer fyrnempder, selde fyrnempdom Porgeire viij laupaland iardar i Gladheimom som ligher j Weglidæsokn j Naumadale frialst ok hemholt firir huariom manne med lutom ok lunindom fiske ok fygle ok alla fornæ wedestadher som til fyrnempdar iardar ligher ok leget hafwer fra forno ok nyio wttan gardz ok innan fra seer ok sinom erfwingium ok wnder Porgeir fyrnempdan ok hans criwingia til efwerdeligho eigho med alz afredis ingho wndanskildo, kendz ok fyrnempder Porleif at han hafde heimt ok wphoret fyrsta sal ok æfsta ok al ber i mellum efter by som j kaup beira kom firir fyrnempdt viij laupa landh i Gladeimom, ok til sannidh herwm settom mith okor insigle firir betta bref som giort war deghi ok are som fyr segir.

Ketil Sveinungssön meddeler Thora Sveinsdatter Kvittering for de Penge, hun har betalt ham i Henhold til en Overenskomst, han paa (den Stavangerske) Biskop Auduns Vegne tidligere havde truffet med hende i Anledning af hendes Forseelse med Herleik Herleikssön.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglet mangler.

315. 3 Mai [14 Septbr.] 1451. Hommedal.

Thet kennis iek Kætildh Swæynunghson med tesse mina æpna brefue ath iek sætte Thora Swæynsdotter fore thet gerningh som hon hadhe giorth med Herleik Herleikson. Ok kennis iek fyrnempdh Kætildh ath iek hefuer vpburith swa mangha peningha som hon mik vth lofwadhe a biscop Augdhens vægna tha iek sætte hæna. Thy gifwer iek henne kwitta oc lidhogha fore tessa sak oc bidher iek alla dandhe mæn mins herre vini presta ok profastha ath latha henne sin sæth newtandhe vardha. Thil sannindh her vm sætte iek mith jneigle fore thetta bref som giorth var a Hwmmadal Krosmæssa dagh anno dominj m cd lj.º

Bent Haakonssön, Prest pan Rollsg, kundgjör, at Grjotgard Halvardssön solgte til Roar Vebrandssön 1 Mandslut i Vandet Skryken (pan Vidden).

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl vedbænge, utydelige. (Se Breve af 4 Oktbr. 1472 og 13 Juni 1474 nedenfor.)

316. 14 Februar 1452. Fonnebő.

Ollom mannom them som thetta bref se ædyr hære sendir Bentt Hakonsson prester a Rollagæ q. g. oc syno konnikt gærande at mer warom a Fonnobæ som ligir j Vpdal ssokn j Nomedale mannodagin nest efter Skolastice virginis et martiris adero are rikyss vass virelix herra herra konunx *Kyrsteærs med gus nad Noreges konon(g)ss sagum oc hærdum a at the hello handum saman af enne halfuo Grætgardir *Halvavarssson en af adere halfuo Roar *Vebarndsson med the skilorde at Grætgardir adirnemdir selde Roare adirnemdum manslut j Sk(r)ykenom med allom vedestadum som thil lygat hafuir med syderæ bodastena oc sythea j hine adere bodinne med honom sa oc fra honom skylt oc hans ærfigga oc vndir Roar oc hans erfigga thil als afrediss. thyll mere visso oc bethere skell tha seter jak mit j(n)sygle med thenna godom manne som fære sigir.

Hr. Henrik Skakt giver sin Hustru Elene Jonsdatter for det Tilfælde, at hun overlever ham, 100 lödige Mark, hvorfor han pantsætter hende Gaarden Aamot i Vettahered, som hans Arvinger först ved hendes Död skulle kunne indlöse for den nævnte Sum, samt Rosčen (i Viken) til Morgengave. Indtaget i Vidisse, trykt nedenfor ved 1459.

8 Decbr. 1452.

Marstrand.

Jæk Henrik Skakt riddher kennes med tshesso] myno opno br(e)ffue at iek wnth haffuer [ok gi]ffuet myn kær[e] husfrw Blen[e Jonsdoltther swa framt . . . . skylas . . . . . . ssat hwndrad . . . . [lø]dughæ mark och [thui ha]ffuer iek panseth henne foræ al . . . . [en gardh som heither] Amoth ligiande j Wetthaherat och enga mynæ arffwingi[æ at] løsa aff henna æmedhen hon liffuer æn effther hennes dødh tha løsa myna arffwingia ford gotz j geen om thee wiliæ aff hennes arffwingia for ford c. løduga mark och intthet aff at slass i hoffuodgieldæn æn Rossøyn kennes ick hennæ giffuet haffua j fessnadhæ fæe eller j morghon gaffuo hwadh heller thet heita skal. Och til [m]eræ stadfestilse bidher iak, tessa goda manna insiglæ med myno som tha ner [mi]k waro oc swa heita her Olaff Biønsson kanuk j Oslo oc prest j Skeidio[fu]e Aslak Pedhersson lagman j Wikon Lagha Pedhersson aff vapen Eiler Olcsson Giordh Aslakson Heilghæ Thoresson Olaffuer Ormsson oc [Pe]dher Torghilsson lagrettes men (j) Wet(tha)herat f[ore] thettæ breff som scriffuat war j Mar[s]tr[and] war frwæ dagh concepcionis anno domini mcd g[uin]quagesimo secundo.

To Lagrettemænd i Thelemarken kundgjöre, at Orm Thorgeirssön har solgt til Ketil Ormssön 11 Markebol i Kleppen i Eidsborgs Sogn for 2 Mærker Guld og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. p. Gaarden Royndal i Öyfjeld. Begge Segl mangle.

318.

24 Marts 1453.

[Eidsborg.]

Ollom monnom þeim sæm þetta bref sæia æder hæra sender Olaf [Haluarsson¹ Asualzsson ok Kætil Halua(r)sson logrettomen a Þalamark q. g. ok sina *kunnitg gærande at Ormer Torgersson hefver selt Kætill Ormsson halft annat merka boll [i Kleppom sæm ligger i Æzborg² fyre ii merkær gulz frialst ok hæimholt for huariom manne vndan ser ok sinom æruingom ok vnder adernemdan Kætill ok hans æruingga till æuærdelika æigho. kændis þa fyrnemder Ormer at han hafdhe vpboret hæilan pænigh ok halfuan ok alla þar j millomæfter þy sem j kaup þeira kom. till sannynda her vm sette mith okkor insigle. for þetta bref er gort uar a palmssunna aftan anno domini mo cd liii.

(1) Udskrabet. - (2) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hid.

Björn Aslakssön, Prest i Eidsberg, og tre Lagrettemænd kundgjöre, at de dömte i en Sag mellem Ogmund Vinaldssön og Niklis Thoraldssön paa sin Hustru Margrete Bjernesdatters Vegne anganende Aaboden pan vestre Vestby i Os Fjerding i Skaun (Rakkestad), hvilken Margrete tildömtes at betale med 4 Mark i Penge, medens hun for Undladelsen af at betale Landskyld i to Aar skulde give den halve Afgröde; derhos skulde Ogmund have Ret til at bygsle Halvdelen af vestre Vestby, indtil Thorbjörns Sön blev voxen, og endvidere have sin Tiltale anganende Bryllupshold m. m. lige over for Margrete forbeholden for Lagmanden i Sarpsborg ved Midsommerstid.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Alle 4 Segl mangle.

319. 28 April 1453. Vestby.

Ollom monnom theim som thettæ breff se eder høira sender Biorn Aslac son prester j Eidzberge Torir Haluardz son Gudmunder Symon son oc Aamwnder Tolleiff son sworne logrettis men g. g. oc sinæ kunnikt gerande at wi warom j Vesby j Ooss ffiordongh oc Skawn skipreido laugwrdagen nest ffirir Krossmesso nw j var anno dominj mº cdº quinquagesimo tercio sagom oc hordom a, at Omwnder Vinaldz son leide ji skilrik vitne er swa heita Ewinder Omwndz son oc Helge Ewindz son oc a bok sworo med sfullom eidzstaff at beir waro ner then tidh Omwndh Vinaldz son adernemder stemde Margareta Bierne dotter heimen ffran sin oc til adernemth Vesby vpa ffyrnemden laugurdagh vm abudæfall oc landzskyldh ffore thwau ar kom ey tha Margreta, vtten Niclis Poraldz son eigin bonde henne sagdis seg vara j fullo vmbodhe ther epter varom wi j dom nemder aff tidnemdom Omwnde oc ji skilrikke men med oss vm fyrnemde landzskyld oc abwdefal ther epter heldoz beir j hender Omunder oc Niclis at beir vilde alt bet halde oc haffua hwat sex men gørdo beire i mellom gengo wi tha saman oc granligæ at hugdom epter thy proffue som Omwnder leide vm ben awerk som skilder var oc ey giorder a vestegardenom j Vesby war tha thet war domer oc samthykt at Margareta skal geffua Omwnde tidnemdom ffire marker peningæ j abwdeffall ffore then awerk som fforswmedæ var oc ey giorder ji mark vp at luka jnnen manet fira theim degi i Vesby, en ader ji mark vm¹ Michielss messo epten nest komande vp at luka j fyrnemden stadh epter besso lokno tha skulu lbaw wara saath vm fyrnemde abudh war oc thet framdeilis j warom dome at Omwnder skal haffua sielffbygden halffuen vestgarden i Vestby a Torbiorns (bardze barns vegnæ ffore øre gilden j hwario are ber til at barnet verder at magande manne oc bera ben landzskyld vp som lotnes a barnsens vegna var oc thet var bøn oc til laga at Margareta

skal geffua halff aukæ Omunde ffore thet at ey var landzskylden betalet j rettæ tidh er oc Margareta sworen logliga stemdh til Sarpsborgh ffore logmannen oc logrettone þer at vara jij sæknæ daga nesth epter Pedersmesso nw nest komande at swara Omunde log oc retth vin brwdleyps gierdh oc alt annet hwat han henne kan til at koma med retto. til saninde her vin tha hengiom vi vor incigle ffore thette breff er giort var degi oc are som fyr segir.

(1) Rettet fra: at. - (2) Igjen udslettet.

Jon Nilssön, Lagmand i Throndhjem, og fem Raadmænd sammesteds bevidne, at Hr. Henrik Jenssön (Gyldenlöve) förte to Vidner for, at Fru Elsebe Ottesdatter (Römer) gav sin Sön Hr. Narve Jepssön (Römer) Gaarden Austraat i Veiklins Sogn paa Yrjen til fuld Eiendom og befattede sig ikke siden med den, medens han levede; det ene Vidne er den Mand, der paa Hr. Narves Vegne modtog Godset af Fru Elsebe.

Efter Orig. p. Perg. i svenske Rigsarkiv (Danska och Norska Pergamentsbref). Af 6 Segl mangle No. 2 og 3. (Se Dipl. Norv. III No. 834).

320. 1 Decbr. 1453. Throndhjem.

Tess kennomss vy Jon Niilson laghman j Trondem, Hanss Jonson, Olaf Mikelson Torsten Siguurdson, Magnuss Jonson oc Haftoor Asmundson radhmen ther samastadz med tesso voro opno brefue at vy vorom tilkallade vppa erkebiskops garden j Trondem af velboren man herre Henrik Ienson riddare, daghen nest ester sancti Andree dagh anno domini medliij hørdhom vy tha ther ij skilriik vitne er sua heita Bardh Erlendson oc Herman Jonson huilke som sworo fullan bokar eidh at the hørde at frw Elseby Ottess dotter heill oc osiwk med sin frii vilie vnte oc gaf sinom sone herre Narfue Iepson riddare gudh begges theres saall nadhe, garden Austeraath, er ligger vppa Yrian j Viklene prestageld med allom them iordhom oc iorda partom som liggia vian fore Agdaness, och med allom lutom oc lunnendom som till forda gardh oc iordar oc iorda partar liggia oc lighat hafua, bade i vatne oc vedestadhom fra forno oc nyo i mindre luth oc mere eingo vndan skildo, Hafde the oc thet i sinom eidhe, at frv Blseby fornempd haffde antwardath oc vplatith sinom sone herre Narfue, adernempda

gardh oc godz, sua at han hasde thet j siin fri haswandhe verie, oc brukade till sin dødz thima oc hon eingteth bewarade sik med forde gardh oc godz sidhan, medhan han liste, Oc er ein af forscrae vitne en som garden oc godzet anamade af srv Elseby vppa herre Narsuess egna ester thy forscrifuet staar sidhan hon hasde gifuith honom garnoc godzet oc ashent. Till sanninde her vm at vy alla tessa forwisnæ articulæ hørde latha vij hengia vor jncigle for thetta bref huilkit crifuett er aar dagh oc stadh som forscrifuet stander.

Bagpan: bref vm Osteradh. Yngre: om fru Elseby Ottes dotter.

dou yngre: Witnes bref att fru Elszeby hafuer gifuit sin son her Narfue

ppeszon någre godz.

To Lagrettemænd kundgjöre, at Björn Thorgeirssön havde solgt til Helge Haloardssön halve Fossan ok Brathol samt et Kvernstöd i Gyvulidfossen, alt i Rollags Sogn, samt hele Bakkerud i Flisbergs Sogn og oppebaaret Betalingen.

10rske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

Mai 1454.

Efter (

Frövold.

hem sem phetta bref se heller hæra helsum ok Narve Pordhsson lagrælis men q. g. ok eer varvm a Friovallum vm sunnedagen nest dum ok sagvm aa handerbandh bhæra af eno . en af andro halvo Helge Halvardhsson med bii nemder hafde seelth aternemdom Helga halth I ok j kvernstade j Gyvvulidv foors liggia phetsa onk ok a(l)th Backarwdh sem liger i F(l)isberghs -wolar forre hvariom manne med *litum ok *lunnin 🗚 figle alwm vedestadum seem þil þærar jorder er fran forno ok nyw fran Biorne fornemdum ok nder Helga aternemdan ok hans arvinga þil everok þa Biorn þidhnemder ath han hafde vpbarith ra *fiorssta penigh ok ofsta ok alla bhæ þer i mellon koom. Þil meræ visso ok sanningh þaa hengiom bre bhet brefær gioorth anno domini mo cdo lo quarto fore sigger.

ref vm Foorsane. — for alt Bacherud. — Anno 1649 dend 13 werid udj rette paa Føerlj steffnestue udj Fleszberig soegenn j Numer ieg Hanns Jennssen. Eg. hand. Sons Erikssön, Chorsbroder ved Christkirken i Bergen og Prest paa Vos, samt Lagrettemanden Haavard Halgrimssön kundgjöre, at Ingerid Gudmundsdatter og Gudmund Eskilssön betalte og afhændede til Fru Magnhild Oddsdatter 10 Löbsbol i Svodsjord (nu Sausjord) i Vinje Kirkesogn paa Voss for det Ombud, de havde havt paa hendes Vegne i 6 Aar; derhos skal Ingerid, saalænge hun lever, betale 2 Löb i aarlig Landskyld og tilsvare Aaboden paa det nævnte Jordegods.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. VI No. 580).

322. 25 August **1454.** Vossevangen.

Allom mannom them som thetta breff see eller høra sender Sone Erikson koorsbroder ath Kristhkirkio i Berguen och prester a Wos Hawarder Halgrimson sworen laghretto man ther samastadh q.g. och syna kunnoght gørande ath wi warom a Vangenom [sun]nodaghen nesth epter sancti Bartolmei dagh saghom och hørdhom ath Ingridh Gwdmundhz dotter och Gwdmwndh Eskilsson bittaladhe och afhende meth handarbande wellborne quinna fry Magnilldh Oddhs dotther x lopa bool er Swodhzjordh hether som liggher j Winiar kirkio soghen a Woss for thet ombodh som fyrnempde Jngridh och Gwdmundh haffde haffth aff frv Magnilldh Odds dotther j vj aar frielsa iordh och hemola føre hwarghiom manne vndan fyrnempda Jngridhe och [Gw]dmundh och theras erfwingia och wnder frv Magnildh Odds dotter och hennis erfwingia till ewerdeligha egn meth allum them lutum och lunnendum som till thera iordh liggir och leghat kaffuer fra forne *egh nigio jngo vndan taghno skildis thet och vnder handarbandhe thera ath fyrnempde Jngrid skall luka ij lopa j lanskill a huario aare swa lenge som hon liiffuer och abudha fyrnempda iordh. Och epter hennis frafall skal a fyrnemdhre iordh all hws vara leghe foor swa ath fry Magnild eller hennis ombodhzman wel ath nogir. Till mera visso tha sethom vy warth insigle fore thetta breff scriffuat som for sigher anno domini medliij.

Bagpaa med Haand fra 16de Aarhundrede: breff pa x løpebol var ssald ffrv Magnild pa Vos i Ssødsjørd.

Helge Gunnleikssön og Torkel Gunnarssön erkjende at have solgt til Thorgeir Hallvardssön pan Haga den halve Aa og Kvernstöd mellem Lutsi og Haga i Gands Sogn og Skibrede (Hölland) og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Vidisse p. Perg. med 12 Segl af 8 April 1605 i Bergens Museum. (Orig. p.Perg)

— (Se ovenfor No. 225 og Breve nedenfor af 5 April 1458 og 21 Juni 1479.)

Haga.

2 Mai 1455.

323.

Alle mend som dette breff see eller hørre, sender Hellge Gunlicksen och Torckil Gundersen q. gudhis och siune, kunnigt gierende att wij haffuer soldt Thorgier Haldworsen paa Hage alle, daa haffue (halffue?) aana och quernsteden som ligger emellum Lutzie och Haga. y Gandar sogen och Gand skibrede med fiske och weideskab och allom gogne som der till a at ligia for sex mercker frelsze *hiennholla och aldtingis aakierelest for os och alle woris arffuinger och effterkommere vnder os och woris arffuinger, och vnder forne Thorger och hans arffuinger och effterkomere till euerlig eigner och all odall, Kiendis wij och med herj dessze samme handerbandt och breffue, att wij haffuer oppeborit første sall och øffsta och all det emellum effterdi som i kiøb woris kom, och meir visso och sand vindnisbyrd, her vm setter dissze goude mend som ner wore, disze voris kaup som san heder Suend Thorsenn, Thrond Pettersen, Haldwor Oluffsen, Joen Euindsenn, Erick Bergul(sen) och Tore Thorbiørnsen suoren laugrettis mend sin indseigle med woris indseigle for dette breuff som giort war paa Haga fornessande a Kroszmes afflen om waaren anno domini 1455.

To Prester og en Lagrettemand kundgjöre, at Karl Thorkelsson gav Gunnar Aresson et 3 Marks Aaklæde for Stadfæstelse paa det Salg af 4 Markebol Jord i nordre Sudbö i Molgudal (Morgedal) i Brunkebergs Sogn, som var assluttet mellem deres Bedstesædre Roald Aresson og Tholf Sveinkesson. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle.

15 Septbr. 1455. 324. Haukum.

Ullom monnom þeim som þetta bref sia ædher høyra sendher loon Brixsson prester a Høydalsmonom Gutthormer Ifwarsson prester a Winiom ok Nicolos Dyræsson logrete man q. g. ok sinna kunnikt gerandhe at beir heldo hondhum saman Gunnar Arasson af eino halfwo en af odhro halfwo Kall Porkelsson med by skilordhe at Gunnar firnempder stadfeste bet kaup som Rualdher Arasson fadurfadher firnempds Gunnars seldhe Polfwe Sweinkassyni fadurfadur firnempds Kalls ijij markabool jardhar i nørdra gardenom i Sudhabøø som ligger i Molghadalenom j Brugghoberghæ sokn frialst ok hemholt firir huarium manne med ollom lutthum ok lunnindhum som til ligher ok leghet hafwer fra forno ok nyio witan gards ok jnnan fra seer ok sinom erfwingium ok wndher Kaall firnempdan ok hans erfwingia til efwerdeligho cigho ok alz afredis ingho wndhan skildo. Swa kendis ok Gunnar firnempder at firir war hemth hwan peningh førsta ok ofsta ok all þer j mellum efter þy som j kaup þeira kom. En Kaal lauk j ifwergiof eit iij marka akledhe. Oc sanindh herwm setthom mitth okkor insighle firir þetta breff som giort war j Haukome j Høydalsmo sokn aa manedagen nest efter krosmesso exaltacione anno dominj mo cdo lo v.o

To Lagrettemend kundgjöre, at Thore Thoresson og hans Hustru Gudrun Sveinsdatter paa Gro Thorlaksdatters Tilspörgsel forklarede, hvad Gunnar Thorlaksson oppebar i Lösöre paa sin Faders Vegne ester Hustru Gudrun paa Bö i Sandehered.

Ester Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Begge de paatrykte Voxsegl affaldne.

325. 31 Marts 1456. Stokke.

Thet kænnes mith Eylyf Eylyfson oc Anundh Eylifson lagretis men q. g. oc sina kunnukt gørande ath mith warom a Stokke j sethstoouwonne fiordag pooskæ anno domini 1456 hørdom mith ath Groo Tallaxdotter hwadde oc krafde Thore Thoreson oc eyghen kona hans Gudroon Sweinsdotter som thaw wildhe firir gudhi sweria wm thaw werdha yther meyre til krafdhe tha ero thaw rædhebwghen ath sweria ath thaw thenthe a Boo som liggher i Sande hæradh a Westhefollenne then tidh hwstrv Gudroon dedhe ath Gunnar Tallaksson baar wp a fadher sins wegna primo ein sylf skaal item eith bandh helthene af kaarele en helthene af aghathe jtem v kyr oc ein gildhan vxe jtem ein grythe som wook til iii pwnd jtem ein kætil som laa j hwartil oc ein twnnæ jtem ein tinkanne then thid hon war fwl med ool tha oorkadhe ickæ eith qwinfolk meer bæra jtem ein tinkanne som wog til eith pwnd item v kaar fwl med myøl jtem ein kafwa som baukad war j eith skyppwnd myøl oc ein brødhiel som waar weigghiæ j mellom oc waar thekidh aff ii rwwor jtem tynfaath oc annoor faath jtem ii dynor med sengheklede item half saad giordhen oc mang annor bwskafsting som fyrnemdhe Gunnar wp baar oc eith folle boord saa gooth som ein reinsgyllene item efther theres ord oc herming som wi hørdom thaa thrykkiom mith okkor insigle firir thetta bref giort war deghi oc are som fyr segher.

To Lagrettemend kundgjöre, at Halvard Thorkelsson mageskiftede ? Markebol i Fossane i Hofvinbygden til Folkvard Nikolasson mod hele Gladkeim i Veglids Sogn i Namodal og det halve Kvernestöd i Asindalan.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 1ste Segl mangler, 2det vedhænger. 1 (Se evenfor No. 314 og fölg. No. samt Breve nedenfor af 16 April 1456, 1 Juni 1478, 8 Decbr. 1497 og 5 Oktbr. 1501).

326.

11 Oktbr. 1456.

Stiernes.

Oltom mannom them soom thetta bref sse ædir hære sendir Jon Narfa sson Byænn Haluarz sson lagrelis men q.g. oc ssyno konnot gærande at met varom a Stæreneste som lygger i Rollax sokin i Nomedale manodagin nest fire vethernethir anno domini mo ed lvi saggum oc hærdum a at the gyordo yarda skifthe Haluardir Thorkis sson oc Fokardir Nykolaz sson med the skilorde at Haluardir adirnemde sathe Fokarde adirnemdum halth vii markahol j Fossonom som liger j Hofinebygd en Fokardir adirnemde ssathe Haluarde adirnemdum alth Gladem som liger j Veglida ssokin j Nomedale med fiske oc figle oc allom vedestadum vthan garz oc innan oc halft kwenna stædit som ligger j Omdalenom *ferst oc hemolit fire hariom manne oc allongis akæralost varo the tha sathir oc alsathir vm thet jorda skifthe. thil saninde her vm sethum met akor jnsyle fare thetta bref som gort var a dege oc are som fire siger.

Thorsten Gunnarssön kundgjör, at Thorger Olafssön mageskiftede hele Gladheim og det hatve Kverneståd i Veglid Sogn (Rolleg) til Folkvard Nikelassön mod 7 Markebol i Gjuf i Hjærtdals Sogn i Tholsmarken.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 1ste Segl vedhænger, 2det mangler. (Se foregaaende Brev.)

327.

8 Mai 1457.

Marheim.

Ollom mannom them som thetta bref se ædir hærir sendir Thorsten Gunnarsson q. g. oc syna konit gærande at mit varum a Mareme j synsta gærdenom som ligger j Athroda sokin a Thyyne sunodaggin nest fyre sun(t)aa Halwars dagh anno domini mocdlvii saggõum oc hærdum a at the gyorda jorda bythe syn jmellom Thorger Olasson oc Folkardir Nykolasson. Thorger adirde sathe Falkarde adirnemdum alth Glademme som ligger i Veglida ssokin oc halfth *kaærn stædit med luthom oc lunnandum med fyske oc fygle oc allom vedestadum som thil thera iiii buslanda lygger oc lygat hæsir. jtem Falkardir adirnemde sethe Thorgære adirom vii markabol j Gyusena ssom ligger j *Hierdherdals ssokin a Thelsmarkinne med luthom oc lunnandum som thil thera jordh ligger

oc liggat hafir fra forno oc nyo viban garz oc innan med fiske oc fygle oc allom vedestadum. thil mere visso oc bæther skel tha sethir jak Thorgar Olafsson mit jnsygle fare thetta bref som gort var a dege oc are som fyre sigger.

Tre Mend kundgjöre, at Alf Gunnarssön og Tkorny Thorgrimsdatter erkjendte at have solgt til Björn Gunnarssön 4 Mannedmadeleie i Anesik i Eids Sogn i Sands Skibrede pan Österagder for 4 Mærker Guld, samt at Söstrene Joron og Lif Gunnarsdötre erkjendte at have solgt til Broderen Björn, hvad de havde arvet i Gaarden efter Forældrene, sam at han nu eiede den hel eller 71 Mannedmadsleie.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levninger af alle 3 Segi vedhænge.

328.

4 Juni 1457.

Me.

Ullom monnom þæim sem þetta bref sea ædhar høra sendhir Anstein Berghullfsson Stighandher Gunnarsson Suein Stighansson q. gudz ok sina kunnikt gørandhe at meer varom j hia hørdhom ok saghom a handharbandh þeira er sua [heita¹ Alfvar Gunnarson Þone Þorgrimsdotter, Byern Gunnarson, kendost baugh bet ba bædhe kalidhen fyrir os ok fizirom adhrom godhom monnom at þangh hafdho seellt iili mamataleigho jardhar j Anavikom Byorn fynemdhom fyrir iiil merkar guls fullt ok freelst fyrir huarium manne. Jiem gengho ok þa fram syster hans Byern branemdhan Joron ok Lif Gunarsdettar, kendost beer bet systame medh sinom handerbandhe at beer hafdho seelt Byorn brødhar sinom sua mykith som þæer fengho eftir fadhur sin ok modhor j *Amevilat, lighar besse jordh j Eidhsokn j Sens skipreidho a Austragdhom, kennist bet ok alt saman bet at thet hefvir vpboret af Byorn tinamdan fyrsta saal ok seinsts som j kaup beira kom, sagdhe bet ok jordhena fra segh ok sinom ervingiom ok tiill Byorn ok hans ervingia medh lutum ok lunnendhom som þer tiill ligar ædhar leghit hefvir fra [fonno2 ok nyo vitan gardz ok jnnan fyoghora staf stødha jmellom freelst ok akæro laust fyrir allom logleghom agongom, eighar ok Byorn Gunar son halfva viii mamataleigho j Anavikom allth saman, tiill sannindha *sestom meer var insigle fyrir betta bref er giort var a Moc huitta sunna estanen anno domini mocdivii.

Bagpaa: Lest paa Arneuig, den 22 Junij, anno 1614.

(1) Tilskrevet over Brevet med Henvisning hertil. — (2) Tilskrevet over Linion med andet Blæk.

To Legrettemend kundgjöre en Overenskomst mellem Halvard Gunnarssön og Sigurd Ledvardssön pan egne og Söskendes Vegne, hvorved Halvard erkjendte at have solgt til de sidstnævntes Fader Lidvard 24 Löbsland i Gunleiksland og at have oppehaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. tilhörende Cand. theol. S. Sörensen. Levning af 2det Segl vedh.

329.

11 Decbr. 1457.

Björtuft.

Ullom monnom them som thetta bref se eller høra sender Torstein Olson Ragnar Matisson loghrette men q. g. ok sine kunnikt gerande ath mith worom a *Biartuptpt i Dal sokn a Tinne sunnedaghen nest fore Lucie arom epter gudz byrd m cd lvij soghom ok herdom a handerband thera Haluard Gunnarson ok Siurd Lidhuard(son) i fullo mbudhe brodher sins ok syskynne med thy skilorde ath ford Haluard kendist ath han hafde selth ford Lidhuard f[adher] fornempdz syskyne iij laupaland i Gunleikxlande frelst ok [akære]laust fore hwariom manne med allow them lutom ok lunnindom som tillig[ger] ok lighit bafuer fra forno ok nyo wtan gardz ok innan [meth fiske] ok f[ygle] meth wothn ok wzeidhe stodhom mellom fiels ok fiare [engo vndan] tak[no]. wian alth ofradis fra sigh ok sinom ærfuingom ok vnder ford Liduard ok hans ærwinggom til æwerlica eighnar, kendist ok fornempd Haluard ath han hafde vpburidh fyrstæ peningh ok ofs[tæ] ok allæ ther i mellom epther thy som j kaup thera kom. til sandz [vitn]is burder tha hengiom wi war incigl[i neden fo]re thetta [bref som] giort war stad deghi ok are som fore [sigher].

Nikles Olafssön paa Hofvin i Aal (i Fagabergs Sogn) kundgjör, at Biskop Olaf (Nilssön af Bergen) i Arveöllet ester sin Moder, Hustru Joron (Sunolfsdatter) gav sin Furbroder Stephan Andressön alt sit Jordegods paa Thrötten nemlig Langegaard, Holen, Blikar, hvad han eiede i nedre Tande og halve Lagatum i Musedal sammesteds.

Efter Orig. p. Perg., tilher. Cand. mag. A. E. Eriksen i Christiania. Huller ofter 2 Segi. (So Dipl. Norv. VIII No. 364, der er skrevet med samme Haand og formodentlig samme Dag som nærværende Brev.)

330.

17 Decbr. 1457.

Lunke.

Thet skal ollom godhom mannom kunnigt wera, som thetta bref lesa see ædher [hera.¹ at jak Nicles Olafsson wppa Hofuina j Aall j then tiid biscop Olaf godra aminnings, giorde erfue æpter hustry Jorunna modhor sina, alzmøktiger gudh, beggis thera saal miscunne, saa jak och hørde wppa, at fornæmpder hedherligen herre biscop Olaf gaf

ech afhende Stefane Andrissyni fadhurbrodher sinom: aller ther jærdir. som liggia j Trettena sokn: Langagard: Holen: Blikar. och soo mykidhan atte j nædra Tandom och halft Laghatuun j Musadele j sama sokn. med ollom lutum och lunnendom fornom och nyghiom: wtan gardz och jnnan: som ther ber til liggia: frelsar och heimolar fire huariom manne. honom och hans eruingiom til æuerdeliga eigho och allz afrædhis. Och till ytermera sannind och rettan witnisburd her vm. hengde jak mith jneigle fire thetta bref som scrifuad war j Øyghe a Lanko: laugherdaghin nesta æpter Luciemesso. anno domini mooch 10 septimo.

iagnin nesta æpter Luciemøsso. anno domini m' co' i' septiti ' Bagpaa med Haand fra 18de Aarbundrede: Halvor Lunke'. Øyer.'

..... (4) Tilskrevet over Liuien.

To Lagrettemend kundgjöre, at Erling Haloardssön erkjendte at have solgt til Brödrene Harald og Asgeir Sabjörnssönner 4 Örtugsbol i Naus, der ligger i Sameie med Lindheim i Skogebygden i Bergstjerdingen i Sande Skibreffe, og at have oppehaaret Betalingen.

gravity and an experience

Biter Orig. p. Porg. i Sande-Sogn. Alle S Segl mangle. Et 4de Wul synes at vise,

Allom monnom them som thettæ bret sea edher høræ sænder Gæst Olafsson och Throndær Gwnleyksson logrættis men q. gudz och synæ konnwkt gørandæ at wy worom a Loghræ a smørtisdagen anno domini medlylij saghom och hordom a at the hældo handom saman af eline halfuæ Elingh Haluardsson æn af adhræ halfuæ Haraldær och Asgeir Sebyern synnær, kændist tha forde Ællingh i samæ handærbandæ at han hafdhæ sælth fordom brødrom iiij ørtukgæ bool i Nhawzs som lighær i Skoghæbygd oc lighær i sameghæn with Lindheim och tha i Bers flærdinge och i Sandene skipræde meth futom och lonundom som til lighær och leghet hafuær fraa fornæ och nyæ wthan gardz och innan frælzst och heimholt for hwariæ mannæ och akærælest for forde Ællinghe och hans ærwinghæ och til forde *Haralzd och Aegæirs forde brødhræ til ewerdelighæ ægho och alz afrædis, kændæs och forde Ællinghæ j same handærbendæ at han hafdæ wphorit af fordom bredrom fyrstæ penningæ och efstæ och all som ther j mellom war som (j) kaup theris kom for forde iiij ørtugæ boll j Nhæwzs. thill mere wissæ sættær jech Ællingæ Haluardsson mith juciglæ meth tessom godæ man(nom) som førre scriftet staar for thettæ bref som giort war dag oc aar som fyrre sighær.

Bagpaa: bref for Nhawzs j Skoghæbygd. Yngre: om iiij ertug boll y Naus vedt Lindem.

⁽¹⁾ Antaget for samme Dag som Fedetirsdag, d. c. Tirsdag for Askeonsdag.

Sex Lagrettemend kundgjöre, at Thorkel Gunnarsson, Asleif Halgesson og Nikolas Thorsteinsson pan sin Hustru Gudrun Helgesdatters Vegne solgte til Thoryeir Halleardsson (pan Haga) Rvernestödet, som ligger nærmest Lussin (det andet merliggende har han med deres Samtylike), og oppellhare 7 Mark i Betelling derfor.

Eker Vidisso g. Perg. the 12 Segl of 8 April 1805 l. Bergens Maseum: (Grig. s. Perg.) [(So ovenfor No. 225 og 323 samt Brey ef 21 Juni 1479 nedenfor]

332. 5 April 1458. Aldingshaga.

Alle denom som datte: breutf. see_ellar. høre, ... senden : Erick Borgulsen Haldwor Oluffsen, Thore Thorbiernsen, Suend Thorsen Thorsid Thorsindsons och Joun Enindsen sueran laugrettis mend q. godhis och sieme, kunnigt gierende att wij worella Aldfinnghs Haga, som ligger vdj Heiglanndtz sogen och i Austratte skibreid flerde dag passke anno. doment. 1458 sad och hørde pas att Terckit Gunhersen, Aszleiff Hellgesenn, Nicolaus Thorstensen j fulo ombode, Guronn Helgis deather eiginer kone siné seltle. Thorgierd Haldworsen, quernesteden som normere ligger Latzie som ligger som fore siger for segs mercher och sinffuende gaff hand till, End iden handre squernnestad: som jamih erre vide, haffuer hand med loffue affil forme mendt, iech waar thatte giorts, jamusel, med, och j falla emboedt harnenne som san heder, Torgald., Olaff., forna., sanuer., och Gurida, forna:sester, deris. som Asleiffite och Nicolana adernoffunden haffua; dennom ey komen till sin lougligh wee, till jenerligh, eignen: Torger-iforne och hens dongligh arffringer. Kiendis och forne, mend. som solde, gtt di haffde oppebaret første pet aingh och effete och alle der emellum som i ikieh deris kombutill sanningen her om benger wij voris indseigle: for delte breff: som gibri

To Liguettemand:kundgjöre, at Halourd! Thurkelsvin erkjöndte! at have oppetenret Retaling of Thorger Amendson for hele alludheim og: det dalve Kvernestöd samt borgede for sin Datter med Hensyn til op Dal af Geneden.

Efter Orig. p. Perg., i: norske Rigssarkiv. Begge Sagl vedhænge, 7 (Seglremmerne synes skaarne af et Missale. — Se ovenfor No. 328 og 327 samt Breve nedenfor af 5 Juni 1463, 1 Juni 1478, 8 Dochr. 1497 og 5 Oktor. 1501.)

market market in market market

333. 16 April 1458. Rollag.

Ollom mannom them som thette bref se endir hære sendir Jon Naria soon Byærn Haluardh soon laghrettes mæn q. g. och syno konnit gærande at met varum a Rollage som *sygger j Nomedale Magnus messo dagin anno domini mo cd lviii saggum oc hærdum a at the hello handum saman Haluardir Thorkylz soon af ene halfo en af adere halfo

*thalfo Thorgær Anundh sson med the skilorde at Haluardir adir er kændis hafa vpborit af Thorgere adirnemdum færsta peing oc æfsta fire alth Gladen oc [halft qvera' stædit med allom them lunnandum som thil therar jordir ligger oc ligat hafir med fiske oc figle med allom vedestadum item borgade tha Haluardir fore dothir ssina *ferfth oc hemolt fire huarrium manne oc allungis akæralost fire iiii huslandh j Gladen som liggir j firnemde sokin thil sannjdir hær vm sethum met akor jnsyle fare thetta *breb som gort var a dege oc are som fire siger.

(1) Fra [skrevet over noget, der er udskrabet.

Ketil Haleteinssön kundgjör, at han har solgt til loor Throndssön 4½ Spandsleie Jord i Husely i Tovedal i Stangviks Sogn i den stadre Dal af Nordmörefylke og derfor oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 4 Segt vedhænger Levning af 3die. (Se ovenfor No. 232; Dipl. Norv. II No. 888; IV No. 970; V No. 923).

334. 29 Novbr. 1458. Huseby.

Alton momom thetta bref sea ædder hæra sender Ketil Halsteensson q.g. ec sim kunnukt gærande at æk hauer sælt Juar Throndsson bahva filmta spans legho jordhar j Husaby som ligger ij Touadale j Stangsuika kyskio sokn j sædhralutænom Nordmære fylke med allom theem lutum oc lænnandom som tel therra fyrnemda jordh ligger oc leghet hauer fra forno ec nyio badhe vitan gardz oc janan frelsa oc hemotla firj huarium mænne vndan meer oc minom æruinglum oc vnder færnemden Juar oc hans æ(r)uingia tel æuerdhelegha ægho oc siz afrædis, jtem kennes æk at æk hauer opburit fyrsta pening oc systa oc alle, theer j mellom æfter thy som j koop okkart kom firj fyrsagdha jærdh j Husaby oc tel mere visso oc sanninde herom setia thesser godher men Eric Baardhasson Sunj Magnusson oc Guttormer Haluardsson som his varo thessare minne gerdh oc kenning siin imsigle med mino firj thetta bref som giert var arom æfter gudz byrdh mo od hoviijo oc Andres messo aftan.

Bagpaa: Vm half fempta spanna leigo jordar i Huseby som ligger i Touedall i Stangauika kirkie soka. — Yngre: 1458 saneti Anders afften.

Indtaget i Vidisse nedenfor af 20 Febr. 1473. (Se Dipl. Norv. II No. 883 og VI No. 718).

Syv Legrettemund kundgjöre, at Nile Halkelesen og hans Hustru Fru Elene Jonsdatter (Darre?) undte Hr. Kolkjörn Gerst til Odelslöseing Ressöen og Gamlegaard i Tjernöy Sogn og Skediofs Prestegjeld i Viken, som Fru Elene havde faset i Morgengave, samt at de bavde oppebasret Betalingen.

7 Januar 1459.

Skjulestad.

Allom monniom theim som thettæ breff see eller høiræ sendher Reidher Gand Thomas Swensson Iwar Halwardsson Eileff Olesson Swen Thomasson Biorn Byrghersson oc Hans Henekesson swornæ lagrettes men q. g. ok sinæ kunnickt gørande at mid warom j Skywlistadæ j Ingedals soken i vtrelutenom i Borghasyslo søndaghen nest effther epiphaniam domini mcd *quinquagesima nono herdom ols saghoun a handherbandh theira aff enne halfuo welboren m[an] har Kolbiern Gersth riddher zen aff andra halfuo Niels Hulkelsson oc frwe Elenze Ionsdoter eghen hosfrwe hans med theim skliflordem at tawgh kennes *haffuo selth oc with ford herre Kolborn Gest til odels løssen Rossøen ok Gemblagardh tiggiandes i Tiernoy soken i Skeidioffs prestagield i Wikenæ med allom theim latom oc lunnyndom som ther til liggher oc legeth haffuer fra forme ok nye wien gardz ok innan freist oc hemholt akerelaust for hwariom manne med then rettiligheit som ford frwe Blene skellighæ giffueth war i siin morghen gaffuo fra sik oc sinom arffwingiom ok wndher ford herre her Kolbiorn Gerst oc hians a)rffwingia til ewerdelighes eigo kennes o[c] ford hion [j'salma hander bandha at tawgh haffue withtreth fo(r)stee peninghe foc] siste oc fallbe the ther i mellom efter thy som i knup theirs kom swa at theim fulkomplighe nel at negda fer forscriffnæ gotz. Til sanindæ her om hengia wi war insigte for thette breff er giorth deighe oc are som for seghir.

Proveten ved Laurentii Kirke, Lagmanden samt Borgermester og Raad i Tunsberg udsfede Transscript af Hr. Henrik Skukts Gavebrev til sin Wastru. Indtaget i Vidisse af 20 Februar 1473 nedenfor.

336. Mai—Juni 145[3—59]. Tunsberg.

 som giorth war j Tonsbergh sabbato proximo post festum corporis Christi sano domini millesimo quadringentesimo quinqua(ge)simo 1.

(1) Her man et Ord være udeladi, da det indtagne Bray er dateret 8 Decbr. 1452.

Lensmanden i Vesterlenet (i Thelemarken) og en Del Lagrettemænd domme Eyoind Thorgrimsson til at tilbagegive, hvad han i 2 Aar urettelig har siddet inde med af Gaarden Eikeland (i Skafse), og at betale 6 Mark Guld i Böden.

Efter Orig. p. Perg. (Fragm.) i norske Higsarkiv. Remnier til 6 Segi vedlimnge Fragmantet, der bar bart florer

[c. 1450-60], Aaseland. Ullom mannom beim som bette bref smis mder høyr[a sende erralenet of Heluard er, Aromson no dan Porgerij, Pordheson Olefuer Assuelzson, Hæ(r)gylz, Dræn(sisson Halluarder Reidarson] ... Halnarzsson Rigil Næridsson svorner logrettis mæ[n, a. Pælamark , kunnikt , gærande, at mer , tvarum] a. Asalans pinge,xm bet jarden haup, sam Lioo[t.(). ..... garde med} flysinde Torgrimssyni ha(de Gyu(in)der hast halt ..., ..., ... j. Eiklande j ii ar, ok xvi ky(r)lagh, vttan han(s) lof . . . . [bui var bet] ok vi [kyrleg1 mærker gulz j sakfelle for bet [han hafde .... a Eiklande] vitan lof ok lefue i ij ar var betta var deme[rattation]. . . . . . huar sem] bette ryfuer æder rof(s)men till fær hafue rof[uet] . . . . ok xii manna dom ok lagmans orskurd. till sannyn[de . . . . sættum] mer var insigle fore þetta bref

(1) Ordet synce igjen udslettet.

Narve Thordssön kundgjör, at Haloard Ketilssön 10 August erkjendte at háve solgt i Markebol i Gubbegaard i Rodegaard i Nore Sogn til Seen Haliandssön, som den pasfölgende Palmesondag kjöbte et Markebol i samme Gahrd: af Udf Amundssön og denna solgte 21 Markebol i Gaarden til Besse Hallessön og oppehar Betalingen.

No. Bifer Orig. p. Peng. i norake Bigentkiy. Af.4 Segl mangle No. 1 og 81

338. [c. 1450—60.] Nore.

Thet see allow godym mannom kunnikth at jak Narfe. Thordb sson varom meth a Norom vm Lafrenssokko daggin hærdum ok saggum aath Sawen Haluardh sson ok Halwardh Kælhils sson kendis at han hafde

selth Sewene Helwarz, syne halfe, merkabool j Gubbagerde som ligger j Rodagardum j Norasokkin med luthem oc lunandum seom thyl ligger oc lyggat hafir fra forno ok nyo vthan gars oc jnan fran Halwarde oc hans erfigge oc vnder Swen ok hans erfiga thil ewerdelika ego oc als afredis, jtem kendis jak Vifir Ammunsson oc Swen Olaf son Haluardir Or(m) ason at vi xarom j hya a Ene(r)ethvet a Palmsono daggyn tha *ken kendis Whir ford hafa selth marka bol j Roduna j Gube garde Suene adirmemdum *ferist oc hempit fire huarium manne oc allungis skeralost thyl. everdelika ego ec alsafzedis... jtem: kændis.ok, the Swea Haiwardh seon at han haide selt Bessa Halla syne halth ist markaboll j Rodumma j Gubba garde j Rodagardum med luthem oc lunandum som thilh there jord ligger oc ligget hafir fre forno oc nyo vthan garss oc innan medh fiske oc figle oc allum vedestadum vndan Suenss *er erfiggam oc hans erfiggom oc under Bessa oc hans erfigga thil, ewerdelike ego oc alsz. *afredir kendis up the at the hafue ve berit færsta penigh ok sefsta loc alla ther mellem ssom j kop therra kom. thil saninde her van sethom met akor jnsigle Swen Claisson Vini Amu(n)dh sson Narfe Thordh sson Haluardir Orm sson.

Bagpae, lidt yngre: breff om Roden.

Sex Lagrettemend kundgjöre, at de vare opnævnte af Björn Anundssön paa Hr. Hartoig Krummedikes Vogne for at bestemme Værdien af Gaarden Ormos Afkastning, hvilken de fastsætte til 60 Kyrlag for 5 Aar, men som Leikundingen Aslak dog ei skal udbestale, för han har været for Lagmanden i Gelo vod St. Hanndags Tider med Jen Ketilevin, hvorher de indlugge at godt Ord hon Hr. Hartvig for Aslak.

Efter Orig. p. Papir i nerske Rigsarkiv. Alle & Sogl mangle.

339. 13 Marts 1461.

Ottom monnom theim som them hreft sea heller heyra sender Joon Torgeirsson Gudbrender Sigurdasson Vigualder Torsteinsson Torer Niclisson Trydrikker Asmundsson oc Tostein Vigualder mannen log-reis men q. g. oc sinse kunnukth gerendhæ at meer vannen a Orme som ligger j Bodstadæ sokn oc j efræ lutanum j Borgæsysko frædaghen sesth efter Gregorius messo anno domini modiki varum mear j doom semplher af Biorn Anundsynj af her Hartnix vægnæ vælboren man ridder ek hefuedamen uppa Akers haus at mæta loderuærdh af fordæ io(r)dh Ormo efter ty som logmans o(r)skurdh vtuiser oc meto meer the xxxxxx korlegh fore v aar oc æj Aslaker vt at lukæ fyr han hafuer voret a raadstogunnæ fore logmansæ i Oslo tha mi syknæ deghanæ

nesth fore sancti lohannis dagh nu nesth komandhæ oc Ioon Kædalsson næruærande fore ty at os ær thet monghin viterlikth at forr Aslaker hafuer leikth adernempdæ jordh Ormo oc lanskyldh vtgefueth. The bidium vi idder her hurtuik Krumedik ridder oc hefuædzman vppa Akærs huus at j væl gere oc giore fore gudskyldh at j latæn koma Ioon Kæd(a)lsson fore then same stempnodagh som forscrifuet staar villium vi gærnæ fortenæ oc forskyldæ af idder med allo godho, jikki nu meir vppa th(e)nnæ tidh vthen bifaller jdder gudh vi wilium gærnæ giora hwat ydder: liufth tikker væra. Ge tit sannindæ her vm seteum meer voor insiglæ for thetta breff som glorth var deghi oc aare som fyr seghir.

Bagpan: wm Orme j Borgesyslo.

Tre Lagrettemænd paa Nes paa Hedemarken kundgjöre, at Hr. Alf Knutssön (af tre Roser) og Fru Magnhild Oddsdatter paa Grefsheim 28 Marts spurgte Marloib Gislessön, om han vilde sælge dem Lid i Bergs Sogn paa Nes, hvortil donne svareile, at hen endpulikke havde bestemt sig, men da de tilböde at give ham mere derfor end apdre, lovede han at sælge dem Gaarden fremfor nogen anden.

Efter Orig. p. Perg. i norske Riggarkiv... Alle 3 Segl mangle. (Se Dipl. Norv. IH No. 855).

340. 4 April 1462. Grefsheim.

Olloin monnum theim som thetta breff se eller hora sender Kolbiorn Herleikxson Kolbiorn Ericxson ok Saxe Wigleikxson logrettismen a Nessi aa Heidmark & guds ok sina kunnught gerande med tesse okoro seeffite et swanedeghen hest epter Marie messo i Langhafasto warum mit i Grepsheime a forschiffno Nessi, hordom mit aa at welboren men her Alff Knwtzson of frw Magnild Odzdotler spurdho Herleik Gislasson om han wilde selia theim, Lidh som ligger i Bergx sokn a Nesi, Swarade tha Herlelk Gislasson forde, ok sagde iek er æn vberndder ther up a at selia Lidh. Swarade the Hor Alff ok frw Magn-Ad with the thet selfa the sel that oss, wy willow giffus tik swa lika ther fore, at lengthen annar skal giffur lik! mera fore Lidh, en wy. Swafade the Horleiker ademempdhe i hollien mik nw wel betalat thet som i mik skilt halden. Ok er thet swa ath ick nogon skul selia Lidh eller noghon tijd noghrom manne thet bort latha, tha skal ick that ider her Alff ok frw Magnild sella ok enghom andhrom. Til sanninde her om thenghlom mit oker insigle fore thetta breff som scriffunt war i Grepsheim sancti Ambrosij dagh anno domini m cd lx secundo.

Bagpan med Hand fra 16de Aarhundrede: breff paa Liidt at thet skwlle sseliges her Alff Knwisson og ingen anden:

Gard Rikolfssön pantsætter Hr. Alf Knutssön (af tre Roser) 4 Mannedmadsbol i Geslen og hele det tilhörende Fiske i Anen for 40 Kyrlag.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 7 Segl mangle No. 4 og 5 ganske, af No. 2 og 6 findes kun Levninger. (Se Dipl. Nov. 1 No. 866 og 11 No. 868.)

341. 25 August 1462. Röten (Voss).

Ollom monnom theim som thetta breff see eder høra sender Gard Rikolfson q. guds ok sina kunnught gørande med tesso myno opno breffue at iek haffuer panth sett velbornom manne her Alff Kæwtz-syne riddara iiij manata bol iorder i Geslena ok alt thet fiske som iek atte i anne aa badha sidor fore xtsi kørlagh. Skal forde her Alff haffua ok bruka forsagt iiij manata bol ok fiske ok landskyld aff at tagha til tess at honom ford xl kørlagh betalat ere, Æn enckte aff at sla i hofuwd summoune for æn han sina betalingh til negis haffuer. Til sanninde her om tha bedis iek tessa gedha manna insigle med myno fore thetta breff som swa heita Anwid Otafson Otaf Sweinsson Orm Iffuarson Tormod Helgason Arne Ketilson ok Peder Magnuson logrettismen a Vos scriffust war a Rethena midwaku daghen nest epter sancti Bartolomei apostoli dagh anne dømini en od tx sasuado.

Bagpan med Hannd fra 18de Aarhundrede: Her Alff Knw(t)sson keffle

To Chorsbrödre i Oslo, Presterne pan Eidsvold og Skeidsme samt Væbneren Assend Jonesan kundgjöre, at de pan Begjæring af Swa Gudörand (Peterssön) pan Nannestad efter Officialens Brov besigtigede, Gaurden Browtestad (i Holter Sogn), efter at Therstein Frodessön havde vægret sig ved at deltage deri, og fandt den at være fuldbjerget med Ager og Eng m. m. Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Nederste Kant af Brovet med Seglene.

efklippet. (Se Dipl. Norv. H. No. 876 og V No. 168:)

342. 13 Septbr. [14]62. Brantestad.

Oliom monnom sem thetta breff see æder hera senda Hans Hansson Lauria Jensson korsbrøder j Oslo Endrith Jonsson prester j Eidsualle Onundh Terdzsson prester a Skeidzmo Amundh Jonsson a wapn q.g. oc sina kunnikt gorende at anno etc. kij krosmesso æfftenen vm hesten warom meer a Brautestadhom till kallade aff heiderligom manne sire Gudbra(n)de prester a Nannestadhom see oc skodha jordena Brautestadhe med lutom oc lunnindom som till liggia. Oc qwadde oc kraffde flyrnempder sire Gudbrander Tostein Frodhesson med sinom monnom see oc skodha med oss alla lunninde till Brautestade æffter thy officialis

domzbreff vtuiser at iii klerker oc iii leikmen skulde see oc skodhæ
ffyrnempt Brautestade oc Kalzeg med beggias theris lunnindom. Suarade
tha Tostein ek haffuer annet gere en lepe ther æfter oc eingen man
heffuer ek oc bedhet ther tilli gengom wer the saman saghom oc
skoddom huss oc jordh med allom lunnindom æffte(r) thy som wi warom
tith bediner syntis oss tha ffyrnempt Brautestade wera ffulbyrdt med aker
oc eng oc allom androm lunnindom som synelighet ær hwaftom dande
manne som thet will sen æder skodha, oc till sanninde her wm tha
hengia wer var incigle ffirir thetta breff som gjort wan deghi oc aar
som fyr sigir.

, Beggaa, med Haand fra 17de Aerhugdrede: Breuslad. Braauleslad. om en gaardschodning.

3. 100 110 100

paa Thoten (Balke Sogn).

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levninger af alle 3 Segl vedhenge.
(Jfr. Dipl. Norv. 1 No. 976 og 1052; 18:100:347 og 1129; 18:100. 261; VII No. 481).

343. 24 Septhr. 1462. Bergen

Thet kennist ek Hans Rorenbergh med thesso mino opno brefue ath iak hafuer wpboret af werdhughom fader med gudz biscop Finbogh, biscop, i Berghom je lette gyllen i gul fore, herre Aslefs skuld sem kannaker war: i Bergan gudh hans semel nadhe sem han mek skyldoger war ok flerom adrom kepmannom med Bryggiona fore huilka skuld hustru Randidh fernempd her Aslefs moder ok hennar vmbodzman selde adernempdom werdhoghom fader j iordh sem heiter Hanastadha vppa Tota i Hamars bisoops deme liggiandaa fere fernempda je gyllen sem bref thar vm giorth vth visar, thi gefuer ek fornempdan her Aslef ok hans eruingla quitta ok akærofausa fore fornempda je gyllen ok til yttermeire forwaring bider ek heakedhelighe men sem so heita Hening Timherman ok Hans Laarholt kepmen med Bryggiona hengia sin ingigla med migo fore thetta bref isem giort wari i Bergett fredaghen næst fore Michaelis anno domini med ka sedundol

Bazzas: Hanastado bref.

To Lagrettémend i Numedal kundgjöre, at Nikolas Audunssön og hans Hustru Regiborg Vebrandsdatter erkjendte at have solgt til Thorger Anundssön 2 Mankabol Jord i söndre Ristrigen (i Rolleg) og at have oppebaaret Betalingan derfet.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigentkiv. Begge Segl vedhauge. (Se ovenfor No. 303 og 333 samt Brev af 1 Juni 1478 nednafor).

344. .... i .... 5 Juni 1463.

Gladheim.

Ollom monnom theim som thette breff see eller, here sænda Kætil Torgrimsson ok Kætil Tordson lagrette mæn j Nommedalenom g. gudz ok sina kunnokt gørande at mith warom a Gladeim som ligger i Nommedalenom j Wægliidh sokn synnedagen nest effter Hwitasypnedegh anno dominj medlx a tredie sagom a ja oc handerband theres aff [enne' halfuone Torger Anundson æn aff andra halffuo Nicplas Odunson ok Ingeborgh Yebrandsdotter ægen kona hanss salde tha adernempder. Niculass adernempdom Torgere tweggia marka bool jorder i sudra gardenom j Risategenom med lutom ok lunnandom som til liggia eller legat haffua fra forno ok nyo. kendes the adernempder Niculass i samma banderband siik haffua opburet førsta pening oc ydsta oc alla ther j mellom som j kaup theres kom til goda nøyo oc viderkendes oc [for adernempde, Niculas sik haffua salt adernempda twæggia marka bool j Risatægenom fra siik ok sinom ærffuingiom oc vnder Torger oc hanss æruingia til, zwerdelica zego. Til sanninde hengiom mith oker insigle for thetta breff som giort war dægi oc are som førra siger.

Bagpaa, meget yngre: dete er om Ristegen.

(1) Tilkrevet over Linien. — (2) Igjen udslettet.

Pave Pius II meddeler en Fortolkning af forskjellige Pavebreve angazende Observanterne af Minbriterordenen, livilke efter nogles Mening ikke overholde Regelen, da de stan under Visariër istedenfor Ministre; dette skal deg ikke hindre dem i at ansess som rette Franciscanere.

Etter Aleke, i Meser. Sarih. D (HI) p. 961-64 afises Afekr. fra Ass 1580. (Trykt i Waddings Annales Minorum XIII p. 348-49, hvorfes Verianterne.)

345. 12 Januar 1464. Rom (Vatikanet).

Pius episcopus servus servorum dei dilectis filiis vicario generali et universis fratribus ordinis beati Francisci de observantia nuncupatis in Ultramontanis partibus constitutis, salutem et apostolicam benedictionem. Circa regularis observantie professores sollicitudinis nestre vices libenter impendimus fot ut¹ religio salutarem fructum fecundius afferat ipsique incrementis continuis laudabilius in domino proficiant

dubietates omnes [que possunt? ambigue reddi eas presertim que super concessis eis a sede apostolica gratiis et indultis cisca eorum modum vivendi ac [salubrem⁸ regule : observantiam ordinatis orienter e medio tollimus et easdem apostolice declarationis luce illustramus. Cum itaque nuper accepenimus fuiese aliquando nonnullos qui fin4 dubium ducerent ulrum vos fex⁶ professione regule⁶ videmini obligati vivere sub obedientia ministrorum ordinis junta ipsius regule a beato Francisco edite et per sedem apostolicam multipliciter confirmate et approbate litteram cum nunc ex concessione et determinatione apostolica presertim felicis recordationis Evgenii iiij et Nicolai v. Romanorum pontificum nostrorum predecessorum et nostra vestros superiores vicarios appelletis et non ministros regule ipsius mandatum [impleatis? an potius preter illam agentes graviter et contra votum professionis presertim obedientie delinquatis unde factum sit ut in conscientiis aliquorum ex vestris propterea scrupulus aliquando suboriatur⁸ eorum sententia qui apostolicas prefatas determinationes non ad plenum intelligunt, volentes super hujusmodi ambiguitate vobis consulere et conscientiarum vestrarum quieti de benignitate apostolica providere omniumque mentes⁹ de vestro stato ambiguas paternali affectu quantum in nobis est quietas reddere et salubriter attendentes quod sicut sine apostolice sedis auctoritate nulla regula seu modus religiose vivendi recte instituitur aut declaratur neque interpretari potest, ita et in ejus potestate est et instituta si [velit10 in melius commutare et prout viventium in eis animarum saluti noverit convenire suo arbitrio ordinationes novas ac determinationes instituere et prelatorum eorundem vocabula ac denominationes immutare alterare et interpretari auctoritate apostolica et ex certa nostra scientia interpretamur et declaramus quod cum sedes prefata vestre familie de observantia post generalem totius ordinis ministrum et provinciales ministros generalem¹¹ et provinciales vicarios ministrorum loco certis piis et sanctis respectibus esse voluerit et decreverit, vicarii ipsi qui vobis presunt et quibus vos ex debito professionis vestre predicte [obedientes estis19 veri et indubitati vestri ministri et tales quales beatus Franciscus [regulam condens 18 fore intendebat sunt et perpetuo erunt quoadusque apostolica sedes in cuius arbitrio consistit aliud alio tunc respectu ordinare statuerit differentes a predictis [ministris4: solo nomine, et sic esse¹⁴ ex premissa determinatione apostolica quam [nos¹⁵] quoque presentium tenore ex simili auctoritate et scientia ratam et gratam habentes confirmamus et approbamus, vosque eisdem vicariis [obedientes 1's secundum determinationem predicte sedis apostolice regule vestre prefate et precipue in ca parte ubi [dicitur16 precipio firmiter fratribus universis ut obediant suis ministris plene et integre sausfacitis pleneque et integre satisfacere auctoritate prefata per presentes decernimus et declaramus in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Datum Rome apud sanctum Petrum anno incarnationis dominice. m.º cccc.º lx[iiij.º17 pridie idus Jesuarij pontificatus nostri

(1) ut et corum. — (2) per quas corum mentes possint. — (3) seletarem.

(4) mangler. — (5) qui im. — (5) vestre tilfòles. — (7) adimpleatis.

(8) ex tilfòles. — (9) propteren tilfòles. — (10) vallet. — (11) generales.

(12) obeditis. — (13) juxta regulam præfatam et deus. — (14) id. — (15) ipsi. — (16) est. — (17) iii o: alt efter den forskjellige Aarsberegning. — (18) v.

Erling Tofessön erkjender med Samtykke af sin Maag Arne og sin Datter Gudrid at have befuldmægtiget sin Frænde Botolf Alfssön til at söge halve Rudstad i Aal i Lillehammer Sogn igjen med Loven, samt at have mageskiftet halve Rudstad til Gudthorm Alfssön og sin Datter Arngerd, med hvad de eiede i Solberg paa Brjotheim, med Forbehold af Gjenfunning, om de ville sælge Rudstad. Halder Roarssön samtykker i sin Dattersön Botolfs Transaktioner.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigserkiv. Af de 3 fêrste Segt vedbænge Levninger, 4de mangler. Pan Segtremmerne findes to forskjellige Udkast til Begyndelsen af Brevet. (Mr. Dipl. Norv. I No. 796; II No. 848 og 933; VII No. 351, 411 og 472; VIII No. 386).

346.

14 Januar 1464. Solberg (Brottum).

Alle te dande men som betta bref sææ æller hørir kennis iak-Ellinger Powæson at jæk hæwer ginit Botolf¹ Allf syni neer skylde frende minom med samtykt ok handerbande Arne mage minom ok Gudride² dotter minne mit fulth ok lagligit vmbodh at søkia med logom j gen halwan Rustaden ær ligger j Aal j Lislæ Hamars sogn. jtem giorde jæk jærde skypte med Guttorm Alf syni ok Angerde dotter minne fik iak teim fyrnemdom hionom halwan Russtaden som fyr segir en thaw fyrnemdh Guttorm ok Angerdh finge meær i mote swa mykit haw atte i Solbergom ligger a Broteme med bessom skylordom vilde Guttorm og Augerd byta eller seilia fyrnemdan Rwstadh engom androm iger oller mik eller minom frendem fire by [tets Rustaden er mith gamalth oodal, bykker mik bet mote [varu4 logom annar skal niota en jæk eller mins frender, jtem kennis jek Haldor Roarson at iek hewer samlykt alle besso gerdh som fyrnemd Ellinger hewer goort med Bololwe ditter sous minom veelt ek bet fire guil saath vara ath Swen i Russtadfinom⁵ ok Niclia i Sydreberget atte fire gudi halwan¹Rustadin med koningin vara beir samborne brøder Swein i Rustadæn ok Niclis: j Bergene bade pil fader ok moder. pil ytermera visso ok sannindh henge pesse dande men sin jncigle med varom inciglom som swa æita Hakon ok Gunnar Porbionsynir fire petta bref som giort war lauger-dagin nest epter Brettiwe virginis a Soolbergj er ligger a Broteime anno domini mo od lxiifi.

Bagpaa: Lest [for* paa Rudstadenn vdj rette for sexsx mendt denn 16 Augustj anno 1600. — Yagre: Breff for Rustad. bref for Rustaden.

(1) Pan den ene Seglrem: Betoffwe — (2) Ibid. Gudriidh. — (3) Igjen udslettet. — (4) Tilskrevet over Linion. — (5) Eller —mon, men synes senere udslettet.

To Lagrettemend i Robyggelaget kundgjöre, at Thorbjörn Björnssön solgte fire Jordeparter (i Setersdalen?) til Aasmund Arnessön.

Efter Orig. p. Perg. i d. Deichmanske Bibliothek. Begge Segl mangle. (Se Dipl. Norv. 1 No. 818 og VIII No. 389.)

347. Uden Dag 1464. Setersdal.

Ollom monnom them som thetta bref se eller heræ sendher Oon Leyfsson oc Beon Thoralzsson sworne lagrettismen [j] Rabigglaom q. g. oc sina kunnikt gerende ath midh worum j hia oc berdom oc saghom handher bandher theyræ som heytha Torbeen Benzsson Asmund *Arnassom, seldhe tha fyremde Torben *tranendom Osmund halfua Knwzswik oc Fielledhiordher ok allan Slatthadal oc halfua Renbrigh frælsth ok akerælausth iiii hanzstaf millom alth som liger til *fyrnendom jordom eller ligath hafuer fraan forna ok nøyiæ wthan garze ok inan jngen wnthan skildhe fran sig ok sinom erwinga ok lagligom efter komandom til fyrnemdom Osmund ok hans erwinga til ewerdeligom eingnæ for sanninda setthom mer okkar jnsigle for thetta breff som gjorth war (j) Sethersdall sub anno dominj mocdizifii.

Jakob Jenssön, Prost pas Sando (Sandehered), og 3 Lagrettomænd kundgjöre, at Brödrene Thorgeir og Asmund Emundssönner gave Thorleif Gunnulfssön pas hans Faders Vegne samt loar og Halvard Thorleifssönner 12 Mark for den Tiltale, de havde til Goikstad.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af de 4 Segl vedbænge de 3 sidste. (Jfr. Dipl. Norv. II No. 310, V No. 285, ovenfor No. 204 og fölg. No.)

348. 7 Januar 1465. Vestre Geikstad.

Oliom monnom them ssom thette bref sse eller here sender Jacop Jensson prester a Sandom Torkel Ewindsson Gunnar Eyiulfsson

1465. 321

oc Anund Tordsson lagretis men q. g. oc sine kunnocht gørende at mith warom a Gekstadhe westre garden som ligger j Ssande sokn anno dominj med lxv a elsdagh jola herdom oc ssaghom a handerbande thiere j mellom af eno haluo Tallef Gunnulfsson j fulle ombodhe fadhur sins oc Juer Tollefsson oc Haluord Tollefsson en af adro haluo Targer Emundsson oc Asmund Emundsson medh thy skilorde at tesse fyrnemde brødher Targer oc Asmund gafua oc afhende fyrnemde Tallef Juer oc Haluord xij mark fore then tiltalu the hafde til Gekstadhe ther med skule the ware satter oc alsatter om alth fiarskifte them j mellom war och til sanninde her om tha hengom wi war jneigle fore thette bref som giort war deghi oc are ssom fore sigher.

To Lagrettemend kundgjöre, at Thorgeir Emundssön paa egne og sin Broder Asmunds Vegne kom overens med Eilif Jonssön, om at denne og hans Söster skulde have 4 Mark for den Tiltale, de havde til Geikstad.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 1ste og Levning af 2det Segl vedhænge.

(Se foregaaende No.)

349. 14 Februar 1465. Haugene.

Ollom monnom them som thette bref se eller høre sender Tarkel Ewindsson oc Anund Tordsson lagretis men q. g. oc sine kunnocht gørende at mith warom a Hoghene som ligger j Sande sokn anne dominj m cd lxv a torsdaghen j nighiu uiku fasto hørdom oc saghom a handerbande theire j mellom af eno haluo Eilif Jonsson en af adro haluo Targer Emundsson j ombodhe Asmund brodhor sins med thy skilorde at fyrnemde brødher Targer oc Asmund skule gifue fyrnemdom Eilife iiij marker fore then tiltalu som adhernemder Eilif eller hans syster haua til Gekstadhe oc skal tha tidnemder Eilif halde fyrnemdom brødher Targer oc Asmund skadelausse *fare sigh oc sine syster oc til sanninde her om tha hengom wi warjncigle fore thette bref som giort war a deghi oc are ssom fore sigher.

To Mend kundgjöre, at Hr. Herman Moltekes Svon Olaf Dekn förte Vidner for, at han havde stevnet Thore pan Narveböl til Bygdethinget pan Thengilstad og til Lagthinget i Tunsberg for en Fos, Fru Borghild (Bolt) havde solgt ham, og nogen Landskyld, der ei var betalt i rette Tid, samt at Thore erklærede at ville möde for Oslo Lagthing, hvis ikke Loven panlagde ham at möde for Tunsbergs.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

350.

27 Februar 1465. Thengilstad.

Ollom monnom bæim sem bættæ bref sea æder hæyræ senda Daghfinder Alfsson ok Olafver Askiælsson q. g. ok sinæ kunnikt gerande at mit varom aa Pængiolstadum j Hobœls sokn j Mossædale aa midvikodagen fyrsto j langæfasto anno dominj moc(d)lx quinto saghom ok hæyrdum a at Olafver dekn herræ Hærman Moltegis svein læide ii vitne sem a bok svoro meder fullum æidstaf at han hafver stæmft Porer a Narfvæbæle ok saghdist væra j vmbode fyrnæmftz herræ Hærmanz Molteges byghdæ stæfno til fyrnæ(m)ftz Thængiolstad oc laghastæfno til Tunsbæ(r)gh a pre syknædagh nest eftir paskæ vikuna nv nest komende firir loghmannen fore win foss sem fru Borgilla hafde sælt fyrnemfdum Porere ok firir landskyld sem herræ Hærman sagde at Porer hafde æi loket j retten landskylæ timæ vt af æino œyris bole: spyrde ba fyrnæmfdar Porer adernæmfdan Olaf ym han hafver nokot stæmst honom sirir mæiræ: þa saghde fyrnæmsder Olasver at han hasver æi firir mæiræ stæmft honom a þy sinne: spurde fyrnæmfder Ollafver dekn vm Porer fyrnemfdum næghde bade byghdæ stæmfnæ ok laghastæmfna: en Porer svarade ok sagde þæt skal danndæ manom vitærligt væra at [mik1 mægh nøghir at hafva þæt vndir sæx danda men æder xii hæimæ j bygden j Oslo loghsogn ok byder jek mik til Oslo laghbok en til Tunsbærghs nægir mek æi vttan lagen visæ mek bet: jtem handsælde Narfve Matiosson ok Jon Œystæinsson vitnisburd at Porer fyrnæmfder sænde sina landskyld meder bæiræ landskyld ba hon var fr(a)m færd til Pvfn. til sannynde settum mit okor jnsighle firir bættæ bref er gjort var a deghir.2

Bagpaa: breff for Narffwabøle.

(1) Tilskrevet over Linion. -- (2) 0: a deghi ok are sem fyr seghir?

Haavard Björnssön erkjender, at han med Samtykke af sin Hustru Gudrum Thorbjörnsdatter har solgt 10 Löbsbol Jord i Bratterud i Bangs Sogn paa Valdres til Gunnar Thorleifssön og oppebaaret Betaling.

Efter Orig. p. Perg. p. Gavnö i Sjælland. Af de 4 Segl vedhænge No. 2 og 3. (Jfr. Dipl. Norv. I No. 828.)

351. 17 Marts 1466. Hauner.

Pet se ollom godhom monnom kunnickt ath ek Hafuarder Biornsson kennes þes ath ek hafuer selt med ja ok samtykt Gudrun Porbiorns dottor kono mine Gunner Porlæifsson x lauppeboll jerder j Bratterudi er ligger j Banghs sokn a Waldresse frialst ok hemolt firi huorium manne med ollom þæim lutum ok lunnyndom som ligger æder legith hafuer fra forno ok nyio wtten gars ok jnnen hafuer ek ok wpboret af fyrnemdom Gunnerre fyrste penigh ok øfste ok alla þa som j kaup okkart kom fore fyrnemth x laupeboll j Bratterudi fore sannynde skuld her wm sette ek mith jneigle ok þesse gode men Yærunder Stafuogsson Þorgyls Sifuaeson ok Østæin Eirjksson logrettes men sin jneigle med mino fore þetta bref er ner waro þa ek þesso widergongho wæitte er giort war (a) Haunom a Westre Sinnen a manedaghen nest efter midfaste sunnedagh anno domini mo cd lx vi.0

Bagpaa, yngre: Breff for Bratterudtt y Wallers.

Egvind Haakonssön, Prest pas Birid, og en Lagrettemand bevidne, at Arne Ogmundssön erkjendte at have solgt til sin Broder Erik Ogmundssön, hvad han havde faset i Mödrenearv af Berg pas Velong i Ringsaker, og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg., tilhörende Adjunkt S. Peterson i Christiania. 1ste og Levninger af 2det og 3die Segl vødhænge. (Jfr. Dipl. Norv. II No. 729 og VI No. 157).

352. 25 Mai 1466. Sigstad.

Pet se ollum godhum monnum kunnikt at ek Arne Omundzsson war j Sighistada kirkiu aa Hwitasunno dagh anno dominj m^o cd^o lxvj⁰ weite ek widergangho med fullo handerbande, at ek hæfwer sælt Erikke Omundzssyni brødhæ minom swa mykit som ek atte i Berghe som ek laut j arf eftir modor mina. Ok ben jordh ligger aa Welongh j Ri(n)gisaker sokn, frialsa ok heimholla firir hwarium manne med allum pæim lutum ok lunnidum som til fyrnempda Berx ligger ædher leget hafwer fra forno ok nyio wttan gards ok jnnan fra meer ok minom erfwingiom, ok wnder Erikæ fyrnempdan ok hans erfwingiæ til æfwer-^{deli}go eigo ok allz afrædes jngho wndan skildho. Swa kennes ek megh hafwa wpboret fyrnempt iardar werdh fyrsta peningh ok øfsta ok alla per j mellom efter by som j kaup okkart kom. Ok til sanindh her wm selle heiderligin man sire Ewinder Hakunsson prester a Birijdh ok Porleiswer Ellingsson logreto man som hiawaro baa som ek weitæ besse wider gongo, siin jnsigle med mino jnsigle firir betta bref som giort war stad tima deghi ok are som fyrsiger.

Bagpaa, yngre: Bergs bref.

Pave Paulus II befaler Conventualerne og Observanterne af Minoriterordenen ikke at gjöre hinanden Afbræk ved at tilegne sig hinandens Klostre og Stiftelser eller Brödre og giver derhos forskjellige Bestemmelser angaaende deres Klostres Anlæg og Bestyrelse m. m.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) p. 173-80 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annales Minorum, Tom. XIII p. 402-5, hvorfra Varianterne).

353. 28 Februar 1467. Roma

Paulus episcopus servus servorum dei ad perpetuam rei memoriam. Cum sacer ordo fratrum Minorum in agro militantis ecclesie tamquam rutilans in amictu sponse carbunculus aut candida margarita prefulgeat indignum et ejus sanctimonie contrarium reputamus illum dissentionum sentibus implicari, unde ne intestine discordie que per versulum humani generis hostem inter dicti ordinis professores jam dudum disseminari ceperunt diutius invalescant ad officium nostrum pertinet eas eradicare et [ne1 ipsi inter se mutua caritate conjuncti (speratum² fructum afferant et exemplo proficiant partes nostre sollicitudinis adhibere, sane licet olim tam felicis recordationis³ Nicolaus quintus [et4 Calixtus iijus ac Pius secundus quam nonnulli alii Romani pontifices predecessores nostri ad amputandas quasdam dissentiones inter fratres ipsos qui conventuales et qui de observantia nuncupantur vertentes diligenter intenderint et varia eorum statuta [ordinationes⁵] et litteras ediderint nosque ipsorum predecessorum vestigia imitati eisdem fratribus de observantia nuncupatis ne loca conventualium aut monasteria monialium eorum cure subjecta recipere neque ut illa a cura ipsorum conventualium [auferrentur temptare⁶ aut etiam privatis personis persuadere [presumerent⁷ sub excommunicationis late sententie pena prohibuerimus prout in nostris ac eorundem predecessorum litteris plenius continetur. Tamen [quia4 propter ipsius ordinis longe lateque diffusi magnitudinem aliqua discordiarum adhuc semina superfuerunt, Nos ea de dilectorum filiorum Francisci de Saona generalis ministri dicti ordinis et Marci de Bononia⁸ generalis in [Cismontanensibus⁹ partibus super fratres de observantia¹⁰ vicarii nec non generalis procuratoris fratrum conventualium ac commissariorum de observantia¹¹ tam Citra quam Ultramontanorum in Romana curia deputatorum et [sufficientia¹² prout nobis [plene¹³ constat mandata habentium [pro⁴ expresso *concensu per moderationem litterarum predictarum et aliarum [promisionum¹⁴ adjectionem amputanda auferendaque duximus cum itaque in predictis nostris litteris in fratres de observantia prefatos [si4 quoquo modo de alicujus domus conventus seu monasterii ablatione [persuaderent¹⁵ excommunicationis [feriantur¹⁶ sententia eo ipso cujus

1467. 325

absolutio dumtaxat sedi apostolice [reservetur, 17 et propterea ut predicti (vicarius 18 et commissarii coram nobis exposuerunt facilis ad multos simplices eadem sententia illaqueandos et pro19 absolutione ad Romanam curiam vagandi via paretur. Nos cupientes eorundem fratrum de observantia metum tollere eosque nichilominus ne domos conventealium et ab eorum cura monasteria predicta subtrahant eadem pena viam precludere et vicissim ne conventuales ad [illorum turbationem²⁰ prosiliant providere nec non predictas nostras litteras que incipiunt superne dispositionis non obstantibus [quibuscumque²¹ in eis adjectis [derogatoriarum²² prohibitoriis aliisque fortioribus clausulis quas et ipsarum litterarum tenores [etiam si28 de verbo ad verbum [ut4 pro earum derogatione forsan requiri videretur24 presentibus non [enarraretur25 haberi volumus pro [expresso²⁶ harum serie et certa scientia moderantes et si quid ultra sit vel contrarium revocantes auctoritate apostolica et scientia simili tenore presentium tam conventualibus quam de observantia et nonnullis aliis qui generali dumtaxat seu etiam provintialibus ministris [subsint²⁷ et de observantia nuncupantur dicti ordinis fratribus tam Citra quam Ultramontanis sub excommunicationis late sententie pena districtius [inhibemus28 ne proprio motu industria et malitia videlicet fratres conventuales [observantium²⁹ et e converso illi de observantia per se vel alium seu alios quovis quesito colore vel ingenio de cetero conventualium fratrum predictorum aliquam domum [*conventuum³⁰ seu monasterium monialium de novo recipere invadere vel perturbare aut de illa vel illo se quomodolibet intromittere. tuales autem et alii fratres etiam de observantia generali dumtaxat see provincialibus ministris subditi eorumque prelati ne aliquos fratres de observantia sub vicariis vivere solitos transfugas seu ad eos fugientes nisi ostenderint litteras [sive licentiam^{\$1} a prelato suo per eos obtentas in quibus contineatur [nominess conventus a quo recesserint et illius ad quem remissi sunt etiam⁸⁸ pretextu cujuscumque licentie super hoc ipsis fratribus conventualibus et aliis de observantia dictis vicariis non subditis eorumque prelatis ab apostolica sede concesse quam quo ad hoc penitus revocamus acceptare quoquo modo presumant sed illos ad prelatos suos juxta litterarum dicti Pii predecessoris³4 super hoc editarum quas per omnia volumus observari continentiam remittere teneantur et viceversa prohibemus ne fratres de observantia nuncupati predicti scandalosos et criminosos fratres conventuales et disciplinam ordinis subterfugientes recipere sed illos similiter ad [prelatos 3 5 suos remittere debeant, servata tamen pie memorie Evgenii pape iiij.ti et Pij predicti predecessorum nostrorum litterarum quo ad hoc

326 1467.

editarum forma, alioquin nos ex nunc prout ex tunc in contrafacientes et inhibitionum omnium nostrarum predictarum transgressores tam conventuales quam de observantia alios fratres predictos eisque in premissis omnibus dantes auxilium consilium vel favorem publice vel occulte directe vel indirecte cujuscumque status vel dignitatis fuerint in ordine excommunicationis sententiam harum serie promulgamus a qua non possint nisi a Romano pontifice preterquam in mortis articulo constituti absolutionis beneficium obtinere. Si vero illi fratres qui de observantia nuncupantur et solum generali subsunt inhibitioni predicte contravenerint ultra premissas penas etiam per ministros provinciales eorumque vicarios ministro [generali4 extra illam provinciam existente ad omnem ipsorum fratrum de observantia requisitionem non obstante quacumque ipsis per sedem apostolicam vel [aliis⁸ concessa exemptione arceri et ad satisfactionem in premissis compelli possint et debeant remediis oportunis. Preterea cum intellexerimus nonnullos dicti ordinis fratres sub obedientia [qua⁸⁷ voverunt [vivere⁴ subterfugientes variis pretensis coloribus [etiam^{3 8} mediantibus litteris apostolicis sibi procurasse conventus et loca in quibus sine superiorum obedientia degerent, nos attendentes id regulari dicti ordinis discipline esse contrarium auctoritate et scientia [predictis^{8 9} earundem tenore presentium omnes et singulos per eosdem fratres taliter receptos conventus seu domos aut generali immediate aut provincialibus ministris seu vicariis de observantia dicti ordinis subesse debere decernimus et mandamus. ita quod infra xv dierum spatium habita presentium notitia illi fratres qui ea receperant vel qui in eis habitant eligere et manifeste sub publico testimonio dicere teneantur utrum generali vel provincialibus ministris an vero vicariis de observantia subesse [maluerint40 statuentes quod in posterum nullus talis frater aliquem locum seu domum etiam quarumcumque litterarum [apostolicarum4 obtentu recipere [valeant,41 nisi de licentia generalis [vel42 provincialium ministrorum vel vicarii [observantia²⁹ illius provincie in qua locus seu [*domos⁴³ ipsa [consistit⁴⁴ nisi hiis litteris fuerit [specialiter⁴⁵ derogatum [quem sibi reciperet46 si ipse maluerit subesse vicariis de observantia nuncupatis ipsis prelibatis vicariis alioquin47 generali vel provincialibus ministris subesse [debeat48 ut superius est expressum, et si forte ita [recusaverit⁴⁹ subesse nos per eos taliter recepta loca ex nunc prout ex tunc ecclesiastico subjicimus interdicto. Ceterum ut seraphicus iste ordo dilatetur auctoritate et scientia predictis statuimus et ordinamus quod eisdem fratribus de observantia [eorum⁵⁰ vicariis perpetuo liceat, habita tamen super hoc ab eadem sede licentia in quacumque civitate

1467. 327

[castello⁵¹ seu alio loco etiam si [in illa vel in illo alia vel alie⁵² fratrum conventualium domus [existant^{5 8} novas domos edificare vel si edificate a principibus dominis comunitatibus aut aliis [fidelibus4 eis brgienter dummodo non subjiciantur conventualibus aut immediate generali ministro dicti ordinis accipere et inhabitare inhibentes ministris et fratribus conventualibus [et aliis eis se⁵⁴ dumtaxat generali [subditis4 supradictis sub eadem excommunicationis pena quam in [contrarium facientes 5 6 ex nunc prout ex tunc ferimus in hiis scriptis et a qua son possint nisi per eundem Romanum pontificem preterquam in mortis articulo absolvi. Inec^{5 6} proprio motu vel industria per se vel alium seu alios quovis quesito colore vel ingenio super receptione [et57 retentione talium domorum per eos juxta shujusmodi⁵⁸ nostram licentiam accipiendarum contra tenorem presentium impedire aut eis molestiam aliquam inferre presumant, et similiter [et4 sub eadem pena prohibemus⁵⁹ de observantia predictis ne eosdem fratres conventuales aut alios generali vel provincialibus ministris subditos quo minus in eisdem civitatibus atque locis etiam nova loca construere et constructa dummodo vicariis non subsint si eis ut prefertur donentur vel concedantur accipere et retinere possint impedire audeant, et nichilominus volumus et tenore presentium ordinamus quod si quando quod absit conventuales vel de observantia aut alii fratres [predictise o inhibitionibus nostris hujusmodi contravenerint aut alias contra tenorem presentium attemplaverint ex tunc⁶¹ de observantia ad generalem vel ad provinciales ministros et econverso conventuales et alii fratres predicti ad vicarios memoratos pro observatione presentium et rebellium [correctionem 62] recurrere possint. Qui quidem ministri et vicarii transgressores 65 teneantur et debeant auctoritate nostra per censuram ecclesiasticam et oportuna remedia usque ad satisfactionem debitam cohercere aliis penis predictis in suo robore permanentibus nichilominus decernentes irritum et inane si secus super premissis vel eorum aliquo per quoscumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attemptari, non obstantibus premissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis nec non statutis et consuetudinibus dicti ordinis juramento confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis ceterisque contrariis quibuscumque per hoc autem privilegiis et litteris generali et conventualibus sive vicariis et fratribus de observantia predictis per Evgenium et Plum prefatos et alios Romanos pontifices predecessores nostros concessis non intendimus [aliis⁶⁴ in aliquo derogare nisi in quantum [predictis³⁹ contrairent. Postremo quia difficile foret presentes litteras ad singulas provincias originaliter destinare volumus et dicta auctoritate decernimus quod transumptises

earum manu notarii publici et curie causarum camere apostolice aut alicujus episcopalis vel archiepiscopalis sigillo [munitis ea⁶⁶ prorsus in judicio et extra ubicumque exhibite vel ostense fuerint fides adhibeatur ac si ipse originales littere forent exhibite vel ostense. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre moderationis inhibitionis [renovationis⁶⁷ prohibitionis promulgationis constitutionis mandati subjectionis statuti ordinationis intentionis voluntatis et decreti infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli [apostolorum ejus⁴ se noverit incursurum. Datum Rome apud sanctum Marcum anno incarnationis⁶⁸ millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto. pridie Kalendas Martij, pontificatus nostri anno tertio.

(1) ut. — (2) expectatum. — (3) Eugenius iv tilfoies. — (4) mangler. — (°) et ordines. — (°) auferantur tentare. — (°) præsumant. — (°) ipsius tilfoies. — (*) Cismontanis. — (**) generalis tilf. — (**) prædictorum tilf. - (12) sufficienter. - (13) plane. - (14) provisionum. - (15) persuadentes. - (16) feratur. - (17) reservatur. - (18) vicarii. - (19) obtinenda tilf. — (20) corum perturbationem. — (31) quibusvis. — (32) derogatoriarumque. - (25) etsi. - (26) licet tilf. - (25) enarrentur. - (26) expressia. - (27) subsunt. — (28) inhibentes. — (29) observantum. — (29) locum, conventum. — (81) sum licentime. — (82) nomen. — (83) sub tilf. — (84) nostri tilf. — (86) præfatos. — (86) alias. — (87) quam. — (88) et. — (89) supradictis. — (40) malint. — (41) valeat. — (42) seu. — (48) domus. — (44) constiterit. — (45) simpliciter. — (46) quam si receperit. — (47) ipsis tilf. - (40) debent. - (40) recusaverint. - (50) corumque. - (51) castro. — (65) in illo vel alio, alize vel alize. — (53) essent. — (54) ac aliis seu. — (55) contrafacientes. — (56) ne. — (57) vel. — (58) hanc. — (56) fratribus tilf. — $\binom{60}{1}$ prædicti. — $\binom{61}{1}$ fratres tilf. — $\binom{69}{1}$ correctione. — $\binom{63}{1}$ ipsos tilf. — (64) alias. — (65) transumpto. — (65) munito, cadem. — (67) revocationis. — (68) dominicæ tilfőies.

Anund Endressön, Prest paa Moland, og Gunnulf Thorsteinssön, Lensmand i Vesterlenet, kundgjöre, at de vare paa en Delesgang mellem Vallaberg (nu Hvaleberg) og Gylan (nu Kiland) og hörte Roald Tholfssön og Jon Helgessön stadfæste den Overenskomst, som Roald tidligere havde gjort med Jons Fader.

Efter Orig, p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. 1 No. 881).

354. 18 Mai 1467. Moland.

Ollom monnom thæim som thetta brefwe ssee hællær høra ssendher Annundher Endrezsson presther a Molandhe oc Gunnviffwer 1467.

To Mænd kundgjöre, at Jon Jonssön og Nikolas Audunssön med Samtykke af sine Hustruer Joron og Ingeborg Vebrandsdötre solgte til Narve Narvessön Dele af Gaardene Threten(?), Brekke og Svensrud i Veglid Sogn i Numedal og oppebære Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

355. 21 Mai 1468. Risteigen.

Ullom mannom them som thetta bref se ædir hære sendir Liduardir Helga sson Jon son q. g. oc sino konnot gærande at mel varum a Risatheginum j nærdere gardenom som ligger j Rollax sokin j Nomedale logirdagin nest æfthir Haluarzokodagin anno domini mocdixviji saggum oc hærdum a at Jon Jon sson selde Narfa Narfa sine vii lopa lannd i Thethinne j æfre gardenom som ligger j Veglida ssokin j Nomedale oc ferduggin j Brekko oc thua luthe j Suensrude som ligger i samma sokin. Jtem varom met oc hia sagum oc hærdum a at Nykolas Odin sson kendis hafa selt Narfa Narfa ssine sa mokin lut som han athe i Thethinne ferduggin i *Bercko oc thridiuggin i Suensrude met allom them luthom oc lunnandum som thil thera jordir ligger oc ligat *halfir fra forno oc nyo vthann gars oc jnnan met fiske og figle oc allom vedestadum, kendis oc tha Jon Jon sson oc Nykolass Odin sson i samma handarbande at the hafdo opborit færsta penig oc æsta oc alla ther imellom som i kop therra kom. var ok tha Joron Vebranz doter hia varande oc Jnggeborg Vebranzs doter egyn *konos therra oc stadde thetta kop, thil saninde her vm sethom met akor jnsygle fare thelta bref som gort var a dege oc are som fire syger.

To Lagrettemend kundgjöre, at Veterlid Thorgeirssön solgte til Amund Olafssön en Del af Nordstone i Graven i Smörklep for 8 Mark Guld og en Hest i Overgave.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

356.

24 Septbr. 1469.

Smörklep.

Ollom monnom them som thetta breff se eller høyra sender Vetherlid Biarnæsson Sven Halgrimsson svornelogretis men q. g. ok sinæ kunikt gørandæ at Wetherlid Thorgersson selde Amvnd Olaffsson halfløpislands markærboll j thrimmen huslendom j Norstouo j Grauene j Røsærhuss¹ for viij markær guls ok j hest j yffuer gauo med ollom them luthom ok lonendom som til ligher ok leget haffuer fra forno ok nyio vtan gardz ok innan fra sig (ok) sinom erwingiom ok vnder forda Amund Olaff son ok hans erwingia til ewerdeliger eignar fri ok frelsa ok ollungis akære lausa for huorium *menne *for huoriom manne. kendis ok forda Wetherlyd at han haffdæ vpp borit fyrsta pening oc sydasta ok al ther j mellom som j kaup thera kom. til mere wisso ok sanyndæ hengiom myt war jnsegle for thetta breff som giort war a Smerklepe sunnodagin nest for Micels meso anno domini m cd lx° ix.°

Bagpaa 2 Gange: breff for Smørklep.

(1) I Randen staar ved denne Linie: Smørklepe.

Olaf Karlssön, Lagmand i Skiden, og 5 Lagrettemænd kundgjöre, at de dömte Thorgils Thorsteinssön til at betale Jon Herbrandssön 3 Mark Guld for den Skade, han tilföiede ham ved at kaste ham en Öxe i Munden, hvorved hans Tænder udsloges; hvis Thorgils til de fastsatte Terminer rigtig erlægger de 2 Mark, vil Jon eftergive ham den tredie.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Alle 6 Segl mangle.

357.

26 Marts(?) 1470.

Skiden.

Ollom monnom theim som thetta breff sea ædher høyra sændæ Olaf Karlsson laghman j Skidho Jønes Pædhersson Aslak Grynkelsson Tidhæman Ketilsson Haluardh Olafsson ok Anundh Aslaksson sworne loghrettis mæn q. g. ok sinæ kwnnikt gerande at kom a stempno firir oss oc andræ fleire godha mæn j Herrans garde j Skidho the thre syknæ dagha nest firir midhfasto anno dominj mcdlxxo a einne halfuo Jon Herbrandzson en af annere halfuo Torgiuls Tosteinsson [kærde¹ kendos their tha badher at their waro thiit [stempder² kærde tha Jon Herbrandzson til Torgiwls at han hafde kastat enæ øxe honom fore

munnen oc wtslæghit hans tenner som synelighit war laghdo their tha badher til doms vndir oss ok andra fleire, war thet tha alles waræ samthykkiæ ok fuller domer at Torgiwls Tosteinsson skal gefua Jone Herbrandzsynj iij marker guldz firir [thin¹ sin skadha ok lukæ enæ mark guls a Halwardz messo aftan nw nest komer ok half mark guls Kros messo aftan haust ok war alt ther til loket er en luker Torgiwls fyrder væl twa markæ guls græidheligha oc viliuligha tha hefuer Jon til gefuet enæ mark gulz æn thesso lokno skulo their wæra satter ok aalsatter vm alt thet theira mellom waret hafde til thes dagx. hafdom wi ok thet (j) warom dome at hwar som thenna dom riwfuer æller rofs mæn til faar skal hafua rofuet twenn[an] tolf manna dom oc laghmans orskurdh oc wara sanner gridhnidhinger ok til sanninde her vm setto wi waar jncigle firir thetta breff som giort war j stadh dagh oc aar som fyr sæighir.

(1) Fra [igjen udslettet. — (2) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hid.

Fire Lagrettemend pas Voss kundgjöre, st Thorgunna Eilifsdatter gav Brynjulf Bessessön tre Kyrlag i Vennegave, fordi han stadfæstede sit tidligere Salg til (hendes Mand) Arnfinn Isakssön af 6 Maanedsmadsbol i Gerde i Borgstrands Otting i Vangs Sogn pas Voss.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 4 Segl vedhænge No. 3 og 4. (Jfr. Dipl. Norv. I No. 835, II No. 866, VI No. 580 og VIII No. 427.)

358. Slutn. af Mai [1460—70.] Gerde.

Ollom monnom them ssem thetta bref sse eller høyra senda tesser goder men er so eida Halle Torger son Gudbrande Ketil son oc Petor Magnus son ok Oddo Alf son svorner logretto men a Uos q. g. oc sina kunnit gerande ad der uarom mer j hia oc høyrdom a ad Brynyolf Bessa son ok Torgunna Elifs dotter heldo hondom saman ok med so dana skilorde ad Torgunna gaf fyrnemdom Brynyolf try kerlag j uingaua med so dana skilordde ad fyrnemde Brynyol stadfeste ok til stod dat kop som Anfinnor Jssax son køpt hafde vj mamatabol j Gerde er liggor j Borstrandar attongee j Vangx kirkio sok a Uos undan fyrnemdom Brynyolf ok hans eruingiom ok vnder fyrnemda Torgunnu ok hennar eruingja til æuerdeliga ego med allom them lutom ok lunnendom sem til ligor ok leged hauer fra forno ok nyyo. til meira uisso da hengiom mer uar jnsigle for tetta bref som giort uar j Gerde a tysdagen etter kirmesso.

Bagpan, med Hand fra 16de Aarhundrede: kiøbe breff paa Gierde som Anfynd Isaxon kiøfitte aff Bronild Besseson. Christine Jonsdatter (Darre?), Hr. Kolbjörn Gersts Efterleverske, og deres Dötre Cecilia og Beke Kolbjörnsdötre stadfæste sin Husbondes og Faders Gave af et Markebol Jord i Haldorsrud i Onsöen i ytre Borgesyssel til sin gamle Tjener Gunnar Eyulfssön samt meddele denne Kvittering for alt Regnskabsforhold, hvori han har staaet til Hr. Kolbjörn.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl vedhænge. (Se Dipl. Norv. I No. 494 og III No. 970).

359.

20 Mai 1471.

Kjölberg.

Ullom monnom them som thetta bref see eller høra kungørom Cristine Jonsdotter her Kolbiorns Gerstis estirlesue Cicilie oc Bækæ Kolbiornsdøtter med thetta vart opne bref at vy fulkommelighe til stande then gafuo som min husbonde oc var fadher her Kolbiorn Gerst gifuet hafuer Gunnare Eiwlfson sinom gamble tienere marka booll jordh i Haldoorsrwdh som ligger i Odhensøn i ytraluthen Borghasyslo frelst oc heimholt for hwariom manne med allom lutom oc lunnedom som til ligger oc læghet hafuer innan gardz oc vithen fra fonno oc nyo i sin tienesteløn oc akærelausæ for hwariom manne. Jtem gefuom ver ok førd Gunnar oc hans arfuæ quitten oc allongis lidhoghen for all rekningskap oc peningæ som han hanterade oc j verio hafde a førd her Kolbiorn Gerstis vegnæ, til sanende her vm *bædidhæ vy thesse ghodemen vm sin insigle medhen vy sielfue ey insigle hafue som swa eithæ Redher Gudleikxsson vicarius a Twnom Erik Gudleikxsson logrettoman oc Stein Torlefsson for thetta bref som giort var i Kiolberg i Odhensøn manadhaghen nest fore Helghe torsdag anno dominj mcdlxx primo.

To Lagrettemænd kundgjöre, at Gudrid Gudbrandsdatter ligeoverfor Thorlak Klemetssön erkjendte, at hun havde solgt sin Sösterdel i Vestby i Lille-fjerdingen i Rakkestad Sogn til sin Broder Gunleif Gudbrandssön og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Se Dipl. Norv. I No. 793, VII No. 561 og VIII No. 414).

360.

24 Novbr. 1471.

Nordby.

Ollum monnum theim som thetta bref see heller hæyra sender Trykgher Eilifson och Thollaker Thorgheirson logrettismen q. g. och sine kunnich gherandhe at vi warum i Norby a sunnædaghen nesth fare Katerina messo som ligher j Wthanskox fiærdongh och Rakastath sokn anno domini mcdlxxi, saghum och hordum a hander ban theira, af æino haluo Thollaker Klemesson en af andro haluo Ghwdherid Gudbrandotther, med theim skilordhum, at fornemp Ghwderid war thet vider-

ken, thet hon hafdhe selth Ghunleiue Gudbransyni broder sinum, sin systerdeil j Wesby som ligher i Lille fiærdongh och j fornemp sokn, och i allum theim æydhe gardhum som ther wndher ligiia och hon j athe friælsth och heimholth fire hwarium manne, med allum lwthwm som thil haua leghet a fonno och nyio wthan gardz och jnnan, fra henne och hennes aruinghum, och wnder fordhen Gunleifwer och hans aruinghum thil æwerdhelegha æigho, war och tha fornemp Gwderid widherken thet hon hadhe opboret færsthe pæningha och æfstha och alla ther j mellum epther thy som j kawp theira kom. Oc thil sanende hengium wi war jncigle fare thetta bref som giorth war a deghi *a are som fær sagir.

Tre Lagrettemend paa Seter (Setersdalen) bevidne, at Solve Bjugssön havde solgt 4 Markebol Jord i övre Moen i Brunkebergs Sogn til Thorgrim Bergulfssön og oppebaaret Betalingen.

Kfter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 474 og 491).

361. 16 Februar 1472? Valle.

Ollom monnom theim som thetta breff see eller hærer helsar jek Solue Biugh sson ok Torgils Aslak sson ok Olaff Wlff sson lagrettis men a Sæther som liggher [a¹ i Robyggialaghom quedha gwdz ok sina. Item kennis jek fornemdho Solue thet jek hafwer selth iiij marka bol jardha som liggher a Monom j øfwre gardenom som liggher i Brvn-kobærgh sokn Thorgrime Bærgwlff sson vndher honom ok hans ærwingia til æwærdheligha eignar frialsth ok heimholth vthan gardz ok innan som til liggher ok legith hafwer fra foorna ok nyo. kennis iek thet forado Solue thet iek hafwer wpboredh æfstha saal ok sistha ok ool ther i millom som mek wæl ath nægdhe. Scrifwat i Walla dominica prima quadragesimo anno domini mcd[lxx]ij.²

(1) Igjen udslettet. - (2) Eller maaske: mcd[lxxx]ij.

Eilif Sæmundssön erkjender at have solgt 6 Markebol Jord i Gendyrstova i Haddelandsby paa Raudlandsstrand til Gunnulf Bergulfssön for 6 Mark Guld og 2 Heste samt at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Se Dipl. Norv. I No. 970 og Brev nedenfor af 26 Septbr. 1495.)

362. 29 Septbr. 1472. Hjertdal.

Ollom monnom thæm som thetta breff se ælla hæræ kænnæs jak Eleff Sæmundhsson med tesso mino nærwarendis breff ath jak soldhe Gunnuff Berwlffson vj mark boo(l) jordher i Gendyr stwo ær liggher i Rædlansstrandh i Haddhalansby med lwthom oc lwnnandom fisk oc fygla *ath allan them lwtum som till ligher oc ligha(t) hawer fro forno oc nyie jnnan gors oc wthan fralsth oc hemmelth for hwari manne fron mik oc minom ærwingom oc vndher færde Gunnuff Bergwffson oc hawer færde Gunnuff bitalath *pærsth peninghe oc æpthesthe oc allæ the emillan som i kowph woro vj markh gulsz oc ij hesthæ. yther meer till visso henghe ij sworna lagrætis mæn sith jnscigill nedhen thetta breff Torsten Gunleksson oc Halwardh Torghersson. scriptum in Herdall anno dominj m cd lxxij die sancti Michaelis archangeli.

(1) Kaldes i et Brev af 1595: Gjendöl.

Pave Sixtus IV pashyder af Taknemmelighed mod den hellige Pranciscus, at hans Festdag (4 Oktbr.) herefter over hele Christenheden skal höitideligheldes med dobbelt Ritus og Afhold fra Arbeide samt tilstaar hans Dyrkere udstrakte Indulgentser.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) p. 272—77 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. XIV p. 36—37, hvorfra Varianterno).

363. 3 Oktbr. 1472. Rom (Vatikanet).

Sixtus episcopus servus servorum dei ad perpetuam rei me-Preclara sanctorum merita et [gaudia1 virtutum insignia quibus velut radiantibus in firmamento sideribus sacrosancta illustratur ecclesia ac supra petram stabilita firmissimam sanctorum irradiatur splendoribus et nove prolis instaurata presidio incrementum suscipit et fulgorem eo frequentius debent universi fideles congrua devotione recolere venerari ac [divina² reminiscentia celebrare solenniter [quo labentibus³ seculis cum peccatis facientibus fidei catholice fervor plurimum tepuisset decus ille morum deoque acceptissimus pauperum patriarcha Franciscus ad salvandas animas ipsius salvatoris nostri pretioso cruore redemptas [oberrantem4 fidelium plebem ad salutis opera excitandam erudiendam_ que et suo reintegrandam auctori ordinatione superna destinatus, inter admiranda ipsius opera spiritu paraclito inspirante novam fratrum Minorum religionem sacram ad dei laudem et gloriam militantis ecclesie decorem ac populi Christiani profectum in agro domin(i)co tempore oportuno plantavit instituit et supra petram que Christus est perpetuo stabilivit ut precipua virorum [insignia⁵ sanctimonia moribus scientia atque virtutibus preditorum fecunditate6 numerositate exuberans fructuosos palmites ex vite vera produceret [que⁷ Christi vexillum per

1472. 335

orbem universum vehere nomen quod est [super 8 omne nomen cunctis gentibus predicare salutaribus insuper monitis exhortationibus et exemplis diabolica fraude deceptos deo [lucrificare9 et a maligni hostis servitate eripere studio indefesso [contenderet quodammodo10 hec ipsius incliti patris germina et vestigiorum ejus providi sectatores benedicente altissimo multiplicati in domo domini et gratiis perfusi celestibus longo lateque universas nationes mortalium penetrantes Christi evangelium ac [vera11 fidei documenta cunctis gentibus nunciare eidem ecclesie antemurale constituere ac pro virili suo tueri munire et [ampliari¹² non cessant in hujus igitur [solennis¹³ almi patris seraphicique Francisci quem supremus ille paterfamilias pro multiplicato cum talentis sibi creditis innumerabilium animarum lucro preclarisque virtutibus aliis corona glorie in eterna claritate [magnificaret14 quasi lucernam in domo domini positam summe devotionis studio censuit a cunctis fidelibus venerari. Cupientes prout operis et officii nostri debitum esse conspicimus propter mire sanctitatis excellentiam virtutum suarum cumulum exigentism meritorum et hanc religionem sacram ad exstirpandas bereses scismaticorum et infidelium confutandos errores, credentium vero profectum salubriter institutam quantum nobis ex alto conceditur venerationem congruam et honorem adjicere ac tanto confessori glorioso pro summis beneficiis in nos presertim ab ipsius cunabulis cum vitalis spiritus in nostro [corpore¹⁵ palpitans extingui [protinus¹⁶ videretur ipsius¹⁷ meritis et intercessione pristine restituti fuimus sanitati cum [et16 aliis gratiarum donis et futurorum presagiis que cordi nostro insident et memorie jugiter retinemus tum quia diversis temporibus in variis aliis nostri corporis [languoribus18 et humanis casibus constituti presidio ipsius beati Francisci qui nos ad sacram religionem predictam quasi data manu pro sua pietate vocavit et ad hanc usque diem¹⁹ hominis utriusque salute domino annuente perduxit adjuti et liberati extitimus pro cujus memoria ejus habitum et insignia ad extremum usque diem corde jugiter gestare statuimus etiam pro hiis acceptis beneficiis possibilem nobis gratitudinem aliquem sue quamvis excellentie imparem pro ejus gloria et honore animarumque [saluti sinceri²⁰ et hilari animo exhibere nec non ipsius festivitatis diem celebrem magisque devotum et cunctis fidelibus acceptabilem constituere in futurum de omnipotentis dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli apostolorum [ejus16 auctoritate confisi universis et singulis utriusque sexus [fidelibus⁹1 ubilibet constitutis vere penetentibus et confessis qui ejusdem confessoris gloriosi Francisci festivitatem hanc quam deinceps perpetuis futuris temperibus celebrem esse et ut festum duplex a cunctis Christianis cele**336 1472.**

brari ab omnique servili opere abstineri et sub observantia et precepto comprehendi volumus et tenore presentium [declaramus²² devote celebraverint annuatim [quinquaginta^{2 3} annos et totidem quadragenas de injunctis eis penitentiis relaxamus. Verum quia difficile foret presentes litteras ad funiversi²⁴ mundi partes destinare volumus etiam et auctoritate apostolica decernimus quod earum transumpto manu publica [scripto²⁵ et alicujus episcopalis curie sigillo munito tamquam presentibus litteris originalibus firmiter stetur ubique et plena [eis²⁶ fides adhibeatur ac si²⁷ originales littere exhibite forent vel ostense. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre declarationis relaxationis constitutionis et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Rome apud Sanctum Petrum anno incarnationis dominice millesimo quadringentesimo septuagesimo secundo, (quinto²⁸ Nonas Octobris, pontificatus nostri anno secundo.

(1) grandis. — (2) digns. — (3) collaborations. — (4) aberrantem. — (5) insignium. — (6) et tilfõies. — (7) qui. — (6) supra. — (9) lucrifacere. — (10) contenderent; quemadmodum. — (11) veræ. — (12) ampliare. — (13) solemniis. — (14) magnificat et. — (15) corpusculo. — (16) mangler. — (17) protinus tilfõies. — (18) morbis. — (19) cum tilfõies. — (20) salute sincero. — (21) Christifidelibus. — (22) decernimus. — (23) decem. — (24) universas. — (25) subscripto. — (26) ei. — (27) ipsæ tilfõies. — (29) vi.

Lagrettemanden Helge Svenssön kundgjör, at Thorleif Grjotgardssön solgte til Thorgeir Anundssön en Mandsdel i Vandet Skryken og i den nye Bod paa Vidden og erkjendte at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Se ovenfor No. 316 og nedenfor No. 367).

364. 4 Oktbr. 1472. Gladheim.

Ollom monnom them som thettæ breff se æller høyra sender Helge Swenson logrettis *men q. g. oc sinæ kunnikt gerandis at meer warum a Glademæ som ligger j Weglide sokn j Naumædale sa jek oc høyrde a ath Tolleifwer Griodgardzson selde Torgeire Anundsyny einæ mansdeildh j Skrykkenom j teiræ nyæ buden som ligger a Widennæ frialst oc heimholt fore hwarium manne j fra Tolleifwe oc hans arffwengiæ oc vnder Torgeir oc hans ærwengæ til æwardæliga eigo til alz affrædis. kendis oc fyd Tolleiwer ath han haffde vpboret aff fydm Torgeire fyslæ penig oc øffstæ oc allæ ther j mellom som j kaup teræ

337

kom fore fyd mans lut j wattne oc j budena som Skrikken heyter. Til sanninde her vm tha stadfester jek fyd Tolleiuer thettæ kaup meth mino incigle som giorth war a sunnodag[en] nest efter Michials messodag sano dominj medlaxii etc.

1472.

Bagpan, yngre: Om Schryken.

Simon Björnssön, Prest paa Ryggiof (Rygge), og 4 Lagrettemænd udstede Transscript af to Breve anganende Rossöm i Viken.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigearkiv. Alle 5 Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. 11 No. 887).

365. 20 Februar 1473. Varne Kloster.

Allæ m[en som thettæ] breff see eller heræ sendher Symon Biernsson prest a Ryggiof Olaff [Eriksson] Torer B[iernsson] . . . . [ok] Torer Dyræsson swornæ lagrettes men ew[erdæ-lighæ] helsæ med gudh k[un]nuct [gerende at wi] haffuo(m) seth oc herdh twennæ breffuæ [eth] transcriptæ breff aff velbor[en mans her Hear]ick Skaktz opeth breff oc eth annath how[et]h breff med hengendæ i[n]se[gle heilth oc oskadh swa ludæn]des ordh ffran ordæ som her eff[ther] fylgher [Nu fölge Brevene No. 336 og No. 335 ovenfor]. Thil sanindæ herom hengiæ wi war insigle for thettæ transcripta breff som giorth (war) j Warnæ clester sabbato ixe anno domini m cd ixxiij. Bagpaa: breff om Rosen.

To Lagrettemend kundgjöre, at Klemet Einarssön erkjendte at have solgt til Haward Thorgilssön 2 Öresbol i Somedal i Aadalen i Strandesjerdingen i Norderhofs Sogn tilligemed det halve Somevand og at have oppebaaret Betalingen.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levninger af begge Segl vedhænge. (Skrevet med samme Haand som No. 476 i Dipl. Norv. VII, hvor det manglende Gaardsnavn formodentlig skal være Somadæl; jfr. Dipl. Norv. II No. 823 og 839).

Ollom monnom them som thetta bref se [æd]er høre sender Hancs Hermansson oc Brik Torgylsson sworne logreto men q. g. [oc] sina kunnukt gerande at mit warom i westre *stoupunne [a Tonberge¹ a sancte Gregorius aftan anno dominj m cd lxx iij sagom wij oc hørdum s at their heldo hondom saman af eine halfuo Klemet Einarson en af annare halfuo Hauerd Torgylsson med ty skilorde at fyrnd Klemeth Einarson viderkendist firir oss thet han hafde selt fyrnempdum Hafuarde

ij erisbol i Somadall som lig[ger] i ytre Ardalenom oc j Strendefiordong j Nerdrofs sokn fr[ialst] och heimolt med ollom lu[tum] oc lunendum som til ligger oc legit hafuer fra forno oc nyo vtan gardz ok innan med fiske oc fygle vatnom oc allom vedestadum oc halft Some vatn som ther til legit hafuer alle jordenne oc fra mik fyrad Klemet oc minom eruingiom [oc] vnder ofad Hauordhe oc hans erfuingiom frialst (oc) hemolt firir huoriom manne til euerdeligo eigo oc alz frialsredis oc kenn(i)s ek Klemet at ek hafuer vp boret af t(it)nempd Hafuord huan pening helan oc halfuan som i kaup okart kom. til sannide tha settom mit wor jusigle for thetta bref som giort war stad (oc) tima som fore seigir.

Bagpan: breff vm Somedallen (paa Ringeri[ge].2

(1) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hertil. — (2) Fra (sonere tilskrevet.

To Mond kundgjöre, at de hörte, at Unna Erlingsdatter undte Thorleif Roarsson sin Trediedel i en Bod ved Skryken (pan Vidden).

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Se ovenfor No. 316 og 364).

367.

13 Juni 1474.

Myklestue.

Ollom monnom theim som thetta bref see ædher hoyræ sændæ
...... Il Øysteinssun prester ath Marie kirkio j Oslo oc Anfin
Aslessun q. g. oc sinæ kunnikth gerende ath mith varum a Kaasse(?)stouonnæ¹ j Vpdalle saghom oc hørdom a ath Vnnæ Ellinghssdotter
belth j hondh Tolleifss Roarsunar, med godhom vilia vnthæ oc frielsædha honom sin tridhiung j budhen som ligger sudher j *bethnenom j
Skrykkinom frælsæ oc heimhollæ fore segh oc sinom erfuingiom till
æuærdhælighæ eigho oc allungis akierælæusa. Till sanindæ sætheom
mith okkar jncigle fore thetta bref som giort var a Mykklæstouo j
Vpdal manædaghen fore Botolfi anno domini m cd lxx iiij.

(1) Först har der staaet: Suallestouonnæ, men dette er rettet utydeligt.

To Lagrettemend udstede Vidisse af Brevet No. 291 ovenfor. Efter Orig. p. Perg. p. Gavnő i Sjælland. Levninger af begge Segl vedbænge.

368.

4 April 1475.

Thonberg.

Ollom monnom them som thetts bref se æder høre sender Hans Hermansson oc Erik Torgylsson svorne logretto men quedio gudz oc sina kunnykt gerande at mit warom a [T]onberge vp a sancti Ambrossii dagh anno domini mcdlxxv⁰ sagom mit oc hørdom a jver leseth godha manna bref med h[e]lom oc hangendom jnsiglom so ludande ordh fra ordhe som her efter fylger. [Nu fölger Brev No. 291 ovenfor.] Oc til saninde tha settom mit wor jnsigle for thetta tra(n)scriptum bref som giort war stad deigi oc are som fore seigir.

Fire Lagrettemend kundgjöre, at Thord Thorsteinssön og hans Hustru Sigrid Thorssönter pan den ene Side og Sigrids Broder Olaf Thorssön pan den anden erkjendte at være forligte om Arven efter Forældrene; Olaf skulde have hele Thokstad og Baberg pan Forberg i Fylkeshaugs Sogn, Thord og hans Hustru hele Björke og Otalsrud sammesteds.

Efter Orig.-Intentur p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 4 Segl mangle. (Se Dipl. Norv. III No. 294, 434 og 535).

369. 6 Novbr. 1475. Björke (Veldre).

Ollom monnom bæim som þetta bref se ok here sender Skieldulfver Odhson Sebiorn Aslakson Olaf Unison ok Erik Amundhson sworne logretes men qwædiw gudes ok sine thet se ydher kunnokt at wer warom a Biorko som ligger i Fylkessaug sokn manedagen nest firir Marteins messe anno domini medlxxvo hordom a ord ok sogom handerband thæire af æinne halfue Thordh Thorsteinson i vmbode Sigridhe Thorers dotter zigne kono sinne ok henne nerwarende, en a adre halfuo Olafger Thorer son samboren broder atter wider Sigridhe. sagdes tha Thorder, Sigrid kono hans, ok Olafuer broder fyrde Sigridhe, wera skiftes satter vm laust ok fast som thæim fel i arf etter fader ok moder, lwinedes tha adernemdom Olafue aalt Thokestadhe ok Baberg som ligger a Forbærgie i Fylkessaug sokn, mæd allom lunnindom fornom ok nyom vttan gardz ok innan, til euerdelige [æige1 ok als afrædis, war tho thet i forordhe thæire, at er nogon til thal, eder ofrelst i Babergh, tha tok Olafuer thet vppa sit skifte, ok skal ther thil swara, en Thorder ok Sigridh æighin kono hans fenge ther i mothe i sith skifte alth Biorkoo ok Ootals rudh til euerdelige wighe, som fyr er sakt ligger ok fyrnemd Biorko ok Othals rud i sama sokn Fylkesaug ok a Forbæ(r)gie, med tessom skilmalom vare thæir skiftes satter om all sin fear skifthe, thil saninde her om tha hæingiom wer wor insigle firir thette bref som giortt war a dægi ok aare som Tyr segir.

Bagpaa: breff om Otalsrudh. Meget yngre: Togstad.
(1) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hertil.

To Lagrettemend kundgjöre, at Dyre Haavardssön kjöbte 6 Öresbol i Nes i Elftalöite Sogn i Sandshverv af Gunleik Germundssön, hans Hustru Thorbjörg Aresdatter og deres Sön Sigurd og udbetalte Pengene til Gaute Anundssön, som var gaaet i Borgen for Sigurd.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. III No. 915; VI No. 500-502; VII No. 442, 445, 452, 499 og 501).

370. 2 Decbr. 1475. Nes (Elftalöite).

Ollom monnom them som thetta bref sia ædher høra sænder Sten Kalleson ok Olaf Pedærson logrete mæn g. g. ok sina kunnigt gerande ath meer warom a Nesse som lygher j Æfthalete sokn j Sa(n)zuerfue, a lag[ur]dagen nest æfther Andris messo anno domini m cd lxxvo sagom ok a hørdom a handahandh thera af eno halfuo Dyre Hauardsson af andro halfuo Gunlegher Germundzson Thorbyorg Aredotter ok Sygurder son there med thy skylorde ath thogh varo vedher kændh fore os a[th] thogh hafde vp bareth af Dyra xii kyrlag i kapar ok i sylwær ok ii ky[r gan]gandhe fore vi eris boll i Nesse som lygher j fyrnemdhe s(o)kn Æstalete ok j Senzuerfue med l[utom ok] lunnidom som thil lyeth hæfger fra fonno (ok) nyo vthan gardhz ok inan vndhan fyrnemdom [Gunleke ok hans] arfuegom ok vadher Dyra ok (hans) arfuega thil æuerdelika (ego). Ok thessa fyrnemda peninga anamado Gavthe Anundherson a Gunlex wengna samstundis ok Gunleke nerverande fore thy ath Gauthe hafde gyngen j borgan fore Sygurd son Gunlegs ok thil meere saniade her om the hængiom meer war incigle fore thetta bref som giordh var die ok are som (fyr) sigher ok gaf the Dyree fyrnemdher Gunleke ii kyrleger i ofuergiof.

Bagpaa med samme Heand: bref fore vi eris boll j Nesse (j) Æftalethe sokn.

Pave Sixtus IV meddeler store indulgentser og Afad til dem, der höttideligholde eller overvære Messe og Gudstjeneste i Anledning af den hellige Jomfrues ubesmittede Undfangelse ester den af Mag. Leonard de Nogarolis gjorte og af Paven bisaldte Anordning.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) p. 270-72 af en Afskr. fra Aar 1506. (Trykt i Waddings Annales Minorum XIV p. 170-71, hvorfra Varianterne).

371. 28 Februar 1476. Rom (Vatikanet).

Sixtus episcopus servus servorum dei ad perpetuam rei memoriam. Cum precelsa meritorum insignia quibus regina celorum virgo dei genitrix gloriosa sedibus prelata sidereis quasi stella matutina perrutilans devote considerationis indagine perserutamur et infra pectoris archana revolvimus quod ipsa utpote via misericordie mater gratie et pictatis [canna³ humani generis consolatrix pro salute fidelium qui delictorum onere [pergravantur4 sedula oratrix et pervigil ad regem quem genuit intercedit, dignum quin polius debitum reputamus universos Christi fideles ut omnipotenti deo cujus providentia ejusdem virginis humilitatem ab eterno respiciens pro reconcilianda suo auctori humana natura lapsu primi hominis eterne morti obnoxia jam sui unigeniti habitaculum sancti spiritus preparatione constituit ex qua carnem nostre mortalitatis pro redemptione populi sui assumeret et immaculata virgo post partum nichitominus remaneret de insius immaculate virginis mira conceptione gralias et laudes referant et instituta propterea in dei occlesia missas et alia divina officia dixerint et illis interfuerint indulgentiis et peccatorum remissionibus invitare ut exinde fiant ejusdem virginis meritis et intercessione divine gratie aptiores; hac igitur consideratione inducti ejusdem omnipotentis dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus auctoritate confisi auctoritate apostolica hac in perpetuam valitura constitutione statuimus et ordinamus quod omnes et singuli Christi fideles ulriusque sexus qui missam et officium conceptionis ejusdem gloriose virginis juxta piam devotam et laudabilem ordinationem dilecti filii magistri Leonardi de [Nugarolis6 clerici Veronensis notarii nostri et que a nobis desuper [emanarunt⁷ misse et officium⁸ hujusmodi institutionem in die festivitatis conceptionis ejusdem virginis Marie et per octavas ejus devote celebraverint et dixerint aut illis horis canonicis [intererint quotiens9 id fecerint eandem prorsus indulgentiam et peccatorum remissionem exinde consequantur quam juxta¹⁰ felicis recordationis Urbani¹¹ in concilio Viennensi [approbate¹² ac Martini v et aliorum Romanorum pontificum predecessorum nostrorum constitutiones consequentur illi qui missam officium et horas canonicas in festo corporis et sanguinis domini nostri Jhesu Christi a primis vesperis et per illius octavas juxta Romane ecclesie institutionem celebrant dicunt aut misse officio et horis hujusmodi intersunt presentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Datum Rome and Sanctum Petrum anno [incarnationis dominice13 millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto, tertio Kalendas Martij, pontificatus (nostri) anno Sexto. 14

⁽f) ethereis tilfőies. — (f) prærutilát. — (f) unica. — (f) prægravantur. — (f) qui tilfőies. — (f) Negarolis. — (f) emanavit. — (f) officii. — (f) interfucrint, quoties. — (f) constitutionem tilfőies. — (f) IV tilfőies. — (f) approbatam. — (f) domini. — (f) v; vj vilde give Aaret 1477, hvortil ogsan nogle henfőre Brevet.

To Lagrettemend kundgjöre, at Olaf Sundridssön pantsatte Thorleif Thorleifssön Halvdelen af Bredastadul (Breidstul i Lillehered) for de Böder, han skyldte Thord Thorleifssön for Hug i Hovedet.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. III No. 841).

372. 9 Februar 1477. Rygen (Hiterdal).

Ollom manom theim som thetta breff see ædher hæræ sendher Thowe Kætilson och Kætil Symonson lagarettis *man q. gudz och syna konnokth gorende ath vi vorom j Ræginæ presth gorde sunnodagh nesth epther Agatha messo dagha anne domini mcdlxxvii soghum och hærdom ath their hælde handom sama(n) aff ene halwe Torlef Torlefson en andre halfue Olaf Sundridson med thy skylde orde ath fornempde Olaf satthe Torlef Torlefson halfuan Bredastadwil for hwudh huggh som han bælthe Tordh Torlefson fralste och hemholthe med luttom och lunindem som fore hafua ligadh fere hwarie manna vndan sik och synæ æruingem och vndher Tordh Torlefson och hans æruingem til ewerdeligen æyge. Til sanninde her om hængem vi worth insigle for thetta bref som gjorth war dagh och aar som for sigher etc.

Gudthorm Ioarsson, Prest i Hjertdal, og flere andre flænd kundgjöre, at de ifölge en 26 April s. A. afgiven Bestemmelse hörte 6 Vidnesprev, om at Lekkenut-Stödlen, som Halloard vilde tilegne sig, tilhörte Olaf paa Heaale. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Huller efter 4 Segl, der alle mangle.

373. 3 Juni 1477. Lofthus.

Allom mannom them som thetta breff see ædher hæræ sendher Guttorm Iwarson presther i Herdal Anundh Olafson Helie Toffson sorina lagarettis mæn oc Awalde Ramson och Herbrandh Awaldhson mwgha mæn q. g. och synæ kwnnocth gærendhe ath meer worom j Lupdhhusom om lygher daghin nesth fære kros messo anno dominj medlxxvii tha worom meer til doms krafdher om then stadulen som Halwardher kannadhe seer som hetther Lækken vth. samma stundher dømdom meer ath the skulde koma bodhe fær laghen iii dagh virka fære Mortens messo tha swa ath the skullo halla bytthe praff halwan mana fore "Butolfsons viku vaku och rækæ tha bodha syn odals vitine, leyde tha for nempdher Olaffwer ath "anaman daghe ii skerlika vitine som swa heyta Joran "Alffsdoctther oc Sigridh . . . . 1 oc wore the ix aar gamalla oc sathe ther alle syn aller j sama grennen. tha soro the vp bok med fullom ædhstaff ath inghen atte then stadulen andre en

Oleffwer. fram theles togh iak Guttorm Iwarson ii skyrligh vitine om then maal som swa heytha Dyre Toreson oc Torgier Toreson som a bok soro med fullan edhstaff epther "orm Tore fadher syns som han lysthe then sinæsta daghin han lyffwde ath ingen atto stadulen a Lekken with andher alter Olaffwer oc ligger han faan til Hwals. fram teles tokth iak fornempdh Guttorm Iwarson ii skyrliga vitine som swa heyta Aselde Andutthdotther oc Helghe Faagardhson som (a) bok soro med fullan edhstaff om then stadulen som Halwardh kannadhe seer ath han ina vadher Hwales. Til sanindhe her om Aslagh Aslagson oc Tyostolff Pedherson henger syn ingsigel fore thetta breff som giorth war dagh oc aar som fære sægher.

(1) Asbent Rum til Fadersnavnet.

To Lagrettemænd kundgjöre, at Thorger Anundssön (paa Gladheim) og Narve Narvessön (paa Björkgaarden?) skiftede nogle Vande mellem sig, hvorved Thorger erholdt Krokvainet, to Kjöleain og Gubbetjern.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Se ovenfor No. 303, 314, 326, 333 og 344 samt Breve af 8 Decbr. 1497 og 5 Oktbr. 1501 nedenfor).

374. 1 Juni 1478. Gladheim.

Ollom monnom them som thetta bref sia edher høyra senda Tordh Torgersson ok Tostein Gunlekxsson laghrettes men q. g. ok sinæ kunnicth gerande ath mydh warom a Gladem som ligger j Weghliidh sokn i Nomadal sagom ok berdom vppa ath the heldo handom saman af enne halfuo Narfue Narfuasson en af adro halfuo Torger Anundhsson kendes tha ford men bader skipth hafua watnom lawth tha Torger ford alth Krokwatnet ok ii Kyol watnen ok Gubba tyen skal ford Torger filgia thessom watnom frialsligha firir hwriom manne vndan aderd Narfue ok hans erwingia ok vnder Torger ok hans erwingia til ewerdeligha eygho ok alz afredes ok til sanninde her vm tha hengiom wi wor jnsigle firir thetta bref som giorth war manadaghen then trydia nest firir Botolsswkw anno dominj mcdlxxviii.

(1) Igjen udslettet.

To Mand bevidne, at Therleif Neridssön og hans Hustru Margit Aslesdatter overgave til Olaf Gastssön det Gods, som Thorleif havde oppebaaret ester Gertrud Alfsdatter.

Efter Orig. p. Papir p. Gavnö i Sjælland. Levning af 1ste Segl vedhænger; 2det mangler.

375. 16 Juni 1478. [Valdres.]

Alle the godhe men som thetta breff se eder høra helsser iak Torssthen Ffridikson svoren lagretthis men j Waldres qwidia gwds och sina. kvngør isk ffornemder Torzsthen adh iak war ner herde och saagh oppa adh Torleff Neridhson och Margith Assle dotther eggin kona hans affhende Olaff Gesth son saa manggha peingga som fførnemd Thorleff Neridhson op bar effther Gertrwdde Alffs dotther primo j koo och j kviga och jj sodder och j bed och ix melle korn ok j kørlax gryttha jj naffra j repe j kisstha jj lya j øxse och thill yitter mera wissa oc sanind her wm hengiom wj war incigle ffore thetta breff som saa heta Thorssten Ffridixson och Engilbricth Laffranzson som giorth war a Bottholffz wikv affthan anno dominj mcdlxxvijj.

To Mænd kundgjöre, at Gest Bjernessön solgte til Redar Haraldssön og Thorald Hallvardssön en Del af nordre Bakke i Nykirke Sogn pan Vestfolden og oppebar Betalingen.

Ester desekt Orig. p. Papir i Deichm. Bibl. i Christiania. Begge Segl vedhænge.

376. Uden Dag 1478. Tunsberg.

Ullom monnom them som thette bref sia eder hoyre s[ender ..... oc Paal] Clemetson quediæ gudz oc sine kwnnokt giorande at [wii warom] . . . . j Tunsbergh anno domini mcdlxxviii0 aff eyno halffu[o Gest Bierneson en aff adro halffuo] Redar Haraldson oc Torald Halwordson a synnodagen [nest . . . . . . sagom oc hoyrdom a] at titnemder Geest Bierneson solde forde Redar Hara[Idson oc Torald Halwordson] . . . . . booll i nordre Bakke som ligger i Nykirkie soken [a Westfoldenne] . . . . for sexten mark ffryalst bembolt oc vkiærela[ust for bweriom manne fra sik] oc sin erwingia oc wnder forde Reder oc Torall[d oc there erwingia med lutum] oc lunindom som till liggie eder haffue leget fran [forno oc nyio til ewerdeliga ego] oc altz affredis, kienness oc taa jeg forder Gest [at jeg haffwer wpboret hwern pening] forst oc offste oc ollom ther emellom effter tui soom j kaup wart kom oc til saninde] her om hengiæ wii ware jncigell for thette b[ref som giort war] . . . . die oc aar som fyre sigher etc.

Thore Thorkelssön, Lagmand i Stavanger, og 5 Lagrettemænd i Ryfylke kundgjöre, at Olaf Thorgeirssön ved fremlagte Breve har beviat, at Aldingshage i Gands Sogn (Höiland) eier den halve Aa (mellem Hage og Lutsi) med Fiskeri og Kvernstöd, men det andet Kvernstöd, som ligger nærmere Lutsi og Olafs Fader havde kjöbt, maa Thrond Thorkelssön gjenlöse for 6 Mark, og hvis han ikke vil betale dem, maa Olaf beholde Kvernstödet, til han har faaet sine Penge; derhos skal Thrond betale 6 Wark, fordi han satte Laas for Olafs Kvernhus.

Efter Vidisse p. Perg. (med 12 Segl) af 8 April 1605 i Bergens Museum. (Se ovenfor No. 225, 323 og 332).

377. 21 Juni 1479. Stavanger.

Alle mend dennom som dette breff see eller høre, sender Thour Terckilsen laugmand vdj Staffuanger, Erick Ericksen Hellie Haldworsenn, Thorsten Reidarsenn, Thorgier Odtzenn och Swend Odtzen, sween laugrettis mend y Ryfølcke q. g. och sinne, kunnikt giorende at komb for osz och alle mennige laugrettid i Arnneguard vdi Staffuanger, mandagen nest effter S. Botholps dagh anno domini 1479: Oluff Thorgersen och thill thallede *thill Trund Torckilsenn och spurde hannom buj hand haffde sett laas for hans quernhuus, End Trond forme sagde att thet gaff hans ffader loff all an, och vdoffuer agennæ oppa den siide som Aldinngs hage ligger, Teede och Oluff forne breuff och skall med dannemendtz indscigle saa at ingen kand dennom rygge saa liudendis at Aldinngs hage som ligger j Gand sogen och Østraad skulle eie halff anene med fiskj och quernested, Dan randsagit wij begge deris skiel och prouff sa beggi parther med ald laugrettis sambtøcke och (war) woris fulde domh, att effterdi breffue, som saa for os komb, demde wij halffue aaen atter till Aldinngs haige med fiskj och quernsted, End dj andre quernstad som nermer staar Lutzej som Oluffs fader *kieffle haffde for sex marcker thennom skall Tronndt bethalle Oluff igen, Er dett saa at Trond will icke betalle dj 6 marc Oluff igen, daa skall Oluff forme folgi quernstedit saa lenge at hand faur sin pendinnge, End den fortørnelsse som Oluff haffuer hafft, att Thrond sette lass for hans quernhuus, der skall Thrond giffue 6 marc for och betalle en maanet epther laugtinget vden andit sander kand findis end nu for os er kommit. Ennd huer som denne wor domb, riffuer eller reffser ander till skaade, haffue riffuet alle laugrettens domb och laugmandens ordskur, till sandingen henger wij woris indseigle her neden for dette breuff actum anno die et loco vt supra,1

(1) Rasmus Lauritsson, Sorenskriver over Stavangers Len, Nils pan Östrand, Lensmand i Gands Skibrede, Thorkel pan Gousell, Lensmand i Jothanns Skibrede, og 10 Lagrettemænd i de nævnte Skibreder domme paa Lutzi 8 April 1605 mellem Peder paa Gousell, Assgud paa Holte og Niels paa Flôisnigh m. fl. paa den ene Side og paa den anden Oluf Jacobsen paa Suiland, Niels paa "Haige" og deres Medeiere angaaende Kvernebækken mellem Lutsi og "Haage", som Niels paa "Hage" nu bruger, men som ligger Lutsi nærmere. Oluf beviste ved de 4 fremlagte og indtagne Breve, at Halvparten af Bækken tilkom Haige fra gammel Tid og den anden halve Part var kjöbt af bans Forfædre og havde i 127 Aar upaatalt folgt Haige. Paa Spörgsmaal erklærede Peder Gousell ikke at have andre Breve til Modbevis end et Brev af Lagmanden i Ryfylke, udgivet i Kong Eriks 20de Regjeringsaar, hvilket dog kun angik Lutsi, men intet Bevis for, at de ved Lagthingsdommen idömte 2 Gange 6 Mark vare betalte, eller at Paatale var skeet hvert 10de Aar ester Loven. Ester Odelsbalkens 2det Kapitel blev Bækken tildömt Olus, Niels og deres "Nedbrödre", da den upastalt havde fulgt Aldingshaige ikke allene i de udforderlige 60 Aar, men i den debbelte Tid, og ikke blot i 3 å 4 men i 6 "Langfædres" Tid, hvilke Olaf og Niels vidste at opregne fra den, der först kjöbte. Uagtet en Del af de fremlagte Breve ikke havde alle Segl i Behold, kunde dette dog ei gjöre deres Ægthed tvivlsom, da det viste sig, at de vare affaldne af Ælde og tildels laa löse i Æsken hos Brevene. — Ifölge senere Paaskrifter er Brevet irettelagt paa Angeard Thingstue ved Sommerthinget for Gands Skibrede 21 Juni 1758 for H. B. Kolling og paa Gands Thingstne i Aastedssagen mellem Lutsi og Hage 11 Oktor. 1763 for H. Weyer.

Pavo Sixtus IV fornyer og stadfæster alle de Privilegier, der tidligere ere tilstanede Prædikebrödrene og Minoriterne, navnlig med Hensyn til Afad og Absolution, Velynderes Gaver og Begravelse i Ordensdragten, kirkelige Beneficier og Inkvisitorer, samt udvider alle Privilegier, der ere andre Tiggerordener indrömmede, til ogsan at gjælde de to nævnte Ordener.

Indtaget i Brev of 2 Oktor. 1482 nedenfor (Mascr. Barth. III (i)) p. 159-71). (Trykt i Waddings Annal. Miner. T. XIV p. 224-29, hvorfra Varianterne.)

378. 26 Juli 1479. Rom (Vatikanet).

Sixtus episcopus servus servorum dei ad perpetuam rei memoriam. sacri Predicatorum et Minorum fratrum ordines instar duorum primorum fluminum a celestium voluptatum et amenitatum paradiso egredientium sacrosancte universalis ecclesie terram ne mundanarum cupiditatum et vitiorum calore arescat preclare doctrine virtuosorumque operum [et multiplicium¹ meritorum hymbribus irrigantes magis ac magis illam in dies fructuosam efficiunt. Hij sunt duo [Seraphin² qui in sublime contemplationis et [seraphici³ amoris alis elevati a terrenisque rebus abstracti [assiduo⁴ divinarum laudum clamore et immensorum beneficiorum humano generi a summo opifice deo exhibitorum declaratione ferventissimis predicationibus populos instruendo et ad celeste iter dirigendo insistentes multiplicata talenta eis credita domino

deo (imminende⁵ segetis animarum scilicet redemptoris nostri Jesu Christi preciosi sanguinis effusione redemptarum copiosos in horrea sancte ec-Hij sunt due tube per quas dominus preclesie manipulos referunt. cepit ad [pabulum6 sacri evangelii universum populum assiduis predicationibus advocare ut in omnem terrem exiret sonus corum et [redderent⁷ sibi populum acceptabilem [et⁸ bonorum operum sectatorem. Ad predictorum igitur Predicatorum et Minorum fratrum ordines quos corum amplissimis, et uberrimis fructibus quos in dei ecclesia continue afferunt pre ceteris paterna caritate diligimus nostre considerationis intuitum dirigentes illa eis libenter concedimus que in eis optate [mentis 10 fructum inducant et statum [earum 11 faciant pacificum et tranquillum, dudum siguidem ut ordinum eorundem professorum statui et quieti consuleremus motu proprio nonnullas litteras diversorum Romanorum pontificum predecessorum nostrorum dictis ordinibus concessas et in illis contenta approbavimus et quo ad [alia12 declaravimus ampliavimus et extendimus ac nonnulla de novo eis concessimus prout in diversis nostris litteris desuper confectis plenius continetur, cum autem sicut postmodum accepimus per hujusmodi ampliationes declarationes extensiones et concessiones ad huc totali eorundem ordinum et illorum professorum quieti plene ut expedit non consulatur asseraturque a nonnullis per easdem litteras omnes gratias spirituales et temporales dictis ordinibus et eorum domibus et fratribus a predecessoribus nostris concessas approbatas non fore. Nos attenta meditatione pensantes quantum utilitatis ad exaltationem cristiane fidei et evangelice veritatis ordinum predictorum professores hactenus [attulerunt13 et afferre valeant adjuvante domino in futurum ac propterea volentes ut tenemur eorum tranquillitati uberius providere motu simili non ad ipsorum fratrum et sororum aut alterius pro eis nobis super hoc oblate petitionis instantiam sed de nostra mera liberalitate et ex certa [nostra 8 scientia quascumque litteras et gratias spirituales et temporales concessiones et indulgentias ac peccatorum remissiones in genere vel in specie fratribus [vel14 sororibus Predicatorum et Minorum ordinum ac domorum eorundem necnon visitantibus eorum ecclesias 15 capellas et oratoria concessas quarum tenorem ac si de verbo ad verbum presentibus insererentur [habere16 volumus pro expresso presentium tenore approbamus et robur firmitatis perpetue obtinere [debere8 decernimus proque potiori cantela apostolica auctoritate de novo juxta litterarum desuper concessarum continentiam et [tenore¹⁷ concedimus et largimur, et ut ecclesie domus et oratoria Predicatorum et Minotum ordinum predictorum per universum orbem constructe et edificate et que construi et

edificari [contigerit18 in futurum congrua devotione [et veneratione8 a Christi fidelibus visitentur ac que imperfecte sunt perficiantur et ad complementum deducantur ac complete conserventur et manuteneantur nec non paramentis et aliis ad divinum cultum [inibi8 necessariis debite ornentur ipsique Christi fideles ad dictas ecclesias eo libentius confluant et ad premissa manus promptius porrigant adjutrices quo ex hoc ibidem dono celestis gratie¹⁹ conspexerint se refectos de [omnipotentia dei³⁰ ac beatorum³¹ Petri et Pauli auctoritate confisi universis et singulis Christi fidelibus utriusque sexus vere penitentibus et confessis qui ecclesias et oratoria domorum fratrum predictorum in singulis sancti [Domiti²² et sancti Francisci centum annos et totidem quadragenas et in sanctorum Petri [magistrorum28 Thome de Aquino Vincentij et sancte [Katherine²⁴ de Senis ac sanctorum Anthonii de Padua [et⁸ Ludovici episcopi Bernhardini et sancte Clare et beate Elizabeth²⁵ festivitatum diebus a primis vesperis et per [totam⁸⁶ diem ipsarum festivitatum quinquaginta annos et totidem quadragenas devote visitaverint annuatim et manus ad premissa aut eorum aliqua porrexerint adjutrices de injunctis eis penitentiis misericorditer sin domino²⁷ relaxamus presentibus perpotuis futuris temporibus valituris et ut predictorum Predicatorum et Minorum ordinum fratres tanto ferventius divinis beneplacitis insistant [ut8 quanto majoribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos omnibus et singulis Predicatorum et Minorum ordinum predictorum professoribus qui nunc (sunte et pro tempore perpetuo erunt ut confessor idoneus eorundem ordinum quem quilibet pro se de sui superioris licentia duxerit eligendum corundem diligenter confessione audita pro commissis per eos excessibus et peccatis semel in vita in forma confessionalis per nos edita in mortis [vero8 articulo plenariam absolutionem et peccatorum hujusmodi remissionem impendere valeat, etiamsi ante factam eurundem²⁸ professionem eus decedere contingeret similibus motu scientia et auctoritate indulgemus, facultatem vero a predecessoribus nostris concessam, magistro generali [et8 prioribus provincialibus et conventualibus ac eorum vicariis [Predicatorum et generali ac provincialibus ministris et corum vicariis⁸ nec non custodibus Minorum ordinum predictorum super absolutione fratrum corundem ordinum suorum et dispensatione cum eisdem in quibuscumque casibus preterguam illis pro gnibus essent ad sedem apostolicam mittendi et per nos approbatam [tum declaratorum²⁹ casuum pro quibus mittendi sunt perstringentes volumus quod magister et minister generales [prefati et eorum30 vicarii et illi quibus ipsi [magister et minister generales⁸ pro tempore sid⁸ duxerint committendum duntaxat et non

alii facultate predicto de cetero uti possint illam omnibus aliis penitus adimentes. Et ne propter monasteria monialium seu sororum sub cura et institutis ordinis predicti fratrum Predicatorum et sancte Clare sou sancti Damiani (et sancti Francisci de penitentia nuncupatorum⁸ ordinum sab [eorundem31 fratrum Minorum32 curs [et sencti Dominici degentia^{3 3} utriusque sexus personas contingat eorundem fratrum quietem [conturbari34 moty scientia et auctoritate predictis statuimus quod hujusmodi monasteria et loca eorumque abbatisse [et8 priorisse procuratores sindici oblati et utriusque³⁵ ordinis predicti de penitentia nuncupati persone predicte eisdem privilegiis 8 6 immunitatibus gratiis sevoribus concessionibus sfacultatibus et indultis spiritualibus et temporalibus predictis fratrum Predicatorum et Minorum ordinibus ac illorum professoribus domibus et logis ac procuratoribus^{3,6} sindicis oblatis et [commissis37 sen aliis quomodolibet per predecessores nostros aut nos hactenus concessis et inposterum concedendis, quavis auctoritate quatinus earum sexui et statui non contradicant libere et licite uti possint et debeant in omnibus et per omnia prorsus et sine ulla differentia ac si eisdem monasteriis locis et personis abbatissis sindicis [et8 procuratoribus oblatis et commissis 37 sororum et monialium corundem ac [personas 8 utriusque sexus de penitentia hujusmodi nominatim concesse forent et concederentur expresse; Proterea quia ut intelleximus exortis nonnunquam controversiis inter locorum ordinarios eorumque vicarios seu officiales 6 curatos et fratres predictorum ordinum variis occasionibus locorum ordinarii [eorum39 vicarii seu officiales36 curati predicti ne Christi fideles fratribus insis pias elemosinas erogare prosumant, [presuadere et40 etiam sub censuris inhibere ac erogantes excommunicatos fore predicare seu predicari facere seu pronunciare presumunt locorum ordinariis [eorum 3 9 vicariis seu officialibus et curatis predictis ac etiam sliis quibuscumque dicta auctoritate mandamus ut ab hujusmodi persuasionibus inhibitionibus et mandatis de cetero prorsus et omnino abstineant decernentes inhibitiones ipsas et maudata nullius existere firmitatis et illis contravenientes censuris huiusmodi minime ligari ac eosdem persuadentes et inhibentes mandataque nostro hujusmodi obtemperare non curantes nisi penituerint et persuasiones aç inhibitiones et [predicata revocaverit41 infra triduum postquam desuper requisiti fuerint eo ipso ordinarios [interdicti42 ingressus ecclesie et suspensionis a regimine et administratione ecclesiarum suarum alios vero inferiores ab eis excommunicationis sententiam incurrere, cum 48 nonnulli ad ordines predictos Predicatorum et Minorum specialem gerentes devotionis affectum eorum cadavera cum habitu fratrum Predi**350 1479**.

catorum vel Minorum seu fratrum vel sororum de penitentia utriusque ordinis predictorum sepeliri mandent et persepe antequam moriantur habitum hujusmodi eis postulant exhiberi decernimus habitum hujusmodi per priorem domus ordinis Predicatorum aut guardianum domus ordinis Minorum loci in quo tales decedere [continget44 vel per superiorem prelatum ipsorum ordinum et domorum seu prioratus et guardianie vel cui sipsi46 duxerint committendum dumtaxat et non per alium quavis auctoritate vel prelatione fungentem exhiberi debere qui predictum habitum recipientibus [declarere46 teneatur apud eorum ordinum ecclesias debere sepeliri in eorum obitu quorum habitum [suspiciant47 et illorum sic indutorum cadavera48 discooperta nullo pallio vel tegumento super imposito cum habitu hujusmodi ad sepulturam deferri posse ordinariorum etiam sub censuris prohibitione et ordinatione locorum qualibet in contrarium edita non obstante quas quo ad hoc modificamus, et ne ex habilitationibus ad unum vel plura beneficia ecclesiastica in titulum vel comendam obtinenda cum facultate ut interim donec illa [consequantur49 pro capellanis aliorum in [beneficiis ecclesiasticis50] deservire et quod etiam postquam beneficia hujusmodi assecuti fuerint in domibus dicti ordinis residere cameras habere in illis ac in generalibus [et provincialibus⁸ capitulis fratrum eorundem Predicatorum et Minorum ordinum vocem activam et passivam habere ac privilegiis favoribus gratiis et indultis concessis ipsorum ordinum professoribus gaudere possint prefatis ordinibus et illorum professoribus gravamen inferatur cisdem motu et auctoritate decernimus hujusmodi concessas et quas⁵¹ concedi contigerit [habilitationem⁵² litteras intelligi et interpretari debere ut fratres ipsi quibus littere hujusmodi concesse sunt [concederentur⁵⁵ in posterum quandocumque per sedem predictam postquam [predictum⁵⁴ beneficium adepti fuerint pacifice aut pro capellanis in aliquibus ecclesiis ceperint deservire concessionibus predictis prout vocem activam et passivam residentiam in domibus dictorum ordinum ac retentionem dictarum domorum camerarum et alia [que⁵⁵ ordinum prefetorum sunt [concernant⁶⁶ de [dictorum⁶⁷ ordinum prelatorum consensu dumtaxat gaudere possint et non alias nec alio modo idem statuentes de promotis ad cathedrales etiam titulares appellatas ecclesias et alias ecclesiasticas dignitates, ceterum ut [predictorum⁵⁸ ordinum professores qui inquisitores heretice pravitatis pro tempore in diversis mundi partibus deputantur tanto diligentius eorum officia studeant exercere ac ab illicitis et eis prohibitis abstinere quanto cognoverint posse eorum errores facilius corrigi et puniri quod magister Predicatorum et minister Minorum ordinum predictorum generales

prefati nunc et pro tempore existentes gesta pro tempore per ipsos inquisitores suorum ordinum respective examinare et querelas contra illos propositas audire et super illis quantum eis justum et equum videbitur statuere (et ordinare et si in aliquo eos deliquisse invenerint illos juxta excessuum exigentiam etiam per corum ab officio amotionem se alias corrigere et punire dictosque inquisitores sécundum quod equum el justum aut necessarium videbitur⁸ non tamen in una seadem⁵⁹ diocesi multiplicare libere et licite valeant et Predicatorum in Minorum et e contra Minorum ordinum predictorum inquisitores in Predicatorum ordinum hujusmodi professores quoscumque officio inquisitionis hujusmodi fungi illudque exercere nulla tenus (possunt 60 absque sedis apostolice licentia speciali de presentibus litteris specificam et expressam Postremo quia Predicatorum et Minorum fratrum ficiente mentionem. predictorum ordinum professores pro fidei catholice dilatione incremento et defensione continue indefesse laborant et corum exemplari vita predicationibus verbi dei audientia confessionum sana doctrina assidua sacrarum litterarum instructione et devota divinorum officiorum celebratione hereticorum extirpatione aliisque innumeris piis operationibus pre ceteris ordinum mendicantium professoribus fructus in ecclesia dei salutares copiosius attuterunt hactenus et continue afferre non cessant atque allaturos in futurum deo propitio spe firma tenemus; El propterea convenit ut ipsi pre ceteris ampliores favores et gratiarum prerogativas a prefata sede recipiant et reportent aliorumque ordinum mendicantique indukis et privilegiis apud sedem prefatam gaudeant ne illis inferiores 61 videantur omnes et singulas gratias [et8 concessiones [indulgentias et a peccatorum remissiones immunitates exemptiones facultates privilegia et indulta spiritualia et temporalia qualiacumque sint Heremiterum sancti Augustini et Cermeliterum ac servorum beate Marie fratrum ordinibus et illorum ecclesiis oratoriis et domibus prioribus fratribus et sororibus conversis et oblatis (ac8 utriusque sexus personis de penitentia nuncupatis^{8 6} a predecessoribus nostris Romanis pontificibus predictis et a nobis aut aliis auctoritatem habentibus, que omnia ac si nominatim exprimerentur haberi hic volumes pro sufficienter expressis conjunction vel divisim in genere vel in communi concessa eisdem et earum cuilibet Predigatorum et Minorum fratrum ordinibus domibus ecclesiis oratoriis generali magistro⁸⁶ ministro prioribus et ministris provincialibus conventualibus prioribus³⁶ guardianis sororibus oblatis conversis et utriusque sexus tertii ordinis seu de penitentia nuncupatis et aliis eorundem ordinum personis de novo concedimus et in eis locum habere volumus ac si eisdem nominatim directe et expresse

352 1479.

concessa fuissent mandantes etiam motu scientia et auctoritate predictis ut-dum privilegiorum indulgentiarum prerogativarum [confessionum69 exemptionum immunitatum facultatum et indultorum dictorum fratrum Heremitarum sancti Augustini Carmelitarum et servorum (sancte 63 Marie originales littere seu transumpta authentica ex illis pro et in favorem ecclesisrum domorum et fratrum predictorum Predicatorum et Minorum ordinam adducerentur vel exhiberentur eadem fides indubia adhibeatur tam in judicio quam extra judicium et alijs locis quibus opus fuerit ac si pro et in favorem dictorum ordinum ecclesiarum domorum et fralsum Predicatorum et Minorum a sede apostolica emanassent ac eis et cuilibet ipsorum fuissent immediate concesse inhibentes districtius ipsis locorum ordinariis sub interdicti ingressus ecclesie et [suspensione⁶⁴ a regimine et administratione suarum ecclesiarum ac parochialium ecclesiarum rectoribus et aliis quibuscumque sub excommunicationis late sententiam et privationis earundem parochialium ecclesiarum et omnium aliorum beneficiorum ecclesiasticorum que obtinent nec non sinhabilitationum⁶⁶ ad illa et alia in posterum obtinenda penis eo ipso [qui⁶⁶ contrafecerint incurrendis ne personis quibuslibet ecclesiasticis vel secularibus in genere vel in specie directe vel indirecte aliquid inbibeant precipiant ordinent vel statuant quo minus ordines predicti illorum domus et professores predictis gratiis [eis67 concessis libere uti possint, non obstantibus quibuscumque apostolicis suspensionibus [renovationibus⁶⁸ [et⁸ restitutionibus ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus nec non Parisiensium et aliorum locorum generalium studiorum universitatibus et curie [vicegeren. Auinionen.69 et quibusvis ordinariis prelatis ac personis concessis et concedendis litteris et privilegiis ac per illos deputatis in cis conservatoribus privilegiorum hujusmodi facultatibus et jurisdictione cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis et fortioribus et insolitis quibus omnibus illa ctiam si de eis corumque totis tenoribus et datis non per hujusmodi generales clausulas etiam specialem mentionem importantes sed specifica et individua ac de verbo ad verbum seu quevis alia mentio habenda esset presentibus pro expressis habentes illis [aliis⁷⁰ in suo robore permansuris que ad premissa specifice et nominatim derogamus et ea nemini in prejudicium premissorum suffragari posse aut debere ac irritum et inane quicquid seous contigerit attemptari decernimus nec non omnibus illis que in dictis litteris nostris prefatis ordinibus concessis volumus non obstere ceterisque contrariis quibuscumque. Verum quia difficile foret presentes litteras ad singulas provincias originaliter [destinere^{7 1} volumns et dieta auctoritate decernimus,

quod transumptis earum manu notarii publici et curie causarum camere apostolice auditoris vel protectoris qui est [et qui⁷² pro tempore erit aut alicujus archiepiscopalis vel episcopalis seu cujuscumque in dignitate constituti sigillo munitis ea prorsus in judicio [vel⁷³ extra ubicumque exhibita vel ostensa fuerint fides adhibeatur indubia ac si ipse originales littere forent exhibite vel ostense. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam [nostrorum approbationum constitutionum concessionum largitionum indulti perstrictionum voluntatis ademptionum⁷⁴ statuti mandati decreti inhibitionis et derogationis infringere vel ei ausu lemerario contraire, si quis autem hoc attemptare presumpserit indigmitionem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Rome apud sanctum Petrum anno incarnationis dominice millesimo quadringentesimo septuagesimo nono, septimo Kalendas Augusti pontificatus nostri anno octavo.

(1) ac multiplicum. — (2) Seraphim. — (8) sacrificii. — (4) assidue. — (3) mande. — (6) populum. — (7) redderet. — (8) mangler. — (9) meritis tilfoies. — (10) quietis. — (11) eorum. — (12) aliqua. — (13) attulere. — (4) et. — (15) et tilf. .— (16) haberi. — (17) tenorem. — (18) continget. — (19) uberius tilfõies. — (80) omnipotentis dei misericordia. — (21) apostolorum ejus tilf. — (22) Dominici. — (23) martyris. — (24) Catarinæ. — (25) Elisabethse. — (96) totum. — (97) nanc. — (98) ordinum tilf. — (99) cum declaratione. — (30) corumque. — (31) ejusdem. — (33) ordinis tilf. (3) degentia et sancti Dominici et sancti Francisci de pænitentia nuncupatorum ordinum. — (34) turbari. — (35) tertii. — (36) et tilf. — (37) conversis. (30) personis. — (30) eorumque. — (40) suadere ac. — (41) prædicta revocaverint. - (46) interdictum. - (43) autem tilf. - (44) contingeret. - (45) illi. - (46) declarare. — $\binom{47}{}$ suscipiunt. — $\binom{48}{}$ sic tilf. — $\binom{49}{}$ assoquantur. — $\binom{50}{}$ beneficio. — (51) eis tilf. — (52) habilitationis. — (53) et concedentur. — (54) sliquod. — (55) commods. — (56) concernentia. — (57) corumdem. — (46) dictorum. — (56) cademque. — (60) possint. — (61) esse tilf. — (62) concessionum. — (45) beatæ. — (44) suspensionis. — (65) inhabilitationis. — (46) quod. — (47) sibi. — (60) revocationibus. — (60) vicegerentiæ Avenionis. - (70) alias. - (11) destinari. - (12) vel. - (13) et. - (14) nostræ approbationis, constitutionis, concessionis, largitionis, indulti, præscriptionis, voluntatis, ademptionis.

Fire Lagrettemend paa Nes (paa Hedemarken) erkjende, at de for 16 Aar siden vare tilstede, da Gudbrand Aslessön og hans Söster Marit solgte til Per Lafranssön, hvad de eiede i Solberg i Fjelds Sogn paa Thoten, og oppebære Betalingen, samt at de aldrig hörte, at Gaarden havde været pantsat til Helliglegems Gilde.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 2det Segl mangler; No. 1, 3 og 4 vedhænge utydelige. (Seglremmerne skaarne af et Brev fra Thoten fra 15de Aarh.). IX. 23

[c. 1470—80.]

Thoten.

Ollum monnum som thette breff se eller here bekenis vy effter skriffne lorettis men pa Nes som er Asle Ormson "Houardson Per Nilson Amund Person at vy "ath vj vore pa Hoffuyn pa Nes sancte Hans dag vy(s)t ffyre xvi aar syden herde vj ok saaghe handeband teyre Gubrand Asleson ok Marith søster hans at te solde Per Laransson teris part som te aate y Selbyorg som liger y Ffyels sekn pa Toten item gaff Per ffornemffde Gubrand en iii punds (ketil?) ok iiii alne klede Marith søster hans en spans "ketis j punds grete i koo ok andre peningh som tem baade samffde om. item kendis Gubrand ok syster hans at te hade ffacth mynste penyng ok meyre som (y) kaap teris kom. item kendis vy ffornemffde men at vy aldri herde at Solbyorg var nokon tyd pantseth tyl Hellekons gylde y vore daghe. Tyl yter meyre vissen ok sanig ta henge vy ffornemde men vor insygle*nedem ffore thet(te) breff som gyort var aar ok dag som ffore staar!

(1) Skrevet med samme Haand som No. 467 i Dipl. Norv. VII.

To Lagrettemend bevidne, at de have hort Frode Thordssons og Jon Arnessons Erkjendelse af at have solgt hele Fröseter (nu Fröslid) paa Vest-thorpen i Ullensakers Sogn i Land til Eirik Erlingsson og at have oppebaaret Betalingen.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

380. 2 April 1480. Ornes (Odnes).

Pet se ollom godhom monnom kunnickt ath mith Kitill Pordsson ok Fingarder Østæinsson togrettes men warem a Ornesse a paska dagh [i Lande¹ ath Frode Pordesson kendes þa ok fyrmæir hafdo mith worit a østre Torppom ok hørt wider kennigh Jon Arnesson ath þæir bader hafdo sælt med ja ok handerbande Eirikke Ellingssyni ak *Frøsater er ligger a weste Torppom j Wilensaker sokn frialst ok hemok firi huerium manne med ollom þæim lutum ok lunnyndom som liggher æder legit hafuer fra forno ok nyio wtten gars ok jnnen. kendes ok fyrnemder Jon ok Frode med handerbande ath þæir hafdo wpboret af fyrnemdom Eirikke fyrste penigh ok øfste ok alla þa som j kaup þæire kom [fore¹ fyrnemth alth Frøsæther. fore sannynde skuld her wm sette mith okkar jneigle fore þetta bref er gjort war a Ornesse j Lande a paska dagh anno domini m° cd lxxx.

Bagpaa: Effter hans Kongl. Ma: naadte Commissions forretning, ehr den gaard Frøszlie besszigted d: 24 Sept: 1667: ehr mig ahnviist dete, testerer I. Bang m.pp.

(1) Tilskrevet over Linien.

355

To Mænd kundgjöre, at Lidvard Anundssön solgte til Aasvald Vetelidssön et Fiskevand, der heder Lillevand i Skylesliden (Thelemarken).

Efter Orig. p.Perg. i d. Deichmanske Bibl. i Christiania. 1 Segl (geistligt¹) vedhænger; No. 2 og 3 mangle.

381. 19 Februar 1481. Byrte (Mo).

Ollom monnom them som thettæ breff see aller høræ kenness Halwardhæ Redharsson ok Grothga(r)dhæ *Boynsson warum i *hwa ok sagom ok hey(r)dhom a ath Lithwordhæ Anundhsson seldhæ Osswaldh Wæthælithsson eth ffysska wanth som hether Lillæ wanth som eetther Skylesslidhen fulth ok frelsth fra segh ok synom arwigghom wadher fornemdher Asswaldh ok hans erwighæ til æwerdhælighæ egho ok alss affrædhæ. til sanindhæ her wm hegghæ wi warth insiglæ ffoorthetta breff som ghorth war a Byrttha manædhagen nesth fyre Lawparmesso dhaghen anno domini mcdlxxx primo.

(1) I Seglet sees den korsfæstede St. Andreas; Omskriften er: S. Andres Henechini presbiteri.

To Lagrettemænd kundgjöre, at Björn Alvessön erkjendte at have solgt til Hallvard Helgessön 4 Markebol Jord i övre Dyssjaa i Hjertdal og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. p. Gaarden Royndal i Öyfjeld. Begge Segl mangle.

382. 22 Marts 1481. Hjertdal.

Ollom monnom them som thetta b(re)ff see ædher hæræ tha kennes iak Aslagh Aslachson och [Soluæ1 Anstenson sorina lagharellis mæn q. g. oc synæ kwnnoch gærende ath meer varom vpa . . . . 2 [j Her]dalsoken [torsdaghin nesth for Maria messo i fasthan3 anno dominj mcdlxxxi^o the soghom mer a hærdhom vpa ath huldo hando saman æff eno halffwo Biorn4 Alueson oc en eff andro Halwardh Helghe(son) medh thy skyldh ordh ath fornempdh Biorn4 Alluesson soldhe optanemdher Halwardher Helgheson iiii mark bool iordher j effwre Dyssia som liggher (j) Herdalsoken fralsth och hem holth for hweriom manna for vtan gardz och jnan medh allom ludom oc lunindom som liggher oc lighath haffwer fra forna och nyææ vthan alth aff rædhis och fra sik och synom ærwingom och vndher fornempdher Halwardh och hans æ(r)winghom till ewerdolighen æghiæ, jtem kendes tha fornempther Byorn* Allwoson i sama handa bande ath han haffde 5 vp burit aff optanempdher Halwardh færstha penigha oc æstha oc alle thes mellan som j kopth theras kom. Till saninde her om (henge) vi wor incigle for thetta breff som gior war dagh oc aar som føre sigher.

(1) Fra [skrevet med andet Blæk over Linien, efter at det, der först har staaet, er udskrabet. — (2) Udskrabet. — (3) Fra [overstreget med andet Blæk. — (4) Med andet Blæk forandret til: Bierne. — (5) Först har der staaet: haffwer.

Tre Lagrettemend kundgjöre, at Thellef Halgrimssön og Helge Gestssön gjorde Mageskifte indbyrdes, hvorved den sidste erholdt 4 Löbsland i Gestrud (Hiterdal).

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle.

383. 15 Septbr. 1481. Rygin.

Ollom monnom them som thetta breff see ædher hæræ sendher Odh Asgerson Tolleff Tollefson Torger Helgheson sorina lagarettis men q. g. oc synæ kunnocth gerende ath mer vorom j Rygina prestegardhen lygherdaghin nesth epther korsmesso om hæsten anno domini mcdlxxxio. Soghom mer oc hordom a theres ia och hande bande aff eno halfwo Tolleff Halgrim son en andre halfwo Helghe Gestson med thy skyld orde ath the giordhe iordhe bæthæ synæ millan vnthe tha Tolleff Halgrimson fornempde Helie Gesthson iiii laupislandh iordher i Gestrudh fra sik oc synom æruinghom oc vndher apthanempder Helighe Gestson oc hans æruinghom til æwerdeligen ægia med allom ludom oc lunnindo(m) vtan gardz och innan som fær ligath haffwer fra forna oc nyo frælsthæ och hemholth for hwerio manna till sannindhe her om tha hengom mer worth insigle for thetta breff som giorth war dagh oc aar som fær sigher.

Pave Sixtus IV fordömmer den af en Del Guds Ords Forkyndere i Lombardiet, der tilhöre forskjellige Ordener, udtalte Paastand, at Kirkens Höitideligholdelse af Jomfru Marias Undfangelse kun sigter til en aandelig Undfangelse eller Helliggjörelse og ikke til hendes Friked for Arvesynd, hvorom der endog er publiceret Skrifter; Tilhængere af disse falske Lærdomme erklæres excommunicerede, og nærværende Brev befales kundgjort i Kirkerne.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III. (D) p. 267-70 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annal. Minor. Tom. XIV p. 310-11, hvorfra Varianterne).

384. 12 Oktbr. 1481. Rom (Vatikanet).

Sixtus episcopus servus servorum dei ad perpetuam rei memoriam. Grave nimis gerimus et molestum cum sinistra nobis de qui-

busvis ecclesiasticis personis referuntur, [sed1 in eorum qui ad predicandum verbum dei sunt deputati excessibus predicando commissis eo gravius provocamur quo illi periculosius remanent incorrecti cum facile deleri nequeant qui multorum cordibus [sic2 publice predicando diffusius et dampnabilius [imprimuntur3 errores, sane sicut accepimus nonnulli diversorum ordinum professores ad predicandum verbum dei in diversis civitatibus4 partium Lombardie deputati non ignari quod sancta Romana ecclesia de intemerate semperque virginis gloriose Marie⁵ conceptione festum celebrat ac speciale et proprium officium ordinavit in corum predicationibus ad populum publice affirmare hactenus non erubuerunt et quotidie predicare non cessant astante populi multitudine omnes illos qui tenent et affirmant eandem gloriosam et immaculatam dei genitricem virginem Mariam absque peccati originalis macula fuisse conceptam hereticos esse et ipsam [sanctam⁵ Romanam ecclesiam solam spiritualem conceptionem seu sanctificationem ejusdem virginis Marie celebrare ac hujusmodi eorum predicationibus non contenti confectos super hiis suis assertionibus libros in publicum ediderunt ex quorum predicationibus et assertionibus hujusmodi non levia scandala in partibus illis in mentibus Christi fidelium sunt exorta et majora exoriri formidantur in dies. Nos igitur hujusmodi temerariis ausibus et perversis ac a veritate penitus alienis assertionibus et scandalis que exinde in dei ecclesia exoriri possent quantum nobis ex alto conceditur obviare volentes motu proprio non ad alicuius nobis super hoc soblate⁶ petitionis instantiam sed de nostra mera deliberatione hujusmodi assertiones Predicatorum eorundem et aliorum quorumlibet qui affirmare presumerent eandem sanctam Romanam ecclesiam de spirituali dumtaxat conceptione et sanctificatione ejusdem virginis gloriose festum celebrare et eos qui crederent set tenerents eandem dei genitricem ab originalis peccati macula in sua conceptione [perservatam7 fuisse propterea alicuius heresis labe pollutos fore utpote falsas et erroneas ac a veritate alienas editosque desuper libros [predictos⁵ id continentes auctoritate apostolica presentium tenore reprobamus et dampaamus, ac motu et auctoritate predictis statuimus et ordinamus quod predicatores verbi dei et quicumque alii cujuscumque gradus ordinis et conditionis fuerint qui de cetero ausu temerario presumpserint in eorum predicationibus ad populum seu alias quomodolibet affirmare hujusmodi per nos sic reprobatas et dampnatas assertiones et opiniones veras esse aut dictos libros pro veris legere tenere vel habere postquam de presentibus scientiam habuerint excommunicationis sententiam et eterne maledictionis penam eo ipso incurrant a qua ab

alio quam a Romano pontifice et illius proprio ore expressa causa hujusmodi propter quam censuras [hujusmodi⁵ predictas incurrerint nisi in mortis articulo constituti nequeant absolutionis beneficium obtinere, non obstantibus constitutionibus et ordinationibus⁸ contrariis quibuscumque, seu si aliquibus communiter vel divisim a sede apostolica indultum existat quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem⁹ et ne de premissis [aliquibus10 valeant ignorantiam allegare volumus quod locorum ordinarii presentes litteras in ecclesiis [consistentes11 in corum civilatibus et suarum diocesum locis insignibus dum major inibi populi multitudo ad divina convenerit ac sermonibus ad populum mandent et faciant publicari, preterea quia difficile foret presentes litteras ad singula loca in quibus expediens [fuerit12 deferre etiam volumus et dicta auctoritate decernimus quod earundem transumpto manu publici notarii confecto et auctenticato ac alicuius prelati ecclesiastici sigillo munito ubique stetur prout staretur eisdem originalibus litteris si forent exhibite vel ostense. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre reprobationis dampnationis statuti ordinationis voluntatis et decreti infringere vel ei ausu temerario contraire, siquis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Rome apud sanctum Petrum anno incarnationis dominice m.º cccc.º lxxxij.º [quarto Idus Octobrum⁵ pontificatus nostri anno undecimo.

(1) seu. — (2) si. — (3) imprimantur. — (4) et locis tilfõies. — (5) mangler. — (6) oblatam. — (7) præservatam. — (8) apostolicis tilfõies. — (9) Her tilfõies: pari damnationi et censuræ subjicientes illos, qui prædicare, docere aut alias verbo vel scripto affirmare præsumerent, hæreticum fore, credete eamdem virginem gloriosam a peccati originalis macula præservatam non fuisee: — (19) aliqui. — (11) consistentibus. — (12) foret.

Dr. Johannes Prioris, Canonicus, pavelig Capellan og Generalauditor, udsteder paa Begjæring af Broder Natalis de Pomeret, Commissar for den hele Ultramontane Observantafdeling af Minoritererdenen, en fuldstændig Notarialgjenpart af tre Pavebreve og angiver indholdet af flere andre, alle indeholdende Privilegier og Begunstigelser for Ordenen.

Ester Afskr. i Msscr. Barth. III (D) p. 158-84 af en Afskr. fra Aar 1500.

385. 2 Oktbr. 1482. Rom (Vatikanet).

In nomine domini amen. Noverint universi et singuli presentes litteras sive presens publicum transumpti instrumentum inspecturi

visuri lecturi pariter et audituri quod nos Johannes Prioris decretorum doctor basilice beate Marie majoris de Urbe canonicus sanctissimi domini pape capellanus ipsiusque et ejus camerarij nec non curie causarum camero apostolice generalis auditor ad venerandi patris fratris Natalis de Pomeret totius ordinis fratrum Minorum familie Ultramontane de observantia commissarii instantia omnes et singulos sua communiter vel divisim interesse putantes eorumque procuratores si qui tunc erant in Romana curia pro eisdem ad videndum et audiendum nonnullas litteras apostolicas sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Sixti pape quarti aliorumque diversorum Romanorum pontificum ipsius predecessorum infrascriptas transumi et exemplari ac in publicam transumpti formam redigi mandari nostramque ordinariam auctoritatem per nos ut moris est interponi vel dicendum et causam siquam habebant rationabilem quare premissa minime fieri debebant allegandum per audientiam publicam litterarum contradictarum ejusdem domini nostri pape citari mandavimus et fecimus ad certum peremptorium terminum competentem videlicet ad diem et horam infrascriptos quibus advenientibus comparait in judicio coram nobis prefatus frater Natalis commissarius et quandam citationem audientie pergameni cedulam per eum primitus datam in citatorum in eadem contentorum contumaciam dictas litteras apostolicas ut moris est bullatas sanas et integras non cancellatas in scriptis infrascripti tenoris produxit et presentavit ipsasque transumi et exemplari ac in publicam transumpti formam redigi mandari per nos instanter postulavit et requisivit. Tenores vero litterarum apostolicarum predictarum de verbo ad verbum sequuntur et sunt tales. [Her fölger Brevet No. 378 ovenfor, derpaa et endnu utrykt Brev af 20 August 1247 samt endelig Brevet No. 353 ovenfor.] Sequentur alie clausule litterarum apostolicarum per nos receptarum quarum copiam ponere de verbo ad verbum esset longum et disfusum solum et dumtaxat summas ipsarum indulgentiarum de verbo ad verbum legimus et perlegi fecimus in dictis litteris apostolicis diversorum Romanorum pontificum sancte Romane ecclesie *qui sic sequuntur seriatim. Gregorius papa nonus1 stigmata beati Francisci approbavit detrahentes eisdem excommunicavit et ounibus Christi fidelibus in festivitate sancti Francisci eorum ecclesias visitantibus triginta annos de vera indulgentia annis singulis concessit prefatus Gregorius omnibus habentibus apud se reliquias ejusdem sancti Francisci et aliorum sanctorum ejusdem ordinis et debilo cultu honorantibus ac ad ipsas decorandas vel fabricas ecclesiarum suarum manus porrigentibus adjutrices remissionem omnium peccatorum suorum in articulo mortis concessit. - Alexander papa quartus2 in festi360 1482.

vitatibus translationum sanctorum et sanctarum dicti ordinis Christi fidelibus ecclesias visitantibus ducentos annos de indulgentia concessit. Alexander prefatus Christi fidelibus predictis divinum officium et missas in earum ecclesiis audientibus centum dies de indulgentia concessit et similiter audientibus eorum predicationes xl dies item papa prefatus fratres hospitantibus naula et passagia solventibus xl annos de indulgentia. — Martinus papa quartus³ concessit visitantibus eorum ecclesias tam in festivitatibus domini nostri quam in festivitatibus beate Marie virginis et sanctorum apostolorum Petri et Pauli et Johannis baptiste nec non sanctorum et sanctarum ipsius ordinis et in ipsorum translationibus xl annos et xij quadragenas. — Johannes papa xxij4 qui beatum Ludovicum canonizavit ad illorum ecclesias in festivitatibus domini nostri et beate Marie virginis ac beati Johannis baptiste et omnium apostolorom sanctorumque et sanctarum ipsius ordinis et in ipsius sancti Ludovici festivitate venientibus xl annos de indulgentia. — Nicholaus papa tertius⁵ in festivitatibus suprascriptis xl annos et in omnibus deibus centum dies et pro reparatione ecclesiarum et conventuum porrigentibus manus adjutrices xl annos et dies centum de vera indulgentia concessit, idem papa omnibus qui moriuntur et cum habitu eorundem fratrum in ecclesiis ipsorum sepeliuntur quartam partem omnium peccatorum suorum remisit. — Clemens papa quartus⁶ omnibus ecclesias ejusdem ordinis visitantibus morientibus et sepultis tum eorum habitu tot indulgentias quot Nicholaus tertius dederat concessit. — Innocentius papa sextus⁷ omnibus fidelibus in suprascriptis festivitatibus et omnium apostolorum ac sanctorum et sanctarum ejusdem ordinis quadringinta annos et qualibet die xlme centum dies de indulgentia. - Bonifacius papa octavus⁸ ut Innocentius presatus in eisdem festivitatibus et diebus similes indulgentias concessit, - Clemens papa quintus⁹ concessit quemadmodum Innocentius sextus. - Benedictus papa sextus¹⁰ concessit ut Bonifacius prefatus. - Nicholaus papa quartus¹¹ ordinis predicti dum esset in Minoribus omnes indulgentias a suis predecessoribus datas confirmavit. — Gregorius papa xi¹² omnibus visitantibus eorum ecclesias in supradictis festivitatibus xl annos et in qualibet die quadragesime dies centum de indulgentia concessit. — Urbanus papa v¹³ in eisdem festivitatibus easdem indulgentias concessit et addidit seu remisit morientibus et sepultis in eorum ecclesiis cum habitu fratrum eorundem quartam partem omnium peccatorum, idem Urbanus papa v concessit omnibus ministris posse suffragia concedere. — Martinus papa iiijtus 14 omnibus qui suarum opum ad construenda seu facienda loca conventus aut ecclesias ejusdem

ordinis porrigerent manus adjutrices ac in ipsis aut aliis ecclesiis hojusmodi ordinis sepulturam eligentibus xl annos de indulgentia concessit. Quibus quidem litteris diligenter inspectis ad prefati fratris Natalis commissarii instantis per notarium publicum infrascriptum ipsas litteras apostolicas transumi et exemplari ac in publicam transumpti formam redigi fecimus et mandavimus decernentes et volentes ut transumpto publico sive instrumenti exemplo plena et indubia fides deinceps adhibeatur ubique in locis omnibus et singulis quibus fuerit opor- . tunum ac si ipse originales littere apparerent et in medium producerentur quibus omnibus et singulis propriam auctoritatem ordinariam interposuimus pariter et decretum et ad majorem omnium et singulorum premissorum evidentiam sigillum dicte curie causarum camere apostolice quo in talibus utimur duximus apponendum. Datum et actum Rome apud sanctum Petrum in palatio apostolico in quo jura reddi solent mane hora audientie causarum consueta ad jura reddendum et causas audiendum in loco nostro solito et consueto pro tribunali sedentibus sub anno a nativitate domini millesimo quadringentesimo octogesimo secundo indictionis xv die vero secunda mensis Octobris pontificis (o: pontificatus) prefati sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Sixti divina providentia pape quarti anno xij presentibus ibidem honorabilibus viris dominis Zincio de Viterbio et Francisco de Piscia nostris et dicte curie scribis et notariis testibus ad premissa omnia et singula habitis vocatis specialiter atque rogatis,

et ego Vestonces Bartholomei de Vulterris publicus apostolica et imperiali auctoritatibus nec non curie causarum camere apostolice notarius quia predictis omnibus et singulis dum sic ut premittitur agerentur et fierent una cum prenominatis testibus presens interfui eaque sic fieri vidi et audivi, ideo hoc presens publicum transumpti instrumentum per alium me aliis legitime occupato negotiis fideliter exinde confeci et in hanc publicam transumpti formam redegi signoque et nomine meis solitis et consuctis una cum dicte curie causarum camere apostolice sigilli appensione signavi subscripsi et publicavi rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum.

^{(1) 1227—41.} Se ovenfor No. 3. — (2) 1254—61. — (3) 1281—85. — (4) 1316—34. — (4) 1277—80. — (5) 1265—68. — (7) 1352—62. Maaske meass dog snarere Innocentius V (1276) eller Innocentius IV (1243—54). — (5) 1294—1303. — (6) 1305—14. — (16) Vistnok Skrivfeil for xi (1303—4). — (17) 1288—92. — (12) 1370—78. — (13) 1362—70. — (14) 1281—85.

Velat Jenssön kvitterer pan sin Husbondes, den forrige Foged i Skidesyssel, Erik Christiernssöns Vegne Alf Thorbjörnssön for Resten af et Thegn og Fredkjöb, som han skulde betale for sit pan Helge Ölverssön begangne uforsætlige Drab, og hvoraf den förste Del var oppebaaret af Hans Mortenssön.

Ester Orig. p. Perg. p. Gaarden Röyndal i Öysjeld. Seglet mangler. (Jfr. Dipl. Norv. I No. 968, II No. 935 og III No. 984).

386. 11 Oktbr. 1482. Gimsö Kloster.

Ullom monnom th(e)m som thetta breff see eller høra sender Velath Jenson q. gudz och sinæ, kwngører jek thet meth thetta myth opnæ breff at mek ær befallet aff Erik Cristiernson myn husbondæ som fowt var i Skydæ syslæ vp ath beræ vth ath kræffqiæ alle the septer stady och sakar oyræ som vt var sampt vidh Hans Mortenson och Erik Cristiernson badæ tegn gilda och annen saker fall och ther Thy giffuer jek Alff Torbionson quitten quittenciæ vppæ ath giffua. och allungis (lidugen) forær tegn och fridkaup forær aff tak Helgæ Oluerson vforsynio och haffuer forde Allff mek betalæt alt thet som j gen stodh aff then tegn som han haffdæ vt sampt vidh Hans Mortenson. Ther fore geffwer jek forden Alff quitten forær alle epter komendæ vpps inyn herræ kungens vegna och myn husbondæ vegna henum och hans arwingse fore alt yttermeirse til tall eller kraff vm thetta mall. sanyad henger jek myt inciglæ fore thetta breff som giorth var i Gymsøy kløster fredagen fore Kalixti anno domini medlxxx secundo.

Syv Lagrettemend kundgjöre, at de dömte mellem Anund Olafssön og Halvard Gautessön pan Faderens Vegne angasende en Del af nordre Vedre (i Vanse Soyn), som Anund havde kjöbt af (sin Söster) Sigrid Olafsdatter, hvis Dötre skulde have 12 Mark for at frelse Anund Jorden. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 7 Segl mangle. (Se Dipl. Norv. II No. 910).

387. 28 Juli 1483? Hage.

Ollom monnom theim som thetta bref seer eller hyører sendher Ossmw(n)dh Nafwarsson ok Kolbion Swensson ok Laarens Sywrdhesson ok Eidwindh Wthyrmesson ok Osmwndh Anfinsson ok Torkel Tolliefsson ok Onnwndh Kolbiensson ssworne *lawrestes men q. g. ok sina kwnith gørrandhæ ath midh warum a Bøø kirke gardh anno dominj mdlxxxciii⁰ 1 manedaghen nesth epther mydfosto saghom midh ok hiø(r)dhom ordh thiera mana en saa hiettha Anwndhæ Olafsson af eine ha(l)fwo

343

en af adre halfwo Halwardh Gawdhesson kosth . . . . . . i fwllo ok logligho wmbodhæ wppa fadher sins wegna ok ther m(i)dh toko thier handh[om] saman ok gafwe thier segh i retthen wm tha jordh som Anwndh Olafsson keft hafde som saa hietthe *nodrh Wedhra genghom mer af ok demdom midh henne xii merkar sinna detther hena *Sydgryrdh Olaf dotther ok sidhan midh honom jordh frii ok frælsa epther brefwo[m] sinom som hans *oldals ær. Til yther mier wissa ok sanna her wm tha siettha midh warth jnsille fyre thetta bref som giorth war a Haghom sancte Olaf afthan.

Bagpaa, med Haand fra 17de Aarhundrede: Odelsbreff om Weyre paa Lister.

(1) Fermodentlig Skrivfeil for: medlaxxiii.0

Fire Mænd kundgjöre, at Björn Thjostolfssön solgte til Helge Alfssön 1 Löbsland og 10 Markebol Jord i Vidabö i Fyrisdel, nemlig 5 Markebol i Ragnhildskus og 1 Löbsland og 5 Markebol i nordre Gaarden paa Vidum (Veum, Moland), og oppebar Betalingen.

Ester Orig. p. Perg., tilhör. Adjunkt Siegw. Petersen i Christiania.
Af 4 Segl vedhænge Levninger af No. 1, 3 og 4.

388. Uden Dag 1483. Gryte.

Ollom monnom them som thetta breff see eller høra sendher Hauker Liduordson Vætalidhæ Bionson Haluardher Reidharson Grædgardher Bionson logrettis men g. gudz och sinæ kwnnukt gørandhæ ath myth vorum a Grythæ som ligger i Fyrisdale i Vidasokn sagom och hørdhom a ath ther heldho handom saman aff ennæ halffuo Bion Tiostolfson en aff andræ halffuo Helgæ Alfson med thy skylordhæ ath fordher Bion Tiostolson seldhæ adernempdom Helgha i laups land och x marka boll jardher i Vidhabe i Fyrisdale som sa heither i Ragnildhe hwsum v markæ boll i nordæ garden a Vidhum i laups land och v marka boll fraist och hemholt fore hwarium manne fræ sek och sinom arwingom och vadher fordhea Helghæ och hans arwingæ til euerdaligæ eigho med allom them lutum och lunninom som til ligger och leget haffuer free forno och nyo vttan gardz och innan. kendes och fordhæ Bion Tiostolson sek haffuæ vpboret *frystæ pening och opstæ och alle ther i mellum som i kaup theiræ kom. Och til sanynd her vm henger jek myth inciglæ fore thetta breff som giorth var a fordh dag anno domini medlaxxiii.

Ketil Arnessön erkjender, at han har solgt to Löbs Land i Liden og et Löbs Land i Lunde i Opdals Sogn (Numedal) til Björn Narvessön og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

389. 21 Marts 1484.

Rollag.

Ollum mannum thom som thetta breff see eller høre kennes iak Kiættell Arnesson mædher thesso myth yppne breffue ath iak salldhe Biørn Naruesson thweiægge løppelandh j Lydhen och løpdz landh j Lwndhen som lyggher j Oppdaldz kirkio swochk frelæsth och hemhalth føre hwariom manne mædher allum thom lwtthum och lwndum som ther til lyggher och lyggith hwaffuer fran forno och nyio wthan gardz och ynnan fran sek och syna arwingha och vndher førnempdhe Biørn och hans arwingha tell æwerdeligha æggho och aldz affradhe, yther mere kenes iak athernempdhe Kiættill ath iak hwaffer oppburit førsta piæningh och sensta och alla ther j mellan effther thy som j kopp okkarth kom, tel mera vissan och sanningh hengher iak myth insygle mædher beskellighdz man Anffyn Asslesondz swrin lagrettes man føre thetta breff. Scriptum Rollag anno dominj mcdlxxx qua(r)to dominica Oculi etc.

Sex Lagrettemend i Ryfylke kundgjöre, at Gaarden Sukka (i Suledal), der udgjör 4 Maanedmadsbol, er Liver (Lidvard?) Ormssöns Odel fra gammel Tid, hvilket ogsan Sigrid pan sit Dödsleie lyste for Brat Thorbjörnssön og flere.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 6 Segl mangler 2det.

390.

25 Mai 1484.

Seglremmerne skaarne af et lidt ældre Brev.

Sukka].

Ullom monnom som thetta breff see eller høre hilser ek Kraghe Rolfson Odher Torbiernason Sewather Østenson Bierne Torbiernason Tordher Halwardson Grepir Swensson sworno langretiss men j Ryofylke q. g. kwnnucth gørom vy med thetta vort opna breff ath thenne jardh Swcca iiii momadabool er Liffuer Ormson oodhall fraa heydhen hugh ath teliaa oc lysthe thet Seygreth then tydh hon laa paa syn ytersthe tyme føre Bratther Torbiernason oc saa før flere godhe men narwarandis ath thenne samma jordhen skulle komma vndher samma etlegh ighen med lotthom oc lonnondom som til ligher eller leygat haffuer fro forno oc nyo. Till sanindhe her om oc mera visso tho beder ek godhe manna jnsigle for thetta breff hengiandis nædhan fore som scriffuit er anno dominj medlxxxiiiio sancti Vrbani martiris.

To Lagrettemænd i Odal kundgjöre, at de m. fl. af Jens Ivarssön vare opnævnte til at gan Skoggang og undersöge, om Hörningstjernet lan östeneller vestenfor Midskog, og fandt, at det lan langt vestenfor samme.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

391. 4 Juni 1485. [Odalen].

Ollom monnom them som thetta breff se eller hera sendher Aslaker Olaffsson och Jens Haluarsson swarne lagretis men i Odal wppa Romerike q. g. och sine kunnikth gerande ath wi warum wppa then skogergange som Jens Iwarsson oss thel *nepmde(lerdaghin nest effter helge likame dagh anno dominj mcdlxxx quinto, Gingo tha *j vj men wppa them skogh forde, ath skada och ransaka hwat eller thet Hørnigx kiærn [var¹ laa føre østan midskogh eller westan, gingo tha forde vj men fra tet radel som j hosth war seth och tel sydre som lydher tel Mensøn, ligger taa thet Hørningh [k¹ tiærn en storan hop ter før westen, Jtem drager och thet radel som Mensiøn tel lydher mere østher och swdher fra hitth andra radelet, som liger nørdarmere som te sette j høsth.

Bagpaa: Werridt j rette paa Hueberig j Gruesogn der almindelige ting holden den 20 Martij 1662.

Hans Charstensen. Eg. hand.

(1) lgjen udslettet.

Pave Innocents VIII tillader ved Brev til Provincialvicaren for Observanterne af Minoriterordenen i Norden, at hans Eftermænd, naar vedkommende Provincialminister, der rettelig skal bekræfte deres Valg, er over et vist Antal Mile borte, kunne confirmeres i Valget af den Ultramontane Generaloicar eller hans Commissar, der maatte være tilstede i Provinsen.

Efter Afskr. i Msscr. Barth, III (D) p. 192-93 af en Afskr. fra Aar 1500.

392. 15 Juni 1486. Rom (Vatikanet).

Innocentius papa viij dilecto filio, vicario provincie Dacie ordinis Minorum de observantia; dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. Exponi nobis curasti, quod ex ordinatione felicis recordationis Eugenii quarti et Pii secundi, Romanorum pontificum, prodecessorum nostrorum, vicarii provinciales omnium provinciarum fratrum ordinis Minorum de observantia nuncupatorum, postquam eliguntur in suis capitulis tenentur juxta statuta ordinis et observantie predictorum, confirmari per ministros provinciales carundem provinciarum. Verum quia Dacie provincia ita lata esse dicitur, ut vicarii qui pro tempore

eliguntur, ad ministrum, ad quem pertinet, in remotis interdum agentem, sive (a: sine) magno incommodo et labore, accedere non possunt; ideo nobis humiliter supplicari fecisti, ut super hoc de benignitate apostolica providere oportune dignaremur; nos premissa paterno considerantes affectu, et hujusmodi supplicationibus inclinati, ut successores tui in isto vicariatus officio, qui pro tempore erunt, quando ministrum ab eis ultra septuaginta miliaria Italica abesse continget, confirmari libere et licite possint a vicario generali Ultramontano, vel a suo commissario in provincia existente, tenore presentium, apostolica auctoritate decernimus et declaramus, dictisque pro tempore futuris vicarils concedimus et indulgemus, premissis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, statutis quoque et consuetudinibus, ceterisque in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque. Datum Rome apud sanctum Petrum, sub annulo piscatoris die xv Junij, millesimo quadringentesimo octogesimo sexto pontificatus nostri anno ij.º

Pave Innocentius VIII bekræfter og fornyer paa Begjæring af Generalvicaren og Provincialvicarerne for Observanterne af Minoriterordenen flere af sine Formænds Breve angaaende de Brödre, der uden sine Overovdnedes Tilladelse fra Observanter overgaa til Conventualer.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) p. 264-67 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annales Minorum XIV p. 424-25, hvorfra Varianterne.)

393. 17 Marts 1487. Rom (Vatikanet).

Innocentius papa viij [dilectis filiis generali et provincialibus vicariis¹ ordinis Minorum de observantia nuncupatorum [dilecti filii² salutem et apostolicam benedictionem. Exponi nobis [fecistis3 quod licet felicis recordationis Pius secundus et [etiam Paulus4 secundus ac Sixtus quartus Romani pontifices predecessores nostri per diversas eorum litteras inhibuerint [ordinibus⁵ fratrum Minorum professoribus conventualibus nuncupatis et aliis quibusuis personis cujuscumque status gradus et conditionis fratres dicti ordinis de observantia nuncupatos [vestre7] obedientie subjectos reciperent sine licentia suorum superiorum habita in scriptis nichilominus nonnulli ex eisdem professoribus conventualibus nuncupatis et alii qui se etiam de observantia faciunt nuncupari ab obedientia ministrorum generalis et provincialium fratrum conventualium exempti et [vestre7 obedientie etiam non subjecti plures fratres [vestre7] obedientie subjectos [et8 apostatas [et8 scandalosos [et9 disciplinam ordinis (vestri 10 fugientes contra inhibitionem hujusmodi per sepe recipiunt et retinent [aut9 mittunt quocumque [trahit eos affectio inordinata11 allegantes predicta facere posse auctoritate apostolica super hoc eis concessa ac propterea nobis12 supplicari [fecistis3 ut super [hoc vobis oportune13 providere paterna [caritate curaremus.14 Nos igitur [vestris15 supplicationibus inclinati corundem predecessorum inhibitionem et litteras predictas [ac16] prout inhibitionem eandem concernunt omnia et singula in dictis litteris contenta auctoritate apostolica presentium tenore approbamus et robur perpetue firmitatis obtinere [et observari debere® decernimus, [ac17 illis qui [hactenus aliquem ex [vestri 10 ordinis professoribus de observantia nuncupatis contra inhibitionem eandem sine licentia hujusmodi 18 et in posterum [quocumque19 recipient sub penis et censuris in litteris predecessorum predictorum contentis ut postquam requisiti fuerint aut alias ad notitiam corum [pervenerint20 super talium sic receptorum nunc et pro tempore [remissione²¹ ad obedientiam prelatorum [vestri¹⁰ ordinis a qua apostaverunt illos sine mora juxta inhibitionem hujusmodi remittant et eisdem qui sic apostando recepti [fuerint^{2 2} ut ad eandem obedientiam a qua sine licentia [recesserunt23 redeant et locorum ordinariis ac personis in dignitate [ecclesiastica⁸ constitutis cathedraliumque ecclesiarum canonicis et ordinariorum eorundem officialibus ac in spiritualibus vicariis generalibus quos desuper pro parte [vestra94 requiri contigerit ut tales qui sic recesserunt et pro tempore recepti [fuerunt25 ut eos remittant ad obedientiam hujusmedi per censuram ecclesiasticam appellatione postposita et alia oportuna juris remedia compellant faciantque et mandent eos [parentes²⁶ eorum mandatis censuris predictis per litteras predecessorum predictorum in eos inflictis irretitos publice nunciari et ab omnibus arctius evitari donec [parentes²⁷ eisdem mereantur absolutionis beneficium obtinere, non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Rome apud sanctum Petrum sub ann(ul)o piscatoris die [xwij Martij anno domini28 m.º cccc.º lxxxvij pontificatus nostri anno tertio.

(1) dilecto filio vicario generali Cismontano. — (2) dilecte fili. — (3) fecisti. — (4) Paulus etiam. — (5) ordinis. — (6) ne tilifoies. — (7) tuæ. — (6) mengler. — (9) ac. — (10) tui. — (11) ois libuerit. — (12) etiam tilifoies. — (13) his. — (14) benignitate dignaremur. — (15) tuis. — (16) et. — (17) mandantes. — (19) receperunt tilifoies. — (19) quomodocumque. — (20) pervenerit. — (21) remissionem. — (22) fuerunt. — (23) excesserunt. — (24) tua. — (25) fuerint, ad tui ordinis prælatorum obedientiam, a qua sine licentia recesserant, redeant, et qui illos receperunt. — (26) non obedientes. — (27) obedientes. — (28) x. Maii.

Kong Hans paalægger Hr. Henrik Krummedige, Befalingsmand paa Akershus, at underrette ham snarest muligt om, hvad der maatte forefalde eller erfares, som kan være af Vigtighed.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedige). Brevform; Kvartark m. udv. Forsegl. (Trykt i D. Magazin, 3 R. 2 B. S. 13-14).

394.

15 Decbr. 1487.

Gottorp.

Johannes dei gracia Dacie Noruegie etc. rex Suecie electus dux Slesuicensis ac dux Holsacie Stormarie et Ditmercie etc.

Premisso nostro sincero fauore. Kære her Henrich wij bethe ether kerligen at fornymme i nogher ærende eller tiende som oss liggher macht vppa ati ey wele spare ther bud ower atbiude oss them till oc ramme wort beste ther som wij ether tiltroo thet wele wij gerne met ether forskylle. In Christo valete. ex castro nostro Gottorp sabbato proximo post Lucie anno dominj mcd lxxxvijo nostro sub signeto.

Udskrift: Sincere nobis dilecto domino Henrico Krumedick militi aduocato castri nostri Aghershuss.

Pave Innocentius VIII stadfæster paa Begjæring af Kong Hæns alle de Privilegier og Begunstigelser, der ere blevne ham og hans Forgjængere tilstaæde af Paver og Keisere.

Efter Marinis Afskr. af Orig. Reg. i d. pav. Arkiv (Lib. bullar. Innoc. VIII. lib. 35 fol. 32).

395.

4 Mai 1488. Rom (Vatikanet).

Innocentius episcopus s. s. d. Ad perpetuam rei memoriam. Licet ea que per sedem apostolicam, ac Romanos imperatores catholicis regibus et principibus, pro eorum quiete, honore, status conservatione . . . . provide concessa fuerunt, inviolabili debeant observatione vigere, nonnunquam tamen Romanus pontifex ne successu temporis impugnationi subiaceant, illa approbari consuevit, ut eo firmius illibata persisterent, quo magis suo fuerint presidio communita. Sane pro parte carissimi in Christo filii nostri Joannis Dacie. Svetie et Norwegie regis illustris nobis nuper exhibita petitio continebat, quod olim diversi Romani pontifices predecessores nostri, ac Romani imperatores diversi privilegia, gratias, immunitates, libertates, exemptiones et indulta, ac ipsi predecessores indulgentias et alias spirituales gratias prefato Joanni regi suisque predecessoribus eorundem regnorum regibus qui semper fuerunt, sub variis formis in genere et in spetie concesserunt. Quare pro parte eiusdem Iohannis regis nobis fuit humiliter supplicatum, ut omnibus, et singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus,

libertatibus, gratiis, indultis, et indulgentiis huiusmodi pro eorum subsistentia firmari robur nostre confirmationis adiicere, aliasque in premissis oportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, qui prefatum Joannem regem ob eius eximie devotionis affectum, integra fide, [quibus] nos et Romanam ecclesiam reveretur, singulari affectione prosequimur, huiusmodi supplicationibus inclinati privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, gratias, indulgentias et indulta huiusmodi, ac omnia et singula in eis contenta, quorum omnium tenores ac si de verbo ad verbum presentibus insererentur haberi volumus pro sufficienter expressis, quatinus sint in usu, auctoritate apostolica, et ex certa nostra scientia tenore presentium approbamus, et confirmamus, ac perpetue firmitatis robur obtinere decernimus, supplicantes omnes et singulos tam iuris, quam facti defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem. Quorum cupientes, ut presentium votivus succedat effectus, venerabilibus fratribus nostris Lundulensi et Roskilolensi, ac Usbergensi episcopis per apostolica scripta mandamus, quatinus ipsi, vel duo, aut unus corum per se, vel alium, seu alios prefato regi eiusque successoribus eorumdem regnorum regibus pro tempore existentibus in premissis efficacis defensionis presidio assistentes, faciant auctoritate nostra cos omnibus et singulis privilegiis, immunitatibus, libertatibus, gratiis, indulgentiis, et indultis huiusmodi pacifice gaudere, non permittentes eos per quoscumque desuper indebite molestari. Contradictores per censuras etc.1 non obstantibus constitutionibus illis, quibus in singulis litteris privilegiorum, gratiarum, immunitatum, exemptionum, libertatum et indultorum huiusmodi concessum est non obstare, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus coniunctim vel divisim ab eadem sit sede indultum quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas, non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Nulli etc.2 nostre voluntatis, approbationis, confirmationis, constitutionis, suppletionis, concessionis, et mandati infringere etc.² Si quis etc.² Datum Rome apud sanctum Petrum anno 1488 querto Nonas Maii, anno pontificatus nostri quarto. (1) Se medenfor S. 384. — (2) Se Dipl. Norv. VI No. 277.

⁽⁻⁾ Se medenior S. 304. — (-) Se Dipi. Norv. VI No. 271.

Mons Monsson, Prest i Rollag, og to Lagrettemænd i Numedal kundgjöre, at
Nils Jonsson erkjendte at have solgt til Thorgils Thorgilsson 2 Markebol
Jord i Myklestue i Veglid Sogn i Numedal og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 3 Segl vedhænger No. 1.

4 Mai 1488.

Myklestue.

Ullum mannom som thetta breff see eller heræ kennes Monns Monnson [prest i Rollagh 1 ok Torger Hirulson ok Nilis Ionsson lagrettesmen i Nummadal i Rollagh sokn q. g. ok sina kunukth gørande at vi worom i Myklæstuu i Weligh sokn som ligger i Nummadal sunudagh nest epter crosmesudagh wm woron anno domini mcdlxxxviii oc herdom pa at Nilis lonsson kendhes thes met ina oc handerbande at han haffde selt Torgwls Torgillisson ii mark bool iærdher i Myklastuu som ligger i Weligh sokn i Nummadal from seg oc sina eruingha oc atter wnder fornempd Torgwis Torgillson oc wnder hans eruingha met allom them lwthom oc lunindhom som ther ligger oc leget haffwer fron forno oc nyo wthan gards oc inna(n) til ewerdhelig eigho oc alzstinghes okerrelowst føre hwrom mannom [oc1 fyri bithalat fyrst peningh oc opsthe oc alla the ther i mel(lom) them (i) kwpa kom. til sannidæ her wm tho thrykker iæk Monns Monnsson [prest i Rolagh1 oc Torger Hirwlsson oc Nilis Ionsson fornemder wort inc(i)gla for thet breff som giort war som degi oc orne fyri seger.

(1) Fra [tilskrevet over Linien. .

Kong Hans tilskriver Hr. Henrik Krummedige, Hövedsmand pan Akershus, anganende et Skib, der skal sælges i Holland, hvorfor det er panlagt Hr. Bo Flemming at afgive, hvad dertil hörer og han sidder inde med; Kongen önsker en god Jagt pan 24 Anner bygget til Panske og beder ham indtil videre at lade det boro med Hensyn til det omskrevne Len (Banhus?).

Ester Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Kvartark m. udv. Forsegl. (Trykt i D. Magazin, 3 R. 2 B. S. 16-17).

397.

22 Decbr. 1488.

Kjöbenhavn.

Johannes dei gracia Dacie Noruegie etc. rex Succie electus dux Slesuicensis ac dux Holsacie Stormarie et Ditmercie etc.

Premisso nostro sincero fauore. Kære her Hiarich som i scriffue oss till om thet skib oc om thet her Boo haffuer ther aff etc. tha scriffue wij nw her Boo Flemmingh till at han schall antworde ether hues han fanghet haffuer oc sende wij ether breffuet till hannom. Schibet lather komme till Holland oc lather selges som j selff scriffue, Item lather bygge oss een goth jacht som xxiiij aarer kwnne gange vppa oc lather then strax komme till oss strax effther poske, om thet læn j scriffue om, thet lather bestande nogher tiid ower. Oc rammer

wort beste ther vdi alle made som wij ether tiltroo thet wele wij gerne forskylle. Jn Christo valete. ex castro nostro Haffnensj in crastino Thome anno dominj mcdlxxxviij nostro sub signeto.

Udskrift: Sincere nobis dilecto domino Henrico Krumedike militi aduocato castri nostri Aghershuss.

To Lagrettemænd i Numedal kundgjöre, at Thorgrim Herjulfssön solgte til Arne Hallkelssön 1 Markebol i Gaarden Kembehus (Kjemehus) og saa meget, som han eiede i Lid i Numedal, og modtog Betaling derfor.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Se Brevene No. 409—11 nedenfor).

398. Ukjendt Dag 1488. Myklestue.

Ullum monnum theim som thette breff se eller hore sender Anfin Asleson Roolff Wagardeson sworner logrettis men q. g. oc sinæ kwnnictgierende at wi warom ii Myklestwwunne som ligger i Vpdals soka j Nomedale anno domini m cd lxxx viii deghi nest effther Tarallemesse daghen. Soghom oc hordom a ath the heldo handom saman aff einno halffwo Torgriim Hergiwls son en aff andre halffwo Aarne Halkelsson kendis ta fornempder Torgriim j sama handerbande at han haffde selt fornempdom Aarne halff marke bool jaarder i Kembehws oc sa mykit som han otte j Liid med ollum theim lwtum oc lunnindum so(m) ther til ligger og lighet haffwer fra forno og nyghio wthan gardz oc innen frelst hemholt oc akiærelawst for hwarium manne fra sek oc sinom arifwom oc vnder fornemde Aarne oc hans arifwinghe til ewerdelighe eighe. kendis oc fornemder Torgriim at han haffde vp boret første pæningh oc sidarste oc alle ther j mellom som j kaw(p) theire kom for ford halff marke bool, til saninde her om hengiom mith waar insigle for thette breff som giort war dagh oc aar som fyr sigher.

Peder Olafssön, Prest og Provst paa Tinn, meddeler paa sin Herre Biskoppens Vegue Arne Thorgeirssön Kvittering for de til Hr. Karl (Biskoppen i Hammer?) erlagte Böder for hans Forsælse med Lif Thorsteinsdatter samt for en Hest, han har betalt for Kvitteringen.

Ester Orig. p. Perg. tilhörende Cand. theol. S. Sörensen. Begge Segl mangle.

399. 12 April 1489. [Tinn.]

Allom monnom ger iak kvnnikt med mith breff Pedher Olason prester ok prost a Tinne at ia[k] gefver qvittan ok frelsan Arne Thor-

gerson før min herra biskups vegna, før thet quinna mool som før nempde Arne hafde med Lifva Torstens dotter, ok han h[afuer] bittalath mesthæ saal ok minstæ som en godh man, ok her Karl bar alth wp [thet] viste alle sokne men j Attradha, ok en hest bittalath han mik, før nempdhe h[er] Pedher før quittan, ok til meer vissa henger iak Pedher Olason mit insiglæ f[ør] thetta bref ok Thorger Olason med mek skrifwat dominica palmarum anno domini medlxxxix.

Lambrekt Gertssön, Borgermester i Sarpsborg, og 3 Raadmend sammesteds kundgjöre, at Byfogden Olaf Hanssön tog Prov af forskjellige Vidner angasende Anders Smed, der myrdede sin Hustru Margrete, af hvilke det fremgik, at han ofte havde behandlet hende ilde, angivelig af Skinsyge, hvortil han dog ikke antoges at have nogen gyldig Grund.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. 4 paatrykte Voxsegl.

400. 28 April 1489. Sarpsborg.

Alle men thette breff see (eller) høre scendher Lambrikth Gerdson borgemesster¹ j Sarsborig Erik Symonsson Vollegasth Jensson ok Nyels Syordsson radmen ther sammestes q. g. ok sine vy villom edher kynnykt gøre thet vy varum po radstuen i fornemde stadh Thagetissdaug anno domini mcdlxxxix sagom ok hørdum thet Ollaff Hansson byfogit i fornemde stad han lede prof ok suorne vidne om Andhers Smyd ok hans hosstro Margrethe førsth lede han ith vidne som suo hedher Dydrik salt veyere po bog suor med fullen edsstaf thet han fan fornemde Margrete sydendes j syt gerdhe ok talle til henne tha suare hun hanom enthet ta tog Dydrig ok fulde henne hiem j syn stue ok setthe henne ved jiden ok ta hade hun ith løsth clede om syn hals ta tog Didryg pa cledit ok sagde vy vylle [see* om henne skader nogit i halssen tha ome hun halssen enthet. Tha skulde han tage po hovidit the bar fornemde Margrete bode syne hendher op for hoviddith ok stynnde ok henthe j syn ande suo som hun skuldæ strax død som hun hade sidhet j liden stund hos jlden ta *stud hun op ok lagde seg suo nyder ved ilden ok lagde hovidith op tel grven ok talle aldry jth ordh thet suor ok Rangne Didrigs hosstro po bog med fullen edstaf ok suo megit fremmermere hvre hun fulde henne biem. Didrig syn granne Per verkmesstere bodh at han skulde se henne kom tha Pedher ok suo henne ok saugdhe mek tøkker besth vare i føllie henne hiem svare Didrig kere Pedher ville i go thel Andhers at han vel henthe henne hiem ok gyve henne *møsstrøke tel ja svare Peder ok gik strax thel hanom ok fan hanom i Erik Symonsson badstue ok

sagde Andhers thyn quinne liger jlle raden hiemtel Didrig salt vey(e)rs hent henne hiem ok gør beder mod henne ok gør jkke vyvndher aff tek selff svara ta fornemde Andhers henthe henne thvsende fallendøvel ok thet befaler jek henne ok skal hun ok foo tha gyk Peder thil Didrig j gen ok saugde hanom tesse ordh. Tha suare Rangne jek fulde henne gerne hiem jek er redher han slor mek suo vel som henne suare Peder jek vel go med edher slor han edher tha skal han slo mek med fulde the henne tha thei Assiak Symonsson som Andhers var methe Anne Asslaks them j gorden ok sagde for guds skøld føller henne ikke hidh han slor henne j hel ok jek er ensamen hieme føller henne helder thel Mychel Grøneuols thel henne modher fulde the henne ta thel syn modher ther hun thid kom suare modher(e)n jek redes han komer ok slor vos bode i hel. Thesse ordh svor fornemde Peder verkmesstere po bog med fullen edstaf. Jtem lede ok Ollaf jth vidne som suo hedher Kerstine Gertz po bog suor med fullen edstaff thet Andhers ok Margrethe bode hivn vare innen stoks med hen(n)e j vynther ta elskede ban mere syn hundh en syn hosstro for han lagde hyndhen i seng med seg po [syn² arm ok syn mynd om hyndhens mynd nar hynden var jkk(e) suo snarth inne tha mothe hun vd ok søge hanom op ok to hans feder ok kome hanom j seng ok stundom dref han henne fran seg nar han fek hundhen j se(n)g tel seg ok nar han bad henne rede sek mad tha sagde han thet hun foo tyssen divel syge han (fek) jkke nog ok stundum hun bade ikke ith made gren thet var ofthe allivel villde han haffve nog ehvar hun fekidh. Jtem ledhe ok Ollaff en ii vidne som suo hedhe Dere Tomesson ok hans hosstro Olluf po bog suore med fullen edstaff that Andhers ok Margrethe bodhe hyvn vare ner i or janen stoks med thennem tha "tere han sek ligervis som Kersstine svor bodhe om hyndhen ok om andre arthykel, jtem ledhe ok Ollaff en j vidhne som suo hedher Gunnor Kels po bog suor med fullen (edstaff) alle same ordh som Kerstine Døre ok Olluff suore for Andhers ok hans hosstro vare ok innen stoks med Gunnor ok hade Gunnor fremdelis i eddhe syn thet hun sporde Andhers om quinnen hans svare Andhers hun er po Kølberig ok hauer i karl hver nat hos seg svere Gunnor Andhers sy jkke thet the hauer en dande quine svare Andhers guds fem vndher gafve thet jek hade henne suo lenge jek stunge myth sverdh ii eller iii reysser j gemen henne, jtem hade the thet alle samen i ede syne thet the aldri fornome aff henne [ann(e)t2 en hun var en dande quine bode med ord ok gerni(n)g jtem suor ok Karine Perschother thet Margrete ther hun var led tha loo hun ther om nathen ok thalle aldri jt (ordh) vm morgenen, tha gik hun thedhen ok hadhe j vadmelstak po seg ok en berdken po syth hovidh. jtem suor Sven smyd po bog med fullen edstaff at han hørde ofte øfther mad ok øl ok fek henne enthet handen nar hun kom hiem ok hade jkke mad eller øl tha sto han henne alfordervidh. thel sanende her om scethe vy vore jngsile for thette breff som screvidh ok giort er j Sarsborig or (ok) daug som før sier.

Bagpaa med Henrik Krummediges Haand(?): bariernes breff j Salsborgh om den smed sin hustru myrde.

(1) Der har f\u00fcrst staaet: borigemesster, men dette synes rettet hertil. —
(2) Tilskrevet over Linien.

Arne Thoresson Lang og hans Moder, Hustru Elin, erkjende at have solgt til Jon Alfsson, hvad den afdöde Thore Lang eiede i begge Rotaasgaardene, halve Arnestad (Aanstad) og hele Rudit (i Bingebo) og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 6 Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. III No. 858-59 samt V 63 og 1002).

401. 26 Juli (9 Decbr.?) 1489. Rotaas.

Thet kennes mith Arne Thoresson langh ok hustry Elim myn moder med wart opne breff ath mith halfwom med begges ware goden ville ok samtykth selth byskeligom manne Jon Alfssyni bade gardenne i Ruthasom ok halfth Arnestade ok alth Rwdit saa mykith som myn fader Thore langh gud hans siel nadhe aithe i fordom jordom frielsth ok heymalth for hwariom monnom med allom lwtom ok lwndom *ffom till fordom jordom ligger ok liggith haffuer fra forno ok nyæ *innans gards ok witan i wathe ok i turre i eingh ok j ager inthet vndan thakandes ffra mik ok mynom erwingiom ok vnder Jon Alffssyni ok hans erfwyngiom til ewerdhelighe æigho wttan alth afredes. kennis jak ok myn moder ath wy haffuom vpboreth aff fordom Jon Alfssyni nyætiæ kl. som i kawp warth kom [for1 fordom jordh Rathasom ok æidegardhe. Till yttermeyre beuisningh ok sannindh her om tha heingier iak mith insigil for thetta breff med thesse byskeligh dande men som er her Sigurdh Asslesson prester aa Frone Helge Amundzsson Symon Gudbrandh(sson) Haldor Halfwordhsson Thore Gunnarsson for thetta breff som giorth war aa Rathassom anno domini mcdlxxxix som giorth war sancte Anne dagh.

(1) Tilskrevet over Linien.

Fire Lagrettemænd kundgjöre, at de for nogle Aar siden overvare et Skifte mellem Brödrene Otter, Erland, Ingebret og Benedikt lvarssönner, af hvilke de 2 sidste nu ere döde, samt Sösteren Boge, hvorved deres fædrene Odelsgods deltes og Boge erholdt 5 Öresbol Jord i Eidsvaag i Rode (Rô) Sogn i Romsdalen med en aarlig Landskyld af 5 Örer.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglene No. 1 og 6 samt Levninger af No. 2 og 4 vedhænge. Jfr. m. en vedhæstet, udateret Vidiase, der er udstedt af Lagmanden i Throndhjem Henrik Jörgenssön (Staur), og hvis Asvigelser ere Feillæsninger. (Se Dipl. Norv. III No. 399 og 966).

402. 10 Januar 1490. Veö.

Ullom mannom theim som thette bref see eller hæyre sendher Olaf Haluardson Jwar Siwardson Roe Rooeson ok Hugleg [suorne1 lagrettis men quediu guds ok syna. Ffor saker thes at aal then skipan ok stadghe som gærs mellom godra manna kan ey til mynna drages wthan thet varder stadfest med brefuom ok witnisburdom theyra goda manna er theyra gerd oc skipan er hia vaare tha gærom wi kunnicth at for nokrom aarum worum wi till kallada at awerwæra wm iorda skipthe af thesse eftherscrefne brædrom som er Aather Jwarson Erland Jwarson ok theris bræder Enbrit ok Benedicth som nw dæde ære med systher theiris Boge gud theris siel naade huilke iordar ok iordaparthe theris odaal er esther theris sader som bresuen ther wm liwde ok vitherlict ær godum mannom, war [tha1 thenne samtykt adernempdom brædrom i myllom, at Boghe theiris *eskelige systher ok henes retthe erfwinge skal fylge feem aure bool iarder i Eidzwoge er ligger i Rode kirkiosokn i Roomsdale fylke, aarlige bycth for fyre aure landzskyld, till ewerdelige eyge med alt thet ther til liggher wihan gardz ok innan inthet wndan skilt. Til sandz witnisburder her wm ok ythermeyre wisso settom (wi) wor incigle med forscrefne brædes Aather oc Erland Jwarssonar, Screfuit i Widceyn aarum efther gudz burd mcdlxxxx dominica infra octauss *ephiphanie.

(1) Tilskrevet over Linien.

403. 9 Mai 1490. Svarvstad Kirke.

Ollum monnum theim som thette bref see eller høyræ sendher Nærid Person oc Stein Gunnæson laurettesmen quediv gudz oc sina

To Lagrettemend kundgjöre, at Thormod Eikifssön og Tholleif Gunnessön med Samtykke af Jon Sandulfssön solgte til Haleard Vivilssön halve Skodin (au Skudum) i Svarvstads Sogn i Lardal og oppebar i Betaling 26 Kyrlag.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christianie. Levninger af begge Segl vodhænge. (Se Dipl. Nerv. I No. 406, 442, 622, 703 og 941).

kunnikt gerandhe at mit vorum i Svarvæstad kirkiæ i Laverdall sunnædaghæn næst fori sancte Halvordz dag anno domini medlxxxx sogom oc høyrdhym a at ther heldo handum saman af einæ halvo Tormod Elifsson oc Tolleif Gunnæsson Ion Sandulfzson nerværandes oc tilstandannæsz af andræ halfvo Halvordher Vivillson kyendes ta adhernemdher men i sama handherbandhæ at ter hadhæ selt Halvordher Vivillson halft Skudhin i vesthræ gardhenym en liggher i Svarvæstadsokn i Laverdall frielst oc heimholt oc akiærylayst fori horium mannæ fra sek oc sinwm arvingghum yndher Halvardher Vivillson oc hans arvingghæ til æværdhælig eigha. kiendes oc tidnemdher men at their hadhæ ypp borid [sæx¹ kyrlæg oc xx oc bittalat var fyrsthæ pæning oc øpstæ som i kaup theira kom fari fornæmdhæ iord Skæudhin. Till sanindhæ her ym tha heinggiæ mit var insigll fari thetthæ bref som giort var dighi oc aræ som fer sigher.

Bagpaa: bref fore Skudhin i vesthræ gardhenwm. — Fra 17de Asrhundrede: Bref for vestre Skudim.

(1) Ordet synes senere rettet.

To Lagrettemend kundgjöre, at Olaf Ketilssön erkjendte at have solgt til Olaf Ormssön en Fjerdedel af en Gaard i Hofvinbygden (i Thelemarkes) og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. I No. 891).

404.

22 Mai 1490.

Möli.

Olum mo(nno)m thom som thetta breff ssee heller hærs sender Ormar Torgerson och Er . . . . [son] larettesmen qu. gudz och sina kwngærandhe [thet meer¹ (warom) a Mæli lægerdhagen nesth efter sante Ha[lwardz dhag hærdum aa] ordh thera och sagum aa handerban thera aff eiyno halffvo Olaff Kæthilson en aff a[dro halffvo Olaff Ormsson]. tha kendes fornemdhe Olaff Kæthilson [i ssama handebande¹ haffva ssalth Olaff Ormson eyn ffiordhe lott [i . . . . . som ligger i] Havinne bigdh med lutom och lwndum som thil ligger och legath har ffra ffo[rno och nyio wttan gardz] och innan med ffiske och ffæghle ffra ssegh och ssina ærwiggha och wnder ffor[nemdhe Olaff Ormson och hans] ærwiggha thil æwærdhelek egho. jtem kendes och ffornemdhe Olaff Kæthilson i sa[ma handebande haffva] opp bwrith fforstha pæningh och ssenstha och alla ther i mellom ssom i kowp [thera kom och thil] saningh och wetthnessbordh bedes iak godhe men hengia ssin inssegle n[eden fore thetta breff som] giorth var anno domini medxc.

(1) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hid.

Ulf Sucresson erkjender at have mageskiftet 5 Markebol i Rike til Gunsten Thorgilsson mod 44 Markebol i Keldeberg og en Trelods Ske.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Remmer til 2 Segl og Hul til et 3die. (Jfr. Dipl. Norv. 1 No. 732).

405. Uden Dag 1490. [Setersdal.]

Allow monnom them som thetta breff se eller høre kwngiør isk Wiff Sneresson at jak haffuer giort jardæ bythe med Gwnsten Torgilson med the sky(l)orde at jak sette Gwnsten fford v mark boll j Rykeno ffritt oc ffreist med lutum oc lunnidum vian gardz oc jnnan flyske oc ffygle oc alle vedesteder som ther til lyger eller leget hewer fra ffonno oc nio iiii honstaffua i mellum i ffra mek oc mina erwingher oc epter komandum oc vnder fford Gwnsten oc hans erwinger oc epther komandum til effwerdelyge ego atalalaust for horium manne. jtem sette Gwnsten mek i mothe halff ffemthe mark boll i Keldoberge med lutum oc lundum som ther til lyger eller leget haffuer ffra ffonno oc nio vian gardz oc innan ffyske oc ffygle oc alle vedesteder i ffra Gwnsten oc hans erwinger oc vnder mek oc mina erwingher oc epter komandum til ewerdelica ego oc ær thet allum mannum veterlygit her i Sætters dall at saa bytt ær oc fford Gwnsten gaf mik en iii lod sked jardæ mellum oc ytter mere saningh her vm bedes jak goda manna insigle Pfolke Onsson med mino insigle hengendes for thetta breff etc. ..... anno domini *mcdclxxxx.

Det Stavangerske Kapitel kundgjör, at det har overladt Gunnar Thjodgeirssön paa Levetid Gaarden Ormnes med to Ödegaatde i Lygnedal mod en aarlig Afgift.

Efter Orig. p. Perg. p. Gaarden Roland i Undal. Seglet mangler. (Jfr. Dipl. Norv. VI No. 688 og 699).

406. 25 Mai 1491. Stavanger.

Wy capitulum oc koorsbrødher i Staffuangher hælsom allom monnom them som thetta breff see æller høra kunnuth giørande ath vy haffuom giffuit Gunnare [Tiodgeirsøne¹ liiffsmala vppa Ormsnæs med tva ødegarda som i Lyngnedal lyggya i sva matto at han skal giffua a hwario are j to lax oc j hwd æller j laup smør oc skylias med hvsomen byrghom oc bølom vm honom lysther med sin vilia aff fara. Til sanninda her vm hængiom vi vart jnsigle nydan for thetta breff som giort var i Staffuangher in die sancti Vrbani anno domini mcdxcj.

(1) Tilskrevet med andet Blæk.

7 Novbr. 1491.

Liden.

Ollum mannom som thetta breff see æder høra sender Tordh Lidwardhsson oc Nilis Ionsson lagrettis men i Nummadal i Rollagh sokn q. g. oc sina at wi worom (i) *Tydhen som ligger i Wegligh sokn i Nummadal monadag nest epter Solodagh anno domini m quadri(n)-gentesimo nonagesi(m)o primo kendis tho førnepdhe Tordh Lidwardhsson oc Sirid Naruesdotter i the sama handh bandh at the haffw[at¹ selt Gunnar Torstensson allen [ar² hurut som ligger i førnepdhe Wegligh met luthom oc lundhum som ther til ligger oc leggit haffwer fron forno oc nya til ewerdhelegh eighio. kendis tho fornepdhe Tordh oc Siridh at the haffwat wpa borit fyrst peningh oc øpste oc alle the som ther wpa kom. til sannind tho henghio (wi) wort incigle før th(et)ta som giort war som dag oc aræ før seger.

(1) Fra [tilskrevet over Linien. — (2) Tilskrevet over Linien med en Henvisning til Stavelsen ger ovenover Brevet.

To Lagrettemend i Numedal kundgjöre, at Arne Hallkelssön erkjendte at have solgt til Gunnar Thorsteinssön et Markebol Jord i Kömehus (Kjemehus) og östre Lid i Numedal og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl vedhænge. (Se ovenfor No. 398 og 409—10).

411.

11 Marts 1492.

Kömehus.

Ollum mannom them som thetta breff see æder høra sender Arne Hallkilsson oc Torth Lidwardhsson lagrettis men i Nummadal . . . . q. g. oc sina kunukth gørende at wi worum i Kømæhusu sunnudag før Gregorius, i fasto anno domini m quadri(n)gentesimo nonagesimo secundo som ligger i Weglit sokn i Numadal holdhe the handom sama(n) aff en halfwo Arne Halkilsson oc aff adra, Gunnar Torstensson. kendis the fornempde Arne i the same handhe bandh at han haffwat selt aternempde Gunnar en markaboll *bool iardher i Kømæhusu oc [i øster¹ i Lid fron segh oc sina erwinghia oc wnder Gunnar oc hans erwinghia met alloum thum luthom oc lundhom som ther ligger oc leggit haffwer fron forno oc nya wthan gardz oc innan met fiske oc fygle oc alle adra weidstad til ewerdhelig eghe allu(n)ges okcriøst. kendes tho førnempde Arne at han haffwat wppa borit fyrst penningh oc spste oc alle the som (i) koupa ther(e) kom. til sannind hengher Torth Lidwardsson sit incigle met mit incigle før thetta som giort war som degi oc ara før seger.

(1) Fra [tilskrevet under Brevet med Henvisning hid.

Den Tunsbergske Lagmand Thormod Jonssöns Datter Margrete erkjender, at hun er venlig forligt med Hr. Henrik Krummedige, Hövedsmand paa Baahus, i Anledning af den Sag, hvori Hr. Anders van Bergen paa Kronens Vegne havde Tiltale til hende, og som denne har overdraget til Hr. Henrik.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike.) Kvartark m. 2 paatrykte Segl. (Jfr. Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 3).

412. 15 Septbr. 1492. Tunsberg.

Jegh Margrethæ Thormodsdather kendes met thette mith opne breff ath jegh haffwer giorth eeth wenligth myndhæ met welbyrdigh man her Henrich Kromedickæ riddher och heffwitzman paa Bohuss for hwess han haffde meg tiil ath thale paa kronenss wegne effther then sagh som welbyrdigh man her Andhers van Berghen vnthæ hannom och kenness jegh megh inghen tiiltal ath haffwæ tiil nogher i nogher madæ paa then sone efftherthij jegh giorde hennæ met myn eghen frij williæ for thij ath jegh ey willæ staa hannom logh och reth. Thiil witnisbyrdh her om bether jegh myn fadher Thormodh Jonson lagman i Thonsberigh och Knwth Ericson radman i samme sthedh besegle thette mith opne breff effther thij ath jegh ey selff haffwer indseghel. Datum Thonsberigh anno dominj mcdxcij sabato proximo post festum exaltacionis sancte crycis.

Pave Alexander VI befaler ester Ansögning fra Observanternes Vicarier alle Erkebiskopper og Biskopper, i hvis Stæder og Bispedömmer, der leve Mimoriter af Observantsen, samt andre Prælater sammesteds at beskytte dem og i Kirkerne lade oplæse hans egne og hans Forgjængeres Breve, der sætte Vicarier istedenfor Ministre til deres Styrere, hvilket ikke under Excommunications Straf maa forekastes dem som noget, der skulde beröve dem Retten til at ansees som virkelige Minoriter.

Ester Afskr. i Msscr. Barth. III (D) p. 126—31 af en Afskr. fra Aar 1500. (Trykt i Waddings Annales Minorom XV p. 33—35, hvorfra Varianterne. — Jfr. ovenfor No. 300 og 346).

413. 30 Marts 1493. Rom (Vatikanet).

Alexander episcopus servus servorum dei venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis in quorum civitatibus [et¹ diocesibus
ultra montes consistentibus domus fratrum Minorum de observantia
nuncupatorum sub generalis et provincialium vicariorum obedientia
[consistentium² sunt site et aliis ecclesiarum illarum partium prelatis
salutem et apostolicam benedictionem. Regularem³ vitam professis sic
expedit subtrahi pro tranquillitate eorum inquietationum et turbationis

382 1493.

materiam quod et in contemplationis suavitate quiescere valeant et tranquillum domino reddere famulatum et jurgiorum ac dissentionis materia de medio subtrahatur, exhibita siguidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum generalis et provincialium vicariorum ordinis fratrum Minorum de observantia nuncupatorum in partibus Ultramontanis commorantium petitio continebat, quod licet olim in generali Constanciensi consilio non sine magna ac rationabili causa fuerit determinatum ac per Bugenium iiii et Nicholaum v ac alios Romanos pontifices predecessores nostros confirmatum et approbatum quod dicti fratres de observantia nuncupati superiores haberent qui non ministrorum prout in eorum regula sed vicariorum nominibus appellarentur quibus dicti fratres secundum eorum regule preceptum et quantum ad ea [qui4 regularem concernunt observantiam tenerentur obedire et demum per pie memorie Pium papam secundum etiam predecessorem nostrum fuerit ordinatum quod cum sedes apostolica in cujus arbitrio [est instituta⁵ dicti ordinis si velit in melius commutere, et prout saluti animarum expediens esse cognoverit prelatorum nomina et vocabula [immutaro6] in eorundem fratrum familia loco ministrorum generalis et provincialium prout in regula dicti ordinis vicarios generalem et provinciales esse voluerit, qui scilicet vicarij dictis fratribus de observantia nuncupatis presidentes et quibus ipsi fratres ex debito sue professionis obedientes existunt tunc erant et perpetuo forent eorundem fratrum veri et indubitati ministri et tales quales beatus Franciscus regulam condens intendebat quousque eadem sedes aliud alio tunc respectu ordinare [decreverit,7 quodque dicti fratres eisdem vicariis obedientes secundum determinationem predictam regule sue presertim in ea parte ubi dicitur, precipio firmiter fratribus universis ut obediant suis ministris, plene et integre satisfaciunt prout in corundem predecessorum litteris plenius [dicitur⁸ contineri. Nichilominus quia huiusmodi determinationis [confirmatio9 ac litterarum predictarum publicatio nulli extra ordinem prefatum committitur sive demandatur apud clerum et populum redditur minus nota et ob hoc quidam utriusque sexus et status eorundem fratrum emuli partim ut creditur invidia partim vero ignorantia ducti prefatos 10 caninis latratibus lacerantes tamquam sui status transgressores accusant. Quodque ex eo quod non ministris immediate sed dictis vicariis obediunt et subsunt secundum regulam promissam non vivunt falso asserunt ipsos aut inobedientes aut [bigotos11 aut fratres de bulla seu aliis ignominiosis vocabulis quasi non essent sub regula approbata tam publice quam private aut per libellos seu litteras diffamatorias appellantes caritativa subsidia suorum benefactorum modis

quibus possunt impediant. Nonnulli vero religiosi licet sub simili habitu sub alterius tamen¹² obedientia elemosinas quibus ipsi fratres de observantia nuncupati sub dictorum vicariorum obedientia degentes sustentari deberent a Christi fidelibus sub nomine ac titulo eorundem fratrum do observantia nuncupatorum indifferenter petunt et recipiunt in non [modicum13 fratrum predictorum jacturam et infamiam proximorum perniciosum exemplum ac simplicium errorem ac deceptionem, quare pro parte dictorum vicariorum nobis fuit humiliter supplicatum ut eis et eorum pro tempore successoribus paterno presidio assistentes predictas litteras per vos¹⁴ in ecclesiis vestre jurisdictioni subjectis et alibi ubi et guando opus fuerit solemniter publicari et quo ad premissa et hiis similia [ipsos¹⁵ vicarios et eorum subditos coram clero et populo excusari et defendi sicque hujusmodi obtrectatoribus emulis [eorumque16 diffamatoribus silentium imponi ac ipsos fratres sic ut premittitur secundum apostolicam determinationem sub cura et regimine dictorum vicariorum viventes in bona fama conservari et non permitti [aliquos¹⁷ religiosos sive seculares sub nomine [et¹⁸ titulo dictorum fratrum aut domorum sive locorum de dicta observantia et sub dictis vicariis secundum predictas [constitutiones19 viventium in ipsorum terminis nisi fuerint de eorum familia et sub dictis vicariis immediate constituti publice vel occulte elemosinas queritare, recipere aut eos [quoslibet20 perturbare seu diffamare mandare [aliisque21 in premissis oportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur qui vacantibus sub religionis observantia studio pie vite personis apostolici favoris presidium libenter impendimus et in hiis que tranquillitatem eorum respiciunt nos eis gratiosos et favorabiles exhibemus hujusmodi supplicationibus inclinati discretioni vestre per apostolica scripta committimus firmiter et mandamus quatinus quilibet vestrum [si et²² postquam dicte littere Eugenij aut Pii predecessorum predictorum sibi fuerint presentate vel de eis aut altera ipsarum per earum transumpta [auctoritate apostolica23 seu alias facta fuerit fides et pro parte vicariorum predictorum nunc et pro tempore existentium vel commissariorum aut fratrum per eos deputatorum fuerit legitime requisitus per se vel alium seu alios predictas litteras in ecclesiis sue jurisdictioni subjectis dum major inibi multitudo fidelium convenerit ad divina et alibi dum opus fuerit publice et solemniter et quantum ad premissa et hiis similia eisdem vicariis et eis obedientibus fratribus nunc et pro tempore [existentibus⁸ efficaci presidio asistens eos coram clero et populo excuset et defendat sicque eorum hujusmodi detractoribus emulis et dissamatoribus super premissis silentium imponat ac ipsos vicarios et

384 1493.

eis obedientes fratres sic ut [premittiturs4 secundum apostolicam determinationem sub cura et regimine dictorum vicariorum viventes in bona fama conservet et juxta decreta Viennensis concilii contra falsos elemosinarum questores edita dicti ordinis professoribus sub dictorum tamen obedientia vicariorum secundum eorum constitutiones immediate non degentibus et quibusuis aliis personis [eliam²⁵ secularibus ne falso [asserentes*6 se esse de fratribus sub dictorum vicariorum obedientia degentibus aut pro eis et eorum domibus [mendicare²⁷ de cetero presertim infra limites questarum domorum eorundem fratrum sub dictorum vicariorum obedientia degentium [neve²⁸ quod ipsi fratres sub vicariorum qui quo ad eos ministrorum locum tenent obedientia degentes non sint veri fratres Minores et regularia instituta dicti ordinis non observent affirmare [eisque injuriarias inobedientes [bigotosso aut fratres de bulla seu aliis ignominiosis vocabulis publice vel occulte aut per litteras diffamatorias seu lihellos [eos⁸ appellare [quoquomode³¹ presumant sub excommunicationis late sententie pena inhibeat et illos quos ei hujusmodi [inhibitionis a contraveniendo excommunicationis sententiam predictam incurrisse constiterit excommunicatos publice denunciet faciatque alijs nunciari et ab omnibus arcius evitari ac legitimis super hiis habendis servatis processibus illos iteratis vicibus aggravare procuret, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis donec compuncti corde previa satisfactione meruerint a dicta [excommunicationis sententia⁸⁸ absolutionis beneficium obtinere contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis contrariis quibuscumque [seu si fratribus dicti ordinis sub dictorum obedientia vicariorum non degentibus aut quibusvis aliis conjunctim vel divisim a sede predicta indultum existat quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de hujusmodi indulto mentionem, et quia difficile foret presentes litteras ad diversa loca in quibus earum notitia hinc inde necessaria forent originaliter destinare volumus et eadem auctoritate decernimus quod transumptis earum sub sigillo alicuius persone in dignitate ecclesiastica constitute decernendis ac manu publici notarii signandis ea prorsus in judicio et extra ubicumque exhibita vel ostensa fuerint fides adhibeatur indubia ac si originales ipse littere exhibite forent vel ostense.9 Datum Rome apud Sanctum Petrum anno incarnationis dominice m.º cccc.º nonagesimo tertio. Tertio Kalendas Aprilis pontificatus nostri anno primo.

(1) sut. — (2) existentium. — (3) Sanctam reg. — (4) qvæ. — (5) et justitis. — (6) mutare. — (7) decerneret. — (6) mangler. — (7) confirmationis. — (10) fratres tilfòies. — (11) ligatos. — (12) consistentes tilfòies. — (13) modicam. — (14) et quemlibet vestrum tilfòies. — (15) ipsorum. — (16) eorumdem fratrum. — (17) alios. — (18) vel. — (19) confirmationis. — (19) quomodelibet. — (19) aliasque. — (19) et si. — (19) authentica. — (19) præfertar. — (19) et. — (19) asserant. — (19) immediate. — (19) nec. — (19) eosque injurari. — (19) Bysochos. — (19) quoquomodo. — (19) inhibitionem. — (19) excommunicatione.

To Lagrettemend paa Thelemarken kundgjöre, at Thormod Drengssön solgte 3½ Löbsland og Asbjörn Gunvaldssön ½ Löbsland i Öyesæl (nu Öyset) i Molands Sogn til Björn Thjostolfssön og oppebare Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Seglene mangle.

414. 4 April 1493. Bergland.

Olion monnom them som thetta bref sea ædher hera sændher Olaf Hergiwlsson oc Kætil Orm(sson) lagretis men a Thelamarkænne q. g. oc sina kunnik gerande ath mith worum i Aabee i Midbenom i Wynize sonk saghom oc hørdom a ordh oc handherbandh af eyno halfuo Bion Tiostolfson en af annare halfuo Tormod Drengxson selde iiiż laupslandh i Øvæsæl som liggher i Molandz sonk oc Asbion Gunwaldhson selde eith haflepis landh j fyrnemda joordh med luthom oc lunindom som til liggher oc leghet hafuer illi stafdeller i mellom kændist tha fyrnemdher Tormod j sama handherbande ath han hafde wpboreth fyrsta sael oc sænstha firir halft fiorda laupslandh j fyrnemda joordh thet kændist oc fyrnemde Asbion ath han hafde wpboret firir haflepis land i fyrnemda joordh j fra fyrnemdom Tormod oc Asbion oc theres ærwingiom oc wndher fyrnemdan Bion oc hans ærfwingiom til æuerdelighæ Til mæira wisso oc saninde her wm settiom mith okkor insigle firir thetta bref som giort war a Berglande sancte Ambrosius dag anno domini *medizciii.

To Borgermestere og en Raadmand i Marstrand gjöre vitterligt, hvad Skibsfolkene paa en til Byen indkommen Kreier, hvori var Aske, og som var uden Skipper, forklarede for Hr. Henrik Krummedige angaaende de Frantsesers Fremgangsmaade mod dem; da de derhos erklærede ei at ville befatte sig videre med Skibet, annammede Hr. Henrik samme.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). 3 paatrykte Segl.

415. 23 Juni 1493.

Marstrand.

Thet kendis wij efftherne Orm Thøstelsson Boo skredher borgher i Marstrand som stodhe i borgmesthers stedh Thore Torbiornszon radman ther sammesteds meth thette worth opne breff ath oss witherligth or ath ther kom een kreyer i Marstrand och wer aske vti och wor ther inghen skipper paa. Tha spwrde welbyrdigh men her Henrich Kromedicke them ath hwor theris skipper wor bleffuen tha swaredhe thee saa ath the Frandsesser haffde thaghet them och thagheth wdh hwath i skibeth wor. The eskedh her Henrich poo theris breff hwor the ware hieme och hwor thee ware vdsegle och paa theris tholdbreff, the haffde the inghen breff annen een skriffth som the sagde ath the Frandsesser haffde faadh them. The spwrde forms her Henrich them som pas skibeth wor om thee welle segle skibeth tæden eller thee willo bewareth ther tha sagde the ney ath thee wille inthet bewære segh ther meth och fore thee ther vdh meth hwath thee wille sidhen annamet her Henrich skibeth. Thiil sannen her om setthe wij wore indsegle for thette breff. Datum Marstrand vigilia Johannis baptiste anno dominj mcdxc 3°.

Bagpaa: Den kræier i Mastran meth aske. — Med en anden Haend: Cineris etc.

Tre Lagrettemænd i Thelemarken kundgjöre, at Svein Gunnulfssön erkjendte at have solgt til Thorgrim Ulfssön 6 Markebol Jord i Dal i Nissedal vestenfor Vandet.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Rand af Brevet med Seglene afklippet.

416. 12 Oktbr. 1493. Fjalastad.

Ollom monnom them som thetta breff see eller høra sendher Halwordher Stenwiffson Ketil Drensson ok Torgeir Halwordsson sworne logretismen i Tellamarkin q. g. ok syna kwnnwkt gørandhe ath mith worom a Fialastadhe logwrdaghen nest efther Birgitthe messe arin efther gudz byrdh medxejjj soghom ok hørdhom a handherbandhe aff eino halwo Swein Gwnnwlfsson en aff andro halwo Torgrim Wifsson kendis tha Swein fyrde at han haffdhe selth Torgrime athernemdhe vi markebool iardhe i Daal som liggher i Nissedalesongh firi vesthan vatnith med luthom ok lunnindhom som til ligher ok leget hawer fra fonno ok nyo vttan gars ok innan fra sik ok synom ærwinghom ok

vaner Torgrim ok hans ærwinghe til æwerdelighe eigho. Till ythermera sanindh henghiom meer okkar jnsigle firi thetta breff som giorth war deghi ok are som fyr seghir.

Andres Nilsson, Prest i Hjertdal, bevidner, at Ketil Ketilsson solgte til Peter Gredgardsson 5 Markebol i Lofthus m.m. i Brunkeberg Sogn og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. fra Thelemarken. Begge Segl mangle.

417. 21 Oktbr. 1493. Thufdal.

Allom monnom them som thettæ breff seer eller hører lesses helsser Andres Nielszson prester i Hierdal med thettæ offnæ breff ath Kettiil Kettiilson soldæ Petther Gregordhson v markæ bool i Lopthwss [och eith maal aker bastugho aker och ii hwdeland i Stoffdale¹ i Ostrædalen som ligger i Broggeberge soghen frelst ok hemholt for hweryæ mannæ med allom them lutom och lwnnandom som tiil ligger fornempdæ jordh ok liggit haffwer fra fornæ och ny vthen gardsz ok innen med fiskom ok fæglom ok allom vedestadom fraa Kettiil Kettiilson ok hans ærwingæ ok vnder Petther Gregordson ok hans ærwingæ tiil ewerdeligæ eigæ ok odal ok all affredis. kendis ok tiitnemdæ Kettiil Kettiilson at han haffdæ opp boreth førstæ penningh ok senastæ ok allæ ther i mellom som i kopp theræ kom tiil saningæ her om hingher Kettiil Kettiilson siith indseghlæ for thettæ breff som jordhen soldæ, war thetta breff giort i Toffdal xi twsennæ jomffrvær *dagdh anno domini m cd xc 3°.

(1) Fra [tilskrevet senere med andet Blæk og med Henvisning hid.

Andres Nilssön, Prest i Hjertdal og Provst over Thelemarken, bevidner, at han som Ombudsmand for Biskop Herman af Hammer har solgt 2 Markebol Jord i Hagedal i Vinje Sogn fra Hammers Domkirke til Tholf Thorgarssön og oppebaaret Betalingen.

Ester Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Af 4 Segl vedhænger 2det.

418. 8 Juni 1494. Hjertdal.

Oliom monnom them som thettæ breff seer eller hører lesses helsser Andres Nielsz son prester i Hierdal ok prowast ower Tiillæ-markenaæ med thettæ mith offnæ breff ati fwllæ lagligæ ombodh *vedoræ faders biscopp Herman i Hamar haffwær solth beskeligh man

Tolff Torger son ii marke bool jarder i Hagedaal som ligger i Vinie soghen firelst ok hemalt for hwerye manne med allom them lwtom ok lwnandom som tiil liigher førde jordh eller ligith haffwer fraa forne oc ny vthen garsz ok innen med fiskom ok føglom ok allom vedestadom fira domkirken i Hamar ok fraa myn herre biscoppen ok alle hans effther komma(n)dæ ok vnder adernemdæ Tolff Torghér son ok hans erwinghæ tiil ewerdeligæ æghæ ok odaal ok all affredis kennis jak forde ombodsz man ath jak haffwer opp boreth førstæ penningh ok effstæ ok allom ther i mellom som i kopp ockerth kom. tiil sanninghæ her om he(n)gher Swen Arnæ son ok Sondrit Redher son sinæ indseglæ med mynnæ indseglæ for thettæ breff som gjorth ok gjiffwit war i Hierdal dominica 2ª post festum sancte trinitatis anno domini medxciii.

Germund Egilssön erkjender, at han mageskistede i Markebol i Bakken i Nissedals Sogn til Halvard Esteinssön mod i Markebol i söndre Gardoik (Sillegjord).

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Begge Segl mangle.
(Se nedenfor No. 425).

419. 12 Oktbr. 1494. Sillegjord.

Ollom mannom teim som thetta bref see ællær høyre kennes jæk Germundh Egilsson ath jak hafuer giorth jærder bythæ med Halwordh Esteinsson fek forder Halwordh af mek j markæ bool j Bakkænæ som ligger j Nissædal sokn *frieisth och hemmolth firi huerium mannæ med lutum oc lunnum som till ligger oc legith hafwer fra fornæ oc nygæ oc alth ofredes. Jtem fek jak j mothæ j markæ bool jærdær j Gardhuikæ j sydhre gordæn med sama skilordæ ath huar skal fylgæ epter thy bythæ som fyr sæger till æuærdhælik eigæ och apter ryggæz af varum æruingum till mere vissæ oc sannindh bidhær jak heidærlik ma(n)z jnsiglæ her Tordh Gudmundhsson prester j Silegyordh oc Torleif Haluordhsson logretes man ther sama(s)taz som giorth var a Silegyordh sunnædaghen nesth fore Kalixti pape et martiris anno dominj m c(d) xc 4°.

Dronning Dorothes udsteder Kvittering for 100 Mark, som Hr. Henrik Krummedige har betalt paa Reguskab paa Fru Lucies (Hr. Erik Björnssöns?) Vegne.

Ester Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adela Hist, fasc. 36, Krummedike). Kvartark m. udv. paatrykt Segl. (Jfr. Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 4).

20 Novbr. 1494.

Kjöbenhavn.

Wii Dorothea met gudz nade Danmarcks Swerigis Norgis Vendis och Gotis drotningh hertwginne vdi Sleszwigh och vdi Holsten Stormarn och Ditmersken hertwginne greffwinne vdi Oldenborgh och Delmenhorst gere vittherlicht at thenne breffwisere her Hienrick Krwmedighe ridder haffwer nw antwordet och til gode redhe forneghet oss her hwndrithe marc paa regenskab paa oss elskelige frw Lucies weghne aff Norghe, aff the penninghe hwn oss skyldigh er. Thii ladhe wii henne och hennes arffwinghe frii qwitte ledighe och løse for alt ytthermere tiltal och kraff aff oss wore arffwinghe eller nogher andher paa wore weghne om forne je marc vdi noghre made. In cuius nostre quittantie euidentiam signetum nostrum presentibus dorsotenus est impressum. Datum in castro Haffnensi in profesto presentationis beate Marie virginis gloriose anno domini medxciiij.

Serenissima domina regina per se.

Begpen med Hr. Heurik Krummediges (?) Haand: kuittence pan je mark

To Lagrettemend kundgjöre, at *Elling* solgte til *Sigurd* 8 Maanedmatsleie i *Thorsland* og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Begge Segl mangle.

421.

Ukjendt Dag 1494.

Aamlid.

Ollom mannom som thette breff seer eller høre helser vi Gunnar Nep . . . . ¹ Gerulff Olson suorne lagretes men q. g. oc sine kongiere vi med thette vort obne breff ad vi varom j Amlide anno domini mcdxciiij kirkimesse dagh² hørdom ath Elling aa Ressom selde Sigurd viij mo[mathe] lege i Torelandh fri och frels for huari manne oc kiennes forde Elling ath han haffde oboret første peninge och effsste oc ollom ther j mellom som j there ko[p] kom ther med henger vi vore insele for thette breff som gjort var ut supra.

(1) Aabent Rum i Originalen. — (2) Jfr. Dipl. Norv. I No. 774.

Sex Mond kundgjöre, at de dömte Thorgers Kvinde i Berg med Penge og Gods i Hr. Henrik Krummediges Hænder pas Grund af det Kjætteri, hvori hun var greben.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). 3 pantrykte Segl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 19 No. 9).

9 Marts 1495.

Oddevald.

For alle men thette breff seer eller here leses kwngiere wij Benth Magensson Swen j Ness Lass Sencken Swen Asmwndson Gwnner Swensson och Arwit Siggesson atwij demde Torgers qwynne i Bergh och hennes penninge och gotz vdi welburdige mantz hender och strengge ridder her Henrich Krwmdyke wor nathege herres hewitzman vppa Bawhuss fore kettery som hwn wort greben fore och kwnne enggen lagh eller wern gere ther fore och haffuer tess till ydermere witnings burdh jek forne Benth Magensson trockt myt jneigle neden fore thette breff met beskieden mentz jneigle som ere Jepp Hansson och Magens Bertilsson som wij alle haffuer ther till bethet och bether ath the besegle met oss till witningburdh. Datum jn opido Oddewalle feria 2 post dominicam inuocauit anno lxxxxquinto.

Germund Ormssön erkjender, at han har solgt Kove-Ussen (nu Ausen i Thufdal?) til Ketil Ketilssön for en 5 Marks Hest eller 5 gode Kyrlag, dog med Gjenlösningsret for sin Slægt, om Ketil forlader Thufdal.

Ef te Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Chra. 1ste Segl vedhænger, 2det mangler.

423.

24 April 1495.

Thufdal.

Ollom monnom them som thettæ breff seer eller hører lesses kendes Germwndh Orm son med thettæ mith offnæ breff ath jak haffwer solth Kettiil Kettiil son Koffwæ Vsseen for i v markæ hest eller v godhæ kørlag ok skal fordæ Kettiil Kettiil son [eigæ¹ fordæ Vssen frelsth ok hemholt for hweryæ mannæ. ffaar fordæ Kettiil aff Tolffdal tha skal fordæ folk køppæ fordæ Vss igeen for samæ penningæ. tiil saningæ her om bedes jak godh mansz indseglæ her Andress i Hierdal med mynæ indseglæ for thettæ breff som giort waar [Hierdal² i Tolffdal feria *sextæ ante dominicam quasi modo geniti anno domini mcdxc quinto.

(1) Tilskrevet over Linien. — (2) Igjen udslettet.

Thore Halvardssön, Prest i Sudreim, og 5 Lagrettemænd pas Romerike m. fl. kundgjöre, at Larens Jenssön, Erkeprest i Oslo og Provst pas Romerike, efter
Biskop (Herlaugs) Psalæg undersögte Sammenhængen med Fossen mellem
dennes Jord Aasnes og Logsteinsautn (nu Loxhaug), der befandtes rettelig at höre til sidstnævnte Gaard, da der til Aasnes hörer en anden
Fos i samme Aa; dog lovede Eierne af Logsteinsautn, Anund og Gudmund, at betale Biskoppen hver 2 Kjör for hans Stadfæstelse herpas.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 6te Segl mangler, de övrige 5 vedhænge.

Ullom monnom them som thetta breff see eller høre sender Torer Haluardsson prester i Sudreim Haluardher Arnesson Ion Clemetsson Henrik Torersson Gudbrandh Jensson oc Tord Arnesson lauretis men a Romerike oc sex andre med oss til bedner aff heiderligom manne her Larens Jensson erchiprester i Oslo och proster her med oss. til fossen millom Lawsteinsawtn och Aasnes dagen epter sancte Margarete dagh anno dominj m. cd. v.1 hørdom a at ford her Larens sagdes haffua bifelningh aff warom herre biskopenom ranzake och forhere thet ord som ført war fore her biskopen at fossen skulle liggie till hans jord Asnes. Took the her Larens proff ther om fynder withne laglige fore stempd och lagmans ordskurdh wor ther om lesen saa at ford foss haffuer leghet til Lausteinzautn aff alder och ewe, hwilkit her Larens lodh sigh ther sat nevgie oc wi ey annet finne kunne retteste fore gudi vitan soa ma ware och bliffue framdelis. ty Aassnes ær vell byrt med ein annen foss i then same aa. Togh loffwade eigarene til Logsteinsawtn Anund(e)r oc Gudbrand och vtgaffwe her biskopne ij ker hwar theire fere hanss samtykkie stadfestningh och quittenz at thet matte nw saa bliffua och akierelausth waræ ewerdelige. sanindh heingie wi woor insigle fore thetta breff som scriffwedh war digi och aare som før sigher.

Bagpaa: Jtem breff paa en ffoss liger vider Asnes.

(2) Uden Tvivl Feilskrift for mcdxcv, da Larens Jensson var Erkeprest; hvis han endnu levede 1505, kunde m. cd. v. masske være Feilskrift for m. d. v. Skrift og Orthographi henvise ogsaa til Tiden omkring 1500.

Fire Mand bevidne, at Arne Thjostolfssön erkjendte at have solgt 3 Markebol i Bakken i Sillegjord til Aslak Egilssön og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Urig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Kant af Brevet med Seglene er afklippet. (Se ovenfor No. 419).

425. 10 August 1495. [Sillegjord].

Ollum mannum som thetta bref see ællær høyre kennes jak
Tordh Gudmundhsson Trondh Olafsson och Torleif Haluordhsson [Sollæ
Aslaksson¹ anno domini mcdxcv sagum och hørdum a jaa och handerbandh theire af enæ halwæ Aslak Egilsson en af andræ halwæ Arnæ
Tiestolfsson kændes tha fordh Arnæ firir os ath han saldhæ ford Aslak
iij markæ bool j Bakkænum som ligger j Silegyordh sokn frielsth och

heimholth firi hwar man med lutum och lunnum som till ligger och lægith hawær fra fornæ fra ford Arnæ och hans eruingum och vnder ford Aslak och hans æruiggæ. Jtem kændes och tha ford Arnæ firi os med sama handerbandhæ ath han hawer vpborith fyrsthæ pæningh och efstæ som j kaup theire kom. Till meire sannindh och vithnæsburdh hængæ mith var jnsiglæ fore thetta bref som gjorth var sancti Laurencii dagh aræ som firi sægir.

Bagpaa: Lest for retten paa Skeens laugting den 2 segne for Botulphi 1636. T. Jenssen.

Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hertil.

Andres Nilssön, Prest i Hjertdal, og 4 Lagrettemænd kundgjöre, at Somke Amundssön erkjendte at have solgt til Solve Tholfssön 53 Markebol i Haddeland paa Raudlandsstrand, nemlig 33 i Andreshus og 2 i Bakke, samt at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig, p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 5 Segl mangle. (Jfr. ovenfor No. 362 samt Brev af 1526 nedenfor).

426.

26 Septbr. 1495.

Helgelid.

Ullom monnom them som thettæ breff seer eller hører lesses helser Andres Nielsz son prester i Hierdal *Soldlæ Aslach son Toriolsz Tolff son Swndræ Redher son Drengman Helyæ son swornæ lagrettis men g. g. ok woræ ath mith vorom vppa Haddælandh pa Raudælandsz strand lørdagen nest foræ Michelss missæ anno dominj m cd xc vo sogom ok hørdom hander band theræ aff enæ halffwæ Solffwæ Tolffson en aff andræ halffwæ Swenckæ Amwndh son med the skilordh at Swenckæ Amwndh son kendis at han haffdæ solth adernemdæ Solffwæ Tolff son vy markæ bool i Haddæland iiij i Andress hwss ok thwegæ i Backæ ok frelsedæ Swenckæ fordæ Solffwæ Tolff son thessæ jordh med lwtum ok lwnnandum fiskom ok foglom ok allom vedestadom vihen gardz ok innen som till ligger (ok) liggit haffwer fraa fornæ ok ny till ewerdeligæ (ægæ) ok odal ok affredis ffrelsedæ fordæ Swenckæ *adernendæ Solffwæ thessæ jardær saa frelseligæ for allæ sinæ siiskennæ som for siik sielff. kendis ok førdæ Swenckæ Amwndh son at han haffdæ opp boreth førstæ penningh ok senestæ ok allæ ther i mellom som (i) kopp theræ kom. tiil sannengæ hengæ wy varom indseglæ for thettæ breff som giort war paa Helgelied aar ok dege som foræ seger.

Petrus de Vicentia, Biskop af Cesena, pavelig Camerarius og Curiens Generalauditor etc., lader efter Begjæring af Generalcommissaren og Procuratoren for de Ultramontane Minoriter af Observantsen udstede Transscripter af en Del fremlagte, originale Pavebreve, der meddele dem forskjellige Privilegier og Begunstigelser.

Efter Afskr. i Msscr. Barth. III (D) p. 103-5.og 131-32 af en Afskr. fra Aar 1500

427. 22 Marts 1496. Rom.

In nomine sancte et individue trinitatis patris et filii et spiritus sancti. Noverint universi et singuli presentes litteras sive presens publicum transumpti instrumentum inspecturi visuri lecturi pariter et audituri quod nos Petrus de Vicentia dei et apostolice sedis gralia episcopus Cesenantensis sanctissimi domini nostri pape ejusque camerarij nec non curie causarum camere apostolice generalis auditor Romaneque curie judex ordinarius ac omnium litterarum apostolicarum universalis exsecutor ad reverendi prioris fratris Johannis Iarnigon fratrum Minorum Ultramontanorum de observantia nuncupatorum in Romana curia generalis commissarij et procuratoris instantiam et requisitionem omnes et singulos sua communiter vel divisim interesse putantes eorumque procuratores sigui tunc erant in Romana curia pro eisdem ad videndum et audiendum infrascriptas literas apostolicas coram nobis originaliter produci et postquam producte fuerint ad videndum et audiendum illas transumi exemplari, publicari et in hanc transumpti publicam formam redigi mandari auctoritatemque et decretum dicte curie per nos interponi vel dicendum et causam si quam haberent rationabilem quare premissa minime fieri debeant allegandum per audientiam publicam litterarum contradictarum prefati domini nostri pape citari fecimus et mandavimus ad certum peremptorium terminum competentem videlicet ad diem et horam infrascriptos, quibus advenientibus comparuit in judicio legitime coram nobis dictus frater Johannes commissarius et procurator et certas litteras citatorias in dicta audientia nostro de mandato executas facto reportavit citatorumque in eisdem contentorum non comparentium contumaciam accusavit, ipsosque contomaces reputari et in eorum contumaciam supradictas litteras apostolicas sub tenore infrascripto exhibuit atque dedit quas transumi exemplari publicari et in hanc publicam transumpti formam redigi mandari nostramque et dicte curie causarum camere apostolice auctoritatem iudiciariam et ordinariam pariter et decretum per nos interponi instanter postulavit; Nos tunc Petrus episcopus et auditor prefatus dictos citatos non comparentes reputavimus non immerito prout erant quo ad actum et terminum hujusmodi suadente justitia contumaces et in eorum contumaciam supradictas

litteras apostolicas ad manus nostras recepimus illasque vidimus legimus palpavimus et diligenter inspeximus et quia per hujusmodi diligentem inspectionem et visionem per nos factas litteras ipsas sanas integras illesas veris bullis plumbeis bullatas ac omni prorsus vitio ac suspicione carere invenimus ipsas ulterius ad predicti fratris Iohannis Iarnigon commissarij et procuratoris instantiam ulteriorem per infrascriptum dicteque curie causarum camere apostolice notarium atque coram nobis scribam transumi atque exemplari publicari et in hanc formam publicam transumti redigi fecimus et mandavimus volentes et auctoritate dicte curie atque nostra decernentia quod presenti nostro publico transumpti instrumento de cetero et in antea tam in Romana curia quam extra ac alias ubique locorum in judicio et extra stetur illique detur et adhibeatur talis et tanta fides qualis et quanta dictis litteris apostolicis inferius insertis et cum presenti transumpto auscultatis et collationatis data fuit et adhibita seu daretur et adhiberetur si in medium producerentur. Quibus omnibus et singulis premissis tamque rite et legitime coram nobis factis et celebratis nostram et dicte curie causarum camere apostolice interposuimus et per presentes interponimus auctoritatem pariter ac decretum tenor vero dictarum litterarum de verbo ad verbum sequitur (et) est talis. [Her fölge de ovenstaaende Breve No. 52, 73, 46, 67, 53, 49, 39, 50, 51, 47, 66, 34, 57, 58, 59, 30, 55 og 413]. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium premissorum presentes litteras sive presens publicum transumpti instrumentum exinde fieri et per publicum dicteque curie causarum camere apostolice notarium atque coram nobis scribam infrascriptum subscribi et publicari mandavimus sigillique dicte curie causarum camere apostolice quo in talibus utimur jussimus et fecimus appensione communiri. actum Rome in domo habitationis nostre nobis inibi mane hora audiendarum causarum consuets ad jura reddendum et causas audiendum in loco nostro solito et consueto pro tribunali sedentibus sub anno a nativitate domini mo cccco nonagesimo sexto indictionis xiij, die vero vicesima secunda mensis Marcii pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Alexandri divina providentia pape sexti¹, presentibus ibidem discretis viris magistris lacobo Quemtmoti et Francisco de Piscia dicte curie causarum camere apostolice notariis testibus ad premissa vocatis specialiter atque rogatis, et ego Iohannes Desiderii de Badricuria clericus Tullensis diocesis publicus apostolica et imperiali auctori(tali)bus nec non curie causarum camere apostolice notarius quia premissis omnibus et singulis dum sic ut premittitur fierent agerentur una cum prenominatis testibus presens interfui eaque omnia et singula

sic fieri vidi et audivi et in notam sumpsi, ideo hoc presens publicum transumpti instrumentum manu alterius fideliter scriptum exinde confeci subscripsi publicavi et in hanc publicam formam redegi signoque et nomine meis solitis et consuetis una cum ejusdem curie causarum camere apostolice sigilli appensione signavi in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum rogatus et requisitus.

(1) Indictionen 13 svarer til Aaret 1495; Pavesaret, der skulde give den nærmere Bestemmelse, er her udeladt.

Bertold Lubbeke tilskriver Hr. Henrik Krummedige, Hövedsmand pas Bashus, angasende forskjellige Sager, han skal udrette for denne, og önsker for deres Regnskabs Skyld at træffe ham i Borgesyssel, hvorhen Hr. Henrik ifölge Provstens (Jon Paalssöns) Beretning snart vil komme.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike).

Brevform; Halvark m. Spor af udv. Forsegl.

428. 24 Novbr. 1496. Oslo.

Mynen denst ny vndc altyd, wetet leve her Hynryk dat ik dem praveste hebbe dan j brun lejdesk laken vnde de stope dat jk jw lawet hebbe de wyl jk jw fevn maken laten myt dekken vnde jw wapent dar vp jk wyl se ferdych maken laten vnde wyl se dem braveste dan dat gy se salen krygen dat ersste hot hyr tussken gejt so hebbe jk dem pravest gelavet ok wet jk wol dat he jw so schryfft. Jiem leve her Hynryk myn her de pravest sede my dat gy jn Borchsussel kamen wylt so dat jk dat konde to wetende krygen so wolde jk gerne by jw wesen vnde maken vnse rekenschopp *krar vnde nemet de schryfft myt jw de jk jvwer werdecheit geschreven hebbe wyl got jk wylt so passen dat wy frunde blyven wylt. Jtem Koch: hefft jw j bantschryfft geven de vyl he wederheben, vnde schryvet em to dat he my gude gyldynhe do van jwwer wegen also he jw lavet hefft he secht he hefft jw ossen huden lavet var ij kohude leve her Hynryk de ossen hude fallet hyr ser klen. Jtem myn beger js to jw dat gy my by Gunder wylt senden i lot sulver in Lepec ik wyl jw j stopp weder maken laten dat gy my danken schalt schryvet my to wat jk wmme jvwen wyllen dan ssal dat wyl jk gerne dan jt sj dach effte nacht. hyr mede m gude nacht. geschreven to Anslo vp ssunte Kattrin avent jn dem xc vi iar.

Bertolt Lubbeke.

Udskrift: Dem erwerdyghen heren her Hynrik Krumdyk vp Bahus sal dese breff.

Vmbneren Herlag Haloerdssön erklærer at have solgt Haloerdsgaard (i Oslo) til Hr. Henrik Krummedige, Hövedsmand paa Baahus.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Med pastrykt Segl. (En Del af Brovet afrovet. — Jfr. Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 5 og Dipl. Norv. II No. 991, III No. 1008, V No. 969).

429. 14 April 1497. Uden Sted.

Bagpaa: Om Haldwardz gard.

Kong Hans sender Hr. Henrik Krummedige Breve til Hr. Odd Alfssön (af tre Roser) og Matthis Olssön, hvorester den sidste skal forestas Slotsloven paa Akershus i den förstnævntes Sygdom og forskaffe Hr. Henrik det Folk, Hr. Odd ellers skulde have leveret; Kongen vil være i Helsingborg 2 Juli, hvorpaa han skal faa nærmere Besked om Dagen for Indfaldet i Sverige; der gives ham Forholdsregler om Fremgangsmanden ligeoverfor Nils Klaussön (Sparre) og den Svenske Almue samt om Beslaglæggelse af Svenske Undersaatters Gods i Norge m. m.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Halvark m. udv. Forsegl. (Trykt i D. Magazin, 3 R. 2 B. S. 21-22).

430. 24 Mai 1497. Kiöbenhavn.

Hans met gudz nade Danmarcks Norigis etc. koning vdualdtt till Suerrige hertug vdj Slesuig oc vdj Holsten Stormarn etc.

Vor senderlig gunst till forn. Kiære her Henrich. Wider at wii sende ether nogre wore breff som ere forskreffne her Odh Alssen oc Mattis Olssen swo at efftir ty forne her Odh er swarlig sywg haffue wii befallit hannom at han fremdelis befaller oc tilltroer Mattis Olssen at staa fore slotzlogen i Aggerhuss etc. efftir som i ythermere finne i thet obet breff wij sende ether som forne Mattis Olssen tillskreffuit ær. Bede wii ether kiærligen ati vnderwiisæ Mattis at han anammer swo-

danne befalling till sig oc were ether følgeachtige met thet folck som vdskall vdj wort oc riigen bestand efftir som her Odh tillforn skullde haffue giort etc. Sammeledis bede wij oc kiærligen ati wele wære ther vdhe om met then allmwæ i Suerige hoss landmercket met then beste listh oc lempe i kwnnæ om thet nogerledis skee kan atj kwnne gierze them Nielss Clauessen vweliige fore oc kommæ them till at vpbrende byeren oc slett gieræ then breedæ som the ther nyligen giort haffuse. Oc achte wij wisselige at wære i Helsingborch wor frwe dag visitacionis oc swo strax drage ther aff till Halmstede oc haffuer dog till forn ethers bud hoss oss oc fange encket at wide hwath stege dag wij drage ind i Suerige swo i kwnne wide hwar effter i efther] rette skulle oc ner i skulle inddrage met thet folck i ther haffuæ skulle. Jiem then karll som i haffue hoss ether som oss følge skall ind i Suerige then lader nw strax vforteffrit komme hiid till oss, thet breff her Knud Allssen tillskreffuit er aff Nielss Clauessen lydder om nogit gotz at en god gwinne i Suerige wilde selge. Bede wij ether oc wele ati anamme thet samme gotz vnder kronen och wess gotz the aff Suerige haffur ther i riiget at bestille i alle lenene ther om kring at thet oc anammes oc holdes oss oc kronen till gode. Item haffue wij tillskreffuit Ebbe Munck at hwess bud oc breff wij ether sendendes worde skall han framdeles bestille oc forskicke till ether swo the ey skulle komme i gennem Suerige, Hwess wisse tiender i ther forfare kwane them bywder oss stfraxl till. Kiære her Henrick rammer wort beste her vdi oc i andre made hwar i wide macht pa ligger som wij ether tilltroo that wele wij gerne met ether forskylle befallendes ether gud. Screffuit pa wort slot Kepenhaffn helge legome afften aar etc. xcvij vnder wort

Udskrift: Oss elskelige her Henrich Krwmmedige ridder wor embitzmen pa wort slot Baahuss.

Kong Hens paalengger Hr. Henrik Krummedige, hvis det kan ske uden stort Folketab, i Forening med Ebbe Munck at bemægtige sig Guldberget, som Nils Klaussön (Sparre) skal agte at befæste; naar han har indtaget det, skal han lægge 100 Mand der med 2 Maaneders Proviant under Benkt Augussöns Befaling og intet foretage mod den Svenske Almue uden nærmere Befaling.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevferm; Halvark m. udv. Forsegl. (Trykt i Dan. Magasin, 3 R. 2 B. S. 22—23).

10 Juni 1497.

Kjöbenhavn.

Hans met gudz nade Danmarcks Norigis etc. koning vduald koning til Suerige hertug vdj Slesuig oc vdj Holsten Stormarn oc Ditmersken.

Vor senderlig gunst till forn. Kiære her Henrich. Wider at oss ær till widende wordit at Nielss Clauessen achter at wele vpbygge Guldberget, ær ther raadt till at wij skulde icke forspilde ther meget falck vdower soge wij gerne at thet bleff them formeenth. Thij bede wij ether atj ftw1 met Ebbe Munck lade strax rycke ther ith bwll wærck vp oc tage thet ind, oc legge ther vp ith hundrit folck met two monetz kost oc nar thet ær swo indtagit tha antworder thet her Beint Agessen oc lader hannom enchtit wide ther aff førre æn j haffuæ thet innæ oc fæsthit oc vnderwiise them ther vppa liggæ skullæ, at the enchtit tage fran allmwen ther om krijng. Ebbe Munck skall mede ether pa woldsteden met swo meget folck och hwath dag efftir som i skriffuæ hannom till om, farer ther gantze listelige oc hiemelige met, Item arger oc enchtit ythermere ind i Swerige pa allmwen førre i fange ther om ythermere wor skriffuelse ramer wort beste i hwilcke made i thet giorse kwnnæ thet forskylle wii gernæ. Beffalendis ether gud. Screffuit pa wort slot Køpnehaffn løffuerdagen nest efftir sancti Brasmi episcopi et martiris dag aar etc. xcvij vnder wort signet.

Werer pa Guldberget thet steckesth i kwnnæ oc hwess i giere skullæ thet gierer met en hasth oc farer swo tilbage nar i haffuæ ladit folcket ther.

Udskrift: Oss elskelige her Henrick Krwmmedige

ridder wor embitzman paa Baahuss.

(1) Igjen udslettet.

Kong Hans underretter Hr. Henrik Krummedige om, at Sendebud fra det Svenske Rigsraad have opfordret ham til at beleire Elfsberg og Nils Klaussön (Sparre), hvorfor det paalægges Hr. Henrik i Forening med Ebbe Munck at udföre dette og give Folkene 2 Maaneders Provient samt om muligt fange Nils Klaussön og dem, der sætte Almuen op; Hr. Matthis Kaule, Foged paa Öresten, har lovet sin Bistand hertil.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvu. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike.) Brevform; Kvartark m. Spor af udv. Forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 24 No. 17).

432.

24 Juni 1497.

Kjöbenhavn

Hans met gudz nade Danmarcks Norgis etc. konning vdwald konnung tiill Suerige hertug vdi Slesuig Holsten Stormarn etc.

Vor sønderlige gunst tilførn. Kære her Henrick wilder at Suerigis riigis raadz sende bode Mattis Kawle oc Lwnekier ware nw

399

her hoss oss oc werffde tiill oss at the wele bliffue hoss oss oc fultgore theris breff oc ord som the haffue loffuet oc sagt oss oc bød oss til met them at wij skulle lade bestalle Elwetzborg oc Niels Clawessen oc gere hannom oc alle her Stens noget til gode. Thij bede wij ether ati strax haffue ethert raad met Bbbe Mwnck oc worder tiill ens met hannom oc bestaller slottet oc lader bønderne som skulle ligge ther fore haffue ij manetz kost met them oc arbeyder trolige om ati kwnne faa slottet oc Niels Clawessen met om thet stander atgøre oc haffuer ether bud alle wegne vde om i kwnne fange fat pa Niels Clawessen eller her Stens metfølger som fare ther om kring oc predicke fore almwen. Haffuer oc Mattis Kawle foget paa Ørsten loffuet oss pa syn ære at were ether til bystanding vdi. Haffue i nogre breff som Krabbe er anterindis om thet gotz ati the wele sende oss them thij hans moder will icke holde købet oc sende wij ether ij wore obne breff til almwen i Suerige ther om kring. Nar i wele bestalle slottet tha lader leese them. Befalendis ether gud. Screffuet pa wort slot Kobnehaffn sancti Iohannis midsommers dag aar etc. xcvijo vnder wort lidle secret.

Udskrift: Oss elskelige her Henrick Krwmmedige ridder wor embitzman paa Baahwss.

To Mend kundgjöre, at Halvard Thorkelssön solgte, hvad han og hans Hustru eiede i söndre Setre og Krokedal i Bodstads Sogn i Fröylands Skibrede til Thorgeir Aslakssön og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Begge Segl mangle.

433. 10 Juli 1497. Holter (Fit).

Ollom monnom theim som thetta breff see eller heræ. sender Jagilbrith Gunnerson ok Gudbrand Brynywlfson lagretes men q. g. ok sinæ kwnnucth gerende ath mith warom a Holtom som ligger i Fiith sogn pa Romærikiæ om manedaghen nest esther sancte Swnniue daag anno dominj medxeviio. Sagom ok herdom aa ath Halwarder Torkelson selde Torgeiri Askelson saa mykit som han attæ i sydher gardenom j Sætrom oc i Krokedal, saa mykit tiltaal han oc hanss quinnæ attæ ther j forde jordom som liggiæ i Bostade sogn .j. Frøyland skipreide, kendes ok forde Halwarder ath han hadhe wp bareth fyste peningh ok estæ ok saa mange i kawp theire kom. Til yttermeire wisse ok saninde heingom wi waar jasigle fore thetta breff som giorth war dagh oc aar som syr sigher.

Bagnaa: breff vm Sæther och Krockedall.

Kong Hams tilskriver Hr. Henrik Krummedige, Hr. Knut Alfssön (af tre Reser) og Ebbe Munck angaaende Beleiringen af Elfsborg, som han, hvis det ikke kan erhverves ved Magt eller Underhandling, önsker holdt indesluttet, indtil han selv med nogle Svenske Rigsraader kan komme derhen, oversender dem Breve til Benyttelse eller Besörgelse, paalægger dem i Forening med Mats Kavle at straffe den ulydige Almue "og hugge af dem en Haand eller en Fod" samt at tage Gjengjerd af Elfsborg Len for ei at blotte Varberg og Baahus.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Halvark m. Spor af udv. Forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 25—26).

434. 28 August 1497.

Kalmar.

Johannes dei gracia rex Dacie Noruegie Slauorum Gotorumque etc. electus regi in regno Swecie dux Holsacie Stormarie et Ditmercie comes in Oldenborgh et Delmenthorst etc.

Premisso nostro sincero fauore. Kære wenner som i scriffue oss tiill om Elwitzborg tha fornemmæ wy at the forherde them fast och acktæ at holdet, kwnne i nogherledis ramme tiill och fonge slotthet met devtinghen eller i andher mode met thet første tha giøre ther eders beste tiill som oss icke twiller i gernæ giøre, Her Anders Mwses drengh syer ath ther wor ryckt wndher skernyn ath the ther oppæ ligge skullæ sige at finge the icke wndsetningh innen iiij fyræ wgher effther sancti Laurencij dagh *the willæ the opp giffuet. welle the thet ingel(e)dis giere och i kwnnæ formercke at ther stor ingen raad tiill at fange thet nogit snarlige anthen met deytinghen och ey heldher met eld eller storm ati tha giere eders beste om i kwanæ fange swodan dawlingen ath the bliffuæ tiill stæde ther oppaa slottet och thære aff thet som the haffde ther oppæ och finge intthet mere indh folk kost eller werge och ey heldher nogit at beware swo lenge gud will wy kunnæ och matte selff met nogre Swerigis raad kommæ ther tiill stæde, them i eller met byen lænet eller almwen i nogher mode och i kwnnæ fonge ther oppen theris opne beceglde breff och nogher andher tiill loffte met them ther fore om thet stander atgiere eller hwore i kwnnæ best pynttet och lemppet oss och riget tiill gode och bestand met thet første paa thet ati met thet samme folk som i ther nw sammell haffuæ kwnnæ thage Matz Kawle till edher och straffwæ then almwæ ther om kringh som er wlydelig och hugge aff them en handh eller en fodh, Jtem wy sende eder wort oc Swerigis raadz obne fulmagt breff at anamme slotzloghen ther, och lade them quit ther fore etc. Sammeledis bede wij eder atj ramme titll thet bestæ i kwnnæ at fange giengerd aff almwen i Elwit(z)borgs leen swo ati icke blotte slotthet Worbiergh och Bahwss etc. Wij

sende eder nogre breff tiill bispen aff Skare och Dallekerlenæ skulle haffuæ. Bede wy eder ati_strax skicke them bispen aff Skare oc en copia aff Mattz Kawles breff. Screffwet paa wort sloth Kalmaren mandagen nest effther sancti Bartholomej dagh anno domini mcdxc^o septimo aostro sub secreto.

Udskrift: Oss elskelige her Henrick Krwmedige her Knwth Alffuessen riddere och Ebbe Mwnck wore men raad oc thiennere.

Biskop Brymjulf af Skara underretter Hr. Henrik Krummedige, Hövedsmand paa Baahus, om de Foretagender, Sten Stures Tilhængere have iverksat i Vatsbo, og om deres övrige Planer, raader ham til at sende nogle Folk derhen, naar han er færdig med Slottet (Elfsborg), og foreslaar, at Hr. Knut (Alfssön) skal lade den rolige Del af Vermeland hylde Kongen og straffe de opsætsige.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Halvark m. Spor af udv. Forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 26—27).

435.

25 Septbr. 1497.

Husaby.

Bryniolphus dei gracia episcopus Scarensis.

Wenlich oc kerligh helsen altid forsend kerlighe met gud. Synnerligh gode wen her Henric mo j nw wide for sand tidande ath Andhers Ericson Niels Olson oc Orm haffwe nw tingath met almoghen j Waszbo oc haffuer loffuit them store affgifft aff alle vtlagher oc ther met haffwer han bewikt them ath the wille them nw følghe pa idhert argestæ oc worth Jørghen Karlson Eric Jenson, Sigge Larisson, Lindhorm Bier(n)son oc flere the knaber the ere forsamblede nw i dagh i Watzbo oc er theris vpsath saa ath the wille førsth brende oc skene Brynnolsbo oc sa legge her for Husaby ij eller iij tusanth, the andhre skie sigh man aff husse nidher til idher ther ma j retthe idher effther Niels Olson han er her i syøn met eth tall folk wid wor syebod tha i haffwen enth idher erende ther niddre wid thet slotthet, kwnne eth tall folk wid eth hwndreth eller ther for nedhen komme til skips wid Walzende, tha motthe klemme them her i wore [haffwn1 hampn the som ther wore, hadde oc then almoghen ther i Ælwensborgh leen noghet bestand til *homon the som idher haffwe handgath the motte methæ pa halwan weghen oc weriæ sigh hem til syn annars tringe the them vib met sigh, helthen aff Wermeland sitther hemme ighen, them wendhe her Stens foghate Niels Ienson, then dell som nesth liggher Norghe, thet wore nyttuth ath her Knuth finghe scriffuilse, han motte

snarth hylle them til sigh oc neffsa them andhre som thenne vpresningh giorth haffue, her met idher then alsmektuste gud befalendis oc worth hop staar nw til gud oc til idher. Ex Husaby feria ij proxima an(te) Michaelis anno domini xc septimo nostro sub signeto etc.

Udskrift: Erligh oc welbyrdugh man her Henric Krwmedicke r[idder] heffwitzman pa Bahuss vor synnerlighe ghode [wen].

(1) Igjen udslettet.

To Lagrettemend i Rollag kundgjöre, at Gunnar Thorstenssön og hans Hustru Gunnor Thorgersdatter solgte til Thorgils Thorkelssön \(\) Markebol Jord i övre og nedre Gladheim (i Veglid) og oppebar Betalingen.

Efter Orlg. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levninger af begge Segl vedhænge. (Se ovenfor No. 374 og Brev af 5 Oktbr. 1501 nedenfor).

436. 8 Decbr. 1497. Risteig.

Ullum mannom som thetta breff see eller høræ sender Torger Herlekxsson oc Nilis Ionsson lagrettismen i Rollaghs sokn i Nummadal q. g. oc sina kunnucth gørende at wi worom i Riste i sydher gørdhe som ligger i Rollaghs sokn i Nummadal fredagh epter Niclasmesso dagh anno domini m cdxc viio soghom oc hørdhom wppa handh bandh ther(e) oc aff en halffwo Gwnnar Torstensson oc aff adra halffwo Torgiwis Torkilsson oc Gwnnor Torgersdotter hans kona Gwnnars kendes tha fornempde hiona oc i the sama handh (bandh) at the haffue [selt1 aternempde Torgwis en halffwa marka bool iardhe bodha offre oc nedre gardhe i Gladem from thum oc ther(e)s erwingha oc fater2 wnder Torgwis oc hans erwingha til ewerdheligh eigho met allom thum luthom oc lundom som thum iærdhom ligger til oc leget haff(e)r fron forno oc nya wthan gardz oc innan allungis okerlausen for huariom mannom oc for betalat fyrst penningh oc opste oc alle the som koups ther kom. til sannind hengho wi wort incigle før thetta breff som gort var som dagh oc ara før seger.

(1) Tilskrevet over Brevet med Houvisning bid. — (2) Tilskrevet over Linica.

To Lagrettemænd kundgjöre, at Sigurd Thorkelssön solgte 12 Öresbol Jord i Steigen i Hofs Sogu i Rördal til Olaf Eyvindssön og Benkt Sæhjörnssön og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 1ste Segl mangler, Levning af 2det vedhænger.

2 Septbr. 1498.

Botne.

Ollom monnom them som thetta breff see edher heræ seendher Eywindh Halwordhson och Toorgylz Reydwlffzson swaarnæ lagrettesmen as Westhfollen q. g. och sinæ kwngerom mith med thetta woorth opnæbreff ath mith waarom as Bootthnæ kyrkægaardh synnædaghen neesth fore natiuitatis Marie virginis anno domini mcdxcviijo saagom ok hørdom as ath thei heeldom handom saman asif eino halffuo Olaf Ewindhson och Beinth Seebiornsson een aaff andre halffuo Siwgwrdh Toorkelzson med thy skilordhæ ath fornemde Siwgwrdh seelde fornemde meen Olaf och Benith xij ores bool jærdher j Steighen som liggher j Hooffsokn i Rerdaal skipreide aa Westhfollen med lwthom och lwnnindhom som til fornemde jærdhinon liggher och leegidh haffuer ffraa fonnæ oc nyghæ wtangaarz och innæn baadhæ nær och fiærre i waathæ och i thyrræ frelz och heimhoolth och okærelawsth for hwariom maanom thil salth aaffredes wadan Siwgwr och hans arwinghæ och wadher tidhnemde meen Olaf och Benith och teiræs arffwinghæ til æwerdelighte eighte, kendes oc tha før ooss i sama handebandhe Siwgwrdh Toorkelzson ath han haffde wpbaridh aff Olaf och Beinth førsthæ pæninghæ och systhæ som j kawp theres koom och honom wel ath noghdhæ til goodæ reidhæ, at saa y sandhed ær som forscreuit staar henge vy fornemde mend vaare indsigle nedhen for tette breff som giort var aar oc dige som føre sigher.

Bagpaa: breff for Steyghen y Hoffz soghen. Brevet sees af en senere Paaskrift at være lagt i Rette paa Stegen for 6 Lagrettemænd og Kongens Lensmand 1620.

To Lagrettemend i Mandal kundgjöre, at Saxe Olafssön solgte 12 Maanedmadsleie i Bskeland (i Halshaugs Sogn) til Gunnar Thorolfssön og erkjendte at have modtaget Betalingen.

Ester Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Levning af 1ste Segl vedhænger, 2det mangler. (Jfr. Dipl. Norv. V No. 942).

438. 2 Februar 1499. Vadeland.

Oliwm mannum them som thetta breff see eller heræ læsæ hælser Aslack Ingworsen oc Ywær Asmwnsen sornæ lowrættis men vdi Mandall q. g. oc sinæ kwngierende med thetta wort opne breff atwii aa Vadæland anno dominj 1499 kyendermess daghen herdom oc sanom aa handerband theræ en saa hiæd Saxæ Ollwffsen en awff andhre jee Gwnner Torruiffsen war thetta thaa i handherbondæ theræ at op-

nempdher Saxæ Ollussen soldæ thiisse brewiser Gunner Torrulsen xii mamathælegæ i iordhen Eskæland for vi marck guls i gasdom oc gillwm pening jndhen gartz oc wthen gartz wotum oc tiwrdom oc altz thet som tiill hasswer læid straa swndom oc nydom særdæ hanstawsswer i mellom friæn oc frælsæn for allwm lo(g)ligom aagong. Oc kændis thaa forde Saxe Ollussen ath han hawssdæ opborit sirstæ kob oc siænistæ oc althet ther i mellom war i godom pening oc gillom saa ath hannom wæl stneghet oc skoth sforde xii mamathælegæ i Eskeland sfraa sæg och sinæ estherkomæ oc frii oc qwit vndher sforde Gwnner Torrulsøn oc hans esstherkomæ. Thetta her kendis han vndher handæbondæ siin. At saa war i sanhiæd som nw er scressuid henger wii wort *jngslæ vndher thetta bress datum die loco et anno vtsupra.

Kong Hans giver Biskop Herman i Hammer, Hr. Knut Alfssön (af tre Roser)
samt Lagmændene i Oslo og Tunsberg Fuldmagt til at dömme imellem
Hr. Henrik Krummedige og Peder Gris om den Arv, som dennes Hustru
har oppebaaret af Hustru Gudrun i Bö.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Halvark m. Spor af udv. Forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 31-32).

439. 14 Juni 1499. Stockholm.

Wii Hanss met gudz nade Suerikes Danmarckes Norges Vendes oc Gottes konning hertug i Slesuig i Holsten Stormarn oc i Ditmersken greffue i Oldenborg oc Delmenhorst helsa ider oss elskelica werdogæ fader her Herman bescop i Hammer her Knudt Alssen ridder wor man oc thiener Erich Ericssen lagman i Osloo Tormodt Ionssen lagman i Tonsberg kærlijka met gud och wora nade. Kære wenner vether at oss elskelica her Henrich Krwmmedige ridder wor man oc read haffuir ladet berett her foræ oss at han haffuir till tall till oss elskelica Peder Griiss wor man oc thiener for nogen arff som hanss husfrw opborit haffuir aff husfrw Gudryn i Bø etc. som han selffuir ythermera berette Thii bedom wii ider befale oc met thetta wortt opna breff fuldt macht giffue ati met thet alle førstæ forsamblæ ider paa beleylig tiid oc stedt oc stempne them foræ ider paa begge sider oc hører the sagher som them emellom ære oc skyller them ther swo at met rette som i welen antswara foræ gud oc wara bekent foræ oss. Bedendes oc bywdendes ider som forne sag paa rører ati methe foræ fora dommere nar och hwar the ider ther om tillslige oc lyder oc wndtgieller hwer wil syn stedt hwess the ider ther om foræ rette aff sigendes worde. Ware thet swo sage at nogen aff them ey force ider methe

wilde oc ær ey wti lagligen forfaldt tha giffwom wij ider fuldmacht at skickia then som tillstede kommer rett epthir syn bewisningher som han met i rette kommer oc lader thet engelunde. befalendes ider gud. Giffuit paa wortt slott Stockholm sanctorum Viti et Modesti apthen aarom etc. xcix° vnder wortt signet.

Dominus rex proprie.

Bagpaa: Per Gris. - Her Galles aruingh.

Kong Hans erkjender, at han med Albrekt Skriver har modtaget fra Hr. Henrik Krummedige, Hövedsmand pas Bashus, Sölv og Penge af Sagören samt af Boden for Lasse Skjold, paslægger ham at drage til Oslo omkring Midten af August for at höre og ordne Sager, navnlig angasende Boden for Arild Kanes Drab, samt foreskriver Forholdsregler med Hensyn til hans Reise til Kjöbenhavn, om Kongens Skib, der skal have Ladning, om Kobber og Tin etc.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Kvartark m. udv. Forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 32 No. 29.

— Jfr. Dipl. Norv. i No. 1000, il No. 1001, V No. 977 og 981, VI No. 625.)

440. 20 Juni 1499. Stockholm.

Hanss met gudz nade Suerikis Danmarckis Norgis etc. konningh hertug i Sleswiig oc i Holtzstenn Stormarnn oc Ditmerskenn etc. Vor sønnerlig gunst tillfornn. Vider kere her Henrich at wij haffue annammet thet sylff oc penninge som j oss nw met wor skriffuer Albrecth sende oc j paa wore vegnne fanget haffde till sakerere oc aff then bodht effther Lasse Skioldht hwess siell gud haffue. Oc bede wij ether kerligen ati vele omage ether oc fare till Asloa om wor frwe dag dyre nest kommendis till rette at høre ther the saker som ther the forekommendis worde oc ramme oc vide ther met oc met then bodh som vigeris skall fore Arilde Kane wort bestæ oss twiffler doch inthet ati thet joo gerne gøre oc torffue j ey omage ether hid till oss eller annerstadz førre end gud vill at wij kommende worde till Køpnehaffnn tha vele wij bywde ether till hworledis i ether ther vdi haffue skulle. Oc hwat koper oc thin som i nw haffue eller her effther paa wore vegane fangende wordde thet vender oc gører oss i penninge om i kwnne, kwnne i och icke tha sender oss thet till Køpnehaffn. Oc er wort skib Bodequasth igen till ether kommet eller her effther kommende wordder tha lader thet fange ladht oc komme szin wev igen thet velo wij kerligen oc gerne met ether forskylde, oc nar wor skriffuer Albrecth igen till ether kommer, tha vele wij met hanum skriffue ether hwat wor velie oc begiære er ythermere. Befalendis ether gud. Schreffuit

paa wort slot Stocholm torsdagen nest effther Botulphi abbatis aar etc. xcixo vnder wort signet.

Udskrift: Oss elskelige her Henrich Krwmmedike ridder wor man raadht oc embitzmann paa Bahwss.

Fire Mand kundgjöre, at Thorsten Elefssön lyste for dem, at han havde solgt, hvad han eiede i söndre og nordre Helvedesrud i Opdals Soga i Numedal, til Thollef Jonssön og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Brevet har kun havt 3 Segl, der alle mangle.

441. 25 Juli 1499. Hallingdal.

Allom them ghodom mannom som thetta breff se edher hera konuch gherom wi Engilbreich Laffrenzson Ewindh Gwttormson Thorgger Gestson Halword Ellingzson med thetta wart oppna breff ath wi warom widh Hoolz kirke sancthe lakopzdaagh anno dominj mcdxc nono herdom och saagom a handar handh theras Thorssten Elæffzson ok Tholleff lonsson adhørnemd Thorssten liusste thet fføre oss ath han hawer selt Thollewe Ionsson saa mykit som han atthe j Helwithis rwdi baadhe i syddre gardenom och i nørdre gardenom med allom lwtthom ok lonnendom som thil førnemda jorder Helwithis rwdh ligger och legit hawer i ffraa ffonna ok nyia withan gars ok innan thil retthe endamerke och ligger addernemda iorder i Opdalz kirke soken i Nomedale i ffraa megh Thorssten ok mina erwingga ok wnder Tholleff Ionsson och hans erwingga thil ewerdelega egga ok alz affredis. Jtem kennoss iegh och fførnenid Thorssten Eleffson ath iak hawer opborid aff Tholleff Ionsson fførssta penig och øffzsta ok alla ther i mellan som i wartt koop kom. ok thil ytther(mere) ssannind och hoggre fforwaring her wm hengiom wi war incigle neden for thetta breff som giort war i Hallinggadal degi och aare som fføre segger.

Tre Mænd kundgjöre, at de hörte Veterlid Björnssön give Dyre og Aslak Onssönner to Markebol Jord i Kaupaker pan Smörklep i Vinje Sogn som Tjenestelön, hvis de tjente ham til hans Död, hvilket de ogsas havde gjort. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle.

442. Febr.—Marts [c. 1500]. [Vinje].

Ollum monnum them som thettæ breff see æller heeræ kunnikt geerandhæ ath mith worum a Smeerklepp looguurdagh(e)n ij fuul-

leuikuu fastæ anno domini m¹ saaghom ok høørdhom a handerbandhæ af eyna haluæ gaaf Wetelith Byørnson tuegghe markæbool ierdher ii Kaupakre som liggher a Smerkleppær ij Winea sokn fra seegh ok sinæ arwyngæ fryelsth ok heemoolth feer huaarie mannæ withen gardz ok innan som ligiith haauær froo fornæ ok nyyghæ ok giuith haawer fordæ Vetæliith Byøørnson Dyyræ ok Aaslakær Ondhsyynyyr, framdeles gaaf fordr Wetelith thennæ tydhnemdhæ jordæ parth Kauupradh ij teyres tenestæ leen ok tey honom tænthæ swaa lenggæ som hans liif rook tiil, ok they ok swa giordæ. jtem tok ok Sweyn Arneson ii skeliggæ witnæ a book swooræ som swa heyther Ingwar *Guuluulfs dotther ok Asiille Guunnuulfs dotther ok lagliggæ stemder waar Rooff Dyyræson som Wetelith ærwinghæ waar. Til m(e)yræ wiissæ seeth(e)r Swen Arneson ok Grøødgardær Byøønson Byørn Tyæstolfson sinæ incigle for thettæ bref som giorth waar synnædaghen fyyræ askæ odhens [dag²

(*) Efter m fölger et usikkert Tegn, som maaske kan betyde etc. — (*) Tilskrevet i Margenen; Resten af Dateringen ufuldfört.

To Mend afgive Forklaring om Udfaldet af de Forhandlinger, som de paa Aasulf Jonssöns Vegne have fort med Hans Ormssön, hvem Aasulf havde afhugget en Finger, og Amund Pederssön angaaende den Besked, som denne og Hans Ormssön havde bragt Aasulf fra Lagmanden i Tunsberg; Hans vilde holde sig til Lagmandsdommen, medens Aasulf, der allerede havde betalt en Del af Böderne, önskede at indbringe Sagen for Rigsmandet.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Levninger af 2 paatrykte Segl.

443. Febr.—Marts [c. 1500.] Hudreim.

Myrom oc Paal [Bor¹ Thorgrymson at beskiedelig man Asulff Jonson bad os om at gaa thyl Hans[son² Orm med sek ok høre wideratthe theres om giøld som Assulffwe wart oppa dømpt j Tensberge for thet han beg j fing aff førnempd Hans. fel tha rekningskap theres saa at Hans hadhe borid op aff Assulff xxxii ther fore oc bød tha Asulff hanom xii mark ther owen oppa om thet were til gode giert oc worde hans win. Swarede tha Hans oc sagde at han wilde holde oc haffwe som lagmannen i Tensberg hade dømpt hanom til oc inthet mindre. Sade tha Assulff at han wilde høre for rikiens [rad¹ raad here laglighe han hade dømpt oc med hanom farid, oc bød samstundes at han skulle legge med hanom for rikiens raad, oc Hans ekke wilde wthen sagde seg wilie fylgie lagmannens [døøm¹ doom. Kiennes oc ek fornempd Paal

oc Tord Iwerson logrettes men at tidnempd Asulff bad os om at gaa med sig til Amund Pederson oc høre hans witnesburd oppa lagmannen i Tonsberg hure han hade sent Asulffwe bod med tidnempd Hens oc hanom at Asulff skulde inthet klage oppa Hans eller tyngie hanom i nogrehande maathe thet skulle [lys¹ liise oc helpe hanom for retthe nar the kome ther badhe. Hulkit Amund tilstod fullelig oc stood thet oc til at han sade hanom lagmannens ord. Tyl ythermere sannid oc bewisning os laglige til krafdom trykkiom wy wor insigle for thette breff som giort wart a Hudremæ feria 4a proxima post dominicam Oculi.

(1) Fra [igjen udslettet. — (2) Fra [senere urigtigt tilfoiet.

Kong Hans paalægger Indbyggerne paa Sundmöre ufortövet at erlægge den dem paalagte Bod for Arild Kanes Drab til dennes Arvinger.

Ffter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Halvark m. bagpas trykt Segl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 35 No. 33. — Jfr. ovenfor No. 440).

444. 4 Juli 1500. Kjöbenhavn.

Wii Hanss met gutz nadhe Danmarcks Sueriges Norges Vendes Gottes konningh hertug vdi Sleszuig oc i Holsten Stormarn oc i Ditmersken greffue i Oldenborg oc i Delmenhorsth helsæ woræ kiæræ vndhersallæ som byggæ oc boo i Sø(n)dmør kierligen met gud oc wor nadhæ. Vither kieræ wenner at oss er till wethindhæ wordet oc forkommet at then bodh som i skwllæ giwæ Arild Kanes arwinge foræ hans dødh hwes sieel gud nadhæ er ey en nw wdkommen. Thij bedhæ wii ether allee oc biwdhee oc hwer scrdeless som met swodan bodh igeensta ati met thet førsthæ oc wforteffret ladæ then fram kommæ oc antwerdes them forme Arildh Kaness arwinge saa framth som i willæ ey lidhæ ther skadhæ foræ oc ther om standhe [them till rethe effther Norriges lowsth. Thii ladher thet inghen lwndhæ wndher worth hylleste nadhe oc breuebrudh. Giffuet paa vort slot Kispinhagen lewerdagen næst effther wor frwæ dag visitacionis aar etc. (x)vc vndher vort signet.

> Relator dominus Henricus Krwmmedike miles.

Bagpan: bre(ff) till Swndmer. Og med Hr. Henrik Krummediges Hesad: bod efft(e)r Aril Kanne.

(1) Tilskrevet over Linien.

409

Engelbrekt Lafrenssön erkjender, at han var tilstede ved et Jordebytte, hvorved Seeming Asmundssön overled sin Breder Vebrand 14 Markebol Jord i Ruden med dennes Andel i Tufte (i Opdal i Numedal).

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglet mangler.

445.

[c. 1500.]

[Opdal.]

Thes kennes *iahc Engilbrich Lafarenzson med thetta mith opna breff adh i[agh] v[ar] ner herde och saagh oppa ad Svenvgh Asmvasson byitthe iordom widh Vebrandh Asmvasson broder sin ffeek tha fforenemder Vebrand halff annad markaboll iordh j Rwdennæ ffore then lytthbord som han atthe j Tyffthym med allom them lythom och lynnendom som thil ligger och ligith halfuer jffra ffonna och nyio och thil saanind her wm henger iagh mith incigle ffore thetta breff som giorth war degi och are som ffore segger.

To Lagrettemend i Numedal kundgjöre, at Thorgils Thorkelssön erkjendte at have solgt til Thorgils Thorgeirssön sin egen (men ikke sine Börns) Halvdel i Gladheim (i Veglid) og det halve Kvernestöd m. m. samt at have modtaget Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. 1ste Segl mangler, 2det vedhænger, utydeligt. (Jfr. m. en Afskrift fra 17de Aarhundrede sammesteds. — Se ovenfor No. 436).

446.

5 Oktbr. 1501.

Gladheim.

Ollum mannom som thetta breff see eller høræ sender Torgwis Torkilsson oc Tordh Lidwardhsson lagrettesmen i Nummadal q.g. oc sina kunnuct gørendhe at wi worum (a) Gladhim som ligger i Weglidh sokn i Nummadal tisdagh næst epter Michilsmesso dagh anno domini md primo kendis tho Torgwis Torkilsson met hio oc handh at han haffwat selt Torgwis Torgeirsson helthan i Gladhim i iiii huso landh sin iordhe eke sin barnes iordhe f[ro]n seg oc sina [ergum¹) erwingha oc ater wnder aternemd[an] Torgwis oc hans erwingha til ewerdeligh eigho met allom thum luthom oc lundhom som ther ligger oc legit haffwer fron forno oc nja wthan gars oc innan met fiske oc fylghe oc alle adra weidstadh oc allunghes okerlausan før harium mannom oc halffwo quarne stedh som ligger til Gladhim oc syster luth i Skrøke oc før bitalat fyrst penningh oc øpst oc alle the som koupa ther kom. til sannind hengha wi wort incigle før thetta breff som giort war dagh oc ara før seger.

(1) Igjen udslettet.

Mons Monssön, Prest pun Rolleg, og Thord Lidvardssön, Lagrettemand sammesteds, kundgjöre en Overenskomst mellem Thorgils Thorgerssön og Thorgils Thorkelssön anganende Salget af Halvparten af Gardar (Gaarder) i Veglid Sogn i Numedal og Betalingen derfor.

Ester Orig, p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Sogl vedhænge, utydelige.

447.

5 Decbr. 1501.

Mykiestuge.

Ollum mannom som thetta breff see eller beræ sender Magnz Magnsson p(re)ster a Rollagh oc Tordh Lidwardhsson lagrettesman i the sama stad q. g. oc sina kunnuct gørendhe at wi worom i Myklæstugho som ligger i Weglidh sokn i Nummadal [sunnudag for Niclasmesso dag¹ anno domini m d primo soghom oc hørdhom handh bandh ther(e) oc aff en halffwo Torgwls Torgersson oc aff adra balffwo Torgwls Torkilsson. kendes the fornepmde Torgwls i the samma handh bandh at han halfwat selt aternempde Torgwls helthen Gardhar som ligger i Weglidh sokn i Nummadal fron seg oc sina erwingha oc ater wnder aternempde Torgwls oc hans erwinghe til ewerdeligh eigho met allom thum luthom oc lundhom som ther til ligger oc legit halfuer fro forno oc nya wthan gards oc innan oc allunghes akerlausan for hauriom mannom oc før bitalat fyrst penningh oc øpste oc alle the som koupa ther kom. til sannind hengha wi wort incigle før thetta breff som giort war dag oc ara før seger.

(1) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hertil.

Diderik Henrikssön i Lödöse beder Hr. Henrik Krummedige, Hövedsmand paa Baahus, om Fred for Hr. Jöns i Spitalen, saadan som der er tilstaact andre, der have haandganget ham; han vil til Gjengjæld stadig være ham til Tjeneste.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Khhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike.)
Brevform; Kvartark m. Spor af 3 forskjellige udvendige Forseglinger.

(Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 459).

448.

[Vaaren 1502.1]

Lödöse.

Venlig oc edmiwkelige helso nw oc altid forsend met gud. Ma i withe kere herre ath her Jens i Spittalen hafde bud til mik nw strax met thenne samme bondhen swa at jek skulle wera budh til ider til thet besthe swa at han motthe nywthe sama fridh som Alleheredh oc andre heredh nywthe som ider hauer hand ganghet oc swa som the godhe klerke nywthe som i forscrefne hered boo oc swa som her Lares i war by oc her Hans i Fesberg som oc hawe Konongh geld

ath han matthe nywthe then same deel or wilkor som the nywthe tho wil han wara ider vndersatte or til wilia nath or dag hwar han kan formaa beder [herre² iak ider kere herre atj wythe or ramer han(s) beste thet er hans storlige tro til ider kere herre wille i wel gere or biwdhe honnom til ath han motthe kome sielff til ider or j sit beholt ighen heller i willen biwdhe mik ath jak biwdher honnom ider willa til ther wil jak mik altid gerna efter retthe. Her met ider gud befalendis or riddher sancte Jerien or er jak altid redheboen gere huat ider liwft er. Screfuet j Ledese formiddag j dag som klocken slo x.

Didrik Henricson.

Udskrift. Erlig oc welbørdog herre her Henrich Kromedich høfuesman pa Bogehws met kerlig sendis thetta breff.

(1) Eller Sommeren 1497? - (1) Igjen udslettet-

To Lagrettemend i Mandal kundgjöre, at Halstein Matthissön solgte til Gudthorm Alfssön hele Ro (nu Rod) i Halshaug Sogn i Kallelands Skibrede og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christianis. Begge Seg mangle. (Se Dipl. Norv. III No. 848).

449. 22 Mai 1502. Halshaug.

Ollom monnom them som thetta breff see eller høyre sendher Trondh Gwnnerson (och) Brich Torkielson logretes men j Mandhal q. g. och sinæ kwnnwgh gerande ath wi warom aa Halsogh kirkiæ gard swnnedaghen nest efther sancte Halwordh dagh anno dominj mdii saghom och hørdom aa ath their heldho handhom saman aff eino j Gwttorm Alfson en aff andhre j Halstein Matisson war thet theris handherband ath Halsten fod seldhæ Gwttormæ Alfson alth Roo som lygher j Halsoghæ sokn och j Kallelandh skypreidhæ frelsth och akerlawsth med lythwm och lyndo(m) som til lygher och leghith haffwer fra fornæ och nygio withen garss och jnnan iiii honstawer j myllom. jtem for withen ij mamatheleigho som ther jnthet til kommer. Jtem kendis och Halsten fod haffwæ wpboredh fystæ penyngh och systhæ som j kawp theire kom. Tyl sanendh hengiæ wy war jnsyglæ for thetta breff som gjorth war dagh och ar som fyr sigher.

Egil Rystenssön pantsætter 3 Markebol Jord i Thveten i Vesterdal i Brunkeberge Sogn til Orm Ledulfssön som Böder for dennes afdöde Broder. Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Kant af Brevet med Seglene afklippet. (Jfr. Dipl. Norv. 1 No. 1083).

29 Juli 1502.

Flatdal.

Thet kennes iak Bil Estensson at iak sætther Orm Ledwiffsson jij marka bol jorder j Tvedten j Vestherdal som liggher j Bruggabiærssokn effther sin broder gud hans saal nade fræls oc hemhult for huarium manne med lutum oc *luningom som til liggher oc leget haffuer med fiske oc fygle oc alle veide stadom vttan gardz oc jnnan fran ffordom Bil oc vnder ffordom Orm oc hans rette arui(n)ge til everdelegæ eigo oc thet kendes iak for huarium mane oc til mera saninde herom tha hengom vi vor jnsigle fære thetta breff som giort var j Fflatdal *om in die sancte Olaue som sa heta Kolff Helgesson oc Otaff Pethersson anno dominj m d ij.º

Hr. Henrik Krummedige beretter sin Hustru, Fru Anne Rud, om sin Reise, og at Bönderne i Vettehered have handganget ham og lovet at möde for Akershus; selv vil han den fölgende Dag drage for Tunsberg og beder Pru Anne og hendes Fader at have godt Tilsyn med Slottet (Baahus) og Fogderne.

Ester Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Kvartark m. Spor af udv. Forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 46—47).

451.

30 Juli 1502.

Korshavn.

Wenlig oc kerlig hilssen fforsent met gud. Vide mo tw kære hustry, at sa som wij skildis at, tha bleff jek then nat i siøen, oc annet dagen kom jek jnd i Wetthe herret oc hadde nær kommet til slags met en hoff bønner, dock gjorde the then deell, som jek war begærende aff them, oc haffue handganget mig oc sagt at the wille leffue oc døe met mig pa wor nadige herres vegne oc skulle the gøre ith tall ffolck wt, oc medhe mig ffor Agerss hwss, oc acther jek j dag nest gutz hielp oc drage ffor Twnsbergh, oc gøre mit beste ther som wor nadige herre thror mig till, bedher jek tig kære hustry at thw seer well til slottet met thin ffadher oc met ffoiddherne, som tw wist at oss liggher bodhe mackt pa, Jek will se till pa myn syæ at oss skall jnthet skadhe, her met tig gud befalendis oc sancte Oluff koning til ewigtiidh. Scriffwit i Korshaffn løerdagen nest effther sancte Oluffs dag anno dominj m d secundo vndher mit indzeylæ.

Hinrick Krwmmedicke. riddere

Udskrift: Erlig oc welbiirdig qwinnæ ffrv Annæ Rudz dotther sin kære hustrv kerligen sendis.

(1) Rettet hertil fra: Agherssbuss.

Hr. Henrik Krummedige tilskriver sin Hustru, Fru Anne Rud, om forskjellige Anliggender, mest vedkommende Slottet og Lenet, og beretter, at Almuen har handganget dem, hvor de hidtil ere komne; idag skulle de underhandle med Almuen i Omegnen af Oslo og derpaa strax begynde Beleiringen af Akershus.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummediko). Brevform; Kvartark m. udv. Forsegl. (Slutningen trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 48 No. 53).

452. 14 August 1502.

Oslo.

Wenlig oc kerlig hilssen fforsent met gud. Viide mo thw keræ Annæ, at jek ffick nw thin scriffuelsse som tw screfft mig till om wor nadige herre, oc om the læn thw scriffwer om, tha mo thw [lade bestoidh1 [ramme wort beste ther met som tw wist oss liggher macht pa. 2 til gud wil iek kommer hiem igen. Som thw scriffwer om thet smeer tha mo thw selff betemme ther met, oc fforseith oc ram wort besthe ther met, oc at wij kwnne fa penninge oc klædhe jgen met thet spareste, oc er ther noget ydhermere smør som thw kant ombære fra slottet, thet mottw oc sieliæ, oc er ther noger aff swennæ som haffue icke ffoith penninge tha lad them faa til skellighed aff hues deell ther kommer ind aff lænæt oc kommer ther nogher gode karlæ som willæ thiene for klædhe oc penninge som tw vist myn ganningh er tha tag them til tig, oc bedher jek tig kære Annæ at tw seer well till slottit met thin fadher, for illebrand oc forrædhelssæ som tw wist at oss liger storlige [ma]ckt vppa, at tage oss ware ffore, oc lader foiddhernæ komme ind aff lænet hues deell som wterloffw[it] oc igen stor. Oc mo tw wide kære Annæ at almwgen haffwer handganget oss pa wor nadige herris wegne sa lang(t) som wij haffue en framfareth oc wille nw i dag tinge met then almwge her er om kring, oc wille strax j dag drage her for slottit, oc gøræ wort beste oc bewisse oss som wor nadige herre thror os tiill, kære Annæ forfar thw nogher zerende om wor nadige herre, tha biudh mig thet till, oc alle andræ erende, oc lad see wel till met Sophie. her met tig gud befalendis oc sencte Oluff koning. Scriffwit i Oslo wor ffrvæ affthen dyræ anno dominj md2º wndher mit indzeyle.

Hinrick

Krwmmedicke riddere.

Udskrift: Erliig oc welbiirdig qwinnæ Annæ Rwdz dotther sin kære hwstrv kerligen sendis thette breff etc.

(1) Fra [igjen udslettet. — (2) Fra [tilskrevet over Linion.

To Lagrettemend kundgjöre, at Thorbjörn Halvardssön kjöbte 3 Markebel Jord i Skredeland i Tyredal af Rasmus Nilssön, 1 Markebel i samme Gaard af Asgeir Björnssön og hans Hustru Gudrun og 1 Markebel af Thellef Björnssön og hans Hustru Ingeborg, hvorfor de alle erkjendte at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Levninger af begge Segl vedhæage.
(Jfr. Dipl. Norv. VII No. 491).

453. 9 Oktbr. 1502. Roaldstad.

Ullom mannom som thetta breff see heller hære sender Torer Tollefson oc Haluord Orinsson logretismen g. gudz oc syne kwnnokt gærende ath wy vore aa Roalstadom som lygger i Tyredal synnedagen næst fær weternæter anno dominj .m.º d. ij.º sagom oc hærdom a ja oc handerbande thera aff eno holuo Torbiæn Haluordson æn aff andre haluo Rasmus Nielson med ty skylorde at færde Rasmus selde færde Torbiœn iii marke bol jorder i Skredeland som lygger i Tyredal. kæpte oc færde Tærbjæn .i. marke bol aff Asger Bjænsson oc Gudrun kone hans oc .i. marke bol aff Tolleff Biænsson oc Ingeborg kone hans i samme færde Skredeland frælst oc hemholt fær hwariom manne med ollom lwtom oc lwnnyndom ssom ther til lygger oc leghet haffuer fro færne oc nye wthan gardz oc innan. Kendis oc færde mæn Rasınus oc Asger oc Tolleff at the haffde opburit (for) forde jord forste pening oc æsste oc al ter i mellem epter ty som i kæp there kom. Tyl ytermere wisse oc sannyng her vm henge wy wor insegle fær thetts breff som giort war aar oc dag som fyre seger.

Bagpaa, yngre: Skredeland.

Den udvalgte Kong Christiern (II) tilbyder Hr. Henrik Krummedige, Hövedsmand paa Baahus, Hjælp og Forstærkning i Anledning af det Tab, han har berettet at have lidt, da Nils Ravaldssön bemægtigede sig Konghelle.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Kvartark m. Spor af udv. Forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 52 No. 59, — Jfr. Dipl. Norv. I No. 1046 og VIII No. 465).

454.

21 Januar 1503.

Gladsaxe.

Crist[ier]nn met gudz n[adæ vduald konning till Dan-]
marck och Suerigæ ret [arffuing till etc.]

Wor sønderlige gunst tilforn. Kære [her Hin]rick som j screffue oss til ath Nielss Rawelssen er komen til Kongelde met eth tal falck och [the greffue och sloge ther noger aff ethers swænne,

haffge i ther fore brosth pa falck eller nogen anden deell tha bywder oss till. Wij welle skicke och flij ether huess i behoff haffuer oc tacke wij ether kærligen fore then troskaff som i beuissæ wor kære herre fader och oss i thenne twetreckt och krij huilket wij welle kærligenn met ether forskylde i huess made wij kwnne. Befalendis ether gudh. Screffuit pa Glaxesse løffuerdagenn nest efftir sancti Marcelli pape dag aar etc. md 3.0 Wnder wort signet.

Udskrift: Oss elskelige her Hinrick Krwmedige ridder wor kære herre faderss mand och raad oc embitzman pa Bahwss.

(1) Tilskrevet over Linien.

Kong Hans sender Hr. Henrik Krammedige, Hövedsmand paa Baahus, Undsætning med sin Hofsinde Otte Rud, hvem han skal overgive Slotsloven, for selv at begive sig til Kongen, der vil tale med ham i vigtige Anliggender.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike).
Brevform; Spor af et lidet paatrykt Segl og af udv. Forsegl. m. et stort.
(Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 53-54 No. 61 b).

455. 12 April 1503. Kjöbenhavn.

Hanss met gudz nade Dan[marcks Sueriges Norges etc. koningh] hertug i Sleswig oc i Holtzstenn [Storm]arn oc Ditmersken.

Vor sønnerlig gunst tillfornn. Vider kiere her Hinric at wij sielffue vilde gernne ware ider till ordz fore sønderlige ærende skyld wij met ider haffue at forhandle oc tale oc sønde wij nw till ider thenne wor elskelige hoffsindt Otte Rwdt met ith talfolck ider till hielp oc vndsetningh bedendis ider gerne oc kerligen ati anttworde hannom slotzloffwen met nogre aff iders swenne som i ther till betroo till iderss hand at holde oc forware, oc lader indkomme paa slottet aff thet wort folch som Otte met seg haffuer swa meget som behoff gøris, oc giffuer ider teden oc till oss, oc paa thet j skulle videt oc i sandningen betroo at thet er wor vilge oc begære ati ider her vdi swa holde oc haffue skulle, tha haffue wij schreffwet met wor egen hand neden paa thette wort breff oc tryct wort secreth som wij sielffue ner oss haffue till signet oc swa her neden paa her met ider gud befalendis. Schreffuit paa wort slot Nykepingh klockenothenssdagh aar epter gudz burd md iij. o Vnder wort signet.

Egenhandigt: Johannes rex Dacie.

Udskrift: Oss elskelige her Henrich Krwmmedike ridder wor man raad oc embitzman psa Bahuss.

Johan Jepssön (Ravensberg), Biskop i Roskilde, anmoder Hr. Henrik Krummedige, Hövedsmand pan Holbek, om at lanne ham 40 eller idetmindste 30 Skerpentiner og andre Bösser til Brug pan et Skib, hvormed han skal fölge Kongen til Tydskland; hans fleste Bösser og Verger ere nemlig pan et andet Skib, som han har lannt Kongen til Brug pan Toget til Norge.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Kvartark m. Spor af udvendig Forsegling. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 143-44).

456.

15 Juli 1503.

Roskilde.

[Johannes dei] gracia episcopus Roskildensis.

Sincera et amicabili salutacione jn domino premissa. Kære her Henrick syndhe(r)ligh godhe wen i mwe withe thet wii heffwe nw stort brosth paa bysser och werye till wort skyb thii wii haffwe nw læeth wor kæristhe nadighe herre wort skib till Norghe met alle thee besser och verghe ther wore paa och skwlle wii nw selffwe personlighe felghe hanss nadhe till Tyslandh met thet annith worth skib thii bethe wii ether kerlighen ath i willle well gore och lææ oss foritiwe eller och trædiwe atmynsthe godhe skerpentyner [oc]h andhre besser till samme reyse that snaristhe wii komme hiem affh samme reyse ighen the skwlle i fangghe them san godhe ighen och bliffwer ther noghen bresth pan the wille wii gere ether opretnyngh ther fore san ath thet skall wære aldeliss wdhen ether skadhe. kære her Henrick her forladhe wii oss wisselighe till och wille thet kerlighen met ether forskyldhe hwath modhe wii kwndhe. kære her Henrick wii bethe ether kerlighen ath i wille scriffwe oss swar her paa till ighen met thette samme wort bwdh ath wii widhe ath retthe oss effther hwar wii kwnne wære ether till welye och kerlighedh thet gøre wii altiidh gerne. Jn Christo valete. Ex Roskilde ipso die diuisionis apostolorum anno domini md tertio nostro sub signeto.

Udekrift: Strenuo ac nobili viro domino Henrico Krwmmedige militi capitaneo castri Holbeck amico nostro nobis sincere dilecto.

DIPLOMATARIUM NORVEGICUM.

OLDBREVE

TIL KUNDSKAB OM NORGES INDRE OG YDRE FORHOLD, SPROG, SLÆGTER, SÆDER, LOVGIVNING OG RETTERGANG I MIDDELALDEREN.

SAMLEDE OG UDGIVNE

AT

C. R. UNGER OG H. J. HUITFELDT.

NIENDE SAMLING.

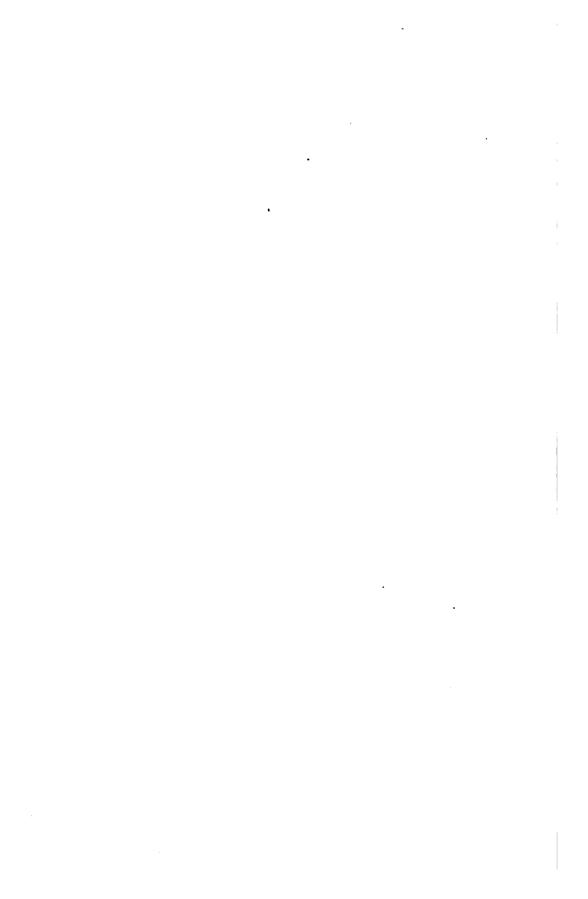
ANDEN HALVDEL.

-06**828**80-----

CHRISTIANIA.

P. T. MALLINGS FORLAGSHANDEL

1878.

Amund Sigurdssön, Lagmand i Skidesyssel, og tre Lagrettemænd kundgjöre, at Asbjörg Thordsdatter solgte til Salve Amundssön 2 Markebol i Loft-Borge i Gerpehs Sogn paa Uthöfund, hvorhos hun erkjendte, at Gaarden var Salves gamle Odel, og at hun havde oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Brevet har kun havt 3 Segl, der alle mangle. (Se nedenfor Brev af 30 Juli 1507 og Dipl. Norv. I No. 82, 919 og 1033).

457. 5 August 1503. Söndre Rong.

 $oldsymbol{0}$ llom monnom theim som thettæ breff see eller høræ sendher Amunder Sigurdsson lagman i Skydasyslæ Mattis Nielson Giislæ Stenson Gwnner Tostenson logrettis men q. gudz och sinæ kwnukt gerande ath mydh vorom a Rong i sydræ gardenom som ligger i Skeidis sokn j Bamblom lugerdagen nest [fore1 epther sancte Olaffs dag anno dominj m d tercio. Sagom och hørdom a ath thaw heldo handom sam**an** aff ennæ halffuo Asborg Tordz dotter en aff andræ halffwæ Saluæ Amundsson med thy skilorde ath forde Asborg selde Salffue tueggie markæ boll i Lupsborgom som ligger i Gerpinæ sokn a Vthøffwnd frelsst och heimholt fore hwarium manne med ollom luthum oc lwnnynom som til ligger och leget haffuer fra forno och nyo vttan gardz och innan fra sek och sinom ærwingom och wndher forden Salffuæ och hansærffwingæ til euerdaligæ eigho och altz odallz vidherkendis fordæ Asborg i sambræ handæ bandæ ath fordæ Lopth borger er Salffues gamble odall och hon haffdæ vpp boret fyrstæ pening och opstæ och allæ ther i mellum epther thy som j kaup theiræ kom. Och til sanynd her vm hengiæ myth vor incigle for thettæ breff som giort var degi och are som fyr sigir.

Bagpaa: breff fore tweggiæ markæ boll j Lopsborgom etc. vt videtur.

Hans (Theiste), Biskop i Bergen, Christiern Pederssön, Provst ved Apostelkirken, Henrik Bagge, Hövedsmand paa Kongsgaarden, og Erlend Frak, Lagmand, tildömme Eilif Andorssön en Grund ved Bryggen ved Navn Bratten, som hans Fader havde pantsat til Laurits Ingessön, Raadmand i Bergen, og som denne havde skjænket til vor Frues Altar i Korskirken; hvad Eilif eiede ovenfor Skytningsstuen paa den söndre Side i Gaarden, gav han til det nævnte Altar.

Efter Vidisse af 11 Februar 1656 i Bergens Museum (No. 1). Uden Segl. (Trykt i C. Frimanns Saml. af Stiftelser og Gavebreve 1 S. 238. — Se fölgende No. og Dipl. Norv. 1 No. 590.)

⁽¹⁾ Igjen udslettet.

26 Februar 1504.

Bergen.

Wi Hans med guds naade, bischop i Bergenn, Christen Pederssen, probist till Apostell kirche, Hendrich Bagge hoffuidtzmand paa Kongsgaarden, och Erlend Frach, laugmand her samestads, Hilsser meennige mannd, som dette breff seer eller hører, kierligenn med gud och sanct: Synuffue, kundgiørende med dette vor obene breff att i rette kom for osz paa probstegaardenn i Bergenn anno domini ett tusennd fem hundrede och fire, mandagenn nest effter Matthiædag, denn erlige mannd Eyleff Andorszenn och klagede paa enn grund med Bryggenn, som kaldisz Bratten, hvilckenn hannsz fader haffde pandtsett Lauredtz Ingessen, raadmannd i Bergenn, och forbe: Lauretz Ingessen haffde giffuedt denn grund till wor frue altare i Korszkirckenn i Bergenn; holtt vi derfore saa for med rette att forbe: grund haffde lenge lest sig sielsf igienn, och toches oesz saa denn gassue w-lossig att were. Huorfore dembte vi forb: Eyleff alld denn grund igienn paa nordennsidenn i forbe: Bratten. End saa megett som hand eyede offuenn for skietni(n)gs stuffuenn paa syndersidenn gaff hannd till forbe: vor frue altar j Korszkirckenn till evig eyedomm. Till ydermeere witterligheed henger vi woresz zechrett och jnndseigle for dette breff, som skreffuedt vor i Bergenn dag och aar, ut supra.

Dette at (vere) it ret exscriptum och rictig copie aff it gamelt pergementz breff, widner vij vnder schreffne, Bergen den 11 Februarij 1656.

Jonas Petreius

Christen Niellsen

Past. E. C. et P. N. m. m.

Comm: E: C: mpp.

Bagpaa: angahnde Bratten paa Contohret. No. 25.

Gaute, Erkebiskop i Throndhjem, Hans, Biskop i Bergen, og Christiern Pederssön, Provst ved Apostelkirken, tilkjende, paa Grund af en ulovlig Betingelse ved Pantsættelsen, Eilif Andorssön hans Odelstomt Bratten ved Bryggen i Bergen, som hans Fader Andor Nilssön pantsatte til Laurits Ingessön, og som af denne skjænkedes til vor Frues Altar i Korskirken, der siden havde oppebaaret den hele Grundleie; af denne gav Eilif Altaret nu 2 Bergergylden til evig Rente.

Ester Vidisse (as 11 Febr. 1656?) i Bergens Museum (No. 2). Uden Segl (Trykt i C. Frimanns Saml. as Stiftelser og Gavebreve I S. 238-39. — Se foregaaende No.).

459.

15 Septbr. 1505.

Bergen.

Wi *Gantho med guds nasde erchebischop i Trundhiem, Hans med same nasde bischop i Bergen, Christen Pedersen probist till Apo-

stell kirche hersamestedz, hilsser meennige mand, som dette breff seer eller hører, kierligenn med gud, och sanct. Olaff konge. Hermed giørende vitterligt at for osz i rette komm paa erckebispgaardenn i Bergenn die octava nativ: virginis gloriosæ anno domini ett tusend femb hundrede och femb, vellforstanndige mend, raadmend i Bergenn paa denn cene part, och paa denn andre part Eyleff Andorson, och klagede da forbe: Eyleff paa raadmendene om sinn odellsztufft som kaldedisz Bratten liggende wed Bryggenn udi Bergenn, som hansz fader Andor Nillsson for 40 aar baffude sett Lauredtz Ingessøn j panndt for nogle penger, (gnd begge derisz siell huuszvale) och forbe: Lavredtz Ingessøn lagde forberørte grund Bratten wnder vor frae altar i Korszkierchen i Bergenn, och altarett haffuer sidenn altid følgett grundelevenn som beløber sig aarligenn offuer 20 Bergar gylldenn. Och waar saaledisz wilkaaret och i breffuet indsett, att grundeleyen skullde intett affslaa, aff de penge som forbe: Lavredtz haffde wdgiffuett. Randsagede vi denne gang grandeligenn och siuntes osz denn wilckor w-lofflig att wehre och synderlig med guds loff at saadann rente schulde forintett regnis. Thi dembte vi forbe: Eyleff och hannsz medarffuing forbe: grund Bratten strax igienn vdenn alld ydermeere løszing. Samme vdgiffne penge giorde forbe: Eyleff aff sinn gode ville jomfrue Maria till tieneste, saavelszom och sig och sine foreldre till sielehielp, och vndte till forbe: vor frue alter to Bergar gylldenn aff forbe: grundeleve Brattenn till aarlig och evig rentte. Och till denne vor domb med vidneszbyrd och stadfestelsze, lader vi henge vores zecretter och indseigle for dette breff skreffuedt i Bergenn anno et die ut supra.

Dette att vere en rictig translation och rett exscriptum aff jt gamelt pergamentz breff widner wij vnder schreffne

Jonas Petrejus

Christen Niellsen

Past. E. C. et P. N. m. m.

Comm: Eccl: C: mpp.

Bagpas: No. 25. Angaende Bratten paa Contohret.

To Lagrettemænd i Thelemarken kundgjöre, at Björn Herbrandssön sölgte 8 Markebol Jord i Guvogaard i Haukelid med Ödegaarden Vogslid i Vinje til Dreng Björnssön for 8 Mark Guld.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

460. Uden Dag 1505. [Vinje.]

Ollom monnom them som thetta breff se heller høre sender Torger Haluordsson oc Sundridh Redarsson lagretis men a Tyælamarkina kuædæ gudz och sino ad mitt warom j hya oc sagom oc haurdom a ordh oc handerbandh thera j mellom aff eno haluo Bien Herbrandsson oc aff adro haluo Drengher Byønsson med the skylorde at fforder Byøn Herbransson sælde Drenghe Biønsson viij marker boll jarder i Gwuogarde i Haukalydh oc en ødhægard som heter Wagxlyd lyger oc til Gwffuogard som lyger i Winie sokn med lutom oc lunnidom vtan gardz oc jnnan som til lyger oc leget haffuer ffra ffonno oc nigho wndan fford Byøn Herbransson oc hans æruinghom oc epter kommandom oc wnder fford Drenger Byønsson oc hans eruingom oc effter kommandom til ewærdelica ego oc kendhes oc fford Byøn Herbransson ad han haffde vpboret aff Drenge viij marker gulz ffor fford jord Gwuogard, til øtter mere visso hengom mitt okor jnsygle ffor thetta breff anno dominj md quinto.

To Lagrettemænd kundgjöre, at Sigrid Olafsdatter solgte til Halleard Björnssön 4 Markebol Jord i Grepshus i Haukelidsbö (Vinje) for 4 Mark Guld. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Se No. 465 nedenfor).

461. Uden Dag 1505. [Vinje.]

Allom monnom them thetta bref se eller høre sender [Tor] ger Haluordsson Sunridh Redharsson lagrettis men quædiw gudz ok sino ad mitt warvm i hia saghum ok haurdum a eid ok handerbandh thera i millum Haluord Biensson ok Sygrido Olafs dotter med the skylorde ad ford Sygridh seldhe ford Haluorde Biensson iiii marker boll iardher i Ghreps hus i Haukalydha bøø med luthum ok lunnidum som ther til lyger ok leget hefuer i fra fonno ok nyo vthan gardz ok innan s(k)ogh ok mark holt oc hagha ok alla wedhastader badæ fyske ok fygle i fra Sigrido ok hennæ erwingher oc epterkomandum oc vnder Haluord ok hans erwingher ok epterkomandum til æwerdelica eygner ok lauk forder Haluorder henne Sygrido iii marker gulz ty ær han kwitter for te jord oc til otter mere saningh her vm hengum mitt okor jnsigle for thetta bref anno domini md quinto.

To Lagrettemend i Solör kundgjöre, at Gudleik Oddssön og hans Hustru Astrid erkjendte at have solgt til Gudbrand Eysteinssön et Örtugsbol Jord i nordre Gjölstad i Berge Sogn (nu i Brandvold) og at have oppehaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levning af 1ste Segl vedhænger, 2det mangler.

Hofsaas.

Ollom mannom them thetta breff se ællar hæræ sænder Laffrins Laffrinsson Erik Arnson surne lagrettis mæn i Solæyor quædo gus ok sina konnocth gorandis ath mith varom oppa Hofos i Bærga sokn i Solæyor sagom ok hærdom ath the hællo handom samman af eno halffuo Euin Olaffson i fullo ombode Gudbrandh Østinsons en aff andro halffo Gudlek Odson ok Asteridh egin kona hans. kændis tha førnæmpdh hion i samma handirbande ath the haffde sælth Gudbrandh Œstinson i œrtoga bol jordh j nordasta gardenom j Gælistada som liggir j Bærga sokn i Soloyor mædh allom them lotom ok lunnom som thær til liggir ok legath haffvir bade ath forno ok nœyo vtan gards ok jnnan frælsth ok hemalth ok akærolæsth fære huariom manne fra segh ok' sinom ærffvingom ok til Gudbrandh ok hans æruinga til æuærdeleka ægo ok als afrædis. kæ(n)dis ok færnæmpdh hion j sammo handirbande Gudlek ok Astridh ath the hafdo opborith af Gudbrande fæ(r)stæ pænigh ok œsstæ ok alla the thær j millim som j kop thera kom fære fornæmpda jordh. Ok til sannidh hær vm hangiom vi war insigle fære thetta breff sum giorth war sancta Agata dagh anno domini mcd nonagesimo xvi.1

(1) Sic. Da dog dette vilde være en aldeles usædvanlig Skrivemaade af Aarstallet, kunde man snarest formode, at x hidrörte fra en Feilskrift, hvorefter Brevet vilde være skrevet 1496.

Væbneren Gunner Finnkelssön gjör vitterligt, at han af Hr. Henrik Krummedige har modtaget hans Len Solör og Österdalene i Verge, hvorfor han skal give ham 120 Danske Mark i aarlig Afgift, der skal indbetales til Provsten i Oslo Hr. Jon Paalssön omkring St. Michels Tid hvert Aar; for Sagefaldet skal han samtidigt aflægge Regnskab.

Ester Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike).

Med et paatrykt Segl. (Jfr. Dan. Mag. 3 R, 2 B. S. 130 samt Dipl. Norv. I

No. 1021 og II No. 1031).

463. 17 Septbr. 1506. Oslo.

Jegh Gwnner Ffinckelssen aff wapn gøre alle witerligt at ieg haffuer annammet aff welbyrdige man her Henric Krwmdige ridder tesse effterscreffne leen Soløyr och Østredalene j wærie at haffue swa j mathe at ieg skal them haffue oc brwghe swa lenghe som hans wilie tilsigher. Och beplicther ieg megh eller myne arffwinge (at) giffwe honum hans hostrw eller theris arffwinge ther aff arlige til affgiffth tiwge Danske marck och hwndrett oc them at antworde til gode redhe wppa her Henrics wegnæ hederlig man her Ion Polssen proost j Oslo

til gode redhe om sancti Micaelis tiid effter thette aar nw nesth komende och swa hwar aar ther nesth effter at betale wppa fforne tiid swa lenge som hans wilie tilsigher at han meg the forne leen wnne wil wppa fforne affgiffth. Skal ieg oc besønderlig indtil thenne tiid giøre fforne her Henric godh oc ffwld regenskab ffor alle the saker som indtil thenne tiid tilffalne ere j fforne leen. Til yttermere wissæ setter ieg mit incigle nedhen ffor thette breff screffuit j Oslo sancti Lamberti dagh anno dominj m d sexto.

Bagpan med Henrik Krummediges Haand: Gunner Ffinkelssen bekennelse breff.

Orm Anundssön, Prest paa Skeid i Bamble, og tre Lagrettemænd sammesteds kundgjöre, at Asbjörg Thordsdatter gav Thorkel Olafssön 5 Öresbol i Ris i Skeids Sogn for sin lange Tjeneste og solgte ham 3 Öresbol i samme Gaard, hvorfor hun oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christianis. Alle 4 Segl mangle. (Se ovenfor No. 457).

464. 30 Juli 1507. Ris (Bamle).

Ullom monnom theim som thetta breff see eller hæyra helser jek Orm Anundzson presther a Skede j Bamble VIII Rikardzsson Stooff Mattisson oc Tiæstolff Sueinsson logretismen ther samastadz q. g. oc sinæ kkwnnikt gærande med thetta warth breff ath wy warom a Rise i fornd sokn anno domini m quingentesimo vij dagen effter sancte Olafsdagh dyre. Sagom oc hæyrdom a ath their heldo handom saman aff eino halffuo Asbiærgh Tordzdotter en aff andro halffuo Torkel Olafson med thy skilorde oc sama handerbande gaff Asbiærgh Tordzdotter Torkel Olafsyni v œris bool j Rise som ligger j forade sokn affhende fornd Asbiærgh Tordzdotter forndom Torkel Olafsyni fore siin longe thienisth som han haffde henne theenth j mongh aar, jtem oc med sama handerbande selde tiidnempd Asbiærgh Tordzdotter Torkel Olafsyni iii ceris booll j forndom garde Rijse med allom them lutom oc lunnindom som ther til ligger oc legat haffwer fra fonno oc nygia wttan gardz ok innan fran sigh oc sinom ærwingom oc vnder fornden Torkel Olafson oc hans ærwingom til euerdeliko eygo ok sallz afrædis. kkendis tha fornd Asbiærgh Tordzdotter med sama handerbande ath hon haffde wpborid af tiidnemdom Torkel Olafsyni færste peningh ok æpsthe oc allen ther j mellom effter thy som j kaup theire kom. Til yttermeire visse ok beuisningh her wm hengiom wy war jnsigle [fore] thetta breff som giorth war degi ok are som fyr segir.

Tre Lagrettemænd bevidne, at Sigrid Olafsdatter pas Elland (Etland) pas egne og sin Broderdatter Helga Alfsdatters Vegne solgte til Halleard Björnssön 8 Markebol i Gardbrekke og Grepshus i Haukelidsbö for 6 Mark Guld og 2 Kyrlag, foruden det han betalte Ingegerd Asmundsdatter og hendes Datter Asgerd, hvilket Helga skyldte at betale dem efter sin Fader Alf Olafssön.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Se No. 461 ovenfor og Brev af 1515 nedenfor).

465. Uden Dag 1508. [Vinje.]

Allom monnom them som thetta bref se eller høre sender Sundrid Redarson Torger Haluordson Asmwnder Gredgardson lagrettis men q. g. ok sino at af vithum i sanhet at Sygridh Olass dotter a Ellende i ffullo ok laglygo wmbode Helgo Alfs dotter broder dotter sinne solde Haluordhe Bienson viii marker boll i Gardbrekko ok i Greps hus i Haukalyda bee i fra Sygrido ok Helgo broder dotter henne ok vnder Haluord Byønson ok hans eruingher ok epter komandum til zuerdelica eygnar med lutum ok lunnindum som ther ligher fra ffo(r)no ok nio vtan gardz ok jnnan ok hafuer Haluorder loket Sigridho och Helgo ii kyrlag oc vi marker gulz badæ thet som Haluorder betalade ingegerdo Anundz dotter ok Asgerdo dotter henne som Helgæ atthe theim at luka epter sin fader Alff Olaffson ok til ægher ford Haluorder thesse jarder ffrelsar for horiom manne oc allum lagligum agangom oc quitter for alt jarder verdet ok førsta sall ok øffstæ som i kaup tera kom oc til øtter mere visso hengiom mitt oko(r) insigle for thetta bref anno domini mo do viii.

Vidnesbyrd om at Sevat Perssön paa Deiseter til Thinge opböd til sine Brödre Harald og Olaf Perssönner den Hud, han eiede i nordre Undeseter i Rendalen, uden at de dog vilde indlöse den, hvorpaa Engebret Helgessön som nærmest beslægtet kjöbte samme, for at den ikke skulde gaa ud af Slægten.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. (Se Brev af 2 Februar 1546 nedenfor.)

466. 20 Marts 1510. Berg.

Ollom mandom them szom tette bref see eller here bekendes iegh, Jon Jonsen, svoren lagrettes mand y Østerdal *dallen y øfrre Reændal anno domini mdx, ath ieg saa och herde ath Sevat Perszen paa Deysetter ath hand bedh sine bredre Harald Persen och Olaf Persen, saa megit jorde part som han otthe y nerdregaardhen y Wndhesetter som

vor i hvd och wor fforne jorde part op bvdit paa ij seth thing fyrste paa Herresetter ting annith ting Birckesetter ligindes y Reændallen tha syaaride forme Harald oc Olaff at the ville icke kobe fforme hydlagh och bode fforne Sevat Persen y Nordlandhen tha sadhe fforne Sevat Persen ville i yoke mine brøddre købe fforne jorde part tha skall jeg gaa tell bespend y Hammer och sællie hanom forne jordepart, tha er han mand tell at betalle meg, tha faa y ycke tet thel løssen y gen. Tha svaarit Engelbret Helligessen for thet skal gas ffrag rette ætteleg ffor skal jeg købe thet, Och wor fforne Engelbreth neste skyllmand tell godssit ath lesse fforne jord. Thet kennes ieg Halsthen Tosthenssen svoren lagrettesmand y offre Rendallen ved mit egit bord ath ieg horde her Joger Helgessen spurde fforne Seuath Perssen om han hadde byddith sine neste skyllige fforne jorde part. Tha svaaride fforne Sevat, ja iegh haffwer bydit them thet, fframdelis bekendis ieg Jon Olaffzen meth mine indzegle ath ieg haffwer hørt och sagt ffor meg ath fforne Sevat bed sin broder Harsl fforne jorde part, och sade vill thw giffve [meg1] lige for fforne jorde part som han ær verd. The svaarride fforne Harall Perssen giffver ieg deg mine penninge och dhv bliffver dødt tha ærre Thell ytthermer visse ath saa y sanhed ær mine penninge borthe. hænge vj Halssten Thostensen, Jon Olaffssen, Henrich Engelbredssen vorre indzegle nedhen for thette breff som [gyort! ær pan Bærrig otthensdag nest efter Kærsle sendag anno domini vt supra.

(1) Fra [tilskrevet med Henvisning hid.

To Lagrettemænd i Thelemarken kundgjöre, at Evind Olafssön erkjendte at have solgt til Borger Thollefssön 4 Markebol Jord i Koldekin i Skafse Sogn og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Afskr. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Den nederste Kant af Brevet med Seglene er afklippet. Skriften nærmest fra 16de Aarhundredes Midte.

467. 22 Marts 1510. Aasland.

Ullom mannom tom som thette breff seer eller høre sendh(e)r Torger Haluorson (och) Tormod Drengson sorne lachrettis mend a Tellemarken q. gud[z] oc sine kwnnocht giørænde at mer wore a Aslande fredagen nest for dominica palmarum anno dominj m. d. x.º Sogom och hørdum aa iaa (och) handerband aff (enno) jº Æwuind Olafson en aff andro jº Borger Tollisson kiendes oc to Æuynd opnemder at han haffde solt Borger iiij marker bol jord i Koldekyn som ligger i Skapzo sogen fuldt hembolt for huariom manne oc okerløst med lwtum oc lwndum som til ligger oc *lygher haffuer fron forno oc nyo vthan gaardz oc indan vndhan seer oc sinom arffuingenom oc

vnder Borger fornd oc hans arffuingenom (til) æuerdelige engno. ffremdelis kiendis Æuynd opnemder at (han) haffde opborit første sal oc sistha oc alle ther i mellom (s)om i kaup thera kom. till sanengh her om hengiom meer vore jndsygle nedhen for thette breff som (giort war) dagh oc are (som) for siger.

Tre Lagrettemænd i Opdal bevidne, at Thollef Jonsson solgte til Lideard Lideardsson to Markebol Jord i Roden i Nore Sogn og oppebar Betalingen.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 3 Segl mangler 2det.

468. 1510? Loftstuen.

Ollom monnom them som thetta breff sija eder hora bekennes midz Arne Halkelson oc Ketel Vlffson Halkel Arneson suorner lagretes men i Vppdal med thetta vort opne br(e)ffue at midz soghe begies tera han band af eno haluo Tolleff Jonson seldhe Leuard Leuardson ii merk bol jerdha i Rodom som liger i Nora songh med luth oc lundhendum med vath oc vedestadum vtan gars (oc) innan fra seg oc sine eruighe oc ater vnder Leuard oc hans eruinghe til euerdeliko egho oc alth afredes. jtem vederkendes oc forde Tolleff Jonson i sama handar band ath han hauer vp boreth først penninghe oc øueste oc alla ter mellom som (j) kop tera kom som honom vel ath nøghde. til yter mera visso ta hengium vij vorth insighle nedan for thetta breff som skriuet var i Lofztouen midz viko dag anno dominj *a d dec(imo?).

Gumnar Dyressön, Lensmand paa Ringerike, kundgjör, at han efter Erlend Dyressöns Begjæring optog Vidnesbyrd af 3 Mænd, der bevidnede sine Forældres Udsagn om, at hverken Kongen eller nogen anden Mand eiede noget i Finnesand i Aadalen, ligesom de ogsaa afgave Forklaring om Gaardens Grændser og Ret til Fiskeri.

Efter Orig. p. Perg. p. Gavnö i Sjælland. Af 5 Segl vedhænger kun 4de. (Jfr. Dipl. Norv. 11 No. 967 og ovenfor No. 291).

469. 15 Februar 1511. Njarderhof.

Thet kennez Gwnner Dyresson lensman vppa Ringærikæ ath egh war wppa Nørdroff lawrdagen nesth ffore jx wikæ ffasthæ anno dominj m d xj lagligh tiil kraffdh aff Ærlendh Dyresson at thakæ proff och withnæ wm ein øydhægwrdh som heither Ffinnæsandh som ligger j Ardalæn tha bare the ssaa withnæ ther vm aff sinss fforelders ordum wy(s)th ffore lx arwm ath the aldri høy(r)dhæ taladh æller næmpth ath

nokor kungx eigæ aller annærs ma(n)s æigæ war j fford. Ffinnæsandh oc gar Ffinnæsanz æigæ or Geithæryggæn och j Øyressporden or Øyressporden oc j lithlæ øyren oc liggæ warp j Ffinnæsanz wik oc ager ath rænna noth sin in aa øyren oc quislæn met tiil fford. Ffinnæsandh oc lislæ øyren met tiil meire sannidh oc withnæz bwrdh saa withnædh thæssæ ordh som saa heithæ Eingelbrith Kitilsson Torleiff Kitilsson . . . . . ¹ oc Haraldh Eingilbrithsson oc ware thæssæ logretesmæn ner som høy(r)dhæ thæssæ withnæzbwrdh oc hengæ sin incigla met theires inciglum Hokon Amundhsson. Scriffwædh dagh och aar som ffore sæiger.

Bagpan: breff om Findess[an]d. — norær Finnæsandh. — Breff for Findesanden, y Odalen paa Ringerige. — Breffue for Findesanden paa Ringerige och Hudbred i Kollebo.

(1) Aabent Rum i Originalen.

Peder Nilssön, Sogneprest i Sillegjord, og to Lagrettemænd kundgjöre, at
Orm Olssön erkjendte at have solgt til Thorgils Pederssön 2 Markebol
Jord i Lid i Sillegjord Prestegjeld og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Alle 3 Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. VI No. 541).

470. 18 Mai 1511. Sillegjord.

Ullom mannom som thette breff sæær heller høræ læsæ kwnnweth gore vi efftherne lagretæss mæn i Syllægyord Peder Nielsson sognæ præsth i Syllægyord Tro(n)dher Ollaffzøn oc Kool Hælysson med thette vort obne breff q. g. oc synæ at vi varæ hyo soo oc herdæ po handher bannæth tæress aff en halffuæ Tørælss Pædher(sson) oc (aff) andhræ halffuæ Ormer Olsson. kænnæss tha forneff Ormer at han haffdæ sold atthernæffdh Tørælss ii mark bol iardhær i Lyd som lægher i Syllægyord præsthæ gæld frælsth oc hæmmolth for huæræ mannæ med allæ lottom oc londom som tillægher (oc) lægæth haffuer fra fornæ oc nyo vdhen gordz oc indhen ffra Ormer oc hans erwyngh oc vndhen Tørælss oc hans erwyngh til ewyndelygh eghæ oc kænnæss han for oss ath han haffde opboreth myndræ pænnyngh (oc) mæræ som i tæress kyøb kom oc allæ odalss pænnyngh som han væl at nøgæss. at tæss mæræ sannyngh herom hængæ vi vort insægæl for thette breff, som screffuæth var i præstæ gordhen i Syllægyord søndaghen næsth effther sancti Haluardz dagh anno dominj md *vndesimo, ...

Laursts Jensson, Prest paa Ek (Lardal) og Ulf paa Aase i Flatdal bevidne, at Aslak Thorgersson erkjendte at have solgt Landsverkedal i Höidalsmo Sogn paa Thelemarken til fornumstig Sven Klaus Skytte og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Papir i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Kant af Brevet med Seglene afklippet.

471. 6 Decbr. 1511. Akre (Lardal).

Allom mannom them som thetta breff see eller høre bekenis vy effther screffne Lauris Jensson prest pa Egh Vluer pa Aass y Fladall sogen med thetta vort opne breff at myt varom pa Agrum y Lauerdall Nichlassmøsse sogom och *oc hørdom iaa oc handerband theræ aff enne haluo Aslag Torgyersson en aff andre haluo fornomsto suen Klauss Skotte med thy sky(l)ordom at forde Aslagh seelde atterde Klauss en iord ved naffn Lanssuerkedal er lygger y H[øyd]alssmo sogen a Tellemarken frelst oc hyemholth for h[ue]ryom mannom med lotom oc londom fysk och fogle oc alle vede steder viten gards oc ynen y fra forde Asslag Torgerson oc hanss aruonge oc vider atternemde Klauss Skøtte oc hanss aruonge oc efftherkom tyll euerdelyge ego oc odall. kennis oc forde Asslag at haffue opboret først pennygh oc senyst som y kop thera kom. At sa (er) y sannyngen hengom vy vore inzegell neden for thetta vort opne breff gyort y Lauerdall anno dominj m d xi.

To Lagrettemend i Opdal bevidne, at Amund Rolfssön og hans Hustru Aasna pantsatte til Thore Arnessön 1 Markebol Jord i Kalsrud for 4 bugilde Kyrlag, som han udlagde til Grim Germundssön for en Sösterpart i Gaarden, som denne havde arvet efter sit Barn.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigearkiv. Begge Segl mangle.

472. 19 Februar 1512. Bakke.

Ollom monnom them som thetta br(e)ff sia æder [here¹ kennes jeg Hermodr Asleson oc Ketil Wlffson suorner laghretes men i W[p]dall thet midz worom i Rosgardhe ffiorde dag po[sche] ta soghom midz oc herdom begies tera handar [band a]ff eno halffuo Amwnd Rolffson oc Ossna eghen k[ona ha]ns en aff andra haluo Thore Arnason med ty sk[ilm]ole ath forde Amwnd Rolffson oc Ossna eghen k[on]a hans setthe aderne(m)dom [Thore¹ j merke boll iarda i Kalrud for iiii bogildh kerlag som Thore Arneson vth [lagdhe] Grim Ghermwndzson for ten syster luth som h[an e]rueffde epter sith barnd i Kalrud ty skal forde Thore Arneson frelseleghe følgiie thet j merke bol jarda i Kalrud

oc han hans eruinghe oc alla hans epter komandom so lenghe ath forde Amwnd Rolffson eller hans neste erwinghe megthe thet apterløsse for the sama peninghe som til nemde Thore haver with lagh(t) for thet j merker bol. til yter mera sanninghen ta hengium vij vor insigle nedan for thetta br(e)ff som skriuet var a Bokkom thordaghen nest for Lopors messe *anni domini m (d) vppa xij.

(1) Tilskrevet over Linien.

Jörgen Olssön erkjender, at han af Hr. Henrik Krummedige har modtaget hans 3 l.en Midsyssel, Lister og Raabyggelaget, hvoraf han aarlig skal svare 600 Mark, der skulle betales til Hr. Henriks Foged paa Brunla med 500 Mark 10 August og 100 Mark til Jul.

Ester Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Med paatrykt Bomærke. (Jfr. Dan. Magazin, 3 R. 2 B. S. 135).

473.

15 Decbr. 1512. Ellinge (Skaane).

Jeg lørghen Olssen giør vitterligt oc kiændis mett thette meet obne breff at iegh haffwer i leye annamet aff erlig ock velbirdig mand her Henrick Krwmedig ridder thessze ii hanss len Mytsisle Leste oc Rabigelag oc skall ieg oc myne arffwinge giffwe forne her Henrick eller hans arffwinge aff forne len sex hwndret marc hwert ar a[th] beth[a]l[e oc] antworde them hanss foget oc myndig bwdh paa [Brwnl]ag fæm [hw]ndret marc sancte Lauressze dag oc ith hwndret till iwl oc holle almwgen i alle forne len ved lag oc rætt oc forne her Henrick oc hanss arffwinge skadesløsth i alle made. tiill *sændhen her om tricker ieg myt indzegle nedhen for thette myt obne breff som screffwet er paa Ellinge *paa Ellinghe tamper onsdag fore iwl anno domini mdxij.

Bagpaa: Jørghen Olss(ens) b[reff] p[aa] sex hwndreth marc.

Pave Leo X paalægger efter en gjennem Biskoppen af Preneste frembragt Ansögning Erkebiskop Erik (Walkendorf) af Nidaros og Biskop Lage (Urne) af Roskilde efter nærmere anstillet Undersögelse at meddele Kong Christiern II samt hans Tjenere og Tilhængere Absolution fra de kirkelige Straffe, de muligens have paudraget sig ved at gribe og fængsle Biskop Karl af Hammer, der nu er död hos Biskoppen af Oslo, da Fængslingen skede af Hensyn til Kongens Sikkerhed.

Indtaget i Brev nedenfor No. 479 i danske Geheimearkiv. (Trykt i Dan. Mag. 1 R. 4 B. S. 191-92).

474. 12 Mai 1513.

Rom (Vatikanet).

Leo papa decimus venerabilibus fratribus Erico archiepiscopo Nidrosiensi et Laghoni episcopo Roschildensi vel eorum alteri venerabiles fratres salutem et apostolicam benedictionem. Cum sicut venerabilis frater noster Marcus episcopus Prenestinus cardinalis Senogaliensis nobis exposuit, bone memorie Carolus episcopus Hamarensis dudum in personam carissimj in Christo filij nostrj Cristiernj tunc regis Noruegie ac electi in regem Dacie et Suecie, vt per armatorum insidias illum interfici faceret, conspirasset quia tamen idem rex, qui re detecta deoque adiquante periculum huiusmodi euasit. Carolum insum cum complicibus suis cepit captumque detinuit et de complicibus supplicium sumpsit, licet causa eiusdem Caroli per eum detentj per felicis recordacionis Julium 2um predecessorem nostrum duobus episcopis in Germania regno Dacie vicinioribus cognoscenda citra diffinitiuam sententiam commissa fuerit, eodem nunc Carolo apud venerabilem fratrem episcopum Asloensem defuncto, veretur ob capturam et detencionem ipsius Caroli ut prefertur pro sue vite defensione et securitate factam jn aliquas forsan penas vel censuras ecclesiasticas incidisse, jdem cardinalis nobis humiliter pro eodem Cristierno nunc Dacie Noruegie et Suecie rege, vt illi et auditoribus et seruitoribus suis (qui in re causaque predicta interuenerunt) beneficium absolucionis de benignitate apostolica impendere, aliasque eiusdem regis et aliorum predictorum conscientie statui consulere dignaremur. Nos igitur tam regis quam suorum predictorum conscientie serenitati et anime saluti consulere opportune volentes ac dicti cardinalis super hoc pro eis nobis porrectis supplicacionibus inclinati, fraternitati vestre (de quorum fide doctrina et integritate plurimum in domino confidimus) per presentes committimus et mandamus vi procedendo sumarie simpliciter et de plano eciam extraiudicialiter solaque facti veritate inspecta de premissis vos diligenter informetis et si per legitimas informaciones huiusmodi vobis vel alteri vestrum constiterit de inuasione predicta et quod idem carissimus in Christo filius noster Cristiernus morti prefati Caroli causam non dederit (super quo vestram conscientiam oneramus) illum auctoritate nostra ac eius in dicta causa auditores et seruitores pro suarum conscientiarum tranquillitate, ab excommunicacione et omnibus aliis censuris ecclesiasticis ad cautelam absoluatis seu alter vestrum reuerenter vt decet (qui requisitus fuerit) absoluat. Recepto tamen prius ab eisdem de stando sancte matris ecclesie et vestris mandatis juramento corporali et injunctis illis et eorum cuilibet pro modo culpe penitentia salutari et aliis, que de iure fuerint iniungenda non obstante bulla que in cena domini legi consueuit et aliis constitucionibus et ordinacionibus apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Rome apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die xij Maij mdxiij pontificatus nostri anno primo.

Christiern (II), udvalgt Konge til Danmark og Sverige, ret Arving til Norge, stadfæster Broder Matthis Henrikssöns Valg til Abbed i Tutrö Kloster og tager ham og Konventbrödrene med Tjenere og Gods i fyrsteligt Væra og Beskjærmelse.

Efter Orig. p. Perg. i danske Geheimearkiv (Norge, No. 68 b.) Seglet vedhænger. (Se Dipl. Norv. 1 No. 1028).

475. 19 Juni 1513. Kjöbenhavn.

Wii Cristiernn met gudz nade vdwaldt konningh till Danmarck oc Suerig rett arffuing till Norige hertug vti Slesuig Holsten Stormarn oc Dytmerschen greffue i Oldenborg oc Delmenhorst giere alle witterligt at wii haffue nw aff wor synderlig gunst oc nade vndt samblyckt oc fulbordt oc met thette wort obnebreff vndne sambtycke oc fulborde at thenne breffuiser oss elskelige renliffuit man broder Mattis Henricsson moo oc skall were oc bliffue abbet oc forstander vii Tutree closter i wort riighe Norighe oc reghere oc forsware same closter oc closters godtz effter thenne dag effter som han ther till aff theris ordins effuerste her i landit vdwaldt oc tillschickett er. Oc haffue wii aff same wor synderlig gunst oc nade thaget annamit och vndfangit oc met thette wort obnebreff taghe anname oc vndfange forne oss elskelige renliffuit man broder Matthis Henricksson abbet oc menighe conventus brøder vli forne Tutree closter theris hion tiener oc allt theris godtz rerendis oc vrorendis ehwadt thet helst er eller neffnis kan inthet vndentagit vti wore furstlig hegnn wern friidt oc beskermelse besynderlig at forsware oc fordegtinge till alle retthe mael. Thii forbywde wii alle chwo the helst ere eller were kunde serdelis wore fogder ec embitzmen hannum eller noghen forne conuentus brøder her emodt paa person hion tiener eller godtz at hindre hindre lade møde platze vmage eller i nogher made at viorretthe vnder wor furstlig heffn oc wrede. Giffuit pas Kiepnehaffn slott sanctorum Gerussij et Prothasij martirum dag aar etc. m d decimotercio vnder wort secret.

Sub plica: Ad mandatum principis proprium.

(Det Norske Rigsraad) henleder i Anledning af Udstædelsen af Kong Christiern II.s Haandfæstning dennes Opmærksomhed pan forskjellige Punkter, hvori Forandringer önskes foretagne, saasom Kongens Titel "ret Arving til Norge", Indlösningen af de Skotske Öer, indfödte Adelsmænds Eneret til Slotte og Len, Geistlighedens, Adelens og Kjöbstadborgernes Privilegier, Rigets Dokumenter, Optagelse i Adelsstand, Udlændinger m. m.

Efter to afvigende Concepter p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd. fasc. 5 No. 5 a og b), her aftrykte som 1. og 11. Uden Segl. (Trykt i Langes N. Tidsskr. f. Vidensk. og Litter. 1 S. 218—21. — Jfr. de 2 folg. Breve og Dipl. Norv. VIII No. 598).

476. [Juli 1513]. [Kjöbenhavn.]

Hogborene furstæ kerestæ nadiigæ herræ. Tessæ ere the brøst som wii haffuæ i Norges riige etc.

Fferst om then tittell som ether nade scriffuer siigh for Norges riiges rette arffwingh at ether nadæ villæ werdes at wiide at thenn thiidt konungh Oluff dedhe aff Norge tha themdes arffwenn i Norges riige, oc wor tha inghen rett arffwingh tiill Norges riige i ghenn aff Tha gynge thesse try riigens raadt fulmecktiighe po kwnghæ æætt. alle riigennes vegne effter drottnyng Margrettes raadt ben oc begære oc giorde hun the eit bebyndells tesse try riigenne emellom san at the skule alltiidt tiill æwiigh thiidt bliffue met eit friit koor oc wall vnder ein herree oc konungh oc icke tiill arffs, ther met koredæ the konungh Brick efftersom recessenn ther po giordt vdi Kalmarenn vdtwiiser oc wii haffua her met oss copiier vdi gamble register aff samæ recessz. Oc ther nest konungh Cristoffer kom oc till riigenne met wall oc koor, Sidhenn effter hannum konngh Cristiernn ether nades farfader wortt oc koredt oc wold effter som thenn recessz ther po giordt vdtwiiser, Ther nest ether nades herræ fader effter som Halmstæds recessz vdtwiiser. Ther nest naghenn thiidt forledhenn ether nade her no Kebnehaffns huss som the beseglide breff ther po giorde vdtwiise. Thii bethe wii ether nade ødmygeligen at ether nade willæ werdes at rasme oc wiide wortt gaffn oc beste oc besynne huadt skada oc forderff wii kwnnæ haffua gud forbyde ether nade bleffue forsteckedt effter som wii lodæ ether nade forstaa vdi Hellygeisthuss naghenn daghe forlidnæ,

Item loffuede oc swor ether nades herræ fader at indløse tiill Norges riige Orcknøy oc Helltlandh oc thenn skatt som kunghenn aff Skottlend haffuer beplictiidt siigh at giffuæ tiill Norges riige aarlighe for Syderøy oc Mannøy som er ije mare Sterlingh.

Item kerestæ nadiigæ herræ er thet oc wor ødmyge begere at ether nade willæ werdes at forsee Norges riiges raadt oc infødde ed-

linghe effter som recessenn inneholler met swodane leenn at the matthe holle folck vithenn skade ether nade oc riiget tiill bestandt som thet war i ethers herræfaders oc farfaders thiidt effter thy som ether nade wedt at ether nade kann icke sa hastelighenn kommæ oss tiill bestandt om behoff giørs oc swo leenn tiill slottenæ at slottennæ matthæ bygges oc forbettræ ether nade oc riigedt tiill beskermyngh som ether nade wiid at behoff giørs.

Item at radet Nordhenn fielldz oc radett Swnnenn fielldz haffus ether nades fulla mackt oc beffallingh at stemffne oc høræ alle maalleffnæ indenn riigedt i ether nades frawærellss vdhen all skudzmaall mynne en riigens raadt skyder then saagh eller thet malleffne for ether nade oc at inghenn ther vdtoffuer stemffnæss vdbenn riigedt.

Er alles wor ødmyge bønn till ether nade at om swo wore at her fundes i Danmarck naghenn breff heller register som Norges riige till høræ eller anrørendes ære at ether nade wille werdes at vennde oss them till i ghenn at the matthe bliffue i Norges riige.

Kere nadiigæ herræ er thet oc wor ødmyghe begere at om naghen tynngsll skall legges po almugenn oc indbyggere at thet matthæ skee met riigens raadtz samtycke oc ey elles oc effter som logbokenn vdtwiiser.

Item ad kyrkeness prelathe man nywta oc haffwa theraff fry kor oc wall effter thy som Halmstad resetz jnne holder oc wt wisar.

Item ad iderss nades her fader oc faders fader breff ma holdes bade pa panth oc pa tiid.

II.

Høgborenn første kiæreste nadige herre. Thesse ære thee brøst som wii haffue vdi Norges riige.

A.2 Først om then tilltall som ether nade scriffuer segh fore Norges riiges rætte arffwinge at ether nade willde wærdes atwiide at then thiidt koningh Oluff døde aff Norge than tømdes *arffwinge vdi Norges riige oc war than jngen rætt arffwinge till Norges riige igen. Then ginge thesse iij riiges radh fulmechtige pan alle try riigens weigne efftir drotninge Margretes radt bøn oc begere, Och giorde hwn than en bebindelse thesse iij riige emellom swa at thee skulle allthiidt till ewiigethiidt bliffue met eth friith kor oc wall vnder en herre oc koningh oc icke till arff. Ther met korede thee koningh Erick efftir som recæssen vdi Calmarn giorth war vdwiisær och wii haffue her met oss copiier vdi gamblæ register aff same recæss. Och ther næst koningh Cristoffer kam oc till riiget met wall oc kor. Siiden efftir hannom koningh

Cristiern ether nadis farfader worthe oc koreth oc vdwald efftir som then recess ther pas giorth er vdwiiser. Ther næst [nogen thiidt forleden3 ether nades herrefader efftir som Halmestade recæss vdwiisær. Ther næst nogen thiidt forleden ether nade her paa Kiepnehaffn hwss som thee breff beseglede ther paa giorth ære vdwiisæ. Thii bethe wii ether nade at ether nade wille wærdis till atoffuerweige hwadt skade oc forderff at Norges riige [ther aff³ kwnne komme vdi thet gudh forbywde at ether nade bleffue forstacket efftir som wii lode ether nade forstaa nogen dage forledenæ.

Jtem loffuede oc swor ether nades herrefader oss atindløsæ till B. Norges riige Orkene oc Hieltlandh oc then skatt som koningen aff Skottlandh haffuer beplichteth seg atgiffue till Norges riigæ aarliige fore Sødre øer oc Manøer som ær ije marck stærlinger.

Item ær thet oc wor begere at ether nade wil forsee Norges riiges C. radt oc indfødde eddelinge met Norges riiges slott oc læn. Oc ether nade vill lægge thee læn till slotten som pleige atligge ther till. Ock ether nade will sætte them paa mweligh affgifft swa at thee forbethre slotten oc at thee kwnne (holde) folck them vden skade ether nade oc riiget till thieniste ataffwerge riigens skade och forderffue efftir ether nade er icke selffuer tillstede. Oc ether nade will icke sætte oss nogen wanbyrdiige offuer hoffuithet som her till wærit haffuer och ingen læn sætte høgre paa affgifft ænd som thee stode vdi ether nades faders och farfaders thiidt.

Jtem ath kirker oc closter skulle haffue theres frii kor oc wall D. effir theres privilegier oc frijheder oc thee kirker som kronen haffuer juspatronath till motte forsees met Norges riigens indfødde men.

Jtem skall ey nogen skatt eller tingsell lægges paa riiget almwgen E. eller kiepstedes men vden riigens radz fuldbyrde oc samtycke.

Jtem at raadet Nordenfieldz oc synden skulle haffue fuld macht athere alle sager vdi rætthe och skall ingen skywde segh fran theres rætt oc vden riiget met myndre ænd riigens radh dømme them selff vdaff riiget oc fore ether nade. Oc tesligest at ingen skall stæffnis aff riget met myndre ænd thee haffue wæret vdi rætte fore riigens radh tiliforne.

Jtem kwnde her findes nogen breff eller register som Norges riige er anrørendes at ether nade willde wærdes till atskicke them tildt till riiget igen

Jiem at Norges riiges radt oc godemen skulle haffue theres frii F. købmandskab met indlendske oc vdlendiske ehwar them thet behoff giøres.

Jtem at radmen oc kepstedemen i Norge mwe nyde theres friihedt 28

IX.

som thee vdi *langsamblingh thiidt haffue hafft oc theres priuilegia jndehollde som thee haffue ther paa.

Jtem at ingen priuilegiæ giffuis vollendiske kiepmen emodt Norges lowg oc priuilegiæ volen riigens radz samtycke i then landz ende.

G. Jtem at ether nade will hollde thee breff som ether nades fader oc farfader haffue vdgiffuet paa panth eller thiidz breff oc priuilegia oc ther till alle thee artikelæ som ether nades herre fader koningh Hans loffuith oc swor som riiget oc riigens indbyggere paa rører oc till bestandt ære, skall holldes oc bliffue wedt macht bade gamblæ oc ny.

Jtem ingen hæste løb skall paalægges eller holdes ythermere ænd gambill sedwann.

H. Jtem at alle the fogether som icke ære indfødde mwe nw strax affsættes.

Jtem at radet godemen oc riigens tro indbyggere ey forachtes haanes eller beskattes aff koningens fogether thienere eller sendebudh.

Jtem at thee som lebe fran syn hosbonde met vmynde oc vforthient løn skall ey haffue forswar aff koningen eller hans embitzmen eller af nogen anden.

J. Jtem at ingen vdlendiske annammes vdi radet vden riigens radz radt villiæ oc samtycke.

Jtem skall ingen giffue(s) friihedt voen thet ær met riigens radz samtycke om han ær befælligh ther till, voen han forwærffuer thet voli marcken.

Jtem skall riigens raadt oc Norges riiges eddelinger oc indfødde men nyde theres skowge fiskerii oc eygedeler frii oc vbehindreth.¹

Jicm at slotzloffuenn vdi Norge skulle forwandles till riigens raadz hand effther ether nades affaldt.

Bagpaa findes denne Rigsraadsliste: bispen aff Sieland — bispen aff Wendsyssell — bispen aff Riebe — bispen aff Fyen — her Nielss Erickssen⁶ — her Henric Knutzssen⁶ — her Nielss Høsg — her Moghens Gøye — her Thomes Nielsen⁶ — her Pretbisn⁶ — Jacob Andersen⁶ — prepositus Burglanensis — Doctor Martinus Krabbe — comparendi Tornyng⁶ die Dionisii.

(1) Herfra med en anden samtidig Haand. — (2) De i Margenen tilskrevne Bogstaver ere skrevne med en anden samtidig Haand. — (3) Fra [igjen udslettet. — (4) Rosenkrantz. — (5) Gyldenstjerne. — (6) Lange. — (7) Podebusk. (6) Björn. — (9) Tørning Slot.

(Den kongelige Kantslers) Optegnelse paa (Kong Christiern II.s) forelöbige Soar paa det Norske Rigsraads Andragender, af hvilke han indgaar paa nogle og nærmere vil forhandle om andre, medens han med Hensyn til den foreslaaede udelukkende Anvendelse af indfödte som Rigsraader, Lensmænd og Fogder erklærer at ville betragte Danske Mænd lige med indfödte.

Efter Orig.-Concept i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd. fasc. 5 No. 5. c). Uden Segl. (Trykt i Langes N. Tidsskr. for Vidensk. og Litter. I S. 221—22. — Jfr. foregaaende og fölgende No.)

477. [Juli 1513.] [Kjöbenhavn.]

Swar till thee article Norges riiges raad haffue foregiffuit

Fforst om thenn titel rett arffuing till Norge etc. thet vill myn herres nade sette till Danmarkes riiges raad at siige ther paa effther Norges log oc bewiisning paa bode siider

Jtem om Orkene oc Hetland at indlese vill hans nade met menige Norges indbyggeres hielp lade sig ther till met tiiden veluillig findes

Jtem om thenn artikel at forsee Norges indfødde eddelinge met kronen slot oc leen ther i riiget haffuer myn herres nade offuerw[eyet] at adelen vdi Norge er fast vddøet oc will hans nade forsee kronen len oc slot i Norge met Norges oc Danmarkes ædelinge oc indfødde men. Om at sette kronen leen oc slot i Norge paa skellig affgifft vill hans nade met Norges riiges raadtz raad giøre ther paa en ve(n)lig och skellig skickelse

Om thee kircken leen kronen haffuer iuspatronatus till samtøcker myn herres nade at thee forsees met Norges oc Danmarckes indfødde men

Jtem thenn artikel skall ey nogenn skatt legges paa kiøbsteder oc almwe etc. samtøcker hans nade doch effther Norges log

Jtem om thenn artikel at Norges raad oc godemen schulle haffue frij kiebmanschaff met indlendsche etc. begerer hans nade at thenn artikel ythermere forklares

Jtem om breff at holde vill hans nade effther riigens raadz raad oc tocke holle alle thee breff hans nade bør at holle

Jtem om thee artikle koning Hanss loffuede at holde etc. begerer bans nade at forclares

Jiem om at affsette the fogether icke ære indfødde i riiget vill hans nade tale met raadet

Jtem thenn artikel at ingen vdlendsch annammes i raadet samtecker hans nade at ingen annammes i Norges riiges raad vden Danmarckes och Norges indfødde men

Jiem hwilke article hans nade icke kan nw fullgiere vill hans nade

met Norges riiges raadtz raad giøre schickelse paa nar hans nade kommer diit i riiget

Bagpan med omtrent samtidig Haand: Anno etc. mdx(?).

De til Herredag i Kjöbenhavn af Kong Hans indkaldte Danske og Norske Rigsraader udvælge, da denne imidlertid er afgaaet ved Döden, og det Svenske
Rigsraads Sendebud erklære at mangle den fornödne Fuldmagt, hans
Sön Christiern (II) til Danmarks og Norges Konge, hvorfor han forpligter
sig til ubrödelig at overholde de Artikler, hvorom man fra begge Sides
er kommen overens, og som udförligen angives i den udstedte Reces.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 11). Af 37 Segl mangle No. 2, 5 og 11, medens No. 3, 9, 17, 21, 29, 32, 35 og 37 ere mere eller mindre beskadigede; No. 31 og 32 hænge i omvendt Orden. (För trykt i Saml. t. d. norske Folks Spr. og Hist. IV S. 363—77. Det danske Exemplar af Recessen er senest trykt i Aarsberetn. fra d. kgl. Geheimearchiv II S. 56—65, hvorfra de nedenanförte Varianter; tidligere trykt i H. Behrmanns Kong Christian d. Andens Hist. II S. 37—53, jfr. m. A. Huitfeldt, Chr. II.s Krönike (4) S. 18—19 og (fol.) S. 1100—1101).

478. 22 Juli 1513. Kjöbenhavn.

J gwdz naffnn amen. Wij effterne Birger met gudz nade erckebiscop vdj Lund Sueriges første oc pawens legate Bric aff samme nade erckebiscop vdj *Trwnehyem (oc pauens legate¹ Lage Vrne vdj Roskilde Niels Stigge i Borlom Niels Clausen i Aarss Jwer Mwnck i Ribe Jens Andersen i Ottense Anderss Mwess i Assloo Andorus vdi Bergen Eric² i Viborg Magens i Hammer aff samme nade biscoper Henric abbet vdi Sware Cristiern prouist i Bergen Eskill prior i Antwordskow Anthonius prouist i Burglom Steen Billde Niels Ericsen Niels Høg Niels Henricsen Pretbiørn Podbusk Tønne Parsperger Henric Krwmmedige Magens Geve Tyge Krabbe Thomes Nielsen Albret Jeipsen riddere Jens Holgerdsen Hanss Billde Jacob Andersen Henric Aagesen Jørgen Marswin Knud Knudsen Jachim Lycke Peder Lycke Aage Andersen oc Mattes Ericsen Danmarckes oc Norges riiges raad giere alle vitterligt met thette vortt obne breff att aar effter gudz byrdt twsinde femhwndret yppa thet trettende sancte Marie Magdalene dagh ware wij forsamblet i Kiepnehaffn oc besøgdte thet mode som berammet var emellom thesse three riige ther atstande sancti Hanss baptiste dag metsommer nest forleden. Oc effter thij at høgboren første her Hanss met gudz nade Danmarckes Sueriges Norges etc. koning: huess siæll gud nade som samme mode berammet haffde nw dod oc affgangen er vare wij forscreffne Danmarckes oc Norges rigens raad tiill ordz oc samtaell met verduge feder strenge riddere oc gode mend som ære her Mattes i Strengeness her Otte i Vesteraarss biscoper her Bric Trolle

her Twre Jensen her Peder Twresen her Cristiern Bendtsen her Holgerd Karlidsen riddere Jahan Arildsen⁸ oc Bent Abiørnsen Sueriges riiges raadz fuldmectuge sendebwd om attfwlberde oc samtycke en herre oc koning offuer thesse three rige effter then kierlige bebindelse rigenne emellom gierdt er oc som Sueriges riges raad strax effter forme koning Hanses død aff oss forde Da(n)marckes riiges raad met vore broff oc scriffuelse ther om atwaret oc paa æskedt bleffue hwilcket the ingeledes pas thenne tildt indgange villde oc sagde them ther till jngen macht athaffue. Thij haffue wij forde Danmarckes oc Norges riiges raad offuerweyett forne riigens leylighed oc menige therres indbiggeress beste oc bestande oc ære wij swa alle4 endrecteligen offuerænss vordne atwij nw paa thet ny met wor frij vilge oc koer i thee helgetreefoldighedz naffn haffue samtyckt oc fuldburdet oc met thelle vort obne breff samticke oc fwldburde høgboren forste her Cristiern met gudz nade etc. forne koning Hanses son en fwldme(c)tig herre oc koning atbliffue oc være offuer all Danmarckes oc Norges riige oc haffuer hanss nade ther paa loffuet oc tillsagt oss paa forne menige⁵ riigennes jndbiggeress vegne paa syn koninglige eedt oc gode troo alle thesse effterne pwncthe oc artickele fast fuldkommelige oc vbrødelige atholide i alle mode som her effterføllger. Oc wij Cristiern met gudz nade Danmarckes Norges Vendes oc Gottes koning vdwald koning tijll Suerige hertug vdi Slesuig⁶ Holsten Stormarn oc Ditmersken greffue i Oldenborg oc Delmenhorst giere alle vitterligt atwij haffue annammet thesse forberørde oc effterne puncte oc artickle aff oss elskelige Danmarckes oc Norges riigeness raad oc beplicte oss vnder vor koninglige eedt som wij swære skulle oc cristelige troo attwij skulle them fast oc vbrødelige hollde Danmarckes oc Norges riigenes raad oc indbiggere i alle mode. Fførst skulle wij elske gud oc then belgekircke oc hennes tiæneres rett styrcke oc alle therres prenileger friiheeder statuter oc gamble sedwaner som them friiest giffuet oc vndt er aff then helge Romske kircke ochelge framfar(n)e federe, oc cristne koninger førster førstinder oc forstander i alle syne artickle stadfeste vbrødeligen atholde. Jtem huer biscop oc prelate skall oc moo brwge then belgekirckens rett oc7 iurisdiction swa frij som the aff ærilds tidt nedt oc brwgdt haffuer. Jiem skulle wij holde erckebisper i Lund oc Trwndhyem biscoper prelater ridder oc riddermendz mend Danmarckes oc Norges riiges raad i ære hwer effter syn stadt och hyelpe them aff kronens leen huer effter syn lelighed att the skulle iche besege herredage oc bære andre rigens tynge alldelis paa therres egen kost oc ihæringe. Jtem skulle wij alldrige forbiwde nogen mandz tiænere an**438 1513.**

deligen ellir verdzlig enten met breff ellir budh atsware therres rette hosbonde enten tiill landgilde ellir andet men hwo ther tilltall haffuer till then anden hand tale met logen andeligen ellir verdzlige som thet segh bøør ehwat leen thet er andelig ollir verdzlig. skulle wij aldrig hyndre ellir hyndre lade noger capittels ellir closters vaall oc koor oc skulle wij8 aldrig trenge noger prelater ellir formend indh met vrett emod capittels oc conuentes velge ellir samticke. Item skulle wij alldrig besware noger closter i Danmarck anthen met borgeleyer ellir anden koninglige tonge ythermere end wij kwnne haffue vdi formends mynne oc hworledes wij kwnne bliffue foreendt met formenden ther om than skall thet være fore en vilge oc cy fore nogen rett ellir sedwane atbliffue i forne closter i noger mode. Jtem skulle wij eller wore fogether inthet befatte oss met kircke tiænere klerckeriis tiænere closters tiænere ridskabs tiænere offuer all Danmarckes riige ehwor the helst liggendes ære ænthen vdj ett land ellir i ett andett anthen met eckt skidzfferdt gesterij vdj atsette ellir affattsette ellir met nogen anden⁹ tønge ellir trælldom men the skulle være frii fore oss oc vore fogether effter forne koning Hansses vor kære herrefaders recesses liidellse end dog at kronen haffuer selff juspatronatus tiill then kircke som nogen tiænere kwnne tilligge. vndertaget atføre oss oc vortt fadebur nar wij personligen drage igemmen landett. Oc wele wij fore then tonge som [menige10 almwgen met swadan eckt er offuergangen giere met thet11 første en rædelige skickelse therom: Swaa [att¹⁰ samme echt skall mwelige være oc rett omkringgaa vden vild. Jtem the kircke tiænere som kronen haffuer hafft i forswar vylldet oc vkierdt vdj xl aar thee bliffue vnder kronens forswar. Dogh att the kircke tiænere som ære komne vnder kronens forswar i koning Hansses tiidt 18 koning Cristierns tiidt ellir therwedh met vrette the skulle komme igen vnder prelaterns oc kirckens forswar. Oc the kircke tiænere som prelaterne¹⁸ haffue haffdt i thrediwge aar vyldt oc vkierdt the skulle bliffue vnder prelaterns oc kirckens forswar. Oc er ther nogen kommen fraa kronens forswar met vmynde her fore jnden ellir therwedht oc vnder prelaterns forswar the skulle14 komme igen vnder Skall oc ridderskabbet haffue oc nyde forswar aff kronens forswar. thee kircke tiænere som therres forelldere tiill kircken giffuet haffuer ocfundatzen jndehollder att them boor athaffue oc the i være hafft haffue, ære them oc nogenne fraakomne met vrett thaa skulle the them igen haffue, haffue oc ridderskabbet nogen [kircke10 tiænere fraa kircken met vrett thaa skulle the komme tiill kircken igen. Jtem skulle wij forne Cristiern met gudz nade etc. [oc10 vore fogether ellir nogre

paa vore vegne være vbewaret met jacht oc fiskerij vdi then helge kirckes oc ridskabbe(t)s enmercke skowe oc fiske vadn. Oc them mwæ biscoper prelater kircken oc ridskabet selffue vbehyndert bruge met jacht oc fiskerij i Skone Halland Blegen Lister Sæland Judland Fyen Lasland Langeland oc all Danmarck offuer met hwat dywer ther fallde kwnne store ellir smoo. Oc mwæ the thesligeste andelige oc verdzlige bruge theres jacht oc fiskerij vdj therres felligskowe marck oc fiske vadn vbehyndert. Dog swa at paa thee felligeskowe i Falster lyggendes som kronen haffuer loet oc dell vdj skall ingen slaa stordt vild vden wij wore fogether oc embitzmen ellir andre paa vore vegne. Oc skall kircken oc ridskabbet bruge oc nyde her effter i Falster therres jacht met store dywer oc smoo vdj therres enmercke. Oc skulle wii ellir vore fogether ingen jacht bruge ther i kirckens ellir ridskabs enmercke vthen wij haffue ther till therres besynderlige vilge oc loff oc thesligeste therres fiskerij vdj therres fellige siee 15 oc vadn effter som the haffue lodt oc deell16 vdj them oc er ey andet tilbørligt. Jtem skulle kircken oc ridderskabet nyde therres fellige olldenskowe effter som the haffue deell oc lodt17 i them all Danmarck oc Norge offuer. Oc skulle wij ellir vore fogether ey lade bruge kirckens closters ellir ridderskabets enmercke skowe enthen met oldenswin temerhwg ellir nogit andet hwg ellir brwgelse oc ey eller bruge felligskowe ydermcre end som kronens deell oc lodt kand tole. Jtem huer biscop skall sellff fierde met gode mend som hannom vorder tiillskicket aff os oc rigens raad sidde retter tingh twenne tiider om saret i hanss stycht oc høre oc rette the sager oc brester som ther paa ferde ære. Dog wore oc kronens rett som thereblant fallde kand vforkrencket. Oc skulle the fuld macht haffue atdomme om alle the sager them kommer foor vden wij ære ther selff personligen tiillstede. Dog at the jngen drage fraa herritzting landzting ellir rigens canceller vden the vele selffue vellvilge giffue them i rette fore them. Oc kommer ther nogen sagh som nogen aff the fyre anrerendes er tha skulle the tage en anden i hanss stedt igen och skicke rett i sagen. Jtem skulle wij ellir vore fogether jngen giøre vrett gribe ellir gribe lade noger jndbiggere vden the ære først loffligen forwondenne cllir tages i the ferske gerninger som the mwæ gribes oc settes fore effter logen. Ochuilcken vor foget ther giør emod hand skall lyde logen ther fore. Jtem skulle vore fogether oc leens mend [thesligeste¹⁰ prelater [ellir¹⁸ gode mend, ingen mandz¹⁹ feyde ellir feyde lade haffue the tilltall till noger than skulle the thet forfølge met religang. Jiem skulle vore leens mend skicke dandemen tiill herresfogether som skicke hwer mand logh oc rett vden vild. Giør herritz440 1513.

foget nogen vrett tha skall hand affsettes oc sware sellff till syne gerninge. Jtem skulle gode mend som aff oss leen haffue paa tiæniste ellir vdi pant sette them selff herritzfogether oc herritzscriffuere. Jtem skulle wij inthet formynske the leen som noger gode mend haffue i pant for end the bliffue igen løsthe. Jtem skulle wij jche giffue nogen herritzfoget ellir herritzshriffuere wore breff paa lang ellir stacket tiidt paa therres fogettij oc scriffuerij. Jiem haffue wij nogen tiilltall tiill noger biscoper ellir andre then helge kirckes prelater ellir klercke thas skulle wij them tilltale fore therres tilbørlige dommere her i riigene ehwat som helst sag thet er vden jorddeele. Jtem haffue wij ellir vore fogether noger tiilltale tiill nogen godmand som i rigens raad er ellir vden raad thaa skulle wij tale then tiill fore allt radet ehwadt sagh thet er enthen jord ellir andet om thet er paa vor oc kronens vegne. Jtem som wij ære plictuge alle rett atskicke swa skulle wij oc være pligtuge fore rigennes raad rett atpleye om noger haffuer oss noget tiill atsige oc giøre therres dom fuldist oc ey taget20 till vwilge at nogen taall om syn tarff. Jtem skulle wij alltiidt dømme vthen vild oc ey tage gunst ellir gaffue fore nogen rett ellir rettgang i noger mode men være lige vellvillge tiill athielpe oc størcke them tiill therres rett være segh ænthen indlandzke ellir vdlanske falck fattig ellir riigh som hender fore oss attkomme som en cristen koningh bøer atgiore. Jtem skulle wij ingen kriig eller aarlog paaslaa oc ey drage nogen vulensk macht indh vdj rigenne vden menige rigens raadz raad oc Jtem skulle wij hollde vore breff wedh fuld macht oc ey samticke. giffue breff [vdh10 emod breff thesligeste holle wor kære herrefaders koning Hanses breff oc betale hanss rette vitterlig gyeld. Jtem skulle wij oc vore embitzmend aldri befatte oss met noget strandwragh ythermere end som vor screffne log jndheholder. Oc om wij noget heremod giøre tha er thet emod vor koninglige eedt, indbiggere fanger ther skade fore than skall then vor foget som befatter segh met thet vrag emod loffuen rette jndbiggere then skade vpp igen ellir then som skaden fanger oc strandwrag tilhør. Oc er vor foget jche verhettig^{2 2} tha skulle wij selffue rette skaden vpp igen om wij tage vragen till oss. Oc skall lens mand ehuor vraget kommer tiill land swa vydt som leenet er anamme vraget oc giøre ther skickelsse paa effter logen oc giøre ther oc regenskap paa swa møget som vnder hans skickellse er kommen. Oc skulle oc kirckens prelater skicke om strandvragh ehwor the haffue forstrand som forscreffuet stoor. skulle wij jngen vdlendske priuileger stadfeste eller paa thet ny giffue vden menige rigens radz raad. Jtem skulle wij anamme alle slotzloge

1513: **441**

i Danmarckes oc Norges rige aff oss elskelige Danmarckes oc Norges riges rand oc beplicte oss at antworde them fram oss forne rigens edelinge oc jndfødde gode mend atholde tiill vor hand oc tiill erckebiscoper i Lund oc Trwndhyem oc all Danmarckes oc Norges rigens raad igen nar oss forstacket vorder. Oc om noger slotz log vorder anderledes forwandelt than er thet mod wor koninglige eedh oc skall thet ingen macht haffue. Oc skulle wij jehe begere aff rigens raad ellir thess indbiggere at noger wor son ellir andre i vor tiidt skall vdwelges till koning effter vor død atbliffue. Men Danmarckes oc Norges rigens raad och indbiggere skulle nyde therres frij koor nar wij affgaa vihen wij kwnne haffue thet i therres mynde giørs her noget emod the skall thet jngen macht haffue, Jtem skulle wij ingen vdlenske anamme i rigens raad oo ey ellir antworde them slott land ellir leen men styre rade oc regere Danmarck oc Norge met gode rigens edlinge som fødde ære aff riddere oc swæne oc antworde them slott oc leen oc ingen anden. Oc om nogen vanbørdig ellir jche [edlegfød23 ære haffue nw i Danmarck [oc24 Norge enthen slott leen ellir landzting tha skulle the met that forste affsettes oc gode jndfødde rigens edlinge i therres stedt igen. Dog i Norges rige skickes effter rigens leylighed. Jiem skulle wij jehe giffue nogen vfrij mand then friihedt oc frelsse som riddere og swæne haffue vden all rigens raadz samticke vden nogen foruerffuer thet swa erligen paa marcken at hand er thet verdt. Jtem deer then mand som vfrij er fødder oc haffuer dog fanget friihedt oc leder effter segh frelst godz oc haffuer ev frij eller frels arffwinge thaa skall thet godz ey falle till kronen ellir i nogen vfriihedt ther fore, men thet skall fallde tiill thense nesthe arffwinge end dogh at the ære vfrij. Oc the skulle that jche behollde men selge that them²⁵ som frij ære som ære riddere oc swæne jnden aar oc dag effter thet falden er ehwor the kwane fore redeligt verdt. Jtem skulle wij ey paalegge nogen landeskatt paa almwgen ellir kiepsteder vden²⁶ rigens raadz raad oc prelaters oc ridderskabs tiilladelse oc nogen almwgens samticke. skulle kiepstederne nyde therres friihedt oc preuileger oc ey ther emod beswares i noger mode. Jtem skulle wij jngen god mand formene athefeste syn gord i Danmarck och Norge segh selff oc rigen till gaffn. Jiem skulle wij ellir wore fogether i Danmarck jche brwge rigens jadsegell paa kronens vegne emod kircken ellir ridderskabet effter thenne dag i noger mode men gode mend andelige oc verdzlige skulle tilllages paa bode sider atskillge att emellom kronen oc kircken oc emellom kronen oc ridderskabet effter thenne dag bode om eygedele oc om andett. Jtem skulle wij met vore breff jche drage nogen fraa sith

herritzting landzting ellir rigens canceller effter thenne dagh. skall rigens canceller jche bruge rigens jndsegell vdj syne egne sager. Men wij skulle tillskicke en anden god man i rigens cancellers sager oc hand giffuer the breff vdh vnder rigens indsegle oc setter siith indsegell oc siith naffn tiill vidnesbyrdt. Jtem sandemen skulle jehe swerge om eygedom oc marckeskeell effter thenne dagh. Men hwo ther viill dele om eyedom hand thet forfølger som eyedom bør atdeles jnd fore rigens canceller. [Jtem10 marckeskell atgiore skulle wij tillskicke riddermendz mend oc jordegin vwildige. Jtem i Sæland oc Skone skulle riddermendz mend oc jordegne bønder granske²⁷ marckskell oc egedom offter thenne dag. Jtem skulle wij oc vore fogeder ingen hynder giøre kircken ellir ridderskabbet pas the godz oc eygedom28 the haffue heffdt paa offter logen. Jiem huat mageskiffte som tiill thess kronen oc kircken oc kronen oc ridderskabbet ellir met bønder effter koningens tiilladelse giordt er skulle wij jehe drage tiilbage igen. Jtem skulle wij vore hossfrwe ellir vore affkomme om gud oss them føger ellir noger andre pas vore vegne iche kiebe eller pantte oss ellir kronen tiill noget friit eller freelst godz. Jtem skulle wij ellir vore fogether ellir nogre andre paa vore vegne iche giere prelater ellir kirckens mend ellir ridderskabbet hynder at the mwe ey handle29 met vdlenske kiøbmen. Oc skulle jche wij⁸⁰ giffue nogen vdlenske kiøbmen vore breff atgiøre landkieb met. Jtem huat som mynttes effter thenne dag i Danmarck oc Norge skall mynttes swa at two marcker giøre fuldeste fore en Rinsk gylden. Jiem skulle wij vore hosffrwe om gud oss then føgendes vorder ellir vore fogether iche tage oss vergemoell tiill fore³¹ ridderskabs gods som faderloess børn tillhør. Jtem jngen vore fogether ellir andre frij mend skulle tage them efftermoell tiill effter nogen bonde ther slagen er oc ey trenge thens venner som fore sagen er nogen vrædelige bodh aff emod loffuen. Oc then ther værlige oc forrædelige slaær then anden i hyell han myste syn hals. Jtem skulle wij antworde kircken oc ridderskabet therres gods igen som them er *framkommet³² met vrett ellir staa them tiill rette ther om fore menige rigens raad om wij haffue ther noget emod atsige som oss bøør. Jtem jngen riddermandzmand i Danmarck skall forbryde siit jordgods oc eygedom mod oss ellir kronen vden hand fører affuenskiold emod riget. Jtem giffues nogen friiborne gwinne ellir jomfrue her aff riiget jndh i Slesuiges 38 ellir lante Ho(l) stens hertugedom ellir anderstedz indh i Tiskeland the skall therres verge met neste frenders raad giffue met them tiill metgaffue en redelige swm pendinge oc jnthet friidt jordgodz forthij at jngen god mand i Danmarck fanger jordgods met nogen

qwinne ellir jomfrue i forne førstedom ellir anderstedz i Tiskland. Jtem skulle wij ingen sagen⁸⁴ troo paa nogen vor raad ellir ridde(r)skab ellir nogen andere vthen then [som10 thet siger viill thet obenbarlige tilstaa oc bewise. Oc findes hand than fore leffnere 85 athand tha straffes fore syn løffn³⁶ som en anden fore syn brøde. Jtem bliffuer en riddermandzmand fredløss giørt nogen stedt vtj Danmarck fore erlig gerning tha skall hand giffue koningen tiwge løde marcker fore syn fredt nar sagwolderns mynde er talet. Jtem thet som biscoper oc bigdemen felde ellir reyse thet skall være loffuens ænde som vor Jtem skulle wij jnthet forbwdt giøre vden menige screffne log siger. rigens raadz samticke. Oc skulle wij ingen enthen indenlensk ellir vdlensk giffue loff i swadan forhwdt emeden thet stoer oc nar thet gieres than skall thet oc besluttes hwor lenge that stoo skall oc swa vpgiffues igen met menige rigens raadz samticke oc jche ellers. Jtem vele wij met tiiden vnne oc forlæne Danmarckes oc Norges indfødde edlinge aff the leen som gode men plege athaffue i forlæninge oc nw ligge tiill regenskaps slott⁸⁷ paa thet ath rigenes indfødde gode mend skulle bliffue vedt macht oc redeboen till ataffwerge rigens skade. Jtem skulle jngen gode men andelige ellir verdzlig være plictug atgøre oss nogen tiæniste vden riget vden menige rigens raad thet beslutter. Oc skulle wii than holle them then revse aldeles vihen skade. Jiem hwo som trenges ellir feydes fraa syn rett i Danmarck ellir Norge met offuerwold oc bliffuer ther fore forsømmet i syn rett oc fanger ther skade offuer nar hand thet kand giere vitterligt fore oss oc rigens raad thaa skulle wij oc rigens raad hiælpe hanom tiill syn rett igen oc vprettninge fore syn skade. Jtcm skulle wij iche giffue oprevsnings breff pas vold oc om vold ey vorder forfuld inden sex vgger tha moo thet fald vddeles met horings dele ellir lagdags dele aff then som vold gierde inden aar oc dag effter gerninger88 er skeedt. Jtem effter thenne dagh skall jngen bøde fore vold førsell effter marckeskell taall som her till giert er oc bliffuer thet ett vold fore huer som hannom voldfør. Jtem the ther ære i flock [oc24 følge met ellir giøre handgerning paa then ther draben vorder oc swæres tiill atbøde effter logen thet er iche mandebod the skulle bøde men the skulle bøde effter logen huer effter syne gerninger39 then ther saaer40 hand bøde saaer. Jtem ingen skall giøre thingfreedt vthen hand giør then gerning i logen Jtem hwo som haffuer fiskeboer41 paa syn egen grwnd thaa stoor. skulle the fiskere ingen sware om fiskeriit vthen then som grunden tilhør. Oc skulle vore fogether ellir toller ingen hinder giøre eswa43 mode pas then deell som vanlig er swa vdatgiffues. Jtem hwo som

kommer till oss pan vor scriffuelse oc breff oc vorder ther offuer i wor nerwarelse ehyell slagen48 than er thet erlese gerning om thet giøres met raedt raad. Jtem hwo som viill feyde nogen ridder mandz mand than skall hand giere hannom erlig forwaring met hans obne beseglet breff oc sende hannom thet met two riddermendz mend then som feyden kyndes skall være feylig44 fore then anden som forwaring giør: natt oc dag nest offter att hannom er kyndt feyde. Jtem bliffuer nogen bonde ellir vfrij mand fredløess giørtt vnder Judlandz log fore mandslett bøde thij lødige marck fore syn fredt oc tale først sagwolderens mynde oc for herwerck oc andre fredløss moell, bøde først mod sagwolderen oc fem lede marck fore syn fredt. Jtem skulle alle biscoper prelater domkircker oc ridderskabet Danmarckes riges raad som nw ære oc her effter komendes vorde nyde brwge oc behollde all koninglige rett rettighedt fredtkieb oc fald met therres egne tiænere oc vndersatte. Skall oc allt ridderskabet som jche ære vdj raaedt offuer all Danmarckes rige nyde bruge oc beholide alle forgetiwge marcks sager oc fredkiøb oc hwat sager ther fore nethen ære met therres egne tiænere oc vndersatte. Jtem the som haffue most therres pant⁴⁵ oc ey fanget therres pendinge them skall skee skeell effter rigens raadz raad. Jtem haffue wij tiillsagt verdugeste verduge federe prelater oc gode mend Norges riges raad atwele met thet første met therres raad oc menige Norges 46 indbiggeres hielp oc trest indløse Orckenø oc Hettland tiill Norges riges krone igen. Jtem wele wij oc skulle fultgjøre thenne artickle vdj wor kære herrefaders recess swa ludendes skall jomfrue Birgittæ Oluffs dotter nw strax frij oc qwitt vden all hynder ellir hielpperede haffue nytte oc behollde Vallø gord oc alle the gorde oc godz kiepstedt godz mellere oc landebode⁴⁷ ehwat thet helst er som hennes fader oc moder thet friiest vdj være haffde nogen tiidt,48 Oc thesligeste the breff ludendes paa kigb pantt ellir indfersell skulle alldrj komme jomfrue Birgittæ ellir hennes arffwinge tiill skade ellir forfang i noger *møde49 oc frue Birrette i Hammerstadt vederlegge wor kære fruemoder igen verd ellir pendinge etc. Jtem skulle wij ellir vore fogether jche hyndre ellir hyndre lade noger thee som vedt stranden boo at the mwæ joo then bruge met fiskerij som the haffue giert aff ærildz⁵⁰ tiidtt oc som nw seedt er ehuat fiskerij thet er vden all ny affgifft. Jtem skall thet studium i Kiøpnehaffn [er10 vedt macht bliffue som thet funderet er. Jtem haffuer noger prelater kircker ellir gode mend andelige ellir verdzlige ythermere priuleger eller friihed⁵¹ aff framffarne koninger oc rigens forstander than skulle swodane privileger oc friihedt⁵¹ jche met thenne forme recess formin-

skes ellir forkrenckes i noger mode. Jtem beplicte wij forne Cristiern met gudz nade etc. oss atholde thenne⁵² recess som wij Danmarckes oc Norges indbiggere swære skulle nar wij kronet vorde swa vell som jadbiggere skulle være plictug atholde oss hwldskap oc mandskap. Oc giere wij emod forne wor recess oc vele ingelunde lade oss vnderwise ther vdj af rigens raad thet gud forbiwde tha skulle alle rigens indbiggere wedt therres ære troligen tiillhielpe thet at affuerge oc jnthet ther met atforbride53 emod then eedh oc mandskap som thee oss giere skulle. Jiem sere wij forne Danmarckes oc Norges riges raad swa offuer entts vorden met forne hogboren første her Cristiern etc. at nar verdugeste verdage feddere strenge riddere oc gode mend Sueriges riiges raad teckes attfaldberde samtycke oc indnamme hanss nade fore fuldmeetige herre oc koning offuer all Sueriges rige than viill hans nade loffue oc besegle them tillberlige statuter oc recesser som herrer oc koninger i Suerige fore hanss nade giertt haffue. Tiill alle thesse forne artickles ythermere stadfestelse oc forwaring haffue wij forne Cristiern met gudz nade etc. och wij Birge i Lund oc Eric *Valkendroff i Trwndhiem erckebiscoper etc. oc alle forme Danmarck(es) oc Norges riges raad met vor vilge oc vedskapp ladet henge alles wore secreter judsegler oc signeter nethen fore thette wortt obne breff.54 Giffuit aar dag oc stedt som forscreffuit stor.

Bagpaa: Kounyng Cristierns recessz.

(3) Fra [tilskrevet over Linien, oc mangler i d. dan. Exempl. — (5) Kaas tilföies. — (6) Arendssøn. — (4) alle swo. — (5) menige forze. — (6) i tilf. — (7) theris tilf. — (8) wii skulle. — (9) nogre andre. — (10) mangler. — (11) aller tilf. — (12) oc i tilf. — (13) oc kirken tilf. — (14) tha skulle the. — (15) syøer. — (16) deel oc lod. — (17) lodh oc deel. — (18) oc. — (19) man. — (19) tage thet. — (19) strandwragit. — (19) wederhættig. — (19) eddeling fødde. — (19) ellir. — (19) thøm thet. — (19) efftir menige tilf. — (19) om tilf. — (19) eygedele. — (19) friidt tilf. — (19) wii icki. — (19) poes. — (19) fraan kommitt. — (19) Slesuig. — (19) saffn. — (19) for sin gierning. — (19) saarer. — (19) fiskeboder. — (19) gierningen. — (19) for sin gierning. — (19) saarer. — (19) fiskeboder. — (19) i swo. — (19) slagen i hiel. — (19) fælig. — (19) theris pantt myste haffue. — (19) møller oc landbo. — (19) møller oc landbo. — (19) wor tilf. — (19) forbryde. — (19) Om Seglene findes Oplysninger i Noterne i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. IV S. 363—66.

Biskop Lage (Urne) af Roskilde absolverer i Henhold til Pave Leo X.s Brev Kong Christiern II, der knælende og ydmygt har begjæret det, fra de kirkelige Straffe, hvortil han maatte være hjemfalden i Anledning af den Hammerske Biskop Karl (Jonssöns) Fængsling, da han har bevist ikke at bære Skylden for hans Död.

Efter Orig. p. Perg. i danske Geheimearkiv (Norge, No. 69). Seglet vedhænger. (Trykt i Dan. Mag. 1 R. 4 B. S. 190—92).

479. 12 August 1513. Kjöbenhavn.

Nos Lagho dei et apostolice sedis gracia episcopus Roschildensis a sanctissimo domino nostro domino Leone papa decimo vnacum nostro collega ad infrascripta commissarius insolidum deputatus vniuersis et singulis ad quorum noticiam presentes peruenerint salutem in domino et presentibus fidem indubiam adhibere nostrisque huius immouerius apostolicis firmiter obedire mandatis. Noueritis nos literas eiusdem sanctissimi domini nostri pape in forma breuis apostolici sub annulo piscatoris solito clausas et sigillatas cum ea qua decuit reuerentia recepisse, apertasque tandem examinasse et legisse huiusmodi sub tenore, [Her fölger Brevet No. 474 ovenfor.] Post cuius quidem apostolici breuis et commissionis presentacionem et recepcionem nobis et per nos vt premittitur factas constitutus coram nobis serenissimus et illustrissimus princeps dominus Cristiernus Dacie Suecie Noruegie rex electus dux Sleszuicensis et Holsacie etc. nos ad executionem contentorum in premissis literis apostolicis procedere eumque a quibusuis *excommvnicacionis et censuris ecclesiasticis (si quibus ob capcionem seu detencionem bone memorie domini Caroli episcopi Hamarensis in preinsertis literis principaliter nominati quomodolibet innodatus existeret) absoluj, humiliter petiit et requisiuit. Jgitur nos Lagho episcopus et commissarius prefatus, constito primum per legitimas informaciones quas idem princeps in prompto exhibuit quod in mortem eiusdem domini Caroli episcopi (aliter quam in breui apostolico continetur) causam non dederit, attendentes postulacionem huiusmodi fore iustam et consonam rationj quodque sancta mater ecclesia nulli claudit gremium redeunti eundem dominum Cristiernum Dacie etc. principem et regem electum obnixe instantem et flexis genibus humiliter id petentem, et in nostras manus promittentem et iurantem de stando iuri et sancte matris ecclesie atque nostris immouerius apostolicis parendo mandatis jniuncta sibi pro modo culpe penitentia salutari ab excommunicacione et aliis censuris ecclesiasticis quibuscumque quantum nobis ex forma et tenore breuis apostolici conceditur ob capcionem seu detencionem eiusdem Hamarensis episcopi, ad cautelam absoluimus et ad cautelam absolutum fore 1513. · 447

tenorepresentium decernimus et declaramus. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium premissorum presentes literas fierj et nostri secreti appensione iussimus communirj. Acta Haffnie in monasterio fratrum Minorum de observantia, anno domini millesimo quingentesimo decimo tertio duodecima die mensis Augusti.

Bagpaa med Haand fra 17de Aarhundrede: Bisp Lage Wrnis breff ther wdj hand ephter paffuens permission absoluer konnig Christiern ab omnibus excomunicationibus et censuris ecclesiasticis etc. for bisp Carolj død aff Hammer, som døde wdj sitt fengszell.

Provsten ved Mariekirken i Oslo (Hans Olssön) beder Kongen (Christiern II) om at erholde i Forlening Mossedal og Rygge Sogn, der begge altid för have ligget til Mariekirken; Olaf Galde begjærer til Len Hallingdal og Skaum, som den forrige Provst Jon (Paalssön) tidligere har indehavt, og vilde vistnok gjerne have alle Provstiets Len.

Efter Afskrift (?) p. Papir i norske Rigsarkiv. Uden Segl.

480. [c. $1513-14^{1}$]. [Oslo?].

Hogbarenn fferste nadigiste herre beder ieg ethers nade ydmydeligen at ethers nade will werdis till for thenne myn ymydige bønn oc fattige forthieneste oc ieg ethers nade her effther troligenn giøre schall att wndne oc forlænne meg thiisse twenne ethers nadis och kronenne lænn forst Mosszedall som gjiffwer jij te smør wdj wissze rentte hwilcket sinor leg ethers nade arligen till gode rede wde (o: yde) will hwar som ethers nade meg till sigher. Andet er Rygge sogenn som all wissze rentthen liggher till ethers nadis capell Marie kircke som ethers nadis forfedre koningher i Norge ther till forne ethers nadis capell till ewerdelige evæ wndt oc gjiffwet haffwe, kjæreste nadige herre haffwer altiid forne lænn wæret i forlænning wndher Marie kircke kiæreste nadige herre at ethers [nade² i thiisse forme ærende wilde wide oc ramme kirckens oc mit beste her wdj thet beder ieg ethers nade ydmydeligenn for gudz skyld. Will ieg altiid lade befynne meg troligen for ethers nadis traa thienere oc capellanum then stwnd ieg leffwer som jeg ethers nade plictig er.

Jtem [thisses efftherne lænn begerer Oluff Galle aff ethers nade som er Hallinngedall oc Schoffuen som prowest lonn aff ethers nadis herre fadher hwess siell gud nade tillffornn i forlenning haffde oc wilde han well haffwe alle the lænn som ferre haffwe altiid wæret i forlænning till prowesty om ethers nade hannem them wnde wilde.

(1) Jon Paalsson var endnu i Septbr. 1512 Provst ved Mariekirken, og i Begyndelsen af 1515 var Olaf Galde allerede Ridder, medens han i 1514 endnu nævnes som Væbner. — (2) Fra [tilskrevet over Linien.

Tre Lagrettemænd paa Eidsvold bevidne, at Andres Olafssön solgte 5 Öresbol Jord i Borgelid i Bigge i Eidsvold Sogn til Alf Amundssön og erkjendte at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl vedhænge. (Se Dipl. Norv. III No. 1083 og IV No. 402).

481.

17 Juni 1514.

Egge.

Ollum mannum them ssom tetthe breff ssee eller høre kennes wi efther skriffne men Olaff Ændrith sson och Ffalke Endrith sson och Aasthe Ericsson ssworne laurettes men aa Eswal ssongh ath wi worum sa Egghe sancte Bottolff dagh anno domini m d xiiii ssaaghum och herdum aa ath te heldhe handum samman aff ene halwo Andress Olaffsson en af andhre halwo Alff Amundsson med twi skilordhe ath Andhress sseldhe fforde Alff v aurebol jærdher j Børiælidh ssom lighger j Bigghum j fforde ssongh med ssin hustrus ia och handher bandhe med alle the lutum och lundhenum ssom til liggher och leghet hauer ffraa fforne och nyio wthan gaarss och innan fraa ssegh och ssinum erwingghum och tidnempdhum Alff och hans [husthru¹ erwingghum til ewerdhelig eyæ. kennes jægh Andhress ath iægh hauer opboreth fførsthe pennigh och efsthe ssom j*kwop worth kom. til vtthermere wissen hegghe vi skriffne men vorth insigle ffor ttethe breff ssom giørth war aar och dagh ssom fføre ssigher etc.

Bagnaa: Er lest paa Eidzuald laugtingh S. Botolphi afften anno 1603.

(1) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hertil.

Væbneren Nils Svenssön (Tordenstjerne) og Paal Tholfssön, Raadmand i Oslo, gjöre vitterligt, at de have givet Hr. Henrik Krummedige Fuldmagt til at forfölge den Sag, de have imod Nils Ravaldssöns Enke, Hustru Ottilia (Ottesdatter Römer).

Ester Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). 2 paatrykte Segl. (Jfr. Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 138).

482.

6 August 1514.

Oslo.

Jegh Nielss Swenssen aff vapn Pawll Tolfsen rodman j Oslo giere witherlich met thette worth opne breff ath wi haffwe fwll makth giffuet erligh och welbyrdighman her Henrik Krwmmedigh ridder all

449

then till thall som wi haffwe till velbyrdigh quinne hustrv Ottilia Nielss Rawaldssens efftherliffwerske ath søkie och fforffylie all then reth som wi haffue henne till (ath) thale all thet han laglighe $gy(\emptyset)r$ her i sta wi honom ffulkomlighe till. Till sanindh her vm trykkie wi wor jnsigle ffor thette breff som skriffwedh er j Oslo swnnedagen nesth effther vincula Petri anno dominj m d xiiij.

Bagpaa med Henrik Krummediges Haand: Narrie.

Den kongelige Skriver Hans Esbernsson beder Kong Christiern II om en Stevning over fem navngivne Personer og beretter om Biskop Anders Mus's Fremgangsmaade i Norge.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Uden Segl. (Har været Bilag til Brevet No. 487 i Dipl. Norv. VIII og er skrevet med samme Haand).

483. [30 Juli 1515.] [Marstrand.]

Kiercste nadige herre wille ether nade sende mig ether nades steffningh offuer Sywordh i Hyørne Trvnd tymbermand Per Enesson Niels Laffuretsson oc Niels hoffmand att møde megh fore ether nade effer som ether nade tæckes etc.

Kiereste nadige herre haffuer biscop Mwsszes werdighet sendtt xvj karle ynd i Langeswndt oc ladett anamme thett schiibh wten lagh oc dom, som ieg haffde lagfestt effter then karll som ieg wnderwiistte ether nade ther fald nedher aff then mærsz etc.

Kiereste nadigste herre gaar her wnderlige tiidenner oc røctte hwarlwnde thenne biscop regerer, nw han er sielff bode domere oc sagszegere i thenne landz ende. Quia jn absentia magistri probatur virtus discipuli.

Væbneren Karl Knutssön (af tre Roser) bevidner, at Mogens Olssön erkjendte paa sin Husbonde den svenske Væbner Sander Arntssöns Vegne at have oppebaaret af Ridderen Oluf Jepssön (Sparre) 30 Danske Mark i rede Penge for en Hest.

Efter Orig. p. Papir i kgl Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 34, Jeipsen). Med Karl Knutsöns pastrykte Segl (3 Roser).

484. 19 August 1515. Kjöbenhavn.

Jeg Mogens Olssen bekennes oc wittherlig gør met thette mit obne breff athaffue anammet och opborit aff erlig oc welburdug man oc streng ridder her Oluff Jeipsen trediwe marck rede penninge effter danst tall huilche penninge han war welburdug swend Sander Arendsen

29

IX.

myn hosbonde schyldug for en hest han flick aff hanum i Suerige, This lader ieg forne her Oluff Jeipsen oc hans arffuinge frii oc quit fore forne myn hosbonde oc hans arffuinghe om alt ydermere kraff eller tilltall paa forne penninge i noger mode. Til vitnesburd haffuer ieg kerlig bedet erlig oc welburdug swend Karll Knutsen om siit signete trycht næden for thette breff som scriffuit er (i) Køffuenhaffn søndaghes nest effter wor ffrwe dag assumptionis aar etc. mdxv.

Bagpaa: Mogens Olssen pa 30 \$4 for j hest.

Reind Ketilssön og Hallvard Helgessön erkjende at have solgt til Roar Thollefssön et Markebol i Bjerge (Björkgaarden i Veglid?), som Olaf Gudmarssön pantsatte til Evind, samt at Hallvard har oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle.

(Jfr. Dipl. Norv. IV No. 1048).

485. 3 Novbr. 1515. [Numedal].

Allom *mannwd them som thetta breff ser eller høra thaa kennes ver Ewidh Keltilson och Halward Helghesson ad ver solldhe eyth markka boll j Biærghe honom Roar Tollesson som han Olaff Gudmarsson [sathet with til j panthæ honom Ewidh Keltilsson, thaa kennes iegh Halward Helghesson ad iegh har ssolth Roar Tollesson thet forde markka bolld j Biærghe hemmall och hooll wnder hans ervigha til euwerdheleghe eyæ och kennes och iegh forde Halward vp ha[wa] bwrith mystha pænigh och mestha och til yther mera (visso) thaa sæthæ ver vaart insecle før thetta breff som ær Ewid Keltilsson och Halward Helghesson som war lwggher dagen nesth epter Helghanamessæ etc. anno dominj m d xv.

(1) Tilskrevet over Linien.

To Lagrettemend bevidne, at Eyulf Hallvardssön solgte til Hallvard Björnssön 4 Markehol i Groven i Haukelidsbö i Vinje og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Jfr. ovenfor No. 356 og 465, Brev af 1527 nedenfor og Dipl. Norv. VII No. 511).

486. Uden Dag 1515. [Vinje.]

Allom monnom them som thetta bref se eller høre sender Sundre Redarson Asmwnd Gredgardzson logrettis men quedæ guds ok sine at mitt witum for gudi santt wera at Øywf Haluordzson hafuer selt Haluordh Byønson iiii markboll i Grofuen j Haukalydæ bøe j Viniæ sokn frelst ok hemholt for hwariom manne vtan gardz oc jnnan med fyske ok fygle oc alle vede steder som ther til lyger eller leget haffuer

fra foano oc nio j fra ford Gywf oc hans erwingum oc epter komandum oc vnder Haluord Bienson oc hans erwinger oc efter komandum til ewerdelica ego oc alz aredis oc loket fyrst sal oc senest oc al ther j mellum som j kaup thera kom oc yter mera saningh her wm hengium mitt okor jnsigle for thetta bref anno dominj mdxv.

Biskop Magnus af Hammer kvitterer Thore Skodin for Brandvold Kirkes Regnskab.

Ester Orig. p. Papir i norske Rigearkiv. Det nedenunder paatrykte Voxseglaffaldet,

487. Uden Dag 1515.

[Grue.]

Wij Magnus med g(u)ds node biscop i Hammar giore alle weterligth med thette worth opne breff ath thenne nerwarendes breff-wiser [Torer Skodin¹ hawer giordth oss god rekenskaph foer kirke wmbodh som han hafth hawer as Brandwolsskirke. Tii giffe wij banom qwith frii ledog oc aldeldes akereles for oss oc wora effther komandæ foer alth yttermere tiiltaal vm forde wmbod. Datum in curia sacerdotali.

Anno dominj m d xv wnder worth insigl.

(') Fra [senere tilskrevet med samme Haand.

To Lagrettemend kundgjöre, at Audum Nilssön erkjendte at have solgt §
Markebol Jord i Lunde i Lundehered næst ved Kirken til Jon Nilssön og
Armalf Söfrenssön og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Kant af Brevet med Seglene afklippet. (Jfr. Dipl. Norv. I No. 800, 805, 873 og 948).

488.

27 Januar 1516.

Skiden.

Allom mannom them som thette breff sea edher høre lesis sendher Anund Toresson oc Arne Herbrandson sworne lagrettis men q. gudz oc sine kungørendis med thette worth obne breff thet vy nerwarendis wore i Skidhe kyrcke synnedhaghen nest effther sancte Polss dag anno domini mdxvi hørdhe wy oc saghe ia oc hondherbondh aff eno halffuo Owdin Nielsson en aff andre halffuo Ion Nielsson oc Annulff Søffrinson med the skil ord at fforne Oudin kendis ffor ossz med samme iageffue haffue selth oc affhend fforne Ion oc Annulff j marcke bol iordhe i Lunde ligendis i Lunde herriid nest wid kyrcken ffrelst oc hemholt ffor huariom manne oc laglige lagbodet ffra seg oc sine arffuinge oc wndher fforne Ion oc Anwlf oc therris arffuinge til ewer-

delig eghe oc alss affredis. Jtem kendis oc fforne Owdin ffor oss med samme honderbond ath han hade opboret fferste penning oc syste oc alle ther emelle(m) som i kop therre kom. til sannidh her wan henge wy wore jneigle neden ffor thette breff giffuet i Skiden dag oc ar som ffore staar.

Bagpaa, yngre: breff om Lunde. — Endnu yngre: Lest paa Skien raadstoffue then anden søgnne effter Martinj (15)99.

Tre Lagrettemænd bevidne, at Ölver Nilssön mageskiftede 6 Markebol i Nystuge i Manaas Grend (Vinje) til Gunnulf Gunnulfssön mod 4 Markebol i dennes Odelsjord Myklestuge i Skafse.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Alle 3 Segl mangle.

489. Uden Dag 1516. [Thelemarken.]

Allom monnom them som thetta bref se eller høre sender Torger Awalzson Asmwnder Gredgardzson Anwnd Germwndzson lagrettes men quede gudes oc sine (kwnnikt giørende) at mitt af witum at Olwer Nielson giorde jarde bythe med Gwnnwlf Gwnnwlfson oc fek Olwer Nielson Gwnnwlf vj mark boll j Nye stugo som lyger j Man aass gren oc ford Olwer hade kyept til forn for vj mark gulz oc en vj marker hest oc sette Gwnnwlf Olwer Nielsson iiii mark boll som heter Mykkle stwgan i Skafsaam oc ford Mykkle stw(g)an war ford Gwnnwifs odall oc wnthe Gwnnwifuer O(1)wer Nielson sitt odall for fulla peninghe ty at Mykle stwgan war Gwnnwlfs odall oc ty sette Gwnnwlfuer ford Mykkle stwgona fra seer oc synum erwingum oc vnder Olwer Nielson oc hans erwinger oc epther komandum til ewinnelygh ego med lutum ok lunnindum som ther til lyger oc leget hafuer fra fonno oc nio vtan oc innan fritt ok frelst for horium manne oc allum loglyghum agangum oc hefuer Olwer Nielson loket Gwnnwlf forste sall oc seneste oc all ther j mellum som j koup thera kom oc ty ær Olwer Nielson quitter wm thetta jorde bythe fritt oc ffreist pa bade sider Gwnnwlf Nygie stwgona oc Olwer Mykkle stwgona oc hwar thera freislyge niothæ hwar epther ty som the bytt hafus oc yttermere saningh her wm hengium mitt okor jnsigle for thetta breff anno dominj mdxvj etc.

Hallvard Veterlidssön erkjender at have solgt til Ulf Sveressön 8 Markebol i Björgum i Hyllestad Sogn for 8 Mark Guld og en Hest.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 3 Segl vedhænger tate.

Uden Dag 1516.

[Setersdalen.]

Ollum monnum them som thetta breff se eller høre kennis iak Haluord Wetrlidzson at jak hafuer selt [VIII Ssucresson1 viii mark boll i Biorgum i Holiestadæ sokn ffor viii mark guldz oc i hest fritt ok ffrelst for horium manne ok allum loglikum aganghum i fra mer ok minwm erwingum ok epterkomandum oc vnder ford [Ulff Sucresson1 ok hans erffwinger ok epterkomandum til ewerdelige ego med allum them lutum oc lanindum som ther til lyger eller leget hefuer j fra fonno ok nio vtan gardz ok innan ok iiij honstafua i mellum jngo i fra skylde hwarke ffiske eller ffygle ok ty gefuer jak ford Haluorder Wetrlidzson ford [VIff Sucresson quittr ok liduga vm ford jordæ wærdh ty at fford [Viff1 hafuer loket mer første sall oc senest ok all ther i mellum som j kaup wart kom oc ytter mere saningh her vm bedis jak goda manna jnsigle som sa hethe Gwnsten Torgilson ok Bywfuer Wifson oc Arne Tiodgerson som sa wart ja oc handerband for thetta wart breff hengendis sit insigle for thetta breff med Gwnstens ok Biwfs jnsiglum anno dominj mdxvj.

Bagpaa: lest for 12 men paa . . . . den 1 Maij 1667(?) Biergums breff. En anden Passkrift af 11 Septbr. 1626 er aldeles ulæselig.

(1) Skrevet over Radering.

Biskop Anders Mus af Oslo beklager sig for Kong Christiern II over al den Vold, som M. Hans Mules Svende have forövet mod ham og hans Folk i den nærmest forlöbne Tid, hvilket han tildels anser Provsten ved Marie-kirken (Hans Olssön) for at have forvoldt, omtaler begges Forhold lige-overfor Evind Kandegyders Datter, der er Hans Skrivers Bolskab, og beder om Ret over sine Fiender, da han ellers ikke tör blive i sin Gaard.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Med Spor af udvendig Forsegling. (Trykt i Dan. Magazin, 1 R. 4 B. S. 276-81).

491.

2 Januar 1517.

Oslo.

domino premissa. Kiære naadigste herre wille eders naade werduges atwidhæ at mesther Hans Mwles swenne haffuer giordt meg stoert offwerwold oc fortrødh ydermere end jeg kand nogen tiid schriffue eders naade tiill, Blandt andre fortrødh løbe iiij hans karle jnd paa kirkegsarden oc hugge two myne tømmereswenne om natten oc haffde them jnthet atschiilde. Tha ropthe thee och bad fred paa then heligkirkegsard oc sægde at thee hørde meg tiill. Saa droge thee them wdaff kirkegaarden hugghe och sloghe them meget wærre end tiillforne

454 1517.

huilket jeg liddhæ altsammen for eders naades schiild oc beed tiill st jeg wille wighe kirkegaarden igien om thet war mester Hans till vilge oc tage ther aldri en penninge for som meg bwrde athaffue, oc bad them gas till cannickerne giere nogen plicth oc bood oc taghe aflesningh for fege plicth oc bood. Sidhen andendagen jwle kom thee tiill meg oc bøde meg et stycke klæde, Swarede jeg tha, at wille thee gas till kirkewergere oc giere nogen fege plicth oc bood till kirken the schulle thee lese them wdaff bandh. Sidhen beed thee vi eller viii march wox oc inthet kiæde som føre er rerdt oc trwede strax atslaa flere sf myne swenne. Thii sendhe jeg budh tiil prowesten oc mester Pedher oc had them sighe mesther Hans at ieg wille skiffte alt gott met hannum oc wære hannum tiil wilghe met alle myne thienere oc wighe kirkegaarden for jngen penninghe oc giffwe all myn rættheed tiil, fførde tha prowsten anderledes frem end jeg hannum befalede men sagde paa thet at thet schulle bliffue wærre at jeg wille icke tillstedæ hannum atlade traade pas megh ther wdaff kom all thenne trætthe huilket saa meg gud hielpe jeg aldri befalede hannum atsighe etc. The strax sende mester Hans sing swenne wdaff prowstegaarden som han sad om natthertiid atslaa paa myne swenne, som thee tha strax wdginghe hugge oc sloge [thee1 paa gadhen en myn thiener then første thee fundhe om natten. Ware the borgerne i senghe oc ingen myne swenne toorde jeg wdsende tiil mester Hans effter thii thee lebe saa mange wdi gaden, Sende jeg tha wd myn capellan oc myn schriffuer Jens Frath tiil prowstegaarden oc lod bedhe hannum for gudzschiild at han wille wode meg fred oc ey swaa lade slaa myne thienere oc sagde thee hannum at jegh haffde sendt hannum budh tiilforne met prowesten then samme dag strax effter medidag, Tha sagde forschreffne myne capellan oc schriffuer meg swar at mester Hans swarede them at han wiste ther inthet wdaff oc at thet war hannum emoed oc sagde at hans swenne ware fulde oc druckene thii thee haffde druckede iiij eller [v¹ tenner øll wdaff then dag oc nath oc kwnne forti ingen raad haffue met them. Oc swarede hans swenne som stode paa gulwed oc lodhe ilde oc sagde jeg hielt icke thee ord som jeg haffde sagdt them men giorde jeg them æreløss tha schulle thee giore en liiffloess. Badhe tha myne capellan oc schriffuer at thee matte gange frii oc wfeyd hieem igien. Lod han the ii singe swenne fylge them hieem tiill myn porth. Men mesther Hans haffde w(d)sendt sinæ swenne tiilforne som jeg eller myne thienere jathet affwisthe, Swo komme thee strax oc sloge op døren tiil Margareles Hening Kockss i myn kiegemestheres herberrig oc war han tha wd-

kommen paa gaarden, oc strax ther aff oc ind tiil Gulbrandz guldsmidz sloge oc hugghe ther twoo som nw ligge ildesaare, Oc siden mester Hans haffde sendt them wdt atslaa myne thienere komme thee strax tiilbage oc tiilstode at thee haffde saa huggede mith folk oc spwrde mesther Hans om han wille staa them tiill som han haffde them befalede. Swarede han tha strax at han wille staa them tiil oc thet war bans gierningher som her Joachim Marswiin Jens Yffwersszen borgmesther oc andre flere hwoss ware i prowsthens stwe oc hørde. Siden feck myne swenne that atwide at thee ii myne thienere ware huggene. stood jeg tha op fra myn sengh oc wdsende ii smaadrenghe atledhe oc sege op myne swenne hwore thee looge wdi byen at thee schulle icke worde slagne i hiell, kom tha strax then mindsthe drengh igien græd skreegh og sagde at Sewrin Bang og Andres Bang myne thienere ware slagne i hiell som thee heffde tha giordt jlde saare tiil Gul-Tha sagde kiegemestheren oc alle swenne som brandz guldsmedz. hiemme ware at thee wille oc schulle wdt oc wndsettæ myne thienere som ware wed x eller xii som laage wdi byen at thee schulle ey Tha thee wdkomme ginghe thee strax jnd tiil Per worde slagne. Bnersens och wndsetthe en myn swend som heder Taghe Bricszen, tha geffue mester Hanszess swenne flucthen aff gaarden oc tiil prowstegaarden som wectherne sagde for them etc. Oc hwore siden myne swenne komme wdi prowestegaarden oc wille talede met mesther Hans forbed atskiwde eller slaa. Och hwore mester Hans oc prowesthens swenne som ware inden for forstwederen bade them slaa oc skiwde [thet1 thee feck im diffwell oc hwore myn kiegemesther bleeff skudden fore end nogre aff myne skudde. Oc hwore thee kome wdaff slottet anden dagen met hoffwedstøckere oc bød meg wd oc feck prowsten oc hans awenne till hielp oc alle eders naades ffogeder aff Schiiden Tonsberg oc Borrigseszell oc wille hafft eld paa gaarden thii matte jeg strax lade briide aff bande stoldene oc calchwsed wden op tiil mwren. Men dogh borgerne wille icke tillstedhe met andet mere i theres druckenskab oc galneskab som thenne breffwiiser Hans Hoffwenskeld kand wnderwiise eders naade i sanden. Oc formoder jeg at her Joachim Marswiin oc her Jens Yffwerszen sigher edhers naade *sænden om thee bliffue hiemmelig atspwrdt hworledes mester Hans wiiste sinæ swenne wd atslaa oc igien komme oc mester Hans them tiilstod oc hwore prowsten sagde at jeg wille jcke lade hannum traade paa megh som for er rert oc icke som jeg beffalede hannum. Thette forschreffne kiserer jeg for gud oc eders naade sanct Hans oc sanct Haluord athielpe megh tiil rætthe. Ther met eders naade gud oc sanct Hans

beffalendes. Scriptum Asloie sexta feria proxima post festum circumscisionis dominj anno etc. mdxvijo.

Gracie vestre humilis capellanus Andreas episcopus Asloensis.

Paa et indlagt Stykke Papir:

Kiære herre som eders naade schreff meg tiill at jeg schulle wdsperge that godz oc penninghe som her Lawris Westhenij oc Hans schriffuer haffde her opbaaret, tha raadde meg burgmesthere oc raad at jeg schulle lade kalle Ewind kannegyder oc hans datther Hans schriffuers bole som holder seg for mee, atsperge henne om hans godzs eller penninghe (som jeg wille strax sendt till eders naadhe) som jeg tha strax giorde them alle nærwærendes. Tha strax kom mester Hans tiill meg paa raadstwen oc sagde han haffde anammedhe thee guldknapper oc then taffle som Hans schriffuer haffde giffwet henne oc haffde thet paa slotthet oc wille forsware baade henne oc thet. Ther war prowsten nærwærendess hwoss oc forswarede henne, som hwn er meest huer anden dag paa slotthet hwoss mester Hans saa wdi prowstegaarden saa wdi byen tiill giesthebudh oc sidder alle tiide mith emellom prowesten oc mester Hans met hoffwedsølff som andre pighere offwen for alle dannegwindhere oc pighere. Thenne rey haffue thee hafft met henne alletiide siden mester (Hans) lod griibe henne igien i mande klædhere fra her Lauris Westenii then første gangh hwn schulle fuldt hannum. At hwn er saa affholden thet fortøckere alle dannegwindere wdi Oslo oc wille jeg schulle laste thet som meg oc bwrde, oc forti ieg haffuer noget taled oc lastede at icke saa bwrde atwære, ære baade mester Hans oc prowsten saa haske oc wreede paa meg och wender meg tiill alt thet ondth thee kwnne paa findhe etc. Jtem hworledes thee bode meg gribe her Laures Westhenij oc slidæ hwden aff hannum baade lønlig oc obenbarlig som hwer mand wiid altsammen pag that jeg schulle fas wwilge aff eders naade that giorde thee pag thet at thee wille beholde keanen oc bliffue schildt wed her Laures. Kiære herre thettæ hoffmood oc schade haffuer prowsten wendt meg pas forwden all schiild oc brøde. Er han meg oc wreed for jeg taler om oc lasther at thee presthere i Mariekirke slass hugges oc giøre hwer andre ilde saare oc wile ingen afflosning tage aff megh som them bwrdhe thii at jngen haffuer mackt atlese them wdaff wten jegh thii lader han them gas i band i kirke oc sige messæ i samme budh, met andre slemme wkyske leeffnet som meg bwrde atstraffe etc. Kiære naadige herre wille eders naade offuerweghe oc wdsperge effter kirkelaghen som lyder ath hwilken som haffuer closterfrid eller gaardsfred

oc ganger ther wdaff oc gier wfred oc soo jnd igien, tha haffuer han ingen mere frid end i andet hwss, Men haffuer myne swenne noget giordt offuer loghen som thee swerie fore at thee ingen wille slaa hugghe eller skiwde i prowstegaarden, men forhøre som føre er rørth hworfore myne swenne ware saa slagne oc hugghene wden skyld oc brøde oc ey wille skiwde eller slaa føre thee bliffwe skuddenæ. tha thee willo endeligh wd athwndsettæ myne swenne, tha forbød jeg them wnder liiff och ære atkomme till prowstegnarden, Men nw formercker jeg at prowsten wil draghe hastigh till eders naade atkiære offwer megh, Beder jeg eders naade for gudz schiild at eders naade wille jcke troo pas hans ord føre eders naade spør sanden anderstedæ, Gud hielpe meg saa sandelig baade tiil liiff oc siæll oc aldri komme tiil gudz naade at jeg wiid icke eth ord wære wsandhen wdi alle thesse breffue oc aldri wil føre eders naade løgen for ehwad thet kosther, Eders naade wiid jeg haffuer thiidt oc opthe sagdt eders naade aff eders naades edheligheed at eders naade kand jcke tiidt fo(r)staa paa skalche legen eller andre som legen fører. Jeg formoder at prowsten ford saa hastigh her wdaff at orsaghe seg som mere schiild haffuer end mester Hans Mwle, Jeg bedher eders naade for gudz schiild at eders neade wille schriffwe Biern Gwnnerszen borgmester strengelig tiill oc Diderich schriffuer foget wdi Schiidesøszell som war i stwen i prowestegaarden at thee wille schriffue eders naade sanden tiill hwore mester Hans sende wd sinæ swenne aff prowstegaarden atsla myne oc komme igien oc sagde hannum swar oc han stod them tiil, oc hwore jeg swarede oc ydmygelig tiilbed som for er rørth, borgerne gaffue meg gierne beschreffwet men thee fryckte for mester Hans schall beklage them oc komme them i skadhe oc maa welskiee thee och frycthe at eders naade schall wære meg wgienstighe som Hans schriffuer alle tiide sade at eders naade schulle loffwede meg onth som jeg sagde tiil eders naade wdi Kallingburgh Hans schriffuer sielffwe paaherendes oc mange gode Men thet mester Hans haffuer nw ladet giort megh haffde jeg aldri forschiildhet aff hannum. Thii bedher jeg eders naade for gudzschild at thee som swodant forræddherij haffuer giort paa mith folk wforbreth matthe lidhe ther nogen straff fore eller tresther jeg meg jngen fred atnydhe, Hwad thet jcke skeer nødes jegh atgiffwe meg wdi skiwell hwore jeg kand oc ey terff tiill myn gaard thii han baffuer mange læen oc stoor makt met alle thee mange fogheder, Kiære naadige herre lader meg jcke saa haadelig fordriffwes paa myn alderdom jeg haffuer troelig thient eders naades herre ffader oc eders naad baade siden oc fore jeg sagde (eders) naade mandschab huldskab oc troskab tiill etc.

Udskrift: Illustrissimo principi ac potenti domino Cristierno dei gracia Dacie Noruegie Sclauorum Gottorumque regi jn regem Swecie electo Slæsswigszensi Holsatie Stormarie Ditmersi(e)que duci jn Oldenborgh et Delmenhorst comiti domino suo graciosissimo.

(1) Tilskrevet over Linien.

Thruls Svenssön, Prest i Sande(hered) og Kannik ved Oslo Domkirke, erkjender, at han har opgivet de Fordringer, han havde pas Orm Olafssön, fordi denne og hans Fader have siddet pas St. Johannes's Gaard Hyppestad i Thjödlings Sogn pas Vestfold; dog skal der herefter aarlig gives 2 Pund Smör i Landskyld til Sande Prestebol af 44 Öresbol i Gaarden, og Presterne pas Sande skulle raade Bygselen.

Ester Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Prestens Segl, der sorener Brevet med No. 189 og 190 ovensor, vedhænger utydeligt; desuden Spor as 3 paatrykte Voxsegl.

492. 5 Februar 1517. Sande.

Ffor alle gode men som thette breff hender forekomme bekiennes jegh Trwlss Swenson prester j Sande oc canik ath Oslo domkirke oc tilstar ath jegh haffer giffet Orm Olafson kwith frii oc akiereloss for megh oc mine efftherkommende for then asette som Orm Olafson oc fader hans sitthet haffe sancti Johannis gord Hyppestade liggendis i Tiødli(n)gs sogen a Westeffollo, da med sadane forord oc vilkor som fornd Orm Olafson haffwer loffwet for dannemen ath han oc hans barn oc effther kommende skulo giffe i landskyld arligh aar her effther til ewigtiidh til prestbolet i Sande ii pund smør, eller landskyldh øre effther iiii ore booll. Och skal prester som a Sande syngher her effther rade bixlene for garden Hyppestade oc her effther obrygdelige staa som giorth oc loffwet war pa bade sider for dannemen thesse dannemen offerwerendes Hans Ryaner radman j Oslo Annwnd Guttormson oc Gwnlek Joonson sworne lagrettesmen i Sandeheredh oc sette sin insigle med mine for thette breff som giorth war a Sandom sancte Agatte dagh anno domini mdx septimo.

Tre Mænd kundgjöre, at Olaf Hoskoldssön solgte til Hallgrim Thorgerssön Gaarden Berget i Lyngdal i Flesberg og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl vedhænge, utydelige.

493. 11 Juli 1518. Flesberg.

Ollom mannom them som thette bref se eller høræ sendher Olaff Hoskelsson oc Siwrdh Borsson . . . . Gwnleksson q: gwds

oc (sine) anno dominj md xviij adh wy worom pa Flesberg sonedaghen nest effther Tredewakw saghon ok hordhom a at the halde handon saman aff (eno) halffwo Olaff Hoskelsson en aff andro halffwo Halgrim Torgersson meth tom skeldordh ath han selde en gord som ligher i Longnedall i Flesbergh som hetther Bergheth frelsth och hemholth føre hwariom manne fron Olaff Hoskelsson oc wndher Halgrim Torgersson oc hans erffwigæ meth lwtton oc lwndo(m) som ligher oc *ligher haffwer fron fonnæ oc nyæ meth holth oc haga i wotte oc tørre, kendes tho forder Olaff Hoskelsson at han haffde opp borith for(s)te p(ening) och hosste som kopp tere kom, till ytther mere wisso oc witnesbordh tho hengo wy wor insigle for thette breff (giort) dagh oc ar som fore segher.

Jörgen Henssön, Embedsmand paa Kongsgaarden i Bergen, gjör vitterligt, at beskeden Mand Samson Matssön har betalt ham paa Hr. Henrik Krummediges Vegne 60 Rhinsgylden, som er Aarets Afgift af Numedals Len.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike).
Med paatrykt Segl. (Jfr. Dan. Magazin, 3 R. 2 B. S. 141).

494. 8 Septbr. 1518. Bergen.

Jegh Jørgen Hansszen wor kære naadigste herres embedzmandt paa konings gaarden i Bergen gør alle vittherligt mett thette mitt obne breff att beskedhen mand Samson Matsszen haffwer nw forneget megh till godhe redhe tresyndstywe Rinske gyllenne paa erligh oc welbyrdigh ma(n)dhz oc strenge ridder her Henrick Krwmmedighess weghne wtj affgifft aff Nummedall ffor thette aaer. Till windes byrdt her om trycker jegh mitt jnttzegell nedhen ffor thette myt obne breff som screffwet wor paa forne konings gaardt i Berghen ipso die n(a)tiuitatis Marie anno etc. mdxviij.

495. 11 Januar 1519? Momerak.

Ollom monnom them som thetta breff sija eder høra bekennes midz Helghe Viff son oc Ghermondz Toryls son sworner lagretis men

To Lagrettemend i Thelemarken bevidne, at Thjostoff Scenungssön pan sin Moders og Söskendes Vegne solgte en Del af Gaarden vestre Nape og Ödegnarden Strand i Molands Sogn til Helge Thollefssön og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Den nederste Kant af Brevet med Seglene bortklippet. (Se Dipl. Norv. II No. 855.)

i Thele marken med thesse varo opne breue ath midz vethom thet flore gude santh vars ath Tioffstol Suenwngh son seldhe Helghe Tolleffson jiij mometthe leghe i vestre gardhen i Napa oc en øde gord som Strand hether oc liger i Moland songh i ffullo vmbode all sin sysken oc so sinne moder motthe gauo som hon otthe i Napa ester sin bonda bode med luth oc lonnendom som ter til ligher *etder legheth hauer ath fforno oc nyio vtthan *gras oc inand i ffra Tiostolff Suenwngh (son) oc hans erwingiia oc atter vnder Helghe Tolleff son oc hans erwingiia oc alla hans epter komandom oc alth affredis. til yter mere saninghen ta hengiwm midh okor insigle nedan ffor thetta breff som giorth var a Momerak sancte Bretiivij anno dominj mcdxviiij. Jtem veder kendist oc fforde Tiölstoff Suenwnghson haua vp boreth alla ta ora som honom skilder vora ffore fforde jiij marke bol i Napa oc i *Starnden.

(1) Ungtet der i Brevet tydeligt nok staar 1419, maa det dog paa Grund af Orthographien og de forekommende Personers Levetid henföres til 16de Aarhundrede. Brevet har denne Dateringsegenhed tilfælles med flere Thelemarksbreve, der tildels ere skrevne med samme Haand; jfr. Brevene No. 498 og No. 499 nedenfor samt Dipl. Norv. VII No. 517 og VIII No. 256.

Karl Knutssön (af tre Roser) melder Hr. Henrik Krummedige sin forestauende Ankomst (til Varberg) for der at samle sine Krigsfolk og gjöre andre Forberedelser (til Indfaldet i Sverige); Hr. Henrik anmodes om at skaffe ham Bukke til Hagebösserne og Heste til Transporten af Bösser og Krudt.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Kvartark m. Spor af udv. Forsegl.

496.

25 Januar [1519].

Halmstad.

Venligh kerlig helsen altid fforsend met wor herre, kere her Henrich maa y wide ad mjn herris nade har bestaled meg ad blisswe hoss eder ij netter och forsamble hans nadis solk dy beder jeg eder y wille storse dhette stolck met mad och øll och kommer jeg sielst met then annen h[o]b till eder y morgen, kere her Henrich beder jegh eder y wille lade gøre xij eller xvi bocke till ad skyde hage bysser ast dhe leth sterdig ere och y wille køpe meg iiij eller vj sterke klipper till mjn herris bøsser och krwd, her met eder gwdh besallendis hastelig ast Halmsted sancte Powelss dag etc

Karli Knudsen.

Udakrift: Erligh welbyrdig mand och strenge ridder her Henrich Krumedig sendis.

Bagpas med Hr. Henrik Krummediges Hasnd: Karl Knutssen.

Karl Knutssön (af tre Roser) beder Hr. Henrik Krummedige, Hövedsmand pan Varberg, om at lade gribe to Karle, der ere römte fra Elfsborg, hvor de vare beskjæftigede med Befæstningen af Slottet, melder ham hans Folks snart forestanende Hjemkomst og sin egen Afreise samme Dag til Kongen samt anbefaler ham Brevviseren Christiern Stub.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike.) Brevform; Spor af udv. Forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 164).

497. 22 Mai 1519. Elfsborg.

Venlig oc kierlig helssen altiid tiill forne send met wor herre. Kizere her Henrich mwe i vide at nw i dag than loff her two karllæ aff slottet som myn herre haffde selff send hiid at skære tørffye og hielpe Jep graffuere at legge terffuæ valde her paa slottet oc haffue the boredt myn herris peninge op. Thij beder ieg eder kiære her flenrich ati geret for myn herris skyld atj villæ haffuæ eder bwd wd oc lade griffue samme karllæ oc skickæ them hiid tiill slottet yghen effter thij atj vide myn herre ligger stor mackt ther paa at thette arbeide gar fram. kiære her Henrich mwe i vide at eder swenæ ligge paa weyen oc komme tiill eder strax och acther ieg selff at løbe her aff nw i dag tiill myn berre then enæ karll som bortt løb heder lillæ Oluff ocær hieme i Køpnehaffn then andhen heder lørghen oc er hiemæ i Valby hoss Køpnehaffn. Kiære her Henrich thenne breffuisere Cristiern Stwb som ieg talde tiill eder om i siist ieg haffuer saght hanum eders venskaff tiill oc ther forlader han seg till oc hobes meg till eder at thet bliffuer hanum well holdet. Kiære her Henrich ynghen synderlige tidninge baffuer ieg som ieg kand scriffuæ eder till andet ænd eder swenæ kwnde wnderwisse eder. her met eder gud besfalendes. scressuet paa Elsborg søndaghen nest effter sancte Ericks konges dag anno dominj Karll Knudssen. mdxix etc.

Udekrift: Erlig oc velburdiig mand oc streng ridder her Henrich Krymedige heffuitzman psa Varbierg kiærlige sendis thette breff.

Asgeir Björnssön bevidner, at Aasmund Gunnarssön solgte til Tholf Björnssön Halvdelen af Vathoeit i Thveit Sogn i Thridjungen med Ret for sine Börn til at gjenlöse det, for hvad Tholf gav derfor.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Begge Segl mangle.

498. 17 Juni 1519?' Thyeit.

Ollom monnom them som thetta br(e)ff siia eller hera bekennes midz Asger Biernson suorner lagretis men i Telle marken med thetta mith opna br(e)ff thet midz vettom thet ffore gude sant wara ath Osmwndz Gunnarson at han selde Tolff Bierndson j Vathueth med segh i tieryffle som i birgh stodell som liger i Tridiwnghen i Thuet songh i ffra Assmwnd oc hans erwingia oc atter wnder Tolff Biernd(son) oc hans erwingia en wille Assmwnd(s) brend (o: bernd) løssa thet i ghen ffor sama penningha ffor en trigia lod sked oc en pund kethel som Tolff Bierndson gaff teres ffader Asmwnd Gunarson ta er thet them til løssnar i gen til yter mera sannighen ta beder beskelighen man Germwnd Torgilsson vm sith insigle med mine nedan ffor thetta br(e)ff som giorth war (a) Thuet sancte Botolluii anno domini mcdxviiii.

(1) Masske snarest: viiiij, som vel er en Skrivfeil. Se ogsaa Noten ved Brev No. 495 ovenfor.

Fire Lagrettemænd bevidne, at Olaf Aasmundssön solgte fem Markebol i övre (?) Grimsthoeit i Nissedal til Asgeir Björnssön, der var ældste Odelsmand, og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Kant af Brevet med Seglene afklippet. (Se Dipl. Norv. I No. 778 og II No. 793).

499. Uden Dag 1519? Thyeltene.

Ullum monnum them som thetta br(e)ff sila eller høra bekennes midz Tore Tolleffsson oc Gunwlfz Tarralson oc Haluardz a Woghe oc Gunnwlff Somwndzson suorner lagretes men thet mid wetom thet fore gude sant ware ath Olaff Osmwndzson selde Asgher Bierndhson v merke holl i Grimthuet i *ere gardenwm som ligher i Nissedall bode med lwth oc lwnnendum som ter til liger oc leghet hauer ath fforno oc nyio wtan gars oc innan iiij honstauer mellom iffra Olaff Osmwndzson foc atter wn¹ oc hans erwingija oc atter wnder Asger Bierndson oc hans arwingiia oc alla hans epter komandum til ewerdelika egho oc alth affredes ty soo ath Asgher er elstz odalls man til Grimsthuet ty war oc han nesstad man til kops medan fforde Ollaff vilde selie thet weder kendistz oc fforde Ollaff i sinwm handarband ath han haffde wp boret aff fforde Asgher Biørndzson alla taa penningh(a) som Ollaff skilder wora ffore fforde jord som Ollaff wel ath nøgde til yter mers sanning ta hengiiwm mid okkor insigle nedan ffor thetta br(e)ff som giorth war a Thuetanne som liger (i) Nissedall anno dominj mcdxviiiij.2 Jtem skal Olaff standa ffore alla aklagan vm ther komer nokor til wppa Grimsthuetz.

(1) Fra [igjen udströget. — (2) Antaget for Skrivfeil for iiij; jfr. ogsaa Noten ved No. 495 ovenfor.

463

Fire Lagrettemend i Raabyggelaget kundgjöre, at Olaf Roaldssön med sin Moders, sine 3 Söstres og 2 Svogres Samtykke solgte til Thorgils Thorvilssön en Del og Asle Gunnarssön en anden Del af Killand i Molands Sogn i Thelemarken, hvorfor de samtlige erkjendte at have oppebaaret Betaling; hvis Thorgils dör barnlös, skal Olaf have sit Odel igjen.

Ester Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. As 4 Segl vedhænger 2det. (De ved 3die og 4de Hul tilsyede Segl have ikke oprindelig tilhört dette Brev.

— Jfr. No. 509 nedenfor og Dipl. Norv. 1 No. 778).

1520.

500. 17 Mai 1520. [Thelemarken.]

Ullom monnom thom som thetta br(e)ff siia eller hora bekenes midz Biernd Bierndson Tolleff Torgerson Kall Liottheson Byrwlff Tolleffson suor(n)er laretes men i Robyghe logom med thetta worth opna br(e)ff thet mid wettom thet ffore gude sant wara ath Olaff Roaldhson seldhe Torgyls Touildhson xij1 merke bol ierda i Killana med sinna moder samtyk Sygna Tordz dotter oc soo sin stykffader rodz oc samtyk siidand hans iij syster Gunbiørgh Roaldh dotter oc hennas bonde Torgyls Toraldhson oc Gudridz R(o)aldh dotter Toraldz Tioulffson och Liff Roaldh dotter, jtem selde Assle Gunarson med eigin kono sinna samtyk Marette Torbiorndotter xis merkeboll iarda i sama Killan som liger (i) Molans sough i Fforisdall i Tellemarken ffra thom fforde syssken oc Assle oc hans quine oc deres eruingiia oc atter vnder Torgyls Toruildhson oc hans eruingia oc alla hans epther komande til euerdeliko egho med arff oc odall oc so med lutt oc lunnedom som til fford Killan ligher oc leghet hauer ad fforno oc nyio wttan gars oc innan med iiij honstauer i mellom weder kendes de alle i sinom hander[bandz adh the haua wp borett aff for Torgiels Touildh son alla ta penningha som skildher woro som tom alla wel ath noghde, jtem dor Torgyls barndzlos ta skal Olauff Roaldhson haua sith odal ighen, til ytter mere sanninghen ta bengium midz okor insigle nedan fore thetta br(e)ff som giorth war wm helghe tors dagh anno domini m d xx.

(*) Eller jii. — (*) Eller ji. — (*) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hertil,

Bystoin Paalsson, Prest pan Rygen i Hiterdal, og to andre Mænd kundgjöre, at Gunhild Rolfsdatter og hendes Mang Steinulf Thorgautsson solgte til Steinulf Björnsson 3 Markebol i östre Berge i Mels Sogn pan Grenland for en Mark Guld.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Huller efter 4 Segl, der mangle.

501. 29 Mai 1520. Medelaas.

Ollom monnom them som thette breffh see eller here helser Østhen Paalsson presther a Ryghenæ j Heytherdaal Haraldher Gwd-

lecksson och Helghæ Petharsson lagrettis men ther sammastadz q. g. och sinæ kwnnocth gørendis ath wy worom a Meddel aassa [tysdagen1 i pintzdagh weghæ anno salutis m d xxº saghom och hørdhom ath Gwnildh Rolffsdotter och henness magh Stenwiffh Torgawitsson seldhæ Stenwiff Bionsson iij markæbool j østre gardhenom j Berghyæ som liggher j Meelsogn aa Gro(n)landhæ medh allom them lwthom och lwnnindom som till liggher och leyghet haffuer fraa forno och nyghiæ withen gardz och jnnen j fra fornd Stenwiff Torgawtzsson och Gwnildh Rolffzdotter och wndher Stenulffh Biensson och hanss erwingha till ewerdeligh eyghæ withen alth hindher sweck plass i noghre handhæ modhe. kiendis tha tydhenempdhe Gwnildh och Stenwiffh ath the wpp hadhæ boredh minsthæ penningh och mesthæ och alle the ther j mellom som i kawpp theyre kom sa som war marck gwlz effiher synn² eyghen vyliæ och kaar som them vel ath nøgdhæ ther medh sagdis the eller teress erwingha that aldre aatale vylyæ i theress dagha³ och hiawarendis Torkel Toralsson och Pethar Haraldsson. Till ytther(mere) bewisningh [och] saninghen henghe wy wor insighle fo[re] thette breffh som giorth war dagh och aar stadh och stwndh som føre seygher.

(1) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hid. — (2) Ovenover er skrevet: toyress. — (2) Fra [tilskrevet under Brevet med Henvisning hertil.

To Lagrettemend i Ridanger kundgjöre, at Svogerne Thorleif Erlingssön og Stigande Jonssön oplod Hr. Eskil Ingemarssön, Sogneprest i Eidanger, pan Prestebolets Vegne 3 Huders aarlige Skyld i Adelheim i Eidanger mod 2 Huders Skyld i vestre Aas og 1 Huds Skyld i söndre Graver sammesteds. Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl vedhænge.

502. 3 April **1521.** Adelheim.

Ollom monnom them som thetta breff see eller høre sender Joon Thorersson och Assviff Arnesson lagrettessmen i Eidangher q. g. och sinæ kvnnocth giorende ath vi vare paa Adelhem i forde sokn Eidangher fiordedagh paske anno dominj m d xxi hørde vi och saghe a ia och handerband theire aff eine halffvæ hederligh man her Eskil Jngemarsson sokne presth ther samastads en Tolleiff Ellingsson och Stigan Jonsson maghe nøthe sin i millom aff andre halffvæ med thy skilordhe ath the giorde jorde skiffthe i saa mathe ath forde Tolleiff och Stigan setthe oc vplothe til prestboleth i Eidangher iij hvder skyldh arligh fore Adelhem fra segh oc sine erffvinghe oc vnder prestboleth til everdeligh eighe med allom lwthom oc lvnindom som ther til liggher och leghet haffver fra fonno och nigho frielsth heimholth och akere-

lavsth for hvario manne. En ther j moth vploth fore her Eskil fra prestboleth och vnder adhernempde men Tolleiff och Stigan och theres erffvinghe ij hvder skyldh i Ase i vestre gardhen och ein hvde skyld i Graffvæ i sydre gardhen frelsth och heimholth til everdeligh eighæ och ligge tesse garde i tidnempd sokn Eidangher. Til sanind her om henge vi var jnsigle for thetta breff som giorth var dagh oc ar som fore sigher.

Bagpan, yngre: Breff om Adellhem.

Thorald Thoresson, Lensmand over Tinns Len, og to andre Mænd kundgjore, at Astrid Erlingsdatter solgte til Eyvind Ketilsson 2 Markebol i östre Busnes i Grandaashered og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Levning af 3die Segl vedhænger.

503. 29 Novbr. 1521. Busnes.

Ollom mannom them som thette breff ssee eller høre sendher Tharaldh Torersson lenssman ower Tinsz len ok Helleiker Elifson ok Brwnwlff *Fforqwalson q. g. oc sina kwnnocht gørendis ath wii worwm [a Bwssness sswm¹ liggher i Grandalssherreth anno domini mdxxi sante Andress affthen sagom oc hørdom a handerbande thera aff en halffwo Ewind Ketillsson æn aff andra halffwo Astrid Ellingxdotther med thij skillorde ath fforde Astrid sælde attherde Ewind jj marke boll j østhræ gardenom j Bwrssnæss som liggher i Grandalsherret frelst oc hemholth fra sigh [oc syn² ærffwinghe oc wndher Ewind Ketilsson oc hanss arffwingha till ewerdeligh ægho oc altz affredis med lwtthom oc lwndhom med fiske fwgle oc allom weydestad som till liggher fra forno oc nya. Jtem kendis oc forde Astrid j same handerbande ath hwn haffdhe wppe boreth førsthe penninghe oc sisthe oc allom the som j there kawp kom. Tiill ytthermera wisso oc sandhen henghe wii worth indzegell for thette breff, giorth aar oc dee som førre sigher etc.

(1) Fra [skrevet over Radering. — (2) Fra [skrevet over Linien.

Eilif Thorgrimssön kjöber 4 Markebol i Kopsland (i Grandaashered), nemlig 1½ Markebol af Jon Halvardssön, lige san meget af Thord Gautessön og 1 Markebol af Gunne Ketilssön, samt erlægger Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl mangle. IX.

504. Uden Dag 1521.

Sudland.

Ollom monnom them som thette breff seer eller hører kennes jegh Jon Haluardson medh thette myth obne breff ath egh haffver selth Eliff Torgrinson ij merkæbol iord i *j Kaffsland ok ij aff Tordh Gawtheson j merkæbol aff Gwnne Kætilson i forde jordh medh luthum ok lunnom fiskæ ok fygle ok alle veydhæstadhæ som ther til ligger ok leghith haffver fraa fforne ok nye vitan gardss ok innan fraa ford. Jon Haluardson Thordh Gawtheson ok Gvnne Ketivlson ok vnder forde Eyliff Torgrimson ok hans ervingha til everdhæligh eyghæ ok alth vforredis. Til ytther meyre bethre bevissning ok sanheth than hengiom vi vare incigle nedhan vndhen thette breff Tordh Gudbrandson Brinnivff Folqvardson ok Gvnne Kætivlson som gjorth var j Svdlandh anno dominj mdxxj ok bethaledh fysthæ penigæ ok systæ ok alth thet som i kavp thera kom. 1

Bagpaa: iiij markboll y Kopsland.

(1) Brovet er skrevet pas et tilforn benyttet Pergament, hvis ældre (Latinske?) Skrift er bortskaffet.

Anund Germundssön erkjender at have solgt til Asger pan Thvet et Markebol Jord i Midtbö i Gravabö i Nissedal og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Kant af Brevet med Seglene er afklippet. (Jfr. Dipl. Norv. I No. 495 og 608).

505. Uden Dag 1521. [Nissedal.

Thet kyennis egh Anwnd Germwndzson att egh hefuer seltt Asger a Twet i mark boll iarder i Nedzædall i Grafuabes i Midbsnum med lutum ok lunnindum som ther til lyger eller oc leget hefuer i fra fonno och nio vtan gardz ok jnnan med fiske oc fygle oc alle vedesteder alltt fritt oc frelst for horium manne oc allum loglygum agangum j fra mer ok minum erwingum ok vnder Asger ford oc hans erwinger oc epterkomandum til ewerdelica ego. jtem kyennis jak ok i samma hander bande att iak hefuer op borett af ford Asger førstæ sall oc senest oc all ther i mellum som (i) kyøp wartt kom ok ytter mere sanindh her vm bedis jak goda manna jnsygle som sa heter Tormodh Drengsson hengendis for thetta bref (med) mino jnsygle anno dominj mdxx primo etc.

Laurits Jakobssön, Prest i Sillegjord, og to Mænd kundgjöre, at Thorstein Redulfssön erklærede at ville frelse Ketil Halvardssön, hvad Asmund Thorgrimssön gjorde Paastand paa af Hugestaa (nu Huvestad) i Brunkeberg Sogn, hvorpaa Ketil i Forening med Alf Amundssön solgte 5 Markebol i samme Gaard til Thjöstulf Throndsen, der endnu tilbyttede sig 7 Markebol i Gaarden af Olaf Neridssön mod 5 Markebol i Gendyrstuve i Flatdal, som var Thjöstulfs Odel.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Kaut af Brevet med Seglene afklippet. (Jfr. ovenfor No. 362?).

506. 25 April 1522. Flatdal.

Ullom mannom th[em] som thette breff seer eller høøre kenniss iack Lawriss Incobson prester y Sillegiord Ion Drenghson Alff Olaff son q. g. oc sine kwnnicth gørande ath wi waare hoos tha the holdhe hannwm samen Torsten Redwiffson oc Kettyl Halwordson saghde tha fornempde Torstin ath han holth atternepde Keettil saa meghet freisth som Asmwndh Torgrimson aathaledhe y Hwghestaa som ligher i Jtem seldhe tha fornempde Kettil Tiøstolffh Brunckebergh soghn. Trondsson v marcke bool y fornempde Hwgestaa med Alff Amwndson y fra oss fornempde men Kettil oc Alff oc waare arfwinghe oc wndher Tiwstolff oc hans arffwinghe. Jtem stood oc till Olaff Neridhson ath ban betthe iordwm med fornempde Tiwstolff fyck tha fornempdhe Olaff w marcke bool y Gendyr stwæ som ligher y Fladdal soghn som war Tiwstolffs odal. skwlle och fornempdhe Tiwstolff haffwe vii marcke bool y fornempdhe Hwghestaæ som ligher y Brynckebergh sogha freisth oc bembolth for hwerrie manne med lwtwm oc lwndwm som till ligher oc lighet haffwer fra *fathne oc nye wtan garss oc inden oc all affredis. Tyl itermeere wisse oc bewissningh henghe wi fornempdhe men waare ingseille for thette breff som giorth war y Fladdal soghn sancte Marcus dagh anno dominj m d xxii.

Lagmanden Jon Jonsson og Raadet i Tunsberg tilkjende Nils Tholfsson Retten til 1 Markebel i Stenberg, som var hans Hutrus Odel og ham solgt af Anstein i Refhaug, men som dennes Halvbroder Sigurd nu paatalte; Betalingen derfor skulde 6 Mænd fastsætte förstkommende 14 Mai.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Det paatrykte Voxsegl affaldet.

507. 1522 (för 14 Mai¹). Tunsberg.

Ollom mannom them som thette breff see heller høre sender Jon Jonsson lagman j Tonsbergh q. g. oc sine kwnnoct gørende ath a tisdagen j lagtinget anno domini mdxx secundo ta kom for megh oc

randet Sigurd i Heradz gaard oc talede till Nielss Tolfson vm ith marke boll i Stenbergh som han hafde køpt aff Ansten j Ræffoge hwess siell gud nade som var Sigurdz halffbroder. llagde tha Sigurd fram breff vnder gode mændz incigle sa lwdende ath forde Ansten hafde solth Lifwa Kolbiør(n)sdotter som var Sigurdz modher sex awra boll i forde iordh. Lagde æn tha forde Sigurdh fram ith anned breff som lwdde oppo ij øres boll i adernempde jordh som adernemfde Ansten hafde pant sætt Larens skreddere som var adernempde Sigurdz stiwffader for x norske marck oc vore the kep giord for xx aar. lagde tha Nielss Tolsson fram breff vnder gode mændz incigle saa lwdende ath adernempde Ansten hafde solt hanom marcke boll i forde iordh oc ith annedh vitniss breff sa lwdende at tiilnempde Sigurdh var hwarcket skylld heller syfiet till godz, brefwen grannelige læsen oc ath hwgdh var thet min dommer med radmennens samtycke at tiitnempde Nielss Tolsson skall hafwe oc følge thet marcke boll som ær hanss hwstrus odall oc gifwe tiitnempde Sigurdh fæmetne penninge efther sex manne mathe efther thi som sex mæn mæthe hwss, jordh och alle lwnnenne oc skule the thette giere sancte Halwardz aften nw nest komende oc bedie ther till hwar tere iij mæn. Till ydermere bewisningh tricker ieg mith incigle for thette breff som giort var dagh oc aar som fore siger.

(1) Der holdtes 3 Gange Lagthing om Aaret i Tunsberg for denne Tid.

Fire Lagrettemend kundgjöre, at Gudbrand Reidarssön lovede Gudbrand Lafranssön hans Odel nordre Vestby (i Rakkestad) mod en 4 Lods Ske og en god Hest, medens dog Gudbrand Reidarssön forbeholdt sig den hele Landskyld for indeværende Aar og den halve for det fölgende Aar.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 4 Segl vedhænge Levninger af 2det og 4de. (Trykt eft. Vidisse af en anden Orig. i Dipl. Norv. VII No. 561).

508. 2 Juli 1522. Sarpsborg.

Ollom monnom them som thetta breff see eder høyre sender Trydicke Biørnson Tharald Pederson Thordh Eygildsson ok Siøffar Thorgiwlsson sworne lagrettes me(n)d q.g. ok sine kwnnicth gerende ath vy worwm y Lyd som ligger y Sarpsborg vm Worffrvæ messe dag nest effther Pederss messe anno m d xxii sogwm ok høyrdom aa ath Gwdbrand Reydersson ok Gwdbrandh Laffransson ath the giordhe eine wenlighe semmye sin a millwm med them skilordom ath Gwdbrand Reiderson loffwede Gwdbrand Lafranson nørsthe Wesby som han sade hanss odal var y ffraa Gwdbrand Reydersson ok hans erfwingwm ok wnder Gwdbrandr Laffranson ok hans erfwingiom thil ewerdelig eyge

med allwm lwtthwm ok lwnnedwm som ther thyl lygger ok leget hafwer jnnen gardzs ok withen badhe y eydhe ok vpbygdhe ok ther y motthe loffwede Gwdbrande Laffranson forne Gwdbrand Reydersson ein godwylgye eyne iiij lodhe skeydh ok ein hesth med then beste han hadhe wilkorede Gwdbrande Reydhersson segh alle landskyldhene y aar ok halwa ad aare ok sydhen skall Gwdbrand Lafransson eygnest baade jord ok skyld ok all thee breff ther wm wotther thyl fforne Westby ok Gwdbrand Reyderson lowede honom sith jnzcigle med wore ffore thette bref ok ther med blewe thee venner ok welssaatther. tyl meyre vissen ok sannid lathe wy henghe vore jnzcigle ffore tette breff giorth er dagh ok aar som fore siger.

To Lagrettemend i Thelemarken kundgjöre, at Sigrid Skeldulfsdatter og hendes Sön Anund Hergilssön solgte til Thorgils Thorevilssön, hvad der tilkom Sigrid i Kilene (Kiland i Moland) efter hendes Fader, samt 1 Markebol, som hun havde faaet i sit Hjemmenfölge, hvorfor de oppebar fuld Betaling og en Hest i Overgave. Ligesaa solgte Thorevil Biufssön, hvad der tilkom ham i samme Gaard, til Thorgils og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Huller efter 3 Segl, der mangle. (Se ovenfor No. 354 og No. 500 samt Dipl. Norv. I No. 881.)

509. 14 August (7 Septbr.) 1522. Moland.

Ullom mannom them som tthette bref see eller here hilsser iech Germund Thorgiulsson ok Anond Germundsson suorne lagretthesmen j Thellemarken q. g. ok sine kunnucth gerende met tthette vorth opne bref ath myth vorum a Aoenes(?) Maria messe afthen anno domini m d xxii soom ok herdom a oer ok handerban there af ene i Syrith Skellvffdotther ok Annond Hergiulsson son henne af andre j Thorgiuls Thorenilsson met the skilordhe ath forde Sirith ok Annond son henne seldhe aderde Thorgiuls Thoreuilsson so storen luth som hun egnedes i Kylene efther fader sin ok ith markebool som hun fich i sit hemmenfelghe fra seer ok sinum eruinghom ok vnner Thorgiuls ok hans eruinghom bodhe met egn ok odal thil euerdhelighe ego frelst ok hiemholth for huarium mannom bode for føddom ok vføddom, kendes ok the forde Sirit hafue op boreth førsthe sal ok sensthe ok al ther imellom som i kop there kom som henne vel athnøes, item kennes iech Thoreuil Biusson hasue selth thidde Thorgiuls Toreuilsson so storen luth som han egnedes (i) forde Kylene fra see(r) ok sinum eruingom ok vnner tidde Torgiuls ok hans eruingom til euerdelige ego met lutthum ok lunnindom met fiske ok fegle ok ale vedestadh vthan gaars ok innen med

470 1522.

øde ok vbigdh inthet vnnen thaget freisth ok hiemholt for huarium mannom for føddom ok vføddom allom afkerelusth kendes jech Toreuil hafue opboreth første sal ok sensthe ok aal ther imellom som i kop there kom. jtem gaf ok tidde Torgiuls Toreuilsson forde Sirith ok henne son en nøttoghen hest i ouergaafue. til sanningen hengom myth ocker inselom for thette breff som giorth (var) die ok ore som føre sier etc.

To Mænd bevidne, at Olaf Olafssön solgte en Stöl til Brödrene Eyvind og
Thorbjörn Tholfssönner for en Trelods Sked, og at deres Svoger Stein
paa Berge solgte dem en anden Stöl paa Midheiden for en Firemarks Hest.
Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Chra. 1ste Segl mangler, 2det vedbænger.

510. Uden Dag 1522. [Vinje.]

Allom monnom them som thetta bref se eller høre sender Gwnnar Sygursson Nils Anwndzson logrettis men quede gudz oc sine att mitt warvm i hia ssaghum oc hørdum a ordh oc hander bandh thera i mellum Olafuer Olaffson oc Ewinder oc Torbiøn Tolfsønnør med the skylorde ad Olafuer Olafson selde them brødrym Ewinde oc Torbiønne Tofssyni en stodwll oc hether Jennedalen oc annan stadwlen selde Steyn mager thera a Berge oc heter Terledemoren i Midhedinne oc Olafuer bar op en iii lodh skedh oc Stein bar op en iiii mark hest oc th(a) var loket firste sall oc senest oc all ther mellum som kyøp thera kom oc ty ægæ fird brøder Ewinder oc Torbiøn Tofsyni ok thera erwinger oc epterkomandum [tesse stodlar¹ til ewerdelica ego med lutum oc lunnindum fiske oc fygle som ther til lyger eller (lyget) hefuer fra fonno oc nio med boo bethe altt fritt oc frelst firir horium manne oc ytter mere saningh her wm hengium (mitt) var jnsygle firir thetta bref anno dominj mdxxij etc.

(1) Fra [tilskrevet under Brevet med Henvisning hertil.

Otte Holgerssön (Rosenkrants) anholder hos Kong Christiern II om, at Fru Ingerd (Erlendsdatter) efter sit Önske mas blive befriet for de kongelige Afgifter af sit Gods, da hun, som det foregasende Aar var villig til at at overlade ham alt, hvad hun eiede, nu er bleven ham ugunstig paa Grund af Jörgen Hanssöns Fremgangsmaade, der berövede hende Nytten af en af Otte Holgerssön erhvervet kongelig Begunstigelse, hvilket kan blive ham til stor Skade; den ansögte Bevilling vil formodentlig ikke længe komme hende tilgode.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No., 451). Brevform; udvendig forseglet.

Myn vnderdanige trho thieneste ether nades hochmechtigheith altidt jdmigeligen forsendt met vor herre. Kereste nadige herre verdes ether nade at vyde at frue Jngerdh vtj Bergen schreff meg till eth aar syden forleden at jeg skulle strax vfortøgertt komme till hende, hun vilde vpantuorde meg alt hendes gotz sylff oc peninge hues hun haffde, Oc nw i sommer jeg kom till hende tha var hun andeledes tillsynde bleffuet saa jeg giorde then reysze meg till stor kost oc theringe oc gantze forgeues, Oc tencker ether nade vell then tidt jeg reysede met ether nade fra Kallumborige oc till Køpnehaffuen, tha vntte ether nade ath hun motte bliffue quyt met ve dansk marck for then hielpp som hun skulle giøre ether nade, thet screff jeg bode hende oc Jørgen scriffuer paa koningens gardt till, at ether nade var ther met tilfreds, huilket hun jcke motte nyde, vden hand beskattet hende saa møget som hannom selff tyoktle, ther fore var hun meg gantze vgwillich oc sagde at hun haffde joke møget mere igen som hun kunde afflade, Kereste nadige herre haffuer hun nw screffuet meg till strax effter jeg reysede therfran, at jeg skulle vere hendes budt till ethers nade at hun motte haffue hendes egen garde oc gotz fryt met alle kongelige rentte oc rettheheith. Hucs ether nade vare jdermere begerendes aff hende tha vill hun gerne giøre effter ether nades egen ville aff hendes jderste macht, kand vell oc skee at hun jcke mange aar skall bruge same breff om ether made vilde vnde hende thet. Kereste nadige herre beder jeg ether nade jdmigeligen for myne fortheneste skyld at ether nade vill ramme hendes beste. Vden jeg kand nogen deell forwerffue aff ether nade hende till thet beste tha befruchter jeg meg at hun skall gøre meg større skade. Her met ether nades kongelige majestadt met lyff oc sæll the hilge trefaldigheith befalendes. Datum Tørninge mandagen effer Letare aar etc. xxiij.

> Ether nades thro thienere Otte Holgerdtssen.

Udskrift: Hochborne første och mechtuge herre herre Christiernn met guds nade Danmarckes Sueriges Norges Vendes oc Gottes koning etc. hartogh i Sleszuigk Holsten Stormarnn oc Ditmerschen greffue i Oldenborig oc Delmenhorst syn kere nadigste herre jdmigeligen.

Bagpan med Hans Michelssons Haand: Her Otte Holgerssen scriffuer om en frue aff Norge.

To Lagrettemend bevidne, at Gunnulf Lensmand paa Thorsten Rolfssons
Begjæring tog Prov om Eiendomsretten til övre og nedre Kalladberg (i
Svarstads Sogn) for 50 og for 20 Aar siden; ifölge disse var övre Kalladberg
Jons Hustru Gunna Vivilsdatters gamle Odel, medens Jon leiede nedre
Kalladberg til Slottebol af Olaf i Svinsland i Botne Sogn og St. Peders
Kirke i Tunsberg, der hver oppebar 1 Pund Höstlax deraf aarlig.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Levninger af alle 4 Segl vedhænge. (Se Dipl. Norv. I No. 752).

512. 21 Marts 1523. Hole (Svarstad).

Ollom mannom them som thette breff see eller høræ kienness vy optherscreffnæ men Olaff Olaffsson ok Hillebran Eleffsson logrettes men q. gudz oc sina kwnocth giørande at mith vorom a Holæ retthen stempneby sabato ante dominicam passionis herdom ok sagom at Gunnulff lenssman oc .vi. men med honom offuer verende tokæ ther ii skilrikæ vittnæ er saa eidher Orm Evinsson oc Toriwlss Ormsson a bog swore med fullan eidstaff hadæ Orm thetta j eidha sinæ at iak tienthæ a Kalladberg en man heider Ion som otte øffre gordhen allen saman ok er thet nw .l. aar sidhen ok var thetta gossed henness Gwnnæ Viuilssdotter gamble odall kone lonss ok thet hørde iak aldrig aamaked j mynæ dagæ, men thet nedhræ Kalladbergh leigdhæ Ion aff en man heider Olaff j Swinsslan j Bottne sokn ok aff flerom andre som otthæ i ford nedre Kalladberg til sith slotthæbooll. Jtem hadæ ok Toriwlss Ormsson j sinom eidhæ at iak tienthæ a Kalladberg then samæ mannen ford lon j.v. aar ok aldrig hørdæ jak noken kiennæ sig j then øffræ gordhen vithen ford hion otthen allen saman sielffuer Jon ok hanss kone Gwnnæ, Thet nedre ødegordhen Kalladberg leigdæ Ion aff eigandom sig til slotteboll ok er thet vell .xx. aar. sidhen iak ther tienthæ tha gaff han i hwartt aar honom Olaff j Swinsslan j pund høst lax ok annedh pund till Tonsberg dhem som ombodet hadæ, a sancte Pederss vegne for tiidnempd nedre Kalladberg, kwadh ok kraffdæ Tosthen Rolffsson lenssmannen til at takæ dheriss eid som nw for stondher. Thet vittne oc med Kitil Haluordsson ok Torgeir Toresson med vore insigle at med aldrig hørdæ annet a vore foreldre en øffre Kallebergh var Gwnnæ Viuilsdotther gamblæ odall oc hon thet otte allen opp gardhen ok er ther stenth ok reinth i myllom bode gordhen effre Kalladberg oc nedræ ok merkess gordhen stonder ther en nw. er her ok flere vittne gamblæ (ok) vnge som sigher aff synom forellderss ordom som før stonder screffyet ok them faar han om honom thet behoff giørss. Till ytter meræ saningh ok beuisingh heingiom

vy vore insigle nedhen for thet breff som giørt var anno dominj mdxx 3.0

Bagpaa, meget yngre: Breff om Kallberg.

Lydeke Gunleikssön (Gudleikssön), Lagmand i Skidesyssel, og Peter Knutssön, Raadmand i Tunsberg, kundgjöre, at Gudthorm Kolbjörnssön og Nils Thorbjörnssön overdrog i Markebol Jord i Lund i Gerpens Sogn til Solve Amundssön for den Tiltale, han havde til Asbjörg paa Linderyg (i Bamle), fordi hun havde solgt i Markebol i Svarstad i Bamle, som tilhörte Solves Bedstemoder.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Alle 4 Segl mangle. (Se Dipl. Norv. I No. 1033.)

513. 1 Juni 1523. Skiden.

Ulium monnum them som thette breff se eller høre sender Lyedkeæ Gynligson lagmandh i Skydesysslæ Petter Knutsson rodh mandh i Tousbergh q. gudz ok sine konnugh gørandhe ath mydh vorum i Døllegordh i Skyden manedagen efter sancti Germani dagh vm varen anno [domini m]dxxiij *sogam mydh ok hørdum at ther heldo handum saman aff ene haluo Solue Amundsson en aff a[ndre halu]o Gudtorm Kolbiornsson ok Nilss Torbionsson vnthe och aff hendhe atternemdan Solve Amundsson halff markeæ bol jarder i Lundhen i Gerppensogh a Vphaugum for thet til tal som forde Solue hadhæ til Asbergh a Lynderygh hvess sel gudz nodhæ for thet goss som forde Asbørgh soldhe i Bamble som var i marke bol i Svaruestet som forde Soluis godhe moder otthe ok forde Asbergh til stot i syn lifstit thy vnthe forde mendh Guttormdh ok Nils atternemdan Solue thet halua marke bol i forde jordh Lunden vndan fornemdan Gudttorm ok Nilss ok teris arningh ok vnder tinemden Solue ok hanss aruingh til euerdligh eygu ok alss aff redis med allum them lundum ok lunnindum til ligger ok ligith hauer aff forno ok nyge vitan garss ok innan ok for alth ytther mere kraff eller til tallu aff fordan Solue Amundhson vppa fordæ goss eller arff skytthe efter thenne dagh ok til saninde her vm henger jek Gudttorm Kolbiornsson ok Nilss Torbionsson var incigle med tesse godhe mandh jncigle som far skriuet star for thette breff som gjordh var dagh ok arr som for siger.

De i Serritslev tilstedeværende Danske Rigsraader meddele Hr. Henrik Krussmedige, at det Norske Rigsraad sondenfjelds har tilbudt at gaa Kong (Frederik) tilhaande, hvorfor de bede ham at gjöre det samme og siden indfinde sig for Kjöbenhavn og hjælpe til ved Beleiringen.

Ester Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevsorm; Halvark; udvendig forsegl. m. 6 Segl, 1 rödt og 3 grönne (1. Lage Urne, 2. Tyge Krabbe, 3. Bilde m. Bogstaverne B. B., 4. Anders Bilde, 5. utydeligt m. Bogst. A. G.(?), 6. Oluf Nilssön Rosenkrantz). — (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. 5. 258—59 No. 93. a.)

514. 26 Septbr. 1523. Serritslev.

Sincera in domino salutatione premissa. Kiere her Henrick senderlige gode wen wij finge nw thij gode herris Norgis riigis raads breff syndenfelds oc forfaret ther merkelig wij att thij ere rettelig tilbeffuett nw at gange wor kieresthe naadige herre till hande, huilkett thij oc giøre mett theris opne besegleth breff thij hans naade nw sendt haffue oc forfare wij oc at thij haffue indtagett Ackershusz len oc andre forleninge ther synderfelds wor kereste nadige herre till gode huilkett thij oc nw obenbar skriffue. Tha effther thennd lelighet att wij finne thennom nw alrede szaa tro oc welwillig emodt wor naadige herre oc Danmarkis krone pas thet at Danmarck oc Norge mas giere eetth szom thij haffuer werett aff lang tiidt. Bethe wij etther kierligen atij bode medt ordt gierninger oc skrivelse giøre ett mett thennom. Oc men wij ere wor handell saa wisse nest guds hielp. Begere wij [wtij1 wor naadige herris frauerelse [atij] wele giffue ether hiidt till [os]s wtij thenne swa[re] bestolinge for Kopenhauffn. Thij .... behoff oc kunne i sterke thennom nog[et] met [th]ij skiitther ij haffue atij wele thet strags giøre wor naadige herre oc riigett till gode. Christo valete. Ex oppido nostro Seritzleff sabbato proximo post festum Mauricij anno mdxxiij nostris sub signetis.

Consiliarij regni Dacie pronunc Seritzleff congregatj.

Udskrift: Nobili viro ac strenuo militi domino Henrico Krumdicke confratri nostro nobis sincere dilecto.

(1) Tilskrevet over Linien.

Almuen paa Hedemarken erkjender Modtagelsen af Hr. Henrik Krummediges
Brev om at gaa Kong Frederik tilhaande, hvortil de ere villige, hvis han
selv vil komme til dem eller sende noget af sit Folk, da de ei vove sig
til Oslo paa Grund af Vold og Trudsler (fra Hans Mules Side); de ere
da villige til at gjöre ham Gjerd, möde til Akersthing og yde ham
Bistand af al Magt.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). 5 paatrykte Segl, tildels utydelige. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 260—61).

Hedemarken.

Kerlig helse til for sent met gud. Tacke vii edher menige almuge her aff Hedmarken kere her Hendrik for edher gode scriffuelse som i scriffue oss fattige almuge til paa høgborne førstis vegne hertog Frederik mett gudz nade wdvaldh koning til Danmark oc Norige wor kieriste nodige herre ok lothe oss forstaa klarlige hwarledis i tinge hanss nade landet till ok att i haffwe fuld beffalling ok mact aff hans nade ok skipe huer mand (lag 1 ok rett her synden fiels alle them som vlag er offuer gangit och rett begiere, kære her Henrik meden saa er vilde i saa vel gøre att giffue eder her wp at Hedmarken ok høre paa vor rett ok vrett tha bede vii edher ther moget gerne vm, vm saa kunne skee met thet aller første, och tecktis edher saa tha vilge vii gere gierd mod edher effler vor formughen ok vii kunne formuge thet i behoff gorss ath haffue kiere her Henrik att i vilde komme her vp til oss tha vore thet møget vel forthii almughen er saa forscrekket att the tare icke giffue seg til Oslo the ther noget klage haffue vithen i haffuc varet her vppe førremere ok hørt theris offuergang oc sigher almughen saa att vilige i komme til them ok gøre them hielp ok bistand the ville the gerne vare rede met liiff ok mact natt ok dag ok huar i them behoff haffue pas vor kiereste nadige herris vegne. Kære her Henrik kunne i icke sielffue komme ath i vilde tha skicke noget aff edert folk her vp ther kan myndelig tale ok forhanle met almughen ok treste them, anners er fare [vet2 vert att wii thage oss noget vraat pas aff reett friickt ok redsle och liffs føre som oss fattige almuge haffuer [nu1 lenge pas hengt oc besynderlig met roff ok brand oc suor vndsigelse, ithem er [oc1 saa kære her Henrik att i vilige3 holde Agersting saa scriffuer oss tiil huar i vilde thet haffue standendis tha ville vi gerne methe fraa Doffre field. Jthem er oc saa som ord gaar aff att noget folk kommer aff søen och vilge arge paa eder tha vilge vy gøre edher bistandt aff al vor mact saa mange som verge kan gere. kære her Henrik att i vilde saa veel gere scriffue oss til ighen huad eder ville er her vill thet bede vil edher ydmygelig [gerne1 vm. Her met edher gud besfallendis. Til yttermer vissen tricke vii vort incigle nedben for thette breff som scriffuet var paa Hedmarken torsdaghen nest effter alle helgone dagh anno domini m d xx iii.º

Bagpaa med Henrik Krummediges Haand: Almoens breff aff Hædmarck.

⁽¹⁾ Tilskrevet over Linien. — (2) Synes udslettet. — (3) Synes rettet hertil fra: vilde eller omvendt.

Hans Mule, (Electus til Oslo), erkjender at have kjöbt af Hr. Henrik Krussmedige al hans Landskyld til nærmere angivne Priser, hvilket skal vedvare, saalænge de derom kunne forenes.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist, fasc. 36, Krummedike).
Paatrykt Segl. (Jfr. Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 251).

516. 20 Novbr. 1523. Oslo.

Kendis ieg Hans Mule att haffue keptt aff her Henrick Krvmedige all hans lands skyld oc altt thet hand leffrerer meg effther som
thette register vdwiser, først hwer hud oc hudelag vdj smør maltt mell
eller hwad vare the vdkomme hwertt hudelag fore en dansk marc vdj
soddan myntt som nw gænge oc geffue ære jtem hwer t(enn)e smør
fore fiorthen marc jtem hwer t(enn)e vigwærs maltt eller danst maltt
fore tho marc jtem hwer t(enn)e danst rwgmell tree marc kepmands
gods jtem hwer t(enn)e danst bygmell fore thoo marc, Thette beplicther
ieg meg mett thette mytt obnebreff att holle met her Henrick saa lengge
vij ther om fordragis kunde oc samme myntt oc klipinge som nw
gange oc geffue ære, offuerwærindis thette vortt kep Erich Ericsen oc
Per Henricsen. Giffuit i Oslo vor froe affthen presentacionis ar mdxxiij
vnder myt signet.

Bagpaa: her electj breff om køp.

Fem Danske Rigsraader takke i Kongens Fraværelse Hr. Henrik Krummedige for hans Brev og Virksomhed ligeoverfor Almuen i Akershus Len, til hvem et Kongebrev udgaar efter hans Begjæring; Bispen af Hammer og Hr. Gude Galde have skriftlig tilsagt Kongen Huldskab og Mandskab, og Hr. Henrik anmodes om at bringe Michel Blik til at gjöre det samme, i hvilket Tilfælde de love at bevæge Kongen til at opfylde de Löfter, der maatte gjöres ham.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike).
Brevform; Halvark m. udvendig Forsegl., 1 rödt og 4 grönne Segl (1. Lage Urne;
2. utydeligt; 3. Anders Bilde; 4. utydeligt; 5. Oluf Nilssön Rosenkrauts).

(Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. 8, 259—60).

517.

25 Novbr. 1523.

Roskilde.

Laghe Vrnæ met gwds naade biscop i Roschilde.

Venlig oc kierlig hilsen met wor herre. Kiære her Hienrich wij fynge her nw eders scriwelsæ wdi wor kiæriste naadige herris frawerelsæ om then leylighed i Norghe hwilken wij velæ flytteligen giffwe hans naade tilkiende oc tackæ eder kierligen for then troschaff oc weluelighed i haffwe bewisdh hoess almwen wdi Agghershwssa

læen til hwilke wij sende eder wor naadige herris breff effter eders begæræ bispen aff Hammer oc her Gwde *Kallæ ære ickæ personligen komnæ till wor naadige herre eller oss meen haffwe dog forsendt theris hwldschaff oc mandscaff met ohne beseglde breff, Som i scriffwe om penninge til eders folk bethe wij kierligen ati velæ ther til wpkræffwe byskatten wdi nogher kiøpstæder oc fynde raad met besthe lempæ hwor i kwnnæ. Sammeledis at i velæ hylde Michil Blich til eder, hwess gwnst oc hielp met læen oc andet i loffwe hannom velæ wij giernæ til hielpæ at wor naadige herræ skall thet hollæ hannom. kiære her Hienrich rammer wor naadige herris gaffn hwor i kwnnæ som oss jnthet twyler paa at i io giernæ oc troligen giere, her met eder gwd beffallendis. Screffwet i Roschilde sancte Catharine virginis dag aar etc. mdxxiij.

Oc Danmarks rigis raad her nw forsamblede.

Udakrift: Erligh welbirdig mandh oc strenghe ridder her Hienrich Krwmmædighæ wor synderlig wenn.

Bagpaa med Hr. Henrik Krummediges Haand: Danmarks riges ras breff til megh tiil Narie.

Kong Frederik I oversender Hr. Henrik Krummedige et Taksigelsesbrev til Indbyggerne i det söndenfjeldske Norge, fordi de have gaaet ham tilhaande, giver ham Fuldmagt til at oppebære de kongelige Afgister til Krigsfolkets Aflönning, underretter ham om M. Hams Mules Hylding og Overleverelse af Akershus's Slotslov, der igjen er ham indrömmet, og om Aftalen om Kjöbenhavns og Malmös forestasende Overgivelse, hvorhos han sender ham en Besaling angaaende Oddevald til Hans Erikssön, Hövedsmand pas Bashus.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Halvark m. udv. Forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 261-62).

518. 2 Decbr. 1523. Nyborg.

Ffrederick mett guds naade wtuold konning til Danmarck oc Norge hertug i Slesuick Holstenn Stormarn oc Ditmerschen greffwe etc.

Vor sønderlig gunst tillfornn kiere her Henrick tacke wij ether kerligen for thend willighet oc troskab i oss nu haffue beuist huilkett wij altiidt wille kerligen mett ether forskilde bethendis ether kerligen atij her effther wille wide oc ramme i alle mode wort gauffn bæste oc bestand szom wij ether fuldkommeligen tiltroe. Sammeledis sende wij ether wort breff till bisper prelathern ridder riddermendsmend oc me-

nighet ther syndhenfelds tackendis thennom kerligen at the weluilligen ære ganghen ether till hande paa wore wegne. Sende wij ether oc wortt machte breff atij mwe oc skulle wp bære ther i landett aff wore fogther oc embetzmend hues oss ther aff retthe tilstandher at lønne thett folck mett paa regenskab szom i haffue hossz ether paa wore Giffue wij ether oc att kende att thet er nu szaa handlett emellom oss oc oss elskelige Danmarckis riigis raad oc strenge ridder her Henrick Goye oc the vnder hans befaling ære szaa att Kiepenhauffna oc Malmos skulle wpgiffues andhen daghen effther nyorsdag om thet szaa er att konning [Chrestiern | gier thennom her forindhen ingben wndsetning personligenn her i Seland mett krigsfolck. sende wij ether wortt breff till oss elskelige Hans Erickszenn wore kiere her faders mand oc tiener ock embetzmand paa Bahussz att hand skall [inthet beware seg2 mett wor kiepstad Oduell3 altengist lade wpstaa till hand kommer oss ther om ythermere tillords. Sammeledis mwe i widhe att oss elskelige [mesther Hans2 Danmarck(is) riigis raad szom than tilstede wore her i leyrett for Kepenhauffn haffue giffuett oss tilkiende att oss elskelige mesther Hans Mwle haffuer wæret hoss wor son hertug Carsthen oc sagt hannom huldskab oc mandskap paa wore wegne oc antwordett hannom slotzlogen till Aggershusz oc annamet then aff hannom igien at till holle till oss oc Danmarckis krone thij bethe wij ether kerligen atij wille giøre ether ytherste flidt at hand oc the gode herrer ther i Norge kunde bliffue wenlig oc well forlig. Her giere i oss sendherligen till willie mett oc wele wij thet altiidt kerligen mett ether forskilde. Befalindis ether gud. Screffuett [pa wortt slott Nyborg4 othensdagenn nest effther sancti Andree apostoli dag aar etc. mdxxiij vnder wort signett.

Udekrift: Oss elskelige her Henrick Krumdick ridder wor mandt oc raadtt.

Bagpaa med Hr. Henrik Krummediges Haand: kongh Freric breff sih iegh skyllæ bere pennigh op i Norij.

(1) Tilskrevet over Linien. — (2) Fra [igjen udslettet. (3) Se N. Rigs-Registr. I. S. 1. — (4) Rettet hertil fra: i leyrett for Køpenhauffon.

Hertug Christiern tilskriver Hr. Henrik Krummedige et Brev angasende de samme Ting, hvorom Kong Frederik (1) nogle Dage forud fra Nyborg har underrettet ham, og beder ham at gjöre sig Flid for at tilveiebringe en Forsoning mellem M. Hans Mule og Hr. Olaf Galde, omtaler Erik Thuressöns (af tre Roser) og Joachim Gris's rosværdige Forhold i Kongens Erinde og beretter om Hr. Holger Gregerssön (Ulfstands) og Hr. Aage Brades Affærdigelse til den udvalgte Konge af Sverige.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbbvn. (D. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Helark m. Spor af udv. Forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 262—64).

519. 5 Decbr. 1523. Ved Kjöbenhavn.

Chrestiern mett guds naade rett arffuing til Norge hertug i Slesuick Holsten Stormarn oc Ditmerschen greffue etc:

Vor sønderlig gunst tillforn. Kiere her Henrick widher at wij nu haffue fangett ethers breff szom i haffue oss oc oss elskelige Danmarckis rigis raadt tilskreffuett huilkett wij haffue leest oc forstandett thend weluillighed (oc troskab¹ i wor kiere herfader oc oss nu haffue beuist huilkett hans naade oc wij wille altiidt kerligen mett ether Oc bethe wij ether atij her effther wille widhe oc ramme hans naadis beste oc gaffn szom hans naade ether fuldkommeligen tiltroer oc inthet paa twiffuell. Som i skriffue oss till att konning Chrestierns skibe skulle were ther vnder Norgis sidhe tha mwe i widhe att samme skib ligge her nu ind for Kepenhauffnn oc hobes oss nest guds hielp at the effther thenne dag ey skulle giore wor kiere herfader eller hans kiere vndersotte nogen skade. Mwe i oc widhe att wij haffue forfarett at wor kiere herfader haffuer send ether hans naadis breff till bisper prelatther ridder riddermendsmend kiepstedmend bøndher oc mene almwe ther i Norge syndhen felds tackendis thennom at the ære weluilligen gangen ether till hande paa hans naadis wegne oc sammeledis hans naadis magtebreff atij skulle wpbære aff hans naadis fogther oc embetzmend ther i landett hues hans naade tilstandher at lønne thett folck mett i haffue hoss ether paa hans naadis wegne. Sammeledis att hans naade haffuer skreffuett ether till at thett er nu kommett i en handell emellom oss oc oss elskelige Danmarckis rigis raad oc thet krigs folck szom ligger i Kepenhauffn oc Malmee szaa at the skulle bode wpgiffues andhen dagen effther nyorsdag oc hobes oss nest guds hielp att all ting skulle komme wtij en god bestand. Skreff hans naade ether oc till om thennd handell emellom oss oc (oss) elskelige Danmarchis riigis raad oc her Hans Mwle electus till Oslo szaa att hand haffuer sagt oss huldskab oc mandskab paa wor kiere herfaders wegne oc skall hand beholle Aggershus slott till szaa lenge wor kiere herfader

480

haffuer flydt hannom hans confirmats fran Rom. Thij bethe wij ether atij will giøre ether ytherste fliidt at thet kand komme till en god ende oc bestand emellom forne oss elskelige her electus oc oss elskelige her Oluff Galle ridder oc menig [riigens Norges rigis indbygger indbyrdis oc tesligest emellom Suerigis oc Norgis rigers indbyggere szaa altingest kand komme till en god bestand. Szom i oss oc tillskriffue om Erick Twriszen oc Jachim Gryes at the haffue thennom rædeligen oc well beuist wtindhen wor kiere herfaders reisze szom the aff hans naade wtij skickett wore huilkett hans naade ook wij wille kerligen met thennom forskilde. Giffue wij ether oc tilkiende att wor kiere herfader haffuer forschickett till her Gøsti Brickszen wtuold konung till Suerig oss elskelige her Holgerdt Gregerszen oc her Oge Brade riddere at handle met hannom om nogen merckelige ærinde szom [tesse¹ try rige ære anlegendes oc icke end nu igien kommen ære men nar the igien komme wille wij giffue ether til kiende huessz lelighet paa færde ær. Kiere her Henrick rammer oc widher wor kiere herfaders gauffn oc beste i alle mode szom hans naade ether fuldkommeligen tiltroer hans naade oc wij wille thet altiidt kerligen met ether forskilde. Skreffuett i leyret for Kopenhaufin saacti Nicolaj episcopi affthen aar etc. mdxxiij vnder wertt signett.

Udskrift: Oss elskelige her Henrick Krumdick ridder wor kiere herfaders mand oc raadt.

(1) Fra [tilskrevet over Linien. - (2) Igjen udslettet.

To Lagrettemend bevidne, at Hake, Haavard og Lidvard Aslakssönner erkjendte at have solgt til Aasmund Grjotgardssön 7 Markebol i östre Dalen i Eidsborgs Sogn og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. p. Gaarden Gaardsjord i Raulands Sogn. Brevet har Huller til 3 Segl, der mangle. (Se Brev af 13 April 1533 nedenfor, Dipl. Norv. IV No. 1070 og 1079 samt VII No. 516, 691 og 730).

520. Uden Dag 1523. [Eidsborg.]

Allum monnum them som thetta bref se eller høre sender Byørn Drengsson Niels Anwndzson logrettis men quede gudz oc sine ad mitt warvm i [hia¹ sagum oc hørdum a ordh oc handerbandh thera i mellum Asmwndh Gredgardz son oc Hakye oc Hafuarder oc Lyduard [Aslak¹ syni alle thri. jtem kyendis the fforde brøder i sama handerbande ad the hafde selt Asmwnde Gredgardzson vii mark boll i austægardenum a Dalenum i Edzborgo sokn i fra them oc thera erwinger oc epterkomandum oc vnder Asmwndh Gredgardzson ok hans erwinger

oc epterkomandum til ewerdelica ego ok odall thy ad thet war theres odall firi gudi med luthum oc lunnidum som ther til lyger eller leget [hewer² ffra fonno oc nio vtan gardz ok jnnan med fiske oc ffygle oc alle vedestæder alt ffryt oc frelst firi horium manne oc allum loglygum agangom oc engo vndan skyldo. jtem kyendis oc forde brødher i samma handerbande Hakye Hafuorder Lydwarder Aslaksyni att the hafde op boret af ford Asmwnde Gredgardzson fførste sall oc senste oc all ther i mellum som i kop thera kom oc ytter mere saningh her vm hengiom mitt okor jnsigle firi thetta bref anno domini m d xxiii.

(1) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hertil. — (2) Fra [tilskrevet over Linion.

Kong Frederik I takker Hr. Henrik Krummedige, fordi han har istandbragt
Forlig mellem Biskop Mogens af Hammer, Electus af Oslo (Hans Mule)
samt Ridderne Gaute og Olaf Galde, ligesom ogsaa fordi han af Hensyn
til Kongens Tarv har undladt at benytte Forleningsbrevet paa Skiden;
Sagen med Hr. Otte Holgerssön (Rosenkrants) vil Kongen bringe i Orden,
da Hr. Henrik ved offentlige Hverv er forhindret fra at möde til fastsat
Tid og Sted.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krum-medike). Brevform; udvendig forseglet. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 264).

521. 9 Januar 1524.

Gottorp.

Frederick met gutz naade vduald koning tiil Da(n)mark rett arffwing tiil Norge hertug etc.

Vor synderlige gwnst tiilfforn mwe i viide kere her Henrick ath vij finge ether breff oc scriffuelse vdi hwilken vij haffue forstandeth athi effther vor befalling haffwe taled i dage hues trette som er emellum her Mons biscopen aff Hamer el(e)ctus aff Opslaa her Gude Galle oc her Oluff Galdhe och tiisliges ey ladet lese the breffwe som vij etther vnthe paa Skien for vor lempe skyld for huilket vij etther kerligen tacke oc ville i alle maade raamme oc viide ethers gaffn oc beste saa i oss tacke skulle. Tiisligest som i scriffue oss tiil ath oss elskelige Otte Holgerdsen haffwer manet etter ind at møde vdi Kiell nw tiwgende dag iulle tha ville vij thet saa met hannom forhandle at hand altyngest skall bliffue met etter tiil fretz ther om nw paa thenne (tiid) efftherthij athi ere vdi vort oc rigzens forffald oc tieniste. Oc bede vij etter athi ramme oc viide vort gaffn oc beste i alle made som vij etther tiiltro vij ville thet kerligen i alle maade met etther forskylle beffallindes etther gud. Screffueth paa vort slott Gottrype

IX.

legerdagen nest effter helge tre konger dag aar etc. mdxx iiij vndæ vort signet.

Relator her lahan Rantzow.

Udskrift: Oss elskelige her Henrick Krwmedicke ritther vor mandh och raadh.

Elisabet, Christiern II.s Dronning, tilskriver Pave Clemens VII augazende den til Biskop i Lund udvalgte Johannes Weses Fangenskab (i Rom) samt anmoder om Pavens Bistand til Kongens Restitution i sine Riger, hvortil ogsså hendes Broder Keiseren har lovet at ville bidrage.

Efter M. Marinis Afskr. (i norske Rigsarkiv) af Orig. i d. pav. Arkiv i Vatikanet. (Clem. VII 1524. arm. XI. caps. I. No. 206).

522. 27 Januar 1524. Berlin.

Sanctissimo domino nostro pape Clementi septimo.1

Osculum terre ante pedes sanctitatis vestre. Beatissime pater post humillimam commendationem non dubitamus quin vestra sanctitas diligenter annisa sit in liberatione dilecti nobis domini Joannis Weze electi Lundensis, unde non possumus non infinitis nominibus illi debere. Nunc vero cum spem manifestam nobis fecit sacratissimus Cesar frater noster et dominus observandissimus de regnorum nostrorum restitutione, speramus et sanctitatem vestram in id annisuram et serenissimi domini fratris nostri Cesaris et nostri respectu. Quod et petimus humiliter relature aliquando sanctitati vestre gratiam si quando nobis potestas fiat. Certe nunquam desinemus sanctitati vestre omnia optima apprecari. Deus optimus maximus eandem diu nobis servet incolumem. Dalum Berlini die vicesima septima mensis Januarii anno domini m d xx iiii sub nostro sigillo.

Eiusdem vestre sanctitatis devota filia.

Elysabet regina Danię, Svedię, nata Hyspaniarum, Sicilię etc., ducissa Slesvici Burgundię etc. comitissa in Oldenborg etc.

Cornelius Scepperus vicecancellarius.

(1) Udskriften.

Dronning Maria of Ungarn forklarer (sin Söster) Dronning Elisabet, at flere of dennes Breve ikke ere fremkomne til hende, hvorfor hun endnu ikke ved synderlig Besked om hendes og Kong Christierus Stilling og ikke; kan give dem noget Raad, ligesom ogsaa de Krige, der for Tiden rase, ikke tilstede hende og hendes Brödre at yde dem virksom Hjælp.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1010). Spor af udv. Forsegi-

Presburg.

Madame ma bone seur de bon ceur a vostre bone grace me Madame jay recut deux lettres de vous lune par le seruiteur de mesire Gorge de Minkewitz datee du ixe de Desember et lauter par Knobelschtosser datee du dernier de Nouember par les quelles entens que maues escript quater ou chinc fois et que vous naues eu nulle responce de moy surquoy vous auertis que je nay recut que vne lettre de vous de puis que vous este[s] ariue au Pais bas surlaquelle vous ay rendu responce, lesdictes derniere deux lettres me sont venues ensamble, parquoy madame ma bonne seur vous prie de point penser que cest par ma neglisence car je nay recut dauter lettre que ces trois ne penses pas sy jen euse recut plus que je ne vous euse escript responce, cant a ce que me demandes conseil et me pries de demander conseil au roy mon mary sertes madame ma bonne seur la ou jl nous seroit posible de vous consillier nous le feriemes de tres bon ceur mes nous ne sauons en quel estat vous estes ne pour quelle cause vous estes de chust nous ne sauons auter chose sinon ce que le comun dit lung dit de lung lauter dung auter parquoy jl nous est bien mal posible de vous consillier mes sertes vous poes croire sy nous fusiemes jnforme de voz affaire que nous vous vodriemes consillier de tout se que ji nous scroit posible pleut a dieu que nous fusiemes en pes et que nous neusiemes point sy grant ennemy come nous auons affin que jl fat en nostre puisence de vous pooir eider de tout nostre pooir ne doubles pas que neus le feriemes de bon ceur.

De co que me plaindes vostre grant deul et principallement de ce que vous estes delesses de tout voz parens et amis sertes dieu set que jen suis fort marie, mes je vous prie de vous reconforter et de point penser que vous estes sy tres delassee car je ne doubte point sy lempereur nostre seigneur et frere nauoit vne sy tresforte gaire conter les Francois que jl ne vous leroit an danger la ou vous estes.

Touchant que mescripues que vous croies que on donne la coupe au roy vostre mary et a vous et me pries de le point voloir croire de cela ne deues doubte que je le croy car le monde est si moues asceure que jl ne fait point bon croire sy ligierement. Du grant desir que vous aues de parler a moy et sy je fuse en Bohemme que vous neusies lesse de me venir voir, sertes madame ma seur je ne desire riens tant que de pooir parler a vous pour anplement entender de voz affaires et pour vous pooir mieulx consillier et ausy vous poes penser que jay grant desir de vous voir veu que jl ia sy longuement que ne

vous ay veu, vous me pries ausy que vous veullie escripre souuent se que feray de bon ceur et je vous prie de faire le sanblable. A tant madame ma bone seur fay fin priant nostre seigneur quy vous doint bone vie et longue ensamble ce que vostre ceur desire. De Presburg ce ve de Peurier xve xxiiij.

Je vous prie de me recommander au Vostre bonne et lealle seur roy vostre mary. a jamais Marie.

Udskrift: madame ma bonne seur [roi]ne de Dennemarke.

Dronning Elisabet underretter sin Gemal Kong Christiern om, at (Hans v.)

Besenrade önsker en Instruction i Anledning af sin Sendelse til Ungarn
samt Heste til Reisen.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 881).
Halvark med Spor af udvendig Forsegling.

524.

15 Februar 1524.

Rerlin.

Elizabet met gudzs nade Danmarckes Sueriges etc. drotningh.

Besenderliigh wnderdanighe willighe thienesthe och kierlighedt eders nade forscreffuit met gudt, Kiærest nadugest herre werdes eders nade at wijde, huorledes. Beseradt, haffuer weret hoess oss, begerendes aff oss atwj skulle scriffue eders nade tiill, at eders nade wilde scriffue hannom tiill, thesligest sendhe hiidt informationem, paa hues deell, eders nade wilde at hand skulle forarbedhe hoess koningh och drotningh aff Wngeren, thee werdes eders nade at scriffue oss till meth szamme budt, huorledes eders nade ther haffue will. Sameledes wore szamme Beseradt begerendes aff oss, atwij skulle skencke hannom en heesth, etc. thesligest atwij wilde scriffue fore hannom till eders nade, at eders nade ocszaa wilde skencke hannom en tiill hans rustingh, thaa wiidt eders nade selffuer besth om eders nade haffuer nogle hesthe som eders nadhe forskencke will, wndentagen alenesthe thendh brwne hertugen aff Brwnsuigh skencte eders nade, huilcken wij beholdhe wiill om eders nade thend wiill affhendhe, Eders nades liiff och siell gudt befallendes. Screffuit wdj Berlyn mandagen nest effther søndagen Jnuocanit aar etc. mdxxiiij vnder wort signet.

Egenhændigt: ether nades høstru Ellysabet

Udskrift: Hogboren fursthe ock meetughe herre her Christiern met gudzs nade Danmarckes Sueriges etc. koningh hertug wdj Sleszuigh i Holsten Stormarn och Dytmerschen etc. wor alderkiærest naduges(t) herre.

485

Hans von Besenrade beretter Kong Christiern II om sine Underhandlinger med Biskop (Henrik) af Ratseburg og erklærer sig villig til at udföre Kongens Erender i Ungarn og Böhmen, naar Kongen snart vil sende ham Instruction og Fölgebrev samt overlade ham en god Hest, hvorfor han vil visc sig taknemmelig og sende Kongen den förste Tyrk, han fanger.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 715). Brevform; Spor af udvendig Forsegling.

1524.

525. 15 Februar 1524. Berlin.

Durchlauchtigister grosmechtiger konigk .pr. h. Nach vndertheniger erbitunge, meiner begirlichenn, vnd allezeit bereider dinste,
Gebe eur koen mat. jch vnderthanigklich zuuornemenn, das eur mat.
sachenn ich dergestalt bey dem bischofe vonn Rasborgh anhengigk
gemacht, das er mir anheischigk wurdenn, vnd dartzue befel gegebenn,
derselbigenn, zusagenn was sein .p. der sachenn zue gute, vnd vorhutunge ferners aufrursch vnd vorgissunge christlichs blutzs, thunn
kann ader, sol, ann yme mogelicher vleis nicht erwindenn. Binn guter
hofnunge, vil gutzs eur kon. mat., nuenn hinfor, durch ynn auszurichtenn, doch lasse sich yr mat. kegenn keinem menschenn vornemenn
das sy sich guts zue yme vorsehenn wolte sunst meinem vornemenn
widerwertigk werdenn, Es wil sich hiruon weiter vberlant zue schreibenn der federnn nicht vortrawenn lassenn.

Auch wolte mir gefallenn was sy bey Hungernn vnd Behemenn, auszurichten (vnd meins achtens, eur kon, mat., des ortze nicht wenigk erschprislichs zue erhebenn seinn solte,) jnn einn jnstruccionn stellenn and zue sambt einer kredens mir zuschickenn lissenn, so wil ich mich meinem vnderthanigenn erbitten nach inn yrenn dinstenn schpurenn vnd dergestalt befindenn lassenn, das ann mir mogelicher vleis nicht erwindenn, vnd eur konigkliche mat. des einn genediges wolgefallenn tragenn sal, Sy wollenn nicht lange darmit vortzihenn, dann ich ann ende zureitenn befel bekummen mochte sich begebenn, das ich darnach nicht ann dissem orte anzutreffenn seinn wurde darzu eur mat., wol gedenckenn wil sullichs alles habe eur kon. mat. jch gar aus vnderthaniger treulicher guter wolmeinunge vnangezeiget nicht lassenn wollen sich ferner yrer gelegenheit darnach habenn zue richtenn, dann derselbigen yrer mat. allewege behegeliche dinste zue leistenn. Wil ich vnderthanigklich auch meher dann willigk vnd vnuordrussenn befundenn werdenn. Datum Berlinn montags nach Innocauit meine eilende hantschrift anno etc. xxiiii.º

E. koen, mat, v. w.

dyner Hans vonn Besenrade.

Bilag:

Genedigister konigk. Eur konigkliche mat. bit ich vnderthaniges vnd hochstes vleisses mich zue itziger meiner rustunge, mit einem hubischenn vnd gutenn hengeste genedigklich zuuorsorgenn, wy mir dann vonn denn andernn meinenn genedigistenn vnd genedigenn hernn auch genedigklich besthehenn, vnd sich hirinne auch genedigklich kegenn mir erzeigenn als ich dann eins trostlichenn vorhoffens vnd vnderthanigenn vortrawens binn, dawil ich mich auch hinwiderumb als einn vnderthaniger getrawer dyner vnderthanigklich vorgebrauchenn lassenn vnd erbite mich nicht alleine sullichs vnderthanigklich zuuordynenn sunder dasselbige yrer koen. mat. ann denn endenn zuberumenn do es yr vil meher dann einn hengest zutragenn sal vnd nicht anderst wollen jch sullichenn bekummenn hette, auch denn ersten Turcken jch darauffe greiffen werde do wil eur kon. mat. ich einn beutspenigk vonn vnderthanigklichenn zuschicke hirmit eur kon. mat. wil ich mich genedigklich zubedencken vnderthanigklichenn beselenn habenn. Datum vt supra.

Udskrift: [Dem durch]lauchtigistenn gros[mechtigisten]n furstenn vnd hern [hern Chris]tiern zue Denne[marcken Schw]eden Norwegen [der Gothen vnd] Wenden ko[nigk zu Schles]wigk Hol[stein Stormarn vnd Ditmerschen] hertzogen [grauen zu Olde]nborgk [vnd Delmennhorst] meinem [genedigisten he]rnn eilend . . . . [ko]nigklichen [mat. se]lbest handen . . . . . . ndes zuerbrechenn.

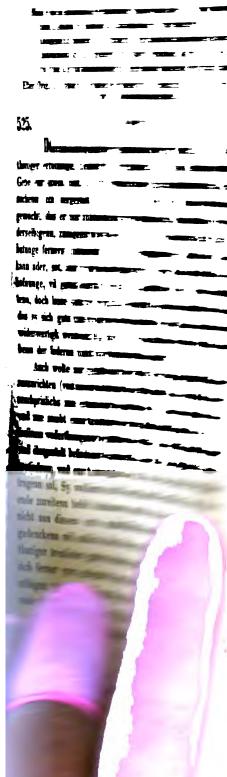
Bagpaa, samtidigt: 1524. Hans von Bosenrade.

Michel Blik underretter Kong Christiern II om sin vanskelige Stilling i Norge, og om hvorledes Hertugen (Frederik I) söger at formaa ham til at tage sit Parti, hvilket han dog kun nödtvungen vil gjöre.

Efter Orig p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 718). Brevform; Spor af udv. Forsegl. (Trykt i Allens Breve og Aktstykker etc. S. 152-53).

526. 16 Februar **1524. Bratsberg.**

M[yn] ydmyghe tiilplictiighe reedebon wnnerdannighe troo tieniste ether nades høgmectugheed altiidt tiilforne sendt meth wor herre. Høyborne første kiæreste nadughe herre werdes ether nade ath wiide hworledes ether nades høgmectiigheed megh tiillscreff i sommer tiill Færen meth skipper Lauris, ath iegh schullæ anamme ether nades schyff Kraan och fare vtoffuer tiill Norghe meth, och ther bliffue tiill soo lenghe iegh finghe ether nades scriffuelsse ighen, och sende eder nade schyffueth vtoffuer ighenn, Thaa mwe ether nades høgmectugheed viidhe ath then tiidt iegh kom vtj søøn thaa bleff schyffueth soo lack

ch then tiidt iegh war nd eller theen dieell togh iegh leyde vtaff gens raad screffueth le megh vikomme meth megh twenne ganghe e komme neder tiill gh en nw sendt haniegh her tiill wæreth r effther bliffue wiill i gen bliffuer nøødt och iill, Kiæreste nadhuge l ydmygeligen om soo need och twonghen tiill komme kan meth macht ier nade lycke och raad tiill møstycke, gwd schall ler end legh bliffuer ther gmectigheed thee helliigh asbierigh 3ª fferia proxima anno domini mdxxiiij.

Michild Bleck.

ges Wendes oc Gottes konaren oc Dytmersken greffue i e nadughe herre.

I (Laurentius) Campegius enten selv tilstede for at varetage Kirkens Intemede Möde i Hamburg, hvor der efter in Kong Christiern II.s Restitution i sine

Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 866), og Aktstykker etc. S. 161-62).

28 Februar 1524. 527.

Rom.

Cardinali Campegio legato.

Dilecte fili noster credimus circunspectionj tue, notum esse car.mum in Christo filium nostrum Cristiernum Danie regem illustrem ob dissensiones que diu in eius regno viguerunt maiore eiusdem regni suj parte a suis ipsius subditis penitus exutum fuisse adeo vt vel rei indignitate permotus vel ad maiora jncommoda euitanda consilio adductus. reliquam regni partem sponte sua. reliquerit ad openique alienam et regna confugerit. Quequidem cum carissimus jlle filius noster cesar eius secundum carnem affinis, sicut audinimus ferat permoleste cupiatque vt idem affinis suus discordijs plane sedatis in regnum ac statum suum restituatur. Proptereaque conuentus Hambergie habendus sit die .x=. mensis Aprilis proxime futuri jndictus jn quo et dicti cesaris et serenissimi Anglie regis oratores multorumque preterea principum Germanie pro componendis rebus illis interfuturi sunt. Nos qui pacem in cunctis maxime et rerum tranquilitatem appetimus veremurque ne si res illa forte neglecta sit aliculus noui incendij originem producat super hoc etiam a sermi cesaris agentibus requisiti circunspectioni tue de qua jn hoc et ceteris summam prudentie et dexteritatis. habemus opinionem. mandamus vt vel jpsa. si commode. possit illuc accedens sin minus vices et partes suas alicuj apto ydoneoque delegans omnino curet et agat vt sit in eo conuentu presens aliquis qui nomine auctoritateque nostra placandorum animorum et equitatis justicieque conseruande curam actionemque suscipiat vt conciliatis inter dissidentes animis Christiana res ab illa, parte, tuta tranquillaque esse possit. In qua re circunspectio tua. solitam suam virtutem adhibeat et diligentiam. Datum Rome die xxviij... Februarij. m. d. xxiiij. anno primo.

Bagpaa med en samtidig Haand: Anno mdxxiiij paffwen scriffuer cardinalen Campegio legato at handle flytteligen vti k. maitis sag pro restitucione.

Hr. Per Nilsson pan Slidre bevidner, at Engelbrekt Gunnarsson mageskistede 4 Löbsbol Jord i övre Söreim til Olaf Amundeson mod 4 Löbsbol i Nordaker, begge Gaarde beliggende i Lunds Sogn (d. e. nordre Aurdal). Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. 1ste Segl vedhænger,

2det mangler. (Jfr. Dipl. Norv. IV No. 1000 og VI No. 581).

528. 31 Marts 1524.

Ollom mannom som thetta breff (se) heller hørre thet bekenes iegh her Per Nielsson pa Slira ath iegh war i hya och fflere danne

men med megh och hørdom ia och handherband ath fførdhe Olass Amwndsson giordhe iordheskipthe med Enghelbrech Gwnarson ath fførdhe Engelbrech Gunarsson stæk Olass Amwndson iiii lopabol iordar i høstra garden i Søren och stæk Olass honom Engelbrech ther i mot iiii løpabol i Nordaker som ligher i Lwnd kirke sokn med lwtom och lwnendom som till tera iord ligher heller liged hasswer aff sfonno a nyia wtan gars och inan till retta endhe merke och i stra megh Engelbrech the iiii løpabol i Sødren och minom erstwingom och wndher sørdhe Olass och hans erstwingom till ewerlega ega och er thet sa giorth ath inghen skal tale pa hwar annan till i sanend her om engher iegh her Per Nielsson [meth insegle¹ ffør thetta opne bress (och) Haldor Østenson giorth war pa Slira v dagh paska anno domini m d xxiiiì.º

Bagpan, yngre: iiij loup boll y Sørim.

(1) Fra [tilskrevet under Brevet med Henvisning hertil.

Dronning Maria of Ungarn forklarer Dronning Elizabet, hvilke of dennes Breve hun har fanet og hvilke ikke, bevidner hende sin Deltagelse og lover Hjælp, hvor det er muligt.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1012). Halvark med Spor af udvendig Forsegling.

529. 5 April 1524. Buda.

Madame ma bonne seur tant et de sy hon ceur que faire puis a vostre bone grace me recommande. Madame jay recut vostre lettre du iije dauril et par icelles entendu que naues eu nulle [lettre1 responce de moy dautant de lettre que maues escript dont ne me say asses emeruillier veu que vous ay escript iii ou iiii fois et ne say auter chose penser que les lettres demeurent en chemin asette cause je prie de me tenir pour excuse et de point penser que je seroie telle de vous point voloir escripre en voz auersites. Je vous promes madame ma bonne seur que jay este ausy marie de vostre mal come se jl me fut aueng a moy mesmes mes je vous prie de vous reconforter et penser puis que dieu nous a donne la grace dester plus que le comun que jl est ausy en luy de nous rabater pour se jl faut tout mester a la main de dieu lequel ne doubte que il vous dessinera de vostre desplaisir et ausy je ne doubte pas que lempereur et monseigneur nos seigneurs et freres ne vous leront pas en voz [auersites] nessesites, le roy mon mary et moy en tout la ou il nous sera posible de vous aider et nous le feron de tout nostre ceur, Touchant que me pries dauoir vostre seruiteur pour recommande en ses affaires la ou jl me sera posible de laider pour lamour de vous je le feray de bon ceur Ce cet dieu madame ma bonne seur auquel je prie vous donner bonne vie et longue ensanble se que desires. de Boude ce ve dauril xve xxiiij.

Vostre bonne et lealle seur a jamais Marie etc.

Udskrift: Madame ma bonne seur roine de Dennemarque etc.
(1) Igjen udslettet.

Fin Rempe erkjender, at han har stillet Hr. Henrik Krummediges Foged i Midsyssel, Jörgen Olssön, Borgen for de Sager, hvorl denne har Tiltale til ham paa Hr. Henriks Vegne, og forpligter sig til ei at begive sig bort, för retlig Afgjörelse har fundet Sted.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). 3 paatrykte Segl (Bomærker).

530. 25 Mai 1524. Otternes.

Thet kennis iag Fyn Rempe met thetta myt opne bref ath iag haffuer set Jøren Olsen foget j Midsysle pa her Henrich Krvmediks vegne [bos¹ borgensmen for meg for al the saker som han kan meg tiltale met rette pa her Henricks vegne och haffwer jag beplicted meg vid myn hals [at jag skal¹ och ere ath iag skal hvarke fly heller vnfara hvarke thil slot heller feste heller steder oc ey i kirkie heller kloster hvarke vtan landz heller jnnan for en vy ere athskyld met rette. Thil sanning her om tricker jag myt signete oc Niels Gvunarson oc Biern Taraldson for thetta breff som giort var a Otternes die sancti Vrbanj anno dominj m d xx iiijto.

(1) Fra [igjon udslettet.

Dronning Elisabet giver Karsten Beyer, juris utriusque Doctor, Fuldmagt til for den tydske Keisers Domstol at söge Restitution af og Erstatning for det til hendes Morgengave henhorende Gods, som er hende berövet af Hertug Frederik af Holsten og Lübeckerne, og til at före Sagen mod dem, der saaledes have forurettet hende.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 884). Med paatrykt Segl.

531. 16 Juni 1524. Waldkappel (Hessen).

Nos Elysabeth dei gratia Danię Suetię Noruegie Gothorum Sclauorum Vandalorumque regina nata è regali stemmate regum Castelle archiducissa Austrię ducissa Burgundię Slesuici Holsatię Stormarię Dythmersię etc. comitissa Habsburgi Flandrię Tyrolis in Oldenborg et Delmenhorst omnibus et singulis presentes litteras visuris lecturis audituris salutem et fidem indubiam presentibus adhibere. Notum facimus quomodo ex quo ea bona que nobis per donationem propter

nuptias obuenere tum ab illustrissimo Holsatie etc. duce Friderico, tum à Lubicensibus eiusdem Holsatie ducis confoederatis, inique et citra omnem rationem et causam adempta sunt, volentes in eorundem possessionem que nobis debita omnibus legibus et iure est introduci, et acceptorum damnorum recompensationem iustissimam consequi proposuimus et statuimus, sacre Cesaree maiestatis regimen in Germania ad idipsum iudicium euocare: partim quod ea bona que nobis iniustissime adempta sunt pro magna sui parte in Holsatia Stormariaque, subiectis imperio ducatibus continentur partim quod illi ipsi qui nos tam indigne spoliarunt, sese imperio subditorum titulo venditant, denique quod in equissimam causam, equissimos iudices duceremus euocandos. videntes vnum aliquem à nobis ordinandum esse qui nostro procuratorio absentis munere fungeretur, cogitantesque insignem in his rebus experientiam et integram fidem honorabilis viri domini Christanni Beyer J. V. doctoris consiliarii nostri, et vix aliquem magis idoneum inueniri posse cognoscentes. Jdcirco nos Elysabeth regina etc. misimus et ordinauimus et vigore presentium mittimus et ordinamus eundem honorebilem virum D. Christannum J. V. doctorem et consiliarium nostrum cum plenaria potestate secundum ius prosequendi tractandi componendi de restitutione nostra in eadem bona que nobis ex donatione propter nuptias obuenerunt coram prius dicto sacre Cesaree maiestatis regimine in Germania, et de recompensatione quoque damnorum acceptorum et illate iniurie. Jtem coram eodem aduersus eos qui nos preter causam iisdem bonis exuere secundum ius procedendi agendi concludendi secundum quod in iudicialibus causis eo in regimine fieri solitum est et consuctum, citra omnem regocationem ita quod nos Elysabeth omne id quod nostro nomine tractaturus acturus conclusurus compositurus est ratum simus et firmum et irrevocabile habiture idque in verbo re-Quare nos Elysabeth regina etc. petimus vt eidem honorabili viro domino Christanno Beyer J. V. doctori et consiliario nostro plenariam fidem in illis omnibus vt dictum est adhibere velitis eandem quam nobis ipsis adhiberetis si presentes essemus. **Quod si feceritis** erit nobis longe gratissimum officium exhibitum. Cuique alias in simili casu parem gratiam agere et habere velimus. Datum in Waltcappel in Hascia die decima sexta mensis Junii anno domini m d xxiiiio sub nostra propria chyrographa et sigillo.

Egenhændigt: Elysabet.

C. Duplicius Scepperus vicecancellarius sss.

Bagpaa samtidigt: Constitucio procuratori jllustrissime regine Danie facta anno etc. 1524.

Det norske Rigeraad opsiger Kong Christiern II Huldskab, Mandskab og tro
Tjeneste i Henhold til den af ham selv givne og beseglede Reces, hvis
Bestemmelser han ikke har overholdt, hvorhos han ogsaa paa mange
andre Maader har forurettet Norges Rige og dets Indbyggere; man agter
derfor nu at vælge en anden Konge, der bedre kan regjere og forsvare dem.

Efter Orig. p. Perg. i danske Geheimearkiv (Norge, No. 73) Alle 14 Segl vedhænge.

532. 5 August 1524. Bergen.

Wii Oluff met gudz naade erchibisp i Trundeem oc pawelig sedis legatt Hauskold i Staffuanger Mogenns i Hammer Oluff i Bergen Hans i Oslo Joen Aresson i Hwole i Islandt aff samme naade biscoper Vincentius Lunghe Oluff Galle Gawte Galle Joachim Griiss riddere Eric Vggerup Oluff Bagge Eric Ericsson Iahan Kruke Norgis riigis raadt kiendis oc giere alle vittherlict met thette wort obne breeff at aar effter gudz hyrdt twsinnefemhundrede paa thet fiærde oc tywgæ ottende dagen nest offter sancti Oluffs dag ware wij forsamblede wtj Swortebrøder closther i Bergenn atforhandle oc offuerweghe Norgis riigis oc allis theris indbyggeris nedt platzs jæmmer twang skade oc forderff som thee languidt hafft haffde formiddelst høgboren fførstis oc herris konnungs Christierns then andens aff thet naffn wchristelige wmilde oc wrætferdelige regimente som han fran thet første han rigens forstander bleeff wti Norrigh oc ind tiill siiste dagen han wdaffrymde met siinne førsthinne oc barn aff gudz sønnerligen forsywn heffn plage oc wredhe bedreffuit oc beganget haffde i swo made at han e moed sin kongelig eidt christelig troo oc loffue ohne beszeglede breeffue oc recesser som han oss poa thet helige sacramentis wndfangelsæ høgeligenn swoer wbredeligenn alle wid macth atholle, Sammeledis for biscoper prelater riddere riddermendsmend clostermend oc mange andre som han haffuer ladet taget wskyldelige fra liiff oc hals foruten alt rettferdig dom sag Thesligiste for store oc sware skatth oc tynghæ som han wten all naade Norrigis riigis indbyggere poalagdt haffuer wten wore eller nogens aff Norgis riigis raadtz wiliæ oc samtycke jtem for tyranner skalke oc troldkoner som han haffde inddraget oc opheffuet oc effter theris readt oc regimente swo foracthelig forsmeadde oc offuergaff sitt raadt oc gode mend gansche riget till skade oc forderff. Tha effter slige oc mange andre wmilde oc wchristelige gierninger som offuer alle lande ytermere bekynth oc bespredde ære swo thet ev behoff giøris article fran article langsommelig atforthelæ eller forclare thii han huerchen haffuer holdet oss widt lag skiell rætt eller gode gamble sedwane som en christen konge haffde bwrdt atgiøre siin faltige wndersothe, oc ther till romde fran oss bort wij fremmet landt oc ther

nw halffannet aar forteffuet haffuer setthendis oss wij stoer sorrig oc bedroffuelsæ oss ingen fortroestning hielp eller wndsetning giørindis wti nogre made som wij oss kwane tiillforlathe, Randszagede wij oc samme tiidt then recessz som han oss i siin kroning giffuet oc beszeglt haffde wij huilken eblandt andre articler clar(1)igen fandtz at huess konnung Cristhiernn forne, ey førstelige oc wbrødeligenn holdt forne recessz met alle puncther oc articler som hwn indeholler stadfestelig widt macth tha skulle alle Norgis rigis prelater riddere riddermendsmendt oc mennige indbyggere wære plicthige widt ære oc redeligheedt sligtt affwerghæ oc en annen herre oc konnung alkeysze dog theris ære oc edt aldelis wforkrenkt oc vforbrødt i alle made. haffue wij nw endrecthelige beslutthed oc offuer eenss wordet met thette wort obett beszeglt breeff forne konnung Cristhiernn gansche sorglige that gud almeethugiste kienne atopschriffue huldskab mandschab oc troo thienniste oc aldrig effter thenne dag wære hannum huldt eller troo, meden kaare oc keysze oss en annen herre oc konnung som oss nest gudz hielp skall regere christelig oc well oc fordeygde oc forsware oss for woldt oc all wrætt, spårendis ther wdoffuer ey siit eyget liiff landt eller righe førstedømme gotz eller penninge i Till ytermere sænden oc vissen her om henge wij fore Norgis rigis raadt wore indszegle neden for thette breff. Datum anno die loco vt supra.

Bagpaa: Norigis riigis raadts vpschriffuelsse emod konung Christiernn.

Kong Frederik I anmoder Fru Anne Rud, Hr. Henrik Krummediges Frue, i Anledning af det til 24 August berammede Möde mellem ham og Hr. Göste, udvalgt Konge til Sverige, om et Par Dage forud at begive sig til Malmö for at drage det kongelige Gemak med Silkesparlagen og flamsk Klæde.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike.) Brevform; Spor af udv. Forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 1 fl. 6 B. S. 188).

533. 12 August 1524. Kjöbenhavn.

Ffrederick mett gudz nade Danmarckis Vendis oc Gotis konning vdtwoldtt konning tiill Norge hertwg i Slesszuig Holdsten Stormarn oc Ditmersken.

Vor synderlige gwnst tiillforn: mwe i vide kiære frwe Annæ attwij oc vortt elskelige Danmarckis rigis rod haffue berammett ett venligtt oc kierligtt mode mett her Gøste vdtwoldtt konning tiill Suerige oc Swerigis riigis rodtt att stande vtj Malmøø nw sanctj Bartholomej dag nest kommendis. Thij bethe vij ether kierligen atthij ville vmage ether tiill forne Malmee two elle(r) tre dage tiillforn att drage vortt koninglig mag som vij selff ligge skulle mett silcke sperlagen oc ffamske cledher ther giere i oss syndherlig tiill vilgie mett oc velle thett kierligen mett ether forskylde befalendis eter gud. Screffuitt paa vortt slott Køpenhaffn tend fredag nest epther sanctj Laurentij martiris dag aar etc. mdxxiiij vndher vortt signett.

Udekrift: Oss elskelige frwe Anne her Henrick Krwinmedigis riidders hwsfrwe.

Det norske Rigsraad, der har opsagt Kong Christiern II, som for sit uchristelige Regimentes Skyld forlod sine Riger, Huldskab og Mandskab, vælger Kong Frederik I af Danmark til Norges Konge af Hensyn til hans eget, hans Faders og hans Broders milde Regimente, under Forudsætning af at han vedtager og overholder den Reces, de ville tilsende ham ved sine fuldmægtige Sendebud.

Efter Orig. p. Perg. i danske Geheimearkiv (Norge, No. 74). Alle 13 Segl vedhænge.

534. 23 August 1524. Bergen.

Wii efftherne Oluff meth gudz nade erchebiscop i Trondem och paffuelige sedes legate. Oschuld i Stawanger Mogens i Hammer Oluff i Berghen Hans Mwle i Oslo Jon Aresson i Holæ i Jsland aff samme nade biscopper. Vincencius Lwnge Oluff Galle Guthe Galle Jachym Griis riddere Oluff Bagge Erich Erichson och Johan Kruko aff waben Norriges riges raad giøre witterlicht for alle meth thette wort obne breff ath aar effther gudzbyrd twsendeffemhundretvuffue paa thet fierde sancti Bartholomei apostoli affthen ware wij forsamblede vdj Berghen vdj Sworte brødre closther ath forhandle Norriges riges och thets indbyggeres nyttæ gaffn och bystandt som wij aff menige rigens indbyggere tilbetroede waare, Offwerweyede wij tha then store fare, farlighed, skade och forderff, jemmer kwmer och pladtz som riged nw i lang tiid paa hengdt haffde och end nw daglige dagx paahenger for middels hogborne fursthe konning Christierns wfurstelige wmilde och wchristelige regemente schuld som hans nade och hans nades ombudzmend her i riget meth bisper riddere och riddermendzmend och landzens indbyggere ynkeligen och jemerligen thennom fangendes och halshuggendes, meth schat och offuerskatt, wold och velde wherligen offuerfallendes och wforrettendes emod gud skæll, och rætt, hans konningelige eed, recess, och forplictelse, emod all screffuen lag och rædelighed och gode gamble landzens sedwennier, manichfoldelich begaaedt haffuer. Norriges rige och thets indbyggere andelige och

werdzslege till en merkelig wforwindelig och woprettelig schade och forderff och icke all enæ i thenne landz ende mæn ochszo i Danmarckes och Sueriges rige och andre fremmede nacioner, som alle christne herrer och fursther, land och rigæ offuer all christendomen bespreeth och witterlicht er. Beslutede wij tha icke lenger ath wille sidde vnder slige wmilde wchristelige hoffdinger som land och rigæ och oss fornedre fortrycke och i grwnd forderffue wilde, formodendes oss effther inghen screffuen lag eller rætt, thess atgiøre, for gud eller werden plictuge ath være, tha effther thij ath forne hogborne fursthe konning Christiern wor herre och konge som oss och riged och thets indbyggere beskerme fordæge och forsware skulde, for slicht forne hans wchristelig regemente schuld, rømdæ icke all enæ fran oss mæn fran try megtige konninge rige, till fremmede land, settendes oss och riget vdj stoer nød och waade angst och perichell schade och forderff, Opscreffue wij hans nade huldskab och mandskab och tro tienisthe och nw ighen keysde och kaarede och alle meth en røsth endrechtelige samblychte, och meth thette wort obne breff meth wor frij wilge och wilkaar keyse kaare fuldburde och sambtycke paa wore och all menige Norreges riges indbyggers vegne i the hellige trefoldighedz naffn hogmegtiste hogborne fursthe herre Ffrederich meth gudz nade Danmarckes konning hertug i Sleszwig Holstenn Stormarn och Ditmersken greffue i Oldenborg och Delmenhorst till wor herre och konning ath være offuer alt Norriges rige, for bans nades herrefaders konning Christierns hans nades herrebroders konning Hansses hogpriselige hugkomelses. ochszo for hans nades eged gode och christelige milde och furstelige regemente skuld som offuer alle land well bekendt er, tilsigendes hannom paa wore och menige rigens indbyggers wegne huldskab mandskab och tro tienisthe, forplictendes oss ath være hans nades konningelige majestatt hulde och tro hørige lyduge fylachtige och bystandige effther Norriges lag meth liiff och goedz som oss bør ath være wor herre och wor konning, Dog meth szwo skæll ath hans nade bewiller sambtycker stadfesther och besegler wore och rigens friihede och privileger och then recess som wij nw meth wore mynduge sendebud hans nade tilskicke och fremdeles thennom furstelig och wbrødelig i alle synæ punchte och articulis wforkrenked wed macht holder. ythermere wissen och bewaring her om henge wij wore secretæ och indzegle neden for thette wort obne breff som giort och giffued er aar dag och sted som forscreffued staar.

Bagpaa: Norgis rigis raadz breff ath de vduelge kong Frederick til deriss konge.

Jens Olsson tilskriver Hr. Henrik Krummedige anganende Fin (Rempes) voldsomme Fremgangsmande i Norge (Mandal), hvor han har slanet Hr. Henriks Foged Jörgen Olsson ihjel og undsagt hans Svende, men hvor M.
Hans Mule ikke desto mindre pan sin Reise til Bergen har givet Fin Leide
og taget ham med sig til Bergen; han meddeler derhos Besked om (Topdals) Laxefiske og sammes Udbytte, om forskjellige Pengesager m. m.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. denske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; udv. forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 264-65).

535. 2 Septbr. 1524. Varberg.

Wenlig oc kerlig hillsen till fforn ssent met gud kære her Hendric tacker ieg eder storlige ffor allt got som y haffue meg benist, ffremdeles kære her Hendrich ssom y skreffue meg at ieg skulle vnsetthe eder met naghre pæningghe tha may vidhe at ieg kundhe ingen dansk mynt her ffaa oc ssuensk mynt tordhe ieg icke ssendhe eder men ther vill ieg haffue huff oc villye till at ssendhe eder met thet snaristhe oc nor gud vill y komme ssellff till Vallin taa vill ieg komme till eder om alle handhe som oss ligger magt oppaa. Ffremdeles skylly vidhe at myn dreng ær kommen ffran Norrighe oc tordhe icke lenger være ther ffor then fforredder Find ssom sloff ederss foit y hyell sante Oluffs a(f)ten Iorren Ollssen, met seg oc sine drenghe oc en bondhe ssom heder Ffress ssom gor stor vmaghe pa ssamme ffiske oc bor hart hoss fisked oc the Iorenss Ollssen suene laa ffor dein oc samme Find laa v norsted ffor Iorren Ollssen oc ederss ssuene oc may vidhe at mesther Hanss Mulle ssegelle ffran Offslo oc till Berren oc kom han till ffiskerrit oc tog han iij lest lax aff myn herres lax ssom ieg skulle anuordhe till Københaff(n) oc gaff meg it breff at han ville bettale vor keresthe nad(ig)he herre ssom ieg ssender eder copien aff fforde breff oc tog fforde Ffind iii tr oc aff fforde lax oc ssadhe at han ville haffue oc hadde loren Ollssen y ssamme gord ssom ligger till ffisked ii huss som han hadhe bessat Finss boskaff vdhii ssom vor loss oc locke forre oc slo han opp ther en dor oc ladhe the iii tr lax vdhii ssom han tog ffran mynne drenghe oc en tog han en stolboe o(c) ii ny korder ffran mynne drenghe oc ffremdeles vnsadhe han mynne drenghe oc meg met pa liffuet oc nor han hadde giort thesse gerning the gaff mesther Hanss hannom leyddhe oc tog han hanum met seg till B(e)rren oc var han sell vii nor han sloff ederss ffoit yhell oc haffuer han vnsayt ederss ssuene huar han kan bedriye them vdhen y ffindhe snart rad the blive(r) inghen ffred ffordy han truer met kong Crisiern oc may vidhe at ieg haffuer mit skib bort effther laxin oc ffrøcther ieg ffor mesther Hanss oc Find at the skulle taghe mer aff

laxen huar mit folk liger berffast oc may vidhe at ieg lentthe Iorren Ollssen Ix mark ssom y ffinghe aff hanss dreng oc viii mark ieg lentte hannom till therre pænynghe ssom han sselluer drengen thy beder ieg eder kærlighe at y ville være meg behulpelig at ieg motthe ffonghe myn betallingh. Oc Ffinss boskaff stot allt vrørt oc om y ville haffue snærlighe bott tha ffindhe y the samme huss oc vorre thet it gott rad at y kundhe fly eder it skib ssom ville snærlige ther bort. kære her Hendric may vidhe at ieg fick liden lax y ord. her met eder gud beffalendes screffuid y Varberg ffredagen nest effther sancte Egidii dag anno dominj 1524. kære her Hendric scriffuer meg till met thet snæristhe hor ieg skall retthe meg effter om mynne drenghe maa bliffue ffor ten skalk.

Udskrift: Erlig oc welbordig mand oc streng ridder her Hendric Krommedighe paa Vallin kerlige kommendes thette breff.

Bagpaa med Henrik Krummediges Haand: Jes Olssen j Varb(e)rg. — Med en anden Haand: Iens Ollssen.

Dronning Maria af Ungarn beder Dronning Elisabet om Underretning angaaende hendes Stilling, lover Hjælp, saavidt muligt, og beklager sig over de vantroendes Held.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1013). Halvark med Spor af udvendig Forsegling.

536.

7 Oktbr. 1524.

Buda.

Madame ma bonne seur a vostre bonne grace me recommande. Madame je desire fort a sauoir de vostre prosperite et sy ne vous va pas mieulx quil na fait touchand de voz affaires dieu set madame que je desire autant vostre bien que le mien propre parquoy vous me feries plesir de men auertir, et deues ester seure la ou le roy et moy vous poons faire adresse que nous le ferons de bon ceur, Ausurplus madame je ne vous saroie escripre de mes nouuelles quy sontte fort bonnes pour les jnfidelles quy nous tourmente journelement dieu nous doint grace den bien auoir la fin et bien tost et a vous pareillement, surse fay fin de ceste priant nostre seigneur quy vous doint bonne vie et longue et acomplisement de voz desirs. De Boude ce vije doctober xvc xxiiij.

La toute vostre bonne et lealle seur Marie etc.

Udskrift: [Ma]dame ma bonne seur roine de Denne[ma]rch.

Kong Frederik I paalægger Erkebiskop Olaf af Throndhjem strax at gjesgive Hr. Henrik Krummedige det Gods i Norge, som han tidligere havke til Eie, Forlening eller Pant, men som Rigsraadet har frataget han, medens han var optagen med offentlige Hverv.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; udv. forsegl. (Trykt i Dan. Magazin, 3 R. 2 B. S. 267-68;

537. 2 Decbr. 1524. Gottorp.

Fredericus dei gracia Dacie Sclauorum Gotorumque rex et ja regem Noruegie electus dux Slesuicensis Holsatie Stormarie el Ditmertie comes in Oldenborgh et Delmenhorst.

Premissa reuere[ncia] cum nostro syncero fauore. kere herre och fader wiider at [os]s er tiill wiidendes wordit at then stundt oss elskelige her Henrick Krummedige ridder wor mand och raad haffuer wæret forhindret her hoes oss i wore och riigens merckelige ærende, than haffue i och andre wort elskelige riigens rand thaget hannom hans godts fran som hand haffde i wære i forlæning i pantt och ther till hans rette arff och eyge huilcket wij ingeledes mwe eller wille tilstæde at wore kere vndersatte [oc]h besynnerligen wort elskelige riigens raad saa schulle thage och arge ind paa huer andre vdj [wor]t frij frede riige ther aff megen vhodelig skade och forderff indhen riiges motte komme och vpwoxe huilcket wij altiidt flitigen (som tilberligt och wij pligtuge ære) agte och wille forkomme affstille och affwende. Thij bethe wij ether kierligenn atj strax wille andtuorde forme her Henrick Krummedige eller hans fuldmegtiige samme hans godts ighen och atj wille ther met wære aldelis vbeuaret, haffue i eller nogen anden hannum noget till at thale than schall hand stande ether till rette for oss och wort elskelige Norgis riigis rand och pleye huer mand lag och rett effther Norgis lag her met giøre i oss synnerligen till willge och wille thet kierligen ighen met ether forskylde. In Christo valete. Ex castro nostro Gottorp feria sexta proxima post festum beati Andree apostoli anno etc. mdxxiiij nostro sub signeto.

Udakrift: Reuerendissimo jn Christo patri domino Olauo ecclesie Nidrosiensis archiepiscopo et apostolice sedis legato nobis syncere dilecto.

Kong Frederik I underretter Hr. Henrik Krummedige om, at han har paslegt det norske Rigsraad at asholde sig fra at gjöre ham Hinder eller Forsang pas hans Len eller Gods i Norge.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; udvendig forseglet.

2 Decbr. 1524.

Gottorp.

Frederich met gudts nade Danmarkis Wendis och Gottis konning vduald koning till Norge hertug i Slesuig Holstenn etc.

Vor sønnerlige gunst tilfornn. kiere her Henrick wiider at wij nu haffue tilschreffuit wort elskelige Norgis riigis raad at hues hinder eller forfang som the eller noger andre haffue giordt ether paa ether læen och godts vdj wort riige Norge at the thet strax skulle affuende och wære ther met vbeuarede och lade ether ethert godts følge och inghen hinder ythermere giere ether ther paa som oss elskelige Esgy Bilde wor mand raad och embitz mand paa Hagenskoug ether ythermere wed at berette. Ether her met gud befalendes. Schreffuit paa wort slot Gottorp fredagen nest effther sanctj Andree apostoli dag aar etc. mdxxiiij vnder wort signet.

Udskrift: Oss elskelige her Henrich Krummedige ridder wor mand och raadh.

Bagpaa med Henrik Krummediges Haand: Myn herres breff tiil megh om myt gos oc læn j Norrie.

Vincents Lunge tilskriver Hr. Henrik Krummedige pan det norske Rigsraads og sine egne Vegne et Feidebrev i Anledning af de Ytringer om dem, som han har ladet falde bande til Kong Frederik og andre.

Efter Afskr. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Br. t. d. dan. Adels Hist. fasc. 45, Lunge). Brevform; Halvark uden Segl. Jfr. m. 2 andre Exempl. (ibid. fasc. 36, Krummedike), hvorfra Varianterne. Det ene af disse Exempl. m. samme Haand som nærværende; begge i Brevform; Halvark m. Spor af udv. Forsegling. Intet skrevet m. Vincents Lunges Haand. Efter det ene Exempl. i fasc. 36 trykt i Dan. Magazin, 3 R. 2 B. S. 268—69.)

539.

5 Januar 1525.

Krogen.

Som other velfortencker her Hendreck Krwmdege hworledes for tale forloff sig melom ether oc meg for vor¹ nadeghe herre koning fredrech y Riffue² ther ladhe i meg mange swære sager tell hwylcke ey beuisse kwnne. Sagde i oc thet i skulle vesseleghe brenge meg in mwmmeskantz ther meg ey vell behaffue skulle haffue i oc pwrcket³ ast mange stæde hworledes ieg ey skulle wplocket offuer Haldens aass omme. Sammeledes vor meg sagt i skulle meg feydhe breff tell-creffuet haffue hwilcket ieg dog ey vndtfongeth haffuer offuer allt adhe y horlegen besagt meg i myn ffraawerelsse for myn herre oc onnigh oc haffde gerne giorth meg en wgwnstig herre oc seet myn kade och forderfue vedt ieg oc effther myn ffwldmagt oc befallingh

hworledes i met Norges riges raat stande. Saa drages ether oc v till myne hworledes i sagde for vor nadegste herre i mange go herrers oc gode mentz nerwerelsse at Norges raat skulle blyffue ffo rædere oc vredelige men oc ickæ y. Hwor forre kwndgiører i edher nw paa allt Norges riges raatz vegne oc paa mine eyne vegne obenbare feydhe i hwor the eller ieg edher eller edhers offuer komt kwnne taa skulle y formeer eder ont oc ickæ goth oc ther met vieg ether redeligt forworeng giort haffuæ. Eske Bylle oc ickæ ed haffuer ieg villie och venskab tell sagt saa vit meg stor tell at gie Norges raat kandt ieg ickæ ey eller moo aff stondhe i nogre mod saa vit som thet min herre oc koning ickæ i modt er. Datum pi Kroghen fente dag effther nytaarss dag anno domini md xxv.

Vincenssz Lunghe

Udskrift: Tell her Henreck Krwmdeghe sendendes thette breff.

(1) Begge de andre Exemplarer tilföie her: kieresthe. — (2) Begge: Rip- (3) Et Exemplar: pwcketh. — (4) Et Exemplar: femte.

Bremens Borgermestere forklare Kong Christiern II, at de ikke ere istand to at meddele ham det til Gjennemgang gjennem Stadens Gebet begjæred Leidebrev, hvilket det alene tilkommer Erkebispen af Bremen at udstedt Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1324). Brevform; udvendig forseglet.

540. 5 Januar 1525. Bremer

Vnse flitige vnde willige denste, sin j. ko: w. stedes borey vorn, Grothmechtigeste durluchtige, hoichgeborne furste, gnedigeste he j. ko: w. scriffthe, neffens eynem seckeren geleides breue, tho beho der vnszen, durch den erbaren Clawesze Hemelinges, j. k. w. dener vns thogeferdigedt, hebben wy, nha denstlicker entfanginghe, 🗚 durchleszende, vormerckedt, vnde bodancken dersulfften j. k. w., d thogenegeden gnade, gansz flitlich, De wyle wy nhu, tho j. k. scrifflickem ansockende, nicht vngenegedt, dan deme sulften szo v vns, vmmers idontick, gherne werhen, nagekamen, [Als]zo wy oue deme hoichwerdigesten in godt, durchluchtigen hoichgebornen furst vnde] heren, heren, Cristossero ertze bisscoppe the Bremen etc., vnsze gnedigesten leuen heren . . . . . . [sind], vndergeworpen wy ock strathen Bremesches stichtes, the wather unde [the lande ie]man tho vorgunnen, de sulfilen myt hesrez krafften, iffte andersz, durch (thende, [nicht m]echtich, dan sodant, synen f. g., allenen the ste des szo konen wy j. ko. w. myt sz[od]aner vorseckeringe, who

scriffthe medebringhen, nicht vorsorgen, Nychtestemyn, wor wy sustes, j. k. w. vorwanthe vnde denere, myt allem besthen, konen flotten vnde forderen, ock onhen gude gunst hinfurder, moghen jrtogen, wo wy biszherto, ock nicht andersz, bofunden, dar ane willen wy vns, aller geborhe na, willich lathen finden, deger denstlick biddende, j. k. w. wille dussze vnsze, kentlicken entschuldinge, jn allen gnaden vnde gunsten, upnemen, vnde vns de sulfften, tho kener argwonicheyde, keren, szo wy dat sulffte, ock woll vorhapen willen, vnde syn dat, vmme hoichgedachte j. k. w. de wy deme almechtigen, geluckzelich, tho entholden, bouelen, myt alleme flithe, to vordenende willich, vnde hebben jdt dersulfften, jn [scriff]tlickem anthworde, nicht moghen, vor[halten] Screuen vnder vnser stadt secrett, am [tage] Appollinarisz, anno etc. xxv.

J. ko. w. borethwillige

Consules ciuitatis Bremenszis.

Udskrift: Deme grothmechtigesten, durluchtigen, hoichgebornen fursten, vnde heren, heren Cristierno, tho Denmarcken, Sweden, Norweghen, der Wenden, vnde Gotten, konnighe, hertogen, tho Sleszewigk, tho Holstein, Stormeren, vnde der Dithmerschen, grauen tho Oldenborch vnde Delmenhorst vnszeme gnedigesten herenn.

To Lagrettomend i Thelemarken kundgjöre, at Aasmund Olssön solgte sin Odelsjord Nape (i Moland) fra sig og sine Arvinger til Thorvil Thollefssön og bans Arvinger.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Kant af Brevet med Seglene afklippet. (Jfr. Dipl. Nov. VII No. 793).

541. 5 Marts 1525. Moland.

Allom [mannom¹ them som theta breff seis ædder høre sender Germund Tørgiwssøn Østen Olissøn lagrettes men a Tellemarken q. *ok g. sine kwngiørende at mer vorum hoss och hørdum theress ord och [sagum¹ hande bond Osmw(n)d Olassøn Torwil Tolleffsøn och saldhe forde Osmund Oholissøn Nappæ fult odall fra hanom och hanss ærvingum och ather vnder Torvil Tolleffsøn och alle hans ærvingum til everdeligh egw med lwdum och lyndum och til liger och legeth haffuer och alle sam egner som ter lyger och (leghet) haffwer fra fynne och nye och forbiwder noken gonghæ ther oppa sine daghæ och [giort¹ oppo *Malland første sondag y fasten tyss mere vitnyng bord seth(um) wi vore jngselle nædhen fore thette vort oppne breff som giort ær som fore er safft aar effther gwdz byrd m d xxv etc.

(1) Fra [tilskrevet over Linion.

Jon Jonssön, Lagmand i Tansberg, kundgjör, at han henviste Sagen mellen Oleif Benktssön, Raadmand i Tunsberg, samt Assulf og Lidværd anganende Bjerke i Vaale Sogn og Gaardens Grændser til Paadömmelse af 12 uvillige Mænd paa Bjerke förstkommende 13 Septbr.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Spor af 1 paatrykt Voxsegl. (Se Dipl. Norv. VII No. 459).

542. 7 Marts 1525. Tunsberg.

Ollom mannom them som thette breff see heller høre sender Joen Jonson lagman j Tonsbergh q. g. oc sine kunnoct gørende at a tisdagen j første fulle vige faste anno domini mdxx quinto tha kom for megh oc raadet Oleff Benctson raadman j forne stad oc Assulff [oc! Ledword vm teris trette som the hafue till hope vm [Wik² liggendis j Vaale sogen vm skogar gangh oc alt anneth som them j millem ær. Thi satthe jegh them hem oppo forne [Vik³ vnder tolff vwilde mænd Helge Kors aften at høsten nw nest komendis och skule the tolff ranszage oc gøre them j millem baade vm gaard skogar gangh oc alt annet som them hafuer j millem varit till thenne dagh vnder en ændeligh [dom4 oc døme them j millem som dhe vilie for gud answare. Till ytermere bewisningh tricker jegh mith incigle for thette breff som giort var dagh och aar som fore siger.

Bagpan: lest pan Bierche steffne den 16 Feb: 98. (p: 1598) y danne mends offuer verilsze.

(1) Tilskrevet over Linien med samme Blæk. — (2) Rettet med samme Haand men andet Blæk til: Biorke. — (3) Rettet med samme Haand men andet Blæk til: Biørke. — (4) Tilskrevet over Linien med andet Blæk.

Kong Christiern II tilsiger Bremens Borgermestere og Raad, i Anledning af deres Klage over Skibes Anholdelse ved Kongens Udliggere, Sikkerhed for lignende Behandling i Fremtiden, naar Skibene ere forsynede med Kongens Söbreve, og Staden Bremen giver Sikkerhed for ikke at ville understötte hans Fiender samt tillader hans Folk at passere dens Gebet.

Efter Udkast p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1343). Uden Segl.

543. 29 Marts 1525.

Lier.

Burgermester vnd rath zu Bremen.

Lybenn besondern. Wir haben ewer schreybenn jtzo an vns gethan etlich schiff vnd guthernn so den ewern von vnsern auslygenden admiralen [genehmen vnd¹ angehalden sein sollen empfangen vnd alles jnhalts horen lesen, vnd so wir dan aus ewern schreyben auch sunst bericht wie jr den vnsern viel guthes erzei[gt dur]ch ewer stadt

vnd gebith [passiren] vnd durzukehmen gestatten vnd [sonsten1 [zum] besten gefordert, seint wir des gern euch in gnaden danckhar wollen auch dasselb vmb euch vnd den ewer wydervmb zu guthem vnuergessen haben, Vnnd szo jr dan hinforder der meynung vnd wyllen sein wollett (wy jr jn ewern schreyben angezeigt² das jr euch vnser veinden vnd wyderwertigen enthalden vnd [mit8 derselben kein thun zu haben (gedenckt vnd2 jenen wyder furschub hulff oder eynich forderung [thun wollt1 [erzeigen3 vnd vns des ewer [schrifftlich1 vorgleissung vnd schrifftlichen schein [geben vnd2 zuschicken [wollett1 auch [dy1 vnser vnder(t)hanen vnd vorwanthan durch ewer stadt vnd gebieth hinforder frey sicher velhlich passiren re(v)ssen vnd durchkehmen lassen wollet, So wollen wir mitt den vnsern auslyger dermassen vorschaffenn das jr vnd dy ewern noch aller billigkeytt [vnbeschwert vnd vngehindert bleyben sicher vnd frey segeln jre1 [vnd ewer3 hantirung [zuubung1 [vben3 vnd frey sicher [zu1 segeln vnd zuwyssenn mogett doch das jr oder [dy8 ewern [vorwanten1 vnnser bekentnisz vnd schbriff vnter vnsz[erm secret] bey v[n]d mitt sich haben sollen . . . . . . mechten ander leuth vnd geschelschafft [vylleicht viel vm vnsern veinden mitt jren gutern vnd schiffen2 jr ewerm [namen3 auslauffen vnd [zus reyssen sich vndersthehen dy euch oder ewern nicht zugehorten [des wir vns doch nicht vorhofflen aber wy angezeigt [wu1 [vnd szos ir dan der meynung [gneigt sint1 vnd vns zuuersichern gneigt sint [wy obgemelt2 wollett vns des ewer [schrey1 antwort neben der vergleissung zuschicken so wollen wir vns [dermassen1 auch [dermassen1 [gegen euch vnd den ewern fur alle ander mitt allen gnaden vnd gunsten dermassen halten vnd erzeigen? [halth1 vnd mitt den vasern [dergestalts verordnen das jr vnd dy ewern hinforder vnbeschwert [vnd vngehindert3 bleyben solt [vnd1 das wolten wir euch vff ewer jetzig schreyben zur antwort gnediger meynung nit verhalten. Datum Lyra mitwoch nach Letare anno xxv.º

Dominus rex per se.

(1) Fra [igjen udslettet. — (2) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hid. — (2) Fra [tilskrevet over Linien.

Efter samt. Afskr. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1345). Uden Segl.

Kong Christiern II meddeler Bremens Borgermestere og Raad, at han har paalagt Klaus Hermeling at overlevere dem et Sikkerhedsbrev for Stadens Skibe ligeoverfor hans egne Udliggere, mod at han paa sin Side erholder skriftlig Forsikring om, at Staden ikke vil understötte hans Fiender, og at hans Folk frit maa passere gjennem dens Gebet.

544. 21 April 1525.

Lier.

Cristiernn von gots gnaden zu Denmarken Swedenn Norwegen etc. kunig hertzog zu Slesswig Holstein etc.

Vnnsern sunderlichen gunstigen wyllen zuuorn. Brsamen lyben besondernn. Nach dem euch vnd ewern etlich schiff vind guther von etlichen vnsernn vnnd doch an vnser wissen vnd beuehl nyderlegt vnd angehalden worden sein sollen, haben wir sulchs den vnsern anzeigen vnd furbalden lassen, doruff wir wydervmb von jnen antwortt, wy das ouch oder den ewern sulch ire angehalden schiff sampt etlichen guthern vnd doch nicht gantz wyder zuhanden gestellt vnd vberantwort wordenn etc. H[yrv]mb vnd derwegenn so ir nuhn wyllens vnd hereytt seint das jr euch v[n]d dy ewern jnn keynerley weysz gegen vnns vnd dy vnsernt nit wollet bewegenn lassen, vnnd vnsern veynden vnd wyderwertigen weder mitt hulff trost vnd forderung nitt beystenndig sein, vnnd vns vnnd dy vnsernn durch ewer stadt vnd gebieth zu wasser vnd zu land frev sicher vehlich vnnd vngehindert passiren revssen vnd durchkomen lassen und forderung furschub und guthen wyllen bewysen, wie ir dan euch allenthalben biszher erzeigt vnnd vns des ewer gnugsamen stheur vnd vorsicherung geben wollett, so wollenn wir euch vnd den ewern wydervmb vnser frey sicherheit vnd vorgleytung auch vberantworten lassenn, vnnd auch vorschaffenn vnnd befordern das dy vberigen guther so den ewern noch hinderstellig auch sollen wydervmb vberreycht vnnd behendett werdenn. Wo ir den nuhn sulcher mevnung vnd gemuthe sindt wie obberurtt haben wir vnserm lyben besondern Claus Hermling vinser frey sicherung vnnd vorgleyttung vff euch vnd dy ewern lautend gegeben mitt beuehl euch dy ferner zuuberreychen, Doch szo fernne das jr ewer vorsicherung vnd schrifftlichen schein wydervmb jme von vnsernnt wegenn vberantworten vnd zuhanden stellen sollett wy dan allenthalben hiuor angezeigtt, Das wolten wir euch gnediger meynung im besten euch dornach zurichten nit vorhalten, dan euch gnedigen wyllen zubezeigen seint wir gneigt. Geben zu Lyra am freytag nach dem heyligen ostertag anno xxv.º

Udskrift: Denn ersamenn vnsernn lyben besondern burgermeyster vnd rathman der stadt Brehmen. Med en anden Haand: 1525.

Kong Frederik I, der er underrettet om, at hans Skrivelse til det Norske
Rigsraad til Fordel for Hr. Henrik Krummedige ingen Virkning har havt,
beder denne at forholde sig rolig, indtil han har talt med Kongen, der
senere haaber at skaffe ham hans Gods og Len tilbage.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; udv. forsegl. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 269).

545. 22 April 1525. Gottorp.

Frederich met gudts nade Danmarckis Wendis och Gottis konung vduald konungk till Norge hertug i Sleszuigk Holstenn etc.

Vor synnerlige gunst tilfornn, kere her Henrick wij forfare aff wort elskelige riigens raadts schriffuelsse vdj Skaane at wor schriffuelsse fore ether tiill wort elskelige riigens raadt i Norge icke haffuer thaget nogen framgang, medhen endtnu saa ther emod forholde ether ethers godts och læen fore etc. Bethe wij ether atj haffue ther met metliding och forholde ether aldelis nogen stund saa i ingtet biwde eller schriffue thennom tiill eller i noger mande arge ind pan thennom forre end i haffue wæret oss tiill ordts, wiill gud at thenne leylighed som seg nu haffuer begiffuit inden riiges maa met thet snareste nederleggis och affstillis. Siiden wille wij betencke the beste lempe saa i schulle komme tiill ethert eyget ighen vohen aller ringeste skade mweligt kand were her met giere i oss och synnerlige tiill wilge och wille thet kerligenn ighen met ether forskylde. Befalendis ether gud. Schreffuit pas wort slot Gottorpp logerdagen nest effther poske dag sar etc. mdxxv vnder wort signeth.

Udskrift: Oss elskelige her Henrick Krummedige ridder wor mand och troo raadh.

Bagpaa med Henrik Krummediges Haand: Myn herris breff at jeck skal jnthet arrie paa rigens radh j Narrie.

Lydeke Gudleikssön, Lagmand i Skiden, og to Lagrettemend paa Grænland kundgjöre, at de efter Begjæring istandbragte et Forlig mellem Björn Haldorssön og Amund Klemetssön anganende Arven efter Aase Eyvindsdatter, hvorefter Björn skal have 3 Markebol i Folseland og 1 Markebol i nordre Hoglandsbön samt Amund 6 Markebol i Gaardsjorden og 1 i Hoglandsbön, alle i Grandshered, og hvis Amund vil sælge noget af dette Gods, skal det först tilbydes Björn.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Alle 3 Segl mangle.

546. 16 Juni 1525. Skiden.

Allom monnom them som thette breff see æller høre sendher Lycke Gwdligzen lagman y Skedhen Rolff Gwnnerssen och Karl Tor-

kilssen sworne lagrettes men a Greland g. g. kwnnyk gierendhe ath wi worum y Døle gordhen y Skedhen sancte [Bottolff] affthen anno dominj mdxxv tiil bedner aff Bjorn Haldorssøn och Amwnd Clemettzøn om en wenligh forlighen om nogett arff skypthe som domdiss epther Oosse Ewins dater hwies siell gwd node giorde vi tha en forlighen y mellom forde Biorn och Amwnd Clemettzen y soo motthe ath forde Biorn Haldorsson skal lwtnis y syn dell iii marka boll y Folzeland y Grandes herritt a Telle marken och i markeboll y Hoglandzben y norde gordhen y samme sokn en forde Amwnd Clemetizen skal lottnis y syn lwtt vi markeboll y Garsjordhen y *famme sokn och j markeboll (j) Hoglandzben v forde jord och ther lotthe the segh vel at noghe for skyldskaffin tørris en [vil² forde Amwnd selge forder jorder tha skal han inghen anen biwde en forde Biorn Haldorzen æller hans arffwinge ath³ och ther lotte the segh vel ath neghe pa bode *sigher. ath so er y sandhet hiinghe vi forde men wore insegle nedher for thette wort opne breff som giort wor dege och ar som fore sigher.

Brevet sees af en Paaskrift at være fremlagt 20(?) Octbr. 1624.

(1) Fra [skrevet med andet Blæk. — (2) Fra [tilskrevet over Linion. — (3) Dette Ord skal formentlig udgas.

Staden Bremens Borgermestere beklage sig for Kong Christiern II over, at hans Admiraler ved Paasketider under den Norske Kyst have opbragt et Bremisk Skib, hvis Ladning de have delt i Skotland, alt uden Hensyn til Kongens udstedte Sikkerhedsbrev, hvorfor de udbede sig Skibe og Gods udleverede eller fuld Erstatning.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1325). Brevform; udvendig Forsegling.

547. 1 Juli 1525. Bremen.

Vnse flytige vnde horedthwyllige denste, sin j. ko. werden, stetzs boreydt vorn, Grodtmechtigeste durluchtigeste, hoichgeborne furste, gnedigester her, wy werden van summygen vnszes radesmedelethmaten vnde borgeren, jrsocht, vnde gans klagentlick boricht, wathmathen onen, up den achteden dach to pasche[n] jungest vorgangen, orhe schipp vnde jnnehewende gudere, szo dathmall schipper Luder Wuluetanghe, ock vnsze borger, geforedt, vnder Norwegen van j. ko: w. thor szewardt uthgeferdigeden admeralen, namptlicken mester Lammerde van Ripen, Clawesze Kniphaue, vnde Clawesze de Raden, sunder alle vorbornisse js angesegeldt, vnde genamen wurden, och de gudere jn Schodtlande gepartet vnde butedt, nycht anszende j. k:. w. vorsegelden paszbordt, da[s] den gedachten vnszen, darmede sze vor so-

dane averfarynghe vorhodt muchten blyven, van dersulfsten j. [ko:] w. gnedigen gegeuen, wo jngelechte ausculterde copie szodanes paszbordes, wider eropendt. De will wy ock susten, myt hoichgedachter j. ko. w., noch den eren, jo nicht andersz, dan alle leff, vnde gudt, vorwethen, vns ock dat apenbare, entsechte orlig, wo twisschen dersulfiten j. ko: w. vnde den Wendeschen stederen, eyne ther entholden, nichtes bolangenden, noch des tho donde hebben, dan j. k. w. getruve vnde vorwanthen, in vnszer stadt upgeholden, vnde sze vor modtwyllige, auerfaringhe, (szo vele vns des mogelick) boschuttet vnde boschermedt, wo wy szodant vnlangesz hirbeuorn, an de ghedachten i. ko:. w. int lengere vorscreuen, des szo hedden wy vnsz, weynich vorhapedt, dat den vnszen dar enbauen einszodant scholde sin, bojegendt. Jsz deme nha, vnsze deger denstlick bede, vilgemelthe j. ko:. w. wylle szodant alles gnedig anszen, vnde by den upgenompten orhen admeralen, uppe gnedigste vorschaffen lathen, dat de vnszen tho oreme enthwanthen schepe vnde guderen, sunder entgeltnissze weddervmme mogen kamen, iste genuchsame restitution, dar vor jrlanghen, wor wy szodant vmme hoichgedachte j. ko: w. de wy deme almechtigen, tho geluckzeliger wilfaringhe, tho entholden, bouelen, weddervmme konen vordenen, dar by willen wy vns, keyner vnlust, vorfelen lathen vnde bydden des gnedigen anthworde. Screuen vnder vnszer stadt secrett, am auende visitationis Marie, anno etc. xxv.

J. ko: werde alletydt borethwilligen Consules ciuitatis Bremenszis.

Udskrift: Deme grothmechtigesten durluchtigesten hoichgebornen fürsten vnde hern hern Cristiern, tho Dennemarken, Sweden, Norwegen, der Wenden, vnde Gothen, koninghe, hertogen to Sleszewigk, tho Holsteyn, Stormeren, vnde der Dithmerschen, grauen tho Oldenborch, vnde Delmenborst vnszeme gnedigesthen herenn.

Bagpan: empfangen montag nach diuisionis apostolorum anno xxv.

Kong Christiern II og Dronning Elisabet bemyndige Klaus Kniphof, Jörgen Stegentin og Jörgen Hanssön, der udnævnes til Kapitainer, til at bekrige deres Fiender og frafaldne Undersaatter, samt meddele dem derhos Fuldmagt til i alle forekommende Tilfælde at handle med samme Myndighed. som de kongelige Personer selv.

Efter samt. Kopi p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1362). Uden Segl (Trykt i Allens Breve og Aktstykker etc. S. 361-62).

28 August 1525.

Lier.

Wir Cristiern von gotz gnaden, zu Denmarken Schweden Norwegen Wennden vnd Gotten könig, vnnd Elisabeth derselben gnaden vnd reich königin, geborn ausz königelichen stammen, zu Castillien, ertzhertzogin zu Österreich, hertzog vnd hertzogin zu Schleswick Hollstein, Stormarn vnd der Dilmarschen, graue zu Oldenburg vnd Delmanhorst, Bekennen vnd thun kund offenlich mit disem vnserm brief, vor allermenigelich die in sehen oder hören lesen, das wir gegenwirtige vnsere diner vnd liebe getrewen, Clausen Knyphon, Jorgen Stegenthin, vnd Jorgen Hansen, allen vnsern offenbaren veinden vngehorsamen abgefallen underthanen und widerwertigen krennckung jegenwer vnd abbruch, zu wasser vnd landt zuthun, vnd zuzufügen auch gütlichen zuhandlen, vnd zubeschliessen volmechtigelich zu vnnsern capitenen verordnet vnd gesezt, etzliche erliche landsknecht vnd boszmans in vnsern dinst antzunemen, andere mer capitin schypper, sampt allen andern notdurstig ämptern, vnd was jnen got preisz zu wasser vnd landt, an schiffen, lannden schlössern, vnd stetten zu eroberung verleihen wiert dieselben sy mit verstendigen tuglichen personen besezen, vnd allen notdurften von vnsern wegen versorgen vnd ob der, angetzaigten ainer oder mer geschossen oder geschlagen bleybe das die andern ainen andern der tauglich vnd vorstendig an desz oder der statt erwelen, vnd machen vnd jn allweg vnser vnd der vnsern bestes, nutz vnd frommen bodencken in aller massen vnd an vnnserer statt, als ob wir selbs personnlich jegenwertig weren, volmechtigelich zu sezen, vnd abtzusezen, vnd die furter jrm bessten verstandt nach haben zugeprauchen und die also ernstlich mit volkommen befelch gwalt, vnd macht zuthun vnd zulassen, vnwiderrufflich abgeuertiget haben, verordnen vnd sezen, demnach gemelte Clausz Knyphoff Jorgen Stegenthin, vnd Jörgen Hansen, wie vorberurth jn allen bestimpten articulen zu vnsern capiten, vnd geben jnen des alles hiemit vnser befelch gwalt vnnd volmacht, jn craft disz vnsers briefs sonder arglist vnd geferde vnd ob sy ainiger zeit, mer gwalts oder volmacht bedorffen wollen wir inen hiemit auch so volkomenlich vnd gnugsam als ob der mit gesünderten ausgedruckten worten hier jan begriffen stund, gegeben haben. Gereden und versprechen derhalben bey vnsern koniglichen wirden vnd waren worten alles das vil angezaigter vnsere capitein jn disen sachen zu vnserm vnd der vnseren nutz, frommen, vnd bessten handlen zusagen geloben sich verschryben, thun vnd lassen werden das wir sollichs alles gleich als ob es durch vnsere

selbs personen gescheen, gentzlich vnuerprochenlich, zustendig [vnd worer vrkundt¹ halten wollen, Des zu merer sicherhait vnd worer vrkundt, haben wir vnsere königliche jnnsigl an disen brief wissenlich hanngen lassen, der gegeben ist, zu Lier jn Brabandt am montag nach Barthlomej apostolj nach Cristj vnsers lieben hern gepurt, tausendt funffhundert vnd jm xxvten jar.

Cristiern.

Elisabeth.

Bagpaa med Hans Michelssons Haand: 1525. En copia vlaff it breff som k. meit. giffuer Claues Kniphoff Jørgen Stegetijn oc Jørgen Hanssen at handelle met hans nades fiender.

(1) Fra [igjen udslettet.

Kong Christiern II bemyndiger Jörgen Stegentin til at anvende de i Kongens Tjeneste staaende Landsknegte efter Aftale med de ham sideordnede Kapitainer Klaus Kniphof og Jörgen Hanssön.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1363). Levninger af Kongens bagpaa trykte Segl.

549.

1 Septbr. 1525.

Lier.

Wir Cristiern von gots gnaden der reych Denmarcken Sueden Noruegen etc. konig hertzog zw Schleszwick Holstein etc. Bekennen mit diesem vnserm offen brieff das wir jegenwertigen vnnsern capitein vnnd lieben getreuen Georgen Stegentin mit beuelh zw den erlichen landszknechten so jn vnserm dinst versamelt gefertiget also das wir jme dieweyl sie jnn vnserm dinst mit jnen allem zuhandeln vnd sich sunsten mit nicht zubemuhen verlaubnus gwalt vnd macht gegeben haben den wir jm hiemit jn crafft dytz brieffs also zuthun gegeben haben wollen doch mit dem bedingen das genanter vnser capitein sunder der andern vnserer neben sich verordenten capitein alls Clausen Knyphoffs vnd Georgen Hannssen etc. rathspflegung nichts zuhandeln oder zubeginnen sich vnderwinden desz wir vnns zwgescheen ganzlich verlassen desz zw merer sicherheyt haben wir vnser koniglich secret zw ruck dyeser schryfft drucken lassen vnnd gegeben zw Lier jnn Brabanth am ersten tag desz monds Septembris anno etc. xxv.0

Kong Christiern II bekjendtgjör, at han har givet sine Kapitainer Klaus Kniphof, Jörgen Stegentin og Jörgen Hanssön Befalingen over Landsknegtene til Vands og til Lands og udgiver en Instruction for disse med Hensyn til deres Forhold, Forpligtelser og Rettigheder, navnlig i Henseende til Byttets Deling.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch, Saml. No. 1364).
Med Kongens bagpaa trykte Segl.

510

1 Septbr. 1525. 550.

Lier.

Wir Cristiern von gots gnaden der reych Denmarcken Sueden Noruegen Wenden vand Gotten konig hertzogen zw Schleszwick Holstein Stormarn vand der Dytmarschen graue zw Oldemburg vand Delmanhorst. Embieten allen obristen beuelhabern auch inn sunderheyt allen vnnd itzlichen erlichen landszknechten so mit diesem vnserm brieff ersucht vnnd angelangt werden vnsern gunstigen willenn gnad vnnd alles guetes zuworn vand fuegen jaen hiemit zuwissen das wir jegenwertige vasere capitein vand liebe getreuen Claussen Knyphoff etc. Jorgenn Stegentin vnnd Jorgen Hannssen etc. mit vollem beuelh einen erlichen hauffen landszknecht zur sehewarts vnnd lande aller gelegenheyt nach haben zugebrauchen antzunemen abgefertiget haben vond die sie allso sambtlich oder sunderlich annemen werden sollen nach inhalt dieser bestallung wie hernachuolget gnediglich underhalten werden anfencklich wollen wir das vnns soliche knecht ein jarlangk zwdienen schwern desz wollen wir itzlichem desz jars zw redlicher weysz freye lusering alls es vf kay.r mayt. kryegszschiffen gehalten wurdet die heliff von allen gefangen vnd halbe peuth nach inhalt nachuolgender artickel zw schyff geben vnnd volgen lassen vnnd wanner wir die wiederumb zuuerlauben gedencken wollen wir sie desz viertzehen tag zuuorn vngeuerlich im latsten monath verstendig machen dann vnnd es sach wer das wir die knecht lenger zubehalten vnd gebrauchen gesindt wern sollen sie vnns vor andern konigen fursten oder herrn so lang wir die behuff haben zudienen verpflicht sein vand vans alle sambtlich vnd sunderlich getreulich dienen gedachten vnseren capitein jn allen beuelhungen keinerley weysz abschlegig erscheyn auch keinen zug weder zw wasser noch zw land mit fendlein rotten noch halben rotten uiniger zeyt abschlagen so wollen wir jnen auch ob wir junerhalb der zeyt ander kryegszuolck gebrauchen vnd in vnsern dinst annemen wurden vnd so sie auch zw land gebraucht wie die andern gehalten dasz sie auch gehalten vnnd gebraucht werden hiemit zugesagt vnd verheyssen haben vnd sollen sich alle erlich gegen vnsern offenwarn feinden vnnd vngehorsamen abgefallen vnderthanen den Denischen Schwedischen Noruegischen etc. Holsteiner Dytmarschen Lubischen Hamburgern Wyszmarschen Stralsundischen Lunenburgern Danezkern Rygern Reuelyschenn sambt allen andern iren anhengern den Wendischen vnnd sehestetten helffern vnnd helffers helffern nach allem jrem besten vermögen zw wasser und lande beschedigung unnd abbruch zw thun mechtiglichen vnderwinden ertzaygen vnnd halten

511

sunder arglist gleych erlichen dienern zusteet auch ongeward globen vnd schwern sambt aller schyffs ordnung vnd seherecht wie die von artickeln zw artickeln vszweyssen, vnd die nachuolgen zuhalten verpflicht sein etc. Vnnd zum ersten sollen vnns vorgenante vnsere haubtlenth zwen quartermayster auszlesen vnd kyesen vnnd die capitein neben den schyper vnnd quartermeystern guete achtung haben das altzevt so die maltzeyt gescheen alle keller vnnd gemach zugethon vnnd wiederumb bysz vff die abentmaltzeyt geschlossen blevben nach gewonheyt vand weysse der alten seherecht vand ob got von vasern feinden wasz brevsz verlehnet das soll man an gelegenen orten aufrichtig peutten dar sollen wir ein helfft schyps kysten vnd gueter vnd das volck die andern helfit von haben die die helfit so dem volck zukombt das volck vnder einander gelevch sich das behort peutten sollen vnnd mögen auszgenomen vsz etlichem breysz das best ancker mit der besten bendigen vnd alle buchssen mit jrer zubehorung krauth vnnd were zw vnserer schyff behuff bleyben auch wasz jnn den breyssen von vitalien genomen das sol alles zw vnserer schyff not vnnd behuf bleyben. Bs wer dann das die preysz mit vitalien geladen wern so soll ein helfft vans vand die ander helfit dem volck zubehorn. Jiem wo es gescheen das vitalien vffm land gewunnen soll nyemands daruon verkauffen vnd souil wir behuffen vnnsz zukomen. Jtem wir wollen auch das sie alle die jhenigen so willig zw handen gan vnd gnad begern besonder die ermen vnuergweldiget bleyben lassen und inen gnad ertzaugen. Jtem ein haubtman soll haben zwu manszbeuth von vnnsz vnnd zwu von dem gemeynen man vnnd noch eine fur seinen leyb auch von dem gemeynen man zw wasser vnnd zw lande. Vnnd die quartermayster schyffer stuerman schreyber buchsenmayster caplan pfeuffer trumenschlager und andere hohe notturfftige ambter alls der prophosz doppelpeuth haben sollen. Jtem ob vnsere capitein hiernachmals etliche kryegszschyff benemen vnnd die vort bemannet wurden wasz prophith vnnd wesz damit geschycht das soll damit gethon vnnd gehalten werden gleych alsz mit denselben schyffen dar vnsere capitein erstlich mit vsz gesegelt. Jtem alle kaufmanszgueter die man in den schyffen in den genomenen breyssen findet die sind berofft oder sunst zwischen poden verwart auch ancker tackell taw trotzen vnnd andere schyffs zubehör wie die inn gemeynem breysz erfunden werden dar soll von dem volck nyemand abnemen oder verkaussen sunder das soll alles inn die grossen peuth komen vnnd behörn. Jtem so got ein kryegszschyff von vansern feinden verlehnet der sollen diesse nachgeschryebene pylonien

512 1525.

zubehorig sein allso das vnsere capitein soll haben desz andern capiteins oder obristen so genomen clayder claynodien vand harnast. Jtem vnser schyffer desz andern schyffers clayder claynodien vnnd harnast. Jtem die stuerman sollen haben der andern stuerman clayder claynodien vnnd harnast. Jiem der hostboszman soll haben desz andern hostboszmansz harnast so jn der mast gefunden wurdet vnnd die ander boszman der andern boszmans clayder. Jtem so soll das gemein volck haben desz andern volckesz clayder wullen leynen vnnd harnast. Jiem was got am land an vnsern feinden verlehnet dasz sollen vnsere capitein vnnd das volck alles wesz sie erobringen die helfit parten peutten vand die andern helfit vans vorbehalten auszgenomen wasz man in brantschatzung vberkumbt dasz soll vnns allein zw komen vnnd werden das vnsere capitein von vnserntwegen annemen vnd vnns vberantwurten sollen. Jiem alle gesangene gevstlich oder werntlich hohes oder niederes stands so vif dem land von vnsern feinden begryffen sollen vans allein zukomen vnd werden vnd so die vnsern wiederumb gefangen werden wollen wir jnen fur jr gefencknusz stan nach gewonheyt dest kryegszrechten. Jiem jemandt aynig berofft gut offen kysten thunnen packen peuten oder secke die zugebunden schloszhafflig oder berofft er die capitein schyffer oder quartirmayster darbey komen eroffent die sollen haben jr peuth verlorn vnd nach erkantnusz desz rechtens ernstlich gestrafft werden. Jtem, ob jemandt sich verbruchlich vnnd vnbehorlich halten, die soll man nach erkanthnusz vnserer capitein schyffer vand anderer so zum rechten beschyeden tuglich vand verstendig sind inhalt alter gerechtigkeyt vnnd verschulter sachen ernstlich gestrafft werden. Item keyner soll keynen bryeff vom porth desz schifs schreyben auch keinen sunder der capitein wissen empfahen vf das meytmacherey vermitten vnd so ein meytmacher erfunden dye sollen an jren leyben ernstlich gestrafft werden. Jiem ob jemandt von vnnsern feinden dasz wiszlich gewundet wurde die soll man von dem gemaynen guth heylen lassen. Jiem wo ainer oder mer palgensz oder spylenszhalben gewundet wurde die sollen zurstund vszgemustert werden biszsolang die wiederumb fur kryegszleuth bestan mögen. Jtem wan jemandt diesen vorgeschryeben artickeln entjegen thette sollen vnsere capitein dieselben vnnd damit alle andere artickel vnuerbrochlich gehalten haben wollen vnnd ob nun etwasz gebrech oder mangels hierin befunden werden mochte sollen vasere vorgenandte haubtleuth denn wir alle gwalt vand volmacht hiermit zuthun vnd zulassen gegeben haben bessern mindern oder mern darnach sich ein jtzlicher mag haben zurichten. desz zw merer sicherheyt haben wir vnser koniglich secret zw ruck dieser

schryfft drucken lassen vnd gegeben zw Lier jnn Brabanth am ersten tag Septembrisz anno etc. der mindern zal jnn funfundzwennzigsten.

Egenhændigt: Christiern.

Hr. Vincents Lunge sender Kong Frederik I med sin Kapellan Skatten af det Nordenfjeldske Norge med nöingtig Angivelse af dens Störrelse og forklarer Vanskelighederne med dens Indkrævelse, beretter, at Klaus Kniphof og hans Fölge ingen Understöttelse eller Tilhold har erholdt i Skotland, hvorfor han til Vinteren skal agte sig til Bergen, samt beder, at Kongen ikke vil tro paa hans Uvenners Angivelser uden at have hört hans egen Forklaring.

Efter Orig. p. Papir i danske Gebeimearkiv (Norge, fasc. 6 No. 10). Brevform; Spor af udv. Forsegl. Egenhændigt. (Se Dipl. Norv. VIII No. 537 og 538).

551. 22 Septbr. 1525. Bergenhus.

Mind ydmig plictig tro tieneste ethers nades kongelig mat altit tilffornn. Høgmectigste høgboren furste kereste nadige herre høffuer ieg offthe fanget ethers nades skriffwelse om then landhielp her aff riget for hwilchet ieg sthor plassz oc nød hafft haffwer siden høgboren furstes kong Kristierns orloffs skyff her i riget twenne gange ware formidelst almwens vwillighets oc genstridelses (skyld) skydendes po at kong Kristierns folch haffde høgeligen wnder mordt oc brand forbodet thennem at giffwe ethers nade noger skath eller kongelige rettighet. The verdes ethers nade wide at ieg dog haffwer met the beste lemper ieg vyste fanget bwcth met almwen so ieg skatthen her nordenfels i mind befaling (som er halffdelin aff Noriges rige) nw po thet neste wiffanget haffwer och met største flijdt i gwld sølff oc penninge som ieg ederss nade loffwide, forwenth oc forweszelet hwilchen ieg nw sender ederss nade met mind capeland oc skriffwere met hefaling at gore ethers nade eller ho som ethers nade ther til skycchendes vorder gode rede oc regendskaff effler clare register oc mantald for ald then deld ieg her aff riget po ethers nades vegne wppeborit haffwer. Swmmen po hues ieg ethers nade sender beløber segh twsind Rynss gyllen ije oc xix gle lxiiij ducater oc Vngerssgyllen, xx oc y angeloter, xvij rosennobel, sitem vi Franske kroner xxiii lacobdaler oc i fiere part st(ykke)t po en R(ynss) gyllen xxx Rynss gyllen i Skrecchenbergere, halfflemte tusind eth hundret oc xxxij lodt sølffwer met to ny sølffkanner, halffsette tusind tw hundret xliij mark och v: £, hundret oc xx voger roskeringh oc en halff lest hualspech. Hues deel som aff skatthen ighen stander skald ethers nade vel met gwtz hielp eth andet aar fange

til gode rede, Ffich ieg nw otte dage siden skriffwelse aff Schotland lyendes burledes Claws Kniphoff oc hans seldskaff haffde verit ther oc begert leide at biwthe oc parthere hues the i seen reffuit oc taget haffde om hwilche ærinde køffmendene ved Brygen oc ieg po ethers nades vegne til Schotland skreffwet haffde. Mend strax ethers nades oc Stedernes skriffuelse tidh kom lod kongen forbiwde wnder eth hengende noger mand skwile selie thennem enthen mad eller old ther met rycthe kong Kristierns folch at soen ighen met v kraweler som the en parth ther i landet kofft haffde och lode ighen ligge the Tyske skyff oc mith som the i seen taget haffde. Sider ther oc xxxvj aff therres seldskaff fangne. The reffuide ijm foer met thennem aff Schotland so the tid ey ighen komme moe. Tysliges haffue the inghen frid i Holland. Ved ieg ey hwar the nw ere. Therres ord haffwe the flwx lade ganget at komme hid til Bergen oc ligge vynterleige, forderffwe Tyske oc setthe the Engelske her ind ighen. Ieg vil rede imod thennem thet beste ieg kandh oc inghen sla mind lid til wdhen til mind her erchebispen oc begges wore dwelig hoffmend som ieg tilfforna vel renth haffuer oc ethers nades atwarelse oc skriffwelse vil ieg oc iche forglemme ethers nades och Noriges krones sloth skwlle met god vartaegh oc tilsyndh wfforasket vel forwarth bliffwe ther mo ederss nade Kereste nadige herre haffwer ieg i Danseg ganskeligen tilforlade. mark som ethers nade vel vitterligt er mange wwenner i thet ieg vil førdre ethers nades oc Norigis krones beste i thenne lantzende som meg beratgere, Befrycthendes at noger nw som tilffornn skald [meg* for ethers nade forført oc besegt haffwe ther fore haffwer ieg mynne tienere po skriffter met giffwet hues andscwar til hwermans tiltatd [the2 po mynne vegne giffwe skwlle. Ethers nades kongelige heighet verdes til iche i noger mode formidelst wwenners awinss sein imod meg fer end ieg selffwer til scwartz kommer, vgwnsteligen lade forføre, thii at ald mind hanling skald til gwtz hielp erlig wprettig oc forscwarlig were ald skycchet i ederss nades oc Noriges krones nytthe gaffn beste oc bestand i alle mode. Troskaff oc villig plictig wnderdanigh tro tieneste skald ederss nade aff meg then stwnd liffwet winner altit met gwiz hielp befynde som ethers nades høigmectighet meg i thenne lantzende besunderligen til betroth haffwer befalendes ether nades liff siel stetz oc gode wpprettige christelige regimente gwd oc sancte Oluff kongh. Datum po Bergenhws andhen dag Mathei apostoli anno dominj mdxxv.

Ethers nades kongelige mate wnderdanig tro tienere

V[incenssz] L[unge.]

Udskrift: Heigmectigste heigborenn furste oc herre her Frederich met gwtz nade Dannemarks Vendes oc Gottes kong vdualt kong til Norige hartug i Sle(s)wig Holstein Stormaren oc Ditmersken greffue i Ol[endborg oc] Delmenhorst s[in nadigste herre].

Bagpes med en anden Hasad: at tacke her Vincen. for then flidt han hafuer giort om skatten [oc pa thet i kunne thes ythermere fa sølff etc. haffue i taget xxxf ther som andre toge xxf.³ Thesligest ath han haffuer beflitet sig atgore Claus Kniphoff oc rigens fiende emodt standt.

Til erchibispen at m(in) h(er)re haffuer forstandet vtj her Vincencij skriuelse thet handt haffuer storligen oc merkeligen giort her Vincen. helf trost oc bistandt emodt Claues Kniphoff oc andre rigens fiende oc tacke hannem ther for etc. begerendes han her epter sa troligen giøre wil etc. om thet leen han begerer for affgifft etc.

(1) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hertil. — (2) Tilskrevet over Linien. — (3) Fra [tilskrevet ovenfor med Henvisning hertil.

Hans Michelsson sender Kong Christiern II Breve fra Lübeck og Jörgen v. Minkwits, beretter, at han har tilskrevet Henrik v. Lit anganende Salget af Skibet Marie og meddeler Kongen, hvad han pan anden Hand har erfaret om Slaget 7 Oktbr. mellem Hamborgerne og Klaus Kniphof, der blev fangen med henimod 30 Mand, medens Resten dræbtes; Landsknegterne vægrede sig ved at deltage i Kampen, för de fik en Manneds Sold, og ere senere bortviste af Greven af Ostfriesland, der antages at kunne redde Fangerne, om han vil blande sig i Sagen.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1525). Halvark; udv. forsegl. m. et Gemmeaftryk. (Trykt i Allens Breve og Aktst. S. 369-71).

552. 20 Oktbr. 1525. Lier.

Nade oc friid aff gud vor fader och vor herre Jesu Christo. Kereste nadige herre verdes ethers k. mt at viide ath i dag kom ith Lijbsker bud met tesse breffue som jeg nw sender ethers nade met Greier bode, buddet som førde mig breffuen, gaff til kenne athan skulle haffue swar till bage igen aff ethers nade til her Jørgen fan Menckwiss, och toffuer hand i Androp i fijre dage soo skall hand strax til bage ighen, ther effther kand ethers nade rette seg huessom ethers nade vil scriffee met samme bud etc.

Jtem angaende thet køp om Marijen, screff jeg strax Henric fan Lijt at tage swar aff thennom, och strax vfortøffrit scriffue ethers nade thet, huilcket jeg och troer at saa skeet er.

Jtem engaende Claues Kniphoff, kom her vti gaar then kock som kom aff Spannien met mester Cornelio, som haffde varit i Kampen 516 1525.

oc haffde ther tallit met Jørgen scriffueres suend, hand siger san, at Jorgens swend skulle haffue staat och seet ther paa huorledes thee Hamborgere offuerfullde Claues Kniphoff vti haffwenen som hand laa met viij skib, och thess verre finge thee offuerhanden offuer hannom, men tock huor nw ther om er sandest, tock skal mand loffue tacke och ere gud, saa vell for thet onde, som fore thet gode hand lader oss skee, Hand siger at greffuen lod [then! Claues nock tilforne atvarne athan skulle foruare seg for fienderne och bemanne skijben than forachtede thee theres fiender, Jeg forstaar aff samme karl, thee viij skijb som vor ij holcke ij kraffueler oc iiij boijert, thesse viij skib haffde inge viije bosmend paa alle skibene, Oc Klaues Kniphoff thaa hand ville haffue rijtherne ing kunde hand icke fange them vden hand ville giffuit manit sold, och thet skal ethers nade saa forstaa, thee ville gerne strax haffue varit anammede paa hans kost, och thient for intlet offuer søen oc Claues ville icke anamme thennom førre end viind och veder ville foge hannom, och than the hørde athand skulle slasss met fijenderne, thas effter thii hand icke førre anammede thennom ville thee ikke i skijbene vden hand ville giffue thennom manijtz penninge than fick hand end ing lxxx knechte oc thennom gaff hand i gilden pas handen oc skickede thennom paa thee iij skib Gallion Flegende Geijst oc paa Bartunen thesse iii skib haffue alle iii icke behollit xxx mend leffuendes Claues met hans fenner, och iiij edelle mend bleffue vskadde och ere fangne thee andre bleffue døde alle, Er ock Gallion saa lack bleffuen at thee kunde icke holle henne staendes met pompen soo at hwn bliffuer ther i haffnen oc thee man tage skøttet aff henne ithermere fonge thee icke aff henne, sammeledes then Flegende Geist kom och paa grunden i samme slag oc bliffuer saa fonge thee icke met thennom vden thet ene skib Bartuneren, Oc Rade Claues vor paa holcken och las pas then vestre see, Jeg forstaar aff samme bud at slagen skede som nw kommer paa løffuerdag xiiij dage, och stod slaget fran klocken sloo viij ing til xij sloo, Oc than slaget vor offuerstandet sende greffuen bud vd til thennom at forfare om alle sager huor tilganget vaar thaa forstaes i sandhet at paa thee iij ethers nades skib vor icke flere end xxx mend bleffne leffuendes.

Jtem strax slaget vor offuerstaet oc greffuen forstod at ethers nades folck vor nederlagt saa bød hand strax knechtene som forsamblede vore i Emden til ethers nades behoff at thee skulle strax fare aff hans land som thee och giorde och droge ther aff vel ijm starcke, och Kleijne vor hoffuesman fore them och thee droge til bispen aff Bremmen.

Jtem ther som greffuen vill legge seg ther vti than troer jeg eij andet end hand kunde vell frige the fonger, effter thii thet er skeet psa hans strømme oc vti hans leijde etc. ther kom oc ingen Hamborger i land sijden thet vort skeet. Ethers k. mt gud befalendes met sijel oc lijff. Screffuet hasteligen vti Lijre then xx dag Octobris anno mdxxv.

B. N.

villige troo thienere Hans Mickelssen.

Udskrift: Tiil k. mt aff Danmark sijn nadigste herre. — 1525. 1525. (1) Fra [igjen udslettet.

Kong Christiern II tilskriver Henrik van Lit, Borger i Antwerpen, der har meddelt slette Tidender om Klaus Kniphof, idet han söger at tröste ham over hans lidte Tab ved Löftet om Erstatning, naar han er kommen tilbage til sine Riger.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1367). Helvark med Spor af udvendig Forsegling.

553. 22 Oktbr. 1525. Middelburg.

Unsern gunst ende genade te vooren. Eerbaere ende voorsienighe onse lieue bisondere. Wi hebben huwen brief ontfanghen ende onder dat ander dat ghi scriuet dat ghi van Claus Knipoff gheen goede tidinghe ontfanghen en hebt zo gheeuen wi hu te kennen dat wi dat selfs zeere quaelick te vreeden syn nochtans so moeten wi al dat in godts handen stellen ende voor goet neemen al dat ons godt Wel weetende dat hi syn godtlicke wille met ons doen moet. Ende dat ghi scriuer dat ghi daer om in grooten scaden ghecommon syt zo es ons dat leet. Ende wi en hebben oock daer van gheen proufyt also wel weeten moghet. Maer daer omme en moet ghi niet huwen moet verliesen want wi beloouen hu dat imdien dat godt ons die gracie gheeue in ons landt weeder omme te kommen dat wi hu sullen scadeloos houden in allen manieren so dat ghi niet hier in verliesen en sullet. Hier vp moghet ghi stoutelick al hu betrauwen stellen want wi dat houden sullen sonder eenich verandringhe ofte mulatie. Daer mit weest gode beuoolen. Ghescreuen te Middelburg den xxiisten in Octobri jnt jaer m. d. xx. v.

Ende aengaende van den anderen saecken so en konnen wigheen endelicke antwoorde daer vp scriuen maer morghen so sullen wi meerder bescheet naerscicken. So sult ghi oock mit den coopman

vulcommelick handelen ende die saecken concludeeren. Want van onsent haluen en salt gheen twifel hebben. Datum vt supra.

Egenhændigt: Christiern.

Udskrift: Den eersamen ende wizen Henryck van Litte burgher te Antwerpen onsen lieuen bisonderen etc.

Bagpaa med Hans Michelssons Haand: 1525. Henric van Lijt haffuer screffuet k. mait. om onde tijdinger aff Claues Kniphoff etc. och vu thette breff scriffuer k. mait. Henric van Lijt ighen om trost paa hans forledne skade vti forlag som hand haffuer giordt Claues Kniphoff.

Erik Ugerup beklager sig for Kong Frederik I over at skulle oplade Mossedals

Len til Provsten i Oslo (Matthias Hoere), da han ikke er sig nogen
Skyld bevidst, og beder derfor om at maatte beholde Lenet, indtil ban
har talt med Kongen; han skal imidlertid holde godt Opsyn ved Sösiden
mod Rigens Fiender, der daglig ventes, og beder Kongen ei at fæste
Lid til hans Uvenners Beretninger.

Efter Orig. p. Papir i danske Gehelmearkiv (Norge, fasc. 6 No. 11). Brevform; udvendig forseglet med Hr. Olaf Galdes Signet.

554. 27 Oktbr. 1525. Oslo.

Myn ydtmiig plictuge ynderdanige oc tro thieniste ethers nades høgmectugheedt altiidt redeboen tilschreeffuen met wor herre. Kiæreste naadigste herre werdes atwithæ at meg war tilkommen thet ieg schulle oplathe prowsten i Oslo thet leen Mosszedall som ethers naade halfde meg gunsteligen forleent hues ieg formoder nest gudz hielp at ey haffue forbrudt wti nokre maathe tilskiudendes meg tiill gandsche Norges riiges raadt oc menige almwæ som ieg her tiill haffuer hafft befalning wtoffuer. Dog kiereste naadige herre will ieg gierne wnderdanlig altiidt retlede meg effter ethers naades budh oc breeff som ieg plictug er, bedendes ethers naades høgmectighedt vdtmigeligenn. atwille werdes for gudz skyldt oc myn fatige thienniste [wndne meg1 atbliffue met samme forne leen ind tiill thess ieg kommer ethers naade sielffue tiill ordtz tha hobess meg nest gudz hielp ethers naade schall ingen myn skyld befinde wti thess ieg haffuer kwnne wæret poa ethers naades gaffn oc beste som ieg oc szoa lenge ieg leeffuer will wære wsparindes ther till liiff mackt oc all welfardt. Kiæreste naadige herre werdes atgiffue meg her gode swar poa ieg will flictiligen arbeide natt oc dag poa ethers naades oc riigens gafin oc bestandt oc effter landszens leiligheedt maa ieg dagligen holde gott dwgeligt folck for ethers naades oc riigens fiender som dagligen er befrycktendes fore.

519

beszenderligen wdt wed siesiiden som ieg wti ethers naades befalning skicket er. Oc beder ieg ethers naade atwille werdes ey lathe meg besiges for ethers naade føre end ieg kommer sielff tilstedhæ tha hobes meg nest gudz hielp ey annet huos meg befindes skall end som besuarligt kand wære. Her met ethers naades høgmectigheedz liiff sieell oc staet gud almectigste oc sancto Oluff konnung befalendes euinneligen. Schreeffuet i Oslo sanctorum Symonis et lude apostolorum afften aar etc. mdxxv.

1525.

Ethers naades k: maitz.

ydtmig oc tro thiener Erich Vggerup.

Udskrift: Høgborenn oc høgmectugste første oc herre her Frederich met gudz naade Danmarchs Vendes oc Gottes konnung wdtuald konnung till Norrig hertug i Sleszuiigh Holstenn Stormaren oc Dytmerschen greeffue i Oldenborg oc Delmenhorst siin kiæreste naadige herre ydtmigeligen.

(1) Fra [tilskrevet over Linien med Henvisning hid.

Kong Christiern II beder Henrik v. Lit i Forening med Hans Michelsen at forhandle med Jörgen Stegentin om forskjellige Anliggender; hvis de maatte være af en anden Mening end Kongen, skulle de underrette ham derom, og Jörgen Stegentin skal da, indtil der kommer nærmere Besked, ikke benytte Anbefalingsskrivelsen til Greven (af Ostfriesland).

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1368). Brevform; udvendig forseglet med Kongens Ringsignet.

555.

30 Oktbr. 1525.

Middelburg.

Christiern van gots gnaden the Dennemarken etc. koningk hertug to Sleswigk oc to Holsten etc.

Vnse sunderge gunst tovorn. Leue Hinrik wy hebben itzundes vnsem leuen getruwen Jurgen Stegentyn befalen myt jw vnd Hans Mychelsen to vnder reden etlicher dinge halwen so vorkofft is edder och noch torstede moge syn. Wat jw beyden dar jnne gudt dunket, dar na sall he sych richten vnd syn beste dar by doen jn macht eyner credentie den wy eme an den grewen medegewen hebben. Dunket jw ock ander meninge bether syn, dan he jw vorgewen wert, so schriwet vns dar vmme eigentlich to vnd dat he alsdenne myt der credentie vnd befeelch berouwen late, so lange he van vnsz wyder boscheyt kryge wes jw gut dunket vnd to willen is willen wy gerne

doen. Datum Middelburgh des mondages negest fore omnium sanctorum anno etc. mdxxv vnder vnsem signet.

Egenhandigt: Christiern.

Udskrift: An dem ersamen vnsem leuen besundern Hinrik van Lijt tot Antwerpen.

Bagpas med Hans Michelssons Haand: 1525. K. mait. scriffuer Henric van Lijt om noger erinde at raatslage vti met Jørgen Stegetijn.

Kong Christiern II takker Junker Balthaser af Esens for den Hjælp, han allorede har ydet hans Folk, og beder ham fremdeles at bistas Jörgen Stegentin med Rand og Dand.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1369). Halvark med Levninger af udvendig Forsegling (Kongens store Segl.)

556.

30 Oktbr. 1525.

Middelburg.

Cristiern von gotz gnaden der reich Denmarken, Schweden, Norwegen etc. könig etc.

Vinnsern grusz, vind was wir sonnst mer liebs vind gutz vermugen, beuor, Edler vnnd wolgeborner lieben ohaim, Wir werden von vnnsernn lieben getrewen Jörgen Stegentin, bericht, wie jr euch, vns zu wolgefallen in annemung etlicher vnnserer kriegsleut vff sein Stegentins, vnnd annderer vnnserer befelchaber ansuchen, ganntz gulwillig ertzaigt vnd bewisen hapt, die angetzaigten knecht, etlich lag, in ewerm lanndt, zu beswerung ewer armen leut, ennthalten, des wir euch dann also gutwillig geschehen, sondern dannck sagen, Begem nochmals hierauff an euch, als vnsern lieben ohaim, ir wölt gedachten Jörgen Stegentin, vmb vnsernt willen, jn allem dem er ewer behuft, hilfflich vnd beretlich sein, wöllen wir das, wann got der allmechtig vnser sach in ander gestalt bessert, gegen euch, als vnnserm lieben ohaim, dem wir sonnst von blut, verwannt, alles gutz pflichtig sein, jn allem guten, vnuergessen haben, vnd verschulden. Datum Mitelburg jn Seelandt montags von aller hailigen tag anno etc. xxvten.

Egenhændigt: Christiern.

Udskrift: Deme eddelen vnd wolgeboren juncker Baltazar heren to Bezens Witmunde vnd Stedestorp vnsem leuen ohme.

Hams Michelsson tilskriver Kong Christiern II angaaende Betalingen af Klaus Kniphofs Gjæld til Henrik van Lit, der ikke for Tiden tor vedgaa dette Forhold, hvorfor Klaus's i Friesland efterladte Gods maa anvendes og forblive der indtil videre; han giver derhos Kongen forskjellige Raad og Oplysninger i Anledning af Salget af Orlogsskibet Marie og underretter ham om Herman Polles og Jörgen Stegentins Önske om at drage til Lifland, hvis det af Kongen paatænkte Tog ikke kommer istand.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1527). Halvark; udvendig forseglet med et Gemmeastryk.

557. 5 Novbr. 1525. Antwerpen.

Benediiet vare gud, vor herres Jesu Christi fader, som er en fader aff barmhertighet och *ind gud aff hwilcken ald trest kommer, som oss trester vti ald vor bedreuelsse.

Alder kereste nadige herre verdes ethers k. mait. at viide at Jørgen Stegetin kom hiid til meg och Henric fan Lijt, met ethers nades scriffuelsse then fierde dag Nouembris, oc haffue ther vti vel forstaat ethers nades gode mening, at thee som Claues Kniphoff voer skyldig, at thee motte vorde betalde aff thet gods som er vti Fresland hoss greffuen etc. Than torff Henric thet eij gøre staende hans sag som nw staar, at obenbare for noghen at Claues bliffuer hannom skildig, men vil settet i guds hender om andërledes kand vorde skicket oc saa gaff jeg oc Jørgen for raad athan skulle icke anderledes holde greffuen fore vthen at hans vndersate som Claues vor skyldig motte ther aff betallis, och thet som offuer er motte holdes til stede, til ethers nades sag kunde komme til en anden bestand.

Jtem angaende Marien scriffuer mester Melchior at købmennen haffue selffue varet hoss frue Margrete oc fonget forloff, men thee ere icke end nw komne hiid til bage ighen strax thee komme skulle thee fare tiid och anammen, saa viid jeg vel at betallingen bliffuer och strax ther effther reede.

Jtem thennom skel inttet mere antwordes met Marien end som thee beseet haffue aff tackel och thwg segel oc redskab, men er ther noget ithermere tackel eller towff som thee icke seet haffue, than tarff ethers nade thet icke lade leffuerere san siger meg Henric fan Lijt athan met them er offuer ens om then del som thee beseet haffue.

Jtem angaende then vmkost som ethers nade haffuer ladet giort paa dæcken Marien at sette, ville vii handle om, men ther som thee ville icke lade finde them skellige etc. than kand ethers nade lade thet bestyre hoss herren aff Fere at effther thii hand haffuer vndt ethers nade then ducke steed, och san athand haffuer ladet thet bekoste ethers nade til gode, och ther som thee ville bruget thaa skulle the giffue herren aff Fere sodanne vmkost ighen, som hand ther om giort haffuer til ethers nades beste, thette lemppe faller best om thee icke ville giffue villigen ighen then vnkost.

Jtem jeg forstaar Hermen Polle vil i Liffland ther bliffuer feide emellom hoffmesteren aff Pryssen oc thee Lifflender, Jeg forstor vel hemmeligen aff andre som ther om en forfarenhed haffue at Jergen Stegetin, och Hermen skulle bode ville drage ther heden, ther som ethers nades tog, icke kand skee effter ethers nades villije than haffuer ethers nade best at lade them fare, at thee icke skulle ligge lenger pas ethers nades vnkoste oc besuaringe. Ethers nade mas oc viide jeg kunde ingelunde opholde Hermen Polle lenger, men hand ville selff til ethers nade, oc motte jeg lone hannom v gilden. Ethers nades hogmectighet gud befalendes screffuet hasteligen i Androp then v dag Nouembris anno mdxxv.

B. k. maitis

villige Hans Mickelssen.

Udskrift: Till k. mait. aff Danmarck sijn nadige herre. Med andet Blek: 1525.

Hans Erikssön, Hövedsmand paa Baahus, underretter Kong Fredrik I om, at Besætningerne paa Peter van Höll og den sorte Jagt, som endnu 18 Oktor. Ina ved Flekkerö paa Agdesiden, ere misfornöiede og indbyrdes uenige, samt anholder om, at et Sogn i Baahus Len, der havde et af Dronning Margrete meddelt Privilegiebrev, som nu er bortkommet, maa erholde Stadfæstelse derpaa, hvilket Kong Christiers havde lovet.

Efter Orig. p. Papir i danske Gebeimearkiv (Norge, fasc. 6 No. 12). Brevform;
Spor af udvendig Forsegling.

558. 15 Novbr. 1525. Baahus.

Min ydmygeliige underdanliige plictuge tro tieniste, ethers naades heffmectughett altiid forsentth mett vorherræ. Hegboren førsthæ kereste naaduge herræ verdes ethers naades hegmectugheth ath viidhæ ath Pether fan Hell then sorthæ iackt loge nu Luce euangeliste vedt Auett siden vdi en haffn som hether Fleckerøe, oc sagdæ the som voræ faangen aff forne Pether fan Hell, ath ther er stoer tuædrat i mellom them, oc størsthæ parten vaare gernæ ther fran, kunnæ the komme vdi landt, oc giiffue the allæ skyllen paa nogre som komme tiill them i theres koyer om natten oc nøddæ them enten ath felligæ them, eller

the viille hugge them for bordt, oc sie the oc ath Jens scriffuer sagdæ ath konungh Christiern loffuedæ hannom viije Rinskæ g(ylle)nn ath han skullæ enten brendæ the v skiiff som loge for Kyøffnehaffn eller forkommæ them mett nogher andhen liist, kereste naaduge herræ, som ethers naade screff meg tiill om noget tømmer, mo ethers naade verdes att viide ath ther liiggher en kirkæ sogen her vdi Bahuss læn, och haffde the drotning Margretes breff, att the skullæ aarliigæ aarss giiffuæ tiill Bahuss vii tunner smor oc viii march penninge, oc ther tiill mett gøræ en hielp tømmer till slottens bygning naar behoff gøres oc ær tett slottiidt inttet tiill skadæ, keræ naaduge herræ mo ethers naade verdes att viidæ ath samme breff som the haffdæ aff drotning Marg(r)ethe, er them forkommett, oc haffdæ konning Christiern loffuitt them siitt breff att the skullæ nydæ samme sæmmæ, oc finge the inttett aff tetth, keræ naadiige herræ, eræ the fattuge mendt storliigen begærendes ath ethers naade viillæ giiffuæ them ethers naades breff, ath the motte nydæ samme sæmmæ effther drotning Margretes breffz lydelssæ, ath the oc theres efftherkommeræ motte nydæ tett tiill euigh tiidt, Tha viillæ the giiffuæ ethers naade, xx tylter eghæ tømmer, xij alnæ langt, oc ethers naade viillæ verdes ath byude megh tiill, ethers naades viilyæ her vdj huor ieg skall skickæ megh, meth samme bønner paa ethers naades vegne, voræ tett ethers naades viilyæ, ath ethers naade viillæ haffue samme tommer, ath others neade viille skicke breffuitt tiill ethers naades embetzmand her Mauris lossenn paa Kioffnehafn jegh viill skickæ ethers naade samme tommer tiill Kioffnehaffn tett aller forsthæ iegh kan, kereste naaduge herræ, er her ingen anden tiendæ j tenne landtz endæ som ieg kan scriffuæ ethers naudæ tiill paa tenne tiidt, kereste naaduge herræ, i huess modæ som jegh kan væræ paa ethers naades gaffn, bestæ och bystandt, mett lijff oc mackt, skall ethers naades hegmectughet altiidt finnæ meg veluilliig, Ethers naades høgmectughett ten *alctmectigate gud oc sancti Olasff konning befalendes tiill euig tiidt, Ex Bahuss feria 4ta post Martini episcopi et confessoris anno domini, mdxxv:

Ethers naades høgmectughetz ydmiige tro tienere Hans Erickssenn.

Udskrift: Høgboren førstæ oc mectug herræ, herræ Ffrederick mett gudtz naade, Danmarks Vendes oc Gottes konning, vdualdt konning tiill Norge, hertug vtj Slesuig Holstenn Stormaren oc Dytmersken, greffuæ i Oldenborg oc Delmenhorst, sin kereste naaduge herræ:

524 1525.

Wilhelm Franck melder Kong Christiern II Ankomsten af en Skipper, der var med Skipper Gregers at tage Dr. Vincents Lunges Skib, og som siden har været paa Klaus Kniphofs Skib Gallion, over hvilket han ogsaa har havt Befalingen efter Skipper Joachim; han raader Kongen at kjöbe en Jagt, som han selv vil före paa et Tog, hvilket han tilraader at lade gjöre, medens der endnu er Folk nok at fas.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1782). Halvark med Spor af udvendig Forsegling.

559. 31 Decbr. 1525.¹ Lier.

Min ydmudich trow teinst for sent med gud. Kiære nodigste herre mo Eder Konniglich Maistat werdis till ad høre ad hær ær ein schipper kommen med noger bosmein som haffne wæret oppo Galionn thenne schipper war med schipper Gregers adtage doctor Vicencius schiff och sin har hain waret oppo Gallion och noger thyt war hain schipper oppon sin schipper Jochim kom fran Galion etc. Kiæreste nodigste herre Eder Konnuglich .M. ar well witterlich ad jech talede [till eders .K. M. om theinne jacht som ligger vdv Seland will Eder .K. M. koue theinne samme jacht nu haffuer Eder Konniglich .M. sturmein och bosmein nock och Eder .K. M. kunde fo bosmein nock loffue de hen sin fo wy jnngen nor the ære bort huret och .B. K. M. kunde fo bud till Peter van Hull och wy kunde forwerue it gott schiff med jachten jegh will gern woge min hals oppon for eder .K. M. schulld och jech hoffues ad mole thennum inn som the haffue molet vd etc. will Eder .Ko. M. begunde nogit the æret potidenn for ende ander komme vud. Eder .K. M. haffuer for spilt mer penninge then tisse ær och minne war wært will Eder .K. M. begunde nogit so beder jech Eder .K. M. will ingen lade thet for sto. Her med Eder Konniglich Maistat gud beffalendes. Datum Lyre nuors afften anno domini 1526.1

Eders Konninglich Maistat

trow teiner

Wilh(e)lm Franck.

Udskrift: Hochborn furste her Christiern Danmarckis Swerigis Norigis Wendis oc Gottis konnung hertig vdy Sleswig Holsten Stormarn vdy Ditmarsken greue vdy Oldenborch och Delmenhorst etc.

(1) Agret regnet fra Juledag. — (2) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hid.

Hr. Olaf Galde, Statholder söndenfjelds og Hövedsmand paa Akershus, meddeler ærlig og velbyrdig Svend Oluf Svort Leidebrev til at besöge Hr. Henrik Krummediges Gods söndenfjelds for at indkræve Landskyld og anden Rettighed, dog Brunlag Gaard og Gods samt en Gaard i Tunsberg undtagne, under Forudsætning af at han ikke driver Underhandlinger med Almuen.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krum-medike). Med bagpaa trykt Segl. (Trykt i Den. Mag. 3 R. 2 B. S. 269-70).

560. 2 Januar 1526. Akershus.

Jeg Oluff Galde ridder kongelige maiestaetz staetholder sønndenfieltz oc heffuitzmand poa Akerszhus gier alle vitterlicth at jeg haffuer loffuet oc tiilsagtt oc nu met thette mitt obnebreeff loffuer oc tilsiger erlig oc welbiirdug suend Oluff Swortth en frij cristelig szecker leydhe atholde hannom wbredeligh oc fast for meg oc alle them som meg aenrørendes eræ wed myn ære cristelige troo oc loffue foruten all argelist oc nyefundht wij nokre maathe i szaa maathe at han maa frij och wbehindret fare wtaff oc tiill szo meget goetz som her Henrich Krummedigæ aager her sønndennfieltz oc *wtdkræffue oc opbære landzschyldt oc all annen rettigheedt aff forne goetzs wndertaget Brunlagh oc allt Brunlags goetz oc en gaardt wii Tonsbergh som kiøbmendene wti boo oc dog met szo skieell at forne Oluff Sworth ey handler hiemmelig eller obenbarlig met breeff eller annen list met almwgenn wti forne Brunlags leen oc ey helder met nokre andre som meg eller Norges riiges raadt kand komme wnder ogne igien etc. Tiill ytermere vissenn oc bethre forwaringh trycker ieg mitt jndszegell a ryggenn poa thette breeff. Giffuet poa forne Akerszhus anden nyttarss dag aar elc. mdxx sexto.

Bagpaa med Henrik Krummediges Haand: Olleff Galles leyde tiil Olleff Sorth.

Kong Gustav. I af Sverige beder Hr. Henrik Krummedige om ikke at gjöre Nils Krummes Enke og Börn nogen Hinder paa deres Gods i Norge men at rette sig efter den mellem Rigerne bestanende Overenskomst, hvis ikke fremmede Adelsmænds Gods i Sverige skal blive behandlet paa samme Maade.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; udvendig forseglet.

22 Februar 1526.

Nylödöse.

Göstaff mett guds naade Suerges och Göttes etc. wihuslidh konnungh.

Vor synnerlige gunsth alltid tillförn etc. kere her Henrich wij haffue förstaath atj göre oss elschelige hustry *Seestredh Niells Krommes effterleffuerska, hues siell gud nade och hennes barn nogith förhalld och hinder paa teres gotz i Norgie ther them mett retthe tillfalnæære, begære wij atj eder siellfue ther wtijnnan retthe wele effter then wenligh handell och contract som emellan riken gjordhær, och ecke göre them nogith ytermere förhalldh ther paa, saa framth at the godemen som nogith gotz haffue her i Suergie ecke scall bliffwe them förholldith igen. Begære wij her wtijnnan ederth swar. Eder her mett gud befalendes. Giffueth i wor stad Nyelösiö torsdagen nest för Reminiscere anno etc. mdxxvj nostro sub secreto.

Udskrift: Erligh welburdigh man och strenge riddare her Henrich Kromediche gunsthligha etc.

Bagpaa med Henrik Krummediges Haand: Kongh Gyste.

Hr. Thure Jenssön (af tre Roser) tilskriver Hr. Vincents Lunge angaaende sit Jordegods i Norge, som han forlanger at komme i Besiddelse af i Henhold til Malmörecessen; hvis dette ikke sker, agter han at klage til begge Rigers Konger.

Efter Orig p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1835). Halvark, udvendig forseglet med Ringsignet.

562. 5 Marts 1526. Lindholm.

Venligh kierlige helssen altiid fforsendt met vor herre. Kiere her Wincentius godhe wen som y scriffue at y haffue bisatth mitth lange, haffdhe i giørtth som en godh mand och strax wnderuist mitth budh Per scriffuere tha han kom till etther tha haffdhe thet icky giørdes hanom behoff then langhe resse han giørdhe tisligest then store kost och teringh till forgieffes. Teckes etther selffue besindhe eder och fwlt giøre høgborne førstes konungs Frederiks breff effther then recess som giørtth war i Malmøø bodhe om thenne sagh tisligest om Giedzske och flere gotz motthe kommæ mek obehinderetth till handhe som hans nades breff wduisser ath the icky bliffue for actthet som her till skedth. Tectthes mek raadelicth wære for manghe handhe sagher skill. Huar icky saa skeer nøduges iak ath klage then sagh och flere for høgborne førsther etc. aff tisse twendhe righe som sadanne contra(c)th samtyckt

och beleffuit haffuer thet alle erlighe mend och godhe quiner nywdendes ær i tisse twende righe obehindrett vtthen jak thet iak icky formott haffdhe æller forskillet aff etther eller nogher i then landzendhe, her om begerer jak etthers godhe swar huatth jak skall retthe mek effter her met etther gud beffallendes. Screffuit paa min gordh Linholm quinta die Marcii anno domini mdxxvi.

Twre
Jensson ridder.

Udekrift: Erligh velburdighe mand och strenghe ridder her Wincentius heuitzman pea Berghenhuss kierlighen sendes thette breff.

Kong Frederik I beder Erkebiskop Olaf (Engelbrektssön) at paatage sig Værgemaalet for Fru Ingerd (Erlendsdatter), Hr. Arild Kanes Enke, da hendes rette Lagværge, Hr. Otte Holgerssön (Rosenkrants), er död og hans Börn umyndige; Kongen tager derhos hende og hendes Gods under sin Beskyttelse og beder Erkebispen i Tilfælde af hendes Död at tage hendes Gods til sig, indtil det kan afgjöres, hvem der ere hendes rette Arvinger.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1787). Brevform; udvendig forseglet med Kongens mindre Segl.

563. 20 Jani 1526. Kjöbenhavn.

Fredericus dei gratia Danorum Sclauorum Gotorumque rex electus jn regem Noruegie dux Slesuicensis Holsatie Stormarie ac Ditmertie comes in Oldenborgh etc.

Premissa reuerentia cum nostro sincero fauore: Kiære herre ock fader som vij formude att ether vell vittherligtt er att oss elskelige her Otte Holgerszen riddere vor tro mand ock raad er nogen tiid siden forleden ded ock affgangen som vor oss elskelige fru Ingers Arild Kanes rette lage verghe oc hans bern som epther hannwm leffue eræ faderløsse oc moderløsze oc szo hwn ingen hielp eller trøst kand haffue aff thennom till att forsuare henne eller hendis goedz ock vij aff tend tjillnegen som vij haffue tjill forne her Otte Holgerszens børn for tend stoore trooskab som hand oss oc vore riiger bewiist haffuer haffue vij tagett forme frue Jnger oc ald hennes goedtz rerendis oc vrerendis vti vor besynderlig beskytning oc beskermelsze. Thij bethe vij ether kierligen atj for thenne vor bøn oc scriffuelsze skyld ville lage oc annammæ forme fru Jnger oc aldtt hennes goedz rerendis oc vrerendis under ethers vergemoll vij alle mode som vij selff personligen tiillstedæ vore oc ther som forne Jnger døde oc affginge atj tha ville annamme hindis goedts tiill ether oc holde thett forne Otte Holgerszens born till gode som en goed vergæ ock ther som noger ander

kende thennom ther noger rett tiill engten paa arffues vegnæ eller i andre mode, atj dog ville thett beholle hoes ether tiill szo lenge the paa begge sider haffuæ værett i rette fore oss oc vortt elskelige riigers raad ther om. Ther mett giere j oss besynderligen tiill vilgæ oc ville thett kierligen mett synderlig gwnst oc nade mett ether forskylde. Jn Christo valete. Ex castro nostro Haffnensi feria quarta proxima post festum sanctorum Vitj et Modestj martirum anno etc. mdxxvj nostro sub signeto.

Udskrift: Reuerendissimo jn Christo patri domino Olauo: ecclesie metropolitane Nidrosiensis archiepiscopo nobis sincere dilecto.

Bagpas med Erkebispens(?) Haand: vm frw Jngegerd Erlens dotter.

Hans Michelsson tilskriver Kong Christiern II angaaende de fra ham modtagne Breve, om Udbetalingen af Kongens Pension og Kvitteringerne derfor, om vigtige Papirer, fundne paa Peiter van Hölle, og hvilke Dr. Alexander Kingorne har sendt fra Skotland, om Besætningen paa det nævnte Skib, som han ikke længer kan beholde hos sig, om Fru Margretes Fremgangsmaade mod Henrik v. Lit og dem, der ville yde Kongen Hjælp til sin Restitution, hvortil dog nogle Kjöbmænd ere villige, naar de først höre, at han for Alvor har begyndt paa sit Foretagende, samt endelig om Landsknegtene, der skulle være gasede i fremmed Tjeneste.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1911). Brevform; med Spor af udvendig Forsegling.

564. 22 Juni 1526. Antwerpen.

Hogborne første nadige herre. Myn ødmøge vuderdanige villige troo thieneste altiid forschreffuen met vor herre. Kereste nadige (herre) verdes ethers nade at viide jegh haffuer screffuit ethers nade iiij breff inghollende ald then legelighet som her paa ferdom er, it met Greger bode, it met Tysske Hans scriffuere, it met Jens Perssen oc Per Falster, och it met hertug Henric(s) skriffuere aff Brunssuig oc siden Jørgen Hanssen var hoss meg paa ethers nades vegne haffuer jeg ingen scriffuelsse eller bud fonget fran ethers nade vden ij breffue it meth Gyntther berchmester och siden ith breff i samme verffue screffuit i Hwittenberg then xxij dag Aprilis, ther effter haffuer jeg huercken bud eller scriffuelsse fonget fran ethers nade, Jeg haffuer och sendt till ethers nade twenne quittancier paa ethers nades pension som ethers nade skulle verdes at vnderskriffue och nw sender jeg ethers nade och j quittancie aff thenne manith Junio at vndertegne, och at sende migh thennom saa til hande met ith visth bud, jeg fonger ellers inge penninge aff ethers nades pension om maneden szom jeg til forne haffuer

skreffuit ethers nade ald besked ther om huadsom thee mig swarit haffue paa then fulle macht som ethers nade haffuer giffuit mester Gotskalch och meg. Item sender jeg til ethers nade nogre vtskreffne copier paa thee recesser som the Lybsske och thee Danske emellom giorde ere som vore paa Peither fan Hølle hwilcke doctor Alexander haffuer forskicket hiid aff Skotlandt till ethers nade, met hans egen skriuelsse ther hoss och inghen ithermere skriuelsse, huilcken hans scriffuelsse jeg och sender til ethers nade met samme copier, som ethers nade mægit profiteligt er ath lade offuersee. Item jeghaffuer hollit en stoor dell aff Peiter fan Hølles skibfolch vti kosth siden [posske¹, och steds haffde forhobet och fortrostet at jeg nager vegh skulle kundee forseedt thennom til szøen ighen, nw kand jeg ingensteds bekommit thii nødes jeg til at lade thennom gaa och forsee thennom selffue til gud forseer thet anderledes.

Jtem huorledes frue Margrete screff til thee Busskener guds legommes dagh ethers nade angaendes [om2 ingen bestand at gore til orlog vnder forlust lyff och godz. Jtem sammeledes huorledes Henric van Lyt bleff om løffuerdagen ther nest effter greben paa børssen och sath i fengzsel paa lyff oc godtz fortabelsse oc motte inghen borgen nyde, och bleff szoo siddende vti xiiij dage, och huorledes jeg skickede mester Melchior til frue Margrete ther om, och lod henne formane och paamynde huorledes Henric van Lyt om Klaffues Kniphoffes sagh vor mede inglagen och fordragen vii then composicion som ethers nade oc henne emellom bleff giordt vti Lyre, och hun ther om screff radet till i Androp then xij dagen Marcij met her Hans herhold, at thee paa key. maits. vegne inttet skulle procedere emod Henric van Lyt vti then sag etc. som jeg ther om ithermere haffuer vnderuisit her electo [met2 at vnderuise ethers nade end jeg skriffue kand paa thenne tiid thii thet faller for longt at skriffue, oc Henric maa icke nyde ethers nades contracte oc forligelsse, men skall nw stande til rette ighen paa thet ny, oc talle hannom til pro crimine lesse maiestatis ath haffue giordt emodt hans forbud, thette vore vel en kostelig nøttelig sag for ethers nade, at thee nw selffue opbryde thee forligte sager som ethers nade er med breff oc szegel tilsagde och forligte etc.

Jtem jeg kand inttet andet retteligen at forstaa vt aff Henric van Littes sag athan soo honligen myt i thette staende marcket om middagen paa børssen, greb hannom cancelleren aff Braband paa lyff oc godz och ingen borgen at nyde etc. Thenne honhed er hannom soo obenbarligen skeet for ethers nades skyld, at alle andre køpmen skulle heszee thennom vti en speegel ved hannom at inghen skall her effter

530 1526.

fordriste seg at gore ethers nade nogen hielp eller bestandt for vden theris consentte aff hoffet, thet samme forklarer vel ther om theres forbudz breff skreffuit til Busk guds legommesdag som jeg ther om noch haffuer vnderuist her electum, strax jeg fonger visse bud eller skriffuelsse fran ethers nade ther effter vil jeg rette meg, her ere nogre køpmen som haffue loffuit oc tilsagt meg hielp oc trøst at gøre ethers nade til sijn restitucion, men thet er mig icke møgeligt at fonge swmmen at viide aff thennom huor megit oc huor stoor førre end thee visseligen høre oc forstaa at ethers nade er paa toget met rytherne, here er ingen visse tidinge at nogen kand sige huorsom ethers nade er, om knechtene gaar her for tidinge at hertugen aff Gelleren skal haffue knechtene somme sige hertugen aff Brunsuig skal haffae anammit thennom til key. maits. hand at straffe thet Lwteriansske folck met, inttet vist haffue thee end nw huercken i hoffet eller i thesse lande, huemsom thenne forsamblinge aff landzknechte skal komme til hande etc. her met ethers nades stadt met lyff och siiel befallit vti guds hender, oc Jesu Christi nade vare met ether. screffuit i Androp then xxij dag Junij anno domini mdxxvj.

E. k. maits.

villige thienere Hans Mickelssen.

Udskrift: Till k. mait. aff Danmarck sijn nadige herre.

(1) Fra [tilskrevet over Linien. — (2) Fra [igjen udslettet.

Kong Frederik I beder Hr. Henrik Krummedige at kommandere Artilleriet paa det Tog, han agter at lade gjöre mod Hr. Söfren Nordby; naar dette er bragt til en god Ende, vil Kongen skaffe ham Ret over dem, der forholde ham hans Len og Indtægter (i Norge).

Ester Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; udv. forsegl. (Usuldstændigt trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 272—73 No. 95. a.)

565. 6 August 1526. Kjöbenhavn.

Ffrederick mett guds naade Danmarckis Wendis oc Gottis koning wtuold konning till Norge hertug i Slesuick Holstenn Stormarnn oc Dit. etc.

Vor sønnderlig gunst tilfornn. kiere her Hennrick wider at wii nu achte att ladhe straffe her Søffrin Norby for thennd wlydughet hannd haffuer manigfoldeligen giortt oc bewist emod oss wore riiger tilhenngere oc forwannte. Thii bethe wij etther kerligen athii wilel

paa samme tog [wille¹ beschicke oc regiere wort skytt ligeruissz som i giorde for wor stad Lund emod forne her Soffrin Norby her giøre i oss sønnderligenn till willie mett oc forskildet giernne oc nar thette er kommen till en god ennde mett forne her Søffrin Norby tha wille wii hielpe etther till retthe (som i tidt oc offthe haffue wæret begerendis aff oss) offuer thennom som holle etther etthers leen oc rennthe for saa i oss tacke skulle. kiere her Hennrick wider oc rammer oc wider wortt gaffn oc besthe i alle mode som wii etther fuldkomeligenn tiltro wii wille thet mett sønnderlig gunst oc naade alletid kerligen mett etther forskylde. Befalindis etther gud. Schreffuett paa wortt slott Kiøpnnehaffnn mandagenn nest effther sanctj Petri ad vincula dag aar etc. mdxxvj wnnder wortt signett.

Udskrift: Ossz elskelige herre Hennrick Krumdige ritther wor manndh ock raadth.

(1) Igjen udslettet.

Hr. Thure Jensson (af tre Roser) lover Erkebiskop Olaf, at han og det övrige svenske Rigsraad skulle gaa i Forbön hos Kongen for M. Knut (Eriksson), uagtet hans store Forseelse er bevist, samt beder Erkebispen passe hans Tarv som Arving efter Fru Ingegerd (Erlendsdatter) og tage Godset efter hende, som Fru Ingegerd Ottesdatter og Dr. Vincentius (Lunge) imod Kong Frederiks Brev have bemægtiget sig, i sin Forvaring indtil Slutningen af den Proces, han vil anlægge mod dem, idet han vil tage Kongens Stevning over dem til at möde 2 Februar (1527) i Oslo, hvor ogsaa Erkebispen anmodes om at indfinde sig.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1836). Halvark m. Spor af udv. Forsegl. (Trykt i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. I S. 499—501).

566. 10 August 1526. Stockholm.

Venliigh ok kierliig helssen nw oc altiid førsent met vor herre. Kiere verdighe herra gode obekende ven. Som edher nade begierer ok scriffuer at iak før edher nades bøn skiild ville tale mesther Knwtz bestha at han motte faa vor kiereste nadigste herres vilie och venskap. So haffuer iak begaat met tisse verdighe fædher strenge ridder ok erlige gode mend at the før edher nades scriffuelsse och bøn skiild ære alle veluilige at thale hans bestha och er hans brwt saa stor oc oppenbarlige beuises met hans engne breff ok handscrift at honum er inghen reddingh vthen han niwter ther tiil serdeles gwdz nade ok edher nades scriffuelsse tiil gode som thenne breffuisare edher nade ytermere wnderuise kand. Kiere verdighe herra iak haffuer førstat jedher nades breff min som (3: son) messther Jøren tilscreffuet at then erliig gode quinne fry Ingegerd min frencka er aff lidhen hues siel

gwd nade ok docther Vintencius haffuer j mot hennes vilie ok ytersta begere annammet al dhen del hon atthe som meg er esther Noriges laghrettelige til fallit och edher nade ok verdighe fadher biscop Olaff i Berghen antwordhet ok befalet var at gømme ok holle tiil troer handt tiil rette arfwinge komme ok j part geffwes j gwdz ære før henna siel esther begges edhers fadherlige sken ok radt som [til1 testamentarij vtkaaredt vaare esther som testaments breffuit vtuisser, so kenne gwd meg sker stor ofuerwoldt bade j the motte teslikes om Giiske etc. godz oc landgille som iak haffuer høgboren førstes konung Fredrigs breff ok segyl vppa vtgeffuit i Malmø. Ther fore bedher iak edher nade ytmygelige ville verdes eske samme godz pa mijne vengna ok ther [pa1 giffue verdige fadher biscop Oluff ok *lagmadnen j Berghen befaling met edher nades breff at tiltala ok begere aff doctor Vincentius allethe løssøre han efther frw Ingegerd annammet haffuer motte komme edher nade til hande i god førwaringh saa lenge wi bliffue atskilde, tiil Trandem, kan thet icke saa begaass at edher nade ville tha finne ther annen rad oc lempe tiil som min store tro er, Jak acther nw strax haffue mit bwd tiil høgborne første konung Fredrigh oc klaghe thet offuerwoldt meg sket er mot hans nades breff oc tagha hans nades stempningh offuer frv Ingegerd Ottes dotther ok docter Vincentius at the mete skule i Osslo purificacionis oc sware meg i rette hues del iak haffuer them tiltala, ydmykelige begerendes edher nade ville verdes omake siigh tiil samme benempd tiid tiil Osslo och vare meg oc myne søner behelpeliig j alle motte at meg motte vedherfares lagh ok reth thet viil iak oc the met flere venner ytmygelige oc kierlige førskulle saa lenge wi leffwe thet gwd kenne oc sancti Erich konung them iak edher nade ewinnerlige befaler. Hastelige aff Stocholm die sancti Laurentij martiris anno dominj mdxxvj etc.

Twre lensson ridder.

Paa en vedlagt Seddel er med samme Haand tilföiet: Kiere verdighe herra tacker iak edher nade ytmykelige før alt goth edher nade haffuer bewist min son mesther Jøren thet iak altiid kierlige oc han teslikes met eder nade førskulle vil ok hadde han gerna screffuit edher nade tiil och haddæ jcke førfal varidt dogh lather han helsse edher nade kierlige ok ytmykelige met monge gode neter.

Udakrift: Reuerendissimo in Christo patri ac domino domino Olaffuo dej gracia alme ecclesie Nidrosiensis archiepiscopo amico et fautori suo singularissimo humiliter.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

533

Kong Frederik I beder Erkebiskop Olaf (Engelbrektssön), at han vil söge at afværge den Skade, som Skipper Klement og Fin Rempe, der med et Skib og 40 Karle ligge under den norske Kyst, forvolde hans Undersaatter og Forbundne, samt at han og det norske Rigsraad ville forhindre Hr. Söfren Norbys Anslag mod et eller andet af Rigets Slotte.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Mûnch. Saml. No. 1789). Halvark m. Spor af udv. Forsegling. (Kongens mindre Segl). — (Trykt i Ekdahls Chr. II.s Arkiv S. 1083-85).

567. 14 August 1526. Kjöbenhavn.

Fredericus dei gracia Danorum Sclauorum Gothorumque rex electus in regem Noruegie dux Slesuicensis Holsacie Stormarie ac Ditmercie comes in Oldenburg et Delmenhorst.

Premissa reuerencia cum nostro sincero fauore. Kiere herre oc ffader wider att wii nw wthi sanndingen haffwe forfarett att skipper Clemind oc Ffind Rempis wore opennbarlige finde haffwe nw soldett thennom tilhobe oc ligge ther wander wortt rige Norge mett en iagt eller skwde oc ære kwnn xl karle stercke och røffwe oc tage fran wore wandersotthe Dannske oc Norske oc wore forwannthe. Oc forwander oss storligenn att slig en føge hob skulle szaa plage wore kiere wnndersotthe oc forwanthe. Thii bethe wii etther kierligen athij wille giøre etthers yttherste flid at affuerge att slig en skalcke hob icke skulle her effther szaa roffue oc tage fran wore wnndersotthe oc forwanthe szaa at the icke mwe frii oc seckere besøge theris nering oc biering i wore riger oc anderstedz huor thennom teckis. Sammeledis giffwe wii etther oc kierligen tilkiennde at wii haffwe forfarett at her Soffrin Norby will schicke hans heste oc folck ind wthij forne wort rige Norge oc hiemeligen beslege oc indtage ther nogenn slott oss etther oc menig rigett til skade och forderff. Thij bethe wij etther athij met menig Norgis riigis raad adel oc godemennd wille affuerge slig skade oc forderff szom etther oc menig rigens indbygger ther aff kand paa henge. Ther giøre i oss sønnderlig till willie mett oc welle thet kierligen mett etther forskilde. Jn Christo valete. Ex castro nostro Hafnensi vigilia assumptionis Marie anno etc. mdxxvj nostro sub signeto.

Udskrift: Reuerendissimo in Christo patri domino Olauo ecclesie Nidrosiensis archiepiscopo nobis sincere dilecto.

Bagpaa med Erkebispens (?) Haand: Recept. Simonis et Judæ.

Hr. Vincents Lunge forklarer Hr. Thure Jensson (af tre Roser) Sammonhungen med det Hetlandske Gods og hans Buds, Per Skrivers, lange Ophold i Bergen det foregnaende Aar, sin Utilböielighed til at sætte ham i Besiddelse af dette Gods eller Giske, sanlænge Malmörecessen ikke er opfyldt fra svensk Side med Hensyn til Vikens Tilbagelevering til Norge og Danskes og Norskes Gods i Sverige, og gjör Hr. Thure forskjellige Forslag til at sælge eller bortmageskifte Giske enten til ham selv eller hans Svigermoder Fru Ingerd Ottesdatter (Römer).

Ester samtid, Afskr. (med Vincents Lunges Skrivers Haand) p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1864. b.) Bilag til No. 572 nedenfor. Uden Forsegling og Underskrist.

568. 30 August 1526. Bergenhus.

Wenligh kerligh hiilssen forsent met wor herre kære her There som i screffue meg tiill at ieg skulle i fiordt forlenge paa sind skade fortøffuet her i Bergen haffue ethers trauere Per scriffuere besettendes ederss gotz i Hetlandt etc. Tha mo i wide at ieg met stor flith hordeligen oc ydeligen affrodde Peder scriffuere tiill Hetlandt edher tiill forgeffucligh bekostingh at drage efftherthii at ieg for ederssz skylld haffde giffuet hannem clare register pa forne gotz som hand well relige oc sande siden i alle mode befwndet haffuer. Dogh wille han endeligen ther hen miderlertiidt kom then gode jomfrwes jomffrw Karines ombotz mandt oc begerede ieg samme gotz paa hyndes wegne tiill rette besette wille hwilcket ieg hynde icke weyre kwnde haffde ieg før fanget bwdt aff then gode jomffrw skulle then gode karl ev ther fore saa lenge toffuet haffue. Nw haffuer ieg hyndes scriffuelsse oc meningh ther om ydermere wndffanget oc ther fore ethers begere fwlgiorth so ethers trauere twenne aars renthe aff thet gotz i Hethlandt po ederss wegne wndffanget haffuer som hand edher selffuer ydermere berette kandt. Fframdeles begere i iegh meg selffuer rette oc besinde skall effther then recessz som imellom myn nadigste herre kongh Ffrederich oc kongh Gøstaff i Malmø beslutteth war etc. om thet gotz forne saa oc Giske oc Giske gotz. Tha war oc samme tiidt samtycth at aarith ther nest effther skulle Wigen frii oc frelss komme wndher Noriges krone som [han1 aff hiendhøs wnder ligget haffde oc Danske oc Norske skulle oc haffue theres gotz igen liggendes i Swerige hwilchet en nw icke sketh er som ieg om behoff gøres i mange made bode om gotz i Swerige myn moder ffrwe Jnger so och hwstrw Ottilia megh oc flere i Swerige oc Wigen tilkommendes bewisze kandt. Hwarfore trøster iegh icke tiill at forswaridh fore mynd nadigste herre oc Noriges radt sligt odell her i landet i ederssz hender at leffrere fer end Wigen wnder Noriges krone igenn kommen er oc hwer siith odell

bode i Swerige och Wigenn offwerantwordet worder ydermere orsager ther om kand myn modher szom gotzeth i werge haffuer i synn scriffuelsse edher wnderwiisze oc forclare. Dogh kære her Thwre po thet i skulle wide ieg gerne will wære till wenskaffs meth eder oc andre gode herrer i Swerige will ieg thet saa met myn modher ffrw Jnger som tiill Giske gotz odelsborenn er forhandle at ther som i fwlmyndeligen pa then gode jomffrues wegne som Giske gotz tilkommer wille thet hynde oc hyndes barnn fore mange sager skylld som i wden twiffuell wel besinde kwnne selie oc 'affhende och meth eth myndwgt bwdt tiill noger herrer her i landeth thet so beskaffe ath thennem offuerwerendes bode eder oc hynde reth oc skelld wederffares oc met breff oc segelld forwares. Skall hwnn eder thet tha strax forhonden met weerlagh i Swerige oc guld sølff oc penninge effther the gode herris Noriges radtz syelsse fornøge oc bethale. Ther som i thet jngeledes andgange wille schalld hwn alltiid wære offwerbodigh at stande eder till første herre dagh till rette fore wor nadigste herre oc Noriges riiges radt om then sagh oc andre hwes i hynde kwnne tilltale met rette. Jtem haffuer myn modher ffrw Kirstine oc en gardt liggendes i Østergøllandt hedher Slabogordh oc gotz effther som thette register indelauth wdt wiser hwre meget thet renther. Thet gotz solde hwnn ffrw Anne her Sten Thwresszens efftherleffuerske nw will then gode quinne thet icke betale effther hyndes breffs lyelsse som iegh her ossz megh haffuer. Thii haffuer myn modher giffuet meg sith breff oc fulmacth effther then gode quinnes forne fraues begere at giffue hynde syne wdlagde penninge, igenn oc tage so gotzeth till megh ewerdeligen Thectes eder oc at haffue forne Slabogordt oc gotz for siith worth fore thet Giske gotz her i riiget skulle i rade oc biwde nar jeg eders wille ther om forstandendes worder will jeg thet strax løsze oc eder offwerantworde. Kære her Thwre thette giffuer ieg edher fore i beste menyng fore wille oc wenskaffs wpholldings oc begges worssz belelighetz [oc1 bestandtz skyldt och icke i andre mode. Hwes ieg kandt oc nw were eder tiill wille oc wenskaffgør ieg alltiid gerne. Beffallendes ether gudt oc sancte Oluff kongh. Datum pa Bergenhws torsszdagen effther Bartholomej anno etc. mdxxvj.

⁽¹⁾ Fra [tilskrevet over Linion.

Kong Frederik I takker Hr. Henrik Krummedige for den Krigsrustning, han efter sidste Herredags Beslutning har ydet, og paalægger ham fremdeles stadig at holde sig beredt med den ham paalagte Kontingent af hans Len og Gods.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, fasc. 6 No. 13). Brevform; udvendig forseglet. (Trykt i Dan. Mag. 3 R. 2 B. S. 273 No. 96).

569. 11 Septbr. 1526. Kallundborg.

Ffrederick mett gudtz nade Danmarckes Vendes oc Gottes konnung vduold konning tiill Norge hertug i Sleszuigh Holstenn etc.

Vor sønderlig gunst tiillforn. mwæ i vide at oss elskelige her Tygge Krabbe ridder wor mandt radt oc Danmarckes riges marsk haffuer nw ladt giffuit oss tiilkende atj haffue ladett ether welwilligen findes atholle then ordinantz oc schickelse om rustning som wii oc wortt elskelige Danmarckes riges raadt giorde tiill siidste almindelig herredag fore hwilken ethers villighedt wii ether kerligen tacke, Oc bete wii ether endnw ther fore kerligen atj vele rette ether effter athole *steffze tiill rede aff ethers leen oc godtz vi glawende vi skytter ett falknecth oc ij hagebesser atmede mett vid strandebancke, nar ether tiilsiges saa frampt i icke vele lide tiiltall aff oss oc wort elskelige Danmarckes riges radt om noget brøst i saa made paa ferde bliffuer hoss ether, Hær vide i at rette ether effter oc vele wii thet forskylle kerligen. Befallendes ether gudt. Screffuit paa wortt slott Kallenborg tiisdagen effter wor frwe dag natiuitatis Marie aar etc. mdxxvj wnder wortt signet.

Udskrift: Oss elskelige her Henrick Krwmmedige ridder wor mandt oc raad.

Kong Frederik I beder Hr. Henrik Krummedige personlig at indfinde sig hos ham for at forhandle om Maaden, hvorpas han kan erholde Erstatning for den Skade, han har lidt pas sit Gods i Norge.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; udvendig forseglet.

570. 11 Septbr. 1526. Kallundborg.

Frederick mett gudz nade Danmarckis Vendis oc Gotis konning vtuold konning tiill Norge hertug i Sleszuig Holdsten etc.

Wor synderlig gunst tiillforn: kiære her Henrick som i scriffue oss tiill om thend offueruold oc forfang som ether skeer paa ethers goedz vij Norge tha bethe vij ether atj personligen giffue ether hiid tiill oss szo ville vij selff handle mett ether ther om oc flij thett szo att ether skall skee skell oc thett skall gange lighe tiill: befalindis ether gud. Screffuitt paa vortt slott Kallundborge tend tiisdag nest epther vor frue dag natinitatis aar etc. mdxxvj vndher vortt signett.

Udskrift: Oss elskelige her Henrick Krummedige ridder vor mand ock raadtt.

Biskop Olaf (Thorkelssön) af Bergen söger Erkebiskop Olaf (Engelbrektssöns)
Raad anganende sit Forhold ligeoverfor Hr. Vincents (Lunge), der paa
mange Mander foruretter ham, samt med Hensyn til Lutheranerne, den
lavere Geistlighed i Stiftet, Dekanatet i Bergen, Offeret, Usædeligheden i
Byen, Udrustning af Krigsfolk mod Landets Fiender, Gjengjerd af Lenene,
Gloppen Prestegjeld og Thorleif Islænding samt udtaler sit Önske om at kunne
bosætte sig paa et andet Sted i Stiftet eller at nedlægge sit Embede.

Efter Orig. (?) p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch, Saml. No. 2195). Uden Segl eller Underskrift.

571. [Hösten?] 1526. [Bergen.]

Justructio reuerendi patris episcopi Bergensis .

facta apud reuerendissimum in Christo patrem archiepiscopum anno 1526.

Primo om ieg maa [noget¹ sitiæ eller boo en stedz i stichtet ther ieg roligæ kwnne bliffe før her Vincent, offweruold haon och skade som han meg giort haffuer oc før deth schendzell den hellige kirke liider de secta Lutheriana.

Jtem om ieg maa noget megelige straffe mith klerkerij kanicker prester munker och diechner som friligæ tilbegeligæ ære ath gaa och gere i mooth theeris eed oc embithe och gamle siduaner som alle bysper for megh fult haffue till miin tiid.

Jtem hurelund ieg skall meg skicke med mester Hans degen ther haffuer forkrencth den contracth som eder nade giorde then gamle degen och meg i mellom och achter siin ord och ære ganske flegit och haffwer han herr Vincent. bode ffor kong och bisp.

Jtem om ieg maa haffwe iurisdictionem offwer de presthe och klerchke som tiene till kongens capelle eller andræ verslige herrer ad corrigendos excessus eorum.

Jtem hurelund ieg skall skicke megh der med ath ectheschap fforkrenkes ffrilleliffnidt thet bruges alth fformygit kirker och kirckegorder violerist ffrenskap och fadderschap rechnist ffor føgit, kristneretten haffwer icke mygen gongh i mith sticht føgit er ieg eller min vmbodzman hørder, kan eder nad deth væll tencke ho deth voller. Item om ogiffte qwinner i Bergen haffuer theris siduane vorid till thenne dag ath the haffue giffwit till domkirchken quar ffor segh en marc vax eller des verd alle aar om midfaste tiidt var thet en stund i bisp Aslachz tiid ath qwar aff them gaff en nobill saa got som v Bærengl. pa deth dee skulle nyde cristeligt embithe liffuendes och døde man nw vthi faste ieg personlige tilstedes var sende her Vincent. meg vwitende sin capellan her Søffrin med fire eller sex andre hans medfylgere i hwar den chro oc koffue i Bergen er och looth forbyude nogen skulle giffue en peningh til domkirken huilken deth giorde skulle giffue honom iiij gyllen for .4. & ther leed ieg och mine prester thet største haon och blussell aff køken knecter och puther saa ath ieg var glad ath ieg kom vell aff by och mine presther miste theris offer ther the skule liffue med och toge till tacke the finge icke hug ffor pæningæ.

Jtem om her Vincent, begærer nogit folk aff meg ath sænde dem vut i landith som han vill fige paa chronens besthe och ær thoa annet naar theth kommer till røne som han haffuer giorth tre eller fire reser i aar meg och mith folk till stor kostnidt och skade om ieg maa honom deth sware ath ieg vill vergie megh effter min macth ffør min eigen dør ffor rigens fiinder. Man naar oder nade meg byuder och fleire gode herrer gøre sith folk vut thaa skall mith folk gernæ være till redhe.

Jtem om verdzens vidermøde sorg och offuerwold vill framdeles saa sworligæ vnder øgen vere som hær till veridt haffwer oc iegh nødist till ath giffue stichtiidt op vore ieg begærendes eth goth raad aff eder nade hurelund ieg skulle meg vtj skicke anthen skriffue eder nade till med aapen besigld breff eller sige deth op in capittulo i saa maate ath ieg hade nogid aff stichtid ath fføde meg medt ffortj ieg hade mygith goth fforen ieg thet anammide. Man konung Christiern folk och her Vincent. ffatehur swene haffue saa spelid med meg at føgit ær effter.

Jtem eder nade ville verdist till ath skriffe her Vincent. till at effterdi han halp mester Hans i deth degendømidt han ville gøre som en god herre ath hielpe till ath mester Hans ville bliffue med ord och ære och holde siin besiglede breff eder nade och meg vthen kraff thet samme begeride ieg gerne eder nade ville skarplige skriffue magistro Johanni till oc capittulo effterdi ath ieg er fføgit hørd.

Jtem om her Vincent. sender sinæ hoffmen in vtj de smaa leen iegh haffuer som ær Hardanger och Nordfiord ath kreffue gingerd som han annenstedz giort haffuer quad eder nade tycker der om hwn vth skall giffwest. Och haffwer her Vincent, tagit eith deth beste prestegeld i Nordfiord som Gloppe heter och forlent thet lagmannen i Bergen

som icke vor keriste nadigste herre kongins breff inne holler som ieg eder nader nw senner med nogre papiirs breff och vischriffter och magistri Johannis beplictelsse.

Jtem quad eder nade tycker ieg skall suare Torleiff Islendingen om thet han begærer som hans breff luder som finsth bland andre och om eder nade vill nogeth skriffe her abot i Lyse till.

Jtem verdugste herre begærer ieg altinges gerne en copie aff vor nadigste herre konng Ffrederiichs reces ath ieg ffatich man motthe vithe qwar iegh retther meg effther.

Jtem om saa skeer ath eder nade skriffer her Vincent. till ati ville vællgere ath redre om deth offer meg hører ath haffue triding aff qwar stock bode aff kirker och capeller vtj mith sticth och de klerker som thiene till kongens capelle eller annen stedz vtj byen ath de motte bliffue sub diocesani obedientia som gode documenta finst vppa i Bæren domkirkie.

Bagpan med Erkebispens Heand: Informatio dominj fratris nostrj epi- scopi Bergensis.

(1) Fra [igjen udslettet.

Hr. Vincents Lunge forklarer Erkebiskop Olaf sine Betænkeligheder ved at lade Hr. Hans Knutssön, der er en Tilhænger af Kong Christiern II, nyde Indtægten af Dekanatet i Bergen, erklærer sig villig til at underkaste sig Kongens og Rigsrandets Afgjörelse med Hensyn til sin Uenighed med Biskop Olaf af Bergen, omtaler Kong Christierns Folks Ophold ved Agdesiden, sine Bestræbelser for at forjage dem og Almuens Villighed til at gaa dem tilhaande, den Stavangerske Biskops Forhold, Salget af Erkebispens Skib i Holland og Hr. Thure Jenssöns Fordringer, sender Erkebispen og hans Kapitel det Sölotöi, Fru Ingerd Erlendsdatter har testamenteret dem, samt nævner Erik Ormssöns Sag, som han af flere Grunde helst vil lade urört, og de Svenskes Bygning paa Karlsborg i Viken, som han vil söge hindret.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1864. a). Helark; udvendig forseglet med Ringsignet. Kun Underskriften egenhændig.

572. [Hösten] 1526. Bergenhus.

Mynn ydmigh weluilligh hiilsszen ethers nade alltiid tilffornn. Høgwerdige met gudt ffader kære nadige herre. Som ethers nade scriffuer om then contracth her i Bergen gangen om decanatet oc thess penss som aarligen giffues *skulles her Hans Knutsszen hwilchen som ey holdenn er at ieg thet saa met mester Hans Arnessen forskaffue wille at forme penss effther breff oc segels lyelsse motte eders nade som ther fore borget haffue wden skade betalt bliffue etc. Tha werdes

ethers nade wide at forme her Hans Knudtssen war forste aar effther som contracten giorth war behyndret oc saagoth som fanget aff werduge fader biscop Laue Wrne thii han begerede passzport aff wor nadigste herre at drage till sancte Jacop actendes ther met at giffue segh tiill hegborne ferste kongh Kristiern som hans broder Hans heroldt end nw hossz er ligerwiissz som Jørgenn scriffuere giorde. meg then tiidt icke radeligth wære hannem tha bode fore Danmarcks oc Noriges fiende holdes met sligh en penssz imodt ossz selffuer at besterche. Noger stwnd ther effther screff ieg wor nadigste herre till [om1 en swm gulld kongh Christiern oc Iørgen scriffuere haffde standendes hossz noger kieffmend i Hamborg oc her Hans Knutssen haffde handscriffther po, ffore then sagh bleff hand till wor nadigste herre forscreffuen at han sligh breff skulle lade tillstede komme oc sette ther sterck borgen fore. Ther met forwerffuede hand breff aff wor nadigste herre tiill ederssz nade oc andre flere om forne penssz decanath siendes sligh breff at skulle beffindes hossz werdige fadher biscop Oluff her i Bergen endogh hand them well selffwer haffde. The effther thii at sliigh hanssz andslaghe fwndes falske oc hanssz broder heroldenn end nw er hossz kongh Kristiern wedt ieg icke hwar hand nw er eller hworledes han stor met wor nadigste herre oc Danmarcks radt. som wii ther om enche besketh formerchendes worde er thet tilbørligt at then gode mandt som nw decanath haffuer endogh han ganske lidet formoer holder synn ordt oc breff oc ederssz nade thet løffthe skadesløsth i alle made andre radt skall han icke fange aff megh om the ærende. fframdeles scriffuer ederssz nade om then twedrecth som haffuer wæridt imellem werdige fader biscop Oluff oc megh ath iegh then wille vpstande lade indtill wor nadigste herres tilkwmsth eller alth Noriges radz forsamlingh ladendes then hellige kircke widt syne friiheder oc preuileger hwilcket iegh effther ederssz nades radt gerne gøre will. Dogh er meg oc flere ganske besuorligt at antsee purissimum innocentissimumque Christum pro spurcissimi meretricij sanguinis nefando precio venumdari propalam perinde ac non plus sat esset semel per Judam ludeis traditum wenditumque fuisse. Fforhober meg tiill gudtz hielp ner thet reth for ethers nade oc andre gode herrer kommer ther well skyckes eth goth midelld och gode rettebødher paa. Jtem er her i landet wiidt Liste komne the forredher som igenn bleffue aff Kniphoffs oc Pether van Høls selskaff. Fførste gangh sende ieg aleniste wdt myn moders oc mynne tiænere thii ieg tha inghen anden hielp fange kwnne komme the flux tiill manglings till hobe po en sleth marck soo ther bleff slagne x aff theres oc v aff mynne ther met motte mynne

tienere wndrømme hiem igenn. Nw haffuer ieg vdsenth thet ny skiff then Bergergriff som jeg selffuer bygge lodt met bøsszer werige ederss nades bispens aff Bergen nogre oc myn moders oc mynne tiænere well bemannet thertiill en liden iacth met xviij karle soo megh forhober wii fange noger hwswalelssze aff the skalcke. Bispen aff Stawanger screff ieg tiill xiiij dage for end myth skiff affloff om xx karle som skulle mede skibeth i Karmswndt. Swar fich iegh met alldeles ingen bestandt. Bødt ieg hanssz nade i myth breff at mynne tiænere met hansz nades skulle troligen tilhielpe at tinge the thw lenn Mytzysell oc Robygdelagenn wnder hanss nade igen hwilchet oc indteth hielpe kwnne. Ther meth mister bode wor nadigste herre aff the lenn skatthen oc affgiffthen oc then gode herre selffwer renthen allmwen er the forredder pa kongh Christierns wegne ganske willigh och gere thennem stoer bestandt bode met ordt oc werch welwillige wnydde oc wtwingede och forroder worth folck stesze i fiende hender. Bliffuer thet icke snarlige straffuet the gove the flere gaine met segh. Jegh holler thennem som ossz saa affalle for slymmere forredherre end the andre. tiill at giffue ederssz nade mynne graners wbestandigheth oc forsømmelsse tiill kende thii at hwes noger skantze her i rigeth ther fore forseth bliffuer gelder thet wisseligen ossz bode oc till ewentyr thennem intelligo qui loquor ganske rynge haffde noger aff the gode herrer Noriges radt megh behoff i myn herre oc kongh oc Noriges riiges beste oc bestandt wille iegh alltiidt offuerbodeligh rede were met aller macth hannem bestandt atgere oc wndsette. Motthe megh thet skell igen wederffares som ieg gerne hwer godt herre gøre wilde skulle thet end worde so meget thessz beidre. Jtem om ederssz nades skiff som jeg lodt sellje i Hollandt skall ederssz nade wide i sandingen at iegh fore alth skibet met sind forberingh met bygningen holchs wiissz lachell twff alle segell oc anchere oc skiffs ridskaff fich ieg [iche1 wden ije xxxvi koffmanssz gylden beløber segh iije oc x marck Danske som mynd koffmand met rodtzens aff Amsterdams breff segell oc leffwendes rest fore Hans Bagge oc John Teiste effter myn befalning bewiiste hwadt profiith her pa ferdom er kand ederssz nade well besinde skiffuet bleff strax wphwgget tiill brennewidt. Ther wille ingen mand woge Dogh kære herre setter iegh alltingh i ethers sind halssz ther poo. nades egne hender, ther om wille wii well effther ederss nades egen begere forligges. Jtem fich iegh her Thwre Ienssens scriffuelsse om Giske oc Giske godtz hwilchen ieg nw edhers nade sender met en copie aff the andswar som ieg hannem ther pa gaff² hanssz tienere afferdigede ieg fore hanssz persone ryggelige, begerer iegh gerne ath

542 1526.

wide ederssz nades gode tycke ther wdi efftherthii handlingen er scwinde oc riigeth sammeledes merckeligen anrørendes. sender legh ederssz nade thet forgylthe credentze som erligh oc welbyrdigh quinne ffrwe Jnger Erlandz dotter hwes siell gudt nade gaff ederssz nade i testamente. Sammeledes eders nades hederlige capitell eth forgylth stettekard som hwn gaff tiill commwnet i Trwndhiem. Jtem om Erich Ormssen iegh skulle skaffue hannem reth aff noger bendher oc tilstede at fange her i garden eth borge winde hwrledes hand her Hanssz Knutssen tienthe. Screffue alle the dannemend i Wiga skiberede boendes i Sogen megh oc menyge lagretten till sydendes lagtingh i laar wnder ny indseyle at the ingeledes framdeles wille samtycke hannem fore theris foget thii hand holth sthesse stoffue steffninge met thennem ingen lagrettes mendt nerwerendes oc icke wille søge syne sager tiill tynge begerendes ther rettebøder paa etc. breffuet er her hossz megh. Schødt iegh thet mold wp indtiil ederssz nades tilkwmst efftherthii han war i eders nades tieniste. Thet borge withne begerede han før hand affdrogh forwnder megh storligen hand thet end nw begerer efftherthii ieg i beste menyngh hannem affrade ther effther ydermere at stande. Haffde iegh [thet1 icke met thet første fore werdige faders bispens aff Stawangers skylld som hand noget forwanth er oc fore hanss wngdoms skylld met the hoffmend som fore megh her i slotzlagenn loge affstillet haffde hannem en skarp gorssreth offwerganget oc befryctendes er end nw saa skeer ther som hand thet endeledes begerer hwilcket legh dogh besynderligen fore (e)derss nades skyld gerne will forwende. Jtem haffuer iegh screffuet wor nadigste herre till om thet sloth Karsborghe the Swenske bygge i Wigenn hanss nade wilde that met budt oc scriffuelsse hossz kongh Gøstaff forwende. Twiffler megh inthet po at ederssz nade io haffuer giorth thesligiste. Kære herre ihwadsomhelst mode iegh kandt wære ederssz [nade¹ tiill wille wenskaff oc ydmigh will ieg alltiidt offuerbodigh redebonn befindes. Pulssa dignoscere cautus quid solidum crepet et picte tectoria Lader myn modher ffrw Jnger myn hwstrw oc jomffrwerne grøsse ethers nade met mange twsindt gode netther. Valeat sublimis tua paternitas Tytoneos in annos in quos semper honos nomenque tuum laudesque manebunt. Ex arce regali Bergenhws anno wirginej partus sesquimillio xxvi.

Vestre sublimitatis totus vsque futurus Vincentius Lungius eques.

Udskrift: Verdugeste met gudt ffader oc herre her Oluff met gudtz nade erchebisp i Trwndhem oc pawslige sedis legatth tilkommendes.

Bagpaa med Erkebispens (?) Haand: vm Giske oc Giske gosset. Med en anden Haand: littere regales et aliorum super decanatu Bergensi.

(!) Fra [tilskrevet over Linien. — (2) Se ovenfor No. 568.

Hr. Thure Jenssön (af tre Roser) beder Erkebiskop Olaf af Throndhjem at varetage hans Tarv ligeoverfor Dr. Vincentius (Lunge) baade med Hensyn til den tidligere faldne Arv efter Karl Knutssön (af tre Roser) og den, der nu er falden efter Fru Ingegerd (Erlendsdatter), i hvilken Anledning han har erhvervet Kongens Stevning over Dr. Vincentius til at möde ham for det norske Rigsraad.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Samļ. No. 1837). Halvark med udvendig Forsegling.

573. 18 Oktbr. 1526. Lindholm.

Min ytmyke kierlig helssen nw oc altiid førsent met wor herra. Verdighe fadher gode besunnerlig ven tacker iak edher ytmykelige før thet edher nade gaff min son till kenne om then arf meg tilfallen er either fru Ingegerd hues siel gud nade sa haffuer iak ther fore hafft mit budt tiil høgborne første konung Frederiik oc latiid henta hans nades stempning offuer docther Vintentius at han skal sta meg eller min fulmectigh till retta in før edher nade oc Noriges riikes radt pa beleglig sted oc tiid ner edher nade etc. thet best bekomme kan. Sammeledes fiik iak oc hans nades opne breff førbiudendes docther Vinten: oc alle andre noget ferholdt giere pa ferscriffne gotz oc arff. ey heller pa thet arff oc godz som esther Karl Knutssen fal, oc serdeles ith folghe breff tiil docther Vintentius at han the losse penninge eller godz ey lengher førhindre skal. Teslikes haffuer iak sielf screffuet honum ther tiil om at han en nw thet vplate skal om han edher nade thet ey for antwordet haffuer som iak edher nade aff Stocholm tilscreff oc kierlige begierede. Ther fore bedher iak edher nade ytmykelige ville verdes taghe siig thette vmach vppaa thenne sak fulfølghe j rette tiil en god fulkommeligh ende oc met thet første late noghen edher nades fulmectige tro tienere that annamme oc feredt edher nade tiil hande tiil Trandem alle løssøre effther førscrifne frw Ingegerd. Sammeledes annamme alle faste godz meg tiil hande som min godhe store tro er. Huad møde eller vmak edher nade eller edher nades tienere haffue (fore) min skul i slige motte viil iak nest gudz hielp thet kierlie førskulle badhe met gønst oc gaffue at edber nade teslikes edher nades

tienere meg tacke skulle oc altiid vare edher nade tiil ytmigt oc kierlig efther min førmoge saa lenge iak leffuer thet gud kenne oc sancti Oleff them iak edher nades verdighet ewinnerlige befaler. Hastelige aff Lindholm die Luce ewangeliste anno domini mdxxvj vnder mit singnet.

Ture ridder. Jensson

Pan en vedlagt Seddel: Kiere verdige herra esther thet bade høgmectighe førstes bress rører om stempningen togh iak stempning før thet meg er førhollet met gamle arst som iak slik hans nades bress pa j Malmø oc før thet meg twissueler at han en nw førholler meg thet som tilsorende kierlige begierendes at edher nade vile sa *lenpet at han ther ass icke kan taghe tilselle annerlunde en swar till then vpbyrd han vpbødt hassuer af her Knwt Alsons godz mit rette arst met konung Frederiks bress som thenne coppie vtuisser her met følgher oc aldeles nw strax vplate j edher nades hender alle sru Ingegerds godz oc løssøre vthen alt hinder om icke sa sker tha ma stempningen brwkes pa alle sørne godz oc løssøre.

Udskrift: Reuerendissimo in Christo patri ac domino domino Olaffuo dej gracia alme ecclesie metropolitane Nidrosiensis archieppiscopo amico et fautori suo singularissimo cum omni reuerentia et h(onore).

(Hr. Thure Jenssön) beder (Biskop Olaf af Bergen) at være hans Bud behjælpelig og i Forening med Lagmanden og Borgermesterne at præsentere Dr. Vincents (Lunge) Kong Frederik I.s Brev, der forbyder ham at befatte sig med Arven efter hans Frenke Fru Ingegerd (Erlendsdatter), hvilken skal overleveres Erkebiskop Olaf af Throndhjem, der i Forening med Bispen af Bergen af hende selv ere bestemte til Exekutorer.

Efter Orig.(?) p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1838). Uden Underskrift eller Segl. Samme Haand som foregaaende Brev.

574. 25 Oktbr. 1526. Lindholm.

Myn ytmykelig kierlig helssen altiid før sent met vor herre verdighe herra godhe ven verdes edher nade vithe at verdighe fadher her erkebiscop Oleff gaff meg tilkenne om sanctj Laurentij tiid met siit scriffuelsse at fru Ingegerd min frencke var affliden hues siel gud nade oc hadde j sin velmoge oc yterste tiid tilbidhet oc vtkoret met fulle makt hans nade oc edher nade før sine testementarij, oc docther Vintencius lot annamme strax efther hennes død løst och føst mot hennes yterste begiere eller edher nades samtycke ther iak skulle vare retter arfuinge tiil efther hans nades vnderuisning scriffuelsse oc Noriges lagh.

Ther fore haffuer iak pa store kost oc tæring latiid henta høgborne førstes konung Frederigs førbudz breff offuer docther Vintentius sa at han skal inthet befatte siig met førne arff eller annet godz meg tilhører vthen strax antworde thet fra siig førne verdige her [fader1 erchebiscopen som iak min fulle makt og befaling met mit opne breff gestuit bastuer. Teslikes sware forme docther Vintencius j rette huat han haffuer meg tiltale, oc giere oc late pa myne vegna i alle forne saker kierlige begierendes edher nade ville verdes vare tisse bud behelpelig til thet besta oc taghe met siig gode men lagmandnen oc borgomestere oc presentere førne høgborne førstes breff før docther Vintencius oc gefue meg bescrefuet huat swar han ther vppa geffuer at force verdige fadher erkebiscop j Trandem kan rette siig esther oc iak teslikes. Hues mede oc vmak edher nade hafuer før min skul i thenne sak viil iak gerna oc kierlige førskulle j alle motte sa lenge iak leffuer thet gud kenne oc sancti lacob then iak edher nade ewinnerlige be-Hastelige af Lindholm torsdaghen før apostolorum Symonis et lude dagh anno dominj mdxxvj vnder mit insigle.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Hr. Thure Jensson (af tre Roser) til Sem (i Vermeland), Sveriges Hofmester, giver Erkebiskop Olaf af Throndhjem Fuldmagt til paa sine Vegne og i Henhold til Kong Frederik I.s Brev at modtage alt Jordegods og l.ösöre efter Fru Ingegerd (Erlendsdatter) tilligemed Giske og alt andet Jordegods nordenfjelds, der er ham tilfaldet ved Arv.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1839). Med bagpaa trykt Segl. Samme Haand som de 2 foregaaende Breve.

575. 28 Oktbr. 1526. Lindholm.

Jak Twre lensson pao Seem riddher oc Sweriges hoffmester ger vitherligt met thette mit opne breff at iak ytmykelige bidhet oc fulle makt geffuit haffuer verdigiste fadher j gud her erkebiscop Oleff j Trandem vpbære oc anamme alle fru Ingegerds min frenckes gud hennes siel nade iorde godz oc løssøre teslikes Giiske oc al ander iorde godz nordenfieltz som meg efther Noriges lagh tiil arffs fallen ere efther som høgborne førstes konung Frederiks opne breff vtuisser hund hans nade j førscrifne sak ther met gørendes vordher pa myne vegna som lag tilsige skal fast oc stadygt blifue ved fulle makt likeruis som iak personlige tilstede vare. Tiil sannen her om lather (iak) trycke mit insigle pa ryggen aff thette breff. Geffuit pa Lindholm die apostolorum Symonis et Iude anno dominj mdxxvj.

Det danske, i Odense forsamlede Rigsraad beder det norske Rigsraad at hjælpe Hr. Holger Holgerssön (Rosenkrants) som sine Broderbörns Værge til at erholde det Gods i Norge, der tilhörer deres afdöde Fader, Hr. Otte Holgerssön (Rosenkrants); han vil da siden være villig til at stande enhver til Rette, der maatte gjöre Fordring derpaa.

Efter Orig, p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 1765). Forseglet med 18 Segl i 3 Rader med 6 i hver.

576. 29 Novbr. 1526. Odense.

Sincerissimis nostris dilectionibus cum debitis reuerentia et fraterna charitate in domino premissis. Kiere herrer brødre och synderlig gode wenner widher att oss elskelige her Holgerdt Holdgerdtsen riddher haffuer for oss clagendes berett att hans brodhers her Otte Holgerdsens (hwes siell gudt nade) børn for hwilke børn han werye er, er till faldene nogen arffue effther forne theres fadher i Norghe pas hwilket arffue forme her Holgerdt paa forme børns veigne giøres hindher oc forlangh swo han thet ey wdfonge kan och haffuer ther pas till forne giorde sigh stor kost och tæringh och noget andet gotz oc pendinge som forne her Otte fich ffrwe Engerdt i Bergen att giemme etc. Thii bede wij ether alle och hwer serlestes kierligen och gerne atj for thenne wor scrivelssze skyldt wille helpe hannom swo meget i samme sagh som logh och rett er swo han mwe vdfonge hwes arffue hans brodhers børn mett rette tillfaldne er effther thi han er theres rette laffwery(e) oc ey giøres ther ythermere hindher eller forfang paa. Och ther som same arffue mwe følge forne her Holgierdt tha scall han mett slectinge och wenner forwissze mett zegell och breff att stande till rette om nogen anden kan vitne thet i nogher retther gangh thet wille wij mett ether alle och hwer serlestes kierligen oc gerne forskylde. kiere herrer brødre oc gode wenner ehwes made wij kan were ether till ville oc tiennest wille wij altidt gerne giere. Jn Christo valete. Ex Ottonia quinta feria post Katherine virginis anno etc. mdxxvj nostris sub secretis et signetis.

Consiliarij regnj Dacie Ottonie congregatj.

Udakrit: Reuerendissimo reuerendisque in Cristo patribus dominis archiepiscopo episcopis abbatibus strenuis militibus militaribusque regnj Noruegie consiliariis dominis fratribus et amicis nostris sincerissimis.

Bagpaa: conciliariorum vm her Ottes barn. — fruw Jngerd Erlendz dotther.

(1) Seglene tilhöre fölgende Rigsrander: 1—4) Biskopperne Iver Munck i Ribe, Jens Anderssön (Beldenak) i Odense, Stygge Krumpen i Börglum, Aage Bilde i

Aarbus, 5) Prioren af Antvorskov, 6) utydeligt, 7) Ulfstand (Oluf?), 8) Predbjörn Podebusk, 9) Kaud Henrikssön Gyldenstjerne, 10) Tyge Krabbe, 11) Joachim Rönnow, 12) utydeligt (Hans Bilde?), 13) Bilde (Anders?), 14) Bilde (Knud?), 15) Axel Brade, 16) Trud Ulfstand, 17) Otte Krumpen, 18) Olaf Nilssön (Rosenkrantx). De 6 geistlige Rigsraaders Segl i rödt, de 12 verdsliges i grönt Vox.

To Lagrettemend bevidne, at Anund Ketilssön solgte 12 Markebol Jord i Söndregaarden i Gardejord i Hallelands Grænd paa Raudlandsstrand, der var hans Hustrues Odel, til Thorgrim Ormssön for 8 Mark Guld og 7 Alen Klæde i Odelslösning.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Begge Segl mangle. (Jfr. ovenfor No. 362 og 426).

577. Uden Dag 1526. [Raudlandsstrand.]

Ollom monnom them som thetta bref se eller høre sender Tormoder Drengson Tyostofuer Torgerson logrettismen : a: g: oc sine ad mitt varvm i hia sagum oc hørdum a ordh oc handerbandh thera i mellum Anwndh Ketilson oc Torgrime Ormson med the skylorde ad Anwnder selde Torgrime Ormson xii mark boll iarder i swdergardenum i Garde iordh i Hallælandz gren a Raudalandz strondh med lutum oc lunnindum som ther til liger eller leget hefuer i fra fonno ok nio vtan gardz oc innan med fiske oc fygle oc alle vedesteder allt fritt oc frelst firi horium manne oc allom loglikum [agongom¹ i fra fird Anwnde Ketilzson oc hans erwingum oc epterkomandum oc vnder fird Torgrimer Ormson oc hans erwinger oc epterkomandum til ewerdelyghæ ego oc engo vndan skyldo, jtem kendis oc fird Anwnder Ketilzson i samma handerbande ad han hafde opboret af Torgrime Ormson viii mark gulz firi thet xii mark boll i fird Garde iordh. jtem gaf oc Torgrim Anwnde vii alna klede i odals løsn ti thet var hans kono [odall.2] item thetta war skylordh thera Anwndz oc Torgrims oc ther kwadh Torgrymer ja vidh oc viter mere saningh her wm hengium mitt okor insygle firi thetta bref anno domini mdxxvi.

(1) Tilskrevet over Brevet med Henvisning hid. — (2) Tilskrevet under Brevet med Henvisning hid.

Aslak Leidulfssön erkjender, at han har solgt til Olaf Thormodssön 6 Markebol i Laufvik i Skafse Sogn og derfor oppebaaret 6 Mark Guld i Betaling, hvorhos Olaf forpligter sig til först at tilbyde Slægten dette Gods, om han atter vil sælge det.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Levninger af begge Segl vedhænge. (Jfr. Dipl. Norv. IV No. 1076; VII No. 517, 556, 635; VIII No. 498).

578. Uden Dag 1526. [Thelemarken].

Thet kennis egh Aslak Ledwifson ad eg hefuer selt Olaf Tormodzson vi markboll i Laufvyk i Skafsa soka med lutum oc lunnindum som ther til liger eller legit hefuer i fra fonno oc nio vtan gardz oc innan med fiske oc ffygle oc alle vedest(a)der altt fritt oc frelst firi horium manne oc allum loglykum agongom i fra mer Aslak oc minum erwingum oc epterkomandum oc firder Olaf Tormodzson oc hans erwinger oc epterkomandum til ewerdelica ego oc engo vndan skyldo sa mykit som lyger til thet vi mark bolet i Lawfuik jtem thet kennis egh oc fird Aslak ad egh hefuer vpboritt af firdum Olaf Tormodzson vi mark gulz i sølfuer oc fee kledneder foc i kon kyrlagh med1 oc kennis egh oc firder Aslak Ledwlfson meder minne ia oc hander bande ad egh hefuer op boritt af fird Olaf Tormodzson firste sall oc seneste oc all ther i mellum som i kop okan kom. jtem verder oc fird Lefuigh fall af Olaf Tormodzson the engom ad sælya adrwm en ather vnder sama folkyt som [hon2 vt kom oc verder hon fall som fere seger oc ytter mere saningh her wm bedis egh goda manne insigle som sa heter Tyostolfuer Torgerson med [mino3 insygle hengendes firi thetta bref anno domini mdxxvi etc.

Jtem gaf oc Olafuer Tormodzson mik i pundz ketil [oc eine iiii la . . . a gryte oc eine skynbleyo¹ i iwirgiof.

(1) Fra [igjen udskrabet, — (2) Tilskrevet over Linien. — (2) Tilskrevet under Linien.

To Lagrettemend bevidne, at Egil Arnessön solgte til Thorald Soenssön 2 Markebol i nedre Medalthoet i Klefgrænd i Heglands Sogn (Moland), hvilket er dennes gamle Odel, og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Begge Segl vedhænge utydelige. (Se Dipl. Norv. I No. 857, III No. 1115 og Brev af 1528 nedenfor).

579. Uden Dag 1526. [Thelemarken].

Ollom monnom them som thetta bref se eller høre sender Germwndh Torgylsson Østen Wifson logrettes men i Telamarken quede gudi oc sine ad [mitt1 warvm i hia sagum oc hordum a ordh oc hander bandh thera i mellum Egill Arnesson oc Toralder Swenson med the skylorde ad Egill Arnesson selde Toralde Swenson ii mark boll j nedre Mædatwet i Klef gren oc i Heglandz sokn med lutum ok lunnindum som ther til lyger eller leget hefuer fra fonno oc nio vtan gardz ok innan med fiske oc fygle oc alle vedesteder alt fritt oc freist

firi horium manne ok ollum loglikum agongom i fra Bywle Arneson oc hans erwinger oc epter komandum oc vnder. Toralder Swenson oc hans epter komandum til ewerdelica ego oc odall ty ad thet ær hans gamalt odall jtem kendes ok firder Egil i samma hander bande ad han hafde op boret af Toralde firste sall oc seneste oc all ther i mellum som i kop thera kom oc ytter mere saningh her vm hengium mitt okor jnsigle firi thetta bref anno dominj mdxxvi.

(1) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hid.

Kong Fredrik I underretter Biskop (Hans Reff af Oslo) om, at han paa Hr. Olaf Galdes Begjæring har sendt sin Fodermarsk Nils Ibssön med en Del Folk til Norge for at beskytte Indbyggerne mod Skipper Klement og andre af Kong Christiern II.s Tilhængere; til Foraaret skulle nogle Skibe fölge efter, hvorfor Biskoppen anmodes om i Forening med Hr. Olaf Galde at hjælpe Nils Ibssön til at indkræve en Gjengjærd af Almuen söndenfjelds til Brug for Skibsfolket og at lægge de allerede opsendte Folk i Borgeleie paa beleilige Steder.

Efter samtidig Afskrift p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2085). Kvartark, uden Spor af Forsegling.

580. 16 Januar 1527. Gottorp.

Ffredericus dei gratia Danorum Gottorumque rex electus rex Noruegie dux Slesuicensis Holsatie Stormarie ac Ditmertie comes in Oldenborgh et Delmenhorst.

Premissa reuerentia cum nostro syncero fauore. Kere herre oc fader maa i widhe att oss elskelige her Oluff Galle ridder vor mand oc raad haffuer tilscreffued oss oc bechlaged att vore kære vndersaathe Norges indbyggere skeer stoer offuerwold aff skipper Clemet oc andhre k: Cristierns forwanth oc haffuer ther fore begæred aff oss att vii ville skicke ther noghet folck i landhet som kwnne ligghe oc affværghe landz skadhe oc forderffwing om noghet po komme. Thi haffue wii nw jndskicked oss elskelige Niels Ipssen vor formarsk ther ind i landhet mett nogher vore skytther som skall bliffue liggendes ther till san længhe po foraared tha achte wii att indschicke vore skiib vnder Norges sidhe att nedherlægghe skipper Clement oc hanss skelskab oc skall forae Niels Ipssen opbære en gængærd aff almwend syndhenfieldz till att bespisze vore skib mett i forasred. Thi bede wii eder kerligen all i mett oss elskelige her Oluff Galle ville skicke samme vort folck i borgeleie till po foraared vore skib komme doch saa att the komme all ligghe hoss huer andhen saa the kwnne komme huer andhen till

hielp om behoff gøres oc værer forse Niels Jpssen behielpelig att hand kand vdfaa samme gengærd wii haffue i lighe maadhe tilscreffued forse oss elskelige her Oluff Galle, thi bewiser eder her vdi som wii eder tiltroo vii ville dhet kerligen ighen mett edher forskille. Jn Christo valete. ex castro nostro Gottorp xvj die Januarij anno dominj mdxxvij. nostro sub signeto.

Fortegnelse pan det Gods, som fandtes pan Skibet Peter van Höll, da dette led Skibbrud ved Aberdeen (1526), overleveret Hans Michelssön af Dr. Alexander Kyngorne 20 April 1527.

Ester Orig, p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2265). Uden Underskrift eller Sogl.

581. [Beg. af] 1527. [Aberdeen?]

Jsta sunt bona contenta jn quadam nauj naufragata juxta portum Abirdonensem vocata Peter Houll

Jn primis in quadam cista hee res fuere contente scilicet toga vna de veluto subducta pellibus mardurinis pretio ducentorum fl.

Jtem toga de damasto subducta pellibus leopardinis cuius mante combinate fuere [cord¹ zonis aureis pretio ve coronarum

Jtem alia toga subducta similibus pellibus pretio iije coronarum

Jtem toga pro femina de albo damasto vndique circumornata (aureo veste¹ auro distinctim pretio je coronarum

Jtem tunica de veluto nigro auro similiter decusata femine apta pretio je coronarum

Jtem tunica vna sericina decusata veluto femine apta pretio xx^{ij} coronarum

Jiem due tunice feminis apte ex leuj serico quarum vna rubra altera nigra pretio xxtj fl.

Jtem tunica ex panno apta femine subducta pellibus gresiis nuncupatis wulgariter grow wark pretio decem fl.

Jtem pallia quatuor breuia ex veluto et serico subducta pellibus hermolinis pretio xxti.

Jtem x camesie serico et auro ornate pretio xxtj fl.

Jtem cantharus argenteus pondere xl vnciarum pretio xl fl.

Jiem vas potatorium argenteum cum suo coopertorio pretio xx^{ij} coronarum

Jtem duo alia potatoria vasa absque coopertoriis pretio xxti fl.

Jtem deploides due ex veluto et serico pretio xxti fl.

Jn alia cista

Jn primis duo ciphi argentej [et centum vncie argentj¹ ponderantes xxx vncies cum centum vnciis argentj pretio vncie j fl.

Jiem quatuor ducate ex auro valore iiijor coronarum

Jtem quatuor aurej Anglicanj qui angeli dicuntur pretio vj coro-

Jiem grossi Anglicanj centum valore x fl.

Jtem ex Dania et Germania moneta valore je coronarum

Jiem quatuor grossi argentei ponderantes vncias iiijor precio iiijor fl.

Jiem florene Renences iiijor

Jiem duo coclearia argentea ponderancia vncias tres precium iij fl.

Jtem pannus lineus valore xv coronarum

Jiem vine de veluto nigro quinque precio octo coronarum

Jtem subductura pellium sobolinarum valore quingentarum coronarum

Jtem pelles mardorine non conjuncte valore je coronarum

Jtem due vulpine pelles pretio medij fl.

Jtem ij lib. [spermicetj¹ spermatis ceti pretio vnius fl.

Jn cista capitanej

Jtem tunica vna ex nigro panno decorata vndique distinctionibus de veluto pretio x coronarum

Jtem toga ex rubeo panno circumornata veluto pretio octo coro-

Jtem deploides ex nigro damasto pretium iij coronarum

Jtem par caligarum nigrarum pretium j corona

Jtem cyathus vnus argenteus pondere xij vnciarum pretium xij fl.

Jtem vj camesie pretium vj coronarum

Jiem sertum argenteum deauratum pretium x fl.

Jtem in latibulo capitanej tria plumata cum omnibus requisitis precio x coronarum

Jtem duo paria lintheaminum precio ij coronarum

Jtem lodex ex corio precio quinque fl.

Jtem arma noua pro duabus personis precio vi fl.

Jtem arma brachalia noua precio i corone

Jtem duo collaria lorina precio i corone.

Jtem arma corporea enea pro duabus personis pretie vj fl.

Jiom due machine bellice precio vi fl.

Jtem cuspis aurata pretio j fl.

Jtem baliste quinque ence cum requisitis omnibus precio x fl.

Jtem duo canthari magni stannej pretio i corone

Jiem vnus magnus cantherus cupreus precio j fi.

Jtem peluis ex auricalco pretio medij fl.

Jtem paruum scrinium continens viij fl.

Jtem in eodem ex argento xxvj lotones pretio xiij fl.

Jtem pelles mardurine xiij precio vj fl. cum dimedio

Jtem par caligarum rubearum pretio j corone

Jtem nouum birretum subductum mardurinis pellibus precio ș coronarum

Tormenta in eadem nauj contenta

Jtem (3: jn) primis ex cupro magna tormenta quinque precio j £.

Jtem maxima tormenta ferrea que capitalia dicuntur xxiij pretium cuiuslibet v corone

Jtem tria tormenta ferrea que slangen dicuntur pretium cuiuslibet xxx corone

Jtem xxxvj que doublen serpentinis dicuntur pretium cuiuslibet v corone

Jiem ex hiis que hagbutten dicuntur ije — lxxxv precium cuiuslibet ij fi.

Jtem ex puluere pro pixidibus xiij cadj precio

Jtem nauis ipsa cum malis velis carbasis et ceteris attinentiis ad valorem taxatur j $\mathbf{m}$ fl.

Victualia in eadem contenta

Jtem iijo pitasones

Jtem viij laste carnium bouinarum salitarum

Jtem butiri due laste

Jtem anguillarum salsarum (xiiji laste¹ vij laste

Jtem allecum viij laste

Jtem ex piscibus qui bargarfysche vocantur xij laste

Jtem ex piscibus siccis nuncupatis ruk vim

Jiem ex piscibus siccis qui pettines dicuntur wigariter flundron vi

Jtem ex farrina siligines quatuor last

Jtem ex siligine ij last

Jtem picis naualis ij last

Jtem sepe ij last

L

Jtem picis liquidj qui wlgariter ter nuncupatur j last

Jtem cereuisie xiiijor last

Jtem cere libras nauales sine schippowndh iiijor

Jtem olej medium laste

Jtem ferri nuncupatj osmond medium laste Jtem cutium bouinarum salsarum jc Jtem cutium siccarum (duo¹ ijm

Jn cista tormentarij

Jtem xviij vlne pannj blauej coloris pretio iiijor fl.

Jtem salp niter que salpeter dicitur ad valorem iiijor fl.

Jtem jnstrumenta sue arti congrua ad valorem v fl.

Jtem tunica vna blauej coloris pretio iiij fl.

Jtem tunica et pallium pro muliere precio iiij coronarum

Jtem machina vna cum omnibus requisitis pretio ij coronarum

Jiem ancore quinque magne et vj minores ancore cum magnis cordis quinque que ab expertis taxantur ad jm fl.

Jtem crater ferreus pretio iiij coronarum Jtem caldaria cuprea ix precio ix coronarum Jtem olle cupree xij precio vj coronarum Jtem arma deaurata militibus congrua precio ijo fl.

Seorsum altera nauis vendita est preposito et ciuibus Abirdonee pro mille florenis et tertiam nauim subtraxerunt furtim seruitores degentes in domo prepositj

Bagpaa med Hans Michelssons Haand: Register paa skib oc godz som bleff vnder Skotland paa Peiter fan Hølle som doctor Alexander haffuer antwordet meg then xx dag Aprilis anno mdxxvij.

(1) Fra [igjen udalettet.

Jtem gladius precio i fl.

Hans Michelsson underretter Kong Christiern; II om hans Börns Velbefindende om Aftalerne med Hövedsmændene Hans v. Halberstadt og Kort Penning, om M. Christiern (Pedersons) Forfatning, Erkebiskop (Gustav Trolles), Skipper Klements og Jörgen v. Minkvits's Avind og Forfölgelse mod ham selv, om et Tilbud om Hjælp (fra Danmark), naar Kongen er beredt til at komme, om Landsknegtene og deres Villighed til at tjene Kongen samt om Dronning Elisabets Gravminde; han oversender derhos Kongen tildels efter hans Begjæring forskjellige Ting, hvoriblandt en af denne selv udarbeidet Oversættelse af en Del af det gamle Testamente.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2165). Helark med Spor af udv. Forsegl. (Trykt i Allens Breve og Aktstykker S. 461—66).

582. 6 Marts 1527. Lier.

Hogborne første naduge herre. Myn skyldige vnderdanige ewangelisske thienste vare ethers k. mt altiid redebon szoo møgit som gud meg forlenthaffuer och ieg Christi vnøtte thienere formaa.

Kereste naduge herre verdes at viide ethers nades hogborne bern ere karsske och swnde gud thess loff haffue, gwd aff sijn nade for-lene thennom och alle ethers nades fattige thienere thet samme altiid athere aff ethers nade.

Jtem sender ieg och nw ethers nade mester Gotskalcks scriffuelsse aff huilcken ethers nade kand forfare huessom hand haffuer beslwttet met thesse høffuismen Hans van Halffuerstad och Kordt Penning.

Effther ethers nades befal fick Hans xx gilden oc ther for vden gaff ieg hannom xxj gilden paa regenskab aff thet harnesk som ethers nade end nw ther aff skildig er hundrit gilden.

Jtem Kort Penning fick oc effter ethers nades befal xx gilden och ther offuer bad hand mester Gotskalch oc meg at vii ther offuer ville paa ethers nades vegne quitte hannom aff siit herberge for xij gilden huilcke hand ville troligen forthiene ethers nade aff her effther than paa thet hand her effter skall vare ethers nade thess villigere betaller ieg i herberget for hannom sodanne forme xij gilden.

Jtem mester Christiern beklagede och storligen for meg syn armod oc modgang than fand ieg rand och betaller hannom aff thend geld som ethers nade bliffuer hannom xij golt gilden och ther for vden fonger iegh hannom iiij goldt gilden at reysse met.

Jtem hworledes bispen ger seg vnette emod meg for syn hest hand haffde lont ethers nade til Berlin met Hermen Stenhoffuere haffuer ieg befallit mester Christiern mwntligen ath vndervise ethers nade om aldt thii thet falder for longt at scriffuc, och ethers nade less icke gerne longe breffue, men ieg forstaar han vil icke til Berlyn ighen, men sigher segh at ville her forbyde til hand fonger swar ighen aff her Peder cancellere met Hermen Stenhoffuere, men thet vil vel vare pynssedag førre end thet skeer, och icke skall heller vort felagt eller madlag vare szoo longt som hand tencker, hand haffuer en dødelig affwend paa meg, thet baffuer ieg nw megit formercht siden ethers nade reyssede her aff, skipper Clemmit met hans folck forsamblede thennom her pag meg och ville nøde meg til atholle thennom pag ethers nades kost, som ieg giorde i fyord thess verre etc. Thaa vor bispen til raadz met thennom huerdag, och radet vor besluttet paa meg, huorledes thee ville komme meg aff dage, och thee haffde sorydt thennom til sammens at ville tage ith skib pas theris halss, thas stod mester Gotskalch hardeligen met meg och forbywde thennom hardeligen at bruge sodanne støcke i key. mte lande, ethers nade til stordt fortall, och ther som thee sodant giorde, skulle thee fore ingendel haffue paaskud at vare eller kalles ethers nades thienere, tock fand ieg raad och brugte

ther til ith stocke, szoo at paa ij thyme rwm vor ingen szoo ken aff thennom som torde toffue lenger, eller obenbarligen gaa paa gaden, szoo halp meg gud at ieg bleff thennom quit met stoor lempe och lystighed, thee flyde alle aff by, och ingen satte effther thennom etc. thenne fare oc modgang forde meg ingen paa halssen vden bispen, som ieg vell en gong norsom tiden giffuer segh hannom offuerbewise vill, Men summa summarum narszom thet retteligen bliffuer vtspwrt, thaa er ieg fuldkommeligen vti then mening, athand er thend sandskylduge som haffuer forførdt her lørgen Menckwiss vd paa meg etc.

Jtem szoo beder jeg nw ethers nade ødmegeligen och formaner ethers nade fore all thend christelige kerlighed skyld, ethers nade ville lade forarbeidet hoss her lørgen van Menckvyss athan ville lade syn beuisning som hand haffuer emod meg komme for ethers nade, gerer thet aff kerlighed och for all myn fattige villige thieneste skyld och lader meg fattige mand icke lenger stande vti szodan sorg modgang och forachtelsse, Er ieg skildug til sodan sag som hand giffuer meg, findes ieg skyldug ther vti, than lader thet vden ald nade szoo straffes offuer myt lyff soo athuer som syn herre och hosbonde icke thiener met ere och troo maa szee ther ved, fynder och ethers nade myn orsage och vskyldighed vti sodanne her lørgens passegen, thas gører thet sammeledes fore Christi kerlighed skyld oc frelsser meg aff sodant szoo megit som mennisskeligt er. Jeghaffuer tock myn troo, hob, oc tilflucht til gwd formiddelst Christum at ieg skaal bliffue fortrøstit och hugswalit aff thenne løgenafftige paasegen, Her lørgen siger seg szodant at ville beuise met mine egne breffue oc handscriffter szodan beuisninger norsom komme til stede huadsom myn handscrifft er kenner elhers nade gansske vel, och huorsom myne handscriffler och breffue findes som ieg mange haffuer ingscreffuit effther ethers nades villiie, than skulle thee vare meg til ere, och icke til noger vanhere.

 556 1527.

vti dymeluge vil hand komme hiid til meg, och talle met meg ther om och ther som ethers nade vill than tilbywde samme selskab nogit [til ighen 1 huor effter thee skulle rette thennom, vill hand thas gerne for ethers nades gunst och villiie skyld, gere en reysse ing i landet, och til ethers nade igen ther som ethers nade kwnde here pas samme tiid giffue hannom siit affskeide, ieg lod hannom inttet ther aff forstan at ethers nade vor affreysder, ther fore scriffuer meg her om swar ighen huessom ieg skall giffue hannom ighen for andswar. Ellers oc om ethers nade vill scriffue eller tilbywde samme selskab nogit til, thaa kand ethers nade skicke meg breffuit, thii ieg troor vel athan skall icke ville giffue *giffue seg ther op til ethers nade athan skal bliffue forspevet och forførd athan haffuer varit ethers nade til ordz, thii at thet er en megit naffnkundig och bekendt kepman, Hand siger klarligen oc fast man ethers nade slan syn liid ther fuldkommeligen til, at norsom thee ere visse ther pas, at ethers nade er bereydt ther til, than skall ethers nade gandske korth ther effter here ith vonderligt spill af thennom begyndt.

Jtem verdes ethers nade at scriffue meg huorledes ieg skall skicke meg her effther met bispen, och hans hest som staar i Falcken paa ethers nades vnkost, til døyd er hesten icke foderit verdt som hand therer.

Jtem sender ieg och ethers nade Albrit Hondorps quittancier som ere xiiij som hand haffuer fongit meg at inglegge vti ethers nades skryn, regenskab paa hans vpbyrde aff ethers nade haffuer ieg aldrig seet eller anammit.

Jtem saa leber seg summa aff forne xiiij quittancier ijm xxv goldt gilden, oc vije xxxj gilden kurrentte.

Jtem ieg sender och nw til ethers nade iiij par punttoffeler och iij par skoo som ethers nade befol meg at lade gøre. Och met Hans kock sender ieg ethers nade thee Bonnonsske pølsser som heer offuer vore.

Och huessom ethers nade haffuer translaterit aff thet gamble testamentte sender ieg ethers nade met forne skoo och puntuffeler, ther vti ligger och szaa inglagde Albrecht Hondorps quittancier.

Jtem aller kereste nadige herre ieg beder ethers nade gandske ødmøgeligen at ethers nade vilde spare meg thend stund ieg er here, oc icke forwise noger høffuismen, eller store pwckere at betalle eller handle, thii at ethers nades eygit folck forføre meg szoo løgenafftigen fore thennom, szoo at paa thet syste vil thet tock komme meg at betalle met halssen, then befalling ethers nade giorde myn dreng til mester Gotskalch om thee høffuismen, hand ville tock inttet handle eller

gere met thennom for vden meg, thii at ethers nade icke haffde selff sagt eller screffuit hannom ther om, sammeledes gick thet meg och szoo meth skibmennen, hand sagde at ethers nade haffde icke ith ordt tallit til hannom ther om, Sammeledes beder ieg och ethers nade ødmegeligen gerne at ethers nade vil selff scriffue erckebispen til ethers nades villije hand for her aff vti dag och til Meckelle, ther vill hand lone penninge aff Marthen Læhwsse aff Stocholm, fonger han penninge til loens than bliffuer ieg hannom vell qwit szoo athand vil there fore seg selff, end tock gud kendit jeghaffuer inttet søndt hannom huercken mad vyn eller øll paa ethers nades vegne, men haffuer hollit hannom erligen noch, end tock ethers nade skall ther vt aff føye tack haffue ther fore. Jeg bed hannom xij golt gilden at revsse met, oc x goldt gilden fore then hest *hest Hermen reed at købe seg en anden fore som jeg sende hannom i gode Rinsske gilden met mester Christiern, och hand sende meg thennom ighen, ther fore ieg tackede hannom storligen, thii at ieghaffde selff stoor brøst paa penninge thii at siden ethers nade for her aff, løber seg myn vigifft hoss jxc gilden, for vden kosten, vyn, eller oll, som inttet er beregnit ther ebland, och aldt haffuer ieg vdredt och fornegit pan Christiern Vinther neer, som ieg och met første vill skicke fran handen aff huilcken myn vtgifft siden ethers nade foor her aff ieg sender ethers nade fortegnit vti thenne inglagde skryfft.

Jtem vii dag vore her och ij hoffuismend aff hoben fran thee Gellersske knechte och ville gerne hafft ord oc talle met ethers nade ieg sagde thennom plat aff ieg haffde vti sodanne theres verffue ingen befall aff ethers nade, soo droge thee samme dag til Meckellen at talle met mester Gotschalch, samme heffuismen sagde oc for meg at thee Gellersske bender komme paa Steffen scriffuere och Frans Holste som thee droge nw op til hoben, och ere bleffuen ylde slagne och saargiorde aff samme bender szoo ath thee neppeligen skulle beholle lyffuet, Henric Falck, som vor ambaszate i vinters met Hans van Halffuerstadt fran hoben vor then ene som nw vor skicket, *thaa sagde hoben vare rwmmeligen iiijm starck aff gode mwsterde knechte, szoo møgit forstod jeg vell athuosom haffuer thennom behoff, hand finge thennom gerne for en rynge penning, thee szege fast om ath thee kynde fonge en herre, Jtem Villom forrerer taller mig til om penninge til then stenbuggere vii Gent, ther om haffuer ethers nade intlet undernist meg. forste reisse Villom for til Gent met Mabwse fick ieg hannom xij kroner til stenhuggeren och vi gilden oc xvj str til thering then 28 dag Januarij oc then xi dagh in Februario fick ieg Villom lxxx gilden, nw siger hand athaffue giffue(t) en dell Mabysse ther aff oc mig sywnes then

558 1527.

mynste del stenhuggeren, jeghaffuer och betallit ijc gilden for albaster sten hand fick, Kereste naduge herre sender nw ingen bud ing *vti førre end ethers nade foruider seg vel om toget, ath ethers nades venner ey skulle komme til spilling ther offuer. Ethers k. mt her med gud befalendes bode til syel och lyff oc Jesu Christi nade vare meth ether euindeligen amen. Screffuit vti Lyre then 6 dag Marcij anno mdxxvij.

B. k. mts

villige troe thienere Hans Michelssen.

Udskrift: Till k. mt aff Danmarck syn naduge herre.

Begpaa: 1527.

(1) Fra [igjen udslettet.

(Kantsleren) Gotskalk Erikssön (Rosenkrants) underretter Kong Christian II om, at tre Afsendinge fra de i Stiftet Utrecht liggende Landsknegte, der skulle udgjöre 3 å 4000 Mand, have sögt ham for at erfare, om Kongen vil tage dem i sin Tjeneste, da de ellers ville skilles ad, hvorfor Kantsleren har lovet inden en Manned at skaffe dem Besked om Kongens Villie.

Rfter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2070). Halvark med Spor af udvendig Forsegling.

583. 7 Marts 1527. Mecheln.

Myn ydmyge tro tieniste edhers ko. mat forsendt met vor herre.

Høgboren furste kereste nadige herre i dagh ware her i Mechelen hoos meg Henrik Falk Schultes oc Metworst høwitzman ambasiater vdschicket till edher ko: mat aff then hoop landzknechte som ligge nw i stycht van Vtrect oc haffde en credentie till edher nade alh hues the met edher nade handlede oc beslutede thet wille then mene hoop holde och fuldgiøre oc the bogerede aff meg fortrøstinge oc boscheed, heller the motte snarligen skilles at oc forløbe etc. swarede ieg effter som edhers ko. mat meg befalede at jeg wiste them inghen fortrøstinge dog willde ieg gerne forscriffue sodane theris willighed till edher nade oc jeg forhoopte inden een monath at haffue budl fran edher nade igen dog skulle the ther poa inthet foreholde them. Siden ieg drack met them the sagde the meg at nar the kome till hooben igen the wille the haffue budt ind i Frankerige een som hedher Lackey oc wor sistes i Mechelen hoos edher nade met Frants Holste. tijd Frants Holste oc Steffen scriffuer nw sistes reede fran edher nade till hoben tha kome nogen bender ther i stycht van Vtrecht fore them

i wegen oc slooge Steffen saa han ligger fore dødt oc toghe fran hanom allt thet han haffde met seg, Frants bleff oc saær, mæn han vndrende dogh oc kom eblant hoeben.

Thesse sagde hartt at hooben skulle atskilies nær the nw komme tilbage oc haffue jngen fortrøstinge thij at hertugen aff Gelren haffuer slaget handen aff them oc screffuit them till at the skulle atskilies oc ey heller giøre hanss naboer the Vtrectsche nogen owerlast. Dog bade the meg poa thet siste at om jeg een om een monats tijdt finge budt at edher nade them wille bruge tha schulle [met thet første¹ jeg vden forsømmelse giffue hooben thet tillkenne, san meg sywnes the wille ickj gerne atskilies. The sige thee ere emellom iijm oc iiijm sterke the haffue sex fenlen oc the ligge nw icki langt fran Dortt om fyane.

Thette giffuer ieg edher nade vti een goed meninge tillkendne at edher mat ther efftir moo wijde seg at rette. Edher ko. mat gud alsom-mechtigste befalendes. Screffuit i Mechelen then vij dag Martij anno xxvij.

Edher ko. mates ydmyge tro tienere Gotschalk Brickssen.

Udakrift: An kor werde to Denmarken Sweden Norwegen etc. mynen gnedigesten heren.

(1) Fra f igjen udslettet.

Kantsleren Gotskalk Erikssön (Rosenkrants) udtaler sig for Kong Christiern II om den Hjælp fra Skotland, som han ifölge Dr. Alexander (Kyngornes) Beretning og medbragte Breve kan vente, naar han vil söge at gjenerobre sine Riger, beretter om Kongens Börn og meddeler forskjellige udenlandske Kyheder.

Efter Orig p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2071). Halvark, Konvoluten mangler. (Tildels trykt i Allens Breve og Aktet. S. 469-71).

584. 15 April 1527. Lier.

Mijn welwillige plichtige troo tieniste edher nades heghmechtighed altijd ydmygeligen forsendt met wor herre Jesu Christo. Heghoren furste kieriste nadige herre. Som edher koe mat schriffuer om doctor Alexandri ærinde etc. tha werdis edher nade wijde at thet er icki mijn skijld eller forsemmelse at edher nade icki haffuer fulkommeligen foæt at wijde doctoris Alexandri ærinde oc at han icki er igien affærdighedt. Han haffuer wijst Hans Michelsen oc meg alle syne breffue oc sagt oss meningen som the skulle indeholde. Ther offuer sagde han oss saa at ther som edhers ko. mat nw wille alwarligen tage

560 1527.

seg foore oc met andre herrer oc fursters hielp met, bofijte seg at indtage igen syne lande oc rige som rychtet ther vti Scotland war kommen tha wille koningen aff Schotland met the Scotsche berrer giore edher nade hielp oc bistand met iiijm eller vm mænd oc poz theris eigene skiib oc skytt dog at edher nade skulle lade besørge them met fittalie poa syn cigne pendinge till skibs oc hwor the skulle wære. Ther som edher ko. mat hær poa met sijn schriffuelse oc ko: oord wille forsechere koningen oc herrerne aff Scotland at edher nade wille nw drage alwarligen fram oc met macht tha twiifler doctor Alexander inthet poa som han siger at the Schotter joo skulle wære reede edher nade till tieniste met folk oc skijb hwor edher nade them will haffue dog som fore er sagt poa edher nades bekostninge oc fittalieringe met andre hemelige ærinde som han sagde seg at haffue till edher ko: mat. llær fore kand edher nade well bosinde hwad affscheed ieg kunde giffue hannom pos sodane merkelige bofslinge. Ther fore haffuer Hans Michelsen oc jeg rodd at han skulle giffue seg selff till edher nade at vnderwise edher ko: mat all boscheedt som han sagde seg at haffue i bofalninge ythermere mundeligen end breffuen jndholde. offuer er han selff aff Hans Michelsen [ærligen1 afferdiget oc forsørget met tære pendinge till edher nade. Thij haffue wij inthet pon then tiid screffuit om hanss bofalninge som wij meenthe han skulle selff bæst forclaare edher nade.

Wij forhoepte och met at thet skulle wære edher nades sagh till gode oc bestand at doctor Alexander met sodane breff oc bofalninge till edher nade aff koningen oc herrer aff Schotland kom diid vti thee lande till edher nade saa at andre herrer oc furster motte see at edher nade haffde flere wenner oc mæchtige, som edher nade wille gierc hielp oc bistand oc aldrig forlade.

Kieriste nadigeste herre meg sywnes at the breffue aff Scotland som edher nade sende oss copier aff, sønderligen koningens eyget breff, haffue icki møgen fast vortrøstinge vti thennom dog at doctor Alexander sagde oss sistes han haffde wijder oc ythermere bofalninge end breffuen jndeholde. Men sywnes saa at *han haffde edher nade nogen anden macht till syøs oc lodh them løbe vnder Schotland tha skulle edher nade vden twyffell fonge hielp aff the Schotter bode met folk oc skiib ehwort edher nade them wille haffue dog poa edher nades bekostninge met fittalie och vdredninge oc will gud the komme nogensted i lande tha wille the oc wære besoldet eller oc thee fordærffue hwad the offuer-komme och høøre jngen etc.

Doctor Alexander haffuer ieg icki seet siden han kom igien thij ferste Hans Michelsen oc jeg komme hannom til oords, skall han antigen selff giffue seg till edher nade eller oc schriffue edher nade boscheedligen till all syn bofalinge oc ærinde.

Kieriste nadige herre werdis edher nade wijde at edher nades kiere børn myn herre princen oc princessen ere well till passe oc ligge nw i keyserns hws dog haffue the jngen større staet end the pleigde at haffue oc princen lærer nw wæll.

Hære ere jngen sønderlinge tidinge fran keys: mat dog formode the hwer dag flooden aff Hispanien oc tidinge. Mester Melchior schreff meg sistes eth breff som er i Mechelen wed thenne meninge at han haffde end then tijd ingen swar fonget, formodet seg dog at faa swar met thet aller første poæ edher nades ærinde oc forhobte at gud alsommechtigste skulle icki forlade wor sag. Amicis paucs. met the aller første skiib skulle wij haffue hannom hære oc nar gud will han hiit kommer will ieg gierne met Hans Michelsen rette meg effter edher nades bofalninge. Cornelius haffuer aldelis inthet screffuit meg till.

Eth breff wurde mey foat som doctor Brantner haffuer tillscreffuit her electus aff Lund. Thet haffuer Hans Michelsen at forware saa lenge wij foa schicket edher nade andit budt.

Aff Italien siges hære aff pawen oc keyserlige mat skulle wære i tractat oc wenlig handell tillhobe oc poa then handell tha skall pawen till forsecheringe haffue vpantwordit keys: matis folk tree stæder oc fæste vti Italien. Dog haffuer frwe Margrete jngen scriffuelse eller wisse tidinge foæt ther om. Frwe Margrete schicker nw offuer till keys: mat myn here Rosynboz hennes staet hoffmestere met herren van Røys oc mange onghe eddellmænd met them. The bliffue nw reede at løbe aff Seeland i then vghe som the sige, hwad bofalinge the haffue, kand ieg inthet forfare.

Here kom och i thesse dage till Mechelen en stoer herre aff Rytzeland oc en aff ko: Fernandos hoffdeener met hannom som oc wille strax til keys: mat.

All Franckerige here wij inthet andit end gott hære i hoffwit dog thee Frantzoser bosætte fonteren fast poa theris side.

Hemeligen er hære sagt aff audientieren at keys: mat schall wære i thesse lande jnden eth halfft aar ther wille han forwedde meget poæ.

Kieriste nadigste herre ieg bedher ydmygeligen edher nade haffuer icki mystecke till meg fore thenne doctor Alexanders handell jeg bobes myn skyld skall jnthet findes ther eblant. End ieg will tiene edher ko: mat willigh oc trooligh ehwor ieg seer thet moo haffue nogen

562 1527.

bestand, met lijff oc all myn forstand saa lenge ieg leffuer oc haffuer ther fore willigen forladet etc.

Edher ko: mat bofaler ieg gud alsommechtigste till lijff oc sæl Datum Lire then xv dag Aprilis aar etc. mdxxvij.

Edher ko. matis

ydmyge tro tiener Gotschalk Erickssen.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Hans Michelssön undskylder for Kong Christiern II sin og M. Gotskalk Erikssöns Forhold med Hensyn til de af Dr. Alexander (Kyngorne) fra Skotland overbragte Tidender og Löfter om Hjælp, som de ikke anse for at være af stor Betydning, advarer Kongen mod Nicolas Tyrrys Projector, oversender et Brev fra M. Melchior (de Germania), beder om Besked med Hensyn til de i Lier liggende Folk og underretter Kongen om, hvilke Kjöbmænd der ville forstrække ham med Penge.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2168). Halvark m. Spor af udvendig Forsegling. (Et Stykke trykt i Allens Breve og Aktst. etc. S. 468).

585. 15 April 1527. Lier.

Hogborne første nadige herre. Myn plictuge euangelisske thienste vare ethers k. mayt. altiid bereydt saa møgit som gud forlen!haffuer, oc jeg Christi vnøtte thienere forman. Kereste nadige herre then 14 dag Aprilis fik jeg eders nades scriffuelsse met Mallis, som er giffuit i Hvittenberge then fierde dag Aprilis, och forstaar jeg af eders nades scriffuelsse, at doctor Alexander haffuer ingen bosked screffuit eders nade, huessom hans idermere befal vor aff k. mayt. aff Skotland, oc hans nades raad, huessom eders nade motte forlade seg til [thennom1 om hielp oc bystand at gøre eders nade, huess skyld oc brøst thet er, kand eders nade vell fformercke at myn eller mester Gotskalcks forsømmelsse ey kand ther vti findes, i thet ath vii met storste flitsommelighed skickede hannom selff til eders nade at underuise hans befalling, at ther som hand selff icke haffuer screffuil huessom i hans befal er, er meg icke vel gørligt at jeg thaa skulle scriffue eders nade nogit ther om, som eders nade kunne rette seg effler, kopierne aff kongens och radzsens breffue haffuer mester Gotskalch oc jeg offwersedt, vii finde ther vti inttet besønderligt som vttrycht er om noger merckelig hielp eller bestand, som thee eders nade gøre ville, wden huessom hand haffuer i sønderlig befal til eders nade, breffuen haffue icke andit vttrycht i thennom, vden verba honoris oc consolationis etc., ther fore viider huercken jeg eller mester Gotskalch, hund

vii ther om kunde giffue for swar, for vden eders nades raad och samtecke, icke er heller doctor here men vti Feree, hand toffuede here icke vden en nath thaa hand kom tilbage igen, oc sagde for meg athan haffde screffuit eders nade om aldt hans befal oc affskede etc. nw finder jeg ther om anderledes vti eders nades scriffuelse. Jeg och mester Gotskalch ville strax scriffue hannom athan kommer hiid till oss, och thaa entigen farer til eders nade, eller och scriffuer selff huessom hand haffuer i befall och eders nade maa slaa syn liid til, till soo lengge jeg fonger suar aff hannom igen, holler jeg Mattis oppe.

Jtem hans ord lod hand lyde for mester Gotskalch oc meg, athaffue i befall, at ther som k. mayt. aff Skotland oc hans raad som eders nade nw screffuit haffue, vore ther visse paa giorde, ath eders nade ville taget nogit alffuerligen fore than ville thee komme eders nade til hielp met vm mend och skib ther till, tock san hues fetallie pan skiben skulle sammeledes krudt skulle eders nade selff lade bekoste, thette var summarie, thet som jeg aff hannom forstandit haffuer.

Jtem kopien aff Nicolai Thyriis breff haffuer jeg oc gandske vel forstandit thet er then samme made oc meining som hand gaff op for meg nw ith aer siden, than eders nade var her aff dragen, then store fordel och skatt som hand scriffuer at ville profitere eders nade soo megit vti, thet er icke andit end en bedragelig montte som hand ville opstille vti eders kongelige naffn, meth sodan kober mentte som i Skotland gaar etc. som ieg haffuer tilforne sagt och vnderuist eders nade ther om, ther som eders nade kand thet eller(s) drages til myndes, thet er inttit vden bedragerie som hand met omgaar, och er inttit atfode paa hans tilsegn vti sodenne made, hans mønthuerck och skat, som hand siger at ville gøre eders nade til saa staar fordel, er lige saa god skicked som skipper Jacops alkymistere men tock huor ther om er, narsom hand kommer til Androp ville tock mester Gotskalch och jeg forhøre hans mening, om ther er nogit andit vnder, men aldt thet som hand nw scriffuer, thet sagde hand meg ith aer siden, ordt fran ord som thet staar i breffuit och thet hemmelige hand ville selff handle met ethers nade, thet gaff hand meg och thaa op vii hemmelighed om mønthen som forscreffuit staar, thii torff ethers nade effter mit rand oc tocke, inttit achte hans scriffuelsse, hand haffuer en gong lwffuit for eders nade oc møgit tilsagt, som inttit ther aff bleff holdet etc.

Jiem sender jeg eders nade mester Melchioris scriffuelsse som hand scriffuer ethers nade och mig huess mening ther vii er kand eders nade self lesse, ther ere icke syffer eller nogit foruendt vii, vden thette eneste ord, maderin, thet er keysserin. Oc i thet alhan kommer selff 564 1527.

tilbage igen, vden alle feyll haffuer hand gode tidinger at hugsuale eders nade med, jeg formoder hannom alle stund, jeghaffuer oc scriffuelsse aff Spannien til her electum thet vil jeg beholle til hand kommer.

Kiereste nadige herre jeg beder ødmøgeligen ethers nade vil scriffue meg ethers nades villiie om thette folck jeg holder here, at jeg kunde gøre meg thet quit, ath vii ey her effter *ey skulle saa vnotteligen ligge here oc forthere eders nades penninge. Jtem Jacop Anrodes penninge sammeledes Henric fan Littes ere altingeste beredde narson tilsiges etc. men thet Johan Geritssen aff Amsterdam haffde tilsagt, ther om twiffler jeg ath inttit skal vorde ther aff, som jeghaffuer forstadt aff Henric fan Lyt. Ethers nade scriffuer meg ingen bosked om thee kleder jeg skall beskicke til prouesten eller Benedictus, huad heller jeg skall skicket til Lybsk eller til Brunsuig eders nade loffuede meg alt boskedt at scriffue om thet oc aldt andit huor effter jeg skulle rette mig. Ethers nades hogmectighed gud befalendes bode til liff oc syel oc Jesu Cristi nade vare met eder euindeligen screffuit i Lyre then 15 dag Aprilis anno mdxxvij.

E. k. mtis

villige thienere Hans Mickelssen.

Udskrift: Tiil k. mayt. aff Danmarck syn naduge herre.
(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Hans Michelssön beretter Kong Christiern II, at Dr. Alexander (Kyngorne) har vundet Sagen mod Skotterne angaaende Skibet Peiter van Höll og det deri værende Gods, hvis Værdi skal erstattes efter en optagen Taxt, hvorved den er fastsat til 14000 Kroner, minder om Hensigtsmæssigheden af at sende Dr. Alexander Fuldmagt til nye Underhandlinger med Kongen og Raadet om Hjælp og at lade Gustav Trolle efter sit Önske gjöre Fölge til Skotland, da han fra Rom nöie kjender Erkebispen af St. Andrews, samt at erhverve Skotsk Söpas for Kongens egne Udliggere.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2169). Kvartark; udvendig forseglet med et Gemmeastryk. (Se ovenfor No. 581).

586. 21 April 1527. Lier.

Nade och friid aff gud formiddelst søndsens forladelsse vti Christo forkyndiger jeg eders k. mayt. for helssen. Keriste nadige herre eders k. mayt. skal och viide, at doctor Alexander haffuer gengit till rette meth thennom vti Abardin, om eders nades skib Peitter van Hølle, oc aldt huessom ther paa vor [aff gods¹ och haffuer vondit retten met kongens dom saa thee skulle betalle eders nade skib och godz,

fore aldt huessom thet er verdt eller och taxeris kand, san haffuer doctor ladit taxerit skib och gotz paa xiiijm kroner at i her vti varer fortencht, om thee aff Aberdine giorde noger bud till eders nade och ville købe eder thet aff for en føge penning at eders nade her vti ved at rette seg, hand siger athan haffuer och vel therit ther offuer førre end hand fick dommen, offuer thennom vel je kroner, skall hand her effter videre procedere emod thennom, than man hand haffue ther pan eth fuldmachtes breff aff eders nade.

Jtem vil eders nade och ther for vden sende hannom eders nades fulle macht at handle met kongen och radit om hues hielp och bestand thee ville gøre eders nade sywnes meg nøtteligt vare.

Jtem ieg formercker vel bispen ffore² gerne villigen vti Skotland met Alexandro ther som eders nade ville skicke hannom ther heden met Alexandro, men ther som hans vnøtte thering icke vore, than ville jeg icke møgit rade ther fran, jeg forstaar oc athan haffuer storth venskab oc bekendelsse hafft vti Rom, met erckebispen til sancte Andres. Jesu Christi nade vare met eder euindeligen, screffuit i Lyre posskedag anno mdxxvij.

E. k. mtis thienere Hans Mickelssen.

Jtem at eders nade oc scriffuer doctori athan handler met kongen, at eders nade fonger thend salue conducht til eders nades viliggere i szeen beseglit vnder k. ingsegle eller oc eders nade vil selff scriffue koningen ther om.

Udskrift: Till k. mayt. aff Danmarch syn nadige herre. - Bagpaa: 1527.

1) Fra [tilskrevet over Linien. - (2) Rettet fra: vore.

Hr. Hans og Hr. Anders Bilde udstede en Vidisse af Kong Frederik I.s. Instruktion for Hr. Mogens Gyldenstjerne, udgiven i Anledning af hans Sendelse til Norge.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, fasc. 6 No. 16 b).

Med 2 paatrykte Vaabensegl.

587. 2 Mai 1527. Uden Sted.

Vij estherne Hans Bylle oc Anders Bylle ridder giøre vitterligt at aar esther gutz byrdt mdxxvij then torsdag nest essher sanctorum Phelippj et Jacobi apostolorum dag thaa lodt erlig welbywrduge mand oc strenge ritther her Mogens Gyldenstiern oss see en justructs heell oc helden bezegelet mett vor ke nadige herres konng Fredericks signet

lydendes ordt fran ord som her foruit stander. tiill ydermere vitnesbyrdt trycke wij wore indzegell neden for thenne scrifth

Bagpaa med Mogens Gyldenstjernes Haand: befallyng tyl Norige i her Olluf Galles tyd.

(1) Först kommer en Afskrift af Mogens Gyldenstjernes Instruktion (Dipl. Norv. V No. 1052).

Kong Frederik I beder Hr. Henrik Krummedige, der har beklaget sig over, at hans norske Lene og Gods endnu forholdes ham tiltrods for Kongens Breve, om at vente, indtil Kongen har erholdt en Del begjærede Oplysninger desangaaende fra sin Fodermarsk (Nils Ibssön), da han vil hjælpe ham til Rette, hvis ikke imidlertid Biskop Hans Reff, Hr. Mogens Gyldenstjerne og Michel Blik efter Kongens Paalæg have kunnet skaffe ham Ret i Mindelighed.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; udvendig forseglet.

588.

3 Mai 1527.

Gottorp.

Frederich met guds nade Danmarcks Wendis oc Gottis koning vdwald koning till Norge hertug y Slesuich etc.

Vor sunderlig gunst tilforne, kære her Henrich som y scriffue oss till oc beklage ether att ethers leen oc godtz emodt wore breffue holdes ether fore oc begere breffue till lenen och till wor ffudermarsk tha giffue wii ether kierligen tilkende at wii haffue ladit giffuet wor fodermarsk vii beffallyng at hand skall met hans eget wiissze bwdt scriffue oss hand(s) leilighiedh till oc hwre om altingst theer er. Saa snarth som wii fanghe wiissze bwdt oc tydinge fran hannom self wilge wii giffue ether wort fylge breff. Sendhe wii ether j breff till oss elskelige werdighe fadher her Hans Reff biscop y Opsloo her Magens *Gylderstierne ridder oc Mickell Blick wor mænd oc thenere beffallendes thennom at thii met lempe oc snid skwlle giøre theres yterste fliidt om thii heer forindhen kwnne hielpe ether till ethers leen oc godzs igien met myndeligenhedh. Theer som icke skeer tha wille wii gerne hielpe ether till ethers leen oc godtzs bedendes ether atti wille theer met wære tilfredzs paa thenne tiid for nogre wor merckelig leiligheds skyld wii wille ramme ethers gaffn oc besthe (saa) y oss tacke skwlle. Beffallendes ether gud. Screffuet pan wortt slot Gottrop friidagen effter søndagen Quasimodogeniti aar etc. mdxxvijo vndher wort signet.

Udskrift: Oss elskelige her Henrich Krumdige ridder wor mandh oc radt paa Woldhen.

En Del norske Rigsraader gjöre vitterligt, at de i Nærværelse af Kong Frederik I.s Fodermarsk Nils Ibssön hörte Forhandlingerne mellem Hr. Olaf Galde, Hövedsmand paa Akershus, og Kongens Admiral Hr. Mogens Gyldenstjerne, der efter Kongens Befaling skulde modtage Slotsloven af Hr. Olaf Galde, ved hvilken Leilighed de Betingelser fastsattes, under hvilke Overleveringen skulde finde Sted, hvoriblandt Erstatning i andre Len til Hr. Olaf for Tabet af Akershus, samt for det ved M. Hans Mule lidte Tab paa Gaard og Gods, Begunstigelse med Hensyn til det ved Slottets Brand ödelagte Inventarium samt Tilsagn om Beskyttelse og Indrömmelser i mange andre nærmere angivne Tilfælde m. m.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd. fasc. 6 No. 36 b). Levninger af de 4 først i Brevet nævnte Herrors paatrykte Segl.

589. 13 Mai [1527]. Oslo.

Wii Hanns Reff met gudz naade biscop i Oslo Mattes Hueruff prowest tiill Marikirke Norges riiges cancellær Guthe Galde ridder oc Brich Erichsson Norges riiges randt giere vittherlict at wii ware forsamblet i Swortebrødrecloster i Oslo mandagen i fierde wghe effter paasche offuerwærenndes erlig oc welbiirdig mannd Nils libssen wor kere naadige herres foremarsk met andre flere riddermendsmennd hørde oc saage handelingh tiilltall oc gienswar e mellom her Oluff Galde ridder hoffuitzmand paa Agershus och er Mogenns Giildennstiern ridder owerst oc ammeraell for hogborenn fiirstes konning Frederichs wor kiereste naadige herres skiib oc folck aff hans naade hiidht indskickett i riiget hannss naade riiget oc oss alle riighens jndbygghere tiill treest bestannd oc beskiermelse e moed hannss naades oc riighens fiiender e huor behoff giøres, oc saa met wor naadigestæ herres breff oc merckelige ærende oc befalning tiill forne her Oluff Galde om Aggershus at her Oluff schulle oplathe oc igien antworde forme her Mogens slottzloffwenn tiill Agershus poa hanns naades vegnne i slige gode troo oc loffue oc forordt som han then anammet halfde. Tiill huilket forne her Oluff effter then handeling oc beraadt som thennum e mellom ther om tilforen wæret haffde loed seg tha strax findes weluillig ther tiill siigenndes seg that gerne giere wille i alle maathe, oc haffue seg e mod wor naadige herre som en huld oc tro mand bør atgiøre e mod siin rette herre oc konning dog poa thet her Oluff ey schulle sidhen bliffue wtenn en erlig oc tiilbørlig forlening aff wor naadigeste herre her i riighet eller oc wii andre (maathe) formeget beswaret, begiæret han at forme her Mogenns oc Niels libssen wille loffue oc tiilsige hanum poa wor needige herres treest thesse effterne puncther oc articler, huilke thee toghe tha till seg atoffuerweghe oc effter sligh leyligheedt som seg nu begiffuer tiilsagde thee forme her Oluff hans begiære i samme

puncther poa wor naadige herres gode treest oc behagh effter som her effter fylger, fførst at her Mogens oc Niels libssen wille siighe hanum till her for raadet at wor naadige herre er leeffuendes wdi siin wellmacth oc frij konngelige regemente, builket her Mogens hanum strax tiilsagde poa siin eedt met oprackte finghere at han ey annet wisthe wti nogre meathe, jtem at wor neadige herre wille forsee her Oluff met en erlig forleening her i riiget syn liiffs tiidt oc betenncke hannum then store skade han feck poa gaardt oc goetz aff mester Hans Mwle for hannss naades skyldh oc begiæret thesse leenn Raade skiibrede Ingedallskibrede, Solløyger oc Østerdalenn her sønndennfieldz. Guldalenn oc Sparbo nordennfieldz thesse leenn sagde her Mogenns oc Niels libssen hanum tiill effter alles wore sambtycke poa wor naadigstæ herres treest oc behagh, item om hanss skade poa gaardt oc goetz schulle her Oluff indsetthe tiill wor naadigestæ herre sielff item at her Oluff matthe beholde then lanndhielp wdi Wemmeskiibrede oc Skowgen tiill atlene folcket met szom hanum thieent haffuer poa wor naadigeste herres wegnne eller oc her Mogenns wilde sielff giffue them theres leenn. Tiilsuarede her Mogens atwilde tiilsige hanum then lanndhielp effter alles wort raadt met szaa skiell at om hanss naade wille thet ingelunde tiillade oc eske poa thee pendinge aff her Mogenns at her Oluff wilde tha bære halff skaden met hanum item at her Mogens oc Niels libssen wille schriffue for her Olust till wor naadigeste herre at hanss naade wilde withe oc ramme hannss beste poa huess han bliffuer hanss naade skiildug. Suarede the atwille gerne thet giere oc thesligestæ wii alle sammen jtem at her Oluff man tryggeligenn oc wbehindret lathe indkressue huess restancer oc atterstadt szom hannum tiilstaar sagefuld i slotthens leenn atbetale hans gield met som han er i kommen for slotthenns skiild, ther loed her Mogens seg well atnege met effer gamble sedwæne item at her Mogens ev tillstedde at her Henrich Krwmdighe schall offuerfalde hanum i nogre maathe oc her Mogens wilde foruerffue hannum wor naadige herres beskiermelsebreff szaa hanss naade wilde sielff personligen wære hanns dommer oc ingen annen oc ey schulle steffnes her wtaff riighet aff nogen wten enesthe sware sinæ sager her jnden riget for wor naadigeste herre oc Norges raadt szom ther affwidhe. Suared her Mogenns atwilde gierne schriffue wor naadigeste herre ther till om jtem her Mogens ey wilde tiilstedhe at nogen schall wquemmeligen mane eller offuerfalde her Oluff for giæld som han er wii kommen for slottennsskiild meden wære hannum behielpelig tiill dag oc stundher atbetale effter handenn. Mogens at han oc wille thet gierne giere, item at her Oluff schall bliffue

frij oc frels poa liiff oc goetz naer han haffuer opladet slottedh wten all argelist enothenn i ordt eller gierninger thet sagde the hanum oc tiill. jtem at Norges raadt szom her nu tiilstede er thesligest her Mogens oc Niels libssen wille wære her Oluff bestanndige at erchibispenn i Trondeem oc the andre gode herrer i raadet icke wille wære hanum e moed for han oplod Aggershus thennom watspurdt oc saa for han fonnger nogre aff theres leenn seg igien till forleening. Suarede wii ia ther tiill alle sammen item huess breff som giøres her Mogenns oc her Oluff e mellom schulle tryggeligen oc wbrydeligen holdes wten all argelist oc nyefundt som nogen optencke kannd huilket thee gode herrer sambtyckte oc tiilsagde huer anden poa baade siidher. Thesse forme articler oc puncther szaa forhanndlede loffuede wii allesammen oc tiilsagde her Oluff atwille them forschriffue tiill wor naadigeste herre at hannss naade wille werdes tiill for gudzschiildt oc alles wore ydtmige been oc schriffuelse atsambtycke oc fuldbyre her Oluff Galde tiill gode oc ther met loffuet oc tiilsagde han atwilde nu sønndag nestkommendes oplathe oc offuerantworde forne her Mogenns Giildennstiern efter wor naadigeste herres schriffuelse oc begiære slotzloffwen tiill Aggershus hanss naade tiill henndhe oss alle Norges riiges raadt som tha tiilstede ere andre godemennd offuerwærendes, Haffde oc her Oluff forordt for seg for then store skade han feck i mange maathe tha slottedh branndh trøeste han ey atfuldkomme inuentarium poa slotted i huer serdeles maathe effter som han anammet thet men loffuet at szo meget som fattes poa thet ene wilde han oprette i andre maathe szaa ther schall følge skiell met item ware wii forne aff randet her forsambledt oc poa all riighenns raadtz vegnne begierenndes at naer som her Oluff Galde oplodht her Mogens slottzloffwenn tiill Aggershus wor nandige herre konnung Frederich tiill hannde, oc wordtt hannss naade forstacket thet gud forbiude thess e mellom ferre end hanss naade loed eske henne igien aff her Mogenns, the schulle han ther effter holde henne tiill Norges riiges besto oc Norges riiges randtz hand, oc ey oplathe then nogen mand wien Norges raadiz samblycke effter thy at alle slottzloffuer pleyge szaa aff gamble sedwænne atanammes wti Norges Ther till swared her Mogens aff beraadh Niels libsens oc flere gode mends at om wor naadige herre konung Frederich bleeff kalled aff gud, the wilde her Mogenns bliffue bande Danmarck oc Norrig en huld oc tro mannd oc met swodannt skiell Norges raadt icke schulle strax igiennkreeffue eller eske forne slotzloffwe aff men lathe hanum then roeligenn beholde fremdeles indtiill szo lenghe gud forseer riiget met en tiilbeerlig første oc konnung igjenn tha wilde han effter gamble sedwænne i Norrig, holle forme slottzloffwe Norges raadt tiill gode oc tiillhænnde oc ey oplathe henne nogenn mannd ther forinden e mod Norges raadz wilie oc sambtycke. Tiill ytermere vitnnesbiirdt at szaa er tiilgaatt szom forschreffuet staar sette wii wore jndszegle nedenn for thette wort obennbreff tiilbedenndes, verdige fader bisp Anders som sidhen hiidhtiill oss kom oc fore her Mogens Giildenstiern ridder oc Niels Libssen atbeszegle thet met oss giffuet dag oc stedh som foresiigher.

Bagpas: Norges radt breff som ieg skulle haffue Agershus.

Jakob Krumme tilskriver Hr. Henrik Krummedige angasende sin Moders Gods i Baahus Len, hvilket efter de afsluttede Traktater burde staa til hendes Rasdighed, men som af Landboerne er angivet at være disponeret af Hr. Henrik.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36 Krummedike). Brevform; forseglet med et Gemmeastryk.

590.

27 Juni 1527.

Falleby.

Venligh ok kerlegh helssen althidh ssendes met gud etc. kære her Hendrick Krommedhighe moo y vydhe ath myn modher kom her nedher thel megh ok haffdhe hwn varet y Bohusslen ok vylle hon kennys vith ssyne ghos ssom hvn haffdhe dher ok sspyrdhe lanborne huar therres langille var kommethz ok hvem the halfdhe ghossen vdh aff the savaredhe see ath the haffdhe dem aff edher her thel days etc. kære her Hendrick bedher iagh edher ath y ville vndhe myn modher ssyn ghos y ghen effther the ressesser ok sthathuther ssom ere gyo(r)th thisse thry righe i mellem ath hver man skel nydhe ssyth tho hobiss megh ath hvn haffver ynghe lyndhe ffor brødhet ssith ath hvn moo *y sso vel nydhe syth ssom y ok the ghodhe men ssom gh(o)s haffve y Saveriges rygh(e) heller anden stas etc. kære her Hendrick bedher iagh edher ath y velle gheffue megh thei kenne met thette myn modhers bydh om hyn skal ffothet y ghen heller ygh etc. icke mer po thenne thidh medhen edher gud besfallyndhe (s)cressvith hastelyghe y Fsalle hy thorssdagen effthe(r) sancty Hans bapthiste dagh anno dominy m d xxvij.

> Jackob Kromme.

Udakrift: Brligh ok velbyrdhigh man her Henrick Krommedhedhe thel kommyndes thette breff etc.

Hans Michelsson meddeler Kong Christiern II noingtig Underretning om, hvad han selv og M. Gotskalk Eriksson (Rosenkrants) have foretnget med Hensyn til det paatænkte Krigstog tilsös til Gjenerhvervelse af Kongens Riger, samt om den Besked, M. Melchior (de Germania) har bragt fra Keiser (Karl), fra hvem virksom Hjælp neppe snart kan ventes, beretter Kongen om hans Börns Befindende og fortæller en Del politiske Nyheder.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch, Saml. No. 2173). Helark, udvendig forseglet med et Gemmeastryk.

591. 10 Juli 1527. Lier.

Nade oc friid aff gwd formiddelst søndtzsens forladelsse vti Christo forkyndiger jeg eders k. mayt, for helssen, met myn vnderdanige plictuge troo thieneste. Aller kereste nadige herre, then viij dag Julij kom mester Melchior til Lyre, oc haffde tallit met mester Gotskalch fore Arremøye førre end hand løh ther aff, thend vi dag Julij seyller mester Golschalck aff oc haffde god børn vii iij dage, szoo meg hobess till guds hielp skal hand vare vel offuerkommen, och eders nade ska^l snarligen fonge skriffuelsse fran hannom ighen, Gotskalch scriffuer meg huorledes Dauid Falckener vor nw kommen til Ferce met syne skib, oc giffuer god trøst paa eders nades vegne, och bywder seg at ville thiene eders nade met ve mend met sine eigne skib och vtredning paa hans kost och thering etc. Sammeledes giffuer hand Gotschalch tilkenne, athan inttet kunde haffue vtrettet i Skotland førre end nw, thii ath nw i pynsse helligedage stood aldt Skotland vti en stoor oprore, och noger herrer haffde forsamblit stoort folck emod k. oc greffuen aff Angwss, och kongen drog selff til marcken met greffuen aff Angws, gaff gud syn nade saa ther ebland ath slagit bleff stillet for vden ald blodstorttinge, och noger herrer bleffue grebne oc fangne, och ther met bleff aldting fredeligen affstillet oc folcket affskyldt som jeg formoder mester Gotskalch skall idermere oc klarligere haffue schreffuit eders nade ther om, narsom Mattis kommer til eders nade met hans scriffuelse, bode vti thend deel och andit, som jeg nw icke scriffuer at eders nade met første maa viide huorledes alleting tilstaar.

Jtem sammeledes skal eders nade och viide huorledes mester Gotschalch meden hand nw haffuer ligget vti Fere er hand met mester Otte Smidtz hielp kommen offuer ens met en Hamborger skipper som heder skipper Hans Vilckenssen, huilcken som haffuer och fører then store kraffuel aff Hamborg met iij mersse it mechtigt skønt vtredt skib met skytt och verge, hand met samme skib haffuer giffuet mester Gotschalck syt breff och handscrifft, ath ville thiene eders nade met gamme skib, oc met lyff och godz vill affuerge eders nades skade oc forderffue, oc

572 1527.

straffe eders nades fyender chuorsom hand thennom offuerkomme kand, och ere nw altingeste rede giordt szoo athan och en Skotte som ligger oc nw fore Feree met en skøn krauel pas ije lester, som kallis Grotte Martten haffue sworit thennom vti stalbrødreskab til sammens, och ere alletingest berede at lobe aff til szoos then xiij eller xiiij dag vti thenne samme manit, gud forlene thennom syn nade met løcke och salighed at thee motte gore thennom viriid, som icke ville haffue friid etc. skipper Jacop skal være skipper pas Hamborgerkrauelen och skipper Gysse Klemmit och aldt thet folck heer gaar ledigt Hermen Stenhoffuere her Hans Kege, oc aldt andet ledigt folck haffuer jeg skicket hannom til hande, och haffuer bud vigiordt om folch ydermere at skicke hannom ing kunde thet ellers gas himmeligen til, hand er ved en god trest ther som eders nade kunne nw haffuet met it godt opsatte och forrode och forsamble iij eller iiijm knechte vii Freslaand och Gellerland ath eders nade haffde en føye garde til thennom at forsamble, och kunne bestyre hannom nogen fetallije til folcket paa skibene, thas formetter hand seg at ville fly eders nade paa en kortt, skib noch til en iiijm mend, at offuerfore pas hand land som eders nade thennom haffue viil, ther som thee foruiste folkket vore forsamblit, ville thee lebe ing fore ostre Einsse och tage ald thet folck ing paa ij dage, huessom eders nade her vti gøre vil mas bestyres met thet første och met bedre forsywnlighed end thet skede met Kniphoff hand las tock vti vi vger och forbide effter folckit hand skulle haffue ing etc.

Jtem screff meg mester Gotskalch førre end hand affreysde om krud, spesser, thellrør, hellebarder, som jeg skulle lade ingkomme paa ith aff the Skotzske skib huilcket hand ville beskicke vti eders nades profite och gaffn.

Saa haffuer jeg beskicket hannom til hande zij tenner grofft krwdt och [ij¹ en tenne kernit krut, iije thelrer, med ald theres redskab horn lwntther och flassker etc. jm spesse, vj dessyn helleborder, oc ij knechte harnisk it til Hans Vilckenssen, oc thet andit skipper Jacop, gud giffue thet bliffuer vel bestedt.

Jtem som jeg forstaar aff mester Melchior, than haffuer hand gantzse troligen och flytteligen vdrettit syne ærinde, thet yderste nogen møgeligt kwnde vare, efftter thenne legelighed key. mayt. haffuer oc nw panthet nye ighen screffuit margreffuen hertugen aff Brwnsuig om eders nades restitucion som hand selff ther om eder ydermere skriffuendes vorder om ald legelighed, meg sywnes at key maitis hielp skall komme oss gandske longsommeligen, om eders nade skall forbydet til hand haffuer offuervondit alle Frantzoser och Fenecianer, men jeg forstaar

vt aff en ting som jeg hører aff Melchiore, ath christne mennisske vore icke vti Diocleciani eller Neronis keysseres tiide swarligere forfulde, end som enangelii professores ere nw vii Hyspania forfulde, och saa onckeligen forfulde til døden, at ingen mand kommer til swars eller til ordiz, ther til met huilcken mand som riiger er, thend er Lutherians, oc haffuer forbrudt lyffuet, [och! ther som thee kunde visperge en mandz vuenner, ther kommer j eller too vti thet høgeste, och bere vilnesbyrd at thee haffue hordt hannom saa tallit om then Romsske kircke eller ewangelio, och then som sagen giffues maa aldrig komme til ordtz, eller sware fore seg, siger hand ney emod theres falsske vitnesbyrd, than domme thee hannom til døden, athan er than contumax och haffuer giort emod keysserens forbud, bekenner hand, thaa skall hand och dee eller vti ith euig fengxsel at gaa, oc mange vtallige bliffue deditde fore theris godz skild, som hand meg gresseligen ther aff vnderuist haffuer, saa at i thenne keysseris tiid skal flere christne vare forkommit fore euangelii skyld til døden end vti thee heydenske keysseris tiide [som hand siger2 thii troor jeg vell vden gud seer snarligen til hannom met syn nade, thaa er befrøchtendes at guds heffnd oc dom, skall snarligen komme hannom offuer, huilcket gud met syne nade affwende, och vnde hannom en christelig [och¹ forstand at komme til end sand christelig bekendelsse, ther til ere vii alle skildige at bede for hannom til gwd. och gud met syn nade opuecker snarligen thend som eders nade skall komme til hielp och hugsualelsse, om thet er hans villie, saa skee oss effter hans guddommelige villie.

Jeg tøffuer och vachter dageligen her electi tilkwmste eller(s) haffde jeg nw sendt Mattis til eders nade met Melchioris skriffuelsse och befalle som hand haffuer til eders nade aff key. mayt., sammeledes huessom Gotschalch scriffuer eders nade, som jeg och ved en dell, nw giffuer eders nade tilkenne huadsom fore handen er, Jeg screff eders nade mere end en manit siden met then løber aff Lybsk Vrban, och forscreff eders nades myne breff till Melchior Lotter vti Lybsk, meg hobes eders nade skal longe siden haffue fongit then, myn scriffuelsse ther vti vor vnderuisning om eders nades kleder som jeg sender til eders nade sammeledes her electi Wessens, prouestens, och Benedictus kleder, som jeg forscreffuit haffde til Brunsuig etc.

Jtem eders nades hogborne børn ere karsske och vel til passe gwd thess loff haffwe och frwe Margrete med hennes raad ere vti Gent, heer ere møgit folck aff thesse edelle mend her aff landit kommit fran keysserin, thet forstaas thend stwnd han er vti Spannien ville thee Spanniert athan skall vare thient aff thennom, och icke vtaff anden **574 1527**.

fremmede nation. Tesligeste achter keysserynnen inttit folch vden eneste hennes egit nationis folck Portugaleysser, och Spannioller oc soo føge achtendes, henne siges effter [ith² saa hoffmodigt hiertte athaffue som en quinne vti verden haffue kand.

Jtem sammeledes ere her nw fore visse tydinger komne at konghen aff Franckerige skall vare død etc. her met eders nades hogmectighed staadt gwd befalendes bode til syel och lyff, och Jesu Christi nade vare met eder euindeligen. screffuit vti Lyre then 10 dag Julij anno mdxxvij.

E. k. mtis thienere

Hans Mickelssen.

Udskrift: An koninglicker maiestadt koning Christiern synen gnedigesten heren.

Samtidig Passkrift: 1527.

(1) Fra [igjen udelettet. - (2) Tilskrevet over Linien.

Kong Christiern II bemyndiger Kantsleren Gotskalk Erikssön (Rosenkrants) til at hverve 2 å 3000 Skotter, hvis hans Skibe ikke skulde kunne indtage Landsknegte i Frisland, hvorester de skulle söge at bemægtige sig Bergen, hvor de Tydske Kjöbmænd antages at være gunstigt stemte for Kongen; i alle Fald skulle Skibene strax udsendes i Söen mod hans Fiender for til Foranret at gjöre det paatænkte Ansald, der skal holdes hemmeligt og angives at gjælde Danmark.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2057). Helark med Spor af udv. Forsegling. Egenhændig Underskrift. (Trykt i Allens Breve og Aktst. S. 492 94).

592.

7 August 1527.

Berlin.

Cristiern met gudz nade Danmarcks etc. konning hertug wdj Sleszuig Holsten Stormarn etc.

Premisso nostro sincero fauore. Kære her canceller vider at wii finge elhers breff och scriffuelsæ j oss tilscreffue aff Ffæær then førstæ dagh Augusti. Och tacke wij elher gerne fore elhers ytterste fliet j bewisæ nw vdj wore werffue och befalning etc. Fframdeles screffue wij elher och siistes till atj strax skulde scriffue oss till igen hwad hielp wij mottæ fangæ ther aff landit och hwar mange skib. Oc ther som the wilde løbe ind vnder Ffreesland vdj Skudballij, eller j joncker Baldzers landt oc j biwde oss thimeligen till tha wille wij bestyrett swo at knectæne skulle ligge ther rede fore them. Nw effther thij thet løber sig swo langt wd paa aarett och the thet same ther fore ville affslaa, wide wij ickæ om the skulle welæ løbe ind fore Skudballij eller joncker Baldserslandt. Tha tockær oss gott ware atj handle ther

met samme Skotther om j trøstæ at fangæ, tw. halffiredie, eller trytwsinde Skotter oc at the tha ville tienne oss fore aarss penninge och rædelige kost till siecs effther kriigs ordinentze. Wij see thet heller ati wnne them halffue fanger igen till huess the fangæ, end kost paa landit och for halffue bythe till land oc till wandt ther som the thet met wold kwnne bekome och icke for maanet sold Thii wore lande formwae that icke nw at giffue them, Och atj well forware that swo hoss them, at the wore vndersattæ wdj Danmarch och Norge, som wele welwillige gange oss tilhande ickæ ther wdoffuer skulle forderssues met roff och brandt hwar som helst the gøre landgangh. Och ther som i swo kwnne sterckeligæ fo(r)ware oss som foruit staar (swa1 the aldeles bliffue ether hørige oc lydige paa wore wegne tha tøckes oss gott ware ati strax løbe ind for Bergen. Och twiffler oss inthet paa nest gudz hielp at kopmendene kome wd till ether och handle met ether paa wore wegne effther ethers egen wilge. Och tha formode wij oc at the well formwe at lone oc holde wort folch ther thenne wintter ower, swo meghet folch som tha beholf gøres. Och twiffler oss inthet paa at Sønderlanden kand staa ether emod nar gud will j fange indtaget Bergen.

Jtem atj och ingen dagtingen indgaa met kobmenden aff Bergen, fer end the forplictæ them at leffuerere och ower antworde ether paa wore wegne wort slott kongsgaarden met d. Vincenc. Och ther som the thet icke kwnnæ bekome, at the tha welæ vndsette ether met alth theres skyttæ och siden selffue tilhielpe aff all theres macth atj mwæ indfange gaarden och swo at d. Vincenc. bliffuer selff tilstede holden till wor handt.

Och ther som forme kopmend aff bryggen wele met nogen skellige dagtingen gangæ ether till handæ pas wore wegne tha wele wij och engelunde tilstede at the ther wdoffuer skulle skindes eller skiøless j noger made och thet welæ wij swo forwares skall wdj the artickell breffue som ether och them pas wore wegne emellom gøres skulle.

Ther som j icke nw kwnnæ swodanne mact aff sted komme fore winter dagen tha gører thog wd till siøes alle the som paa wore [wegne² fiende arge wele och giffuer them søøbreffue, jntill paa forsarett och biwder oss swo her forinnen strax till hwad mact j tha paa forsarett kwnne wisseligen aff sted komme met skiib och folch. Tha wele wij ther paa strax scriffue ether wor mening till hwor effther jether framdeles rettæ skulle.

Jtem atj nw holdæ thet hemeligen før jaffsted dragæ swo then monæ man wed ickæ annet end j strax welæ løbe ind j Danmarch och ickæ til Bergen.

Jiem sende ether och it wort breff som wij haffue till screffuit d. Alexander och ther wdj tacke hannom for willige oc tro tiennestæ etc.

Rammer och wider nw wort bestæ och bestand j alle made wdj tessa wore werffue och ærende som wij ether nw met d. Alexandro befallet haffue och wij ether fuldkomeligen tiltro. Thet wela wij altiid meth ether gerne forskylde. Valete in Cristo Jesu quam felicissime. Ex Berlinis septima mensis Augustj anno etc. mdxxvij. Nostro sub signeto.

Christiern.

Udskrift: Nobili ac magnifico viro domino Gotschalco Ericssen cancellario nostro nobis sincere dilecto.

(1) Först har der staaet: och. - (2) Fra | igjen udslettet.

Kong Frederik I meddeler Hr. Mogens Gyldenstjerne, Embedsmand paa Akershus, et Fölgebrev til Indbyggerne i det sondenfjeldske Norge.

Efter Orig. p. Perg. i danske Geheimearkiv (Norge, fasc. 6 No. 15). Kongens store Segl vedhænger.

593. 17 August 1527. Odense.

Wij Frederick melt gudtz naade Danmarcks Vendes oc Gottes konning vdtuolth konning tiil Norge hertug j Slesuig Holstenn Stormarenn oc Dytmersken greffue vdij Oldenborgh oc Delmenhorst hielsze etther alle wore kiere vndhersaatte biscopper prelather riddere riddermendtz mendt kiøbsthetmendt bynder oc menighe almughe ehwem szom helst j thiene eller tiilhere som bygge oc boo syndenfieltz vdij wort riige Norge kierligen mett gud och wor nasde. Mue i wiidhe at wy haffue beffalletth oc tilltroedt oss elskelige her Magens Gullensterne riddere wor mandt oc tienere oc embitzmandt paa wort slott Aggersshuss att affuerge wor oc Norges riiges skadhe och fforderffue om nogett paa kommer aff wore och riigszens fyndher vdij wor frauerelsze. Thij betthe wy etther alle kierligenn oc strengeligen biudhe att i retthe etther opther att wære hannom fyllagtiige oc bystandige om noghet paa kommer j alle maade som wy sielff perszonligen tillstede wore. Oc ther som noger aff etther vfforretis aff nogre j noger maade ta skall hand hielpe either loug skeell oc rett j wor frauerelsze. thet engenlande vnnder wor kongelige heffnd oc wrede. Gyffuitt vtij wor kiobstadt Otthensze logerdagenn nest effther wor frue dag assumptionis aar etc. mdxxvijo vnder wort signet.

Sub plica: Relator her Magens Goye hoffmester.

577

Hr. Henrik Krummedige forklarer Hustru Estrid (Ravaldsdatter), Nils Krummes Enke, hvorledes Forholdet er med det Gods i Bashus Len, som hun formener tilkommer hende, hvorom ogsas Hustru Ottilia (Ottesdatter Römer) kan give Besked.

Ester Kopi med Henr. Krummediges egen Haand i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Uden Segl.

594. Aug.— Septbr. 1527. Vallen.

Venligh kerligh helssen fforsenth met var herre, kære husstru Æsstredh jeck flick eders skriuelsse lydendes at i hade værredh i Bahuslen oc der var nagre bønner som j hade krafft langil oc de hadde skøt paa megh oc sade at de hade giuedh megh deris langil hues jeck hauer opbarredh veth jeck megh jcke haue opbaredh aff anndre en aff gus oc myn egen som jeck hauer retligh erffuet oc køpth som jeck vil allidh vel beuisse met breff oc dom. Som j skriue at jeck skulle lade eder ffølue edre gos eller i ville skriue den verdigh herre kung Gøssthe tiil at hans nade skulle wnne eder at ffelue saa megeth aff myt gos eller nagen annen god mans gos her aff Danmark som edert er kære hussthru Æsstridh i vide aldels vel at jeck aldri ffick nageth gos enthen aff nagen edre brødre eller oc aff eder deth gos som i skriue om deth e(r)ffuedh jech oc myn met aruingh effther velbyrdigh man Otte Rudh gud hans sel nade oc han ffick samme gos aff den høyb[arre]n fførssthe kungh Hans Danmark Naries kungh gud hans sel nade hur hans nade ffick deth gos met mer gos der ffins gode breff oc damme paa nar der skal til suarres oc tror jeck at de damme oc breff derom er gjort at disse resesser som nw er gjorth mellom høybarren fførssthe myn kærissthe nadigh herre kungh Ffredrick Danmark Naries kung oc den høymeytigh fførsste kungh Goste at de ære der jcke modh dy habes jeck til gud oc vel thror at den verdigh herre kungh Gøssthe ey ler eder enthen myth gos eller nagen annen godmans serdelles nar hans nade ffar set eller hørt kungh Hansses atkomme til samme gos. som j oc sk(r)iue at jeck skulle haue eder gos j pant ffar husstru Attillies ffensel jeck men det er joke ræt kommedh ffar eder ffinnes naget gos hos. oss som pant er daa men jeck hustru Attille jeke sier deth er ederth gos. kære husthru Æsstredh betenker vel der er mange gode men oc ffruer oc jomffrv(e)r j Suærrigh som hauer arff oc ege j Danmark oc nyde nw derres siden den kantrayt var giordh mellom de høym[e]ytigh fførsther oc var jcke gat at der nw skulle fførres der annedh blandh en saa bleue det er dack klart fforklarid j *resserserne huat gos huar skulle nyde aff deth som skylle gaa tiil aruinge j gen. her met eder gud beffallendes ex Vallen ffredagen effter varfirv dagh mdxxvij.

Henrik rider. Kromdick.

Bagpaa: Kopie pa suar aff Jakob Krommes oc hustru Æstrid breff.

Kong Frederik I beder Hr. Henrik Krummedige at være tilstede med et fuldt udrustet Fölge i Kjöbenhavn 17 Mai 1528 for at ledsage ham paa den Reise til Norge, han da agter at foretage.

Efter Orig. p. Papir i danske Gehelmearkiv (Norge, fasc. 6 No. 16 a). Brevform; udvendig forseglet.

595. 15 Septbr. 1527. Tönder.

Frederich met gudts nade Danmarcs Wendis och Gottis konning vduald konning tiill Norge hertug i Slesuig Holstenn etc.

Wor sønnerlige gunst tilfornn. Kiere her Henrich wiider at wij for nogen merckelig orsage skyld agkte vdj the hellig trefoldighedts naffnn vdj thenne neste tilkomendis sommer at giffue oss her affriiget och ind vdj wort riige Norge ther at fortøffue nogen tiid. Thij bethe wij ether kierligenn atj wille rette ether effther sielff personligen met ethers swenne harnisk werge och fitallie indtiill sanctj Michels dag at følge oss samme reigsse och i ther met wisseligen wille were vdj Kiøpnehaffnn otthe dage for sanctj Vrbanj dag nestkomendis, ther som i icke sielff haffue skiip than wille wij lade ether besørge met skiip, ther met giøre i oss synnerligenn tiill wilge och wille wij thet gierne ighen met ether forskylde. Befalendis ether gud. Schreffuit pan wort slot Tunder sondagen nest effther hellig kors exaltationis dag sar etc. mdxxvij vnder wort signet.

Udskrift: Oss elskelige her Henrick Krummedige ridder wor mand och raadh.

Biskop Olaf (Thorhelssön) af Bergen tilskriver Erkebiskop Olaf af Throndhjem angasende Dekanatet i Bergen, hvis nuværende Besidder Hans Arnessön ikke opfylder de indgangne Forpligtelser, samt om sine Len Tromsöen og Nordfjord, med Hensyn til hvilket sidste han finder sig forurettet, ved at Lagmanden Gudthorm Nilssön indehaver Gloppens Prestegjeld, og meddeler Rygtet om, at Kong Christiern II har en stor Magt i Söen.

Efter Orig, p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2193). Brevform med Spor af udvendig Forsegling.

4 Novbr. 1527.

Bergen.

Sincerissimis meis honore et reuerentia premissis. Wærdis edir nadir at withe ath sidan herskapet droogh her aff wanker her ingen tiddende der folch kan rette seg eftir annen en rolighet oc godt gudt giffue det lenge. En doch i paart villie seie dan i twiuelwise at koning Kristiarn hauir meken makt i sien, oc ingen veit hans meningh gudt giffue honum aldrig komme i denne landzende medt licke. Jtem nadigh oc kære herre hauer Bergene capitel oc iegh en merkelig ødmykeligh oc kærlig bøn till edir nadir oc edirs nadis heiderligz capitel at i wille wærdis tiil ffore gudz retuisen oc war kerlige bøn skull atter wege medt her Auo Lunngius oc her Wincens Lungiws oc Erich Wrop om dette dækene døme her i Bergen at det maatthe komme tijl reidelighet for ty den gode man mester Hans Arneson som det noo hauir acter syn ordt liiffte eidt besiglet breff aldelis intet som denne copia wal wndir wise kan medt flere missiuir der ludandis som iegh noo sendir edir nadir medt en af kanickarne her løren Henricson. Oc hauer forscrifne mester Hans hafft det dækene dømit i iji aar noo aat faste komande oc ekche giffuedt der i huit aff løper det tiil xx rensgyllene mynre en cc det han ær den gamle dæken plictiigh. mødis megh giiffue de peninge wt efftir dy ieg oc myn kirke staar i en draapeligen skull tiil forne oc fornemde mester Hans bær renten wp aff dækene demidt. kunne iegh oc ecke maathe fullelige seia der nei tiill en doog det war en part aff kanickane i mooth, at han skulle nw faa det dækene dome effliir dy her Wincens haffde ter waar kæriste nadigaste herris koning Frædrics fulle befallingh paa oc wille endelige det saa haffue efftir dy det ær regale beneficium, gudt oc sancte Oluff giiffue det saa skickas at iek oc myn kirke waare der aff skiildt oc vthan kraff estir denne daagh. Jtem ter nær hauer iegh oc i ødmykeligen bøn at edir nadir medt fortalde herrir wille wærdis tiill at ransake copiene framdelis ludandis om waar kæriste herris konung Ffrædrics breff som eddeligh herre oc strenge riddere her Wincens Lunge [mek1 foruaruade medt edirs nadis oc alls rikesens raadt samticke ludandis om de ii fatiigh læn Trumsen oc Nordfjordt som ieg hauir i forlæningh oc giiffuer der c mark i affgiifft aff oc gør tiænist der forir som meg boppes tiil gudt ieg gjort hauir og myn forfaar biskop Andor kues sææll gudt nade haffde dem i forlæning for tiænist vtan affgiifft man nw haffuir Guttorm Nillsson lagmannen i Bergen et thet bæste gældt i Norfiordt som Gloppe heitiir medt all kongeligh renthe oc hafft hauir sidan herre dagin waar i Bergen. Weit jek ecke medt kuat trøst. Twngdt tykcher mek gøre tiænist oc giiffue affgiifften en han hauer profiten, gærne waare ieg begærande niute thet eine medt det andre som waar keriste herr(i)s breff inne holler. Edir nadir gudt iomfru Maria oc sancte Sunniua befallandis medt liiff oc sæll till euich tiidt. Ex Bergis anno dominj 1527 die lune infra octauss omnium sanctorum.

Olanus

[episcopus] Bergensis.

Udekrift: Reuerendissimo in Christo patri et domino domino Olauo dei gratia archiepiscopo Nidrosiensi et apostolice sedis legato domino suo et fautori amplissimo.

(1) Först har der stauet: ossz.

Biskop Olaf (Thorkelssön) af Bergen meddeler Kanniken Hr. Jörgen Benrikssön Fuldmagt og Instruktion til at forhandle med Erkebispen og Kapitlet i Throndhjem, Hr. Ove og Hr. Vincents Lunge, Erik Ugerup og Morten Skinkel m. fl. navnlig anganende Dekanatet i Bergen, Gloppens Prestogjeld, Prædikebrödrenes utilbörlige Forhold m. m.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2194). Helark (3 beskrevne Sider) med et paatrykt Segl.

597. 19 Novbr. 1527. Bergen.

Wy Oluff medt gudz nadiir biscop i Bergen gere witherligh medt thenne waar opne besiglet instrucs at wy haffue beffealt oc fulmyndiig giort ossz elskelig her Ieren Henricson waar kannich at hanle oc aaueruege medt gode merkelige mendtz raadt om han kan komme tiil tals medt waar kere herre erchebispen hans nades heiderligt capitel i Trondhem her Owe Lunge her Wintens Lunge Eric *Vdrop aff wapen Morthen Skinkil waar nadigste oc kæriste herre kongen secretarius ædle oc wælbiirdig fruer frue Inggigiærdt Otzdotter frw Margrethe Nilssdotter oc filere waare vennir andtlige oc werdtslige der wy wenthe noghen bestandt oc trest aff tiil retuisen i *thenne effterscriffne puncter oc articler.

Primus articulus.

Jtem om dækene dømit her i Bergen seger then gode man mester Hans Arneson oc offte sagt haffuir som tet noo i werrie haffuir oc haffth haffuir i iii aar samfast at han wiill ingelundt holle sin ordt besiglet breffh som han loffuadt haffuir her Wintens oc ossz om then penssz oc tienisth der skall føre gøres som her Wintens insigle fore heinger huro der om skall beslutes om han skall framdeles bliffue medt dækene dømit ellir ey oc om hans ordt oc breff kunne betrues efftir denne daagh.

Secundus articulus.

Item at wy jntet diirffdes ellir maatthe ath sein ney moot waar kæriste herris kongens befalling oc her Wintens wille at han skulle ioo faa det endelige dækene dømidt daa trøst wy paa hans gode liffthe oc loffan at hans ordt oc ære skulle medt makt bliffue, huilket noo intet skeet ær daa begære wy gærne her Wintens help der tiill wy maatthe faa iiii waractige men i vissen de betrode kunne vare fore den penssz oc tiænist aff dækene dømidt oc i framtidhen om gudt forbiude han beholler det framdeles saa i maathe at waar kere herre her erchebispen wy waar kirche oc capitel worde aldeles vkraffdt eftir thenne daag aff then gamle dæken her Hans Knutson om forde dekene døme om alle puncter oc articler som besiglet breff ter om inne holle.

Articulus tertius.

Item [om¹ waar kære herre erchebispen oc wy maathe scriue den gamle dæken tiil oc kreffuie waar breff tiill bage tet oc han maathe røkte siit dækene døme sielff tet beste han kan før en kirken kommer ytermere tiil ffalls skade oc fordærff i framtidhen tij bædre ær j skade en heil ter nær then landtskiildt han wphaffuir boriidt ffor en contracthen bleff giordt oc wy gaffue honum de c rensgyllene loffuade han ossz nogre restantier terforir daa wy skulle tet kreffuie waar tet intet vtan faclii oc liign ffor ty han kraffde mangt [medt¹ Iørenss skriuers hielp der han aldriig haffde rææt tiill oc eche sielff fiich i penning deer aff, man det wisse beholt han medt de hundrade rensgyllene man det oouist wor beffalte han ossz der finge wy saa goodt som føgit ellir altz intet aff. Saa helpe dem en engiill som stymmer medt brandane.

Ouartus articulus.

Item waar kære herre her erchebispen medt hans nades capitel medt andre gode herre oc strenge riddere tycker det ware megeligt at wy skulle saadan bekemlingh haffue paa forde mester Hans vegne innan lands oc wthan medt kosth oc fortærning om det skall vegis aff waar pungn ellir ey ellir han skall staa der i kraff forer efftir dy han vyll seg intet acthe oc landzskiilden maathe staa in arestu saa lenge det maathe faa i reidligen besluthen ende, oc han skeligen wissan sæætter fore seg han intet flyde ellir omfore des for innan der baade [wy¹ aldelis kærlige om for gudz oc retuisen skull.

Quinta instruccio.

Ath her Ioren kunne fformaage det medt myn herre erchebispen oc [her¹ Oue kanickane oc fflere gode men at the kunne sanlige ffaa withe aff her Wincens kuadt trest forde mester Hans haffuir paa for-

nemde dækene døme om han haffuir waar kæriste herre konungh Ffredrics liiffs breff ter paa ellir her Wintens vihan affgiifft ellir ey oc wm wy maa kreffuie waart breff i gen ellir ey ssom han aff ossz haffuir efftiir dy han holler ossz ingin ordt.

Sexta instruccio de foedis.

Ath her Ieren legger all vinning om medt herrane ath thet ene geldt Gloppe matthe komme tiil lænet i gæn som kongens breff ossz [tet¹ inne holler ellis worder ossz fforsuar affgiiften oc tiænisten.

Septima instruccio.

At her løren forarbeider medt her Owe Lunge at han wæll wille gøre at drage tesse articler wt som noo fortalde ære oc legge dem i mynne oc giiffue waar nadigste herre konungh Ffrædriich thennem tiill kenne om wy worde aff then gamle dæken vtermeir fforførdt ellir klaget for hans nader.

Octava instruccio.

Ath her løren saa tiilseger domino provinciali at Trondhem endelige, at han scriver sine brødiir oc convent tiil her i Bergen at the maathe her i Suartbrødere redtffærde deris tiidder oc liiffnadt om tiiderne ær saa dee siunge stundum natsangh man aldrig otthesangh deris liiffnat och omgengiilse ær det ssom paa Øffregathen i Bergen fforty dee ære stundum ossz them paa Øffregathen man [de¹ der hemme ære idelige oc daglige vistere brøderne oc kløsteret i gæn huilket som ær her i stort anskrii oc kerkene oe hennis persone et hon naplige boteligt.

Noua instruccio et nouissima.

Ath her Iøren fforarbeidiir ssaa medt dee gode herrer at wy ffaa [viiss¹ suar kuat thet kan kosste vthan all fforhallingh paa alle desse forscriffne sicker puncter oc instrucciones medt viiss besiglet breff takandes der ingen omslag ellir glømske forir wndir waar bylliist ffor ty det ligger ossz vaar kirchie oc capitel stor makt paa. Actis et datis in residentia nostra episcopali Bergensi anno dominj 1527 die Martis xixª mensis Nouembris. Nostro sub sigillo.

Vltima instruccio.2

Ær hanss nadher bigerendes adh nithe oc bruke kirkens suerth j hanss nodherss sticth i alle hande grener ssoo fulkomelighe som myn herre erkebiskopin bruckær oc nither viti hanss nadherss sticht etc.

(1) Tilskrevet over Linien. — (2) Denne Afdeling, der staar nedenfor Seglet, er skreven med en anden Haand.

Kong Frederik I lover Hr. Henrik Krummedige at afgjöre Sagen angaaende Nils Brades Gods ved Vallen i Halland til hans Tilfredshed, naar de træffes i Kjöbenhavn; Kongen vil skaffe ham Skib til Reisen til Norge, naar han selv vil holde sine Folk med Kost der indtil Michelsdag.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; udvendig forseglet.

598.

17 Decbr. 1527.

Gottorp.

Frederich met gudts nade Danmarckis Wendis etc. koning vduald koningk tiill Norge hertug i Sleszuigk etc.

Wor sønnerlige gunst tilfornn. Kere her Henrick som i nu schriffwe oss tiill om thet Niels Bradis godts liggendis fore ethers gaardh Wallendt vdj Hallandt bethe wy ether atj ther met wille lade vpstaa indtiill saa lenge at i kome oss sielff tiill ordts nar wij komme tiill Kiepnehaffnn, thaa wille wij ther paa giffwe ether godhe swar, och her forindenn schall thet bliffwe aldelis vforsagt aff oss. som i och schriffwe oss tiill om skib at følge met i Norge paa foraaret, thaa wiider at wij wille besørge ether met skiib, dogh atj sielff besørge ether och ethers folck met kaast och spisning indtiill sanctj Michelis dagh, ther met giøre i oss synnerligenn tiill wilge och wille thet gierne met ether forskyldhe. Befalendis ether gud. Schreffuit paa wort slot Gottorpp tisdagh nesth effther Lucie virginis aar etc. mdxxvij vnder wort signet.

Udskrift: Oss elskelige her Henrick Krummedige ridder tiill Wallendh wor mand och raadh.

Henrik Björnssön gjör Undskyldning for Hr. Henrik Krummedige, fordi han ei er kommen til ham, og beder ham, om muligt, igjen at forlige ham med Hr. Vincents (Lunge), der uden Grund har havt ham mistænkt for et utilbörligt Forhold til sin Hustru.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; udvendig forseglet.

599.

Uden Dag 1527. Helsingborg.

Wenlyg och kyerlyg helssen thel fførn ssend med wor herre. kyere her Henrych beder yeg eder kyerlyg og gerne ad j tagher *j meg thet yky thyl møssteke ad yeg kam yky thyl eder ffor thy ad meg bleff thet ssaffd at y war yke hemme gerne haffde yeg welet eder ther ordess och klawed ffor eder och fflere myn wenner myn nød *her her Wenssyanoss haver meg y mod gord och hawer meg noghet then ghesst thel ssaffd ssom yeg yke thel brøt hawer ad yeg skylle hawe

584 1527.

noghen hanlyng med ssyn høssthrv ssom yeg y(n)ghen *som yeg ynghen sskøld j haver thy beder yeg eder ad j *tagler met bessthe thel her Wynssenss ad han wel ghy meg sset wensskab kan yeg ffaad ta er thet got yke og saa. her med eder gvd beffalendess sskrev(i)d y H(e)ls-skenborryngh aare m d xx vii.

Henrych Byørnsson.

Udskrift: Erlyg och w(e)lbordygh man sstreng reder her Henrych Kromdyg kyerlyc ssendess dete b(r)eff.

Sex Lagrettemænd bevidne, at Björgulf Bratssön og Thore Roaldssön kvitterede Halleard Björnssön for dobbelt Betaling i Anledning af hans uforsætlige Drab paa Halleard Asbjörnssön.

Efter Orig, p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 6 Segl mangle. (Se Dipl. Norv. I No. 1034 og No. 486 ovenfor. Indholdet af Seglremmerne se ovenfor No. 248).

600. Uden Dag 1527. [Vinje].

Ullom monnom them som thetta bref se eller høre sender Asmwnder Gredgardzson Torbyøn Tordzson Gwnnar Sygurdzson Nils Anwndzson Byøn Drengson Tyostolf Torgerson logrettis men quede gudis ok sine ad mitt varvm i hia sagum oc hørdum a ja oc handerbandh thera Byørgwif Brattson ok Tore Roalzzon med the skylorde at Byorgwif oc Tore lyste ty for os at the hafde opborett af Haluorde Bienson ij fwll gyeldh for Haluordh Asbyenson dedh som han vart at skada oforsynio, kyndis ok Biørwlfuer oc Tore i samma handerbande at the gafuo fird Haluordh Byenson han ok hans erwinger firi ser oc sinum erwingum oc epterkommandum quitten oc allungis akeræløsen bode firi fødum oc ofødum oc til gefuet hemtt oc awundh ok allan ilwilia som thet hafde aldri sket oc for budho the oc Byørgwlf oc Tore ad aganga thenne quitt nema hwar som thet gere swara sa mykit som Norigis lagh vt viser ty af thet var loket fyrstæ sall och senste oc al ther i mellum af gyøldum som xii tungor haffde dømt epter en døden man ok ytter mere saningh hengium mitt akar jnsigle firi thetta bref anno dominj mdxxvij etc.

Hans Michelsson beretter Kong Christiern II forskjellige Nyheder, underretter ham om Landsknegtene og deres mulige Hverving samt meddeler ham det ved Fru Margretes Hof gaaende Rygte om hans paatænkte Giftermaal og sine Underhandlinger med en Kjöbmand, der mod Pant i norske Laxefiskerier er villig til at stötte ham med Penge, naar han for Alvor vil forsöge Gjenerobringen af sine Lande.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2471). Udvendig forseglet med et Gemmeaftryk.

25 Januar 1528.

601.

Lier.

Nade oc friid formiddelst Christi mandoms anammelsse vonssker jeg k. mayt. myn naduge herre, met myn vnderdanige plictuge
troo thienesto, kereste naduge herre ther som eders nades thienere Skram
er kommen till eders nade ighen than haffuer hand vell vnderuist eders
nade all then legelighed som heer paa ferdom er met knechte och
aldt andit efftter som jeg hannom vnderuisthaffuer, och screff jeg eders
nade thuenne breffue till met hannom, om ethers nade haffuer fonget
thennom eller ey anammit ville jeg gerne eders nade screffue meg ther
om, och siden hand foor her aff haffuer jeg oc screffuit eders nade
it breff till Lybsig.

Jtem jeg sender eders nade thette inglagde breff som Pels fan Busk scriffuer meg om knechtene, thet man eders nade selff ther vtaff formercke, athand met thee andre capiteiner ere villige tiil at ville føre eders nade sodanne knechte tilhande narsom thenne Brabands feide bliffuer endt, som jeg troer vell snarligen skee skal narsom landen haffue consenteriit sodanne skattinge, som hwert land er tillagt, vti gaar reissede heer egømmen Lyre nogre aff hertugens raad aff Gelleren tiil frwe Margrete, huad thee met henne handle viil her efftter snarligen vtkomme.

Jtem then 18 Ianuarij kom Hans kock till Lyre penningene vil jeg vntrette hannom efftter eders nades scriffuelsse, oc thee som jeghaffde afflagit verge och krud ville nw icke lenger forbyde, thennom haffuer jeg affbetallit, oc haffuer jeg sendt noger quittancier tiil eders nade met Thomas Holste, skall her efftter nogit ithermere vtrettis, thaa maa eders nade forskicke meg flere quittancier. Jtem jeg formerker aff. thet folck hoss princen at thee aff hoffuit haffue fordt eders nade flux vti ord oc talle om eders nades giffttermall, huor nw ther om er, ved gud och eders nade selffuer best somme sige ith och somme it andit, men jeg forstaar thee ere icke enss vti tallen ther om, ther fore troer jeg then største deel skall vare løygen, Jtem jeg scriffuer oc nw her electum tiil, och sender hannom it breff som skipper Hans Vilckenssen aff Hamborg scriffuer hannom. Jtem skipper Jacop er nw løss giffuen, tock met store vilkor athand ingen skall thiene vden met hoffuens consentte.

Jtem ther som eders nade viil nogit alffuerligen foretage at anamme syne land ighen than staar jeg vti en handel met en kepman om jm pund grotte eller mere at viille vndsette eders nade paa nogre laxse-

fisskerije vii Norge etc. guds nade vare ewindeligen met eder screffuit vii Lyre Pauli conuersionis dag 1528.

Jtem jeg forstaar aff skipper Jacop at hertug Albrit skall haffue en sken nyer holch som nw ligger i Szeland som Hans Vilckenssen ville haffue etc.

B. k. mtis

viillige thienere Hans Michelssen.

Udskrift: Tiil k. mt aff Danmarck syn naduge herre. Bagpaa: *Coruersionis Pauli. Anno 8. — 1528.

Hans Michelssön forsvarer sig i Brev til Kong Christiern II mod Beskyldningen for vrang Skriftfortolkning, omtaler Kongens Pengeauliggender, Hverving, Correspondance m. m. og meddeler forskjellige politiske Nyheder og Rygter, hvoriblandt et om Kongens forestaaende Giftermaal med en Sachsisk Fyrstinde.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2492). Brevform, udvendig forseglet med Gemmesignet.

602. 5 Februar 1528. Lier.

Nade oc friid aff gud vor fader oc vor herre Jesu Christo oc myn ødmøge vnderdanige plictuge troo thieneste altiid redebon. R. k. mtis breff screffuit vti Berlyn then 29 Decembris haffuer jeg anammit then 27 Januarij. Tet ved nw gud som alle ting ved, at jeghaffde nw saa skicket meg, at jeg vilde gerne variit buerman tiil thieneste, oc ingen mand till skade. Sammeledes at jeg ey heller vilde nogher tiid met farsaate gøre noger then ting som E. k. mayt. skulle forthornes met men nw fynder jeg vt aff eders nades scriffuelsse andet, saa at eders nade haffuer icke vel forstaat, huessom jeg vti myn epistolam til E. k. mayt. screffuit haffuer. Narsom hwn retteligen offuersees och forstaas skall thet icke findes ther vti, at jeg forderffuer skrifftten, met en vildfarende forstand eller oc bøyer henne efftter myn meynung oc køddelige forstandt, men jeghaffuer hendt henne vtaff thet klare oc reene vand vtaff skrifftens brønde, som jeg vilde gerne troste oc stercke meg met, Eders nade skall icke helder findet at jeg skall haffue kast ther vti nogit aff myn jord, ellers oc screffuit nogit ther vti nogher christen till besmittelsse eller fortørnelsse. Men gwd vare loffuit och prysset saa vell for modgang som for løchsalighed jeg viill lade thet vpstaa oc icke mere scriffue ther om tiil gud foger tiiden att jeg ther om kand komme eders nade selff till ordtz som E. k. mayl. oc selff scriffuer oc bogerer.

Jtom jeg screff E. N. twenne breff met Skram om ald legelighed huorledes heer tilstaar om knechte oc andet etc.

Jtem syden, haffuer jeg til twende tiider screffuit eders nade tiil Lybsig, och sendt eders nade then scriffuelsse, som Pelss van Bwsk screff meg etc.

Jtem E. N. skall oc viidet at heer er ingen breffue eller bud kommen vtaff Skotland huercken aff doctor Alexander eller aff noger ander, jeg befrøcter at theris hielp skall icke andit vare end skønne ord och bedragerie, gud giffuit at thet kand bliffue till løgen som jeg skriffuer.

Jtem aff Christiern Vinther haffuer jeg vti it aer och fast mere huercken fonget breff eller bud fran hannom.

Jtem ther som eders nade tager nogit fore handen vti thenne sommer, than formoder jeg at jeg viill bekommit met Gerhart Stercke athand skall strax strecke eders nade thee vj manedes penninge som eders nade nw sende meg vndertegnede quittancier paa, och viil jeg paa en kort scriffue eders nade ther paa viidere boskede [huessom¹ narsom thet er beslwttet huessom eders nade kand slaa syn lyd tiill.

Jtem E. N. skulle opbere vti Libsig aff thee Hogstetter jm gilden som thee ere here betalde oc fornøgede, om E. N. thennom opboret haffuer eller huorledes ther om er scriffuer eders nade meg inttet aff.

Jtem Villom forrer haffuer jeg vnderuist efftter eders nades skriffuelsse, hand sagde hand ville selff ther om scriffue eders nade swar.

Jtem angaende thette stychtesske orlog bliffuer fast møgit folch forsamblit paa alle syder, thet neder stycht skall holde vjc heste och iiijm knechte, och offuerstichtit skulle haffue iiijc heste oc iijm knechte, met thesse heste och knechte skall Jørgen Skenck statholder aff Fressland vare øffuerste aff och [skal² thyene byspen etc. och thee Hollandske steder skulle beløne folckit met thee stichtesske, och thee ville haffdt thee Brabandsske steder ther vti samme forbundt, oc thee haffue dragit thennom ther fran, paa huilcken siide thet viil nw falle tiill entigen till friid eller orlog giffuit tilkenne ingen fastelaffuent.

Jtem heer gaar starckt rochte om k(ongen) aff Franckerige athand skall vare død, huad nw sandest er ved jeg icke at scriffue, men thet er nw sandt at herren aff Raffuensten er døder och begraffuen, oc ingen besønderlige tidinge haffue vii end nw aff key. mayt. huorledes hans anslege staa, vden eneste at paffuen oc hand skulle vare forligte, oc hand skall betalle keysserens folck for 9 manede, och skall haffue nogre friige steder oc landskab ighen.

Jtem E. k. mtis hogborne børn ere karsske och swnde och gandske vell till passe. Och her vti frue Margretes hoff haffue the møgit at 588 1528.

bestille met eders nades giifftermal met en førstynne aff Saxssen huad ther om sandest er, er gud bekendt och eders nade, gud forlene eders nade thend dell som nøtteligest er bode tiill syell och lyff, oc guds nade vare met eder ewindeligen amen. screffuit vti Lyre then 5 Februarij anno 1528.

E. k. mtis

villige troo thienere Hans Michelssen.

Udskrift: Till k. mayt. aff Danmarck syn nadigste herre.

Bugpan: .5. dag i Februarij.

(1) Igjen udslettet. — (2) Tilskrevet over Linien.

Kong Frederik I anmoder Hr. Henrik Krummedige om at indfinde sig til et Möde i Kjöbenhavn förstkommende 17 Mai, hvortil han har sammenkaldt det hele Rigsraad, og derfra med sine Svende at fölge ham til Norge, saaledes som han tidligere har bedet ham.

Ester Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevsorm; udvendig forseglet.

603. 8 Marts 1528. Gottorp.

Ffrederick mett guds naade Danmarckis Wendis oc Gottis koning wdtuold koning till Norge hertug i Slesuick etc.

Vor sønnderlig gunst tilfornn wider at wij nu fore nogle merckelig werff oc ærinde skyld som oss oc riigett merckeligen er anrørindis haffue forschreffuit wort elskelige Danmarckis riigis raad offuer alt riiget at møde vdj Kiepnnehaffnn otthe dage nest for sanctj Vrbanj dagh nest komenndis thij bethe wij etther och kerligen atj wille wmage etther tiid samme dag oc delle mett oss etthers gode raad wdj samme ærinde szom wij agkte tha att lade forgiffue oc i selff personnligenn wille retthe etther effther mett etthers swenne at følge oss ther aff til Norge nar samme dag forsledenn oc forganngenn er som wij etther ther om tilfornne haffue tilschreffuit. Ther mett giøre i oss synnderlig til willge oc wille thet giernne ighen mett etther forskylde. Befallindis etther gud. Schreffuit paa wort slott Gottorp sønndagenn Reminiscere aar etc. mdxxviij vnder wort signett.

Udskrift: Oss elskelige her Hennrick Krumdige ritther wor mannd och raadt.

Otte svenske Rigsraader paa det hele Raads Vegne underrette Biskop Hans Reff af Oslo og Hr. Mogens Henrikssön (Gyldenstjerne), Hövedsmand paa Akershus, om at de med Kong Gustav have været i Dalerne og undertrykt det der stedfundne Oprör, hvis Hovedmænd nu have sögt Tilflugt i Norge, hvor de finde Understöttelse hos Erkebiskopen og Dr. Vincentius Lunge; i Henhold til Malmörecessen anholdes om Udlevering af Jöns Hanssön, der kalder sig Hr. Sten Stures Sön, Peder Grym og to Prester.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, fasc. 6 No. 17). Brevform; udv. forsegl. m. Levninger af 7 Segl. (Trykt i (Gl.) D. Mag. VI. S. 344—46 og i Kon. Gustaf d. förstes Registratur V. 1528. S. 53—55, hvis Varianter, udenfor de rent orthographiske, nedenfor ere angivne).

604. 10 Marts 1528. Delsbo.

Wennlich kärlig helszenn thilförn etc. Werdugh fadher och Vij giöre edher vndheruijsningh athuj nw j thenne fasthotijd haffue wareth högborna förstha oc herra her Götzstaffh medh gudtz nadhe Suerijghes och Götthes etc. konungh, vår käreste nadigste herra, fölgactughe vp j Dalarna, och sögth epther then forrädere hoop som ther vppe een tijdh longh legad haffua oc hafft sijnn frij thilflycth wdth och in j Norighie och annadhskifftthe j Dalarna när them syntthes thil stemplingh och thwädrecths vpkommilsze j then lanzendan emoth forna wår käreste nadigste herra och ganscha rijchet. Szå haffue wij nw samma oszemio inbyrdhes twädrecth och obestondh som ther i Dalarna aff [onda² mäclare war begynnadh, åffstillad och niderkwffuadh, och giorth ther szemio och eendrecth ighen. Och the schalkar som samma buldher hade åstadh kommedh ære rymdhe szin kooss in j Norighie ighen somblighe nordhanfiäls och een parth sundhanfiäls och bliffua ther än nw alth formykith vpholdna huilkit eendeels erchebispen i Throndhem och doctor Vincentius vollandes are och noghra flere medh them som boo nordharfieldtz, the ther oc hylla och forsuara then forrädere som sith namfin haffuer omwentth och segher sijgh wara her Stheens szon, endoch att hans retthe namfin är löns Hanson. Och ey^s alenaste hielpa the honum medh rådh och dådh vthan och medh päninghar clädhe och mykith annadh, alth på wår nadigste herres Suerijghes rijchitzs och alles wores argesthe. Ther före bidhie wij edher kärlighan *athuj4 beuisze edhert godha och throfastha naborscap anseendes thet forbundh och eendrecth som emellan högborna förstha oc herra konungh Frädrijch etc. forna wår nadigste herra och thenne thrende rijchen emellan giorth warth vdij Malmö lathandes forne forrädere hoop szom hadan äre landflyctughe åff rijchit wardha forhindrede thil rettha ee huar j kunne them öffuerkomma. Och athij wille så bestyradh att her Olaff j Malungh, her Iacob j Mora, Per Grym, och forne schalk löns Hanson, och sammeledes andra flere

som haffua wareth j thet forrädeliga anhang och medh them j sälscap ther aff Dalerna måtthe komma thil suars för theres misgerninghar hijt in i rijchit ighen. Huar j så giöre kunnom wij thå clarligha noogh formerkia, atth thet är emoth edhers wilia, atth sådana forrådere wardha beschyddadhe oc hängnadhe ther hooss edher eller annorstadtz ther vdij Norighie. Och wij viliom ther emoth ighen så lagadh och forärbetad medh forna war kareste nadigste herra, att hans nadhe schal giöra högmectug första oc herra konungh Frädrich etc. Danmarchs och Norighes rijchitzs rådh thet samma ighen huar sligth eller annadh Och wij tesligesth på wår sidho wile windleggia hender påkomma. oss sådana naboorscap medh edher forschylla vdij huad måttho wij kunnom edher then alszmectugste gudth befalendes. Scriffnedh vdii Dilsbo prästegårdh i Helsingelandh then tijsdaghen nesth epther dominicam Reminiscere aar etc. mdxxviij vnndher noghre wores incigler på hela rijchijtzens rådtz wäghna som icke nw äre wijdt handen.

Lars Siggheszon marsch
Hollingerd Karlszonn
Jffuar Flemmingh
Brich Flemmingh
Axeld Andherson
Knuth Anderson
Thure Brichson
Mons Bruntteson

riddere.

Udakrift: Werdugh fadher j gudj her Hans medh gudtz nadhe biscop vdhij Opslo samfelth medh velbyrdugh mann her Mons Hindricson höffuidtzman på Akershws vennligha etc.

(1) De 4 förste kunne sees at være fölgende; 1. Sparre. 2. Flemming. 3. Gera (med Bogstav H. K.) 4. Flemming. 5 og 6 ganske affaldne. 7 utydeligt.

— (2) Tilskrevet over Linien. — (3) Gust. I.s Reg.: en. — (4) ibid.: atbi.

— (5) ibid: suors.

Kong Gustav I anmoder Hr. Mogens Henrikssön (Gyldenstjerne), Hövedsmand paa Akershus, om at være ham behjælpelig med at erholde udleveret den Bedrager, der kalder sig Hr. Sten Stures Sön, og flere svenske Oprörere, der have sögt Tilflugt i Norge, hvor de imod alle Aftaler mellem Rigerne understöttes af Erkebiskopen af Throndhjem og Dr. Vincentius (Lunge), hvilket fremgaar af de bos Peder Grym fundne Breve.

Efter Orig. p. Papir i danske Gebeimearkiv (Norge, fasc. 6 No. 18). Brevform; udvendig forseglet.

20 Marts 1528.

Geffe.

Götstaff medt gudz nåde Sueriges och Göthes etc. konung

Wår synnerlig gunst tilforen etc. Käre her Mons wj haffue tilforen giffuit edber tilkenna om nogra skalckar szom rymde äre for theres skalkheet skyll her aff landit in til Norgie, huro erchebispen j Trondhem, och doctor Vincencius them haffua leigdat, vppehollit och forfordrat på wärth argest thet wi medt redeligh vrsack, wäl motte widergiorth, och haffuom hafft, och än nw haffue gått tilfälle ther till, hwar wi thet icke hade fordragitt för högboren förstes kong Ffredericks etc. och for edhers och flere gode mäns skull swnnan fiälds j Norgie, j forhop ath thet skulle straffas och forwandlas effter thet wij haffue forfaritt vtaff nogher edher scriffuilse hiitt i landitt inkommen, ath thet skeer moott forbede kong Ffredericks etc. och Norges rådtz behagh och wilia endoch samme doctor Vincencius ey tess mindre brwkar sigh i thet homodt och fortreet han moott oss i forne måtho begynt och företaghit haffuer, vian än nw beskyddar och högtideliga vppeholler ihen skalck segh kallat haffuer her Stens son, och flere medt honum likerwist szom han icke sannare wiste än så wåre ther thå åpenbara sanningen är ath her Sten haffuer ingen så gammal son, eller noghor liffuandes barn, slere an en vng drang, then nw ar j Danmarck hoss bispen j Års, thet wi formode edher wel witerligit wara, ytermera giffue wi eder tilkenna ath then tidh wj låthe grijpa Peder Grwm, fwnnes hooss honum nogor spotzske och skemmelige breff medt hängende indzegell, dictath och scriffuat på oss, om Lutherij och anner obequemlighet etc. thet doch aldrigh skall bewisas oss vtöffuer medt sanningen och äre samme breff doctor Vincentij scriffuares stijll och handscrifft som nogh bewisligit är vtaff annor breff the han oss tilscriffwat haffuer och hade forne Peder Grwm befaling at latha läsa och forkynna samma breff för wår almoge vppe i Dalerna, ther vtoff wi sande edher her innelykte en copia,1 til syna, athi måghe see huatt naborskap oss bewises och widerfars vtaff then sidhan aff Norgie. Bidiendes edher athi medt flere godemen ther i landit wele fortänkte wara at latha thet [bliffua2 snarliga bothadt och tilbörliga straffat, på thet wj icke skole nødgas, ath tancka ther annualt till, effter thet samme doctor Vincencius ar slijck man, at han icke aktar syn eghin herra then han tiäna skulle kong Ffredrick eller Danmarcks och Norgies rådh, ey eller then contracth mellan kong Ffredrick etc. och oss och begges wåre land och rijke bewiliet och forseglett warth i Malmö vian gör oss thet ena fortreett effther

592 1528.

thet andra, thet oss icke lyster länger at lidha vtaff honum. begäre wi vtaff edher athi än nw wile forordinera och beställa ath forbede skalck, som ther i landit räknas oc holles for her Stens son motte bliffua forhindrat och komma hith in j landit igen och kennes widh sina släkt och byrdt, om han haffuer her nogra wener, the ther lata sigh vmworda at tala och begånga hans bästa, på thet han icke skal haffue tilfälle ath vndwika och giffua sigh til kong Cristiern til ytermera obestandtz vproor j tesse try rijke, som ganska likt är ath doctor Vincentius vppeholler och brwkar honum ther til effter thet han haffuer latidt segh vndfalla sielsynt tall, ther han hollit haffuer samtal medt almogen i Jempteland och annerstadz ther han haffuer framdragit görandes rykte ath kong Ffredrick är dödt, och begårandes at almogen skulle hylla honum for theres herra, endoch thet oss inthet anrörer, wi formode athi som äre honum närmber wid handen kunne thet yterligare forfara än wj. fframdelis käre her Mons är oss nyliga förekommit athi haffue gripet nogra aff the skalkar som inkomne äre til Norgie, bidie wi eder ath the motte komma her in i rijkit igen, thet wile wi altidt [kerliga2 forskylla medt edher j hwad måtho wi kunne. Scressuit j war stadt Gässle fredagen nast her medt gudt beffalendes. före dominicam Letare aår etc. 1528 vnder wårth secrett.

Udskrift: Oss elskeligh erligh och welbyrdigh man her Mons Henrickson höffzman på Akershwss gunstelige.

(1) Vedligger ikke. — (2) Tilskrevet over Linien.

Hans Michelsson tilskriver Kong Christiern II angaaende hans Pengeanliggender, Landsknegtes Hverving, de nyeste politiske Begivenheder m. m.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2476). Brevform; udvendig forseglet med Gemmesignet.

606. 12 April 1528. [Lier?]

Nade och friid aff gud vor fader oc vor herre Jesu Christo, och myn ødmøge vnderdanige plictuge troo thieneste altiid forscreffuen. kereste naduge herre jeg sender till E. k. mayt. met thette bud, her electi och mester Gotskalcks scriffuelsse, vtaff huilcken E. k. mayt. vell forstaar ald handell och beslwt som her electus heer nw haffuer giordt och besluttet, met Laszarus och Gerhardt Starcke om thee penninge aff Hogsteterne, saa at met guds hielp, ther vti skall vare inghen mangel eller feyll end toch at Hogstetter icke vor selff till stede, och ey kommen er paa thenne dag, men tock venttendes er visseligen i thesse posske helligedage hyem at komme fran Engeland tock huessom Las-

sarus haffuer besluttet met her electo, er lige saa fuldt som Hogstetter selffuer haffde varit tiilstede, oc er saa besluttet efftther Mayo skulle penningene ligge tilstede tiill E. N. beste, haffuer oc her electus saa hesluttet met mester Gotskalch och meg, at narsom vii snareste kunde forfare at thesse knechte fonge forloff, skulle vii vden ald forsømmelsse skriffue hannom postwise met vor eygen post, och ingen 8 dage ther effilter athand fonger mester Gotskalckes oc myn scriffuelsse, viill hand vare heere hoss oss, och viill gøre E. k. mt syn troo thieneste oc befall saa fylleste, at E. N. skall selff siigit athand thiener eders nade troligen och vell, oc viill aldrig thiene noger anden herre, thend stund eders nade leffuer, oc viill haffue hannom for en thiener, thet haffuer hand meg loffuit oc sworit paa syn christelige troo oc loffue oc bad meg och saa vii besonderli(g)hed skriffue eders nade thette samme, at eders nade jaa fore alleting ville ladit bliffue vti thend mening och beslwt som hand selff haffuer besluttet met eders nade, om alle sager vti eders nades handell, eders nade skall vii alle eders nades sager oc befall fynde hannom troo och villig. Jtem sammeledes forlod hand hoss meg it abecete, och gaff meg ther om noger ydermere vnderuising, om hannom nogit tilkomme entigen met sywgdom eller vti døden heer for inghen, som eders nade ther om met hannom besluttet haffde, oc viil gud spare hannom liffuit than viil hand icke lenge vare fran eders nade, thii ville hand nodugt at E. N. Brobergs *ellers oc Claues Hermelyns anslege følge skulle, thii at sodant folck søge mere theres nøtte och profyte end eders nades restitucion.

Jtem E. k. mt skall oc viide at mester Gotskalch haffuer varit hoss herren aff Ysselsteyn vti Busk, oc haffuer handlit met Hans Halffuerstad oc Volff fan Bomberge oc kom hand hyem i torsdags, oc hand haffuer besluttit met thennom at thee skulle gøre oss atwordt, narsom knechtene fonge forløffue xiiij dage eller iij vger tilforne oc thee ville bliffue tilsammens till vii fonge scriffuit E. N., och bud fran eders nade ighen mester Gotskalck bywder meg till met myn dreng fran Androp nw i torsdags at eders nades sag staar gantzske vell hoss forne høffuitzmen, oc thee giffue eders nades sag staar trøst oc sender meg bud, at han haffuer nw fast viidere at scriffue eders nade, end som hand E. N. tilforne tilscreffuit haffuer, Nw kom thette bud i dag meg saa hasteligen paa handen oc ville icke teffue lenger, end som jeg thette breff skriffue kwnde.

Jtem Hermen Polle bleff slagen met Pels och Pylle fan Ammesfordt oc Kort Penning hasfuer ij fennicke knechte som hand er øsfuerste aff, oc hasfuer stordt høre ebland knechtene stolckit som thesse Burgundesske hasfue forsamblit aff knechte som nw ligge om kryng Bwsk ere

xij fennicker, for vden thet folck och knechte som thee haffue lagt vti Szeland, reyssigerne forsamble thennom och nw fast paa en hob ingen veed end nw paa huilckit hyørne thee ville begynne paa entighen paa Ytrecht eller til andre plasser, møgit skøt oc krud er afførdt ther bliffuer it slag aff ingen faa dage.

Jtem met thee Engelsske siges at skall vare kommit till en bestand emellom thesse land, thee ambasater som thee here vtskickede til k. mt aff Engeland, thee samme skicker k. mt aff Engeland met syne eigne ambasater tiill k. mt vti Spannien, narsom ther nw kommer bud till bage ighen, than giffues først tilkenne hund heller thet skall vare freed eller feyde emellom k. mt aff Engeland, oc thesse key. mtis lande men nw thet slag er vondit vti Itallia trooer jeg vell at k. mt aff Engeland skall giffue seg till fredelighed.

Jtem heer ere nw nyelighen kommen twenne smaa orlogs skib aff Spannyen och køpmennen haffue for visse tidinger fongit scriffuelsse at key. mt haffuer vtgiordt en skibs heer aff Spannien met møgit folck till szøes oc haffue allerede fuldt nederlagt aff thee Frantzsoser skyb, oc skibene oc folckit skulle hiid till landit, oc er en stor mechtug herre som haffuer skybene oc folckit i befall. Oc Johan Dionyss haffuer oc fongit breffue aff mester Cornelio athand oc er ventendes met samme flode och første swduesten veer.

Jtem strax Hogstetter er hyemkommen viil jeg scriffue E. N. ald bosked om then regenskab E. N. sende meg, oc at E. N. skall och sammeledes anamme vti Lybseg ald resten som vbetallit er, bode aff then første och syste swm. Jeg forstaar aff her electo sammeledes aff E. N. eighen scriffuelsse at E. N. haffuer icke mere opborit end iiije gilden aff thee tweende gilden jeg syst offuerscreff met electo, oc jeg thennom sodanne penninge fornøgit haffde førre end her electus foor tiil E. Nade, som jeg giorde her electum god bosked fore, sammeledes screff E. N. met Thomas Holste.

Jtem huorledes thenne kryg viil nw tilgaa paa en kort, oc huorledes thet haffuer seg vti sandhed met then Spansske flode, oc om mester Cornelio vil jeg her effter met første bud scriffue ethers nade ther om fast ythermere boskedt oc sandhed end som jeg nw scriffue kand, sammeledes skall oc thaa mester Gotskalch scriffue E. Nade, Her met E. k. mt gud befalendes bode tiill syell och lyff screffuit hasteligen pooske dag anno mdxxviij.

E. k. mtis villige troo thienere Hans Michelssen.

Udskrift: Tiill k. mt aff Danmarck syn naduge herre.

Bagpan: 1528-1528.

Fru Ingerd Ottesdatter (Römer) lover Erkebiskop Olaf at opkræve den paabudne Gjengjerd i sine Len, omtaler Junker Nils (Daljunkeren), som hun uagtet det danske Rigsraads Skrivelse ikke kan anse for en Bedrager, og som nu er paa Veien til Kong Frederik i Danmark, gjör Rede for den ubetydelige Understöttelse, han ved Rygtet om Kong Gustavs Död fik for sin personlige Sikkerbeds Skyld, og forklarer Forholdet mellem Hr. Vincents Lunge og Johan Krukow.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2426). Spor af udvend. Forsegling. (Trykt i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. I S. 530-32).

607. 17 April 1528. Fosen.

Myn ydmygeligh kierlig hilsen altid forsent met wor herre Jesu Christo, kiære herræ tacker ethers naade ydmygelig oc kierlig for ethers store ære oc dygd som ethers naade meg oc mynne wenner altid bewist haffwer hues ethers naade then almegtistæ gwd lene oc ieg altid gerne forskillæ wil aff all myn mackt. kiære herre som ethers nade skreff meg til om then gengerd som ethers nade skall opp bære her wti ethers naades stygt will ieg gerne haffwæ ther wmag fore oc lade tyngæ wd oc tage til hobe j the len som ieg haffwer oc lade giere ethers naade ther regenskab fore effther mantallet oc fortj bedher ieg ethers naade at ethers nadæ sender meg j aff wor kiære herres breff som ieg kan lade læsæ for almwgen ellers trw the thet ycky wten the foo høre wor k. n. herres breff fortj at almwgen er ellers ther mostryg will som ethers nade well wndestor sielff, kiære herre som ethers nade giffwer meg till kennæ i ethers breff at rygens rood i Danmark haffwer skreffwet ethers nadæ till om ioncker Niels han skall wære i skalk og i bedrager eller forræder tyckes meg hannom wære fast enfollig at bedrage nogen oc forstorieg at j mantz wwenner sygæ bannom inthet gott oppo skall ieg oc well trw at her Per Kanzeler som hans gwdfader wore Per Grem oc flere andre som hans [fader1 haffwer tiennt the kiennæ hannom wel, for slig oc andre ord oc tale er han nw i syn reisæ oc rettæ ærindæ til wor k. n. herre kong Fredrig j Danmarckis ryge som hans broder er oc flere the hannom kenner haffwer han rett paa at stoo gwd lade hannom thet nydæ oc haffwer han wrett met at fare tha ere the gode herrer soo wise oc kloge at the kwnnæ well thet forhandlæ huat rett oc wrett er. kiære herre som ieg forstor i the gode herrers breff at wy skullæ haffwæ brodet oc forkrænckit then recess som giort wor i Malmø thesse iij rygen emellom hues ieg tror at ethers nade oc flere the gode herrer her norden fiels lidett wists wteff huat ther wor beslutet oc tycktes at the gode

596 1528.

herrer her i Norge skedet ther lydet forstacket wit effther the skullæ allæ wære swornæ brødræ til hobe. kiære herre er oc seduæne bode i Danmark Swerigæ oc anden stat som edhers [nade1 wel wed at giffwe i karl eller ij lede til en tyd then som the wede ingen werlig sag met saa lenge the kwnnæ forhandlæ syn sag till rettæ oc wed kong Giødstaff then tyd han wor fredløss bode j Danmark ocj Swerig haffdæ kong Krestiern foot fatt paa hannom tha haffdæ han ycki nw wærit kongæ i Swerig, kiære herre at wy skullæ wndsett hannom met bysser oc wærie oc folk tha wed ethers nade well at her gick for wissæ tidendæ at kong Gødstaff wor død oc wistæ wij icky andet en sant wor thi wasættæ wy hannom met noget folk oc wærie at han skullæ komme til synæ wenner arff oc eigæ at skogstrygere oc andre løssæ skalkæ skullæ vcky forraskæ hannom i wegen før han komme til sine wenner j sligæ modæ wor thet giort oc icky kong *Gødskaff eller Danmarkz rod til wwillæ hues the gode herrer kwnnæ wel thet forstoo at wy kwnnæ icky bestridæ i helt kongs rygæ met iiij [eller¹ vi karlæ oc iii eller vi hagæ bysser. haffde thet wærit j slig ackt (oc) meningh *wærit gjort the wede the gode herrer wel at wy wel støre hielo kommet aff stad at giere hannom. nw [wed1 gwd thet wor icky saa betenck(t). kiære (herre) som ethers (naade) skriffwer meg til om Ishan Krugæ at jeg skullæ tet forligæ mellom her Winc. oc hannom huilket ieg gjorde thet bestæ ieg kwnnæ oc wor thet saa forligt at Iahan Krugæ skullæ ladæ thet lennet wære wbewarit saa lengæ her Winc. haffdæ fynget wor k. n. herres skriffwelsæ igen ther om oc skullæ Ishan Kruge farett fry hiem til syn gord oc bære opp alle effther stadæ som ighen stod i lennet som hannom till fald met rettæ met sodan for ord at han ickj wmage eller plassæ *bødrennæ j nogre [mode1 oc her Winc. willæ giffwæ aff gifften aff lennet for thet aar nw innæ wore for then rentæ han haffwer oppæ borret oc forstod ieg i her Winc. ombotzman(s) skriffwelsæ at Iahan Krugæ baffwer icky holdet then *forliglæssæ oc contrack(t) men ffoer ther j lennet møket offwerdodælig bode met ord oc werk som ey behoff giordes. en skede Trond Benckstock noget hofftorn tha er thet [her1 Winc. storlig emod oc herde hannom ingen beffalling giffwe ther oppo j nogre mode andet end the skullæ gwersættæ then landskild paa hans gord i Sogn som heder Iørindæ saa lengæ wy haffwæ wærit j rættæ for ethers nade och flere gode men j rygens rood etc. Kiære herre haffwer ieg ingen andre tydendæ at skriffwæ ethers nade til men ethers nades liff oc siell oc alt ethers nade(s) well beffaller ieg then almegtistæ gud oc lader Erick

Wgervpp Anne oc Luci sygæ ethers nade m gode nætter. datum Fosen 6ta feria pasce anno dominj mdxxviij.

> Ottes Ingerd

> > dotther.

Udskrift: Nodigæ herræ oc werdigæ fader her Olaff met gwdz nade erckebiskop j Trondhem oc paffwælig sedis legato syn kiære herre ydmygelig oc kerlig sendes thette breff.

Bagpaa, med en anden Haand: frw Jngerd vm Niels Steinsson oc Johan Kruko.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Henrik van Lyt tilskriver Kong Christern II angeaende deres fælles Anliggender, raader ham til at holde Krigsfolk samlede og tilbyder sin Hjælp med Penge og paa anden Maade.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2443). Brevform; udvendig forseglet m. Bomærke-Signet.

608. 13 Mai 1528. Uden Sted.

Wuer konelijker mat te woren mynen wijlghen denst ende allet ic goets vermach altijt tot vi erwerdeghe den hoech gheboren floerst k. mat toe Denemerke Sveden Noerweghen.

Wuer k. mat. sal beleue toe wete dat ic een faet voers. heb oender mynen merck¹ als aen koens koekemester daer wuer k. mat. alle beschet in wijnde vaert van her Hans Mickelssen. voert mer sal wuer k. mat. beleue toe veten dat ic noet antwoert in ghinderley maneren van mester Hans oenfanghen heb men dat selue screfte wuer k. mat. van hoem gaef tot Jacop Anraet huys dat heb ick van mester Hans in mynen bewareghe.

Wuer k. mat. moet nv daer toe verdaecht sijn met alle cappetenne ende hoeffluden dat sij alle ruteren ende knechten te samen behalde tot wuer k. mat. behoeff vant als sij sullen verlaten vaerden van kesser. mat. dat sij dan in wuer k. mat. denst moechten sijn. wuer k. mat. sal my altijt wijllijch ende bereyt fijnden vees ick wuer k. mat. te hulpe ende te troest come maech met ghelde met goet vees mynen mach is van opbrenghen daer sal men my wijllijch in vijnde als v trwe dener ende wrijnt. her mede sijt goede beuolen ende je dusent goede nacht ghescreuen den xiij Mey ao xxviij.

Wuen wijlghen dijnar altijt bereijt Henrijck van Lijt. 598 1528.

Udskrift: Den hoechgeboren foerst konelijke mat. Crijsternus toe Denemark Svede Noerweghen etc.

(') Herved staar i Margenen samme Bomærke tilskrevet som i Seglet.

Hans Michelsson tilskriver Kong Christiern II angaaende forskjellige Foretagender, der sigte til hans Restitution i sine forrige Riger, navnlig med Hensyn til Penge og Tropper, omtaler en Plan til et Giftermaal mellem Prins (Hans) og en Datter af den engelske Konge, hvorfor denne skal være gunstig stemt, og meddeler Oplysninger om flere af Kongens Tilhængere og Korrespondancen med dem.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2479). Brevform; udvendig forseglet med et Gommeastryk.

609. 27 Mai 1528. Lier.

Ether nades hogmectighed myn edmøge troo plictuge thieneste altiid tilforne met friid vti Christo Jesu, Aller nadugeste herre, verdes eders nade at ville viide, at then 20 May anammer jeg trenne eders nades breffue, thee 2 meg tilscreffne oc thet treddie mester Gotschalck tilscreffuit, huilcke breffue som ere screffne aff Torgoo then 4 och 6 May som Hans fan Colne framfører, Oc then 24 May haffuer jeg wntfangit twenne eders nades breff it meg tilscreffuit och thet andit Jachim Hogstetter, som Vrban bode framfører, screffne vti Torgo then 9 May sammeledes it breff som Thomas Holste skriffuer meg huilcke forne breffue som lywde paa thend geld at forførdere som eders nade rest aff thee Hogstettere, huilcket jeg oc saa flytteligen noch giordt haffuer, oc at thet seg saa lenge fordragithaffuer, er icke fore myn brest eller forsømmelsse skyld, som jeg ther om noch vnderuisde Skram, sammeledes screff eders (nade) ald legelighed oc brøsten ther om, Oc siden at Jachim Hogstetter er kommen aff Engeland, haffuer hand liidit stoor tiltall aff frue Margrete, oc herren aff Hogstrate, fore thend handel som hand stear vti met kongen aff Engeland, oc kunde thee vende hannom noger skade tiill, skulle thee icke ladit, end tog haffuer hand theris breff oc seygel, paa alt huessom hand haffuer giffuit seg vti handel met k. mt aff Engeland, oc haffuer inttit handlit met hannom, for vden theris consent, end tog [hand1 staar [hand2 vti en vbegrybelig stoor handel och concept met k. mt aff Engeland, om hans vndersattis forbederinge aff landzsens købmanskab, som for longt er at skriffue om, oc ther som hand ald eneste vill følge kongens concept eller fore gifft, than kand hand gore thesse lande en vforuindelig skade etc. oc thet haffuer hand nw sagt fore frue Margrete oc herren aff Hogstratte, athand sodant

haffuer forladt och slaagit seg ther fran, fore keysserlige, maiestatis made oc gunst skild at beuare.

Thette er nw hans orsage siden hand kom aff Engeland, at jeg haffuer icke fongit myn affskeyde aff hannom, jeghaffuer reysset ther noch om bode till Androp oc Meckelle och haffuer tagit mester Gotschalck oc mester Melchior met meg, fore then Skotzske handel skyld, saa at jeghaffuer fortherit ther offuer mere end j pund grotte.

Jtem nw skriffuer Hogstetter met samme Vrban till syn factor vti Lybsig athand strax skall vtrette thee vjc gilden som vbetalne ere aff thend syste offuerscreffne swm, sammeledes regenskaben oc resten aff thee første iijm gilden.

Jtem jeg forstod oc aff Hogstetter, athand [vor2 ille till frydz om thee iiijm gilden som eders nade haffuer lont margraffue Joachim, som nw er eders nades dødelig affsetter fyende met mange flere ord hand gaff meg ther pas, athand met flere, haffde noch bedragit eders nade tilforne, at eders nade motte sodant offuertencke, oc vachte seg fore sodanne, sammeledes och at handellen stod saa emellom E. N. oc hannom, at inge peninge skulle vptages, førre end eders nades restitution skee kunde foc sagde at sodanne jijim gilden ville komme eders nade till stoor skade och interesse at betale. Oc ithermere sagde at ther som eders nade ville følge hans raad, thaa haffuer hand oc handlit met k. mt aff Engeland vii eders nades sag oc restitution, saa athand ville vell finde thee foger oc lempper, at k. mt aff Engeland skall vntsette eders nade met en merckelig swm penninge till eders nades restitution, jeg formercker och forstaar vell aff alle forstandige at samme Jachim Hogstetter, er kommen saa storligen vii kongens gunst, at jeg eder ther vtaff icke [noch? fuldscriffue kand, fore hans kloge anslege oc forstand, som k. mt haffuer formercht aff hannom hand haffuer oc saa handlit met k. mt aff Engeland om E. N. szon oc hans dotter till giffttermall och thet aff consent och merckelig befall her vtaff hoffuit at forfare, som jeg forstaar haffuer hand ther paa fongit gode oc tilbørlige swar aff k. mt aff Engeland som hand haffde ther om viidere ladit seg op for mester Gotschalck.

Jtem verdes E. N. och at viide at jeghaffuer offuerkøpt till E. N. behoff vti Lybsig at vntfange iiije golt gilden och 22 selffgrosser at betalle for j golt gilden som Henric Breet vti Lybsig eders nade, eller Thomas Holste paa eders nades vegne, betalle skall, oc met sodanne fororde at 14 dage ther efftther at thet er kungiordt forne Henric Breet, skall hand betalle Thomas Holste eller en anden paa eders nades vegne sodan swm penninge som thenne inglagde handscrifft ther om ithermere

600 1528.

ingeholder oc forklarer, oc haffuer samme købmen som Henric fan Ly: oc jeghaffue handlit met, oc sodanne swm penninge offuerkøpt, haffue for vden thenne theris inglagde handscrifft, skreffuit samme Henric Breet, met forne Vrban, sodanne iiijc golt gilden at betalle eders nade, paa tiid oc stund som forscreffuit staar, og jeg ved vell at theris scriffuelsse till forne Henric Breet lywder paa ijc golt gildeu mere men tock skall E. nade viide jeghaffuer icke mere betallit thennom end thee iiijc golt gilden.

Jtem thet fad godz som jeghaffuer sendt E. n. till Lybsig hobes meg till gud skall jaa paa thenne dag vare tilstedekommit, Oc er ther vti j støcke smot lerrit mere end Skrams register ingeholdt som jeg sende E. N. met hannom, oc holder samme støcke lerrit lxij alne.

Jtem E. nade verdes oc at viide at syden her electus for her aff haffuer jeg eller mester Gotskalch ingen bud eller scriffuelsse siden fongit fran hannom, thet er befræctendes at samme reysse skall ingen framgong haffue.

Jtem aff Skotland er huercken bud eller scriffuelse kommit, siden mester Gotskalch kom ther aff, sammeledes haffuer hand siden huercken fongit bud eller scriffuelsse. Sammeledes aff [mester¹ Christiern Vinther haffuer jeg ingen scriffuelsse eller bud vti halff andit aar.

Jtem screff eders nade meg, met Skram, om her Hans herolds godz at forførdere aff hans verdt vti Meckelle huilcket jeg oc saa gjorde, met mester Gotschalck oc mester Melchyor men Skram vor till stede, verden kreffuer mere end lxx gilden som Hans skal bliffue hannom skildug, aff lontte penninge oc kost fortherit vti hans hwss, oc then fluelsske kiorttel som hand haffuer skywder hand paa athand haffuer giffuit thend hans dotter, ther som honnom vorde forstackit, oc viill thet bewise met her Hans harolds eigene handscrifft, som hand haffuer giffuit hannom ther paa, oc om thend sølffspyre spurde jeg hannom oc, than sagde hand seg ther aff inttit at viide huorssom hand haffuer ladt Thee som nw ere hans testamenttarij haffue the ther om viidere boskedt anammit, oc beskreffuit effiter her Hans harolds yderste villije och bekendelsse, oc thee lade sodant hans testamentte instrumentere oc ratificere som ved boor, oc constituere sas en procuratorem met theris fulle macht met hans testamenttis beskriffuelsse, ellers ser jeg icke at mane eller ingkreffue nogit vtaff hans godz vti thesse lande, ther er en appoteckere som och siger seg athaffue en aff hans kiorttelle i pant, thend samme haffuer lige sodanne ordt som thend anden hans verdt bode om pant oc gaffue, oc vabenrocken viill hand icke antuorde meg, vden jeg forplicther meg at betalle hans geld.

Jtem Marthen Frantzsos margreffuens thienere vor her vti hoffuit met breffue til frue Margrete oc noger aff radit, jeghaffuer befallit mester Gotskalck at forfare ther om all legelighed, oc skriffue eders nade ther om noger bosked.

Jtem biscop Gotstaff giffuer jeg for huer manit for syn vnderholdning paa E. N. vegne xvj gilden hand haffuer icke varit tilstede skøt en maanid men er vti Busk hoss knechtene, oc reisser soo aff oc tiil, om then mand som kom aff Suerige haffuer jeg inttit fornummit aff.

Jtem it hoffmesteren(s) breff bleff forget i systes som lyder paa Pappe Hermen oc Bastian som vore hoffmesterens fuldmectige at talle eders nade til paa hans vegne met en jnstruction, som jeg och nw sender eders nade met thette bud.

Jtem vti dag som jeg saad oc screff thette breff til eders nade, kom it Lybsiger bud met eders nades breffue til meg och mester Gotskalch forskreffne, och ere skreffne vti Torga then 12 May, och met 6 eders nades pensiones quittancier jeg oc anammede, som Hans Randenrande aff Lybsig vtsender, oc gaff jeg budit j golt gilden efftter hans scriffuelsse, oc til mester Gotskalch forsende jeg strax thee breffue hannom tilscreffne [vore² aff E. N., haffde [thette² bud[it¹ villit fortøffuit thenne afftthen offuer than haffde jeg fongit bud oc scriffuelsse tilbage ighen fran mester Gotskalch oc till eders nade, men eders nade skall snarligen fonge ithermere scriffuelsse aff meg oc Gotskalch.

Jtem thenne feyde gonger here saa vonderligen till at jeg inttit endeligt eller viist fran meg scriffue kand, men vti affites sylle fick jeg scriffuelsse aff Volff van Bomberg, och hans mening oc scriffuelsse er, athan mener fuldkommelige at thenne feyde skall snarligen vorde endt, samme hans scriffuelsse sender jeg oc i dag til mester Gotschalck om randslag och viidere forfarelsse ther om thee andre hoffuitzmen Hanssken Halffuerstad och Kort Penning som Gotskalck haffuer handlit met, oc forscreffuit, at thee skulle gore hannom varnskwinge narsom thee nogit kunde formercke at thenne orlog viill endes, thesse samme, haffue end nw inttit screffuit eller budit oss till, Narsom vii noger viiss kendelsse fonge aff thennom ther paa, than skall vden ald forsømmelsse strax komme en post till her electum om vor skylsmosse ther om er giordt. Ether nades hogmectighedz staad met siell oc lyff thend alsommechtigeste gud befalendes oc Jesu Christi nade varc met eder ewindeligen oc myn husfrue oc dotter helsse E. k. mt met theris ødmøge vnderdanige thieneste, screffuit vti Lyre then 27 May anno 1528.

> E. k. m^{tis} villige oc odmyge thienere Hans Michelssen.

Udskrift: Till k. mt aff Danmarck syn naduge herre. Bagpaa: thesse bref feck ieg then .9. dag vti Iunnij.

(1) Fra [igjen udslettet. — (2) Fra [tilskrevet over Linien. — (3) Fra [tilskrevet under Brevet med Henvisning hertil.

Kong Frederik I beder Erkebiskop Olaf, at han og det övrige norske Rigsraad vil hjælpe Johan Kruckow til Rette i Anledning af den Vold og Uret, han beretter, Hr. Vincents Lunge har tilföiet ham ved at forjage ham med Familie og Folk fra hans Gaard.

Ester Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2366). Udvendig forsegl.

610. 11 Juni 1528.

Segeberg.

Fredericus dei gracia Dacie Wandalorum Gotorumque rex Electus in regem Noruegie dux Slesuicensis Holsatie etc.

Premissa reuerencia cum nostro sincero fauore. Kere herre och fader wiider at thenne breffuisere oss elskelige Johann Krukow wor mand och raad haffuer nu weret her hoes oss och beclaget huorledis at oss elskelige her Vincentz Lunge wor embitzmannd paa Bergenhus skall haffue giordt hannum nogen offuerwoldh saa at hans folck och swenne haffue faldit ind tiill hannum i hans gaard och hus jaget hannum hans hustrue børnn hionn och tienere ther vdt bordt thaget hans boo och boschap etc. Thij haffuer wij nu ther om tilscreffuit wor embitzman forme her Vincents Lunge at hand schall andtuorde hannum hans gaard och godts vdj gheen och were ther met aldelis vbeuaret, och om hand formener siig vdj noger maade athaffue hannum til at thale met rette, at hand than thaler hannum tiill met lagen fore wort elskelige Norgis riigis raadh, eller fore oss sielffue, oc ey saa falder hannum weldeligen offuer och haffue ther fore giffuit hannum wort beskermelsse breff. Thij bethe wij ether kierligenn atj wille tilhielpe at hannum skeer inghen offuerwoldh emodh lagenn och huilcken som hannum haffuer at skylde at then thaler hannum till fore ether och flere wort elskelige Norgis riigis raadh eller fore oss sielffue ther met giøre i oss synnerligenn till wilge och wille thet kierligenn ighen met ether forskylde. Jn Christo valete. Ex castro nostro Segeberge ipso die corporis Christi anno etc. mdxxviij nostro sub signeto.

Udskrift: Reuerendissimo jn Christo patri domino Olauo ecclesie Nidrosiensis archiepiscopo et apostolice sedis legato nobis sincere dilecto.

Bagpaa: de jniuria jllata Joanni Kruck per Vincentium.

Hr. Sören Norby beretter Kong Christiern II om den Behandling, han har lidt af Storfyrsten af Muskow, og beder om at erholde Penge til Afbetaling paa den Gjæld, han har maattet stifte; han vil da komme til Kongen, hvem han kan bringe gode Tidender om Udsigterne til Gjenerhvervelsen af hans Riger; nogle Bönder fra Norge have sögt ham i Rusland og bragt ham Breve, der opfordre ham til at komme did, men Storfyrsten har af Hensyn til sit Forbund med de Danske og Svenske ikke villet tillade ham at drage derhen gjennem sit Land.

Ester Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2494). Brevform; udv. forsegl. m. Vaabensegl. (Trykt i Allens Breve og Aktstykker S. 529-31).

611. 24 Juni 1528. Breslau.

Durchluchtigester groeszmechtigester hochgeborner kuning alder gnedigester here.

Jch foghe euver kuninglicher maiestaet demuttichlichenn zw weissen, als euver kuningliche ma: zu myr schyckede am vorgangen jare euver gnaden sendepotten Albrecht van Myndenn, welcherenn ich zu euver kuningl: mat durch tagh vnd nacht widdervmb solde van myr geschyckt habenn nach auswisinge euver gnaden breiffe etc. so hat der groszfurste eine myt myr dar beholten im landhe bauen meinenn willen we einen gefangner, so als er myr nicht wolde widder aussz laessenn les ic bitten den groszfurstenn durch seynen kenseler auch denn marsschalck vnd alle seine oberstenn herenn wol tzwentzich mal daes ich vorbenompten Albrechten mochte wedder zu euver gnaden schicken welch er myr nicht stetten wolthe noch gen kint van myr tzehen laessen wolthe er daes der keyserl: ma: vnd euver kuningl: ma:t vnd kunigl: ma: Ferdinandus breiffe zu der Muscow kemen als euch desser jegerwartiger breiffwiser wol vnderrichten wert klerlicher den ich euver gnaden scryffen kan etc. auch we vnerlich der groeszfurste by myr gehandlet haet vnd myr daes meyne genamen bauen recht vnd rede als vij schepe klein vnd groesz vnd wol tzehentausent Vngersche gulden an gude vnd ware auch haet er mich nemen laesszenn aus seyner haeffenn bauen sin frie kristliche secher geleide ij jachte vul geladen myt geschuttze vnd gude vnd weren an de Nach dem daes huser gebunden inder haeffenn [zu der Narue1 etc. der groszfurste so vnerlich by myr gehandlet haet vnd daes meyne myr genamen daes ich ser benodiget gewest sey, so hebbe ich gelenet zu der Wilda in Littow vnd in Pollen auch zu Preslow daes eine groeszze summa gelt belopft dar myt ich mach auer wechkumen myt xxiiii manne de myr noch deinen van wegen euver kuningl: ma: de anderen deiner de ich by myr hadte schickte ich nach Lyffland van myr in Littow myt Euert Ouelacker euver kuningl: ma: sendepot etc. 604 1528.

dar ich den noch iij inchte hebbe liggende in des werdigenn herenn meisters zu Lissandho seinem hassen vnd secherem geleide etc. worinne ich bitte euver kuningl: ma: als meinenn gne: herenn daes euver gnaden myr wolde senden by dessem jegenwartigenn sendepotten edder [einem² anderen wissen batenn eyn summa gelt da myt ich moge betzalenn daes jennige ich gelenet habe, wente ein parth by myr sein vnd myt myr tzehen den ich schuldich (si² vnd ohne gelauet hebbe zu betzalende zu Prag in Boemen dar kunigl: ma: Ferdinandus itsunt liggende ist vnd belopft sich wol zwetausent gulden daes ich meistpart rede schuldich sey vnd myr noch behoff ist da myt ich mughe kumen zu euver kuningl: ma:t durch tagh vnd nacht wor euwer gnaden myr denne henne bogherende ist, Bidte euver kuningl: gnade wil myr so gnedich sin vnd helffenn myr myt dessem vorgescreiffenn wilt goth daes ich by euver kuningl: ma: kume wil ich euver gnaden gude tzidinge bringen daes euver gnade sal myt gottes hilffe vnd der hilgen dre foldichevt vnd des hilgen ritter sunte Jurgen euver dre riche inkurtzs widder haben, vnd wedder zu handen bringen daes Gronland vnd ander landhe mer dede groszfurste euver gnaden affhendich gemaecket haet dar ich alle boscheyt van weis wente ich daes folck van den landen gesprochen habe de myr alle dinck vnderrichtet haben we alle dingk gelegen ist auch szo weren etliche buren by myr in Rusland aus Norwegenn vnd brachten myr breiffe so daes ich solde kamen zu ohne se wolden myr van wegen euver kuningl: ma: zu handen gen vnd man von hus zu hus myr folgen ewer kuningl: ma: zum besten, So bat ich den groszfurstenn offt vnd mennichmal daes er myr wolte vorgunnen durch sin landt in Norwegen zu tzehende myt myn folck de myr deinen van wegen euver kuningl: ma:t etc. wor auff der groszfurste mich antworth geben les daes er myt den Densken vnd den Swedesken in vurbunt vnd ore gude frunth were he kundhe daes nicht zu laesszenn, daes ohne quad scheen solde durch sin landt, als he myr dar nichtinstetten wolde durch sin landt most ich nu dessen wech tzehen vnd lehen vnd borgen van fromden luden vnd liden grossen armut hedde ich mogen durch kamen den anderen wech daes solde euver kuningl: ma:t ein hel kuning reich gebattet haben etc. byt ich euver kuningl: ma:t daes ir wollet euweren deiner vnd sendepotten vorbenompt myt euver gnaden olden deinere und meinent potten vnd deiner Jurge Rosendal vullenkamen geloben geben gelich oft ich selbest by euver kuningl: ma: were etc., vnd senden myr euver kuningl: ma:t apfen vorsigelten breiff auch wat heren edder fursten landhe euver gnaden ist wil mich seyner furstlichen gnaden apfen vorsigelten breiff myt euver gnaden breiff senden vor alle zu sprache edder wat-

terleye sache wes it is edder nomen kan wes dar gescheen ist edder gehandlet worden bis zu dessem jegenwartigen tage off dar wol were de myr wes anzusprechenn hadde dem wil ich rede vnd antwort geigen vor key: ma: etc. Auch gne: here zehen etliche meiner deiner van myr vnd willenn euver kuningl: mat vorsockenn vnd hebben myr gedeinet vnd by myr gehandlet alsze erliche auffrichte krigeslude als euver kuningl. mat desse vorbenomde Jurgen Rosendal wol vnderrichten werth alle gelegenheyt worumme bitte ich ewer kuningl: mat wil de guden gesellen erlich entholten vnd entrichten one wes auff vor oren treuwen denst, den se by myr van euver kuningl: mat wegen gethan [auch ewer gnaden leiben kinderen1 haben vnd hape vnd meine daes ich inkurtzs durch dach vnd nacht wil bey euver gnaden sin vnd den euver gnaden alle meine sache wol vnderrichten werde als myr got hilft daes ich wes hilffe muge krigen by Ferdinandus kungl: mat da myt ich moge erlich van dar kamen als vorgescreiffen steyt van de jennigen de my dar ingemant haben zu Prage vud dar nicht aus zu kumen er ich se zu freden stellet habe worvmme ich vorhapsfe zu euver kuningl: ma: als zu meinem gne: heren euver gnaden wil mich hyr inne hilffenn als euver gnaden und euver gnaden leiben kindere treuwe deiner so langhe ich leibe nummer zu vorlaesszenn. Hyr myt euver kuningl: ma: gode dem almechtigen befalen in ewich. data zu Preslow die Joannis baptiste anno domini m. d(?) 28.

Scuerin Norby ritter euver gnaden treuwe deiner.

Udskrift: Dem durchluchtigestenn groesmechtigestenn hochghebornen fürstenn vnd herenn Kristernn zu Dennemarkenn Swedenn vnd Norwegenn etc. kuning, hertzog zu Sleszwyg Holsteinn etc. meinem alder gnedigestenn herenn.

Bagpaa med Hans Michelssons Haand: 1528. — Aff her Søffrijn.

(1) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hertil. — (2) Tilskrevet over Linien.

(Erkebiskop Olaf) giver en Fremstilling af Nils Stenssons (Daljunkerens) Ophold i det nordenfjeldske Norge fra Hösten 1527 til Vanren 1528 samt Fru Ingerd Ottesdatters, hendes Svigersönners og Hr. Aage Lunges Forhold til ham, hans Trolovelse med Jomfru Eline Nilsdatter, der syntes tvungen dertil, hans Indfald i Dalerne, Tilbagekomst til Norge og Reise til Bergen med Hr. Vincents Lunge, som paa Veien lod foretage et Overfald paa Johan Kruckows Gaard.

Efter Orig. (?) med Erkebispens Skrivers Haand uden Segl, indsyet i et Hefte med Aktstykker fra Mödet i Varberg 1530 i danske Geheimearkiv (Sverige No. 15 a).

— (Trykt i Aarsberetn. fra d. kgl. Geheimearkiv V Till. S.4—7 og i Kon. Gust. l.s Registratur V (1528) S. 217—20).

[Sommeren?] 1528.

[Throndhjem].

Thette ær thenn handling som handleth ær her nordennfielss vm junckær Nils som seg kalles hær Steins son at varæ.

Kom hann hær in i landet i høstes natiuitatis Marie oc begeredæ leidæ aff oss och thenn vilde wii honnom ickæ giffue och ey wilde wii lathe honnom griipe for then store trwelsæ oc vmsygelsæ som wii haffue tijdt och offtæ fongedt aff Dalekarllennæ for hær Pedher cansolers och mister Knutz skyld som vii konnung Gøsteff inskyckedt tiill Swerge ighenn och føghenn tack ther fore finge etc. Thær fore for hann tiill ffru Jngerdz gaardher och bleff ther wel fagnedt i hennis fraawarelsæ. Och ther toffuidt hann intiill viij dage for Martini. kommæ her naagre Dalekarle medt breff och bwd aff meinigæ Dalernæ begerendis ath han skulde vfortøffuidt giffue seg i Dalennæ ighenn thii the wystæ for vyss tiende ath konnung Gestaff war ded och ther met gaff han seg aff Østraath och till Trondem. Och annæn daghenn ther efither komme her Aage her Vincencius Erick Vgrup och fru Ingerd aff Berenn tyll Ffosenn och skickædæ strax budh til bynn ath fforme hær Steins sonn skulde ickæ affdrage for en hær Aage och hær Vincencius komme honnom tiill talss. Och vppaa thet ath hand thess sekerlige skulde biidæ, leet her Vincencius honnom till sygæ eyn seeker och cristelige leydæ och ther vppaa forteffuidt han vti viij dage til theris tilkommelsæ. J the viii paa Fossnenn och Østeraath offuerthaledt hær Aage fiirst met fru Ingerd saa ath hans son skulde aage eynn bennis dotter som heither Lucia, och siidænn eindrechtelige handledæ hær Aage hær Vincencius oc Erick Vgrup met fru Jngerd saa ath thet voræ niithsammeligt och mygiidt raadeligt ath her Steins sonn kunnæ faa jomfry Elyn et hoc indolo vppas thet ath [thii1 komme henne aff landet medt ryngæ løsæ penninge och the mottæ saa beholde og bytæ seg emellom jordegoszedt och saa och vihen thuiffwell for thrøst och bystand som hær Vincencius ventettdæ seg ath kunnæ haffue aff Svergiæ vm saa hade sketh i framtydænn, hans hop ær stort etc. Thenn tiid the kommæ tiill Trondhem læthe the hentæ forne juncker Niels i habergedt till sægh thær triumferedt the och drucke alle næther met honnom och frwernne och jomfruernne handlet och snackedt met honnom vm daghenn meddænn wii trachtæredt i raadzuisæ the ærende och verff som hær Aage i beffalling hadæ aff vor keriste naaduge herræ. Thenn tiid ath the viij wore forlednæ och hær Vincencius och wii woræ forliichtæ for huess forfang han oss giort hade paa voræ tjænere goffue hær Aage och hær Vincencius oss til kennæ ath samme juncker Nils

var begærendis jomfru Elyn Nilzdotter tiil syn æchtæ hustry och begæredæ ther foræ ath wii vilde legge ther got tiill ath saa mottæ skee. Swarede wii ath thet maal rorde them vppaa och hennis slechtingh och icke oss och ey eller vilde wii naagedt befattæ oss ther met, fforthii ath hand war en landflychtug dreng och til offuenthiir yckæ hær Steins son som han sadæ segh at waræ och voræ friichtende vm thet gyfftermall hadæ framgong och konnung Gøstaff ickæ sannelige død wore som budæn sadæ ath ther aff skulde vpweckis eyn feigd riigen imellom moth wor keriste naaduge herris wiliæ oss [tiil1 staar mystancke och riigens indbiggere tiill skadæ och forderff. Tha swaredæ hæ(r) Vincencius och sadæ aff thenn beffalling som jeg haffuer aff wor keriste naaduge herre ath gore oc lathe lygherwiiss som hans naade personnelige till stedæ woræ haffuer ieg gyffuidt honnom en frii leidæ for seg och siith folk. Swarede hær Aage och strax ther tiill och sade buess myn brodher och jeg handle i the maathe eller andre lather wor k. n. hærræ sæg vel aath nøigæ thii hans naade haffuer betroth myn brodher tiill eit halff kungeriigæ och meg met syns naadis credensæ breff hiidt inskickæ i riigiidt och haffue wii tiil eyn sækerheidt tagedt eyn bescriffwin bepliichtelsæ aff honnom som wor keriste naaduge hærræ wel behage skal. Swarede wii och sadæ inghen leidæ haffue vii giffuidt honnom och ey eller gyffue ville. Huess j ther vti giort baffue forsware j. Ther met skyldes wii aath then dagh. Annæn daghenn ther nest effther bødæ vii hær Aage hær Vincen. Erick Vgrup Morthenn Skynckell ffru Jngerd alle hennis dotther och juncker Niels met effterthii han var i theris herberg och the hade bonnom vtsmyckedt och tiillpynthet i godæ maathe. Och for en wii gingæ til bord goffue hær Aage och hær Vincencius oss tiill kænnæ ath alt ting mellom jomfry Elyn och juncker Niels war offuer taledt och begøredæ ath wii vilde vare ther offuer medænn the giordæ huer annænn handregningh som wii och giordæ, och formerchtæ wii wel aff jomfru Elyns mongæ fforord ath hun war ther till nødt. Then dag voræ the alle waare gestær som før ær saucht. Och sydænn triumpheret the for seg her vti viii dage for en hær Vincencius Erick Vgrup och juncker Nils vsted drogæ till Jampteland, x eller xvj karle vppas thet pass. vmsatte fru Jngerd honnom medt eynn sylff kædæ forgiilt och en skiortæ som jomfrw Elyn oss tiill forænn giffuidt haffde skencte vii honnom i skylneenn. Karle eller annen hielp feck han inghenn aff oss vihenn iij som hade orloff ath forsee seg huort them liister och ther aff var Amund Harralsson then eynæ, Vincencius och Erick Vgrup fylgde honnom in i Jampteland, Och ther aff insænde the honnom medt bijsser krud och folk in i Dalennæ. Och

thenn tiid hann riimdæ aff Dalennæ gaff han seg til bage ighenn til hær Vincen. in vii Jampteland, Och framdelis beskickedt han honnom foræ sæg tiill ffrw Jngerd saa ath (han) ickæ kom oss tiil hande eller til talss siidænn han hiidt kom til bage ighenn i landeth. Och screff hær Vincencius strax i Dallænnæ ther effther ath alle the som ffrjidløsæ wore for konnung Gøstaff skuldæ giffuæ sæg til honnom. Och ther medt fick han hær Jacob i More hær Oluff i Molang met lxxx karle eller je Dalekarle til sæg och them forsænde han och strax til ffru Jngerd. Och sielff kom han hiidt til biinn och toffuidt dog ickæ her meir en eyn nath. Strax effther han war aff sfarenn kom her breff fraa hans fougedt i Jamptelandt til oss ath konnung Gøstaff war inkommen i Helsinggeland och achtet sæg in i Jampteland och framdelis in i Norgie. Sende wii tha vt tiil honnom gardegnenn i Graabrødher ij rodmen ijji borgære met naager wore tienere och læthe forkynnæ honnom huess fare paa fardum var och begærede ther foræ (paa) meinige mans vegne ath han wilde holdæ juncker Niels till stedæ met the andre ffreedhløsæ karle. Swareth hann aath ho som rød ær han løper ath skoghenn. Han wilde icke ware konnung Gestaffs tiænæ(re) ath griipe eller infere nogræ honnom til hande. Men wilde wor k. n. herre begøre juncker Nils til seg tha vilde han sende honnom hans naade til hande och inghen annen. Ther met drogh hann strax met juncker Niels oc alt thet partrii aff Fosenn och tiil Berenn. Paa veighenn sende hand al karle aff the Dalekarlle met syn fougedt in i Sogenn ath lathe slaa Johan Kruko i hæll dog halp honnom gud saa ath han vmkom met liffuydt. Gaard och goss ær i theris hendher, hustry och barnn gaa i biigdhenn och tyggæ brød.

Bagpaa med Kantsleren Klaus Gjordesons Haand: Thenne skrifft fick k. mait. mig Nicolao Gortze pa Flensborig othensdag epter Dionisij mdxxviij.

1) Fra [tilskrevet over Linien med Kantsleren Klaus Gjordssöns Haand.

Kong Frederik I.s underretter det norske Rigsraad nordenfjelds om Sören Norbys Plan at gjöre et Indfald i Norge, hvorom Hr. Nils Lykke vil give nærmere Besked, og i hvilken Anledning enhver anmodes om at gjöre sit Bedste for at hindre Rigets Skade.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2372). Udvend. forsegi

Ffredericus dei gracia Dacie Sclauorum Gothorumque rex in regem Noruegie electus dux Slesuicensis etc.

Premissa reuerencia cum nostro sincero fauore, kiere venner moj wiide att wij nu i thessze dage finge nogre fanger aff Seffrin Norbys folk oc wij haffue ladett thennom forhørdt oc the siige att forne Seffrin Norbij haffuer i hug oc synd oc giortt ordt aff att han achter att gøre nogen anfaldt ind paa Norge huor han kan see sytt siwneste oc wij ythermere haffue beffallett oss elskelige her Niels Lycke riidder wor mand oc tienner att giffue ether leligheden ther om ythermere tiill kiende hues wij forfarett haffue aff samme funger. Thij bethe wij ether kerligen athij her epter wele rette ether oc haffwe gode waaretag att wore oc riigens fiender yeke schulle fange nogen bekregtning ther i riigett oss ether oc alle Norges riiges indbygger tiill brast oc skade, som wij ether fuldkommeligen tiilltro ther mett gøre i oss sønderligen tiill villie oc forschulle wij thet gerne. In Christo valete. Ex castro nostro Koldinge feria 6ª post festum beati Petrj ad vincula anno etc. mdxxviij nostro sub signeto.

Udskrift: Reverendissimo ac reverendis in Christo patribus dominis archiepiscopo episcopis prelatis strennuisque militibus ac militaribus consiliariis nostris Noruegiam jnhabitantibus communiter et divisim nobis sincere dilectis. — nordenfields.

Fru Ingerd Ottesdatter beretter Erkebiskop Olaf, at hun ved sin Ankomst til Bergen 17 August fandt Hr. Vincents Lunge afreist til Modet i Lodose, hvorfra han imidlertid strax blev kaldet til Danmark til Kong Frederik, beder Erkebispen at lade sin Ombudsmand i Bergen, Jon Teiste, holde Jens Hansson, som nu tjener ham og for var hos Hr. Peder Kantsler, tilstede, idet hun paastaar, at Kong Gustavs Breve angaa denne Mand og ikke Junker Nils (Daljunkeren), der nu er fængslet i Rostock; Skatten af hendes Len Sondmore, Edden, Fosen og Stordal ligger færdig til Afsendelse hos bendes Ombudsmand pan Österaat.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2427). Spor af udvendig Forsegling. (Trykt i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. I S. 535-37).

30 August 1528. 614. Karmsund.

Mynn ødmegelig kerlig helssen nw oc altiide forsent met vor herre Jesv Christo. kere herre tacker jeg eter node for alt dydt oc wille szom eters node mig benist haffuer, huilket jeg altiide gerne for-IX.

613.

skillo wil effler myn mact y huar jeg kan oc maa, kere herre werdis eters node at wide at jeg kam thiil Berren otte dage for sancti Bartolomej oc tha war her Wincencius astad reist neder thiil then herdage szom skule staa y Losse. Then thiid her Wincencius kam thiil Lyssce tha kam Cristierns broder szom er konnings scriffuer szom thalet met eters node y Tro(n)dhem thiil her Vincencium met wor keriste nodige berris konig Fredericks breff sza lydendis at hand skulle neder fare thiil Skone thiil her Tyge Krabbe, oc hand skule tage her Tygee met sig oc komme wfortøwert thiil hans node bode thiil hope, Ein screff her Niels Locke mig thiil at [ther1 skule stan ein herdagh pan Nybore y Falster effther sancti Jacobj oc wid jeg icke enket om the skule mode hans node ther for thy jeg haffuer ingen scriffwels faat aff her Wincencio siden han affloor, wthen løsthe jeg eit breff szom her Wincencius screff Cristen scriffwer thiil y fraa Lysce oc thiil Berenhws oc forstod jeg sza y Cristerns breff at her Wincencius ouer gaff then mode met koning Gosthy v Losse oc neder drog strax thiil vor kere nodige herre met Cristerns brodher, Oc haffuor jeg forstaad at koning Gosty haffuer screffuit ij heller iij falske oc lønlig breff thiil wor kere nodige herre koning Frederick szaa at hand wille wære eters node her Wincencius oc Erick Wgervp om halssen om han konne thiid bekomme gud lade hannom thiild aller faa macth, Oc lyder alle koning Gostis breff paa then Jenss Hansson szom tyen eters node oc war hooss her Peder kansseler then thiid hand bleff greben oc er ein lyden karl haffuer huid haar og gult skeg oc ein stackit nesee oc er ein karl om xxx aar oc talit jeg met hannom nw y Berren oc kan hand ycke seye ther ney fore at hand er icke then samme karll for the [jeg1 kender hannom then thiid hand war met her Peder kansseler pa Fossen. Fforthy kallit jeg Joen Theist thiil mig oc lod hannom thiitte wndher staa wor kere nodige herris scriffwer ouer werindis at hand skule ycke lade samme karl wntfly heller wntfare wthen staa thiil rette for wor nodige herre koning Frederig oc eters node oc rigens radt nar hannom bliffwer thiil sant eters node her Vincencius oc oss alle thiil onsecth, kere her(re) will eters node werdis thiil for gudz skild oc retwissens skild at scriffe eters nodis ombotzman Joen Teiste thiil at then karl skulle ycke fly heller wntfare wthen holle hannom thiil stede besondelig for then fattig mand ioncker Nielss szom arsagit er for gud y then sag som koning Gosty hannom thill lygger, Oc haffuer jeg hørt for sanden aff Thyske at hand leger thiil Rostock y eit erlig fenxell bode met mad oc ell szom ein redersmans mand ber at gere oc gaar less y eit huss, oc wil the ey slippe hannom far enn hans modher oc hans broder

kommer ther personlig thiil Rostock thiil hannom, kere herre [maa1 eters node at wide om then skatte szom wor kere nodige herre thill kommer aff Swndmør Eden Posenlen oc Størdall then haffuer jeg anammit oc setter thiil stede oc lact registren hwoss hwer leen for sig, oc ther haffuer jeg befallt her Lauris (oc) Per Meckelsson myn ombotzman paa Osterot at the skule antuorde eters node naar szom eters node will opaa esker oc eters node wil astad sende then anden skaat om jeg ycke selffuer kommer hiem her forinden. Oc wid jeg icke om thet skaal were radelict at sende then skatte sza tierlig at stad, for the her gaar fortyden at koning Gosty (er) met Losse oc y Swenskesker met mange skibee oc møgit folck. Tha wid jeg icke for sanden ther opaa, Nar gud wil jeg komer thiil Tonsberg the skeel jeg forfere thiid oc scriffe eters node sanden thill ther om. kere her(re) haffuer jeg ingen anden tiiden at scriffe eters node thiil. her met eters node then almectiste gud befalendis, screffit y Karsund søndagen nest effther sancti Johannis decollacionis anno domini 1528 etc. kere herre lader Anne Nielssdotter oc Lwsse Nielssdotter seve eters node mange gode natter oc sende Anne Nielssdotter *sende eters node ein rokitte at eters node ey forsman.

Ingerd

eters nodis fattig wen.

Ottisdotter

Udskrift: Verdege fader y gwd her Oluff met gudz node erchebispen y Trondhiem oc pauisz sedis legat ødmegelict sendis thette breff.

Bagpaa: Jens Hansson. — ffrw Jngerdh.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Johan van Kalker erkjender, at han af Jon Teiste pas Hr. Andres Nilssöns Vegne har oppebaaret 20½ Vog Raaskjær, hvorfor han takker Erkebispen for god Betaling.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2430). Med et skrevet Bomærke.

615. [Septbr.?] 1528. [Bergen?]

Jem des bekenne ick Johan van Kalker dat ick hebbe vntfangen van Joen Teys xxj waegen rots als van heer Aendrys Nilsen wegen des ick myn heren ertschebisscap dancken syn gnaeden voer goeden betaelen vnde van recht ferdigen schoolt, jn een tecken deer waerheyt is dit myn eygen hantscrifft myt myn marck.¹

Anno domini dussent ve xxviij.

Bagpaa: Johan van Kalker. — Med en anden Haand: her Andres Nielsson.

(1) Her fölger et skrevet Bomærke.

Jörgen Haussön underretter Kong Christiern II om de Rygter, der gan om forestanende livervinger af Landsknegte, som ogsan ere ledige i san stor Mængde, at han anser Tiden beleilig til at sætte större Foretagender i Gang.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Wünch. Saml. No. 2403). Brevform;
Spor af udvendig Forsegling.

616.

12 Oktbr. 1528.

Kampen.

Jesus.

. Myn plictuge tro tienneste ether nades høgmectugheidt altiid forsendt met gud. Hogborn furste kæreste naduge herre jngen besynderlige tijdende ære her som jeg kand scriue wihen ewigh friid bleff nw pa søndach affleest her wii Campen emellom k. m. oc hartugen aff Gelderen etc. knechten skulle met thet første monsteres oc bethales oc ther met afferdes nw siige somme hartugen aff Gelderen annammer them oc wil pa bispen aff Monster oc somme siighe at .k. Fferdenandus skall haffue them men siiger oc her sterck at ether nade will annamme them oc thet kommer aff knechten thee robe intthet annedt end ether nade. Jiem Stederen haffue oc annammet knechte oc end nw annamme oc mand will siige ath the skulle haffue annammet the ij fenlyn som ligge wit Grøning oc pa Kofarden oc silger mand at thend hoffizmand som ether nade thalede meth wti Offwerland om the knechte oc ether nade tilfforn tient haffger annammer oc knechte pa the Danske theres wegne doch weed jeg ther ingen encket sandheidt om. kæreste naduge herre thet ware well nw tiid at waghe op thij ther skall langsom komme swodan hob knechte tilhobe igen som ether nade swo willig skulle blive jeg hobes ether nade will wel tencke ther till met thet besste, oc will icke begwnde effter lose folcks rand men will sielff offuer legge thet. Bliver thet begint oc finge icke framgang thet gud forbiude that war alleluia heel lacht bether ær at bide till gud will etc. om ether nade icke nw wisseligen ffaa framgang ther met. Jtem tagher ether nade that oc fore the bether jeg ath ether [nade! will met that forste giiffue meg thet at kende at jeg oc man wiide at skicke meg ther effter oc icke offuer raff sall kaste oc løbe fran myt etc. Clement ær hos Hanssken van Haluerstad som thenne breffuisere met andre syn erende som han haffuer till ether nade ytthermere wnderuise kand, kæreste naduge herre at ether nade icke will glømme meg wti the erende som ether nade well wiid etc. Her met ether nades liiff siel stadt oc werdygheit the helge trefoldiigheit befalendes till ewig tiid. Screffuit wti Campen thend xij dagh mensis Octobris anno domini 1528.

Ether nades fatyge thienner Jerien Hanssen.

Udskrift: Høgboren furste her Cristiern met gudz nade Danmarcks Sueriges Noriges Wendes oc Gottes konnung hartug wti Slesuig Holsten Stormaren oc i Ditmersken greffue wti Oldenborig oc Delmenhorst myn kæreste naduge herre.

Bagpaa: 1528.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Jörgen Henssön underretter Kong Christiern II om sine Underhandlinger med Hans van Halberstadt anganende Bvervingen af de nu ledige Landsknegts og rander Kongen til helst personlig at fortsætte Forhandlingerne, i hvilken Hensigt han forklædt kunde begive sig til Utrecht; selv tör han ikke reise til Kongen, da hans Fraværelse vilde vække Opmærksomhed hos Kjöbmændene, saameget mere som der allerede gaar Rygte om, at Kongen vil hverve Landsknegtene.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2404). Helark med Spor af udvendig Forsegling.

617.

16 Oktbr. 1528.

Kampen.

Jesus.

Myn plictuge tro tienneste ether nades høgmectugheidt altiid forsendt met gud. Høgborn furste kæreste naduge herre werdes ether nade at wiide at jeg fick ether nades scriuelsse thend xiiij dagh Octobris sent om afflenen anden dach strax om morgenen reed jeg till Hanssken van Haluerstat oc handele met hannom thet ytterste oc beesste jegh kunde effter ether nades scriuelsse oc willige, pa thet første om knecten at komme pa garden. Swarede han swo, at han pa swodan bescheit eller scriuelsse ingeledes wilde garde met knecten thij han tilfforn haffuer gardet met thennom ether nade till gode oc willie oc seg till stiver schade oc forderff swo han haffuer giert seg mange herrer furster oc gode mend till wuenner som tilfforn ware hannom gunstig och wenner, ther till skadde thet hannom mere end iiijm golden gyllene, oc ware that swo at han nw komme them pa garden igen oc anslagen bleue till entthet tha ware han doch forderffuet bode wnder knecthen oc alle andre. Tesligeste sagde han atthe Burgwndeske met ret opsat giiffue først en part orloff oc the mwge strax rømme oc nogen stund ther effter en anden part, wilcken part orloff fanger maa strax skelies at, oc kunde jngeledes garde om the end wilde thij the wiide ingen sted eller platz at *sambeledes oppa men hannom foronders at ether nade icke anderledes haffuer bestillet thet hos ether nades berre frender aff Oldenborig allhe haffde wnt ether nade en xiiij dege

614 1528.

eller iij wegher at forsambeles wii theres lande tha kunde mand haffue handelet met knechten som swo wiid en fenlyn eller [tow1 tilsamen fange or loff at the haffde draghet ther hen oc swo haffde the andere met tiiden fwldt effter som the haffde fanget orloff till oc ther met haffde thend ganske hob komen tilsamen. Jtem som ether nade scriuer atthe skulle icke sende ambasiatores till ether nade men holde thet hemeligen oc stille sagde han atthet war wmogelig at holde swo stille thij knecthen wiide that strax huar that gelder etc. men ban beclagede seg at ether nade liigger swo langt fran handen at the icke kunde komme ether nade sielff till ordz. Summa summarum effter all myn arbeyt, forforderinge oc flittigheid jeg gierde wit thenne sagh ffiick jeg thette effterne affscheit primo at will ether nade sende till hannom mester Gotskalck oc en anden met ether nades stelbreff oc fwldmacht wii saghen oc ther met forhuerue hos herren aff Oldenborig atthe ther mwge forsambeles en xiiij daghe eller iij wegher wti theres lande tha will han gierne gere ther wti syt alderbeste effter hans ytterste formwge oc men han nar the xiiij daghe eller iij wegher ere forloben wille the well garde pa andre platzer etc. Jtem han fiick scriuelsse aff Odzwald hans monster scriuer som tiener hartugen aff Gelderen at [han2 ther ære wti Gelderland end nw ijije knecte som orloff haffue oc ijije som hartugen haffuer annammet wit tienneste jgen oc men han atthe oc skulle snarligen fange orloff, nw haffuer Hanssken fast louet oc tilsagt megh at han will forarbeyde hos the knecte wti Gelderland oc hos alle andre hoffizmend at knecten skulle bliue tilsamen som nw tilsamen ære en viij eller x daghe swo lenge her pa kommer swar fran ether nade om thet hannom nogerledes mwgeligt ær at gøre. Jtem om copier aff stelbreff oc artichelbreffs swarede han atthe motte were effter thend made som the seneste stelbreff ware pa the iij Emder gyllene the første maneder, nar ether nades fwidmectuge komme kand mand the gere thet mynder man mand see at. Jiem om Kort Penning rade jeg met Hanssken, swarede han meg at han well wisste at han icke skullægaa aff ensted fore ether nades skyld wthen han finge penninge etc. doch bleue wij till eens at wij sende hannom breuet oc Hanssken screeff ther hos all handelingen som jeg på ether nades wegne met hannom haffde handelet på thet ban icke skullæ blive wuilliger oc siige edher nade screff hannom intthet Kæreste nadige herre thette ær klarlighen all bescheyt ther om etc. som ether nade pa thenne tiid haffuer fanget aff Hanssken. Her kand ether nade nw sielff [tencke1 till met thet beste oc lade strax wfortogert komme bescheit tilbager jgen. Jeg screff ether nade till nw seneste met Hanssken Ditzer swo gør ieg end nw oc rader ether nade

fwldkomeligen ath ether nade icke begynder thette wthen ether nade wiid en altingeste vast foed atstaa oppaa thet gud forbiude thet begyndes oc bleue till entthet tha bleue alle knecte oc rytter ether nade wuillig som nw gandske willig ære tha bleue thet heell oc all till ether nades forderff. Thij ær thet raad ether nade seer well till huem ether nade tagher wiid handen jeg troer en part søghe icke ether nade men ether nades penninge. Kæreste naduge herre jeg haffde well sielff faret till ether nade men thet gør alt for møget rycthe oc ord at jeg far swo offte offuer oc hiid igen the alle thesse Øssterske købmend achte ther storligenn oppsa oc gere heell oc all theres gitsing effler thij her gaer heell oc al rycthe at ether nade skal haffue knecten. Thij sender jeg nw thenne myn gamble tienner till ether nade oc skall han haffue ij købmands gyllene fore syt wmagh. Ther pa haffuer jeg giiffuet hannom xvj styuer. Her met ether nades liiff siell stadt oc werdugheit the helge trefoldugheit befalendes till ewig tiid. Datum wit Campen thend xvj dagh mensis Octobris anno domini mdxxviij.

> Ether nades fatyge tiennere Jørien Hanssen.

Pan et indlagt Stykke Papir findes fölgende: Jesus.

Kæreste naduge herre jeg fand Hanssken van Haluerstat icke wti swo god en lwne som jeg tilfforn giørt haffuer huarledes ther om ær kand jeg icke siige men thend tiid jeg kom war han wti jacht oc tha han kom hiem haffde han tapt syn pwng met alle syne penninge som han haffde hos seg om thet nw war ther fore eller ey wiid jeg icke, doch wiid jeg well nadige herre atthe wille haffue ord oc ære fore theres handelinge oc were storligen beden oc firet, the ære nw riige oc haffue penninge kunde ether nade komme them sielff til ordz tychte meg gandske nytte were oc skulle mere fordere wti ether nades sagh end xxv fwldmectuge geskick kand ether nade icke nw brwge them tha wiid jeg ether nade achter en anden tiid at brwge them etc. Thette atbekomme kand ether nade riide forkled till Gorickum fran Gorickum oc till Yttert ther kand ether nade lade them komme hemeligen till ether nade etc.

Jtem jeg sagde hannom at ether nade wiid fast rytteren oc at Clawes Hermelyn oc Brobarich haffde weret hos ether nade etc. tha suarede han megh at han wisste well thet ware intithet wert met thennem withen haffde ether nade nogen penninge igenn ther skulle the stame effter atgøre ether nade qwit oc jutthet annedt.

Jtem electus oc hartughen aff Brwnswig haffde han oc jngen mod

till oc sagde ther han wille haffue hielpen ether nade motte han lenge well haffue giørt etc. thette breff werdes ether nade til at kasste wti elden datum vt (sup)ra.

Jtem thenne breuisere motte ferdes offuer land till Yttert thij her kwndelingen komme her wd pa thend dach fore storm met skiib oc haffuer han loffuet meg at han will spode seg dach oc nat kommer han snarligen at ether nade tha will forwillige hannom met en styuer eller ij mere oc lade scriue megh till nar ether nade fanger breuen oc huad ether nade giiffuer hannom. Datum vt (sup)rs.

Udakrift: Høgboren furste oc mechtugeste herre her Cristiern met gudz nade Danmarckes Sueriges Noriges Wendes oc Gottes konnung etc. myn kæreste naduge herre.

Bagpaa mediHans Michelssons Haand: Anammit aff Jergen Hanssen then 19 October.

(1) Fra [tilskrevet over Linien. - (2) Fra [igjen udslettet.

Kong Frederik I anmoder Erkebiskop Olaf som Kautionist for Biskop Olaf af Bergen at tilfredsstille Degnen Hr. Hans Knutssön med Hensyn til den ham tilsagte aarlige Indtægt af sit Degnedömme i Bergen.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2373). Halvark med Spor af udvendig Forsegliug.

618.

16 Oktbr. 1528.

Flensborg.

Fredericus dei gratia Danorum Slauorum Gothorumque rex electus in regem Noruegie dux Slesuicensis etc.

Premissa reverentia cum nostro sincero fauore. Kiere herre och fadher wiidher att oss elskelige her Hans Knutzen degen wdi Bergenn haffwer giffuit oss till kiende atthij haffuer sagt god for werduge fader biscop Oluff wdj Bergen for hues pens som form her degen skulle haffue aarligen aff sitt degendom och haffuer hand ther etthers breff pas. Thij bethe wij etther kierligen atthij hannom till gode rede fornege effther etthers naades breff(s) lydelsze saa hand ickj ytthermere ther om skall szeg beclage for oss. Ther giere i oss senderligen till willge mett. in Christo walete, ex castro nostro Flensborg die sancti Galli anno etc. mdxxviij nostro sub signeto.

Udakrift: Reuerendissimo in Christo patri domino Olauo ecclesie Nidrosiensis archiepiscopo apostolice sedis legato nobis sincere dilecto.

Jörgen Kock tilskriver Hr. Henrik Krummedige anganende Pengesager og sit Sammentræf med hans Tjener Stig (Bagge) i Flensborg, hvor han blandt flere Herrer ogsan forefandt Hr. Aage Lunge og hans Broder Dr. Vincents.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; udvendig forseglet med Vaabensegl.

619. 24 Oktbr. 1528. Uden Sted.

Mynen denste alletyt. leue her Hynrick bedancke ick juwer leue vor ville gudes gy my bewist hebben. leue her Hinrick als gy my scryffuen vm den kopman van Lübeke so moge gy wetten dat he my heft to gesecht iiije & dar ick juw myn quitansze vp sende by juwen diner. vort als gy my scryffuen vm juwen knecht Stich den sach ick wol the Flensborch men van sinen warffen sede he my nicht ock fragede ick em nicht ock vor ick strax van Flensborch wentte ick vant vnsen ghnedigen heren the Hussem so volgede ick syn gnade the Sleszwick dar krich ick myn affschet her Tiige Krabbe her Mans Ghoe her Andres Bild her Hans Kraffse her Age Vinsens de motten syn gnade the Flensborch dar was och her docter Vyncens de hadden noch nycht vor gewest her mede gad befalen. G. myt der hast am sonauende na xjm junckfrowen 1528.

Jurgen tom Ellebagen juwe williger. Kock

Udskrift: Dem gestrengen heren her Hinrick Krumdick f. g.

Jörgen Hanssön underretter Kong Christiern II om sine fortsatte Underhandlinger med Kort Penning og Hans van Halberstadt angaaende Hvervingen, hvortil de ikke synes at være uvillige, og beklager sig over at have reist forgjæves til forskjellige Steder for at træffe Kongen, til hvem han anbefaler sig selv og Hans Ditser, der vil kunne være nyttig i Norge.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2405). Helark med Spor af udvendig Forsegling.

620.

5 Novbr. 1528.

Amsterdam.

Jesus.

Myn plictuge tro tienneste ether nades høgmechticheidt altiid foresendt met gud. Høghoren furste kæreste naduge herre werdes ether nade at wiide at (jeg¹ arbeyde oc soliciterede hos Kort Penning oc Hanssken van Haluerstat effter ether nades scriuelsse thet beste jeg kunde tha jouede oc tilsagde Kort Penning meg fast bode till Campen oc Amsterdam at han wilde tale met ether nade før end han ferdes

ostwart etc. Hanssken van Haluerstat beklagede seg at hans bethalinge stod tilhager met seg oc sine knechte oc wentede huer dagh oc stwnd monster mesteren met penningen ther fore kunde han ingeledes komme till ether nade oc nar the ære monsteret oc bethalet wilde han strax giiffue seg met sine knechte ostwart till her Jorien van Meswig oc hans broder som forsamble alle the knechte the kunde fange paa tow maneders stelbreff en gyllen om maneden oc ther till manghe rutter v gyllen om maneden oc ther met achte the fast at draghe ind wti margreuens land ether nades swager och mentthe han swo atthe knechte komme ether nade ther ret wit handen, om ether nade will nogen deell haffue fore hender som bestand oc fasstighed kunde følge met at ether nade tha erenstlichen wille forarbeyde oc forwillige heffz menden oc the som hør haffue wnder knechten szo the kunde formercke atthet ær ether nades aluere will han the fore syn person benise seg wti alle mathe troligen oc well effter hans ytterste formwae swo ether nade skall tacke hannom, jtem i thet ether nade achter her fram met tyckes hannom ganske radeligen wære at ether nade selff gaffue seg till hoben wit thend landz ende ellers men han thet skall nw bliue bestwret som nw seneste oc altiid tilforn haffuer weret bestwret, dogh tyckes meg radeligt were ath ether nade seer ganske well till huar i fare, ether nade haffuer nw lenge farligen reysed, krwken gaer swo lenge till wandz at hwn falder pa thet seneste etc. men ær ther nogen herre eller furste som ether nades ryt will føre oc annamme knechten oc ether nade mener met tro tha ær thet ganske got men han haffuer ther liiden tro till eller ingen som jeg tilfforn ether nade screuet haffuer, Rader han oc at ether nade will taghe read i thenne sag met the som i kriigs handelinge forfaren ære oc ey met nogen anden, met store ord at thale offuer brwsten ær thet icke wdatrette meth eller met stwer pomperij oc homod etc. Thette oc anden deell som langt ær at scriue om bad han oc endeligen wilde pa ether nades wegne at jeg skulle sielft personligen giiffue megh till ether nade oc ey scrive fran meg huilcket jeg oc gerne gørde end doch thet kom meg pa thenne tiidt icke well till pasz haffde jeg fundet ether nade ther som i screue haffde jeg swo møget bether weret tilfriidz met myt wmagh. Jeg kom till Yttert ther fornam jeg intthet ther fran oc till Gorrekom tesligeste, atther igen tilbager ad Wttert ther bleff jeg en nat oc en dagh oc bleff liige wies. Ther fran igen oc til Gorickwm ther fran och till Dort oc mentthe ther at were wti weghen fore ether nade, Ether nade man tro that fast at jeg icke wilde fore ether nades skyld om en pund grot atthe høffzmend Hans oc Kort høffde reyset effter ether nades scriuelsse the skullæ haffue weret ganske ilde

tiliriz the *haghe doch ord noch oc beklage seg høgeligen i manghe mathe som langt ær at scrive om, Hansken sagde jeg haffuer thenne sommer effter thin wnderuisinge sendt myn tienere oc bwd hiid oc tiid oc i Gelderland thet gaer icke swo slet till thet haffuer kost megh x eller xx gl. oc huad skade jeg tilfforn haffuer haffdt wiid jeg well oc thet som mest ær nar wij alsamen haffue giørt haffue [wi1 skaden oc thet kommer hans nade intthet tilgaffns thet fortroder meg oc alle andre mest sskalke oc forredere som hans nade kunde løghe fore them giiffuer han offuer syn formwge oc the som hannom mene giffuer han entthet oc wti thend snack neffnede han en hoffzmand eller kompan som ether nade haffuer giiffuet ije eller jije gle huad han heder mindes megh icke, kæreste naduge herre huad will jeg scriue the oc alle andre som gerne wilde ether nades besste oc satthe alle theres hob pa thesse knechte som nw forloben ære, bleue ganske misselig atthet swo forsomeligen forhandelet war etc. Jtem han haffuer liiden eller jngen mod tillandz som jeg forstaer oc befrychter seg at ether nade skall bliue bedragen etc. haffde jeg fundet ether nade sielff kunde jeg wiider haffue wnderuist ether nade altingeste. Jtem ther som ether nade icke wiid fast wthen ether skade eller swar beplicting ath komme till landz swo andre skulle were ether nades herrer wti ether egne lande tycthes hannom best were atfinde andre weghe oc middell met nogre m knechte till søs oc them men han altiid atkomme affstedt oc nar the ware wti landen ath ether nade tha kunde met tiiden skicke oc sende nogre rytter offuer till thennom aff landte *Mepelborig naduge herre jeg kand icke swo well [scriue] ether hans meninghe som jeg well wiid doch kand ether nade well formercke meningen etc. Kæreste naduge herre jeg war hos her Jorien Skenck met ether nades breff orden ware ganske gode som han gaff meg oc kunde the icke bether ware som ether nade formercker with hans scriuelsse men ther ær intthet at forlade seg till etc. Thi bether jeg fore gudz skyld oc myn fatyge tienneste ether nade icke will glømme megh met thend sag som ether nade well wiid. kæreste naduge herre thet ær ether nades egne ære ath ether nade achter pa fatyge karle theres troscab oc tienneste oc thend fursteligen forskylder oc louer nw i thenne mathe som ether nade kand komme affsted ther aff fanger ether nade altiid willige tiennere thend ene spegeler seg wit thend anden, item at other nade icke will glomme thenne fatyge mand Hans Ditzer oc anseen hans tro hiertte han ær elher nade ganske nytte wii Norige om ether nade nogen deel achter at handele ther, thend sold han flick wit sommer war intthet wit i hand oc mwnd ther till fick han stackarll oc stwer schade nw seneste han war **620 1528**.

hos ether nade som han sielff kand wnderuise ether nade. Item kæreste naduge herre effter thi jeg icke fornam ether nade wti Dørt reysede jeg till Amsterdam thij meg war sagt wti sandheidt wti Gorrekom at ether nade war faren till Amsterdam ther flick jeg at wide aff Jehan Kaser at ether nade ær wti Lyre thi screff jeg nw ether nade till thet ytterste jeg kunde doch haffde jeg well screuet ether nade wider bescheit ther jeg icke haffde wist at ether nade menligen pleger at lathe andre lese ether nades breue etc. Her met ether nades liiff siel stat oc werdugheidt the helge trefoldugheidt befalendes till ewig tiidt. Datum wti Amsterdam thend v dagh wti Nouember anno domini 1528.

Ether nades fatyge tiennere Jørien Hanssen.

Udskrift: Høgboren furste oc mechtugste herre her Cristiern met guds nade Danmarckes Sueriges Noriges Wendes och Gottes konn[ing] hartug wti Sleszuigh H[olstein Stor]maren oc i Ditmersk[en greffue wti] Oldenborig oc [Delmenhorst syn] kæreste herre.

Bagpaa: 1528.

(1) Fra [tilskrevet over Linion.

Tre Lagrettemund bevidne, at Germund Halvardssön solgte til Thorald Svenssön 4 Markebol i Kleven tilligemed Ödegaardene Knutsvik og Rudit (i Heglands Sogn, Moland) for 5 Mark Guld til sig og 5 Mark til Thjostolf Ragnhildssön, samt at Thorger Gredgardssön solgte til Thorald Ödegaarden Slattedalen for 6 Kyrlag.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Alle 3 Segl mangle. (Se Dipl. Norv. I No. 825 og 857; III No. 1115; VII No. 739 og ovenfor No. 579).

621. Uden Dag 1528. [Thelemarken].

Ollom monnom them thetta bref se [eller¹ høre sender Germwnder Torgilzson Østen Vlfson Biørgwlfuer Helgeson logrettes men quede gudes oc sine att ver varvm i hia sagum oc hørdum a ordh oc hander bandh thera i mellum Germwndh Haluordzson oc Toralz Swenson med the skylordhe at Germwnder selde Toralde iiii mark boll i Klefven oc en øde gardh som heth Knwtdzvik oc Rwdit i fra Germwnde Haluordzson oc hans erwingum oc epterkomandum oc vnder Toral Swenson oc hans erwingum oc epterkomandum til ewerdelica ego oc odhall med lutum oc lunnidum som ther til lyger eller leget hefuer fra fonno oc nio vtan gardz oc jnnan med fiske oc fygle oc alle vedesteder alt fritt oc ffrelst firi horiom manne oc ollom logligum agongom oc kyendes Germwndh at han hafde opboret af Toralde Swenson v mark

guiz oc v mark guiz bar Tyostolfuer Ragnilleson op af Toralde oc taa var loket firste sall oc senste oc all ther i mellum som i kop kom thera oc ytter mere saningh hengium mitt okor jnsigle firi thetta bref anno dominj md xx viii etc. jtem selde Torger Gredgardzson Toralde Swenson en ede gardh oc hether Slattæ dalen firi vi kyrlagh oc taa var loket firstæ sal oc senstæ oc al ther i mellum som i kep thera kom oc quitt thera i mott.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Hr. Joachim Lykke modtager med Tak sin Svoger Esge Bildes og hans Hustrus Tilbud om at tage haus Datter Karine Lykke med sig til Norge, hvorom han allerede med sin Sön Peder Lykke har sendt ham et Brev, som ikke kom frem, advarer ham mod Hr. Vincents Lunge, som i Nils Lykkes Bryllup paa Nyborg skal have erklæret endnu ikke at ville overlade ham Bergenhus, og beder Esge at forlige sin Hustru med Nils Lykke og derpaa at gjöre fælles Sag med denne, der vil være dem som en Broder.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (D. Adels Hist. fasc. 45, l.ykke).
Brevform; enkelt Blad med Spor af udvendig Forsegling.

622. 17 Marts 1529. Östrup.

Broderligt kerlige helszenn altijdt till forne medt wor herre. Kere Eske Biilde broder oc szenderlig gode wen som i skreff meg till om Karine Luckesdotter at i oc thenne danne gone ethers hostrw wille haffwe hinder medt ether till Norge om thet war myn willj. Kere broder the tacker jeg ether fwldkommelig oc gerne ffor alt thet gode bode [i1 oc then danne quine ethers hostrw mynne fencke frw Sophy haffwer baade bewist hinder oc meg i mange mode. Item kere broder beder jeg ether kerlige gerne baado ether oc mynne fencke at i wille haffwe then wmage at i wille tage hinder medt ether oc troffuer jeg ether [saa1 well till hinder som nogher jeg wed i wardhen oc wille jeg gerne for thynet oc for skiellet oc thet skreff jeg ether till medt mynne szon Per Liicke oc mogett andett medt [oc i flick icke breffuet1. Jiem kere broder ieg raader ether fullelig at i forwarer ether for ethers frendt her Ficentzis oc troffuer intthet paa hanom, i saa mode at hand Jtem jeg spordt at hand skulle skall myne thet hand segher ether. siide paa Nieborig i Nielss Luckes brollwp oc haffwe ther nogher ordt oc *aff blant ander ordt at thy talde om Bieren tha skulle hand sware oc sey(e) at thy flick hinder icke endt oc lader ether intthet till hanom thet rander jeg ether. Item kere broder jeg haffuer for nommet at mynne fencke frw Sophy er nogiit mott paa Nielss Liicke beder ieg **622** 1529.

ether gerne at i wille well giøre oc forliige thennem ieg wille loffue ether for thet [at¹ handt skall stande ether i broder stedt medt ald then mackt oc trøst at hand kandt komme aff stedt medt thy beder jeg ether gerne oc raader ether oc saa at i giøre baade eth oc skulle i befindet thet i sandinghen at thet skall giøres behoff, men aldt thet i hanss mackt er medt raadt oc daat hielp oc trøst ther skulle j for lade ether wisse till oc skulle i oc befinde thet at thet skall giøres ether baade behoff at i giøre bode ett ther medt eter oc mynne kere fencke frv Sophi *thy trefalighet then ewige gud till ewige tiidt befalendes oc hanom kreffuer jeg ether ighen medt swnd oc kars(k)hiidt oc alt thet i well wildt till ewige tiidt befalendes. Ex Østrwp feria 4ta post dominica(m) Judica me anno dominj mdxxix.

Jiem oc raader oc biøder altiidt offuer alt thet i mynne mackt er.

Jachim
ridder.
Lucke

Udskrift: Erlig oc welbiirdig mandt Eske Biilde till
Haghenskoff syn kere broder kerlige sendes thette breff.

(1) Fra [tilskrevet over Linion.

Olaf Vigfastssön, Lagmand i Throndhjem, fire Raadmænd og en Borger sammesteds bevidne, at de ester Begjæring af Erkebispens Foged Mogens Arnessön hörte den Forklaring, Hr. Peder Kantslers forrige Tjener Jens Hanssön afgav paa sit Yderste ester at være kommen hjem fra Hamborg, hvorhen han var flygtet af Frygt for Fru Ingerd Ottesdatter, der vilde sende ham til Rostock under Paaskud af, at han egentlig var den, Kong Gustav havde önsket udleveret; endvidere berettede han om Fru Ingerds Samtale med ham og Jon Teiste angaaende denne Sag samt om Hr. Peder Kantslers hemmelige Ophold paa Fosen, bvor han ester at være bleven holdt skjult i 8 Dage for Erkebispens Folk endelig blev greben ved en List.

Efter samtidig Gjenpart p. Papir i norske Rigsarkiv (Mûnch. Saml. No. 2914). Uden Segl. (Trykt i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. I S. 544-47).

623. 25 April 1529. Throndhjem.

Wy efflerne Oluff Vifastsson lagmand i Trondem Jon Olsson mester Jacob myntemester Nils Engelbrictsson och Oluff Nilsson raadmen Peder Jwte borger i samme sted bekenne ffore alle som thette breff see eller høre at sancti Marcj ewangeliste dag anno etc. 29 wore wy tilbedne aff ffornwmstig swen Mogens Arne(son) wor naduge her erchebispens ffogett pa S: Oluffs gord i fforne Trondhem at wy skulde ther vpp gaa i siwkestugen høre och granneligen bemerke hwadt

ord och skell som Jens Hansson her Per cancelerss dreng var then tiid han fførst hitt kom i landett kwnne i ffraa seg giffwæ. hardeligen siwk aff kuld och ffrost som han fick i fforledne vinther vppa Doffre fiell tha han igen kom aff Hamborg etc. Atsporde wy honom fførst hwilkelund her Per och han vmrymde hær aff Graabroder kloster vnden borgen och indmaning, eller med hwes raad thet war, han swarede och sade at her Peder hade fforscreffuit till fforne till ffrw Jngerd till Ffosnen om han motthe sæker ffly och fforskjute seg lønligen hær aff och till henne och thet var saa them i mellen offwerlagt och san kome hennes swæne till Trondhem hennes ærend om Botulphi som min her erchebispen, her deken lagmannen och meste ffolket var ffaredt in till lagtingett, saa komme wy met the samme swæne aff by om natter tiid till fforne Pfossnen och ffrw Jngerd war tha aldelis rede till Beren att ffare, saa handlett thee mogit till hope, han begærede att hwn skulde vntfføre honom met seg, en hwn trøstet seg thet icke att gore, ffor tv hwn viste vell att [han1 skulde bliffue vp spord aff erchebispens ffolck, Thi bleff thet saa beslwtt them i mellen at hennes flogett vppa samme gord och alt hennes flolck wid theres liiff och hals skulde beware honom sa att ingen skulde honom vpp ffinnæ, och tha gaff han henne en stoor gwlring och flick hwn aff honom samme tiid noble och Vngerske gyllene [som ieg icke veit tall vppa2] och ic rinskgyllen thet jeg i sanhett veith att seige sa meg gud hjelne nw i mith yterste och ther med skildes thee aatth och hwn ffor siin fferd till Beren. Jtem kom min her erchebispens sfolck och søckte troligen effter her Per C: och han stod sielff och hørde vppa at thee fforbannett seg om thee visthe hwort han ffor. thette øffde de i viij dage om kring somme nord och somme søder. Sa fwnnæ the eith klockt raad och sade ath iiij aff ffrwennes ffogeter vore gripne i Trondhem och skulde miste liffwett ffore her Per cancellers skuld om han kome ingelund tilstedes och ther med motthe the giffwe hann løss och bleff sa førd till Trondhem igen. Jtem sporde wy fforne Jens Hansson om han viste honom nogett mere gwll haffue. Tha swarede han oss och sade, han vistæ honom ei meire gwll att haffue en Vngirske gyllene som han sielf fick min her erchebispen och jeg sang han fick hans nade siin eigen handscrifft ther vppa som ieg veith hwn thet vell Och hær swor han høgelige vppn at thette ær alt sammen sant som forescreffuit staar etc.

Ther nest effter sporde wy honom hwor lund kom ffrw Jngerd i fferd med tigh i Beren, eller hade hwn ei borgen aff teg, Han swarede oss oc sade hwn haffde bod effter meg pa min herris gord och ieg gick till henne, hwn sporde meg hwar ieg var ffed, ieg sade i mellen Vesteraars oc Koperberget, hwn sade kenner tw nogett till her Stens son. Jeg sade ia well och sade hwn haffwer tw seeth thenne hær som her ær hooss meg, ieg sade Jeg saagh honom nw pa steden han slo ball hær vppa marken inthet ær han then ieg saag i Swerike. Sa bleff hwn wred pa mick och sade Tror thin skalch icke att sorg ok bedroffuelse och ligge vihe i marken kan icke snartt fforwende menniskens ansickt. Och ther med skildist wy aatth. Jtem sa hade hwn bod effter Jon Teiste erchebispens vmbodzman i Bergen och sade till honom Then dreng tig ffølger som heiter Jøns Hansson thet er then samme som kong Gøstaff i Swerike scriffwer om som vpresning giorde i Dalerne. Jon Teiste swarede och sade kære ffrw hwarlund skulde thet vare, han haffwer varit i min herris keller ffore en keller dreng alth siiden her Per canceler vart heden fford, Hwn swor ath hwn skulde haffuen, fforne Jon Teiste sade kære ffrw jeg sender honom heim till Trondhem till min herris nade ther finnæ i honom alle dage hwn Jon i hand och skildest ther med, Jiem sporde wy fforne Jens hwi vmrymde dw siiden, han svarede oss och sade Meg var thet lønlige och flore sanninden sagt ath firv Jngerd vilde lathe gripe unick och sent meg till Rostok med ein skipper som tha laag rede i Beren och hade fforscreffuit meg till raadit ther at ieg var then samme fforreder ther kong Gøstaff om scriffwer thee skulle strax lathe mich rettæ. och sende henne igen then vskyldelige menløse blod som the ther haffde och sackless war, Ther ffore gaff ieg meg ind vppa eith Hamborger skip till Hamborg, saa flick ieg ther speriæ ath han war affliffet och retthet och sa gaff ieg meg strax teden och offwer land Thette horde wy fforne aff hans mwn vppa hans sotte seng i hans yterste tiid vnder hans høgste eid som han ei yterligen swæriæ kunnæ. Item saa er oss allom veterligt at siden karlen var rymd aff Beren the looth firm Jugerd gore breff vpps fforce Jon Teiste verdigeste finders erchebisp Oluffs vmbodzman i Bergen at han haffde rackt handen ffore offt screffuen Jens Hansson, och hade han ecke kommedt igen visseligen hade Jon Teiste leditt ther platz offwer. Till ytermere vitnesbord hær om som fforscreffuit staar, tha trycke wy fforescreffne lagman raadmen och borgere vore jndsigell neden ffore thetta breff som screffuit ær dag och aar som ffore seiger.

Bagpan: Vytnesbord som Jens Hanson bar i syn sotte seng om her Peder cancelers oc fru Jngerds handling, oc tesliges om juncker Niels.

⁽¹⁾ Tilskrevet over Linien. — (2) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hertil.

Rage Bilde meddeler sin Hustru Sofie Krummedige, at han er kommen til Bergen 17 Mai og har modtaget Slottet af Hr. Vincents Lunge 20 Mai men med saa ringe Inventarium, at han strax tiltrænger Forsyning med Proviant, fortæller om Erkebispens Fremgangsmaade mod Hr. Vincents og Fru Ingerd Ottesdatter, i hvilken Anledning han i Forening med Bispen af Bergen og Nils Ibssön har tilskrevet ham, samt giver forskjellige Forskrifter med Hensyn til Fru Sofies forestanende Nedkomst og senere Reise til Norge, Skiftet med hans Söskende paa Svanholm, Sönnen Jörgens Skolegang m. m.

Ester Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 7, Bilde). Brevform; Spor af udvendig Forsegling.

624. 28 Mai 1529. Bergenhus.

Hosbondelige kærlige helssen altiid till forn send met vor herre. kære Soffij ma tw viide ath jegh kom her ind for byen andhen pindzdagh och strax om torsdaghen ther epter the anammith jegh slotz laghen aff her Vincencius gud giiffuith ath thet matte bliffue then allmegtigste gud teckelige och worde kongelige majestat vor nadigste herre och megh oc mynne bern vdhen skade och forderff och fick jegh her ett gandze liidit jnventarium och ey er her saa jegh kandt holle slottet met noghen thiid thij befrecther jegh megh ath jegh kommer her j en stor gold paa vor nadige herres vegne thij jegh skall keffue her hwad dell jegh skall holle paa. Thij beder jegh tegh ath tw velth rande thyn fader ath hand vilde bede vor nadigste herre ath hanss nade ville sende megh hiid eth skiiff met mell malth och andhen dell till slotz behoff thij hand ved thenne leylighet bedre end jegh kand scriffue ath jegh en skulle haffue behoff ath sette hanss nade vij noghen geld som hanss nade joke haffde hafft behoff ther som hanss nade haffde skeeth skell bode her och andersthet som hanss nade hadde forlath seg till. kære Soflij matw och viide ath firw Jngerd och her Vincencius haffwer sagd for megh hwrledes ath erkebespen her i landit haffwer anammitt och integit all theris forlenningh garde och godz och haffwer till screffwen thennom en forwaringh saa athi hwilke made hand kand were thennom till thet argist bode till liff oc godz tha vell hand thet gere for sligh orsage och leylighet skyld tha haffwer bespen her i Berghen, Nielss Jebssen och jegh till screffuith erkebespen ath hand vilde lade altingest bliiff(ue) bestandendes i dagh och tild till saa lenge the komme bode hiem fraa then herredagh som nw stande skall i Obslo och vijj dage ther epter om the icke ther bliffue for eenthe. kære Soffii ma tw och wiide ath jegh haffwer spurth ath erkebespen tagher till sogh althet folk hand kand bekomme hwad ersag ther er till thet veed jegh joke ath scriffue paa thenne tiid etc. kære Soffy ma tw och wiide

ath jegh haffwer screffuith thyn ffader till ath hand vell giiffue thyn moder loff ath hwn maa vare hoss tegh nar gud vell tw skalth legges och hielpe ath delle syne gode raad met tegh och haffwer jegh screffuith thyn ffader och thyn moder till ath the skulle talle met her Henric Agissen ath hand villde lade segh finde velligh till ath Jehan vill vnde megh syn partt vij Swanholm for fyllest ath tw velth vell gere och mynde thennom ther paa. kære Soffij thet aller førsthe then allmegtigste gud haffwer saa feffuith ath tw est lagd i barselsengh tha beder jegh tegh ath tw lader strax Jesper komme hiid till megh och spare ther offwer hwerken nath eller dagh och raad met thyn fader och moder hwor the kunde tenck(e) mith folk skall mede tegh pan thenne siide Brwnlagh eller hwar them tyckes [tyckes megh best vere paa Brunlag thij jegh haffwer en styrissmand som vell ved samme koss och leylighet1 tha byd megh thet till met Jesper och paa hwad tiid tw kand tencke tw velth mede them. kære Sossij ladh Jerghen komme till skolle met thet ffersthe inghen skolle er her j byen ther duer. kære Soffij motw och wiide ath jegh sender tegh nogle yrther som thenne scriffth inde holler jegh sender tegh och wilde jegh gerne sende tegh noghet lerrett tha matw viide ath her er inthet lerrett ath bekomme paa theane tiid thij ath Hollenderne, ere joke end nw kommen dogh ære the daglighenss formodendes vill jegh the met gudz hielp sende tegh noget met thet aller første skijff her leffwer till Danmark och sender jegh tegh iij the rins(?) vien och i the bergefisk j te hwalspeck villde jegh gerne sende thyn ffader och moder noghet saa santh hielpe megh gud som thet icke nw er her fengeligt och motw sie frw Kirstine ath hwn skallt bliffue vglemth. kære Soffij nar vore venner fersembles paa Swanholm ath tw tha villth lade Sewrin Porss och Iep Fynbo vere ther hoss och lade annamme myn parth och lade thet affdele i marken met eghe pelle oc j gardhen och j seen hwad dell megh faller till. Och beder jegh tegh ath tw sender megh noghen senep, och noghen bobless eller ossen twnge och lad gere intet harsk kommer ferdige och sie Beren hand forwarett som jegh troor eder till och beder jegh tegh ath tw vnderviisser Søwrin ath hand henter mynne ogh och hand er vesselige ighen met them indhen fiskerrij gaar paa. kære Soffij ved jegh inthet mere ath scriffue tegh pas thenne tiid. her met tegh then allmegtigste gud befallendes oc verdige moder sancte Anne the vade megh then lycke och then glede jegh matte finde tegh och vore bern karske och helbrede. ger vell och sie thyn fader och moder mange gode nath paa mynne vegne oc myn villige tienste. Ex Berghenhuss andhen gudz legamss dagh 1529.

> Esske Bille.

Udskrift: Syn kære høstrv Sosij Krumdiiges datther

kærlige sendes thette breff.

') Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hid.

Sivord Olssön, Finmarksfarer, beretter Erkebiskop Olaf, hvorledes Hr. Vincents Lunge strax efter sin Ankomst til Bergen (fra Danmark 1528) satte ham i Fængsel, hvoraf han maatte udlöse sig med 12 Lod Sölv, uden at han kan faa sin Sag for Retten, og beklager sig over Lutheranernes Bespottelser mod Erkebispen og St. Olaf.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2855). Halvark med Spor af udvendig Forsegling.

625. 9 Juni 1529. Krogevad.

Tfadherligh och ydmygeligh helssen met gwdh. Kære herre tacker edherss nadhe for all ære och dyghd fryhet som edherss nadhe haffwe megh wnth och bewisth fatigheman. Moa edherss nadhe wittherlicth ware at strax her Vincencius kom till Bæren i gen bleff iagh fanghet och sath y torn for wdhen skeel och brødhe mellwm megh och gwdh, skødh iagh megh tiil retthe och edherss nades fryheth som edherss nadhe haffwe megh wnth hwilket iagh motthe inthet nydhe withen till ondhe thii han forhonedhe och forsmadhe edherss nades fryheith oc bannedhe edherss nadhe och fryheith som han nw daglighe ger oc alle hanss swene store oc smaa, ther wore radhmen som gynghe y borghen och loffwen for megh och mynne peninghe thet iagh motthe komme wdh aff tornyth tiil swarss met hannom, the fynghe inthet wdhen ondhe skennelighe swar som the well till staa nar behoff gørss thy han wille haffwe halsen aff megh forthi lagh skedh megh till edherss nadhe oc tiil retthe, met all bøn motthe iagh gyffwe xii lodh sylff wdh oc motthe myn hwstry taghe siith belthe om xx lodh aff syn regh tiil panth saa lenghe hwn fyck henthet the xii lodh, iagh motthe icke komme wdh før, sydhen motthe iagh icke heller komme tiil swarss met hannom. Item ther ware flere fanghet the skodhe them for Norges lagh och Steghe lagbogh han spwithet ther i modh thy ther motthe inghen komme tiil swarss met hannom ther maa edherss nadhe retthe edher effther, jtem skal edherss nadhe wiidhe at kobmen och mennighe almwe i Bæren stwnne storlighe effther edherss nadhe tiil kommelsse at y motthe komme och straffe thenne for twiffledhe skalk lwtheren oc dere met oc spare inthet her Vincencium, the wille alle ware edher bystandhenne, annet kwnne iagh icke hore hwar iagh gyck thy han oc lwtheren bespotthe edherss nadho saa skennelighe thet er ynck ath høre

wppa the troo icke ath sancte Olaff baffwer bredh. kere herre tagher icke myn scriffwelse tiil mystycke, ther met edhers nadhe gwd befalendes oc sancte Olaff myn ydmyghe troo tieniste uw och stiidh. Scriffwet y Kroghewadh in die *Prini et Feliciani martirum anno domini mdxxix.0

Siwordh Olson edherss nades troo tienere.

Udskrift: [Werdigheste fadher] met gwd oc herre [her Olaff met gwds nade] erckebiskop [i Trwndhem ydmy]ghelige [sendendes].

Bagpaa: Siurd Oluffzon Findmarck farer.

Fru Ingerd Ottesdatter (Römer), der er underrettet om, at Erkebiskop Olaf har bemægtiget sig hendes Len, Gaarde og Gods nordenfjelds, beder sin Ombudsmand Auden Smed at være ved godt Mod og tilligemed hendes övrige Folk at sörge for hendes Bedste, da hun haaber, at en Forandring snart vil indtræde.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2803). Halvark, udvendig forsæglet.

626. [10 Juni] 1529. Bukvanraa.

Helsszen met gud altiid forszent mothu widhe Odhen ath megh er tiill witthindes wordhet at erchebispen haffuer taghet ffraa megh alle mynne leen gordhe gotz oc renthe szom jegh otthe mordhenfiels oc all then deell szom thu aff megh i befalingh haffdhe wdhen all skyldh oc brodhe oc redeligh orszaghe oc foruarningh thi bodher jegh tegh at thu bliffuer dogh widh eth ffriid moodh oc ramer mit besthe huor szom helst thu kand met lemphe tiill komme fforthi thet rører jcke thin eræ fforner thi huerkhen jegh eller thu ere ffor noghen wredheligh szagh foruundhen oc hobess megh tiil gud at iegh skall sznart ffanghe en godh hwszualelssze ther ffore oc lessze bodhe edhers medhe oc myn fforthi jegh haffdhe szeth szaa stoer traa oc loffue tiill then wredeligh erchebisp oc aldrigh trodhe hannom tiill ath hand skulle haffue benist megh szaa stort falskhet oc szuigh i then store traa oc loffue szom jegh szetthe tiill hannom thi jegh wedh megh aldrigh at haffue brudhit hannom i moedh ffor eth ord i mynne daghe. Her met tegh gud befalindes oc ffar well met høstry Berrithe oc mynne piger oc bedh mit arbetz folch szaa manghe tiil sthedhe ere at the ramme mit besthe huor szom helst the kunne jegh skall widhe theris ighen nar gud wil thet kommer i andhen wendi(n)gh. Screffuit i Buchenraa [torsdaghen¹ anno dominj m d xxix.

Jagerd Ottissdotther.

Udskrift: Till szind tienner Odhen szmedh szendis thette breff.

(*) Egien udslettet; skulde formodentlig være: torsdaghen fore Botulphi, ligesom i Hr. Vincents Lunges Brev (Dipl. Norv. IA No. 1092), da de begge vare pas Reison fra Bergen til Oslo.

Fru Ingerd Ottesdatter giver sin Ombudsmand Per Michelssön Forholdsregler i Anladning af. Erkebiskop Olafs Bemagtigelse af det meste af det til haus Bestyrelse overdragne Gods og erklærer at ville beholde den hende oversendte Nögel til Taarnet, for at hendes Uvenner kun ved Vold skal kunne komme derind.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2804). Halvark med Spor af udvendig Forsegling. (Samme Haand som foregasende Brev).

627.

[10 Juni] 1529.

Bukvanraa.

Helsszen met gud altiid forszent. Mothu widhe [Odhen¹ [Per Michelsszen³ at megh [o. s. v. som foregaaende Brev med fölgende Afvigelser, foruden de orthographiske: oc mesthe parthen then deell — bredhe redeligh szagh — dogh mangler — haffdhe troet hannom tiilt — huor szom helst the kunne mangler. Efter wendingh fortsættes saaledes:] mothu widhe then negell szom thu szendhe megh tiill torneth then wiill iegh icke szendhe tegh ighen for handh skall icke komme i mynne wuenners hendher wille the brydhe thet op szaa raadhe the szellituer. Soreffuit anno dominj mdxxix.

Jngerd Ottissdotther.

Udskrift: Till szind tienner Per Michellsszen szendis thette breff.

(4) Igjen udslettet. — (5) Fra [tilskrevet over Linien.

Kong Christiern II anmoder Grev Enno af Ostfriesland om at tillade og sorge for, at de i hans Land liggende Landsknegte kunne forblive samlede endnu en Maaneds Tid, san at de muligens kunne komme ham eller hans Svogre, Keiseren og Kongen af Böhmen og Ungarn, til Nytte eg ikke i Remmelighed blive hvervede af andre.

Efter Udkast p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2632). Halvark uden Segl.

628.

20 Juni 1529.

Lier.

An graff Enno.

Lyber Oheim. Wir geben e. l. gnediger meynung zuerkennen das wir weytleufftig bericht [werden¹ [sein² wie das ein gerucht ist das man noch etlichen knechten trachten und uffbringen soll [und sonderlich¹ [in sonderheit auch noch³ den knechten dy jn e. l. land und

herschaften vorhanden sein, dweyl [man aber nicht eigentlich weysz vff wen solche knecht bestalt werden ap sy key. mt oder k. w. zu Behaim vnd Hungern beyden vnsern lyben hern swegern vnd bruderm oder aber dem kunig zu Frankreych zu gut kohmen sollen¹ [wir aber besorgen sollichen mochte keys. mat vnd ko. w. zu Hungern etc. vnder ogen vnd zu nachteil syn angeseen³ wan es key, m^t oder dem kunig zu Beheim etc. zum besten gereichen solt, [so wurden solchs nicht heimlich sonder offentlich bestheen, 1 (were nicht van nothen myt der sach in dessen landen so hemelich vmme togen³ derhalben wollen wir e. l. als eynen der keyr mt mit treuen vorwant vnd zugethan ist gebeten haben, e. l. wolten sich mitbeschweren keyr mt [ko: w: zu Hungaren³ vnnd vns zu sonderen guthen gefallen vergonnen vnd [gestatten¹ [rath finden³ das dyselben knecht so yst alreyt jn e. l. landen vnd gepieth liegen [regiment machten vnd3 noch ein monath lang vngenerlich [by eyn ander3 vorgarten mochten und fauch befordern und darob sein begeinander zublegben¹ [nicht vorlauffen edder sich to scheiden³ bissolang das man sehen vnd horen kant wy vnd welchergestalt der jtzig tag zu cammerrecht [vts geit vnd wore dit geschrey vnd stellinge henne reichet ob es auch van nothen were etlichen van den hauptluden vnd grosse hanssen etwas fordeels in to camenden tyden to toseggen willet dar jnne vnbeswert seyn dan keys: mat vnd ko. wirde zu Vagaren vnd Beheim suickes woll myt gnaden vergleichen vnd verschulden wirt. Wir wollen auch voer vns etc.3 vnd e. l. wolten auch dysse handlung in guthen geheim bey sich behalden vnd vns darauff ein kleine zuuerlessig antwort bey jegenwertigen zu erkennen geben hierin bewyst vns e. l. gute freuntschafft, vnd wollens auch ob e. l. freuntlich zuverschulden gneigt sein. Datum Lyr am 20 Junij anno 29.

(1) Fra [igjen udslettet. — (2) Fra [tilskrevet over Linien. — (3) Fra [tilskrevet med Gotskalk Erikssöns Haand.

Peder Störle underretter Fru Anne Rad om, at han efter Hr. Henrik Krummediges Begjæring har ladet hente hos sin Broder et Brev anganende noget Gods i Norge, som havde tilhört Hr. Knut Knutssön (Band); han har allerede sendt Brevet til Vallen med Begjæring, at det strax maatte tilstilles Hr. Henrik, som önskede at fan det med sig til Norge.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; Spor af udvendig Forsegling.

629. 23 Juni 1529. Malmõ.

Mynn ytmygelig kiærligh helssen altiid forscreffuit met vor herræ. kiære frw Annæ moi vide at her Henrich hadde sett budh hwoss Enutssen liggendes i Norge the vor icke same breff tiill stede. the haffer ieg hafft myt (budh) hwoss myn brode(r) *oc Oplandhenn effter thet som i morgen viii dage the fick ieg (thet) ether bonde i Loueness so hand skulle strax bærit tiill Vallen oc vnderuisse ether foget at han skulle skickit tiill ether eller tiill her Henrich vforteffuit helst forti ath her Henrich hand screff meg at hand ville hafft thet met segh tiill Norghe hanum las thet stoor magt pas, her mett ether then almegtigeste gud befallendes, hwar ieg kand være ether tiill veliæ oc tiæneste vill ieg altiid gernæ. Screffuet j Malme sancti lohannis apostoli affthen anno domini mdxxix.

Per Størlæ.

Udskrift: Brlig oc velbirdig qwinnæ ffrw Annæ Rudz dotter kiærligh senyndes thette breff.

(1) D. e. 26 Decbr., men da Hr. Henrik Krummediges Reise til Norge omtales som nær forestanende, men spostoli antages for en Feilskrift for: baptiste.

Hr. Vincents Lunge takker Hr. Esge Bilde for hans Umage med at tilveicbringe Forlig mellem ham og hans Svigermoder paa den ene Side og Erkebiskop Olaf paa den anden, men udtaler derhos sin Tilfredshed over, at det ei er lykkedes; han beretter om Hertug Christierus snart forestaaende Ankomst til Oslo og senere til Bergen, samt om Biskop Jakob Rönnows paatmukte Giftermaal og beder Hr. Esge at varetage hans Tarv i hans Fraværelse.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 7, Bilde). Brevform; udvendig forseglet. Egenhændigt.

630. 6 Juli 1529. Oslo.

Venlig kerlig hilssen altit tilffornn sendt met vor herre. Kere her Eske frende oc sunderlige gode vend haffwer mind moder och ieg vndffanget ethers skriffuelse lyendes at erchebispend thet ingeledes i noger dag eller bestand oss imellom vil komme lade huilchet meg aldeles vel behageligt er dog ether kerligen gerne for hues mede (oc) vmag j ther vdoffwer hafft haffwer ald melig flith forgewendendes thet i gode mode komme skulle met ydermere erbeding i ethers skriffuelse huilchet bode mind moder oc so ieg kerligen gerne i hues mode vij kwane forskylle ville, Mind nadige herre hartwag Kristiern met nogre aff Dannemarks rod er hid met stor macth formoendes oc vil giffue seg her aff och til Berghen. Fforhober meg oss end snarligen lige och reth

offuer then erchebisp verfares meo. Ffor ny tyender moe i vide ath lacop Renno er biscop i Sieland och vil giffte segh, kere frende beder ieg eder ganske kerligen i ville i mind fraverelsse affwende so meget er meligt mind skade och fforderfue som i meg loffuit oc sawt haffue oc ieg meg ganskeligen tilforlade vil. Thet vil ieg i alle erlige tilberlige mode met eder aff mind yderste macth och formwe altit gerne fortiene, lader alle fruer oc ivmfirver gresse eder met mange gode netter befalendes eder gud och gerne gerendes hues ether lefft er. Datum i Opslo tisdagen post annunciationis! Marie anno domini mdxxix*.

Vincenssz Lunge ridder.

Udskrift: Erlig velbyrdyg mandh och strenge riddere her Eske Bylle heffuismand po Bergenhus sind kere frende.

(1) 0: 30 Marts, som man være en Skrivfeil for: visitationis, da Hr. Vincents Lunge först kom til Oslo 24 Juni (se Dipl. Norv. VIII No. 594).

Hertug Christiern, Arving til Norge, tilkjendegiver Erkebiskop Olaf, at Sagea mellem ham og Hr. Vincents Lunge samt Fru Ingerd (Ottesdatter) er opeat, saa at de eller deres Slægtninge og Folk ikke skulle arge paa, Erkebispens Tjenere og Gods, för denne har været for Hertugen og Norges Riges Raad, hvorfor han anmodes om ogsaa paa sin Side at lade Sages udstaa, til en Overenskomst kan opnaaes paa den ene eller anden Maade; imidlertid skulle Hr. Vincents, Fru Ingerd og deres Folk ikke befatte sig med de Len eller det Gods, som Erkebispen har taget til sig.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2694). Brevform; udvendig forseglet.

631. 20 Juli 1529. Akershus.

Christiernus dei gracia heres Noruegie dux Slesuicensis Holsacie Stormarie et Ditmercie comes in Oldenburg et Pelmenhorst.

Premissa reuerentia cum nostro sincero fauore. Kiere herre och ffader giffue vii etther kierligen tilkiende att vii nu haffwe vptagett thend sag mett oss elskelige her Vincen. Lunge ritther och ffrwe Jngerdh om huesz twedragt och venighedt etther och thennom emellom ere szaa att the eller theres forwannte oc folck ey schulle arge eller arge lade paa etther etthers folck tiennere eller gaads vdi nogger maade fer end i haffue verett her for oss oc oss elskelige Norges oc Danmarcks riigers raadt oc tha kunde "fradages entigen till mynde eller rette. Thij betthe vii etther kierligen attj oc ville lade samme sag vpstande paa etthers szide om huesz twedragt och venighedt etther oc

thernom emellom ere saa attj ethers annhenger swenne eller folck ey her effther arge eller arge ladhe paa forme her Vincen. ffrwe Jngerd theres folck gottzs oc tiennere føre i komme selff personnligen hid tilt oss tha ville vii forene oc fordrage ether entigen till mynde eller rette wdi hues maade i thett aff oss begierindes ere. Kiere herre bewiser etther her vtinden som vii etther fuldkommeligen tiltro. Thett ville vii vdi alle maade gwnsteligen oc naadeligenn forskylde oc bekiende. Jn Christe valete. Ex castro Aggershusz jpso die diue Margarete virginis anne etc. mdxxix nostro sub signeto.

Egenhændigt: Manu propria.

Paa en indlagt Seddel:

Kiere herre och fader giffwe vii etther oc kierligen tilkiennde att vii haffue ladett forhandle mett oss elskelige her Vincen. Lunge ritther oc firwe Jngerdt ath the eller theres folck forwantte eller annhenger ey skulle vdi noger maade befatte eller beware seg mett nogle the leenn szom i till etther annammett haffue oc ey heller mett noget thett gaads som i nu vdi hender oc vere haffuer føre ennd i bliffue for oss fordragenn entigen till mynde eller rette etc. Datum vt in literis.

Udskrift: Reuerendissimo jn Christo patri domino Olauo ecclesie Nidrosiensis archiepiscopo necnon apostolice sedis legato nobis sincere dilecto.

Bagpas: Jtem breff ath then sag ær vptagen emellom her Vincenc. ffrw Ingerd och theres anhenggere och vdi ein kallff ath the inthet skulle beffatte them med læn eller gaarder ffør thet haffwer warit i rettæ.

Hr. Vincents Lange takker Hr. Rege Bilde for Underhandlingerne angaaende hans af Erkebispens Folk tagne Skib, beretter om Hertug Christeerns og nogle danske Rigaraaders Ankomst til Oslo samt om de til Erkebiskop Olaf m. fl. udgangne Breve om at indfinde sig sammesteds for blandt andet at faa afgjort Striden mellem denne paa den ene og Hr. Vincents og Fru Ingerd paa den anden Side; da der imidlertid kan tvivles paa Erkebispens Villighed til at indfinde sig, har han forsögt at bevæge Hertugen til at reise til Bargen.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Brove t. d. danske Adels Hist. fasc. 7, Bilde). Brevform; Spor af udvendig Forsegling. Egenhændigt.

632. 25 Juli 1529. Oslo.

Venlig kerlig he[Issen alt]it tilffornn sendt met vor herre. kere her Eske frende och sunderlige gode vend betsccher ieg ether ganske hegeligen och kerlighen for alt goth som i meg bewist haffwe besunderligen nw i mind frawerelse forhandlendes thet so mith skyff som erchebispens tienere taget haffde en nw po Voghen til-

sthede ligger ganske kerlighen begerendes i en nw her effter som en god tro frende mith beste ramme oc vide ville som nw vel behoff geres och ieg meg genskeligen tilforlade vil. Kere frende moe i vide at kongelige mat herre sond hartwa Kristiern er kommen hid xiiij dage siden til Opslo met nogre aff Danmarches rigenss rod oc haffwer nw tilskreffuit erchebispend oc the andre nordlenske herrer hid at komme begerendes i sind skriffuelse alting imellom hannom mind moder och meg skulle i bestand sto ind til so lenge saghen komme ind for hans nade oc rodet. Kere frende kand ther midelertid inthet andet hannom och oss mellom forhandles er ieg kerligen begerendes i thet i thet mynste io so forhandle ville at mith skyff mo offwerantwordes mynne tienere ighen po thet gotzet iche skald ligge och forderffues. Meget haffwer leg efflerstoth vor nadigste herres her sond skulle giffuit seg til Berghon befrycthendes erchebispen hid iche komme skulle til retthe. Jiom twenne gange haffuer ieg skreffuit eder til siden ieg hid kom ved ieg iche om breffwene ere komne tilstede. Kere frende kwnne thet och so forbandles at mind renthe aff Findmarchen motthe komme myne koffmende til hande som ieg ved Bryghen (er) skyldyg bade ieg ther om ganske gerne. vdi huadsomhelst mode ieg kand vere ether[s nade¹ til ville och velgfald vil ieg i alle mode veluillig befindes gud vnde meg then dag atleffue jeg slygh skel som meg nw aff eder vederfærit er ighen bewise kwnne. lader fruer oc iomfrwer siet eder mange gode netther befalendes eder gud. datum i Opsio sendagen effter Magdalene anno domini mdxxix. Vincensz Lunge.

Udskrift: Brligh velbyrdigh mand oc strenge riddher her Eske Bylle heffuitzmand paa Bergenhus kerligen.

⁽¹⁾ Fra [igjen udslettet.

Hr. Henrik Krummedige meddeler sin Svigersön Esge Bilde, at han er kommen til Oslo med Hertug Christiern og skal blive hos ham Vinteren over, at dennes Reise til Bergen er opgiven, hvorfor han rander ham at skrive Hertugen vel til og sende ham Fisk, hvilket vil være Kongen behageligt og "kan rammes igjen i Reguskabet", beretter, at han selv nu modtager sine norske Len igjen fra Hr. Mogens (Gyldenstjerne), at han har vundet en Sag mod Hr. Vincents Lunge angaaende Hr. Knut Knutssön (Boads) Gods og endnu idag skal i Rette med ham paa Hr. Otte Holgerssön (Rosenkrants's) Börns Vegne om Arven efter Fru Ingerd (Erlendsdepter), beder ham skrive sin Mening om Striden mellem Erkebiskop Olaf, Hr. Vincents og Fru Ingerd Ottesdatter, meddeler Efterretning om sin Datters Tilstand m. m.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 7, Bilde) Brevform; Sp. af udv. Fors. Med Henrik Krummediges Tjeners, Peder Haussöns, Haand-

Oslo.

Venligh kiarligh helsen altiidt kiarligh fforsent medt vor herre. kiere Esge sugger ock sønnerligh gode ven tacker jegh edher kiærlige ffor megett gott j haffue megh beuist hues j skulle altiidt ffinne megh veluillige at fforskylle hoes j min mactt er. kiære Esge maa j vide at jegh kom nu hidt till Opslo medt vor kiæreste nadige herres sen hertugh Kristiern ock skall bliffue hoss hans nade huar handt bliffuer j vinther offuer ock hade hans nade acthett sigh till Berren dogh er thet kommett j opslagh ock som jegh fformercker da kommer hans nade jutett ditth i thenne hesth ock fformodher jogh hans nade scriffuer edher vell sielff till ther om ock haffuer hans nade begierde aff megh at jegh skulle scriffue edher till at j ville tage hannem vdt nogen dell j Berren som jegh troer i vell ffaa hans nades scriffuelse paa ock kunde i giere hans nade ther nogett till villie met da fforskyller hans nade thet giarne. kiere Esge jntett skulle j mystencke megh till at giffue raadt vdt paa enthen at hans nade skulle komme ditth eller besuare edher medt nogen dell. kiære suager er enthen Stij eller Niels Jepsen ther da bedher jegh edher kiærlige atj ville fly at dy komme hiidt till megh medt thet snareste ock at de haffue medt sigh nogen flisk ock annedt som jegh troer her vill gieres behoff j vinther dy jegh seer her jngen siisk at saa. kiere suager maa j vide et myn detther var ey endt laydt then dagh vy leb ffree Helsingeer das flick jegh Annes breff thet var j goor otte dage, dogh nest gushelp er thet nu offuerstandett, gud vnde oss gode tiden at ffaa ffraa henne ock alle vore venner ock haffuer Anne screffuett megh till at strax thet er offuerstandett da skall jegh strax ffaa budt sea vill jegh ock strax biude edher till alle ærendt ock men jegh at Soffis budt er ock kommett till edher siden vy løb ffraa Helsingeer. kiære snager raadher jegh edher atj binde min vnge herre till all then leylighedt som j kunde fforffare mellom erchibispen her Vincentius oc firve Jngerdt er ock giffuer thet ock vor kiæreste nadige herre kongeligh maiestat at kiende dy jegh vedt dy vide j biude them sanden till ock ther lide de paa ock lenges ther ffast effther edher scriffuelse ock tidenne. kiære spager jegh ladher nu annamme alle myne len j gen som her-Mans hade ock vill jegh snarligh biude edher ydermere till endt jegh nu kandt scriffue. kiære suager tager megh jcke till willie at jegh biudher edher saa dierffligh till. kiære suager thet lyffthe j giorde till vor nadige herre ffor megh om de xv par exen fformodher jegh at Anne nu haffuer ffultgiordt, jegh talledt medt vor nadige herre ock ffick hans nades scriffuelse ock sende Anne om samme sxen saa handt

vill haffue them till Gottrop Anne skall lade them driffue ock min herre skall sielff kostedt. kiære suager hertugh Kristiern haffuer godt loffue till odher biudher hans nade vell till, thet er hans nades fadher megett till villie jegh vodt ther skell till ock alle de breffue myn vnge herre foer them sendher handt ffaren saa gier ook ffaren ham j gen. jegb ville vel scriffue edher alle hande till men leyligheden giffuer sigh jcke till, kiære suager sende j hans nade nogen fåsk da togh ffaren thet megett till villie dy handt haffuer ther bryst paa ock kunde i dogh veil rammedt j gen j edertt regnskab. kiære suager som j scriffue och tacke megh for edher hustru ock bern de men j vide kiære suager et kunde jegh nogett gott giere edher henne ock dem da er jegh edher des plictige ock vedt jegh jngen jegh vill heller giere gott hues j myn mactt er endt edher ock dem. kiære sugger man i ock vide at erchibispenss brodher baffuer ock væredt her hoss vor nadige herre ock haffuer handt skickett ham paa veyen strax medt scriffuelse ock leygde som handt var begerendes ock om bispen er i Berren sfør endt handt kommer till ham saa at j hanle noget met ham da maa j vide at relle edher her effther ock giffue ham ock till kende at huadt vor nadige herre kendt være ham till villie ock gode thet gier han giarne, haffer handt ock tisligeste leyde medt sigh paa de bispers j Hammer ock Stauangers vegne ock radher jegh edher at huadt j kunde være erchibispen till villie at i thet giøre ock skaer edher thet mynste i theres hannell thet j kunde dy thet filmnes joke alt som docteren haffuer sagdt man j ock vide at jegh var i leuerdags j rette met docteren och vand! ham aff tinde gaffue ock ffierdings gaffue i alt thet goss som her Knudt Knudtsen otthe her j landt tisligeste j Suerigh ock mas j vide at jegh skall i dagh i rette met ham i gen pas Otthe Holgersens børns vegne om alt huadt hand ock ffrve Jngerdt haffuer ffraa them ock bedher jegb edher giarne at jære Sty behelpeligh at jegh kunde ffaa at vide huadt thet goss er i guidt sølff clenodie penningh som de annammett effther firre Jngers dødt. kiære sueger her medt edher then almectigste gudt beffalendes. Radher ock bindher altijdt offner megh som edher ber. Screffuett j Opslo mandagen effther sancti Jacobi dagh mdxxix.

Henrick ridder.

Udskrift: Erligh velbyrdighe mandt Esge Bille hefftsmandt pas Bernhuss myn kiære suager kiarlighen sendes thette breff.

Hr. Thure Jensson (af tre Roser) anbefaler til Hr. Henrik Krummedige sin Fuldmægtig Jakob Brockenhus, som han i sit eget Sted sender til Norge med Kong Frederiks Brev i Anledning af Arvetvisten med Hr. Vincents Lunge om Fru Ingerd Erlandsdatters, Hr. Knut Knutsson (Beads) og Karl Knutssons (af tre Roser) efterladte Gods.

Kfter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. Adels Hist. fasc. 36, Krummedike). Brevform; udvendig forseglet.

634. 29 Juli 1529. Helsingborg.

Venlig helssen altiid tiil ffornn screffwit met wor herræ. kæræ her Henric godhe wen ieg hadde gierne giffwit meg tiil Osslo tiil rettæ met her Wincentius fore thet storæ wol oc wellæ hand meg giort haffwer paa mynne gotz arff oc lesseræ mod hoborne ferstis konning Frederigs wor nadigste herris breff nw kand thet icke skee fore myn *ledyghet ssom nw for egen ær. Thii haffwer ieg skickit thenne myn tienere Jacob Brochenhus tiil Norge met forme hoborne førrstis breff at wærse i rettæ met hanom for werdistæ werdigæ fædre strenge riddere oc andhre gode men Danmarckis Norgis *gaade rod. Ther fore beder ieg etther gerne ath y willse wel giørræ att tale myt bestæ fore allæ forne gode men oc y troligen willæ till hielpæ at meg mottæ wæderfares skel oc rett effther Norges leg som v vithermere formergke kwnne v the artikælæ ieg met thenne breffwi(s)ær i rettæ forskigkit haffwer, oc er thet etther wittherlige hwre myn skilskaff oc byrd ær tiil myn kæræ frenckæ frwæ Ingers gotz oc løssøræ thessligesst tii! Karl Knwtssons arff oc gotz som y sagde meg i Malmø tiilfallæ skwllæ oc icke tiil Karls siister dotter offther Norges lag, Sammeledes tiil her Knwtt Knwtssons gottz som hans siistersons arffwingæ willæ haffwæ ligendes i Wigen som er myt rettæ odil oc andre flere sager som artikæler wtwisser. kære her Henric ieg haffwer wel fforspwrtt att forne her Wincentius haffwer oc weldelig tagit fran etther so wel som fran meg. This bæder ieg etther at ieg mottæ komme till myt rettæ arff gotz oc lesserse theligest fyllist for myn opbyrd kost oc thæring oc her Wincentius oc ieg mottæ bliffwæ rædælig attskilliæ paa the sager meg anrerendes ær met en rett ransagen oc dwm effther Norges lag all megh icks lenger forholliss skal myn arff oc rett som thenne myn breffwi(s)ære etther ytthermere waderwisæ kan. Her om bæwiser etther i alle modæ som myn gode storæ tro ær til etther thet jeg altijd kerligen gerne forskillæ wil hwor y meg tiil soyendes worder thet gwd kende then leg etther ewinderlig bæfaller. Screffwit hasteligæ i Helsenborge sancti Olwffedeg aar effther gwdz byrd mdxxix wndher myt singnet.

Twre Jensson riddere.

Udskrift: Erlig oc welbyrdig mand oc strenge riddere her Henric Krommedyge paa Wallind son gode wen kerligen sendes thette breff. Bagpaa med Henrik Krammediges Haand: Her Ture Jenssen.

Hr. Vincents Lange takker Hr. Esga Bilde for den Bistand, han har ydet hass Tjenere i hans Fraværelse, beklager sig over Erkebispens Folk, som have fört hans Skib med sig nordover, beder ham sætte Hr. Söfren, som han anser for Ophavsmand dertil, i Taernet pau Vand og Bröd, om han ikke kan stille Borgen for sin Tilstedeblivelse til hans Hjemkomst, og omtaler endelig Hr. Esges Hustrus, Fru Sophie Krummediges, lykkelige Nedkonst med en Datter.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. ?, Bilde). Brevform; advendig forseglet. Intet egenhandigt.

635. 30 Juli¹ 1529. Oslo.

Wenligh kerligh hillssen alltiid tiilffornn send met vor berre. kere her Eske frende oc syndherligh gode venn taccher iegh etter kerligenn for others gode scriffuelsse som i megh nw met mynd tienere Jens lude tilscreffue hwilcket jegh i alle erlige tillberlige made alltiid kerligen gerne met ether forskylle vill. Saa formercher jegh at myt skiff er løbenn nordt paa mett erchebispens skiff hwilchet megh storligen fortryde skall begeligen tacchendes ether for then gode bistandt oc gode raadt som i mynne tienere i myn frawerelsse alltiid bewise oc end nw kerligen begerendes om mynd foget eller the andre myane tro tienere ether tiilkende giffuendes vorde paa mynne (wegne) at the ville straffue then forredher oc skalch her Sewrenn som myt skiff oc gots saa vhørligen forszømmet oc forraadt haffuer saa hand motte indselles i tornid paa Bergenhus oc ther straffes met vand oc brødt ther som hand icche mynd foget sterch borgenn sette vill at bliffue tiill stede san lenge legh selffuer tillstede kommer. vill legh thet i alle made alluid imodt ether kerligen forskylle oc fortiene. Jtem for ny tiender haffuer jegh spurdt at others kere hwstry haffuer foet en vngh datther oc all tingh haffuer henne goeth vell i hand thes gud vere loffuet. Kerre her Eske i hwes made jegh kand vere ether tiill ville oc venskaff gist jegh alltid gerne. Ladher frwer oc jomffrwer grøsse ether met mange gode netther. Beffallendes ether gudt. Datum i Opsio altera die Olaui regis anno etc. mdxxix.

Vincencius ritther.

Udskrift: Erligh velbyrdigh mand och strenge riddher her Este Bille heffultzmand paa Bergenhus kerligenn.

(1) Eller 3 August?

Almuen i Sogn underretter Erkebiskop Olaf af Throndhjem om, at Hertug Christiern, som paa sin Fader Kong Frederik I.s Vegne er kommen til Norge, har ladet udgaa Breve om at de, der have noget at beklage sig over, skulle indfinde sig hos ham i Oslo, eller, hvis dette for Indhöstningens Skyld eller af andre Grunde falder besværligt, fremföre sine Klager for Erkebispen; der sendes derfor fire Lagrettemænd til ham for at bekræfte de Klager, der fremföres over Lensmændenes, navnlig Hr. Vincents Lunges og Fru Ingerd Ottesdatters, Fogders og Folks voldsomme Fremgangamande, og man begjærer derhos at maatte beholde "den helligo christelige Tro", som Forfædrene have havt.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3966). Med 4 pastrykte Bomærker¹.

636. [Juli—Aug. 1529.] [Sogn.]

Menigh almoghe rik och ffatighe som byggiæ ok boo i Soghn j Bergen byscops deme edmykeligh oc kiærlighe helsa fforsent met wor berræ Jesu Christo. Nadeligh herre oc andlig ffadher erchiebyscopp Olaff i Trondeim edhers naadh oc werdugheit werdes at wetha ath høgbørdigh fførsthe hertugh Kristiern met gudz nad j ffulkommeligesthe befalningh hegmectigesthe herre konungh Ffredrix haffwer oss til screffwit at hanss nader i de maate kommen ær hiith til Norges rikia met then acth oc wilia at han vppa ffornemd wor nadigesthe koningh Ffredrix wegna oc befalningh j sine tilscriwilse loffwer oc beplicther at hanss nadher ffulkomligh wil holde oc haffwa teslikiss skyckia at Norges inbyggiære skal ske oc weder sfarass Norges lagh reth oc skæl oc alle gode gamble sijdwanar, begærendes oc, at hwar aff oss ffatigh almoghe tyctes wara i nockre hande maathe oforrettede eller oc oy gode gamble sedweniar notith haffwe, skwlde giffwe sigh til Osloo oc tha wilde hans nader skicke them lagh oc reth, j andre maathe loth hanss nadher oc fforsthaa at hanss werdugheit hadhe belenct oc offuer wegit wor orsaken, saa at ffatigh almoge nw behindreth er met theriss hestan aaker oc ængh oc monghe andre beledelighe orsakan at wy ey dess macth haffwe at giffwe oss nw til Osloo ffer hans nader, Thi haffuer nw hans nadher oss til lijsan letthan oc raudh giffwit, at hwat som helsth oss tyckiær at Norges lagh reth skæl oc gode gamble Norges sidwanar ey holdnæære, skulæ wy giffwe ederss aadh oc werdugheit til at kennæ, j hwat som helst klaghemaal oreth oss offuer gongit ær [oc2 osedweniar, begærendes oc aff oss at wy edher nadher ynderwisa skula artichel for artichel hwadh som helst oss tyckier at Norges lagh oc gode gamble Norges sidwana ey holdne ere hwar ffor bedia wy edherss nadh odmykeligh och kiærligh hwar i sin stadh at hore the articula som oss ffatige offornwmstogh almoghe tyckiar

oreth osydwana wara nw monge aar fforledna ære oc nw æn nw ær. Fforstæ articul som wikin ær aff gamble sidwenia ær thet at ingha vmbodz men skulde ffare stærkare æn siælfi tredia i lææn æn nw ffare the siælff xiite eller siælff xiiiide ffortære och øde ffor oss ffatigh almoghe och tha eleth ær ffortærth tha iaghe the bondens tienista pighe eller tienisthe quinna j skogen oc neplighe haffuer hustryn ffred. teler bonden om thet the biwdst honum hwg i sit eygit hemmele, Annen ar(ti)cul saker aabærer skulde wara ffor hwaria maale, nw ære vmbodzmen siælffwer aaklagere oc retthere. Tredia articul at ingen man skulde bindast eller bastass ffør [ær³ æn stødh [sak³ ær giord vppa honum som nw i winther henthe aff Vincensius ffolk j Wijk at the fforst aathe oc drwcka saa grepe the bonden oc becbunde honum ffor o stedde sak, och yther meire o sidwena ær oc nw nykommen j Sogn haffuer oc Vincencii ffolk begynnet at hwar som baffde kungens jorder eller closterss jorder hwart eller han sitia eller aff fføre, maotthe giffwe iij lodh sked. Jtem firv Ingegerdz ffolck haffwe oc thet til sidwana hoss henniss landbo tha the haffwa etidh oc druckit met them ta slaa the bonden fforderffuit som oc i winther giorde i Hwsa by hyge ther ein bonde sidan the hadhe flortært hanss sil oc math oc mange andre slik ær oss ffatik almoge oretthelighe offuer gongit. Nadelige herre bedia wy edher edmykeligh at edherss nadh vilde yther meire florklare oc flor fløre wor ordh æn wy ffatigh oc offornumstogh almoghe edherss nade [bewisa³] [vnderuisa2 kunnæ hwlkit alle menigh almoge thet alle hwar i sin stædh thet gernæ met edhers (nade) fforskylla wilia aff alle waar yther-Til yther meire vissa oc vitninx byrdh at thetta ær wor menigh almoge samtyct sende wy til edherss nadher iiij lagrettes men som stadfæsthe oc besigle wor ordh. Ære wy och thet ffulkommelige begærendes aff hanss nadher at wy ffatige menige almoghe motthe bliffwe met then helgia cristelighe troo som wore fforeldhre haffwe haffth ffor oss, oc then helgia kirkia oc kirkiannes persone motthe niwte oc niwtandes worde hwat del som wore fforeldre oc wy haffwa ther til styreth *haffwa oc tacke wy hanss nadhe edmykæligh oc kiarligha ffor hans nadhe tilscriffwilsa.

Begpaa: Breff aff Sognn.

⁽¹⁾ Omkring det förste Segl synes at staa: S.... Torstenson og om det fjerde: Olaf Arneson. ---- (2) Fra [tilskrevet over Liuien. ---- (2) Fra [igjen udslettet.

Hertug Christiern (III) tilligemed flere Medlemmer af det norske og danske Rigsraad afsige Dom i Sagen mellem Hr. Vincents Lunge og Fru Ingerd Ottesdatter (Römer) paa den ene Side og Hr. Henrik Krummedige som Verge for Hr. Otte Holgerssön (Rosenkrants's) Börn paa den anden angasende Arven efter Fru Ingerd Erlendsdatter, Arild Kanes Enke, hvilken Arv Hr. Vincents og Fru Ingerd havde taget til sig, og hvorpaa ogsaa Hr. Thure Jenssön (af tre Roser) gjör Fordring, men som nu tildömmes Hr. Otte Holgerssöns Börn.

Indtaget i Vidisse af 15 August 1530 (se nedenfor No. 662) i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3065).

637. 4 August 1529. Oslo.

Wy Christiern met g(w)dtz naadhe rætt arwinghe til Norighe hertweh wti Slætzwigh. Holsthen Stormaren och Dyttmersken greffwe wti Oldhenborigh och Delmenhorsth giør alle wittherligt ath aar effther gwdtz byrd mdxxix otthensdaghen nesth effther sancti Olwff konings dagh. paa raadstwen wii Opslo nærwærindes oss elskelighe werdighe fedre met gwd her Stygghe Krwmppen till Borglom her Andherss Mwss til Opslo, her Hanss Reff til samme stedh bispper her Ottæ Krwmppen her Gwdhe Galdhe riidherre. Knwdh Giildhen stiern. Brick Wgherwp. Brick Bricksen. Noriges och Danmarcktz righenss raadh. her Moghenss Giildhenstiern riidher heffwtz man paa Aggherss hwss. Jon Packe. oc Nielss Knwdsen lagmeen wii Tonsbergh och Opslo. war skicket for oss. oss elskelighe her Henrick Krwmmedhi riidher met fwldh macth paa Otte Holghersentz børntz wegne oc till talidh oss elskelighe. her Wincen. Longhe rijdher, oc ffrw Jngjerdh Ottissdotter, her Nielss Henrickssen riittherss effther lewerske for noghen arwigh gwldh. sølff. pennighe, breffwe, boo, och boskab, jordgodtz och andhen diell som the haffde anamedhe til thennom effther ffrw Jngierdh. Arildh Canness dedh som forde Otte Holghersentz børn ware rætt arwinghe till. oc theres werghe haffde titt oc offthe ladhett *elsk aff thennom samme arff och kwndhe dog icke komme till then. Ther till swardhet forde her Wincencius ath han fick ffrw Jngierdh Ottissdotter hanss hostrw modherss scriffwelsse aff Nordlandhen lydendes ath hwn war befryctyndes ath ther som forde ffrw Jngierdh Arildh Canness nogiitt ath giick wti hindes fraa wærelsse ath hyndes løsere, gwld sølff peninghe, breffwe. boo, och booskab, motthe wndtrijckes som hwn kiendhe segh ath wære rætt arwingh till ath han wildhe haffwe ther actynghe paa. om hynne nogiit atkomme, oc effther slig hyndes begher oc befalningh annamedh han y Bergen effther forde ffrw Jngierdh Arildh Canness dedh, hyndes gwidh, sølff, pennigh, breff oc andhen løsøre ther fandes wit danne 642 1529.

meen offwer werelsse met klare registher wadher theres for sieglingh. forwarindes that till ffrw Jngierdh *Ottissdettherss tilkomelsse och tha a(n)ttwordhet hynne thet hwilcket hwn hannom oc fwldkomelighen tillstodh. Och meenthe forde her Wincencius ath hannom ther for yntthet bwrdhe ath sware ther till, effther thi hwn war hanss hiemell och till standher. The fram girck fords ffrw Jngierdh Ottisdotter becklagindes ath hwn war en fatigh hielpelessz gwinne oc ynghen aff hyndes anboren wenner tilstedhie war som kwndhe taliæ hyndes besthe. wtkesindes ther for forde her Wincen, ath fram setthe och forgiiffwe hyndes taliæ wij then sagh, som hynne oc Otte Holghersentz børn y mellom war om then arff effther ffrw Jngjerdh Arildh Canness etc. The berætthe forde her Wincencius paa ffrw Jngierdh *Ottisdettherss wegne. ath hwn kiendhe segh for forde ffrw Jngierdh Arildh Canness næsthe och rætthe arwinghe ther for halfde anamedhe samme arff till segh ath holdhe paa rætthe, beklagindes hworledes werdisthe fadher met gwdh her Olwff archibiskop till Trwndhiem haffwer offwer faldett oc offwer weldhett forde firw Jngierdh *Ottissdettherss. tagindes fraa hynne (wthen all skyldh och orsagh) hyndes gaardher. godtz. gwldh. selff. pennigh. boo och boo skab, bodhe thet hwn sielff tilforen haffde. oc tissligiist. hwess hwn anamedhe effther ffrw Jngierdh Arildh Canness. oc besyndherlig. hyndes breff och bewijssningh som hwn skwldhe forsware seg. och siitt arwig godtz met. Och ther for ey kwndhe giiffwe seg wti nogher rætther gongh om samme arff foren hwn kom igen. till siitt godtz. gwld. solff. pennighe. breffwe. Och hwess hynne saa war wældeligh fran tagiitt (wti ett ffrij koningh riighe som er begifft oc begaffwett aff koningher och førsther met lag och rætt) och fick thet wti siitt roligh besydningh. ligherwiiss som hwn thet till foren hafft haffde. Thii ath ther som saghen giick hyndher wndher øghen haffde hwn icke thet hwn kwndhe giøre wor och oss ælskeligh Norgis och Danmarcktz riighenss raadhe (er nw tillstedhe) dom fwldh och fylliist met och thiisligest beretthe, ath oss elskeligh her Twre Ienssen riidher Swærigh riiges hoffmesther kiendher segh ath ware forde ffrw Jngierdh Arildh Canness arwinghe. och ther for titt och offthe haffde forhwer(w)idh hegboren førstes koningh Fredhericktz wor kiære herre fødherss breff och scriffwelsse till hynne ath hwn skwldhe vnghen hynder gjøre hannom paa samme arff. oc forde her Twre Jenssen haffde ladhet mett forde wor kiære herre fadherss steffnyngh, steffnt forde ffrw Jngierdh Ottissdotter hydh y rætthe. till thenne almyndeligh herdagh. for samme Och meentthe ther for ath hynne icke bwrdhe ath giiffwe segh wij nogher rætthergangh ther om. for en her Twre Jenssen kom. oc

tilstedh och kwndhe swardhe ther till. Ther till swardhe forde [her1 Henrick Krwmedhi. ath ther som forde ffrw Yngher Ottissdotter haffde ladhett ffrw Jngierdh Arildh Canness godtz. breff. gwldh. sølff. pennigh. klenodia. och andhen løssøre bliffwe bestandindes wij Bergen. som then arff war faldhen, tha haffdhe thet ickæ kommett wti erchibispens hendher, och thiisligesth ath ther wel kwndhe granskess och forfariiss effther rætt arff talff withen all breff oc siggell hwem nesth och rætt arffwinghe er till ffrw Jngierdh Arild Canness godtz entigen ffrw Jngierdh. Ottes dotther eller Otte Holgersøntz børn oc satthe wti retthe fom hynne bwrdhe ath medhe saadan skotzmaal oc tisligesth satt wtj rætthes att ther som samme arff bleff Otte Holgersontz børn till dempt om firw Ingierdh oc her Wincencius bwrde ighen att giiffwe hwess the haffde wpborett aff forme firm Jngierdh Arildh Canness godtz then stwndh the haffwe hafft thet wti wære. mett fleræ ordh oc taale som thennom ther om paa bode siidher i mellom løbe. Than effther tiltall oc gienswar bleff saa sagt ffor retthe att wthen forne her Wincencius kwndhe bewisze atth han haffde anammedt samme gwldh. selff. pennighe, breffwe oc andhen løsz øre wthi danne mendtz nerwærelsse mett klare regiisther wndher theres beseilingh effther hwilcke samme registher Otte Holgersontz born eller theres fwlmyndigh. samme gwldh. sølff. pennigh. breff. clenodia och andhen løszøre kan en nw ighen offwer antwordes tha ber forde her Wincencius att sware ther till met forde ffrw Jngierdh Ottis dotter. Medhen om then arff effther som Norges lagh *wtwisere och yndeholdher och wij effther rætt arfftall kwndhe wtgranskæ och forfaræ, bleff thet saa paa sagt for rætthe, att Otte Holgersontz bern er forde ffrw Jngierdtz Arildh Canness nesthe erwinghe och rætthe oc thennom bør att niedhe. brwghe. oc beholdhe. hwess arff godtz gaardhe. gwldh. sølff. oc pennig. breffwe, clenodia. klædher, boo. oc booskab, løsth och fasth, yntthet wndher taghen som ffrw Jngierd Arildh Canness till hørdhe. oc lodb effther segh. hwilcket altsamen forde her Wincencius oc ffrw Jngierdh Ottisdotter ber met forde klare regiisther wndher danne mendtz yndsiggell att offwer anttwordhe her Henrick Kromedhi paa Otte Holgersontz borntz wegnæ ellir hwilcken theres ffwlmectigh ther till skicket wordher met hwess opberssell the opborett haffwe aff samme godtz, siidhen her Otte Holgersoniz borniz werghe, lodh forsih eske paa samme arff, oc gaff ther lasth, oc kiær paa. giiffwett aar. dagh. oc stedh som for screffwitt standher wndher wortt signætt oc wndher forde oss elskeligh Norges oc Danmarcktz riiges raadh yngsiglær oc signetther.

Bagpaa: Vidissenn vppaa then dom som demd bleff i Osloo paa ffrv Jngerdz Erlendzdotters godz.

(1) Tilskrevet over Linien. — (2) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hid.

Hr. Henrik Krummedige beder sin Svigersön Esge Bilde at være Thomas Kok, som skal være Otte (Rosenkrants's) Börns Foged, behjælpelig med at erholde Indtægten af deres efter Fru Ingerd (Erlendsdatter) arvede Gods samt undersöge hos de tre i Borgen tilstedeværende Exekutorer, om Hr. Vincents Lungas og Fru Ingerd Ottesdatters Foregivende anganende Lösörets Overleverelse til dem er rigtigt; det er nu henstillet til Kongens Afgjörelse, om Hertug Christiern skal blive Vinteren over i Oslo, da der hersker megen Sygdom, og intet er at faa kjöbt; sin Datter vil han snart lade hente i Marstrand eller Bashus Len og selv möde hende i i Verme-kloster.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. Adels Hist, fasc. 36, Krummedige). Brevform; Spor af udvendig Forsegling.

638. 4 August 1529. Oslo.

Venligh kiarligh helsen altiidt fforsendt medt vor herre. Kiære Esge suager ock sønnerligh gode ven maa j vide at jegh haffuer nu værett i rette igen medt docteren om de klenodie guldt selft ock penninge som de toge them till ffra Otthes arffuinge ock haffuer jegh dom ad de thet skulle megh vdlege eller haffue thet medt min villie jamen thenne herredage er slitth. Dij sendher jegh nu thenne breffuisere Tomes Kock som skall være theres ffogde ock bedher jegh edher kiarlighen ati ville vell giøre ffor min skyldt ock de ffatige børn skyldt ock være ham behelpeligh j alle made hure ham behoff giøres eller huadt landtgille som kommer aff samme gotz till Berren aff Hetlandt Ffærøø eller Nordlandt som var ffrve Jngerdtz gotz at han thet motte ffelle saa at ham ingen hindher skeer ther paa effther vor nadige herres ock raadz doms liidelse. kiære suager maa j ock vide at docteren ock firve Jngerdt haffuer skott paa at huadt de annammett aff Otthes berns clenodie guldt, selff, penninge boo, ock boskab, breffue ock alt annett thet haffue de annammet aff testamentarij medt scriffther ock registher huilckett megh dogh storligh tueffler at saa ffinness det bedher jegh edher kiærlige ati fforffarett medt de testamentarij som er tillstede som er lagmandt ock Tordt Matsen ock bispen at de ville thet giffue megh bescreffuett huadt de saa hade antuordett ffraa them eller ock at de intett antuordett ffraa them at jegh thet kunde ffaa bescreffuet medt thet snareste ffør endt docteren eller ffrve Jngerdt ffinge

verdt ther annett vtj. kiære suager bedher jegh edher giarne at huadt j kunde giere de ffatige bern och theres [till¹ tienere till gode at j thet giere thet bliffuer vell fforskyllett medt edher aff theres venner, kiære suager mas j vide at jegh acther j morgen at haffue budt effther min datther som skall møde henne i Marstran eller i Bahuslen oc skall hun ock medt gushelp snarligh komme hidt ati ther retthe edher effther haffuer jegh ock screffuett henne till at jegh vill møde henne j Værne klosther, kiære suager om jegh skulle scriffue edher till om vor nadige herre bliffuer her j vinther eller ey da vedt jegh thet jcke dy her er ganske suager tidh ock ffoer mandt her jntett ffall oc er hans nades budt til vor nadige herre kongelige maiestat nu ther om at fforffare, kiære suager vedt jegh nu jntett sønnerligh at scriffue edher till paa thenne tiidt men raadher ock biudher offuer megh som edher bør, her medt edher gudt beffalendes. Ex Opslo onsdagen effther sancti Petri dagh aduincula mdxxix.

Henrick ridder. Kromdick

Udskrift: Erligh velbyrdighe man Esge Bille høfftzman paa Bernhus min kiære suager kiarlighen sendes thette breff.

(1) Skal vistnok udgaa.

Hr. Tyge Krabbe takker Esge Bilde for hans Bestræbelser for at tilveiebringe Forlig mellem Erkebiskop Olaf af Throndhjem og Hr. Tyges Frende Hr. Vincents Lunge, hvem han har tilskrevet i samme Hensigt, omtaler Skiftet mellem Esge og hans Brödre og lover at skaffe ham de omskrevne Jernkugler stöbte.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6 No. 25).
Brevform; Halvark med Spor af udvendig Forsegling.

639. 4 August 1529. Kjöbenhavn.

Venlig kerligh helsszenn till screffuit met wor herre. Kere Eschi Bildhe frendhe och synderlig gode wenn. Tacker ieg etther ganske gernne for alt goth som y mig bewist haffwer will jeg gerne forschillet hwess y myn mackt [er¹ som jeg tissplictigh er. Kere Esche tacker ieg etther [for etther¹ ke scriffuelsse och etther gode willie som y scriffue mig till aty haffde laffd etther ther y at forhandle then sagh mellom erckebiscopen aff Trwnhiem och myn frendhe her Vincentius hwilcket ieg tacker etther ke fore och bedher ieg etther en nw ke atty wille gøre all etther flidh met biscopen aff Bern och andre gode mend thet [will ieg] ke forschildhe och haffwer screffuit hanom

646 1529.

till at han schall lydhe etther [biscopen o]ch andhre gode mendh som noghet goth will "handre y then sag. kere frendhe [h]affwer ieg och talet met wor naadighe herre iij eller iiij reyser om the erinde som y haffde screffuit hans naadhe till om the haffwer hans naadhe screffuit etther till hwor effther y schwlle retthe etther [effther². kere ffrendhe haffwer her Oluff Rossenkrans talet met mig om thet skiffte mellom etther och etther brodhre [tha² som y sell talet met migh y Hellssingør och nar wy bliffwe till sagd tha will bodhe her Oluff och iegh gøre all wor beste ther till som y tro oss till och schulle ther inghen twiffwell haffwe paa. om thy lodh som y screff migh tha haffuer ieg bestillet met mesther Hans paa lernhetthen tha will hann stoffue etther them thet første han stoffwer. Kere Esche Bildhe hwat ieg kandh were etther till wille tha schulle y fyne mig weluelig ther till. her met etther gwd beffalindis. Datum Haffnie onsdag nest effther sancti Petri dag ad vincula anno dominj mdxxix.

Tyghe Krabbe

Udskrift: Erliigh och welbyrdigh mandh [Esche Bildhe] hoffwitz mandt paa Bergher h[wss].

(1) Fra [tilskrevet over Linien. — (2) Igjen udslettet.

Kong Frederik I, der havde tænkt at forlige Sagen mellem Erkebiskop Olaf, Hr. Vincents Lungs og Fru Ingerd (Ottesdatter) ved Herredagen i Oslo, tækker Erkebispen for hans udtalte Hensigt at komme til Bergen og lade Esge Bilde med flere gode Mænd bringe Forlig istand; han beder ham der at undergive den Rigeraadets Kjendelse og, hvis Forlig ikke opnnaes, at lade den udstaa, indtil han selv med Rigeraadet kan afgjöre samme, hvorom han ogsaa har tilskrevet Hr. Vincents, som dermed har erklæret sig tilfreds.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2720). Brevform;
Spor af udvendig Forsegling.

640. 4 August 1529. Kjöbenhavn.

Ffredericus dei gracia Dacie Sclauorum Gothorumque rex in regem Noruegie electus dux Slesuicensis Holsacie etc.

Premissa reuerencia cum nostro sincero fauore. Kiere herre oc fader moj wiide att som i oss siistes tiilscreffuett haffue om then twedragt oc wenighedt som er begyntt emellom ether oc oss elskelige her Vincen. Lunge riidder wor mand oc raadt oc wij tha egen tiilscreffue ether mett ether eygett budt thet i schulle lade sliig twedragtt

oc venighedt mett her Vincen, altingest wpstaa tiill i komme tiill Opsiaa tiill then herredag som ther nu berammett wor tiill sancti Hansze dag myttsommer nest forleden oc then szag som ether bode oc frue Jngerdt emellom er motte ether ther emellom forbandles till mynde eller tiill rette saa haffue wij oc saa forfaret thet i haffue tiilscreffuett siiden oss elskelige Esge Biillde wor mand raadt oc embesmand paa Bergen huss oc Niels Jepsen wor foremarsk athij mett thet første ville giffue ether personligen till Bergen oc giffue thennom oc andre gode herrer ether orszag oc vphaff tiill kiende om then twedragt ether emellom er oc her Vincen. Lunge oc frue Jngerdt oc tha wille epter theres raadt oc vilge gerne lade ether siige ffore huilken ether scriffuelsze oc tijlbudt i thennom tijlscreffuet haffue wij ether kerligen tacke bethendes other oc san kerligen athij wele giffue ether ther om samme twedragt oc wenighedt jnd fore wortt elskelige Norges riiges raadt oc the szager ether emellom ere mett forne her Vincen. oc fru Jngerdt motte fordrages ether emellom entigen till mynde eller rette oc ther som i ycke fordrages kwnde fore Norges riiges raadt athij tha ville all twedragt.ether emellom er (lade) wostaa tiill saa lenge the szager indkomme fore oss selffue oc wortt elskelige riigens raadt oc bliffuer ther endeliigen adskiildt oc wij haffue oc saa forscreffuett tiill oss elskelige her Vincen. Lunge thet han thesligest schall rette seg epter thenne wor mening oc begere huilkett han siiger seg att wære offuerbodig att wille rette seg her epter oc will stande ether till rette fore oss oc wore elskelige riigens raadt fore hues skyldinger i haffue tiill hannom oc atij ther fore her wtinden wele lade ether welwillig findes anseendes att thet kand ycke wære oss lydeligtt att sliig twedragt oc wenighedt wprores eblant wore wndersotte ther wtij riiget oc wij oss tiill ether her om visszeligen forsee oc wele thett egen mett all gunst oc nade kerligen oc gerne mett ether forschille oc bekiende. Christo valete. Ex castro nostro Haffnensi feria 4º proxima post festum beati Petri ad vincula anno etc. mdxxix nostro sub signeto.

Udskrift: Renerendissimo jn Christo patrj domino Olauo ecclesie Nidrosiensis archiepiscopo et apostolice sedis legato nobis sincere dilecto.

Kong Frederik I beder det norske Rigsraad nordenfjelds at söge tilveiebragt Forlig mellem Erkebiskop Olaf af Throndhjem og Hr. Vincents Lunge, og hvis dette ikke lykkes, at formaa dem til at lade Sagen henstaa, indtil den kan blive afgjort af Kongen og Rigsraadet i Forening.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 26). Brevform; Halvark m. Spor af en udvendig Forsegling foruden den endnu bevarede (Biskop Olaf af Bergens mindre Segl.)

5 August 1529.

Kjöbenhavn.

Frederiich mett guds nade Danmarcks Wendes oc Gottes konning wdtuold konning tiill Norge hertug i Slesuig etc.

Vor sonderlige gunst tillforn. Kiere herrer oc venner wilder att wij haffue forfarett then store tuedragt oc wenighedt som er emellom oss elskelige werdugeste herre her Oluff erkebiscop tiill Trundhiem oc her Vincen. Lunge wore mend oc randt. Bethe wij ether alle kerliigen athij wele legge ether flitteligen ther eblant athij thennom kwnde fordragge oc forenne oc then twedragtt oc skiilsmoll motte aff styres oc nederlegges san the motte fordragges entigen till mynde eller till rette oc ther som the fore ether yoke fordrages kwnde ath the tha paa bode siider lade altingest stande stiille i querstade oc ycke feyde eller arge paa huer andre tiill the szager som thennom emellom er indkommer fore oss oc wore riigens raadt oc bliffuer ther adtskiildt mett rette oc atij her vlinden gøre ether beste oc ytherste flitt. wij egen kerligen oc gerne mett ether forschiille oc bekiende beffal-Screffuitt paa wortt slott Kepenhauffn torsdagen lendes ether gudt. nest epter sanctj Petrj dag ad vincula aar etc. mdxxix vnder wortt signet.

Udskrift: Oss elskelige verdage herrer oc fædre biscoper prelather riidder riidder mends mend wore oc Norges riiges raadt boendes nordenfelds [boendes¹ tiilsammen oc huer besønderligen.

(1) Igjen udslettet.

Kong Frederik I tilskriver Esga Bilde, Embedsmand paa Bergenhus Slot, angaaende Uenigheden mellem Erkebiskop Olaf og Hr. Vincents Lunge, om den sidstes af Erkebispens Folk tagne Skib, om Krudt, Proviant og Inventarium, en Tömmermand og Knegte til Bergenhus Slot, om Stig Bagge, Lagmanden i Stavanger, Stenen af de gamle Kirker i Bergen, om Lenene under Bergenhus, navnlig Helgeland og Sogn m. m.

Efter Orig. p. Papir i danske Gebeimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 27).
Brevform; Helark med Spor af udvendig Forsegling.

642.

5 August 1529.

Kjöbenhavn

Ffrederich met guds nadhe Danmarcks Wendes oc Gottes konning vtuoldt koning till Norghe etc.

Vor sundherlige gunst tilforn. Viider at som i scriffue oss till om then trette emellom oss elskelige werdighe herre her Oluff erchibiscop till Trwndhiem oc her Wincent. Lunge than bethe wij ether

athij giere ether yderste fflydt met andhere aff wort Norriges riges raadt som wij tillscreffuet haffue at thet motte komme vdj daghe till saa lenghe the kwnde ythermere fordrages anthen till mynne eller till rette. Som i skriffue om then kraffuell som erchibiscopens folk haffue taget ffras her Wincentius oc ther nw er indtlagdt i Woffuen oc mener at thet er bygget met righens penning oc begerde her Wince(n)tius at vij ville thet forscriffue till erchibiscopen at handt wilde were vbewaret met samme skiib thij wiide wij icke hwadt wij kwnde scriffue erchibispenn till ther om thij wij widde icke om skibbet kommer oss selff till eller her Wincentius. Bedhe wij ether kerlige athij ville ramme wort gaffn oc beste ther vdindhen at skibbet matte komme oss oc riigett till gude oc i ville selff handele ther vdi met erchiebispen met the beste lempe j kwnde oc som j scriffue oc ere begerendes at wij skulle scriffue till erchibispen oc Norges riiges raadt at samme twedracht matte aff stilles hwilket wij och giordt haffue oc sendher ether same breffue oc som j scriffue till oss oc (o:at) Danmarcks riiges raadt icke skulle lettelig troe paa hwess tydinge som komme aff Norghe vthen the ffonghe ether scriffuelsse thij j ville althiidt legghe ethers budt paa wisse kwndskab ther tacke wij ether ffore oc wille rette oss ther effther. Oc will wij ocsaa tilscriffue ether oc Norges riiges raadt om wij formerker her noghen tidingher som macht paa liggher. Oc som j scriffue och begerer at wij skulle skicke thiidt krudt och fetalie tha giffue wij ether till kiende at wij thet icke nw giøre kwnde eller bekomme medhen i mowe selff fynde ther raadt till oc bekoste thet fore wore penning oc scriffue thet vdj wort regenskab. Oc som i scriffue om thet jnuentarium paa Bergherhwss thaa haffue wij tilscreffuet her Hans Knwdssen at han skall strax giffue en vdscrifft aff then quittanc. som her Wincentius gaff hannom ther som han thet icke giere will thea bethe wij ether athij holde hannom ther till at handt giffuer ether en copie ther aff. Som i scriffue at wij skulle ramme Stye Bagges beste ther wille wij althiidt ladhe oss fyndhe welwillighe till oc haffuer wy screffuet erchibiscopen till at ther som hand noget haffuer opborit [haffuer1 aff Hellighe landt oc andersteds aff the leenn till slottet høre thet skall han giere ether regenskab ffore oc lade thet komme ether till hande. Sendher wij ether et breff till her Wincentius at han skall antworde ether jordbøggherne till slottet here oc thesse ligeste at han inthet mynther. Oc som i scriffue om then logmandt vdj Stauangher thaa bethe wij ether athij thet bestyrer som i kunde tencke riiget kandt were gaffuligt och som i scriffue om en tymmermandt thaa wiide vij then jcke till fangs her atbekomme. Oc ville wij jnghen forgiffue aff the steen aff the gamble kirker ther som i them behaffue till slotthet than moj them anname oc som j scriffue at her Wincentius jcke haffuer giordt thet inuentarium fuldt han annamede paa slotthet vdj Berghen om j ther fore motte anname Soghen ighen till slottet than haffue wij nw screffuet her Vincentius till ther om oc bethe ether fforthij athij jnthet befatte ether met Soghen fførre endt wij fangher scriffuels ighen aff her Sende wij ether Wincentius oc wij than scriffuer ether till ther om. nw stille breff oc artickell breff till knechthen ther er hoss ether athij selff handeler met them att the bliffue ther vdi wynther offuer oc athii bliffuer till eens met thennom om theres soldt oc fyndher selff raadt till peninghen at betale them met. Sende vij ether twenne breffue till erchibiscopen thet ene som thet korss er screffuet vdhen paa thet er om then vpberssell aff the leenn som liggher till slottet thet andet er om her Vincentij trette oc skelling mellem erchibiscopen oc hannom² her moj viide atretthe ether effther oc skicke breffuen ffraa ether. Her wiide j nw altingest atretthe other effther befalendes ether gudt. Scroffuot pas vort slott Kiebenhaffn torsdaghen effter sancti Petri ad vincula dag aar etc. mdxxix vnder vort signet.

Udskrift: Oss elskelige Esgy Bilde wor mandt oc radt oc embetzman paa wort slott Berghehwss.

(1) Igjen udslettet. — (2) Se ovenfor No. 640.

Thomas Henrikssön Kok, Hr. Holger Rosenkrants's Ombudsmand nordenfjelds, crkjender pan sin Herres Vegne at have modtaget 128 Spæk af Jon Teiste.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2781). Med et pantrykt Bomærke med Bogstaverne P. I.

643. 26 August 1529. Bergen.

Thet kyndes jek Thomess Hendricssen her Hollgerd Rwossenkrantz fwlle ombotz man nworden fyeltz for alle met thette myt obne breff ath jek haffuer anamet eth smalth hwndrett oc viii oc xx speck aff [hyederligh¹ [beskæen² swend Jon Tyest paa myn herres vegnæ. Thy ladher jegh hannom kwyt oc fry for all ytthermyere kraff eller till talle i nwogher matte, ath saa erræ i sandhet som forscreffuyt standher tha træcker jek myth syngnette nædhen for thette myt obnæ breff screffuet i Beren torsdagh effther sancte Barthollomej dagh ar effter gwtz byerd mdxxix.

Bagpaa: Thommos kock quittans vppaa naaget speck.

(1) Fra [igjen udslettet. — (2) Fra [tilskrevet over Linien.

Hr. Henrik Krummedige meddeler sin Svigerson Esge Bilde, at han pas Hjemreisen fra Oslo med Hertug Christiern er gaaet i Land i Varberg, hvor han traf sin Hustru og Datter, Esges Hustru, der vil begive sig til Norge til ham, men som han nu ikke ester Önske kan fölge derop; da han formodentlig skal ledsage Hertugen til Faderen pas Gottorp; fra Erkebiskop Olaf kom ingen Tidender, stor Sygelighed hersker i den söndre Del af Landet, og et Ansald af Kong Christiern II eller hans Folk befrygtes i dette Aar, ligesom ogsaa Kong Frederik er bleven uenig med Hertugen af Mecklenburg; Esges Hustru vil berette ham Grunden til, at Hertugens Reise til Bergen indstilledes.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. Adels Hist. fasc. 36, Krum-medige). Brevform; Spor af udv. Forsegl. (Med Henrik Krummediges Skrivers Haand).

644. 16 Septbr. 1529. Varberg.

Venligh kiærligh helsen altiidt fforsendt medt vor herre kiære Esge suager ock sønnerligh gode ven maa j vide at nu min herres nade kom till bage ffra Opslo stig han aff skiben j Varberghis haffn ock farer nu fframdelss offuer landt ock møtte Anne ock Soffie megh her j Varbergh oc drager Soffie nu strax op till Bahus ock er om at hun kunde møde edher jactt ok ffalck som i screff megh till om ock bliffuer that henne megett langtt ffor endt hun kommer till edher then almectigste gudt vnde henne dogh vell ffrem at komme. kiære Esge maa j ock vide at vij ffinge ingen tidenne ffra erchibispen siden ock ther medt drogh myn herre aff. Ock hade jagh ellers ffulde Soffie op i Narrie, nu ter jagh vell tro jegh slipper ham icke ffer endt handt kommer till Gottryp j gen till fføren. kære Esge maa j ock vide at thet bliffuer beffrecteligt at her kommer anffaldt pas landett i sar dy at thet striber segh ther licth effther, enthen aff kongh Kristiern eller hanss vedhengere, maa j ock vide at her er kommen en suager plaffue at her doer suarligh nedre i landett ock altt hastigtt saa at nar de ffaa thet kunde de nøye holle thet en j dagh eller en dagh i thet meste, then almeetigste gud see sin nade till oss alle. kære Esge maa j ock vide at hertugen hade giærne acthett sigh till Berren dogh bleff thet affuendt saa at han jeke kunde komme som jegh vill vell ydermere bye edher till medt Soffie, hun kandt sye edher thet medt munden. kære Esge maa j ock vide at thet er beffrøcteligt at min herres nade ock hertugen aff Mechelborgh skall komme j retthe dij hertugen haffuer værett jnne i Landeholsten ock puckett ock fformodher jagh at min herres nade vill nu strax haffue ffalck jndt i hanss landt j gen huadt ther siden vill flødes vdt thet haffue i vell at betencke. kiære Esge bedher jegh edher giærne ati altiidt scriffue megh till, dij her stedis alle dage budt i mellom, enthen i Sunnet eller ock nogre stede her i landett som jegh vell kandt ffaa breffuett ock haffue j nogett at bestille her thet jegh kandt bestille paa edhers vegne da biudher megh till da vill jegh giærne bestillett saa yderligh som thet giælle megh sielff ock bedher jegh edher giærne ati se vell till vortt gaffn ther med ffogder ock andre, jagh vill jnthett fforsømme paa min side huadt jeg kandt være paa edhertt gaffn ock beste. Her medt edher then almectigste gudt beffalendes gud vnde oss gode tidenne at ffaa ffraa huer andre. kiære Esge radher ock biudher altiidt offuer megh som edher bør. Ex Varbergh torsdagen effther Heligkorsdagh, mdxxix.

Henrick ridder. Kromdick

Udskrift: Erligh velbyrdige mandt Esge Bille hofftzmandt .

paa Bernhuss min kiære suager kiærlighen sendes.

Biskop Mogens af Hammer gjör vitterligt, at han paa Jomfru Karin Alfsdatters (af tre Roser) Vegne har givet Erkebiskop Olaf af Throndbjem Fuldmagt til at beholde og beskjærme hendes Arvegods Giske, indtil hun personlig kan sende Brev og Bud derom.

Ester Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2768). Halvark med paatrykt Sogl.

645. 14 Oktbr. 1529. Throndhjem.

Wij Mogens mett gwdz naadhe byscop i Hammer gere wittherligt for alle mett thette worth obne breff ath wij haffue beffallett och fwldmacht giffwidt oc mett thette wort obne breff beffalle och fwldmacht giffwe werdugeste ffadher i gud her Oluff erchebyscop i Trondhem och paffueligh sedis legatt vppaa erligh och velberdugh iomfrwes wegne iomfrw Karyn Alffzdotther Gyske och Gyske godz hennis rette arff ath holdhe haffwe och beskerme for hworiom mannom henne tiil handhe saa lenge ath hwn personlig mett breff och bwdh ther om tiill oss skickendes wordher. Thiil ythermeire vissen oc sandheith her om lathe wii tryckie waart indsygld neddhen for thette breff som screffuidt oc giffuidt ær i Trondhem sancti Calixti pape dagh anno domini millesimoquingentesimouigesimonono.

Bagpan: Biisp Mognsis beffallingz breff vppan Giiske och Giiske godz.

Kong Frederik I tilskriver Erkebiskop Olaf af Throndhjem, at han af Befalingsmanden pas Bergenhus, Esge Bilde, har erfaret, at Uenigheden mellem Erkebiskopen og Hr. Vincents Lunge hidrörer fra dennes Krænkelse af Kirkens og Erkestolens Privilegier, og at Erkebispen har berövet ham hans Len, for at han ikke deraf skal have nogen Stötte med ham, men at han agter at give Kronen den aarlige Afgift deraf. Da Esge Bilde klager over, at flere forhen under Bergenhus liggende Len ere Slottet fratagne, beder Kongen, at Erkebispen vil udbetale til denne, hvad han pleier svare i Afgift af de Len, hvoraf han er i Besiddelse.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2723). Brevform; udvendig forseglet.

646. 28 Oktbr. 1529. Gottorp.

Ffredericus dei gracia Dacie Sclauorum Gotthorumque rex jn regem Noruegie electus dux Slesuicensis Holsacie etc.

Premissa reuerencia cum nostro sincero fauore. Kiere herre oc fader giffue wij ether kerligen tiill kiende att oss elskelige Esge Biille wor mand raadt oc embesmand paa wortt slott Bergenhuss haffuer nu hafft her hoss oss hans szendebudt oc giffuett oss tiill kiende att ether oc hannom wor nogen handell emellom siistes i wore wtij Bergen aff huilken wij clarligen forstaa oc well bemerke atij haffue tagett tiill ether the len oss elskelige her Vincen. Lunge wor mand oc raadt haffuer i forlening fore then twedragt oc skelling ether bode emellom er oc ycke i anden mening en oss tiill beste oc giffue oss oc kronnen ther orlig affgifft aff huilken mening i oss tillforn tillscreffuet haffue atij saadanne len annammede paa thett att ether fiende seg ther aff ycke emodt ether forsterke schulle oc atij wille giffue oss oc kronnen ther aff saadan affgifft som ther pleyer aff att gaa oc formerke wij att then tuedragt som ether oc her Vincen. emellom er, schall ware kommen fore han schulle haffue giortt ether noger forhindringe paa ethers oc kyrkens primilegier huilkett han ycke haffde aff oss i beffaling oc i ycke thet haffue tiilforn ladett giffue oss tiill kiende. Ythermere haffuer forne Esge Biille ladett giffue oss tiill kiende att the len som pleye att ligge tiill Bergen huss ære mange ther fran oc slottett ther fore er megett forblottett thij bethe wij ether kerligen atij wele antworde forme Esge Bille paa wore wegne tiill slottens wpholdelsze, hues orlig affgifft oc anden dell som i pleye att giffue aff the wore oc Norges kronnes len som i haffue wij forlening oc ther paa egen annamme hans quitansze oc han ther mett maa ramme oc wiide wortt oc Norges riiges gaffn oc beste. Ther mett gøre i oss sønderligen till willie oc wele wij thet kerligen oc gerne mett ether forschille oc bekiende. In Christo

valete. Ex castro nostro Gottrup ipso die beatorum apostolorum Simonis et Jude anno etc. mdxxix nostro sub signeto.

Udskrift: Reverendissimo jn Christo patri domino Olavo ecclesie Nidrosiensis archiepiscopo ac apostolice sedis legato nobis sincere dilecto.

Kong Frederik I beder Erkebiskop Olaf at rette sig efter den Besked, som Befalingsmanden paa Bergenhus, Esge Bilde, paa Kongens Vegne maatte give ham.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 34).

Brevform; Halvark med udvendig Forsegling.

647.

28 Oktor. 1529.

Gottorp.

Fredericus dej gracia Dacie Sclauorum Gothorumque rex in regem Noruegie electus dux Slesuicensis Holsacie etc.

Premissa reuerencia cum nostro sincero fauore. Kiere herre oc fader giffue wij ether kerligen tiill kiende att wij haffue tiilltrodt oc beffallett oss elskelige Esge Biilde wor mand raadt oc embesmand paa Bergenhuss att giffue ether nogre wore werff oc ærende tiill kiende som oss oc Norges krone storligen ære anlegendes. Thij bethe wij ether kerligen athij wele hannom betro wtij the ærende han ether forgiffuendes worder paa wore wegne liggerwiisze som wij selffue personligen tiill stede wore oc athij wele ther wtinden lade ether welwilligen findes i the ærende han ether forgiiffuer. Wij wele thet egen mett all gunst oc nade kerligen oc gerne mett ether forschiille oc bekiende. In Christo valete. Ex castro nostro Gottrup ipso die beatorum apostolorum Simonis et Jude anno etc. mdxxix nostro sub signeto.

Udskrift: Reuerendissimo jn Christo patri domino Olsuo ecclesie Nidrosiensis archiepiscopo ac apostolice sedis legato nobis sincere dilecto.

Kantsleren Nicolaus Görtse (Klaus Gjordssön) beretter Erkebiskop Olaf om M. Jesper Brochmanns Sendelse til Kong Gustav blandt andet i Anledning af Vikens Tilbagegivelse, hvorom nærmere skal forhandles paa et Mode i Kjöbenkavn förstkommende Sommer, hvortil Erkebispen ventes, forklarer ham, at Kongen ingen Skyld bærer for den Skade, Hr. Vincents Lunge har tilföiet ham eller Kirken, meddeler Efterretninger om Kong Christiern II og hans Sön, om Tyrkernes Indfald i Ungarn og Österrige m. m.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2767). Helark. Spor af udvendig Forsegling. (Trykt i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. I S. 339—41).

12 Decbr. 1529.

Gottorp.

Keuerentiam debitam et honorem cum omni officiorum promp-Kere naadige herre verdis ethers naade attwide fore nye tydinge att vdi thendne neste forgangen szommer haffuer thendt Turckiske keyszer met szin magt och kriig velldeligenn indtaget alldt Vngernns landt, vndertagit ith slott som thendt konningis drodning er open huilckenn konning szom bleff slagenn tillfornn, ther samme Turcker kriigede ther sworligenn paa landet, och en partt haffuer och szaa thendt konning Hanss som er nu indfalldenn till venscab met Turckerenn och samme konning Hanss vpkastte seg tillfornn emodt Pferdinandum etc. Och thend tiidt att Turckiske keyszer haffde saa (szom føre berørdt er) indtagett Vngernn drog handt neder vdi Østterriige [nu vdi forgangene sommer1 for en stadt kalldis Viennen och ther handt haffde haffdt sitt leyere for samme stadt och haffde giordt ther stoer schade och thesligeste fick och szaa stoer schade, vdi en halluff monedtzs tiidt och icke kunde vinde samme stadt tha vpbrende handt sitt leyere handt ther fore stadenn beslaget haffde och sziidenn vpdrog tillbage igenn och indt vdi Vngernn till en stadt kalldis Offwe och szomme mener att handt ther vill ligge vdi sitt vintterleyere. Sender ieg ethers naade och szaa en copie aff ith breff szom Turkiske keyszer forscreeff och loedt sende till thend forscreffne konning Hanss (som endt nu haffuer en partt aff Vngern) førendt Thurkiske keyszer ther inddrog. Maa ethers naade och szaa viide att here och szaa sziigis for nye tydinge att thendt christne keyszer schall vere nederdragen vdi [Tudske landt² [Vallandt⁸ och schall dog haffue [ladet belegget Venedienn bade tell landt och vandt Och ther saa mener szomme at thendt Turckiske keyszers aenslag er szaa att handt vill drage the Venetianer till vndtsetting och byestandt. Verdis ethers naade och szaa attwiide att kongelige maiestatis var naadigiste herris secreterer mester Jasper Brochmann haffuer verit nu hoess Sueriigis konning, konning Gustaff om mange var naadigiste herris erinde och huerruff och thesligiste att Viigenn maatthe komme till Norriigis kronne igenn, dog attliguell bleff ther om endt nu jngenn endelig beslutting giordt. Men bleff berammit och fortaget ith moede attschulle beszegis met noger aff Danmarcks, Norriigis, och Sweriigis riigers raadt etc. och tyckis meg møgit gaffnligtt attwere, att ethers naade och szaa met the andre gode herrer Norriigis riigis raadt [samme² berammede moede besøge villde vdj Køpenhaffn oc tha ther forhandle huadszomhelst thesse trinde riiger kunde komme till gaffwen nytthe och byestandt. Och endt vdi dag ieg thalede met kongelige majestat om thendt vsamdrecttighedt **656** 1529.

som ethers naade och her Vincentzs emellom kommenn er sagde kongelige mait att ther szom her Vincentzs haffde giordt ethers naade eller kirckenns privilegier nogenn forfang the haffuer handt icke ther pas hanss neadis beffaling etc. Verdis ethers neade och szee attwiide att thet er her nu alidelis stille om konning Christiernn vdi saa maade att handt hollder seg vdi en stadt kalldis Lyra och hanss son holldis till Meckellenn. Kere naadige horre andre nye tydinge er here icke nu ieg ethers naade scriffue kandt men ieg haaber till gwdt att vij vdi neste tillkomendis sommer komme huer andre perszonligenn till ordtzs och the haffuer jeg mange honde erinde attgiffue ethers mande tillkende son ieg icke nu i szaa maade ethers naade tillscriffue kandt men vdi hues maade ieg aff myn formue, vdi thenne landzs eende kandt vere ethers neade till villig och tienniste schall ethers naade ther till alldtiidt beffinde meg redebonn och vspardt. Cum his jn Christo vestra renerendissima paternitas feliciter valeat in eternum. Datum Gottorp in profesto diue Lucie virginis anno virginej partus mdxxix.

Vestre reuerendissime paternitatis humilis capellanus Nicolaus Gertze.

Udskrift: Reuerendissimo jn Christo patri domino Olauo ecclesie metropolitane Nidrosiensis archiepiscopo necnon apostolice sedis legato domino suo generosissimo.

Bagpaa med Erkebispens Skrivers Heand: Sigfridj.

- (1) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hid. (2) Igjen udslettet. (3) Tilskrevet over Linion.
  - Hr. Nils Lykke underretter Indbyggerne i Fosen Len, Edöen, Söndmöre, Romsdal, Stördal og Herjedal om, at Kong Frederik I har undt og bans Svigermoder Fru Ingerd Ottesdatter opladt ham disse Len, hvorfor han beder dem at adlyde hans Fogder og Embedsmænd; selv hanber ban snart at komme did og vil da give dem nærmere Besked.

Ester Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2818). Med paatrykt Vaabensegl. (Trykt i Saml. t. d. n. Felks Spr. og Hist. I S. 59-60).

649. 19 Decbr. 1529. Bergen.

Jeg Niels Lucke riitther helsszer etther alle erlige fornumpstige oc bescheden dannemend mennige almoffue som byggendis oc boendis ere vtj Ffoszen leen Eddøen Swndmøre Romssdall Stiirdall oc Herdall kierlig mett wor herre. Kiere venner huoerledis stormectige hoffboren ffiirste oc herre her Ffrederiich met gudts nade Danmarckis Vendis oc Gottis koningh vdtuald koning tiil Norge hertug vtj Slesuig oc Holsten Stormaren [oc1 Dytmerschen greffue i Oldenburgh oc Del-

ř

menhorst wor alder nadigiste (herre) meg forscreffne leenn nadeligen vndt oc fforlent haffuer oc huoerledis erlig velburdug quinde ffruue Ingierd Ottisdotter erlig velburdug mand oc streng riidder her Niels Hendriicszens fordom Norgis rigis hoffmester myn kiere ffader hues siell gud nade effterleuersche myn kiere moder meg formedelst forscreffne konge maitt. nadug oc gunstlige tiilscriiffuelsze oc moderlig troheedt oc kierlighed sciill alle fforscreffne leen veluilligen vpladet haffuer kwnne j alle aff hans konge maitt. oc fforscreffne myn moders breffue vel formercke som ieg sender eder nw sande ffaste varaffluge copier aff vnder herrer prelather oc erlig dannemends indsegle besegletth. Thij beder ieg eder alle oc huer serdelis atti ville fuldt giere konge maitt. forlenings breff oc forscreffne myn kiere moder ffruue Ingiers fylle breff ther offuer oc atj her epther suare meg mynne fogetther oc ombetzmendt [Oluff scriffuer1 oc ingen anden jeg viil igien effter forscreffne wor alder nadigiste herris befalningh holde etther alle oc huer serdelis viid st. Oluff konings oc Norgis lag oc criistelig gode gamble sedwannier, kiere venner her vider alle och wer serdelis at retthe eder epther som i ville vere bekiendt oc forsware, meg hobis met then almoctigate gudts hielp snarligen sielff personligh at komme tiil eder oc tha yttermere beskeeth giiffue etther i alle made, kiere venner beniser etther her vdinnen erlig oc trolig thet viil ieg met eder alle oc huer serdolis gierne forsciille, her met eder then almectigate gud befalendis. Datum Bergis inso die dominica quarta aduentus domini anno domini m d xx nono vnder mitt indtsegel.

Bagnas: her Niels Luckis breff til almuen.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Hr. Tyge Krabbe tilskriver Hr. Henrik Krummedige om deres Mellemværende og meddeler ham, at han af en Kjöbmand fra Bergen har hört, at hans Datter og Hr. Esge Bilde leve vel, og at Sagen mellem Erkebiskop Olaf og Hr. Vincents Lunge skal staa hen til 14 Dage efter St. Hansdag.

Ester Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 35, Krabbe). Brevform; udvendig forseglet.

650. 21 Decbr. 1529. Helsingborg.

Venlig oc kerlige hillsen altiid forsent met wor herre, kere her Hendrick frende oc sønderlige gode wenn hawer ieg nw annammit aff ethers suen Per scriffer oc Knut y Fleninge thij ve marck y gull oc pendinge for Borop y Halleherret som ieg haude tiill genkøb och annammit ieg thij hundret gyllen for iije marck sza nere tiill viij gen wor ther y blant som icke hølt wecht ther bøtte thij meg j marck paa, oc

tacker ieg ether gerne ffor goedt betalning at ieg fick them nw. kiere her Hendrick som y scriffue om ieg hawer hert nogen tiden aff her Eske Bille oc ethers dotter tha moj wiide at her wor nw y tisze dage en kebman som kom fra Bergen nylig han siger them skader inthet gud haffue loff oc siger han at thet stor y dage mellom erchijbispen oc her Ficentius tiill xiiij dage effter sancte Hanss dag. wiidt ieg inthet sønderlicht at scriffue ether tiill. her met ether gud almechtigste befalendes. gører well oc siger min fencke frue Anne tusinde godenater paa min wegne. Ex Helsingborg sancti Thome apostolj dag ar mdxxix.

Tiige riidder. Krabbe

Udakrift: Erlig welburduge mand oc strenge riidder her Hendrich Kromdige tiill Wallen kerligen.

Hans Bagge erkjender, at han efter Erkehiskop Olafs Befaling har oppebaaret af Jon Teiste 171 Vog af den Fisk, som tilkom Fru Ingerd Ottesdatter af Salten.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2591). Uden Segl.

651.

Uden Dag 1529.

[Bergen?]

These bekenniss ieg Hanss Bagghe met thenne min eghen hantsskryst at ieg [hawer¹ oppe baarit aff Ion Teesste xviij wog ffisk ester min herre erckebiskoppiss bestaling aff then stisk ssom strw laghegerd *Otthesdaster till kom aff Ssalthen anno domini m d xxix.

Bagpaa: Hans Bagge.

(1) Tilskrevet over Linien.

Esge Bilde tilskriver Erkebiskop Olaf angaaende hans Uenighed med Fru Ingerd Ottesdatter og Hr. Vincents Lunge, som han beklager ikke blev bilagt ved Hertug Christierns Nærværelse i Oslo forgangen Sommer paa Grund af Erkebispens Udeblivelse, da de Forslag, denne gjennem de tre af Hertugen og Rigsraadet udsendte Mæglere har gjort sine Modparter, af dem findes uantagelige; han raader ham nu at söge at komme overens med Hr. Nils Lykke, der paa Esges Foranstaltning vil besöge ham, og at overlade Fru Ingerd og Hr. Vincents deres Len og Gaarde, indtil nærmere Aftale kan ske; han omtaler endvidere Hr. Vincents Lunges Skib, Afgiften af Vardöhus, Restancerne af Gjengjærden i 1528, en Udfareleding af Helgeland, Thrond Iverssöns Forhold mod Matthis Skriver m. m.

Efter samtidig Afskr. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 35).

2 Ark uden Segl.

13 Januar 1530.

652.

Bergenhus.

Mynn ydmyge weluillige oc kierlig helszenn ether nadis werdighett altiidt tiilfornn szendt mett wor herre. Kiere herre tacker ieg ether nade ydmygeligenn och gierne for alt gott oc beszenderligenn for then jacht oc recling szom ether nade meg gaff huilchett ieg altiidt weluilligenn forskylde well aff aldt myn macht som tiilberligt er.

Kiere herre som ether nade well witherligt er om then langsommelig tretthe wwilge skade oc forderff som nu i nogenn tiidt werith haffuer emellom ether nade oc erlig oc welburdig qwinde frue Inger her Nielss Henricssens effter leffuerske huess siell gudt nade oc erlig oc welburdig mandt oc strenge riiddere mynd kiere frende her Vincentz Lunge tha werdis etther nade att wiide paa [thett att¹ the wore oc ære offuerbedige oc redeboen tiill att stande ether nade oc huer mandt tiill retthe gaff the thenum neder tiill Oslo i thenne forgangindis sommer att beszege then almyndelig herredag som konge mat, tha haffde forscreffuit oc stoedt.

Kiere herre ther som ether nadis leilighett haffde saa begiffuit szeg att ether nade haffde beszegt samme forne herre mode tha wdenn aldt twiffuell haffde well heigborne første wor nadige wnge herre mett thessze twende riigerss radt som ther forsamblith wore fundit ther gode lempe oc raad tiill att føige oc skicke alting tiill en goedt enighett fredt oc bestandt emellom ether nade oc thenum.

Kiere herre effter thij att leilighedenn begaff seg saa att ether nade icke tha kom tha haffuer heigborne første oc meetug herre her Cristiernn wor nadige wnge herre och thessze twende rigerss radt som tha ther forsemblith wore saa besyndith thenum ther wdj oc wdszendt nogle merckelige herrer oc sendebudt som ære her Hans Reff biscop i Oslo: her Oluff Galle riiddere oc Peder Hanssen webnere att handle mett ether nade att slig wenighett skade oc forderff motthe affstillis som ether nade oc thenum emellom er etc.

Kiere herre werdis ether nade att wiide att nu nogenn tiidt forledenn haffuer forne herrer oc szendebudt som wore hoess ether nade om samme ærinde oc huerff hiidt szendt en instruct som ether nade haffuer indscriffuith huess ether nade wdj forne ærinde indgaae giere oc lade wille oc sammeledis haffuer forne herrer alle samdrecteligen hiidt scriffuit tiill frue Inger oc her Vincentz samme form oc mening som ether nadis instrucht indeholler.

Kiere herre werdis ether nade att wiide att frue Inger mett hynness neste forwanthe haffue sagt fore meg att the haffue offuerweigit 660 1530.

ether nadis mening effter form instruz lydelsze oc tyckis thenum att schulle falle thenum alt for swar oc ey were thenum liidelig i nogen maade och ther fore wore the wdj acht och mening som the sagde fore meg att wille giffue thenum her aff oc indt j Danmarck tiill konge (mat.) wor nadige herre oc begiere hans nadis heigmectughetz oc theris wennerss oc forwantis raadt hielp oc træest wdoffuer thett woldt oc wskiell som the seg mangfoldeligen beclauge thenum er skiedt her wdj riigith wden dom oc rett etc.

Kiere herre paa thett att wenighett tretthe kost thæring oc peninge spille *oc kongs mat. oc theris wenner oc forwantthe szaa beszege motthe afstillis oc nederleggis the haffuer ieg giffuitt meg i en handell mett her Niels Lycke oc mett the beste lempe ieg kunde beweige hanum ther tiill att han schulde sielff personligenn giffue seg tiill ether nade forhobindis the mett gutz hielp att ether nade oc han the well sambæris och finde the beste readt oc lempe att alting kommer i en goedt bestandt oc fliidt.

Kiere herre raader och beder ieg ether nade ydmygeligen oc gierne som then thette riigis, ether nadis oc thessz indbyggerss beste oc bestandt wilde wiide aff myn fattige ringe forstandt att ether nade lader thenum komme tiill theris fo(r)leninge gorde oc godz igen oc alt som the mest haffue helst forthij the ære offuerbødige oc wille stande ether nade och huer mandt tiill retthe oc thesligist ære boefaste och wederhettige att sware theris gierninger ehuem som thenum haffuer tiill att tale mett retthe.

Kiere herre raader oc beder ieg ether nade endt nu som tiilforn aff ith gott troith hiarthe att ether nade lader ether nade weluilligen findis wdj thenne forne handell oc ærinde och ether [nade¹ well werdis tiill oc anszee her Nielss Lyckis gode wilge store kaast beswaring oc liiffs fare som han setther seg wdj och thisligist alle theris gode tiilbudt paa thett altingist motthe komme wdj en godt bestandt oc fliidt.

Kiere herre ther som ether nade lader ether nade weluilligen findis wdj forne ærinde tha wdenn aldt tuiffuell wortt thett well mildeligen oc nadeligen tagit oc anammith hoess konge mat. wor kieriste nadige herre oc sammeledis hoess thessze twende riigerss raadt om gudt almectigste wilde wnde oss then nade att wij motthe her inden byrdis aff stille oc nederlegge sligen sag schade oc forderff *emellon oss sielffue att ey mere schade forderff eller peninge spille schulde ther aff komme oc indelis paa then menige mandt.

Kiere herre ther som ether nade icke lader ether nade weluilleligenn findis j forne ærinde oc ether nade lader ether nade forføre som

befrecthindis er att her tiill dags skiedt er tha wden ald tuiffuell haffuer ether nade well sielffuer att betencke huadt skade oc forderff ther kand aff komme ytthermere end ieg schriffue kandt oc beder ieg ether nade ydmygeligenn oc gierne att ether nade tager thenne myn scriffuelsze wdj sligen goedt acht oc mening szom ieg thet wdj giortt haffuer.

Kiere herre huilche mode ieg wedt att hielpe oc raade j thenne sag oc alle andre her j riigith att thett motthe komme j en goedt enighett oc bestandt j thessze twende parther oc alle andre schall gudt aldmectigste ether nade oc huer danemandt thett wiide att ieg well lade meg ther wdj weluilligenn findis oc wspardt.

Kiere herre om thett skiib som ether nade lodt tage fran her Vincentz i thenne forgangindis sommer oc ether nade meg ther om tiilscriffuitt haffuer att ether nade ey acther att sware ther nogenn andenn tiill endt her Vincentz helst forthij han haffuer thett ladit elst aff ether nade for siith skiib mett forne gode herrer oc szendebudt som vdskickit wore tiill ether nade oc sammeledis haffuer kiendt thett fore sziith i syn instructh som wor beszeglt mett hans eigith jndszegle huilchett ieg maae well lade skie helst forthij ieg er ther icke wden ith budt tiill paa konge mats. wegne. Ther som samme skiib komme her Vincentz tiill tha er konge mat. oc hanum mere emellom endt thett om huilchett meg hobis wdenn aldt tuiffuell the well forenessz.

Kiere herre om then fisk som kom i jaar aff Wardehuss len oc bleff her beszett paa retthe emellom ether nade oc her Vincentz tha werdis ether nade att wiide att ieg haffuer opgiffuit her Vincentz samme beszetning dog mett saadan forordt oc skiell att her *Neilss Lycke oc Eric Wgrup haffue giffuit meg theris obne beszeglde breff lydindis att ther som ether nade oc her Vincentz icke kunde foreniss inden sancti Hans dag mytsommer nest kommendis tha scall samme fisk eller hans fulde werdt indleggis her i byen paa retthe och sziiden gase ther om saa megit som rett er. Och ther som leiligheden saa begaff seg thett gud forbiude att ether nade ey sielffuer kunde komme hiidt att ether nade tha forskicker hiidt ether nadis wisse budt tha schall hanum paa ether nadis wegne skiee saa megith som laug oc rett er.

Kiere herre som ether nade well fortencker att ieg screff ether nade tiill om huess actherstade som bleff igen standindis i fiordt som ether [nadis¹ fogeder haffue opborith aff wor nadige herris renthe oc besønderligenn aff then giengerdt som schulde wdgiffuis j thett aar som screffuis mdxxviij tha beder ieg ether nade ydmygeligen oc gierne att ether nade endt nu well forscriffuit thiill ether nadis fogeder att

662 1530.

forne actherstade mane komme meg tiilhende pan wor nadige herris wegne mett clare register ther pan san ieg mane fane at wiide huor effter ieg meg pan hans nadis wegne retthe schall thij ieg haffuer foith konge mats. beffaling ther pan oc forseer ieg meg gandske att ether nade oc haffuer foith hans nadis breff ther om.

Kiere herre huor ieg kandt were ether nade tiill willge och thieniste oc ether nade well scriffue meg tiill tha well ieg ther altiidt findis weluilligenn oc redebonn tiill. Her mett ether nadis werdighett then aldmectigste gudt beffalindis tiill ewig tiidt. Ex Bergenhuss octaus epiphanie dominj anno eiusdem mdxxx.

Jtem screff ieg hans nade tiill samme tiidt att hans nade wilde werdis tiill och wnde meg hans nadis breff och scriffuelsze tiill almwen paa Helgelandt att the dannemendt och wilde lade thenum weluilligen findis (effter szom the dannemendt wdoffuer Bergens oc Staffangerss biscopss sticht som her wnder slotthet ligge giortt haffue) att indgase oc wdgiffue en wdfaer leding konge mat. wor nadige herre thette riige oc thette hans nadis slott Bergenhuss tiill hielp opholdt nytthe oc bestandt, helst forthij ieg annammede slotthett gandske ledicht oc besonderligenn [paa fettalge¹ huilchett ieg beffalde her Nielss Lycke Jens Hallantzfaer raadmandt i Bergen oc Seffuerin offuerskier byfogith ibidem ytther mere att forclare hans nade ald leiligheden ther om.

Jtem schreff ieg hans nade och till [samme tildt¹ i szaa maade att Mattis schriffuere sagde fore att en hans nadis windutz mandt Trondt Iffuerssen schall haffue fran hanum tagith nogle løsze scriffther paa then giengierdt som skulde wdgiffuis aff Fyndmarckend jn anno mdxxviij att hans nade wilde forscriffue till forme Trondt Jffuerssen att huadt som helst thett er enthen register eller løssze schriffther motthe paa wor nadige herris wegne komme forme Mattis tillhende [igen¹ att ieg motthe ther wdj faae att wilde huadt skiell hans nade ther wdinden skiedt er.

Bagpan: wdscrifth aff thet breff Esgæ Bilde screff erkæbispen aff Trondhyem till om then trettæ som hannom war anrørynde och her Vesencius och frw Yngher her Niels Henricksens.

(1) Fra [tilskrevet over Linion.

Biskop Hoskuld af Stavanger forklarer Hr. Esge Bilde, at han ikke kan sende de omskrevne Folk til Lister, omteler sin Uenighed med Hr. Mogens (Gyldenstjerne) og Kong Christiern II.s forventede Anfald samt sender Hr. Esge 100 (90?) Lod Sölv til Hjælp med Thord Röd.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhvn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 7, Bilde). Brevform; udvendig forseglet.

7 Februar 1530.

Stavanger.

D. p.

episcopus Stauangrensis Oscoldus.

Salutem p. Vithen kære her Eske ath wy fyngom nw eder breff oc hudh om besynnerlige nw folk wigøre til Lysthe etc. huilket vy nw met inghen deel gøre kunne saa framt (som tet nw til stonder) ckke vile giffwe wore prester til skofflingh oc miste waar eghen intecth, om noken aff ware tienere fynnis eller spordis der i blandh oc haffuer war nadige herre screffwet i dag scal stonde mellom her Mans oc oss, ans hafde then Michel varet ath spurdt paa syn regement han met oss bruket haffwer oc om myn herre tykte radeliget ware toglige haffue seg her innen vactandis then offuerferdh døm vidfaris som ære i Sudlanden oc høre kong Cristiern vil gonge thenne reyse, hans hogmegtegheidz breff fynge wy i gaar oc rykens radz breff sunnenfiels mene wy eder fonge fornemme aff bispens breff i Bæren hans nade oc tilscriffue i same made hwat the inbærre. Jtem som eder herdom scriffwer om wasettingh etc. gud goffue wy kunne noket gøre eder til vilie, i the matte sende vy eder nw medh eder swen Tordh Rwth femsyns tiwge lodh sylffwer veget med Kolnes victh. her medh eder, edher kære hwsfrv med al vardnadh then euige gud altid befalendis. raptim ex casa nostra Stauangrensi in crastino Dorothee virginis anno currenti xxx.º

Udakrift: Nobilj ac strennuo militj Esgero Bylle castrj Bergerhus castellano precipue nobis commendato.

Kong Frederik I underretter Norges Indbyggere om, at han har paalagt Erkebiskop Olaf af Throndhjem og Esge Bilde, Embedsmand paa Bergenhus, i sif Sted og under sin Fraværelse at hjælpe enhver til Lov og Ret og paalægger dem i Tilfælde af flendtligt Anfald paa Riget at rette sig efter disses Befalinger.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 35. b).

Brevform; med udenpaa trykt Segl.

654. 14 Februar 1530. Gottorp.

Vij Frederich mett guds naade Danmarcks Wenndis och Gottis koning vdtuold koning till Norge hertug vdj Slesuig Holstenn Stormarn och Ditmerschen greffue vdj Oldennburg och Delmennhorst helse etther alle wore kiere vnndersotte biscopper prelatter ridder riddermendzmend kiepstedmend bønnder och menig almuffe szom bygge

och boo nordennfields vdj wort riige Norge kierligen mett gud och sancte Oluff koning. Kiere wenner effther thij wor leilighet seg szas begiffuer at wij icke kunde personnligenn tilstede were ther vdj riigett tha paa thet at huer mannd fattige och riige mwe widerfaris log skell och rett, och ingen aff etther skall vforrettis, tha haffue wij befallett och tiltroed oss elskelige werdugeste fader mett gud her Oluff erchibiscop till Trundhiem och Eske Bille wor embitzmend pez wortt slott Bergennhussz wore mennd och raad att the paa wore wegne skulle hielpe huer mannd fattige och riige log skeell och rett som hennder for thennom att komme och seg beclage att were wrett skeed. betthe wij etther alle kierligenn och huer serdelis strenngeligen biudhe att ther som nogenn indfald skeer paa forne wortt riige Norge aff noger aff wore och riigenns tiennder atj rette etther effter at were forne her Oluff erchibiscop till Trundhiem och Eske Bille wore mennd och raad fylligafftig behielpelig och bistanndige, emod wore och riigenns fiender at affuerge wortt etthers egett, och menige riigenns skade och forderff. Och lader thet ingenlunde. Befalindis etther gud. Giffuit pas worlt slott Gottorpp sancti Valentini dag aar etc. mdxxx vnnder wort signett.

Bagpan: Norge.

Jörgen Hansson melder Kong Christiern II, at Hans van Halberstadt er ihjelslagen i Nærheden af Bremen paa Anstiftelse af nogle Personer i denne By og hans Svend fort derhen tilligemed to Heste og en Veske, indcholdende Breve og Penge.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2972). Halvark; Spor af udvendig Forsegling.

655.

15 Februar 1530.

Kampen.

Jesus.

Myn plictuge tro tienneste ether nades høgmectugheidt altiid Høgboren furste kæreste naduge herre. Jngen foresendt met gud. besunderlige ny tidende ære her aff Danmarck eller Norige som jegh pa thenne tiid wiid at scriffue, wthen Hansken van Haluerstat ær døder hues siell gud nade, oc hleff slagen om natthen pa hans sengh ij miell from Bremen aff nogre som the aff Bremen ther pa haffde wdgiert. Hanskens swend ær fangen oc førder wti Bremen met tow hesste oc en wesske ther fwlt breffue oc penninge ware wti som mand siiger etc. Her met ether nades liiff siell staet oc werdugheidt the helge trefol-

dugheidt befalendes till ewig tiid. Datum wit Campen thend 15 dagh mensis Ffebruarij anno 1530.

Ether nades

ffatyge tiennere

Jorien Hanssen.

Udskrift: Hegboren furste oc mechtugeste herre her Cristiern met gudz nade Danmarckes Sueriges Noriges Wendes oc Gottes konning hartug wti Sleszuigh Holssten Stormaren oc wti Ditmersken greffue wti Oldenborig oc Delmenhorst myn kæreste naduge herre.

Hr. Nils Lykke takker Hr. Esge Bilde for bevist Venlighed og beretter, at det er lykkedes ham at istandbringe Forlig mellem Hr. Vincents Lunge og Fru Ingerd Ottesdatter pas den ene Side samt Erkebiskop Olaf pas den anden, men uagtet denne i höi Grad var vildledet ved Lögn og Opdigtelser, antages han dog nu at ville bevare Troskaben mod Kong Frederik; den omskrevne Udfareledning af Helgeland har Erkebispen erklæret for en altfor stor Fordring, hvorfor de ere komne overens om, at Erkebispen skal give Brevene den Fortolkning, at der kun menes en ringere Ydelse; han beretter endvidere om Jens Hallandsfar og Söfren Overskjærer og anmoder om Hjelp for sin Tjener Jakob.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge 1 Afd. fasc. 6 No. 36 a).

Brevform; udvendig forseglet.

656. 25 Marts 1530. Throndhjem.

Myn welluillig kerlig hellszen met alt hues jeg gott formaar altiid fforscreffuet met wor herre. Kere her Eske besynderligh gunsligh gode wen ether sunhett lucke oc wellfartt till siæll oc liiff wnde mig altiid gud alszomm(e)chtigeste atth here sperre oc fforfare tacker jeg ether v alle maade kerligh oc gerne ffor allt gott szom i mig benist haffue besynderlig fore ethers ære och skenck szom i mig met wyn pryszing Hamborch ell tystell bredt oc i alle andre maade gyorde oc bewiste tha jeg systes hoes ether i Bergen wor huelket jeg will altiid welluellig bestindes till thet att fforskyllde oc ffortyene mett alt hues jeg gott formaa. kere her Eske szom wor syste aff skeed wor at jeg wille giffue mig (till) werdugeste ffader met gud her Oluff erchebiscop till Trundhem om then sycatlig handell szom wor emellom hans naade och erlig welbyrdug quinne ffrw Jnger myn kere husfrw moder oc her Vincenc. Lunge etc. szom beffrychtindes vore att meget wiit kunne affedes thet at forekomme ville jeg met myn troheytt oc tyenesthe weluillig wspard lijffs, møde oc wmage beffindes oc ther vdjnnen at szege och bewijsze kongelige mait. wor aller nadigste herre trohett 666 1530.

szan och the ander parter till wellffartt oc bestande wille jeg oc szan wyedt szom gud almechtigeste meg sin naade forlene wille gore myn høgeste flyedt tha en doch jeg paa wegen haffuer werrit i stoer perichell oc ffare som icke szelszentt er till wandtz szaa tiid aars i tessze lande tacker jeg dog gerne then almechtigeste gud szom meg haffuer well hulpett fram oc szom alting aff syn naade oc barmhertighet haffuer ffeget szaa tet er paa alle syder met forne twist och wenighet kommen till en god kerlig fforligelsze oc endeligh ende j alle maade, kere her Eske i sannyng gyordes heigelig oc well behoff at jeg kom hiidt till forne her erchebiscop oc anderledes wnderuiste hans nade thy then gode herre wor baade aff tesze indlendske oc andre wdlendske etc. szaa ffuldfføre aff dycht trwszell oc mange ffold løgen at hans naadc masthe well ther wdoffwer halfwe bleffwit wnderlig ffortwyfflit oc forhystrett etc. oc skulle i wyde at szom well mange wnderlig thale haffuer ffallet om forne ffyentlig handell etc. at ther skulle skywle oc were annen grund wnder etc. huilket well maathe thenkis ffore szagszens wnderlighet skylld tha fføre jeg nogen endlig handell besluttet haffner met forne her erchebiscop tha haffuer jeg thet met høgeste grundeligeste lempe wnderfølet oc kunne ther aff y sanningen jutett fforffare eller bestinde paa thet syste er jeg szaa høgt oc wydt framtredt at wille wyde meg fforwaret ther vdinnen szaa haffuer forne her erchebiscop met sin høgeste edt oc handløffthe mig tillszagt at ther skall aldry nogen slige wlempe hoes (hans) naade bestindes i noger maade oc hans naade will were koge mait, wor aller naadigeste konning Fredrick flore en fast oc tro mand i alle cristelige redelighe oc thilberlige maade szom thet sig eyger oc bør jmod sin rette koning oc herre i alle maade oc szom hans naade will fforsware oc were bekend ffore gwd oc alle oc tesligeste then tiid fforne handell bleff beslutett tha haffuer hans naade obenbarlige for huer mand pas raadhuszet her y Trundhem waskullet sigh oc loffuet at bestindes koge mait, vor naadigeste herre fore sadan en tro mand szom forscreffuit er i alle maade och szan wytt som gud haffuer wndt meg forstand till kand jeg ey heller i grunden oc sannyngen annet befinnde eller fforffare end hans neade thet jhw well holler szom jeg forstod hans naade will scriffue ytermere koge mait, oc flere gode herrer j Danmarch till ther om. Kere her Eske hwore alting er beslutt her om fforne wenigheytt ffonge i well at wyde aff myn moder ffru Jngerds breffue oc kand Soffren offwe(r)skærer ether thet met all anden leylighett ytermere beretthe om the erende szom i beffalett mig till fforne her erchebiscop haffuer hans naade loffuet mig solffwe at scriffue ether gode behagelige swar i alle

maade men om then wdffarledyng szom i begerde at hans naade wille wnde ether syn gode scriffuellsze till Helleland fogether oc andre the achteste tha gaff hans naade meg till kenne at hans naade thet jngonlunde gore eller raade thorde thy at en wdffareledyng szom hans naade saffde beløffuer sig ij woger oc viij fyske rodskeryng tha gaff jeg hans naade ther vpaa till kenne atty icke visthe then levlighett oc at ether menyng wor att thet skulle icke høger beløffue sig end j Berngyllene werdt szaa haffuer jeg paa ether gode trøst oc hobes meg ether till willye thet szaa fforhandlet at hans naade will scriffue oc fforclare ethor breffue szua thet er icke anderledes meenth end om en kerlig help oc teslygeste bethe thær om att the wille lade thænnum ther vdjnnen weluilligen oc troligen beffindes. Kere her Eske haffuer tessze ærlige dannemend Jens Hallendsstader oc Søstren offwerskerer aff ethers bcfalning ffuld mig oc werrit i alle maade fflytych oc wyllig som erlige dannemend szaa jeg tacker thennum all ære oc gott i alle maade och bether ether kerligen att y wille ladhe thennum nyde thet gott [aff1 att oc were thennum ffore en god willig herre oc wen, Jens bliiffuer en nw en tiid lang hoes mig thy hand er szaare skrøbeligh er hans ydmyge oc tyenstlige ben till ether aty wille gere well ffore gudz oc [rellwiszhet1 rellfferdughetzens skull oc fforhandle met the dannemend raadmennen ther i Bergen at hand maathe ffonge nogen fforwaringe ffore sind kosth thæring oc skadhe ffør end the skylldes atth etc. szom hand selff well ytermere lader berette ether szind mening bether jeg other gantz kerligen aty ther volinnen wille wære hannum behelpelig met thet beste kere her Eske jeg haffuer screffuet myn tyenere Jacop till szaa hand skall løbe till Danmarck met myn jacht szaa er myn store oc gode tro till ether att om hand haffuer nogen brøst paa nogen deell at y the wille gore well oc helpe oc fforforder hannum met thet besthe. kere her Eske jeg will ythermere scriffue ether till met Jens Hallendzfader oc ehwor jeg nogen tiid kand were other till willie thyeneste oc kerlighett tha raader oc biuder offuer meg i skulle met gudz hielp finde meg y all welluilligheytt aff all myn macht oc fformwer. Her met ether till siæll liiff oc all wellffartt then almechtugeste gud ewindeligen Datum i Trundhyem wor ffroe dag annunciacionis anno beffalindes. dominj m. d. xxx.

> Niels Lucke ritther.

Kere her Eske lader myn husfru helsze ether oc ether kere husfru met mange twszend godenatth. Udskrift: Erlig welbyrdugh mand oc strenge ritther her Eske Billde hoffu(i)zmand pea Bergenhus etc. myn besynderligen gunstige gode ven kerligen sendendes.

(1) Igjen udslettet.

Hr. Nils Lykke beretter Hr. Esge Bilde, at han efter nærmere Aftale med Erkobiskop Olaf og andre i hans Brev til Helgeland har forandret Ordet Udfareleding til: en kjærlig Hjælp, hvorom ogsan Erkebispen har skrevet i et medsendt Brev.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge 1 Afd. fasc. 6 No. 36 b). Indlagt i Brev af 25 Marts 1530. Egenhændigt.

657. 31 Marts 1530. [Throndhjem.]

Kore her Eske thend tyd jeg haffde screffuet och beseglet thet breff som jeg haffuer screffuet ether til tha skycket her erchebiscop til meg och lod sye meg mett syn køgemester att hans nade haffde anderledes betencht seg om then hvelp att forscriffe til Hellige landhe som hans nadhe haffuer screffuet ether selff besked til tha bespurde jeg meg met the dannemend som i haffue send hyd met meg om thet schulle jokj falle ether far syllig i aar effther hans nades mening the seffde the meg att the troede wden thet nw kundhe faa framgang tha schulle thet falle far syldug i thette aar far tyngingen skuld. thy handlett paa nye met hans nadhe sza jeg pa ethers trost och wor nadige (herre) och ether til gaffn screff vd i ethers breff then vdffarleding och screff en kerlig help i then sted och haffuer thes lygeste vnderwisst ether thienere Tommes all besked som hand schall framdeles underwyse ether fogeder sza the schulle gore theres yderste flytt pa ethers wegne hoss hwer effther syn formwe ther apan handlett jeg ochsza att fore her erchebiscop haffger screffuet mett ether thienere att the wille were thes williger all allmwen ther i Hellgeland hobes meg thet schall sza best komme wor nadige herre och ether pa hans koge mtte. wegne til gans. kere her Eske ehwor jeg kand were ether til willie thieneste och kerlighett schulle i fynde meg wspartt och gans wellwillig aff myn fattige formwe. Datum tor(s)dagen effther mydfaste anno etc. mdxxx.

Niels Lucke manu propria.

Kere her Bske geter well oc ramer myn moder frv Jngerds beste met nogen dag oc tyd pa then affgyfft i aar etc. som hwn teler wel selff ythermere met ether om.

Hr. Tyge Krabbe udtaler sig anerkjendende om Esge Bildes Forhold ligeoverfor deres fælles Frænde Hr. Vincents Lunge, lover at opfylde Esges Önske, hvis Sagen angaaende de Bergenske Borgeres lidte Skade kommer under Forhandling, sender ham de begjærede Jernkugler og beder ham forskaffe sig en Del Sagbord og Legter.

Efter Orig. p. Papir i kgl. Bibl. i Kbhn. (Breve t. d. danske Adels Hist. fasc. 35, Krabbe). Brevform; udvendig forseglet.

658.

9 April 1530. Vegholm (Skaane).

Venlig oc kerlige hiilsen altiid forsent met wor herre, kiere Eske Bille frende oc sønderlige gode wenn tacker ieg ether kerligen for meg(e)t got som y meg altiid beuist hawer hui(l)ckit y skulle fynde meg ganske weluilig at forskylle hues y min macht er, kiere Eske om thij erinde som y scriffue meg tiill om wor frende her Ficentius tha kan ieg icke andit formercke end y haue giort ethers flyt ther wtij ther som that hellers hielpe kan, kiere frende om thij andre erinde som y scriffue om wor kte nodte herres wndersotte wij Bergen om then store skade oc forderffue som thij haue fout ther som thet komer paa tale oc ieg kan rode ther nog(e)t wtij y then mening som y scriffue meg tiill will ieg thet icke forgleme, kiere frende sender ieg ether nw lxxvj iarncloder som y haffuer tilforn screffuit meg tiill om och gaff ieg ther for xlvij marck ij & minus strax ieg tog thøm som ieg sender ether hans egen handscript paa. kiere frende ther som y wille sende meg nogen gode sauskoren deler som icke wore fortønne skoren sza mange y oc ieg kunde haue skell y tha bad ieg ther gerne om oc ijc gode stene lechter met thet første, kiere frende er her ingen besønderlige tiden ieg kan scriffue ether tiill men roder oc biuder altiid ower meg som ower ethers frende oc sønderlige gode wenn, gører well oc siger ethers kiere høstrue mange godenater paa min wegne her met ether gudt almechtigste befalendes ex Wegholm palme løwerdag mdxxx.

> Tiige Krabbe

Udskrift: Erliig oc welbiirduge mand Eske Bille houitzman pan Bergerhuss synn kiere frende kierligen tiilskreffuit.

Per Jenssön, Prior i Vernekloster, sælger med sit Konvents Samtykke til velbyrdig Mand Nils Soenssön (Tordenstjerne) hans Hustrues Odel, ‡ Punds Skyld i söndre Vénsvold i Hedenstad Fjerding paa Eker, for 20 Lod Sölv.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglet mangler. (Se Dipl. Norv. VIII No. 227, 231 og 317.)

29? Mai 1530.

[Vernekloster?]

Kennis icg Per Iensson prier i Varneklosther med mine medbredher ian och samtyckkie att ieg haffuer solt velbyrdig mand Nilss
Swensson a vapn sin hwstrues odall igien som er j pundh skyll i
Winswall i syddre gardhen som ligger pan Eyker i Hedenstad fiordongh
for xx lodh sylffuer i fran forne Varnekløsther oc vndher Nilss Suensson
oc hans arwinghe medh lwthwm oc lwndum som tiill ligger oc ligith
haffuer fran forne och nye vtthan gardz oc jnnen ffrelsth oc hemholth
ankerelosth for huario[m] manne tiill ewerlighe eyghe oc alt affredes.
Tiill ythermere viisse och i sanheeth henghe vy vorth conuents jnsigell nedhen for thette breff som scriffuet var xiiij dage eff(t)her
sancte Haluardz dag aar etc. m d xxx.

Hr. Nils Lykke beretter Hr. Esge Bilde, at han har opgivet sin paatænkte Reisc til Danmark pan Grund af Kong Frederiks Brev, der sætter Erkebiskop Olaf og Hr. Esge til at varetage Rigets og Indbyggernes Tarvi Tilfælde af fændtligt Anfald; Erkebispen har paa Lagthinget offentlig gjendrevet de for hans Troskab fornærmelige Rygter, der vare udspredte, og modtaget Almuens Löfte om Bistand mod Rigets Fiender; Hr. Nils klager derhos over de vanskelige Tider og de ringe Indtægter af de Len, hans Svigermoder har opladt ham, og hvoraf ogsas hun vil have Afgift.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 37).
Brevform; udvendig forseglet.

660.

2 Juli 1530.

Fosen.

Myn weluillig kerlig helssen med altt hwes jeg gott fformaa altyd kerligen fforscreffuet med wor herre, kere her Eske gunstig besynderligen gode wenn ether wylle beleffue att wyde att jeg nw till pyntze dags tyde haffde aldelis rett mig effiher personligen att gyffue mig ned till koge maitt, wor alder naadigste herre oc fflere myne wenner, j thet haffuer forne koge maitt, screffuet och send sytt obet besegltt breff till wærdugeste ffader med gud erchebiscop Oluff j Trundhem att hans naade oc y skulle haffue hans naades heffmechtighetz beffalning att helpe hwær mand lag oc rett her norden fieldz oc att alle bysper prelater ridder riddermendz mend oc menige almwe skulle wære ether, hørige lyduge oc fyllactyge om noge(t) vppaa komme aff koge maitts, oc rigens ffyender tha effter slyge scriffuelze oc leylighet koge maitt, till trohett oc thyeneste haffuer jeg giordt myn yderste flytt oc besthe hoes oc med forne her erchebiscop och saa her pan

almendage lagtyng haffuer hans naade med koge maitt breff tyngett oc handledtt med menige almwe ffurst baffuer forne her erchebiscop wndskullet oc fforklaritt sig obenbarligen ffore alle oc sagde att hans nade haffde hørtt oc spurtt att ther skulle wære nogen wnderligen snack thale oc rycthe fortt hannum vppa som gwd oc hwer dannemand well westhe hans orszage volinnen oczaa skulle altijd beffyndes oc att hand wylle med alle syne were koge maitt. wor alder naadigste herre ffore en herssam wnderdanig plyctige skylduge wndersate oc thro mand med lyff oc gotz oc aff all macht oc fformwe imodstaa koge maitts. oc rigens fivender oc affwerge hans nades hoffmechtighetz oc rigens skade oc forderff. Thes lygeste haffuer menige almwe loffuid oc tilsagt i alle maade som jeg och haffuer formercktt att forne her erchebiscop haffuer ytermere screffuit baade koge maitt. oc Danmarckes riges raad till ther om. kere her Eske jeg will ladet till then alwoldigeste gud att sydenn jeg er komen her i thenne lands ænde tha haffuer jeg wentt myn høgeste flyett till all then deell handell oc alle the stycker som koge maitt. kunne komme til trohet thyeniste bestand oc godhe aff all myn arme ringe macht oc fformwe oc altyd will thes ligeste beffyndes som jeg skylldug oc plyctuge er. kere her Eske fore slyge samme leylighet gyffuer jeg then reysse offwer till Danmarck ind till jeg kand forffare hwore thett will skycke seg her gaar oc saa mange wnderlige thyende oc rycthe och gwd kenne her er stor elendighett oc mynder proffytt end jeg mendtt haffde ffor myn persone hær faller swar affgyffit till wor naadigeste h(er)re aff tesse læn som myn moder [mig synderligen 1 [frw Jngerd mig 2 vpladet haffuer oc hwn will oczaa haffue ther stortt aff som jeg till fforn haffuer gyffuet ether till kenne oc lennen skulle vpholdes med megen ffolck oc swar stor kaast ffallder her oc gud wed thett bedrøffuelze oc møgett vmage kaast thæring oc møgen swarhett haffuer jeg noch haffd her ehwore wor herre will att thett skall framdelis gan, kere her Eske jeg betacker ether ganske høgligen oc gerne ffor all dyd oc ære som i mig kerligen bewyst haffuer sy(n)derligen ffore then fysk som j lanthe mig will jeg nw meth thet alder forste beflytte mig saa atty skulle ffaa god bethalning oc will jeg thett med altt andett altyd aff all macht oc fformwe weluillig beffyndes till att forskylle oc fortvene, kere her Eske haffue i nogen tyender aff Danmarck eller anden stedtz som macht paa lygger tha beder jeg ether kerligen ther om atty will bywde och scriffue mig thennum till. kere her Eske ehwor jeg kand wære ether till willge oc kerligen tyeniste the skulle i alityd wære readendes oc bywdendes offuer mig. Her med

672 1530.

ether till siæll lyff oc all welffartt then almechtigeste gwd beffalindes. Dattum pas Ffoszen wor ffroe dag visitacionis anno dominj m d xxx.

> Niels ridder. Lucke

Udskrift: Erlig welburdig mand oc strengh ridder her Eske Bylle haffuitzmand paa Bergenhuss myn beszynderlige gunstige gode wenn kerligen sendenndes.

(1) Fra [igjen udslettet. - (2) Fra [tilakrevet over Linion.

Kong Frederik I paalægger Erkebiskop Olaf af Throndhjem, Biskop Olaf af Bergen og Befalingsmanden paa Bergenhus Esge Bilde, at de i Forening med Lagmanden i Bergen (Gudthorm Nilssön) og paa Begjæring af Hr. Holger Rosenkrants's Fuldmægtig skulle kræve af Hr. Vincents Lange den Hr. Holgers Broderbörn efter Fru Ingerd, Arild Kanes Enke, tilfaldne Arv, der er dem tilkjendt ved Hertug Christierns (III) Dom, eller i alle Fald skriftlig meddele hans Svar desangaaende.

Indtaget i Vidisse af 21 Oktbr. 1530 (se nedenfor No. 665) i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2944).

661. 7 August 1530. Kallundborg.

Wii Frederich met gudz nader Danmarchs Vendis oc Gottis konnungh viwalt konnungh tiill Norie hertugh wit Slesuich Holsten Stormaren oc Dytmerschen greffue vii Oldenborgh oc Delmenhorst helse edir oss elschelige werdigiste fader met gudt her Oluff erchebiscop tiill Trunhem her Oluff biscop tiill Bergen oc Esche Bille embisman paa vaart sloth Bergenhus waare mendt och raadt kerlige met gudt oc waare nader. Wiider at oss elscheligh her Holgerdt Rosenkrantz rider vaar man oc thienere oc embisman paa waarth slot Nykepingh haffuir *boriidt fore oss han haffuir tiltall tiill oss elschelige her Wincens Lunge ridder vaar man oc raadt fore nogen arff som hans broders her Otthe Holgersons børn tiillfallen er efftir gamle froe Inggierd *Alle Kanis efftir leuersche efftir lagen. Sammeleidis er honum samme arff paa fornemde børns vegne tiildømdt aff høgborne første hertug Krestiern vaar kere son som han ellir hans visse boodt kan ythermeir tiill kenne giffue. Tij bijde wij edir kerlige befalle tiiltro oc noo met thette vart opne breff fulmakt giffue atti forsamler edir paa belæglig tild oc stedt tilltagandis till edir vaar lagman vii Bergen *waar forne her Holgerd ellir hans fuldmechtiig Fellir tiilseiandis worder oc kaller forne her Vincens vti retthe fore edir oc kreffuir oc wtescher aff honum then arff efftir forne doms lydilse oc anamer then till thruere

hende paa forne her Holgerd(s) vegne oc hwar som han eche vell affhende samme arff thet i thaa giffue beskriffuid frann edir hues han ther i mooth seiandis worder. Bedendis oc biu(d)endis forne her Vincens thet han methe fore forne tiilskiickede biscoper oc gode men naar oc huar thee honum her om kallandis vorder oc lather thet ingelunde. Schriuit paa vaart sloth Kallenborgh sendagen nest efftir sancti *Paders [dagh¹ ad vincula daagh aar etc. mdxxx vndir vaart signet.

dominus rex per se.

(1) Igjen udslettet.

Fom danske Adelsmend udstede ester Begjæring af Hr. Holger Rosenkrants Vidisse af Hertug Christierns og en Del norske og danske Rigsraaders Dom angaaende Arven ester Fru Ingerd Erlendsdatter, Arild Kanes Enke.

Indtaget i Vidisse af 21 Okthr. 1530 (se nedenfor No. 664) i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3065).

662. 15 August 1530. Nykjöbing Slot.

Wij effther screffne Jørghen Winstherman till Stadhagger. Jep Torbiornssøn till Torckilstryp Arwidh Ienssøn till Bønnett. Jørghen Andhersøn y Stwbkøffwingh aff waben giør wittherligh for alle met thette wort opne breff ath oss er fwldh wittherlig soghe och hørdhe ett well besigledt pergaments domtzbreff som høgheboren første her Christhiern met gwdtz naadhe rætt arwinghe till Norighe hertwgh wti Sletzwig Holsthen Stormaren oc Dytmersken etc. vor keristhe naadhige herre met nogle andhre godhe herrer aff Norigtz oc Danmarcktz righensse raadhe haffdhe wtgiffwit wtj Opslo hwilcket samme pergaments breff erlighe welberdighe man strenghe riidher her Holgher Rossenkrantz oss lodhe besee och igemmen læse lidendes ordh fraa ordh lighe som thenne effther screffne copia ther aff yndhholdher oc wtwiser [Her fölger Brev No. 637 ovenfor]. Och ath thenne forde copia aff samme forde pergaments domtz breff lyghe saa lidindes er ordh fraa ordh met alle syne artickel yndholdindes som forde standher. tiill witnesbirdh att saa er wti sandhedh tha haffwe wy fforne Jørgen Winsthermandh. Jep Torbiørnsson. Arwidt Hansson och Jørgen Andhersson wittherligh ladett trøcke wore jnsegle och signetter nedhen for thenne forme copie och er thet wort opne breff screffwitt paa Nykebingtz slott wor firw dag assumpsionis aar effther gwdtz byrdh m d xxx.

Jegh Per Skram till Wrop aff waben kiendes met thenne myn handscrifft ath thenne forde copia er lighe saa lidindes ordh fraa ordh. lighe som thet domtz breff yndholder.

43

Biskop Olaf af Bergen og Esge Bilde underrette Erkebiskop Olaf af Throndhjem om Kong Frederik I.s Befaling til dem i Forening med Lagmanden (Gudthorm Nilssön) som fjerde Kommissar at kræve Arven efter Fru Ingerd, Arild Kanes Enke, af Hr. Vincents Lunge i Henhold til Hertug Christians og Rigerandernes i Oslo afsagte Dom, berette om Hr. Vincents's Svar pas deres Henvendelse til ham og om Stevningen over ham til förstkommende Herredag fra de Rosenkrantsiske Fuldmægtiges Side, bede Erkebispen selv eller ved Fuldmægtig at möde i Bergen for at efterkomme Kongens Befaling og sende ham Kopier af de paaberanbte Dokumenter.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2943). Helark; Spor af 2 udvendig paatrykte Segl. Esge Bildes Skrivers Haand.

663. 18 Oktbr. 1530. Bergenhus.

Vor ydmyge welluillige oc kierlige helszenn ether nades werdughett altiidt tiilforenn szendt mett wor herre. Kiere herre werdis ether nade att wiide att nu wdj thessze dage kom oss tiilhande nogle heigborne ferstis konge maits, wor kieriste naduge herris breffue oc besonderligenn ith hans nadis hoigmectughets obne breff indlydindis paa ether nade oc oss samdrecteligenn tiiltagindis oss laugmandenn her i Bergenn och wij alle samptligenn tillhobe schulde fore oss kalle erlig oc welburdig mandt her Vincenc. Lunge riiddere och wdeske aff hanum hues arff guldt: sølff: penninge: baa baaskab: gorde och godz rørindis oc wrerindis som Otte Holgersens bernn war tiilfallindis effter frue Ingerdz [her1 Ariildt Chanis effterleffuerskis affgang effter then doms lydelsze som giick oc aff sagt war wdi Oslo emellom her Henriich Krwmmedige paa Ottis bernss wegne oc her Vincenc. Lunge wdj heigborne førstis hertug Cristierns oc thessze twende riigerssz raadz [nerwerelsze² som ther forsamblede wore och haffue wij effter forne wor kieriste naduge herris breffs lydelsze oc beffaling tiill sligenn forhandling fore oss hafft forne her Vincenc. och wore elskindis aff hanum samme arff wdj mester Gieblis erchedegens offuerwerelsze etc. gaff han oss for swar att effterthij konge høigmectighets breff formelder oc indbyder paa ether nade oc oss samdrecteligenn oc icke paa nogenn besønderligenn tha well han (huor oc nar som ether nade oc wij samptligenn tiilhobe komme oc hanum tiilsziigindis worde) indkomme oc sware hues som hanum bør. Sameledis eblanth andenn ordt oc tale som oss emellom faldt sagde han oc saa att han aff forme arff inthett haffuer oppeboriith pas her Holgers eller paa Ottis børns wegne menn han haffuer then opborith paa synn moders frue Ingerdz wegne [oc haffuer hennes obne beseglde breff ther paa? oc ey acther eller well ther aff nogit igenn giiffue [menn han haffuer dog sagde han att

han [wells thett forhandle oc forscriffue tiill forne synn moder att hun schall ther wdindenn lade seg weluilligenn findis. Ther effter att Ottis berns ombutzmendt Thomis Koch oc her Holgerss szendige budt finge hertt at han icke wilde sware ther till haffde the en wor naduge herris steffning som the sziidenn wdj danemendz nerwerelsze lode lesze fore hannum lydindis att han møde schall tiill første aldmyndelig herredag som berammith wortt oc stande schall wdj hans nadis riige Danmarch. This bede wis ether nade ydmygeligenn oc gierne att ther som ether nadis leilighett icke saa begiiffuer seg att ether nade sielffuer hiidt komme kandt att ether nade tha well werdis tiill att wdskicke oc hiid szende mett thett aller første ether nadis *fiildmyndiige mett fwldt [macht wdj then sag oc tha mett oss effter forne wor kieriste naduge herris breffs lydelsze igen att wdeske aff her Vincenc. forne hues arff som Otte Holgersøns børnn er tiilfallindis effter forne frue Ingerdt [her1 Ariildt Chanes dødt effter som forscreffuit staaer och szende wij ether nade en sandt copiam aff forne wor kieriste naduge herris beffalings breff³ oc sammeledis en copiam aff en vidisse wd dragenn aff thett domsbreff som giick i Oslo emellom her Henrich oc her Vincenc.4 beszegld wnder iiij riiddermendz mends indszegle oc signetter wdj huilche sande copier ether nade kandt ytthermere forfare oc wnderstaae huor efter ether nade seg rette schall endt wij nu schriffue kunde. Her mett ether nadis werdughett then aldmectigste gudt beffalindis tiill ewig tiidt. Schriffuit paa Bergenhussz tiisdagen nest effter Calixti aar etc. mdxxx.

Olaff mett samme nade

Bille.

biscop wdj Bergenn.

Udskrift: Verdugiste fader mett gudt oc herre her Oluff erchebiscop wdj Trondem oc pawelig sædis legatt ydmygeligenn sendindis thette breff.

(1) Fra [igjen udslettet. - (2) Fra [tilskrevet over Linien. - (2) Se ovenfor No. 661. - (4) Se ovenfor No. 637 og 662.

Biskop Olaf, Befalingsmanden Esge Bilde, Erkedegnen Geble Pedersson og Lagmanden Gudthorm Nilsson, alle i Bergen, udgive en Vidisse af et Transscript of Dommen anguaende Arven efter Fru Ingerd Erlandsdatter, Arild Kanes Enke.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3065). Levninger af de 4 paatrykte Segl.

664.

21 Oktbr. 1530.

Bergen.

Wy Olwff met gwdtz naadhe biscop j Bergen Eske Byldhe wor naadiisthe keristhe herris konglighe maiestaitz embedz man paa

Bergen hwss i Norigh Giæbbell Person erchidieghen. Gwttorm Nielsson lagmandh ther samme staitz hielsse alle godhe meen thette breff see ellir høriæ kierlighe met gwdh oc sancta Sunniua. Giør wittherligetth och obenbarett met thette obne breff ath aar effther gwdiz byrdh m d xxx fredaghen nesth effther sancti Calixti dagh var wy forsamledh y dom kirckenss sacckersty y forde Bergen, soghe wy herdhe och grandeligh offwer lessætt oc randhsagett en copie j papyr wtdraghen aff ett parmentz domtz breff som giordh war j Opslo. Er then copie bewitneth met godhe edell meendtz breff och met theres seggell och signett beseglett hwilchet theres breff och domtz copis liwdher ordh fraa ordh ligherwitz som heer effther følgher [Her fölger Brev No. 662 ovenfor]. Till theness copie ytthermeir sannæn och fasther witlnesbyrdh att hwa rætt ordh fraa ordh aff then andhen wtdragningh er som for staar met the godhe edell mendtz brefftz oc handscrifftelss lidelsse som hynne aff Danmarck och hiid til Norigh besegledh haffwe welbewarett trecke wy wort insegle for thette breff som screffwit er i Bergen aar oc dagh som for sigher.

Biskop Olaf, Befalingsmanden pan Bergenhus Esge Bilde, Erkedegnen Geble Pederssön og Lagmanden Gudthorm Nilssön, alle i Bergen, udstede Vidisse af Kong Frederik I.s Brev anganende Arven efter Fru Ingerd Erlendsdatter.

Bfter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2944).

4 paatrykte Segl.

665. 21 Oktbr. 1530. Bergen.

Wy Oluff met gudz nadir biscop i Bergen Esche Bylle wasr nadigste keriste herris konglige maiestæs embisman paa Bergenhus Geble Person *erchedegne Guttorm Nilsson lagman ther same stæs helse alle gode men thette breff see ellir høre kerlige met gudt oc sancta *Sunuiua. Gøre witherligit met thette vaart opne breff at sar eff(t)ir gudz byrd mdxxx fredagen nest efftir sancti Kalixti dagh saage wy hørde oc grannelige aauirlaase et waar nadigste herris konnung Freddri(ch)s breff i papir wndir hans nadis secret ludandis ord fraa ordt som her efftir fylgir [Her fölger Brev No. 661 ovenfor.] Tiill ytermeir witnisburdt her om at thenne copie ær ret ord fraa ord wtdragen som fore staar trycke wy fornemde vaar insigle fore thette breff som giort ær i Bergen aar oc [dag¹ som fore staar.

(1) Tilskrevet over Linien.

Esge Bilde tilskriver Erkebiskop Olaf af Throndhjem angaaende den kongelige Befaling til dem m. fl. om at hjælpe Hr. Otte Holgerssön (Rosenkrants's) Börn til at erholde Arven efter Fru Ingerd (Erlendsdatter), anmoder Erkebispen om at komme til Bergen förstkommende Sommer i denne Anledning, i hvilket Fald Esge Bilde vil indrette sin Reise til Danmark derefter, beretter om Hr. Vincents Lunges Misfornöielse med Erkebispens Brev (angaaende Jæmteland) og sender denne forskjellige Gaver fra sig og sin Hustru.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 2948). Helark; Spor af udvendig Forsegliug. Esge Bildes Skrivers Haand. (Jfr. No. 663).

666. 22 Oktbr. 1530. Bergenhus.

Mynn ydmyge weluillige oc kierlig helszenn ether nadis werdughett altiidt tiilforenn szendt mett wor herre. Kiere herre werdis ether nade att wiide att nu wdj thessze dage kom meg tiilhande nogle konge maits. wor kieriste naduge herris breffue oc besønderligenn ith obith breff indlydindis paa ether nade mynd her bespen her i Bergenn oc meg att wij alle samptligenn tiilhobe (tiiltagindis oss laugmanden her i Bergen) schulde fore oss kalle erlig oc welburdig mandt oc strenge riidder her Vincenc. Lunge etc. effter som ether nade ytthermere formercke kand wdj the breffue oc copier som forne myn her biscop oc ieg nu szender ether nade. Thij beder ieg ether nade ydmygeligenn og gerne att ether nade well werdis till for gudzskyldt og ald retferdighets skyldt och were the fattige wfødde faderløsze oc moderløsze børnn Otte Holgersøns wdj thenne theris retferduge sag [behielpelig1 att the motte komme till theris igenn hues thennum tillfallindis er effter frue Ingerdt Ariildt Chanes thett well ieg altiidt ydmygeligenn oc gierne mett ether nade forthiene oc forskylle mett huess som i mynn macht eller formwe er och haffuer Ottis børnn well the wenner hoess konge mait. oc Danmarchs riigis raadt som thett mett ether [nade1 well oc gierne forskylle kunde ther som ether nade thenum nogenn tiidt behoff haffuer eller tiilsiigindis worder huilchet ieg gierne tiill thenum forscriffue well.

Kiere herre tycktis meg møgit raadeligt oc gott were att ether nade wilde giiffue seg hiidt en reisze i sommer besønderligenn for lantzens oc then fattige almwess leilighets skyldt. Thij beder ieg ether nade ydmygeligenn oc gierne ther som ether nadis leilighett seg saa begiffue kunde att ether nade wilde mett thett første giiffue meg thett scrifftligenn tiilkiende thij ieg acther meg nest gudz hielp mett thett første i foraarith her aff att drage och indtiill Danmarch. Tha well ieg ther rette meg effter thess tiideligere her aff att drage saa ieg kandt

(wdenn weders wold eller andit laugligt forfaldt meg thett aff tager) were her igenn oc mede ether nade om sanctj Oluffs dags tiidt eller wedt thett paess oc ther som ieg nogit hoess konge maitt, ether nade tiill thett beste bestelle kand oc ether nade oc well ther om mett thet første scriffue meg tiill schall ether nade finde meg saa fliittagtug oc weluillig tiill som nogen then wenn ether nade haffuer.

Kiere herre werdis ether nade och att wiide att wor naduge herris borgere Anders scriffuere er hiidt hiem kommenn mett hues som ether nade hiidt mett hanum forscreffuit oc forschickit haffde oc er myna frende her Vincenc, ther om icke well tiill freds endog thett haffuer inthett wppaa seg oc ligger icke macht wppaa, her mett ether nadis werdughett then aldmectigste gudt beffalindis tiill ewig tiidt. Scriffuit paa Bergenhussz sanctj Sewerinj episcopj aftenn aar etc. mdxxx.

Ether nadis willige

Eske Bille.

Psa et indlagt Stykke Papir:

Kiere herre werdis ether nade att wiide att ieg sender ether nade en tenne Hamborg ell icke for nogenn gaffue menn for en goedt wilge oc tiill en kienthenissze. Sammeledis szender myn hostrue ether nade en fierdell met rødder: j tenne szylthede walnyder oc j tønne sylthede kiirszeber bedindis ether nade ydmygeligenn oc gierne att ether (nade) icke well forszmaa liidith. Ther som ieg kunde foith mere skibs rom wilde ieg gierne haffue szentt ether meere ctc.

Udskrift: Verduge och werdugte fader mett gudt och herre her Olufi erchebiscop wdj Trondem oc pawelig sædis legate ydmygeligenn sennendis thette breff.

Bagpaa: Esche Byldis breff lydendis ath her Winc. ær ycke wel tiil friidz at han fic ycke renthen aff Jempteland.

(1) Tilskrevet over Linien.

To Legrettemend kundgjöre, at Orm Thoressön og hans Hustru Ragnkill Hjarrandsdatter solgte 1 Markebol i Midthvet samt Ödegaarden Landsverk i Heglands Sogn (Moland) til Thorger Gredgardssön og oppebar 12 Kyrlag i Betaling.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Af de 2 Segl mangler No. 2 (Jfr. Dipl. Norv. I No. 857 og III No. 1115).

667. Uden Dag 1530. [Moland].

Oilom monnom them som thetta bref se eller høre sender Germwnder Torgilzson Bergwlfuer Helgeson lagrettes men qued gudis

coc sine at mitt varvm j his sagum oc hørdum a ordh oc hander bandh the (ra) j mellum Orm Thoreson ok Torger Gredgardzson med the skylorde at Orm ffornd selde Torger Gredgardzson j mark boll i Midatwet oc en ede gardh som hether Landzverk i Heglansokn alt fritt oc ffrelst firi horiom manne oc allum loglighum agangom med lutum oc lunnindum som ther til lyger eller legit hafuer j fra ffonno oc nio vtan gardz oc jnnan med fiske oc ffygle oc alle vedesteder jtem j fra Orm Toreson oc R(a)gnilde Hye(r)andz dotter egin kons hans ty Orm ær fwller oc loglige vmbodz man kono sinne firnd Ragnildo. jtem kendis oc Ormer firder at han hafde opboritt af Torger xii kyrlagh i godum bogildum peningum oc tha var loket firste sall oc senste oc all ther j mellum som j kop thera kom *oc all ther j mellum oc ytter mere j saningh trikkium mitt okor jusigle firi thetta bref oc quitt thera i mellum anno domini mdxxx.

Bagpaa med samme Haand: jtem bref firi Midatwet vnder Torger til ewerdelighe ego oc hans erwingium oc epterkomandum.

Kong Frederik I underretter Befalingsmanden paa Bergenhus, Esge Bilde, om de Krigerustninger, der foretages i Frisland og England, og som skulle gjælde Norge, hvorfor det paalægges ham at passe nöie paa Slottet.

Efter Orig. p. Papir i dunske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 38).

Brevform; udvendig forseglet.

668.

7 Januar 1531.

Gottorp.

Frederich mett guds naade Danmarcks Wenndis och Gottis koning vdtuold koning till Norge etc.

Wor sennderlig gunst tilfornn. Wij giffue etther tilkiennde att wij heffue forfarett att ther nu schall vdtredis och vdtferdiges till orlog trenne skib vdi Wester Eems vdi Ffreslanndh och tesligist nogle vdi Enngelannd, och rygted gannger at the mett samme skib agthe att indfalle vdi wortt riige Norge och ther nogett att foreffre bekregthe och indthage, dog wede wij icke for wist huortt eller vdi huat maade samme skib wdtredis och vdtferdigis. Thij betthe wij etther kierligenn attj wille tenncke till och paa thed aller flitigeste att lade haffue god agtinge paa wortt slott Bergennhus saa thed etther icke affraskis eller affsligis, som i wide oss riigett och etther selff magt paa ligger, Her wij oss wisseligenn till forlade, thij lader etther her vtindenn flitigenn och weluilligenn findis, som wij etther fuldkomeligen tiltro, thed wille wij mett sunderlig gunst och naade altid mett etther forskylde och

bekiennde. Befalindis etther gud. Schreffuit paa wortt slott Gottorpp løffuerdagenn nest effther the hillige tre koningers dagh sar etc. mdxxxj.° vnnder wortt signnett.

Udekrift: Oss elskelige Esge Bilde wor mannd read och embitz-mannd paa wort slott Bergennhuessz. vdi hanns frauerelsz slotzfogten ther samesteds.

Brödrene Hr. Holger og Hr. Trud Ulfstand underrette sin Fætter Esge Bilde om, at Kong Christiern II.s forventede Anfald paa hans forrige Riger neppe vil finde Sted i dette Aar, da Keiseren (Karl V) har tilskrevet Kong Frederik I og brugt Titelen "Konge af Danmark" samt anmodet ham om Hjælp mod Tyrkerne, som denne ogsaa har tilsagtham, hvis han kan sikre ham mod Anfald af Kong Christiern; de berette derhos om Lutheriets Fremgang, om nogle danske Len og om Hr. Henrik Aagessön (Spærres) Dåd.

Efter Orig. p. Papir i danske Gebeimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 40).

Brevform; udvendig forseglet med 2 Segl (Ulfstands Vanben).

669. 14 Mai 1531. Horstol?

Wenl(i)g ke helssen nw och altyd forsentth metth wor herre. Kyære Esghe Bylle [fadhersøsthersøn¹ och søndherlig godhe wen tacke wii etther ke fore alth gotth som y oss benisth haffue hwy(l)ckith wii ke och gerne forskyldhe vell v hwess modhe [wy2 som wii kundhe wære etther tyl vyllie och tyl godhe som vii etther v alle modhe plyctig ere. Kyære Esghe haffue vii alth thette ganske aar hatth fare tydingher atth entthen y eller vii skulde blyffuit fare segt aff kong Krestiern metth mackt the haffue vii nw en troo ther poo atth esther som lelighetdhen seg nw begiffuer att vii foe wel fred y thette ar thii atth Torcken hand farstercker seg metth otthe moel hundhretwssend mend och actther seg ind y Tysland och keesseren haffuer forscreffuit alle krestne førsthe om hielp och bystand emod hannom. Haffue vii [oc3 farfareth [at3 Torcken skal fare wydhe seg metth nogle aff thee [krestne2 [Tyske³ førsthe som keesseren skal inghen hielp faa aff och moy wydhe fare sentth kesseren haffuer och screffuit wor nadighe herre tyl om hielp emod Tercken och haffuer hand nw v synd scriffuelsse giffuith wor nadighe herre synd retthe tytell fare konig y Danmarck etc. keesseren(s) budt kom tyl wor nadighe herre om afthennen strax om *mordhennen bleff hand aff ferdig yghen och feck swo fare swar ther som keesseren will fare seecker wor nadighe herre thet atth hand eller hans farwantth skall yoke fore noghen feeydhe ind po wor nodighe herres landhe eller førsthendomme tha wel wor nadighe herre gerne gere hannom bystand eller hielp alth hans nadhe mweligt kand wære och

haffuer her Mogens Gyee Kalenburg och Knud Persen Nykieffwyngh her Holger Holgerssen Skyffwehuss och thette lutthery spreer seg ganske saare her y ryghet gwd rodhe thet wel hwad endhe thet vel thaghe och swo haffuer etther gamle godhe wen her Henrick Ogessen sawg(t) alle syne gode wenner gode natth och er faren atth sytth færne ryghe gwd giffue wii fyndhe hannom y hyemmeryghe. Kyære Esghe gwd giffue atth lelighetdhen kundhe swo giffue seg efther etthers vyllye atth y vore her y Danmarck hoss oss tha kundhe vii end stundhom haffue hielp och trøsth aff etther och v aff oss ydhermere end vii nw kundhe gøre hwar andhre. Kyære Esge vydhe y noghet wii kundhe bestelle fare etther her hyemme y etthers frauærelsse tyl gode ther skulle y aldellis fore ladhe etther tyl och [altida rodhe och byudhe offuer oss som offuer etther kiære fadher søsthersener screffuit y [Horsses2 Horstoell [xx2 xiiij daghen y Maye monetth anno dominj mdxxxj.

Gøre vel och syer etther hosfrve och børn manghe tussend gode netther.

Holger
Vistand
Thruid
Vistand

Udekrift: Erlig och welburdig mandt Esghe Bylle heffultzmandt po Berghenhuss syn kere modherbrodhersen ke sendis thette breff. — Jesus.

(1) Rettet fra det rigtige: moerbrodhersøn. — (2) Igjen udslettet. — (2) Tilskrevet over Linien.

Erkebiskop Olaf af Throudbjem meddeler Esge Bilde, Hövedsmand paa. Bergenhus, at han 16 April modtog Kong Frederik I.s Indkaldelse til en Herredag i Kjöbenhavn ved St. Hansdags Tid, men medens han traf Forberedelser hertil, opstod der 5 Mai en stor Ildebrand, der lagde næsten hele Byen i Aske, og som umuliggjorde hans Bortreise, hvorfor han beder Esge at undskylde ham hos Kongen og samtykker i, hvad det norske Rigsraad maatte beslutte; han udtaler Önsket om længere Varsel til Herredagene, fraraader at udvide Hansestædernes Privilegier, beklager Hamborgernes Forlening med Island og Færöerne samt Tabet af Viken og de Skotske Öer, omtaler Nöden i det nordlige Sverige, Jörgen Stenssöns Bemægtigelse af Kastellekloster etc.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimeerkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 41. a). Brevform; udv. forseglet. (Jfr. m. en anden Orig. ibid. No. 41 b. med samme Haand og Forsegling, hvorfra Varianterne).

19 Mai 1531.

Throndhjem.

Olauus dei gracia archiepiscopus Nidrosiensis et apostolice sedis legatus.

Premissa amicabili salutacione cum nostro sincero fauore. kære Eske besynderlig gode wen tackæ wii eder kerligen ffor all ære dygd och mygid gott som i ess och wore bewist haffwæ och besynderligæ ffor trest och bystand som i bewistæ Jon Teistæ Hans Brichsen och fflere wore tienere som nw wore i Bergen. Tesligest tacke wii och eders kære hussfrwe ffor ære dygd skenck och sending som hwn oss sent och bewist haffwer hwicked wii med eder bande och begges eders kerligen och gerne fforskylde wille.

Fframdeldes kære Eskæ giffwe wii eder kerligen tillkenne ath synnedagen nest efther passke fingge wii wor kæreste naadugeste herres skriffwelsæ med hans naades ridesmos(v)en lydendes ath wii skulde besegn that herremede som bersamed ar och stonde skall i Kebenhaffn sancti Joannis midsummers tiid nest kommendes som erlig wælbørdig mand och streng ridder hær Nils Lycke aff¹ wor kæreste nandugeste herres befaling widere gast oss ther om till kennæ. Skrestwe wii the hans neede for swar med same H. N. ridesmos(v)en thet wii wisseligen till same herremede komme wilde och thet same tilsade wii her Nils Lycke pas H. N. wegnnæ och war thet wor ffulle ackt och mening ath wii wilde haffwe besegt same herremede beredendes oss ther vppas med kost skib och ffiltslie etc. Kære Eske som wii mest beredde oss wort hær wade eld løss fredagen nest efther helge kors dag inpentionis och brand tha sancte Oluffz domkirke baade vden och innen med hwes som wdi henne war och tesligest all byn med alle kirker och kløster Sortebrøder allene vndentaget, then alzwoldugeste gud bedre hwar sin motegong och skade. Ty nødes wiis ath offwergeffwe same reise vppaa thet ath vii med thet allerffyrste mwe komme same kirke vnder tagh igen som hwn haffwer snarlige behooft saa fframpt hwn skall ey [fforffalle³ i grwnd ty muren war ganske fforlasen och skrøpelig aff the tre gongger som hwn haffwer brunnid till fførnæ och nw halffwe mere ær aff thenne brand, och kost och fittalie som wii hade ackttet oss till thenne reisæ wordæ wii nw bruke till same kirkes bygning och skipte i bland wortt elskelige capittell och Ther fore keere Eske bede wii eder andre som altt theres mistæ. kerligen ati wille som wor ffulkommeligæ gode tro och loffwæ ær till eder i thenne kirkens iammerlig och ynckelig skade och ffald och wor store sorg och bekwmmerlsæ gere wor vnskylding och orsegtt ffor

kongs maiestatt wor kæreste naadugeste herre Danmarcks raad och andre hwor som behooff kand geres saa H. N. ey will wende oss thet till vgynst eller mistancke i nogre maade ath wii ey komme till same herremede och ati wilde tale och raame paa same herredag thette fatigæriges och tess inbyggers gagn beste och bestand thet wille wii kerligen och gernæ med eder fforskylde, hwes Nories riges raad paa same herremede wor kæreste naadugeste herre och Nories rigæ til gagn bestæ och bestand handlendes och beslutendes worde thet wille wii gernæ samtycke och ffultgøre.

Kære Eske wore thet ganske nytteligtt at naar som naagen herre dag skulde beraames i Danmarck ath stonde som Nories raad skulde besegæ ath same herredag motte fforskriffwes och fforkyndes hit i [riged4 eit aar eller och paa thet allerminstæ eit halfit aar till fførne ffor theane landzens legligheitt skyld vppaa thet the kwade haffwe tiid ath herede seg till same herredag.

Jtem stear wæll till troende ath the Lybske med the andre Hendzestæder [fforarbedendes worde⁵ pas thette herremede om stadffestelsæ och ydermere privilegier pas theres kebenskaff och handli(n)g i Bergen Oslo och flere stedz hær i [riged landid⁶ till skade och fforderff och wore thet ecke gott eller nytteligtt ath sas skedde.

Jtem that ath the Hamborger haffwe Jshand och Ffærøyer? i ffor-læning ær fatigæ Nories inbyggere [besynderligæs Nordffarer mygid till skade som then vare som ther faller haffwe behooff gud bedre thet hær ær dog nogh sagned i Hietland Orknøy Wiken och then aarligæ rentæ som konggin i Norie skulde haffwe aff konggin i Skotland ffor Sørøyer och Katenes.

Jtem saade nogre bønder aff Herdall som nw hooss oss wore athi Dalernæ⁹ Helsinggeland och ther om kring¹⁰ ær stoor hungger och swit och firycktte the ath mongge skulle geffwe seg aff Swerie naar skogen bliffwer grøn och hiit ind i Norie ath røffwe och stæle hwad thee offwer kwnne kommæ ty landid ær ffult med løst ffolk och hwngger och swit gaar them vppaa. Gud alzwoldugeste beskermæ thette rigæ wæll ffor them och alle andre som thet ont wille.

Jtem then tiid wii sporde kore Eske ath Jøren Steinsen hade weldelige intaget Castelle kløster wid Bahws skreffwe wii wor kæreste naadugeste herre ther till om ath thet hørde sancte Oluffz domkirke till begærendes ath oss motte inthet forffang ther vppas skee, gaff H. N. oss tha ffor swar ath fforme Jøren hade beretted ffor H. N. ath thet war kronens kløster och ther med fich han thet i fforlæning. Ty bede wii eder kerligen ati wille ennw røre thet for wor kærestæ naadugeste

herre ath thet herer gud och sancte Oluffz domkirke till som wii wille bewisse med gode breff och skæll och ther fforuden med konaung Hanses och Danmarckes och Nories rigers raadz doom.

Kære Eske fforlade wii oss ffulkommeligæ till eder ati wille fforffyrdre och bestelle paa wore wegnnæ som i oss loffwed haffwe alle
thee ærende och werff som Jon Teistæ aff wor beffaling gaff eder till
kennæ ty wii fforlade oss till inghen anden om thee ærende och werff
en eder endog ath wore kære medbrødre bysper niddragæ som wii fforhaspes till same herremøde. Ty bede wii eder kerligen ffor then gode
tro och loffwæ som wii haffwe till eder och ffor hwes gott som wii i
fframtiden kwnne med eder fforskylde ath fforde wore ærende ecke
bliffwæ fforsymmed hwes i eder ther vppaa bek(o)stendes worde wille
wii eder thet kerligen och gernæ wederlegge och betale och ehwor wii
kwnne ware eder och eders till wille och kerligheit ther skulle i skiid
finnæ oss wælwillig till. In Christo valete och bede wii eder gernæ
ati wille helse eder kære hussfrwe paa wore wegnne med mongge
gode netter. Ex curia nostra archiepiscopali Nidrosiensi in crastino
ascensionis domini anno eiusdem mdxxxj sub nostro signeto.

Udekrift: Erlig och wælberdig mand Bske Bille heffwidzmand paa Bærenhws wor besynderlig gode wen.

(1) forme tilfôies. — (2) kære Eske tilfôies. — (3) ffalle. (4) landid. — (5) wille fforerbede. — (6) Norie riged. — (7) borte tilfôies. — (8) synderlige. — (9) och tilfôies. — (10) i Swerie tilfôies.

Kong Christiern II medgiver Erkebiskop Gustav Trolle af Upsala en Fölgeog Anbefslings-Skrivelse til de norske Bisper og Prælater og lover ubrödelig at holde, hvad han maatte love eller aftale med dem paa Kongens
Vegne.

Efter Afskrift af en Kopi i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 42 b).

Uden Segl. (Skrevet pas samme Ark som No. 678 nedenfor).

671.

29 Mai 1531.

Lier.

C: 2: R: D: etc.

Oss elskelige werdugiste oc werduge fædre bisper oc prelater wdj wort rige Norige.

Vor synderlige gunst tiilforn. Kiere herrer oc fædre wiider att wij haffue beffalit oc tiilthroett thenne breffuiszere oss elskelige werdigiste fader her Gostæ Trolle erchebisp i Wpsale nogre wore merchelige ærinde tiill ether alle eller huer. besønderlig effter som behoff giøris och effter som (han) ether sielffuer ydermere wnderuisze

ü

kandt. Thij bede wij ether kierligenn attj wille bethro hanom ther wdj lige oc i alle maade som wij personlige ther hoess ether ther tiill stede wore. oc huess som handt wdj szaa maade mett ether paa wore wegne: handler beslutther oc tiilszigindis worder thett wille wij fast oc wbrødeligt holde paa wor kongelige ordt oc gode loffue. beuiszer ether her wdj som wij ether fulkommeligen tiilthro oc wille wij thett mett all kierlighet mett ether alle eller huer serdelis forskiille. Her mett ether gudt beffalindis. Screffuit mett eigenn handt wdj Lire .2:9. Maii aar etc. mdxxxj.

Cristiernn.

Thjostolf Valthiofssön erkjender, at han har solgt 12 Markebol Jord i Dale (Valle, Setersdalen) til Nerid Thorbjörnssön for 13 Mark Guld og 4 Kyrlag i Overgave samt oppebaaret Betalingen.

Efter samt. Vidisse p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Alle 3 Segl mangle.

672. 13 Juni 1531. Eik (Moland).

Thet kennes mitt Ketil Torgerson oc Arne Tyodgerson oc Roalder Solfuason logretismen i Sætersdall quede guds oc sine at mitt herdum at bref war leset med halum oc oskadum jnsiglum sa lwdendes ordh fra ordh som her epter filger

Ffor allum monnom them som thetta bref se eller here kennis jak Tyostolfuer Vadiofson at egh hefuer selt xii mark boll jarder i Dale Neridhe Torbyensson for xiii mark guldsz ffrelst och hemholt firir horiom manne med ollum lutum oc lunindum som ther til lyger eller leget hefuer i fra fonno oc nio vtan gardz oc jnnan fra mer oc minum erwingum ok vnder firden Neride Torbienson oc hans erwinger til ewerdelica ego. kennis egh firder Tyosto(I)f at egh hefuer op boritt fforste peningh oc sydzste oc all ther i mellum var som i kop vort kom oc ytter(mere) hafuer *Neridide iwyr gefuet iiii kyrlag. til mere sanninde oc vitnisbord tha beder egh thesse dandhemen Swenwnger Haluorderson Stenar Ketilson Olwer Peterson Tyosto(I)fuer Peterson Haluorder Gwny oc Olfuer Hergiwlson sworne logrettis men i Telamarken at the henge sin insyg(I)e neden firir thetta bref som giort var a Kek tysdagen nest epter helge lykame (dag) anno dominj mdxxxi.

Kong Frederik I meddeler Esge Bilde, at han har været færhindret fra at besôge den til St. Hansdag panbudne Herredag i Kjötenhaun, men har na udskrevet en ny Herredag i Nyborg til 8 Septbr., hvortil han anmoder Esge om at möde.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 44).

Brevform; udvendig forseglet.

673. 10 Juli 1531. Kjöbenhavn.

Frederiich mett guds naade Danmarckes Wendes oc Gottes konning wdtuoldt konning tiill Norge hertug i Slesuig etc.

Vor senderlige gunst tiilforn. Kiere her Esge som wij ether tiilforn haffue tiilscreffuet att mede wtj *wort stad Kepenhaffn St. Hansze dag mytsommer nest forgangen ther att besege en almyndige herredage oc wij for merckelige aarszage skiildt samme herredage icke besege kunde. Ther fore haffue wij nu forscreffuet en anden almyndig herredage att stande wtj wor kepstedt Nyborrige wor frue dag natiuitatis først kommendes. Thij bethe wij ether kierligen attj vele rette ether epther att beszege szamme herredage oc ther szamme tiidt att dele mett oss ether gode raadt ther mett giøre i oss besenderligen tiill wiillise oc forschiildet gerne. Beffalendes ether gudt. Screffuet vtj Kepenhaffn sanctj Knud konges dag sar etc. mdxxxjo vnder wort sign(e)k.

Udskrift: Oss elskelige Esge Biilde wor mand raadt oc embesmand pas wortt slot Bergenhuss.

Kong Frederik I beder Biskop Mogens af Hammer at udruste en stor Jagt eller et Skib med Folk, Skyts og Proviant for at anvendes mod de Strösers, der ligge under den norske Kyst og plyndre de söfarende.

Efter Orig. p. Papir i danske Gebeimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 46).
Brevform; udvendig forseglet. (Se Dipl. Norv. VIII No. 651).

674. 15 August 1531. Gottorp.

Ffrederich mett gudts naade Danmarcks Wenndis och Gottis konningh vduald koningh till Norge hertugh i Sleszuigh Holstenn Stormaren etc.

Wor sønderlige gunst tillfornn. Kere herre wilder att oss er till widenndis wordett at ther forsancker seg vander wortt riige Norge mange søroffwere och schallcke och ther vdtplustere och tage fran fattuge søefarinde folck huadt the haffue och offuer komme kunde. Thy betthe wij etther kerligenn atj wille rette etther effther att vdtruste en godh stoer jacht eller ett ferdiig skyff mett fetallj folck skytt och alld

andit tilbeheringh och stedtze hollde thet tillstede att mue vdlebe vdj seen nar behoff giøris och neder legge slige schallcke och hollde strømenenn renne. Her mett gere i oss synderligenn till willig och wille thet mett etther kerligenn bekennde och forskyllde. Beffalindis etther gudb. Schreffuitt paa wortt slott Gottorpp wor frue dag assumptionis aar etc. mdxxxj vnnder wortt signett.

Udakrift: Werdige herre mett gud her Mogenns biscop till Hammer wor tro mand och elskelige raadth.

Kong Frederik I befaler Esge Bilde, Embedsmand pan Bergenhus, at beslaglægge alt det Gods i det nordenfjeldske Norge, der tilhörer Hr. Thure Jenssön (af tre Roser), da han opholder sig hos Kongens Uvenner og förer Avindskjold mod hans Riger, samt panlægger hans Tjenere herefter at erlægge de sædvanlige Afgifter til Esge Bilde.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 47).

Med bagpaa trykt Segi.

675. 16 August 1531. Gottorp.

Wii Frederich met gudts nade Danmarcks Wendis och Gottis konungh vdualdt konning till Norge hertug i Slesuig Holstenn Stormernn och Ditmersken greffue vdj Oldenborgh och Delmenhorst giere alle wittherlight at wij haffue nu vdj sanningen formergt och forfaret at her Thure Jensen ridder er nu vdhen riigis hoes wore och riigens vuenner och fiender och fører affwenndskiold emod oss och wore lande och riige thij haffue wij nu befalet och met thette wort opnne breff befale oss elskelige Esgy Bilde wor mand tro read och embitzmannd paa wort slot Bergennhus at hannd paa wore och kronen weignne schall anamme tiill sigh alt thet godts och eyendom som forne her Thure Jensen haffuer vdj wort riige (Norge) nordenfieldts och beholde thet tiill forme wort slot Bergenhus. Thij bethe wij och biude alle tiennerne som paa samme godis boendis och besiddendis ære atj her effther rette ether at suare force wor embitzmannd paa Bergenhus och giere och giffue hanum ethert aarlige landgilde sagerøre gesterie och alt anden rettighedt som i pleige och pligtuge ere atgiere och giffue ethers rette herschap och inghen anden hannd schall ighen holde ether alle och huer serdelis wiid Norgis och sancthe Oluffs lag skell och rett och ey tilstæde atj vforrettis aff noger [maade1 vdj noger maade, forbiudendis her met alle chuo the helst ære eller were kunde forne oss elskelige. Esgy Bilde her emod paa forne godts athindre hindre lade møde platze vmage eller vdj noger maade forfang atgiere vnder wort hylleste och nade. Giffuit pas wort slot Gottorpp otthensdagenn nest effther wor frowe dag assumptionis aer etc. mdxxxj.º Vnder wort signet.

Commissio regie maiestatis propris.

Bagpaa: Esgy Bilde.
(1) Igien udslettet.

Rege Bilde underretter Kong Frederik I om den Forpligtelse, der fra gammel Tid pashviler Kjöbmændene ved Bryggen i Bergen til at holde et godt Orlogsskib til Landets Nytte, hvorom han beder Kongon tilskrive Läbeckerne, medens han selv vil forhandle derom med Raadet; han omtaler derhos 293 Voger Fisk, der har tilhört Hr. Vincents Lange, og som han beder man afkortes i dennes Regnskab, samt Topdals Laxefiske, der nu er henlagt til Bergenhus.

Efter Orig. p. Papir i danske Gebeimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 48). Brevform;
Spor af udvendig Forsegling. (Med Esge Bildes Skrivers Haand).

676. 23 August 1531. Nyborg.

Mynn ydmyge wnderdanlig willige oc plectuge thro thieniste ether nadis konge maitt. altiidt tiilfornn sendt mett wor herre. Kieriste nade herre werdis ether nade att wiide att ieg haffuer forfariith wdj sandhett att kiebmendene pas Bryggenn wdj Bergenn plectug ære effter gammell sedwane att holle ether nade riigith oc thenum sielffue tiill thieniste hielp trest oc bestandt ith gott orlogs skiib som schall ther altiid tiill rede beliggindis wære schade och forderff ther mett att affwerge (om gud forbiude) nogith paa komme och ey ieg wedt andith endt theris privilegier thett sas clarligenn formelde oc wduisze oc besenderligenn wdj slig feide wisze som nu er etc. Thij beder ieg ether nade vdmygeligenn oc gerne att ether nade well werdis tiill att tiilschriffue the Lybsche att the paa ether nadis wegne lade ther holde ith skiib effler som fore er screffuit. Jeg well thett san ther hoess raadit forhandle att the och ther wdindenn schulle lade thenum welvilligena findis mett hues skiib oc iachter som aff stedt kunde komme oc wiille wij ther mett emellom were oc affwerge ether nadis oc riigens schade oc forderff saa langt som i wor formwe macth oc forstandt er som wij oc thesplectuge ære. Kieriste nade herre som ether nadis konge mait. well wittherligt er om the iije wouger flisk vij woger minus som ieg paa ether nadis wegne tog fra en her Vincenc. fogith Oluff Ysacssen etc. war her Vincenc. aff meg begierindis siiden wij forligte bliffue att ieg schulde were hanum behielpelig tiill ether nade att ether nade wilde werdis tiill att wnde hanum ether nadis quittants ther paa saa thett

motte forkorthet bliffue wdj nogenn the aff giiffter som han ether nade giiffue tha effter thij ieg haffuer then opaa ether nadis wegne opboriith oc igenn paa ether nadis wegne wdgiiffuit effter som myne regiister oc regenscab som ieg mester Anders Glob forantwordit haffuer ytthermere forclare oc wduisze beder ieg ether nade ydınygeligenn oc gierne att ether nade well werdis tiill att wnde oc giiffue hanum samme quitlantz paa forne iije voger fiisk vij wouger minus att thett maae mett hanum affregnith bliffue effter som foreschreffuit staaer. Kieriste nade herre j gaar kom meg tiilhande ether nadis breff oc schriffuelsze att ieg scall anamme tiill Bergenhus thett ether nadis oc kronens laxefiiskiith Topdall huilchett ieg mett ald ydmyg forthieniste forthiene och forskylle well aff ald myn macht oc formwe som jeg myn kiæriste nade herre oc konning thesplectug er oc well ieg rette meg effter samme ether nadis schriffuelsze att for skicke ther aff tiill ether nade sielffuer oc sammeledis tiill Kiebuenhaffnn effter som seduanligt haffuer werith. Ether nadis k: m: her mett then aldmeetigste gudt beffalindis tiill ewiig tiidt. Schreffuith wdj Nyborg sancti Bartholomej afftenn gar etc. mdxxxj.

Ether nadis k: m:

thro thienere

Eske

Bille.

Udskrift: Hoigborenn første oc meetug herre her Freidriich mett guts nade Danmarchs Vendis oc Gottis konning wduald konning tiill Norge hertug wdj Slesuig Holsten etc. greffue wdj Oldenborg och Delmenhorst myn kieriste nadige herre ydmygeligen etc.

Bagpaa med Kantsleren Nicolaus Görtzes Haand: Han ville vere huor k. mt. ville hafue. Hans gart vor brend. H. N. ville vide hans beste. liifsbref pa thii leen. iije minus vj woger rodsker beregnet her vdy for vje marck.

iiijc xiij marck Jngebret(?) Trundsønn je marck. om atuere til freds om thet forligels pa Esgis vegne.

> Kong Christiern II tillader Jan Heinrichsen og Meinhart Jansen, hvom Libbeckerne have tilföiet Tab, at angribe Kongens Frender tillands og tilvands og at dele sit Bytte i hans Riger og Lande samt anbefaler dem til sine Venner og Tilhængere.

Ester Orig.-Udkast p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3530). Helark; uden Segl. (Jfr. J. Fr. Sick, Nogle Bidr. t. Chr. II.s Hist. S. 85-86 samt Dipl. Norv. VII No. 692-94 og VIII No. 671, 678, 680).

677. [Sommeren eller Hösten 1531?] [Holland?]

Wir Cristiern etc. bekennen vnnd thun kunth jedermeniglich mit diesem vnserm offen brieff nachdem gegenwertige vnsere besondere liebe Johann Hainrichsen vnnd Mainhart [Jensen! verganngner zeytt inn vnsern dinsten von vnsern feynden [als den von Lubeck vnd jren anhengern zwever schyff2 nyedergeworffen [beraubt3 vnnd aller jrer hab vand gueter (vauerschult³ (benomen² beraubt worden, sind wir vadertheniger clag nach durch sye ferner [demuttiglichen2 ersucht vnnd angelangt worden inen zw rettung ires erlytten schadens gnediglichen wiederumb vff vnsere feynde beds zw land vnd wasser jnn vnserm namen raub angryff nahm [vnnd3 thath vnd vfhalt zwerlauben das wir jnen also in gnaden zugesagett vnd verhhlaylssen [gere³ zwsagen vnd verhayssen jnen solches hiemit jn crafft vnd macht ditz brieffz nemblich des sie vff alle vnsere feinde beds zw land vnd wasser jnn vnserm nomen rayssen zyehen strayffen schyffen segeln vnd vffhalt nemen mogen auch dasselbe so sie von inen erlangen inn allen vnsern reychen landen stetten flecken obrikaytten vand gebiethen frey sicher vhelich vanuerhindert peutthen parten vnd taylen nach jrem selbs willen vnnd wolgefallen etc. Jst derhalben an alle [die jhenigen3 [vnd jtzliche2 gaystliche vnnd weltliche hern churfursten fursten bischouen prelathen grauen freyen hern rytter knecht haubtlinch ambtleuth vogt [zoler3 schulthaysz burgermayster [vnd3 rathmann vnd gemaynden der lannd stett flecken vnnd gebyeth so [jizt1 jnn vnsern dinsten [vnsere vnnderthan2 vnnd [die 1 vmb vnserntwegen thun vnnd lassen wollen vnser freuntlich bith gunstig vnnd gnedig synnen [vnnd3 begern vnd ernstern beuelh [jr wolles das jr obberurte Johannem Hainrichsen vnnd Mainhart Jensen jn angetzaygten jrem furnemen [wieder³ [zur krenkung² vnserer fynndt vngehindert [vnd1 vnaufgehalten durch keynen vnd ob sie was von vnsern feinden erlangten dasselb wie gedacht peuthen parten vnnd taylen lassen [daran8 auch vmb vnsern willen jn jren anlygen so sie euch darumb ersuchen vnnd anlangen wurden gnad gunst furdrung vnnd gueten willen beweysen daran beschicht vnns von einem jeden zuuerlassene gesellege maynung das wiedervmb nach standt vnd wesen eines jeden zuuerschulden zuuerglychen inn gnaden und allem gueten zuerkennen synd wir genavgt. Datum.

⁽¹⁾ Tilskrevet over Linien. — (3) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hid. — (4) Fra [igjen udslettet.

Erkebiskop Olaf af Throndhjem beder Esge Bilde om Raad i Anledning af Erkebiskop Gustav Trolles Ankomst med Brev fra Kong Christiern II, hvoraf Afskrift oversendes; han bar taget en Forpligtelse af Erkebiskop Gustav om at forblive i Throndhjem og intet foretage til Kong Christierns Fordel, men antager ikke at burde udlevere ham, en viet Erkebiskop, ligesom en Lægmand til Kong Frederik.

Efter Afskr. (m. Esge Bildes Skrivers Haand) i danske Gebeimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6. No. 42. a), Uden Segl. (Jfr. Dipl. Norv. VII No. 690).

678. 7 Septi

7 Septbr. 1531. Stenviksholm.

Olauus dei gracia archiepiscopus Nidrosiensis et apostolice sedis legatus.

l'remissa amicabili salutacione cum nostro sincero fauore. Kiere Eske besønderlige gode weenn tacke wij ether kierligen oc gierne fore all ære oc dygdt som i oss oc wore altiidt mangfollelige beuist haffue oc besønderligen fore the diigdelige welgierninger oc kierlighet som i oss begiste mett ether gode ordt oc tale for Danmarckis raadt oc andensteds paa thett herremøde som stoedt i Kiøbnehaffn som werduge fædre bisper aff Staffuanger oc Oslo oss baffue giffuit tiill kiende i theris scriffuelsze for huilchit wij ether høgeligenn oc gierne betacke oc wille wij thett kerligenn mett ether som mett wor gode thro weenn forskiilde. Framdelis kiere Eske giffue wij ether kierligenn tiill kiende att nogre faa dage effter sancte Oluffs dag kom werdugiste fader erchebisp Giostaff tiill Wpsall hiidt tiill Trondem sielff tredie offuer landt oc offter thij wij wore icke sielffue ther tiill steede tog han leigde aff wor kiegemester begierindis att wære oss tiill ordz. The wij nogre dage ther effter komme hanom till talss frambar han ith høigborne førstis konung Cristiernss credentze breff tiill alle bisper oc prelater wdj Norgie lydindis ordt fra ordt som thenne indluchte copie indeholler oc sagde han szeg haffue i beffaling att handle szaa mett Norgis prelater att the schulle afftræde fra høigboren første ocherre her Prederiic mett guds nade Danmarckis Wendis oc Gottis konung wdwald konung tiill Norge hertug i Sleszuig etc. wor kieriste nadigiste herre oc indtiill konung Cristern igenn som han sade theris retthe herre oc konung att were saa frampt att the theris oc menige Norgis indbiiggere ey wille bliffue ther offuer forderffuit oc effter thij szaadantt ærinde oc werff war wor kieriste nadigiste herre wnder øgenn toge wij en beplicthelsze aff forne erchebisp Gøstaff szaa han scall bliffue her tiill stæde oc inthet handle wdj then befaling han haffuer huerchen mett ordt eller scriffuelsze: haffde han wærit ein legmandt tha wille wij haffue skicket hanom till wor kieriste nadigiste herre konung Frederich men effter

han er ein wigdt erchebisp wille wij holle hanom her tiill stæde sa lenge wij raade mett ether paa wor kieriste nadigiste herris wegne oc thesligist mett werduge fædre bisper aff Staffuanger: Bergenn oc flere Thij bede wij ether kerligen kiere Bske atti wille Norgis rigis readt. skiiffle ether gode raad mett oss huorledis wij schulle framdelis skiicke oss mett hanom szaa oss kunde wære forswarligt først for gudt i hemmerige: wor helligiste fader pawenn: wor kieriste nadigiste herre konung Frederic oc sziiden for huer cristen menniske: lade wij hanom fare the befrechte wij att wij fas ther tilltall fore aff wor kieriste nadigiste herre. Thett wij oc som ære ein kiirchens persone schulle antworde ein wigdt erchebisp i hans wwænners hender wiide wij icke om thett stode oss well, haffuer forde erchebisp Gøstaff nw i mange aar ledit stoer sorg møde oc modgang saa huer maa yncke seg offer hanss bedreffuelsze tha wij toge forne beplictelsze aff hanom gaff han thet fore att han war ith sendebudt oc meinthe ther fore att were frij, formercke wij well att armodt oc fattigdom haffuer megit woldit thett han haffuer giffuit szeg hiidt saa han icke haffuer hafft i Westerlanden ther han kunde haffue holdit szeg aff. Kiere Bske deler ether gode raadt mett oss her wdj ther bede wij ether kierlige om, ehow wij kunde wære ether tiill wilge och kierlighet ther schulle i aliid finde oss weluillig tiill. In Christo valete oc helszer ether kiere hussfrue mett mange gode nætther paa wore wegne. Ex Steinwicholm is vigilia nativitatis Marie anno domini mdxxxi sub nostro signeto.

Udskrift: Erlig oc welburdig mand Eske Bille hoffuitzmandt par Bergenhuss wor besønderlig gode weenn.

(1) Se ovenfor No. 671.

Fru Anne Rud tilskriver sin Svigersön Esge Bilde angaaende forskjelligeprivate Sager og udtaler Formodning om, at Kong Christiern II vil angule Norge, da han ingen Ryttere har, og meddeler ham Rygterne om, at Erkebiskop Gustav Trolle og Hr. Thure Jenssön (af tre Roser) skulle være i Throndhjem, samt at Erkebiskop Olaf i den forlöbne Sommer skal have været i Holland, hvilket hun dog ikke kan tro.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 49).
Brevform; udvendig forseglet.

679. 24 Septbr. 1531. Vallen.

Moy wiide kerre søn ter jeg kom herre tel Vallyn sendagen ther nest efter fyck ieg ederss broderss her Mogensyss scriiffuellsse till eder thet brød ieg op forty ieg viiste icke heller eder loo macte ter poo eller ey oc sender ieg eder samme breff enden y thette herre, oc thette er the vessyste tyende ieg haffuer hørt oc engen annen tyende er herre en her vor før oc y viide well selluff, huad her mett vnderstades oc roder ieg eder kerre søn atj lade en kyall eller too riide y veyen for eder ty men wed icke huad tyende ther op erre y landiit, kerre son om myn dotter beder ieg eder atj betencke eder vell huad heller y viille tage hynne op mett eder eller sende meg hynne neder igen, ester sodann tyende ganger herre. Kerre son ester ty att konning Crestien haffuer engen resener ta moy viist førlade eder telytt att hand acther seg en y Norgy thet gud forbiide. Moy ocssoo viide att vortt folck er y Helsynborriig och er riiderskapiit ther en nu Jttem tallede ieg mett her Lauris som tente frv Enger wtj Bergen sadee hand for viisse tyende att erchebesp Geste och her Turry Jensen skulle verre y Trondøm, och att erchebespen y Tro(n)dem skulle haffue verriit y Holland thette her sommer hulchit ieg engeless troer, Oc sade hand wtermere att hand sagde eder thet selluff ten dag y forre tell Vorberriig, och screff Iens scredere meg tell att hand kunne icke fao thet je marck aff Dyrrick Gysell y Malmee ssom hand loffuitt eder szoom Iens skulle giiffuitt vdtt poo ederss vegne. her mett eder then alsomectigste gud beffallendes wille y gørre vell oc sye myn dotter gonat oc tencker poo hyniiss helbrede oc hynnis smo børn [oc eder selluff mett som macte poo lyger,1 Scriiffuiit poo Vallen søndag før sancte Michels dag arr mdxxxj.

Anne Rudz datter.

Udskrift: Erlyg oc velbyrdiig mand Eske Bylle høffuiltz mand poo Bergenhuss syn kerre søn ydmiigeliigen sendes thette breff.

1) Fra [tilskrevet under Brevet med Henvisning hid.

Lagrettemændene Helge og Michel Einarssönner kundgjöre, at de have solgt til Thorgrim Halvardssön en Sösterpart i övre Rolag i Mels Sogn i Tinsdal og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Kant af Brevet med Seglene afklippet. En ældre (latinsk?) Skrift sees at være bortskaffet.

680. 7 Oktbr. 1531. Nes (Grandshered).

Ollom mannom them som thetta breff sia ellor høra læsæ sender Helge Bynarson oc Mickell Bynarson sorne lagrettis mend q. g. oc sina kunnigt gørom vy met thetta vort opne breff at vy haffuom met vorom fry vylliom oc velberaadt hugh sold oc affhendet efraa oss oc vorom arffuionge oc till Torgrym Halduordson oc hans arffuionge en søsterdeell

som ær vores rette odall i efstegaarden i Rolagh som er en marcke bool oc lops *lagh i Vestfiorden i Mels sokn paa Tyndsdal belegen. Thet bekende vy met thetta vort opne breff at forne Torgrym haffuer betalt oc forneffuet oss første penningh oc sæneste som i kop vores kom epter vores vilie oc samptycke therfore affhende vy fraa oss oc vore arffuionge forne søsterdell i Rolag voth oc tyert skog oc marck ager oc engh fiske oc fogle vedt oc vedestad inktet vntaget som till ligger eller ligget haffuer fraa forne oc nyæ oc till Torgrym Halduordson och hans arffuiongh till evordelige eyge oc egendom at saa er i sandheden lade vy henge vore indsegte nedenfor thetta vort opne breff som gyffuet oc giord er paa Ness i Grandessherridt loffuerdagen for Calixti pape anno dominj mdxxxj. 1

(1) Synes rettet hertil fra mdlxxj og ikke omvendt.

Kong Frederik I underretter Hr Mogens Gyldenstjerne, Embedsmand paa Agershus, om at Kong Christiern II.s Folk ikke, som Hr. Mogens mener, udgjör 15 å 16000 Mand men kun 4 å 5000, samt at de 2 Oktbr. endnu ikke vare löbne ud fra Holland; da man ikke ved, hvor Anfaldet vil ske, kan Kongen ikke for Tiden sende Hr. Mogens nogen Hjælp, der imidlertid loves, hvis Norge angribes; Kongen önsker Besked om de af Kong Christierns Udsending (Gustav Trolle) til Norge medbragte Breve og sender Hr. Mogens et Brev til Kong Gustav af Sverige, som han efter Omstændighederne kan afsende eller beholde.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 39).

Brevform; udvendig forseglet.

681.

10 Oktbr. 1531.

Gottorp.

Frederich mett gudts naade Danmarcks Wenndis och Gottis koningk etc.

Vor gunst tilfornn. Som tu schriffuer oss tiill ath ther er for tydingh ath koningh Chrestiernn skulde haffue xv eller xvjm landsknegkte forsamblet tiill ath arge ind paa wore lande och riige mett etc. tha giffue wij teg tilkennde att wij vdi sandhedt forfarit haffue ath hand icke haffuer offuer iiij eller vm och som i gaar wor otte dage, wor hand icke end aff lobben. Sameledis som tu och schriffuer oss tiill att wij schulde skicke nogle landsknegktte tydt vdj lanndit, att ligge ther thenne wynther offuer etc. thaa maa tu vide, att wij kunde icke well skille thennom att, effther thij wij wide icke om forne koning Chrestiern will gøre nogen annfald entigen paa Skaane Selannd, Ffiwnn, Jullandt eller paa wore forstendomme och ther som wij fornemme, ath

hand will gore nogen annfald ther paa wortt riige Norge, tha wille wij komme teg och alle andree wore tro vndersatte ther i lanndit till hielp och vndtsetning mett all wor magt och alle wore wenners tilhengere och forwanthis tilhielpinge och affuerge huessz wold och annfald hand ther giørendis worde som oss wore børnn, teg och wort riige magt paa ligger. Tesligiste som tu och schriffuer oss tiill och befrygtter teg att thend enne mand skall wille bruge nogen forrederye ther i landit, than kandt tu well formercke ath wij kunde ingthedt giørre ther tiill pan thenne tiidt, effther som thend leilighedt nu begiffuer seg medhen wij betthe teg att tu haffuer god agtinge och tilsiwnn paa all tingest och forware slottet, saa thet icke bliffuer teg aff sliget eller aff forraskett mett forrederve som tu wedst oss riiget och teg sielff magt pan ligger. Sameledis betthe wij teg att tu bruger all thyn flidt om tu kand offuer komme [nogle1 aff the beskermelsze breffue som thend mand ther vdj boessmandts kleder i landit kommen er indførde, ath tu mett thet første teg stedis budh sender oss nogle aff samme breffue, Tesligiste at tu bruger all thyn flidt och spare ingen vmage om tu kand fornemme huessz samme mands annslagh were kand och hues hand met hans anhenger fornemme och forsettinge were kand och giffue oss thet met aller første tilkende. Som tu och schriffuer oss tiill om the Suennske ath the skulle wille gøre nogen annfald ther paa landit i wynther etc. thea sende wij teg et wort breff som wij haffue tilschreffuit stormegtuge herre her Gotstaff koning tiill Suerich om samme erinde och sende wij teg en copie aff samme breff² och sette thet vdi thyn gode raad och tøcke om teg tøckis got och raadeligt ath were att hand fanger samme wortt breff eller ey och ther som teg tockis thet [icke3 randeligt att were att tu tha skicker hannom samme breff, Ther som thet icke tockis teg randeligt ath were, tha beholdt samme breff hoss teg och bethe wij teg att tu wider och rammer wort gaffn och beste vdi thessze erennde och all andre maade som wij teg fuldkommeligen tilltro och ingthet paa twiffle. Thet wille wij kerligen mett teg bekende. Beffallendis teg gud. Schreffuit pas wortt slott Gottorp tiisdagen nest effther sancti Dionisij dag aar etc. mdxxxj vnder wort signnet.

Udskrift: Oss elskelige her Mogens Gyllenstiern ridder wor tro mand tiener och embitzmand paa wortt slott Aggershussz.

Bagpaa: at k. C. woricke afløben met tet falck, oc ieg skulle blyffe wntset om her noget pakom.

⁽¹⁾ Tilskrevet over Linien.. — (2) Se Dipl. Norv. V No. 1068. — (3) Igjen udslettet.

(Erkebiskop Gustav Trolle) forklarer (Erkebiskop Olaf af Throndhjem) de Vanskeligheder og Farer, han vilde være udsat for, hvis han skulde reise overland gjennem Norge nu, da hans Nærværelse her er bekjendt; han beder derfor Erkebiskop Olaf, hvis han ikke vil beholde ham hos sig, at skaffe ham et rustet Skib, hvormed han kan opsöge Kong Christiera II, som han sikkert tror er kommen eller vil ankomme til Norge i de nærmeste Dage.

Efter Orig. eller Orig.-Udkast p. Papir (med Gustav Trolles Haand) i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 4002). Helsrk uden Forsegling; har ligget i Brev eller Convolut. (Trykt i Allens Breve og Aktstykker S. 612—15).

682. [Sept.—Okt. 1531.] [Throndhjem?]

Jtem ofuer landt træster jagk migk jngelunde, for den skyld, at ofuer alt landet ær rygkthe at jagk ær [thit¹ i landet, ther fore skal jagk holle til hadt at alle fogder ock læntzmæn hafue strengelegenn befalningk, att grandelegenn til sehe vtj alle hafuer ock læn, huadt folck jnd ock vtt farer, ock genom landen. ther [for¹ som jagk ofuer landt skulle drage, for sadane fare som foruit staër, tha moste jagk [til¹ holle migk til fields ock skoge, huilket nu [ecke¹ omb stunder ecke ske kan for sne, regn, slag, ock vueder som nu alle foruentendes ær. ær ock denne landt bruden landt, mett field, fiorder, ock sundt, skal man holle til hadt at the ære alle besethne for migk. Jagk hade i sommers stoër fare ock plats at komme ofuer fiorder ock sundt ther jnthet rygkthe var omb migk. Huadt nu skal vare, kan man vell betencke efther rygkthet ær ofuer ganske landet omb migk.

Jtem til Agdesyde hæden ofuer landt belræster jagk migk ecke, for thy at her Magns Gyllenn stierne kan vel gisse thet jagk vil ther sæge esther k. matta skyb ock folck, ther fore skal man holle til hadt at hans fogder ock læntzmæn, ther hardelege [ackth¹ ackt paō gefue, huadt folck vnder Agde syde vtj hafuue, vp ock vtt, i landet vancke.

Jtemm ther jagk gasue migk ofuer [landt,2 som jagk ecke betræster vtj noger mode, tha kan jagk ecke komme til skybs i nogenn hasn, for denne skyld, att læntzmæn ock fogder blisue vel tilsehendes huadt solck kæbmænts skyb jnd ock vtt fare i landet. Ock ther som ecke æn sadantt vare tha thage ecke kæbmæntz skyb [ecke² gerne obekentt [folk¹ folck jnd, the fruckthe altit [at the¹ ther fore at kome af theres handell, thenom til stoër skade, serdeles cum tempore bellj omnia sint suspitionum plena. ther [fære² huar som jagk [huar¹ saō fore ock sægkthe saō kringom landen tha komme jagk vist omb, ock saō mange mett migk vare.

Jtemm kære herre broder ther som eder nade mener sigk ecke kan beholle migk hos sigk til k. matts vor kæreste naduge herres til-

kommelse (huilket migk inthett pao tuifler at hans k. matts folck en part pa denne dagk hær vnder landet ære ock the andre *suartt efther komendes [vorder1 ære) for thenn fruckt ock fare eder nade ock sine kan paö henge aff Danmarck doctore Vincentio, Niels Lycke, Eske Bylle, Gæstaf, etc., for min hær vphellelse skyld etc. saö kære herre broder gefuer keyserlegk ock k. matte eder nade thenn throë ock lofuenn att eder nade tilsteder theres senninge budt migk ock mine, ecke annedt att ske, æn thett som christelegedt ær, jure gentium legatj sunt sacrosancti, hoc est, inuiolabiles, thet samme finnes ock vtj gudts lagk thett nye ock gamble testament. Turcher, Sarazener, Tather, ock Rysser holledt ock saö. Tilstunder ock nu then tidt paö söredt, at the Danske lede vel blifue eder nade then i ære. Doctor Vincentius, Niels Lycke, Eske Bylle, thenomm faër eder nade altidt gode raëd til, Gostaf Ericksenn hafuer nogk hemme att gære fær sin egen dær, kan ock gudt gefue, att ther som han ville att sende hær jnd en forlarenn skalcka hoëp, att the blifue behindret, thet ær mygedt i at [seigie tenck1 seigie att falle saö ind i fremmede landt. Han skal ock holle til hadt, at ther som hann ock hans anhengere finge hær ett [eder¹ nederlagk, att mange han nu ecke tiltroër ville tha vell læde gaö vedt sigk, huadt the mentte hanom. Landett vpreser han aldriigk sigk tilgode ock gangn.

Jtemm kære herre broder hafuer jagk ock [thenne¹ then throë ock lofuenn til eder nade, at ther som jagk komenn vare til eder vtj mitt egedt nafnn, som jagk nu ær medt keyserlegk matts radt ville ock vidskab, vtsentt af k. matt vor kæreste naduge herre til eders nade, att eder nade for thenn verdugeste ordenn oss bade gudt hafuer til ropett, ecke antvorder migk vtj fiendernes hender, heller tilstedde vtj saö mode nogedt paö migk heller mine ske annet æn thet [so¹ christelegedt ær.

Jtemm ther som eder nade kan beholle migk hos sigk fram til vij foraöredt til medifaste, tha kan eder nade mett skyb forskycke migk igenn til k. matt vor kæreste naduge herre, ther som eder nade tuifuel paö hade, att k. matt ecke færre komme skole, Man migk tuifler jnthett paö att hans k. matt jo ær hær nu paö denne dagk hær vnder landett, Da kan jagk færre æn eders nades fiender rede blifue, faë thenom annett att gære fær theres dær, saö at the skole glæmme eder nade. Hær for jnnenn, met gudts hielp, kunne the jntthett att [skycke¹ skicke heller skaffe. Ther som eder nade ecke betræster sigk saö lenge beholle migk hos sigk, tha ær min kerlegenn bæn at eder nade vil vij tide, for thenn store throë k. matt vor kæreste naduge herre, jagk, ock huar erlegk mand setther til eder nade, medt thet alle forste hielpe migk til siæs medt en af eder nades krafuele skyb, medt xxx karle, met

skytt [ock1 krutt ock fetalie, at vpsæge k. matte vor kæreste naduge herres skyb ock folck. for all thenn vade ock skade skybett kan pa hende vil jagk fore sta, paō k. matts vor kæreste naduge herres vegne. Thenn karll befalningk hafuer ofuer skybet ock folkket, eder nade ville ock hanom medt migk thet self befale, thet eder nade kan nu [pao1 [vtj thette sinne³ astadt komme paö sin domkerkes vegne, at lefre ock antvarde thet k. matt vor kæreste naduge herre. Jagk skal gære eder nade ock eder nades domkerke, esther k. matts vor kæreste naduge herres commissie ock articler, ock sao pa mine [vegne eg vegne1 ock min kerkes ock stigkts vegne, all then foruarningk eder nade begerendes ær. Thet jagk nu saö strax thette self, sa medt migk begerer, ær sagenn, att jagk vett at k. matt vor kæreste naduge herre thett storlegenn behof hafuer, til sitt krigsfolck. Huar som sao ecke ær, tha skal thenn karll, eder nade thett forme self sao gott igenn at fære. thette lofuer ock tilseger jagk eder nade paö k. matts vor kæreste naduge herres vegne.

(1) Fra [igjen udslettet. — (2) Fra [tilskrevet over Linien. — (5) Fra [tilskrevet under Brevet med Henvisning hertil.

Kong Gustav I beder Hr. Mogens Gyldenstjerne, Hövedsmand paa Akershus, at söge at forhindre de Udsendinge, som fra Norge, og navalig fra Bisperne, komme ind i Sverige, fra at medföre Oprörsbreve, hvilket strider mod Overenskomsterne mellem Rigerne, og begjærer derhos Underretning om Kong Christiern II.s Foretagender.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 50).

Brevform; udvendig forseglet.

683.

23 Novbr. 1531.

Upsala.

Gøstaff met gudz nåde Suerigis och Gotis etc. konungh.

Wår synnerlig gunst tilforende etc. käre her Måns wij giffua eder tilkenna att oss skeer stort förtret aff somblige, besynnerlige aff bisperne ther j Norige huilke ther mong bud och breff skicka her jn j wårt rike Suerige, mett huilke the wilia göre oss olydduge vndersater j somblige landzender, lata wij oss tyckie att thet endels skeer emott thet forbund som tesze trij rike emellam giord är. År ther före wår kerlig begeren till eder atj wele haffue ther eth vpseende vppå och huar j thet bekomma kunne bethaga them sådana theris scriffuelsze och atj wele giffue oss tilkenna huad tidende j førnimmandis worde aff konung Chrijstiernn och hans partij, thet wij altid gerna met eder før-

699

skulla wele. Gud eder hermet befalendis. Aff war stad Vpsala sanctj Clemetz dag anno etc. 1531 vnder wart secreth.

Udskrift: Erlig wälbördig och strenge riddere her Måns Gyllenestierne höffuidzman på Akerszhuss gunstelige.

Hr. Mogens Gyldenstjerne, Hövedsmand paa Akershus, erkjender, at han med Kong Christiern II har afsluttet en Stilstand, der skal vare til Midfaste (7 Marts) 1532, i hvilken Tid Hr. Mogens intet skal foretage i Lenet eller Landet til Kong Christierus Skade eller befæste og forsyne Slottet uden dennes Samtykke; derimod man han sende Kong Frederik I et Bud om Undsætning, og hvis denne ikke indtræffer inden den fastsatte Tid, skal han overgive Slottet til Kong Christiern eller dennes Fuldmægtig.

Efter Orig. p. Papir i danske Gebeimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 51).

Med paatrykt Segl.

684. 23 Novbr. 1531. Akershus.

Jeg Mogenns Giildenstern rither oc høffizmand paa Agershus aff befalinge hogborne første oc herre her Ffrederich mett gudts nade Danmarcks Wendis oc Gottis konning, wduold konning till Norge hertug i Slesswiig oc Holsten etc. myn keriste nade herre bekender mett thette mitt obne breff at ieg haffuer giortt mett hogborne første konning Crestiern Danmarcks Sueriigis Norgis konning etc. oc alle hans en frij feligh secker dagh till mitfaste nu først kommendis oc will wedh myn ære oc redelighet holde same dagh oc tiidt for [w]den ald bedragh oc argelisth wed thesse efftherschreffne puncther fførst att ald thend skade oc farlighedt som nu aff begghe parttene skedt er wij thenne kriigis handell aff begis wore folck, skall wære en afftalen sagh paa bodhe siider oc skulle nu paa bodhe siider holdhe forne frii feyglighe dag till mitfaste først kommendis, Fframdelis att ieg eller nogen aff myne skulle ey nogett befatte segh mett Agershws leenn, eller almwge och inthett helder handelle mett nogen aff Norgis indbyggere, geystligh eller werdtzligh som kand wære forne hogborne første konning Crestiern till hinder, och skall ieg inthett bygge: befeste eller bespiisze slottet her forindhen, end som thet nu er, ey heldher att bestercke mett folck, wdhen koningliige maiestadts konning Crestierns wilige oc samtycke, att ieg inthet skall handelle eller handelle ladhe her i landett konninglige maiestat: konning Crestiern wtj modt hiemmelig eller obenbare i nogre maade, men siddhe stille her wedh slottet, att ieg inthet heldher skall handelle eller handdelle ladhe mett nogenne aff konninglige mts konning Crestierns thiener hans nade emodt, jcke heldher aname nogen

700 1531.

aff thennom till meg thett wære seg hwo som helst, wdhen konninglige mu konning Crestierns samtycke, thessligeste skall oc wære mett
alle forschreffne artickelle, men ieg maa sendhe budh till hogborne første
konninglige maies[ta]t konning Ffrederich myn keriste nade herre, her
for indhen om hielpp oc vndsetningh oc ieg ther paa fonger suar igen
om hans nade meg vndsette will indhen forschreffne mitfaste, ther som
saa skeer: att ieg icke fonger vndsetninge: indhen forne dagh skall ieg
strax ther effther opgiffue konninglige maiestatt konning Crestiern
slottet: eller ehwo hand till skicker i hans fraawærelsse: for vdhen ald
forhindher lenger opholdelsse eller argelisth vdj noger maade som konninglige maiestat konning Crestierns gienbreff megh giffuett oc nogsom
forklarer. Till sandhedt trøcker ieg mitt indszegell neden paa thette
breff. Datum Agershws xxiij dag Nouembris anno etc. mdxxxj:

Egenhændigt: Tette mit bref som tet screffuet er i alle arttyckel bekender ieg met myn egen handskryft Mogens Gildensterne ritter.

Bagpaa: tet breff som icg k. C. gyffuet har - 2 -

Kong Christiern II gjör vitterligt, at han efter nogen Tids Beleiring af Akershus har sluttet en Stilstand med Hövedsmanden sammesteds, Hr. Mogens Gyldenstjerne, paa den Betingelse, at hvis denne ikke inden Midfaste (7 Marts 1532) har faset Undsætning af "Hertug" Frederik, til hvem han har Ret at sende Bud desangsaende, skal Slottet overgives til Kong Christiern, og Hr. Mogens og hans Folk frit kunne reise, hvorhen de ville, med alt sit Gods; der træffes derhos nöingtige Bestemmelser angsaende Hr. Mogens Gyldenstjernes Restancer i Lenet, hans private Eiendom i Oslo, Slottets Inventarium, privat Eiendom paa Agershus, Kong Christierns Beleiringsredskaber og Hr. Mogens's Ret til at bygge en Jagt i Oslo til Bortförelse af hans Gods.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 52. a.) Levning af det bagpaa trykte Segl. (Jfr. m. en samt. Afskrift ibid. No. 52. b, hvis uvæsentlige Afvigelser næsten udelukkende ere orthographiske).

685. 23 Novbr. 1531. Oslo.

Wii Christiern met guds nade Danmarckis Suerigis Norgis Wendis och Gottis koningh, hertug wti Slesuigh i Holsten Stormarn och Dytmerschen greffue wtj Oldenborg och Delmenhorst, gøre alle wittherligt met thette wort opne breff, at effther thend bestalling som wii nu haffue giordt och hafft for wortt och kronens slott Aggershws, ther om haffue wii nu giordt met welbyrdug mandh, Magens Gyldenstierne ridder och høffuitzsmand paa samme Aggershws en contract och bestandt, wti en fry, secker, felig, dag, at skall stande, oss paa

bode syder emellom, som thette wort opne breff ther om ytthermeere indeholder och forclarer. Først at thet paa begge sidher skall stande wti en frij, felig, secker dag, for oss och beggis wortt folck till mitfaste nestkommendis, och all thend skade oc farligheidt, som paa begge parttene nu skeed er till thenne dag och nu wti thenne krigis handell, aff beggis wort folck, skall wære en frii afftalen sag, paa bode syder, och skulle paa bode syder holde en fry secker felig dag till midtfaste, Och ther som wor faderbroder hertug Frederick icke gør hannom vndsetting inden forne midtfaste, tha skal forne her Magens Gyldenstierne wære forplichtiget wed syn ære och rædeligheidt foruden all argt paa samme midtfaste nest kommendis oss samme Aghershws slott wij wore hender at leffuerere och offuerantworde skall met alld syn bygning som thet the forefundet worder, och nar som at samme slott szo offuerantuordit och leffuereritt er wtj wore hender, tha skall forne her Magens met alle syne tiennere wære frii och felig, at reigse *at reygsze her aff till land eller wand met alle theris haffue oc gods, wfforhindrede aff oss, och aff alle wore, som oss anrørendis ære, och skeer hannom noget ther offuer aff wore, wille wii szo lade thet straffe, at hand skall kende, at thet er icke skeedt met wor willig, och the bønder, som hand nu haffuer hafft indhe i bestollingen met segh, skulle och nu sammeledis haffue wor friid och feligheidt, wii thet at the her effiher blyffue oss hwld och troo, som tro wndersotte bør at giøre, och skulle the nydhe theris gorde och boæ som nu tilstæde er. Sammeledis haffue wii loffuit och tilsagt her Magens, at thend hans gield som wdhe stander wdtj leenit och anderstede her i landit aff prester borger [oc1 bender, thend skall hand giffue wore fogheder och embitzsmend wtj schrifft, at the skulle thend framdelis met thet alder første indhkreffue och hannom siden souer antuorde skulle szodanne penninge wbehindrede, Wille wii och szo tilstæde at fogederne, som hannom tientt haffue, skulle gøre hannom redhe och regenskaff paa hues deell som the wd aff hannom, eller aff andre paa hans weigne opboritt och andenstedts wdtgiffuit haffue, eller hues deell som wij ther aff opboritt haffue, och hoes thette regenskaff, wille wii tilskicke en aff wore thiennere som samme regenskaff paa høre skall. Och nar som at forne her Magens haffuer opgiffuit och oss wij hender haffuer antwordit forneffnde Aggershws slott eller huo wij tilskicke i wor frauerelsse, tha maa oc skall hand frii oc frelss wbehindritt aff føre aff slottit och wti syt behold, all thend deell som hand haffuer indførdt, hiid till slottet, och met alld anden deell som hans er, intthit wndertagit, Sammeledis skall hand och the nydhe och brughe syn gordt och grundt som hand

sielffuer haffuer ladt opbygdt her wij Obsloæ, och hans soeboedt met andre gorde och jorde, som hand wij Obsloa køpt haffuer, som skulle were tha frij och wbehindrede aff oss och alle wore. Sammeledis maa hand och than lade opbygge seg en jacht om ky(n)delmesse nest kommende met all synt redtskaff at føre sytt godzs met till Danmarck, Jtem skall hand och tha were frii for oss oc alle wore foruden noget ytthermere regenskaff at gore oss wndertagit thend deell som hand oss skyldug er wdt aff inuentario at leffuerere paa slottit, huilket wij dog effther tiidens levligheidt icke wille begere till hans forstore besworingh, Tesligeste skall hand och tha jngen tilltall eller forhindringe haffne wdaff noger, chuadt som helst staat the ere wtj som hannom tha wti noger honde mande, wilde tha forhindre met tilltall och rettgangh, men skall wære frij oc wbehindritt, i samme hans reigsze till Danmarck, Sammeledis mas hand oc sende syt budh till wor frende hertog Frederick, och thet samme budh skall haffue wor fry felige secker leygde at reigse wdh och ind, Sammeledis er thet oss emellom besluttet och samtecht paa bode sider, at wore skantzser och skerm for slottit met allt andet aff skerm som oss tilhør, skall blyffue ther sammesteds staendis wtj friid whehindritt och vforrucht, aff fornefinde her Magens eller hans, till thend forberammede dag midtfaste, och thersom nu noger aff wore wndersotte, aandelige eller werdzslige, haffue nogitt indsætt paa Agershws, till truerhande forworinge, eller oc fangit her Magens til forworinge, skall thennom strax offuerantuordis och teffuereris igen, wden nogen besuoringe at gore ther paa. Alld thenne forme friid fryheidt, och feligheidt loffue wij och tilsige forne her Magens Gyldenstierne oc alle hans fuld och fast wbrødelight at wille holde hannom, foruden allt argt eller argelist *weid wor kongelige ordh, och christelige troo, och loffue, Giffuit wii wor stadt Obsloa thend xxiij dag wij Nouember monith, sar etc. mdxxxi wnder wort signet och eghet handteghen.

Egenhændigt: Christiern.

Bagpaa med Mogens Gyldenstjernes Haand: Tet breff k. Crystiern meg gyffuet har. 1.

Bagpaa Afskriften med samme Haand: Kopye af tet breff k. C. meg gyffuet har i Oslo i Norrige. 2.

(1) Tilskrevet over Linien.

Asger Thollefsson gjör vitterligt, at hans Hustru Kristine Simonsdatter har erkjendt at have oppebaaret af Thord Thollefsson, hvad han var tildomt at betale som nærværende ved hendes Broders, Jon Simonssons, Drab.

Efter Orig, p. Perg. i Déichmans Bibl, i Christiania. Alle 3 Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. IV No. 1051).

686. Uden Dag 1531. [Thelemarken.]

Jem thette kennis iegh Assgeer Tollefsin fuller fforsworsszman for Kristinæ ekte quinnæ mynæ gør iek vitterlicth meth thette myth offnæ breff atth Kristinæ Symonsszdotther myn ektequinnæ haffwer gynitth Tordh Tollefsin quitthen frien och akæreløsszen for segh och sinæ aruingh føddher och wføddher for then sagh som hanom wor tillactth atth han sckulkæ neruerindis (werit) ther Ion Symonsszin brodher hennis slagin vor gud hans syell nadhæ och haffuer han betallitth minsthe penning och mesthe som hanom vor tildømtth. atth saa y sannighen er tha betther (iegh) gode men *enseglæ for sammæ breff Oloff Thyøstellssin Tollff Byensin Ansteen Olafsin etc. Datum anno salutis m d xxxio.

Væbneren Thord Röd og tre andre Mænd gjöre vitterligt, at de af Esge Bilde bleve udsendte til Biskop Olaf af Bergen for at tilkjendegive ham, hvad Esge havde erfaret om Kong Christiern II.s Planer med Hensyn til Bergen naar Vandet blev aabent, hvorfor han raadede ham til at befæste og forsyne Munkeliv bedre, end nu var Tilfældet, for at ikke Kong Christierns Folk derfra skulle kunne skade Bergenhus; Biskoppen lovede ogsaa at gjöre det forlangte og blive Kong Frederik tro, hvorpaa Esges Udsendinge talte med tre Kanniker om samme Gjenstand.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 53.)

Med 4 pastrykte Segl.

687. 10 Januar 1532. Bergenhus.

Wii effterne Thordt Roedt aff wapenn: Michell van Brunsberg: Albrett v: Gieiskier: oc Anders Pederssen schriffuer, bekiendis oc giøre wittherligt fore alle mett thette wortt obne breeff att aar etc. mdxxxij odensdagenn post epiphanie dominj wdsende oss erlig oc welburdig mandt Eske Bille høffuitzmandt paa Bergenhus paa høigborne førstis konning Freidriichs wor kieriste nadige herris oc riigens wegne om thesse effterne forhandlinge oc ærinde att foreholde oc tiilkiende [giiffue¹ verdige fader biscop Oluff wdj Bergenn etc. Først gaff wij hanum fore effter forne Eske Billis beffaling, huorledis han haffuer forstoith wdj nogenn scriffuelsze som hanum er tiilhande kommen att koning Chri-

stiernn acther wisseligenn wdj foraariith nar watnith obnis att forskicke hiidt ith tall folch mett Jørgenn schriffuer oc andre høffuitzmendt her att wille schaffe theris wilge oc wdenn aldt tuiffuell att thett well først gielde forne biscop Oluff oc Eske Bille tiill etc. Sammeledis chlanth ald andenn thale gaffue wij hanum oc tiilkiende, att Eske oc haffuer forstoith wdi samme schriffuelsze, att the wdi Oslo k: C: folch wiide io saa well hues skiett krudt folch bygning oc aldt andenn beleiglighett wdi Munckeliiff werindis som wij thett wiide. Ther fore raadindis oc bedindis hans nade wilde tiiltencke andersledis att lade befeste forbygge oc bemande forne Mwnckeliiff om han thett holde well, halfde. wij framdelis och i beffaling oc gaffue hans nade tillkiende, Ther som wor kieriste nadige herris oc riigens fliende forne k: C: folch. forne Mwncheliiff mett thetz skiett oc krudt indfangindis worde thett gudt forbiude och k: mats: oc Norgis kronens slott Bergenhus och riigith formedelss samme stedt Mwnckeliiff nogith kandt komme tiill forbindring eller scade, well Eske Bille (effter slig atworszell som handt forne biscop Oluff mett oss forne nu giortt haffuer) ther fore wskyllag oc wdenn tiiltall were ther fore i alle mode, och bade wij hanum legge thesse forme ordi paa synde oc tage thenum i sligenn goedt acth oc mening som han hans nade thenum tillbudith haffue. Ther paa gaff han oss see for swar att hand well giere thett beste hanum mweligt er oc holde thett konge mat. konning Freidriich wor kieriste nadige herre oc riigit tiill beste settendis ther hoess liiff godts oc ald hans welffartt. Siidenn ginge wij alle samdretteligen tiill tree aff capitell som war mester Gieble erchedegnn: mester Peder: och her Mons cannicker giiffuendis thenum och sammeledis alle forme forme oc meninger tilkiende, bedindis thenum att the wilde raude forme biscop Oluff ther wdindenn hues k: m: riigith oc oss alle kandt komme tiill nytte oc bestandt i alle maade. Att saa i sandingenn er som foreschreffuitt stoer thelt witne wij forme mett wore signetther tryckendis her nedenn fore thette wortt obne breeff som er giiffuitt oc schreffuit paa Bergenhus dag oc aar som fore siiger etc.

(1) Tilskrevet over Linien.

Biskop Hans Reff af Oslo beretter Kong Christiern II, at 42 Knegte fra Danmark Nat til 21 Januar ere komne til Akershus, hvorfor Hr. Mogens Gyldenstjerne anser sig undsat og löst fra den indgangne Overenskomst; han har derfor fanget Abbeden i Hovedöens Kloster, plyndret dets Kirke og Akers Kirke samt pealagt Oslo Borgere at betale en Brandskat paa 1000 Mark for at være frie for Anfald til Midfaste, hvilken Frihed dog ei skal gjælde Kirker, Klostre og Geistlighed; da han imidlertid sender sine Folk ud paa alle Kanter, saalænge Isen ligger, har man formaaet Kongens Kapitain Meynert van Ham med en Del Knegte, som han ellers skulde have fört til Viken til Kongen, at forblive i Oslo, og der anholdes nu om, at Kongen snarest muligt vil sende 200 Knegte derhen, eller, efter at have indtaget Baahus, selv komme med Folk til Akershus og sende en anden Del til Bergen, da disse Slotte ellers kunde blive undsatte og Udsigterne for Kongen blive mislige.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 54).

Brevform; udvendig forseglet.

688.

24 Januar 1532.

Oslo.

705

Jesus.

Hogborne hogmegtigste sfurste kereste nodigste herre ester myn ødmyge vnderdanlig oc veluillig tro tieneste verdes eders nodes konge mait. widhe att nu ieg var vdhe i landhet att tinghe mett almuen oc fick gode swar saa wiidt som ieg tingede, fick ieg bud oc breff aff Hans Mickelssen oc burgemester her i Oslo nw i søndags att aften att ieg skulle strax fare hiid hiem som ieg oc giorde, for then skyll att natthen till samme søndag kom hiid till slotted aff Danmarck xlij knecte som røchted gaar som Salamand thenne breffuisere weed klarligen att fortællie ederss nodhe oc ther [fore1 [mett2 sigher her Mogens seg att være vndsætt oc will mett inghe modhe lenger holle then con(t)ract i nogne sine puncter som ederss konge mait. oc hannwm Doch haffuer Hans Mickelssen oc ieg tesligest er emellom giortt. prouesthen burgmestere oc rand oc nu j dag ther vdoffuer ederss nodes capitein Meynert van Ham Peither van Alckmar mett nogreflere giortt all wor flitt om att samme con(t)ract oc dag skulle holles rædeligen oc skelligen oc her Mogens will seg ther vdj [enthen1 [ingeledes2 vnderwise sighe eller till fredz stille ladhe oc att hannwm nøges well mett thenne vndsetning saa lenge hand faar større hielp oc sigher hand seg att ville woghe for hogborne ffurste hertug Frederich etc. liiff godz lest oc fasth oc all hans velfærdt emod eders nodhe oc alle ederss Om her Mogens vill sighe att wii po wor sidhe nodes anhengere. haffue først forbrudt emod hannwm forne con(t)ract tha skall thett icke saa i sandhedt befindes. Hand lod strax søndags att [morghen1 [natthen2]

706 1532.

vden forwaring gribe abbeden aff Hoffuideen oc haffuer hannwm po slotted fanghen, reffue clostered oc kircken alt thett ther i war saa wsparligen att thett er icke well christeligt oc tesligest haffuer hand ladett giortt mett Agherskircke, var hand begerendes eth tusendhe marck her aff byend i brandskatt for feylighed indtill medfasthe oc icke lenger oc then dag oc tiid skulle kircker oc closter oc all geystlighed være forwdhen och burgerne skulle siddhe stille oc nar medfasthe komme skulle burgerne gaa hannwm till hande eller thett were tha strax vden feylig dag som tilforn, ville hand haffue holled con(t)racten the haffde wii end alle gerne samptycht hannwm the tusende marck. ligger bruger hand sith folck trindt om kring vdj stoer skade oc forderff oc trwffuer mett rooff brand oc mord icke att spare vng eller gammell saa att burgerne oc benderne her nest om kring ere gantzske mistrostige fore theris skiiff soeboder by oc geardhe huilcked the icke affwerge kwnne vden stor macht och swar wecht oc theris nærings oc biærings forsømmelse oc er ther fore well befrøctendes att the icke lenge kwnne eller vilge bærde thett wd ey heller er her macht ther mand kand lidhe po att bestolle hannwm saa thett er voractigt forthij saa att benderne ere inthed att lidhe po i saadan handling offuer en dag eller fire. Ther fore kereste nodigste herre haffue wii i thenne vor største ned oc trang oc ederss nodhe selff till trøst oc bestand i thenne handling bedbett oc begæred forne Meynert van Ham att ville bliffue her hoss oss mett Peither van Alckmar oc saa mange som vare po jacten hiid op mett them till att være en capiteine oc høuidzman fore knecthenne almwen oc oss alle om att affværie ederss nodes righens oc alles vorss skade oc forderff oc skulle wii end tha icke være vden grwmmeligh fare, vnderdanlig forhobendes oc ødmygeligen bedendes att ederss konge mait. vill verdes thett nodeligen lidhe oc tilstæde, forne Meynert giorde stor vndskylning att icke kwnne bliffue her for then beffalning ederss nodhe haffuer giffued hannwm po Karlsburg doch loed hand seg sighe po. ederss nodes trest att ville bliffue her om thett er ederss nodes vilge forthij oss alle oc hannwm mett synes at her ligger mere macht oppo po thenne tiid. Br hand begerendes oc wii alle sammen vnderdanligen bede att ederss nodhe vill for alle thesse forne orsager skyll oc for huess trøst oc hielp her Mogens ydermere aff Danmarck daglige forwenther seg att wfortoffred hiid op skicke till aller mindsthe twhundrede dwelige knecte tha traster hand seg mett theres oc wor hielp att bestolle slotted oc sandeligen giores behoff att the hasteligen fremkomme. Kereste nodigste herre raadher ieg ødmygeligen att ederss nodhe bewarer seg vell om saadan

handell andhenstedz, setther ieg vdj ederss nodes beraad om ederss konge mait. teckes att ville ladhe gere till endhe mett Bahus oc icke spare ther po huad knecthenne kwnne wordhe villige vdaff sidhen vell bemandhe thett ladendes oc noged folck i Wighen oc selff personlig komme hiid ighen mett folcked oc skibene lade løbe hiid tiill thesse skiib, en part aff folcked att bliffue her hoss ederss nodhe att beskaffe mett Agershus strax oc en part till Bergen till søes saa langt som vindhen vill hielpe them oc sidhen till landz, saa vare ederss nodhe viissz oppo thette righe oc ellers neppelige fortij thett lidher fast att tidhen som baade Aghershus oc Bergen kwnne faa vndsetning till søes aff Danmarck oc Tyskland, oc er sidhen fiærmere end nw kand være, Eller oc om ederss nodhe trøsther selff att beware seg po [Aghershus1 Bahus oc sende saa meged folck hiid op som kwnne bestorme Aghershus, oc ederss nodhe ther emellom forscriffuer en fire eller fæm twsende folck eller saa meghed ederss nodhe selff trøsther att behoff gieres, saa mett them alle till haabe bestaar ederss nodhe vell mett gudz hielp alle sine fiender till landz eller wand oc ther mett hasteligen foreffrer sine land oc righe igen. Kereste nodigste herre ieg beder odmygeligen att ederss nodhe icke will taghe meg tiill vgunst eller mistancke thenne myn scriffuelse oc gode mening forthij mand saa sigher att thett er bædre att være i visszen end venthen oc haffuer jeg læst att thett er ære att vindhe oc icke stor mindre ære vell att beware som vel wwndhett er. Jeg vill veluilligen tilladhe all then deel som bande iegh oc kirckerne formaner forhanbendes att andhre oc szan gerendes vordhe. Hermett besfaler ieg ederss nodes konge mait. mett liff siell oc lecksalig fremgang hellige treffoldighed ewindelig. Screffued i Oslo profesto conuersionis beatj Paulj apostolj anno etc. mdxxxijo. Eders nodes k: mtis meo sub signeto.

> ydmyge capellan oc tro tienere Hans Reff biscop i Oslo.

Paa en indlagt Seddel: Kereste nodigste herre nar Agershus er wwn-dhett oc well bewared tha fører mangen mand meged gaatt hiid till byend som ingeledes ellers gøre oc tha er modhett oc trøsthen hiid ind po riged bodhe efra the Danske oc Suenske.

Udskrift: Hogborne hogmectuge furste oc herre her Christiern mett gudz nodhe Norges Danmarckes Sueriges Vendes oc Gotes konning hertug vdj Sleszuich Holsten Stormarn oc Ditmersken greffue i Oldenborg oc Delmenhorst sind kereste nodigste herre.

(1) Igjen udslettet. — (2) Tilskrevet over Linien.

Biskop Hans Reff af Oslo raader Kong Christiern II til ei at forsöge sig videre, för han har indtaget Slottene i Norge, hvilket man ske, för Undsætning kommer fra Daumark og Tydskland, da ellers Norge igjen vil gan tabt for ham, medens han under den förste Forudsætning vil kunne holde sig der, indtil han kan fan yderligere Hjælp; Borgerne og Almuen ville ogsan ellers tabe Modet, og Danmark kan kun vindes med en stor Magt.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 55).

Brevform; Spor af udvendig Forsegling. (Jfr. G. L. Baden, Danm. Riges
Hist. III S. 64 og Dipl. Norv. VIII No. 675).

689. 1 Februar 1532.

Oslo.

Myn ødmyge vnderdanlige oc tro plictwge tieneste ederss nodes konge mait. altiid redeboden. Hogborne furste stormectigste konning kereste nodigste herre eders node vill verdes vidhe at ieg haffuer screffued ederss node till mett Salomon oc end sidben eth breff mett visse bender aff Vighen som heuitzman po Karlsburgen skulle fremdeles forskicke till ederss node troendes visselig att the ere ederss node vell till hende komne, kand thenne breffuisere Niels ydermere vnderwise ederss node huorledes alting her fat er. Jeg wed icke bædre raad end som ieg tilforn screffued haffuer till ederss node att icke taghe widhere wd for end thesse slott her i riged ere wwndne oc vell bewarede oc thett man vere i thett snareste for end ydermere vndsetning kommer aff Danmarck oc Tyskland hiid till Agerhus oc Bergen alting rett beskicked oc ederss node haffuer slottene oc landhett indhe saa fødher Norge ederss node vell saa lenge ederss node faaer vdermere hielp att drage till landz eller søes som ederse node teckes, en god forstandig houitzman till Meynert her er som vill vere tro oc flitige mett saa meghed folck som kwnne bestorme Agershus kwnne snart skillie thenne tretthe att, end doch att thett er edher node skadeligt oc mistrosteligt att drage hiid selff till bage ighen eller oc att sende szo meged folck efra seg tha tockes meg att thett wordhor ligewel att vere, kommer hiid ydermere hielp till landhett eller stotthenne aff Danmarck tha er ederss node visselig skild ved Norghe ighen oc rædhes meg att icke stort kand windhes i Danmarck vden stor macht, burgerne her i byend oc almwen her om kring bliffue fast mistrestige oc wuillige oc mesthe parthen flyer aff byend fore alle bonde bræck skyll almwen er icke heller villig att føre hiid till byen før end thett kommer till endhe mett Agershus. Kereste nodigste herre all then deel vdj min macht oc forstand er skall wære veluillig redebon oc wspartt, oc beffaler ieg her mett ederss nodes konge mait, mett liiff siell oc

lycksalig fremgung gud almectigste. Screffued i Oslo wor ffrwes afften purificacionis aar etc. mdxxxij.º vnder mitt jndszegle.

E. N. Konge mtis ydmyge capellan oc tro tienere Hans Reff biscop i Oslo.

Udskrift: Hogborne hogmecte furste och erre her Christiern mett gudz node Danmarckes Norges Sueriges Vendes oc Gotes konning hertwg i Sleszuich Holsten Stormarn oc Ditmersken greffue i Oldenborg och Delmenhorst sind kereste nodigste herre.

Erkebiskop Olaf af Throndhjem tilskriver efter Kong Christiern II.s Befaling Indbyggerne i Helsingeland, Kobberbergslagen og Dalerne og beder dem som gode Grander ei at være Kongen imod, selv om det begjæres af dem, da de fleste af Norges Rigsraad og Almue igjen ere gangne ham tilhaande, og han har lovet at holde dem ved de gamle Love og Sædvaner og ikke at tilstede Luther eller hans Disciple at besvige dem med falsk og forgiftig Lærdom men endog at lade dem straffe paa Liv og Gods.

Efter Orig. p. Pepir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 56).

Med bagpaa trykt Segl.

690. 10 Februar 1532. Stenviksholm.

Wii Oluff medt gwdz naade erchebiisp i Trondem och paffueligh sædis legatt helsze ether alle er[lige och for]numstigæ mend som bygge oc boo j Helszyngland, Kopperbergzlagh o[ch Dalerne e]winnelige medt gud och herre sanct Oluff konnwng. Kiere venn[er wii giffue et]her kierligenn tiilkenne att naagen tiidh effther sancte Morthens dagh nw nest forleddenn, flingæ wii høgbaarne flirstis och mechtuiste herris her Cristiernns medt gudz naade Norgis Danmarckis Swergis konnwng etc. waar kieriste naadugiste herris breff liidendis att hans kwngelige matt war kommen hiidt tiil sziitt riigæ i Osloo medt eytt stoortt tall kriigsfolk och fleire wore dageligenn venthendis effther och att alt Norgis riigis raadh syndenfieldz medt meynigæ almwg war hans naade ganske welwilleligenn tiilhannde gonghenn ther sammestedz och therffore begæredt hans kwngelige matt. att wii vilde vfforteffwidt giffwæ oss personneligen medt fleyre andre ypperste riigens indbiggere nordhenfieldz szødher tiill hans naade tiil forne Osloo hulkidt wij och saa giorde, efftherthii att hans naade war kommen vij riigitt och haffwer hans naade i the hillegæ treffoldwgheydz naffn tiilsachtt och loffwidh oss alle, att hans kwnge matt. wiill holde oss viidh gudz lagh och then helligæ kirkis och ey tiilstedhe att Lwtther eller hans discipell skulle

her effther beswyke hans naadis vndersaathe mett theris falske och forgiifftigæ leerdom, vihen hans naade wiill lathe them straffe wiidh lyff och godz och tesligiste att hans naade wiill regere och styre szynn land oc riige effther hwor riigis lagh och gamble gode sydwanner, raamendis allis och hwer szerdelis gangn beste och langsameligæ bystand som oss ynthet vppaa twiffler thii hans naade haffwer nw veil forsechtt beszyntt och forffaredtt huadh eyn herre och eyn kwnge thet kand ware tiill trest att hans troo vndersaathe ære wiidh macht oc dageligæ Och haffwer hans naade bestallett oss att scriffwe ether tiill atj ycke wille falle hans naade ymott i noger hande maathe om i bliffwe Thet will hans neade kierligenn mett ether forskylde thertiilkraffde. och wii mett andre Norgis indbyggere szammeleydis skiffthendis wilyz oc wenskaff som gode granner bør mett hwor annen att gøre och waare kiere framffarne forældre hwes siell gud glediæ for oss giort haffwe beffallendis ether alle oc hwer szerdelis hermedt then alsommegtigste gud oc herre sancte Oluff konnwng tiill ewige tiidh. Giffwidh vppaa wort slott Steinuicholm ipso die sancte Scolastice virginis anno etc. mdxxxij vnder waartt signet.

Hr. Vincents Lungs meddeler Esgs Bilde, at han ved Is er hindret fra at naa sit Bestemmelsessted og derfor har leiret og befæstet sig inde i Hardangerfjorden paa et Sted, som Nils Jyde kjender, medens hans Folk paa Grund af Uveir ikke have kunnet komme forbi Stadt; Erkebispen, der i Slutningen af Januar kom tilbage (fra Oslo) og ved Midfaste siges at skulle möde Jörgen Hanssön ved Bergen, har 60 Karle liggende paa Giske for at fange Hr. Vincents, om han efter Rygtet vilde have draget til Vardöhus, og mod disse Karle vil han nu sende sine Folk, hvad Udfaldet end maatte blive; om Olaf Alfssön haves ingen Besked, og Hr. Vincents agter nu at sende en Jagt ind i Sogn.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 57).
Helark; udvendig forseglet med Vaabensegl. Egenhændigt.

691. 21 Febr. 1532. Österpollen (Ænes).

Venlig kerlig hilssen met hues ieg gott formoer altit tilfforn sendt met vor herre. Kere her Eske frende och besunderlige gode vend ethers lycche sundhet och velffart vnde meg gwd altit effter ethers eighen ynske och begere atfforfare. So moe i viide ath ieg for yss skyld iche kand komme ther hend som ieg haffde acthet meg thii haffwer ieg leyred meg her inde vdi fiordene po mind fordeel inden for en stride strøm eth glawend langt breed, vdi ghennem hwilchen

strom po that neste alles therres vey faller som met meg noget forhandle ville, twert offwer strømmen haffwer ieg slaget en stor bom befestet vdi bode land och ther for inden haffwer ieg en iacthe met hoffmend och verge liggendes. Kand ieg see po en halff vgesiøs formidelst vacthen alt hwad meg skade kand. Her vil leg en tid lang forbye so lenge ieg allehonde beleiligheder bode sunden och norden aff forfare kand, platzen och steden er mind thienere Nils Iwde vittherlig etc. Kero frende vdi efflermiddag fich ieg bwd och skriffwelse aff mith folch norden aff, Haffwer veyret forhollet thennwm soo iche kwnne omkring Staad komme thet twenne eller trenne gange forsøgendes. Therres speyere haffue the vde hafft po ij vgesiøs neer Giske forfarendes ligge skwlle lx karle aff erchebispens po Gyske ferwacthendes mind tilkwmst effther som noger Nordsfarere thennwm vnderwist haffde ath ieg personligen til Vordehws vilde, Erchebispen skriffwe the hiem kommen vere noger foo dage for kyndermøsse met iije lantzknecte hwilchet offwenbare løyn er formidelst then orsage i selffwer offte haffwe om lantzknecthes deling tilkende giffwit. Thij haffwe the giffwit seg po vegen tilbage ighen mystrøstendes seg imod slig macth noget at beskaffwe kwnne etc. huilchet meg alss inthet befalle kand, andseendes skyndet end nw po thennwm alle hielt er. Ther fore afferdiger ieg. nw strax wdi morgen end en iacthe met xvj karle thennwm til fortrøstning och besterchelse met alwerligen strach befaling aldrig atkomme for myne ogen met myndre the haffwe slages met thennwin Tilhobe skald ieg haffwe thennwm i hwad thet koster hurledes the skwlle skylles at ther lerer seg vel selftwer, Rycthet gych soo norder ath erchebispen met syne twenne kraweler och then stanchrecr hand fran mind broder her Niels tage lod vil møde lørgen skriffwere for Bergen om midffaste tid. Om Oluff Alssen haffwer ieg aldeles inghen tyender, Jeg sender och en liiden iacthe ad Sogn. vil ieg ydermere tyender forfare kand vil ieg ether thennwm vfforsommeligen forsto lade kerligen begerendes i meg skrifftligen meddele ville hues tyender i syndes aff haffwe. Kere frende vdi hwadsomhelst mode icg kand vere ether til vilge bestand och velgfald skulle i meg altit velwillig til befynde, lader mind høstrwff met sampt hyndes suster [och leg1 begrøsse ether och ethers kere høstrwff met mange twsind gode netther gerendes altit kerligen gerne hues ether samptligen lefft er och gud befalendes ewindelig. Datum vdi Osteer polle sancte Peders affthen? anno domini mdxxxij.

Vincenssz ridder. Lunge

Udskrift: Erlig velbyrdig mand och strenge riddere her Eske Bylle hoffwismand po Bergenhws sind kere frende kerligen tilkommendes.

(1) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hertil. — (2) Af Sammenhængen fremgaar, at her maa menes Cathedra Petri.

Erkebiskop Olaf af Throndhjem beretter Biskop Mogens af Hammer om de Fanger, hans Folk have taget fra Fru Ingerd Ottesdatter og hendes Svigersönner samt fra Esge Bilde, meddeler, hvad hans Speidere paa Stadtseidet have hört om de af Hr. Vincents Lunge udsendte 40 Karle, mod hvem han vil udskikke 100 Hofmænd, og lover snarest muligt at sende ham den af Kong Christiern II paabudne Landshjælp.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 58). Helark med Spor af udvendig Forsegling.

692. 25 Februar 1532. Stenviksholm.

Olauus dei gracia archiepiscopus Nidrosiennsis et apostolice sædis legatus.

Premissa fraterna et amicabili salutacione cum promptissimo gratificandj affectu, Kiere her broder och besynderlige gode wenn maa i witte atth naager dage effther thet att wij wore heymkomne tiill Trondem ygenn, heymkomme waare tyænere aff Syndmør och hadhe tyngidt waar kieriste naadugiste herre tiilhande, all almwgenn yntiill Stadh och hadhe fongett fraa fru Jngerd her Vinc. och her Niels Liicke .lxj. karle och haffue wij ffaatt tyend aff Norlanden att waare tyænere som norder fore haffue fongidt fraa Eske Biilde en xxvj karle, for vihenn her Vinc. folck som ære paa Wordehus oc i Findmarckenn, Nasgre aff them som ynthet haffue vpburidt aff her Niels [haffue1 [toge2 wij [thagidt1 y tyænest och the andre manedt wij ynd intiil waare prester och andre gode mend, Nu i maanedagz komme heym v waare tyænere som wij hade liiggendis søder paa Stadzeydett for speyre och hadhe for wissze tyend att her Vinc. hadhe vttgiort xl karle mett skiitt och vergie oc hadhe giffuidh them i beffallingh att the skulde reffwe och skeenne alle the som the kwnne offwerkomme i vortt stiicht och besynderlige vthen all naade maall waare prester och kirker och wore samme karle komne tiill Vluog før en vaare tyænere fore thedhenn. Thij haffue vij nu vdtszent hundrede hoffmend mett baade vore espinger mott them, och skulle the yoke offwergiffue før en the komme effther them om the skullde en vmake segh [effther them 1 yntiill Liitle Bergenn, Nu efftherthij kiere her brodher att saadann handling ær her paa fardwm trøste wij ycke sekerlyge holde san monge fongher lengher her hoss oss vihenn wij

hassure gistuid waar gordzsougidt bestalling att hand skal skicke iiij oc iiij ast byn [ind til xx² sødher tiill Hans Michilsonn paa vor kieriste naadugiste herris vegne. Thij bede wij ether kierligenn, atj ville vel gøre om naager ast them komme tiill ether och lathe rettleydhe them saa att the ycke forsee segh paa naagenn annen weygh, mett thet stirste att wii saa tiilhope her i Trondelagenn then landzhielp som wor kieriste naadugiste herre hasswer bestallett oss vtt att krosswe tha ville vij sende henne tiill ether oc scrissue edher tiill om all tynde som segh her sor yndnenn kan begissue baade ast Swergie Nordlandenn oc Bergenn, och bede wij ether kierligenn atj wille gøre oss thet samma mett thet sirste atj saa naagenn tyend istraa waar kieriste naadugiste herre. Cum hiis recommendamus sraternitatem vestram omnipotentj deo et sancto Olauo regj recommendatam. Ex castro nostro Steinuicholm ipso die Matthie apostolj anno mdxxxij nostro sub signeto.

Udakrifi: Reuerendo jn Christo patri et domino domino Magno dei gracia episcopo Hammarennsi fratri nostro charissimo.

(1) Fra [igjen udslettet. - (2) Fra [tilakrevet over Linien.

Hr. Vincents Lunge meddeler Esge Bilde de Tidender, han har hört fra Oslo, om Kong Christierns og Erkebiskop Olafs Afreise derfra fjerde Juledag, efter at denne havde underrettet Kongen om alle tidligere mod ham rettede Forhandlinger, om Afsendelsen af 4500 Landsknegte til Viken og Elfsborgs Indtagelse, hvor Væbneren Kel Thordssön af Hedemarken faldt, om Hr. Mogens Gyldenstjernes Undsætning fra Danmark og Lenenes Overdragelse til Erkebispen, Biskop Mogens af Hammer og Nils Erlandssön, om Befalingen til at lade Hr. Nils Lykke gribe, om Olaf Alfssön og Kong Christerns Vrede mod Hr. Vincents selv m. fl.

Ester Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 59). Helark; udvendig sorseglet med Vaabensegl. Egenhændigt. (Jfr. A. Heyse, Kristiern II i Norge S. 31).

693. 1 Marts 1532. Helle (Kvindhrd.?)

Venlig och kerlig hilssen altit tilffornn sendt met vor herre. Kere frende och besunderlige gode vennd moe i viide ath ieg i dag fich thesse tyender synden aff hwilchett Iohann Kruchos karld po hiem-reisen aff Opslo i Valders en mind vend forstoo lood, Jtem kong Kristiern drog aff Opslo fierde dag iwle och til skybene, andhen dag iwle vare the sørlendske herrer met sampt erchebispen alle forsamlede, halffremte twisnd lantz knecthe sende hand hend at tage Viigenn ind. Ffore Ælssborge bleff Keell Tordsson en knabe aff Heidmarchen skwith och Ælssbwrge vwnnid, och vilde forne lantzknecte iche aff Opsloo før

714 1532.

end kong Kristicrn motthe giffwe thennwm friith bytthe, siiden haffde hwerchen gystelige eller vertzlige friid, Her Monss Gyllenstierne fich vndsetning aff vor nadigste herre kong Frederich och begeride strax brandtskatt aff byen, flich for sewar the villde leffwe och des met kong Kristiern thii sloog her Monss til byen oc fynge the skade po bode siider, och haffde her Monss dag til mydfaste och forlett at skriffue om vndsetning. Erchebispen drog aff Opslo sammelides fierde dag iwle och met hannwm en heed Nielss Erlandsson som skwlle haffwe alle mind broderss her Nielss Lycches leend met befaling met erchebispens hielp at tage hannwm veed halssen. Brchebispen skald beholde alle others och myne leend vdi Nordlandene, ald then hemmelig forbandling som her i riigett skeet var po vor nadigste herres kong Frederichs vegne haffde alt sammens erchebispend kong Kristiern vnderwist och lod hannwm see alle the broff som ieg besunderligen hannwm tilskreffwit hade vden twiffwel betenchendes meg ther vdi etc. til thet beste. Rycthet gich i Opsloo ath kong Kristiern inghen var hask som her Tyge Krabbe her Iohann Vrne och meg, Oluff Alsson po hendreisen bleff fangen i Valders och hans verige sender slagne dogh kom hand formidelst sith dags breff til Opsloo to dage for Iohann Kruchos bwd affdrog, hwad hannwm framdeles po hiemreisen lidet haffwer er meg vbewist, bispen aff Hammer haffwer alle Agershwsses leend och thet varer soo longe som Mawritz Skawe hade Ørebroo. Nar ieg ydermere tyender forfare kand vil ieg gerne gore ether thennwm deelastige. Syer mind kere fenche frw Sophie twsinde gode netter po Margrelles och myne vogne och *stoch tach for ald then ære och dyd hwnd bewiser vorc fattige smo barnn giiffwe gwd vij motthe leffwe och forskyllet vdi hwadsomhelst mode ieg kand vere ether til vilge och velgfall vill ieg altiid redebonn tilbefindes befalendes *ethers gwd och altit gerne gørendes hwes ether lefft er. Datum po Helle fredag effler Mathie anno domini mdxxxij.

> Vincenssz Lunge ridder.

Udskrift: Brlig velbyrdig mand och strenge ridder her Eske Bylle heffwismand po Bergenhws sind kere frende kerligen tilkommendes.

Hr. Vincents Lunge beretter Esge Bilde, at en af hans Folk har hört af en Bonde ved Kilströmmen, at Erkebiskop Olafs Brevdrager lan hos ham næst forleden Thorsdag (7 Marts) pan Veien til Bergen, hvor han manske kan findes hos Jon Ellingssön eller Jörgen, der för havde Erkebispegnarden; Sven Bagge beretter fra Sogn, at Erkebispen har tilskrevet Væbnerne og Sædesvendene sammesteds om at hylde Kong Christiern og indtage Lenet, hvorfor Hr. Vincents vil sende nogle Folk derhen.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 60). Halvark; udvendig forseglet med Vasbepsegl. Egenhændigt.

694. 10 Marts 1532. Helle.

Venlig och kerlig hilssen altit tilffornn sendt met vor herre. Kere her Eske frende och besynderlige gode vennd taccher jeg ether kerligen och gerne for ethers gode tilsriffwelser och alt andett gott hwilchet i meg bewist haffwe hwilchet ieg gerne effter macthen vdi ald tilberlighett gerne forskylde vill. So moe i viide ath ieg nw nyeligen haffde mitth bwd til Rwttle haffde en bonde ved Kylstrwm sagt for thet ath en aff erchebispens breffdragere loe ther hoss seg vdi torsdags nest forleen och ville til Bergen och var samme breffdragere vdi en swortt kiortell och en rød trøye, Kommer ther noger sliig bwd til Bergen vil ieg vel troe the deges vpp hoss Iond Elingsson och thend Jergen som end stwnd haffde erchebispens befaling po erchebisps gorden. Syer meg Scwend Bagge for tyender aff Sognn at alle the knaber ther inde och sædescwenne haffwe vndffanget erchebispens skriffwelse lyendes the skwile vere och bliffwe kong Kristierns mend indtagendes lenid och vere hannwm och inghen andhen hørige och lydige po forme kong Kriistierns vegne, vill ieg nw sende en x eller xij karle ther ind at lade forfare hwad the gode mend ther inde seg foretage ville, hwes tyender ieg ydermere forfare kand vil ieg gerne gøre eder deelaftlige vsfortøstwiligen. Gører vel och helsser mind kere fenche frw Sophie met mange tweind gode netter po mind høstrves och myne vegne befalendes ether gwd och altit gerne gørendes hwes ether leefft er. Datum po Helle midfaste søndagh anno dominj mdxxxij.

> Vincenssz Lunge ridder.

Udskrift: Erlig velbyrdig mand och strenge riddere her Æske Bylle heffwismand po Bergenhws sind kere frende kerligen tilkommendes.

Nils Klaussön, Lagmand i Stavanger, Thord Röd og Michel van Brunsberg bevidne, at de ester Paalæg af Hövedsmanden paa Bergenhus, Esge Bilde, begjærede Hjælp hos Raadet og Borgerne i Bergen til at modstan Kong Christiern II.s Folk, som allerede laa nær Byen paa Biskoppens Gaard Ask, men at de dertil erklærede sig uvillige, för Tydskerne, Skomagerne, Skrædderne og Guldsmedene vilde yde lignende Hjælp.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 61).

Med 3 pastrykte Segl. (Esge Bildes Skrivers Haand).

695. 27 Marts 1532. Bergenhus.

Vij effterschreffne Niels Clausson laugmand wdj Staffuanger Tordt Roedt: oc Michiell van Brunsberg bekiendis mett thette wortt obne breff att aar etc. mdxxxij odensdagenn wdj dimellwge wore wij beskiickit wdsende aff erlig oc welbyrdiig mand Eske Bille heffuilzmand paa Bergenhuss tiill raadit oc menige borgere wdj Bergenn: tiill kiende att giiffue oc foreholle thenum huorledis att konge maits. hoighorne forstis konng Fredrichs wor kieriste naduge herris obenbare fiende heigborne førstis konng Christierns folch wore her strax hartt wedt byena liggindis paa biscopens gaardt Ask then fattige almwe tiill schade oc forderff oc forne Eske Bille oc thenum sielffue alle paa konge maits. konng Fredrichs wor kieriste nadige herris wegne tiill forthreidt oc honhedt etc. oc wore wij therfore effter forne Eske Billes beffaling aff thenum alle begierindis nogit folch tiill hielp att affwerge wor kieriste nadige herris oc then fattiige almwess schade oc forderff mett: Till huilchit the ingen hielp giere wilde menn saugde att nar Tydskene: schomagerne: schrederne: oc guldszmederne wdgiere nogen hielp tha wille the oc ther wdindenn lade szeg weluilligen findis. Att saa giich som forscressuit staar thett witne wij mett wore signether her wnder trochte som er screffuit paa Bergenhuss aar oc dag som forscreffuit slaser.

Bagnan: om hielp till folch aff borgere.

Peder Skram underretter Hr. Mogens Gyldenstjerne, Hövedsmand paa Akershus, om at man paa Grand af Is ikke hidtil har kunnet bringe bam Undsætning, som dog loves ham, saasnart Vandet bliver aabent og den övrige Flaade kommer, hvilken man vil oppebie mellem Skagen og Lindesnes, og som vil forlade Danmark om et Par Uger; nogle af Kong Christierns Skibe ere tagne og mange Fanger gjorte, der skulle sendes til Danmark med samme Skibe.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 63).
Halvark, udvendig forseglet med Vanbensegl. Egenhændigt.

2 April 1532.

For Oslo.

Venlig oc kierlig hielsen altid forsend met gud. Kieræ Mogens velæ vii giernæ havæ vnt setæ teg hadæ lelighed gived seg soo for jsæ oc anner merkelig orsag som dv selef sver at vii jcki kand vækæ jsen for hand er soræ sterk oc at vii jeki kand vakæ vos vden alæ vfor derevælig skadæ da mo dv vedæ at vii havær taget kong Krestens skyb oc haver mangæ fanger oc vil vii skækæ ssammæ fanger hiem met somme skyb oc løber ten anden flodæ af xiiii dag efter poskæ oc vil vii fortøve y meldom Skaven oc Lendenes saa lengy at ten anden flodæ kommer met konglig matis krys folk thet aler snarestæ som dy komer oc vandet blyver oben da vil vii viselig kammæ oc vndset teg po myn eræ oc tro oc lovæ oc beder deg te[sligeste], at dv vilæ sparæ tet [folk1 at dv ickj spyler [them fore end dv fan]ge vndseting met tet³ alførest oc vi[l vii].....so fly det at hand skal icki fangæ . . . . folk eler andet føræ end vii komer til [teg. kieræ] Mogens ved jeg jckj annet po tennæ tid at sk[ryve] teg til men forlad teg viseliig til hvad jeg haver skreved teg til oc vil jeg altid giernæ giøræ hvad som deg kand være til vily oc tienest. Her met teg gvd almegestæ befalendes skreved for Obslo tisdag i poskæ helegæ dagæ or guds md xxxii.

Per Skram.

Udskrift: erlig oc velbørdeg mand oc strengæ ryder herræ Mogens Giølenstyernæ høvesmand po Agers hvs syn kieræ frendæ kierlige send.

(1) Fra [tilskrevet over Linien. - (2) Eller: ted, rettet fra det ene til det andet.

Peder Skram og Tile Giseler sende Hr. Mogens Gyldenstjerne efter hans udtalte Önske 30 Landsknegte og 6 danske Karle tilligemed en god Karl ved Navn Hans Holst, hvorhos de ogsaa sende ham noget Krudt, men underrette ham om, at de paa Grund af Isens Styrke og Proviantens Knaphed ikke kunne undsætte ham for Tiden, hvilket de dog haabe at kunne gjöre inden fire Uger.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 64). Halvark med Spor af udvendig Forsegling. (Peder Skrams Haand).

697.

4 April 1532.

For Oslo.

Kieræ herræ Mogens som eder velfortenker aty skryver vos til aty hadæ giernæ nogel meræ folk po slote hos eder da sender vii eder xxx lansknekt oc sex danskz karlæ oc hvad vii saved forne lansknekt [hvad dy¹ skal havæ af konglig ma¹ stat som tenom jgien stor haver vij saved tem god for oc haver saved tem at dy skal blivæ bolen hos eder som dy ander lansknekt y haver po slotet hos eder hvad eler y skal give tem teres betaleng eler konglig mat stat hves dy fortener ten tid som dy er hos eder der for lyges konglig mat stat oc y vel om oc dy danskæ skal fendæ teres betaleng hos vos nor gud velat vii komer ygien. Kieræ her Mogens hadæ vii giernæ vert hos eder oc vndsset er hadæ thet vert møgelet at vii hadæ kvnd ysset til eder da er jsen so sterk at vii kand jokj kamæ ygiemen oc fetalyen begender at krompæ for vos at vij troster icki at legæ her lenger men vij vil met guds hielp inden fyre vger væræ hos eder ygien oc vadssetæ eder soo framt vii lever oc forssyr meg til at konglig mat oc Danmarkz rygy leger makt po oc vil vii forfordæ met hves som vos megelet er hade vii anet at vadsetæ eder met som vii ved at eder kvadæ tennæ da vik vii giernæ havæ vndset eder met men vii sender eder lydet kryd oc hadæ vii vest eder vily da vilæ vii havæ send eder meræ. Kieræ her Mogens hves lelighed po ferdæ er skref jeg eder til i gor oc gaf eders bod modelyg til kiend(e). Kieræ her Mogens sender vii eder jen god karl som heder Hans Holst oc hannom moy for ladæ eder til oc beder eder giernæ at y vel giøræ hannom thet bestæ for vor skyld, kieræ her Monz vii skylæ skryvæ eder megett til da giver lelighed seg icki so mer. her met eder gud befalendes *ex for Obsio torsdag y poske vgæ or guds mdxxxii.

Per S. Tile Gisel.

Udskrift: erlig oc velberdeg mand oc strengæ ryder her Mogens Gielenstyernæ høvesmand po Agers hves kierlige til skrevet.

Bagpaa: Per Skram oc Tylle Gyssel.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Kong Christiern II beder Erkebiskop Olaf af Throndhjem at hjælpe Jomfra Karine (Alfsdatter af tre Roser) til at erholde sit Arvegods nordenfjelds igjen, hvilket hun klager over at være bleven berövet af Fru Ingerd Ottesdatter, Hr. Vincents Lunge og Hr. Nils Lykke.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3130). Halvark med udv. Forsegling. (Trykt i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. II S. 225-27).

698. 15 April 1532. Oslo.

Christiernus dei gracia Dacie Suecie Noruegie Sclauorum Gottorumque rex dux Slesuicensis et Holsatie Stormarie *oc Ditmertie etc.

Premissa reuerentia cum nostro sincero fauore. Kere herre oc fader vider ath oss elskelige jomfrw Karine haffuer ladet bereth

fore oss ath firw Jngerd Vincentz Niss Locke oc deriss parti haffue taget noget hendiss rette arffuegotz fra hende met mact oc velde vden lag dom oc reth. Thi bede wj eder kerlige ath j for denne vor bøn oc scriffuelse skyld ville ramme hendiss beste och hielpe hende till ath hwn kan fonge sit gotz igen der i Nordlandene som hwn haffuer erffuit effter sin fader moder, brødre oc andre sine slectinge och det som hwn haffuer ræth till. Der gøre j oss synderlige till vilge met och ville det kerlige met eder forskylle. Jn Christo valete. Ex Aslouia xv die Aprilis anno domini mdxxxij nostro sub *signete.

Udskrift: Reuerendissimo jn Christo patri domino Olauo dei gracia archiepiscopo Nidrosiensi necnon sedis apostolice legato nobis sincere dilecto.

Kong Christiern II beder Erkebiskop Olaf at lade beslaglægge Fru Ingerd Ottesdatters faste og löse Gods nordenfjelds tilligemed det Gods, som hendes Svigersönner Hr. Vincents Lunge og Hr. Nils Lykke have faset med sine Hustruer, samt at indmane Fru Ingerd og Hr. Nils Lykkes Hustru pan et fast Sted, hvis det Rygte medförer Sandhed, at Fru Ingerd i Panskeugen var hos Erkebispen og hanligen afslog at gan Kong Christiern tilhande. Kongen samtykker i, at det Bytte, Erkebispens Tjenere have gjort ved at fange og dræbe hans og Rigens Fiender, tilfalder dem til Deling for at opmuntre dem til lignende Foretagender.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3133). Halvark med udvendig Forsegling. (Trykt i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. II S. 229-30).

699. 27 April 1532. Oslo.

Christiernus dei gracia Dac[ie Suecie Noruegie Sclauorum G]ottorumque rex dux Slesuicensis et [Holsatie Stormarie ac Dytm]ertie etc.

Premissa reuerentia cum nostro sincero fauore. Kere herre oc fader [vider] ath wj haffue spurth ath ffrw Jngerd vor hoss eder i paaske vge och ville icke gonge eder till hande paa vore vegne som er hendiss rette herre oc konge men lod sine ord honlige falle mod oss. Huor saa er i sandhed da bede wj eder ath i lade anamme alt henniss jorde gotz till kronen paa vore vegne och alt andet hendiss rørendiss gotz [oc¹ sølff guld oc penninge och sender oss det strax hid met det alder første. Desligest lader oc anamme alt det jorde gotz som Vincentziss oc Niss Løcke tilkommer met deriss hustruer i Norlandene och alt andet deriss rørendis gotz [oc¹ sølff guld oc penninge som i kunde offuerkomme oc sender oss det oc hid met det første och maner ffrw Jngerd oc Niss Løckiss hustrwe ind paa nogen fast sted huor eder

tockiss best oc troggelist ath vere, till i fonge anderledis vore breff oc scriffuelse der om. Der gore i oss synderlige till vilge met oc ville det kerlige met eder forskylle. Jn Christo valete. Ex Aslouia xxvjj die Aprilis anno mdxxxij nostro sub signeto.

Bilag: Kere herre oc ffader wi haffue samtocket ath huess bytte som ederss tienere oc swene haffue fonget aff vore oc rigenss tiende som de haffue grebet slaget oc fanget ath de det mwe haffue nyde oc beholde oc skifte det mellem dem selfue paa det ath de skulle her effter vere diss veluilligere till ath straffe saadanne vore oc rigenss fiende hwor de kunde dem offuerkomme.

Udakrift: Reuerendissimo in Christo patri domino Olavo dei gracia archiepiscopo Nidrosiensi necnon sedis apostolice legato nobis sincere dilecto.

Bagpas: K: C: om ffru Jngerdz her Winc. [Lungis oc] Niels Luckis penninge.

(1) Fra [tilskrevet over Linien. — (2) Den som 2det Tillæg i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Rist. II S. 230 aftrykte Notits hörer vistnok ikke til dette Brev.

Kong Frederik I beder Esge Bilde, Hövedsmand paa Bergenhus, at beslaglægge de Penge og Varer, som tilhöre Erkebiskop Olaf af Throndhjem, og som Kjöbmænd eller andre drive Handel med.

Efter Orig. p. Papir i danske Gebeimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 65).

Enkelt Blad med udvendig Forsegling.

700.

1 Mai 1532.

Kjöbenhavn.

Ffrederich mett gudts naade Danmarcks Wenndis och Gottis konningh etc.

Wor sennderlig gunst tilfornn. wiider att ther szom i forfare att kiepmennd eller anndre hanndle och kiepslaa mett erchibispenns aff Trundhiem penndinge eller waare tha betthe wij etther kierligen atj paa wore wegnne wille anname till etther saadan waare eller penndinge, eller och thed behindre och arrestere saa thed icke komer hannom till hannde. Her giere i oss sennderligenn till wilge mett och wille thed kierligenn mett etther forskylde. Befalindis etther gud. Schreffuitt paa wortt slott Kiepnnehaffnn otthennsdagenn nest effther sendagenn Cantale aar etc. mdxxxijo vnder wortt signnett.

Udskrift: Oss elskelige Esge Bilde wor tro mannd raad och embitzman paa wortt slott Bergennhussz.

Kong Frederik I beder Hr. Mogens Gyldenstjerne, Hôvedsmand paa Agershus, der skal være lige i Befalingen over Krigsfolket med sin Broder Hr. Knud Gyldenstjerne, Electus til Odense, og Hr. Nils Lykke, at han som den, der bedst kjender Forholdene, vil paatage sig det mere specielle Tilsyn baade med Hensyn til Folkene, og med hvad magtpasliggende der maatte være at forhandle.

Efter Orig. p. Papir i danske Gebeimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 67).

Halvark med Spor af udvendig Forsegling.

701. 2 Juni 1532. Gunderslevholm.

Frederiich mett gudts naadhe Danmarcks etc. konning wdualdh konning till Norge etc.

Vor sønderlig gunst tilforn. Kære her Magens widt att som wij haffue mett wortt elskelige Danmarcks riiges raadt beskickett och fororningett teg att wære lighe wdj beffalling och heffuetzmandt offwer wortt kriigs folk mett osz elskelige werdughe herre her Knud Gyllenstiern electus till Ottensze thyn broder her Niels Lycke ritter wore mendt och raadt thaa efftherthii tw wedsts all leyligheden ther wdj riigett bedre och yddermere en nogle aff the andre som ære met teg lighe i besfallingh thii bede wij teg kierligen att tw wdj thenne seygde wiltt haffue then wmaghe och haffue en beszenderlig tilsiwn offuer wortt kriigsfolk wdj thenne kriigs handdell, och huor nogett skall forhandles wdj en maade eller andre som osz och riigett magt paa ligger, att tw than wiltt tage that inderlighe vdj hiarthe och sindh att thet som magt paa ligger, att thet icke lettelig fortages eller tilbaghe bliffuer, och att tw her wdj wiltt teg beuisze, som wij teg fulkommelig tiltro, och haffue dog ther inggen twiffuell paa teg i nogle maadhe, wij wille igen i alle maade wide och ramme titt gaffn och beste, saa twosz tacke skaltt. Beffallendes teg gudt. Screffuett psa Gundersloffholm søndagen nest effther hellighe gudts legoms dag aar etc. mdxxxij wnder wortt signett.

Udskrift: Osz elskelige her Magens Gyllenstiern ritter wor tro mandt tiener och embitzmandt paa wortt slott Aggershus.

Bagpaa: at mit tyl screffuit som skulle haffue god tyl sywn. — 3.

Erkebiskop Olaf af Throndhjem beretter Kong Christiern II, at der den Dag er kommen 3 Skibe og en Jagt fra Danmark, som bave plyndret og brandskattet, og da hans Folk ikke har kunnet modstaa dem tilsös, har han opbudt Almuen og vil söge at gjöre sit Bodste tillands; han raader Kongen at indtage Bergenhus, om ikke hele det nordenfjeldske Norge skal ödelægges.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 68). Halvark med Spor af udvendig Forsegling. (Jfr. Dipl. Norv. VIII No. 686).

702. 3 Juni 1532. Stenviksholm.

Hegbaarne fiirste kiere naadugeste herre effther myn ydmigæ vnderdaanigæ och troo fforpliichtiigæ tyæneste och myn ydmygæ helszenn. Werdes ether naade ath wittæ att her kommæ nu i dagh iii skiip och ein jecht paa .iiij. wiige siess nær Trondhem mett folk och skiitt bemannedt aff Danmarck och haffue the ræffuid kirker prester och tagiidt brandskatt aff ether naades ffatigæ vndhersaathe ther the haffwe framffaridt, Och efftherthii ath myne tiænere som laage tiill landwernn ycke kwnne them bestaa tiill siess, haffuer jeg lathet reyst almwgenn tiill hielp och wiill gere mytt beste tiill landz effther som gud giffwer meg machthenn tiill, Thii ær myn ydmigelige ben tiill ether kwnge maitt. att ether naade wiill verdes tiill met thet allerfiirste som leligheithenn seg saa vilde begiffue ath lathe yndtage ether naades feste Bergerhus, Huadh thet ycke skeer, tha ær then fatigæ almugh ther nordenn fore boor i grwnnd forderffuid och ieg medt, Hær met ether naades siell liiff och lygsammeligæ regementhe och framgongh then elz-

ldugeste gud befaller jeg tiill ewigæ tiidh, Screffuid paa wort slott Steinuicholm 3a die Junij anno domini mdxxxij n(ost)ro sub signeto.

B. N. K. M.

ydmigæ cappellann erchebiisp i Trondem (Egenhændigt:) Olauus manu

propria.

Udskrift: Høgbaarne flirste och megtuigeste herre K. Cristiern medt gudz naade Danmarks Swerges Norges Wendes och Gottes konnwag hertug i Sleszwig i Holstenn Stormarenn och i Ditmerskenn greffue i Oldenborgh och Delmenhorst synn kiereste naadugeste herre. 723

Væbnerne Johan Kruckow, Hans Bagge, Thrond Benkestek og Jon Teiste kundgjöre, at de vare udsendte til Oldermændene og de atten Mænd paa Bryggen af Hövedsmanden paa Bergenhus Esge Bilde for at forklare dem Forholdet med et Nordfarerskib, som Kong Frederiks Folk havde taget, fordi deri fandtes Varer, som tilhörte Erkebispen eller hans Tilhængere; hvis Skibet ikke kjendes at være god Pris, tilbyder han at give det tilbage.

1532.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 69). Med 4 pastrykte Vasbensegl. Esge Bildes Skrivers Haand. (Jfr. ovenfor No. 700).

703. 10 Juni 1532. Bergenhus.

Alle och huer besønderligenn som thette nerwerindis szee eller høere læsis helsze wij effterne Jahann Krwckow: Hans Bagge: Trondt Benckestock: oc Jonn Teiste: webnere ewuindelig mett gudt. Ther mett kundgisrindis mett thette wortt obne breeff att aar etc. mdxxxij mondagenn nest fore sancti Botulphi dag haffde erlig oc welburdig mandt Eske Bille hoffuilzmandt paa Bergennhussz oss beskickit oc wdsendt tiill erlige mendt oldermendene oc the xviij mendt som regementhet haffue paa Bryggenn att giiffue thenum tiilkiende om nogenn flisch som heigmectugiste [h]e[i]gborne ferstis konge maits. konning Freidriicks folch huilchett (effter then levlighett som th[en]um sielfine well fortenckt er seg begjiffuindis er emellom konge maits. konning Freidriich oc her erchebiscop Oluff wdj Trondem) her aff ferdigit ware till seess, wdtoge aff ith form erchebiscop Oluffs nordfar skiib: huilchett schiip forbeneffade Eske Bille (mett hues fiisk eller andena deell som ther wppaa war oc form her erchebiscop hans anhengere capittell cannicker sædeswenne eller Trondemssz borgere tiilkommendis er) well seg wedkiende arrestere lade oc beholde paa konge maits oc riigens wegne tiill rette oc icke mett nogenn macht eller offwerwaldt dog saa att ther som konge mait. Danmarcks oc Noriigis readt oc the Wendische stæder kunde kiende oc aff siigindis worde thett priissz att were setther handt indtiill rette oc ther som thett hanum frademmes igen att giiffue er han wederhefftig oc offuerbødig paa konge maits oc riigens wegne thett mett rette igenn att giiffue offuerantworde oc fra seg [leffuerere1 till huilchen som thett aff rette eiger oc haffue scall. Att san i sanningenn talith oc tiilbudit war som foreschreffuitt stoer thett witne wij melt wore indsegler oc signetter trwct her nædenn for thette [mytt2 wortt obne breeff som er giiffuitt oc schreffwit pea Bergennhussz dag oc aar som fore schreeffuitt stander.

(1) Tilskrevet over Linien. - (2) Igjen udslettet.

Biskop Höskuld af Stavanger erkjender at have modtaget Brev fra Biskop Olaf af Bergen, Esge Bilde og Vincents Lunge, hvori han anmodes om at hjælpe dem med Folk, hvilket han dog nu ligesaalidt som för kan gjöre, da hans Folk dels er bortdöde, dels bortlöbne i Forventning om större Lön andensteds; Jagten, hvorpaa han kom hjem fra Danmark, var allerede för gammel og skröbelig og er nu sunken; selv önsker han med sin Geistlighed og Almue at være fri for at deltage i Stridighederne, uagtet han fra begge Sider opfordres dertil.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 70). Helvark, udv. forseglet med Biskop Höskulds og (senere) med Biskop Olafs Segl.

704. 6 Juli [1532]. Stavanger.

In Christi nomine amen. Verdige herre edle meen strenge rydder oc gode wener verdis wile vide ath wy fynge nw eders herredoms scriffuelse ludendis saa nw som foor om folk wigere eder til bystandt etc. Er eder gode herre vitherliget giort aff waar tilførne scriffwelse i hwat nødh kwalff oc mødhe wy her i thenne landz ende møder belathe ære then ene wyl twinge oss til ath feyde med eder ware egne granner oc wener en aff then annen syde paa waar egen erchiebisps oc inlenske Norgis meen som oss ekke erliget er pas hwasken sydhe ath gere eller bekendeligh er for vaar nadige herre Norgis readh oc undre gode men, withen hans nadis breff eller besynnerlige befalingh som wy wore noket til macth med folk faar oc werie. Haffwe wy wnderuist eder her(re)dom før ath waar folk er aff deth om stoor part oc løbne thy the wente seg (som nw er tydis) sterre leen oc bythe en then i war tienesth vidfaren er. saa wy haffwe aldelis faa karle i ghen. Deslikes om den jecth etc. tekke wy gerne gwdh hwn baar oss hevm aff Danmark syden haffuer hun lyget oc en ligger under sywnken saa wy wente aldrig gagn aff henne thy hwn waar gammel oc forderfwet i botnen forste wy henne fynge oc syden forgeffues ter pa kostet. Thy bede vy kerlige ath i wilde thenne eders gode herre begerning nw myldelige med oss offwersee gudh skal *h vite wy ekke neke eders scriffwelse med nokon hoffmod i treydske eller nokon mystænkeligh foracth wthen ath wy fatigh man oc wart klerkry motte blyffwe medh frydh oc ekke myndre ath then menige almoge (som nw fast knwrre) motte bliffwe stille sytendis til bwilket wy dem gerne wile til formane. En tykkis eder gode herre her vtinnen ekke wilie myldelige see offuer med oss tha skiwte wy oss for vaar nadige herre kungl. mt. Danmarks oc Norgis rykens raadh ath lyde oc wmgelde hwat oss her oppa vorder offuersacth. her medh allis

eder herredom gudi alzuellogeste befalendis scriptum Stauangrie octauarum die appostolorum Petri et P(auli) nostro sub signeto.

d. p.
episcopus Stauangrensis
Oscoldus.

Udskrift: Verdighe strenge rydder oc herre her Olaff med gudz nadh biscop til Bæren Eske Bylle Vincencius Lwnghe elskelige herrer oc gode wener.

Kong Christiern II, der nu har sluttet en Kontrakt med sin Farbroders Kong Frederik I.s Fuldmægtige, paalægger Erkebiskop Olaf af Throndhjem at udlevere til Hr. Nils Lykke, hvad han har beslaglagt af hans eller hans Hustrues Gods, og som ikke allerede er kommet Kongen tilhænde.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3138). Halvark med udv. Forsegling. (Trykt i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. II S. 240-41).

705. 11 Juli 1532. Bevősund (Jælően).

Christiernus dei gratia Datie Suetie Noruegie Sclauorum Gotthorumque rex. dux Slesuicensis et Holsatie Stormarie ac Ditmertie etc.

Premissa reuerentia cum nostro sincero fauore. Kere herre och ffadher. Bifthertj wij eræ nw indgongne i en venligh och kerligh contract oc handlingh met høgborne førstis Her Ffredericks etc. vor kere ffaderbroderss principale fuldmeetige wdskickede tha bede wij ether kerligen oc begere athii wilde antworde her Niels Lycke alt huess i haffue ladet anamme aff hans szom hannwm eller hans hostrw tilhør oc oss icke er kommet tiill hande. Theri giøre i oss sønderligenn tiill wilge met och wille thet kerligenn met ether forskylde i fremtidenn atj oss tacke schulle. Jn Christo valete. Ex portu Beffweswnd, xj die Julij anno etc. mdxxxij nostro sub signeto.

Egenhændigt: Christiern.

Udskrist: Reuerendissimo in Christo patri domino Olauo dej gratia archiepiscopo Nidrosiensi necnon sedis apostolice legato nobis sincere dilecto.

726 1532.

Biskop Hans Reff af Oslo tilsiger atter Kong Frederik I Huldskab og Troskab, efter at denne har tilgivet ham det Frafald, hvortil han blev tvungen ved Kong Christiern II.s Ankomst; han lover derhos at opsige den Kong Christiern tilsagte Troskab og i Forening med det norske Rigeraad at tilbagekalde de til Keiser Karl V og Kong Christierns Sön skrevne Breve samt i Tilfælde af Kong Frederiks Död ikke at vælge nogen anden Konge end den, det danske Rigeraad vælger.

Efter Orig. p. Perg. i danske Geheimearkiv (Norge, No. 78). Förste og andet Segl vedhænge; tredie mangler.

706. 3 August 1532. Kjöbenhavn.

Jog Hans Reff mett gudz node biscop i Oslo gier witterligt oc kennes mett thette mitt obne breff att effter thij hogborne ffurste stormegtigste konning och erre her Ffrederick mett gudz node Danmarcks Vendes oc Gothes konning hertug i Sleszuich Holsten Stormarn oc Ditmersken greffue i Oldenborg oc Delmenhorst mind nodigste herre haffuer nu nodeligen aff sin kongelige godhedt for gudz skyll oc for Danmarcks riiges readz store ben skyll ighen anammed meg till gunst oc node for sind tiænere mand oc raad oc nodeligen forladett oc tilgiffued meg thett mistocke oc brøde att ieg war twunghen oc fallen hanss node efra oc till hogborne ffurste her Christiern fordwm Danmarcks konning for hanss nodes weldelige offuermactt trang oc ned skyll som hanss nodhe førde ind oppo Norges riige besynderliig offuer altt mitt sticht nu sancti Morthens tiid nest forleden, will ieg oc skall effter thenne dag være forde hogborne ffursthe konning Ffrederick etc. mind nodigate herre oc Danmarks riiges raad huld oc tro oc affwerghe hanss nodes skade oc widhe hanss nodes oc Danmarcks riiges raadz bæsthe oc bestand aff all min formwe oc giffue hanss node ther om atwarszell ehuor ieg then hemmelig eller obenbarlig kand fornomme. Skall ieg oc szo opscriffue forde hogborne ffurste her Christiern etc. then huldskab oc mandskab szom ieg hanss node tilsagde oc aldriig were hanss node enthen huld eller tro effter thenne dag. Thesligest skall ieg mett Norges riiges raad ighen kalle all then huldning breff troskab oc mandskab som ieg mett Norges riiges raad haffuer screffued till forde her Christierns sen oc till keyserliig mait., Ther som forde mind nodigste herre hogborne ffurste konning Ffrederick etc. wordher kallen her aff werdhen før end jeg huilcked gud almectigste barmherteligen oc nodeligen will langsommeligen icke skee ladhe tha er oc skall ieg forplicted wære att icke mett Norges riiges raad kaare wdwelge eller samptycke noghen serdeles konning till Norges riige men ieg mett Danmarcks oc Norges riiges raad skall wære forplicted att

keysze kaare vdwelge oc samptycke then samme till herre oc konning offuer Norge som Danmarcks riiges raad till Danmarcks riige vdkaarendhes wordhe ligerwiissz som thett forbund ther begghe riigenne ere tilsammen bundne mett inneholler oc wdwiser oc skall jeg effther thenne dag aldriig ladhe meg trænge efran wor nodigste herre oc Danmarcks riiges raad ehuor stor ned trang eller offuerfald meg kand oppo komme wnder mitt lijffs oc stictz fortabelsze beplictendes meg wed min ære og rædelighedt christellig tro og loffue alle tilsammen og hver serdeles forne puncter oc articler fast oc wbredeligen att holle. Till ydermere stadfestning lader ieg henge mitt jndszegle nedhen for thette mitt breff mett min eghen hand wnderscreffwen tilbedendes verduge herre her Jachim Rønnow vduold biscop till Roskiilde oc strenge riidder her Tyghe Krabbe Danmarcks riiges marsk att ville beszegle thette mett meg. Giffued po biscopsgaarden i Købendhaffn tredie dagh Augusti aar etc. mdxxxii.o

Egenhændigt: Ego Joannes Reff qui supra, dei gracia episcopus
Asloennsis manu mea subscripsi.

Bagnas: Biscop Hans Reeffs aff Wpslaa forplictings breff 1532.

Kong Frederik I befaler de danske og tydske Hövedsmænd og det menige Krigsfolk i Bergen at forholde sig tilbörlige ligeoverfor Embedsmanden paa Bergenhus Esge Bilde med Hensyn til det fra Kongens Fiender tagne Bytte samt ikke at röve noget fra den uskyldige Del af Almuen.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 77).

Halvark med bagpaa trykt Segl.

707. 5 August 1532. Kjöbenhavn.

Vii Ffrederiich mett guds nade Danmarks Wendes oc Gottes konning wdtwoldt konning tiill Norge hertug i Slesuig Holsten Stormarn oc Ditmerschen greffue i Oldenburg oc Delmenhorst helsze ether alle [wore¹ Danske oc Tyske heffuetzmend oc menige kriigesfolk som nu ære nordenfields wtij Bergen kerligen mett gudt oc wor nade. Wiider att oss er forekommett oc berett huorledes athij ganske wskiickelige holde ether mett thet bytte som i tagett haffue fran wore oc riigens fiender oc thesligest athij oc saa arge reffue och tage fran almwen ther nordenfields saa well fran the wskyldige som the skyldiige huilket wij jngelunde wille tiillstede. Thij bethe wij ether alle oc huer serdelis strengeligen athij her epter en nu holde oc skiicke ether tiilbyrlige oc skellige emodt oss elskelige Esge Biilde wor mand raadt oc embesmand paa wortt slot Bergenhuss mett hues bytte som i tagett

haffue paa wore vegne thesligest athij oc saa icke reffue eller tage nogett fran the arme wskiilduge folk oc hues i haffue thennom fran tagett athij giffue thennom thet egen som vskiildiige ære oc holde ether wtij thessze maade oc andre som rettsindiige oc skellijge kriigesfolk oc ther tiill wij oss visszeligen forlade. Thij lader thet jngelunde. Giffuett paa wortt slott Køpenhauffn mandagen nest epter sancti Petrj dag ad vincula aar etc. mdxxxij vnder wortt signet.

Bagpaa: Bergen.

(1) Tilskrevet over Linion.

Kong Frederik I takker Esge Bilde for den Troskab og gode Tjeneste, han har vist under Feiden med Kong Christiern, og hvorom Kongen især har føset Besked af Otte Stigssön, samt beder ham med Rand og Dasd at understötte Hr. Trud Ulfstand og Hr. Klaus Bilde, som med Kongens og det danske Rigsrands Fuldmagt skulle drage nordenfjelds for at bringe alle Sager i Orden igjen.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, Afd. 1, fasc. 6, No. 79).

Halvark med udvendig Forsegling.

708.

28 August 1532.

Gottorp.

Ffrederiich mett guds nade Danmarcks Wendes oc Gotthis koningh etc.

Vor sønderlige gunst tiilforn. Kiere Eske moj wiide att oss elskelige Otthe Stysszen wor mand oc tienner haffuer nu berett oc wnderwist oss hues lelighedt her paa ferde er wij wortt riige Norge nordenfieldz oc thesligest bues troskaff oc willig fliittiighedt som i other beuist haffue i thenne handell oc feyde paa wore vegne fore huilkett wij ether ganske kerligen oc gerne betacke oc wille thet egen mett all gunst oc nade mett ether forschilde oc bekiende thesligest moj wiide att wij haffue nu aff ferdugett oss elskelige her Truedt Wulff(s)tand oc her Claus Biilde riitter wore tro mend oc raadt mett wortt oc wortt elskelige Danmarks riiges raads fuldmagt att drage tiill ether nordenfields oc ther att beskiicke oc beskaffue mett ether wortt oc riigens beste och bestand oc at the mett ether schulle haffue raadt oc dodt i alle maade. Saa bethe wij ether kerligen atij mett thennom wele raadslaa om alle honde ærinde som the haffue wtij beffalning oc ther eblantt wiide oc ramme wortt gaffn beste oc bestandt som wij ether tiilltroo oc engitett paa twiffle thet vele wij egen forschilde oc bekiende beffallendes ether gud. Screffuett paa wortt slott Gottruppe onsdagen

nest epter sanctj Bartholomej apostoli dag aar etc. mdxxxij vnder wortt signet.

Udskrift: Oss elskelige Esge Biilde wor troo mand raadt oc embesmand paa wortt slott Bergenhuss.

Kong Frederik I beder Esge Bilde at udbetale Otte Stigssön den ham tilkommende Sold fra Begyndelsen af Februar til Udgangen af September 1532 samt hans Aupart af Byttet, Priserne og Brandskatten.

Ester en beskadiget Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 80.) Halvark md udvendig Forsegling.

709.

28 August 1532.

Gottorp.

729

Ffrederiich mett guds nade Danmarks Wendis oc Gotthis konningh etc.

Vor senderlige gunst tillforn, kiere Esge wilder att wij ære bleffne oss elskelige Otte Stysszen wor mand oc tiennere skiil[du]g hans szoldt som han her tiill schulle haffue regnendes fran kyndermesze nest forgangen saa bethe wij ether kerligen athij ville pas wore vegne f[in]de raadt oc fornøge hannom saa møgett som [hannom] tiill stan[der summen f]vidt regnendes fran [kyndermøsze nest forgangen oc tiill sancti] Mekels [dag] nest k[omendes] xvj ge vtj [m]ynt om maaneden oc thesligest regnendes xxx dage vtj huer maanett emellom kyndermøsze forgangen oc till sancti Mekels dag først komendes. ledes athij ville stille forme Otthe Stysszen till freds oc fornøge hannom for hues dell oc anpartt som hannom kand tiillfalle aff thet bytte oc prysze som hand haffuer tagett oc ther wplagdt er oc thesligest hues hannom tiillfalder aff brandskatten att hannom thet oc saa fornages. ther wiide i nu att rette ether epter oc forschildet gerne be-Screffuet pas wortt slott Gottrup onsdagen nest falendes ether gud. epter sancti Bartholomej apostolj dag aar etc. mdxxxij vnder wortt signet.

Udskriften som paa foregaaende Brev.

Kong Frederik I takker Esge Bilde, for at han har affordiget Hr. Vincents Lungs og Hr. Nils Lykke til Throndhjem, men forklarer derhos, at den sidstnævnte, da han sendtes fra Kjöbenhavn til Oslo, havde Befaling til, ikke at forblive der men strax at begive sig til Bergen, og da han ikke har gjort dette, har Kongen nu affordiget Hr. Trud Ulfstand og Hr. Klaus Bilde nordenfjelds med Instruction og mundtlige Befalinger, hvorfor Esge anmodes om at være dem behjælpelig; Hr. Nils Lykke har kun fanet Kongens Brev pan Giske under Forudsætning af, at det tilhörte Hr. Thure Jenssön (af tre Roser), hvilket nu siges ikke at være Tilfældet.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge, 1 Afd., fasc. 6, No. 81.) Helark med udvendig Forsegling.

710.

7 Septbr. 1532.

Gottorp.

Ffrederiich mett guds nade Danmarks Wendis oc Gottis konung etc.

Vor sønderlige gunst tiilforn, kere Esge som i scriffue oss alle honde lelighedt tiill oc besønderlige atij haffue giortt ether fliitt oc afferdugett oss elske her Wincen. Lunge oc her Niels Lycke riittere wore mend oc raadt till Trundhiem fore huilken ether gandz villige flittiighedt wij ether kerligen betacke oc wele thet egen mett all gunst oc nade kerligen oc gerne mett ether forschilde oc bekiende thesligest som i scriffue oss tiill att ther som then revsze forstrecker seg nogett langtt som forme her Vincen, oc her Niels Lycke ære wtij skiickede tha schall ther ware swortt att bekomme fitalie tiill thennom oc theris wpholding etc. the giffue wij ether tillkiende att then tild wij aff ferdugede her Niels Lycke fran wortt slott Køpenhaffn mett the andre wore mend readt oc kriigsffolk tiill Vpslo tha gaffue wij hannom vtij beffaling at strax som han komme tiill Wpslaa att han tha schulle mett that ydeligste giffuett seg tiill ether nordenfields och icke fortøgett ther saa lenge som han giorde oc haffue wij ther fore oc alle mange andre lelighedt skiild aff ferdugett oss elskelige her Truedt Wulffstand oc her Claus Biilde riittere wore mend oc raadt mett wore indstruction oc mynttlige beffalinger att drage norden fields tiill ether bethendes ther fore ether kerligen at nar the tiill ether kommendes worde atij thennom betro paa wore vegne oc ware thennom vij alle maade behielpelige wiij hues the ether forgiffuendes oc tillsiigendes worde. Sammeledes som i scriffue att her Niels Lycke haffuer sagt fore ether at wij haffue giffuet hannom Geske gordt oc godz the haffuer ther waret fore oss berett att samme gordt oc godz schulle haffue tiill hørtt her Thure Jensen oc oss tiillfallett fore forbrot godz oc siiden er oss tiilkiende giffuett att saa icke er [meden1 att thet schulle here her Thure till etc. tha moj wiide att

wij haffue wnd oc giffuett her Niels Lycke samme Geske gord oc godz ther som thet tiilherde her Thure Jensen som i selfue widere forfare kwnde wtij thet wortt obne breff wij her Niels Lycke ther paa giffuett haffue epter huilkelt i mwe wiide att rette ether oc atij wtij alle maade wille wiide rame wortt gaffn oc beste som wij ether tiiltro oc engtet paa twiffle thet wele wij egen kerligen oc gerne mett ether forschiillde oc bekiende oc szende wij ether ett wortt obne breff tiill almwen om then wor myntt som wij nu nyligen haffue ladett myntte athij samme wortt breff ville lade forkynde fore almwen oc rette ether ther epter beffallendes ether gud. Screffuet paa wortt slott Gottruppe wor frue affthen natiuitatis aar etc. mdxxxij vnder wortt signet.

Udskrift som pan næstforeganende Brev.

(1) Igjen udslettet.

Abbed Hans (Anderssön) i Heredö Kloster beretter Erkebiskop Olaf af Throndhjem, hvorledes Hövedsmanden paa Akershus, Hr. Mogens Gyldendenstjerne, ved Kong Christiern II.s Ankomst til Oslo 10 Novbr. 1531 ved sine Folk lod udtage en stor Del Proviant af Klosteret og bad Abbeden at komme ind paa Slettet med sine Kostbarheder, men da denne ikke efterkom hans Begjæring og derhos understöttede Kong Christiern, lod han ham 21 Januar 1532 gribe og före i Fængsel paa Akershus og Klosteret afbrænde og ödelægge; först ved Kong Christierns Afreise kom han igjen paa fri Fod, men han og Brödrene ere udsagte af Klosteret af Slotsherren uagtet de Löfter, der gjordes ham 7 Juli af Kong Frederiks Underhandlere, hvorfor han beder Erkebispen ved de forestanende Underhandlinger at tage sig af Klosterets Sag.

Efter Orig. p. Pepir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3152). Halvark med Spor af udv. Forsegl. (Trykt i De n. Klostres Hist, af Lange, 1 Udg. S. 762-64.)

711. 25 Septbr. 1532. Oslo.

Salutem cum omnj humilitate et reuerentia affectuosissime premissam. Verdiighe fader oc nadighe herre som eder wel witterligt er hworledes hogborne fførste oc kongelig maiestadz konung Christiern kom hiid vtj thenne lanzene tiil Osloo oss vwitterligt oc som wij kwnne forstoo j mod hans nadis eghen wiliæ oc acth j thenne forledne winther sancti Martinj affthen. Samme stwnd som hand dro ind vtj Osloo personlige mett hans nadis folk *foolk, v(d)senthe her Moghens Gyldenstiernæ heffuidzmand paa Agersshwss en esping mett folk tiil wort klosther Hoffuedee oc toge ther vt saa meghen fetaliæ kød flesk oc lax som the kwnne mestt offuerkomme oc wore begerendis meg selffuer mett klosters klenode ind paa slotthett hwilke konung Christiern fick

sidhen saa monghe hans nade begerede ther viaff tiil hielp oc trøstt. Men forthii at ieg icke kom tiil her Mons ind paa Agershuss som hand oc thee begeredhe lod hand meg griffue naghen paa myn seng søndags natthen proxima ante festum Pauli conversionis reffuede oc toghe all then deel vij klosther wor brendhe oc nedersloffue thet igrwnden its quod non remanet lapis super lapidem oc meg holde the vtj fenxel oc bestolning pas Agersshws mett stoer sorrig oc siwgdom till then senisthe dag konung Christiern foer till Danmark. Nw haffuer jeg hørtt oc fornwmmet at thee wille haffue renthen oc godzet fran kloster oc tiil slottet oc er ieg mett alle minne fatige brødhre aldelis aff sagt ther mett vtaff slottzherren. Haffue wij nw aldelis inghen tiilfluct vthen tiil gud oc oders nade. Thij bede wij eders nade ydmygelige atj wille ver(d)is till for gudz skyld oc ordhens skyld haffue aliquam mentionem om thette fatige sted vtj eders nadis *halning dacting oc contrach mett thesse gode herrer saa at eders nade will ingelunde lade eder nege mett minde thette godtz oc renthe bliffuer vnder gudz oc sancij Bernardi kloster gudz tieniste oc tidegerd tiil ophollilsæ (ne inuadent gregem dominj lupi rapaces) som thet wor før end hans nade kam biid i landhit gud almectigste wett hwad wij fatige wore wollendhe ther vtj, Verdughe fader er thette wor store liid hoff oc hwswalelsæ tiil eders nade effther wor store vedermod oc sorig wij haffue lidt i thette ganske aar: Ville wij haffue oss her effther for gud oc menniske som tiilborligt er oc vere eders nadis tro tienere natt oc dag (si quit poterit pectoris oratio) hoess then almectigste gud Christum Iesum hwilken wij eders nade beffaler in cuum amen. Datum Osloie anno salutis 1532 vij kal. Octobris.

Jtem haffue thee bortt tagit minne singnethe oc insegle thii haffuer ieg inthet at besegle met.

Ffrater Joannes abbas et filius vestre gratiose paternitatis humillimus.

Pas en indlagt Seddel:

Kæristhe fader oc werdighe herre skall oc ederss nade witterligt were hworledis nesthe søndag før konung Christern foer nedher tiil Danmarck stode tesse gode herre biscop Knwt electus tiil Othens: her Monghns Gyldentierne broder hans, her Nis Lycke Erick Hack oc loff-uede hans nade mett hand oc mwnd monghe flere gode mend neruerendis at jeg skwlle nyde mitt kloster whindret her effther som tiil forn før end hans nade kom vtj landhet for them oc alle theris hwilket ther holtz inthet aff strax hans (nade) wor paa skippen kommen: parcat

vestra egregia paternitas importunitati ac improbitati mee quum animus in anxietate et cor meum merens est.

Udakrift: Reverendissimo in Christo patri ac domino domino Olavo divina miseracione jusignis ecclesie Nidrosiensis archipresulj necnon apostolice sedis legato summa observacione dignissimo.

Begpaa: Abbethens breff aff Hwdøyn.

Optognelse paa Penge og Gods, som i Aarene 1529 til 1532 er blevet Hr. Vincents Lunge frataget paa forskjellige Steder af Erkebiskop Olafs Folk, samt paa anden Skade, han i samme Tid har lidt, med tilföiede Notitser om, hvilket Afslag Hr. Vincents gjorde i den samlede Erstatningssum, og hvad Erkebispen efterhaanden har betalt.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3159). To efter Længden sammenlagte Ark (16 Sider i langt Folioformat), uden Segl.

712. [Hösten 1532.] [Throndhjem?]

Registher pas hwes skadhe oc forsømmellsse som jegh Vin- pag. 3. cencius Lunge haff(t) haffuer formidelst then fienthligh forhand-lingh som imellom verdugiste met gudt fadher her erchebisp Oluff aff Trwndhem oc meg veritt haffuer anno domini *mdxxxix.

Fførst skadhenn paa alleniste mynne seyell for hwndrede march till Bernegriff

Jiem forspiillt och forderffuit en offuermandis skenn ny kabell paa ije fawne som kostede megh i Holland ije march Danske och var alldriigh i vand kommett før end skiffuitt i erchebispens hender kom

Jtem thertiill met xciiij fawne trotze forskinggrett forliitt oc forkommett som kostede xxx march

Jtem mynne ny skønne anchere forvetzlede. Sammeledis mynne dubbillthe skerpentyner oc hager for gamble forderffuede enche skerpentyner oc vrange kammer. Thesligiste ij eller iij ganger mytt skiff mett topwwndett scyll paa klipperne forløffue brwddett och lacth vordett, kabell tacchell och twgh forsliddet oc illde mettfarett hwilchen skadhe iegh for ve march skather

Jtem mytt skiiff meg twenne somere affhendigtt oc forhollett vordett vdj hwilchet jegh i thet mynste iiij reysser ther mett motthe giortt haffue

Summa lateris — Jtem viije xxx march

Och hwer reysse vdhenn alldt omkostningh hwndrede rins ge wdj pag. 4. gwlld met vwndett vdj hwilchen mynd skadegelld seg iiijc rins ge beløber

Jtem nødis jeg till for her erchebisps feyde skyll att sellie oc affhende iij mynne skøne nordffare skiiff thet ene paa xlv lesther thet andet paa lx oc tridie paa lxxx lester och fich jegh ther staar skade vd offuer i twenne maade først jegh motthe ther aff vjc voger rolfe tiill skibleye haffit haffue saa och jegh nødis tiill saa hasteligen att sellie thennom for hallff verdt hwilchen skadhe oc forsømmellsse jegh skatther for vjc voger rotskeringh

Jtem vpretthe megh hwes skade forsømellsse oc affdrecth iegh hafftt haffuer att jegh mynd vdsall omwendingh och forkeringh ther i Findmarchen oc østhenhaws i etth gansk(e) aar icche hafft haffwer mett samptt [mynd¹ then skade jegh formedelst mynne xx vdroers drenger som iegh paa Vordehus haffde oc Hans Erichssen loed fare oc orloff gaff hwilchen skadhe jegh for vc voger skatther

Jiem bleff ther borttagett aff Oluff Jsachssens [skiiff1 fiisk iijc voger som hand megh skylldigh bleff paa siitt regenskaff

Summa lateris — Jtem jm ijc march — Jtem jm iiijc voger f.

pag. 5. Jtem en skønn sengh mett alldt thobehøringh en ny ry oc x skinddyner om xxx march

Jtem iij skenne tenne kethler oc ij grydher paa Griiff om xxiii march

Jtem xxiiij swynn smaa oc store som vore paa Vordehus slott for $[x^1]$ march

Jtem then tiid Find Hanssens oc Trond Benchestochs karler met her erchebisps tienere greffue mynd tienere Arne Toste(n)ssen toge the och samme tiid iij mynne vdroers karler som the skencthe henn theris egne venner som vare vndhergiffne forne Arne Tosthe(n)ssen pan mynne vegne offuer hwilchet jegh vell hwudrett voger rotse skade fich

Jtem laa jegh oc forbide i then herredagh i Oslo stodt verdugiste met gudt fadbers her erchebisp Oluffs aff Trwndbem tilkwmst i xiiij eller xv vger met lx veringe i thet hand icche tha for tilberlige domere metthe ladher jegh megh betycche att hand megh effther Norigis lagh kostholld skylldigh bleff

Jtem bleff oc enn aff mynne tienere enn scriffuere som føllgde Niells Viborgh i Stegett oc Sallthen ihiell slaenn paa synn sengh hwilchenn sagh iegh skatter for teghenn fridkieff oc frende bødher for je xx march

Summa lateris — Jtem ije xiiij march — Jtem je voger rote

pag. 6. Thette effttherne bleff megh icche fornegett oc betalld efftther John Teystis beffallning ther han met megh pan her erchebisp Oluffs vegne i Bergen regnede Jtem xxx voger f. for vic hwndret Finske geddher

Jtem xviij voger f. for etth Fynne tiell som iegh miste i Findmarchen

Jtem ijc march for xxm astragh hwert tweend dubbelitt for x march och hwe(r)tt tweend endubbelit for v march

Jtem xx march for enn lest sements kalich

Jtem xxvj march for xij hoetth kalch

Jtem iii march for enn senops gwern

Jtem xv march for xv tymmer graawerch

Jiem xxxv march for iiij tymmer hermerlynn

Jtem viij march for xc allne vest: leret alenn iiij alb.

Jtem xxiiij march for ij dyssenn Leyste qwinne luer

Jtem xij march for ij dyssynn Dewenter quinne luer

Jtem ve xxvij lott ij qwintin sølff som var sagerørett aff Findmarchkenn efftther Hans Erichssens regenskaff

Summa lateris — Jtem iijc xxxviij march — Jtem vc xxvij lot ij quintin s:

— Jtem xlviij voger f.

Anno domini mdxxxj thogh her erchebisp Oluff aff Trwnd- pag. 7. hem thette effttherne godtz frann megh i Ffoszenn lenn som her Niells Lycche i beffallningh haffuer

Jtem prime aff mynd lange jacth pas Ffoszenn ixe voger i klar f. oc je voger i raff oc reglingh

Jtem fich jegh thet aar aff menighe mand i Findmarchen enn dags vdroer saa att thet beleb segh ledingen vdroer sagerere, vdsall landword finneskatt oc andhen rettighet och som mynne tienere tiillherde som taghenn bleff aff alle nordffare skiffwenn som laae paa leenn i vinther-lagh ijm voger i fisk raff och reglingh

Jiem ve lott sellff tagett frann Oluff Sywordssen som var sageffald sellff Jiem enn jacth mett viij dubbiltt skerpentyner the iiij hwer met iij kammer oc the andre iiij hwer met ij kammer

Jtem enn andhen lydhenn iacth mett hynnes seyll oc ridskaff saa goedt som lx march

Jtem bødher for mynd fogett Oluff Jsachssen som vdhenn alld religh orsage oc feydis forkyndelisse sellff elleffithe slagen bleff for hwer karlls bødher och tegnn oc friidkiøff je oc xx march summa jm ije xx march

Jtem etth credentze kar paa je xx lodt s: som bleff tagett frann Per Perssen

Summa lateris — Jtem jm iiijc xxx march — Jtem vjc xx lott sellft — Jtem iijm voger fisk

Thette effitherschrefine er jegh till acthers vordhenn i Jempthepag. 8. land anno mdxxxj Jte(m) iijc x march rede peninge i ortwger Jtem xl lott sellff Jtem xj vllffskind Jtem ij felidtffrottzer Jtem vij reffskind Jtem etth ottherskind Jtem etth pund malitt Jtem ett pund bygmeell Jtem enn tenne rugmeil Jtem enn spand hwedemell Jtem xiij sidher flesk Jtem xxiiij forekropper Jiem eith feetih swynn Jtem v nødsffalld kødt Jiem enn tenne lax Jtem if pund geddher Jtem ij lester ell Jiem enn ny pundtz kedell for v g. Jiem enn andhen ny kedell om vi march, enn march Danske Summa lateris — Jtem iije y march iiij β — Jtem xl lott sells Anno domini mdxxj²x oc xxxij Thette effitherne bleff frann mynne tienere i forme her erpag. 9. chebisps feyde tagett som jeche bleff betalldt aff John Teyste i Bergen effther contractens lyellsse oc sameledes hwes the haffue myst i thenne forgangne neste vynter Frann mynd capellawenn her Jens Morthenssen paa Mylldhe etc. Jiem xxx go for enn brygge kedell Jtem iiij ge (for) enn quarthers kedell Jtem xiij ge for enn stoer kopper kanne togh xiij melle kanner Jtem viij ge for enn messing kanne togh iiij melle kanner Jiem x go for eith handsfadt mett iiij piber Jtem viij go for etth handffad togh j spand vand Jtem iij ge for iiij tyntther smaa oc store Jiem enn kollett grydhe vdhen føddher logh i tenne xv ge Jiem x ge for enn andhen gryde aff samme slagh thogh iii spande vand

Summa lateris — Jtem je xxj ge

Jiem xx go for viij ylldganger som haffde verett nogett offuer

ylldhenn smaa och store

Jtem xij ge for ij store mollwer Jtem iij ge ii jøstekanner Jtem ij ge iiij skerringher

pag. 10.

Jtem enn march for enn stor ny ryst

Jtem x go for iij tønner mellske oc j tønne twebagh

Jiem vj go j tønne Rotstochs vegger og j tønne bohwedegrynn litem enn sangh ag enn kwiltt var stennett met homwildt see goed

Jtem enn sengh oc enn kwiltt var stappett met bomwildt saa goedt som xl ge

Jtem xxxij go for vij kør oc enn oxe stycchit iiij go Jtem viij go for xiiij styccher buccher gedher oc foer Jtem xx go for enn jacth som bleff søndherslagen Mynd capellawenn her Sewrenn Clemmitssen

Jiem ly ge ij ß effither som John Teyste regnede met hannom Mynd tienere Arne Thostenssen som mynd kieffmand var i Senneenn

Jtem lxvij march ij ß

Jtem xxxij voger rotfe

Jtem xxvj lott sellff efftther thet breffs lyellsse som ther paa giort er som hand bleff megh skylldigh paa sytt regenskaff

[Frann Hermend Koch⁸

Summa lateris — Jtem ijc vý march vj ß

Frann Sewrenn Bwroo

pag. 11.

Jtem xxiiij ge efftther Jonn Teystes samptyche Frann mynd fogett Niells Jwde

Jiem xxiij march efftther John Teystes regenskaff met hannom Som hand nw i vintther myste

Jtem xxxj go iiij ß

Jiem xxviij voger rote

Frann mynd køgemesther Jens Spliid

Jtem xiiij voger rote for vij reffskind

Frann mynd scriffwere Hans Moenssen

Jtem vj go for enn tønne øll

Jtem xvj voger fisk for en pacche Hiellte vadmell oc en kaprynniche Franz Hans Siellensfaer

Jtem xxx march Jtem ix lott sellff

Jtem vj voger rotfe

Summa lateris — Jtem cxy march ij ß — Jtem lxiiij voger fisk — Jtem ix lott søllff pag. 12.

Hermenn Koch

Jtem xxx march efftther som Joenn Teyste i Bergen vitterligt var
Nota at vdaff thesse forne swmme haffwer ieg Vincencius Lwnge
affkortit erchebispen twsind lxxxvj voger fisk

Jtem affslaget iijm je oc vij march

Jtem lxxvi lodt self affslaget oc forkortet

Bagpaa (pag. 16) med Erkebispens Raand skrevet til forskjellige Tider:

Hr. Vincentio Lunge. Jtem ijm march oc iijm voger fisk — Soluj ein tenne smer — Nidrosie xx march — Jtem solui iijc xiiij voger fisk facit vjc march oc xxviij march⁵ — Jtem Bergis solui i lest el ij tenner med oc ij skippund humble.⁶

(1) Fra [tilskrovet over Linien. — (2) Rettet fra: x. — (3) Fra [igjen udslettet. — (4) Resten er skrevet med Hr. Vincents Lunges Haand. — (5) Se nedenfor No. 737. — (7) Se nedenfor No. 734.

Optegnelse, paa hvad der paa forskjellige Steder er frataget Fru Ingerd Ottesdatter af Erkebiskop Olafs Folk i Aarene 1529 og 1532, med tilföiede Notitser om Afbetalinger og endelig Afgjörelse fra Erkebispens Side.

Ester Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3173). Tre ester Længden sammenlagte Ark (12 Blade i langt Folioformat, hvoraf 1 bortklippet), uden Segl.

713.

[Hösten 1532].

[Throndhjem?]

pag. 1. Regyster vppaa hwes deld som frw Jngegerd Ottisdotter sygher seg ath haffwe myst j thenn fyrste oc seyneste ffyentligh handling som haffwer worydt emellom henne oc oss

[facit xijc xxv marck. — Restant viijc lot oc iijc voger fisk. — Restannt iijc march oc lxxv marck oc iijc wogher rotskerding.
— Frw Jngegerd Ottisdotter.

pag. 3. Thette efftth(e)rschreffne staar ighenn vdaff then gamble handlingh mellom verdugiste fader her erchebisp Oluff och meg Jngerdtt Ottis dotther

Jtem iiij silchesydhe handeleder oc etth par silche sprange laghenn som Cristoffer togh for xx Berger gyllene

Jtem togh Cristoffer then tiid hand reffuede Fossenn iij silche hoffwiddyner oc ij store Colniske pudher mett dwnn offwerdragne mett cleintt leritt alenen $x \beta$ for viij gyllene

Jiem etth fadtt rett vynn xx gyllene Jiem > amme bastertt xx gyllene

Nota

Om alldtt then forteringh som erchebispens tienere i then handlingh vreligen oc offwerfflødeligen fortherede bodhe paa Foszen Østrott oc sameledis paa Getske skatter jegh for je gyllene

Jtem ij heste oc enn folle aff thet gamble regenskaff for xl gyllene pag. 4.

Jtem efftther som thesse twenne effttherschreffne artichle staaendis
i her erchebisps qwittantze gwittanciarum formellde første saa lyendis

Jtem hwadtt som Find Hanssen aff Brenyenn och Trwnd Benchestoch aff Allstehow oc Reddhenn haffue vppeboritt skall bliffue stanendis saa lenghe att ther ytthermere forffaris sandingen om

Jtem andhen artichell kand oc nogenstedtz beffindis att her erchebisp haffuer nogen flisk vppeborith ladhett mere end som hoffuid registheritt formelldher tha vill hans naade thertiill sware. The haffuer jegh Jngerdtt Ottis dotther foett skade paa mynd landskyld vdsall landwordtt raff oc reghlingh baade i Hellgeland och Findmarchenn vell offuer iije vogher rottskeringh

Thette effth(e)rschreffne or her erchebiscop meg end nw pag. 5. skylldig aff thet gamble effther hans eigen qwittanciarum qwittantzis lyellsse

Jtem ijc smalltt viij voger etth pund rotskeringh

Jtem je smalltt oc iij lubbe fisk

Jtem xxiij kubbespech skall her erchebiscop giffue xxiij voger fisk fore

Jtem xiii; tenner smer ther vppaa betalld Owdhenn smidtt myndt rodtzmand paa Foszenn xx spande smer i Kragewadtt. Saa staar megh nw vbetalldt tiill baghe ighenn x tenner oc en spandt smer

Jtem xxviiij nødtzffalldtt kødtt nødtzffallditt ij march er lvij march.

Jtem lj forekrop stycchitt iiij eta er xvij gyllene

Jtem xij tønner korn oc vj tønner meell, tønne meell oc tønne korn thet ene hiellper thet andhet regnitt for en gyllene er viij gyllene

Jtem ij tønner miødtt xvj gyllene

pag. 6.

Jtem x beffuerskindtt enthen skinden ighenn eller x lodtt søllff i sthædhenn

Jiem en staalbwe mett enn vindhe vj gyllene

Jtem v flamske tecchen stycchit v lott sellff er xxv lott s:

Jtem etth stortt laghenn sprangit mett hwidtt trodtt v march

Jtem ix biørnnskind for viij gyllene

Jiem en bolltt veffwenn dwg i farwe mett vllett ibland for zij go

Jiem ; pund saffrann for x gyllene

Jtem iiij tenner salltt fiisk tennen en gyllene er iij march

Jtem vij sidher flesk vij gyllene

Jtem en ame rommeny for xxx gyllene

Jtem ij forslagh enn march

Jtem ij skorne Leyske kiortler forede mett anditt grofft clede for xx gyllene

pag. 7. Jtem iij skorne Dewenther kiorttler er xij gyllene

Jtem xl alne tefflingh er xx gyllene

Her forwdhen som samme quittantze oc formelldher hwes deell som tagett bleff paa Gedske som er thette effttherschreffne efftther thet gamble hoffwidt registhers lyellsse

Jtem otthesynde tiwge oc viij fore kroppe, kroppen iiij $oldsymbol{eta}$ er xxxvj gyllene

Jtem xxvij nodzffalld kedtt nedtzffalit ix march er liiij march

Jtem iiij ker slacthede the paa gordhen iij gyllene stychitt er xij ge

Jtem vj tønner smør

Jtem en side flesk en march

Jtem viij exenn toge the i hollmene stychitt vj gyllene er xlviij go Jtem v eller vj vngnødt som the skøde ihiell i hollmene oc jngen fich ther gaffnn aff v aff them ere regnede stychitt iiij gyll. er xx gyllene Jtem iiij tønner salltt iiij march

Jtem etth stortt bwllsther ij hoffuid dyner oc ij pudher for xxiiij gyllene

Jtem etth skentt par lagenn som staade megh xviij march penninge pag. 8. Jtem iij allne Dewenther iij gyllene

Jtem x allne blege leritt xx &

Jtem xij allne vadmell allenn iij eta er iij gyllene

Jtem v handclede v gyllene

Jtem v secche stycchitt iiij ß er xx ß

Jtem xij rødeffadtt oc vij spiise fadtt aff borgestwenn xx $oldsymbol{eta}$

Jtem xiiij rede tallerchen stycchit ij alb. er ix ß i alb.

Jtem xij solld malitt som the brwgde sollditt ij lott sellff er xviij lott s:

Jtem xj oste

Jtem tre eller iiij tønner tallgh vsmelltit oc noghen andhen smelltit tallgh hoss rotzkonnen iij tønner regnitt hwer tønne vj gyllene er xviij gyllene

Jtem etth fiæremandtz far mett nytt seyll oc alldt ridskaff som ther till hørde for xvj gyllene

Jtem enn tymberbyle oc ij hollehager oc enn smidie hammer tiill hobe for xv gyllene

1532 741

Jtem then beste messe bogh som var i kirchenn thenn [vill* [beger* iegh [att* haffwe ighenn

Jtem toge the frann Bentth Swenske fogett paa gordhenn vj allne pag. 9. Leysk enn Lubiss graa kiorttell iiij vogher rotte oc enn skiortthe, cledett kiortelen oc skiorthenn regnitt for xv march

Jtem toge the frann rotzkonenn enn tridie lodtt skee oc ij sercher serchene regnede for ij gyllene

Registher paa thet ny hwes som var tagett frann megh pag. 10. Jngerdtt Ottis dotter anno domini mdxxxij fer end Otthe Stigsszenn kom

Jtem enn swartt Damask kiortell var icche møgett sliddhenn for I ge
Jtem ij flowells kiorttler som mynd herre her Niells otthe gud
hans siell haffue oc vare syndherskorne tiill messe hagler stole handlynn oc andhendell som tiill messe redett hørde var saa gott som
nytth for ije gyllene Bergen.

Jtem var tagett i tornidtt paa Østrodtt iij Engellske tecchen stycchitt v gyllene

Jtem var tagett etth tymmer ridskaff hollhagher øxer oc tymmerkroger x eller xij naffre smaa oc store for xxiiij gyllene

Jtem nogett mwremesthers ridskaff sthenhaccher oc andhen deell som ther tiill hørde, iiij gyllene

Jtem nogett verchmesthers ridskaff for xx gyllene regnitt, oc var regnitt her Niells Henrichssen tiill for je march.

Jtem alltt mytt jernn i sieboen oc alle mynne he(ste)sko vell tiill viij eller x heste for xv gyllene

Jtem nogett skomager ridskaff for iiij gyllene

pag. 11.

Jtem vell xxx leer ny oc gamble och seygler myndis megh icche hwore mange the vare for vj march

Jtem bwllexer plogiernn oc skottler oc nogen andhenn smaa tingist som iegh icche kand neffne vj gyllene

Jtem mytt smidie ridskaff hambre tenger fæler oc andhen dell kleinesmid ridskaff for xij gyllene

Jtem ij Tyske ny dynewor for iiij gyllene

Jtem vij eller viij par lagen blegthe oc vblegthe vj eller vij duger oc andhit smaa tingist som iegh icche kand kome ihwgh som var handeleder oc andhen dell oc var i enn kyste i tornidt for xl [march² [gyllene⁵ i thet mynste

Jtem etth par lagen mett syllche sprangh for xij gyllene Jtem etth par laghenn mett hwidhe sprange for viij gyllene Jiem eith par store laghenn som stod megh xviij march oc var maghenn tiill thet par lagen Oluff Langh togh paa Gedsko

pag. 12. Andhenn reysse togs thette effitherschreffne sidhen iegh var dragen till Berghenn

Jtem toge the x styccher oc hwndrede *kelldher grydher mwllwer oc handffadt

Jtem vell ix eller x mwlluer smaa och store

Jtem enn tønne fulldtt met liwsse kroner skillde att vell pacchede ij hwer mett xviij piber ij liwsse stager oc syndher tagne huer met iiij piber iiij bordringer xij sallt szerchenn viij store oc iiij sman etth nytt ylldkar mand pleyer att selthe [madt² fad vppan ij dyssyn tallerchen om the vore ey flere ij sman handffadt oc iij eller iiij sman tynther och meer sman tingist som iegh icche kand kome ihwgh oc var meste parthen nytt oc helltt

Jtem j dyssynn tynffadtt nytt Engelist thynn var enthen tagett i karwdtze dammen eller i brendhene for vj march

Jtem enn skønn stoer morthere for v march

[Jtem sagner iegh megett flore keller oc grydher som tagett bleff i kirchenn oc i thornidt³

Jtem var tagett i sieboenn och salttboenn zij tenner salltt tennen enn march

pag. 13. Item var ther mere end enn lest lax vdj tenner oc i kaer forwdhen then i then store hoo var hand herde mynd senn her Niells tiill oc ij tenner gamill lax herde megh tiill stodt i etth andit kar summa lxiij gyllene tennen y gyllene

[Jtem saa megett kornn i mynne bynge som jegh haffde selliff noch hafftt att hollde mytt folich oc megh mett indtiill hesthenn oc enn bingh hallffuld met bygmeell ett stycche Tyst meell met sampttt mwndgadt som ther vddrags summa i gyllene²

Jtem toghe the then første reysse the grebe megh [ix skudtt² [v] dubbelt oc iiij encher³ skerpenthyner, [oc² [xj³ hagebesser [oc v] stenbesser⁴ fraa [meg³ oc en tønne krwdt iij kammer tiill hwer skerpentyne mett forslagh oc fiske oc lode the ligghe v besser som Jacop Swndmere førde tiid och dwe alldtz indthet oc var store hwll paa somme. The vare ighen førde for the gode besser som tagne bleffue førsthe reysse frann megh iij aar sidhenn mynne skud er iegh begerindis ighenn menn for thenn tønne krudt je gyllene

Jtem alltt kongelige ledingh sageffalld renthe oc rettughett aff Herdallenn oc Styrdalenn pro anno mdxxxij

Jtem alld mynd landskylld i Orchedalenn i Mæilidallenn Rendeboo oc i Gulidallenn i Gudbrandtzdalenn i Foszenn leenn oc Biørneenn

Jtem er jegh Jngerd Ottis dotther begerindis aff her erchebiscop pag. 14. redhe oc regenskab aff Herdalenn oc Styrdalenn sammeledis aff mytt godtz efftther som hand aff syne fogedher ther paa regenskaff annammitt haffær

Jtem brende Jens Fynbo vp for *Ossstrott etth skøntt nytt skiff som thet stodtt paa stabelenn oc var icche fulldbordhit

Jtem enn andhen iacth pan xij lester

Jtem then tridie iacth paa iiij lester som oc brende bleffue och alldt theris ridskaff tacchell twgh anchere oc seyll met sampt alle mynne baader somme brende oc somme borttagne hwilchen skade paa forae skiff iacther thes ridskaff och baadher iegh skatther for vjc march

Jtem sloe bispens follch i Kallsseen vell lx være oc skede thet før end Otthe Stigssen kom then tiid bispenn sende vdtt the iij iacther att bespeye hwor skibenn lase stycchit vj ß er xxx gyllene

Jtem sloe the pan Østrant enn stoer aghe oxe oc iij andre nødt och viid iegh icche om the toge nogre øxenn i Terffwenn før end jegh for besporttit aff the folich som ther wde boer for xx gyllene

Jtem Jens Ffynbo henthe i Stoer Verdt i Terffwenn xxx eller xl foer som the førde tiill Østrott er xv gyllene

Jtem bleff ther oc tagett frann mytt folch i clede sellff oc pen- pag. 15. ninge meer endt offuer iiije march vndhertagett hwes Oluff Andherssen myste som er synderligen bescroffuit

Jtem toge the oc alle mynne sadele enn saa god som vj lott sellff oc ij eller iij andre mandfollchs sale oc iij eller iiij twersale somme haffde the syndher slagetth i styccher oc somme henn tagett oc ij eller iij skenne biid somme met messingh oc somme aff staal summa xxxiiij ge

Jtem etth nytt reer som iegh haffde lentth Knud dyrskette viij ge Jtem togh Moens Arnissen frann megh enn væremand som iegh haffde foetth hannom tiill vdsall en tenne smer xx gyllene

Jtem var tagett iij tenner smer paa Østrott oc i Stiernn xx gyllene tennen er ix gyllene

Jtem xx spande smør som her erchebisp gich i loffwenn fore for Arne lageres brodher for the x spandtz renthe som legh haffde kiøfit aff forschreffne her Arne laggere summa lxx gyllene

Jtem iij tenner tiere bleffue tagne paa Østrott ij lott sellff tennen
Thette effttherne bleff samme aar paa Gedske taget then pag. 16.
tiid mynd ombotz mand Oluff Andherssen aff Hans Kruccho
fangen bleff

Jtem iij skedher oc iij gyllene rede penninge Jtem iiij skedher som hand gaff bender ighenn Jtem etth reffskindt enn gyllene Jtem ij mordskindt ij march

Jtem togh Swend Mwess iiij skeder

Jiem enn tenne bayesalitt tog Hans Kruccho oc gaff Aaghe Tordssen iij march

Jtem iij tenner baye salltt som bleff tagne i her Niellsses iach ix march

Jtem togs ther ij exenn pas enn ee oc solldis huderne for iij vogher rotfe hwertt nedzifalld ij march

Jtem ij gode swynn oc ij flesk j tenne smer iiij barchede hudher oc etth deger barcchet skind oc thodellen aff etth stycche mell. Summa xx gyllene

Jtem var ther paa gordhen ther mynd fogett bleff fangen Jtem ix nødtzffelldt kødtt stycchit ij march er xviij march Jtem xxx foer stycchitt iiij β er x gyllene

Jiem xviij solld kornn sollditt ij lott søllff er xxvij lodt s.

pag. 17. Jeem vj solld malltt sollditt ij lott sellff er ix lott s:

Jtem vij tønner brødtt tønnen en mærch

[Jtem xl osther iij march²

Jtem xvj deger skindtt degerett viij \(\beta \) er viij march

Jtem vj salitede oxehuder xij gyllene

Jtem viij thorre huder viij gyllene

Jtem xl voger rotte

Jtem iij tenner lax tennen v gyllene er xiij gyllene

Jtem iij tønner salitt f(isk) tønnen en gyllene

Jtem xviij tenner mwndgadt oc var ther megett andett tagett som megh icche myndis till tennen en gyllene er xviij gyllene

Jtem var gordhenn met mach tiill sengecleder oc gryder tesligiste alld boskaffs tingh som hannom beheffde oc behoff giordis

Jtem bleff ther tagit v sengedyner etth sengclede skøntt ij skindffelldt ij par lagen xvj hisendhe iij eller iiij skyndyner. Summa xlv gyllene

Jtem ij ny skindstache for xij gyllene

Paa sidste Side: Alt aff regnet⁵

(1) Fra [ere senere Paaskrifter, der atter ere udströgne. — (2) Fra [igjen udslettet. — (3) Fra [tilskrevet over Linien. — (4) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hid. — (5) Denne Notits tilligemed de udslettede Regnskabsantegnelser paa förste Side synes skrevne med Erkebispens Haand til forskjellige Tider. (Jfr. No. 752 nedenfor).

Hr. Vincents Lunges summariske Forteguelse paa hvad Erkebiskop Olaf endnu er Fru Ingerd Ottesdatter skyldig fra ældre og nyere Tid.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3174). Halvark, sammenlagt efter Længden, uden Segl. Egenhændigt.

714.

[Hösten 1532.]

[Throndhjem?]

Summarum po hwes erwerdigste fader her erchebisp Oluff end nw bode aff gammilt och nytt frw Ingerd Ottes dotter mind kere høstrys moder skyldig bliffwer

Jtem iijm och xvij marck

Jtem we och xl voger roskering

Jiem xv tenner och ij spand smer

Vndertaget i forskreffne swmme, hyndes kobber, skytt thette forleene aars renthe aff Herdall och Styrdall. Jtem hwes aff hyndes landskyld etc. vppeborit er effter som registeret formelder

Er iche heller indregnit i forskreffne swmme, hwes dell som sthoer po thet første blad i then gamle her erchebispes gwittantze met hwes andhen dell som i skylde registeret iche taxeritt er

Sammeledes er vregnit the je lodt sølff til Oluff Anderssen for the iijc marchs skade hand foott haffwer

Bagpan med Erkebispens(?) Haand: Her Vincentij eigen hand.

Optegnelse paa en Del Jordegods (paa Yrjen), som Fru Ingerd Ottesdatter begjærer af Erkebiskop Olaf tilligemed Biskopstienden sammesteds for sin Levetid; hvis dette tilstanes hende, er hun villig til at afslan en Del opregnede Belöb af Skadeserstatningen for de hende af Erkebispen paaförte Tab samt en Del nærmere angivne Poster, der staa tilbage fra det tidligere af Hr. Nils Lykke istandbragte Forlig (i 1530).

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3756). Halvark, sammenlagt efter Længden (8 Sider i smal Folio); uden Segl. (Jfr. nedenfor No. 719-20, 725, 737-46).

715.

[Hösten 1532.] [Throndhjem?]

Thette effitherne er jegh Jngerd Ottis dotther begerendis eff pag. 1. her erchebisp Oluff for hwes volidt hoffmodt fortridt skadegelidt oc forsemmellsse som iegh nw iij aar sidhenn och saa nw i thette forgangne aar paa ny ighen haffit och ledetth haffuer megh och mynne fattige fadherløsse barnn tiill enn mercholigh oc drabeligh skade oc forderffwe

Jtem Ophagh och Redestadt hwilketth legh haffuer stoer tilltall till oc gode odells breff vppaa oc aager oc feliger ther end nw seliffwer i metth oc offwer her erchebisp i Ophag ij spand oc i Rodestadt ij spand

Jtem Hoff if spand

Jtem Viik ij spand

Jtem etth pundts leye i Bergh thet andhet herer megh seilff till

Jtem etth pundtz leye i Ness som ligger i bygningh thet andett kommer megh sellff tiill

Jtem Grandhe vj spandt [mett samptt siitt falcheleye1

Jiem thesse forme gaarde er iegh Jngerdit Ottis dotther begerendis till ewerligh eyge

Andhenn mynd begere att her erchebisp vill vnde megh alidt biscoppeligh tyendhe som faller paa *Jorghenn i mynd liiffs tiidtt

pag. 2. Jtem ther som forme her erchebisp thette forme mett siitt erlige capittell bewillgendis [bebreffue¹ samtycchendis oc ind-gangendis vordher tha vill iegh Jndgerd Ottes dotther affslaa thette effterscreffne som [først² beneffnd staar i then beseyilde qwittantse her erchebisp oc megh formidelst mynd sønn her Niells Lycche imeliom giertth var som er thette efftherme

Først sagner frw Jngerdtt etth rygge skrynn var víforgyllte bellter vdj oc nogre víforgyllte kedher oc noger smott hoffuidsølff

Jtem can posse mett noget gwlld som hwan framdelis vill giffue tijll kendhe hwor møgett thet var

Jtem sigher hwnn segh att haffue mist fwlldt skeder

Jtem sagner hwnn och skrynn som vor nadigste herris skatt var vdj Jtem sagner hwn aff Foszenn en stoer søllfistob veygendis viid lxxx lodtt søllfi

Jtem etth stob met føddher mett en forgylltt ringh om kringh

Jtem sagner hwnn oc [en¹ stob veigendis xj lott sølff

Jtem togis frann handis pige Lucie etth hoffuitsellff

pag. 3. Item toghe the frann samme pige ean lencche kæde met etth korss veighendis offuer xx lodt sellff

Jtem toghe the fram etth lidhett barnn hede Gwndell en kædhe veighendis xvj lodt sellff

Jtem sagner frw Ingerdu ij tenner villeware som Hacthornn skall viide at giere skell fore

Jtem etth gott ancker

Jtem lonthe frw Jngerd ochszaa her erchebisp etth stortt felldtz ancher oc etth andett noget myndre

Jtem siger frw Jngerdtt att haffue myst neghen bulster ryer laghen oc sengcledher paa then iacth som Bentt Karlissen var vppaa

Jtem xlvj spech aff Sødherwær i Findmarchenn

Jtem siger frw Jngerdtt att hwn myste fwlldt graawerch

Jtem om hwallspech bliffuer standhendis thii frw Indgerdt formenner att henne faller mere tiill mett lowgen end her erchebisp haffuer laditt ighen leffreritt

[Jtem will legh Jngerdtt Ottis dotter oc affslaa hwes her erche- pag. 4. bisps tiene(re)¹

Jtem viill jegh Indgerdtt Ottis dotter oc affslaa thette effttherne Jtem alldtt hwes som bleff fortheritt paa mynd gordt Foszenn i thenne fienthligh handell aff her erchebisps tienere

Jtem alltt hwes paa mynd gordtt Østraatt forttheritt bleff Jtem oc sammeledis paa mynd gordtt Getske [Jtem⁸

Jtem ther som forne her erchebisp megh forne jordegodtz oc tyendhe vndhendis oc samtycchendis vordher tha vill jegh thertiill met affsla aff hwes som hans nade megh end nw baade for gammylltt oc nytt skylldigh bliffuer thette effterne

Jiem twsend march

Jtem ijc bus (2: plus) x voger rotske

Jtem v tenner oc ij spand smer

[Jtem nar forme1

pag. 5.

Jtem saa bliffuer tha forne verdigiste fadher her erchebiscop Oluff megh inthet mere skylldigh end som her efftheruitt staar

Jtem ijm march

Jtem iije voger rotske

[Jtem x tenner smer1

Jtem regenskaffuitt aff Herdall oc Styrdall for thette nest forledne aar [solui4

Jtem hwes landskylld som hans naade aff mynne landboer i Orchedelenn Meilidallenn Rendebo Gulldalenn Gudbrandzdalenn, Foszenn leenn oc i Biørnnøenn vppebere ladett

Jiem vi sthenbesser

Jtem vi dubbylltt skerpentyner

[Jtem iiij enchell skerpentyner1

Jtem xi hager mett alltt forne skettz tobeheringh

[Proemisi iij steinbysser iij dobel skarpentiner oc xj haker4

Jtem hwes ketthler grydher mwllwer handffad tynkanner oc kopper pag. 6. kanner som end nw paa hans nædis slotth tiillstede ere [solui totum⁴]

Jtem je lott søllf er iegh begerendis [ighen² for the iije mærch som bleff tagne fra mynd tienere Oluff Andherssen

[Jtem vppaa forme je lod sølff haffwer Oluff vpburit je och v marck⁵

Bagpaa (pag. 8) med Erkebispens(?) Haand: ffrw Jngerdh — Vincentius Lungo — Bid j spand.

(1) Fra [igjen udslettet. — (2) Fra [tilskrevet over Linien. — (3) Igjen udslettet. Resten synce skrevet noget senere skjönt med samme Haend. — (4) Fra [skrevet med Erkebispens Haand. — (5) Fra [skrevet med en anden Haand.

Hr. Vincents Lange til Lungegaard, Hövedsmand over Vardöhus og Jæmteland, gjör vitterligt, at han er bleven forligt med Erkebiskop Olaf af Throndhjem og af ham har oppebaaret Erstatning for al fra hans Side pasfört Skade; naar denne er fuldt erstattet, skal den af Hr. Nils Lykke tidligere (1530) sluttede Overenskomst være ophævet, og hvis semere Uenighed skulde opstaa mellem dem, skal den afgjöres af det norske Rigsraad eller andre af begge Parters Venner.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 94). Af de 3 Segi vedhænger 1ste (Vincents Lunges).

716. 16 Oktbr. 1532. Throndhjem.

Jegh Vincencius Lwnghe ridder tiill Lwngergordtt och heffwitzmand offwer Vordehus och Jemptelandt kendis oc gier vittherligtt mett thette mytt obne breff for alle att effther som ther nw try aar sidhenn forledene formidellst nogre ondhe tiillskyndere affgwnnere och forgifftyge raadttgiffwere ferdtt och kommenn var, stortt spliitt twesth twedracth venighedtt oc fiendskaff mellom verdigiste i gudtt fadher her Oluff mett gudtz naade erchebiscop i Trwndhem oc paweligh sedis legatte och megh, saa att jeg och myne tienere formidelst sliig fientligh andgriff offwerwolldtt oc forhandlingh vdj stoer, kommer, angesth nødtt skade oc forderffue komme etc. hwilchenn twedracth vwiillge oc fyndskaff erligh velbyrdig mandtt och strenge ridder her Niells Lycche mynd kerre beswogrede brodher som seg thenn handttlingh oss emellom mett meghenn flitt møde och vmage oss forne begge parther till gode bestandt och vellffartt paa thenn tiidtt vndherwantt stellde swicthede och i ville oc fryndskaff fordrogh och forhandlede effither som thet obne beseyllde breff och contracth oss tha formidelisth forme her Niells vndher cristelige lidelige vprictige oc tilberlige vilkaar imeliom giordt forhandlett besluttet och beseylltt vell clarligen noch i seg sellffuer indeholldher och forclarer tha endogh omtrentt tw aar ther efftther forme her erchebisp formidelisth hegborenn fwrstis kongb Cristierns mett enn stoer swar kriigsmacth tiilkwmst hiid ind i riigetth imodtt forne fordragh fredeligh beslutt och forhandlingh mett roff

tach oc andgriff manigffolldeligen forfførdt och beweghenn bleff meg och myne tienere atther paa ny ighenn tiill mercheligh affdrecth skade oc forderffue saa haffue [vii1 dogh gudtt tiill loff och ære och oss selffuer tiill nytthe gaffnn vellffartt och beste, nw her i Trwndhem giffuitt oss indbyrdis tiill samthalle och handlingh sammen saa att vii effither enn christeligh oc brødherlighe bekendellse nw i the hellige treffolldighedtz naffnn ere venligen kerligen och endhelighenn vndher oss sellffuer forenthe forligtthe och fordragne sammenn for alltt hwes oss och beggis vore tienere være seg enthenn metth roff, tach, andgriff mordtth eller andhenn fienthlighe skade och offwerwolldtt, imellom gaaett och faridtt haffuer indtill thenne dagh indthet vndhertagett i nogher honde maade saa thet nw er och troffasteligen bliffue skall forne her erchebisp Oluff hans nadis effttherkommere erchebisper i Trwndhem mett samptt hans nadis erlige capittell och alle andre tillhengere och tienere och megh forne Vincenc. Lwnghe mynne arffwinge oc tienere enn ewiig affthalenn sagh baade for fødde och vffødde tiill ewiig tiidt. Och kendis jegh meg att haffue vppeboritt oc vndffangett aff forne her erchebisp Oluff goedtt betallningh vpreyssningh vander och lighe for hwes skade volld vretth hoffmodt och fortriidtt hans naade mett sampt syne andhengere oc tienere meg och mynne thienere indthill thenne dagh giortth och bewiist haffue, inthet (vdhenn hwes hans naade megh endnw skylldigh bliffuer och jeg hans naadis breff paa haffuer) vndhertagetth i noger handhe maade. Och nar som hans naade megh sliigh efftherstandene skylld effther syne breffs lyellsse fornøgendis oc bethalendis vordher tha skall thet breff oc contracth oss formidelst forme mynd kerre brodher her Niells Lycche imellom giortt oc forhandlett vdi alle syne puncthe oc artichle vere detth macthlest oc kraffthlesth oc alldrigh effther thenne dagh komme hans naadhe eller hans naadis efftherkommere erlige capittell arffwinge andhengere eller tienere undher oghenn mere. Ther metth haffuer iegh loffuid oc tiillsagtt och mett thette mytt obne breff troffasteligen loffwer oc tiillsiger forne her erchebisp Oluff paa mynd godhe cristelige thro ere och loffue etth gotth hwlldt trycth och troffasth vendskaff och brødherskaff efftther thenne dagh, vprictheligen att holldis skulle i alle cristelige erlige och tiilberlige maade. Thesligiste vndher forne villkaar loffuer jegh och tijllsijger att ther som gudtt forbigde ther effther thenne dagh oss eller vore tienere nogher twesth twedracth eller vwiilighe imellom komme tha skall sligh twedracth indkomme for Norigis riigis raadt eller andre beggis vore venner enthen tiill myndhe eller retthe och alldrigh tiill noger findskaff i noger honde maade. Thii ladher jegh forne her erchebisp hans naadhis efftherkommere, erlige capittell arfwinge andhengere och tienere qwiitt frii ledigh oc løss for meg mynne arfwinge
andhengere och tienere for alltt ydhermere kraff eller tilltall for alltt
hwes som forscreffuitt staar inthet vdhenn hwes i thette samme mytt
breff vndherskeedtt er, vndhertagett i noger honde maade. Thiril ydermere vidnesbyrdtt oc beyre forwaringh att san i sandingen er oc sthadeligen och vbredeligen hollis skall som forscreffuit staar i alle maade
hengher jegh mytt jndseylle nedhenn fore thette mytt obne breff tiilbedendis erlige oc velbyrdige qwinne frw Jngerdt Ottis dotther mynn
kerre hwstrvis modher mett samptt erligh velbyrdigh mandtt och strenge
riidher her Niells Lycche mynd kerre beswogrede brodher atth beseylle metth megh. Giffuitt och screffuitt i Trwndhem onsdagen nest
effther Calixtj pepe dagh anne domini mdxxxij.

(1) Tilekrevet ever Linies.

Erkebiskop Olaf af Throndhjem gjör vitterligt, at han har sluttet Forlig med Hr. Vincents Lungs i Anledning af den Uenighed, som har været dem imellem, og tilsiger ham for Fremtiden Venskab og Brederskab og lover, om Tvedragt atter skulde opstaa, at lade denne afgjöre af det norske Rigsrand eller andre fælles Venner.

Efter Udkast p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3175). Uden Segl. (Med Hr. Vincente Lunges Haand).

717. [16 Oktbr.? 1532.] [Throndhjem?]

Wij Oluff etc. gere vitterligt met thette vort obne breff for alle ath efter som ther nw seg noger twest twedracth vwilge och fyendskaff imellom erlig velbyrdig mand etc. her Vincenc. Lunge hands thienere och oss och vore thienere her til dags forløffwet och begiffwit haffwer etc. The haffwe vij nw i the hellige trefoldighetz naffa. oss selfwer yndbyrdes ther om och alt hwes oss imeliom ind til thenne dag gooitt och faaritt haffwer forentt forligtt och [endeligen1 fordragit som thet [aw er och trofasteligen2 [skald3 bliffwe [skald1 oss vore efflerkemmere erchebisper i Trwndhiem elskelige capitel [och3 arffwinge [ogs andhenge[ndæ wenner och tienere]4 och form her Vincenc. Lunge fosh⁵ hans arffwinge och andhengere, imellom en ewig afftalen sag bode for fødde och vffødde i alle mode. Och haffwe vii ther mett beffwit och tilsawtt och mett thette vort obne breff po vor gode christelig tro och loffwe, loffwe och tilsige forne her Vincenc. Lunge eth gott trygt hwitt och trofast vendskaff och brøderskaff effter thenne dag trefastoligen och vprictheligen atholdes skulle i alle christelige erlige

och tilbørlige mode. Och ther som gwd forbiwde effter thenne dag hwilchet oss iche forhobes noger vwille oss eller vore thienere imellom komme, tha loffwe vij och vnder forskreffne vilkoer troligen tilsige slig vwilge at indkomme skulle for Noriges roed eller andre begges vore venner enthen til mynde eller til retthe och aldrig til noger fyendskaff mere effter thenne dag i nogher hande mode. Til vys(sen)

(1) Fra [tilskrevet over Linion. — (2) Fra [tilskrevet i [Margonen med Honvisning bid. — (3) Fra [igjen udslettet. — (4) andbengere har V. L. skrevet over Linion, men dette er af Erkebispen rettet til det i Klammere indesluttede.

Hr. Vincents Lunge erkjender at have oppelaaret pan sit Reguskab med Erkebiskop Olaf 11241 Lod (Sölv) gjennem Myntmesteren Jakob (Schult) og Hans van Holt.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3158). Uden Segl. Egenhændigt.

718. 18 Oktbr. 1532. [Throndhjem?]

Thett kendes ieg Vincencius Lwnge ritther met eighen hand athaffwe anammitt po regendskaff vdaff mester lacop mynthemestere och Hans van Holt po eruerdigste i gwd faders vegne her erchebisps Oluffs eth twsind jc xx lodt bus (o: plus) y lodt fredagen nest effter Calixti anno etc. mdxxxij.

Erkebiskop Olaf af Throndhjem erkjender at he Fru Ingerd Ottesdatter (Römer), Hr. Nils Henrikssön (Gyldenlöves) R. rieverske, 750 Lod Sölv og 300 Voger Fick skyldig, hvilket han forpligter sig til at betale hende i fire forskjellige Terminer i Aarene 1533 og 1534.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 97). Begge Segl vedhænge. (Jfr. m. Udkast p. Papir ibid. — Munch. Saml. No. 3278 b. — hvis Afvigelser kun ere orthografiske. — Jfr. ovenfor S. 747).

719. 22 Oktbr. 1532. Throndhjem.

Wii Oluff mett gudz naade erchebiisp i Trondem och paffwelig sedis legatt kendnes och gere vittherligt for alle mett thette vort obne breff att vij ære pliigtigæ erlig och welberdig qwinne fru Jngegerd Ottisdotter her Nieles Henrichssens hues siell gud glediæ efftherliffwerske halffotthennde hwndrede lod selff och tryhwadrede woger fysk huilke forne sølff och fysk wii beplichte oss eller waare eftherkommende erchebiisp(er) i Trondem forne frw Jngegerd eller hennis erffunger tiill godhe reydhe att bethale och fornegæ paa tiidh och stunder som her effther fylgier, fiirst skulle wii henne fornege halfftredie hundret

752 1532.

lod selff nu tiil paaske nestkommendis oc the andre fembwndrede lod selff indnen then andre paaske thernest efftherkommendis. Tesligiste skulle vij och aff forne summe paa fysk bethale henne halff annett hwndrede wogher i thenne nestkommendis kepstemnæ och the andre halff annett hwndrede vogher skullæ vij fornege henne i then andre kepstembnæ thernest som mand scriffwer mdxxxiiij. Tiill ythermeire vissenn oc bædræ forwaringh hær om haffne vij beded wort erlige och elskelige cappittell ath henge theris indsigle met vort nedden for thette wort obnæ breff som giffuidt oc screffuidt ær i Trondem tiisdagen nest effther xjm jomfruers dag aar effther gudz berd mdxxxij.

Bagpaa: Breff paa hwes sellff oc füisk som erchebispenn megh skylldigh bliffuer.

Erkebiskop Olaf af Throndhjem gjör vitterligt, at han med sit Kapitels Samtykke har opladt og afhændet til Fru Ingerd Ottesdatter (Römer) Dele af fölgende Gaarde pan Yrjen (Örlandet): Uphaug, Rödestad, Hef, Vik, Berg, Nss, Eid og Grande, hvortil hun formener at have Odelsret og Tiltale.

Efter Orig. p. Perg. i norske Riguarkiv (Münch. Saml. No. 98). Huller til 2 Segl, der mangle, hvorfor Brevet maaske ikke er blevet udleveret men ombyttet med No. 725 nedenfor.

720. 22 Oktbr. 1532. Throndhjem.

Wii Oluff mett gudz naade erchebiisp i Trondem och paffuelig sædis legatt gary wittherligt for alle att paa thet att gudz forternilsze haedt och vwiliæ motte [affuendis och nedderleggis och wilgie och wenskaff motthe forøkis tha haffue wij nw medt vort erligæ och elskelige cappittels raad oc samtycke vntt vplathit och affhendt och medt thette vort obne breff vndne vplathe och affhennde vndhen sancti Oluffz domkirke oss och waare efftherkommende erchebisp(er) i Trondem och vndher erlig och welberdug gwinnæ frw Jagegerd Ottisdotter hær Niels Henrichssen(s) hwess siell gudh glediæ efftherliffwerske och hennis arffuinge tiill ewerdelig engnn thessze effterne gaardher och godz liiggenndis paa Øryenn som frw Jngegerd siiger seg att baffue odelsbreff och merkelig tiiltall tiill som ær ij spanne leige i Wphowgh oc ij span i Redestadh item Hoff som renther iż spann jtem i Wiick [iiij spann jtem eit punds leige i Bergh jtem eit punds leigæ i Nees som ligger i Byøgnenn jtem eit span leige i Rydh jtem Grande som renther vi spann falkelevghenn undenthagen hwilkitt som skall bliffue vnder sancte Oluffz domkirke oss och waare efftherkommende erchebiisp(er) i Trondem her effther vbehyndrett som thet

hertiill woridt haffwer. Tiill ythermeyre visszenn och betre forwaring herom att thette saa vbroteligen holdis skal haffwe wii bedett wort erlige och elskelige cappittel ath henge theris jndsiggel mett vort neddenn fore thette vort obnæ breff som giffuidt och screffuidt ær i Trondem tysdagenn nest effther xjm jomffrver dag aar effther gudz berd mdxxxij.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Erkebiskop Olaf af Throndhjem erkjender at skylde Hr. Vincents Lunge, Hövedsmand over Vardöhus og Jæmteland 1500 danske Mark og 3000 Voger Fisk, hvilket skal erlægges i nærmere angivne Terminer i Löbet af de nærmest fölgende Aar.

Efter Udkast p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3169). Uden Forsegling.

721. 22 Oktbr. 1532. Throndhjem.

Wii Oluff med gudz naade etc. kendes och gere weterligtt for alle med thette wortt obne breff ath wii ære plictigæ erlig wælbørdig mand och streng ridder hær Wincenc. Lwngge heffwidzmand offwer Wordehws och Iemptteland [halfft anned1 ffemten hwndred danske marck och try tswennæ waager rossk. hwicke forne peningge och flisk wij penlictæ oss eller wor eftherkommende erchebysp i Trondem fforne hær Wincenc. [eller hans erffwinggæ² till gode rede ath ffornege och betale paa tiid och stwnder som hær esther ffelger ffyrst skulæ wii honnom ffornøgæ ffem hwndred marck i thenne nestkommende summer och ther esther som mand skriffwer mdxxxiiij skulle wii ffornøge honnom ffemhwndred marck och eit twsenne waager rossk. och siden fframdeldes [hwartt aar eit tweenne ma wg. fisk och v1 the ffemhwndred marck och eit tweenne [marck1 waager fisk hwartt aar saa lengge fforne try tweenne waager ære betaledæ. Till vdermere wissen och bedre fforuaring bær om ath wii thette saa vbrøteligtt holde wille haffwe wii bedid wortt erligæ och elskelige capittell ath hengge theris insigle med worth næden ffor thette worth obne breff som geffwid och skreffit ær i Trondem [tisdagen nest efther elleue twsenne jomfroer dage aar esther gudz bord mdxxxij [vnd(er)3

(1) Fra [igjen udslettet. — (2) Fra [tilskrevet over Linien. — (3) Fra [igjen udslettet; derpaa fölger et overstreget forelöbigt Udkast til Brevet No. 1106 i Dipl. Norv. II.

Erkebiskop Olaf af Throndhjem gjör vitterligt, at han har undt og forlenet Fru Ingerd Ottesdatter (Römer) for Livstid sin Korn- og Ostetiende af hele Vrjens Prestegjeld og sin Fisketiende af Yrjen alene.

Efter Udkast p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3170), uden Forsegling. (Skrevet paa samme Ark som No. 3169, No. 721 foran).

722. [22 Oktbr. 1532]. [Throndhjem.]

Wii Oluff etc. gere weterligtt ffor alle ath wii haffwe nw vnt och fforlænt och med thette wortt obnæ breff vnde och fforlæne erlig och wælberdig qwinne ffrw Jngerd Ottesdotter her Nils Henricsons hwes sæll gud glæde estherleuerske ath nyde bruke och beholde i sin liiffz tiid qwit och ffrii vden all affgist wor korn tiend och ostetiend som seller [vnder¹ effwer allt Yrien prestegeld och wor stiske tiend som staller paa Yrien allenestæ. Ty sforbyde wii alle ehwo the helst ære eller ware kwnnæ och serdeldes wore ombudzmend sforne erlig och wælberdig qwinne sfrw Jngerd hær emod paa sforne tiend ath hindre eller sforsfang gere i noger maade.

Jtem eit breff pan alt thet godz som neffnes vdi registrid.

Jtem wor korn tiend och oste tiend i alt Yrien prestegeld i sin liiffztiid och wor fiske tiend paa enestæ Yrien.

Jtem er myn herre skyldig ffrw Ingerd viije lod sylff och iije waager fisk iije ath betale nw till paaske och the andre ve innen then andre paaske nest kommendes ije waager fisk at betale i køffstemnen i thenne nestkommendes summer oc ij waager fisk [at¹ i then andre køffsteffne ther nest

Jtem j recognicio pas j lest tystell ij tenner myed ij skippund humble.

Bagpaa: her Vincen.
(1) Fra [igjen udslettet.

Fru Ingerd Ottesdatter (Römer), Hr. Nils Henrikssön (Gyldenlöves) Efterleverske, gjör vitterligt, at hun ved sine Svigersönners, Hr. Vincents Langes og Hr. Nils Lykkes, Mægling er bleven forligt med Erkebiskop Olaf af Throndhjem i Anledning af den Uenighed, som i tre Aar har hersket mellem dem, saaledes at han skal give hende Erstatning for al tilföiet Skade, og naar dette er skeet, skal den tidligere (1530) ved Hr. Nils Lykkes Mægling med Erkebispen oprettede Kontrakt være död og magteslös, og al senere opstaaende Tvist mellem dem skal afgjöres af det norske Rigeraad eller andre fælles Venner.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 96). Alle 3 Segl vedbænge.

23 Oktbr. 1532.

Throndhjem.

Jegh Jngerdt Ottis dotther tiill Østrott erligh velbyrdigh mandtz oc strenge ridders her Niells Henrichssons fordom Norigis riigis hoffmesther hwes siell gud haffwe effitherleffwerske kennes och giør vittherlight mett thette mytt obne breff for alle att effther som ther nw try aar sydhenn forledene [formidelst1 nogre ondhe tiillskyndere affgwnnere och forgifftige raadgiffwere førdtt och komen var stortt spliitth twesth twedracth wenighet oc fyndskaff imellom verdigiste i gudtt fader her Oluff mett gudtz naade erchebisp vdj Trwndhem och paweligh sedis legatte och megh saa att jegh mynne barnn oc tienere formidellsth sliigh fyntligh andgriff offwerwolldt och forhandlingh vdj stortt kwmmer, angest, nødtt, skade oc forderffue komme etc. Hwilchenn twedractth vwillghe och fyndskaff erlig velbyrdigh mandt oc strenge ridder her Niells Lycche myndtt kerre sønn som segh thenn handling oss imellom mett meghenn fliitt møde och vmage oss forme begge parther till godhe bestandt och vellffartt paa thenn thiid vndher wantt stellde swictede och y vylle oc fryndskaff fordrog och forhandlede effither som thet obne beseylide breff oc contracth oss the formideleth forme her Niells mynd kerre sønn vndher christelige lidelige vprictighe oc tiilbørlige vilkaar imellom giortt forhandlett beslutt oc beseylltt vell clarligen noch y segh sellffwer indeholler och forclarer tha endogh omtrentt tw aar ther effither forne her erchebisp formidelsth hegborne furstis kongh Cristierns mett enn stoer swaer kriigsmacth tiilkwmsth hiidt jndt i riigett imodtt forne fordragh fredeligh beslutt och forhandlingh mett roff tagh oc andgriff manigffolldeligen forfferdt och bewegenn bleff megh mynne barnn oc tienere atther paa ny ighenn tiill mercheligh affdrectth skade och forderffue saa haffwe wii dogh gud tiill loff oc ære och oss sellfuer tiill nytthe gaffnn vellffartt och beste nw her i Trwndhem giffuitt oss formidelsth begge mynne kerre sønner och maager her Vincenc. Lwnge och her Niells Lycche tiill handlings sammen saa att vii effther enn cristeligh bekendellsse nw y the helligetreffolldighettz næffnn ere venligen kerligen oc endeligen formidelsth forme begghe mynne kerre senner forenthe forligthe och fordragne sammenn for alltt hwes oss oc beggis vore tienere vere segh enthenn mett roff tagh, andgriff, mordtt eller andhenn fyentlige skade och offwerwolldtt imellom giortth oc faridt haffwer indtiill thenne dagh inthet vndhertagett i noger hande maade saa thet nw er oc troffasteligen bliffue skall forme her erchebisp Oluff hans naadis effitherkommere erchebisper i Trwndhem mett sampt hans naadis erlige capittell oc alle

andre tiillhengere och tienere och meg forne Jngerdtt Ottis dotther mynne arffwinge oc tienere enn ewiig afftalenn sagh baade for fødde och vffedde tiill ewiig tiidtt. Och kendis jegh megh att haffwe vppeborett oc vndffangett aff forme her erchebisp Oluff godtt betaliningh vpreyssningh vanner och lighe for hwes skade volldt vrett hoffmodt oc fortridt hans naade mett samptt syne anhengere oc tienere meg och mynne tienere indfill thenne dagh giortt oc bewiist haffue jnthet (vdhenn hwes hans neade megh enn nw skylldigh bliffuer och jegh hans naadis breff pan haffuer) vndhertagett i noger hande maade. Och nar som hans naade megh sliigh effttherstandene skylldtt efftther syne breffs lyellsse fornegendis oc betellendis vorder the skall thet breff och contracth oss formidellst forme mynd kerre sønn her Niells Lycche imellom giortt oc forhandlidt vdj alle syne pwncthe oc artichle vere dødt machlest oc kraffthlest och alldrig efftther then dagh komme hans nasde eller hans naadis effttherkommere erlige capittell arffwinge anhengere eller tienere vndher eghenn mere. Ther mett haffuer jegh loffuidt oc tiillsagtt och mett thette mytt obne breff troffasteligen loffwer och tiillsiger forme her erchebisp Oluff paa mynd gode cristelige tro oc loffwe elt gotth hwlidt trygtt och troffast venskaff effither thenne dagh att holldis skulle i alle cristelige erlige oc tiilberlighe maade. Thesligiste vndher forne villkaar loffuer jegh oc tiillsiger att ther som gud forbiwde ther effither thenne dagh oss eller vore tienere noger twest twedracth eller wwillge imellom komme tha skall sliigh twedracth indkomme for Norigis riigis raadt eller andre beggis vore venner enthenn tiill mynne eller retthe och alldrigh tiill noger fyndskaff i noger hande maade. Thii ladher jegh forne her erchebisp hans naadis effitherkommere erlige capittell arffwinger anhengere oc tienere qwiitt frii ledigh och løss for meg mynne arffwinge anhengere oc tienere for alltt vdhermere kraff eller tiilltall for allt hwes som foruitt staar jndthet (vdhen hwes y thette samme mytt breff vndherskeedtt er) vndhertagett i noger honde maade. Till ydhermere vidnesbyrdtt oc beyre forwaringh att saa i sandingen er oc stadeligen och vbrødeligen hollis skall som foruitt staar i alle mande henger jeg mytt jndzeylle nedhenn fore thette mytt obne breff tiilbedendis forne erlige velbyrdige menndh och strenge riddere her Vincenc. Lunge och her Niells Lycche forne mynne kerre sønner och maage att beseylle mett megh. Giffuitt och schreffuitt i Trwndhem onsdegen nesth effither ellewe tweendtt jomffrwers dagh anno domini mdxxxii.

¹⁾ Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hid.

Fru Ingerd Ottesdatter (Römer) gjör vitterligt, at da al Uenighed mellem hende og Erkebiskop Olaf af Throndhjem nu er bilagt, og han blandt anden Erstatning for tilfölet Skade har overdraget hende sin og Dom-kirkens Gaard Grande paa Yrjen, alene med Undtagelse af det dertil hörende Falkeleie, men da dette vanskelig kan benyttes uden i Forening med hendes Falkeleie paa Gaarden Uthof, for hvilket derfor ogsaa Erkebiskop Erik Walkendorff tidligere har givet hendes Husbonde, Hr. Nils Henrikssön (Gyldenlöve), 4 rhinske Guldgylden i aarlig Afgift, saa overdrager hun nu Erkebispestolen disse Falkeleier til evig Eiendom.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 99). Alle 3 Segl vedhænge.

724. 23 Oktbr. 1532. Throndhjem.

Jegh Jngerdtt Ottis dotther tiill Østrott erlig velbyrdigh mandtz och strenge ridders her Niells Henrichssons fordom Norigis riigis hoffmesther hwes siell gud haffue effttherleffuerske kendis oc giør vitherlight mett thette mytt obne breff allh effther som ther nw twenne gange imellom verdigiste i gud fader och herre her Oluff mett gudtz naade erchebiscop i Trwndhem och paweligh sedis legate hans naadis tienere och meg och mynne tienere meghenn twest twedracth vwillge oc fyendskaff hertiill dags begiffuitt och forløffuitt haffuer megh oc mynne barnn tiill stoer fortridtt skade och forderffue etc. tha er dog samme vwillge oc fyendskaff imellom hans nade och megh formidelsth begge mynne kerre sønner och maage her Vincenc. Lwnge och her Niells Lycche stelledt forligtt och i ville och fryndskaff forhandlett bleffuitt saa hans naade haffwer cristeligen oc erligen retthleditt och skicchet segh imod megh och mynne barnn mett cristelige oc nochsom vandner vpreyssningh och liige for alldtt mynd skade fortriidtt, kost, thæringh, och forderffwe, gwnsteligen vndhendis oc giffwendis megh och mynne barnn tiill ewerlige eighe, Grande, mett samptt andre hans naadis och Nideross domkirches gaarde oc godtz liggendis paa Jørriena effither som thet breff hans naade meg ther paa giffuitt haffuer ydhermere formellder och forclarer tha effither thii forne her erchebisp seg sellfuer forbehollett haffwer thenn herlighett i forme Grande som er thet fallcheleve hwilchet vdhenn mytt fallcheleve paa mynd gordtt Vtthoff icche vell besiddis kand eller vedtt macth bliffue och for hwilchet forne mytt fallcheleye verdigiste i gudtt fader her erchebiscop Erick Vallkenndorff bebreffuitt och beseyllde mynd kerre herre och hwsbonde ber Niells Henrichsson beggis theris siell gwdtt naade megh oc beggis vore arffwinge iiij rynske gylldhenn i gwlldt aarligen aars ther aff tiill ewiig tiidt att giffue skulle saa haffuer jegh dogh mett raadtt och samtycche forne begges mynes maagers oc barns for sligh forbeneffnde

her erchebiscops gwastige och kerlige venne gaffwer san och for vdhermere ville och fryndskaffs vndherholldingh skylldtt i framtydhenn nw vndtt giffuett skødtt oc *affhengit och mett thette mytt obne breff vndner giffuer skødher och affhender frann megh och myne arffwinge oc vnder Trwndhems erchebiscopsdomme forne fyre gylldhens levemoll mett samptt aldtt thenn herlighet som ther faller i forne Grandis oc Vtthoffs falcheleve tiill ewerlige eighe eige skwllendis dog her met alle andre forme Grandis oc Vtthoffs retthe tiilliggellsse ihwadt thet helist er eller neffnes kandt vfforkrencth i alle maade. Och kendis jegh megh i slige forme mande att haffue vndffangett fyllesth veerlagh aff forme her erchebisp Oluff for forme Vithoffs fallcheleve saa bode megh och myne barnn vell attneger i alle maade. Tiill ydhermere vidnesbyrd och beyre forwaringh att san i sanndingen er som fornitt staar i alle meade henger jegh mytt indzeylle nedhenn fore thette mytt obne breff tiilbedendis forme erlige velbyrdige mendt oc strenge riddere forme mynne kerre senner oc maage her Vincenc. Lwnge och her Niells Lycche all beseylle metth megh. Giffuitt oc screffuitt i Trwndhem onsdagen nest effither ellesswe tweendit jomsfrwers dagh anno domini mdxxxij.

Erkebiskop Olaf af Throndhjem gjör vitterligt, at han med sit Kapitels Samtykke har opladt og afhændet til Fru Ingerd Ottesdatter (Römer) Dele af Gaardene Uphang, Rödestad, Hof, Vik, Berg, Nes, Eid og Grande par Yrjen, til hvilke hun formener at have Odelsret og Tiltale, og lover derhos, at senere Tvistigheder mellem dem skulle blive afgjorte af det norske Rigsraad eller andre fælles Venner.

Bfter Orig. p. Perg. i norake Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 100). Begge Segl vedhænge. (Jfr. med Udkast p. Papir ibid. — Münch. Saml. No. 3278 a. og 31781 hvis eneste væsentlige Afvigelse nedenfor anföres).

725. 5 Novbr. 1532. Throndhjem.

Wij Oluff mett gudz naade erchebiisp i Trondem och paffuelig sædis legatt gere witterligt for alle ath paa thet att gudz forternilsze haedt oc vuillgie motte affwendis oc nedderleggis och vilgie oc venskaff motthe forekis tha haffue wii nw mett wort erlig och elskelige cappittels raad och samtycke vntt vplathet och affhenntt och medt thette wort obne breff vnnæ vplathe och affhende vnden sancte Oluffz domkirke oss och waare effterkomende erchebiisper i Trondem och vnder erlig oc velberdiig qwinne ffrw Jngegerd Ottisdotter her Niels Henrichsons hwes siell gud glediæ effterliffwerske och hennisærffwingæ tiill ewerdelig egnn thessze effterne gaarder oc godz liggendis paa Øryæn

som fru Jngegerd siigher seg ath haffue odels breff oc merkeligh tiiltall tiill som ær two spanne leige i Vphoug och halfft annet span i Redestad jtem Hoff som renther halfit annet span jtem i Wiick [fyre? spann item eit pundz leige i Berg jtem eit pundz leige i Neess som ligger i Biognenn item eit spans leige i Eydh item Grande som renther sex spann ffalkeleigenn vndenthagenn hwilken som skal bliffwe vnder sancte Oluffz domkirke oss och waare effterkommende erchebiisper i Trondem her effther vbehindrett som thet hertiill varitt haffuer, hwilke forme gorde och godz mett alle theris rette tilliggelse som ær skog mark agher engh wan och veidestad som ther nu tillegger och aff areldz tiid tiillegit haffwer baade tiill fieldz och fiære land oc wan ynthet ehuad somhelst thet ær eller neffnis kand, vthen forne falkeleigen vndenthagit i naagre hande maathe forne fru Jngerd och bennis ærffwingæ nytæ bruge och beholde skulle till ewerdelige eygæ som forscreffuidt Och beplycthe wii oss waare effterkommere erchebiisp(er) i Trondem medt sampt wort elskeligt cappittel att frii hymmelle och fuldkommeligen tiilstaa forne frw Jngerd och hennis ærffwingæ alle forne gorde och godz mett all forne theris rette tiilliggelsæ och holde baade henne och thennom thet skadisløst for hwor mandz tiiltalle som ther paa thale kand mett rette. Ther mett skal all vuilgie som forne frw Jngerd och oss hertiill dagz emellom varidt haffwer være ewigleg fordragenn oc offwerthalenn och ther som gudh forbidde naagen vwilgie oss emellom her effther kommendis worder thet oss ycke forhaapis tha loffue wij oc tilsygæ paa wor gode troo oc loffwæ then att indkomme skulle for Norgis riigis raad eller andre beggis waare wenner til mynnæ eller tiill rettæ och aldriig effther thenne dag [tiils naagen fiendskaff meyre i naager hande maathe. Tiil ythermeire vissen oc bætre forwaring herom att thette saa vbrottelegenn holdis skall haffue wij bedett vort erlige oc elskelige cappittel ath henge theris jndsiggel mett wort neddenn for thette vort obnæ breff som geffuidt oc screffuid ær i Trondem tysdagenn nest effther alle helgenne dag aar effther gudz berd mdxxxii.

⁽¹⁾ Skrevet med Hr. Vincents Lunges Haand. — (2) Udkastet No. 3278 a har: ij, No. 3178 opregner ikke Gaardene. — (2) Tilskrevet over Linien.

Erkebiskop Olaf af Throndhjem gjör vitterligt, at han har lovet Kong Frederik I.s og det danske Rigsraads Fuldmægtige, Biskop Hans (Reff) af Oslo, Hr. Trud Ulfstand og Hr. Klaus Bilde, at betale 15000 danske Mark i Anledning af sit Forhold til Kong Christiern II, af hvilken Sum han allerede har erlagt de 6000 Mark, som er 4000 Lod Sölv efter norsk Vegt, medens de resterende 9000 Mark skulle udbetales i to lige Terminer 11 Novbr. 1533 og 11 Novbr. 1534.

Efter Orig. p. Perg. i danske Gebeimearkiv (Norge, No. 79 b.) Seglet mangler.

726. 6 Novbr. 1532. Throndhjem.

Wii Olwff mett gudz naade erchebiisp i Trondem och paffuelig sedis legatt gere witterligt for alle ath wii haffue loffuidt och tiilsacht och medt thette vort obnæ breff loffwe och tillsvahæ werdugæ fadher hær Hans medt gudz naade bysp i Osloo och ærligæ welbørdiigæ mend och strenggæ riiddere her Trwdt Wlffstand hoffwidzmand paa Wardberg och her Claus Bylde hoffwidzmand paa Baahws stormegtigste hogbaarnæ furstis och herris hær Fredericks medt gudz nasde Danmarkis Vendis och Gottis konnwng voltuold konnwng tiill Norgie etc. wor kieriste naadigste herris och Dannemarckis raaedz ffwldmyndigæ sendebwd ffomthenn twsennæ danske mark hans kungelige maitt. tiill eyn ydmygæ skenck och bekennilsæ paa thet hans kongelige maitt. skall och viill være oss wort stijcht och effterkommere erchebiisp(er) i Trondem eyn myld gunstigh och naudiig herre her effther ffore hwess wii haffwæ handlett och giort medt konnwng Cristiernn och i alle andre maathe som vii mystencht eller skyldwg kwnnæ være hoossz kwngelige maitt. wor kieriste naadigste hærre konnwng Ffrederiick jndtiill thenne dagh, och haffwæ w[ii] aff forne summe nw strax antwordett och affhenth forne gode herrer paa hans kungelige maitt. vegnæ sex twszennæ danske mark vdj sølff som ær fyre twsenne lod sølff norsk wecht. The andre nygætwszennæ marck som yghenn staa bepliichtæ vii oss eller vaare effterkommere erchebiisp(er) i Trondem att affhende och leuerere forme konungelige maitt, tiill gode reidhe eller och hans naadis renthemyster paa Kepenhaffns hws paa twennæ terminer som ær halffdeldenn ther aff sanctj Morthens dag nest kommendis som mand scriffwer mdxxxiij och then annen halffdelden paa sanctj Morthens dag ther nest kommendis vden all gensielsæ i naager maadhe. Tiill ythermeire wesszenn och bætre forwaring herom lathe wii hengæ vort secrett nedden fore thette wort obnæ (breff) som giffuidt och screffuidt ær i Trondem onszdagenn nest effther alle hilgenne dagh aaer effther gudz bord mdxxxij.0

Bagpaa: Erchebispen Oluff vdj Trundhiem forpligtelsse breff paa xvm marck fore hans brest emod konnglige maiestadt 1532.

Biskop Mogens af Hammer forpligter sig, da Kong Frederik I paa det danske Rigsraads Bön har tilgivet ham hans Frefald ved Kong Christiern II.s Ankomst til Norge i Novbr. 1531, til herefter at være Kong Frederik og det danske Rigsraad huld og tro, at opsige Kong Christiern Huldskab og Mandskab og i Forening med det övrige norske Rigsraad at tilbagekalde sit til dennes Sön og Keiser (Karl V) sendte Hyldingsbrev, i Tilfælde af Kong Frederiks Död ikke at vælge nogen anden Konge til Norges Rige end den, det danske Rigsraad vælger til dansk Konge, samt ikke under Bispedömmes og Livs Fortabelse at lade sig tvinge til noget nyt Frafald.

Efter Orig. p. Papir i danske Geheimearkiv (Norge No. 79. a.) Med Bispens pastrykte Segl.

727. [6 Novbr.? 1532.] [Throndhjem.]

Jegh Mogens mett gwdz nade biscop i Hammar giør wetherligth oc kennes mett thette mytt obne breff att effther hogborne ffwrste oc sto(r)mectigste konvngh oc herre heer Ffrederick med gwdz nade *Dammarkes Wendes og Gotthes konyngh wdwald konyngh tiill Norge hertwigh j Sleswigh Ho(1)sthen Stormarn oc Ditmersken greffwe j Oldenborgh oc Delmenhorst myn nadigste herre haffwer nw nadelighen aff syn kongelige godhet ffor guds skiill oc ffor Danmarkes riiges radz stoore bon skiill ighen anammed megh tiill gwnst oc nade ffor syn tyennere mand oc rad oc nadelighen fforladett och tiillgiiffwed meg thet mysticke oc brothe att ieg war ff[a]llen hanss naade effraa oc tiill hogborne ffwrste her Christiern ffordwm Danmarkes konyngh ffor hanss nandes weldelighe offwermach skiil som hanss nade fførde ind oppo Norges riige nw sancte Morthens tiid nest fforledhen wiill ieg oc skall effther thenne dag wære fforde hogborne fførste konyng Ffrederick etc. myn nadigste herre oc *Dammarkes riiges rad hwld oc thro oc aff werge hanss nades skade oc welhe hanss nades och Danmarkes beste oc bestond aff all myn fformwghen oc giiffwe hanss nade ther om attwarssell ehwor ieg then hemelighe eller obenbare kan ffornømme, skall ieg oc saa op schreffwe fforde hogborne ffwrste heer Christiern etc. then hwldskab oc mandskab som ieg hanss nade tillsagde oc aldrigh were hanss nade enthen hwld eller throo effther thenne dagh. Thesligest skall ieg mett Norges riiges rad ighen kalle all then hwldnyngh breff throskab oc mandskab som jeg mett Norges rijges rad haffwer schreffwed till forde her Christierns son oc till keysserligh mait. Ther som forde myn nadigste herre hogborne fførste konyngh Ffrederick etc. wordher kalled her aff werdhen ffor en ieg hwylked gwd almectigste barmhiertelighen oc nadelighen langszamlighe icke ske ladhe thea er oc skall ieg fforplictet were att icke med Norges rad koore wdwelge eller szamticke noghen serdelis konyngh tiill Norges riige men ieg

med *Dammarkes och Norges riiges rad skell fforplicted (were) att keysse koore oc wdwelge och samptike then samme tiill herre oc konyng offwer Norge som Danmarkes riiges rad tiill *Dammarkes riige wdkorendes wordher liigherwiiss som thet fforbwnd ther begghe riighenne ere tiilssammen bwndne medh inne boller oc wdwiiser oc skall ieg effther thenne dag aldriigh lathe meg trenghe effra wor nadigste herre oc Danmarkes riiges rad ehwor stor ned trang eller offwerffeld meg kan oppo kommee wndher mytt liiffz oc stiicktes ffortabelsse beplicthendes meg wiid myn ære oc redelighet christeligh throo oc loffwe alle tiilsammen [o]c hwer serdelis fforde pwncther oc articler ffast oc wbretheligh at holle. Tiill yttermere stadffesnyng lather ieg tricke mytt insigle nedhen ffor tetthe myt obne breff mett myn eghen hand wndher screffwed tiilbedendes erlighe oc welberdigh mand oc streng ridder her Gawthe Galle Eric Ericsson aff waben Norges riiges rad att wele besegle thet[te] mett megh.

Egenhændigt: Omnia vt supra protestor ego Magnus Hammerensis manu propria. Bagpaa: bespind aff Hamers breff pa hwildskaff oc manskaff.

De i Throndhjem forsamlede sorske Rigsraader gjöre vitterligt, at de efter Kong Frederik I.s og det danske Rigsraads Begjæring ved deres Udsendinge, Hr. Trud Ulfstand og Hr. Klaus Bilde, have fornyet det gamle Forbund mellem Norge og Danmark med Forbehold af alle tidligere gjældende Recesser, Friheder og Privilegier for Norge samt med Udsættelse af yderligere Forhandlinger til en almindelig Sammenkomst af begge Rigers Raad.

Efter Orig. p. Perg. i danske Gehelmearkiv (Norge No. 81). Alle 9 Segl vodhænge.

728. 7 Novbr. 1532. Throndhjem.

Wii effth(e)rne Oluff aff gwdtz forssynn, erchebiscop i Trwndhem, och paweligh sedis legate, Anders till Opslo, Mogens till Hammer, Hans till Opslo, aff samme gudtz forssynn bisper, Vincencius Lwnge, Gwdhe Galle, Niels Lycche, riddere, Erick Wgerwp, och Erick Erichsson vebnere, Norgis rigis raadt, kennis och gere vitthe(r)ligtt, mett thette wortt obnebreff, att effther som stormectigiste hegborne furste och herre, her Fredrich mett gudtz naade, Danmarkis, Vendis, och Gottis koningh, vdtwolldt koning till Norge, hertugh i Slesswigh, Hollstenn Stormaren och Dyttmerskenn greffue i Olldenborgh och Dellmenhorst, waar aller naadigiste herre, mett samtt verdigiste, verdige fædre, atrenge riddere, erlige herrer, och gode mendt, Danmarkis riigis raadt,

waare gwnstige farwante, kere herrer oc venne, haffwe nw mett fwllmachtt oc beffallning, afferditt oc vdtskiichitt hiid indt i Norgis riige tiill oss, och alle andre Norgis rigis raadt vaare kere medtbrødre, erlige velbyrdige mendt oc strenge riddere her Trwett Vlstandt, oc her Claus Bille, mett merchelige handell och erinde, som tesse twendne rige Danmark oc Norge er mercheligen anliggende, iblandt andre haffue thee oss fore holldet, att forne konge matte., oc Danmarkis rigis raadt haffwe thennem besynderlige beffalidt att giiffue oss, oc forne menige Norgis rigis readt tiill kenne, szaa att ther er emellom forne konge matte. och Danmarkis rigis raadtz farffædre och forne thette Norgis rigis raadt vore kere farffædre, gjortt bestandelige fredtt endrechtighedt, och kerligh fforbundt shom forne tesse begge rige er vell høglighen aff nødhenn tiill endrechtigh gott regemente fredt, rolighedtt, bistand och gode, mett raadtt, daedtt, hiellp, trøsth, liiff, godtz, aff all machtt oc formwe thett ene rige och partt then andhen att bewysse oc giøre, begerindis aff oss paa forne konge matte., oc Danmarkis rigis raadtz vegne forne endrechtighet oc kerlig farbund att ville bewillge oc samtycche som forne konge matt. oc Danmarkis rigis raadtz farffædre, oc vore kere ffarffædre thett saa giortt haffue i alle maade, hwilkenn forne nw konge matte. oc Danmarkis rigis raadtt naadig gunstig kerlig beger tiill sliige forne kerligh endrechtighet oc farbund, vij i alle *sorne maade bewillgitt och samtychtt haffue, och mett thette vortt obnebreff bewillge och samtycche, doch oss fore behollett alle Norgis rigis herligheder recesser friiheder prewileger att bliiffue vidt fwllmachtt och vfforkrenchtt i alle maade, och om nogen ydermere behøffuige handell forne konge matt. och begge rige tiill ære, gode vellffartt longwarinde fredt endrechtighet oc bistand behoff giordis, sette vii ind tiill begge rigens raadtz hwer paa syn sydis almynndelige samkomst mett ett menigtt endrectichtt raadt att formere och farbedre. Thiill vittnisbyrd haffue vii laditt hengtt vaare indssegle nedhen ffor thette vortt obnebreff, Gyffuit och schriffuit i Trwnndhemm septimo die Nouembris anno domini mdxxxij.º

Bagpaa: Norgis riigis raad(z) forbundh met Danmarcks raad.

De i Throndhjem forsamlede norske Rigsraader opsige Kong Christiern II den ham det foregaaende Aar tilsagte Huldskab og Troskab, da Kong Frederik I paa det danske Rigsraads Bön har tilgivet deres Frafald, hvorfor de herefter ville vise ham Huldskab og Troskab og ikke lade sig tvinge til at forlade hans Parti.

Ester Orig. p. Perg. i danske Geheimearkiv (Norge No. 82). Alle 7 Segl vedhænge. (Jfr. m. udateret Udkast p. Papir i norske Rigsarkiv — Münch. Saml. No. 3177 — Halvark, uden Forsegling.)

7 Novbr. 1532.

Throndhjem.

Wii effterne Oluff medt gudz nasde erchebiisp i Trondem och paffwælig sædis legatt Anders i Osloo Mog(e)ns i Hammer och Hans i Oslo medt sammæ naade bysper Gowtæ Galle riidder Erick Erichson och Erich Vgrop Norgis riigis raaedt hælsæ ether hogbornæ fiirste och herre her Cristiern medt gudz naade ffordom Danmarkis Norgis Swergis etc. konnwng medt wor ydmigæ helsenn geffwenndes ether naade till kænnæ ath som edher naade well wittherlegt ær ath naagen tydh effther edher naade war kommæn hiitt ind i riigidt yffiord effther sancte Mortenstiid med weldiigæ kriigs macht gingæ wii ether naade tiill hande och forhappis oss allæ och hwær særdelis att wii ey allenestæ [were! edher naade hwlde och troo vihen och hwlptæ edher naade effther ethers begære [hwor2 aff syn yderstæ fformwgæ och magtt och haffwæ ther ffore sydenn ether nasde drough aff riigidt lyddett skade och forderff i mongæ maathe och hade wii wæll ydermeire ledidt ther som stormectigiste hogbaarnæ fiirstæ och hærre hær Ffrederik med gudz naade Danmarkis Wendis och Gottis konnwng vdwold konnwng tiill Norgie etc. wor kæriste naadugiste hærre hadæ seg ycke lathet bewæged tiill naadæ och myldhett ffor meynigæ Danmarkis riigis raadsz ben skyld. Thij bægære wii alle och hwær særdelis wor hand igen aff ether naade och nw medt thette wort obnæ breff vpsiigæ och yghen kallæ then hwldskaff mandskaff oc troo tyæneste som wij ether naade loffwæde och tillsadhæ och behøffwer ether naade therforæ effther thennæ dagh aldriig att setiæ ether naadis liitt tiill oss om naagen hwldskaff mandskaff eller troo tiænæste i naager maathe. Thii wii ville her effther aff howg oc biærthe ware bøgbaarnæ fûirste konnwng Ffrederiick wor kæriste naadigste herre hwld oc troo och aldriig att lathe oss trenggæ iffraa hans kwnnge matt, enthen for skade eller fromme. medt edher naade tiill siæl och liiff then alzwoldugiste gud beffallendis till ewig tiidh. Screffuidt i Trondem torsdagenn nest effther alle helgænnæ dag aar effther gudz børd mdxxxij wnder allis woris secreter oc indsigler.

Bagpaa: Norgis rigis raadz vpsigelse breff til kong Cristiern mdxxxij.

(1) Udkastet: wore. — (2) Udkastet: hwar.

1532: 765

Biskop Mogens af Hammer gjør vitterligt, at han har lovet Kong Frederik I s og det danske Rigsraads fuldmyndige Sendebud, Biskop Hans af Oslo, Hr. Trud Ulfstand og Hr. Klaus Bilde, at betale 2500 Lod Sölv efter Norsk Vegt i Anledning af sit Forhold til Kong Christiern II, af hvilken Sum de 2000 Lod (à 24 Skilling pr. Lod) ere erlagte strax og de 500 skulle indbetales til Kongens Rentemester i Kjöbenhavn 11 Novbr. 1533.

Efter Orig. p. Perg. i danske Geheimearkiv (Norge No. 80). Seglet vedhænger.

730. 1 Decbr. 1532. Oslo.

Wy Mangnus mett gudtz naade biscop tiill Hammer gere wittherligt for alle att wy haffue loffuitt och tiilszagt, och mett thette wort obne breff loffue oc tillsiige werduge fadher her Hans mett gudtz naade biscop i Oslo oc erlige welbyrduge mend och strenge riddere her Trwdt Wisztand houitzmand paa Wardbergh, oc her Claus Biille houitzmand paa Bahus stormegtigste hogborne fyrstis oc herris her Fredericks mett gudtz naade Danmarckis Wendis oc Gottis konning vdtuolt konning tiil Norige etc. wor keriste naadige herris oc Danmarckis raadtz fulmynduge sendebud halfftrydie twszende lod solff Norgis wegt hans kongelige mait. tiil en ydmyg skenck och bekendelsze paa thet hans konge mait. schal oc wyl were oss wort stigtt oc efftherkommere bisper i Hammer end myldt gunstigh och naadige herre her epther for hues wy haffue handlett oc giortt mett konning Cresthen i thenne krygs handel oc i alle andere maade szom wy mistenckt eller skyllug kunde were hoss konge mait, wor keriste naadige herre konning Frederick ynd tiil thenne dag, och haffue wy aff forneffnde som nw strax andtwordett forne gode herrer paa konge mait. wegne sytthen hundrete oc sexten lod sølff oc ther tiil i alle hande mynte szaa mange penninge saa att thet wpfyller two twsende lod selff regnendis fyre oc tiuge skyllinge mod et lod sølff oc the andre fem hundrete lod sølff som ygen staar bepligte wy oss eller wore eptherkommere biscoper i Hammer att affhende oc redeligen bethale forne konge mait. tiil gode rede heller hans naadis arffuinge oc thennom att leuerere hans naadis rentemester i Kossuenhassn tiil sancti Morthens dag nw nest kommendis oc holle hans naade eller hans naadis arffuinge aldelis wthen skade szom for-Tiill ytthermere beuisning oc bedre foruaringe haffue screffuit staar. (wy) ladet hengt wort secret nedhen for thette wort obne breff szom giiffuit oc screffuit er i Oslo søndagen nest epther sancti Andree apostolj dag anno dominj millesimo quingentesimo trigesimo secundo.

Bagpaa: Bisscop Magnus vdj Hammer forpligtelsse breff paa iijm lot szelff fore hans skyld och forsemelsse emod konning Frederich at giffue hans nade. Ther aff komme strax ijm lot szelff vdh.

Ambjörn Asgeirssön erkjender, at han af Thorvil Asmundesön har kjöbt 1 Löbsland og 1 Markebol i sin Odelsjord Midböen i Nissodal i Hvideseids Prestegjeld for 24 Kyrlag, ligesom han ogsan har betalt Thorvils Sön Brynjulf 2 Daler i Anledning af Kjöbet.

Efter Orig. p. Papir i Deichmans Bibl. i Christiania. Spor af 2 paatrykte Segl.

731. 20 Januar 1533. Vik (Nissedal).

Thette bekiendys yegh Anbiern Asgertsen med dette myt opne breffe adt yeg haffuer kefftt aff Ttorvild Asmundsen j lopzlandt oc j marke boll y Mydtt Ben som liger y Nysse dallen y Huydese prestegelldtt ffor :4 [oc¹ xx: kyrlog bogilde. Kiendis yeg ffor nemde Anbiern atdt yeg haffuer giffuit Brenolff Ttoruildsen ij daller y dett samme yorde werde offuer dett som hans ffader ttil fforne vel an negdis och bekiendis yeg for nem(de) Anbiern adtt yeg haffuer kiefftt mitt egitt odall ygen och ud giffuitt vijj och xx: kierlag. ffor ttreige markebol: bougilde: som liger y samme yord, san ollum tthem vel aanegestt efftter tteris egne *bedele. ttil ytter mer wissen her om ttill beder yeg desze gode men Suennvng Ttioffstolsen och Eyeulff Ttolloff syn, ttrycke ssinne ynsegler neden ffor dette wortt opne breff skriffuet [pas² Uyk den xiiij dag efftther helligetthre konger ano 1.5.33.

(1) Tilskrevet over Linien. — (2) Tilskrevet under Linien.

Oluf Anderssön erkjender, at Erkebiskop Olaf af Throudhjem har ladet ham udbetale 105 Merk pan Reguskab.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch, Saml. No. 3188). Kvartark med paatrykt Vaabensegl (Skjoldet som den danske Adelsslægt Skaves, med Bogstaverne O. A.)

732. 11 Februar 1533. Stenviksholm.

Thet kenniis ieg Oluff Anderssen mett thette mytt obne breff att verdugiste ffadher i gud her Oluff mett gudz naade erchebiisp i Trondem och paffuelig sædis legatt haffuer nw lathett antwordett meg paa regenskaff eit hundrede marck oc fem marck. Tiill ythermeire vissen tricker ieg mytt signett nedden fore thette myt obne breff som screffuit ær paa Stenuicholm then xj dag Februarii anno mdxxxiij.

Bagpaa: Oluff Andersonn.

Fru Ingerd Ottesdatter (Römer) erkjender at have modtaget af Erkebiskop Olaf af Throndhjem paa Regnskabet af Stördals Len Sölv, rede Penge, Mel, Smör, Graaverk og Skind, saa der endnu kun rester en Del Smör og Mel samt 20 Hermeliner.

Ester Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3216). Halvark med paatrykt Vaabensegl. (Trykt i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. I S. 84 No. 33).

733. 9 Marts 1533. Stenviksholm.

Jeg Jngegerd Ottis dotther tiill Østeraaet erlig welberdiig mandz oc strenge riidders hær Nyels Henrichsouns fordom Norgis riigis hoffmyster hues siel gud haffue efftherliffwerske kennis oc gøre wittherligt for alle mett thette myt obne breff ath erwerdugiste fader i gud her Oluff mett gudz naade erchebiisp i Trondem och paffuelig sædis legatt, haffuer nu tiill gode reyde fornøgt megh aff Stiørdals lenns regennskaff xxix lod sølff oc lxvj marck reidepenninge xxvi wetther miell oc xviii span smør xxxv tymmer graawerk och xxxviij skind, Saa bliffwer hans naade meg ennw skyldug paa forne regennskaff xviij span smør oc ij pund smør, jx vet miell oc ij voger och xx hermelynn. Tiill ythermeyre vissenn oc betre forwaring herom triicker jeg myt jndsiggell neddenn fore thette mytt obne breff som screffuidt ær paa Steinuicholm dominica Reminiscere anno jncarnationis eiusdem mdxxxiij.

Bagpan: paa Stierndaelss regenskaff.

Nils Jyde, Gaardsfoged paa Lungegaard, erkjender paa sin Herres, Hr. Vincents Lunges, Vegne at have oppebaaret en Læst Öl, to Tönder Mjöd og 11 Skippund Humle af Jon Simonssön paa Erkebiskop Olafs Vegne.

Orig p. Panir i norska Riggarkiy (Münch Saml No. 2018). Kyastark med

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3218). Kvartark med paatrykt Segl (en Sax med Bogstaverne N. I.)

734. 17 Marts 1533. Lungegaard.

Jegh Niels Jwde gordzffogett paa Lungergord kenndis och giør vitterligtt mett thette mytt obne breff att thenne breffuissere fornwastigh swend Joenn Symenssen haffwer nw fornøgett megh paa mynd herris her Vincenss Lwngis vegner en lesth Rotstoccher øll ij tønner miødth och ij skyppund godtt Brabandz eller Rosthochs hwmble po verdigiste med gwd faderss her erchebiscop Oleffs aff Throndhiems vegne som forne mynd herre her Vincencius forne her erchebiscop Oleff londtt haffde. Thii lader jegh hannom och hans arffwinge paa forne mynd herris her Vincenc. vegne qwitt frii ledygh och løss for hannom och hans arffwinge for aldtt ydermere kraff eller tillthall for forne godttz i alle mode. Datum paa Lungergord die Gertrudis anno domini mdxxxiij vnder mitt signet.

Aasmund Grjotgardssön, Lagrettemand i Tholemarken, gjör vitterligt, at han har solgt til Thorlak Olafssön Jorden Aasekus i Dalen i Eidsborgs Sogn og oppebaaret Betalingen.

Efter Orig, p. Perg. p. Gaarden Gaardsjord i Raulands Sogn. Begge Segl mangle. (Se ovenfor No. 520).

735. 13 April 1533. [Eidsborg.]

Allæ mend them som thette breff see høre eller læsæ helser jag Osmund Gredgardsson soren lagrettis mand aa Tellemarken altiid kerlige med gud gørendiss vederlict for allæ at jag haffuer solt heskelig mand Tollac Olesson en ioor kallyss Aasæhvss y Dalen lyghanyss y Esborg sogn frelss oc hyemholt for huer mand med alt then deel som ther til ligær eller lyghet hauer fraa forne oc nye, y fraa meg oc myne arffuinge oc vnder atterneffnde Tollac oc hanss aruynge tiil euerdelige eyæ. kendyss iag forscreffne Osmund Gregarsson at haffue opbaared mynstæ penning oc mestæ oc meg till vilge giort hauer effter som vort køp oc samtall var. at saa for gud oc danne mend sant er bedher jag skellyæ soren lagrettis mand Gunnyr Syuorsson henge syt jnseglæ heer hoss myt som gyffuet var poskæ dag anno a redempto mundo 1533.

Fru Ingerd Ottesdatter til Östersat erkjender at have modtaget af Erkebiskop Olaf af Throndhjem Kronens Leding, Landskyld, Sagöre og al anden Indtægt af Stördals Len (nemlig Herjedal, Selbo og Stördalen), hvilken hans Foged havde oppebaaret.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3215). Halvark med Spor af pantrykt Segl. (Trykt i Saml. t. d. n. Folks Spr. og Hist. I S. 84-85 No. 34).

736. 16 Juni 1533. Stenviksholm.

Jeg Jngegerd Ottisdotther tiill Østeraadt erligh welberdig mandz oc strengh riiddhers her Niels Henrichsonns fordom Norgis riigis hoffmister hwes siell gudh haffwe efftherliffwerske *kennnis och gører wittherligt for alle met thette myt obne breff ath eruerdugiste fadher i gudh her Oluff met gudz naade erchebiisp i Trondem och paffueligh sædis legatt haffuer nw tiill gode reydhe lathet antwordet meg kronens ledingh, landskyld, sagerøre och al annen jntecht som hans naadis fougitt hadhe vpburidt aff Stiørdals leenn baade j Herdall Selleboo och Stiørdalenn saa ath meg vell nøgis. Och bliffuer hans naadhe meg aff samme leenn ynthet skyldugh. Thii giffuer jeg forne her erchebiisp Oluff och hans naadis efftherkommere cappittell, ærffuingher, tiænere, och alle hans naadis anhenghendis venner, quitt, frii ledigh och løs

ffor meg och myne ærffeingher for altt ythermeire kraffd och tiilltal om forne leens vpbørelse och rettugheit i alle maathe. Tiill ythermeire vitnisberdh och forwaringh herom tricker jeg myt jndsiggel nedden fore thette myt obne breff somm giffuidt oc screffuidt ær paa Stennuicholm sancti Botulphii affthenn anno dominj mdxxxiij.

Bagpan: Hoffuilt quittencie for Stiørndall.

Hr. Vincents Lunge, Hövedsmand over Vardöhus og Jæmteland, gjör vitterligt, at Erkebiskop Olaf af Throndbjem har ladet ham udbetale 314 Vaager Raaskjær, hver Vaag til 2 Mark, for de 500 Mark, han var ham skyldig; det overskydende skal afkortes i de 500 Mark, Erkebispen ad Aare skal betale ham.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3229). Halvark med paatrykt Vaabensegl.

737. 4 Septbr. 1533. Bod.

Jeg Vincencius Lwnge riddere och heffuitzmand offwer Vordehws och Jempteland gier vittherligtt mett thette mytt obne breff att verdigiste i gud fadher her Oluff mett gudtz nade erchebisp i Trwndhem och pawelig sedis legate haffuer nw tiill gode rede meg fornege och bethale ladtt iij smale hwndrede och xiiij voger roskeringh hwer vog regnid for ij march for the ve march som hanss nade meg effther syne breffs lyellsse y iaar att giffwe forplicthett var. Och hwad som forne fiisk mere løber end forne ve march thet skall meg tiillregnes paa the andre ve march som ieg aff hanss nade haffue skall att aare. Thii ladher ieg hanss nade och hanss nadis arffwinge for meg och myne arffwinge qwiitt och frii ledig och løss for allt ydermere kraff eller tylltall for forne ve march mett sampt thess offwerleff i alle maade. Thill ydhermere vidnesbyrd tryccher ieg mytt indzeylle nedhenn for thette mytt obne breff datum i Boed i Rwmssdall torssdagen nest fore natiuitatis Marie anno domini mdxxxiij vndher mytt jndzeylle.

Bagpaa med Erkebispens Haand: her Vincent. iijc xiiij vager fisk.

Erkebiskop Olafs Optegnelser angaaende hans Mellemværende med Fru Ingerd Ottesdatter, navnlig med Hensyn til det Jordegods, han har afstaaet hende, hvad han endnu er hende skyldig, og hvad han har at fordre hos hende af Jordegods, Breve m. m.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3255). Uden Forsegling.

IX.

138.		
90.		

[Julen 1533—34?] [Stenviksholm?]

pag. 1.	Thette effterne gotz haffue wii bebreffuit firw Jngerd		Rifter waart register tha rente tessze effterne gorde saa mygitt		
	Grande	b: f: vj span	Grande	vij span	
	Viick	b: f: [iiij¹ spen	Wiick	iiij span	
	Vphaaug	b: f: ij span	Vphasug	iij span	
	Hoeff	b: f: ij span	Hoeff	vj ere	
	Berg	b: f: j øre	offre Riostad	ij spen	
	Biid	b: f: j span	nidre Riostad	ij øre	
	Neess	b: f: j ere	Instrand	j span	
	Riostad	b: f: ij span	Berg	ј оте	
	Summa xvj span ij ere		Biid	j sp an	
			J Biugnen	ij oris leige	
			Ruggerd, øde, ibidem,	ј вге	
			Neess .	ij or e	

Summa xxij spen minus y ere

Nota effter thenne forne regenskaff kommer oss till vj span j ere j iordegotz ock ther fore begere wii thette effterne

Jtem j Quinand²ij spanJtem j Ffossj spanJtem j Ffureszeterj ere[Jtem j Bostadj span³

[Jtem Bosberg pa Nesset i span plus vel minus

Jtem i Skong begere wi dhet som mer ær jtem i Gudestad et alijs⁴
Memoriall.

pag. 2.
permenss
breffwed
cum s: cs

Aff firw Jngerd skall jgen krefties vort besegelde breff szom hun haffuer paa then skuldh szom wii henne skyldug wore. Ock henne skall antuordes jgen wort breff paa thet szom wii henne nw skyldiig ære ock szameledes alle hennes quittencer

*bermens b: sca Jtem off fru Jngerd skal ock ingenkressies thet brest szom vii gosue her Nils i then første forligelsze

nota vm gotziť Jtem eit breff skule vii ock haffue aff henne paa permen, paa thet jordegotz szom wii skule [hafue⁵ aff henne, Ock naar wii thet faa tha wille wii giiffue henne eit nytt: breff paa thet godz szom hun fick vd aff oss:

Jtem thet breff szom her Arne lagger huess siell gud glede gaff henne paa Gyrffwen begere wii ook jgen

Jtem thet breff ssom hwn haffuer paa the peninge szom wii vore skyldig Jørgen Perzon ville vii ock haffue igen

Jiem er der ock nogen annen breff szom oss anrere kan att hun ock will szende oss them

Jtem the breff szom tagne bleffue paa sancte Oluffz gord ock rere paa thet godz szom gammell frw Jngerdh huess siel gud glede gaff till helige Nidroess domkirke etc.

Jtem om Peder Hanszonn⁶

Jtem ffru Jngerdz vitnisbord om the xviije R. g., ock xiiije lodh sølffuer vel plus, szom her Erick Abrahamszon toeg i fraa vor ffor-ffader j skeren sunnen for Baahws

Om Reynss kløster

vt eligant vnam batissam rite et canonice in presentia abbatis De mutato habitu Jtem de horis Jtem de capellano

Thette effterscreffne ere wii en nw skyldugh erlige velbør- pag. 3. dige quinne ffrw Jugerd Ottesdotter

Jtem ijc smalt woger fisk ock them wille [wj⁵ betale j Bergen breff her paa anno xxxiiij j kiebstemffnen sum hun skal

Jtem iij dobell skarpentinær, huar met ij kambere | them skal hun faa
Jtem iij steinbysszer huar met ij kambere | jgen [Michaelis
vel equivalens?

Jiem xxj woger fisk j punt, [som Jens Finb³ ock vij span smør szom Jens Ffinbo vpbar aff hennis landzskyld [Summa 26 wager fisk

Jtem vij pundt smør ij punt fisk j kierleige

Jtem ix span i Skall aff

Jtem iiij voger fisk j smørwerdh⁸

pund smo(r)⁷

recknis och

Jtem ære wij ffru Jngerd skyldigh aff all szommen 20 waager ffisk strax betalia och j øre?

Thette effterscreffne ær ffru Jngerd oss skyldogh 10

Jiem vj span j ere j jordegotz fortii at wort gotz szom ligger paa Yrien renter szaa megit meir en szom waart breff jnneholder

Jtem vj span j ore j ij aar i landzskyldh komær oss till. Thet gor xij span i ore

Jtem ij nødzfall kiett szom vii laante henne j Krasgewaadh

Jtem ij ker szom hun toeg i fran Jens Ffinbo, ock wii geffue honom vj lod selffuer ther fore

Note at wil wille haffue vj span j jordegodz af forde firu Jngerdh, pag. 4. her wid byenn, szom ytermere forklaris jthet andre 1 register, men,

49*

landskylden [ocks [met the ij nødzfall kiett och ij ker skall kortis j then skuld szom wii henne skuldige ære etc.

Jtem om Vthaaugs kirkes gotz, kalck ock disk Bagpaa: v span j ere ex antique. — Jtem ij ere i Vesse.

(1) Rettet hertil fra: iij. — (2) Synes rettet hertil fra: Quinald. — (3) Fra [igjen udslettet. — (4) Fra [vistnok med Erkebirpens Haand. — (5) Fra tilskrevet over Linien. — (6) Alle ovenstanende Artikler i Memorialen ere senere overstregede, formodentlig for at betegne, at alt er skeet. Den fölgende Notits er skreven med en ny Haand. — Notitserne i Margenen her og nedenfor samt den fölgende om Reins Kloster ere skrevne med Erkebispens Haand. — (7) Fra [med Erkebispens Haand. — (9) De 3 sidste Poster ere overstregede og vel altsaa afgjorte. — (9) Denne Notits er maaske skreven i Aaret 1534, jfr. fölgende No. — (10) Alle de fölgende Poster ere senere udslettede og derfor vistnok afgjorte. — (11) her tilföies med Erkebispens Haand: sequens. — Se nedenfor No. 740?

(Erkebiskop Olafs) Optegnelse, paa hvad han endau skylder (Fru Ingerd Ottesdatter), og paa de Breve, han fordrer af hende.

Efter Orig.-Optegn. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3996).

Uden Forsegling. (Se nedenfor No. 747).

739. [Julen 1533—34?] [Stenviksholm?]

xx wasger flisk och j ere ære wi skyldog

Jtem eit besegelt permens breff vnder wort och kapitthels insegell skulle wii haffue igen szom bleffh giort 3 aar sidhen

Jtem eit permens breff aff henne paa v span och j ere till ewer-dhelig engn

Jiem ein permens qwittens quittentiarum och y henne skall adderis om Størdalen

Jiem breff super prebenda proñorum

Jiem gamle ffru Jngerds breff¹

(1) Ovenfor Optegnelserne staar med Erkebispens Haand: solui x Jochimsdaler.

(Erkebiskop Olafe) Optsgnelse pas det Jordegods, han endnu fordrer af Fru Ingerd Ottesdatter.

Ester Orig.-Optegn. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3994). Uden Forsegling.

740. [Julen 1533—34?] [Stenviksholm?]

The the eff(t) herscreffne godz skulle wij haffue aff ffru Ingerd Thijnes gaarder szom rente iiij span och j ere Gudestad j ere

Ffinesæter jøre vel Ffinnen

Jtem ij Ynderøien aff Hvstad vel Ystad pag Røren j span

v Gauldalen

Ffosse j span Fforeseter j øre

Item i Wesse ij ere liggendes i Hemne, som fru Ingerd ager i iij ere fic hun aff oss.2

(1) Rettet hertil fra: Theines. — (2) Denne Notits er akreven med en anden Haand end det övrige,

Fru Ingerd Ottesdatter (Römer) til Österaat kvitterer Erkebiskop Olaf af Throndhjem for Betalingen af 1000 Lod Söle, hvorfor hun senere vil udstede yderligere Bevis i Forening med sine Svigersönner og erkjender atter at have modtaget de Sager af Netal, som Erkebispens Tjenere have frataget hende, tilligemed en Del Skyts og Fisk.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigserkiv (Münch. Saml. No. 3260). Helark med paatrykt Veabensegl. (Se nedenfor No. 745 og 752.)

741. 7 Januar 1534. Stenviksholm.

Jeg Ingegerd Ottisdotter tiill Østerandt erliig welberdiig mandz och streng riidders her Niel's Henrichsonns fordom Norgis riigis hoffmyster hwes siell gwd haffwæ efftherliiffwerske, kenndnis och gere witherligt for alle mett thette mytt obne breff att erwerdugiste fadher i gwd her Oluff mett gwdz naade erchebyscop i Trondem och paffwelig sædis legatt, haffwer nw tiill gode reide fornegtt och bethaledt megh eit twszenne lod sølff saa att jeg hans naade kierligenn tacker for godh betalningh och will jeg fly hans naade ythermeire breff och bewysningh ther vppaa i framtydhenn naar som myne kiere sønner tiilstedekomme, Och sammeleidis haffwe forne werdugiste fadher erchebyscop Oluff lathet antwordett meg igenn all then kopper: malm: messyngh och theenn som hans naadis tienere hade meg ifraa thagett paa myn gaard Østerandtt och andnennstedis. Tesliigiste och haffwer hans naade lathet antwordett meg :iij steinbyszer mett iiii kammerer :iij dobbell skarpenntyner mett .v. kammer, xi hagher och ije smalt woger fysk: Thii giffwer jeg forne hær erchebyscop Oluff [och1 hans naadis efftherkommere cappittell, ærffwinggher, tyenere och alle hans naadis anhenngendis wenner, gwiitt, frii, lediig oc løssz fore megh och myne ærffwingher for alt ythermeire kraffd och tiiltall for forne jm lod selff, kopper, skiitt och fysk i alle maathe, Till vitniszberd herom triicker jeg mytt jadsyggell nedden fore thette mytt obne breff som screffuit och giffwidt æ[r] paa Steinwicholm then xiiij dag iull *aaar effther gwdzberd mdxxxiiij.º

Bagpan: Quittencia quittenciarum.

(1) Igjen udslettet.

774

Fru Ingerd Ottesdatter til Österant erkjender at have modtaget af Erkebiskop Olaf af Throndhjem 120 Lod Söle i Betaling for 180 Mark, som han var velbyrdig Svend Jörgen Pederssön skyldig, og lover snarest muligt at sende ham det til denne udstedte Gjeldsbrev.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3261). Halvark med Spor af paatrykt Segl.

742. 7 Januar 1534. Stenviksholm.

Kennis jegh Jngerd Ottis dotther aff Østraatt, att haffue vppeborritt och vndffangitt paa erligh och welbyrdug szwend Jørgen Perssons wegne, aff werdugiste ffader och herre, herre Oluff mett gwds naade erchebiscop i Trwndhem och pawelig sedis legat, eth hwndrit oc tywe lott szelff, ffore tw hwndrit mark, tywe mark mynne szom hans naade fforne Jørgen Persson skyldug wor, Och lader jegh fforne herre erchebisp paa forne Jørgenn Perssons wegne qwijtt och ffrij, ffore all ydermere tiilthall ffore fforne penninge i alle maade, Och wiill jegh mett thett aller fførste tiill skicche fforne herre erchebisp, thett breeff szom hans naade fforne Jørgenn Persson ther paa giiffuit haffuer szaa thett skall bliiffue hans naade skadelessz hollindis i alle maade, Screffuit paa Stenwijgholm septimo die mensis Januarij anno Christj mdxxxiiij wnnder mijtt signett.

Bagpan: Jergen Personn.

Hr. Nils Lykke erkjender at have modtaget af Erkebiskop Olef af Throndhjem et af haus Hustru Eline (Nilsdatter) til Erkebispen udstedt Bevis for 100 Vaager Raaskjær, hvilke skulle kvittes mod ligessa meget af Hr. Nils's Tilgodehavende hos Per Hemingsson, for hvem Erkebispen er gaset i Borgen.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3266). Enkelt Blad med paatrykt Vaabensegl. (So Dipl. Norv. VII No. 702, 706—7 og VIII No. 726).

743. 2 Februar 1534. Tautren.

Kennes jeg Niels Lucke ritter att hoffwerdugeste father i Christo her erchebiscop Oleff aff Trundhem etc. haffuer ladet leffuere mig en handscrifft och bekennelze som myn kere husfry, Elyne, hans [nade¹ gyffuet haffde pa et hundrett wager rosk. som hans nade hynde

kerligen laendt haffde hwaer forre jeg qwitter ett hundret wager rosk. mett hans nade pa Per Hemingssens wegne hwaer fore hans nade haffuer loffuit meg och tacker jeg hans nade fore goed betalninge fore forde et hundredt woger rosk. gyffuet och screffuett pa Tøytter in die purjffycacionis Marie virginis anno etc. mdxxxiiij vnder mytt singnet.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Olaf Anderssön erkjender, at Erkebiskop Olaf af Throndhjem har ladet ham udbetale alt, hvad der under Feiden var blevet ham frataget af Erkebispens Tjenere.

Ester Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3256). Enkelt Blad med paatrykt Vaabensegl. (Se ovenfor No. 713 og 732).

744. 3 Marts 1534. Levanger.

Kendnis jeg Oluff Andersonn meth thette mytt obne breff ath werdugiste ffadher i gudh her Oluff mett gudz naade erchebiiscop i Trondem och paffuelig sædis legatt haffuer nu tiill gode reydhe lathett fornøgt megh hwes deld som hans naadis tienere meg ifraa theget haffue i then fientlig handell, och tacker ieg hans naade ydmygeligenn och kierligen for godh betalingh vti [alle¹ maathe, Thii giffuer jeg hans naade och hans naadis effterkommere erchebiisp(er) i Trondem och arffwingher quitt, frii ledig och løss for meg och myne arffwingher for alt ythermeire tiiltall och kraffd om forne penninge i alle maathe, Tiill ythermeire sanhet herom triicker jeg myt signet neddenn fore thette myt obne breff som screffuit ær paa Leffanghers marknett then tredie dag i Martij maanett aar effter gudz børd mdxxxiiij.º

(1) Tilskrevet over Linien.

Fru Ingerd Ottesdatter til Österaat meddeler Erkebiskop Olaf af Throndbjem forelöbig Kvittering for 1000 Lod Söle, tilbageleverede Metalsager, Skyts og Fisk samt for Udbetalingen af Kronens Indtægter af Stördals Len med Herjedalen og Selbo, hvilke Erkebispens Foged havde oppebaaret.

Ester Orig. p. Perg. i norsko Rigsarkiv (Münch, Saml. No. 105). Seglet vedhænger. (Se ovenfor No. 736 og 741 samt nedenfor No. 752).

745. 17 Marts 1534. Österaat.

Jeg Jngegerdh Ottisdotter till Østeraadtt erligh velbørdigh mandz ock strenge ridders her Niels Henricksszons fordom Norgis rigis hoffmeister hues siell gud haffue effterliiffwerske kiennis ock gøre viterligett ffor alle mett thette mitt obne breff att erwerdugiste ffader i gud her Oluff mett gudz naade erchebijsp i Trondem och paffyelige sedis legatte haffuer nw till gode reiide fornegtt ock bethalet mig eit tweinne lod selfuer san att jeg hans naade kierligen tacker for geedh betalinge ock vil jeg flie hans naade ytermere breff ock beuisningh ther pas i framtiidean near szom mine kere sener tilstede komme, Sameledis haffuer forscreffne verdugiste finder erchebiisp Oluff lethet antuorde mig igen all then kopper malm, messing, ock ten szom hans naadis tienere hade migh ffraa tagett paa myn gord Østeraadtt ock Tesligis haffuer hans naade lathett antuorde migh iij annen steds. steinbysszer mett iiij kambrer, iij dobell skerpentiner mett v kambrer xj hager ock ije [smal1 woger fisk, haffuer hans naade ock till gode reiide latett antworde mig kronens ledingh landzskyld sagerøyr ock all anden intechtt szom hans naadis ffougett haffde vpburitt aff Stierdals len baade j Herdaell Selebo ock Stierdalen saa att mig vell negis ock bliifuer hans naade mig aff alt thette forscreffne jnthet skyldigh. jeg forne herre erchebiisp Oluff hans naadis effterkommere capitell, erwinger, tienere, ock alle hans naadis anhengendis vener, quitt firii, ledig ock less for mig ock mine erffuinge for alt ytermere tiltzell eck kraffd for forne jm lod selff, kaaper, skytt, flisk ock all leens vpbereissze ock rettugheitt i alle maathe, Till ytermere vitnesberd ock feruaringh her om lather jeg henge mitt jaszegell niden for thette mitt obne breff, szom screffuitt ock geffuit er paa Østeraadtt Gertrudis virginis dagh anno domini mdxxxiiii.

(1) Tilskrevet over Linien.

Fru Ingerd Ottesdatter til Österaat erkjender, at hun med sine Dötres Samtykke har overdraget Erkebiskop Olaf af Throndhjem en Del Gaarde i Skogn, Inderöen, Stören og Melhus Sogue for en Del andet Gods, hun fik af ham.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 106), Seglet vedbænger.

746. 17 Marts 1534. Österaat.

Jegh Jngegerd Ottissdotter till Østeraadtt erlig velberdig mandz ock strenge ridders her Nils Henricksszons ffordom Norgis rigis hoffmeister huess siell gud haffue effterliiffuerske kiendis ock ger wiiterligett for alle mett thette mitt obne breff at jeg haffuer nw mett myn kiere detters raad ock samtycke, vntt, vplathett ock affhentt ock mett thette mitt obne breff nu vnner, vplater ock affhender vnden mig ock mine erwinge ock vnder verdugiste ffader i gud ock herre, her Oluf mett gudz naade erchebisp j Trondhem ock paffuelig sædis legatt ock

hans naadis effterkommere erchebiisper till Trondhem till enerdelige eign tesszee efftherscreffne gaarder ock goedtz szom er ffire span ock ein ere i Tynees gorderne liggendis i Indreskognn ein halff syre j Gudestade: ein halff eyre i Ffinnen sameledis liggendis j Skogn, eitt halffit span i Jstadh paa Rorin i Ynderoin, eitt halffit span i Ffos j Staawrens prestegeldh, ock ein halff syre i Ffureszeter j Meelhwss prestegeldh huilke fornemde gorder ook goedtz mett alless theris tilliggillsze szom ær, skooegh, marck, aaker, engh, valn, ock velidestede szom ther nw tilligger ock aff areldtz tijdtt tillegett haffuer beade till ffiels ock ffiere, land ock valn juthet ehwad szom thet helst ær heller nemfinis kand, vndentagett y nogre hande maathe, skall fornemde verdugiste ffader her erchebiisp Oluff ock hans naadis effterkommere erchebiisper i Trondem nyte bruge ock beholde till ewerdelige eign szom forscreffuitt staar ffor nogett andett gotz szom jeg aff hans naade ther ffore igen flick. Ock hendett thet san att fornemde gots bleffue fornemde verdugiste ffader heller hans naadis effterkommere affvunnett mett nogen rettegongh tha forplicter jeg migh ock mine erwinge att vederleggie hans naade heller hans naadis effterkommere mett saa megett godiz saa gott aff rente ock saa beleiligt j alle maathe. Till ytermere vitnisbordh ock foruaring her om att saa i sandheitt er som forscreffuit staar later jeg henge mitt inszegell neden for thette mitt obne breff szom geffuit ock screffuit ær paa Østeraadtt Gertrudis virginis dagh anno domini mdxxxiiii.

Andres Matssön og Sigurd Thorkelssön erkjende, at de af Erkebiskop Olaf af Throndbjem have oppebaaret 10 Jochimsdaler for de 20 Vaager Fisk, han var Fru Ingerd Ottesdatter skyldig efter det af Hr. Jens Olssön paa Österaat opgjorte Reguskab, dog saaledes at han, hvis Fru Ingerd heller skulde önske dette, igjen vil ombytte Pengene med Fisk i Kraukevad (paa Yrjen) eller andenteds.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3267). Enkelt Blad med et skrevet og et paatrykt Bomærke.

747. 20 Marts 1534. Throndhjem.

These bekennis wi effterscreffine Andres Messon och Siurd Torkilson met detthe wort obne breffh att wii haffue anammett och vpbaareth affh werdegeste ffader och herre her Oluff mett gudz naadhe erkebysp vdy Trondheym och paauelige sedis legate x Jochimdaler ffor dhe xx waager ffisk som ffornemdhe her erkebysp bleffh wor ffrue ffru Jngerd skyldigh y then rekenskaff som her Ienss Olson recknett paa

Ostrott och der pas vigaff syn handscrifft mett san skell och fforord om ffornemdhe firu Jngerd icke will oss bestan eller samtycke szom nu giort ær om ffornemdhe peninghe, och slisken begærendis worder ester ffornemdhe handscrifft dan skal [hun¹ ighen lesswerere eller lessuerere lathe ffornemdhe her erkebysp x Jochimdaler och skall antwordis och betalis xx wasger flisk och j ere y Krankewandh eller annenstes der y lænidh. Till ytermere wissen her om trycke wi wortt signett neden ffor detthe bress szom scresswed ær y Trondheym stredagin nest ester Letare aaritt ester gudz byrd m d xxxiiij

Under det skrevne Bomærke: Anders Masson.

Begrea: Anders Messons och Siord Torkilsons breff.

(1) Tilskrevet over Linien.

Fru Ingerd Ottesdatter tilskriver Erkebiskop Olaf af Throndhjem angasende det Jordegods pas Yrjen, som han har overladt hende, og som hun mener udgjör mindre, end der var opgivet, hvorfer hun gjör Paastand pas en Del mere Gods, omtaler nogle Gaarde i Heene og Stördalen og beder ham hjælpe to Bönder af Feivaag pas Yrjen tilrette med Hensyn til Ydelsen af deres Leding, hvorom hun og Hr. Nils Lykke ikke ere enige.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3262). Helark; udvendig forseglet med Vanbensegl.

748. 11 April 1534. Österaat.

Mynn ydmygelig och kerlig helsszen althiid *forchendtt medt vor herre Iesu Christo. Kiere herre thacker ieg ethers naade ydmygelig kerlig och gerne for all ære och dydtt szom edhers naade haffwer meg althiid bewiist. Kiere herre szom edhers naade vell fortencker then siisthe thiid ieg var hoiss edhers naade paa slodtthet tha talde ethers naade meg tiill att ieg folde j spand y Grande och j spand y Wphogh mære en edhers naadis breff jnde holdher. hwilkiid ieg loffwitt edhers naade ij spand ighen j en andhen stedtt edhers naade tiill willie och kerlighett en doegh att thet ene spand i Grande wor partheriidtt i mellom bøndherne szaa att hwer bondhe hafde sziitt j pwnd. edhers naadhe icke wethe om thett wor mære en vi spand. wor breffwiid szea beslwtthet med all sziin lothwm och lwndum jndtiitt vndan tagene withen falckeleydith. Men Hoff war i pwnd myndhre en Jtem j Røstadtt war j pwnd mære en i breffwid i breffwitt stoer. stoer i Indstrand i spand och y then gord i Bygnen eitt pwnd. Jiem lopper thet icke mære en iij spand paa Øryen thett ieg hagde loffwid edher naade att bettale. loffwitt edhers naade meg att ieg skwlle faa dii

ij spand paa Bergh och eitt spand paa Neess szom channickerne tiill herer och edhers naade skwile forligis medt thennom paa myne vegne och skulle betale edhers naade iij spand ighen paa theris vegne j Gwldallenn och y Sparboen, hwilkid ieg och gerne will gørre. Fforstoer ieg att edhers naade haffwer annammedhe vi spand aff mytt gotz och edhers naade skreff¹ meg indtiid tiill hwad gotz benemdt ieg skulle haffwe ighen och sende ieg edhers naade myth jnszell medtt thwo mynne thi(e)nere Andhers Madzenn och Syvord Thorchilsszen paa then gode thro och loffue szom edhers nande syelff meg loffuithe och till sagde och syden medt edhers naadis breff och merchelig sende bodt erlig och fornwmstig mand her Jens Olsszenn tillbedhe att edhers naade skulle wære meg for en god thro wen for hwilkid ieg edber naade kerlig och stoerlig betacker och setther en nw steer thro och loffwe tiill edhers naade szom noghen then wen ieg haffuer nest mynne sønner och egne barn. Kiere herre bedher ieg edhers aaade gerne att ieg motthe fan en veskrefft aff thet breff szom edhers nande haffwer laditt giordtt paa dij vj spand szom edhers naade haffwer beskrewid och edhers naade will loffwe meg att fyelge dij iij spand szom channickerne tiill hører och ligher pas Øryen fforthij thet goitz szom ieg skell haffue ighen paa Øryen och i Bygnen lopper icke vj spand medt myndre en ieg haffwer thett medtt, Fforstoer ieg att thet wor icke rettelig vndherwijst edhers naade hworlædis thett var mett retthe. Jtem then gord szom ligher i Hemne szom hetther Vesse ther vill ieg bescyndhorlig bettale edhors naade forre. Jtem haffwer edhers naade en gord i Hemne szom hædher Aa och edhers naade haffwer forraaiid i gorden och ieg ogher ther icke mære end eitt pund i then samme gord thet pund vill ieg bytthe mett edhers naade wij en ødegord szom ligher i Stordallenn szom hetther Rymme och haffwer edhers naade icke vihen then ene ødegord ther i Stordallenn och pleigher then ødhegord althiid lyghe samleygdtt, vndher myn gordh inghen andnitt mynnis, och edhers naade ber landskyldhenn wpp aff then *forscreffue ødegord. Her med edhers naadis liiff syell och [all(t)2 thet edhers naade well will alsmectigate gud befalennis. Ladher Jngeborrig oc Luciie helsse edhers naade medt mange thwazen gonether. Scriffwijd paa Østheraath legherdagen for quasi modo geniti etc: anno virginei partus mdxxxiij.

> Jngher Ottisdotther.

Pan en indlagt Seddel: Kiere herre er tho fattig mend her aff Feywogh then ene hæther Byernn then andnen hæther Joen Arneszen haffwer her Niels myn szen steumfit thennom thiid for righens rodt² pas mynne wegne for then leyding szom thij haffwe giffuid meg y ij sacr szom thij orlige pleigher att giffwe tiill Gryghen med Opphoiss byndher eitt auer bad myn szen her Niels thennom att thij skulle fere theris leyding tiill Foszen hwer for seg for hand wille withe om the giorde rett teris leyding eller ey och thet ager annammit han ther. Syden haffue thij ford then till Gryen som thij forre giorde och gammell selid haffwer weriid. Thij ther ieg icke ladhe bryde wor naadigste herris breff szom hans naade haffwer giffwijd meg att ieg skall baffwe Gryca medt all kongelig renthe och kallis forscreffne Feywog Gryen i gamle registher, kiere herre hielper thisse fattig men tiill retthe for gudzskyll och myn fattig ben skyll for thij thet er myn befalling att thij skwlle giffwe tiill Gryen szom gamle soduan er. Men er thet szan ett myn szon icke will giffae seg tiill friiss tha will ieg giffue meg i retthe medt hannwm i Berghen for edhers naade och righens raadtt theer for thij mine breff are theer. Er thet szaz att mynne breff formoler att Feywog skall were yndhertaghen tha ladher jeg meg ther tiillfriiss medtt. Kiere herre gerrer her i szom myn gode thro er till edhers naade om tisse ærende och all andre effther szom breffwid lyer och verdis edher naa(de) att bye meg tiill eitt wist scuor ighen.

Udskrift: Verdyghe fadher wij gud her Olwss erchebisp i Thronhiem och pawelig sedis legate ydmygelig och kerlig sennis thette bress.

Bagpun med Erkebispens Hannd: ffru Jagerdh.

(1) Over Linien synes tilföiet Stavelsen: vit. — (2) Tilskrevet over Linien.— (3) Over o er sat an.

To Lagrettemmed kundgjöre, at Thjostulf Throndssön og Soen Ketilssön gjorde Mageskifte, hvorved den sidstamvate erholdt 12 Markebol i Hunestad i Brunkeberg Sogn mod 4 Markebol i söndre Dale i Flatdal og 13 i nedre Klungseter i Sillegjord samt et Mellemlag.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Begge Segl mangle. (Se Dipl. Norv. III No. 980 samt evenfor No. 407 og 506.)

749. 19 April 1534. [Thelemarken.]

Ollom manawm them som thette breff seer eller here læse thet bekendis vy effter skreffne men Torbien Torson och Nicwlws Annwson sorne lawritis men q. gwds och syne cwnnogerindis ath mith vorwm y hysa soogwm och herdwm as ordh oc handebande there y millwm (sff) eno halwo Tiostoff Tronson en aff andra halwo Swen *Keltiwison ath mit giorde jarde skipte y Hwwestad som er xii marke bol som liger i Brwgge bergh songh oc y iiij marke bol i Dalle y syndre

gardeno(m) som lyger y Fladh dall oc ij marke bol y nædre Klwn sædre som lyger y Sylle giordin. Jtem thet bekendis jegh forne Tyostolff ath jegh befaler atter nemde Swen de xii marke bol y Hwwe stadh med [lutom o(c) lunnum¹ fisske och fegle och allom vede stade som ther til lyger oc legit haffwer froo fonno och nyo vtan gars och innan. Jtem thet bekendis jegh och Tiostolff ath jegh haffwer op borit y ombødanna føste sal oc sensthe oc alth ther y mellom som kob ockon nam. Jtem thet bekendis jegh forne Swen Ketilson ath jegh befaler oc alter nemde Tiostolff de iiij marke bol i Dalle och ij marke bol y nædre Klwnsædre med lwtwm oc lwnninne fisske oc følle oc allom vede stade som ther til lyger och legit hawir fraa fonno oc nyo vtan gars oc innan. til yter mere vissen oc saningh her om henggom mith ockon in segle nædan for thette breff som skreffwit var *oc sonne dagin nesth efter sancte Magnus dagh m d xxx iiij.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Provsten og to Raadmond i Tunsberg samt ni andre Mond gjöre vitterligt, at de tilveiebragte et Forlig angasende Haalefisket mellem Erik Anfinssön og Laurens Halvardssön(?) pas den ene Side og Presterne pas Sande-(hered), Thjölling og Hedreim pas den anden, hvorefter Erik og Laurens skulde eie og beholde den Del af Gullerauden, der var skjænket til Thjöllings Prestebol, medens Presterne skulde have Haalefisket ved Snekkestenen med nærmere bestemte Rettigheder, hvortil ogsas Audum Tholleifssön gav sit Samtykke.

Ester Vidisse p. Papir fra Midten af 16de Aarhundrede i norske Rigsarkiv. Spor af 2 pastrykte Segl. (Se Dipl. Norv. III No. 411 og VIII No. 502-4, 736 og 739).

750. Mai 153[1—4]. [Hedreim.]

Kienniss wij effter e lagrettismen Biwlff pa . . . . [oc] . . . . att wij haffwe seett oc hert ein xij manne do m med hengende oc wakadde incigle] sza lydendis ord ffra ord som her effther skreffuit s[taar.]

finason oc Laurens Hallwordson? aff einne halfwo oc aff] andro halfwo her Peder pa Sanne, her Nielss Tielingh, foc her Torleyff pa Hedreim om then] langbe tretthe som weriid hawer om ffornd Hale fiskfit giorde wij tha ther en] wenlighe fforligelsse imeliom dhem med allis theyris gode willie rasad oc samtyckie pa bade sidher j sza mathe att fforad Briich oo Larens skwle her effther ffrij [oc ffrel]slighe aghe nywthe brwke oc beholle all then iordmon som presten pa prestbolens vegne j Tislingh atthe oc ffwlde wthi fford Gwllerawdene, som dhiidh gyffwit waar oc arlighe aff gaer ilij pund smer i landskyll med allom theim lwtwm oc lwnningdwm som till ligger oc legit hawer fra forno oc nyo j wato oc i terro: withan gardz oc innan inthet wnnantagandis freist heimholt oc stelalawst for hwaryo manne j fra forad prestbord Tislingh oc wndber adernd Briich oc Larens oc theyris erwinghe tiill ewerdelighe æigo vitan alsz afredis, en fornd her Peer her Nielss her Torleyff ec alle theyris efflerkomendis presther i Sanne Tielingh Hedreim, skwie her imothe ffry oc ffrelslighe: aghe nywthe brwghe oc beholle aderad Halse fiskit wiid Sneckie stenen quit ffrijt oc atalalawst ffor tidad Briich Larens oc theyris erwinghe tiill ewerdelighe eigo oc alz afredis: oc ther till skwle the aghe wtaf Sneckie stenen oc twert ind pa Halæ landhet sza langt som nw er wdtt bru[te]t oc nw er watn som er xij ffauffne langth wnder samme ffiskie till ewigh tild. Men brytz noghet her effer af forad Halse landh tha skall thet here Halse tiill, oc skwle the ligeweell hawa landganghen ind pa Halæ land: oc hwess deell dhe hafwe behof att bygghe med tiill ford fiskie skwle the hawe med lowe af them som boo pa Rawdene garde, oc ther till gawo tidad iij presther aderod men iii tregghie lodhe skedher at sza skall desydermere holliss j alle madhe som ffor akreuit staar, och j thette samme handerband gaf Owdhyn Tolleysizon syt siwlle ja oc samtyckie tiill att thette skyssthe skall wbrydeligh holliss tiill ewiigh tiid som ffore segher j breffwit, Oc huilkyn thenne fforlichningh rywer heller rieffzmen tiill ffaar han skall haffwe riaffwit ein xij manne dom, oc skall hethe en fwll [nidgirding1 gridnidingh tiill ydermere bewisningh oc betre fforwarningh tha henghe wij ware incigle for thette breff som gior[t] war dagh oc aar som ffore segher etc.

Bagpan: Copie om fischitt.

(1) Igjen udslettet.

To Lagrettemend kundgjöre, at Amund Erlendssön og hans Hastru Live Alfedatter for 6 norske Mark solgte til Nils Björnssön tre Penningsland i Kjærefisket i Lagerdal i Styrvolds Sogn, hvorsf aarlig gaar 14 Mærker i Landskyld.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Alle 3 Segl vedhænge, tildels utydelige. (Se Dipl. Norv. I No. 536, 772, og 1100; III No. 542; VIII No. 215 og 339).

751. 16 Mai 1534. Tunheim.

Ollom mannom them som thette breff see eller høræ sendir Kitill Haluardsson ok Jon Sigurdsson logrettis men q. gudz ok sinæ kunnoct gyerendis at mit vorom a Tonem j Lagerdall a Vesttfollen logerdaghen nestt eptter sancti Haluardi dagh anno dominj .m. d xxxiiij sagom ok herdom a handerbande theris aff eyno halffuo Amund Brlendsson [ok Liffue Alffz dotter eigien kone hanss¹ en aff andro halffuo Nielss Byernsson med ty skilord at Amund Brlendsson [ok Liffue ath thaw² selde atternempdh Nielss Byernsson treggiæ peninx land j Kieræfiskiedh som ligher j Lagerdall j Styreuallsockn fraa dhem ok theris erwingæ ok vnder Nielss ok hanss erwinge til ewerdeligh eygæ ok altt affredis. kiendis ok ford hion j samæ handerbande at taw haffue opbored .vj. noren marck j god betalningh som thennom vell attnægde. till ytter meyr sandheitt heinger iack Amund Brlendsson mit insigle med tesse gode men som før scriffnæ eræ, ok gaar aff ford fiskiæ xiiij merck(er) j landskyll.

Bagpaa: trigge penins land y Kieriefiske.

(1) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hid. — (2) Fra [tilskrevet i Margenen med Henvisning hertil.

Fru Ingerd Ottesdatter til Östernat meddeler Erkebiskop Olaf af Throndbjem Generalkvittering for alt Jordegods, Penge, Lösöre m. m., som han har været hende skyldig ifölge to af ham udstedte Forpligtelsesbreve, det ene efter Mægling af Hr. Nils Lykke, det andet efter Mægling af Hr. Vincents Lunge og Hr. Nils Lykke i Forening.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 107). Alle 3 Segl vedhænge.

752. 11 Juni 1534. Bergen.

Thet kendis jegh Jnger Ottisdotther till Østrotth meth thette mytth obne beseyllde breff att verdigiste y gwd fadher her Oluff meth gwdtz naade erchebisp i Trwndhem och pawelige sedis legate mynd gwnstige herre och besyndherlige gode venn haffuer nw gwnsteligen klarligen religen och vell fornegett och betald meg ald then deell vdj

iordegots, gwld, sellf, penninge boskaffs tingh, kopper, thynn, besser. krudh och ald andhen deell bode i løst oc fast vdj hwadsomhelsth thet er eller neffnis kandh som hanss naade meg effther twenne hans aandis forplicthelsse breffs lyellsse meg haffaer skylldigh och forplictidh verid indtill thenne dagh, ffwrste meg giortt och giffuith formidelsth myndh kerre sonn erligh velbyrdigh mand och strenge riddher her Niels Lycche och andet syermere formidelsth erligh velbyrdigh mandh och strenge riddere her Vincenc. Lunge och her Niels Lycche forne samptelig meg aff hans nade giffait och tiilhande stillet saa ieg taccher hanss naadis hoigwerdighed for en gwastig claer gansk och fwldkommelig godh betalning i alle mande och er hanss naade meg nw ganske och aldelis inthet hwerken i lesth eller fasth skyldigh eller forplictigh y noger hande maade. Thy ladher jegh meth thenne mynd obne beseylde gwittantze gwittancierun forme verdigiste fadher myndh her erchebispenn hanss naadis efftherkommere erchebisper i Trwadhem erlige capittell och arffwinge for meg oc myne arffwinge qwiitt fry ledigh och less for alt yttermere tiltall eller kraff for ald then deell hanss naade meg indtill thenne dagh haffuer skylldig och forplictet verid inthet vadertagett. Ther meth mæler iegh och syer alle andre breff och qwittantzer schreffne och giorde for thenne dag, vdhj the maade som the imod thette forme beffindis døde krafftlesse och macthlesse vdi alle maade. Thill vdhermere vidnesbyrd och beyre forwaringh tryccher ieg meth ville och vidskaff mytt inzeylle nedhen fore thette mytt obne breff tylbedhendis forme erlige velbyrdige mend och strenge riddere her Vincenc. Lunge oc her Niels Lycche myone kerre sønner att beseylle meth megh. datum i Bergen torssdagen nest fore sanctorum Vitj et Modestj anno domini mdxxxiiij.

Hr. Vincents Lunge til Lungegaard erkjender, at han af Erkebiskop Olsf i Throndhjem nu i det hele har modtaget 1000 Mark i Penge og 1000 Vaager Fisk af de 3000 Vaager Raaskjæring og 1500 Mark i Penge, hvorfor Erkebispen i 1532 udstedte sit Forpligtelsesbrev, saa at han altssa endau skylder ham 2000 Vaager Fisk og 500 Mark i Penge.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3264). Med paatrykt Vaabensegl. (Se ovenfor No. 721).

753. 11 Juni 1534. Lungegaard.

Thet kendis jegh Vincencius Lunge riddere till Lungergordi met thette myt obne breff att verdigiste i gwd fadher her Oluff met gudtz naade erchebisp i Trundhem och paweligh sedis legate myndh gwnstige herre och syndherlige gode venn, paa thet hanss naadis for-

plictellsse breff meg vdj Trwndhem anno domini mdxxxij giffuit, indeholldhendis hanss naade megh paa bestemthe atskyllige tidher och terminer, try tweind voger rotskeringh och haliffh andet tweindh march penninge att giffw(e) fornøge och bethale skullendis tha haffuer hanss naade aff samme swm meg nw gwnsteligen relighenn och vell fornøgett och bethale latth tweinde march penninge och tweind voger flisk saa hanss naude meg nw inthet vdhen thw twsind voger fiisk oc fem hwndrett march peninge skylldigh bliffuer framdelis effther hanss nadis breffs lyellsse att bethale. Thii ladher ieg med thenne mynd obne beseyllde qwittantze forne verdigiste fadher mynd her erchebispenn hanss naadis efftherkommere erchebisper i Trwndhem med sampt hanss naadis erlige capittill och arffwinge quitt frii ledigh och løss for meg och myne arffwinge for allt ytthermere kraff eller tiiltall for forne tweende voger flisk och twsind march peninge och taccher ieg hanss naade *ydmydeligen gerne for en gwnstigh och godh betalningh i alle maade. Tiill ydhermere vydnesbyrd och beyre forwaringh tryccher iegh med ville och vidskaff mytt indzeylle nedhen for thette mytt obne quittantze breff datum paa Lungergordh torssdagen nest fore Vitj et Modestj anno dominj mdxxxiiij.

Hr. Vincents Lunge til Lungegaard, Hövedsmand paa Akershus i sin Frænde Erik Gyldenstjernes Fraværelse, gjör vitterligt, at han har oppebaaret af Erkebiskop Olaf af Throndhjem 500 danske Mark, som denne ifölge sit udstedte Brev var skyldig at betale ham i dette Aar.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv (Münch. Saml. No. 3320). Halvark med paatrykt Segl.

754. 11 Juli 1535. . Akershus.

Jeg Vincencius Lwnge ritther tiill Lwngergordt och heffuitzmandh paa Agersshws vdj erligh och velbyrdigh mandtz mynd frendis
Erich Gyllenstiernis frawerellsse, giør vittherligtt mett thette mytt obne
breff tiill gode redhe oc noffactige betalningh att haffwe vppeborett annammit oc vndffangitt aff verdigiste i gwd fadher her Oluff mett gwdtz
naade erchebisp i Trwndhem oc pauelige sedis legate mynd gwnstige
herre, fem hwndrid march Danske som hanss naade effther siitt obne
beseyllde breffs lyellsse meg ther paa giffwitt, skylldig och plictigh var
att giffue fornøge oc betale schulle vdj thette nerwerendis aar mdxxxv
etc. Thii ladher iegh hanss naade, hanss naadis efftherkommere erchebisper oc capitell y Trwndhem mett sampt hans naadis arffwinge for
meg oc myne arffwinge qwiitt frii ledig och løss for alt ydhermere

kreff eller tiiltall for forme fem hwndrett march for thette nerwerendis aar y alle maade. Thiill ytthermere stadffe(ste)lsse tryccher ieg mytt jndzeyle nedhenn for thenne obne qwittantze giffwenn oc schreffwenn paa Agersshws sendagen nest effther sancte Knwtt kongis dagh anno domini mdxxxv.

Fem Lagrettemend i vestre Thelemarken kundgjöre, at Evind Gyrdssön forligtes med Veterlid Drengssön paa Ekland (i Skafse) 15 Novbr. 1536 aagaaende Gaarden Fjelestad i Nissedal, som var Evinds Odel men eiedes af Veterlid, saaledes at Veterlid gav Evind 6 Mark Guld for Odelen, medens denne paatog sig Hjemmelen for Gaarden.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christania. Alle 5 Segl mangle, (Jfr. Dipl. Norv. I No. 702 og 762; II No. 793).

755. 30 Novbr. 1536. Moland.

Alle mend them som thette breff see høre eller læsæ helser vy effterscreffne Testil Torgersson Ansten Olasson, Esten Viffson Berul Helgesson Jil Toffson sornæ lagrettis mend a vestræ Tellemarken quedæ (gud at sygnæ) kungørendæ tet vy vore po Egland then miduicke dag næst effter Morthenss møssæ anno Christi 1536 lagdyss ther for dannemend flære med oss aff enæ haluæ Euyn Julsson en aff andhre halffuæ Veterle Drengsson saa at forde Euyn Yulsson paatalet eth iordegotz heder Fyelestet lighendis y Nyssedal prestegeld som samme Veterle Dren(g)sson ottæ, var theriss forligning san effterty forscreffne Buyn var odalssmand til gotzet thy lagdæ vy saa til at Veterlø skulde gyffuæ hanom Euin vi mark gultz for odalat oc er tet solt fraa Euvn oc alle hanss arffuingæ oc vnder Veterlø oc hanss arffuinge til euigt odal oc taller noghen ytermere po samme gotz eller nogerlundæ po rører da skal oc Euin faare staa y allæ maadæ oc er betalet mynstæ penning oc mestæ oc venner oc velsottæ saa them baade vel at nøyer. Tiil merc sanninghen her vdy da hængæ vy vaare jnseglæ her nædhen faare thette breff som giørt var paa Mooland sanctæ Andress dag thet aar som før screffuet staar.

Jess Söfrenssön, Lagmand i Skien, samt fire Borgere og Lagrettemænd sammesteds kundgjöre, at de, efter to Gange at have hjemvist Sagen til Krhvervelse af flere Vidnesbyrd, nu tildömte Jon og Gunleik Arnessönner 21 Markebol Jord i Hjuxe i Saude Prestegjeld i Henhold til deres fremlagte Breve, hvis ikke Modparten Per Asgerssön inden et Aar kan fremlægge bedre Beviser.

Ester Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Alle 5 Segl mangle.

Skien.

Ollum mannum them som thette breff see eller høre sender Jess Søffuerinson lauman i Skyen Thomes Jydhe Reynolt Jonson Rasmus Michildson oc Niels Oelsson borgere oc suorenne laurettismen i Skyen q. g. oc sine kunnegørendis att anno domini mdxxxvij løffuerdagen nest fore sancti Martini episcopi dagh vare vij vtj synstegord Sunden i Skyen oc hulle radstuffue komme ther ffor oss oc lauretthet Jon Arneson oc Gundlick Arneson aff ene halffue end aff andre halffue Per Asgeerson om trette och delæ som them emellom var om iij marckebool jorde i [Joxæ vti Sowdhe prestegieldh1, haicket thee tuenne gange tiilforn haffde været her for laghen tiill rette om, oc bode gange var seth her aff oc hiem poo aretofften om yddermere proff oc vyntnesbyrd poo bode siider, lagde thaa fforne Jon Arneson oc Gundlick Arneson theris breff i rette fforne breff grannelig randzaget oc offuerseeth atspurde vij thaa forscreffuen Per Asgeerson om han haffde nogle breff eller vitne att legge eller bære ther emoed. Than sagde han ney. Than effther tilltall gensuar oc effther thee breffues lyelsze som Jon Arneson oc Gunlick Arneson lagde i rette for oss demde vij forne Jon Arneson oc Gu(n)lick Arneson i heffdt oc følge forne iij marckebol jorde, kan oc fforscreffuen Per Asgeerson komme mett yddermere oc beyre proff oc skiell en Jon oc Gu(n)lick nw haffuer jnnen tolff moneth hedhen aff than scall han viige tiill gotzet ighen. Tiill yddermere sendingen her om henge vii vore indzegle nedhen for thette vort obne breff som giffuet er aar oc dag som fore segher etc.

(1) Fra [synes senere tilskrevet i Brevet med samme Haand som Resten.

Ester Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Huller til 3 Segl, der mangle.

757. 12 Marts 1539. [Mo, Thelemk.]

Ollom monnom them som thette breff see eller høre helser Torbiorn Tordszøn oc Nicke(1)ss Anundsøn¹ lagrettis mendh q. gwdz oc synæ konnockt giørendhe att sogom oc hørdom paa ja oc handerbandh dere aff *tere aff enæ haluæ Bergwiff Torgersson en aff andhra haluæ Halwordh Wluersson med ty skylordhe att fornemde Bergwiff selde forde Halwordh iiii markæboll [som lyger i Mosogn²]

To Lagrettemend kundgjöre; at Bergulf Thorgerssön solgte 2 Markebol i Midtböen og 2 i Thorehus i Mo Sogn (i Thelemarken) til Halvard Ulfssön og oppebar Betalingen.

som er ii i Midbøn oc ii i Toræhwess fra forde Bergwlff oc hans aruinghe oc wnder fornemde Halwordh oc hans aruinghe tyl ewerdelighe egæ oc odall. kendis oc forde Bergwlff alt han haffde oppæborett forstæ sall oc systa oc alle ther emellom som i koup teyræ kom. tyl meyræ wissen her om henge wii wore insiglæ for dhette breff som giortt wor Gregorss messo dag anno dominj mdxxxix.

(1) Der har först staaet et længere Fadersnavn, der er udskrabet. — (2) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hid.

Halvard Thorbjörnssön pan Ronldstad (i Tyrisdal) anmoder Hed (Hedssön),
Borger i Skien, om pan Grund af hans Sygdom at optræde pan hans
Vegne for Retten til Botulfi Lagthing i en Sag anganende et Fiske, som
Sven pan Flesthvet i Lardal gjör ham og hans Medeier Amund Eplethvet stridig; naar Delegang skal opganes, vil han möde selv eller ved
sin lovlige Ombudsmand.

Ester Orig. p. Papir i Deichmans Bibl. i Christianis. Kvartark, udvendig forseglet med Ringsignet (Bomærke). — Jfr. Dipl. Norv. I No. 1029 og 1100; VII No. 543, 728, 783 samt ovenfor No. 453).

758. [Vaaren?] 1539. Roaldstad.

Wenligh hilse altiidh forsenth med gwdh, maa i withe kære Heedh, ath jek er stemffdher wm Baatwlffs waake ind til Skien, aff en kar i Lardhall szom hether Swen paa Fflestwetht, wm ith fiske szom han wil kanne i fra mik och min sameyghnins man Amwn Epletweth, hwilkedh fiske szom hører gwdh och aas til etc. nw er jek baadhe siwgh ok kranch paa thenne tiedh och kan ey komme, thy bedher jek ether gerne, ath i wille well gøre och forsware steffnen paa min[e w]egne paa then tiedh szoo lenghe ther gangis delegangh, och danne men *skwillye aass ath, hwath heller jek tha sielffwer kommer, eller min lagligh ombeesman, thet monne wære lighe møghith, kære Heedh gøre her i szom min tro er, Her med ether gwdh befalindis, datum paa Roalstadh anno dominj 1.5.3.9. och sier Jngheborgh frenke manghe gaadhe netther och alle godhe wenner.

Halwaardh
Torbiernson

pa[a R]oalstadh.

Udskrift: Hedherligh och welfornwmstigh man Heedh borgere i Skien kerlicke sendhis thette breff.

Bagpaa: Anno Christi 1658, den 20. November haffer Thord Torbiörnsøn dette lært at læse.

Matthis Störssön Lagmand paa Agder, kundgjör, at han paa Spörgsmaal af Olaf Gislessön, om hvad han efter Christenretten skyldte at betale, fordi han efter sin förste Hustrues Död havde ægtet en hende i tredie og fjerde Led beslægtet Kvinde, afgav den Kjendelse, at han ikke var falden i nogen Böde, naar Slægtskabet ikke var nærmere.

Efter Orig. p. Papir i Deichmans Bibl, i Christiania. Spor af et paatrykt Segl.

759. 8 Oktbr. 1539. Aaneland (Evje?)

Ollom monnom them som thette breff ser heller hører sender Mattis Støersson lagman a Agde q. g. och sine kwnnogt gorende at ieg war paa Onelande anno domini mdxxxix daghen effther Birgitte kom ther ffor meg Olaff Gisleson och atsporde megh huad konnungen burde effther Christhen retthen: aff the hion som ecthegifft eræ: hans fførste hustru døde: och saa giffte han seg ighen, och ffich en andhen qwinne ighen: och the ij qwinner wore skille hwer andre i tride: och i ffierde ffra siskene: och bleff thet med prostens loff giort och haffuer ther breff och quitthens ffore aff prosten: Tha effther som loghen och Christen (retthen) vtwiser: tha var thet min lagar orskurd at fforde Oleff er intit ffallen ffor konghen i then sag: vdhen sannere ffindis: at sa er i sanhet tr(i)cker [ieg¹ mit insigle ffor thette breff datum vt supra.

(1) Tilskrevet over Linien.

Michel Lauritssön, Prest paa Hviteseid, og to andre Mænd bevidne ester en nöiaglig Undersögelse paa Eplethvet i Brunkeberg Sogn, at Gunleik Oppeböen eller hans Versader Björn Samundssön aldrig have styttet Delestenen mellem Kirkens og deres egen Jord.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Rand af Brevet med Seglene er afklippet. (Jfr. Dipl. Norv. I No. 1016; IV No. 651 og 1016).

760. 25 April **1540.** Hviteseid.

Bekindis vy afther skreune Michel Lauresson prest pa Huitessoo Torgrim Olasson oc Terkell Aslacksson oc fflere gode men att wy vare pa Ebletüed som leger i Brunke(be)rig sogen i Tellemorcken anno dominj m d xl die Marcii soege vy oc grangiuelig acted ad Gunleg Oppebon heller hans verfader Biørn Samundsson aldri hade ford heller flytt then dell oc merke sten som storr i melum kirkens iord oc teris att san i sanhed er ta henger vy vore ynceller neden for thette breff som skreuitt var pa Huidessoo dag (oc) ar som for stor.

Bagpaa med Haand fra 17de Aarhundrede: Breff om Apeltuedt i Bron-keberigsougen.

Henrik Olafssön, Sogneprest pan Svarvstad i Lardal, og to svorne Mænd kundgjöre, at Hr. Laurits Matssön, Kannik i Oslo og Provst i Tunsberg, mageskiftede † Markebol Jord i Öde-Skodin i Lardal til Sigrid Nilsdatter og Anund Thorstenssön mod Ödegaarden Kaupstad i Hof Sogn pan Vestfolden.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Alle 4 Segl vedhange. (So Dipl. Norv. I No. 406, 442, 622, 703, 941 samt ovenfor No. 403).

761. 23 Februar 1541. Skodin.

Vij *efftherskreffue Henrick Olaffson sogne prest a Suaruestad v Lauerdal Nilssz Biornson och Ewind Hellougson suorne mend ther samme stessz q. g. och sine kunnockt gørendis med tette vort obne breff ath vy vore paa Skaadine y Lauerdal sancti Matthie affthen anno domini xl primo hørdum och sogum a handherbandhe theyre aff eno halno heydherlig mand her Lauressz Mattisson canick y Obslog och prouist vdi Tonsberg en aff andro haluo Sigrid Nilssz dotther och Annud Torsthenson med the skiloordom ath forme her Lauressz Mattisson laaffutt och til saude oc samstundis affhende adhernemde "Sigrig Nilsszdotther och Anund Torsthenson cyt halfft merkebool iordher som sancte Lauressz kirke y Tonsberg aatte vdi Ødeskaadin vdi forne Lauerdal fra seg och sine æfftherkommende prouisther til forne sancte Lauressz (kirke) oc vndher adherde Sigrid Nilssz dotther och Anund Torsthenson och theris aruinge til euerdelige eygo med allum lutum och lundenum som til ligghet och lighet haffuir fra forno oc nvo vten gard och innan herymod laaffuit oc tilsaude tiddir Sigrid Nilsz dottir och Anund Torsthenson och samstundis affhendhe forne her Lauressz Mattisson en oode gaard som heydher sydre Koupstad liggendis vdi Hoffz soghen a Vestfollenn fra seg och sine aruingum och vndher tiddir her Lauressz Mattisson och hans efftherkommende prouisther til sancte Lauressz kirke y Tonsberg til euerdelige eygo med allum lutum och lundenum som til lighet och lighet haffuir fra forno och nyo vtan gardz och innan freisst och heymholt akereløust for huerye manne ath squa vdi sanhed er hengher forde her Lauressz sid insigle med vaare nedhen for tette vort obne breff giffuit aar och dag som føre sigher.

Bagpan: † markeboll y Ødeskudin. — † markebol i Ødeskudinn. — Med Haand fra 17de Aarhundrede: Byttins breff for † merche bor with Ødeschuden.

791

Henrik Olafssön, Prest pas Svarvstad, og en Lagrettemand kundgjöre, at Amund Gestssön erkjendte at have solgt til Brödrene Alf og Evind Jonssönner 3 Öresbol i Hellingsrud (Herleiksrud) i Svarvstads Sogn i Lardal pas Vestfolden og at have oppebasret Betaling for 1½ Öresbol af Alf, der ogsaa i 1532 kjöbte 1 Öresbol i samme Guard af Reidar Arnessön med Samtykke af hans Hustru Ragnhild Gestsdatter og hendes Maag Thore Svenssön.

Ester Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christania. Begge Segl vedhænge. (Brevet og Seglremmerne have været beskrevne med en ældre latinsk Skrist, der paa Brevet er udskrabet. — Se Dipl. Norv. VI No. 775, ovenfor No. 180 og nedenfor No. 764, 766, 772 og 773).

762. 12 August 1543. Styrvolds Kirke.

Ullum monnum them som tette breff see eller høre sendher Hendrick Olaffson presther a Suaruestad och Thorir Suendson lagrettis mand q. gudz och sine kunnoct gøre(n)dis ath vy vore v Styreuald kirke sondaghen nest effther Laures messe gudz aar mdxliij hordum vy och sogum a beggis theris handherband aff eno ha(l)ffuo Amund Gestson en aff andro halffuo Alff Ionson och Gunnor Torgiulssz dotther eyghen kone hans med them skilordum ath forde Amund til stod føre os ath han haffuer solt them brødrum Alff och Euindh Ionssz synir iii oris bol y Hellingsrud som liggher y Suaruestad soghen y Laffuirdal a Vestfollenum frelst och hemholt och aakereloust for huerie manne med ollum them lutum och lundenum som til liggher eller lighet haffuir fraa forno och nyo vian gardz och innan til euerdelige eygio och allssz affredis. kindis och tidde Amund Gest(son) ath (han) haffde opbarit fyrste penning och offste och alle ther y mellom som y koup theris kom for forde ij eris bol som Alff lonson tidde keffte paa syn part. Item keffthe och Alff Ionson tidde tilføren j eris bol y samme Hellingsrud af Reydar Arneson med hans hustry samtycke Ragnille Gestis dotther och hennis mogis iaquede Thorir Suendz sons tha mand skreff mdxxxij som koupe broffuit om vaatther ath saa y sandhed er som forskreffuit staar henge vy forne mend vaare insigle nedhen for tette breff som giort var aar och die som føre sigher.

Bagpaa: breff for iij øris bol y Hellings rud.

Christopher Huilfeldt, Hövedsmand paa Bergenhus, og Superintendenten Geble Pederssön fastsætte, at Rygge Kirke i Aurland, Henne Kirke i Leikanger, Heals Kirke i Stedje og Bö Kirke paa Framnes i Os, som ere forfaldne og ligge nær ved andre Kirker, skulle nedlægges og deres Indkomst benlægges til Korskirken i Bergen; Kong Frederik II stadfæster 8 Marts 1574 denne Bestemmelse.

Efter Afskr. p. Perg. i Bergens Museum. Uden Segl. (Jfr. m. 2 andre Afskrifter p. Papir — a. og b. —, hvorfra Varianterne. — Trykt i C. Frimanus Saml. af Stiftelser og Gavebreve I S. 233—35, N. Nicolaysens Norske Stiftelser I S. 3—5 og N. Rigs-Registr. II S. 98—100 med uvæsentlige Afvigelser.)

763. 25 Januar 1544. Bergen.

Wy Frederich den anden med guds naade, Danmarkis, Norgis, Vennichs och Gottis konning hertog udi Slesvig, Holsten, Stormarn och Dyttmerschen, greue vdj Oldenborg och Delmenhorst, giere alle witterligt, at efftersom Christoffer Huitfeldt, fordom leensmand paa Bergenhusz och Gieble Pedersøn samme tiid stigtens formyndere, nogen aar forleden, haffuer giort en skick och forordning, att nogen kircker som ther vdj Bergenstigt vard saa gott som forfaldene och haffde en føye rønthe och stode huer anden saa nær, att the iche giordis behoff att oppeholdis, skulle med alle theris eyendomme renthe och rette tilligelse, hereffter vere och bliffue till sognekircken vdj Bergen som kaldis Korszkircke, paa thet, thend saa møggitt thesz bedre kunde holdis ved bøgninge, helfd och magtt, som thet sig burde, och liuder theris breff, som the ther om haffue laditt vdgaa, ord fraa ord som her effter følger.

Wy effterne Christoffer Huittfeldt hoffuidzmand paa Bergenhusz, Gieble Pederson stigtens formynder vdj Bergenn, giøre witterligt for alle med thette wortt obne breff, at vij vdj sandhed forfarit haffue, att nogre kircker her udj stigtet, ere saa got som forfaldene och staa huer anden saa ner som føye renthe tilligindis er, och iche giøris behoff op att holdis, nu effterthij att thenne sognekircke her udj Bergen, som kaldis Korszkircke, haffuer ingen aarlige renthe eller rettighedt, formedelst huilcken hun nogen hielp eller bistandt, till bygning och vnderholding behoff kand haffue, och er nu kommen paa falden foedt, saa haffuer vij paa konge mts. konning Christians vor allernaadigste herris goede tycke och behag, till forne Korszkircke i Bergen bygning och vnderholding tillagt samme forfaldene kircker, med alle theris eyendomme, rente och rette tilligelse, klocker, kirckewed, och anden kirckens ornamente, som er Rygge kircke vdj Audland, med klocker, kirckewed oc ornamentt, v løbe vdj thiende, vij leffuindis kiør, och landskyld, som her følger, Flaam j sold kornn, Houg vdj Flaam iiij settunge kornn, Brecke¹ ij mele korn, Aatternes ij mele k: Taequam² ij mele

ko., Launi³ ii mele kornn, Terdom⁴ ij mele k: Sueltt j mele k: [Vidheim iij mele k:, Gudamanger ij mele k:5 Vinnin6 iij mele korn, Dyrdal iiij settunge k: Feddiom ij mele k: Aasze7 ij mele k: Stein j melo k: Giedzmeid j kalskind, Jtem Henne⁸ kircke vdj Leckanger, med klocher, kirckeved och ornamente iiij løbe vdj thiende, iiij leffuindis kier och j kierlag vdj smaler, Jtem Huall kircke vdj Stedie med klocker, kircke veed och ornament, och thenne landskyldt, Goruin, vi meler kornn, Steinegen ij meler k: och Eggenn⁹ v meler kornn, alle thisse thre kircker liggindis vdj Sognn, 10 Jtem Beekircke paa Framnes med klocker, kirckeued ij kiettler, iiij løbe vdj thiende ix leffuindis kiør, och landschyldt aff Hage paa Raffnestranden j løb smør, att nyde, bruge och beholde till euindelig eye, Therfore bede vij, och paa kong. mts. forne vor allernaadigste herris vegne, biude och befale, alle som forne forfaldene kircker eller theris godz renthe rettighed, eyendomme och rette tilliggelsze vdj vere, heffdt och besidding haffue att i her effther, som thilforne giort haffue, veluilligen leffuerer, giffue och fra ether till goede rede offnerantuorde forne Korszkircke vdj Bergenn, ombodzmend eller theris fuldmechtige alle forne kirckers eyendomme, rente och rette tilliggelsze som formitt staar, som i tilforn till samme kircker pleyede och seduanligt var, att giffue ladindis thett jngenlunde. Till ydermere beuiszning och trygger foruaringe, haffue vij vore jndseigler her vnder henge laditt, som giffuitt och schreffuett var vdj Bergen sanctj Paulj conversionis dag, aar effther guds byrd mdxliiij.

The haffue vij aff vor synnderlig gunst och naade fuldbyrdt samtycktt och stadfest, och nu mett thette vortt obne breff, fuldbørde samtycke och stadfeste, same skick och ordning, ved sin fuldmacht bliffue, effter som forne theris breff ther om er vdgangitt, vdj alle sine ord punchter och artickler, vduiser och jndholder, 11 forbiudendis alle ehuo the helst ere eller were kunde serdelis vore fogitther, embidzmend, och alle andre, forne Korszkircke vdj Bergen eller hindis forstandere, her emod paa forne kirchers eyendomme, renthe och rette tilliggelsze effther som forschuit staar at hindre eller vdj nogre maade forfang att giere vnder vor hyllist och naade, giffuitt paa vort slott Frederichsborg thend 8 Martij aar etc. m d lxxiiij, vnder vort signett. 12

Frederich.

Bagpaa: Copie aff det kong: maytts: breff som findis hosz Kaarskircken i Bergen om nogle landzby(g)dens kyrckers jndkomst at opbære. N. Paschasius S. B. m. propris. — Efftersom kirche vergerne her till Korskirche vdj Bergen, dennem beklager att dett kongelige benaadings breff som Korszkirche naadigste er aff fremfarne høylofflige konger med benaadiget paa huisz rente och jndkombst hende er till lagd, j den schadelige jldebrand er forbrendt, saa att de ichon haffuer en copie der

aff vnder schriffnen aff S. doctor Nielsz Paasche fordum superintendent her vdj Bergen, ere de derfore nu paa det vnderdanigste begierendis hands kongelige majestatz confirmatz paa forne kongelige benaadings breff dennem att motte meddelis. Och att dette er jtt rett exscriptum aff same copie vnderschreffnen aff S. doctore Nicolao Paschasio widner wij vnderschreffne med woris henders vndertegnelse. Actum Bergen den 14 Februarij anno 1655. Jens Schelderup. S. B. m. m.

— Jonas Petrejus. P. E. C. et Præp. Nordh. m. s. — Bagpaa a: Fridericus 2 gafuebref angaaende kirchens jorde godtz. — Bagpaa b: No. 23. Ko. May. Konnig Friderici Secundi bref. — Verit udj retten paa Bergen Capitell d. 21 Novemb. (16)77. Test: Samuel Schröder.

(1) a: Backe. — (3) b: Tarqvam. — (4) b: Lauin. — (4) b: Tendom. — (5) Fra [er senere sat i Klammer og mangler i b. — (5) b: Vinim. — (1) a: Aasen. — (6) Registr.: Henjum. — (7) Registr.: Eggum. — (10) Stykket fra Henne Kirke og hertil er i a sat i Klammer. — (11) b har istedenfor Slutningsformularen kun: Cum inhibitione solita, Actum Fredrichsborg, denn 8 Martij. Auno 1574. — Derpaa staar: Att dette er en rigtig copie aff originalen, bekiender wi wnderschrae aff Canceliet for Kiøbenhaffns slott, dennd 17 Martij anno 1656. Jacob Rothsteen. Egen H. — Hertvig Kaasz. ma. propris. — (12) Ved Kongebrev, dat. Kjöbenhavn 19 Januar 1669, blev Rygge Kirkes Gods atter frataget Korskirken og tillagt den bröstfældige Vanga Kirke i Urland, indtil Kongen naadigst anderledes bestemmer. (Se N. Stiftelser I S. 4.)

To Lagrettemænd kundgjöre, at Amund Gestssön erkjendte at have solgt til Evind Jonssön 1½ Öresbol i Herleiksrud (Hellingsrud) i Svarvstads Sogn i Lardal for ½ Kyrlag og at have oppebaaret Betalingen.

Ester Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. As 2 Segl vedhænger 1ste. (Seglremmerne skaarne af et latinsk Manuskript. — Se ovenfor No. 762 og nedenfor No. 766 og 772—73).

764. 8 Juni 1544. Styrvolds Kirkegrd.

Ollum monnum them som tette breff see eller høre sendher Torgrym Ketilzson oc Bric Suendzson suorne lagrettis mend q. gudz och sine kunnoct gørendis ath vy vore paa Styrcualde kirkegard hellig trefaldigheidz sonedag gudz aar mdxliiij hørdum och sogum aa handherbande theris aff eno halffuo Amund Gestson en aff andro halffuo Euind Ionson med them skilordum ath atherdir Amund tilstod føre ossz ath han haffuir selt forde Euind Ionson ij øris bool y Hellingx rud som liggher y Lagherdal y Suaruestad soghen y Tonsberg syslo a Vestfollenum for j korlag laaffuede thaa Amund forde hannum Euind Ionson samme ij øris bol y Hellingx rud frelst hemholt och aakereloust for huerie manne med allum them lutum och lundenum som tilliggher eller leghet haffuir fra forno och nyo vtan gardz och indan med fiske och føgle vndan Amund Gestson och hans arffuingum och vndher Eeuind Ionson och hans aruingum til euerdelig eyge och *alffz affredis. kendis

1544 795

och forde Amund y samme handherbande ath han haffuir opbarit fyste penningh och off(s) to och alle ther y mellom som y koup theris kom for forde ij øris bool y Hellingx rud ath saa y sandhet er som forskreffuit (staar) henge vy forde mend vaare insigle nedhen for tette vort obne breff som giort var aar och die som føre sigher.

Bagpaa med Heand fra 17de Aarhundrede: Kisbe breff for 11 gresbol i Hell-ningsrudt.

Peder Throndssön, Lagrettemand i Österdalen, tilligemed sine Söskende, sin Farbroders tre Dötre og disses Ægtemænd stadfæste sin Farbroder Sevat Pederssöns Salg af en Huds aarlig Rente i Undeseter i Rendalen til Engelbrekt Helgessön til Fordel for dennes Sön Olaf Engelbrektssön.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 5 Segl mangle. (Se ovenfor No. 466).

765. 2 Februar 1546. Löseter.

Ullom mannom som thette breff see heller høyre helser jeg Pedher Trondsson sworen lagrettesman vii Østerdalom kerlig med gud wor herre kwnnict gørandes med thette mitt obne breff att ieg med minom syskene lag fadersbrøderss døttrom Margrete Anbiørg oc Birgite Haralsdøtter oc theyriss bondomss Karls Jonsszon Engilbrictz Asmarsszon oc Trondz Eyriksszon oc theyriss barnomss godom vilie haffuer nw stattfest oc tilstaa thet jordekop som er ein hudz renthe aarlig til landskyld vti Vnnesetter liggiendes j Reyndalen hulkin jordepartt Engilbrict Helgiesszon kopte aff alless wor fadersbrodher Seewatt Pedersszon gud begges teyress seeler nadhe, war oc then jordepartt laglege vpbudin brødhrom Harald oc Tronde Pedherssynir aff Seuatt brodher theyriss oc inghen ville *vilde aff hanom løyse samme jordepartt som køpebreffuan ytermeyre vtuise, En før thet skulle køpiss aff vskylde mannom j fran samme ette bolk tan løyste Engilbrict Hellieszon thet til seg som war aff thet samme slecte, skall oc thette jordekøp vbrydelig oc vryggelige standendes vaare effter thenne dag før oss oc vaarum effterkomendes erwingom vndher Olaff Engilbricsszon oc hanss erwinge, ankerelaust til odalzgotz till enyg tiid, Att ytermeyre vittnisburd oc forwaring at saa i sandheett er heynger Karll Jonsszon Engilbrict Assmarsszon Biorn Olsszon lensman oc Martein Engilbrictzson sine insigle med mine neden thette mitt obnebreff som gjortt er a Løsetter Kyndylsmessedag anno domini mdxlvi.º

Henrik Olafssön, Prest paa Svarvstad, og 2 Lagrettemænd kundgjöre Thorlang Amundsdatters Vidnesbyrd, om hvilke Amund Glöderssöns og Joron Ormsdatters Börn vare, og hvorledes deres mödrene Odelsgods Gaardene Borgen, Herleiksrud (Hellingsrud) og Tosaas i Svarvstads Sogn var delt mellem dem, samt hvorledes en Del deraf nu er kommet i hendes Mand Jon Ketilssöns og deres Sönner Alf og Egwind Jonssönners Eie.

Ester Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 3 Segl vedhænge. Seglremmerne ere skaarne af et latinsk Manuscript. (Jfr. Dipl. Norv. VI No. 775, VIII No. 390, ovenfor No. 762 og 764 samt nedenfor No. 772—73.)

766. 11 Februar 1547. Geppeland.

Ullum monnum them som tette breff sæ eller (høræ) sendher Henrick Olaffzson presther as Suaruestad Helge Aslagsson oc Symon Nilsson suorne lagrettis mend y Laffuirdal q. g. (och) sinæ kunnoct gerendis ath vy vore paa Geppeland sydre y Laffuirdal y Suaruestad soghen as Vestfollen [fredagen nest effther Agate messo1 gudz aar mdxlvij hørde vy ath Tolløug Amundzdotther hermde for oss ath Amund Glødherson fadir hennis otthe vi barn mett Iooron Ormssdotther som var Orm, Ragnille, Sygrid, Tolloug, Liffue, och Gunbierg och gaff fornemde Amund Gledherson fornemde huert sitt barn halfft merke bool y heymandfyld, fic tha fyrst Orm och Gunbierg merke bool y Borghen och Ragnille Sigrid och Tolloug the iij systherne xij øris bool y Hellingxrud men Liffue fic halfft merke bool y sødre Toosaase. erffde tha Orm brodher theris ij sine systher vgiffte som var Liffue och Gunbierg och ey leffuir ther fleyr ygen aff the syskynne vdhen eniste Tolloug och haffuir hun med syn mand Ion Kætilsson køpt then ene systher paart til seg som Ragnille hennis systher aatte och Alff och Buindh lonss synir losthe then parthen til seg som then systheren Sigrid satte som beggis theris koupe breff vdviser baade faderens och sønirnis men that merke boolit halffue som the iij systherne Ragnille Sygrid och Tolloug fornemde kom til arffz ther findz vel breff faare och er telle godz them systrum som nu opregnet ere rette odal paa theris modhers vegne som hed Ioron Ormsszdotter och liggir fornemde godz y Laffuirdal y Snaruestad sogen. ath saa y sandhed er henge vy fornemde mend vaare indsille neden for tette breff som giort var aar och dege (som) fere sigir.

(1) Fra [tilskrevet over Brevet med Henvisning hertil.

To Lagrettemænd i Aamot og to i Tonset bevidne, at Jon Arnessön erkjendte med sine Söskendes Samtykke at have solgt til Engelbrekt Asmarssön 2 Skind i Sörgaard i Tyldalen og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Af 4 Segl vedhænger Levning af No. 2. (Se ovenfor No. 176 og 765).

767. 23 April 1548. Aamot.

For allum mandhum them som thette breff see eller høre kendis ieg Jon Arnesson ath haffwe soldh Engelbret Assmarsson ij skind y Sødder gaard ther liger y Thyldallen met mine syskens villie och samtycke ffraa meg och mine barn och theris arwinge, oc mine sysken och theris arwinge och [wnder¹ fforne Engelbret och hans barn och theris arwinge [tel¹ cwerdeligh eghæ wthen gaars och innen sæ møgit som ther thell liger eller leggit haffwer ffræ forne oc nyæ ffrelsst och æckæreløst ffor hwærie manne. kendis iegh forne Jon at haffwe opp borrit meste penning och minste som y kovp wort kom som wor ij punds kethel, j kho iij aar leye løs och eth gilth reensskind joffwer gaffwe. Ath saa j sanhed er bedder iegh tesse gode mend Laffrids Ormsson Ener Jnggelsson svorne lagrettis mend y Aamod, Symon Arnesson, Henric Jonsson svorne lagrettis mend tell Thønnesetter henge there jnsegle ffor thette breffh som skriffwit ær paa Aamod anno domini m d xlviij sancte Jørens dag.

Bagpas: Til den almindelig gaardebesigtelse (effter Ko: Ma: naadigste befalning forrettet) anvist paa Sõgaard d: 19 Augustj 1667 testerer J. Bang m. propria.

(1) Tilskrevet over Linien.

Fire Brödre (i Lekanger) erkjende, at *Iver Brianssön(?)* og *Olaf Helgessön* have oppebaaret og gjort rigtig Reguskab for en *Arv* efter deres afdöde Söster *Ingeborg* paa Sundro i Valders, samt at Iver derfor har erholdt Betaling i Jordegods.

Ester Orig. p. Perg. i Bergens Museum (Holcks Gave. Litr. r). Alle 3 Segl mangle; et 4de Hul synes at vise, at Brevet tidligere har været forbundet med et andet, hvorfra det nu er skilt.

768. Uden Dag 1548. Vik.

These bekennis [vy¹ effter skriffne sysken som san heitte, Olaff Helge son paa Boelstad Asbion paa Wangnes, Raud paa Hamar, Solue paa Kirkenes med thette wart opne breff, att wy [gaffue¹ Iwer Brorn son med Olaff Helge son, som Agatte atte, full och all befalling wp att bere ein arff effter waar syster som Ingebor heitt, [paa¹ Swndro [y Waldres y Wangnsok¹ hwess siell gud node och same arff stoed eitt ar effter waar syster wor døø for en wy finge wette att hon wor

y "gulss wall, och kom same Iwer Brion (son) med Olaff Helge son till bage igen till Kirkenes som wy alle fornemde sysken ware till hope komne, oc giorde oss alle goed klar rekenskap for minste penninge (oc) meste som han wp baar paa alles vore wegne oc till steendis waar: oc ther war mykitt aff komett aff same arff for en han kom ther wp: Jtem bekennis wy alle samme forskriffne sysken med alles ware samtycke: att wy gaffwe honum for [hans¹ redelige wmagh och goden reckenskap, v lope boell y neste och øste gordhen y Leim till everdelige eigne ffraa oss oc wnder fornemde Iwer Brion son och hans ervingum till everlige eige [oc ein teig y Aldrum som gor aff ij melingslag² som wor Iwer Bron son rette odall y bytte nordhen fielz, till ytremere visen oc saninghen her wm sette tesse gode men theres insiigle nede for thette breff som saa heitte Torris Gwnerson och Mans Guttormson med sit mark: och Olaff Tores son som skriffuit war paa Vic anno dominj 1548 [och paa Hoffland.⁵

(1) Fra [tilskrevet over Linien. — (2) Fra [tilskrevet over Linien istedenfor Slutningsformularen, som allerede her var paabegyndt men igjen er udskrabet. — (3) Fra [tilskrevet bagefter uden Tegn til, hvor det skal henfores.

Thorkel Aslaksson erkjender at have solgt til Ketil Thjostulfsson Halvdelen af Rollostad (i Moland) og derfor at have oppebaaret 5 Kyrlag i Betaling.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Kant af Brevet med Seglene afklippet. (Jfr. Dipl. Norv. VII No. 776).

769. 26 Januar 1549. Hyiteseid.

Ollum monnum som thette breff sier heler høre bekendis ieg Torkell Aslagsson med thette mitt obne breff ad ieg haffuir selt Ketell Tiøstelsson hellthen (j) Rollostad med haff[n] oc haffue oc ludum oc lunnum som ther til (ligger) oc legit haffuer aff arilles tid ffro meg oc myn eruing oc til Ketel oc hans eruing til euerdelig ei oc haff(uer) hand (betalt) meg v kiørlag ther ffor. ad saa (er) j sandhied tha beder ieg hederlig mand her Michell Lauresson prouest pa Huitessø ynsegell mett (mitt) ffor thette bref som screuitt var j same ssted anno dominj m d xlix altera die Pauli apostoli.

Bagpan med Hannd fra 17de Aarhundrede: Breff om Rollestad. — Yngre: Rollefstad.

Væbneren Nils Lystrup, Lagmand i Oslo, i Nærværelse af 6 Adelsmænd, 3 Lagmænd samt Borgermester og Raad i Oslo tildömme Olaf Sivordssöm og Asmund Gullikssön ifölge fremlagte Breve hver en Halvpart af Gaarden östre Kil (Kile) i Onsö, mod at Olaf betaler den Kirken tilkommende Landskyld, og at Asmund indlöser, hvad hans Morfader Haaken Thordssön havde pantsat deraf til Vorfrue Alter i Onsö; om Retten til Aasæde pan Gaarden skal 6 Mænd dömme dem imellem förstkommende 2 Mai.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv. Med et paatrykt Segl. (Se ovenfor No. 218).

770. 26 Januar 1551. Oslo.

Ullom monum thonum szom thette breff szeer eller hore sender Niels Lystrup aff wabenn lagmandt j Vpslo qe gudz oc *sziime kundgørende att mandagenn epther sancti Pouels dag anno *dominij 1551 paa Vpslo raadstuge offueruerendes erliig oc velbyrdiige mendt Peder Hanszonn houittzmandt paa Aggershus Peder Huitfeldt Norges riiges canttzeller Eriick Vggerup ttiil Vlende Jffuer Jenszen ttiil Friissze Crestiern Munck houitzmand paa Hammer Crestoffer Galle houitzmandt paa Stenuig holm Peder Anderszen Mattz Styrszenn Bentt Hordt lagmendt burgemester oc raadt kom i rette Oluff Siiuordtszen oc tiiltallet handt Aszmundt Gulliickszen for et pundt skyldt j en gordt heder estre Kiil liiger i Onszeen som pantszett vor tiil Vorfruue alther i Onszeen aff Oszmu(n)dz moderfader Hagen Tordszen oc fremlagde szalliig Lauris Tostenszons vrskur lydendes om thry øres bol szom hannom vor tiil dompt att følge ther epter. Ther tiil suarede forne Asmu(n)dt att hans forelder bar ther landskyldt vp oc benistes met breff oc segel att thet vor hans rette odel oc aff ectthe grenen oc fremlagde erliig oc velfornu(m)stig mandz Niels Suendszens Borgetings lagmandtz vrskur i rette lydendes att forne Aszmundt skal her epter frelszeligen følge ett punds skyldt i østre Kiil naar szom handt haffuer fylleste gjordt hederlige mandt her Knudt Jenszon prouist vdj ythre Burgesysell hues peninge forne pundt skyldt vor pantet for oc Oluff Sinordszen skall bettalle forne her Knudt paa kirckens vegne ny pundt landskyldt oc 3 pundt huerio aare samfeldt. The epter tiltal oc genszuar bleff thet szee for rette affzagt at forne Oluff Szigordson scal her epter følge halff partten i østre Kil oc betalle landskylden szom igen staar epter handt haffuer selff besidet samme gordt oc forne Aszmundt Gullickson skal her opter frelseligen følge then anden halff partt j forne østre Kil oc betalle kircken sziine penge jgen szom thet vor pantthet fore oc skulle the vere vnder vj mendt hellig korss afften nestkomendes wordt huilcken aff thonnom *szon skal beholde aassette paa forme gordt. att saa vdj

sandhed er trycker jeg mitt signett neden for thette breff dattum vt supra.

En Raadmand og to Borgere og Lagrettemænd i Oslo gjöre vitterligt, at Söster Gertrud Thjostolfsdatter, Konventssöster i Nomneseter, erkjendle, at hun havde solgt til Markus Sværdfeger et Punds Skyld i Fossem (Fossum) i Skedsmo Sogn, som hendes Fader Thjostolf Guldsmed havde kjöbt, men hvorpan Kjöbebrevet var hende frakommet, samt at hun havde erholdt fuld Betaling, hvorhos Markus lovede at forsörge hende, om det i Fremtiden blev nödvendigt.

Efter Orig. p. Perg. i Danske Selskabs Samling i danske Geheimearkiv. Levning af 1ste Segl vedhænger, de 2 andre mangle. (Jfr. Dipl. Norv. V No. 959).

771. 26 Juli 1551. Oslo.

Wii eptherschreffne Niels Stub radmandt i Oslo Bartholomeus Tesk och Hans [Simundson1 borghere och lagrettes mendt thette samestadz giere alle wittherligt mett thette wort obne breff att aar epther gudz byrd 1551 sondaghen for sancti Olauj dagh wore wij wdi Marchus suerdieghers hus szoghe oc herde pa handerband theris aff eno halffuo forne Marchus sucrdfegher end aff andre halffuo søsther Gertrud Tiostolffsdotter convents sesther i Nunne setther i forne Oslo wdi saa mode at forme søsther Gertrud wedergick och kiendes at hun med hennes gode wille och wedskaff haffde sold skøtt och affhend forne Marchus ett pundz skyld i en gord hether Fossem pa Romericke i Skedzmo soghen fran segh och syne arffuinge och alle andre och wnder forne Marchus och hanss arffuinge at nyde brughe och beholde tiill euerdelighen eyndom huilchen forne pundz skyld hennes fader Tiostolff guldsmed och kiefft haffde, och beklagett hun at kiebreffuet wore henne fran komett emod hennes mynde och wilie, Dogh bekende hun at huor forne kiøbreff kunde eghenfindes tha skall thet kome forne Marchus och hanss arffuinge tiill och inghen anden epther thenne dagh i noghen Vederkendes och søsther Gertrudt at hun haffde opboret fulleste werdt for forne pundz skyld i Fossem i sølff klede och gode hetalingh epther hennes eghne nyghe och wille, tackendes forme Marchus fore gode betalingh i alle modhe fframdelis badt och begerede forne sosther Gertrud att ther som gud kasther henne singdom eller forstaar armodt paa eller och att hun kunde icke lengre bliffue i closther all Marchus icke tha wille forlade henne. Tha loffuet och tiilsagde Marchus henne at han vdj hanss liiffstiid wille helpe och størcke henne med hues han aff sted kunde kome och icke forlade henne meden wille

anname henne tiill segh om *hun hennes armod bleffue saa stor at hun inghen anden tiilflucht haffde som han wille andsuare for gudt. Att saa er vdj sandhed som forschreffuet staar henghe wij wore jndzegler neden for thette wort obne breff. Datum vt supra.

(1) Tilskrevet over Linion med andet Blæk.

Knut Björnssön, Kongens Lensmand i Sandshverv og Lagerdal, samt to Lagrettemænd kundgjöre, at de efter Begjæring skiftede mellem Brödrene
Alf, Evind og Halvard Jonssönner det Jordegods, de havde arvet efter
sine Forældre, ved hvilken Leilighed Brödrene kom overens om, at Halvard for sin Fadersarv i Herleiksrud i Svarvstad Sogn i Lagerdal skulde
have 4 Alen norsk Klæde.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Alle 3 Segl vedhænge. (Se fölgende No. og ovenfor No. 762, 764 og 766).

772. 3 Juni 1553. Geppeland.

Wy æfter screffne Knutth Biornssøn konungs lenzman i Sandswær oc Lagerdall Haff Gløderssøn oc Brønnill Trwelssøn sorne lagrettis mendt kunnott gørendis ath vy vorom (pa) Gerplande syndre garden oc filere gode mendt medt oss sancte Rassmus dagh anno domini mdliij vorom vy laglige till quadde oc kraffde aff Alff Evyndt oc Halvordt Jonss sønner att vy skwile ludtne oc synder skyffte thet jorde godz them imellom som kom i arff æfter ffader oc moder gud teriss siell naade, var thet tha teriss eigen vensamlighe vellie oc alless vaare tillogo ath Alff oc Evyndt Ionssz sønner skwlle gyffue syn broder Halvordt Jonsson iiij alne nærsk klæde ffor then lidle jorde part som honnom till kom i ffaderarff i Helligx rwdt som ligger i Swærista songh i Lagerdall iffron Halvordt Jonssøn oc hanss arffuynge oc vnder Alff oc Evyndt Jonssønner oc teriss arffuynge oc æffterkomende mett luttum oc lundende som till ligger oc legett haffwer aff fforne oc nye inden gaardz oc vihen ffrelst oc hembult oc aakero løst ffor hwariom manne till everdelige egho oc alt affrædis, kendis oc fforde Halvordt i samme ja oc handerbonde ath han haffwer opburitt meste penyngh oc myndre som i kopp teriss kom fforde jorde part i Hellegx rwdt hølle tha tyttnæmfide brødre hondum sammen oc tackede hwer anden ffor gott skyffte oc bytte som the hade i køp samen æffter teriss ffader oc moder i Tha till yttermere visse henge vy vor hwadt dutter som thet var. indsegle neden ffor thette breff som screffuit er aar oc dag som fore syger.

negdis med Elstat. Taa epther till tall oc gensuar oc sagens leiglighed att Hammers kirke haffuer ffuldt forde Elstad mere endt ix winther oamaget bleff thet saa for rette affzagt att Elstadt scall bliiffue wnder kerken som thet er kommett oc forde Erich oc hans arffuinge scall ffelie forne x eris boll y forde Borgeliidt wdj sin heffd. Till sandingen her om trycker ieg mit signet her neden føre datum vt supra.

Bagpaa: Er lest paa Edtzuold laugtingh S: Botolphj afften anno 1603.

Niels Jenssön, Prest i Sigdal og Provst i Hallingdal og Numedal, tilligened fire Lagrettemænd i Opdal bevidne, at Per Evindssön solgte til Laurits Thoressön 2 Kyrlag og 2 Markebol i nordre Myklestuge i Opdal med flere Gaarde og Gaardeparter og oppebar Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Alle 5 Segl mangle.

775. 8 Februar 1555. Edeklep.

Vii efftere Niels Ienson prest y Sigdal oc proust y Hallingedal oc Nomdal, Arid Gudbrandson, Hellie Suenungson Eric Torkelson oc Bent Olaffson laugretesmen y Opdal, vorom med a Edeklep y Opdal fredagen nest for Scolastice m d lvo, sogom oc hørdom an att Per Ewindson selde Laures Torerson ij kulog oc ij markebol y nordre gorden Mijklestuge y Opdal, oc allen Kalsnes, alt Storelood helten Beckesetter stodul oc helten y Frygningen med ollum luttum oc lundom som ther til ligger eller leiet haffuer fraa forno oc nyo vttengordz oc ynnen frelst oc hiemholt oc akierloust oc alz affredes for hueriom mannom, kiendes oc forde Per Ewindson y same handerband ophaffue bored første pendinge oc øuste oc allum ther emellom effter thy som y kopet theres kom. Oc schal fore Laures thette kieb beholle vnder seg oc syne arffui(n)ger y fraa forde Per oc hans arffuinger til ewerdelig eye. Till sanden her om henger vy vore indsegler for thette breff som giort var aar oc dag som forsiger.

Bagpaa: Anno 1657 dend 17 Septembr, werett vdj reete paa Grøetiordess, bekiender Hanns Jennsszen. Eghd.

Efter Orig. p. Perg. i Bergens Museum (Holcks Gave Litr. X). Alle 6 Segl mangle.

Björn Olafssön kundgjör, at han med sin Hustrus Samtykke har solgt til Sigurd Baardssön 14 Löbsbol Jord i Möklestue(?) i Tönjums Sogn i Lærdsl og oppebaaret 36 Lod Sölv i Betaling.

776. 8 April 1556.

Slidre.

Allum mannum thennom som tetta breff seer eller høre lesze kundgiøre ieg Biørnn Oluszon mett tetta mitt obnne breff at ieg mett myne gode wiilie oc myne erliige quinnis gode samtycke haffuer seeld Siuord Bordszon xiiij løber boll iorder y Møttlystue som liiger y Leerdall (y) Thienne kiercke sogenn, mett lutum oc lundum mett ffiiske vand oc ffulested tiill ffieldtz oc ffiere intett wnder tagiitt *indt rette endemercke seeldtt ffraa meg Biernn Oluszon oc mynne aruinge oc vnder fforme Sinord Bordszon oc hans arninge at nyde bruge oc beholle ffrij ffrelst oc hiemmolltt ffor huere mandtz tiill thalle tiill euinderlig eya, kienndis oc ieg fforne Biorn Oluszon at ieg haffuer opboriitt mynste pening oc meste som y woris kiob komm xxxvi lod sylffuer saa meg well aanogdis, at saa er y sandhed som fforscreffuitt stander tiillbeder ieg thisze effter screffne mend Jørrenn Guttormszon lendtzmand y syndre Wallers Euind Bordszon Jøger Andorszon Olu Jonszon Knud Anderszon oc Olu Torstennszon sorne laurettismend y Sliire prestegield y Vallers at hiinge theris indsegle nedenn wnder tetta mitt obne breff som giortt vore paa fforne Sliire thenn iiij dag naaske aar etc. mdlvi.

Brevet er ifölge senere Paaskrifter læst paa Tönjums Thingstue i Lærdal 24 Februar 1621 og 12 Marts 1649.

Jon Simonssön, Lagmand paa Agder, og to Lagrettemænd i Mandal kundgjöre, at de overvare Overenskomsten mellem Brödrene Leidulf, Thorleif og Peder Thoressönner samt deres Söster Aasa Thoresdatter angaaende Delingen af deres fælles Gods (i Bjellands Sogn).

Ester Orig. p. Perg. i Danske Selskabs Saml. i danske Geheimearkiv. 1, 2 og 3 Segl mangle, 4, 5 og 6 (Bomærker) vedhænge. (Se nedenfor No. 779).

777. 2 Oktbr. 1557. Holleim.

Alle mend them som thette breff se hellir høre, sendir Jon Simensson lagmand aa Agdir Olaff Jonsson aa Skinsnes Olaff Jonsson aa Halsoug suorne lagrettismænd i Mannedall quediu g. och syna kunnogt gørande att wij wore aa Holeim aar etc. mdlvij, lørdagen nest effter sancte Michels dag, fleiire gode mend neruerendis, hørdom thar ord oc sogom thar handerband theira brødra Leidulff, Tolleiff, oc Peder Thoresønnir war thet vnder theira handirband, at Leidulff scall vpbere, aa aare huerio sex pund lax, oc otte engilske i warning af broder synom Tolleiff, end Tolleiff scall haffue ein tridie parth i Rosselandh oc tuo deilden i Grisledals bielckeskog, och the samme otte engilske som

806 1557.

Tolleiff haffde meir end Pedir, tenom scall Tolleff oc haffue jgenn, ead Peder scall haffua allan Grisledals skogen, oc triidio parten i bielckeskogen, oc Aass som ligger til øffre huslenden i Fos, oc sculle the her med wære aldelis skifftesotter, oc her offuan aa scall huer for sig aff them trim brødrom, niota sin skiffte i laause och fasthe, effter tij som huer theris skifftebreff vduiser end Aasa Toredottir systre theira, scal cgnast tridie parten ind vdj the otte engilske med Leidulff broder sinom, Thette skiffte scall stande om aldir oc om effua, barn efftir barn efftir manne mergd, Och till sandhed her om henge weer waare insigle med Leidulffs Tolleiffs oc Pedirs Toresenirs theira brødrana insigle, screffuitt sar dag sted vt supra.

Bagpaa, yngre: Brøderen jmellem om deris skiffte.

Bergulf Thollefssön erkjender, at han har udsat 8 Markebol Jord i Vestergaarden i Nape (i Moland) til Ageald Thollefssön for den Skade, han uforsætlig har tilföiet Knut Thollefssön.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Alle 6 Seg mangle. (Brevet er skrevet pan et Stykke af et Missale, hvis ældre Skrift kun tildels er bortskaffet. — Se ovenfor No. 495 og 541).

778. 11 Novbr. 1557. Hugum.

Ollum monnum thennom som thette breff seer æller here sender Berulff Tolleffzen med thette mytt obne breff att jegh baffuir vdszett Aauall Tolleffzen viii marckeboll jorder y vester garden y Napa ffor then skade jegh y kom ffor Knudt Tolleffzen vfforsynyt tha giffuer jegh fforne Napa ffra mygh oc myne arffuinghe oc æfterkommere oc vnder fforne Aauall Tolle(ff)szen oc hens arffuinghe thill æuerdeleghe æghe vthan gaars oc inden saa megit som jegh aatte ther. thill mere vissen her om tha beder jegh efterscreffne lagrettis mendt y Thellemarken som saa hette Østen Vlffzen Biuff Anunszen Vdyn Biernszen Tollac Olaffzen Torbiern Amunszen Olaff Tollefszen att benghe theris insigle *meden ffor thette mytt obne breff som screffuit var paa Hugum sancte Martinj dagh anno dominj 1557.

Gaute Asgautsson erkjender, at han med Samtykke af sin Moder Karine Gautesdatter har solgt å i Rosseland i Bjelland i Vats Thingsted til Pedor Thoresson og oppebaaret Betalingen samt forbeholdt sin Slægt Gjenlösningsret i Tilfælde af nyt Salg.

Efter Orig. p. Perg. i Danske Selskab Saml. i danske Gebeimearkiv. 1 Segl mangler, 2 og 3 vedbænge utydelige. (Se ovenfor No. 777).

12 Marts 1558.

Vanse.

l'for alle mend szom thiitte breff seer hører leseer bekendis jeg Gude Asgudzen med tiitte myt opne breff at jeg med myn moders Karine Gudesdotter radt oc samtycke haffuer solt erligh oc fornomstig mand Peder Torissen helten y todelen y Rosselan som ligger y Biellansbi(g)dt oc y Watztingstat ffrit oc *fresst oc aklageless bode med egen oc *adel wty fraa oss oc woris rette arffuing oc wnder forne Peder Thorissen oc hans arffuing till euerdelig eyge. Oc bekendis wy at haffue opborit mynste pening oc *myste som y wore koop kam som Jtem er thet szaa at forne part y Rossclan wy hannom got tacke. bliffuer fust oc falt the scal wore slecte were nester thill at løsze vgen. Tiil wtermere wissen oc bethre foruaring at szaa y sanden er beder jeg erligh mand Mechel Skøtte myn sogen prest *Asbørn Tharissen oc Bord Pouelssen sorne laurettis mend paa Lyste at the besegler thiitte myt opnebreff som screffuit war paa Lyste y Wanszø stoue sancti Gregorij dag y faste anno dominj 1558 etc.1

Bagpaa, yngre: breff for Roseland.

(1) I samme Samling findes endnu et Par Breve angaaende Rosseland fra Aarhundredets Slutning.

Mats Störssön, Bergens og Gulethings Lagmand, samt begge Borgermestere i Bergen med menige Lagrette tildömme Arnfinn Sigurdssön 4 Maanedmadsbol i Berg (Björge) i Kvisler Otting paa Voss, som en Kvinde ved Navn Steinvor¹ havde skjænket til Munkelius Kloster, men hvortil han beviste sig at være den rette Odelsmand.

Efter Orig. p. Perg. i Bergens Museum (Holcks Gave Litr. 1). Alle 3 Segl mangle.

780.

17 Juni 1558.

Bergen.

Vij effthersome Matts Størszen Bergens oc Guletings lagmandt Lauris Perszen oc Anders Persszen borgemestere wdj Bergenn, mett menninge lagrettet paa Brede almynning y Bergen forsamlede anno mdlviij kom y rette thenne breffuizer Anffind Syuordzen oc nu som hand før gaff clage paa fire mathermaderboll wdj en jord heder Berg ligendis paa Wos y Quisler ottung, huilchen jord en quinde heder Stenuor same iord haffde vdj wære oc gaff wnder Muncheliiffs cløster¹, fra hans faderffader szom same jord otte, oc war forne Anffind her y fiord y rette for Peder Huittffeld Norgis rigis canzeler Cristopher Walchendorff høffuitzmand paa Bergenhuus, oc tha for them, oc alle lagmender sønden oc norden fields y Norrige y rette nederlagde, et witnisbyrds breff. som

808 1558.

tha bleff offuersiet aff forme gode herrer, oc then tiid pas demptt, att hand schulle fare hiem igenn tiil tinget kongens fogitt offueruerindis. oc tage ther suorne proff paa, aff them som wil suerie att same jord war saa fra rette arffuingenn kommen, oc att thet war hans rette arff oc odell effter hans faderffader oc icke hennes som bort gaff, offler same dom or hand nu igenn komen haffuindis met siig et suorne wittnisbyrds breff met hele oc wschadde indsigell, aff gode tro oc erlinge (mend) vdgiiffuen, oc war lydendis att the haffuer suoritt pas euangelij bog att thet war forscrae Anffinds rette odell, oc icke hennes som bort gaff, oc war saa bort komen som for siger. saadane breff oc beuiis samledis leffuindis wittnisbyrd som her for os weritt haffuer domde wij met menninge laugrettens samtycke att forberørdhe Ansfind Siuorszenn bør igenn att haffue forschreffne fire matermaderboell *igenn oc handt met sine arffuinge them ber effther frelseliigenn følie tiil euerdeliig eigenn. Tiill wittnisbyrd her om lader vij forschreffne mend wore signether her nedenn vnder hengge. Schreffnit wdj Bergenn Botulphi (dag) anno som fore siiger.

(1) Jfr. Codex diplom. monasterii st. Michaelis (Munkalif) edit. a P. A. Munch, p. 172.

Thorsten Thorgeirssön erkjender at have solgt for 11 Kyrlag og 8 Lod Sölv til sin Frænde Eyvind Peterssön 9 Löbsbol Jord i Lomen i Lomen Sogn, som Eyvinds Fader Peter Geirmundssön tidligere havde solgt ham, og at have oppebaaret Betaling i forskjelligt Gods og Lösöre.

Ester Orig. p. Perg. i Bergens Museum (No. 101). Remmer til 3 Segl, hvoraf kun 2det vedhænger. (Se Brev No. 789 nedenfor).

781. 8 Septbr. 1558, Vang.

Thet bekennis jeg Torstein Torgasson med thette myt opne breff at jeg haffwer solt mynom ffrende Øwyndt Petherson ix lawpa bool jardher j Lommim som lyggher i fforde Lommim kirkya sokn j Valres som Pether Jermwndzson fforde Øwind Pethersons ffadher solde mig til fførne oc haffwer jeg opbwret sadene peninge aff titnæmdom Øwind Peterson som fførst ær ein bæed om iij kørlag oc ein qwenmandzstak om iij kørlag oc halfemte aln Deffwentyr ffør ij kørlag oc vj alna Deffwentyr ffør iij kørlag oc sa viij loodt sølff. oc eit sold korn j skøtningx ere met lwtther oc lwnnig jnnan gardz oc vtan gardz til ffiels oc ffiæra til retta landdemercke ffrelst oc hemalt ffør mig oc allom aadrem til ewerdelego eygo oc ender fforde Øwind Petherson oc hans erffwyngom til æwerdelego eygo, kiennes jeg oc haffwe opbwryt fførste

1558 809

pening oc syste pening oc allo te ther j mellom voro sa at mig wel attnøgde oc til ythermere bewisning herom bedher jeg tesse efftherscreffne dande men som sa heitta [Tosten Tyrison¹ Oleff Engilbryckxson Engilbrykt Ændrydzson baade swrne laggretto [men¹ j nørdre lwttenwm j Valrese at henggie teres jnsigle med myno jnsigle neden ffør thette breff som giort var paa Vangh j tit nemt Valres die natiuitatis Marie anno dominj 1558.º

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Kong Frederik II udsteder ved Kantsleren Peder Huitfeldt Landsvist-Brev for Ingemar Sveinssön, der uforvarende dræbte Harald Amundssön, mod at han skal betale 11 Thegn og Fredkjöb.

Efter Orig. p. Perg. i Bergens Museum ("Blager No. 6"). Seglet mangler.

782. 1 Mai 1559. Oslo.

 ${f V}$ ij Ffrederick then anden met gudz nade wduald koning til Danmark oc Norge hertug vdj Slesuig Holsten Stormaren oc Dytmerschen, greffue i Oldenborg sender ollom mannom them som thette breff see eder hørie q. gudz oc syne. Wer wiliom at their witha at wer haffuom i heder weder gudz saker gode manne bonestader oc epther thii proffue her fylger¹ geffuett Jngemor Suendsson som Harald Amundsson wort at skade wforsynio landzuist met them hette at han bether weder gud oc arffuinge hins doude oc skall han luka oss halff anden tegen oc halffanden fridkoup for sytt werck saker thess han bad Harald sidde at haffue thet alt lukat inden tolff monede epther tissom degi eder haffuer han ingen landzuist. Biodom wer arffuinge hins doude atth taghe setther oc bøther epther hanom epther there beste manne lagedomme, som sislomanne vorom tillnempner a huerio End fuldkomelig forbiodom ver hueriom mannom tuegio halffuone. vandrede at oucke eder at oucke lathe weder hand heden aff om tisse mole. Neema huer som thet giører att wille haffue forgiort fee oc fridt oc aldrig verde botamader sedan. Vor thette breff giordt vdj Oslo sanctorum Philippi et Jacobi dagh 1559 Peder Huitfeldt Norges riiges cantzler indzeglendes.

(1) Mangler,

Sex Lagrettemund i Valle i Setersdal kundgjöre, at de bragte et Forlig istand mellem Agvald Thorleifssön og Anund Thoraldssön angaaende Agvalds fædrene og mödrene Arv, som Anunds Fader Thorald havde bestyret, hvorester Anund skulde give Agvald en Hest til 12 Mark og en Vaarko.

Efter Orig. p. Perg. i Bergens Museum (No. 102). Alle 6 Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. VI No. 766).

783. 14 Mai 1559. Hvamme.

Ollom mannom them som thette breff sio eller hører sender Toruild Biusson Torgrim Olasson Olass Tiestelss *som Euind Arnesson Folkie Kitilsson och Osmu(n)d Soluesson suorne laurettis mend y Walle sogen v Settersdall och Rogbyggeland gde guds och sine ath mitz vorom paa Quamme Haluord sockio afften anno domini m d l ix sogom och hordum at Auold Tollefson tallede Annund Toralson thjill om ymbodt som Tarald *Anunsd fader hade bafft pao forde Aduold Tollefsons vegnæ och sagde segh ekke hade faat sine fulle penge effter sind fader och moder som forde Tarald v hans fulle ombode hafft hade. lagde vy taa them so y mellom ath benemde Anund Toralsson skulle aternemdum Advold en xij merker hest och en wor ko ther med rette de hendom samen och bleffue wenner och vell sotter om jord och lausze ere och gaff Aduold Tollefsson Anund Toralsson quittan *llitgen for segh och alle sine effterkommende for fød och vfød du skalt vere quit och fry for alle till tall. thill yder mere sanding sa henger vy vort signede for dette breff er gert var som fore stor.

Iver og Jon Olafssönner paa Lundebrekke samt Endrid Thorkelssön paa Skervem erkjende at have med sine Söskendes Samtykke solgt en dem efter Forældrene tilfalden Jord Espehaug ved Ekrem i Vanifiis Skibrede til Rasmus Monssön paa Espehaug og at have oppebaaret Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. i Bergens Museum (No. 97). Af de 6 Segl vedhænge 1 og 2. 3 skrevne Bomærker.

784. 4 Mai 1560. Ekrem.

Dette bekienniss vi effter skriffne som er Iffuer Oluffsen paa Lundebrecke och Joen Oluffsen y samme sted och [Endridt] Thorkiellsen paa Skierffuem, ath vi medt vor fri villie samt medt voriss syskennens raad och samtycke haffue solt den jordepart som oss var arffuelige till fallit effter voriss salige foreldre vti en vbygd jord liggendiss i Vannifflis skiprede heder Espehoug vid Egrem: først solde Jffuer Oluffsen if meellagis leige for xviij gamle daller, Dernest solde Joen Oluffsen

r mellagis leige for vi daller, Nock solde Endridt Thorckielsen paa Skiersfuem iii ferdjngh lag for viij gamle daller, dette samme jordegods haffue vi solt fraa oss och vore arffuinge fødde och vfødde, vnder Rasmuss Monsen paa Espehoug och hands aruinge thill euindelig egen och eiedom, och der som vi eller vore arffuinge ville samme jordepart igen vinne enten medt retter gang eller igenlosning daa skall vi aldelis ingen magt der thill haffue thi vi haffue opbaarit meste penninge och minste saa megit som y vort kiep kom, saa ath vi tacke forne Rasmus Monsen alt godt for god betaling, thi giffue vi hannom quit och fri for samme jordepennynge saa ath [han frelseligen skall] beholde samme jordegods medt alle de lutter oc lunnender som der thill ligger och gammeltid thill legidt haffuer mellom [field] och fiære akerriss løst for huer mand, thill betre stadfestelse och foruaring sette vi voriss mercke her neden vnder och thill beder vi disse effter skriffne danne men som er Aamund Eide lends mann Joen Tunem Ener paa Egrem Lauriss Laurissen paa Ladeuoll Johanis Endridsen paa Aaem Hanis Monsen pas Otniss edsuorne laurettiss (men) y Vanniffle ath besegle dette vort jordekiøp som giort vor paa Egrem anno dominj 1560 den 4 May.

Bagpaa: Werit i rete til jt almindelig waarsageting som bleff holdet paa Wiig i Waneffle schibred den 19 April 1656. Nielss Jennssen.

Erkjendelse om at Olaf Thjostolfssön solgte 2 Markebol Jord i nordre Hauthvet i Nissedal i Hviteseid for 16 Kyrlag og hans Enke Gunhild Gunnulfsdatter ligesaa meget i övre Haathvet sammesteds for 12 Kyrlag til Olaf Björnssön paa Bakke; Betalingen erkjendes oppebaaret paa en Vaarko nær.

Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christianis. Alle 3 Segl mangle. (Jfr. ovenfor No. 307).

785. Uden Dag 1561. [Nissedal.]

Allom mandom døm som detthe breff see eller høræ lessis kennis iek Olaff Thyøstolssin att iek soldhæ Olaff Byørnsin paa Baccke ii marckeboll iordhe y nørdhre gordhen paa [Hottved¹ som liggher y Niscisdall y Hwyttisøø presteghell for xvi køørlagh sammelediss kennis och iek Gunnill Gunnulff dotther att iek soldhe Olaff aa Backe ii marcheboll iorde y øffre Hatthuedh y samme sted for xii køørlagh effther min hossbonnis dødh Olaff Thyøstollsins£ gudh hans£ syell naadhæ dissæ iiii marckeboll haffuer myn hossbonnæ Olaff Thyæstollsin och iek *Gunlill solldh Olaff y Backæ y Hotthuedh y fra oss och waare aruinghe och efftherkommere och wnder Olaff Byørnssin och han£ aruinghe och

efftherkommere thil ewerdeligh eyæ med allom luddum och lundum fissckæ och fyølle och sile vedersteddhe som tillighe och lidh haffuer y fundhe och nyæ indengarss och withen fyaare handhstaffuæ y mellom akereløst for hueriæ mannæ fødder och wfødder, kennis iek Gunnill att der eræ betallidde alle penninghe som y koff ocken kom første iek foor en vorko, atth saa (y) sandhedh [er¹ da beder iek Gunnil disse menss inzeghle for dette breff som saa hedhæ Torgiullst Torkellsin Ødsteen Uliffsin Olaff Asslacksin næden for dette breff som gyortth er anno domini mo do lxi.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Pros Lauritssön (Hörby), Lagmand i Oslo, i Nærværelse af Hövedsmanden pas Akershus, tre Lagmænd samt Borgermester og Raad i Oslo dömmer Asbjörn Alfssöns Fuldmægtig og Erik Halvardssön imellem anganende Borgelid (i Eidsvold), der tilkjendes Erik, hvis Forfædre havde givet den til (Hammers) Domkirke, fra hvilken den var bleven byttet mod Elstad, hvorefter den igjen var kommen i Eriks Slægt ved hans Faders Kjöb, hvorimod Elstad var Asbjörns Morfaders rette Odel.

Efter Orig. p. Perg. i norske Rigsarkiv. Seglet vedhænger. (Se ovenfor No. 774).

786. 29 Juni 1562. 0slo.

Allom mannom theim som thette breff seer eller høyre sender Prosz Lauriisson lagmandt vdj Opsslo. q. gutz oc sine, kunuct giørende, att thenn mand(a)g nest epther sancti Hanns dag anno domini mdlxij her paa Opsslo radstoffue offueruerindes erliige velberdiige mandt Chrestern Munch tiill Thoberup heffuitzmandt paa Agersshus Jergen Claussen aff Thunsberge, Niels Andersson aff Schieden, Niels Giermundsson aff Vplanden lagmendt, borgemester oc raadt her samestediz, kom wdj rette, Assbiernn Alffsenn hans fuldmendiige, oc tiltalede Eriick Haluordssen for en gordt hedendes Borgeliidt, forne Erichs fader hadde kiefft, oc war thet giffuit tiill domkirchen aff Erickes rette forelderne, oc siden bytt fra kirchen egien i ein gordt heither Elstadt, och nu kiefft vnder samme etleg som thet bort gaff, bleff saa forrette affsact, att forne Eriich oc hans arffuinge schall beholde forne Borgeliidt, for siit rette kieb, y sin rolige heffdt, vdten saa schieer att forne Assbiernn kandt beuisse mett laglige vitnesbordt, som lagen siiger i odelszbrigdom, att Elstadt var Saxs es, Alffs hustrus faders, rette oc sande odall, oc ingen anden mandiz odall i att telie, thij Alff solde forne Borgelidt, Att saa i sandhet er hengerieg mitt signet neden paa thette mitt breff schreffuitt aar dag oc steedt som før seiger etc.

Bagpaa: Er lest paa Edtzualdt laugting S: Botolphj afften anno 1603.

Thorivil Asmundssön erkjender at have solgt 1½ Markebol Jord i Midböen i Nissedal til Arnbjörn Asgeirssön og at have oppebaaret Betalingen derfor. Efter Orig. p. Perg. i Deichmans Bibl. i Christiania. Nederste Kant af Brevet med Seglene afklippet. (Se ovenfor No. 731).

787. Uden Dag 1562 (ell. 57). [Nissedal].

Jtem dette kennis iek Thorewill Assmundssin med dette mytth offne breff att iek haer solldt Anbyern Assgeerssin ij marckeboll ioor y Medben y Niscisdall med ollom lu(n) dom [oc] lutthom fisscke oc fule och alle vederstedde so[m t]hilliggher oc lydh haffuer y fra funne oc nyæ indengorss och withen fysare handstaffue y mellom y fra mek och myne aruinghe oc under Anbyern oc hanss aruinge thil euerdelighe eyæ akerelesth for huer mand fødder och wiffeddher. Jtem kennis och iek Toreuill att iek haer oppbaarid forsthe penning oc seniste effiter som y koff vortth kom etc. att saa y sandhed er da beer iek Toreuill disse dannemendh Wiff Arnesin oc Torbyern Anundssin henge derris inzeghle for dette breff som skreuitt er anno s[alutis] mo do lx1 ii.0

(1) Eller: v.

Styrker Anderssön, Lensmand paa Voss, Laurits Erikssön, Underprovst, og 10 svorne Lagrettemænd sammesteds kundgjöre, at de efter Begjæring af Laurits Eilifssön i Mai og August 1562 ved Vossevangens Kirke i Almuens Paahör meddelte ham Vidnesbyrd om, hvilke Adkomstbreve han tidligere havde været i Besiddelse af for sit betydelige fædrene og mödrene Odelsgods paa Voss, samt at disse vare opbrændte med hans Gaard Hepten for 1½ Aar siden. Ni af de samme Mænd kundgjöre i Fasten det fölgende Aar et Odels-Jordeskifte mellem Laurits Eilifssön og hans "Frendlinger", Descendenterne af hans Farfaders Söster Anbjörg.

Efter Orig. p. Perg. i Bergens Museum (No. 103). Alle 12 Segl vedhænge utydelige.

788. 11 Marts 1563. Vossevangen.

Wy eptherschreffne Størcker Anderson lensmand paa Woes, Lauritz Erickson vnderprouest, Andfind Jonson, Lauritz Hoffuerson, Suend Biornson, Peder Monson, Ændre Torgilson, Halle Attleson, Knud Hogenson, Hellie Torgilsson, Jon Serquorson, oc Niels Greffzon suorne laurettis mend ibidem bekiendis for alle med thette vortt obne breff att anno dominj 1562. fiorthen dage for kiormosze tiide om vaaren, oc disligiste sancti Bartolomej tiide, fremgick for oss oc dannemend flere, paa Vanx kirkestrede epther mesze thenne breffuiszere Lauritz Eliiffzon oc begierede liud oc fick, oc talide saa høytt att alle kirkefolck hørde ther paa, oc begieride ett sant vidnesbyrd aff oss om sine odals breff

som han haffde paa sine iorde parther y hues maade han thennem miste. The tilsuaride vv med dannemend flere som forsagde tilder kirke søgtt haffde att oss er thet y sandhed vitterlicktt forme Lauritz Bliiffzen haffde iiij redelige oc gode odals breff om viij mamboll y Hepthen oc for Vamber stødell som ligge y Borstrander otting pas Woes y Vangs kirkesogn ij aff samme breff vore schreffne y kong Ericks tild vj indsigler for huertt, oc ett vor giortt y kong Magnus tiid, oc ett vor giortt siden. Jtem ett breff om frijt tøyrbed som Hepthens mend skall haffue till sin hest see opthe han feer till kirke, oc thet skulde han haffue paa en odegaar hider Enhelleren, oc frij nouste toffit till sin band oc ett nodekast y Diuffuicken pan samme [ede1gaar. Jtem breff for iiij mam bol y Tuinnen edegaar med iiij indsigler fore. Jtem breff om iij mamboll y Grøtland med iiij indsigler fore. Jtem breff om iiij mam boll y nedre Afftall y Aartunit, oc ligge forsagde iordeparther y Borstrander otting pas samme Voes y Vangs kirke sogn. Jiem ett breff om Skieruen som ligger v Merthal v Vinie kirkesogn med sex indsigler fore oc lydde thet om ix mamboll oc ligger samme tuun nest Tuetthe agen, tisze jordeparther vore forme Laurritz Bliffzens faderfaders odall oc viij mamboll som forme Lauritzis frendlinger haffue odals breff till, oc thisze [viij mamboll finge forme Lauritz Elifizons faderfaders samsostre! Maritte oc Andbiorg [y fæderne arff imod Magnus theris broder Lauritz Bliffsons faderfader, 1 Jtem tisze iordeparther ere forne Lauritz Eliiffzons moders odall oc han nu fylger, som er iij mamboll y Berdin y Huasze lutte ett breff fore, oc liger y Beer otting, oc ij mamboll y indre Tackle ligger y Quitler otting oc baade iordeparther ligge paa Voes v Vangs kirkesogn. sagde breff miste forme Lauritz aff vande iild halffandit aar siden, ther hans gaar forsagde Hepthen brende op, saa der bleff inthet hus igen vden laden the andre med alttsamen force Lauritzis eigedeler brende nid y grunden oc han oc hans folck neppelige vndsluppe med liiffuit: Item bekiendes vy att vy aldrig andit hertt haffue oc ey andit vide end forme Lauritz oc hans forfædre haffue y en roligh heffd brugit samme iordeparther oc Lauritz Bliffzon oc hans frendlinger disligeste till denne dag. Att saa y sandhed er trycke vy vore indsigler hengende neden paa samme breff: Jtem bekiendis vy forne Størckor Anderson lensmand, Lauritz Brickson vnderprouest Andfind Ionson, Lauritz Hoffuersen, Suend Bier(n)sen, Peder Monsen, Hellie Torgilsen, Ion Serquorsen, oc Niels Greffzen suorne laurettis mend att anno dominj 1563 torsdagen y andre fulle vecke y faste kom paa steffne stuffuen paa Vangen thenne breffuiszere Lauritz Bliffzen paa en siide, oc paa anden

siide hans frenlinger Gudlick Lauritzen, Solffue Andersen, Lauritz oc Anders Biulffs sønner giorde thæ da odals iordeskipthe epther som theris ætgren vduiser foc arff tilfalden var¹ att Magnus, Maritte oc Andbierg vore sysken, forne Maritte leffuide lenger en Magnus, oc Andbierg [oc dede sas barnles.1 Ther for faltt altt hindis godtz lest oc fast till hindis broder søn Eliiff Magnusøn, fick ther fore Lauritz Eliffzon pa sin part en broder dell oc en søster deell aff samme odalsgodtz, oc hans frenlinger finge en søster deell eptherdj atte ere alle komne aff en søster oc flere en tisze som beschreffne ere, Lauritz Elifizons part er han fick y Heffthen viij mambol, y Tuinnen iij mambol, y Gretland iij mamboll, y nedre Afftal y Aartunit ij mambol som ligge y Borstrander otting paa Voes y Vangs kirkesogn, oc vj mambol y Skiersfuen som ligger y Mørtall y Vinig kirkesogn, Men Lauritzis frendlinger, Gudlick Lauritzen, Solffuæ Andersen, Lauritz oc Anders Biulffssønner paa theris oc theris [søtskens oc1 frenders veigne finge viij mamboll y Hepthen, thi forne Lauritz Eliffzen vnthe dennom y samme Hepthen den søster partt som hans fader Eliss Monsøn erside epther sin fadersøster, oc ij mamboll y Nedreassall y Aartunit som ligge y Borstrander otting paa Voes y Vangs kirkesogn, oc iij mamboll y Skierffuen som ligger y Mørtal y Vinie kirkesogn, Jtem loffuide ocsaa forne Lauritz Eliffzens frendlinger, att Lauritz Eliffzen och ans affkomme skulle nyde att beside Hepthen oc giffue frendlingerne theris landskyld saa lenge som de formaa att giffue then rettighed ther bør aff att gaa fordj att Lauritz Elistzen vnthe dennom den sester deell y Hepthen. men ville frenlingerne icke der med lade seg nøyge. tha falle samme søster deell vnder Lauritz Eliffzøn oc hans arffuinge fra them aff frenlingerne som icke vil være til fredtz. Jtem att thette odals iordeskipthe skall vryggeligen holdis oc aakiereløst være till euig tiid tha haffue forne Lauritz Eliffzøn oc hans frendlinger oc thenne frende Lauritz Tormodsøn, med mund oc handeband [thet1 stadfestitt. At saa y sandhed er vederfarit forne Lauritz Eliiffzon om sine odals breff oc vy thette odals iordeskipthe seett oc hørtt haffue ther paa henge vy vore indsigler tryckte neden paa samme breff schreffuit paa Vocs anno et tempore vt supra.

Bagpas: Breff om Hæffthen oc andre iorder 1563. — Anno (15)98 then 7 Martij paa retteting. P. Tranne. — Lest paa laugthings huuszed wdj Bergen den 21 Junij Anno 1599. — Fremlagt i Assteds Retten paa Gaarden Hæfte dend 30te Septembr. Anno 1732. Testerer som constitueret Sorenskriver J.(?) Preus. — Har været i Rette lagt, paa Wangens Sommerting dend 9de Juli 1770. testerer I. S. Fleischer.

⁽¹⁾ Fra [tilskrevet senere med samme Haand, dels i, dels over Linien og dels i Margenen.

Tre Lagrettemend i nordre Valdres bevidne, at Ryvind Perssön kjöbte 9 Löbsbol i Gaarden Lomen i Hvamshered af Olaf Erlendssön og 2 Löbsbol i samme Gaard af Arne Törrissön med dennes Söns Samtykke samt erlagde Betalingen.

Efter Orig. p. Perg. tilhörende Fuldmægtig P. Söegaard. Alle 3 Segl mangle. (Jfr. Dipl. Norv. II No. 588 og 589 samt ovenfor No. 781).

789. 25 Februar 1564. Bö (Vang).

Alle the dannemendt som thette breff ser eller here læse bekenes wy effterskreffne mend, Haldor Viffsson Jon Jonsson Torgiir Haaffuordsson suorne lagrettes mend y nordre luthenom y Waldriis, ath anno domini 1564 sancti Matthie dag, worum wy y Be y Wangs kirkesoga, hordum ord och saagom handebandt thera, aff eno haluo Buind Persson, en aff andre halffoo Oluff Brlandsson, kendis daa fforme Oluff for oss y samme handebandt, ath haffue selt forme Buindh ix loupe bool y Lomen som ligger y Quamzherretz kirkesogn, med allum them lutthum oc lundum som til forne gaard Lomen ligger oc legat haffuer aff forno oc nyo inge wndentagendes [oc] kendes ath *haffuo opborit minste penningh oc meste som y koup there kom, saa hannem wel ath neiger y alle maade som war en quu om ij kerlagh en pundz kel en trylod sked, ij daler en Lubbis graa kiortil om iij kerlagh it suerd om 2 kerlagh iij sold korn om ij kerlagh oc en soud y brefflessningh. Ty skal jegh forne Oluff (giffue) forskreffne ix loups booll iffraa megh oc minom argingom oc vnder forne Buindh, oc hans arginger, thyll odels oc guerdelige eigo. Ittem kendis oc Arne Tyrisson, ath hand selde Ruindh Persson forskreffne ii loupe bool v forne gaard Lomen med sin son Tyris ia oc samtycke, iffraa segh oc sinom aruingom oc vnder forse Buind och hans aruinger thyll odals oc euerdelige eigo med allum lutthum oc landum som thyll forne jordepart ligger, oc legath haffuer aff forno oc nyo, ingo wndentagendes, oc kendes forne Arno ath haffue ophorith minste pennyngh oc meste, som y koup there kom, som er en daler oc v alne Deffuentyr, saa hannem wel athnoide v alle maade, ath saa wdy sanhed er som fore skreffuith staar, bede wy forskreffae dannemend henge sin insegle for thette (breff) datum Be vt supra.

Nils Henrikssön, Prest pau Voss, Styrker Anderssön, Lensmand, og 4 Legrettemænd sammesteds bevidne, at Gunhild Iversdalter tilböd sine Söstre Gyrid og Sigvor Iversdötre alt sit fædrene og mödrene Odelsgods pau Voss og i Hardanger til Kjöbs, hvilket de ogsaa indlöste og skiftede mellem sig med Samtykke af den förstnævntes Sön Gudlaug Lauritssön og den sidstes Mand Laurits Erikssön.

Efter Orig. p. Perg. i Bergens Museum (No. 105). Alle 6 Segl mangle.

29 Juli 1564.

Vossevangen.

Vy eptherschreffne Niels Henrickson gudz ordtz tienere pan Størckor Andersøn lensmand, Andfind Kolbensøn, Lauritz Hoffuerszen Hermund Tostensen oc Niels Greffzen, suorne laurettis mend y sammested. Bekiendis for alle med thette vort obne breff at anno domini 1564 sancti Olaffs dag, vore vy med dannemend flere forsamblide paa Vangen, fremgick tha for oss hederlig quinde Gundille Jffuers daatter, oc bød sine samsøstre Gyrid oc Siguor Jffuers døtter altsamen sit iordegodtz til kiøps som hun erffde effther baade fader oc moder. for penning effther lauglig vurdning, oc er thet tredie parthen, aff alle tisze eptherschreffne iordeparther, som er tredie parthen aff .v. mamboll y Berg y nedretuun som ligger y Dyrffuendals otting aff .v. mamboll y Ronguen, som ligger y Bordals otting, aff .iiij. mamboll y Hyllen y Kabletuun, som ligger y Bøøer otting aff .iij. mamboll y Vicken som ligger v Quitler otting, aff ix mamboll v Heug som ligger v Ryndall v Boser otting, oc alle tilhobe paa Woes y Vangs kirkesogn, en treding aff .iiij. mamboll y Schorffue, aff iiij mamboll y Hylleraas som ligge paa samme Voes y Euangers kirkesogn, aff .j. mamboll y Østesøin som ligger y Quamme och aff .j. mamboll y Hofflande som ligger ther samme sted y Suogs [luthe1 y Vickoe prestegield y Haranger, oc bleff samme tredie part aff forsagde iordeparthe vurd y .vj. daller, ij voger koper, iij løber smør oc iiij kierlag y andre penninge. Jtem antuordide Lauritz Erickson paa sin hustrues Siguor Jffuers daatters veigne, samme tiid forne Gundille Jffuers daatter sin versøster iij daller, .j. vog koper, if leb smer or ij kierlag haffde hun tilforne opbaarit, for halffparthen aff forsagde tredings iordeparther, Jtem forne Gyrid Jffuers daatter antuordide forne Gundille Jffuers daatter, iij daller, en vog koper, ij løb smør, og it kjørlag haffde hun tillforne opbaarit, for then anden halffue part aff forme Gundillis odall, builcke penninge forme Gundille til seg anammede oc hinde vell neigidis, schyttnings æura ther v betalit, Ther fore affhende forme Gundille sin tredie part aff forsagde jorder med handeband fra seg oc sine ærffuinger, oc vnder forne Gyrid oc Siguor theris barn oc ærffuinger, at the skulle then beholle, nyde oc bruge, aaklagelest for hinde, oc for alle them som paa hindis veigne kunde haffue nogen rætt paa att tale, med alt thet som ther affrætte tilhører, basde vden gierdis oc inden, till euerdeligt arffgodtz oc odall. Jtem ther thette forsagde kieff vor giortt, Tha skipte forne Gyrid oc Siguor Jifuers døtter, baade then part som de løste aff forne Gundille, oc saa thee parther som de sielff erffde epther fader oc moder, y saa maade,

818 1564.

att forne Gyrid epther eigen begiering oc første kor, skall haffue .v. mamboll v Berg v nedretuun som ligger v Dyrffuendals otting, ii mamboll y Vicken som ligger y Quitler otting, oc half femte mamboll y Heug som ligger y Ryndall y Booer otting, ii mamboll oc i pundtz boll y Helgesætter [stødell1 som ligger y Langedall y Vinier otting, oc alle tilhobe paa Woes y Vangs kirkesogn, oc iiij mamboll y Schorffue som ligger y Euangers kirkesogn her sammested, Jtem .j. mamboll y Østesøin oc .j. mamboll v Hofflande v Suogs luthe, som ligge v Vickes prestegeld y Haranger. Jtem ther imod skall Siguor Jffuersdaatter haffue paa sin part .v. mamboll y Ronguen som ligger y Bordals olling, med then part y offre Rang som vnder samme landskyld brugis, oc ligger y samme otting, iiij mamboll y Hyllen y Kabletuun som ligger v Boser otting, med then part som vnder samme landskyld brugis aff iiij mamboll y Dall ødegaar som ligger y Quitler otting, halff femte mamboll y Heug som ligger y Ryndall y Boser otting, iij mamboll j pundtz boll y Helgesætter stødell som ligger y Langedall y Vinier otting, oc alle tilhobe paa Voes y Vangs kirkesogn. Jiem iiii mamboll y Hylleraas som ligger her sammestedtz y Euangers kirkesogn, huilcke forsagde iordeparther huer paa sin siide, oc theris barn oc arffuinger epther thennom skulle nyde, bruge oc beholde, altingest aakierelest. oc haffuer forme Lauritz Erickson pag sin hustrues forme Signor Jffuers daatters veigne, oc forne Gyrid Jffuers daatter oc hindis son Gudleu Lauritzen med handeband stadfestit att thette samme odals jordeskipthe skall vbryttelige holdis, thennom, theris barn oc ærffuinger y mellom till euig tiidt: Att saa y sandhed er, som forschreffuit staar haffue vy med villie oc vidskaff [ladit1 henge vore tryckte indsigler neden paa samme breff, schreffuit paa Voes anno et tempore vt supra.

Bagpaa yngre: Skiffte om een deel jordegods mellem nogle søstre paa Voss.

(1) Fra [tilskrevet over Linien.

Thorbjörn Olssön paa Sandvin, Lensmand i Östensö Skibrede i Hardanger, og 4 Lagrettemænd gjöre vitterligt, at Sigrid Siversdatter forlangte et Odelsvidne af Olaf Pederssön, som nogen Tid tilforn havde boet paa Noreim i Vikör, om hvad hun eiede i denne Gaard, hvortil han svarede, at han ikke vidste andet, end at der tilkom hende i aarlig Landskyld 2 Pund Smör og 2 Pund Salt af Noreim og 3 Fjerding af Skutleberg, hvilket var hendes salig Moder Gudruns Odel efter sin Morfader Anved paa Noreim.

Efter Vidisse p. Perg. (af et lidt ældre Papirbrev) i Bergens Museum (No. 104). Af 6 Segl vedhænge de 2 sidste. (Jfr. Dipl. Norv. II No. 81 og IV No. 245).

29 Septbr. 1564.

Vikör.

Det b(e)kendis vi efftberne Torbiøren Olsøn Simen Stensøn Biøren Stensøn lensmandt Bordt Junsøn Johans Inguarsøn oc *Iffueruer Germundzøn att wi haffue høert oc seet et papirs breff met helle oc vskade indzegler lydendis som her efftherfylger.

Wij efftherskriffne Torbieern Olsen paa Sanduen lensmandt y Østensøer skiprede i Haranger Bent Amundzøn paa Drage. Germundt Østenson paa Axnes Siuffuer Arneson paa Odestadt, Endrit Seuatzon paa Vangendall, suorne lagrettis mendt, kendis oc giørre vittherligen for alle med thette wort obne breff at vi vorre forsamlede ved Wiggerkyrckegardt sancte Mickelsdag 1564. saa oc hørde ui erlige quinde Sigridt Siuffuersdoter fram gaae oc adspurde fforstandig mand Olaff Pederson som nogen tijd lang til forne haffde boet paa Norrim om et sant odals vitne om hues godtzs hun otte i Norrim. Der till suorede forne Olass at hand i mellom gud oc seg icke andet weste, eller aff sine forældre høert haffde andet en Sigridt Siuffue(r)sdoter bøer aarligen medt rette op at berre i landskyldt aff forde Norrim ligendis i Haranger i Wigøer sogen ij pund smør, oc ij pundt salt, oc j f(ierding) i Skutleberrig huilcke landskyldt forde Sigridt bøer frelseligen beholle oc aerffdt haffuer effther sin sallig moder Gurrin som wor hindes rette odell aff hedne hog, som Anduedt paa Norim otte som vor moderfader hindes Gurrin, at saa er i sandhett oc till bettre foruorrin trycker ieg forde Olaff mit indsele først neden vnder thette obne breff med forde mends indzegler datum vt supra.

Thil windesbyrdt at breffuet saa lyde i alle mode som forre seger da lade wi forde mendt henge worre jndzegler met wores villie oc vidskaff her vnder thette breff.

Bagpaa: Lest paa Norrimb denn 16 och 17 Aprilis anno 1618:

Magdalene Thörrisdatter erkjender at være 500 Daler skyldig til Klaus Holst og hans Hustru Marine Jonsdatter Hakrog for 7½ Par Huse og 2 Klever, hvilke havde tilhört dennes förste Mand Lasse Dun som Arv efter Fasteren Lille Marine og ved hans Död vare tilfaldne hans Enke og Börn, og hvilke Magdalene nu har afkjöbt dem og skal betale i 3 nærmere angivne Terminer.

Ester Orig. p. Perg. i Bergens Museum (No. 106). Alle 8 Segl vedhænge.

792. 6 Juli 1565. Bergen.

Jeg Magdelene Thørrissdotther kienndis och giør alle wittherligt medt thette mitt offne breff att jeg schyldug er erliig och welffor-

numstig manndt Claus Haalst och hanns høstru Marrinne Joennssdotther Hakrog, femhundrede daler, for saa mange huuss som forme Marrine Hakrogis salige manndt Lasse Duun arffuede effther siin kiere fadersøster saliige Lille Marrine och som hun siiden medt sine bern effter forme Lasso Duuns dodt tiill arff fiick som ere halffotthende par huw och tho kleffuer, huilche forscreffne huns jeg them nu affkiefftt haffuer, och bepliigter jeg meg eller mine arffuingger forne vo daler forschreffte Claus Holst och hans høstru atth bethale vdij thre therminer, som her efither følger. For thett første schall jegh bethale them nu vdj theme tiilkommendis kieffsteffne sancti Oluffs dag femthij daler. andett schall jeg bethale thennom tiill sanctj Michaelis dag nu nesth och førsth kommendis the hundrett daler. Och tiill thenn tredie och siiste thermine schall jeg, vdij kieffsteffnen thu aar forledne efftber thette breffuis datum, som tha schriffuis aarethallitth mdlxvijo, bethale them halfftredie hundrett daler, och ther medt schall forse Claus eller hanns høstru inthett beuare seg enthenn medt huuss eller rennthe effler thenne dag, vndertaget thett lofftt och boedt som Claus nu sielst bruger, schall hanndt beholde indtiill sanctj Michaelis dag nu først kommendis wden all rentthe och ther som att saa kunde hennde segh, entthes formedels dedtz sag eller anden anden middell, att forschreffne iije daler icke tiill forbeneffnde tredie och siiste thermine bethalett bleffue som forschreffuitt stear, the schall forschreffne Claus Holst oc hans bestru eller theris arffuinger till vnderpanth haffue saa mange aff forne huus som jeg nu aff them kiept haffuer som kand forrentthe forne ijje dsler indtill saa lenge att the theris siiste betaling fangendis worder, Ath sas i sandhedt er haffuer jeg wenligen tilbedet thesse effterne mendi som haffuer weritt offuer thette wenlige kieff och forligelse som ere Matthis Størsson laugmand i Bergen erlig och welbyrdig Erich Munck her Jørgen Erichsønn predicanter po Bergenhuus Lauritz Woeg raadmandt i Bergen Lauritz Hanson slotzschriffuer po Bergenhuus Anders Christiernssen och Jergen Sthebell med meg atth beseigle thette mit obne breff, Datum Bergen then .6. Julij aar, mdlxv.º

1565. 821

Elef Karlssön, Lagrettemand i Ingedals Sogn, erkjender, at hans Fader til Fordel for Erik Larssön atter oplod det af Thord Gunnarssön med Thord Halstenssön afsluttede Kjöb angaaende Halvparten i söndre Dalen i Rakkestad mod en Betaling af 16 Kjörs Værdi; da Erik imidlertid ikke havde Pengene rede til den fastsatte Dag, fremlagde Thord sine Penge og gav Gunnar Larssön en Trelods Ske i Odelslösen, hvilke Penge Lars Erikssön för havde betalt til Elefs Fader.

Efter Orig. p. Papir i norske Rigsarkiv Spor af et paatrykt Segl. (Se ovenfor No. 220 og Dipl. Norv. 11 No. 983; Ili No. 1025).

793. 4 Novbr. 1565. Murtnes.

Bekendis iegh Eleff Karlldtson svoren laurettis mandt y Ingedall sognen at iegh vor y Murnes som liiger y Rackesta fierdingen ock y Skoin skiprede syndagh nest effter Allehellgen dagh anno dominj 1565 vor thedt meg vetelligt at min fader haffver oplatedt det kiøp som Tordt Gunnarsøn kiøpte aff Tordt Halstensøn y parten y synste Dallen for xvi kiørsverdt som Ereck Larissøn byrde kiøpe som laumandens breff vm vatter, da formate icke Erick peninge till rede paa forsaagde dager som domen beviser, da laade forne Tordt sini peningh fram och dher till kiøpte hanndt odels lløsen vtaff Gunnar Larissøn for en iij los skedt dysher peninge haffver fornemde Laris Ericksøn betallet minum fader vell till nøges bestor iegh Eleff Karlldsøn paa min faders vegne med met jnsigle saa y sanhedt trycker ieg met insigle neden for dette breff.

Jakob Sevrenssön, Sogneprest til Eidsfjord, og 5 Lagrettemænd i Kinserviks Skibrede og Eidsfjord gjöre vitterligt, at de overvære et Jordebytte mellem Sjurd Nilssön paa Drag og hans Frende Haldor Haldorssön paa Bu, hvorester denne skulde have hele Bu med Undtagelse af en Sösterpart, som Viking paa Tvesme besidder, medens Sjurd skulde have al Haldors Anpart i Midnes og Midhus.

Efter Orig. p. Papir i Bergens Museum (No. 107). 2 paatrykte Voxsegl og Spor af 4, hvorpaa intet Signet har været trykt.

794. 8 Septbr. 1566. Bu.

Vy eptherne Jacop Seffrensøn sogne prest till Byde fiord, Trond Tolleffsøn paa Legred, Od Torckelsøn paa Diødnum Richoll Toresøn ibid. Oluff Gunarsøn paa . . . . . Joen Hallesøn suorne lagrettis mend y Kindser[vigs] skiprede oc Bydefiord kennis oc giøre vitterligt for alle med thette vort obene breff anno dominj 1566 vor frue dag seyr. wor wy offueru(er)indis vdy en wenlig contract handell oc forligelse, emellom Siurd Nilsøn paa Drag: [oc] Haldor Haldorsøn po

Bu, herde paa beggis deris [ord oc sa]a paa theris handebande ath this frender bytte seg [eme]llum saa ath forme Haldor Haldorsøn skulle [haffu]e nyde oc beholle all Bu, till seg oc sine aff[ko]m oc erffuinge till euindelig egnar. vndertagen [ei]n syster part som Vicking po Tuesme fyller [o]c oppebeer. Desligeste skulle deremod forme Siurd Nilsøn haffue nyde oc beholle all den anpart som forme Haldor tillkommer y Mednes oc y Medhuus till seg oc syne erffuinge till euindelig egnar. Oc gaff Siurd Nilsøn sitt mercke der vd paa huicket ieg forme Jacop Seffrensøn vor offueruerindis. Till ythermere viszen setther wy forme mend wore jndzigleer neden thette vort optne breff. Datum Buu anno et die vtsupra. Bagpaa: Lest pas Buw den 30 Maij, Anno 1635.

Sjurd Thollefssön paa Hus (i Kinservik?) erkjender at have solgt til Kel Vikingssön paa Hereid (i Eidsfjord) en Del af Ödejorden store Röten i Kinservik Sogn i Hardanger, hvilken aarlig giver 2 Löber Salt i Landskyld, for en 4 Lods Sölvske og 1 Daler i Skjödningsöre; den ene Löb var gjenlöst fra Brödrene Knut, Anved og Olaf Johanssönner i Ose (i Ulfvik).

Efter Orig. p. Perg. i Bergens Museum (No. 108). Af de 6 Segl vedhænger kun Levning af No. 5.

795. 16 Marts 1567. Hus.

Thet bekennist ieg Siurd Tolleffson paa Huusz met thette mil offne breff, at ieg haffuer met min fri wilge och welberaadt modt selt Keell Wiginson paa Herei ein part i ein odeiord wid naffn store Roten, som er aarlige the løber salt i landskyldt, som ligger paa Nestrandt i Kinseruig sogn i Hardanger for ein sølffskei om fire lodt och ein daler tiill skotings ore, frels och aakerelaust for huerie minum erffuingiom och wnder forschriffnne Keell Wiginsøn och hans erffuinger till euindelig eign, helst fordi at alle tre brødrene i Ose som ere Knudl, Anduedt, och Oluff Johansz sønner wnte mig ein løp salt till løsen (then andre kom Siurdt alene tiill) met saa skell om ieg kunde foruinde thet met forschriffne Siurd Tolleffsøn, och wor Orm i Felckedall, och Oluff Ommundsøn offueruerendis samme tidt och hørde beggis wore ord, och saage wore handebandt ther paa, och paa at thet skall och maa wryggelige holdis osz imellum, tha setter ieg Siurd Tolleffson mil insigle her neden, tilbeder ieg paa baade sider erlige och forstandige mendt Tosten Magnussøn paa Øduen Trond Tolleffsøn paa Legreidt, Knudt Johansson i Ose, Oluff Torfindson paa Tuedt, Magnus Torfindson paa Seedt, met mig at insigle thette mit offne breff, som schriffuit er paa Huusz kere søndag anno 1567.

1567. 823

Fire Kanniker (i Bergen) leie til Superintendenten Dr. Jens Schielderup og hans Hustru og Börn den Kapitlet tilhörende saakaldte Gassegrund pas Stranden strax nedenfor Schelteus's Hus mod en aarlig Afgift af 6\frac{1}{2} Bergergylden, hver Gylden beregnet til 12 Skilling.

Efter Orig. p. Perg. i Bergens Museum (No. 109). Seglet mangler. (Uddrag i N. Nicolaysens Norske Magasin, I S. 480).

796. ___ 19 Novbr. 1567. Bergen.

Wii effterschreffne her Niels Hinricksen, mester Absolon Pedersøn, her Michil Jonsøn her Peder Simenzen, canicker oc capittels forsuaar oc rette forstandere thil domkircken wdj Bergen, kendis oc gere witterligtt med dette wort obne breff, adt wij haffue wplatt oc bygtt hederlig oc høglerd herre doctor Jens Schelderop wor superintende(n)s oc medbroder wdj forne capitel sampt hans kere hustru Susanna oc beggis theris elschelige børn oc aruinge then ene effter then anden, ein aff wore capitels grunder, liggendis paa Stranden strax neden for Scheleteus huus, som effter gammel breue oc register kallis Gasse grund, streckendis sig wdi lengden fraa ouerste hiørnet paa dett nederste yldhuus, huilket er bygt paa halffparten aff then grund som stenkelleren paastod, der bleff affbrott, oc neder j sieen saa langtt som nw louligen byggis ma, som er, ein oc firesinstiue alne, oc wdj bredden, bade wppe oc nedre fiorten alne, saa adt forne gode herre med sin hustru børn oc aruinge skulle giue arlige thil huer S: Michaelis dag oss oc woris effterkommere capittels forstandere, halff siuende Berger gyllen, xij /3 beregnet y huer gyllen. Hende thett oc saa, thett gud forbiude, adt the huus som paa forme grund ere wpbygde, aff wade ild. heller anden sadan thilfallendis skade, wpgin(g)e oc forbrende oc forne gode herre, eller hans aruinge, wilde samme grund fremdelis beholde, thas skulle the der aff ingen grundeleige giffue wdj tre aar 1 intil ad grunden bliver bebygd wdj gen, oc siden giffae ther aff then wonlige forne grundeleige thil gode rede. Thil vdermere widnisbyrd att saa wdi sandhed er som forschreffuit staar lade wij henge wort capitels signete her wnder thette wort obne breff, som er giffuit och schreffuit wdi Bergen den xix Nouembris anno m d lxvij.

Bagpaa: Jndlagdt wdj retten den 6 Juli 1665.

(1) Stykket fra: "Hende thett" og hid er betegnet med Kors, hvilket formentlig viser, at det er denne Bestemmelse, der senere har faaet praktisk Betydning.

Tre Adelsmend og tre Lagmend tildömme Hr. Hans Haloordssön, Sogneprest pas Manger, efter gamle Breve en Jord Heam i Sæbö pas Raden, son Magne Bersas pas Ragne Hvams Vegne gjorde Fordring pas i Henhold til et Mageskifte mellem hendes Forfædre og Hr. Heming Sigmundssön, dengang Sogneprest pas Manger.

Efter Orig. p. Papir í Bergens Museum (No. 110). 6 paatrykte Segl, hvoraf 3 rôde og 3 grönne.

797. 5 Marts 1568. Bergen.

Wij efftherschreffnne Jørgenn Locke tiill Offuergaard, ridder, Riørnn Anndersenn, tiill Stennoltt Christoffer Walckendorff, tiill Gloruppe, Matz Stersenn, laugmand vdj Bergen, John Simensen laugmand paa Affuitzsiide, oc Christoffer Nielsenn, laugmand vdj Staffannger. giere alle wittherligt, att aar effther gudtz byrd, mdlxviij, thennd fempte dag Martij, her paa Bergen raadstue, kom for osz vdj rette, Magnne Berhasz, i fuld befalinng paa Ragnne Quams wegne, oc tilltalde her Hanns Haldwordsenn, sognne prest paa Mannger, om enn jord, som heder Quam, liginndis i Seby sognn paa Radenn, som forne Ragnes foreldre, haffde skifft seg till, mett her Heming Simundsenn, cannick i Bergenn,1 oc sognneprest thend thid, pas forne Manger, vdj enn gaard, som heder Berg, liginndis inndengerdis, mett Mangers prestegaard, oc gaff klage pan, att her Hanns Halduorsenn pan Manger følger nu bode gaardene, Berg oc Quam, tiill prestebolit, Tha motte forme her Hans Halduorsenn, oc berette, att her Jørgenn Henndricksenn, cannick i Bergenn, oc sognne prest paa Mannger, haffde bekomit enn dom vnnder dato 1530: aff salig her Eske Bilde, heffuitzmand paa Berg(e)anhus, oc andre gode mend vdgiffuenn, att forne Quam skulle kome tiill prestebolitt jgenn, effther nogre gamble breffue, som salig biscop Aslack Boltt i Thruindhiem, vdgiffuit haffde, Sameledis effther capittels breff i Berg(e)nn vnnder dato, 1435, huilcke breffue grandgiffueligen offuerlest, war saa forrette affsagd, att her Hans Halduorsenn, oc hans efftherkominndis sognneprester paa Manger, skall nyde bruge oc beholde Quam, vnder prestebolit. tiill euindelig ei(en)dom, Tiill ydermere widnisbiurd, trocke wij wore signeter neden for thette wortt obnne breff, som er giffuit, aar dag, thid oc sted, som foruit staar.

Bagpas: Magne Berrassz. — Quam. 3.

(1) 1422-36, se Dipl. Norv. II No. 669 og V No. 680.

SAG-REGISTER

over de mærkeligste Materier.

(Ved Kr. Bassøe.)

Astod. 299. 302. 378.

Asklade. 308 f.

Aartidehold. 261.

Aastedesag. 846.

Ausade. 799.

Abbeder. 66. 94. 104. 115 f. 129. 143 f. 290. 349. 430. 589. 705 f. 781 ff 771.

Abdedisser. 289, 771.

△biolation, 14 f. 43. 46. 53. 56 f. 59. ff. 71 f. 76 f. 86 f. 94. 132. 159. 189. 206. 208. 224. 280. 285 f. 825 ff. 346 ff. 884. 428 f. 446 f. 456.

Adel. 431—35. 441 ff. 516. 583. 561. 573. 678. 799. 803. 824.

Admiralor, 502, 506 f. 567.

Adversel, kanenisk. 128. 130.

Affald. 136.

Afgifter. 185 f. 145. 148. 186 ff. 877. 421 f. 428. 488. 485. 444. 459. 470 ff. 477 f. 515. 541. 579 f. 596. 653. 658. 661. 670 f. 687. 754. 757. 828.

Afgröde. 299 f.

Afad. 189. 258. 340 f. 346 ff. 358 ff. Afacticise fra Embede. 128. 130. 434 f. 440 f.

Alabastersten. 558.

Alchymister. 563.

Anherfalings-Shrivelsor, se Følgeskrivelser.

Anher. 511. 541. 558. 738, 748. 746.

Anabyninger. 220. 289 f. 366-69. 4881. 883. 893. 428 f. 470 f. 500. 592 f

Apostater fra geistlige Ordener. 13. 15. 25. 54 f. 64 f. 79. 280. 866.

Apotheker. 600.

Appel. 93.

Artilleri. 580 f.

Arv. 97. 100. 155. 168 f. 171 f. 199. 208. 212. 235. 241. 257. 260. 268. 270. 297 f. 306. 323. 339. 404 f. 408. 427. 505 f. 527 f. 531 f. 543—46. 577. 634. 636 f. 641—44. 652. 672—77. 718 f. 797 f. 801. 808. 810. 815. 817. 819 f. Arvesund. 356 f.

Arveöl. 307.

Asks. 385 f.

Astrag. 785.

Baad. 144. 740. 743.

Ban. 7 f. 10. 12—17. 25. 34. 36—89. 49 f. 54—57. 59 ff. 64 f. 72. 76 f. 79 f. 86 f. 94. 97. 99. 102. 107 f. 116 f. 119. 121. 128—34. 139. 154—60. 186. 189. 208 f. 223. 281 f. 286. 324—27. 349. 352. 356—59. 881. 384. 429. 446.

Baroner. 96. 103.

Barselsong. 625 f. 635. 638.

Bedragere, Bedrageri. 563. 589 — 92. 595 f. . 599. 605 ff. 610.

Befastninger. 397 f. 461, 539, 542, 699. 703 f. 710 f.

Begravelee. 22 80. 83 ff. 88. 109. 156 f. 186. 188. 205. 208. 286. 346. 350. 361.

Beleiring, Beleiringsredskaber. 398-401. 413. 474. 700 ff. 705-8.

Bemyndigelee. 507 ff. 574.

Bene Scier, geistlige. 127. 155. 159. 346. 850. 352.

Beregning af Arv. 212.

Bergmester. 528.

Berövelse af Gods og Len. 498 f.

Besigtigeles af Gaarde. 315 f. 797.

Beskyttelsesbreve. 104. 220-24. 381-84. 430. 527. 549. 567 f.

Beslaglæggelse. 396 f. 687. 719 f. 723, 725.

Besætning. 397 f.

Betaling. 107 f. 141 f. 151 f. 160. 168. 213. 217. 226 f. 231-34. 246, 250 f. 254 f. 284. 288. 297 ff. 302. 309. 312. 815. 320 f. 330 f. 340. 344 ff. 353 f. 362 f. 371 f. 375 f. 388-91. 421 ff. 428, 449 f. 459, 547 f. 554, 558, 599,

620 f. 657. 685 788. 751-54. 760. 765 f. 769. 771-74. 784 f. 797-800.

804 f. 808, 816 f. 819 ff.

Bevillinger. 470 f.

Bevis. 259. 845 f. 405. 446. 531. 555, 600. 773 f. 786 f. 799. 803, 812.

Biskopper. 22 f. 65 f. 90. 93. 96 f. 99.

102-7. 110-17. 119 f. 125-35.

137-40. 142-49. 153 f. 160. 186.

220. 231. 234 ff. 241-44. 259. 290 f. 296 f. 307, 316, 348, 369, 371 f. 381,

387 f. 390 f. 401. 404. 416 ff. 424.

428 f. 434, 436 f. 489, 443 f. 446 f.

451. 453. 456. 476 f. 481 f. 485. 492.

494. 532. 537-42, 544. 549. 566. 570.

578 ff. 589 ff. 612. 625. 631 f. 636.

641. 645 f. 652. 659. 662 f. 672-75. 677. 684. 686 f. 691 f. 703 ff. 707 ff. 712 ff.

716. 721. 724—27. 782, 760 ff. 764 f. 803.

Bojert (Skib), 516.

Bomerker. 171. 200. 490. 597. 611. 639.

650 f. 777 f. 788. 805. 810.

Bordhold, 270.

Borgeleie. 438. 549.

Borgen (Forlöfte). 174. 226 f. 236. 309 f. 340. 490. 540. 616. 638. 774.

Borgermestere, 137, 311, 372, 385 f. 455 ff. 500--4, 506 f. 544 f. 705, 799, 803. 807, 812,

Brand. 567, 569, 681 f. 731 f. 743, 793, 813 f.

Brandskatning. 512. 705 f. 714. 722. 729.

Brevvexling. 140 f. 143 f. 395, 410 f. 416. 460 f. 470 f. 474. 479. 481-87. 489.

496 f. 515—21. 526. 528—32. 534 f.

537-46. 553-65. 570-74. 577 ff.

584—88. 592—601. 603 ff. 609—22.

625 f. 628-38. 644 ff. 651 f. 654 ff. 657-72. 674 f. 677 f. 680-84. 691 ff.

696 ff. 710-20. 722. 724 f. 731 f.

778 ff. 788. Bryllupshold. 299.

Bröd. 304. 665. 744.

Bukke til Hagebösser. 460.

Buller, pavelige. 243 f.

Byfogeder. 662.

Bygninger. 33, 62 ff. 259, 539, 542, 567,

569. 648. 650. 682. 702, 741 f. 792 f. 819 f.

Bygsel. 299. 458.

Bytte. 509. 511 f. 514. 719 f. 722 f. 727. 729.

Bakke. 219. 267.

Bænkegave. 122.

Böder. 155, 168, 173, 175, 184 ff. 189.

191, 210, 259, 276, 312, 330 f. 342, 371 f. 405. 407 f. 411 f. 443 f. 454.

703. 734 f. 765. 789. 809.

Böger. 142.

Bönder. 186, 188, 190, 412, 557 f. 639 f. Bönnehold. 261.

Bösse (Skyts). 416. 460. 511. 541. 607. 742 f. 747. 771. 776. 784.

Chorsbrödre, se Kanniker.

Christenretten. 119. 187. 537. 789.

Commissionairer, 80 K.

Concilium i Constants. 220—24. 279. 382.
 i Paris. 352. — i Vienne. 156.
 205 f. 285. 341. 384. (jfr. Provincial-Concilium).

Constitution, pavelig. 84. 89 f. 117. 205 f. 208 f. 279. 283. 285. 287. 341. 366. 383 f. 446.

Daab. 56, 72, 87, 156 f. 205.

Dateringer, sjeldnere. 180. 308. 421. 460. 462.

Degn (Dekan). 537—40. 578—82. 616. 623.

Deleagang. 123. 151. 328 f. 788.

Delesten. 789.

Delinkventer, 83.

Dispensationer. 56 f. 76 f. 100. 132. 159 f. 280. 286. 348.

Doktorer. 490 f. 528 f. 531 f. 543 ff. 550. 558. 559—64. 587. 589—92. 617. 636. 644. 697. 794. 828.

Dokumenter. 431 ff. 528 f. 674.

Domme. 59. 93. 116. 130. 159. 166 f. 175. 202. 215. 231. 237. 259. 290 f. 299. 312 f. 330 f. 342. 345 f. 362 f. 389 f. 404. 407. 417 ff. 440. 467 f. 502.

641-44. 672-76. 684. 703. 786 f. 799. 803 f. 807 ff. 812. 821. 824.

Domabreve. 110. 315 f. 673. 675 f.

Dometol. 490 f.

Dovenskab, Tiggerordenernes. 47.

Drab. 168. 184 ff. 191. 252. 265. 278. 362. 405. 408. 443 f. 455. 496. 584. 703. 734 f. 809.

Drik. 133 f. 454 f. 606.

Drikkekar. 550-53.

Drotsete. 119 ff. 258.

Dödefald. 292 f. 364. 374 f. 428 f. 436 f. 446 f. 527. 531. 544. 587. 641. 680 f. 797. 819 f.

Ed. 93. 95 f. 104 f. 108. 113. 115. 123. 150. 158. 164. 166. 170. 176. 181. 194. 203. 214 f. 219. 249. 259. 262 ff. 274. 283. 293 ff. 299 f. 304. 322. 342 f. 372 ff. 407. 429. 434. 437. 440 ff. 445. 472. 492. 494. 537. 568. 593. 623 f. 666. 808.

Eftermaal. 442.

Egetömmer. 523.

Embedsmænd. 158 f. 440. 478 f.

Erkedegn. 67. 103-6. 674 ff. 704.

Erkeprest. 390 f.

Erkjendelse af modtagne Breve. 146 f. 149. 474 f. 483. 489.

Erstatning. 490 f. 506 f. 517. 536. 567 ff. 733—49. 754—58. 806.

Bepinger. 712. 731.

Examon, geistliges. 7. 40. 43. 46. 52. 76. 156. 280 f.

Exekutorer. 600. 644.

Exemption. 92. 290. 352. 368 f.

Exkommunikation, se Ban.

Factor. 599.

Fadebur, Kongens. 438.

Falkeleie. 746. 752. 757 ff. 778.

Falkonst. 536.

Falsk Mynt. 563.

Falske Diplomer. 123. 150 f. 177. 195 f. Fangenskab. 482. 514-17. 603. 664. 714. 743.

Fanger. 485 f. 609. 705 f. 712. 716 f.

Faste. 114 f. 186. 190.

Fehirde. 120 f. 152. 166.

Foide. 444. 499 f. 522. 733. 735. 737. 775.

Feidebrev. 499 f.

Footdage. 1 f. 26. 59 f. 205. 834 f. 359 f. Finneskat. 785.

Fiskeri, Fiskevande. 219. 257. 266. 274. 315. 855. 425 f. 484. 489. 443 f. 496. 626. 781 f. 788.

Nickeplades, 261, 814.

Fisherwer, 552, 626, 684 ff. 658 f. 661, 688 f. 728, 784-40, 751-54, 769, 771, 778, 775-78, 784 f.

Flugt. 555. 589 ff. 608. 622 ff.

Podermarek. 549. 566 f. 647.

Fogodor. 151. 287. 276. 862. 872. 401. 412 f. 428. 484 f. 438—44. 455. 457. 478 f. 490. 496. 622 f. 638 f. 644. 652. 656 f. 661. 667 f. 688. 697. 701. 785. 787. 741. 748 f. 768. 775 f. 798. 808.

Forendringer i Breve. 668.

Forbrydeleer. 158 f. 139, 158 ff. 429, 442, 531.

Forbud. 42. 241. 437 ff. 443. 544 f. 554. 575. 727 f. 809.

Forbund, 727, 762 f.

Fordön. 581. 726. 761. 768 f. 809.

Forfölgelse, 578.

Forkandlinger. 148, 407, 435, 487 f. 519 f. 536 f. 567 ff. 580 ff. 613 ff. 654 f. 660. 688, 718, 721, 762 f.

Forhold, geistlige. 108—12. 116—19. 125—85. 187—40. 143—49. 154—60. Forhör. 112 f. 609.

Forkastelee af Leuressetninger. 34 ff. 204—9. 284—87. 289. 356 ff.

Forkladning. 618. 615. 695.

Forlening, se Len.

Forlig. 148 f. 180. 199. 204. 235. 257. 389. 381. 454. 479 ff. 505 f. 529. 563. 587. 596. 621 f. 631. 645—48. 665 f. 688 f. 745 f. 748—51. 754—59. 781 f. 786. 810.

Forlöfte, se Borgen.

Forpagining. 377.

Forraderi, Forrædere. 292. 590. 688. 695.

Fortolkning af Pavebreve. 317 f.

Fosse. 272. 321 f. 390 f.

Fravorelse, Presters, fra sit Sogn. 154. 156. Fredkjöb, se Thegn.

Frediöse, Fredlöshed. 443 f. 596. 608.

Frodulutning. 97—102. 140 f. 292. 612. Frifindelee. 292 f.

Friller, Presters. 89. 127—30. 154 f. 157. 587.

Fritagelser, 218 f. 241-44. 470 f.

Fuldmagt. 131. 152. 160. 215. 255 f. 319. 404 f. 432, 436 f. 448. 477 f. 490 f. 499. 507 f. 535. 545. 564 f. 580 ff. 614. 652. 672. 675. 728. 763.

Fuldmagtige. 98. 145-49. 154 f. 431 f. 445. 486 f. 498. 543. 614 f. 637. 643. 672. 674 f. 699 f. 725. 760. 793. 812. Pangeling. 54 f. 65. 79. 107 f. 114. 428 f. 446 f. 529. 609 f. 627. 719. 731 f.

Fastegave. 122.

Fastninger. 397-400. 412 f. 461. 533. 539, 542, 699 f. 703 f. 708.

Favoi, Ret til. 215.

Podomidlor. 476. 552. 626. 678. 781. 786 f. 789 f. 744. 771 f.

Fölgeskrivelser (Anbefalings - Skrivelser). 115 f. 187 ff. 142 f. 461, 485, 519. 540, 576, 684 f.

Gaardefogeder. 713. 767.

Gaarderet. 542.

Gade. Ret til. 215.

Gavebrev. 230 f. 311.

Gaver. 42, 122, 155, 194 f. 212, 227, 230, 239—42, 261, 270, 290—93, 297 f. 300, 307, 331 f. 338, 344, 346, 349, 406 f. 417 ff. 488, 456, 542, 600, 665, 677 f. 771, 781 f. 803, 807 f. 812.

Gemak, kongeligt. 493 f.

Gesandter, Sendebud. 97. 125 f. 173 f. 292. 398. 434. 436. 479 f. 484 f. 494 f. 557 f. 594. 603 f. 614. 453 ff. 659.

661. 692. 694. 697—700. 703 f. 762 f. 765.

Gilder, 353 f.

Gjengjerd, 400, 537 f. 549 f. 595, 658. 661.

Gjonindestieles i Embede. 135 f. Gjonkjöb. 657.

Gjenlöening. 819. 345. 890. 461 f. 806 f. 811. 822.

Gjerd. 474 f.

Gjæld. 316. 342. 389. 423. 440. 521. 554. 600. 603 f. 634. 725. 751—54. 767. 769—78. 777. 783 ff. 819 f.

Gjæstebud. 456.

Gjæsteri. 438.

Graveted, 109. 225 f.

Graeminde. 553. 557 f.

Grid. 410 f.

Grundleie. 418 f. 823.

Grandsetvist. 123. 150 f. 231. 264. 425 f. 502.

Gudstjoneste, Be Messe.

Guld. 246 f. 265. 284. 292 f. 298. 306. 312. 316. 330 f. 333 f. 378. 404. 419 f. 423. 452 f. 463 f. 518. 535. 540. 547 f. 556 f. 620 f. 623. 636. 641—44. 657. 674. 685. 719. 746. 757. 784. 786.

Guldsmede. 455. 716. 800.

Haandfastning (Reces). 431 -45. 492-95. 762 f.

Hagebösser. 460. 536. 552. 596. 783. 742. 747. 778. 776.

Handel. 99. 102. 433. 435, 442. 688. 720. Harnisk, 512. 572. 578.

Havn (Græsgang). 198, 215, 229, 232, 294, 814.

Hedninger, 18.

Holgonor. 1. 5. 26 ff. 59 f. 67. 258. 317 f. 834 f. 348, 359 f. 604.

Helligdage, se Festdage.

Herberger, 454, 554, 606 f.

Heredefogeder. 440.

Heredsskrivere. 440.

Herold. 198. 529. 540, 600.

Horrodage. 436-45. 536. 610. 625. 644 ff. 659. 674 f. 681 ff. 686. 691, 784.

Hosto. 193. 330. 333 f. 371 f. 378 f. 390. 449 f. 452 f. 460. 468 ff. 484 ff. 538. 554. 556 f. 664. 789. 741, 810.

Hestelöb. 434.

Hovd. 215. 814.

Hjemmegifte. 168 f. 288. (jfr. Medgift.)

Hjemmel. 786.

Hjemmonfölge. 469.

Hofmand. 561. 711 f.

Hofsinds. 415.

Holk (Skib). 516. 541. 586.

Honorairoapellaner. 220, 223,

Hospitaler. 104. 271. 274.

Huder. 744.

Hugstret. 198. 294.

Humle. 738. 754. 767.

Hunde. 373.

Hungerenöd. 681. 683.

Hoerving. 574 f. 584—87. 592 f. 612—15.

617 ff. 629 f.

Hylding. 401 f. 474—79. 709. 715. 719. 726 f. 761. 768 f.

120 11 101. 100 1.

Hyrdebree. 186—90. Hövedemend (Lensmænd). 292. 313 f.

368. 370 f. 381. 390. 395-99. 401 f. 405 f. 410 f. 414-18. 485. 439 ff. 459.

461. 577 f. 499. 522 f. 525. 558 f. 556 ff.

567. 576. 589 f. 592 f. 601. 612.

614. 618. 634. 637 f. 641. 647 f. 650.

652 ff. 663 f. 668 f. 672. 675 f. 679 ff.

684. 686 f. 692-95, 698 ff. 703-706.

708. 712. 714—18. 720 f. 723. 727 ff.

731 f. 748, 758, 760, 769, 785, 792,

799, 803, 807, 812,

Ildhuse, 828.

Immunitet. 84. 90. 92. 160. 352. 368 f.

Indfald, fiendtligt. 396 f. 460. 540 f. 605. 607 ff. 654 f.
Indföderet. 431 ff. 435. 441.
Indgang i Kirken. 109. 156.
Indhöstning. 639.
Indkaldelese-Breve. 146-49.
Indkrævning af Penge og Skatter. 107. 145. 400. 477. 513. 549. 595.
Indlöening. 276. 297 f. 423 f. 431. 433. 435. 444. 799. 816 f.
Indtagter, geistlige. 159. 271-75. 589 f. 616. 792 f.
Indulgenteer. 9 f. 12. 26. 51. 60. 68-71. 75. 78-82. 89. 91. 154. 158. 186. 189 f. 290. 334 f. 340 f. 347 f. 352. 359 ff.

368 f.

Indoisles. 68. 134 f. 145. 454.

Inkvisitorer. 346. 350 f.

Instruction. 484 f. 509 – 12. 565 f. 580 ff.
601. 659 f. 730.

Interdikt. 8, 14 f. 25, 37, 39, 50, 59 f. 65, 71 f. 76 f. 79 f. 109, 132, 352.

Inventarium. 567, 569, 625, 648, 650, 700, 702.

Jagt. 439.

Jagt (Skib). 370. 524. 533. 541. 604. 651. 659. 667. 686. 688. 700. 702. 710 f. 722. 724. 735. 737. 743.

Jern. 184 f. 542 f. 741.

Jernkugler. 645 f. 669.

Jurisdiktion, geistlig. 70 f. 91 f. 99. 102. 111 f. 156. 158. 352. 383. 437. 537.

Kalk. 735. Kalkhuse. 455.

Kanniker. 159. 367. — i Bergen. 97. 110 f. 134 f. 146. 148 f. 160. 225. 238. 302. 316. 537. 579 f. 703 f. 823 f. — i Hammer. 93. 160. 181. 212. 254. — i Lübeck. 120. — i Nidaros. 160. 581. 723. 779. — i Odense. 243 f. — p.

231. 271. 298. 311. 315. 454. 458. 781. 790.—i Stavanger. 160. 250 f. 267. 377. Kanonisation. 1 f. 360.

Kantslers. 120 ff. 185. 435. 439. 442. 482. 529. 554. 558 f. 595. 606. 608 ff. 622 ff. 654. 656. 689. 799. 803. 807. 809.

Kapellan. 454. 513. 709. 736 f. 771.

Kapellar, kongelige. 447. 537. 539.

Kapers. 502 ff. 506—12. 524. 564 f. 571 f. 689 f.

Kardinaler. 35. 94. 487 f.

Keiser, den tydske. 487 f. 571 ff. 680. 726. 761.

Kirksklokker. 792 f.

Orknö. 107 f. — i Oslo. 154. 160. 186.

Kirkeregistre (Jordeböger). 259.

Kirkestraffe, Kirketugt. 13 f. 22. 24. 43.

47. 49. 53. 60 f. 65. 72. 83. 86 ff. 95.

114 f. 129. 159. 205 f. 221 f. 224. 280.

285. 348—51. 428 f. 446 f.

Kirketyveri. 154. 158.

Kirkeved (Tömmer). 792 f. Kirkeværger. 188, 454. Kirsebær, 678.

Kistor. 550 f. 552, 741. Kjedol. 293 f. 354, 462, 734, 736, 747. 793, 797, 816.

Kjætteri. 34 ff. 112—15. 158. 204—9. 284—87. 289. 356 ff. 389. 709 f. (jfr. Forkastelse).

Kjöb, se Salg.

Kjöbmand. 102. 316. 434. 442. 514. 517. 521. 528 ff. 540 f. 455 f. 561. 564. 574 f. 584 f. 600. 613. 615. 617. 619. 627. 634. 657 f. 688. 720. 737. Kjöbstoone. 771. 820.

Kjögemestere. 454 f. 668. 691. 737. Klager. 268. 408. 418. 453—58. 475. 497. 502 f. 506 f. 518. 526. 582. 554. 566. 618 f. 627. 639 f. 653. 670 f.

Kjöbstæder. 431. 433. 435. 441. 477. 686.

566. 618 f. 627. 639 f. 653. 670

718 f.

Klenodier. 512. 636. 648 f. 781. Klerk, Kongens. 117 f.

Klippinger. 476.

Klokkeringning. 8. 134. 160.

Klostre. 47. 77. 79. 94. 104. 115—18. 137 f. 142 f. 146. 158. 167. 220. 230. 243. 324—27. 337. 347. 430. 433. 438 f. 492. 494. 582. 623. 640. 644 f. 669 f. 681 ff. 705 f. 731 ff. 771. 800. 803.

Klade. 161. 164. 168. 172. 272. 354. 374. 378. 413. 454. 498 f. 512. 547 f. 600. 626. 735. 737—44. 746. 800 ff. 808. 816.

Kladedragt. 154. 156. 293 f. 350. 372. 374. 550—53. 573. 600. 735. 740 f. 816. Kobber. 340. 405. 552 f. 563. 745. 773. 776. 784. 817.

Kok. 515.

Kommissionerer, 684.

Kommissærer. 674.

Kongebreve. 368. 370. 396—400. 404 f. 408. 414 f. 476—79. 481. 498 f. 498 f. 505. 525 ff. 530—33. 536. 543 ff. 549. 560. 566. 578 f. 582 f. 588. 590 ff. 602. 608 ff. 616. 637. 642. 646—50. 653 f. 663 f. 670 ff. 674. 676 f. 679. 681 f. 686 f. 689. 694 f. 698. 720 f. 727—31. 798 f. 809.

Kongovaig. 292. 431 ff. 436-45. 474 f. 492-95. 726 f. 761 f.

Kopier. 418 f. 431 f. 496. 507. 509. 529. 541. 544. 560. 563. 579. 591. 614. 649. 655. 657. 673—77. 691. 695. 702. 779. 793 f.

Korn. 131. 164. 180. 739. 742. 744. 792 f. 808. 816.

Kosthold, 734.

Kove. 538.

Krav i Anledning af Bestyrelse. 249. Kraveler. 514. 516. 571 f. 649. 697. 711. Kreier. 385 f. 711. Krig. 218 f. 896—401. 418 ff. 440. 460. 462 f. 507—13. 530 f. 536. 571. 574 f. 585. 587. 594. 601. 654 f. 662 ff. 670. 679 f. 692—94. 699—702. 705—8. 710—14. 716 ff. 721 f. 724. 728. 748. 755. 764 f.

Krigeretten. 512.

Kroer. 538.

Kroning. 276.

Krudt. 460. 511. 552. 563. 572. 585. 607. 648 f. 698. 704. 717 f. 742. 784. Kvernebak. 345 f.

Kvernefos. 245.

Kvornstöd. 219. 272. 301 ff. 305. 309 f. 345. 409.

Kvitteringer. 168. 172. 190. 214. 238. 296 f. 316. 332. 362. 371 f. 451. 528. 556. 584 f. 587. 601. 649. 653. 688. 739 f. 745 f. 758. 766—69. 772 f. 775 ff. 783—86. 797. 810 ff. 816. Köjer. 522.

Laan. 190. 416. 497. 554. 557. 562. 748. 746. 771.

Lags. 345.

Lagmandedomme, se Domme.

Lagmand. 119 ff. 123. 187. 166 f. 178 f. 202. 215. 237. 258. 298 ff. 311. 818. 345 f. 375. 381. 404. 407 f. 417 f. 467. 478. 502. 505. 532. 538. 544 f. 578 f. 622 ff. 644. 648 f. 672. 674 ff. 716. 786 f. 789. 799. 803. 805. 807. 812. 820. 824.

Lagværge. 527.

Landgilde. 438. 570. 577. 644. 687.

Landnam. 202.

Landskjælp. 568. 712 f.

Landsknegte. 508 ff. 515 f. 528. 580. 553. 557 ff. 572. 574. 584 f. 587. 592 ff. 612—15. 618 f. 629 f. 694. 705 ff. 711. 713. 717 f.

Landskyld. 133, 136, 262-65, 299 f. 302.

314 f. 321 f. 375. 396. 458. 468 f. 476. 525. 581. 596. 730. 748. 745. 747. 768. 771 f. 776. 782 f. 792 f. 795. 799. 815. 818 f. 822.

Landsvistbrev. 185. 809.

Landvörd. 785. 789.

Laz. 472. 496 f. 781. 786. 742. 744, 805.

Laze fekeri. 496 f. 584 ff. 688 f.

Leding. 196. 218 f. 658. 662. 665. 667 f. 742. 768. 778. 780.

Legter. 669.

Loids. 95. 487. 496. 500—4. 514. 517. 525. 606 f. 636. 691. 702.

Loie. 136. 175—78. 262—65. 272. 472. 746. 752. 757. 759. 770. 797. 828.

Leilandinger. 187. 267. 813.

Leir. 655. 710 f.

Lemiasteles. 407.

Lon. 97. 870. 400. 418. 421 f. 428. 481 ff. 485. 487 f. 440 f. 448 f. 447. 459. 474. 477 f. 481. 498 f. 505. 515. 518. 530 f. 536 ff. 541. 566—70. 578 f. 582. 595 f. 609. 611. 625. 628 f. 632—85. 644 f. 648 f. 653. 656 ff. 660 f. 670 f. 680 f. 683. 689. 696. 699 ff. 718 ff. 743. 754. 767 ff. 775 f.

Lonemand (Bondelensmænd). 180. 193 f.
249. 292 f. 312. 328 f. 345. 403. 425.
465. 472. 689. 696. 801. 818 f. 816—19.

Lodarvard. 202.

Lovbydelse. 808.

Love. 408. 484 f. 438 ff. 443 f. 494 f. 582. 544. 584. 627. 687. 689. 642 f. 657. 687. 709 f. 784.

Lovfæstelse. 255 f. 267. 449.

Lydbiskopper (Suffraganer). 145.148.154. Lyening. 247.

Lagfolk. 155-58. 316.

Larcoatninger. 34 ff. 204-9. 284-87. 289. 856 f.

Löfter. 258. 297. 314. 898 f. 432 f. 436 f. 444. 468 f. 476 f. 482. 489. 497. 517.

522 f. 580. 560. 562 f. 567 ff. 580 f. 583. 593. 595. 617. 635. 669. 670 f. 684 f. 698 ff. 703 f. 709 f. 712 f. 716 f. 726 f. 781 f. 760. 765. 774. 778 f. 800.

Lög. 552.

Lön. 477 f. 568. 724.

Lösagtighed. 112 ff. 158 f. 276. 296 f. 871 f. 458, 456.

Lövers. 293. 304. 344. 354. 532. 543 ff. 550—53. 687. 641. 643 f. 784 f. 736—42. 744. 746 f. 783 f. 808. 816.

Mageskifts. 124. 152. 160 f. 171. 176. 225 ff. 277. 290 f. 296. 305. 319. 356. 377 f. 388. 442. 452. 467. 488 f. 534 f. 780 f. 790. 803. 824. Majestatsforbrydeles. 529.

Malor. 138.

Malm. 773. 776.

Melt. 161. 258. 476. 625. 736. 738. 740.

Markeskjel. 442 f.

Medgift. 97. 100. 442.

Mel. 476. 736. 739. 742. 744. 767. 792 f. Memorial. 770.

memorial. 770.

Messe. 8. 14. 25. 50. 59. 71. 80. 109. 156. 840 f. 456.

Messebog. 741.

Messchagel. 741.

Messing. 773. 776.

Metropolitaner. 145.

Metropolitansade. 125 f.

Mirakler. 1 f. 5. 26 f. 359.

Mishandling. 252. 872 ff. 458 ff. 457. 557. 559.

Missiver. 579.

Mjöd. 788 f. 754. 767.

Mord. 372 ff. 664.

Morgengave. 97. 297 f. 310 f. 490 f. Munumeskants. 499.

Munks. 137 f. 140. 158. 243. 349. 430. 587. 582. 731 f.

Mynt. 97. 100. 107 f. 121. 123 f. 156. 160 f. 167. 175. 190 f. 197. 201 f. 213. 217. 229. 231 f. 246 f. 265. 276. 284, 292 f. 297 ff. 303 f. 306, 309. 312. 316. 320 f. 330 f. 333 f. 345 f. 362 f. 378. 388 f. 404. 407. 418 ff. 421. 423. 428. 431. 433. 442 ff. 449f. 452f. 459, 463 f. 468, 470 f. 476, 496 f. 513. 516. 523. 538. 541. 547 f. 550-54. 556 ff. 564 f. 579. 581. 587. 594. 599 ff. 603 f. 613 ff. 617 f. 620. 623. 657. 667. 669 f. 685. 689. 693. 705 f. 729. 733-45. 753. 757 f. 660. 765 f. 769. 772. 774. 777 f. 783-86. 805. 811. 816 f. 819 f. 822 f.

Myntmestere. 622. 751.

Mytteri. 512.

Mærker, hemmelige. 555. 563.

Möder. 95. 173 f. 412. 474 f. 487 f. 493. 531 f. 588. 609 f. 654 f. 674 f. 686. 762 f.

Mödrenegods. 97 ff. 101.

Nadveren. 157.

Nedlæggelse af Kirker. 792 f.

Noutralitet. 724.

Nonneklostre. 43, 46, 154, 157, 185, 289 f.

Nonner. 289, 349, 800,

Nordfarere. 683. 711.

Nordfarerskib. 723. 733. 735.

Notarier. 341. 361. 394.

IX.

Notarialgienparter. 358-61.

Novicer. 94.

Nyheder. 515 - 18, 559. 561, 571, 573 f. 584-87, 592, 594, 654 ff. 713 ff. Nogel. 629.

Observants, den strenge. 220 ff. Odel, Odelslösning. 137. 195. 237. 255. 803. 310 f. 319. 342. 364. 375. 378. 388. 392. 417 ff. 452. 462 f. 467 f. 472. 501. 534 f. 547 ff. 637. 669 f. 694. Pantesetteles. 202. 297 f. 315. 342. 353 f.

745. 752. 758 f. 766. 786. 796. 799. 802 f. 807 f. 812-19. 821.

Offer. 212. 537 f.

Officialer. 259. 315.

Oldenskov. 439.

Oldensvin. 439.

Oldermænd. 723.

Olie, 552.

Ombud. 240 f. 302.

Ombudemænd. 196, 202 f. 260, 302, 316. 534. 596. 609 ff. 624. 628 f. 640. 650. 662 675. 743. 754. 788. — Biskoppers. 151. — geistlige. 138 f. 238. 387. 793. kongelige. 138 f. 150 f. 180 268. 494.

Opgivelse af Ret. 266.

Oprör, Uroligheder. 258. 571. 589-92. 624. 698.

Opsigelse. 492-95. 726. 761. 763 f.

Opsyn ved Sökysten. 518 f.

Ordensdragt. 11. 54. 346. 350.

Ordenslöfter, 5, 9, 17, 76.

Ordensregler. 43-46. 317 f.

Ordsprog. 618.

Orlog, se Krig.

Orskurd, Lagmænds. 119. 391. 789. 799.

Osmond (Myrjern). 553.

Oat. 740, 744.

Overenskomst. 58. 124. 155. 158. 163 f.

196, 203, 224, 235 f. 296 f. 307, 321,

328 f. 410. 525 f. 529. 534. 537. 540.

577. 581. 632. 698. 705 f. 725. 736.

748 f. 754 ff. 801. 805 f.

Overfald. 557 ff. 605. 608. 642.

Overgave. 330. 468 ff. 685. 797. 810.

Overgivelse. 477 f.

Overrumpling. 516.

Oversætteles af det gamle Testamente. 553. 556.

Pantebreve. 432. 434.

411 f. 417 ff. 427. 440. 442. 444. 450. 468. 498. 577. 584 f. 600. 799. 820. Pas, se Fölgeskrivelse.

Patronateret. 435. 438.

Polover k. 550 ff. 735 ff. 739, 744, 747, 767.

Penge, se Mynt.

Pension. 528. 601.

Peteroponge. 107 f. 145. 148. 189 f. Pilgrimeroiser. 114 f. 540.

Plyndring. 575. 686. 705 f. 712. 722. 727. 781 f.

Portio canonica. 42. 51 f. 81. 85. 88-91. 241 f.

Postulation. 238.

Prestegaarde. 133.

Priorer. 243. 349. 669 f.

Privilegier. 20—23. 51. 54. 58. 68 -71. 74. 76. 82. 84. 89. 91. 93. 118. 174. 208. 220—24. 241 f. 279. 286. 289 f. 346—53. 358—61. 368 f. 393 f. 431—34. 437—45. 522 f. 653. 656. 681. 683. 688. 762 f.

Processioner. 83 f. 88.

Projecter. 562 f.

Proviant. 397 ff. 625. 648 f. 686. 698. 717 f. 730 f.

Provincial-Concilium, 121, 135, 145-50, 154. Provitor, 166 f. 231 250 f. 267, 290 f. 311, 371, 387, 390 f. 395, 417 f. 421.

447 f. 453-57. 518. 564. 705. 781.

789 f. 797 ff. 804. 813 f.

Prodikeret. 40. 43. 47. 49. 53. 56. 60 f.
76. 83 f. 90. 205.

Prasentation, geistliges. 52. 111 f.

Pröveaar. 12. 17. 25.

Publication af Breve. 242 ff. 356. 358.

381. 383. 393 ff.

Pölser. 556.

Pönitents, se Kirkestraffe.

Raadmond. 137. 196. 294 f. 300. 311. 372. 381. 385 f. 417 ff. 433. 456. 458.

467 f. 473. 502 ff. 506. 622. 624. 627. 662. 667. 705. 716. 781. 799 f. 808. 812. 820.

Raadsmand. 142.

Raaskjær. 513. 611. 667. 689. 734 f. 737 ff. 741. 744 f. 747. 769. 774. 784 f.

Reces, se Haandfæstning.

Registre. 271. 274. 431 f. 476 534. 550—53. 611. 642 f. 662. 689. 733—47. 770 f. 780. 823.

Regjering. 492-95. 709 f. 763.

Regnskaber. 249. 254. 259. 332. 388 f. 395. 421 f. 440. 443. 451. 478. 513. 554. 556. 594 f. 599. 634. 636. 649. 688 f. 701 f. 734 f. 737. 739. 743. 747. 751. 766 f. 770. 777. 797 f.

Reiser (Reiseomkostninger). 134 f. 140. 220. 222. 405. 412. 416. 443. 457. 471. 484 ff. 493 f. 496. 526. 534. 538. 554. 556. 564 f. 578. 583. 588. 599 f. 605. 608 ff. 617 f. 620. 623. 629. 631. 633 ff. 651. 670 f. 677 f. 691 ff. 696. 702. 710 f. 713. 730. 733. 742.

Renselse af Kirker. 56.

Rentemester. 765.

Renter (Afgift). 418 f. 447. 534. 541. 579. 624. 634. 678. 682. 732. 742 f. 745. 752. 759. 771. 780. 795. 820.

Restancer. 212. 581. 658. 661. 700 f.
Restitution. 482. 487 f. 490 f. 507. 517.
528. 530. 559 ff. 571 f. 584 f. 592.
598 f. 603.

Retterböder. 540. 542.

Rettergang. 99, 101 f. 249, 319, 342, 345 f. 390, 417 ff. 432 f. 439, 443, 448 f. 467 f. 473, 490 f. 502, 531 f. 564 f. 634, 636, 641—44, 669, 702, 786 ff. 799, 803 f. 807 f. 812, 824.

Riddere. 103. 190. 275 f. 292. 295. 298. 300. 311. 313 f. 389. 396—402. 404. 406. 408. 412 f. 415 f. 421. 428. 436—39. 441—45. 448 f. 459 ff. 474. 477 f.

480 ff. 492 ff. 497 ff. 505. 525 ff. 581. 536 f. 565 ff. 578 f. 581. 588. 605. 609. 632. 634. 636 ff. 641 f. 646. 648. 652. 657 ff. 663. 667 ff. 672 ff. 677. 681 f. 687. 699 f. 712. 714 f. 717 f. 721. 727 f. 730. 745 f. 748. 750 f. 753. 755. 757 f. 760. 762 ff. 768. 784. 824. Rideivi. 743.

Rigshofmestre. 545. 642. 657. 755 757. 768. 773. 775 f.

Rigemersk, 536, 727.

Rigeraad, det Danske. 219. 434—45. 474. 476—79. 487. 505. 536. 540. 546 f. 588. 590 f. 595. 631—34. 637. 641 ff. 649. 659 f. 671. 673 f. 677. 682. 684. 688. 691. 721. 724. 726 ff. 760—65. — det Norske. 122. 407 f. 431—45. 474. 492—95. 498 ff. 505. 533 ff. 539 ff. 543. 546. 567—70. 579. 590 f. 602. 608 ff. 632. 637. 641 ff. 646—49. 655. 659 f. 663. 673 f. 681. 683 f. 692. 709. 724. 726. 748 ff. 754. 756. 758 f. 761—64. 779 f. — det Svenske. 398. 400. 436 f. 445. 531. 589 f.

Rov. 475.

Rygter. 104. 449. 578 f. 584—87. 592. 595 f. 606. 612. 615. 670 f. 692 f. 710 f. 719.

Römning. 461. 724.

Safran. 739.

Sagbord. 669.

Sagöre, Sagefald. 362. 405. 421 f. 444. 568. 687, 735, 742, 768.

Sa kramenter. 57. 71 f. 86 f. 105. 156 f. 186. 206.

Salg. 123 ff. 134 f. 141 f. 150 ff. 160—63. 165—72. 177—83. 192. 194. 197—202. 211. 213—18. 224 f. 228 f. 231—40. 245—48. 250 f. 255 ff. 260 f. 263—66. 269 f. 275 ff. 284. 288. 294—98. 301 ff. 306—10. 312 f. 317. 319—23.

329—34. 336 f. 340. 344 ff. 353—55. 362 ff. 369—71. 374 ff. 379 f. 385—92. 396. 399. 402 ff. 406. 409 ff. 414. 417. 419—27. 442. 448—53. 458—70. 473. 476. 480. 501. 505 f. 514 f. 521. 524. 534 f. 539. 541. 547 f. 557. 620 f. 669 f. 678 f. 685. 693 f. 702. 733 f. 743. 766. 768. 783. 787. 791. 794—98. 800. 803—13. 816 f. 819—22.

Salpeter. 553.

Salt. 740, 742, 744, 818 f. 822.

Sameie. 294. 308. 788.

Sandemand. 442.

Secretairer, kongelige. 580, 655.

Segl (Sigiller). 171. 211. 226. 231. 233. 346. 355. 441. 449. 474. 476. 509. 515. 518-21. 526 f. 533. 539. 546 f. 564 f. 567. 570 f. 576. 584. 586. 589 f. 592. 598. 603. 617. 647. 656. 710. 713. 715f. 723 f. 748. 761. 766 f. 769. 773 ff. 778. 784. 824. Sendebud, se Gesandter.

Sennep. 626.

Sikkerhedsbrev. 503 f. 506 f.

Silkesparlagen, 493 f.

Simoni. 94.

Sjælegaver. 195 f. 240 f. 266. 270.

Skade (Saar). 133 f. 252. 330 f. 842. 557. 559.

Skatter. 187. 189. 238. 400. 431—35. 441. 474 f. 477. 492. 494. 513. 515. 541. 609. 611. 735. 746.

Skibbrud. 102. 550. 733. 737.

Skibe, Skibebygning. 247, 370, 385 f. 405. 416, 449, 479, 486 f. 496 f. 502 ff. 506. 508, 510—16, 521—24, 528 f. 538, 540 f. 549 f. 554, 560 f. 563 ff. 571 f. 574 f. 578, 583, 586, 594, 603 624 ff. 633 f. 638, 648 f. 658, 661, 679, 686, 688, 696 ff. 700, 702, 710 f. 716 f. 722 ff. 733 ff. 643.

Skibsfolk. 385 f. 522. 528 f. 540 f. 549. 686. 697 f.

Sorenskrivere. 345, 815.

Speidere. 711 f.

Skifte. 195 235. 252 f. 264. 268 f. 273. 293 f. 339, 343, 375, 409, 467, 625 f. 645 f. 682, 801 f. 805 f. 812 f. 815-18. 821 f. Skind, 551 f. 736 f. 739. 744. 767. 797. Skippere. 385 f. 486 506. 524. 533. 549. 553 f. 563. 571 f. 585 f. 612. 624. Skjödningsöre. 817. 822. 8ko, Stövler. 551 f. 556. Skolegang. 625 f. Skomagere. 716. Skov. 272. 434. 439. 805 f. Skovgang. 365. 502. Skriftemaal. 47. 53. 60 f.; 71. 83 f. 86 f. 90, 204, 206, 208, 220, 223, 284-87, 289. Skrifter. 34 ff. Skriftfortolkning, vrang. 586. Skrin. 552. 556. 746. Skriver, Kongens. 405. 449. 610. Skræddere. 141 f. 386, 468, 693, 716. Skyds. 378 f. 438. 460. Skytningsstue i Bergen. 417 f. Skyts. 416. 530 f. 551 ff. 686. 697. 712. 735. 735. 742. 745. 747. 771. 773. 775 f. Skytter. 536. Stag. 140 f. Slagemaal. 133 f. Slotslov. 396. 400. 415. 434, 440 f. 477 f. 567. 569 f. 625. 680. Slotsskriver. 820. Slotte, se Fæstninger.

680 f. 789, 813 ff.

623, 746,

Smed. 372, 628 f. 739, 803.

747. 767. 771. 782. 793. 817 ff.

537 f. 597. 717. 721. 727. 730.

Sold. 515 f. 575. 618. 650. 729.

Spak. 513. 626. 650. 739. 747. Staalbus. 496, 739. Stadfæstelsesbreve. 194 f. 197. 230. 234 ff. 241. 289. 303. 331 f. 346-53. 365 f. 368 f. 378. 430. 437. 440. 522 f. 792 - 95.Stalde. 455. Statholder, 525, 587. Statut, geistlig. 110. 112. 154-60. 220-23. 279 f. 286. 324. 327. 365 f. Stenhugger. 557 f. Storning. 131, 142, 150 f. 167, 170, 162. 299 f. 321 f. 330. 404. 432 f. 449. 531 f. 542 ff. 568, 642, 674 f. 788. Storedöden, 188. Straf. 142. 155. 400 ff. 442 f. 512. 573. 624. 638. 709 f. Stridighodor. 81 f. 90. 101. 120 f. 143 f. 480 f. 537 - 40. 553 ff. 625. 632--:5. 637. 646-49. 653. 658-63. 665 f. 733-50. 754-59. Studeringer i Udlandet. 154. 159. Styresmand. 626. Stöbning, 645 f. Superintendenter, 792, 794, 823. Suspension. 37. 39. 49. 65. 76 f. 79. 106 ff. 127 - 30, 132, 155, 159, 352, Sværdfeger. 800. Sygdom. 396. 623. 644 f. 651. 788. Sysselmand. 181. 185. 219. 247. 809. Syvaarsskat. 238. Slægtskab. 112 f. 423 f. 488. 547 f. 660. Sæder. 104. 112-15. 133 f. 155. 186. 276. 371 ff. 454 ff. 582. Smykker. 182 f. 293. 304. 456. 512. 600. Sædesvende, 715. Söbod. 702. 741 f Smör. 413, 447, 458, 476, 738 ff. 743 ff. Söbreve, Sopas, 502 f. 564, 575. Söfart. 385 f. 405. 416. 486 f. 502 ff. 506. Sölv. 340. 395. 405. 471. 513. 535. 548. Soldater. 460 f. 477 ff. 508-12, 520, 533. 627. 636. 641-44. 662 f. 669 f. 674. 719. 735-40. 743-48. 751 f. 754.

760. 765. 767. 771. 773—76. 784. 800. 1 804 f. 808.

SSISS. 304. 377. 395. 462. 468 ff. 470. 518. 589. 542. 550 ff. 735. 746. 816. 821 f.

Söret. 511.

Sörövere. 514. 533. 540 f. 549. 686 f. Söslag. 140. 515 f.

Taksigelse. 476—79. 481. 515. 520. 531 f. 536. 543. 611. 626. 631. 633. 638. 645 f. 665. 669. 682. 728. 730.

Talg. 740.

Taxt. 564 f.

Teinelag. 270, 274.

Telte. 735.

Testamenter. 142. 153. 158 f. 182. 184 f. 212. 582. 539. 542. 544. 600.

Theyn og Fredkjöb. 185. 210. 362. 444. 734 f. 809.

Thing. 197. 219. 237. 321 f. 346. 365. 392. 423 f. 439. 442 f. 467 f. 474 f. 623. 670 f. 788. 804 f. 808. 811. 815.

Thingfred. 443.

Tiende. 120 f. 136, 180, 186 ff. 523, 745, 754, 792 f.

Tilbagekaldelser. 207 f. 284—87.726.761. Tilgivelse. 258. 726. 761. 763 f.

Tithold, Minoriters, i verdslige Huse. 220. 223.

Tiltale. 175. 265. 278. 299. 320 f. 381. 473. 490. 702. 745. 752. 758 f. 824.

Tin. 405. 742. 776. 784.

Titulatur. 431 f. 435. 680.

Tjenestelön. 406. 422.

Tjære. 552. 743.

Toldbrev. 386.

Traktator. 431 f. 526, 529, 534, 561, 570, 577, 589, 591, 595,

Transporter. 460.

Transcriptor, se Vidisser.

Trolddom. 112-15.

Troldkvinder. 112 ff. 492.

Trolovelse. 605. 607.

Trockabelöfts. 666. 703 f. 726. 761. 763 f. Trudslor. 474 f. 496. 513.

Tröstebrev. 517 f.

Tyveri. 180.

Tofter. 556.

Tommer. 523.

Tommermend. 449. 453. 487. 648 f.

Udfærd. 188.

Udlevering. 506 f. 589—92. 606. 622. 624. 691 f. 725.

Udlandings. 431. 433 ff. 440-43.

Udlösning. 627.

Udnævnelse. 130. 154. 507-10. 721.

Ufred, se Krig.

 ${\it Ulovlig}~{\it Betingelse}~{\it ved}~{\it Pantsættelse}.~418~{\it f.}$

Underhandlinger. 95. 97—103. 173 f. 314. 400. 413. 485. 525. 564 f. 584 f. 598 f.

613 ff. 617 ff. 632 ff. 705, 781 f.

Underholdning. 178. 210. 227.

Undervisningspligt, Presters. 154. 157.

Undfangelse, den hellige Jomfrus ubesmittede. 340 f. 356 f.

Undrigelse, 496.

Undskyldnings-Skrivelser. 562. 583. 681 f.

Undertning. 414 f. 474 f. 694 f. 699 ff. 705-8. 711. 713 f. 716 ff.

Urter. 626.

Usedelighed. 537.

Vaabon. 416. 496. 541. 551 ff. 572. 578. 585. 816.

Vaabenstilstand. 699-702.

Valfart, se Pilgrimsreiser.

Valg, geistliges. 43. 46. 93. 103 f. 220 ff. 278-83. 365. 432 f. 438.

Valnödder. 678.

Vegt. 663.

Veitele. 136.

Verge. 641. 643.

Verktēi. 740 f.

Veske. 664.

Vidissor. 66 f. 104. 110. 152 f. 197 f. 215. 226. 230 f. 286. 240. 267. 811.

387 ff. 375. 893 ff. 565. 673. 675 f.

Vidnesbyrd. 96. 104 f. 113. 150. 166 ff.

170. 175 f. 181. 198 f. 208. 212—16.

219. 226. 287. 248 f. 247. 249. 252.

259. 262 ff. 268. 291—94. 299 ff. 321 ff.

326. 333. 342 f. 358 f. 361. 364. 372—

75. 387. 392. 894. 407 f. 409. 428—26. 442. 448 ff. 452. 459—62. 470.

472. 480. 488 f. 542. 547 f. 578. 584.

620. 622 ff. 716. 771. 786 f. 789. 796 f.

804. 807 ff. 812—19.

Vildt. 439.

Vin. 140. 557. 626. 738.

Visitats. 104 ff. 141. 146 f. 186 ff. 190.

281. 259. 290 f.

Vogne. 378 f.

Vold. 94. 154. 158. 198 f. 443. 458 ff.

457. 474 f. 496. 602. 689 f. 731 f. 734. Voz. 212. 454. 538. 552.

Vrag. 440.

Vurdering. 202. 813. 550—53. 733—44. 817.

Vabrars. 103. 190. 275 f. 315. 396. 401. 421. 441. 448 ff. 580. 659. 670. 673.

703. 713. 715. 723. 79~~9~~.

Vargemaal. 442. 527. 546.

Ægt. 438.

Ægisskab, Ægteskabssager. 97. 100. 112 ff. 154. 158 f. 276. 293 f. 372 ff.

442 f. 537. 584 ff. 588, 598 f. 621.

631 f. 789.

Ödegaards. 214. 271. 274. 377. 419 f. 459 f. 620 f. 678 f. 779. 790. 814.

Ödejord. 136. 822.

Öt. 454. 514. 557. 610. 640. 665. 678.

786 ff. 744. 754. 767.

Ölkands. 304.

NAVNE-REGISTER.

(Ved Kr. Bassøe.)

Aa i Hevne. 779. Aabygge Skibrede (Borge). 260 f. Aabö i Vinje Sogn. 385. Aadalen i Strandefjerdingen i Norderhofs Sogn. 251. 337 f. 425. Aaem i Vaniflis Skibrede. 811. Aake Brade, se B. — Andressön Thott, se T. — Thordssön. 744. — (Ove) Vincentssön Lunge, se L. Aaker i Sundalen. 177. Aal i Fagabergs Sogn. 307. 319. Aalen i Gauldal. 179 f. Aamdalen. 305. Aamlid. 265. 389. Aamot i Vettahered. 297 f. — i Österdalen. 797. Aaneland (i Evje?). 789. Aarhus Bispedömme. 436. 547. 591. Aarnes. 193. Aartunet i Afdal p. Voss. 814 f. Aas i Bjellands Sogn. 806. — i Eidanger. 464 f. - Kirke p. Follo. 153. — i Jæmteland. 197. — i Tuft Sogn p. Vestfold. 247 f. Aasa Aasmundsdatter. 167. — Eyvinds-

datter. 505 f. - Thoresdatter. 805 f.

Aasa, Gaard i Jæmteland. 237.

Aase i Flatdal. 427. — i Sogn 793.

Aasehus i Dalen i Eidsborg Sogn. 768.

Aashild Andutsdatter. 843. — Gunnulfsdatter, 407. Aasland i Flesberg. 163. — i Thelemarken. 293. 312. 424. Aaslid i Balke Sogn p. Thoten. 260. Assmund Arnessön. 320. — Arnfinnssön. 362. — Emundssön. 320 f. — Grjotgardssön. 423. 450. 452. 480 f. 584. 768. — Gunnarssön. 461 f. — Gunnleikssön. 799. - Hallvardssön, Prest p. Spjoteberg. 204. -- Narvessön. 362. — Olssön. 501. — Paalssön. 211. — Solvessön. 810. — Thorgrimsson. 467. Aasna, Amund Rolfssöns Hustru. 427. Aasnes p. Raumarike. 390 f. Aasta Haraldsdatter. 176. Aaste Eirikssön. 448. Assulf. 502. — Arnessön. 462. — Aslessön. 198. - Herbrandssön. 290 f. - Jonsson. 407 f. Aasvald Agmundssön. 192. — Veterlidssön. 355. Aberdeen. 550. 553. 564 f. Absalon Pederssön, Kannik i Bergen. 823. Acerbiter. 56. Adelheim i Eidanger. 464 f.

Afdal p. Voss. 814 f.

Aflein i Alda. 186.

Aflorsbuder-Fitjerne i Öiamark Sogn. 264 f.

Afrika. 56.

Agate, Olaf Helgessöns Hustru. 797. Agdanes. 800.

Agder. 272. 292. 306. 789. 805.

Agdesiden. 522. 589. 696. 824.

Agernes i Fyn. 244.

Agmund, se Ogmund.

Agvald Rafnssön. 342. — Thorleifssön. 806. 810.

Aker. 122. 705 f.

Akershus. 295. 313 f. 368. 370 f. 396 f. 412 f. 474. 476—79. 525. 567. 569. 576. 589 f. 592. 632 f. 641. 694 f. 698—702. 705. 707 f. 714. 716 ff. 721.

731 f. 785 f. 699. 812.

Akersthing. 474 f.

Akkon. 4.

Akre i Lardal. 427.

Alaner. 56.

Albert (Albrekt) v. Gieiskier. 708. —
Henrikssön, Hertug af Meklenburg.
178 f. — Hertug af Meklenburg.
586. — den Ældre, Hertug af Meklenburg. 174. — Hondorp, se H. —
Jepssön Ravensberg, se R. — v.
Mynden. 608. — Skriver. 405.

Alckmar, Peter v. 705 f.

Alda Kirke og Skibrede i Firkafylke. 136.

Aldingshaga i Höiland. 219. 267. 309. 345 f.

Aldre. 798.

Alefeldt, Benedikt v., Ridder. 191. — Henrik v., Hr. 191. — Klaus v., Hr. 191.

Alexander Kinghorn, Dr., se K. — IV, Pave, 28—26. 32 ff. 37. 39—44. 47. 50—56. 58 ff. 65 ff. 207. 241 f. 244. 359 f. — V, Pave. 204. 224. 236. - VI, Pave. 381. 394.

Alf. 263. — Amundssön. 448. 467. 803.

— Björnssön. 230. 234. 295. — p.

Borgelid. 812. — Eyvindssön. 169.

Gunnarssön. 306. — Hallvardssön. 163. — Jonssön. 791. 796. 801 f.

- Knutssön af tre Roser, se R. -

Olafssön. 423. 467. — Sigurdssön.

182. 184. — Thorbjörnssön. 362. —

Thormodssön, 255. — p. Videnes. 263.

Algeller i Alda. 136.

Allehelgens Kloster i Lund. 66 f.

Alsne Sogn i Jæmteland. 231 f.

Alstarhaug. 739.

Ammefordt, Pylle v. 593.

Amsterdam. 541. 564. 617. 620.

Amund p. Eide, Lensmand. 811. — p.

Eplethvet. 788. — Erlendssön. 783.

Erlingssön. 250. — Eysteinssön.

245. — Eyvindssön, Fehirde. 166.

— p. Galabő. 154. — Gestssön. 791.

794 f. — Glöderssön. 796. — Ha-

raldssön. 607. — Jonssön. 124. —

Jonsson, Væbner. 315. — Klemets-

sön. 505 f. — Nikolassön. 239. —

80H. 000 I. — MINUTESON. 200.

Paalssön. 239. — Peterssön. 354 f.

407 f. — Rolfssön. 427 f. — Sigurds-

sön Bolt, se B. — Sigurdssön, Lag-

mand i Skidesyssel. 417. — Sigurds-

sön, Raadmand i Tunsberg. 196. —

Sira i Kaupanger. 96. - Thorgards-

Direct Transferrence -----

sön. 153. — Thorleifssön. 295. 299.

Amundrud i Berg Sogn. 274.

Anacholdus, Hr. (Orknö). 103.

Anagni. 24 ff. 31-34. 36 f. 39. 52-56.

Andabu Sogn. 274.

Andor, Biskop af Bergen. 436. 579. —

Hallvardssön. 248. — Nilssön. 418 f.

- Olafsson. 191.

Andres (Andress, Anders). 465. — Abbed i Allehelgens Kloster, i Lund.

66 f. — Anundssön. 224. — Bang. se B. — v. Bergen, Hr. 381. Christiernsson. 820. — Einarsson. 262. — Eirikssön. 401. — Eyulfssön. 815. — Eyvindssön. 211. — Glob, se G. — Godenssön. 123. — Grimkelssön. 290. — Gudbrandssön. 171. 211. - Hennikssön, Prest p. Gerpen. 290 f. — Jonsson. 233 f. 239. 262. — Jonsson, kgl. Ombudsmand i Gudbrandsdalen. 268. Matssön. 777 ff. — Mus, Biskop, se M. - Nilssön. 802. - Nilssön, Hr. 611. — Nilssön, Prest i Hjertdal. 387. 390. 392. — Ogmundssön, Sira, Chorsbroder i Hammer. 212. — Olafssön. 448. — Perssön, Borgermester i Bergen. 807. — Sigurdssön, Hr. 108. — Skriver. 678. 703. — Smed. 372f. - Staar, Prest, se S. - Thorgeirssön. 278. — i Viker. 197. 229 f. Andreshus p. Raudlandsstrand. 392. St. Andrews. 564 f. Angaard Thingstue. 346.

Angus, se Douglas.

Anne, Aslak Simonssons Hustru. 373. — (Benktsdatter), Frue. 535. — Nilsdatter Gyldenlöve, se G. — Rud, se R.

Anrode, Jakob. 564. 597.

Antiochia. 3.

Antonius, Provst i Börglum. 436. de Rusconibus. 279.

Antwerpen. 515. 517 f. 521 f. 528 ff. 568 f. 598. 599.

Antvorskovs Kloster. 436. 547.

Anund Aasulfssön, Sira, Prest p. Mo. 239. 254. 259. 266. - Andresson. 224. — Asbjörnssön. 215. — Aslakssön. 330. — Eilifssön. 304. — Endresson, Prest p. Moland. 328. -Geirmundssön. 452. 466. 469.

Gudthormssön. 458. — Hergilssön. 469. — Ketilssön. 547. — Kolbjörnssön. 362. — p. Logsteinsautn. 390 f. Olafssön. 330. 342. 362 f. — Ormssön. 217. — Roaldssön. 252. Tholfssön. 195 f. — Thoraldssön. 810. Thordssön. 321. — Thordssön, Prest i Skeidsmo. 315. - i Thoresby. 175. — Thoresson. 451. — Thorsteinssön. 790. — i Utby. 218.

Anved Johansson. 822. — p. Noreim. 818 f. (jfr. Arnvid).

Aorenes(?) i Thelemarken. 469.

Apostelkirken i Bergen. 417 ff. Agvitanien. 67.

Aremark. 168.

Arild Gudbrandssön. 804. - Kane, Hr., se K.

Armenier. 56.

Arnbjörg. 813 f. — Birger Thoressöns Hustru. 168. — Björn Nikolassöns Hustru. 194. — Haraldsdatter. 795. Vikingsdatter. 274.

Arnbjörn Asgeirssön. 766. 813. — Grimkelssön, 290. — Hallessön, 245, 270.

- Prestssön. 125.

Arnbjörnsrud i Andabu Sogn. 275.

Arne. 319. 465. — Abbed af Lyse. 115 f. Biskop af Bergen. 95 f. 102 f. Drengssön. 192 f. 201. - Erkebiskop af Nidaros. 156. - Eyvindssön. 255. - Gjavaldssön. 126. - Hallkelssön. 371. 380. 425. — Ketilssön. 315. — Ketilssön, Hr. 160. — Lagger. 743. 770. — Logvildssön. 124. — Mag. 116 ff. - p. Nöste. 249 f. - Ogmundssön. 323. — Olafssön. 277. — Prest. 96. — Sigurdssön, Kantsler. 185. — Thjodgeirssön. 453. 685. - Thjostolfssön. 391 f. - Thoressön Lang, se L. - Thorgeirsson. 371 f. -Thorgilssön (Thörrissön). 816.

Thorsteinssön 784. 787. — Thorsteinssön, Kannik i Oslo. 160. — i Treadal. 177 f.

Arnegaard i Stavanger. 345.

Arnemuyde i Zeeland. 571.

Arnestad (Aanstad). 874.

Arnevik (Anavik) i Eids Sogn p. Österagder. 806.

Arnfinn Aslessön. 888. 884. 871. — Eindridssön. 250. — p. Foss. 96. — Gudbrandssön. 152. — Isakssön. 881. — Jonssön. 818 f. — Kolbeinssön. 817. — Peterssön, Hr., Præbendarius. 125 f. — Sigurdssön. 807 f.

Arngerd Gudthormsdatter. 819.

Arnstein Bergulfssön. 306. — Olafssön. 708. 786. — i Refhaug. 487 f. — Ulfssön. 201.

Arnulf. 149. — Gunnarssön. 260 f. — Sira. 140. — Söfrenssön. 451.

Arnvid (Arvid) Andressön. 200. —
Jenssön til Bönnet. 678. — Olafssön. 315. — Siggessön 3890. (jfr. Anved).

Asbjörg Asbjörnsdatter. 268. — p. Linderyg. 478. — Smidsdatter. 198. — Thordsdatter. 417. 422.

Asbjörn Alfssön. 812. — Gunnarssön. 885. — Hallvardssön. 198. — Jonssön, Prest p. Rollag. 282. — i Landarvik. 118. — p. Skialbreid. 113. — Tharissön (Thorgilssön?). 807. — (Esbjörn) i Tronger. 282. — p. Vangnes. 797.

Ase (Ese) i Bamle. 272.

Asgaut Björnssön. 260. — p. Holte. 346. — Jonssön. 261. — Kirkesmed. 808. — Niklissön, Raadmand i Tunsberg. 196.

Asgeir Björnssön. 414. 461 f. — Seebjörnssön. 808. — Thollefssön. 708. — p. Thveit. 466. (jfr. Azzor). Asgerd Hemingsdatter. 264 f. — Sigrid p. Ellands Datter. 428. Asgrim Thorbjörnssön. 166 f. Asien. 56.

Ask, Gaard ved Bergen. 716.

Askard (Aasgaard) i Stangviks Sogn p. Nordmöre. 250.

Askathingsgaard i Bergen. 151 f. 182f. (jfr. Rettelse).

Askelsrud i Elftelöite Sogn i Sandsverv. 255.

Askheims Sogn. 226.

Aslak Aslakssön. 268 f. 343. 355. —
Audunssön. 192. — Baardssön. 271.

— Biskop af Bergen. 588. — Bolt,
Erkebiskop, se B. — Egilssön. 391 f.

— Eirikssön. 200. — Grein. 175. —
Grimkelssön. 290. 380. — Ingvardssön. 408. — Jonssön. 163. — Ketilssön. 176. — Kofressön. 124. —
Kolbjörnssön. 160. — Leidulfssön.
547 f. — Leilænding p. Ormo. 313 f.

— Ogmundssön. 218 f. — Olafssön.
292 ff. 365. — Onssön. 406 f. — Peterssön, Lagmand i Viken. 298. —
Simonssön. 378. — Thorgeirssön.
163. 427. — Tubbessön. 196.

Aslaug. 291. — Jonsdatter. 235 f.

Asle. 249. — Gunnarssön. 468. —

Hallkelssön. 173. — Holmssön. 269.

— Olmodssön. 240 f. — Ormssön.

864. — Sigurdssön. 186 f. 199. —

Sira p. Rakkestad. 170. — Sveinssön. 181. — Thorsteinssön, Sira,

Prest p. Heggen. 198. 217 f.

Asleif Helgessön. 309. — Hr., Kannik

Asleif Helgessön. 309. — Hr., Kannik i Bergen. 316.

Asleseter, nedre og övre p. Birid. 295f. Asnes (Assens). 190 f.

Aspaas Sogn i Jamteland. 218.

Assisi. 28 f.

Astrid Erlingsdatter. 465. — Gudleik Oddssöns Hustru. 420 f. — Jeppes Hustru. 343. — (Estrid) Ravaldsdatter, Hustru. 526. 570. 577 f. — Steinarsdatter. 230.

Atle, se Asle.

Atrods Sogn p. Tinn. 305. 872.

Audfinn, Biskop af Bergen. 110 ff. 114-20.

Audne (Aadne) i Andabu Sogn. 275.

Audulfstad (Aanstad), söndre, i Mo Sogn p. Lom. 230. 233 f.

Audun, Biskop af Stavanger. 269 f. — (Udyn) Björnssön. 806. — Erlendssön. 171. — Gudleikssön. 170. — Gudthormssön, Væbner. 103. — (Odin) i Halheim. 229. — p. Himastad. 123. — Klerk. 139. — Nilssön. 451 f. — Rolfssön. 183. 212 f. — Smed. 628 f. 739. 742. 746. — Thoressön. 161 f. — Thorleifssön. 781 f.

Audunelid i Fagabergs Sogn. 181.

Augustin, Jakob. 218 f.

St. Augustins Eremiter. 205. 208. 285. 351 f.

Augustiner-Ordenen. 62. 64. 80. 94.

Aulin, Gaard i Urskaug p. Raumarike. 164. — Sogn p. Raumarike. 200 f. 211.

Aurdal p. Valdres. 178. 488.

Aurland i Sogn. 792. 794.

Austby i Hofs Sogn p. Thoten. 212.

Austraat (Östraat) i Höiland. 219. 809. 845. — p. Yrjen. 300 f. 606. 609. 611. 789. 741. 748. 747. 755. 757.

768. 778---79. 783.

Avignon. 352.

Axel Andressön, Hr. 590. — Brade, se B.

Axnes i Hardanger. 819.

Azzor Arnessön. 256. — Baardssön. 227.

Baad, Knut Knutssön. 486. 630 f. 634. 636 f.

Baagaberg. 151.

Baahus Slot og Len. 370. 378 f. 381. 390. 895—402. 405 f. 410 ff. 414 ff.

477 f. 522 f. 570. 577. 644 f. 651.

683. 705. 707. 760. 765. 771.

Baard. 112 ff. — Arnkelssön. 212. — Bjarnessön, Kannik i Hammer. 160.

— i Buder. 264 f. — Eindridssön, Kannik i Nidaros. 160. — Eyvindssön.

181 ff. — Hermundssön. 204. —

Jonsson. 819. — Meldibein. 136. —

Nilssön. 177. — Paalssön. 807. —

Petersson, Hr. 121.

Baare i Gudbrandsdal. 270.

Baberg p. Forberg i Fylkeshaugs Sogn. 389.

Badricuria. 394.

Bagge, Hans, Væbner. 541. 658. 723.

- Henrik, Hövedsmand i Bergen. 417 f. - Oluf. 492. 494. - Stig.

617. 648 f. — Svein. 715.

Bagns Sogn p. Valdres. 173, 322.

Bagöy i Romsdalen. 125.

Bakke i Jæmteland. 229 f. - i Lom.

124. — i Nykirke Sogn p. Vestfold.

344. — i Opdals Sogn i Numedal.

232. 427 f. — p. Raudlandsstrand.

392. — i Thelemarken. 811.

Bakken i Nissedals Sogn. 388. 391.

Bakkerud i Flisbergs Sogn. 301.

Bakskyrte i Undreimsdal. 275.

Balke Sogn p. Thoten. 260. 316.

Balthasar, Junker af Esens. 520. 574.

Bamle. 272. 417. 422. 473.

Bang, Andres. 448. — J. 179. 354.

797. — Severin. 455.

Barfod-Brödrene i Bergen. 139. — i Oslo. 167.

Bartholomæus Tesk. 800.

Bartunen, Skib. 516.

Bastian, Sendebud. 601.

Beinanes i Alda. 136.

Beke Kolbjörnsdatter Gerst, se G.

Bekkeseter i Numedal. 804.

Belgen i Ulfnes Kirkesogn p. Valdres. 184.

Benedikt v. Alefeldt, Hr., se A. — XI, Pave. 84. 90. 92. 360. — v. der Wisch(?). 564. 573.

Benediktiner-Ordenen. 104.

Benediktinerinder. 289 f.

Beneke Broker, Raadmand i Tunsberg. 811.

Benevent. 65 f.

Benkestok, Thrond, Væbner. 596. 723. 784. 789.

Benkt (Bent, Benedikt). 843. — Aagessön. 397 f. — Asbjörnssön. 437. — Amundssön p. Drage. 819. — Einarssön. 194. — Eirikssön, Prest i Veö. 125. — Haakonssön, Prest p. Rollag. 297. — Hordt (Haard), Lagmand. 799. — Ivarssön. 375. — Karlssön. 746. — Mogenssön. 390. — Olafssön. 804. — Svenske. 741. — Sæbjörnssön. 402 f.

Bentagaard i Hordin i Valdres. 188. Berass, Gaard. 824.

Berdin p. Voss. 814.

Detruit b. Aoss. 014.

Berengarius, Kardinal-Presbyter. 94. Berg Hallvardssön. 216.

Berg i Baahuslen. 889 f. — i Dyrvedals Otting p. Voss. 817 f. — Fjerding p. Sande p. Vestfold. 270. 808. — p. Eker. 272. — Hage og Skov p. Nes. 123 f. — (Björge) i Kvisler Otting p. Voss. 807. — p. Modheim. 217. — p. Nes. 123 f. — i Rendalen. 423 f. — i Sande Sogn p. Vestfold. 270. — i Skeberg Sogn. 273. — i

Skygthveit. 263 f. — Sogn p. Nes.

123 f. 314. — Sogn p. Vestfold.

274. — i Svarvstad Sogn. 165. — p. Tinn. 294. — p. Velong i Ringsaker. 323. — p. Yrjen. 746. 752. 758 f. 770. 779.

Bergan i Heidreims Sogn p. Vestfold. 169 f. — i Sande Sogn p. Vestfold. 192. — i Undreimsdal. 275.

Berge (Björkegaarden i Veglid?). 450.

— i Fuse Sogn. 113. — i Jæmteland.
202. 213. — i Manger. 824. — i Mels
Sogn p. Grenland. 463 f. — i Morgedal i Thelemarken. 191. — Sogn
i Solör. 450. — i Vinje. 476.

Bergens Almenninger. 152. 807. -Bispedomme. 95 f. 102 f. 110-20. 125-35. 187-40. 142-49. 154. 307. 816. 417 f. 436. 492. 494. 532. 537— 41. 544. 578. 580. 616. 624. 639. 645. 647. 662. 672. 674-77. 692. 703. 716. 724 f. 792. 795. 828. — Borgere. 669. 716. - Borgermestre: 544. 807. -Brygge. 316. 417 ff. 514. 575. 634. 688. 723. — By. 94 ff. 103--16. 118--22. 125-52. 179. 182. 255 ff. 816. 418 f. 459, 471, 492, 494, 496, 513 f. 534, 587 ff. 546.574 f. 579 f. 582. 606. 608—11. 628 ff. 626 f. 629. 631. 633-36. 641. 643 f. 646 f. 650 f. 656 ff. 663. 665. 667. 675 ff. 682 f. 693. 703. 705. 707 f. 710 f. 718. 715 f. 727 f. 730. 784 ff. 738. 749. 771. 780. 788 f. 792 ff. 807 f. 815. 819 f. 828 f. — Byfogeder. 662. - Dekanat. 587 ff. 578 ff. 616. -Erkebispegaard. 419. 715. — Gaarde. 823. - Gaardeiere. 120 f. - Gader. 582. — Guldsmede. 716. — Kapitel. 110. 127. 130. 134 f. 145 f. 148 f. 160. 225 f. 537 f. 704. 794. 823 f. -Kirker. 118. 133 ff. 225 f. 302. 417 ff. 538. 648. 676. 792 ff. 828. — Kjöbmænd. 316. 574 f. 657 f. 688. Klostre. 492. 494. — Kongsgaard.

417 f. 459. 575. — Kroer. 588. — Lagmand. 120 f. 137. 179. 417 f. 532. 538. 544. 578 f. 672. 674-77. 807. 820. 824. — Oldermand. 723. — Provstegaard. 418. — Provsti. 417 f. 436. - Raad og Raadmænd. 187. 417 ff. 662. 820. — Skomagere. 716. — Skræddere. 142 f. 716. — Stift. 537. 662. 792. — Strand. 151 f. 823. - Tydskere. 716. - Vaag. 638. Bergenhus. 513 f. 527. 584 f. 539. 542. 602. 610. 621. 625 f. 682. 634. 636. 638. 645 -- 50. 652 ff. 659. 662 ff. 668 f. 672. 674. 676—81. 684. 686—89. 692 f. 703 f. 712. 714 ff. 720. 722 f. 727. 729. 792. 807. 820. 824. Berger p. Hadeland. 269. Bergergrif, Skib. 541. 783. Berget i Lyngdal i Flesberg. 458 f. Bergland i Thelemarken. 385. Bergljot, Baards Hustru. 112 f. Bergsund i Aadalen p. Ringerike. 251 f. Bergsvein Hansson. 270. Bergulf (Björgulf) Bondessön. 123. — Bratssön. 584. — Helgessön. 620. 678. 786. — Thorgeirssön. 787 f. — Thorleifssön. 463. 806. Berlin. 482. 484 f. 554. 574. 576. 586. Berry. 67. Bersiö i Hemnes. 177. Berthold Lubbeke. 895. Besancon. 220. Besenrade, Hans v. 484 ff. Besse Hallessön. 312 f. Bevösund ved Jælöen. 725. Bever, Dr. Karsten, 490 f. Bifradalen p. Lom. 125. 199. 227. 252 f. 262. 266. 268. Bigge i Eidsvold Sogn. 448. Bilde, Aake (Ove) Biskop af Aarhus.

546. — Hr. Andres. 474. 476. 547.

565. 617. — Esge. 499 f. 621. 625 ff.

631-35. 638. 644-48. 650-54. 657 f. 662-72. 674-84. 686-89. 691 ff. 697. 703 f. 710. 712-16. 720. 723 ff. 727-80. 824. - Hr. Hans. 486. 547. 565. — Knut(?). 547. — Hr. Klaus. 728. 780. 760. 762 f. 765. — Hr. Mogens. 672. — Sten. 436. Billarud i Digrenes Sogn i Rakkestad. 199. Bing, Lasse, Sysselmand i Tune Skibrede. 247. Birger, Erkebiskop af Lund. 486. 445. - Konge af Sverige. 97-100. 102. – Thoressön. 168. – Thorkelssön, Hr. 103. — Trygssön. 216. Birgisdal i Alda. 136. Birgitte (Biritte) Haraldsdatter. 795. - Hustru. 628. - Olafsdatter Thott, Frue, se T. Birid. 150 f. 295 f. 323. Birkeland i Bergens Stift. 127. 132. i Fede Sogn i Lister Syssel. 265 f. Birkeseter i Rendalen. 424. Bisterfeldt (eller Ditzer), Hans. 614. 617. 619. Biulf, se Byulf. Biarne Birgerssön. 151. — Erlingssön af Bjarko, Baron. 96. 102. 126 f. Bjarnestad i Stens Sogn. 251. Bjelke, Hr. Peter Thuresson. 487. — Hr. Sten Thuresson. 535. Bielland i Mandal. 805 ff. Bjerke i Hofvin p. Raumarike. 258. i Vaale Sogn. 502. Bjernestad i Rakkestad. 170. Biernestadkroken i Rakkestad. 170 f. Bjerte i Jæmteland. 202. Biorkeseter i Bamle. 272. Bjugn i Fosen. 770. 778 f. Bjölstad i övre Hedal i Gudbrandsdalen. 239 f. Björgulf, se Bergulf.

Björgum i Hyllestad Sogn. 452 f. Björke p. Forberg i Fylkeshaugs Sogn. 339.

Björkgaarden i Veglid. 848. 450. (jfr. Berge).

Björn Alvessön. 855. — Anderssön, se Björn. — Anundssön. 318. — Aslakssön. 218 f. 264. — Aslakssön, Prest i Eidsberg. 299. — Bergulfssön. 252. — Birgerssön. 811. — Björnssön. 468. Drengssön. 480. 584. — p. Dyster. 158. — Eindridssön. 219. — p. Feivaag. 779. — Gunnarssön. 306. — Gunnarssön, Borgermester i Oslo. 457. - Halldorssön. 505 f. - Hallvardssön. 805. 309. — i Hellem. 202. — Herbrandssön. 419 f. - Jonssön. 225. 293 f. — Karlsson. 214. — Narvessön. 864. — Nikolassön. 194. — Olafssön. 225. 795. 804 f. - Ottarssön. 231 f. - Reidarssön. 199. -Samundssön. 789. — Steinssön. 819. — Sumarlidssön. 294. — Tharaldssön. 490. — Thjostolfssön. 363. 385. 407. — Thoraldessön, 320. — Thorbjörnssön. 864. — Thoressön. 199. Thorgeirssön. 301.
 Thorkelsson. 203. — Thorsteinsson, 177, 197.

Björn, Hr. Jakob Anderssön. 484. 486.
 Björn Anderssön til Stenalt. 824.
 Björnö. 743. 747. 759.

Björtuft i Dals Sogn p. Tinn. 807.

Blaker. 163 f.

Blekinge. 489.

Blichfeld, Peder. 151.

Blik, Michel. 476 f. 486 f. 566.

Blikar p. Thrötten. 807 f.

Veterlidssön. 191.

Bo Flemming, Hr., se F. — Skrædder. 886.

Bod i Romsdal. 769.

Bodekvast, Skib. 405.

Bodstad Sogn i Fröylands Skibrele. 318. 399.

Bogastig, Gaard i Veldre p. Hede marken. 151.

Boge Ivarsdatter. 375.

Bolarud i Birid. 151.

Bolstad i Lekanger. 797.

Bolt, Amund Sigurdssön. 258. — Aslak, Erkebiskop. 238. 258. 824. —
Borghild, Frue. 321 f. — Cecilia
Haakonsdatter, Frue. 184 f. 230 f.
— Ogmund Bergthorssön. 184. 196 f.
202 ff.

Bomberg, Wolf v. 593. 601.

Bonifacius VIII, Pave. 74. 83 ff. 91. 205 f. 208 f. 285. 860.

Bordals Otting p. Voss. 817 f.

Borgar, Kannik i Bergen. 111. – (Borger) Thorleifssön. 424 f.

Borge Sogn. 184 f. 281. 260.

Borgelid i Bigge i Eidsvold Sogn. 448. 803 f. 812.

Borgen i Svarvstads Sogn. 796.

Borgesyssel. 196. 204. 226. 240. 272. 811. 313 f. 882. 895. 455. 799.

Borgething. 202. 799.

Borghild Bolt, Frue, se Bolt.

Borgstrands Otting i Vangs Sogn p. Voss. 331. 813 f.

Borre Sogn. 275.

Borup i Hallehered. 657.

Bosberg p. Neset (Byneset). 770.

Bostad. 770.

Bothild Arnesdatter. 270. — Hallvardsdatter. 260. — Tofesdatter. 211.

Botne Sogn og Kirkegaard p. Vestfold. 408. 472.

Botner p. Raumarike. 267.

Botolf Alfssön. 819 f. — Asbjörnssön, Kannik i Bergen. 160. — Jonssön. 169. — Sigmundssön. 151. — Sira.

143.

Brabant. 509. 513. 529. 585. 587.

Brade, Hr. Aake. 479 f. — Axel. 547.

- Nils. 583.

Brand Oddssön. 141.

Brandstad i Veldre p. Hedemarken. 262 f.

Brandvolds Kirke. 451.

Brantner, Dr. 561.

Brat Thorbjörnssön. 364.

Brathol i Rollags Sogn. 801.

Bratsberg. 486 f.

Bratteberg p. Birid. 295.

Bratten, Gaard i Bergen. 417 ff.

Bratterud i Bagns Sogn p. Valdres. 822 f.

Brautestad (Brustad) i Foss Sogn p. Raumarike. 176. — i Holter Sogn. 315 f.

Bredastadul (Breidstul i Lillehered.) 842.

Breet, Henrik. 599 f.

Breida-Almenning i Bergen. 152. 807.

Breiding i Alda. 136.

Breidland i Heydalsmo. 878.

Brekke i Alda. 186. - p. Eker. 215 f.

— i Skedhaug Hered. 274. — i Ski-

ringssal. 274. — i Sogn. 792. — i

Veglids Sogn i Numedal. 329.

Brekkehals i Alda. 136.

Bremanger. 178.

Bremen, Bremere. 500—4. 506 f. 516. 664.

Breslau. 608. 605.

Brever Grjotgardssön. 292 f.

Brjotheim i Ringsakers Sogn. 171.819f.

Brobarich. 615.

Broberg, Gotthart (Godert). 598.

Brochmann, Jesper. 654 f.

Brockenhus, Jakob. 687.

Brom (Brimi) p. Lom. 252 ff.

Bronlo i Fagaberg. 261.

Bruarvold i Alda. 186.

Bruer, Gaard. 151. — i Soner. 268.

Bruney (Brönö). 789.

Brunflo. 229 f.

Brunheim i Sande Sogn. 274.

Brunkebergs Sogn. 214. 808. 833. 387.

411 f. 467. 780. 789.

Brunla, se Brynla.

Brunsberg, Michel v. 708. 716.

Brunsvig. 174. 484. 528. 580. 564.

572 f. 615.

Brygge i Alda. 136.

Bryn p. Eker. 272.

Brynhild Erlendsdatter. 165.

Brynjulf Bessessön. 881. -- Biskop af

Skara. 401. — Eyulfssön. 257. —

Folkvardssön. 465 f. — Gunnarssön.

268 f. — Ogmundssön, Væbner. 103.

- Storm, Ridder. 108. - Thorvilssön. 766. - Thrulssön. 801.

Bryniulfsbo. 401.

Brynla. 265. 428. 525. 626.

Brönö, se Bruney.

Bu i Kinservik. 821 f.

Buda. 489 f. 497.

Buder i Skedhaug Hered. 274. - i

Oiamarks Sogn. 264 f.

Bukvanraa, 628 f.

Bulgarer. 56.

Burgund. 220. 598. 618.

Busk (Bosch). 529 f. 598. 601.

Busk, Pels v. 585. 587. 598.

Busnes i Grandaashered. 465.

Byrgen (Bölgen i Haugs Sogn p. Ringerike?). 198.

Byrte i Mo. 355.

Byulf (Biulf, Biug) Anundssön. 806.

Ulfssön. 458.

Bæle i Stangviks Sogn p. Nordmöre. 250.

Bo i Alda. 136. — Kirke p. Framnes

i Os. 792 f. - Kirke i Thelemarken.

189. 290 f. — p. Lister. 362. — i

Sandehered. 804. 404. — i Valdres.

249. 816.

Böer Otting p. Voss. 814. 817 f. Böhmen. 483. 485. 604. 629 f. Bölet i Eggedal. 282. (Bölle), Matthis Erikssön. 436. Bön, Gaard i Aremark. 168. Bönnet p. Laaland. 673. Börglums Bispedömme. 484. 436. 546. 641.

Calixtus III, Pave. 824.
Campegius, Laurentius, Kardinal. 502.
Carmeliter-Ordenen. 62. 64. 205. 208.
285. 361 f.
Castellum album. 3.
Cecilia Haakonsdatter Bolt, Frue, seB.

— Ivarsdatter. 178. — Kolbjörnsdatter Gerst, se G. — (Sidsel)
Thordsdatter. 216.

Cesena. 393.

Christian (Christen) Anderssön. 215.

— Benktssön Oxenstjerna, se O. —

Christi Lidelsesorden. 62. 64.

— Benktssön Oxenstjerna, se O. — I, Konge. 297. 431 f. 438. 495. — II. Konge. 414. 428-31. 435-38. 445 ff. 449. 458. 458. 470 f. 479. 482. 484—88. 492—95. 500—4. 506— 10. 518 ff. 517-24. 528. 538-41. 558. 558 f. 562. 564. 571. 574. 578 f. 584. 586, 592, 596 ff. 602, 604 f. 612 f. 616 f. 620. 629. 651. 654. 656. 662-65. 680. 684 f. 689-96. 698 ff. 702-5. 707 ff. 712—20. 722. 725 f. 728. 731 f. 748. 755. 760. 763 ff. — III, Konge. 478 f. 631-36. 639. 641. 644. 650. 658 f. 672 ff. 792. — Munk, se M. - Nilssön. 418 f. - Peterssön, M. 553 f. 557. - Petersson, Provst ved Apostelkirken i Bergen. 417 f. 436.

Christina (Drefeld), Frue. 626. — Gerts. 373. — Jonsdatter. 332. —

Vinther, se V.

- Skriver. 610. - Stub. 461. -

Lunge, Frue, se L. — Simonsdatter. 703.

Christkirken i Bergen. 225. 302.

Christopher af Bayern, Konge. 271. 276. 481 f. — Erkebiskop af Bremen. 500. — Galde, se G. — Hertug. siden Konge af Danmark. 95. — Huitfeldt, se H. — Nilssön, Lagmand i Stavanger. 824. — Throndssön Rustung. 738. — Walkandorf, se W.

Cismontanske Provinser. 278 ff. 324 f. Cistertienser-Ordenen. 18 f. 115.

Cistertium (Citeaux). 115 f.

Civita Castellana. 12 f.

St. Clara. 26 ff. 59 f. 348 f.

Clemens IV, Pave. 60 ff. 64 f. 153. 207. 360. — V, Pave. 205. 285. 360.

- VII, Pave. 482. 487. - Thoresson. 141.

Constants. 220-24. 279. 382.

Cornelius Scepperus, Vicekantsler. 482. 491. 515. 561. 594.

Crak. 8.

Cumaner. 56.

Dacia, Kirkeprovins. 20—23. 42 f. 91. 241 ff. 865.

Dagfinn Alfssön. 322.

Dal i Nissedal. 886. — i Kvisler Otting p. Voss. 818. — Sogn p. Tinn. 807.

Dale i Flatdal. 780 f. — i Valle i Seteradal. 685.

Dalekarlene. 401. 606. 608.

Dalen i Eidsborgs Sogn. 480. 768. -- i Rakkestad. 821.

Dalerne. 589 ff. 605—8. 624, 683. 709. Dall, Hans. 161.

Dalseg. 179 f.

Damianiter-Ordenen. 26. 46. 62. 64.

St. Damianus. 28. 349.

Damtjern i Sigdal. 123.

Danmark. 39 95. 97—103. 174. 218. 292. 429. 432. 435 - 39. 441—45. 474—79.

484. 493 ff. 497. 510. 514. 529. 533 f. 536. 540 f. 551. 553. 569. 574 f. 577.

591. 595 f. 603. 609. 612. 626 f. 631 f.

634 637 642 f. 649 655 660 664.

666 f. 670 f. 675 ff. 681. 683 f. 691.

697. 702. 705 - 8. 713. 716. 718. 722.

724. 727. 732. 761 ff.

Danzig. 510.

David Falkoner. 571.

Deiseter i Österdalen. 423.

Dekn, Olaf. 321 f.

Delin i Ignebakke. 226 f.

Delsbo i Helsingeland. 589 f.

Diderik (Dyrrich) Gyssel. 693. — Henrikssön. 410 f. — Saltveier. 372 f. — Skriver, Foged. 457.

Digrenes i Jæmteland. 217. — Sogn i Rakkestad. 170. 199.

Ditmarsken. 510.

Ditzer, Hans, se Bisterfeld.

Diupviken p. Voss. 814.

Djödner i Kinservik. 821.

Dofla i Furnes. 212.

Dolgfinn, Biskop af Orknö. 103.

Dolin i Heggens Sogn p. Modum. 193 f. 217 f. 294 f.

St. Dominicus. 348 f.

Dominikanere, se Prædikebrödre.

Dorothea af Brandenburg, Dronning. 388 f. — (Dorete) Söfrensdatter. 803.

Dort (Dortrecht) 559, 618, 620.

Douglas, Archibald, Greve af Angus. 571.

Dovre. 230, 475, 623,

Drag i Jondal i Hardanger. 819. 821.

Drangedal 290.

(Drefeld), Kirstine Jensdatter, Peder Stygges Frue. 626.

Dreng Björnssön. 419 f. — Thordssön. 237. IX.

Drengman Helgessön. 392.

Dun, Lasse. 819 f.

Dyrdal i Sogn. 793.

Dyre Erlendssön. 268 f. — Haavardssön.

340. – Onssön. 406 f. – Thomessön.

373. - Thoresson. 343.

Dyrvedals Otting p. Voss. 817 f.

Dyssjaa i Hjertdal. 355.

Dyster, Gaard i Aas. 153.

Döllegaard i Skiden. 473. 506.

Ebbe Munk, se M.

Edeklep i Opdal i Numedal. 804.

Edően. 609. 611. 656.

Egge i Eidsvolds Sogn. 448.

Eggedal. 232.

Eggum (Eggen) i Sogn. 793.

Egil Arnessön. 548 f. — Dranssön (Drengssön?). 214. — Eysteinssön.

411 f. — Neridssön. 312. — (Jil) Tofssön. 786.

Egileif Kaaresdatter. 194 f.

Eid, Gaard p. Yrien. 748, 752. 758. 770.

 Sogn i Sande Skibrede p. Österagder. 306.

Eidanger i Thelemarken. 235. 464.

Eidborg, Gudthorm Thormodssöns Hustru. 192.

Eide i Vaniflis Skibrede. 811.

Eidheim i Romsdalen. 125.

Eidsberg. 175. 253. 299.

Eidsborg Sogn i Lardal. 247. 284. 298. 480. 768.

Eidsfjord. 821 f.

Eidskogen. 262 f.

Eidsvaag i Rode (Rö) Sogn i Romsdalen. 375.

Eidsvold Lagthing. 448. 804. 812. — Sogn. 315. 448. 803. 812.

Eik i Lardal. 427. — i Moland. 379. 685.

Eikeland i Skafse i Thelemarken. 312. 786.

Eikenes i Leiknes Sogn p. Lister. 257. Eiksrud i Andebu Sogn. 275. Eiler Olessön. 298.

Eiler Olesson. 238.

Eilif Andorsson. 417 ff. — Eilifsson. 304. — Eilifsson, Ridder. 103. — Erkebiskop af Nidaros. 103—12. 119 f. 127. 155. — Erlingsson. 215 f. — Gunnulfsson. 781. — Jonsson. 321. — Magnusson. 815. — Olafsson. 311. — Stephansson. 196. — Sæmundsson. 833. — Tholfsson p. Helin. 196 f. 202 ff. — Thorpiornsson. 465 f.

Einer. 263. — Abbed i Munkelius Klossin.

Einar. 263. — Abbed i Munkelivs Kloster. 104. — p. Ekrem. 811 — Fluga, Væbner, se F. — Ingeldssön. 797. — Jonssön. 165. 203. — Thoressön. 234. 245. 252.

Einarsthveit. 313.

Eindrid. 136. 247. — Arnfinssön. 168. — Erlendssön. 249. — Jonssön, Prest i Eidsvold. 315. — Sehvatssön p. Vangendal. 819. — Styrkarssön. 177 f. — Thorgilssön. 813. — Thorkelssön. 810 f.

Eirik, Abbed. 143 f. - Abrahamssön Lejonhufvud, se L. - Alfssön. 230. 233 f. — Amundssön. 339. — Anundssön. 179 f. - Arnessön. 421. - Arnfinnssön. 781 f. — Baardssön. 310. – Bergsveinssön. 227. 266. — Bergulfssön. 303. 309. — Biskop af Stavanger. 119. 134. 139. 142 ff. — Björnssön. 239 f. 388. — Christiernssön, Foged i Skidesyssel. 362. — Dagssön. 195. 239. — Eirikssön. 182. 345. 476. — Eirikssön (Gyldenhorn), Lagmand i Oslo. 404. -Eirikssön (Gyldenhorn,) Rigsraad, se G. - Erkedegn i Lund. 66 f. - Erlingssön 354. — p Fjalastad. 151. Flemming, Hr se F. — Gudleikssön. 332. — Gudthormssön. 164. — Gyl-

denstjerne, se G. - Haakonsson 170. - Hack, se H. - Hallvardssön. 260. 803 f. 812. — Jakobesön, Prest p. Steinaberg. 260. — Jensson. 401. -Jonsson. 262. – Kaas, Biskop, se K. Kalstad. 267. – Kolbjörnssön, Prest p. Sande. 201. — Larsson. 821. - Menved, Konge af Danmark. 95. 97. 99 f. - p. Mo. 232. - Munk, se M. - Narvesson, Sira p. Flugberg. 165. — Ogmundssön. 212. 328. — Olafssön, 184. — Ormssön, 539, 542. - . . . . orason. 210. — af Pommern, Konge. 177. 184 f. 191—96. 193—204. 210-19, 224-28, 230 f. 233 f. 236 f. 239 f. 245. 247. 251. 254 f. 261 f. 264. 346. 431 f. 814. — Sanger. 136. — Sighvatssön. 194. - Simonssön, Raadmand i Sarpsborg. 372. — Sveinbjörnsson, Hr. 138. — Sveinsson. 125. 794. — Sæmundssön, Hr. 275 f. 292. Thorgilssön. 337 f. — Thorkelssön. 411. 804. - Thorleifsson. 238. - Thuresson af tre Roser, se R. - i Tiudastad. 197. — Trolle, se T. — Ugerup, se U. - Valdemarssön, Hr. 95 ff. 99. 102. - Walkendorf, Erkebiskop, se W. i Öyasjö. 218. Eiriksgaarden p. Upheim i Thorpe Sogn 171 f. Eiriksstad i Bagns Sogn p. Valdres. 173. Eker. 150. 215 f. 271. 669 f. Ekern, Gaard i Birid. 150 f. Ekrem i Vaniflis Skibrede. 810 f. Elfsborg. 398-401. 461. 713. Elftalöite Sogn i Sandsverv. 255. 340. Elgerud p. Eker. 272. Elgeström i Leiknes. 257.

Elin Halldorsdatter. 125. — Jonsdatter.

297 f. — (Elene) Jonsdatter, Nils Hal-

kelssöns Hustru. 310 f - (Lang),

Hustru. 374. - Nilsdatter Gylden-

löve, se G. — Thoresdatter. 198. Elisabeth, Christiern II.s Dronning. 482. 484. 489 ff. 497. 507 ff. 553. - (Elsebe) Ottesdatter Römer, Frue, se R. Elland (Etland) i Thelemarken 423. Ellinge i Skaane. 428. Elstad i Eidsvold Sogn. 803 f. 812. Elvedalen, övre. 179 f. Elvenstad. 268. Emden. 516. Ems. 572. 679. Enebak, se Ignebakke. Engelbrekt Asmarssön. 795. 797. -- Eindridssön. 809. - Gunnarssön. 488 f. - (Ingebret) Gunnarssön. 399. Helgessön. 423 f. 795. — (Ingebret) Ivarsson, 375. — Ketilsson, 426. — Lafrantssön. 344. 406. 409. - Lyning, Kannik. 107 f. - (Ingebret) Throndssön. 689. England, Englændere. 140 f. 488 514. 592. 594. 598 f. 679. Enhelleren p. Voss. 814. Enno. Greve af Ostfrisland. 515. 519. 629. Eplethveit i Brunkebergs Sogn. 788 f Erlend. 263. — Arnulfssön. 251. — Baardssön. 268 f. - Dyressön. 425. -Eysteinssön. 168 f. 199. — Frak, Lagmand. 417 f. — Ivarssön. 375. -- Ogmundssön. 235. — Thordssön. 179 f. Erling, Hr. 117. - Eiriksson, Sira. Chorsbroder i Hammer. 254. - Hallvardssön. 308. – p. Hare. 136. – Hjarrandssön. 151. - Ivarssön. 171 f. Narvessön. 240. — Pollarder. 124. - Prest p. Birkeland. 127. 132. Prest p. Kjos. 151. - p. Resse. 389. - Sveinssön. 200. 278. - Tofessön. 319. — Vidkunnssön, Drotsete. 119. Öyker. 136. Esbjörn, se Asbjörn.

Esens. 520. Eskeland i Halshaugs Sogn. 403 f. Eskil, Erkebiskop i Nidaros. 238. Ingemarssön, Hr., Prest i Eidanger. 464. - Prior i Antvorskovs Kloster. 436. Espehaug i Vaniflis Skibrede. 810 f. Estrid (Ravaldsdatter), Nils Krummes Hustru. 525 f. 570, 577 f. Eteraaen i Halland 97 f. 100. Eugenius, IV, Pave. 241-44, 278, 284 f. 289. 318. 325. 327. 365. 382 f. Europa. 56. Evanger Sogn p. Voss. 817 f. Evert Ouelacker, se O. Evje p. Agder. 789. — i Elftalöite Sogn i Sandsverv. 255. — i Rygge Sogn. 273. Eystein Arnessön, Ridder 103. — Biskop af Oslo. 186. 234 f. - Eirikssön. 323. Gislessön. 122. — Gormssön. 293. Gudbrandssön. 199. – Ogmundssön. 165. — Olssön. 501. — Paalssön, Prest p. Rygen i Hiterdal, 463. — Peterssön. 181. - Rolfssön, 290. - Sigurdssön. 268. - Thoressön. 250. -Thorgeirssön. 152. — Thorgrimssön. 265 f. — Ulfssön. 548, 620, 786, 806, 812. Eyulf Hallvardssön. 450 f. — Thorleifssön. 766. Eyvind. 781. — Arnessön. 810. — Arnfinnssön. 96. — Baardssön. 805. — Bassessön. 181. - Berdorssön. 210. --Gudthormssön. 193. 406. — Gyrdssön. 255 f. 267. 786. — Haakonssön, Prest p. Birid. 323. – Hallvardssön. 403 f. - Herlaugssön. 790. - Jonssön. 791. 794. 796. 801 f. - Kandegyder 453. 456. - Ketilssön. 450. 465. - Ljotssön. 198. - Narvessön. 199. - Ogmundssön. 299. — Olafssön. 141 f. 421. 424 f. - Peterssön. 808. 816. - Rei-54 *

darssön. 160. — Sigurdssön, Provst ved Laurentii Kirke i Tunsberg. 311. — Simonssön, Ridder. 103. — Tholfssön. 470. 781. — Thorgrimssön. 312. — Thormodssön. 204. — Uthyrmssön. 362.

Fagabergs (Faabergs) Kirke og Sogn. 181. 195. 211. 239. 261. 270. 295. 307.

Falk, Henrik. 558. Falke, se Folkvard.

Falken, Vertshus i Lier. 556.

Falkoner, David. 571.

Falleby. 570.

Falster. 439. 610.

Falster, Peder. 528.

Fane Hospital. 104. - Kirke. 129.

Faste i Upgaard. 237.

Fede Sogn i Lister Syssel. 265.

Fedje i Sogn. 793.

Feivaag p. Yrjen. 778 ff.

Felkedal i Graven. 822.

Ferdinand, Erkehertug af Österrige. 561.

603 ff. 612, 655. Fesberg Sogn i Vestergötland. 410.

Finholt, söndre, i Aulins Sogn p. Raumarike. 200 f. 211.

Finmarken. 634. 662. 712. 734 f. 739. 747.

Finn Halldorssön, Kapelmagister. 102.

— Hanssön, se Rostvig. — Rempe. 490. 496 f. 533. — Sigurdssön. 160.

490. 490 I. 555. — Sigurasson. 160.

Finnboge Nilssön, Biskop af Bergen. 316. Finnen (Finneseter) i Skogn. 773. 777.

Finnesand i Aadalen p. Ringerike, 425 f.

Finneseter (Finnen i Skogn). 773. 777.

- i Jæmteland, 232.

Finngard Eysteinssön. 354.

Finstad, Gaard i Lem p. Raumarike. 166 f.

Firdafylke. 141. 146.

Fit Sogn p. Raumarike. 277. 399.

Fivisdal i Hofs Sogn i Sundalen. 177 f.

Fjalastad, Gaard i Ringsaker. 151. —

(Fjelestad) i Nissedal 386. 786.

Fjelds Sogn p. Thoten. 353 f.

Fjelledjord (Fjellegaard?) i Setersdalen.

320.

Flaam i Sogn. 792

Flatberg i Bergs Sogn. 274.

Flatdal. 214. 412. 427. 467. 780 f.

Flateland i Hjartdal. 296.

Flater i Henin Sogn p. Raumarike. 176.

Flegende Geist, Skib. 516.

Fleischer, J. S. 815.

Flekkerő p. Agdesiden. 522.

Flemming, Hr. Bo. 370. - Hr. Erik.

590. — Hr. Ivar. 590.

Fleninge. 657.

Flensborg. 608. 616 f.

Flesbergs Sogn. 163. 301. 458 f.

Flesthvet i Lardal. 788.

Flotastad, Gaard. 164.

Flod (Flaa) Sogn i Hallingdal, 271.

Flotasannes i Thjodalyngs (Thjödlings)

Sogn p. Vestfold. 276 f.

Fluga, Einar, Væbner. 275 f.

Fluguber s Sogn i Land. 122, 165.

Flukstad i Borgesvssel. 272.

Flöisvik i Stavanger Stift. 346.

Foldeid Viglogesdatter. 257.

Folkensborg, 175 f.

Folkvard (Folke) Eindridssön. 448. -

Hallvardssön. 269. — (Folke) Ketilssön. 810. — Nikolassön. 305. — (Folke)

Onssön. 377. — Solvessön. 235 f.

Onsson. 511. — Solvesson. 255 1

Follo. 153. 160 f. 262.

Folseland i Grandshered. 236. 505 f.

Fonne (p. Bön). 168.

Fonnebő i Opdals Sogn i Numedal. 297.

Fonnerud i Rödenes Sogn. 213 f.

Fontenay(?). 220.

Forberg i Fylkeshaugs Sogn. 339. — i Jæmteland. 237. Fornastad i Jæmteland. 229. Forsene (Fossum i Hofvin?). 269.

Forset(?) i Jæmteland. 218.

Fose i Sudaland (Sauland). 236 f. Fosen. 595. 597. 606. 608--11. 622 f. 656. 670. 672. 735. 738 f. 743. 746 f. 780.

Foss i Bjellands Sogn. 806. — p. Blaker. 163 f. — p. Eker. 272. — i Ignebakke. 169. — Gaard i Lem p. Raumarike. 166 f. — Sogn i Nordlem p. Raumarike. 176. — i Sogn. 96. — i Stören Sogn i Gauldal. 770. 773. 777.

Fossane i Hofvinbygden. 305. — i Rollags Sogn. 301.

Fossem (Fossum) i Skedsmo. 800.

Frak, Erlend, Lagmand. 417 f.

Framnes i Sogn. 135. 792 f.

Franciscaner-Ordenen, se Minoriter.

Franciscus den hellige. 1. 5. 27 f. 59 f. 67. 317 f. 334 f. 348 f. 359. 382. — de Piscia. 361. 394. — de Saona. 324.

Frankrige, Franskmænd. 140 f. 220. 385 f. 483. 558. 561. 572. 574. 587.

Frants Holste. 557 ff.

630.

Frat, Jens, Skriver, 454,

Frauner Sogn i Lider. 194.

Frederik II, Keiser. 2. 4. -- I, Konge. 474 f. 477 ff. 481. 486. 490. 493 ff. 498 f. 505. 513. 515. 518 f. 522 f. 526 f. 530—34. 536. 539. 543 ff. 549. 565 ff. 569. 576 -79. 582 f. 588—92 595. 602. 608 ff. 616. 637. 639. 642. 646 ff. 651. 653 f. 656. 663. 666. 670. 672. 674. 676. 679 ff. 686—89. 691 f. 694. 699—705. 714. 716. 720 f. 723. 725—31. 760—65. — II, Konge. 792 ff. 809.

Frederiksborg 793 f.

Frederiksstads Raadhus. 264.

Fres, Bonde. 496.

Fresje. 799. 803.

Frideke Eirikssön. 228.

Fridixon i Lom. 210.

Fridne i Rakkestad Sogn. 216.

Frisland. 521. 572. 574. 587. 679.

Frodavik i Onsö Sogn. 273.

Frode Thordssön. 354.

Fron Sogn i Gudbrandsdalen. 210. 252 f. 374.

Frygningen i Numedal. 804.

Fröseter (Fröslid) p. Vesthorpen i Land. 354.

Frövold, 301.

Fröylands Skibrede. 399.

Fulasing (Fuglseng), Gaard i Ringsaker. 157.

Fulsaland i Thelemarken. 236. 505.

Furefjerdingen i Heggen Sogn p. Modheim. 198. 217.

Fureseter i Melhus i Gauldal. 770. 773. 777.

Furnes i Vang. 212.

Fuse Nilssön. 226.

Fuse i Söndhordeland. 113.

Fyane, se Viane.

Fylkeshaugs Sogn. 339.

Fyn. 434. 439. 694.

Fynbo, Jens. 743. 771. — Jep. 626.

Fyrisdal i Thelemarken. 186. 363. 463.

Færö. 644. 681. 683.

Gaardsjord i Raudlands Sogn. 480. 547. 768.

Gaardsjorden i Grandshered. 505 f.

Galabo i Vestby. 154.

Galde, Christopher 799. — Hr. Gaute. 476 f. 481. 492. 494 567. 641. 762. 764. — Hr. Olaf. 447 f. 479. ff. 492. 494. 525. 549 f. 566—69. 659. — Hr. Sven. 405.

Gallion, Skib. 516. 524.

Gamal Björnssön. 239.

Gamlegaard i Tjernöy Sogn i Viken. 310 f. Gand i Hofs Sogn p. Fit. 277 f. — Sogn og Skibrede i Höiland. 302 f. 345 f. Gard Rikolfssön 315.

Gardar (Gaarder) i Veglids Sogn i Numedal. 410

Gardbrekke i Haukelidsbö i Vinje 423. Garde Bispedömme. 104. 154.

Gardejord i Hallelands Grænd p. Raudlandsstrand, se Gaardsjord.

Gardsvik i Löken Sogn. 177.

Gardvik i Sillegjord. 388.

Gassegrund i Bergen. 823.

Gauldal 179 f. 568. 743. 747. 773. 779.

Gausdal Sogn. 181. 255 f. 267.

Gausel i Jotan Skibrede. 345 f.

Gautakil, Gaard i Röden Sogn i Jæmteland. 197.

Gaute Anundssön. 340. — Asgautssön. 806 f. — Erkebiskop af Nidaros. 418.

— Eysteinssön. 213. — Galde, Hr., se G.

Gautstad, övre, i Onsö Sogn. 273.

Gavnö i Sjælland. 175. 181. 193. 249. 253. 268. 277. 322. 338. 344. 425.

Gazarer. 56.

Geble Pederssön, Superintendent i Bergen. 674 ff. 704 792.

Gefle, 591 f.

Geikstad i Sande Sogn (Sandehered). 201. 319 f.

Geirmund Amundssön. 235. - Egilssön. 388. — Eysteinssön p. Axnes. 819. —

-- Hallvardssön. 620. — Ormssön. 390.

- Thorgilssön. 459. 462. 469. 501. 548. 620. 678.

Geirstads Sogn. 225.

Geirthrud Alfsdatter. 344. — Eindridsdatter. 262. 266 268. — Thjostolfsdatter, Nonne. 800.

Geirulf Olssön, 389.

Geldern. 530. 557. 559. 572. 585. 612. 614. 619.

Gellestad (Gjölstad) i Lomhered. 171. Gendyrstova i Flatdal. 467. — i Hadde-

landsby p. Raudlandsstrand. 334 f.

Gent. 557. 573.

Genua. 13.

Genvalle i Jæmteland. 217.

St. Georg. 271.

St. Georgs Hospital i Tunsberg. 271.

Georgianere. 56.

Geppeland i Svarvstad Sogn. 796. 801 f

Gera, Hr. Holger Karlsson. 437. 590.

Gerde i Vangens Sogn p. Voss. 331.

Gerhard Stercke. 587. 592.

Gerpen i Thelemarken. 250 f. 290. 417. 473.

Gerst, Beke Kolbjörnsdatter. 332. — Cecilia Kolbjörnsdatter. 332. — Hr.

Kolbjörn. 310 f. 332.

Gerthrud, se Geirthrud Geslen, Gaard p. Voss. 315.

Gest Bjarnessön. 344. — Eyvindssön.

192. — Olafssön. 308. — Thorleifs-

sön. 193. — Vigleikssön. 276.

Gestrud i Hiterdal. 250. 356.

Gieiskier, Albrekt v. 703.

Gimsö Kloster. 186. 190. 289. 362.

Gisbrikt, Biskop af Bergen. 154. — Gudthormssön. 234. 259.

Giseler, Tile. 717 f.

Giske. 532. 534 f. 541. 543. 545. 652.

710 f. 730 f. 739 f. 742 f. 747.

Gisle Steinsson 417.

Gjavald Olafssön. 212.

Gjederyggen i Aadalen p. Ringerike. 426.

Gjedsmeid (Geirsmed) i ogn. 793.

Gjendöl i Raudland. 334.

Gjord, se Gyrd.

Gjuf i Hjertdals Sogn i Thelemarken. 305.

Gjölstad i Bergs Sogn (Brandvold). 420 f.

Glad, Hans, Lagmand i Bergen og Gulathing 179.

Gladheim i Veglid Sogn i Numedal. 296. 305 309 f. 317. 336. 343. 402. 409.

Gladsaxe. 414 f.

Glessjö i Sigdal. 123.

Gljastad, Gaard i Veldre p. Hedemarken. 151.

Glob, M. Anders. 689.

Gloppen i Nordfjord. 178. 537 f. 578 f. 582.

Glorup. 824.

Glupe-Bæk i Birid. 151.

Glöder Thorgeirsson. 275 f.

Goden Otrekssön. 270.

Gorkum. 615. 618. 620.

Gorven i Sogn. 793.

Gosna. 282.

Gother. 56.

Gotskalk, Biskop af Hole. 290 f. --Erikssön (Rosenkrantz), se R.

Gottorp. 368. 481. 498 f. 505. 549 f. 566. 583. 588. 636. 651. 653 ff. 663 f. 679 f. 686 ff. 694 f. 728—31.

Gotufossen i Skoger Sogn i Sande Skibrede. 245.

Gotulf. 263. - Holtessön. 226.

Graabrödre, se Minoriter.

Gran Sogn p. Hadeland. 180.

Grandaashered (Grandshered) i Thelemarken. 465, 505 f. 693 f.

Grande p. Yrjen. 746. 752. 757 ff. 770. 778.

Grasid i Digrenes Sogn i Rakkestad 199.

Gratle Sogn i Bremanger. 178.

Gravabö i Nissedal. 466.

Graven i Smörklep. 330.

Graver i Eidanger. 464 f.

Grefsheim p. Hedemarken. 314.

Gregers, Christiern II s Bud. 515. 528.

Skipper. 524.

Gregorius IX, Pave. 1 f. 5 f. 18 f. 29.

38. 44. 67. 104. 359. — X, Pave. 66. — XI, Pave. 360. — (Gregors) Haakonssön, Prest p. Hof. 197 f.

Greip Sveinssön. 364.

Greipshus i Haukelidsbō i Vinje. 420. 423.

Grenaskeid i Mels Sogn p. Tinn. 294.

Grenimark i Öiamarks Sogn. 264.

Grenin i Röken Sogn. 246.

Grenkla i Sigdal. 123.

Grenland. 290 f. 463 f. 505 f.

Grim. 96. — Botolfssön. 262. — Geirmundssön. 427. — Hallvardssön. 199.

Grimar Ormssön, Hr., Præbendarius i Nidaros. 104 ff. 110. — Salvessön. 255.

Grimstad. 273.

Grimsthveit i Nissedal. 462.

Grip Fiskevær. 126. 734.

Gris, Hr. Joschim. 479 f. 492. 494. — Peder. 404 f.

Grisledals Skov i Bjellands Sogn. 805 f. Grjotgard Björnssön 355. 363. 407. – Eirikssön. 293. – Hallvardssön. 297.

Gro Bjarnesdatter. 293. — Geirmundsdatter. 232. — Thorlaksdatter. 304.

Grofstokker i Bamle, 272.

Gromsrud i Löykin Sogn p. Höyland. 177.

Grote Marten, Skib. 572.

Groven i Haukelidsbő i Vinje. 450.

Grue Sogn. 365. 451.

Grutland i Flod Sogn i Hallingdal. 271.

Grupendal, Fikke. 218 f.

Grym (Grim), Peter. 588 ff. 595

Gryte i Fyrisdal. 363. — i Gausdal. 267.

Gryten i Alda. 136.

Grækere. 57.

Gröningen. 612.

Grönland. 604.

Grötjord, 804.

Grötland p. Voss. 814 f.

Gubbegaard i Rodegaard i Nore Sogn. 312f.

Gubbetiern. 348. Gudamanger i Sogn. 793. Gudbrand Andresson. 168. - Arnessön. 293. — Asleifssön. 353 f. — Brynjulfssön. 399. — Eysteinssön. 420 f. - Gudbrandssön, Væbner. 103. - Guldsmed. 455. - Halldorssön. 284. - Ivarssön. 261. - Jenssön. 391. - Ketilssön. 331. - Lafrantssön. 468 f. - Niklissön. 198. -- Paalsson. 181. - Petersson, Prest. p. Nannestad. 315. — Reidarsson. 468 f. - Rolfsson, Kannik i Oslo. 271. - p. Sigmen. 251. - Sigurdssön. 313. — Thordssön. 171. — Thorgeirssön. 268. — p. Vidanes. 263. Gudbrandsdalen. 195. 210 f. 227. 233 f. 289 f. 248. 262. 268. 271. 743. 747. Gudeslund i Ingedal. 278. Gndestad i Skogn. 770. 772. 777. Gudin i Tunheims Sogn. 274. Gudleik p. Bö. 249. — Lauritssön. 815. Oddssön. 420 f. — Ormssön. 269. - Priller. 176. - Thorgeirssön. 181. 183 f. Gudmund. 263. — Eskilssön. 302. — Helgessön i Holt. 258. - p. Logsteinsautn. 390 f. — Simonssön. 226 f. 299. Gudnjot i Hökabek. 201. Gudrid, se Gyrid. Gudrun. 818 f. — Aasulf Herbrandssöns Hustru. 290 f. - Baardsdatter. 166. — i Bö, Hustru. 304. 404. — Gunnar Thorlakssöns Hustru. 304. — Helgesdatter. 309. - Sveinsdatter. 304. — Thorbjörnsdatter. 322. Gudrunarudstad i Fagaberg. 261. Gudthorm Alfsson. 319. 411. — p. Amundrud. 274. — Eirikssön p. Rindal. 205. - Eirikssön p. Vettestad. 295 f. - Gislessön. 251. - Gudbrandssön. 166 f. — Halldorssön. 210.

- Hallvardssön. 310. - Ivarssön, Prest i Hjertdal. 342 f. - Ivarsson, Prest p. Vinje. 308. — Kolbjörnssön. 120 f. 473. — Nilssön Lagmand i Bergen. 578 f. 672. 674 ff. -- Peterssön. 213. – Rederssön. 216. – Sira p. Haaböl. 195 f. — Sveinssön. 277. — Thormodssön. 192. Guido, Erkebiskop af Berry. 67. Gulathing. 119. 137. 178 f. 807. Guldbjerget. 397 f. Gullerauden. 781 f. Gumme i Hvalseng. 175. Gunderslevholm. 721. Gunna Vivilsdatter. 472. Gunnar. 395. — Andorssön. 176. — Aressön. 303 f. - Baardssön, Prest p. Heidreim. 169. — Bjertssön. 263. - Brynjulfssön, Kannik i Hammer. 181. — Dyresson, Lensmand p. Ringerike. 425. - Eiriksson, Chorsbroder i Stavanger. 267. — Eyulfssön. 320. — Eyulfssön, Kolbjörn Gersts Tjener. 332. - Finnkelssön, Væbner. 421 f. — Halldorssön. 166 f. — Hallkelssön. 160. - Hallvardssön. 165. — Helgessön. 270 f. — Jonssön. 250 f. - Larsson. 821. - Leidulfssön. 238. — Nep . . . . 389. — Olafssön. 290. — Reidarssön. 182. — Roaldssön. 214. — p. Sande. 125. — Sigurdssön. 470. 584. — Simonssön, Lensmand i Vesterlenet. 292 f. -Sira p. Lekanger. 96. — Sivardssön. 768. - Sveinsson. 195. 390. Thjodgeirssön. 377. — Thomessön, Ridder. 103. — Thorbjörnssön. 320. Thorgeirssön. 193. — Thorlakssön. 804. — Thorleifssön. 322 f. — Thorleifssön, Sira, Prest p. Thorsnes. 231. - Thorolfssön. 403 f. - Thorsteinssön. 379 f. 402. 417. - p. Vighaug. 150.

Gunnbjörg Roaldsdatter. 463. Gunnbjörn Gudbrandssön. 251 f. Gunne Hallvardssön. 294. — Ketilssön. 465 f. — Thorbjörnssön. 165. Gunnhild (Gundel), et Barn. 746. Anundsdatter. 167. — Gunnulfsdatter. 811 f. - Ivarsdatter. 816 f. -Rolfsdatter. 463 f. Gunnlaug Lauritssön. 816. 818. Gunnleif Gudbrandssön. 332 f. Gunnleik Arnessön. 786 f. — Björnssön. 232. - Geirmundssön. 340. -Gunnarssön. 219. — Jonssön. 458. - Narvessön. 288. - Oppeböen. 789. Ormssön. 251. — Peterssön. 274. Gunnleiksland p. Tinn. 807. Gunnstein Aresson. 151. — Thorgilssön. 377, 453. Gunnulf Bergulfssön. 333 f. - Gunnulfssön. 452. — Klemetssön. 217. - Lensmand. 472. - Somundssön. 462. — Tharaldssön, 462. — Thorsteinssön, Lensmand i Vesterlenet. 328 f. Gunnulfsrud p. Modheim. 272. Gunnvald Anundssön. 169. — Jonssön. 228. — p. Kaarethveit. 152. Gunnvor. 373. — Jonsdatter. 277. — Sveinsdatter, 245. — Thorgeirsdatter. 402. — Thorgrimsdatter. 278. Gustav I, Konge af Sverige. 480. 493. 524 f. 534. 542. 577. 589 ff. 595 f. 606-11. 622. 624. 654 f. 694 f. 697. - Trolle, Erkebiskop, se T. Guvogaard i Haukelid. 419 f. Gyda p. Foss. 96. — Thormod Ketilssons Hustru. 192. Gylan (Kiland) i Thelemarken. 328 f. (Gyldenhorn), Erik Erikssön, Lagmand. 404. - Erik Erikssön, Rigsraad. 492. 494. 567. 641. 762. 764. (Gyldenlöve), Anne Nilsdatter. 597.

611. - Eline Nilsdatter. 605 ff. 774. - Hr. Henrik Jensson. 300. - Ingeborg Nilsdatter. 779. - Lucie Nilsdatter. 597. 606. 611. 746. 779. - Margrete Nilsdatter. 580. 714. -Hr. Nils Henrikssön. 436. 641. 657. 659. 662. 741. 751 f. 754-58. 767 f. 778, 775 f. Gyldenstjerne, Erik. 785. - Hr. Henrik Knutssön. 434. - Knut Henrikssön, Electus til Odense. 547. 721. 732. — Knut Pederssön. 641. 681. — Hr. Mogens Henriksson. 565-70. 576. 589-92. 684 f. 641. 662 f. 694 ff. 698 --702. 705 f. 718 f. 716 ff. 721. 781 f. Gymble i Flesberg. 163. Gynther Bergmester. 528. Gyrd (Gjord) Arnulfssön. 251. - Aslakssön. 298. — Eysteinssön. 195. Eyvindssön. 164. — Prest p. Aker. 122. Gyrid (Gudrid) Arnesdatter. 184. 319 f. Asleif Helgessöns Hustru(?). 309. — Gudbrandsdatter. 882 f. — Gudulfsdatter. 264. - Hallvardsdatter. 260. - Ivarsdatter. 816 ff. - Roaldsdatter. 468. - Sigurdsdatter. 179 f. Gyridegaard i Oslo. 165. Gyrven. 770. Gysell, Dyrrick. 698. Gysse Klemit, Skipper. 572. Gyvulidfossen i Rollags Sogn. 801. Göye, Hr. Henrik. 478. — Hr. Mogens. 434. 436. 576. 617. 681.

Haaböl, Gaard i Ignebakke. 226 f. —
Sogn. 160 ff. 195 f. 822.
Haakon Aasmundssön. 215. 426. —
Aasulfssön. 193. — Arnessön. 136.
Asmarssön. 197. — Biskop af Bergen. 125—35. 187—40. 142—49. —
Eirikssön. 165. — Eyvindssön. 176.

- Höskuldssön, Lagmand i Oslo. 258. — Kannik i Bergen. 111. — IV, Konge. 119. - V, Konge. 95. 97. 99 f. - VI, Konge. 162-74. 176-80. 190 f. - i Landsemne. 218. - Laurenssön, Lagmand i Jæmteland. 287. — p. Nöste. 249. — Ogmundssön, Væbner. 108. - Peterssön, Foged. 276. — Reppssön. 211. - Thorbjörnssön. 820. - Thordssön. 799. — Thoressön, Væbner. 108. - Thorleifssön. 176. - Thorsteinssön. 224 f. Haale. 782. Haalefisket. 781 f. Haalogaland. 118. Haard, Bent, Lagmand i Oplandene. 799, 808, Haathveit i Nissedal i Thelemarken. 290 f. 811. Haavard Aslakssön. 480 f. - Biskop af Hammer. 154. — Björnssön. 822. - Eyvindssön. 289. - Hallgrims sön. 802. - Hallvardssön. 878. -Jonsson. 198 f. — Jörundsson. 162. — i Lagabud. 268. — Sighvatssön. 194. - Sira. 185. 142. - Thorgilssön. 387 f. — p. Videnes. 268. Hack, Erik. 782. Hadavik i Onso Sogn. 278. Haddeland p. Raudlandsstrand. 392. 547. Haddelandsby p. Raudlandsstrand. 338 f. Hadeland. 164. 180. 268 f. Hafer Glöderssön. 801. — Moggussön. 96. Haferskor, Gaard i Fuse Sogn. 118. Hafthor (Hakthorn). 746. — Asmundsson, Raadmand i Throndhjem. 800. Haga i Bergs Sogn. 274. — i Höiland. 802 f. 809. — i Jæmteland. 229. i Tunheim Sogn. 274.

Hage p. Lister. 362 f. — i Sogn. 793.

Hagedal i Vinje. 387 f. Hagenskov i Fyn. 499. 622. Hagvard (Hagbard?) p. Berge. 218. Hakanes i Mels Sogn p. Tinn. 294. Hake Aslakssön. 480 f. Hakestad i Stangviks Sogn p. Nordmöre. 250. Hakrog, Marine Jonsdatter. 819 f. Halberstadt, Hans v. 553 f. 557. 593. 601. 612-15. 617 ff. 664. Haldens Aas (Hallandsaas). 499. Halheim i Jæmteland. 229. Halland. 95. 97-102. 439. 583. Hallbjörn Reidulfssön, Sira, Chorsbroder i Hammer. 254. Halldor Erlingssön. 235. - Eysteinssön. 489. — Halldorssön. 821 f. — Hallvardssön. 374. — Helgessön. 151. - Roarsson. 319. - Sigurdssön. 239. 252. 254. 266. — Sira. 185. - Sira p. Hval. 96. - Steinarssön. 256. — Ulfssön. 816. Halldorarud i Onsö. 882. Halle Atlesson. 813. — under Berge. 113. - Thorgeirsson. 881. Hallegaard i Aspaas Sogn i Jæmteland. 218. Hallebered, 657. Hallelands Grænd p. Raudlandsstrand. 392. 547. Hallgrim Thorgeirsson. 458 f. Hallingdal. 171 f. 271. 406. 447. 804. Hallkel Arnessön. 425. — Throndssön. 295. Hallstein Bratter. 136. — Matthisson. 411. — Niklissön. 281. — Thoressön. 196. — Thorsteinssön. 424. Hallvard 186, 176, 216, 264 f. 342. -Arnaldssön. 122. — Arnessön. 170. 284. 298. 812. 891. — Asbjörnssön. 584. — Biskop af Hammer. 119. — Björnssön. 420. 423. 450 f. 584. -

Eilifssön. 231. — Erlingssön. 406. Eysteinssön. 194. 388. — Eyvindssön. 123. 259. - Fonnessön. 168. - Gautessön, 362 f. - Graatop. 258. — Gudthormssön. 228. — Gunnarsson. 307. 803. — Guny. 685. — Haferssön. 284. — Hallessön. 295. — Helgessön. 855. 450. — Jonssön. 123. 235 ff. 246. 801. — Ketilssön. 296. 812 f. — Kolbjörnssön. 200 f. - p. Lunke. 808. - Nikolassön. 185. - Olafsson. 163. 267. 303. 309.330. - Ormssön. 313 f. - Reidarssön. 312. 355. 368. — Rolfssön. 199. — Sigurdssön. 260. — Sigurdssön p. Hun. 231. — Sira p. Ylmheim. 96. - p. Skjalbreid. 113. - Steinulfssön. 886. — Sæbjörnssön. 173. Thorbjörnssön p. Roaldstad. 788. — Thordssön. 219. — Thoressön. 202 f. - Thorgeirssön (Thorgardssön?). 288. — Thorgeirssön. 224 f. 236 f. 334. — Thorkelssön. 805. 809 f. 899. — Thorleifssön. 820 f. — Ulfssön. 787 f. Urugger. 150. — p. Vaage. 462. - Veterlidssön. 452 f. - Vivilssön. 375. Hallvardsgaard i Oslo. 396. Hallvardsrud i Balke Sogn p. Thoten. 260. Halmstad. 897. 431 ff. 460. Halshaug i Mandal. 805. — Sogn i Kallelands Skibrede. 252. 403. 411. Ham, Meynert v. 705 f. 708. Hamar i Lekanger. 797.

Hamburg, Hamburgere. 487 f. 550.

Hammer Bispedömme. 93. 102. 119.

154. 286. 254. 259. 816. 371. 387 f.

404. 424. 428 f. 436. 446 f. 451. 476 f. 481. 492. 494. 686. 652. 686 f. 712 ff.

678. 681. 683.

515 ff. 540. 571 f. 585. 622 ff. 665.

803 f. 812. — Gaard. 799. 808. — Kapitel. 93. 160. 181. 212. 254. — Thing. 122. Hammeren i Ignebakke. 226 f. Hammerstad i Sverige. 444. Hamre i Slidre Sogn i Valdres. 240 f. Hanastad, Gaard i Balke Sogn p. Thoten. 316. Hande Thingstue. 241. Hans Abbed i Hovedö Kloster. 731 f. Amundssön. 166. — Andressön, Arnessön, Dekan. 539. 578 ff. — v. Besenrade. 484 ff. — Christiern II.s Son. 598. — Ditzer, se Bisterfeldt. - Eirikssön. 682. 784 f. - Eirikssön, Hövedsmand p. Baahus. 477 f. 522 f. - Esbernssön, Kgl. Skriver. 449. — Hr. i Fesberg. 410. — Finnssön, Borgermester i Bergen. 137. -Glad, Lagmand, se G. — v. Halberstadt. 558 f. 557. 598. 601. 612- 617 ff. 664. — Hallvardssön, Prest p. Manger. 824. — Hanssön, Chorsbroder i Oslo. 315. — Hansson, Prest p. Kambestad. 270. — Hennekessön. 311. — Hermanssön. 387 f. - Herold. 529. 540. 600. - Hofvenskeld. 455. — v. Holt. 751. — Holst. 717 f. — Jenssön. 301. 804. — p. Jernhytten. 646. — Jonsson, Raadmand i Throndhjem. 800. - Karstenssön. 365. — Knutssön, Dekan. 537-40. 542. 581. 616. 649. - Kok. 556. — Konge. 368 ff. 378. 396 ff. 400. 404 f. 408. 415. 434-38. 440. 495. 577. 684. — Krafse, Hr., se K. - Krukow, se K. - Kröpelin, se K. — Köge, Hr. 572. — v. Köln. 598. Laarholt. 316. — Michelssön. 471. 509. 515. 517-22. 528. 530 f. 550. 553. 558-62. 564 f. 571. 574.

761 f. 764 f. 808. — Domkirke. 387 f.

125.

584. 586. 588. 592. 594. 597 f. 601. 605. 616. 705. 718. — Michelsson (Mönbo). 597. — Monsson p. Otnes. 811. - Monssön, Vincents Lunges Skriver. 787. — Mortenssön. 862. — Mule, se M. — Munk, se M. -Olssön, Provst ved Mariekirken i Oslo. 447. 458. — Ormssön. 407 f. Peterssön. 241. – Randenrande. 601. - Reff, Biskop, se R. - Ryaner, Raadmand i Oslo. 458. - Rörenberg, se R. - Simonssön, Borger i Oslo. 800. — Sjællandsfar. 787. — Skriver. 453. 456 ff. — Sæbjörnssön. 803. - Teiste, Biskop, se T. -Tydske. 528. — Wedikssön. 230. — Vilckenssön. 571 f. 585 f. Hansestæder, Hanseater. 681. 683. Harald Amundssön. 809. — Eirikssön. 180. — Engelbrektssön. 426. — Gudleikssön. 878. 463 f. -- Peterssön. 428 f. 795. — Sæbjörnssön. 308. — Ulfssön, Prest i Aurdal. 178. Haralden i Tunsberg. 275. Hardanger. 285.257 f. 589. 816-19. 822. Hardangerfjorden. 710. Hardskage i Jæmteland. 218. Harin, Gaard i Firdafylke. 186. Hartvig Kaas, se K. — Krummedike. se K. Hasle i Varteig Sogn. 278. Hasse, J. 151. Haug i Nordhordland. 226. - p. Ringerike. 198. — i Sogn. 792. — Sogn p. Eker. 150. 215 f. — i Thesals Sogn. 273. — i Tune Sogn. 273. Haugagerds Sogn. 275. Haugen i Klövedals Sogn i Thjörn. 175. Haugene i Sande Sogn (Sandehered). 321. Haugren i Alda. 186. Hauk Lidvardsson. 363. — Thordsson. 177.

Haukelid i Thelemarken. 419 f. Haukelidsbö i Vinje. 420. 423. 450. Haukum i Heydalsmo Sogn. 303 f. Hauner, Gaard p. Sinnen. 322 f. Sogn p. Sinnen. 194 f. Haus Prestegield. 225. Hed Hedssön, Borger i Skiden. 788. Hedalen. 168. 210. 239 f. Hedemark, Nils. 151. Hedemarken. 123. 314. 353. 474 f. Heggen, Gaard i Langeliden p. Fron. 252 f. - Sogn p. Modheim. 193 f. 198. 217. 294 f. Heglands Sogn p. Moland. 548. 620. 678 f. Heidin Amundssön. 192. Heidinstad Gaard og Fjerding p. Eker. 150. 215 f. 272. 669 f. — Gaard i Romsdalen. 125. Heidreims Sogn p. Vestfold. 169 f. 274. 781 f. Heilisfyrd i Borgesyssel. 278. Helga Alfsdatter. 428. — Gautesdatter. 197. - Holtesdatter. 264 f. Helgavik p. Lister. 257. Helge Alfsson. 363. — Amundsson. 374. — Aslakssön. 796. — Biskop af Oslo. 97. 99. 102. — Kinarssön. 693. — Faagardssön. 348. — Gestasön. 856. — Gudmundssön. 237. — Gunnleikssön. 802 f. — Haakonssön. 268. — Hallvardssön, 301, 345. — Ivarssön. 181. - Peterssön. 464. -Roaldssön. 214. — Sigurdssön. 179. - Sveinssön. 336. - Sveinssön, Prest p. Tunheim. 247. - Sveinungssön. 804. - Sæmundssön, Prest p. Skygthveit. 268 f. — Thoresson. 298. — Thorgilssön. 818 f. — Thor-

Haukaas i Vaago Sogn i Romsdalen.

leifsson. 459 f. — Tofssön. 342. — Ulfssön. 459. — Ölverssön. 362.

Helgeland. 648 f. 658. 662. 665. 667 f. 789.

Helgelid i Thelemarken. 392.

Helgerud i Borgesyssel. 273.

Helgeseter i Vinjer Otting p. Voss. 818.

Helgestad, övre, Gaard p. Mo i Lom. 259 f.

Helin, Gaard i övre Borgesyssel. 196 f.
202 ff. — Sogn i övre Borgesyssel.
196. 204.

Helle i Jæmteland. 202. — (i Kvindhered?). 718 ff.

Hellebek i Skriksviks Sogn. 200.

Helleseter i Alda. 136.

Hellevad. 264.

Helliggeisthus i Kjöbenhavn. 481.

Helliglegems Gilde. 353 f.

Hellin i Hordins (Hurums) Sogn i Valdres. 183.

Helsingborg. 218 f. 396 f. 583 f. 637. 657 f. 693.

Helsingeland. 590. 608. 683. 709.

Helsingör. 635. 646.

Helvedesrud i Opdals Sogn i Numedal. 406.

Heming p. Brandstad. 262 f. — Olafssön. 197. — Sigmundssön, Prest p.
Manger. 824. — Sigurdssön, Chorsbroder ved Christkirken i Bergen. 226.

Hemnes p. Raumarike. 177.

Henin Sogn i Sydlem p. Raumarike. 176.

Henne Kirke i Leikanger. 792 ff.

Henneke v. Alefeld, Hr., se A. -Lembeke, Væbner, se L.

Henning Kock. 454.

Henrik Aagessön (Sparre), Hr., se S. — Abbed i Sorö. 436. — Biskop af

Ratzeburg. 485. — Björnssön. 583 f. — Breet. 599 f. — Engelbrektssön. 424. — Falk. 558. — Göye, Hr., se G. — Hertug af Brunsvig. 528. — Hertug af Meklenburg. 174. — Jenssön Gyldenlöve, Hr., se G. — Jonssön. 797. — Jörgenssön (Staur), Lagmand. 375. — Knutssön Gyldenstjerne, se G. — Krummedike, se K. — v. Lit. 515. 517—21. 528 f. 564. 597. 600. — Olafssön, Prest p. Svarvstad. 790 f. 796. — Skakt, Hr., se S. — Thoressön. 391.

Hepten p. Voss. 813 ff.

Heradsgaard. 468.

Herbjörn Aasulfssön. 252.

Herborg Ketilsdatter. 235.

Herbrand Agvaldssön. 342. - p. Lid. 163.

Prest. 110 f.

Herberg, Gaard p. Ringsaker. 151.

Hereid i Eidsfjord. 821.

Hereseid i Drangedal. 290 f.

Herestad. 200.

Hergils Breverssön. 293. — Drengssön. 312.

Herrik(!) Grasvold. 215.

Herjedal. 656. 688. 742 f. 745. 747. 768. 775 f.

Herlang, Biskop af Oslo. 390 f. — Hallvardssön, Væbner. 396.

Herleik Arnessön. 151 f. — Eilifssön.
465. — Folkvardssön. 235 f. — Gislessön. 314. — Herleikssön. 265. 296 f.
— p. Skardaberg. 201. — Thorleifssön. 265.

Herleiksrud i Svarvstads Sogn p. Vestfolden. 182. 791. 794 ff. 801 f.

Herman, Biskop af Hammer. 387. 404.

Biskop af Viborg. 241 ff. — Koch.

787 f. — Molteke, Hr., se M. —

Nyman. 247. — Polle. 521 f. 593.

- Stenhoffuer. 554. 557. 572.

Hermelink, Klaus. 500. 508 f. 593. 615. Hermod Aslessön. 427. Hermund, Prest i Bagoy. 125. - Sigurdssön. 251. - Thorsteinssön. 817. Herransgaard i Skiden. 880. Herreseter Thing i Rendalen. 424. Hersaug, Gaard p. Ringsaker. 171. Hessen. 490. Heug (Haug?) i Böer Otting p. Voss. 817 f. Hevne i Fosen. 773. 778 f. Heydalsmo. 288 f. 308 f. 378. 427. Hiberer. 56. Hildebrand Eilifssön. 472. Himastad, Gaard p. Hedemarken. 123. Hinduer. 56. Hiterdal. 224. 235 ff. 250. 278. 342. 356. 378. 468. Hjardarud. 848. Hjaltarf, Gaard i Lom. 124. Hjaltland. 111 f. 431. 433. 435. 444. 584. 644. 683. Hjarrand Andressön. 268. — Thoraldssön, Chorsbroder i Stavanger og Provst i Gerpen. 250 f. Hjellund p. Fron i Gudbrandsdalen. 210. Hjelsjosas Sogn i Jæmteland. 201 f. Hjertdals Sogn i Thelemarken. 296. 805. 838 f. 342. 855. 887 f. 390. 892. Hjertnes i Sande Sogn. 274. Hjordal p. Vaage i Gudbrandsdalen. Hjuxe i Saude Prestegjeld. 786 f. Hjörne. 449. Hobelstad p. Eker. 272. Hochstetter, Joachim. 587. 592 ff. 598 f. Hochstraten, Herren af. 598. Hof p. Hudram. 197 f. — p. Lom. 245. - i Ramnes Sogn i Jarlsberg. 275. - Sogn p. Fit. 277. - Sogn i Rördal. 402 f. - Sogn i Sundalen. 177 f.

- Sogn p. Vestfold. 790. - p. Tho-

ten. 212. — p. Yrjen. 746. 752. 758 f. 770. 778. Hofland. 798. — i Hvam i Hardanger. Hofsaas i Berge Sogn i Solör. 421. Hofstranden p. Lom. 245. Hofvin i Aal i Fagabergs Sogn. 307. — i Haaböl Sogn. 162. — p. Nes. 854. — p. Raumarike. 203. — i Thelemarken. 269. 305. 376. Hoglandsbön i Grandshered. 505 f. Hoheim i Romsdalen. 125. Hols Kirke i Hallingdal. 406. Holbek. 416. Hole Bispedömme p. Island. 290. 492. 494. — i Biverdalen p. Lom. 199 f. — Kirke p. Ringerike. 268 f. - i Svarvstad. 472. Holen p. Thrötten. 807 f. Holger Holgerssön Rosenkrantz, se R. Holgerssön Ulfstand, se U. Karlssön Gera, se G. Holheim i Mandal. 805. Holland, Hollændere. 173. 870. 514. 539. 541. 587. 626. 690. 692 ff. 732. Hollebo p. Vaage i Gudbrandsdalen. 268. Holliden i Gudbrandsdalen. 248. Holm. 259. Holmeim, Gaard og Sogn i Sigdal. 123. Holst, Hans. 717 f. — Klaus. 819 f. Holste, Frants. 557 ff. — Thomas. 585. 594. 598 f. Holsten. 442. 490 f. 510. 651. Holt, Hans v. 751. Holt i Ullensaker p. Raumarike. 258. Holte i Stavanger Stift. 846. Holter i Fit Sogn p. Raumarike. 899. - Sogn. 166. 176. 815. Hommedal. 297. Homn i Skeberg. 278. Hondorp, Albrekt. 556.

Honorius III, Pave. 88. - IV, Pave. 68 f. Hordin (Hurum), Gaard i Valdres. 183. - Sogn i Valdres. 188.

Horstol. 680 f.

Hoskuld, se Höskuld.

Hovedő Kloster. 116. 118. 705 f. 781 ff.

Hudavik i Sande Sogn. 274.

Hudbred i Kollebo. 426.

Hudreim. 197. 407 f.

Huesta (Uvestad?) i Raabyggelaget. 271.

Huge Haarekssön. 257.

Huggestaa (Huvestad) i Brunkebergs Sogn. 467. 780.

Hugleik. 875.

Hugo, Kardinal-Presbyter af St. Sabina. 35.

Hugrein i Alda. 186.

Hugum. 806.

Huitfeldt, Christopher, Hövedsmand p. Bergenhus. 792. — Klaus, Hövedsmand over Skidesyssel. 808. - Peder, Kantsler. 799. 803, 807. 809.

Hun i Borge. 231. 260 f.

Hus i Kinservik. 822.

Husaby i Skara Stift. 401 f.

Huseby p. Lister. 228. — i Sande Sogn p. Vestfold. 274. — i Sogn. 640. —

i Tofadalen p. Nordmöre. 228. 310. Huslös i Onsö Sogn. 273.

Hustad i Inderöen. 778.

Husum. 617.

Huvestad i Brunkebergs Sogn. 467. 780.

Hvaal p. Eker. 150.

Hvaale i Hjertdal. 842 f.

Hval i Heggens Sogn p. Modheim. 198.

- i Stedje. 96. 792 f.

Hvalfberg i Gudbrandsdalen. 271.

Hvalseng i Baahus Len. 175.

Hvam i Alda. 186. - i Hardanger. 817. — i Holliden. 248. — p. Lom. 124 f. — i Olhus. 133. — i Sæbö p. Raden. 824.

Hvamme i Setersdal. 810.

Hvammen i Lillehereds Sogn i Thelemarken. 235 f.

Hvamshered i Valdres. 816.

Hvarberg p. Vaage. 227.

Hvasse p. Voss. 814.

Hveberg i Grue Sogn. 365.

Hverv (Hvorf), Matthias, Provst i Oalo. 518, 567.

Hviteseids Kirke og Sogn i Thelemarken. 186. 189. 766. 789. 798. 811.

Hvol (Vold?) i Bergs Sogn. 274.

Hyllen i Böer Otting p. Voss. 817 f.

Hylleraas i Evanger p. Voss. 817 f.

Hyllestad Sogn i Setersdalen. 452 f. Hyppestad i Thjodalyngs Sogn. 192.

458. Hækas i Jæmteland. 229.

Hændla i Alsne Sogn i Jæmteland. 281 f.

Hög, Hr. Nils. 484. 486.

Höiland p. Jæderen. 219. 267. 302. 809. 845.

Hökabek. 201.

Hörby, Pros Lauritssön. 812.

Hörningstjernet. 365.

Höskuld, Biskop af Stavanger. 492. 494. 662 f. 724 f.

Höyland (Höland). 177.

Igland i Gratle Sogn i Bremanger. 178. Ignebakke Sogn. 161 f. 226.

Ignedals (Enebaks) Sogn p. Raumarike. 169.

Hebrekke i Lider. 272.

Inderčen. 773. 776 f.

Indstrand i Fosen. 770. 778.

Ingebjörg. 348. — Arnesdatter. 184.

- Bergulfsdatter. 284. - Gunnarsdatter. 215. - Haakonsdatter, Hertuginde. 97. 100. — Hallvardsdatter. 182. — Hed Hedssöns Hustra(?). 788. Jonsdatter. 175. — Ketils Kone.
162. — Kolbjörnsdatter, 288 f. —
Nilsdatter Gyldenlöve, se G. — Petersdatter. 122. — p. Sundro. 797.
— Thomasdatter. 168. — Thordsdatter. 199. — Thorleif Björnssöns Hustru. 414. — Vebrandsdatter. 317.
329. — Vesetesdatter. 212.
Ingedals Skibrede. 568. — Sogn. 311.

Ingedals Skibrede. 568. — Sogn. 811 821.

Ingegerd Aasmundsdatter. 428. — Erlendsdatter, Frue. 470 f. 527 f. 581 f. 589. 542—46. 687. 641—44. 672—77.

(Ingerd) Ottesdatter Römer, se R.
 Ingeleif Falkvardsdatter. 294 f. — Ketil Nikolassöns Hustru. 178.

Ingemar Gautssön, Provst p. Jæderen.
267. — Sveinssön. 809.

Ingemund Thoresson. 240.

Ingerid. 186. — Gudmundsdatter. 802. — p. Hvaal. 150. — Thorlaksdatter. 277.

Ingjald, Biskop af Hammer. 93. 102. — i Köl. 202.

Ingvar Gunnulfsdatter. 407.

Innocentius III, Pave. 38. — IV, Pave.
7—19. 22 f. 82. 88. 40. 82. 92. 361.
— V, Pave. 361. — VI, Pave. 360.
— VIII, Pave. 365 f. 368.

Irgens, Dr. O. 270.

Isak Eindridssön. 178. — Sira. 143. Isefjord. 97. 99.

Island, Islandere. 492. 494. 587. 589. 681. 688.

Italien. 561. 594.

Ivar Aasmundssön. 408. — Arnessön.
 172. — Arnessön, Væbner. 108. — Audunssön. 120. — Birgerssön. 227.
 248. — Biskop af Odense. 6. — p. Brekke. 186. — Brianssön(?). 797 f. — Eirikssön. 289. — Erlingssön. 171. — Flemming, Hr., se F. — Geir-

mundssön. 819. — Grimarssön. 178. — Gys. 136. — Hallvardssön. 311. — Jenssön Jernskjeg, se J. — Kolbjörnssön. 162. — Munk, se M. — Olafssön. 810. — Olafssön, Kannik i Bergen. 97. — Ormssön, Sysselmand i Ryfylke. 219. — Peterssön. 168 f. — p. Rake. 136. — Sigurdssön. 230. — Sivardssön. 375. — Steinarssön, Ridder. 103. — Thorleifssön. 320 f. — Throndssön. 163 f. 310. — Tokessön. 173.

Jakob Andresson Björn, se B. — Anrode. 564. 597. - Augustin. 218 f. Brockenhus, se B. — Erlendssön, Erkebiskop af Lund. 26. 40. - Greve af Halland. 98. 100. — Hr. i Mora. 589. 608. — Jenssön, Prest p. Sande (Sandehered). 820. — Johannesson, Kannik i Odense. 244. — Krumme, se K. - Nils Lykkes Tjener. 665. 667. - Povelsson, Biskop af Roskilde. 153. — Quemtmoti, Magister. 394. — Rothsteen, se B. — Schult, Myntmester, se S. — Severinsson, Prest i Eidsfjord. 821. Skipper. 563. 572 f. 585 f. — Sundmore. 842. — Villumsson, Borgermester i Bergen. 187.

Jammælt Thoressön. 122.

Jan Heinrikssen, Skipper. 689 f. — v. Mabuse, se M.

Jarthrud Eindridsdatter. 227. (Jfr. Geirthrud).

Jennedal Stol. 470.

Jens Andersson (Beldenak), Biskop af Odense. 436. 546. — Biskop af Oslo. 231. 234 f. 290 f. — Frat, Skriver. 454. — Fynbo. 743. 771. — Hallandsfar, Raadmand i Bergen. 662. 665. 667. — Hallvardsson. 365. — (Jöns) Hanssön (Daljunkeren). 589—
92. — Hanssön, Peter Kantalers Tjener. 609 ff. 622 ff. — Holgerssön Ulfstand, se U. — Ivarssön. 365. —
Ivarssön, Borgermester i Oslo. 455.
— Jyde. 638. — (Jöns) Lafranssön.
268. — Mortenssön p. Mjelde. 736.
— Olssön. 496 f. — Olssön, Hr. 777.
779. — Peterssön. 290. 330. 528. —
Skriver. 523. — Skrædder. 693. —
(Jöns) i Spitalen, Hr. 410. — Splid. 737.
Jensen, T. 392.
Jep Fynbo. 626. — Graver. 461. —

Sparre, se S.

Hansson. 390.

Jeppe. 343.

Jernhytten. 646.

Jernskjeg, Iver Jenssön til Fresje. 799. 803.

Thorbjörnssön

Jerusalem. 4.

Jesper. 626. — Brochmann, se B. Jess Söfrenssön, Lagmand i Skiden. 796 f.

Jevnaker Sogn. 269.

Joachim Gris, Hr., se G. — Lykke, Hr., se L. — Markgreve af Brandenburg. 599. — Marsvin, Borgermester, se M. — Rönnow, Biskop, se R. — Skipper. 524.

Jodrudal, Gaard p. Blaker. 164. Jogeir Helgessön, Hr. 424. Johan, se Johannes.

Johannes (Johan) Andressön. 226. –
(Johan) Arendssön (Ulf?). 437. –
(Johan) af Brienne, Konge af Jerusalem. 4. — de Capistrano. 279. —
Desiderii. 394. — (Johan) Dionys. 594. — (Johan) Geritssön. 564. —
de Guartino. 66. — (Johan) Hallgeirssön. 226. — (Johan), Hr., Fransk Kongesön. 140 f. — (Johan) Ingvarssön. 819. — Jarnigon. 898 f. —

IX.

(Johan) v. Kalker. 611. — Kardinal-Presbyter af St. Laurentius i Lucina. 85. — (Johan) Kaser. 620. — (Johan) Krukow, Rigsraad, se K. — Laurentssön, Kannik i Odense. 244. — de Mauberto. 279. — de Mota. 290. — (Johan) Oxe, se O. — XXII, Pave. 204. 206 ff. 285 f. 360. — de Poliaco. 204. 206 ff. 284 ff. — Prioris, Dr. 358 f. — (Johan) Rantzow, se R. — de Roch. 221. — (Johan) Urne, Hr., se U. — Weze, Electus. 482. 593. — Zapolya. 655.

St. Johannes's Augustinerkloster i Bergen. 94.

Johanniter-Ordenen. 80.

Jon. 151 f. — Alfssön. 374. — Amundssön. 258. - Aressön, Biskop af Hole. 492. 494. — Arnbjörnssön. 246. — Arnessön. 169. 854. 786 f. 797. -Arnessön p. Feivaag. 779. — Baardssön. 228. — Biskop af Garde. 154. — Biskop af Skaalholt. 187 f. - i Bjærte. 202. — Björnssön. 215. 293 f. — Drengssön. 467. — Eindridssön. 811. — Eirikssön, Prest i Heydalsmo. 288. 303. - Erkebiskop af Nidaros. 121. - Erlingssön. 715. — Eysteinssön. 822. — Eyvindssön. 303. 309. — i Finneseter. 282. — Grute. 153. — Gudbranssön. Væbner. 103. — Gunnarssön. 226. — Gyrdssön. 267. — Haavardssön. 203. - Hafthorsson, Hr. 144. - Hallessön. 821. — Hallkelssön. 250. — Hallvardssön. 123. 235 f. 465 f. --Helgessön. 328 f. — Herbrandssön. 330 f. — Holtessön. 211. — Jonssön. 329. 423. 816. — Jonssön, Lagmand i Tunsberg. 467. 502. - p. Kalladberg. 472. - Karlsson, Borgethings-Lagmand. 202. - Karlsson, Lagmand i Tunsberg. 215. — Ketils-

sön. 313 f. 796. — Klemetssön. 391. Kolbeinssön. 256. – Narvessön 305. 309. — Nilssön. 451. — Nilssön, Lagmand i Throndhjem. 300. — Olafssön. 200. 245 f. 424. 810. — Olssön, Raadmand i Throndhjem. 622. — Ottarssön, 232. – Paalssön, 239. – Paalsson, Provst i Oslo 395. 421. 447 f. — Pakke, se P. — Peterssön. 226 f. - Pilt. 218. - Sandulfssön. 375 f. -Serkvorssön. 813 f. — Sigurdssön. 783. — i Siline, 202. — "imonsson, 703. — Simonssön, Erkebiskop Olaf Engelbrektssöns Svend. 767. — Simonssön, Lagmand p. Agder. 805. 824. — Skotte. 142 f. - af Strand, Væbner. 103. -Sveinsson. 111. -- Teiste, Væbner, se T. - Thoresson. 464. - Thorgeirsson. 313. Throndssön. 172. — p. Tunem. 811. Jonas Petrejus. 418 f. 794. Jondheim, Gaard i Romsdalen. 125. Jonsgaard i Tunsberg. 196. Jonsgaarden i Gudbrandsdalen. 271. Jordanus, Biskop af Albano. 220. Joron Alfsdatter. 342. — Gunnarsdatter. 306. - Hallvardsdatter. 260. - Ormsdatter. 796. - Sunolfsdatter. 307. -Vebrandsdatter. 329. Jostad i Gran Sogn p. Hadeland. 180. - i Volbo Sogn i Valdres. 181. 212 f. Jostein Arnesson. 136. Jotans Skibrede, 345. Julius II, Pave. 429. Jylland. 439. 444. 694. Jæderen. 267. Jælöen. 725. Jæmteland. 197, 213, 217 f. 231 f. 237. 592. 607 f. 677 f. 736. 748. 753. 769. Jöder, 38. Jörgen Anderssön, Væbner. 673. – An-

dorssön. 805. — Eirikssön, Hr., Prest

i Bergen. 820. - Gudthormssön, Lens-

vedsmand p. Kongsgaarden i Bergen. 459, 470 f. 507—10, 516, 528, 540, 581. 612 f. 615 ff. 664 f. 704. 710 f. — Henrikssön, Hr., Kannik. 579-82. Henrikssön, Kannik i Bergen. 824. — Karlsson. 401. — Klausson, Lagmand i Tunsberg. 812. — Kock. 395. 617. - Lykke, se L. - Marsvin, se M. — v. Meswig. 618. — v. Minkwitz, se M. - Olssön. 428. - Olssön, Foged i Midsyssel. 490. 496 f. — Petersson. 770. 774. — Rosendal, se R. Skenck, Statholder af Frisland, 587. 619. — Stegentin, se S. — Stensson. 681. 683. - Thuresson af tre Roser, se R. - fra Valby. 461. - Venstermand, se V. Jörinde (Joranger), Gaard i Sogn. 596. Jörund, Erkebiskop 93. — i Grenimark. 264. — Skafhögssön. 323. Jösse Pederssön, Borgermester i Tunsberg. 311. Kaare, 249. Kaarethveit, Gaard. 152. Kaas, Erik, Biskop af Viborg. 436. -Hartvig. 794. Kaassestuen i Opdal i Numedal. 338. Kabletun i Böer Otting p. Voss. 817 f. Kalevjen i Sigdal. 151. Kalf. 136. - Helgessön. 412. Kalker, Johan v. 611. Kalladalands Skibrede, 252, 411. Kalladberg i Svarvstads Sogn. 472 f. Kallerausten. 151. Kallundborg. 457. 471. 536 f. 672 f. 681. Kalmar. 400 f. 431 f. Kalseg i Holter Sogn. 316. Kalsnes i Numedal, 804. Kalsrud i Opdal. 427.

Kalstad, Gaard i Gausdal. 267.

mand i Valdres 805. - Hansson, Hö-

Kambestad p. Hedemarken. 270. Kamborn i Borgesyssel. 273 Kampen. 515. 612 f. 615. 617. 664 f. Kane, Arild. 405. 408. 527. 641 ff. 672-75. 677. Kangulatad i Vardal. 123 f.

Kapel p. Vime. 264.

Karin (Karine) Alfsdatter af tre Roser, se R. — Gautesdatter. 806 f. — Lykke. se L. - Persdatter. 373.

Karl. 263. — Biskop af Hammer. 371 f. 428 f. 446 f. 803. — Hallvardssön. 264. — Jonsson. 795. — V, Keiser. 571. 680. 726. 761. — Knutssön af tre Roser, se R. -- Ljotssön. 463. --Sumarlidssön. 294. — Thorkelssön. 303 f. 505 f.

Karlsborg i Viken. 539. 542. 706. 708. Karlsö. 743.

Karmsund. 541. 609. 611.

Karsten Beyer, Dr., se B.

Kaser, Johan. 620.

Kastellekloster ved Baahus, 681, 683.

Katanes. 105, 683.

Katharine, Magnus Jarl af Orknös Forlovede. 105.

Kaupaker i Vinje Sogn. 406 f.

Kaupanger. 96.

Kaupstad i Hofs Sogn p. Vestfold. 790.

Kaupsviken i Onsö. 224.

Kauserud i Kise p. Raumarike. 258.

Kavle, Matthis, Hr. 398-401.

Kel, se Ketil.

Keldeberg i Setersdal. 377.

Kellingaberg i Sigdal. 123.

Kembehus (Kjemehus) i Numedal. 371. 379 f.

Ketil Arnessön. 364. — Biskop af Stavanger. 102. — Drengssön. 386. — Erlingssön. 249. – Eyvindssön. 240. - af Haferskor. 113. - Hallsteinssön. 310. – Hallvardssön. 293. 298.

467. 472. 783. — Haukssön. 202. Ketilssön. 387. 390. - i Kluke. 232. - i Medalheim. 162. - i Neld. 202. --Nikolassön. 173. -- Ogmundssön. 151. Ormssön 298. 385. – Simonssön. 342. — Sveinungssön. 296 f. — (Kel) p. verstad. 781. - Thjostulfssön. 798. — Thordssön. 317.354. — (Kel) Thordssön, Væbner. 713. - Thorgeirssön. 685. - Thorgrimsson. 317. - Thormodssön. 288. -- Ulfssön. 425. 427. --(Kel) Vikingssön. 822.

Kiel. 481.

Kile (Kil) i Onso. 273. 799. - i Rode Sogn. 215.

Kilene (Killand) i Molands Sogn i Thelemarken. 463. 469.

Kili p Dovre. 230.

Kilströmmen. 715.

Kinghorn, Dr. Alexander. 528 f. 550. 553, 559-62, 564 f. 576, 587.

Kinservik. 821 f.

Kirkeberg i Skeberg Sogn. 273.

Kirkefjeld i Klövedals Sogn i Thjörn. 175.

Kirkenes i Lekanger. 797 f.

Kirkevaag p. Orknöerne. 105.

Kise i Ullensaker p. Raumarike. 258.

Kjer i zems Sogn p. Vestfold. 275 f.

Kjos i Ringsaker. 151.

Kjærefisket i Lagerdal i Styrvolds Sogn. 783.

Kjöbenhavn. 97. 99 f. 103. 370 f. 389. 396-99. 405. 408. 430 f. 433. 435 f. 444. 446 f. 449 f. 461. 471. 645-48.

650. 654 f. 681 f. 686. 689. 691. 720.

726 ff 730. 760. 765. 794.

Kjölberg i Onsö. 332. 373.

Kiölvatn. 343.

Klaper (Kloppe) p. Svartsheim i Gausdal Sogn. 256.

Klaus v. Alefeld, Hr., se A. - Gjordsson,

Kantsler. 608. 654. 656. — Hermeling, se H. — Holst. 819 f. — Huitfeldt, se H. — Kniphoff, se K. — de Raden. 506. — Rönnow, Hr., se R. — Skytte. 427.

Klef Karlssön. 821.

Klefgrænd i Heglands Sogn p. Moland. 548.

Kleine, Hövedsmand. 516.

Klemet Arnbjörnssön. 246. — Einarssön. 337 f. — (Klement), Skipper. 533. 549. 553 f. 612.

Klemetsby i Aremark. 168. 213.

Klepaker i Skiringsal. 274.

Kleppe i Vaage i Gudbrandsdalen. 233. Kleppen i Eidsborgs Sogn. 298.

Kleven i Heglands Sogn p. Moland. 620. Klod, Peter. 291.

Kluke i Jæmteland. 232.

Klungseter i Sillegjord. 378. 780 f.

Klövedals Sogn i Thjörn. 175.

Kniphoff, Klaus. 506—10. 513—18. 521. 524. 529. 540. 572.

Knobelschtosser. 483.

Knut Alfssön af tre Roser, se R. — Andressön. 590. 805. — Björnssön, Lensmand. 801. — Dyrskytte. 743. — Eirikssön, M. 581. 606. — Eirikssön, Raadmand i Tunsberg. 881. — i Fleninge. 657. — Haakonssön. 813. — Henrikssön Gyldenstjerne, se G. — Jenssön, Provst i Borgesyssel. 799. — Johanssön. 822. — Knutssön Baad, se B. — Peterssön Gyldenstjerne, se G. — Thorleifssön. 806.

St. Knuts Kloster i Odense. 243.

Knutsvik, Ödegaard i Heglands Sogn p. Moland. 620. — i Setersdal(?). 320.

Kobberberget 624.

Kobberbergslagen. 709.

Kobberud (p. Jælöen). 273.

Kofarden. 612.

Kolbein Gautessön. 262. — Gudbrandssön. 200 f. — p. Hoheim. 125. — Omlungssön. 164. — Vikathunger. 136.

Kolbjörn. 136. — Eirikssön. 314. — Gerst, Hr., se G. — Herleikssön. 314. — Ingerids Sön p. Hvaal. 150. — Marteinssön. 270. — veinssön. 362.

Koldekin i Skafse Sogn i Thelemarken.
424.

Kolding. 609.

Koll Eirikasön. 184. — Helgessön. 426. Kollebo p. Thoten. 426.

Kolling, H. B. 346.

Konghelle. 148 f. 410. 414.

Kongsberg, Nils Jenssön, Sorenskriver. 343.

Kopeland i Grandashered 465 f.

Kormak, Erkedegn p. Suderö. 104 ff. Korsalteret i Christkirken i Bergen. 225 f. Korshavn. 412.

Korskirken i l'ergen. 118. 133 f. 417 ff. 792 ff.

Kort Pfenning, se P.

Kove-Ussen (Aasen i Thufdal?). 390.

Kraakböl i Gausdal. 181.

Kraakevad p. Yrjen. 627 f. 789. 771. 777 f. Kraaketad Sogn p. Follo. 153. 161. 195 f. Kraan (Kronen?), Skib. 486.

Krabbe. 399. — Dr. Martin. 434. — Hr. Tyge. 436. 474. 476. 536. 547. 610. 617. 645 f. 657 f. 669. 714. 727.

Krafse, Hr. Hans. 617.

Krake Rolfssön, 364.

Kringlerud i Onsō Sogn. 273.

Krogen (Kronborg). 499 f.

Krok Masassön. 175.

Krokedal i Bodstads Sogn i Fröylands Skibrede. 399.

Krokvatnet. 343.

Krosser i Borgesyssel. 273.

Kruke i Hedalen. 168. 210.

Krukow, Johan (Hans), Rigsraad. 492

743 f.

Krumme, Jakob. 570. 578. — Nils. 525 f.

Krummedige, Hr Hartvig. 265 f. 275 ff. 294 f. 313 f. — Hr. Henrik. 368, 370 f. 374. 378 f. 381. 385 f. 388 ff. 395-402. 404 ff. 408. 410. 412-16. 421 f. 428, 436, 448 f. 459 ff. 474-82, 490. 493 f. 496-500. 505. 525 f. 530 f. 536. 566, 568, 570, 577 f. 583 f. 588, 617. 630 f. 634-38, 641, 643 ff. 651 f. 657 f. 674. — Sofie, Esge Bildes Hustru. 413. 621. 625 ff 635. 638. 651. 714 f. Krumpen, Hr Otte. 547. 641. — Stygge, Biskop af Börglum. 546. 641. Kröken, Gaard i Lom. 124 f. Kröpelin, Hans. 218 f. Kuland, Gaard p. Eker. 150. Kviden i Haugs Sogn p. Eker. 215 f. Kvien i Hurum. 183. Kvinand i Throndhjems Stift. 770. Kvindhered. 713. Kvisler Otting p. Voss. 807. 814. 817 f. Kvævlin p. Blaker. 164. Kyrningen, Gaard i Oslo. 122. 167.

Lasland, 439. Laarholt, Hans. 316. Laberg i Lider. 272. Lackey. 558. Ladevold (Lövold) i Vaniflis Skibrede. 811. Lafrans Hallvardssön. 264. — Jonssön. 212. 256. — (Lafrins) Lafrinssön. 421. Lagabud i 'oner, 263. Lagardal p. Vestfolden, se Lardal. Lagatun i Musedal p Thrötten. 307 f. Lage Pedersson, Væbner. 298. Urne, Biskop, so U.

Köge, Hr. Hans. 572.

Köl i Jæmteland, 202.

Köln. 598.

494. 595 ff. 602. 605. 608. 713 f. 723. | Lambert (Lammerde) Andersen v. Ripen. 506. — Gertssön, Borgemester i Sarpsborg. 372. Land. 122. 152. 165 f. 194. 854. Landsemne i Jæmteland. 218. Landsverk i Rollag i Numedal. 288. — Ödegaard i Heglands Sogn p. Moland. 678 f. Landsverkedal i Heydalsmo Sogn. 427. Lane Skibrede. 200. Lang, Arne Thoresson. 374. — Elin, Hustru. 374. — Oluf. 742. — Thore. 374. Langabo i Skeidhaug Hered. 274. Langaker i Bergs Sogn. 274: Langang i Bamle. 272. Lange, Hr. Thomas Nilssön. 434. 436. Langedal i Vinjer Otting p. Voss. 818. Langegaard p. Thrötten. 807 f. Langeland. 439. Langeliden p. Fron. 252 f. Langerud i Sigdal. 193. Langesund. 449. Langseter i Söndhordland. 235. Lardal (Lagardal). 182. 247. 375 f. 427. 783. 788. 790 f. 794. 796. 801. Lars, se Laurentius. Lasse Bing, Sysselmand i Tune Skibrede, se B. — Dun. 819 f. — Sencken. 390. - Skjold. 405. (jfr. Laurentius.) Lateran. 6-11. 39-44. 47 50. 59 f. 84. 90.

> Laufvik i Skafse Sogn. 547 f. Laurentii Kirke i Tunsberg. 311. 790. Laurentius (Laurents, Laurits, Lars) i Bjærte. 202. — Eilifssön. 813 ff. — (Lars) Eirikssön. 821. — (Laurits) Eiriksson. 816 ff. - (Laurits) Eirikssön, Underprovst p. Voss. 813 f. -(Laurits) Eyulfssön. 815. – (Laurits) i Finneseter. 232. - (Laurents) Gudthormssön. 265. - (Laurits) Haavards-

sön. 813 f. 817. — (Laurents) Hallvardssön. 782. — (Laurits) Hanssön, Borgermester i Bergen. 137. — (Laurits) Hansson, Slotsskriver p. Bergenhus. 820. - (Laurits) Hr. 693. -(Laurits), Ingerd Ottesdatter Römers Ombudsmand. 611. — (Laurits) Ingessön, Raadmand i Bergen. 417 ff. -(Lauritz) Jakobssön, Prest i Sillegiord. 467. - (Laurits) Jenssön, Chorsbroder i Oslo. 315. - (Laurents) Jenssön, Erkeprest i Oslo. 390 f. — (Laurits) Jensson, Prest p Ek. 427. - (Laurents) Jonsson, Sira. 238. — (Laurits) Lauritssön. 811. — (Lars) i Lödöse-410. — (Laurents) Matssön, Provst i Tunsberg. 781. 790. — (Laurents) Niklessön. 217. — Nikolassön, Kannik i Odense. 244. -- (Laurits) Ormssön. 797. — Perssön, Borgermester i Bergen. 807. — (Lars) Siggessön Sparre, se S. -- (Laurents) Siurdssön, 362. -- (Laurits) Skipper. 486. — (Laurents) Skrædder. 468. - (Laurits) Thoresson. 804. - (Laurits) Thorsteinsson. 799. (Laurits) Vesteni. 456. — (Laurits) Woeg (Vaag), Raadmand i Bergen 820. Lauten i Alda. 136. Lauvin i Sogn. 798. Legreid i Eidsfjord, 821 f. Leidulf Thoresson. 805 f. Leifsaker i l'ergs Sogn. 274. Leikanger. 96, 792 f. 797. Leiknes Sogn p. Lister. 257. Leim. 798. Leipzig. 585, 587, 599 ff. (Lejonhufvud), Hr. Erik Abrahamssön. 771. Lekkenut-Stödlen. 342 f. Lem p. Raumarike. 166. Lembeke, Henneke, Væbner. 190 f.

Leo X, Pave. 428 f. 446.

Lesje. 268. Levanger. 775. Lid i Bergs Sogn p. Neset. 314. — i Numedal. 163. 371. 380. — i Sarpsborg. 468. — i Sillegjord. 426. Liden i Haugagerd Sogn. 275. — i Opdals Sogn i Numedal. 364. — i Veglids Sogn i Numedal. 379 f. — p. Veldre. 123 f. Lider. 193 f. 272. Lidvard Anundssön 355. – Aslakssön. 480 f. — p. Bjerke. 502. — p. Gunleiksland. 307. — Helgessön. 329. — Lidvardssön. 425. — Ormssön. 364. Lier i Brabant. 502 ff. 508 ff. 513. 515. 517. 524. 529. 553. 558 f. 562. 564 f. 571. 574. 585 f. 588. 592. 598. 601. 620. 629 f 656. 684 f. Lif (Live) Alfsdatter. 783. -- (Live) Amundsdatter. 796. – Björnsdatter. 294. — Dyresdatter, 278. — Gunnarsdatter. 306. -- (Liva) Kolbjörnsdatter. 468. - Roaldsdatter. 463. - Thorsteinsdatter. 371 f. Lifland, 521 f. 603 f. Lille Bergen. 712. Lillefjerdingen i Rakkestad Sogn. 332 f. Lillehammer Sogn. 319. Lillehereds Sogn i Themarken. 235 f. 342. Lillevand i Skylesliden i Thelemarken. 355. (Lilliehök), Hr. Mons Bryntessön. 590. Lindeim Skibrede i Thelemarken. 224 f. Lindelökke i Sigdal. 123 Lindervg i Bamle. 473. Lindesnes. 716 f. Lindheim i Skogebygden i Sande Skibrede. 308. Lindholm. 526 f. 543 ff. Lindhvaal i Hauner Sogn p. Sinnen. 194 f. Lindorm Björnssön. 401.

Leonard de Nogarolis, Magister. 340 f.

Linköping Bispedömme. 90.

Lister. 228 f. 257. 363. 439. 540. 662 f.

807. – Len. 428. – Syssel. 265 f.

Lit, Henrik v. 515. 517-21. 528f. 564, 597. 600.

Lithauen. 603.

(Litle), Peder Hansson. 634. 659. 799.

Litleholmen i Skoger Sogn i Sande Skibrede. 245.

Ljodhus, se Lödöse.

Ljot p. Eikeland. 312.

Lodin. 136. — Eirikasön. 181. — Kolbeinssön. 180.

Lodstad (Laastad) i Geirstad Sogn. 225.

Loft-Borge i Gerpens. Sogn p. Uthöfund.

Lofthus i Thelemarken. 246 f. 342. 387.
--- i Ullensvangs Sogn i Hardanger.

Loftstue i Sandshverv. 215.

Loftstuegaarden i Belgen p. Valdres. 184.

Loftstuen i Numedal. 425.

Logby i Digrenes Sogn i Rakkestad. 170. 199.

Logre. 308.

Logsteinsautn (Loxhaug) p. Raumarike. 890 f.

Lom. 124. 199. 227. 230. 233 f. 239. 245. 252 ff. 259. 262. 266. 268.

Lombardiet, 356 f.

Lomen Gaard og Sogn i Valdres. 809. 816. Lomhered. 171.

Lotter, Melchior, 573.

Lübeck, Lübeckere. 120 f. 173 f. 395. 490 f. 510. 515. 529. 564. 617. 683. 688 ff.

Lucie (Hr. Erik Björnssöns?) Frue. 388fNilsdatter Gyldenlöve, se G.

Ludvig Eyvindssön. 167.

Lund, By og Erkebispedömme. 20 ff. 26. 40. 66 f. 244. 369. 486 f. 441. 445. 482. 531. 561. Lund i Gerpens Sogn. 473. — Sogn (nordre Aurdal). 488 f.

Lundarteig p. Eker. 272.

Lundarvik, Gaard i Fuse Sogn. 113.

Lunde i Heidreim. 169 f. — i Lundehered. 451 f. — i Opdals Sogn i Numedal. 364. — i Vivilstads Sogn. 275.

Lundebrekke. 810.

Lundehered p. Grænland. 290 f. 451.

Lunder Gaard p. Eker. 150.

Lundrin i Vivilstad Sogn. 275.

Lüneburg. 510.

Lunekier. 398.

Lunge, Hr. Aake (Ove). 579—82. 605 ff. 617. — Fru Kirstine. 535. — Hr. Vincents. 492. 494. 499 f. 513 ff. 524. 526 f. 581 f. 584. 537 ff. 542—45. 575. 579—84. 589—92. 595 f. 602. 605—10. 617. 621. 625. 627. 629. 631—35. 637—50. 653 f. 656—59. 661 f. 665. 669. 672—75. 677 f. 688. 697. 710 ff. 715. 718 ff. 724 f. 730. 733. 738. 745. 748—51.

753—59. 762. 767. 769. 783. ff.

Lungegaard ved Bergen. 748. 767. 784 f. Lunke i Öyer. 307 f.

Lunner p. Hadeland. 269.

Luther, Martin. 709.

Lutheraner 530. 537. 573. 591, 627, 680.

Lutsi i Höiland. 219. 267. 302 f. 309. 345 f.

Lydeke Gudleikssön, Lagmand i Skidesyssel. 473. 505.

Lyder Wulvetange. 506.

Lygnedal. 377.

Lykke, Hr. Joachim. 436. 621 f. — Hr. Jörgen til Overgaard. 824. — Karine. 621. — Hr. Nils. 608 ff. 621. 656 ff. 660 ff. 665. 667 f. 670. 672. 682. 697. 711—14. 718—21. 725. 730 ff. 735. 742. 744 ff. 748 ff. 754—58. 762. 770. 774. 778 ff. 783 f. — Peder D. R. R. 436.

- Peder Joschimsson. 621.

Lyngdal i Flesberg. 458 f.
Lyngisvarp i Svarvstad Sogn. 275.
Lyon. 14—20. 22.
Lystrup, Nils, Væbner. 799. 803.
Lyse Kloster. 115 f. 589.
Læhuse, Martin. 557.
Lærdal. 805 f.
Lödöse (Ljodhus). 152. 410 f. 609 ff.
Lökaasbæk i Berg. 274.
Löken i Alda. 136. — i Aakheims Su

Löken i Alda. 136. — i Askheims Sogn.
 226. — p. Ringerike. 193. — Sogn. 177.
 Löseter. 795.

Lövenes. 631.

Lövestad (Leifestad) i Kraakstad. 195 f. Löykin, se Löken.

Mabuse, Jan v. 557. Magdalene Thörrisdatter. 819. Magne, se Magnus. Magnhild Oddsdatter, Frue. 802. 314. Magnus. 814 f. — (Mogens, Mons) Arnessön, Foged. 622. 743. — (Magne) Beraas. 824. — Birgerssön, Junker. 97. 99 f. — (Mogens), Biskop af Hammer. 436. 451. 481. 492. 494. 652. 686 f. 712 f. 761 f. 764 f. — (Mons) Bryntesson (Liljehök), Hr. 590. - Eiriksson, Konge. 119. 122-25. 136. 141. 148. 150-53. 161 f. 177. 190. 814. - (Mons) Gudthormssön. 798.
 Göye, Hr., se G. - Henrikssön Gyldenlöve, Hr., se G. — Jarl p. Orknö. 105. — Jonsson, Raadmand i Throndhjem. 300. - (Mons), Kannik i Bergen. 704. -(Mons) Monsson, Prest i Rollag. 369 f. 410. — Nikolassön. 241. 449. — (Mogens) Olssön. 449 f. - Sveinssön, Sysselmand i Valdres. 181. - Thorfinnssön. 822.

Malazon. 290.

Malmö. 477 ff. 493 f. 526, 582, 534, 544, 539, 591, 595, 617, 630 f. 637, 698.

Malung i Dalerne. 589. 608. Man, Ö. 481. 433. Manaas Grænd i Vinje. 452. Mandal. 403. 411. 496. 805. Manger. 824. Le Mans 220. Margattum 8.

Margarete (Maritte). 814 f. — Andres Smeds Hustru. 372 f. — (Margit) Aslesdatter. 344. 354. — Bjernesdatter. 299 f. — Haraldsdatter. 795. — Henning Kocks. 454. — Jonsdatter. 247 f. — Nilsdatter Gyldenlöve, se G. — Petersdatter. 163 f. — af Savoyen, Regentinde i Nederlandene. 521. 528 f. 561. 573. 584 f. 587. 598. 601. — p. Strand. 224 f. — Thorbjörnsdatter. 463. — Thormodsdatter. 381. — Valdemarsdatter, Dronning. 431 f. 523. Marheim i Atrods Sogn p. Tinn. 305. 379. Maria, Dronning af Ungarn. 482. 484. 489 f. 497.

Marie, Skib. 515. 521.

Marieordenen, Marianere. 351 f.

Marine Jonsdatter Hakrog. 819 f. — Lille. 819 f.

Maritte, se Margarete.

St. Mariæ Kirke i Bergen. 134 f. — Kirke i Oslo. 166 f. 185. 271. 338. 447 f. 453. 456. 567. — Kirkegaard i Bergen. 133 ff.

Marker i Borgesyssel 264.

Markus. 252. — Biskop af Preneste. 429.
 — de Bononia. 324. — Sverdfeger. 800.
 Marstrand. 298. 385 f 449. 644 f.
 Marsvin, Joachim, Hr. 455. — Jörgen. 486.

Martin Frantzos. 601. — Krabbe, Dr., se K. — Læhuse, se L. — Nikolassön, Sogneprest i Aggernes. 244. — IV, Pave 360. — V, Pave. 279. 341. — (Morten) Skinkel, se S.

Matthias (Matthis, Mats), Biskop af Strengenes. 436. — (Matthis) Erikssön (Bölle). 486. — (Matthis) Henrikssön, Abbed i Tutro Kloster. 430. — (Matthis) Hverv, Provst, se H. - (Matthis) Nilssön. 417. — (Matthis) Olafssön. 396. — Olafason, Prest p. Tinn. 379. - Sendebud. 562 f. 571. 573. - (Matthis) Skriver. 658. 662. — (Mats) Störmön, Lagmand i Bergen. 799. 807. 820. 824. — (Matthis) Söffrenssön, Lagmand p. Agder. 789. — Thorgeirsson, Fehirde. 152.

Maurienne. 220.

Maurits Ibssön Sparre, se S. — Skave, se S.

Mecheln. 557 ff. 561. 599 f. 656.

Mecklenburg. 619. 651.

Medalass i Hiterdal. 378. 463 f.

Medalgaard i Kraakstad Sogn p. Follo. 160 f.

Medalheim i Alda. 186. — i Reinlid p. Valdres. 162.

Medalthveit i Klefgrænd i Heglands Sogn. 548.

Megin Gunnulfssön. 282 f.

Meinhardt v. Ham. 705 f. 708. - Jansen. 689 f.

Mels Sogn p. Tinn. 294. 463 f. 693.

Melchior Lotter. 573. — de Germania, M. 521. 529. 561 ff. 571 ff. 599 f.

Meldal. 743. 747.

Melhus Sogn i Gauldal. 776 f.

Mensöen, 365.

Mesvig, Hr. Jörgen v. 618.

Metworst, Hövedsmand. 558.

Michel Blik. 476; f. 486 f. 566. - v. Brunsberg. 703. 716. — Einarssön. 693.

Grönevold. 378.
 Jenssön, Borger-

mester i Bergen. 137. — Jonsson, Kannik

i Bergen. 823. — Lauritssön, Prest p.

Hviteseid. 789. 798. — Skötte, Prest. 807.

Midbő i Gravabő. i Nissedal. 466.

Midböen i Mo Sogn i Thelemarken. 787 f.

- i Nissedal i Hylteseid. 766. 818. i Vinje Sogn. 385.

Middelburg. 517. 519 f.

Midheiden i Vinje. 470.

Midhus, Gaard i Eidsfjord. 821 f.

Midnes, Gaard i Kinservik. 821 f.

Midskog. 365.

Midsyssel. 428. 490. 541.

Midthveit i Heglands Sogn p. Moland. 678 f.

Milano. 66.

Mildesvik p. Eker. 272.

Minden. 66.

Minkwitz, Jörgen v. 483. 515. 553. 555.

Minoriter. 1.5-26. 30. 32 f. 36 f. 39-44.

47. 50-62. 64 f. 68-72. 74. 80. 83-86

88. 90 ff. 205 f. 208. 220. 236. 241 ff

278 f. 284 f. 287, 317, 324, 334, 346-52. 358 ff. 365 f. 381 f. 384. 393. 608.

623.

Mjelde Skibrede og Sogn. 226. 786.

Mo p. Agder. 306. — p. Hadeland. 269.

- i Jæmteland. 202. 232. - i Ski-

ringsal. 274. - Sogn p. Lom. 199 f.

230. 234, 254, 259, 262, 266. -- i The-

lemarken. 186. 190. 285. 855. 787. —

i Valdres. 162.

Modheim (Modum). 198 f. 198. 217. 272. 294 f.

Moen, övre, i Brunkebergs Sogn. 333.

Mogens, se Magnus.

Molands Sogn i Thelemarken. 190. 328.

863. 385. 459 f. 463. 469. 501. 548.

620, 678, 685, 786, 798, 806,

Molelicer. 56.

Molgudal (Morgedal) i Brunkebergs Sogn. 191. 303.

Molteke, Herman, Hr. 321 f.

Momerak i Thelemarken, 459 f.

Mons, se Magnus.

Mora i Dalerne. 589. 608. Moren i Svarvstads Sogn. 275. Mork i Kraakstad. 195 f. Morten, se Martin. Moss. 272. Mossedal. 160. 196. 822. 447. 518. Mosvik i Onso Sogn. 273. Mosvold i Vansyns Sogn p. Lister. 228 f. Mule, M. Hans. 458-57. 474. 476-79. 481. 492. 494. 496. 567 f. Munk, Christiern. 799. 804. 812. Ebbe. 397-401. - Erik. 820. -Hans. 292. - Ivar, Biskop af Ribe. 486. 546. Munkelivs Kloster. 104. 708 f. 807 f. Münster. 612. Murtnes i Rakkestad. 821. Mus, Anders, Biskop af Oslo. 400. 436. 449. 453. 456. 569. 641. 762. 764. ---Sven. 744. Musedal p. Thrötten. 807 f. Muskow. 603. Myklebust i Alda. 186. Myklunafne i Borgesyssel. 278. Myklestue i Opdal i Numedal. 888. 871.

804. — Skafse i Thelemarken. 452.
— i Tönjum Sogn i Lærdal. 804 f. —
i Veglids Sogn i Numedal. 869 f. 410.
Mynden, Albrekt v. 606.
Myre i Röken. 246. 407.
Myrehyarven i Röken. 246.

Mælen i Onso Sogn. 273.

Mælong i Mels Sogn p. Tinn. 294.

Möli i Thelemarken. 376.

Mönænger (d. e. Sydereng) i Fagabergs Sogn, 211.

Mördal i Vinje p. Voss. 814 f.

Mörk, Nikolaus, Prior i St. Knuts Kloster i Odense. 248.

Nafne, Biskop af Odense. 248. Nafnesal i Skiringsal. 274. Nannestad. 815.

Nantes. 220.

Nape i Molands Sogn. 459 f. 501. 806. Narva. 608.

Narve Arnfinnssön. 96. — p. Hereberg.

151. — Jepssön Römer, Hr., se R.

Knutssön. 212. — Matthissön. 322.
 Narvessön. 329. 343. — p. Slinde.

142. — Thordssön. 301. 312 f. — p. Vinju. 151.

Narveböl. 321 f. — i Haaböl Sogn. 160 f.

Narverud, Gaard. 128 f.

Natalis de Pomeret. 858 f. 361.

Naus i Skogebygd. 308.

Neapel. 23 f.

Nebberud p. Blaker. 164.

Nederlandene. 483.

Nerdreim i Borgesyssel. 272.

Nerid Grimssön. 294. — Perssön. 375.
— Thorbjörnssön. 685. — Thorgeirssön (Thorgardssön?). 288.

Nes i Baahuslen. 390. — i Elftalöite Sogn p. Sandsverv. 340. — i Grandshered. 698 f. — p. Hedemarken. 128 f. 314. 353 f. — p. Raumarike. 211. — Thing i Land. 166. — p. Yrjen. 746.

Nesdal i Alda. 136.

752, 758 f. 770, 779.

Neset (Byneset). 770. — i Ignebakke.

Nesje i Skiringsal. 274.

Nesgata i Jæmteland. 197. 201 f.

Nestorianer. 56.

Nibianer (Nubiere?). 56.

Nidaros By. 110 f. 145 f. 148. 154. 160. 788. — Domkirke. 104 f. 109. 154. 158. 689 ff. 698. 752. 757 ff. 771. — Erkebispedömme. 93. 103. 105 ff. 109—12. 119. 126 f. 145—49. 154 f. 238. 253. 418. 428 f. 436 f. 441. 445. 492. 498. 526 f. 531 ff. 537. 539. 548—45. 578. 589 ff. 569 ff. 595. 597. 602. 605.

691. 693. 696. 709. 712. 718 ff. 722 f. 725. 781. 788 ff. 748-55. 757-60. 762. 766—69. 773—78. 780. 783 ff. - Kapitel. 160. 539. 580 f. 682. 728. 749 f. 752 f. 755 f. 759. 772. 776. 779. 784 f. - Kirker. 127. - Kirkeprovins. 121. 154. (jfr. Throndhjem). Nikolaus (Nikolas, Niklis) Anundssön. 787. — Arnulfssön. 780. — Aslessön. 180. — Audunsson. 817. 829. — (Niklis) Audunssön. 288. — Björnssön. 175. — Dyressön. 288. 308. — p. Eidheim. 125. — de St. Germano. 66. — Görtze, Kantsler. 689. — Jakobssön af Halland, Junker. 95. - Kardinal-Diakon af St. Nikolaus in Carcere Tulliano. 85. — Lafrantssön. 151. — Mörk, Prior, se M. — Olafssön. 307. - III, Pave. 67. 360. - IV, Pave. 70 ff. 360. - V, Pave. 289. 318. 324. 382. - Radulphi, General-Vikar. 221. -(Niklis) Salvessön. 229. — p. Saurbö. 150. — (Niklis) i Sydreberget. 319. Thoraldssön. 299. — (Niklis) Thordssön, Foged i Jæmteland. 287. - Thorsteinssön. 309. - Thörnberg, Kannik, se T. - Tyrry. 502 f. (jfr. Nils). Nils (Nisse) Andressön. 232. — Andressön, Lagmand i Skiden. 812. -Anundssön. 470. 480. 584. — Björnssön. 788. 790. — Brade, se B. — Engelbrektssön, Raadmand i Throndhjem. 622. - Erikssön Rosenkrantz, Hr., se R. — Erlendsson. 713 f. p. Flőisvik. 346. — Geirmundssön, Lagmand p. Oplandene. 812. — Greipssön. 818 f. 817. — Gunnarssön. 490. — p. Hage. 846. — Hallkels-

609. 611. 616. 627 ff. 681-84. 689.

642. 645—48. 652 ff. 656. 662—65. 670. 672. 674 f. 677 f. 681 f. 684.

sön. 810 f. — Henrikssön Gyldenlöve, Hr., se G. — Henrikssön, Kannik i Bergen. 823. — Henrikssön, Prest p. Voss. 816 f. — Hofmand. 449. — Hög, se H. — Ibssön, Fodermarsk. 549 f. 566-70. 625. 685. 647. - (Nisse) Iverssön (Rosenkrantz), Hr. 190 f. — Jenssön. 811. — Jenssön, Prest i Sigdal. 804. — Jenssön, Sten Stures Foged. 401. — Jonsson. 369 f. 380. 402. — Jyde. 710 f. 737. 767. — Klausson, Lagmand i Stavanger. 716. - Klaussön (Skade), Biskop af Aarhus. 436. — Klaussön Sparre, se S. — Knutssön, Lagmand i Oslo. 641. — Krumme, se K. - Lauritssön, 449. - Lykke, se L. — Lystrup, Væbner, se L. — (Nisse) Magnussön. 212. — Olssön. 401. — Olssön, Borger i Skiden. 787. - Prest i Thjodalyng. 781. - Ravaldssön. 414. 448 f. - Hans Reffs Sendebud, 708. — Sigurdssön, Raadmand i Sarpsborg. 372. — Stenssön Sture (Daljunkeren), se S. - Stub, Raadmand, se S. - Stygge, Biskop, se S. — Sveinssön, Borgethings Lagmand. 799. — Sveinssön (Tordenstjerne), Væbner. 448.669 f. - Tholfssön. 467 f. — Thorbjörnssön. 473. - Viborg. 784. - p. Östraat, Lensmand i Gands Skibrede. 845. (jfr. Nikolaus). Nissedal i Thelemarken. 186. 290 f. 386. 388. 462. 466. 766. 786. 811. 813. Njardarhofs (Norderhofs) Sogn p. Ringerike. 251. 337 f. 425. Njos i Sogn. 96. Nonneseter Kloster. 142. 800. Norby, Hr. Söfren. 580 f. 588. 608. 605. 608 f.

Nordaker i Lunds Sogn (Aurdal). 488 f.

Nordby i Skogabygd. 272. - i Utanskogsfjerding i Rakkestad. 382. Nordenfields i Norge. 424. 432. 641. 712 ff. 719. Norderhof, se Njardarhof. Nordfjord. 118. 178. 588. 578 f. Nordhered i Vaage. 245 f. Nordland. 644. Nordlem p. Raumarike. 176. Nordmöre. 228. 250. 310. Nordstova i Graven i Smörklep. 330. Nore Sogn i Numedal. 282. 812 f. 425. Noreim i Vikör i Hardanger. 818 f. Noteland p. Agder. 272. Numedal. 282. 288. 296 f. 301. 305. 309. 317. 329. 336. 343. 364. 369 ff. 379 f. 402. 406. 409 f. 450. 459. 804. Nyborg. 477 ff. 610. 621. 686. 688 f. Nykirke Sogn p. Vestfold. 844. Nykjöbing. 415. 672 f. 681. Nylödöse. 526. Nyman, Herman. 247. Nystue i Manaas Grænd i Vinje. 452. Næld i Jæmteland. 202. Nöste i Slidre. 249 f.

Oberland. 612. Odalen. 865.

Odd Alfssön. 331. — Alfssön af tre Roser, se R. — Amundssön. 219. — Andressön. 184. — Asgeirssön. 356. — Aslessön. 211. — Thorbjörnssön. 364. — Thoressön. 198. — Thorkelssön. 821.

Oddevald. 390. 477 f.

Oddgeir Thorsteinssön, Kaunik i Bergen. 160.

Odense By og Bispedömme. 6. 65 f. 243 f. 486. 546. 576. 721. 782.

Ofen. 655.

Ofexeval (Offigshval) p. Lom. 199, 252 f. Ogmund, 186. — Aasmundssön, 211. — Bergthorssön Bolt. se B. — Dyressön. 216. — Eysteinssön. 252 ff. — Eyvindssön, Væbner. 103. — Ivarssön. 248. — Olafssön. 265. — Ormssön. 151. 293. — Paalssön. 200. — Salvessön. 215 f. — Sira. 142. — Sira, Prest p. Skygthveit. 175 f. — Thorbjörnssön. 164. — Thorolfssön. 228 f. — Thorsteinssön. 256. — p. Thveiter. 153. — Vinaldssön. 299 f.

Ogmundarud i Borgesyssel. 273. Ogmundagaard p. Bagn. 173. Olaf. 229. 309. — Aasmundssön. 462. — Aasulfssön. 262 f. — Abbed i St. Olafs

Aasulfssön. 262 f. - Abbed i St. Olafs Kloster i Tunsberg. 230. — Alfssön. 710 f. 713 f. — Amundssön. 488 f. - Andressön. 743. 745. 747 f. 766. 775. — Arnessön. 231. 640. — Asgantssön. 270. - Askelssön. 322. - Aslakssön. 215. 812. - Asleifssön. 151. — Aslessön. 181. — Asvaldssön. 284. 298. 298. 312. — Biskop af Roskilde. 99. - Björnssön. 811. — Björnssön, Kannik i Oslo. 298. - Dagssön. 195. - Dekn. 321 f. — Dyresson, 781. — Eindridssön. 448. — Eirikssön. 337. — Engelbrektssön. 795. 809. - Engelbrektssön, Erkebiskop. 492. 494. 498. 527 f. 531 ff. 537. 539. 543 ff. 578. 580 ff. 595. 597. 602. 605. 609. 611. 616. 624. 627 ff. 631-34. 639. 642. 645-48. 651 ff. 654. 656 ff. 663 ff. 668. 670. 672. 674 f. 677 f. 681. 691 ff. 696. 709. 712 f. 715. 718 ff. 722 f. 725. 781. 788 ff. 788. 745. 747-58. 760. 762. 764. 766-69. 772-78. 780. 788 ff. - Erkebiskop af Nidaros. 154. - Erlendssön. 816. - Evvindssön. 141 f. 164. 402 f. - Galde, Hr., se (t. - Gestssön, 344. - Gislessön. 789. — Gudmarssön. 450. — Gunnarssön. 821. — Haakonssön, Konge. 173 f. 180 ff. 431 f. — i Haga. 229. — Hallvardssön. 375. — Hallvardssön, Prest i Herestad. 200. - Hansson, Byfoged i Sarpsborg. 372 f. - p. Hedenstad. 125. - Helgessön. 797 f. - Helgessön p. Bolstad. 797. — Hergilssön. 298. 385. - Höskuldssön. 458 f. - Hr. i Malung, 589. 608. — p. Hvaale. 842 f. - Isakssön, Foged. 688. 784 f. -Ivarssön. 225. — Jakobssön. 346. — Jepssön Sparre; se S. - Joanssön. 229. — Johanssön. 822. — Jonssön. 290. 805. — Jonsson p. Halshaug. 805. — Jonssön, Sira. 175. — Jonssön p. Skinsnes. 805. — Karlssön, Lagmand i Skiden. 330. — Keiper. 136. — Ketilssön. 376. — Lang, se L. - Lille. 461. - Lokker. 287. p. Lunde. 150. - Michelsson, Raadmand i Throndhjem. 300. - p. Mo. 202. — Monssön. 226. — Neridssön. 467. - Niklissön. 290. - Nilssön, Biskop af Bergen. 307. — Nilsson, Raadmand i Throndhjem. 622. - Nilssön Rosenkrantz, se R. - Ogmundssön. 136. 822. - Olafssön. 470, 472. Ormssön. 298. 376. — Peterssön. 340. 378. 412. 423 f. 818 f. — Reidarssön. 274. — Roaldssön. 463. — Sigurdssön. 256. 301. — Sivordssön. 735. 799. — Skriver. 657. — Sothvet. 215. - Sundridssön. 342. -Sveinssön. 315. — i Svinsland. 472. - Svort. 525. - Thjostolfssön. 703. 810 f. - Thorbjörnssön. 226. 293. -Thoresson. 339. 798. — Thorfinnssön. 822. — Thorgeirssön. 278. 345. Thorgilssön. 252.
 Thorkelssön, Biskop af Bergen. 492. 494, 582. 587.

674 ff. 703 f. 724 f. — Thorleifssön. 806. — Thormodssön. 547 f. — Thorsteinssön. 805. - i Throlsaas. 202. - Ulfssön. 333. - Ulfstand, se U. — Unissön. 389. — Vigfastssön, Lagmand i Throndhjem. 622. St. Olafs Gaard i Throndhjem. 622. 771. — Kirke i Eidsberg. 253 f. — Kirke i Nidaros, se Nidaros Domkirke. -Kloster i Tunsberg. 280. Olbjörnegaard i Oslo. 141. Oldenburg. 613 f. Ole Olafssön. 197. Oleif Benktssön, Raadmand i Tunsberg. 502. Olhus Kirkesogn i Bergens Stift. 138. 137. Olof Brandsdatter. 184. — Dyre Thomessöns Hustru. 378. — Thorleif Olafssöns Hustru. 193 f. Onnulf (Arnulf) Sigurdssön. 163 f. Onsö Sogn. 224. 278. 332. 799. Oon (Aan?) Dyresson. 293. — Leifssön. 320. Opa i Jæmteland. 218. Opdals Sogn i Numedal. 232. 297. 388. 364. 371. 406. 409. 425. 427 f. 804. Oplandene. 631. 803. 812. Oppeböen i Hviteseid. 789. Opsand i Skeids Sogn. 160 f. Orebek i Bergs Sogn. 274. Orkedal. 748. 747. Orknö. 108-12. 481. 488. 485. 444. 688. Orm. 401. — Amundssön. 796. Anundssön. 265. — Anundssön, Prest p. Skeid i Bamle. 422. — Björnssön. 128. — Eyvindssön. 472. — i Felkedal. 822. — Gunnleikssön. 185. - Hallvardssön. 278. - Ivarssön. 315. — Leidulfsson. 411 f. — i Nesgata. 197. 202. — Olafssön. 426. 458.

539 f. 544. 578. 580. 616. 647. 672.

Reidarssön. 160 f. — Sveinssön.
293. — Thjodolfssön. 270 f. — Thjostolfssön, Borgemester i Marstrand.
386. — Thoressön. 257. 678 f. — Thorgeirssön. 298. 376. — Thorsteinssön. 175.

Ormnes, Gaard i Lygnedal. 877.

Ormo, Gaard i Bodstads Sogn i Borgesyssel. 818 f.

Ormstein Gudbrandssön. 294.

Ornes (Odnes) i Flugbergs Sogn i Land. 165. 854.

Orrevold, Gaard i Bergs Sogn p. Neset. 128 f.

Ortulana (Hortulana). 28.

Orvieto. 66. 72. 74.

Os Fjerding i Skaun i Rakkestad. 299.
— Sogn i Söndhordland. 128—31. 185.
792.

Ose i Ulfvik. 822.

Oslo Bispedömme. 98. 97. 99, 102. 116 f. 140. 148. 160. 186. 281. 284 f. 253. 290 f. 390 f. 428 f. 436. 458. 456. 478. 481. 487. 492. 494. 549. 566 f. 589 f. 641. 659. 691. 705. 707 ff. 726 f. 760. 762. 764 f. - Borgermestre. 455 ff. 705. 799 f. 803. 812. — By. 98 f. 116. 122. 141 f. 152. 154. 165 ff. 169. 184 f. 224 f. 231. 258. 271. 276. 395 f. 405. 413. 421 f. 447 ff. 458. 455 f. 474 ff. 496. 518 f. 531 f. 567. 625. 629. 681-89. 641. 644-47. 651. 658 f. 673 ff. 676. 683. 700. 702. 704 f. 707-10. 713 f. 717-20. 730 ff. 784. 765 f. 799 f. 808. 809. 812. — Domkirke. 458. — Hered. 141 f. — Kannikegaard. 231. - Kapitel. 93. 154. 160. 281. — Kirker. 166f. 185. 271. 338. 447 f. 458. 567. -- Klostre. 185. 567. 800. — Lagmand. 166 f. **258.** 318. 404. 641. 799. 808. 812. — Lagthing. 321 f. — Provstegaard.

454—57. — Provster. 395. 421. 447 f.
453—57. 518. 567. 705. — Raad. 456.
705. 799. 803. 812. — Raadmend.
294 f. 448. 458. 800. — Raadstue.
456. 641. 799. 803. 812.
Ossin, Gaard i Oslo-Hered. 141 f.
Ostfriesland. 515. 519. 629.
Ostredal i Brunkebergs Sogn. 387.
Oswald, Hans v. Halberstadts Skriver.
614.
Otalsrud p. Forberg i Fylkeshaugs Sogn.
889.

Otnes i Vanifiis Skibrede. 811.

Otsrud i Tune Sogn. 274.

Otto, Biskop af Minden. 66. — Biskop af Vesteraas. 436. — Erkebiskop af Milano. 66. — (Otte) Holgerssön Rosenkrants, se R. — (Otter) Ivarssön. 375. — (Otte) Krumpen, se K. — (Otte) Rud, se R. — (Otte) Smidtz, se S. — (Otte) Stigssön. 728f. 741. 743. Otternes p. Agder. 490. — i Sogu. 792. Otterstad i Borgesyssel. 272.

Ottilia Ottesdatter Römer, se R.

Ouelacker, Evert. 608.

Overgaard. 824.

Oxe, Johan. 626.

Oxenstjerna, Christiern Benktssön. 437. Ozzor Baardssön. 227.

Paal. 166 f. — Am . . . 268. — Baardssön, Erkebiskop. 120. 126. 140. 145—49. — Gunnarssön. 194 f. — Gyrdssön. 167. — Hallvardssön. 239 f. — Helgessön, Lagmand. 137. — i Hvam. 124. — Ivarssön. 248. — Joanssön. 217. — Jonssön. 150 f. 239. — Klemetssön. 344. — Reineckessön. 247. 265. — Sigurdssön, Hr. 169. — Tholfssön, Raadmand i Oslo. 448. — Thorgrimssön. 407. (jfr. Paulus). Paaske, Dr. Nils, Superintendent. 798 f.

Padua. 348.

Pakke, Jon, Lagmand i Tunsberg. 641.

Palmetina. 2.

Pappe Herman. 601.

Paris. 67. 207. 352.

Parsberg, Tonne, Ridder. 436.

Paulus Johannis, Prest i Lund. 244.

- II, Pave. 324. 866. (jfr. Paul).

Peiter v. Höll, Skib. 522. 524. 528 f. 540. 550. 553. 564.

Pels v. Busk. 585. 587. 593.

Perugia. 1 f. 4. 23. 60-64.

Peter v. Alckmar. 705 f. — Andressön.

213. - Andresson, Lagmand. 799.

- Andressön, Raadmand i Tunsberg.

781. — Asgeirsson. 786 f. — Biskop

af Hammer. 254. 259. - Biskop af Odense. 65 f. — Einarssön. 449. 455.

- Eindridssön, Kannik i Stavanger.

160. - Eirikssön, Provst ved Ma-

riakirken i Oslo. 166 f. - Eyvinds-

sön. 804. — Falster. 528. — p. Foss.

163 f. — Geirmundssön. 808. — p.

Gousel. 436. — Gredgardssön. 387.

- Grim. 595. 598 ff. - Gris, se G.

- Hallvardssön. 241. - Hanssön.

771. — Hansson Litle, se L. — Haraldssön. 464. — Hemingssön. 774 f.

- Henriksson. 476. - Huitfeldt,

Kantsler, se H. - Jensson, Prior i

Vernekloster. 669 f. — Jyde. 622. —

Kannik i Bergen. 703. - Kantsler

(svensk). 554. 595. 606. 609 f. 622 ff.

- titulær Kardinal-Presbyter af St.

Crisogoni Kirke i Cambray. 220. --

- Knutssön, Raadmand i Tunsberg.

473. — Lafransson. 353. — Lykke, se

L. - Lyneborg, Raadmand i Tuns-

berg. 811. - Magnussön. 815. 881. -

Mester. 454. — Michelsson. 197. 201 f.

- Michelssön, Ingerd Ottesdatter

Römers Ombudsmand. 611. 629. — Pylle v. Ammefordt. 598.

Monsson. 813 f. — Nikolasson. 182.

- Nilssön. 354. - Nilssön, Prest i

Sillegjord. 426. — Nilssön p. Slidre.

Hr. 488 f. - Olafssön, Lagmand i

Tunsberg. 311. — Olafssön, Prest og

Provst p. Tinn. 871 f. — Perssön.

735. — Peterssön, Væbner. 103. —

Prest p. Os. 128-31. 185. - Prest

i Sandehered. 782. - Rosenkrantz,

se R. - Simonsson, Kannik i Bergen. 823. — Skram, se S. — Skriver.

526. 534. 657. — St rle. 680 f. —

Thoresson. 805 ff. — Thorgilsson. 298. — Throndssön, Lagmand i Öster-

dalen. 795. — Thuressön Bjelke, Hr.,

se B. — (Per) Verkmester. 372 f. de Vicentia, Biskop af Cesena. 393.

St. Peters Kirke i Tunsberg. 472.

Peteseng. 176.

Pfenning, Kort. 558 f. 598. 601. 614. 617 f.

Pisa. 204. 209.

Piscia. 361. 394.

Pius II, Pave. 317. 325. 327. 365 f. 382 f.

Podebusk, Hr. Predbjörn. 484. 486. 547.

Pogwisch, Wulf, den yngre, Ridder.

190 f.

Poitiers. 94 f. 222.

Polen. 603.

Polle, Herman. 521 f. 593.

Pommern. 218. 234.

Pors, Severin (Söfren). 626.

Portugal, Portugiser. 574.

Prag. 604 f.

Preneste. 428 f.

Presburg. 483.

Preus, J(?). 815.

Preussen. 178. 522.

Pros Lauritssön Hörby, se H.

Prædikebrödre. 10. 12. 36. 39. 41. 47.

62. 64. 84 ff. 88. 90. 120. 205 f. 208.

284 f. 287. 346-52. 357. 580.

Raaby i Flatdal. 214.

Raabyggelaget. 271. 820. 383. 428. 463. 541. 810.

Raade Skibrede. 568.

Radafos i Leiknes Sogn p. Lister. 257.

Raden i Bergens Stift. 824. - i Sæms

Sogn p. Vestfold. 275 f.

Raduger Jonsson. 228.

Rafnaberg i Hiterdal. 250 f.

Ragna, Diderik Saltveiers Hustrn. 372 f.

- Hvam. 824. - Ketilsdatter. 255.

Ragnar Matthissön. 307.

Ragndid, Hustru. 816. — Petersdatter.

168 f. — Thore Brynjulfssöns Hustru.261.

Ragnhild. 465. — Amundsdatter. 796.

- Anundsdatter. 267. - Eiriksdat-

ter. 245 f. - Frue. 109. - Gests-

datter. 791. — Hjarrandsdatter. 678 f.

- Sigurdsdatter. 170. — Tofs Kone.

186. — Tregagaas. 112 ff. — Ulfsdatter. 176.

Ragnhildshus i Thelemarken. 363.

Ragnvald Aslakssön, Hr. 109. - (Rag-

vald) p. Jondeim. 125. — (Ravald)

Jonsson, Prest. 290. — (Ragnald) i

Kyrningen. 122. — Prest i Sunde. 290.

Rake, Gaard i Alda. 186.

Rakkestad. 170. 216. 299. 382. 468. 821.

Ramitius af Benevent, Notar. 65 f.

Ramnes Sogn. 275.

Ramstad, Gaard i Sigdal. 128. - p.

Hofstranden p. Lom. 245.

Ramund Gunnleifssön. 216.

Randenrande, Hans. 601.

Rane Alfssön. 198.

Rang, Gaard p. Voss. 818.

Rantzow, Hr. Johan. 482.

Ranveig (Ronnog), Björn Thorsteinssöns Hustru. 177. — Olesdatter. 171.

- Thorgrim Eilifssöns Hustru. 204

Raskim i Hiterdal, 878.

Rasmus Lauritssön, Sorenskriver over

Stavanger Len. 345. — Michelssön,

Borger i Skiden. 787. — Monssön

810 f. — Nilssön. 414. — Pederssön. Raadmand i Bergen. 187.

reasument i pergen.

Ratzeburg. 485.

Raud p. Hamar. 797.

Raudarthing (Randarthing?) p. Orkno.

110 f.

Rauden p. Vestfold. 782.

Raudlands Sogn. 480. 768.

Raudlandsstrand. 338 f. 392. 547.

Raudsnes i Borgesyssel. 272.

Raumarike. 164. 166 f. 169. 176. 200 f.

211. 226. 258. 267 ff. 277. 365. 390 f.

899. 800.

Raumsdal i Eidsborg Sogn. 284.

Ravald, se Ragnvald.

(Ravensberg), Albrekt Jepssön, Ridder.

436. -- Johan Jepssön, Biskop af

Roskilde. 416.

Ravenstein, Herren af. 587.

Ravnestranden i Sogn. 798.

Re Kirke og Prestegaard i Bergens Stift.

133. 137. — Sogn. 137.

Reff, Hans, Biskop af Oslo. 549. 566 f.

589 f. 641. 659. 705. 707 ff. 726 f. 760.

762. 764 f.

Refhaug p. Vestfold. 467 f.

Refsunda Sogn i Jæmteland. 218.

Reidar Aasulfssön. 265. — Arnessön.

791. — Gand. 311. — Gudleikssön,

Vicarius p. Tune. 332. - Hafthors-

sön, Prest p. Solheim. 290. - Ha-

raldesön. 344. — Joanssön. 217. —

Jonsson. 169 f. — Sira. 291.

Reiden i Valdres. 249.

Reidesnes p. Stranden i Vaage. 245 f.

Reidulf Hallvardssön. 200. 211.

Reims. 220.

Reinhold Jensson, Borger i Skiden. 787.

Reinlid p. Valdres. 162.

Reins Kloster. 771 f.

Remer (Reine?) i Ramnes Sogn. 275.

Remisberg i Jæmteland. 232.

Rempe, Finn. 490. 496 f. 533.

Rendalen. 423 f. 795.

Rendebo. 743. 747.

Resse. 389.

Reval. 510.

Ribe By og Bispedömme. 434. 436. 499. 546.

Rieti. 71 f.

Rikard Jonsson. 178. — Ljotulfsson. 255.

Rike i Setersdal. 377.

Rikolf Thoresson. 821.

Rind i Refsunda Sogn i Jæmteland. 218.

Rindadal i Fagabergs Sogn. 195. 289. 295.

Ringebo. 239. 374.

Ringerike. 164. 193. 268 f. 838. 425 f.

Ringsakers Kirke og Sogn. 171. 260. 298. 323.

Ripen, Lammerde v. 506.

Ris i Skeid Sogn i Bamle. 422.

Risteigen i Rollag. 288. 317. 329. 402.

Ro (Rod) i Halshaug Sogn i Kallelands Skibrede. 411.

Roald Aressön. 303. — Salvessön. 685.

- Tholfsson. 328 f.

Roaldstad i Tyrisdal. 414. 788.

Roar (Roe) Roessön. 875. — Thorgeirssön. 150. — Thorleifssön. 450. — Vebrandssön. 297.

Rode Sogn. 215. — (Rō) Sogn i Romsdalen. 375.

Rodegaard i Nore Sogn. 312 f. 425.

Roger Thorsteinsson. 274.

Roholt Kirke i Thelemarken. 189.

Roland Gotskalkssön, Prest p. Vaage. 239. 266.

Roland, Gaard i Undal. 377.

Rolf Anundssön. 247 f. — Dyressön. 407. — Gunnarssön. 505. — Gunnulfssön. 257. — (Rullof) Gyrdssön. IX. 197. — Nikolassön. 213 f. — (Rollef)
i Upgaard. 232. — Vagardssön. 371.
Rollag, Gaard i Mels Sogn p. Tinn.

294. 693 f. — Sogn. 232. 288. 297.

801. 805. 809. 317. 329. 864. 869 f.

380. 402. 409 f.

Rollaug Gudthormssön, Lensmand i i Lider. 198 f.

Rollostad i Moland. 798.

Rom. 58 f. 70 f. 74. 82 ff. 90—98. 190.

205. 207 ff. 241 f. 278. 283. 285. 287.

289 f. 317. 319. 324. 328. 334. 336.

840 f. 846. 858. 856. 858. 861. 865—

69. 381. 884. 398 f. 429 f. 480. 482. 488. 564 f.

Rompeng (Rafneng). 273.

Romsdal. 125. 875. 656. 769.

Rong i Skeid Sogn i Bamle. 417.

Rongven i Bordals Otting p. Voss. 817 f.

Ronnog, se Ranveig.

Rosendal, Jörgen. 604 f.

(Rosenkrantz), Gotskalk Erikssön, Kantsler. 529. 554. 556—59. 562 f. 571—74. 576. 592 ff. 598—601. 614. 630. — Hr. Holger Holgerssön. 546.

650. 672—73. 681. — Hr. Nils Eriks-

sön. 484. 436. — Hr. Nisse Iverssön. 190 f. — Hr. Oluf Nilssön. 474. 476.

547. 646. — Hr. Otte Holgerssön.

470 f. 481. 527. 546. 634. 636. 641—

44. 672. 674 f. 677. — Peder til Vernekloster. 803.

Roser, af tre, Hr. Alf Knutssön. 314 f.

Erik Thuressön. 479 f.
 Jörgen
 Thuressön. 581 f.
 Karine Alfs-

datter. 534. 652. 718. — Karl Knuts-

sön, Væbner. 449 f. 460 f. 543. 637.

— Hr. Knut Alfssön. 397. 400 f. 404.

544. — Hr. Odd Alfsson. 396 f. —

Hr. Thure Jensson. 437. 526 f. 531 f.

584 f. 589. 541. 548 ff. 687. 641 f.

687. 692 f. 780 f.

Rosgaard i Opdal. 427. Roskilde By og Bispedömme. 22 f. 90. 99. 102. 153. 369. 416. 428 f. 436. 446. 476, 727, Rosseland i Bjellands Sogn, 805 ff. Rossöen i Viken. 297 f. 337. Rostock. 609, 611, 622, 624. (Rostvig), Finn Hansson. 784. 789. Rosynboz, Hofmester. 561. Rotass. 374. Rothsteen, Jakob. 794. Rotsjöerne i Valdres, 181. Rud, Anne, Frue. 412 f. 498 f. 630 f. 685 f. 651, 658, 692 f. — Otte, 415, 577. Rud i Bjernestadkroken i Rakkestad. 170 f. — p. Hammeren (Hammer-Rud) i Enebak. 226 f. — i Hedalen i Gudbrandsdalen. 239 f. - i Onsö Sogn. 273. — i Undreimsdal. 275. Ruden i Opdal i Numedal. 409. Rudit i Ringebo. 374. — Ödegaard i Heglands Sogn p. Moland. 620. Rudstad i Aal i Lillehammer Sogn. 319 f. Rügen, 39, 510. Ruggerd i Bjugn. 770. Rugsund i Nordfjord. 118. Rundal i Böer Otting p. Voss. 817 f. Rusland, Russere. 561. 603 f. 697. Ruste i Alda(?). 136. Ruthener, 56. Rutle. 715. Ryaner, Hans, Raadmand i Oslo. 458. Ryfylke. 219. 345 f. 364. Ryg p. Eker. 272. Rygen Prestegaard i Hiterdal, 342. 356. Sogn i Hiterdal. 224 f. 236 f. 463. Rygge Kirke i Aurland. 792. 794. — (Ryggjof) Sogn. 272. 337. 447. Rymme i Stördalen. 779. Röd, Thord, Væbner. 662 f. 703, 716.

Röden Kirke og Sogn i Jæmteland. 197.

213.

Rödenes Sogn. 213 f. Rödestad p. Yrjen. 745 f. 752. 758 f. 770. Rödevje. 250. Rödöen i Nordlandene. 789. Röken Sogn. 180. 246. Römer, Elsebe Ottesdatter, Frue. 300 f. - Ingerd Ottesdatter, Frue. 531 f. 534. 580. 595. 597. 605—9. 611. **622**— 25, 628 f. 632-36, 639-44, 646 f. 656-59. 662. 665 f. 668. 671. 673. 693. 712. 718 ff. 738 f. 741. 743. 745--48. 750 ff. 754-59. 767-80. 783. -Hr. Narve Jepssön. 300 f. — Hustru Ottilia Ottesdatter. 448 f. 534. 577. Rönbrig i Setersdalen(?). 320. Röne i Fagabergs Sogn. 239. Rönnow, Joachim, Biskop. 547. 631 f. 727. — Hr. Klaus. 191. Rördal Skibrede p. Vestfold. 402 f. Rören i Inderöen. 773. 777. Rörenberg, Hans. 316. Röserhus, 330. Röstad i Hevne. 778. Röten i Kintservik. 822. — p. Voss. 315. -Rötheim p. Vaage. 168 f. Röydesheim i Hvam i Holliden. 248. Röyndal, Gaard i Öyfield. 246. 298. 355. Röyre i Borgesyssel. 272. Röys, Herren af. 561. Röyse p. Ringerike, 369. Saalgarheim i Bergens Stift. 133. St. Sabina Kirke i Rom. 68 ff.

St. Sabina Kirke i Rom. 68 ff.
Sachsen. 174. 586. 588.
Salomon, Biskop af Oslo. 116 ff. 140. 160.

— (Salmond) Gunnarssön. 199.
— (Salmond) Sendebud. 705. 708.
Salten. 658. 734.
Saltholmen i Heidreims Sogn. 274.
Saltnes i Onsö Sogn. 273.
Salve, se Solve.

Samestad i Andebo Sogn. 274. Samson Matssön, 459. Sand Skibrede p. Österagder. 306. Sande, Gaard i Alda. 136. — Gaard i Romsdalen. 125. -- Kirke, Sogn og Skibrede p. Vestfold. 192. 245. 270. 274. 308. 458. — (Sandehered) Sogn. 201. 804. 320 f. 458. 781 f. — Prestebol p. Vestfold. 458. Sander Arntsson, Væbner. 449. Sandnes i Alda. 136. — i Nordhered i Vaage. 245 f. Sandsverv. 215. 247, 255. 340. 801. Sandvin i Hardanger. 818 f. Saracener. 3. 13 f. 56. 697. Sarpsborg. 202. 247. 372. 374. 468. Lagdomne. 299. Saude Gudmundssön. 124. Saude Prestegield. 786 f. Saurbö, Gaard p. Eker. 150. Saxe Andressön. 182 f. — Hallvardssön. 803. 812. — Olafseön. 408 f. — Vigleikssön. 314. Scepper, Cornelius, Vicekantsler. 482. 491. 515. 561. 594. Schelteus i Bergen. 823. Schjelderup, Dr. Jens, Superintendent. 794. 828. Schreckenbergere (Penge). 513. Schröder, Samuel. 794. Schult, M. Jakob, Myntmester. 622, 751. Schultes, Hövedsmand. 558. Schönberg, Michael v. 151. Segeberg. 602. Segestad (Seielstad) i Gausdal. 256. 267.

Selbo. 768. 775 f.

Senően. 737.

Selje Kirke og Kloster. 140.

Serk p. Löykin. 136. - Peterssön, Rid-

der. 103. - Steinssön. 268.

Sem i Vermeland. 545.

Septun i Land. 152.

Serritalev. 474. Seten i Alda. 136. Seter i Borgesyssel. 273. Setersdal. 320. 333. 377. 453. 685. 810. Setnethvet, Gaard i Thrykstad. 164. Setre i Bodstads Sogn i Fröylands Skibrede. 899. Sevat Hallsteinssön. 268. — Peterssön. 423 f. 795. — Östenssön. 364. Severin Bang. 455. — Biskop. 236. — Buro. 787. — Hr. 638. — (Söfren) Klemetsson, Hr. Vincents Lunges Kapellan. 538. 737. - (Söfren) Norby, se N. -- (Söfren) Overskjærer, Byfoged i Bergen. 662. 665 ff. — (Söfren) Pors. 626. Sidsel, se Cecilia. Siena. 348. Sigbjörn Andorssön. 245. — Jonssön. 246. Sigdal. 123. 193. 804. Sigfrid i Opa. 213. Sighvat af Leirhol, Ridder. 103. Sigivold i Sande Sogn. 274. Sigmen (Semmen) i Aadalen p. Ringerike. 251 f. Sigmund Petersson. 250. Sigmundaland i Birid. 151. Sigmundarud i Birid. 151. Sigmundnes, Gaard. 199. Signe Thordsdatter. 463. Sigrid. 342. — Amundsdatter. 796. — Baardsdatter. 268 f. 274. - Eiriksdatter. 239 f. - Halldorsdatter. 166 f. - Hallvardsdatter. 260. - Kaaresdatter. 249. — (p. Leifestad). 195 f. - Narvesdatter. 379 f. - Nilsdatter. 790. — Olafsdatter, 362 f. 420, 423. - Olaf Peterssöns Moder. 378. - Petersdatter. 259. - Siversdatter. 818 f. — Skeldulfsdatter. 469 f. — p. Sukka(?). 364. - Thoresdatter. 539. - Thorsteinsdatter, 201 f. 56 *

Sinnen p. Land. 194 f. 323.

Sigstad, Gaard i Birid. 150 f. - Kirke p. Birid. 828. Sigurd Anundssön. 277. — Arnessön. 256. — (Siver) Arnesson p. Ödestad. 819. — Asbjörnssön. 162. — Aslessön. 249. — Aslessön, Prest p. Fron. 374. - (Sjurd) Baardssön. 255. 458. 804 f. Bessessön. 212. – Biskop af Hammer. 259. - p. Brom. 151. - Eirikssön. 165. 245 f. 262. 266. 268. -Erkebiskop af Nidaros. 119. - Flags. 124. - Fridikseön, Prest i Vaage. 182. — p. Fulasing. 151. — p. Gliastad. 151. — (Sjurd) Gudbrandssön. 210. — Gudridssön. 136. — Gunnleikssön. 840. — Haarekssön, Ridder. 103. - Hafer. 136. - Hafthorsson, Hr. 162. — Hallvardssön. 289. 248. — i Heradsgaard. 467 f. — (Sivord) i Hjörne. 449. — Jonsson, Drotsete. 258. - Lidvardssön. 307. - p. Lindhvaal(?). 195. — p. Lunde. 150. — Neridssön. 879. — Nikolassön. 168. — (Sjurd) Nilssön. 821 f. — Ogmundssön. 152. 195. — Olafssön. 232 f. — Olssön, Finmarksfarer. 627 f. - Peterssön. 164. - af Rande, Ridder, 103. — Reidarssön, 217. — Sira p. Re. 133. 137. — Styrkarssön. 228. p. Thoreland. 389. — Thoresson. 260. — Thorkelssön. 402 f. 777 f. — (Sjurd) Thorleifssön p. Hus. 822. Sigvor Ivarsdatter. 816 ff. Sild Kirke. 140. Silfast (Silvester) Thoraldesson. 252. Siline i Jæmteland. 202. Sillegiord. 378. 388. 391. 426. 467. 780 f. Simon Arnessön. 797. — Bergulfssön. 293. — Björnssön, Prest i Rygge. 337. Dyressön. 175. — Gudbrandssön. 374. — Nilssön. 796. — Prest i Alda. 136. — Prest p. Njos. 96. — Steinssön. 819. — Viglogessön. 257 f.

Siver, Sivord, se Sigurd. Sixtus IV, Pave. 334, 340, 346, 356, 359, 361. 366. Sjoa, Gaard i Hjelsjoaas Sogn. 201 f. Sjofar Thorgilsson. 468. Sjurd, se Sigurd. Sjæland. 99. 175. 181. 193. 249. 253. 268. 277. 322. 338. 344. 425. 434. 439. 442. 478. 632. 694. Skaalholt. 137 f. 145. Skaane. 428, 439, 442, 505, 610, 669, 694. Skafsaa Sogn i Thelemarken. 186. 190. 812. 424. 452. 547 f. 786. Skafto i Sande Sogn. 274. Skagen. 716 f. Skakt, Henrik, Hr. 297 f. 311. 337. Skalpestad i Hvam i Holliden. 248. Skalsarf i Lom. 124. Skara Bispedömme. 401. Skardaberg, Gaard. 201. Skarpsteiner i Alda. 136. Skaun i Rakkestad. 299. 447. 568. 821. Skave, Familien. 766. — Maurits. 714. Skeberg Sogn. 273. Skedjof i Viken. 298. 310 f. Skedshagen i Balke Sogn p. Thoten. 260. Skeids Sogn i Bamle. 417. 422. — Sogn p. Follo. 160 f. Skeidhaug Hered p. Vestfold. 274. Skeidsmo Sogn. 815. 800. Skeldulf Oddssön. 339. — (Thordssön). Sira, Prest p. Vestby. 262 f. Skenck, Jörgen, Statholder af Friesland. 587. 619. Skerkja i Bamle. 272. Skervem p. Sundmöre. 810 f. Skerven i Vinje Sogn p. Voss. 814 f. Skiden, By. 290 f. 330. 455. 473. 481. 505 f. 787. - Kirke. 451. - Lagmand. 330.505.786 f. 812. — Lagthing. 392. Raadstue. 452.

Skyther. 56.

Skidesyssel. 362. 417. 457. 473. 803. Skinkel, Morten. 580. 607. Skinnarud, Gaard p. Eker. 150. Skinsnes i Mandal. 805. Skiringsal. 274. Skitnabæk i Sigdal. 123. Skivehus. 681. Skjalberg, se Skeberg. Skjalbreid, Gaard i Haalands Sogn. 113. Skjelö i Onsö. 224. Skjolathveit (Skjörthveit i Eidsberg?). 175 f. Skiold, Lasse. 405. Skjulestad i Ingedals Sogn i Borgesyssel. **311**. Skodin (Skudum) i Svarvstads Sogn i Lardal. 375 f. 790. Skofterud i Skeberg Sogn. 273. Skogebygd i Sande Skibrede p. Vestfold. 272, 308, Skoger Sogn i Sande Skibrede. 245. Skogn. 770. 776 f. Skorgrofsrud i Andebo Sogn. 275. Skorve i Evanger p. Voss. 817 f. Skotland, Skotter. 431. 433. 506. 513 f. 528 f. 553. 559 f. 562-65. 571 f. 574 f. 587, 599 f. 681, 683. Skov (Skog) i Remisberg. 232. Skram. 585, 587, 598, 600. — Peder. 693, 716 ff. Skrarud i Sigdal. 193. Skredeland i Tyrisdal. 414. Skriksviks Sogn. 200. Skryken Vand p. Vidden. 297. 336 ff. Skræpheim, Gaard i Kraakstad. 153. Skröke i Veglid Sogn i Numedal. 409. Skudbally2i3Frisland. 574. Skule Baardssön, Jarl. 2. Skumsrud. 151. Skutleberg i Hardanger. 818 f. Skygthyeit, 175 f. 263 f. Skylesliden i Thelemarken. 355.

Skötte, Michel, Prest. 807. Slabogaard i Östergötland. 535. Slagn Sogn. 272. Slattedal i Setersdalen(?). 320. — Ödegaard i Thelemarken. 620 f. Slesvig. 442. 617 f. Slette i Onsö. 224. Slidre Sogn i Valdres. 240 f. 249. 488 f. 805. Slinde, Gaard i Sogn. 142. Sluva. 140. Smid Gunnrodssön. 170. Smidt, M. Otte. 571. Smörklep i Vinje Sogn. 330. 406 f. Snare Aslaksson, Baron. 96. 103. Gunnarsson, Sira. 142 f. Snekkestenen. 781 f. Snorresvold i Berg Sogn. 274. Sofie Krummedike, se K. Sogn. 121. 135. 542. 596. 608. 639 f. 648. 650. 710 f. 715. 793. Solberg p. Brjotheim. 319 f. - i Fjelds Sogn p. Thoten. 353 f. Solheim (Solum). 290. — i Alda. 136. i Bergens Stift. 138. Solve (Salve) Amundssön. 417. 473. — Andressön. 815. — Anundasön. 252. Arnsteinssön. 293. 355.
 Bjugssön. 333. – Tholfssön. 392. Solveig. 136. Solör. 420 f. 568. Somedal i Aadalen i Norderhofs Sogn. 337 f. Somevand i Aadalen i Norderhofs Sogn. Sone Eirikssön, Chorsbroder ved Christkirken i Bergen. 302. - (Sune) Magnussön, 310. Soriano. 67 f. Sortebrödre i Bergen. 582. Sortebrödrekloster i Bergen, 492, 494. i Nidaros. 682. — i Oslo. 567.

Sorte Jagt, Skib. 522. Soro Kloster. 436. Sotethweit i Sandsverv. 215. Spanien. 515, 561, 564, 573 f. 594. Sparbo. 568. 779. Sparre, Henrik Aagessön. 436. 626. 680 f. - Hr. Jep Thorbjörnssön til Thorkilstrup. 673. — Hr. Lars Siggesson, 590. — Hr. Maurits Ibesön. 528. — Nils Klaussön. 896-99. - Hr. Oluf Jepssön, 449 f. - Sigge Larissön, 401. Spitalen. 410. Spitalskog i Slagn Sogn. 272. Spjoteberg Sogn i övre Borgesyssel. 204. Splid, Jens. 737. Spoleto. 28. Sperin (Speren) p. Eker. 271. Staar, Andreas, Sogneprest i Vislöf. 244. Stabel, Jörgen. 820. Stadager. 673. Stadt. 710 ff. Stadtseidet. 712. Staf i Svadabo p. Ringsaker. 260. Stamstad i Mo Sogn p. Lom. 234. Stane Joneson, 169 f. Stanger p. Nordmöre. 250. Stangviks Skibrede p. Nordmöre. 228. Sogn p. Nordmöre. 250. 310. (Staur) Henrik Jörgenssön, Lagmand i Throndhjem. 375. Stavanger Bispedömme. 90. 102. 119. 184 f. 139, 142 ff. 296 f. 492, 494, 539, 541 f. 636. 662 f. 691 f. 724 f. — By. 219. 267. 845. 877. 724 f. — Kapitel. 160. 377. — Lagmand. 345. 648 f. 716. 824. — Len. 845. — Stift. 662. Stedestorp, 520. Stedje i Bogn. 96. 792 f. Steffen, se Stephan. Stegen. 734. Stegens Lovbog. 627. Stegentin, Jörgen. 507-10. 519-22.

Steig i övre Elvedalen. 179 f. Steigen i Hofs Sogn i Rördal. 402 . Stein p. Berge. 470. — Gunnessön. 375. — Kallessön. 340. — Ogmundssön. 261. Sture, se S. — Thorleifssön. 332. — Thuressön Bjelke, se B. Stein, Gaard i Onsö. 224. - Gaard i Sogn. 793. Steins Sogn p. Ringerike. 251. Steinabergs Sogn p. Ringsaker. 260. Steinar Anundssön. 252. — Aslakusön. 240. — Eirikssön. 177. — Eysteinssön. 252 f. — Hallkelssön. 290. — Ketilssön, 685. — Olafssön, 269. — (Steine) Petersson, Sira, Prest p. Mo. 199. 259. 262. - Prest p. Olhus. 137. (jfr. Stane). Steinberg p. Vestfold. 467. Steineggen i Sogn. 798. Steinulf Björnssön. 463 f. — Sumarlidssön. 191. - Thorgautssön. 463 f. Steinvor p. Björge. 807. — Holmsdatter. 259. Stenhoffuer, Herman. 554. 572. Stenholt (Stenalt i Jylland). 824. Stenviksholm. 691 f. 709 f. 712 f. 722. 766-70. 772 ff. 799. Stephan Andressön. 307 f. - Kannik i det Orknöske Kapitel. 103. - (Steffen) Skriver, 557 ff. St. Stephans Hospital i Tunsberg. 271. Stercke, Gerhardt. 587. 592. Stig Bagge. 635 f. — Thorlaksson. 166. Stigande (Stigan) Gunnarssön. 306. – Jonsson. 464 f. Stjernes i Rollags Sogn. 305. Stjörn. 743. Stockholm. 404 ff. 531 f. 543. 557. Stof Matthisson. 422. Stofdal i Brunkebergs Sogn. 387. Stokke Sogn. 274. 304.

Storelod i Numedal. 804.

Storevær i Tarven. 743. Stormarn. 491.

Stralaund, 510.

Strand, Gaard i Birid. 151. — i Rygin Sogn i Hiterdal. 224 f. 236 f. 278. —

Ödegaard i Molands Sogn. 459 f.

Strandefjerdingen i Norderhofs Sogn. 337 f.

Stranden i Vaage. 245 f.

Straum, Gaard i Lider. 272. — Kirke p. Vestfold. 270.

Stryn Thing. 137.

Stub, Nils, Raadmand i Oslo. 800.

Stubbekjöbing. 673.

Stullo (Sturle), Munk. 111.

Sture, Nils Stenssön (Daljunkeren). 589—
92. 595. 597. 605—10. 624. — Hr.
Sten. 399. 401. — Hr. Sten den yngre.

589—92. 606 f. 624.

Stygge, Nils, Biskop af Börglum. 436. Stygge Krumpen, Biskop, se K.

Styrker Andressön, Lensmand p. Voss. 818 f. 816 f. — Eindridssön. 177 f.

Styrvold Kirke og Sogn p. Vestfold. 783. 791. 794.

Stördal. 609. 611. 656. 742 f. 745. 747. 767 ff. 772. 775 f. 778 f.

Stören Sogn i Gauldal. 776 f.

Störle, Peder. 630 f.

Sudagaard (Sörgaard) i Tyklalen. 179 ff. Sudaland (Sanland) i Thelemarken. 236 f. 466.

Sudbö, nordre, i Molgudal (Morgedal) i Brunkebergs Sogn. 308.

Suderöerne. 104. 431. 433. 683.

Sudreim Sogn. 390 f.

Sukka i Suledal. 864.

Suledal i Ryfylke. 364.

Sumarlid Hallvardssön. 294.

Sundalen, 177 f.

Sundbo i Vaage i Gudbrandsdalen. 248.

Sundby, Gaard i Borge Sogn. 184 f.

Sunde i Alda. 136. — i Jæmteland. 217 f. — i Vaage. 123.

Sunden i Skiden. 787.

Sundmöre. 408.

Sundomanes. 278.

Sundre (Sondrid) Reidarsson. 388. 392.

419 f. 428. 450.

Sundro i Valdres. 797.

Sune, se Sone.

Sunniva Ivarsdatter. 250.

Susanna, Dr. Jens Schjelderups Hustru.

Svadabo p. Ringsaker. 260.

Svalaug Lionsdatter(?). 179 f.

Svalerud i i Öiamarks Sogn. 264.

Syalestuen i Opdal i Numedal, 338.

Svanholm. 625 f.

Svartbækken. 151.

Syartehans, 247.

Svartsheim, övre, i Gansdal Sogn. 256. Svarvstad i Bamle. 473. — Sogn og Kirke

i Lardal. 165. 182. 275. 375 f. 472.

790 f. 794. 796. 801 f.

Svein Aasmundssön. 390. — Arnbjörnssön. 163. — Arnessön. 388. 407. —

Asgeirssön. 288 f. — Björnssön. 813 f.

Bonde. 120.
 p. Flesthvet. 788.

- Galde, se G. - Gunnulfssön. 386.

Hallgrimssön. 330. – Hallvardssön. 312 f. – Jonssön. 278. – Ketilssön. 780 f. – Klerk, Underfehirde.

120 f. — Mus, se M. — i Nes. 890.

— Oddssön. 345. — Olafssön. 313. —

i Rustad. 319. — Smed. 374. — Sti-

gandessön. 306. — Thomassön. 311. — Thordssön. 303. 309. — Thorsteinssön.

Sveinke Amundssön. 892. — Neridssön. 284.

Sveinseid i Lundehered p. Grænland. 290 f. Sveinsrud i Vegtid Sogn i Numedal. 329. Sveinung Assmundssön. 409. — Biugssön. 293. — i Haathvet. 291. — Hallvardssön. 685. — Thjostolfssön. 766. Svelt i Sogn. 793. Svennes. 151. Sverde Kalir. 124. Sverdviken i Bamle. 272. Sverige, Svensker. 20 f. 26. 89 f. 97-100. 102. 218. 896-400. 486 f. 445. 449 f. 460. 479 f. 498. 495. 510. 525 f. 534 f. 539. 542. 545. 570. 577. 589. 596. 601. 608 f. 606. 611. 624. 636. 642, 655, 681, 683, 695, 698, 707, 718, Sverker p. Bakke. 229 f. Sverre Sigurdssön, Konge. 225 f. Sverstad p. Vestfold. 781. Sviland i Hölland. 346. Svinadal i Jæmteland. 217. Svinsland i Botne Sogn. 472. Svodsjord (Sausjord) i Vinje Sogn p. Voss. 302. Svogsluten i Hofland i Vikör Prestegjeld i Hardanger. 817 f. Svort, Oluf. 525. Sydlem p. Raumarike. 176. Sydreberg p. Brjotheim. 319 f. Syrer. 56. Sæbjörn Arnulfssön. 168. — Aslakssön. 839. — Gudleikssön. 163 f. — Jonssön. 161 f. 169. — Thoressön. 216. Sæbő p. Raden. 824. Sæd i Eidsfjord. 822. Sædelid i Brunkebergs Sogn. 214. Sæms Sogn p. Vestfold. 275 f. Sæmund Olafssön. 260. Sæneengene i Saaner. 263. Södervær i Finmarken. 747. Söfren, Sören, se Severin. Söndmöre, 609, 611, 656, 712, Söndenfjelds i Norge. 482. 474. 575. Söreim i Lunds Sogn (nordre Aurdal). 488 f.

Sörgaard (Sögaard) i Tyldalen. 797. Sörle (Solle) Aslakssön. 391 f. — Sukk. 114.

Tage Erikssön. 455.

Takhvam i Sogn. 792. Takle i Kvitler Otting p. Voss. 814. Taleberg i Skeberg Sogn. 273. Tande i Musedal p. Thrötten. 307 f. Tangarudstad. 261. Tartarer, Tatere. 56. 697. Tautra Kloster, se Tutro. (Teiste), Hans, Biskop af Bergen. 417 f. Jon, Væbner. 541. 609 ff. 622. 624. 650. 658. 682. 684. 723. 734. 736 ff. Tempelherrerne. 80. Terledemoren Stöl p. Midheiden. 470. Terven (Tarven). 743. Tesk, Bartholomæus. 800. Thegneby i Viken. 175. Thelemarken. 186 ff. 191. 224 f. 234 ff. 238, 284, 290—93, 298, 305, 312, 355, 376, 385 ff. 419, 424, 427, 452, 459 ff. 463. 469. 501. 506. 548. 620. 703. 768. 780, 786 f. 789, 806, Therdum (Therum) i Sogn. 793. Thesals Sogn. 273. Thestolf, se Thjostolf. Thous Tukum, Raadmand i Tunsberg. **311.**

Thjodalyngs (Thjödlings) Sogn. 192 f. 276.458. 781 f.Thjodolf Glöderssön. 245. — Thordssön.

Thingelstad p. Hadeland. 180. — i Sig-

191. Thjorestad i Gudbrandsdalen. 271.

Thingelstads Bygdething. 321 f.

dal. 193.

Thjostolf Benediktssön. 192. — Guldsmed. 800. — Gunnarssön. 260. — Hafthorssön. 163. — p. Leifestad. 195 f. — Olessön. 171. — Peterssön. 343. 685.

- Ragnhildssön. 620 f. - Sveinssön. 422. — Sveinungssön. 459 f. — Thorgeirssön. 547 f. 584. 786. — Throndssön. 467. 780 f. -- Valthjofssön. 685. Thjudastad i Jamteland. 197. Thjörn. 175.

Thof (Tholf?) Danielssön. 160. - Ketilssön. 342 - Thorgeirssön. 214.

Thokstad p. Forberg i Fylkishaugs Sogn. 339.

Tholf Björnssön. 461 f. 703. — Ketilssön. 163. - Sveinkessön. 303. - Thorgeirssön. 387 f. (jfr. Thof).

Thomas de Aquino. 348. — Esge Bildes Tjener. 668. — Henrikssön Kok. 644. 650. 695. -- Holste. 585. 594. 598 f. - Jyde, Borger i Skiden. 787. Nilssön Lange, Hr., se L. - Sveinssön. 811.

Thonberg i Norderhofs Sogn. 387 ff. Thora Einarsdatter. 210. — Gudleiksdatter. 276. — Gunnar p. Vighaugs Hustru. 150. — Hustru. 255 f. Sveinsdatter. 296 f. - Vebrandsdatter. 288. — Viljalmsdatter. 184 f.

Thorald. 810. — Andorssön. 160. — Bergulfasön. 257. — Hallvardssön. 344. — (Tharald) Peterssön. 468. - Sigurdssön, 379. — Sveinssön, 548 f. 620 f. Thjostulfssön. 463. Thoresson, Lensmand i Tinn. 465. - Thorfinnssön. 309.

Thoraren Eirikssön, Maler. 138 f. Thorbjörg Aresdatter. 340. — Thordsdatter, 252.

Thorbjörn Amundssön. 806. 813. — Andresson, Prest p. Vireid. 178. - Aslakssön. 175. — Björnssön. 247 f. 320.

- Eyjulfasön. 172. - Hallvardssön. 414.

- Hnarressön. 235. - p. Myre. 407.

 Olssön, Lensmand i Östensö. 818 f. Reidarssön. 249. – Tholfssön. 470.

geirssön. 203. - Thorkelssön. 276 f. Thord Arnesson. 391. — Biskop af Garde. Biskop Salomons Svend. 118. Egilssön. 468. — Eylerssön. 175. Eyvindssön. 198. – Frodessön. 176. — Gasasson. 214. — Gautesson. 465 f. - Gudbrandssön. 466. - Gudmundasön, Prest i Sillegjord. 378. 388. 391. — Gunnarssön. 821. — Gunnleikssön. 343. — Gunnvaldssön. 192. - Hallsteinssön. 821. - Hallvardssön. 235 f. 364. — Ivarssön. 408. — Lidvardssön. 379 f. 409 f. — Matssön. 644. — Peterssön. 224. — Roarssön. 255. — Röd, Væbner, se R. — Sigurdssön. 215. - Stostenssön (Thorsteinssön?). 255. - Sveinungssön, Sira, Prest i Vestby. 262 f. — Thorbjörnssön. 788. — Thorgeirssön. 293. Thorleifssön. 342. 703. - Thorsteinssön. 339. Tryggessön. 781.

— Thordssön. 584. 780. 787. — Thor-

Thorderberg p. Eker. 272.

Thore. 343. — Amundssön. 200. — Arnessön. 427 f. — Björnssön. 337. p. Bogastig. 151. — Brynjulfasön. 261. - Dyresson. 337. - Grimsson. 781. — Gudleikssön. 165. — Gunnarssön. 374. - Gunnessön, 176. - Haakonssön, Baron. 102 f. — Hallvardssön. 299. -- Hallvardssön, Prest i Sudreim. 390 f. - Harf, Ridder, 103. - Hemingssön. 262 f. -- Jonssön. 184. -Ketilssön. 296. - Lang, se L. - i Liden. 123 f. - p. Narveböl. 321 f. - Niklissön. 313. - Peterssön. 264. - Roaldssön, 584. – Salomonssön, 170. — Saxessön. 181. — Skodin. 451. Steinulfssön. 191. — (Torra) i Sunde. 218. — Sveinssön. 791. — Thoraldssön. 196. - Thorbjörnssön. 303. 309. — Thorbjörnssön, Raadmand i

Marstrand. 386. - Thordson. 182. 290. — Thoressön. 304. — Thorgilssön. 177. — (Thorias) Thorkelssön, Kannik i Stavanger. 160. — Thorkelssön, Lagmand i Stavanger. 345. — Thorleifssön. 414. 462. — Vicarius ved Fane Kirke. 129. Thoregaard i Oslo. 122. Thorehus i Mo i Thelemarken. 787 f. Thoreland. 889. Thoresby, Gaard i Viken. 175. Thorfinn Eirikssön, Kanniki Nidaros. 160. Thorgard. 309. Thorgaut Reidarsson. 141. Thorgeir Agvaldssön. 452. — Andressön. 224. — Anundssön. 288. 309 f. 817. 888. 848. — i Berg. 889 f. — Bergssön. 199. — Emundssön. 820 f. — Gestssön. 406. — Gredgardssön. 620 f. 678 f. — Gudbrandssön. 200 f. 211. — Haavardssön. 816. — Hallvardssön. 169 f. 386. 419 f. 428 f. - Hallvardssön p. Haga. 802 f. 809. --Helgessön. 856. — Herjulfssön. 370. Herleikssön. 402. — i Hækas. 229. — Ivarssön. 171. — Oddssön. 345. — Olafssön. 296. 306 f. — Thordssön. 298. 312. — Thoresson. 96. 348. 472. Thorgils Alfssön. 293. — Arnessön. 816. — Aslakssön. 383. — Eilifssön. 203. — Finnsson. 165. — (Torris) Gunnarssön. 798. — Olafssön. 263. 267. — Ormssön, 219, 472. — Peterssön. 426. — Reidulfssön. 408. — Sifuasson. 828. — Sigurdsson. 289. — Tholfssön. 392. — Thoraldssön. 463. — Thorevilssön. 468. 469. — - Thorgeirsson. 409 f. - Thorgilssön. 369 f. — Thorkelssön. 402. 409 f. 812. — Thorleifssön, Prest i Hereseid. 290 f. - Thorsteinsson. 204. 880 f. (jfr. Thruls).

Thorgrim Bergulfssön. 338. — Kilifssön. 203 f. — Kyvindssön. 180. — Gudbrandssön. 171. — Hallessön. 151. — Hallvardssön. 693 f. — Herjulfssön. 371. — Ivarssön. 176. — Jonssön. 236 f. 251. — Ketilssön. 794. — Olafssön. 547. 789. 810. — Ulfssön. 886 f.
Thorgunna Kilifsdatter. 831.
Thorkel Arnessön. 162. — Aslakssön. 238. 789. 798. — Eyvindssön. 320 f.

Thorkel Arnessön. 162. — Aslakssön. 238. 789. 798. — Eyvindssön. 320 f. — Glöderssön. 183. — p. Gausel, Lensmand i Jotans Skibrede. 345. — Gunnarssön. 302 f. 309. — Haanefssön, Prest. 110 ff. — Jonssön, Raadmand i Tunsberg. 781. — Lidvardssön. 246 f. — p. Narveböl. 160 f. — Olafssön. 422. — Sira. 117. — Storofssön. 170. — Sæmundssön. 378. — Thofssön. 246 f. — Thoraldssön. 464. — Thorleifssön. 362. Thorkelstrup. 678.

- Asiakssön. 170. — (Thule) Gunnarssön. 247. — Haakonssön. 170. - (Thyllog) i Hardskog. 213. - Klemetssön. 882. — Olafssön. 257. 768. 806. — Thorgeirsson. 882. (ifr. Tillog). Thorlang Amundsdatter. 796. 802. — Andresdatter. 268 f. Thorleif Anundssön. 182. 265. — Björnssön. 414. — Eilifssön. 196. 203 f. — Erlingssön. 328. 464 f. — Eyvindssön. 191. — Grjotgardssön. 886 f. — Gudmundssön. 200. — Gunnessön. 375 f. — Gunnulfsson. 179. 320 f. - Hallgrimssön. 356. - Hallvardsson. 378. 388. 391. — Islanding. 587. 589. — Joneson. 406. 425. — Ketilssön. 426. — Neridssön. 344. — Ogmundssön. 201. — Olafssön. 198 f. - Hr., Prest p. Hedreim. 782. -

Roarsson. 338. — Salvesson. 265. — Thorbjörnssön. 296. — Thoresson. 228 f. 805 f. — Thorgeirssön. 463. Thorleifssön. 842. 856. Thorleifsrud i Borgesyssel. 278. Thormod Arnesson. 275. — Drengsson. 885. 424. 466. 547. — Eilifssön. 375 f. Halladssön (Hallessön). 196. 203. - Jonsson, Lagmand i Tunsberg. 381. 404. — Ketilssön. 192. — Paalssön. 165. Thorny Thorgrimsdatter. 806. Thorolf Audunssön. 276. Thorp i Borgesvssel. 272. Thorpe Sogn i Hallingdal. 171 f. Thorsnes i Borgesyssel. 281.

Thorstein Assmundssön. 215 f. - i Brunflo. 280. — Eilifssön. 406. — Eindridssön. 257. — Fridikssön. 344. - Frodessön. 315 f. - Gudthormssön. 277. — Gunnarssön. 305. — Gunnleikssön. 334. — Hallvardssön. 211. - Knutssön, Prest p. Os. 130 f. — Kolssön. 177. — Magnussön. 822. — Niklissön. 255. 260 f. — Okssön. 229. — Olafssön. 307. 802. — Paalssön. 239. 333. — Reidarssön. 345. — Reidulfssön. 467. — Rolfssön. 472. — Sigurdssön. 259. — Sigurdsson, Raadmand i Throndhjem. 300. - Sira, Leieprest ved Korskirken i Bergen. 133 f. — Skeldulfssön. 212. Sveinssön. 276. — Thjostolfssön. 233. 239. 268. — Thorgeirssön. 348. 808. — Thyrissön (Thorgilssön). 809. - Vignaldssön. 813.

Thorvald Munk. 137. — Thoresson, Ridder, 103.

Thorvil (Thorevil) Assmundssön. 766. 818. — Biufssön. 469 f. 810. — Thorleifssön. 501.

Thoten, 212, 260, 816, 858 f.

Thott, Aage Anderssön. 486. — Birgitte Olafsdatter, Frue. 444. Thridjungen i Thelemarken. 189. 461 f. Thringen i Skiden. 290. Throlsaas i Jæmteland. 202. Thrond Benkestok, se B. — Eirikssön. 795. — Gunnarssön. 411. — Gunnessön. 176. - Gunnleikssön. 808. - Gunnulfssön, Ridder. 103. - Hallvardssön, Ridder. 103. - Ivarssön. 658. 662. — Jonsson, Borgermester i Oslo. 803. - Olafssön. 378. 391. 426. — Peterssön. 266. 303. 795. — Thorgilssön. 124 f. — Thorkelssön. 345. — Thorleifsson p. Legred. 821. Throndhjem, Thröndere. 184 f. 800. 875. 418 f. 436 f. 441. 445. 532. 542 f. 569. 589. 606. 610. 622 ff. 652. 665— 68. 682. 691 ff. 696. 712. 722 f. 730. 733. 738. 745. 748-64. 777 f. 785. (jfr. Nidaros). Throndstad. 198. Thruls Sveinsson, Prest i Sandehered. 458. — Verkmester, Raadmand i Tunsberg. 311. (jfr. Thorgils). Thryryk (Diderik) Gudmundssön. 177. Throndelagen. 713. Thrötten. 307 f. Thufdal i Thelemarken. 387. 390. Thule (Thorleif?) Gunnarsson. 247. Thullok (Thorlak) i Aas. 197. Thure Eirikssön, Hr. 590. — Jenssön af tre Roser, se R. Thurid, Arne p. Nöstes Kone. 249. Thyeit i Eidanger. 235. 238. - i Eidsfjord. 822. — p. Lider. 272. — i Nissedal. 466. — Sogn i Thridjungen. 461 f. Thyeits Kirke i Nissedal. 189.

Thveitathing p. Hjaltland. 110 f.

Threiten i Veglid Sogn i Numedal.

Thveiteasen p. Voss. 814.

829. — i Vesterdal i Brunkebergs Sogn. 411 f.

Thyeitene i Nissedal. 462.

Threiter i Aas. 158.

Thyllog (Thorlak?) i Hardskog. 218.

Thynes i Skogn Sogn. 772. 777.

Thyrger, se Thorgeir.

Thyvin i Alda. 136.

Thornberg, Nikolaus, Kannık i Odense. 243.

Tideman Ketilsson. 380.

Tiggerordener. 34. 90. 204 f. 346. 351 f.

Tile Giseler, se G.

Tillog i Berge. 202. — i Östanaar. 229. (jfr. Thorlak?).

Timberman, Hening. 816.

Tinn. 269. 294. 305. 307. 371. 379. 465. 693 f.

Tjerne p. Brjotheim i Ringsakers Sogn. 171.

Tjernöy Sogn i Viken. 810 f.

Toberup. 812.

Tof, se Thof.

Tofadalen i Stangviks Skibrede. 228. 310.

Tofsrud i Hofs Sogn p. Fit. 277.

Topdals Laxefiske. 496. 688 f.

(Tordenstjerne), Nils Sveinssön, Væbner. 448. 669 f.

Torgau. 598, 601.

Torin i Skedhaug Hered. 274.

Torra, se Thore.

Tosaas i Svarvstad Sogn. 796. 802.

Touraine. 220.

Trane, P. 815.

Trancholmen. 123.

Tranekjær. 378 f.

Tre Roser, se Roser.

Treadal i Hofs Sogn i Sundalen. 177 f.

Tripolis. 3.

Trinitatiskirken i Bergen. 118.

Trolle, Hr. Erik. 436. — Gustav, Erkebiskop. 553. 564 f. 601, 684. 691— 94. 696.

| Tromsöens Len. 578 f.

Tronger i Alsen i Jæmteland. 281 f.

Trud Ulfstand, Hr., se U.

Trydrik (Trydike, Diderik) Assmundssön. 818. — Björnssön. 468. —

(Thryryk) Gudmundssön. 177.

Tryg Birgersson. 216. — Eilifsson. 332.

Tubbe Thorbergssön. 171 f.

Tucher, Lazarus. 592 f.

Tuft Sogn p. Vestfold. 247 f.

Tufte i Opdal i Numedal. 409.

Tune Skibrede. 247. — Sogn i Borgesyssel. 332.

Tunheim (Tanum) Prestegaard og Sogn p. Vestfold. 247. 274. 783. — i Van-

iflis Skibrede. 811. — (Tanum) Sogn

i Viken. 273. Tunsberg. 108. 152. 196. 215. 230 f.

271. 275. 292. 811 f. 344. 881. 412.

455. 467 f. 502. 525. — Borgermestre.

811. — Kirker. 811. 472. 790. —

Lagmand. 123. 215. 811. 881. 404.

407 f. 467. 502. 641. 812. - Lag-

thing. 821. 467 f. — Provster. 311.

781. 790. — Raad. 811. 467 f. —

Raadmænd. 196. 478. 502. 781. — Syssel. 255.

Tutro (Tautra) Kloster. 430. 774 f.

Tuve i Sande Sogn. 274.

Tuvenes i Bergens Stift. 225.

Tvesme, Gaard i Kintservik. 821 f.

Tvinnen p. Voss. 814 f.

Tværebækken. 151.

Tydskland, Tydskere. 140. 292. 416.

429. 442 f. 488. 491. 514. 551. 574 f.

610. 655. 680. 707 f. 716. 727.

Tyge Krabbe, Hr., se K. — (Tuko), Official i Odense. 243.

Tyldalen. 179 f. 797.

Tyrisdal i Thelemarken. 186. 290 f. 414, 788.

Tyrker. 56. 485. 497. 654 f. 680. 697.

Tyrry, Nicolas. 562 f.

Tyrve i Vansyn p. Lister. 257. (se Rettelse).

Tönder. 578.

Tönjums Sogn i Lærdal. 804 f.

Tönne Parsberg, Hr., se P.

Tönset. 797.

Törning Slot. 484. 471.

Ugerup, Erik. 492. 518 f. 579 ff. 596 f. 606 f. 610. 641. 661. 762. 799. Ulen (Aulin) i Sem. 799. Ulf p. Aase. 427. — Amundssön. 240. 812 f. - Arnesson. 813. - Gunnleikssön. 228. — Hallsteinssön, Prest p. Thveit. 288. — i Narverud. 128 f. - Rikardssön, 428. - Sneressön. 377. 452 f. (se Rettelse). Ulfgestrud i Vestby. 154. Ulfhedin Baardsson, Sira p. Thingelstad. 180. Ulfhild Kolbjörnsdatter. 270. Ulfnes Kirkesogn p. Valdres. 184. Ulfrek Jonsson. 181. Ulfsas i Andebo Sogn. 275. Ulfstand, Hr. Holger Gregerssön. 479 f. 680 f. — Jens Holgerssön. 486. — - Oluf(?). 547. - Hr. Trud. 547. 680 f. 728. 780. 760. 762 f. 765. Ulfvik i Hardanger. 822. Ullensaker p. Raumarike. 258. - Sogn

Ullensvangs Sogn i Hardanger. 257 f. Ullensyn Prestegaard i Vaage i Gudbrandsdalen. 289. 266.

Ultramontanske Provinser. 278—82. 317. 324 f. 358 f. 365 f. 382.

Ulvaag. 712.

Ulvedal i Onsö. 224.

p. Land. 354.

Undal. 877.

Undangsthveit i Stokke Sogn. 274. Undeseter i Rendalen. 423, 795. Undreimsdal. 275.

Ungarer. 56.

Ungarn. 56. 482. 484 f. 489. 497. 629 f. 654 f.

Unisheim i Fagabergs Sogn i Gudbrandsdalen. 211.

Unna Erlingsdatter. 888.

Unulfsbud i Heidreims Sogn. 274.

Upgaard i Jæmteland. 232. 287.

Uphaug i Thelemarken. 478. — p. Yr-jen. 745 f. 752. 758 f. 770. 778. 780.

Upheim i Thorpe Sogn. 171 f.

Uphus i Borge. 281.

Upsala. 684. 691. 698 f.

Upsate (i Aal). 172.

Upthveit i Vatsaas Sogn. 274.

Urban, Bud. 578. 598 ff. — IV, Pave. 841. — V, Pave. 860.

Urne, Hr. Johan. 714. — Lage, Biskop af Roskilde. 428 f. 486. 446. 474. 476. 540.

Urskog. 891.

Urup (Ugerup) i Jylland. 678.

Uröykjarud (Orkeröd) p. Jælöen. 278.

Utanskogsfjerding i Rakkestad Sogn. 839.

Utby i Jæmteland. 218.

Uthaug. 772.

Uthof p. Yrjen. 757 f.

Uthöfund i Skidesyssel. 417.

Utrecht. 558 f. 594. 618. 616. 618.

Utstein Kloster. 148.

Uvarna Petersdatter, 168 f.

Vaag i Bamle. 272.

Vaage i Bergens Stift. 189. — i Gudbrandsdalen. 128. 168 f. 210. 227. 283. 289. 245 f. 248. 266. 268. — i Thelemarken. 469.

Vaagen i Bergen. 688. 649.

Vaagö Sogn i Romsdalen. 125.

Vaale Sogn p. Vestfold. 502.

Vadeland. 408.

Valby ved Kjöbenhavn. 461.

Valdemar (Christophersson), dansk Konge. 178 f. — Erkebiskop af Lund. 20 f.

Waldkappel i Hessen. 490 f.

Valdres. 162. 178. 181. 188 f. 212. 240 f. 249. 822 f. 844. 718 f. 797. 805. 808 f. 816.

Walkendorf, Christopher, Hövedsmand p. Bergenhus. 807. 824. — Erik, Erkebiskop. 428 f. 436. 445. 757.

Vallaberg (Hvaleberg) i Thelemarken. 328 f.

Valland. 655.

Valle i Onső. 224. — i Seteradal. 252. 888. 685. 810.

Vallen i Halland. 496 f. 566. 577 f. 588, 680 f. 638, 658, 692 f.

Vallo, Gaard i Sjælland. 444. Valthjof. 249.

Vamberstöl i Borgstrand p. Voss. 814. Vang i Gudbrandsdalen. 271. — p. He-

demarken. 212. — i Sogn. 794. — i Valdres. 797. 808 f. 816.

Valures. 787. 000 1. 010.

Vangen p. Voss. 331. 813 ff. 817 f. Vangendal i Hardanger. 819.

Vangnes i Lekanger. 797.

Vaniflis Skibrede. 810 f.

Vansyns (Vanse) Sogn p. Lister. 228 f. 257. 362. 807.

Varberg. 400. 460 f. 496 f. 605. 651 f. 698. 760. 765.

Vardal. 123 f.

Vardöhus. 658. 661. 710 ff. 784, 748. 758. 769.

Varne Kloster, se Vernekloster.

Varteig Sogn. 273.

Vats Thingsted i Mandal. 806 f.

Vathveit i Thveit Sogn i Thridjungen.
461 f.

Vatikanet, se Rom.

Vatsaas Sogn p. Vestfold. 274.

Vatabo i Sverige. 401.

Vatsende i Sverige. 401.

Vebjörn Einarssön, Lensmand i Valdres. 249.

Vebrand Aasmundssön. 409.

Vedre i Vanse Sogn. 362 f.

Veere (Fere) i Holland. 486. 521 f. 563. 571 f. 574.

Vegholm i Skaane. 669.

Veglid Sogn i Numedal. 296. 305. 329.

386. 843. 869 f. 379 f. 402. 409 f. 450.

Veiklen Sogn p. Yrjen. 300.

Vekkin i Bifradalen p. Lom. 227 f. 262. 266. 268.

Velat Jenssön. 362.

Veldre p. Hedemarken. 123. 389.

Vellog i Sande Sogn (Sandehered). 274.

Velong i Ringsaker. 828.

Wenden, Wendiske Steder. 507. 510.

Vendsyssel. 434.

Venedig, Venetianere. 572.

Venstermand, Jörgen, til Stadager. 673.

Vermeland. 401. 545.

Vernekloster. 887. 644 f. 669 f. 808.

Verona. 66.

Vesse (Vitső) i Hevne i Fosen. 772 f. 779.

Vestby p. Follo. 154. 262 f. — i Ignebakke. 161 f. 169. — i Rakkestad. 299. 382 f. 468 f.

Vesterass. 624.

Vesterdal i Brunkebergs Sogn. 411 f. Vesterlenet i Thelemarken. 292 f. 312.

328 f. 806.

Vestfjorden i Mels Sogn p. Tinn. 694.

Vestfold. 169 f. 182. 192. 247 f. 255.

270. 275 ff. 304. 344. 403. 458. 781. 783. 790 f. 796.

Vestonces Bartholomæi de Vulterris. 361.

Vestthorpen i Ullensakers Sogn i Land. 854. Vestthvet. 288.

Veterlid Björnssön. 289. 830. 868. 406 f. — Drengssön. 786. — Thorgeirssön. 830.

Vettehered. 297 f. 412.

Vettestad i Fasberg. 295.

Weyer, H. 346.

Weze, Johannes, Electus. 482. 573. Veo. 125. 875.

Viane (i Holland). 559. (se Rettelse). Viborg, Nils. 784.

Viborg Bispedömme. 241 ff. 369, 486. Vicentia. 393.

Vida (Veum) Sogn i Thelemarken. 363. Vidabō i Fyrisdal. 363.

Vidden (Hardangervidden). 297. 886. 888.

Videnes. 263.

Videseter i Vingreim i Fagabergs Sogn. 295.

Videy Kloster. 187 f.

Vidheim i Fagabergs Sogn. 181. — i Sogn. 798.

Vidir (Veum) i Moland. 868.

Wien. 655.

Vienne. 156. 205. 285. 341. 384.

Vighaug p. Eker. 150.

Vigleik Dyressön. 182.

Vignald Thorsteinsson. 313.

Vigustad i Frauner Sogn i Lider. 198 f. Vik i Jæmteland. 197. 229 f. — i Nissedal. 766. — i Sogn. 542. 640. 797 f. 811. — i Vaale. 502. — p. Yrjen.

746. 752. 758 f. 770. Vikavold. 123.

Viken. 95. 121. 218 f. 278. 297 f. 810 f. 887. 584 f. 589. 542. 687. 654 f. 681. 688. 705. 707 f. 718. — i Kvitler Otting p. Voss. 817 f.

Viking Eyvindssön. 274. — Ketilssön. 285. — p. Tvesme. 821 f.

Vikor Prestegjeld i Hardanger. 817 ff.

Vilhelm (Vilhjalm) Aasmundssön. 265 f. 267. — de St. Amore. 84. — (Villjam) Biskop af Orknö. 108—11. — (Vilhelm) Björnssön. 231 f. — (Villom) Fourer. 557. 587. — Franck. 524. — Jakobssön, Munk. 248. — af Sabina. 118.

Vilmund Vig..., Sira. 96.

Wilna i Litthauen. 603.

Vime Skibrede. 203. 264. 568.

Vingerheim i Fagabergs Sogn. 195. 239. 295.

Vinje Otting p. Voss. 818.

Vinje Sogn p. Voss. 302. 814 f. — Sogn i Thelemarken. 303. 385. 387 f. 406 f. 419 f. 423. 450. 452. 470. 584.

Vinju i Ringsaker. 151.

Vinnin (Venjum) i Sogn. 798.

Vinsvold i Hedenstads Fjerding p. Eker. 669 f.

Vinther, Christiern. 557. 587. 600.

Vireid i Gloppen. 178.

Vislöf i Fyn. 244.

Wismar. 178 f. 510.

Viterbo. 5. 50 ff. 56. 58. 64 f. 361.

Witmund. 520.

Wittenberg. 528. 562.

Vivilstad Sogn. 275.

Wog (Vaag), Laurits, Raadmand i Bergen. 820.

Vogslid, Ödegaard i Vinje i Thelemarken. 419 f.

Volbo Sogn i Valdres. 181. .

Wolf v. Bamberg. 598. 601. — Pogwisch, Hr., se P.

Vollegast Jenssön, Raadmand i Sarpsborg. 872.

Vorden (Vaalen) i Gausdal. 255 f.

Vorfrue Alter i Onsö. 799.

Voss. 302. 315. 331. 807. 813-18.

Vossevangen. 305. 813 ff. 817 f.

Wulf, se Wolf.

Vulterra. 861.

Wulvetange, Lyder. 506.

Værvik i Sandehered. 274.

Ylmheim i Sogn. 96. 142.

Yrjen. 300. 746 f. 752. 754. 757 f. 771.

777---80.

Ysselstein, Herren af. 598.

Ystad p. Rören. 778. 777.

Zeeland i Nederlandene. 524. 561. 586. 594.

Zincius de Viterbio, 861.

Zuider Sö. 178.

Ænes i Kvindhered. 710.

Æthioper. 56.

Öde-Skodin i Svarvstad. 790.

Ödestad i Hardanger. 819.

Ödven i Graven. 822.

Ögerd, Niklis Salvessöns Hustru. 229.

Öiamarks Sogn p. Marker. 264.

Ölver Hergilssön. 685. — Nilssön. 452.

- Peterssön. 685.

Öptedal (Ögtedal) i Nore Sogn i Naumedal, 282. Orebro. 714.

Öresten i Vestergötland. 898 f.

Orsmark. 214.

Öslebő i Kalladalands Skibrede. 252.

Östanaar, 229.

Östensö i Hvam i Hardanger. 817 ff.

Österdalen. 421. 568. 795.

Östergaarden i Vestby i Ignebakke Sogn.

161 f.

Östergötland. 585.

Österpollen i Ænes. 710 f.

Österrige. 654 f.

Östraat, se Austraat.

Östrup. 621 f.

Östthorpen i Land. 854.

Ovreby, Gaard i Flugabergs Sogn i

Land. 122.

Övregaden i Bergen. 582.

Öy i Vaage. 168.

Oyasjo i Jæmteland. 217.

Öyer i Gudbrandsdalen. 308.

Öyesæl (Öyset) i Molands Sogn. 385.

Oyfjeld. 246. 298. 355. 362.

Öyresporden i Aadalen p. Ringerike.
426.

ì

RETTELSER.

I første Samling.

Side	886,	Lin.	6	nedenfra:	Thorsteinsdatter less: Oszoredatter (jfr. Dipl. Norv. IV No. 580.)
	509,	-	10	ovenfra:.	Hoflands-Ide les: Hoflands-Rejen
_	597,	-	6		(J)oon less: Oon
_	628,	-	8	-	Skane læs: Skaræ
_	675,	-	4-	5 —	(Ringebo Sogn i Gudbrandsdal?) les: i Bidevold (jfr. Dipl.
					Norv. IX No. 774 og 786.)
_	628,	-	8		Skane læs: Skara (Ringebo Sogn i Gudbrandsdal?) læs: i Bidevold (jfr. Dipl.

I anden Samling.

Side 699, Lin. 18 ovenfra: Hartvig les: Honrik

I tredie Samling.

Side 686, Lin. 5 ovenfra: 22 Marts? less: 5 Juli

- - - 2 nedenfra udfyldes Lacunen med: Erik(son)

I fjerde Samling.

Side 160, Lin. 7 ovenfra udgaar Ordet Prest.

- 497, 4 nedenfra: kjöbte læs: modtog i Betaling (Böder) af Guttorm Joneson
- 498, 7 ovenfra udfyldes Lacunen ifölge "Den röde Bog" fol. 117. b. 1. (Udgaven 8. 228) med: Jon.

I femte Samling.

Side	206,	Lin.	10	ovenfra :	(i Land) les: (pas Thoten)
_	285,	-	2	_	Sigrid les: Sigurd
	728,	-	1	_	1511 les: 1510 (Aaret regnet fra Juledag), hvorefter Brevet

I sjette Samling.

skulde have Plads mellem No. 1007 og 1008.

Side 841, Lin. 18 ovenfra: sin les: Aans

- 807, - 14 nedenfra kan Lacunen udfyldes med: Torgiulees dotther

I syvende Samling.

Bide	88,	Lin.	14	ovenfra:	K[anuti]	les: K[	aroli]							
	485,	-	2	_	Borgerm	esterne la	es: R	aadei						
	475,	-	8	nedenfra	udfyldes	Lacunen	med:	Some	lai					
_	_	-	5	-		_	_	vatn]	(jfr.	Dipl.	Norv.	IX	No.	366.)

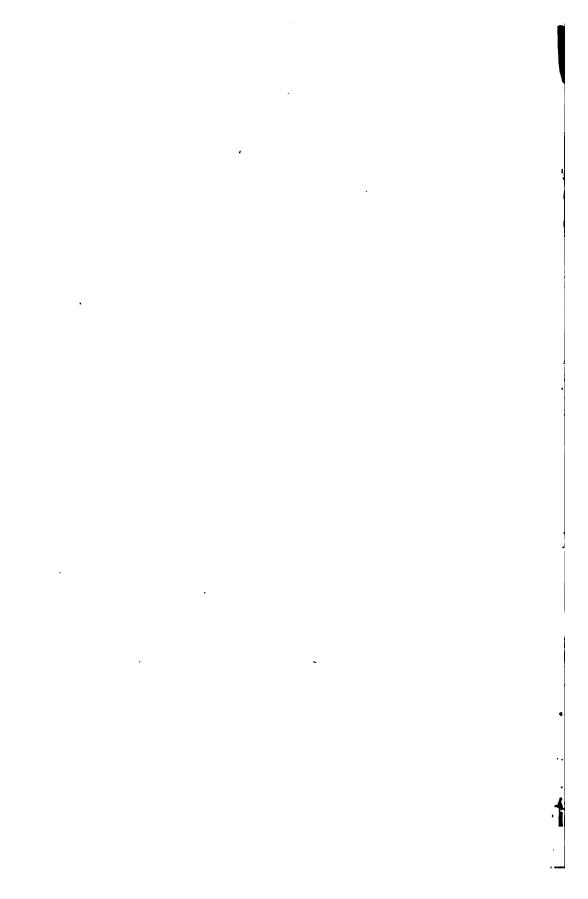
I ottende Samling.

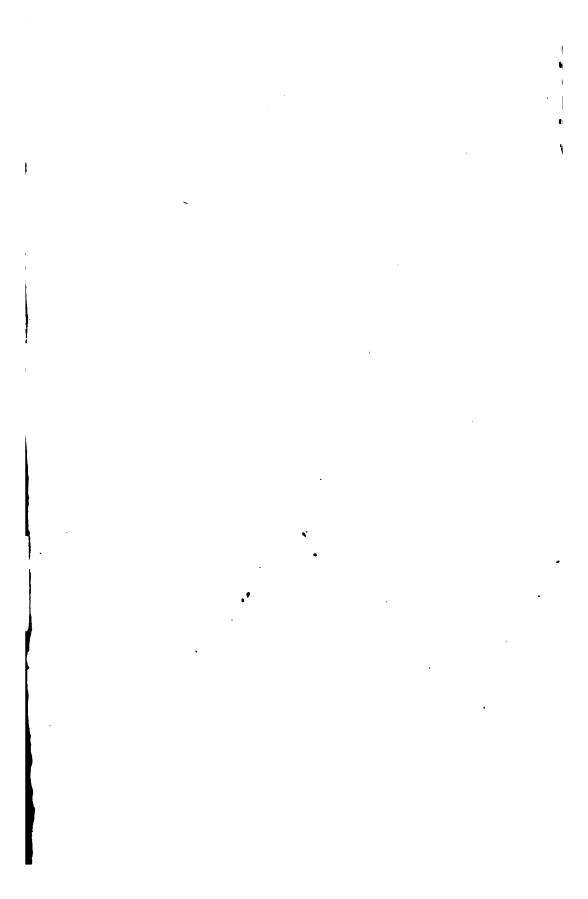
- Side 102, Lin. 5 ovenfra: Bondes less *Morks* (Se Dipl. Norv. 1X No. 100), hvorefter Noten bortfalder.
  - 897, 12 ovenfra tilföies: Haandskriften synes at tilhöre Midten af det 16de Aarhundrede.
  - 488, 12 nedenfra: 1516 læs: 1496, da det i Brevet feilakrevne Aarstal paa Grund af Dipl. Norv. IX No. 401 rettelig akulde være: medzevj.
  - 509, 10 ovenfra: Ben læs: Sem
  - 783. 19 nedenfra: 740 les: 739
- 912, 17 Bonde læs *Klerk*, hvorefter Navnet skulde have Plads i Lin. 10 nedenfra.

Rettelser.

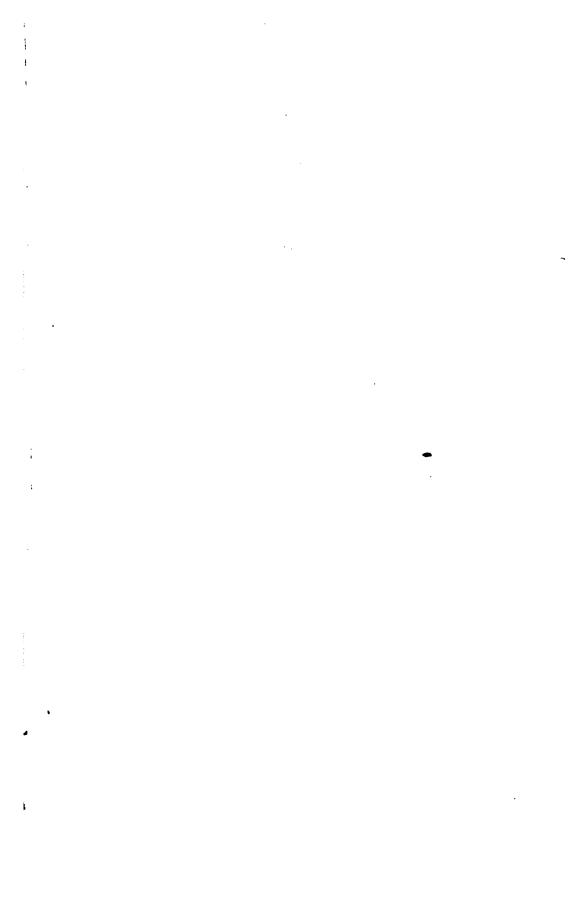
I niende Samling.

Side	22,	Lin.	. 6	nedenfra:	Biskopperne læs: Biskoppen
_	64,	-	2	_	1400. less: 1500.
_	152,	-	7	_	en Gaard læs: Askethingsgaard
	158,	-	6	ovenfra	udfyldes Lacunen med [Askapingsgarde] (jfr. No. 181 neden-
					for). Brevet selv bör vistnok henföres til 24 Febr. 1356.
_	168,	_	9	_	udgaar Spörgsmaalstegnet.
	177,	_	11	nedenfra:	Arne les: Arne Vond
					19 Febr. lass: 21 Febr.
	220,	_	10	ovenfra:	1460 nedenfor læs: 1417 i Dipl. Norv., X
_	252,	-	8	nedenfra:	(Offigsbö) læs: (Offigshval?)
_	257,	_	1	ovenfra:	Tjerne læs: Tyrve
_	_	_	10	_	Tymrne les: Tymrus
					Sæmundseön læs: Sæmundseön
_	337,	-	13	ovenfra:	[ok] læs: [os]
_	415,	-	19	_	Kjöbenhavn. læs: Nyköping.
	453,	_	3		Saueresson bör læses Seneresson (paa Grund af Dipl. Norv.
					IX No. 405), hvorefter Sveressön i Overskriften rettes til:
					Sneressön.
_	559,	-	13	_	fyane les: Fyane (d. e. Viane i Holland.)

١ . .

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

	-		100
	1		
	1 -1-1		
		1	
	- 7		
	-		
			-
			1
Taxin 410	Tuem 410	1	-

